Reizigers Manual voor de Pacific

Praktische reistips voor het reizen naar en in
Australië, Nieuw-Zeeland, de eilanden van de Stille Zuidzee en Hawaii

Voorwoord
U heeft deze Reizigers Manual ontvangen, omdat u een reis bij ons heeft geboekt naar Australië, Nieuw-Zeeland of de eilanden van de Pacific. Wij geven u in deze Reizigers Manual graag tips en aanwijzingen met betrekking tot uw reis. De inhoud van deze Reizigers Manual vormt onderdeel van de reisovereenkomst, zoals vermeld op onze bevestiging en het door u ingevulde boekingsformulier. Mocht u na het lezen van deze Reizigers Manual nog vragen of opmerkingen hebben, dan horen wij dit graag van u voordat u op reis gaat. U treft de inhoud van deze manual ook op onze website www.pacificislandtravel.nl. Klik op de homepage op de reizigers manual button. De toegangscode is "pit2012".

© Pacific Island Travel 2012
® Registered Trademark, All Rights Reserved.

Pacific Island Travel is niet aansprakelijk voor verschrijvingen, vergissingen, en drukfouten in de brochures, prijsbijlagen en reizigersmanual. De in de brochure aangeboden reizen, reisonderdelen en daarop betrekking hebbende prijzen zijn onder voorbehoud van wijziging.

Kantoor Amsterdam	**Kantoor Rotterdam**	**Kantoor Eindhoven**	**Kantoor Zwolle**
Herengracht 495	Stationsplein 45 (# A.2.209)	Vestdijk 9 (9e verdieping)	Dr. Van Deenweg 13
1017 BT Amsterdam	3113 AK Rotterdam	5611 CA Eindhoven	8025 BP Zwolle
Tel. 020 - 626 13 25	Tel. 010 - 270 96 36	Tel. 040 - 237 24 90	Tel. 038 - 773 99 92
Fax: 020 - 623 00 08	Fax: 010 - 413 39 86	Fax: 040 - 237 24 00	Fax: 038 - 773 99 98
Email: amsterdam@pacificislandtravel.nl	Email: rotterdam@pacficislandtravel.nl	Email: eindhoven@pacificislandtravel.nl	Email: zwolle@pacificislandtravel.nl

Boekingsproces
Voorafgaand aan het uitvoeringsproces gaat het boekingsproces van uw reis. Bij Pacific Island Travel (PIT) bestaat het boekingsproces uit meerdere stappen.

1e stap:
Het proces begint met een offerte, die uit de volgende onderdelen bestaat:

- Pagina 1: Algemene en evt. specifieke tekst met kostenberekening van uw reisplan. De ticketprijs omvat doorgaans alle vluchten zoals die op het bijgevoegde vluchtenoverzicht staan vermeld. De vluchttoeslagen zijn een schatting van de vooraf af te rekenen luchthavenbelastingen, milieubelastingen, veiligheidsheffingen en brandstoftoeslagen, die verband houden met uw vluchtschema (totaaltelling). De vluchttoeslagen kunnen sterk fluctueren, i.v.m. valutakoersen, energieprijzen en wijziging in lokale belastingwetgeving. PIT heeft hier geen enkele invloed op, wij calculeren deze toeslagen zoals door ons vluchtreserveringssysteem opgegeven op moment van optieboeking. De reserveringskosten dekken de kosten van algemene administratieve handeling, de kosten van kleine wijzigingen, de gebruikelijke portokosten en de bijdrage voortvloeiende uit onze lidmaatschap van de ANVR en onze deelname aan de SGR en het Calamiteitenfonds (CF).
- Pagina 2 en evt. volgende: Een opsomming van het aangevraagde landarrangement per reisonderdeel met begin- en einddatum en de evt. detailprijzen. Achter de einddatum staat het aantal berekende nachten of dagen.
- Vervolgpagina's met verdere detaillering in chronologische volgorde per reisonderdeel van het reisschema.
- Bijlage: vluchtenschema (optieboeking)

2e stap:
De tweede stap in het boekingsproces ontstaat op het moment van boeking. Wij sturen u dan ter verduidelijking een boekingsoverzicht (met dezelfde indeling als de offerte – zie bovenstaande uitleg) waarop alle evt. bijzondere afspraken met u geacht te zijn aangetekend. Bij het boekingsoverzicht heeft u tevens een boekingsformulier en een boekje met reisvoorwaarden van ANVR, SGR en CF ontvangen. Op het boekingsoverzicht staan tevens de vereiste aanbetaling en onze bankgegevens vermeld (per omgaande aan ons over te maken).

U dient op het boekingsformulier uw persoonlijke gegevens in te vullen en ondertekend aan ons te retourneren. U kunt op het boekingsformulier tevens uw preferenties en essenties voor de reis aangeven.

Het boekingsformulier dient z.s.m. ingevuld en ondertekend aan ons retour te worden gestuurd, tezamen met een kopie van uw paspoort (waarmee u gaat reizen).

3e stap:
De derde stap van het boekingsproces bestaat uit de bevestiging, welke we u doorgaans een aantal werkdagen na boeking toesturen. De bevestiging (met dezelfde indeling als de offerte – zie bovenstaande uitleg) is tevens uw factuur, waarop alle evt. bijzondere afspraken met u geacht te zijn aangetekend. Op de bevestiging staan tevens de vereiste aanbetaling, restantbetaling en onze bankgegevens vermeld. Het kan zijn dat het vereiste aanbetalingsbedrag is gewijzigd t.o.v. het bedrag op het boekingsoverzicht of de door u overgemaakte aanbetaling. In dergelijke gevallen dient u zelf even het exacte restantbedrag uit te rekenen.

De gehele (bruto) reissom dient uiterlijk zes weken voor uw vertrekdatum uit Nederland op onze bankrekening te zijn bijgeschreven. Wij versturen u hiervoor standaard geen aparte herinnering of acceptgiro, noteer de uiterste betaaldatum dus in uw agenda. Bij het overmaken van betalingen aan ons dient u het reserveringsnummer (staat linksboven op onze correspondentie) en uw naam te vermelden. Onze bankgegevens zijn:

ING bank: # 65.11.28.455 t.n.v. Pacific Island Travel BV (voor betalingen uit het buitenland is ons IBAN # NL32 INGB 0651128455 en BIC # INGBNL2A)

Let op! *Er wordt tegenwoordig via email veel spam en nepemails verstuurd. Bovenstaande bankrekeningnummer kunt u aanhouden voor het betalen van uw reissom. U kunt ervan uitgaan dat wij u nooit een email zullen sturen waarin gemeld wordt dat ons bankrekeningnummer gewijzigd is. Mocht u toch een dergelijk emailbericht ontvangen, dan kunt u ervan uitgaan dat het een nepbericht is.*

Omdat girale betalingen eigenlijk altijd goed verlopen, geven we u niet een aparte bevestiging van de betalingsontvangst. Bij twijfel controleert u het beste op uw eigen bankafschrift of het rekeningnummer en afgeschreven bedrag kloppen met uw opdracht.

4e stap:
In aansluiting op het boekingsproces gaan wij na ontvangst van uw betaling de reisdocumenten aanmaken en toesturen. We sturen de reisdocumenten onder normale omstandigheden 14 dagen voor vertrek toe. Als u uw reisdocumenten 10 dagen voor vertrek nog niet ontvangen heeft, verzoeken we u zo snel mogelijk met ons contact op te nemen.

Met betrekking tot vluchttoeslagen (zoals brandstoftoeslag en luchthavenbelasting) wijzen we erop dat luchtvaartmaatschappijen deze de laatste jaren steeds frequenter aanpassen aan hun actuele kostenniveau. Hierop hebben wij geen invloed, maar het is wel onze taak u hierover te informeren en deze door te berekenen. Volgens de ANVR voorwaarden kunnen dit soort tickettoeslagen worden doorberekend tot zes weken voor vertrek, of - indien de betaling daarna nog niet heeft plaatsgevonden - tot het moment dat de reissom volledig is betaald.

Wij begrijpen dat deze onverwachte toeslagen voor u heel vervelend zijn, maar wij willen u er nogmaals op attenderen dat wij geen enkel invloed hebben op deze heffingen.

Wilt u het risico van eventuele hogere brandstoftoeslagen en belastingen vermijden, dan kunt u direct na ontvangst van de reisbevestiging deze ticketkosten plus toeslagen betalen. We gaan dan meteen uw tickets printen, waardoor er geen wijzigingen meer kunnen optreden in deze toeslagen.

Let op! *Om uw privacy te beschermen zullen wij nooit mededelingen doen over uw reis aan derden. Uw gegevens worden alleen aan agenten en leveranciers verstrekt, voorzover nodig om de reis te reserveren en uit te voeren. Uw gegevens worden ook niet uit handen gegeven voor marketingdoeleinden. Na de reis vernietigen Wij garanderen uw privacy.*

Nawoord Uw Pacific Island Travel team wenst u alvast een prettige reis. Bij thuiskomst horen wij graag uw reiservaringen en evt. op- of aanmerkingen op deze manual.

Rob Kusters
(directeur **Pacific Island Travel B.V.**)

Inhoudsopgave *pagina*

A. Voorbereidingen op uw reis

1. Algemeen 4
I. Uw reisplan / reisbevestiging 4
II. Uw reispapieren 13
III. Actuele bestemmingsinformatie 13
IV. Raadpleeg reisboeken 13
V. Navigatiesysteem 14
VI. Online Manual 14

2. Voorzorg voor een goede gezondheid 14
I. Gezondheidsadviezen 14
II. Risico's van Hitte en kou 15
III. Welke medicijnen mee te nemen 16
IV. Welke vaccinaties halen 17
V. Malaria Profylaxe 20
VI. Overige infecties 22
VII. Grieppandemie 22
VIII. Reizen en zwangerschap 24
IX. Reizen met kinderen 25
X. Overige voorbereidingen 26

3. Immigratiebepalingen 26
I. Paspoort & visa 26
II. In & uitvoer van goederen 28
III. Overige bepalingen 29

4. Meenemen van bagage 30
I. Standaard bagage in het vliegtuig 30
II. Overbagage 30
III. Niet toegestane bagage 31
IV. Reizen naar/via de Verenigde Staten 32
V. Bijzondere bagage 32
VI. Koffer, reistas en rugzak 33
VII. Kritisch inpakken 34

5. Meenemen van betaalmiddelen 35
I. Creditcard 35
II. Bankpas / geldautomaten 35
III. Travellercheques / geldtransfer 36
IV. Cash 36

6. Risico's, aansprakelijkheid en verzekeringen . 37
I. Te verzekeren risico's 37
II. De verzekeringen van Unigarant 38
III. Verzekering van Hanse Merkur 40

B. Gebeurtenissen tijdens de reis

7. Vertrek van huis 41
I. Veilig achterlaten van uw huis 41
II. Contact met de thuisblijvers 41

8. Van huis naar Schiphol 42
I. Taxi service 42
II. Met de auto 43
III. Met het openbaar vervoer 44

9. Op Schiphol 44
I. Inchecken 45
II. Paspoort/ticketcontrole 46
III. Terminal & Tax Free Shops 47
IV. Bij de Gate / veiligheidscontrole 48
V. Voorzieningen en service voor mindervaliden 48
VI. Na de reis bij terugkomst 49

10. In het vliegtuig 49
I. Instappen / vliegtuigtypen / uw zitplaats 50
II. Maaltijden aan boord 51
III. Entertainment aan boord 51
IV. Vliegen met baby's 51
V. Vliegen met kinderen 52
VI. Tussenlanding en overstappen 52
VII. Comfort aan boord / verminderen van Jetlag 54

11. Op uw vakantiebestemming 55
I. Bij aankomst op de luchthaven 55
II. Afhalen van de huurauto of camper 57
III. Het hotelverblijf 59
IV. Excursies/Activiteiten 60
V. Uw volgende vlucht 60
VI. Duiken 60
VII. Trouwen 61

12. Problemen onderweg 62
I. Lokale omstandigheden 62
II. Natuurramp / Noodsituatie 63
III. Vermiste bagage bij vliegen 64
IV. Verlies en diefstal 65
V. Problemen met de lokale autoriteiten 68
VI. Verkeersongeval & overtreding 68
VII. Ziekte / letsel / medische hulp 69
VIII. Klachten over de reis of verblijf 71

13. Milieuzorg 73
I. Duurzaam Toerisme 73
II. Rol van de Reisbranche & Reisorganisaties . . 74
III. Milieubeleidsverklaring 75
IV. Milieuprogramma 76
V. Compensatie van milieubelasting 76
VI. Zelf duurzaam reizen 77
VII. Milieuvriendelijk autorijden 83
VIII. Quebec Declaration on Ecotourism 86
IX. Websites m.b.t. natuurbehoud 89

C. Bijlagen:

14. Reis & Annuleringsverzekering 91
I. Polisvoorwaarden Reisverzekering 91
II. Polisvoorwaarden Annuleringsverzekering . . 99
III. Reis Garant Plan 100
IV. Omboekverzekering 101
V. Ticketverzekering 103
VI. Eigen Risico verzekering (Hanse Merkur) 105

15. Reisvoorwaarden van de ANVR 106

16. Garantieregelingen 112
I. Stichting Garantiefonds Reisgelden (SGR) . 113
II. Stichting Calamiteitenfonds Reizen (CF) . . . 114

17. Afkortingenlijst van de reisbranche 116
I. Luchthavens 116
II. Luchtvaartmaatschappijen 118
III Landen 118
IV. Producten 118
V. Speciale wensen / opmerkingen 119

18. Uw luchtvaartmaatschappij 119
I. Air New Zealand (NZ) 120
II. Air Pacific (FJ) 122
III. Air Tahiti Nui (TN) 123
IV. Cathay Pacific (CX) 123
V. Emirates (EK) 125
VI. KLM (KL) 126
VII. LAN Airlines (LA) 129
VIII. Malaysia Airlines (MH) 130
IX. Qantas (QF) 131
X. Singapore Airlines (SQ) 134
XI. Virgin Australia (DJ) 136

19. Bestemmingsinformatie 138
I. Australië 138
II. Cook Eilanden 280
III. Fiji 291
IV. Frans-Polynesië 308
V. Nieuw-Caledonië 327
VI. Nieuw-Zeeland 338
VII. Paaseiland 401
VIII. Papua Nieuw-Guinea 409
IX. Samoa 423
X. Salomon Eilanden 431
XI. Tonga 440
XII. Vanuatu 450

20. Ambassades van de Pacific landen 468
21. Verkeersbureau's van de Pacific landen 469
22. Nederlandse Ambassades in de Pacific 469
23. Denied Boarding Compensation (EU regels) 470
24. Airporttax (luchthavenbelasting) 471
25. Paspoort & visum vereisten 471

A. Voorbereiding op uw Reis

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoodstuk: 1. Algemeen

Binnenkort gaat u op reis naar de Pacific. Om u bepaalde essentiële informatie aan te reiken en om u beter te kunnen voorbereiden op uw reis hebben we dit handzame boekje samengesteld. We hopen u hiermee ook wat tips en wetenswaardigheden aan de hand te doen, waardoor u optimaal van uw vakantie kunt genieten. De vermelde gegevens zijn gecontroleerd op juistheid ten tijde van drukken (november 2011). Uiteraard kunnen er in de tussentijd veranderingen zijn opgetreden. De vermelde informatie in deze gedrukte manual is derhalve onder voorbehoud van wijziging. We zullen de manual op internet echter wel tussentijds aanpassen.

In de volgende hoofdstukken vindt u waarschijnlijk veel meer informatie dan relevant is voor uw reis. We adviseren u de manual selectief te lezen, alleen die delen die voor uw reis relevant zijn. Op internet staat een pdf versie van deze manual (met een iets groter lettertype), u kunt deze ook zelf uitprinten. Als u na lezen van deze manual nog vragen heeft over uw reis, neem dan gerust contact met ons op. Ons uitgangspunt is dat we ervoor willen zorgen dat uw reis optimaal verloopt. Alvast een goede reis gewenst.

We bieden u graag de gelegenheid om uw reis op één van onze kantoren te bespreken. We trekken daar doorgaans 1½ à 2 uur de tijd voor uit, lopen daar alle technische details van uw reis langs en geven uitleg over de bestemming. Ons uitgangspunt is dat we ervoor willen zorgen dat uw reis optimaal verloopt. Alvast een goede reis gewenst.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 1. Algemeen
Paragraaf: I. Uw reisplan / reisbevestiging

Uw reis bestaat uit een aantal samengestelde reisonderdelen (bijv. hotels, huurauto, transfers en vluchten). Op uw reisbevestiging (incl. vluchtschema) dienen alle reisonderdelen die voor u zijn gereserveerd vermeldt te staan. Als u van mening bent dat er reisonderdelen zijn die **niet** op de bevestiging staan, dan dient u direct contact op te nemen met ons kantoor. **Alleen reisonderdelen die op uw bevestiging staan vermeldt zijn door ons gereserveerd.** In deze paragraaf geven we op elk van deze reisonderdelen een toelichting, alsmede op de samenstelling ervan.

Let op! *We adviseren u de bevestiging goed te controleren. Omdat we bij het maken van een offerte nog geen optie hebben genomen op bijv. hotels, huurauto's, campers en tours, kan het voorkomen dat bij reservering is gebleken dat een bepaald reisonderdeel niet meer beschikbaar is. We zullen in zo'n geval het best mogelijke alternatief reserveren - en deze vermelden op de bevestiging. Als u het niet eens bent met het aangeboden alternatief, kunnen wij op zoek gaan naar een ander alternatief of - in het uiterste geval - uw reis kostenloos annuleren. Indien u niet akkoord bent met de bevestiging , verzoeken we u dit z.s.m. na ontvangst van de bevestiging aan ons te melden (doch uiterlijk 10 dagen na ontvangst).*

Vluchtschema

Op het vluchtschema ziet u alle vluchten vermeldt staan die in uw reisplan een rol spelen. Dit vluchtschema heeft een referentienummer van 6 karakters (het zgn. PNR = passenger name record). De gegevens van het vluchtschema komen uit onze vluchtreserveringssysteem.

Dit systeem is direct verbonden met de reserverings-systemen van de luchtvaartmaatschappijen en bevat altijd de meest up-to-date vluchtinformatie. In dit systeem staan alle vluchtgegevens, visagegevens en bepaalde relevante persoonlijke gegevens m.b.t. uw reisplan. Alle in uw reisplan betrokken luchtvaartmaatschappijen kunnen deze informatie zien. Ook bepaalde immigratie- en veiligheidsdiensten (bijv. van de USA en Australië) hebben toegang tot deze gegevens.

Het vluchtschema vermeld slechts een gedeelte van de in het systeem vastgelegde informatie, te weten:

- referentienummer
- passagiersnamen
- bij kinderen ook de geboortedatum
- vluchtgegevens per vluchtsegment:
  - vertrekdatum
  - luchtvaartmaatschappij (hier kan zowel de contractuele airline als de uitvoerende airline staan - meestal zijn dit dezelfde, maar bij zgn. Codeshare vluchten kunnen hier dus 2 verschillende airlines staan)
  - vluchtnummer
  - vertrekplaats (vliegveld, stad & land)
  - vertrektijd (in lokale tijd)
  - aankomstplaats (vliegveld, stad & land)
  - aankomsttijd (in lokale tijd, indien de aankomst op een andere kalenderdag is, staat dit vermeld)
  - maaltijd indicatie ("meal service" betekent dat tijdens de vlucht een maaltijd wordt geserveerd; "refreshment" of "snack" duidt erop dat er tijdens de vlucht een kleine versnapering wordt verstrekt)
  - bevestigingsnummer (voor de in het segment betrokken airline)
  - stoelnummer (zoals door de airline toegekend)
  - klasse indicatie (bijv. economy)
  - reistijd (=vliegtijd in de lucht, dus excl. taxiën, etc)
  - stopovers (= aantal tussenlandingen)
  - toestel (= indicatie van het type vliegtuig)
  - speciale maaltijden
  - frequent flyer nummers

Indien van toepassing kunnen onderaan op het vluchtschema nog algemene opmerkingen staan, zoals stoelnummers voor niet automatisch via het systeem toegewezen zitplaatsen. Hier kunnen ook bepaalde essenties vermeldt staan.

Preferenties, zoals maaltijdvoorkeur, vermelden wij niet op het vluchtschema (deze kunnen vaak nl. niet worden gegarandeerd). Ook frequentflyer-nummers worden niet op het vluchtschema vermeldt, ofschoon we deze wel doorgeven aan de luchtvaartmaatschappijen.

Het **vliegtarief** voor alle in het vluchtschema vermelde vluchten staat vermeldt op het 1e blad van de bevestiging (m.u.v. als het vliegtarief verwerkt zit in het totale reis-arrangement [als pakketreis] of als een deze voor een specifieke vlucht apart op het 2e blad vermeldt staat). Ook de **luchthavenbelasting en bijkomende vlucht-toeslagen** (zoals bijv. de brandstoftoeslag) staan vermeld op het 1e blad. Wij wijzen erop dat deze belastingen en toe-slagen onder voorbehoud van wijziging zijn, vanwege hun fluctuerende karakter. Ze zijn vastgesteld op moment van boeking en worden opnieuw berekend 7-8 weken voor vertrek.

Opm. 1: De vermelde **stoelnummers** zijn altijd onder voorbehoud van wijziging. Er zijn airlines die stoelvoorkeuren matig of zelfs geheel niet honoreren (zelfs niet met doktersverklaring - bijv. Singapore Airlines). Wij hebben hier geen invloed op, hoezeer wij hierop bij de airline ook aandringen. Soms helpt het als u de airline hierover direct belt. Bij KLM/Air France, Delta Airlines, Cathay Pacific en United Airlines/Continental Airlines kunt u op de desbetreffende website tegen betaling een stoel bij de nooduitgang boeken.

Realiseer u dat u niet de enige bent die graag extra beenruimte bij zijn zitplaats in het vliegtuig wil. Aangezien een stoel bij de nooduitgang door de airline vrijwel nooit vooraf wordt toegewezen, is de beste keus een zitplaats aan het gangpad.

Opm. 2: U dient te controleren of de vermelde **passagiers-namen** precies overeenstemmen met die in uw paspoort (waarmee u gaat reizen). In het kader van de anti-terreur maatregelen zijn airlines en autoriteiten hier heel precies in - u bent en blijft zelf verantwoordelijk voor de gevolgen indien de passagiersnaam afwijkt van uw paspoort. Denk eraan dat gehuwde partners in Nederlandse paspoorten vrijwel altijd hun eigen naam moeten vermelden (zoals in het paspoort vermeld), en niet de aangenomen naam (zoals in het paspoort vermeldt bij "gehuwd met:"). Ook kinderen dienen te reizen met een eigen paspoort.

Opm. 3: Indien u een **frequentflyer** kaart heeft met niet exact dezelfde naamsvermelding als in uw paspoort, dan kan dit gevolgen hebben voor de bijschrijving van uw punten. Neem in zo'n geval contact op met de airline die u de frequentflyer kaart heeft verstrekt om de tenaamstelling te wijzigen. Wij kunnen dat niet voor u doen. Wij zijn niet verantwoordelijk voor situaties waarbij punten verloren gaan omdat de airline deze om wat voor reden dan ook deze niet op uw frequentflyer kaart heeft bijgeschreven. Wij adviseren u bij check-in altijd na te vragen of evt. punten zijn bijgeschreven, of uw instapkaarten te bewaren om dit achteraf nog bij de airline te kunnen regelen. Wees er ook op bedacht dat niet bij elk vliegtarief recht bestaat op het sparen van punten op uw frequent-flyerkaart. Aangezien wij dit niet altijd vooraf kunnen vaststellen, kunt u ons hier niet op aanspreken.

Opm. 4: Wij stellen het vluchtschema met uiterste zorg voor u samen. Wij kijken daarbij of bij aansluitende vluchten rekeningen is gehouden met **voldoende overstaptijd**. U kunt ervan uitgaan dat de overstaptijden voldoende zijn onder normale omstandigheden, deze worden nl. geadviseerd door de airlines zelf en niet door ons bedacht. Indien u om wat voor reden een ruimere overstaptijd wenst, dient u dit duidelijk kenbaar te maken aan ons op moment van boeking - zodat we hier rekening mee kunnen houden.

Opm. 5: Luchtvaartmaatschappijen werken steeds vaker samen met andere luchtvaartmaatschappijen om zo efficiënt mogelijk te kunnen opereren. Daarbij kan het gebeuren dat op bepaalde routes een vlucht wordt uitgevoerd door een andere luchtvaartmaatschappij (u ziet dan op het vluchtschema de naam van de andere luchtvaartmaatschappij staan of er staat bij "operated by ... airline"). Bij boeken van de reis ontvangt u het vluchtschema en wordt u geacht dit gelezen te hebben en akkoord te zijn met dit vluchtschema. In sommige gevallen (bijv. bij Qantas tickets) worden bepaalde vluchtsectoren uitgevoerd door een zgn. **"low cost" luchtvaart-maatschappij** (zoals Jetstar). De service van zo'n "low cost" luchtvaartmaatschappij kan eenvoudiger zijn dan die u gewend bent van internationale luchtvaart-maatschappijen, wat tot uiting kan komen in bijvoorbeeld:

- de stoelen staan dichter op elkaar (minder beenruimte)
- u dient aan boord (cash) te betalen voor drankjes, maaltijden en een koptelefoon
- u moet bij het inchecken bijbetalen voor het meenemen van een 2e koffer per persoon (ook al blijft u binnen de toegestane 20kg per persoon)
- u moet bijbetalen als u als eerste aan boord wilt gaan ("prefered boarding")
- er is geen business class beschikbaar (ook al heeft u een business class ticket gekocht)

Het vervelende bij de "low cost" luchtvaartmaatschappijen is, dat ze de neiging hebben telkens hun service-niveau aan te passen (lees: versoberen). We proberen op lange vluchten zo min mogelijk van deze "low cost" luchtvaartmaatschappijen te boeken, maar helaas is het soms niet te vermijden (bijv. op de route van Qantas naar Darwin). Beste kunt u even op de website van de betreffende luchtvaartmaatschappij kijken wat u kunt verwachten indien van toepassing.

Opm. 6: Tussen aansluitende vluchten kan soms een lange overstaptijd zitten. U heeft dan vaak de gelegenheid van de luchthaven naar de stad te gaan voor wat "sightseeing". Als u er de voorkeur aan geeft tijdens zo'n lange overstap wat te rusten in een **dagkamer** van een hotel of in een **lounge** op de luchthaven, dan dient u dit ons z.s.m. en expliciet te laten weten. Niet elk hotel biedt dagkamers, meestal kost een dagkamer 50-100% van het overnachtingstarief. Niet op elke luchthaven zijn lounges beschikbaar waar economy-class passagiers (tegen betaling) kunnen relaxen.

Opm. 7: De **bagageregels, stoelafmetingen en service aan boord** zijn bij veel luchtvaartmaatschappijen de laatste tijd sterk aan wijzigingen onderhevig. PIT heeft hier geen enkele invloed op, mocht het zo zijn dat u plotseling door gewijzigd beleid terplaatse moet bijbetalen voor bijv. het meenemen van uw bagage, service aan boord (denk aan koptelefoon, drankje en eten), dan zijn deze extra kosten voor u en kunt u ons daar niet op aanspreken.

Opm. 8: Het vluchtschema is door ons met zorg ingeboekt naar aanleiding van de door u kenbaar gemaakte reiswensen en binnen bepaalde **ticketvoorwaarden**. U dient zich te realiseren dat hoe goedkoper het vliegtarief is, des te strenger over het algemeen de bijbehorende voorwaarden zijn. De mogelijkheden tot (gratis) stopovers, vluchtwijzigingen, sector upgrade ed. nemen meestal toe bij de duurdere vliegtarieven. Ook is de vluchtbeschikbaarheid vaak groter bij duurdere vliegtarieven. Bij sommige voordeeltarieven dient het ticket meteen te worden betaald. Aangezien wij, rekening houdend met uw reiswensen, proberen het meest voordelige vliegtarief toe te passen, kunt u - indien u later evt. uw vluchten zou willen aanpassen - tegen bepaalde beperkingen aan lopen waarvan de gevolgen voor uw rekening zijn. Als u dergelijke beperkingen niet wilt, dan dient u dit bij boeking (schriftelijk) duidelijk te maken, zodat we een ticket voor u kunnen boeken dat meer vrijheid geeft (maar dat waarschijnlijk ook veel duurder is).

Achteraf wordt geen refund gegeven voor niet gebruikte vliegtickets of onderdelen daarvan, t.g.v. uw eigen keuze ter plaatse. U dient dus bij boeken goed te overwegen waar en wanneer u een vlucht door ons geregeld wilt hebben.

Landarrangement

De reisonderdelen die samen het landarrangement vormen op uw bestemming(en), staan vermeld op het 2e blad en de evt. volgende bladen van de bevestiging.

Hotel & hotelkamer

Op het 2e blad van de bevestiging (of op het vervolgblad) staan de naam van het hotel met een korte omschrijving van de gereserveerde hotelkamer vermeldt. De lokatie en beschrijving van het hotel vindt u doorgaans terug in onze brochure of op onze website. Indien uw hotel niet in onze brochure of op onze website voorkomt, sturen wij meestal een korte gekopieerde beschrijving mee (vraag daar anders om). Veel hotels bieden meerdere kamertypes aan. Als u in een hotel een specifiek kamertype wenst dat afwijkt van het op de bevestiging vermelde kamertype (of een ander hotel), dan dient u dit ons te laten weten (de beschikbare kamertypes staan vermeldt in de brochure). Het kan voorkomen dat een hotel weliswaar over een bepaald

kamertype beschikt, maar dat we dat type niet hebben gecontracteerd (bijv. omdat we de kwaliteit onvoldoende vinden of omdat er weinig vraag is naar dat type kamer). We kunnen zo'n niet-gecontracteerd kamertype alleen op verzoek op moment van boeking proberen te boeken, waarbij we nooit de garantie kunnen geven dat dat ook lukt. Achteraf kan nooit aanspraak worden gemaakt op een vergoeding vanwege het niet boeken van zo'n niet-gecontracteerd kamertype.

Doorgaans zijn accommodaties in de Pacific **op basis van logies,** zodat u zelf de vrije keus heeft waar en wat u wilt eten. Als dit anders is staat dit expliciet vermeldt (bijv. door de vermelding van de afkorting LO = ontbijt L= Lunch D= diner of half- volpension). Als er dus geen bijzondere vermeldingen bij een hotel staan, kunt u ervan uitgaan dat er geen maaltijden bij de kamer zijn inbegrepen.

Sommige hotels bieden **maaltijdpakketten (mealplans)** aan die gunstiger geprijsd zijn dan als u alle maaltijden terplaatse apart zou afrekenen (maar dat hoeft niet persé zo te zijn). Onze ervaring is dat veel klanten de maaltijden liever terplaatse zelf afrekenen, omdat ze dan beter zicht hebben op hoeveel trek ze hebben en wat er wordt aangeboden (bijv. à la carte en buffet). Indien u een maaltijdpakket west te boeken, dient u dit bij boeking duidelijk kenbaar te maken. Achteraf kan nooit aanspraak worden gemaakt op een vergoeding vanwege het niet boeken van zo'n maaltijdpakket.

Sommige hotels bieden **op feestdagen een speciaal diner** aan, waarvoor - in afwijking van het gewone menu - (terplaatse) een toeslag dient te worden betaald. Veel hotels, resorts en lodges bieden op feestdagen alleen maaltijden aan bij een verplichte reservering (ook voor hotelgasten). Uiteraard bent u in zo'n geval vrij ervoor te kiezen buiten uw hotel, resort of lodge te eten, maar indien u dan wenst te dineren in uw hotel, resort of lodge, dan bent u zelf verantwoordelijk dit bij boeking aan ons door te geven (zodat we bijtijds een reservering voor u kunnen maken).

U dient zich te realiseren dat sommige hotels zeer **afgelegen liggen** (bijv. op een eiland of in een natuurpark), waardoor u terplaatse nauwelijks anders kunt dan eten in het hotel of resort. Er kunnen dan echter nog steeds meerdere keuzes over blijven, bijv. qua restaurant, menu of buffet en zgn. mealplans (bijv. half- of volpension). Indien u vooraf maaltijden wilt reserveren (bijv. kamer incl. ontbijt of kamer met ontbijt+diner), dan dient u dit ons bij boeking te laten weten. Uiteraard regelen we dit graag voor u.

Bepaalde hotels rekenen **bijkomende kosten** voor het gebruik van bepaalde hotel- en/of kamerfaciliteiten, zoals een resort fee, minibar-gebruik, badhanddoek bij zwembad, internet, telefoon, betaal-tv of parkeergeld. Ofschoon dergelijke faciliteiten zeer vanzelfsprekend lijken, dient u deze vaak ter plaatse extra af te rekenen, waarvoor bij check-in een print van uw creditcard of borg wordt gevraagd. Vrijwel altijd zijn deze faciliteiten optioneel en u kunt ze weigeren (bijv. door buiten het hotel te parkeren of door de minibar niet te gebruiken). Sommige zeer luxe resorts (m.n. op Hawaii) stellen echter de resort fee verplicht (maar moet dan ter plaatse betaald worden). Uiteraard proberen wij dit in dergelijke gevallen te vermelden in onze brochure, in uw reisbevestiging of op onze website. Dergelijke bijkomende kosten zijn echter aan wijzigingen onderhevig en zijn altijd voor uw rekening.

Hotels hanteren meestal vaste tijden t.a.v. **check-in** en **check-out**. Check-in is meestal mogelijk na 2 uur 's-middags, check-out ligt meestal voor 10 uur 's-ochtends. Indien u langer over een hotelkamer wenst te beschikken (een zgn. "early check-in" [ECI] of "late check-out" [LCO]), dan dient u dit bij boeking duidelijk aan ons door te geven dat u dit extra geboekt wilt hebben. Niet bij alle hotels is een ECI en LCO mogelijk en de meeste hotels rekenen hiervoor 50-100% van het overnachtingstarief. Vanwege deze extra kosten is het al of niet reserveren van een ECI of LCO erg persoonlijk - wij boeken daarom dit niet altijd standaard erbij.

Als u een hotel heeft gekozen vanwege bepaalde aangeboden faciliteiten (zoals transfers, excursies, golf en watersporten), dan kunt u het beste deze faciliteiten ook vooraf reserveren om er zeker van te zijn dat ze ook daadwerkelijk beschikbaar zijn als u er bent. Wij accepteren geen aansprakelijkheid voor het niet beschikbaar zijn van dergelijke faciliteiten of voor prijswijzigingen voor niet-gereserveerde faciliteiten.

Hotels verschillen vaak sterk wat betreft **luxe categorie**. Wij geven dit in onze brochure en website weer met:

- MC = middle class / ***
- FC = first class / ****
- DL = deluxe / *****

De indeling van een hotel in een categorie kan nog aangevuld zijn met plusjes (+) en minnetjes (-). Bij de categorie indeling spelen factoren mee, zoals de luxe van de geboden accommodatie, locatie, omvang en uitvoering van de geboden faciliteiten en service. Naarmate een hotel een betere locatie en comfortabeler is, zal het kamertarief ook hoger liggen. Op het offerteformulier vroegen we u om een luxe indicatie voor de gewenste hotels. Uiteraard zullen we bij de eerste offerte qua hotelkeuze hier zo goed mogelijk op hebben aangesloten, maar vaak blijkt dat er in het verkooptraject om uiteenlopende redenen met hotels wordt geschoven.

Op de bevestiging kan een ander hotel bevestigd zijn, dan aanvankelijk op het boekingsoverzicht voorgesteld was. Zeker op afgelegen plaatsen (zoals bij buiteneilanden en natuurparken) is de keuze vaak niet zo groot, waardoor wellicht een gelijkwaardig alternatief niet voor handen was. We vragen daarom om de bevestiging kritisch door te kijken en af te wegen of het bevestigde hotels voldoen aan uw reiswensen. Zo niet, maak dit dan meteen kenbaar, om teleurstellingen achteraf te voorkomen.

Achteraf wordt geen refund gegeven op niet gebruikte hotelovernachtingen, t.g.v. uw eigen keuze ter plaatse. U dient dus bij boeken goed te overwegen waar en wanneer u een hotelovernachting door ons geregeld wilt hebben.

Transfer

Op het 2e blad van de bevestiging (of op het vervolgblad) kunnen transfers vermeld staan, bijvoorbeeld van de luchthaven naar het hotel. Standaard boeken wij een **zgn. "scheduled" bus transfer**, d.w.z. u reist samen met andere reizigers naar het hotel, waarbij evt. onderweg nog gestopt wordt bij andere hotels. Een "scheduled" bus transfer rijdt meestal op vaste tijdstippen, waarbij het kan zijn dat u eerst een tijdje moet wachten voordat de bus gaat vertrekken. U kunt er van uitgaan dat hoe groter de te overbruggen afstand, des te minder frequent zo'n bus rijdt en hoe vaker onderweg wordt gestopt. Indien u een kortere transfertijd wenst, kunt u beter kiezen voor een privé-transfer (deze zijn meestal wel duurder). U dient dan bij boeking aan ons door te geven dat u dit extra geboekt wilt hebben.

Bij boeking geven we aan de agent of transfermaatschappij door waarop de transfer moet aansluiten (bijv. op een vlucht, ferry of tour). Indien de transfer moet aansluiten op een reisonderdeel dat niet door ons is gereserveerd (maar bijv. door uzelf), dan bent u zelf verantwoordelijk voor het doorgeven van die aansluitgegevens. Wij zijn niet aansprakelijk voor de gevolgen van wijzigingen in aansluitgegevens van niet door ons gereserveerd reisonderdelen.

Een vooraf gereserveerde transfer geeft u de zekerheid dat er iemand staat te wachten als u aankomt op bijv. een nieuwe bestemming. Op bepaalde eilanden is een transferreservering verplicht, omdat anders de agent niet in staat is om zijn vouchers aan u te overhandigen. Een "scheduled" transfer wordt meestal uitgevoerd per minibus. Zo'n transfer is vaak de goedkoopste manier om van bijv. de luchthaven naar uw hotel te gaan (maar dat hoeft niet persé zo te zijn).

Veel airport hotels bieden een **gratis shuttle service** aan tussen de luchthaventerminal en het hotel. Ofschoon in zo'n geval het hotel door ons op de hoogte is gesteld van uw aankomsttijd, dient u zelf bij aankomst vaak het hotel nog even te bellen. Onze ervaring is dat zo'n gratis shuttleservice vrijwel nooit vooraf kan worden geboekt. Er wordt geen vergoeding gegeven voor - om wat voor reden dan ook - niet gebruikte gratis shuttle service.

In Australië, Nieuw-Zeeland, Azië en op het vaste land van Amerika **boeken wij standaard niet de transfers** naar uw hotel. De reden is dat een door ons geboekte transfer vaak omslachtiger en soms duurder is dan een transfer terplaatse te regelen (bijv. per taxi of shuttleservice). Indien u de transfer hier wel vooraf door ons geregeld wil hebben, dient u dit z.s.m. en expliciet aan ons door te geven.

Achteraf wordt geen refund gegeven voor niet gebruikte transfers, t.g.v. eigen keuze terplaatse van de klant. U dient dus bij boeken goed te overwegen waar en wanneer u een transfer door ons geregeld wilt hebben.

Ferry

Op sommige bestemmingen dient u gebruik te maken van ferry's om op uw volgende reisbestemming te komen, bijv.

Nieuw-Zeeland

- tussen het Noordereiland (Wellington) en Zuidereiland (Picton) - vooraf reserveren wordt sterk aanbevolen indien u met huurauto/camper op de ferry gaat
- naar resorts aan de Marlborough Sound (vanuit Picton) - vooraf reserveren als passagier wordt aanbevolen (uw huurauto/camper kan niet mee)
- naar Stewart Island (Bluff-Oban) - vooraf reserveren wordt aanbevolen (uw huurauto/camper kan niet mee)

Australië

- naar Kangaroo Island (Cape Jervis - Penneshaw) - vooraf reserveren wordt aanbevolen indien u met huurauto of camper op de ferry gaat
- naar Tasmanië (Melbourne - Devonport - vooraf een hut reserveren wordt sterk aanbevolen (huurauto meenemen op de ferry wordt vanwege de hoge extra kosten afgeraden)
- naar Fraser Island (Hervey Bay - Kingfisher Bay) - vooraf reserveren wordt aanbevolen indien u met uw 4wd huurauto of camper op de ferry gaat (een 2wd huurauto/camper kan niet mee op de ferry)
- naar de Whitsunday eilanden (vanuit Airlie Beach of Shute Harbour) - vooraf reserveren niet nodig (uw huurauto/camper kan niet mee)
- naar Magnetic Island (vanuit Townsville) - vooraf reserveren niet nodig (uw huurauto/camper kan niet mee)
- naar eilandresorts voor de Australische kust - vooraf reserveren als passagier wordt aanbevolen (uw huurauto/camper kan niet mee)

Stille Zuidzee

- naar eilandresorts in Fiji - vooraf reserveren als passagier wordt aanbevolen (uw huurauto kan niet mee)
- tussen Upolu en Savaii in Samoa - vooraf reserveren wordt aanbevolen indien u met een huurauto op de ferry gaat
- tussen Tahiti en Moorea in Frans-Polynesië - vooraf reserveren wordt aanbevolen indien u met een huurauto op de ferry gaat

Met name in het hoogseizoen zijn dergelijke ferry's vaak volgeboekt en dient u vooraf een reservering te maken. Voorzover het nodig is maken we de benodigde ferry-reservering op voorhand en ziet u deze vermeld staan op de bevestiging. Daar waar dit nog niet is gebeurd, kunnen we dit uiteraard doen op uw verzoek.

Bij de ferry tussen het Noorder- en Zuidereiland in Nieuw-Zeeland vindt u aan beide zijden een grote terminal met kiosk, cafetaria en kantoren van autoverhuurders. U dient uiterlijk een uur voor de afvaart bij de ferryterminal te zijn. Campers en motorhomes dient u altijd mee te nemen op de ferry, waarvoor dus een reservering dient te worden gemaakt.

Huurauto's van Budget, Nationwide en Apollo (Hertz) worden bij de ene terminal ingeleverd. Bij de terminal op het andere eiland ontvangt u weer een nieuwe huurauto (en u moet opnieuw een huurcontract tekenen). Uw bagage checked u in, net als op een luchthaven. U krijgt uw bagage aan de andere kant weer terug op de lopende band, net als op een luchthaven. Er zijn bagagekarretjes beschikbaar.

De bagageregels en service aan boord zijn bij veel ferrymaatschappijen de laatste tijd sterk aan wijzigingen onderhevig. PIT heeft hier geen enkele invloed op, mocht het zo zijn dat u plotseling door gewijzigd beleid terplaatse moet bijbetalen voor bijv. het meenemen van uw bagage, service aan boord (denk aan koptelefoon, zitplaatsreservering, ed), dan zijn deze extra kosten voor u en kunt u ons daar niet op aanspreken.

Achteraf wordt geen refund gegeven op niet gebruikte hotelovernachtingen, t.g.v. uw eigen keuze ter plaatse. U dient dus bij boeken goed te overwegen waar en wanneer u een hotelovernachting door ons geregeld wilt hebben.

Cruise

Indien we een cruise in uw reisschema hebben opgenomen, dan staat deze op het 2e blad (of op het vervolgblad) van de bevestiging weergegeven. De vertrek- en terugkomstdatum en -tijd moeten uiteraard aansluiten op de rest van uw schema.

Een uitgebreide beschrijving van de cruise vindt u doorgaans terug in onze brochure of op onze website. Indien uw cruise niet in onze brochure of op onze website voorkomt, sturen wij een korte gekopieerde beschrijving mee (vraag daar anders om). Veel cruises bieden meerdere

huttypes aan. Als u op een cruiseschip een specifiek huttype wenst dat afwijkt van het op de bevestiging vermelde huttype, dan dient u dit ons bij boeking te laten weten (de beschikbare huttypes staan vermeldt in de brochure). Het kan voorkomen dat een cruise weliswaar over een bepaald huttype beschikt, maar dat we dat type niet hebben gecontracteerd (bijv. omdat we de kwaliteit onvoldoende vinden of omdat er weinig vraag is naar dat type hut). We kunnen zo'n niet-gecontracteerd huttype alleen op verzoek op moment van boeking proberen te boeken, waarbij we nooit de garantie kunnen geven dat dat ook lukt. Achteraf kan nooit aanspraak worden gemaakt op een vergoeding vanwege het niet boeken van zo'n niet-gecontracteerd huttype.

Meerdaagse cruises zijn over het algemeen incl. maaltijden, excursies en gebruik van watersportfaciliteiten (uitgezonderd duiken en gemotoriseerde watersporten). Drank bij de maaltijd is vaak inbegrepen, drank gedurende de dag meestal niet. Havengelden, brandstoftoeslag en transfers zijn vaak niet inbegrepen. Transfers dienen bijna altijd apart te worden geboekt (als ze op de bevestiging niet staan vermeld, zijn ze niet gereserveerd). Daar waar dit nog niet is gebeurd, kunnen we dit uiteraard doen op uw verzoek.

Als u een cruise heeft gekozen vanwege bepaalde aangeboden faciliteiten (zoals duiken of walexcursies), dan kunt u het beste deze faciliteiten ook vooraf reserveren om er zeker van te zijn dat ze ook daadwerkelijk beschikbaar zijn als u er bent. Wij accepteren geen aansprakelijkheid voor het niet beschikbaar zijn van dergelijke faciliteiten of voor prijswijzigingen voor niet-gereserveerde faciliteiten.

Cruises varen een bepaalde route, meestal is het begin- en eindpunt gelijk, maar dit hoeft niet altijd zo te zijn. Controleer dus of de vaarroute aansluit op de rest van uw reisschema. Cruisemaatschappijen behouden over het algemeen het recht om wijzigingen aan te brengen in de route.

Havengelden, brandstoftoeslagen, bagageregels en toeslagen voor extra service aan boord zijn bij veel cruisemaatschappijen de laatste tijd sterk aan wijzigingen onderhevig. PIT heeft hier geen enkele invloed op, mocht het zo zijn dat u plotseling door gewijzigd beleid terplaatse moet bijbetalen voor bijv. een hogere brandstoftoeslag of het meenemen van uw bagage, dan zijn deze extra kosten voor u en kunt u ons daar niet op aanspreken.

Achteraf wordt geen refund gegeven op een niet gebruikte cruise of onderdeel daarvan, t.g.v. uw eigen keuze ter plaatse. U dient dus bij boeken goed te overwegen waar en wanneer u een cruise door ons geregeld wilt hebben.

Excursie / Tour

Indien we een excursie of meerdaagse tour in uw reisschema hebben opgenomen, dan staat deze op het 2e blad (of op het vervolgblad) van de bevestiging weergegeven. De vertrek- en terugkomstdatum en -tijd moeten uiteraard aansluiten op de rest van uw schema.

In onze eigen brochures en op onze websites staan maar een beperkt aantal excursies en tours beschreven. Wij kunnen u altijd een uitgebreidere beschrijving toesturen (voor zover u die bij boeking nog niet heeft ontvangen). Of en welke maaltijden in de excursie of tour zijn inbegrepen staat beschreven in de uitgebreide beschrijving.

Excursies en tours volgen een bepaalde route, meestal is het begin- en eindpunt gelijk, maar dit hoeft niet altijd zo te zijn. Controleer dus of de route aansluit op de rest van uw reisschema. Excursie- en tourmaatschappijen behouden over het algemeen het recht om wijzigingen aan te brengen in de route.

Let op! *- We geven geen advies over de beschikbaarheid van excursies die u ter plaatse wilt reserveren. Het is een klassiek reizigersdilemma: U wilt zoveel mogelijk vrijheid behouden om tijdens de reis te kunnen beslissen welke excursie u waar en wanneer gaat doen. Dat betekent dat u het risico loopt dat de door u gewenste excursie vol is. Als u zekerheid wilt over beschikbaarheid van een bepaalde excursie, dan dient u deze op te nemen in het vooraf geregelde reisplan.*

Ons assortiment aan excursies is groter dan in de brochure of op de website genoemd worden. Dat betekent echter niet dat we elke excursie voor u kunnen reserveren. Kort voor vertrek zullen we geen excursies meer bijboeken. De prijs van een excursie is zoals die bij boeking met u is overeengekomen. Doorgaans zal deze excursieprijs gelijk zijn aan wat u eventueel ter plaatse zou hebben betaald, maar kan door koersschommelingen of plotselinge kortingsacties hiervan uiteindelijk toch afwijken. We geven geen restitutie voor dergelijke afwijkingen.

Mocht een excursie buiten uw schuld (bijv. door slecht weer of onvoldoende deelnemers) niet doorgaan, dan zullen we (PIT) u uiteraard de oorspronkelijke excursiekosten volledig vergoeden. PIT is niet aansprakelijk voor evt. meerkosten voor een vervangende excursie of kosten die indirect met de excursie te maken hebben (zoals verblijf op of vervoer naar een bepaalde bestemming waar de excursie gepland stond). De beslissing of een excursie (volledig) wordt uitgevoerd is uiteindelijk aan de leverancier van de excursie, PIT is hier niet voor aansprakelijk.

Toegangsgelden (voor bijv. musea), brandstoftoeslagen, bagageregels en toeslagen voor extra service aan boord zijn bij veel tourmaatschappijen de laatste tijd sterk aan wijzigingen onderhevig. PIT heeft hier geen enkele invloed op, mocht het zo zijn dat u plotseling door gewijzigd beleid terplaatse moet bijbetalen voor bijv. een hogere toegangsprijs of brandstoftoeslag, dan zijn deze extra kosten voor u en kunt u ons daar niet op aanspreken.

Achteraf wordt geen refund gegeven op een niet gebruikte excursie of onderdeel daarvan, t.g.v. uw eigen keuze ter plaatse. U dient dus bij boeken goed te overwegen waar en wanneer u een excursie door ons geregeld wilt hebben.

Huurauto

Op het 2e blad van de bevestiging (of op het vervolgblad) staat de naam van de autoverhuurder met een korte type-omschrijving van de gereserveerde huurauto vermeld. De beschrijving van het huurautotype vindt u doorgaans terug in onze brochure of op onze website. Indien uw huurautocategorie of autoverhuurder niet in onze brochure of op onze website voorkomt, sturen wij meestal een korte gekopieerde beschrijving mee (vraag daar anders om). De meeste autoverhuurders bieden meerdere autocategorieën aan. Als u een specifieke autocategorie of autoverhuurder wenst dat afwijkt van het op de bevestiging vermelde autocategorie of autoverhuurder, dan dient u dit ons te laten weten (de beschikbare autoverhuurders en autocategorieën staan vermeld in onze brochures en op onze websites).

Het kan voorkomen dat een autoverhuurder weliswaar over een bepaald autocategorie beschikt, maar dat we die categorie niet hebben gecontracteerd (bijv. omdat we de kwaliteit onvoldoende vinden of omdat er weinig vraag is naar die autocategorie). We kunnen zo'n niet-gecontracteerd autocategorie alleen op verzoek op moment van boeking proberen te boeken, waarbij we nooit de garantie kunnen geven dat dat ook lukt. Achteraf kan nooit aanspraak worden gemaakt op een vergoeding vanwege het niet boeken van zo'n niet-gecontracteerde autocategorie.

Bij autohuur dient de hoofdbestuurder in het bezit te zijn van een geldig Europees rijbewijs en een credit card met voldoende bestedingslimit. Wij adviseren u een International rijbewijs te halen bij de ANWB. Als u lid bent van de ANWB wegenwacht, kunt u in het buitenland hulp krijgen van hun zusterorganisaties (neem daarom uw wegenwacht kaart mee op reis). Wij gaan er van uit dat u op de hoogte bent van de verkeersregels op uw bestemming (in Australië en Nieuw-Zeeland wordt aan de linkerkant van de weg gereden). De meeste autoverhuurders hanteren een minimum leeftijdslimiet van 21 of 25 jaar (soms wordt terplaatse een toeslag berekend voor jonge bestuurders). Sommige autoverhuurders hanteren een maximum leeftijdslimit van 70 of 75 jaar. Kijk hiervoor in de specifieke voorwaarden van de verhuurmaatschappij.

Opm. 1: Realiseer u dat autoverhuurders nooit specifieke automodellen of automerken verhuren, maar **autotypes of categorieën**. Dus als op de bevestiging bijv. een Intermediate huurauto staat vermeld, zou dit bijv een Toyota Camry of vergelijkbare auto kunnen zijn. Indien u een specifiek autotype wilt ontvangen, dient hiervan een essentie te worden gemaakt (waarvoor u extra dient te betalen - of de reservering hiervan lukt, bevestigen we dan expliciet aan u).

Opm. 2: Vrijwel elke huurauto is groot genoeg voor 4 personen en een minibus heeft vaak 8 zitplaatsen. Dit betekent niet dat er ook **bagageruimte** is voor resp. 8 grote koffers. Wij hebben geen inzicht in de hoeveel bagage u als klant gaat meenemen op reis, u dient daarom altijd zelf goed na te gaan of de mee te nemen bagage wel past in de gehuurde huurauto (wij geven daar in onze brochure en prijslijst per huurauto een indicatie van). Indien u er niet zeker van bent of de bagage in de huurauto gaat passen, doet u er meestal beter aan een huurauto te nemen van een groter type. U dient dit dan aan ons door te geven.

Opm. 3: Standaard kunt u er van uitgaan dat u uw huurauto kunt oppikken op de afgesproken datum en tijd bij één specifiek **huurdepot** van de betreffende autoverhuurder, zoals dat bij boeking met u is afgesproken. De autoverhuurder zal ervoor zorgen dat uw huurauto dan gereed staat. Ook voor inleveren van de auto is een datum, tijd en locatie vastgesteld. Als u deze datum, tijd en/of locatie wilt wijzigen, dient u dit z.s.m. aan ons door te geven. Wijzigingen ter plaatse leiden vaak tot extra kosten voor u. Ophalen of inleveren op een andere locatie (bijv. bij een hotel) dan het verhuurdepot kan alleen als essentie worden gegarandeerd.

Voor het ophalen van een huurauto op een luchthaven in Australië gelden toeslagen tussen de 10 en 20%, de zgn. "Premium Location Fee" (deze zijn reeds verwerkt in de brochureprijzen voor autohuur in Australië). Maar stel dat u ter plaatse besluit uw huurauto op de luchthaven op te halen i.p.v. in de stad, dan zal een flinke extra toeslag tot gevolg hebben. Ook voor het ophalen of inleveren van een huurauto op een luchthaven of bij de ferryterminal in Nieuw-Zeeland geldt een dergelijke toeslag.

Depotadressen van autoverhuurders kunnen soms in de tussentijd wijzigen. Het huuradres op de reisdocumenten is altijd bepalend.

Opm. 4: De autoverhuurders hanteren een **huurperiode** van 24 uur of veelvouden daarvan, sommige verhuurders hanteren kalenderdagen (dit staat per autoverhuurder beschreven in de brochure of op onze website). U dient zich te realiseren dat niet elk huurdepot 24 uur per dag en 7 dagen per week geopend is. U kunt uw huurauto alleen ophalen of terugbrengen tijdens de **openingstijden** van het depot. Soms wordt er terplaatse een toeslag berekend als u uw huurauto buiten de standaard openingstijden ophaalt of inlevert. Op feestdagen kunnen afwijkende openingstijden gelden.

Opm. 5: U kunt doorgaans de huurauto uitsluitend ophalen en inleveren bij het huurdepot van de autoverhuurder. De **transferkosten** naar het depot (bijv. per taxi) zijn voor uw eigen rekening. Sommige verhuurders bieden een gratis transferservice aan. Als u hiervan gebruik wilt maken dient u dit bij boeking aan te geven.

Sommige autoverhuurders bieden de mogelijkheid om de huurauto af te leveren of op te pikken bij uw hotel (hiervoor worden dan meestal extra kosten gerekend die u terplaatse dient te voldoen).

Opm. 6: Bij afhalen van de huurauto kunt u te maken krijgen met bijkomende kosten, zoals voor:

- extra verzekering
- afkoop of vermindering van het eigen risico
- lokale belasting of toeslag
- achterlatingskosten
- extra kilometers
- extra bestuurder
- toeslag voor bestuurders jonger dan 25 jaar (in de VS)
- bijgehuurde accesoires (bijv. babyzitje, fietsenrek, imperiaal, tuinstoelen en/of camping set, etc.)

Deze bijkomende kosten staan vermeld in onze brochure of op onze website (of op apart meegestuurde informatie over de autohuur). Deze bijkomende kosten zijn altijd onder voorbehoud van wijziging (door de autoverhuurder) - de uiteindelijke huurvoorwaarden van de autoverhuurder zijn bepalend. De bijkomende kosten worden afgerekend op uw creditcard.

In Australië en Nieuw-Zeeland bieden we u de mogelijkheid om het eigen risico van uw huurautoverzekering al in Europa af te kopen (bij Hanse Merkur, zie hoofdstuk 14.VI). Dit is een veel goedkopere mogelijkheid dan dat u het eigen risico bij de autoverhuurder zelf afkoopt, maar heeft als nadeel dat u een hoge borg moet stellen (t.h.v. het eigen risico bedrag) en evt. extra dekkingen die de autoverhuurder aanbiedt in het "afkoop eigen risico" pakket niet heeft (zoals bijv. vergoeding van banden- en ruitenschade). Zie hiervoor de verzekeringsvoorwaarden van Hanse Merkur en de auto-verhuurder.

Opm. 7: Wanneer u van plan bent met uw huurauto gebruik te maken van tolwegen, dan raden wij u aan dit bij afhalen van de huurauto kenbaar te maken aan het baliepersoneel. Zij kunnen u dan informeren over het betalen van de tol. Sommige autoverhuurders verhuren (elektronische) tolpassen.

Tolwegen komen met name voor in de Verenigde Staten (Interstate Highways, bruggen en tunnels), Australië (bepaalde doorgaande wegen rond Sydney, Melbourne en Brisbane) en in Nieuw-Zeeland (Auckland havenbrug en de Northern Gateway bij Orewa [deel van de H1 naar Bay of Islands], zie ook: www.nzta.govt.nz / tel. 0800 402020 of +64 6 9536200). Voor meer uitgebreide informatie over tolwegen in Australië, kijk op:

Voor meer informatie over Australische tolwegen kijkt u op:

- www.citylink.com.au (tolwegen rond Melbourne / tel. 132629)
- www.qldmotorways.com.au (tolwegen ron Brisbane / tel. 1 300 559920)
- www.rta.nsw.gov.au (tolwegen rond Sydney / tel. 1 300 656884 of 138655)
- www.roam.com.au

Voor meer informatie over Nieuw-Zeelandse tolwegen kijkt u op:

- www.nzta.govt.nz

Voor de meeste tolwegen, -bruggen en -tunnels wordt de tol elektronisch geïnd. U dient zich hiervoor aan te melden op een van hierboven genoemde websites of telefonisch. Tijdens het ophalen van uw huurauto kunt u hierover meer informatie krijgen. De te betalen tol is nooit bij de huurprijs van uw huurauto of uw reissom inbegrepen.

Als u niet over een electronische tolpas beschikt, heeft u nog een bepaalde tijd (meestal 24 uur) de tijd om de tol telefonisch van uw creditcard te laten afschrijven.

Als u verzuimd heeft de tol te betalen, zal de autoverhuurder achteraf uw creditcard gaan belasten voor de tol naheffing, verhoogd met de boete en evt. administratiekosten.

Tolwegen kunnen makkelijk vermeden worden, mits u beschikt over voldoende tijd. Een navigatiesysteem is ideaal om u de beste alternatieve route te wijzen waarbij u de tolwegen vermijdt.

Opm. 8: Bij afhalen van de huurauto zal u te maken krijgen met het stellen van een borg. Deze borg geeft de autoverhuurder de zekerheid dat eventueel opgelopen schade aan de huurauto of extra kosten achteraf (zoals afvulling brandstoftank en verkeersboetes) ook daadwerkelijk bij u kunnen worden geïnd. U dient deze borg te stellen in lokale valuta. Na inlevering van de auto (zonder door u veroorzaakte schade, met volle tank en zonder verkeersboetes) zal de autoverhuurder de borg aan u terugstorten.

Houdt er rekening mee dat ingeval uw huurauto zodanig is beschadigd dat een vervangende huurauto moet worden aangeboden, dat de huurmaatschappij in zo'n geval wederom voor deze vervangende huurauto een borg zal verlangen (terwijl evt. de borg voor de beschadigde huurauto nog niet is vrijgegeven).

Opm. 9: De te stellen borg en de eventuele bijkomende kosten heeft u een creditcard nodig. De autoverhuurder zal dan bij afhalen van de auto een bepaald bedrag van uw creditcard afschrijven als borg en deze weer terugstorten bij inlevering van de auto (zonder door u veroorzaakte schade, met volle tank en zonder verkeersboetes). Wanneer u het eigen risico bij ons heeft afgekocht, betaalt u de borg middels een getekende afdruk van een geautoriseerde credit card. Houdt u er rekening mee dat sommige autoverhuurders voor creditcard betalingen ter plaatse een extra creditcard toeslag berekenen.

Als u de borg stelt via uw creditcard, dient u er rekening mee te houden dat dit mogelijk een flink beslag legt op uw bestedingsruimte. Indien u voorziet dat uw bestedingsruimte niet toereikend is, dan kunt u het beste bij uw bank de bestedingsruimte éénmalig voor uw reis te laten verhogen.

U dient tevens bij terugstorting van de borg op uw credit-card rekening te houden met een eventueel wisselkoers-verlies (of -voordeel). Een eventueel wisselkoersverlies is altijd voor uw rekening en wordt niet gecompenseerd door de autoverhuurder.

Veel autoverhuurders accepteren tegenwoordig alleen creditcards op naam van één van de bestuurders (vooral in de Verenigde Staten). Dus als ú uitsluitend rijdt en u heeft zelf geen creditcard, dan dient u voor aanvang van de reis er een bij uw bank aan te vragen.

We wijzen u erop, dat u op het boekingsformulier dient aan te geven wie als hoofdbestuurder van de huurauto zal gaan optreden.

> ***Let op!*** *- We geven geen advies over de beschikbaar-heid van autohuur-categorieën of extra services die u niet vooraf wilt reserveren (zoals een eventuele upgrade, navigatiesysteem of babystoeltje). Als u zekerheid wilt over de beschikbaarheid van een bepaald huurautocategorie of extra service, dan dient u deze op te nemen in het vooraf geregelde reisplan.*

Ons assortiment aan huurautocategorieën en extra services is vaak groter dan alleen die in de brochure of op de website genoemd worden. Dit betekent echter niet dat we elk huurautocategorie of elke extra service (zoals extra reservewiel) voor u kunnen reserveren. Doorgaans kunnen we kort voor vertrek geen extra services meer bijboeken. De prijs van een extra service is zoals die bij boeking met u is overeengekomen. Doorgaans zal deze extra serviceprijs gelijk zijn aan wat u eventueel ter plaatse zou hebben betaald (maar dit hoeft niet persé zo te zijn, bijv. t.g.v. wisselkoersschommelingen). We geven geen restitutie voor dergelijke afwijkingen.

Mocht een auto in de geboekte huurautocategorie uiteindelijk (bijv. door overmacht) niet beschikbaar zijn, dan behouden autoverhuurders zich altijd het recht voor u een auto aan te bieden in een afwijkende huurautocategorie - meestal een hogere autocategorie. U dient bij aanvaarding van de huurauto met de autoverhuurder een eventuele tegemoetkoming voor hogere gevolgkosten af te spreken. Extra kosten die verband houden met de aanvaarding van een afwijkend huurautotype (zoals hogere brandstofkosten of hogere ferrykosten) zijn voor uw rekening, PIT is hier nimmer voor aansprakelijk.

Achteraf wordt geen refund gegeven op een niet gebruikte huurperiode of onderdeel daarvan, t.g.v. uw eigen keuze ter plaatse. U dient dus bij boeken goed te overwegen waar en wanneer u een huurauto door ons geregeld wilt hebben.

Camper

Op het 2e blad van de bevestiging (of op het vervolgblad) staat de naam van de camperverhuurder met een korte type-omschrijving van de gereserveerde camper vermeldt. De beschrijving van het campertype vindt u doorgaans terug in onze brochure of op onze website. Indien uw campertype of camperverhuurder niet in onze brochure of op onze website voorkomt, sturen wij meestal een korte gekopieerde beschrijving mee (vraag daar anders om). De meeste camperverhuurders bieden meerdere campertypes aan. Als u een specifiek campertype wenst dat afwijkt van het op de bevestiging vermelde campertype (of een andere camperverhuurder), dan dient u dit ons te laten weten (de beschikbare campertypes staan vermeldt in de brochure).

Bij camperhuur dient de hoofdbestuurder in het bezit te zijn van een geldig Europees rijbewijs en een credit card met voldoende bestedingslimit. Wij adviseren u een International rijbewijs te halen bij de ANWB. Als u lid bent van de ANWB wegenwacht, kunt u in het buitenland hulp krijgen van hun zusterorganisaties (neem daarom uw wegenwacht kaart mee op reis). Wij gaan er van uit dat u op de hoogte bent van de verkeersregels op uw

bestemming (in Australië en Nieuw-Zeeland wordt aan de linkerkant van de weg gereden). De meeste camperverhuurders hanteren een minimum leeftijdslimiet van 21 of 25 jaar (soms wordt terplaatse een toeslag berekend voor jonge bestuurders). Sommige autoverhuurders hanteren een maximum leeftijdslimit van 70 of 75 jaar. Kijk hiervoor in de voorwaarden van de verhuurmaatschappij.

Opm. 1: Realiseer u dat camperverhuurders nooit specifieke campermerken verhuren, maar **campertypes of categorieën**. Dus als op de bevestiging bijv. een 2 berth Hitop camper staat vermeld, zou dit bijv een Toyota Hyace of vergelijkbare camper kunnen zijn. Indien u een specifiek campertype wilt ontvangen, dient hiervan een essentie te worden gemaakt (waarvoor u extra dient te betalen - of de reservering hiervan dan lukt bevestigen we dan aan u expliciet).

Opm. 2: Bij campers wordt in onze brochure, prijslijst, website of aanvullende informatie aangegeven voor **hoeveel personen** deze geschikt zijn. Met name bij 3 en 4 persons campers is het 3e en 4e bed vaak meer geschikt voor kinderen dan volwassenen (denk aan beperkingen in afmeting van het bed). In geval van drie of vier samenreizende volwassenen adviseren we t.b.v. comfort en privacy bij voorkeur een grotere camper.

Opm. 3: Wij hebben geen inzicht in de hoeveel **bagage** u gaat meenemen op reis, u dient daarom altijd zelf goed na te gaan of de mee te nemen bagage wel past in de gehuurde camper (deze dient meestal opgeborgen te worden in bakken onder de banken - harde koffers passen hier soms niet in). Indien u er niet zeker van bent of uw koffer in de camper gaat passen, doet u er beter aan te reizen met reistassen (die u kunt samenvouwen).

Opm. 4: Standaard kunt u er van uitgaan dat u uw camper kunt oppikken op de afgesproken datum en tijd bij één specifiek **huurdepot** van de betreffende camper-verhuurder, zoals dat bij boeking met u is afgesproken. De camperverhuurder zal ervoor zorgen dat uw camper dan gereed staat. Ook voor inleveren van de camper is een datum, tijd en locatie vastgesteld. Als u deze datum, tijd en/of locatie wilt wijzigen, dient u dit ons z.s.m. door te geven. Wijzigingen ter plaatse leiden vaak tot extra kosten voor u. Ophalen of inleveren op een andere locatie (bijv. bij een hotel) dan het verhuurdepot is doorgaans bij campers onmogelijk.

Opm. 5: De camperverhuurders hanteren als **huurperiode** kalenderdagen. De eerste en laatste huurdag worden als volledige huurdag beschouwd. (dit staat per verhuurder beschreven in onze brochure of op onze website). U dient zich te realiseren dat de huurdepots over het algemeen geopend zijn van 08.00-16.30 uur. In het weekend zijn de depots van KEA Campers gesloten vanaf 13.00 uur! Soms wordt er terplaatse een toeslag berekend als u uw huurauto buiten de standaard **openingstijden** ophaalt of inlevert. Op feestdagen kunnen afwijkende openingstijden gelden.

Opm. 6: U dient de camper op te halen bij het depot van de camperverhuurder. De transferkosten naar het depot (bijv. per taxi) zijn in principe voor uw eigen rekening. Sommige verhuurders (m.n. in Nieuw-Zeeland) bieden een gratis transferservice aan binnen een bepaalde straal. Als u hiervan gebruik wilt maken, dient u dit bij boeking aan te geven. Depotadressen van camperverhuurders kunnen soms in de tussentijd wijzigen. Het huuradres op de reisdocumenten is altijd bepalend.

Opm. 7: Bij afhalen van de camper kunt u te maken krijgen met **bijkomende kosten**, zoals voor:

- extra verzekering
- afkoop of vermindering van het eigen risico
- lokale belasting of toeslag
- achterlatingskosten
- extra kilometers
- extra bestuurder
- gasfles vulling
- schoonmaakkosten
- bijgehuurde accesoires (bijv. babyzitje, fietsenrek, imperiaal, tuinstoelen, campingset, etc.)

Deze bijkomende kosten staan vermeld in onze brochure of op onze website (of op apart meegestuurde informatie over de camperhuur). Deze bijkomende kosten zijn altijd onder voorbehoud van wijziging (door de camperverhuurder) - de huurvoorwaarden van de camperverhuurder zijn bepalend.

In Australië en Nieuw-Zeeland bieden we u de mogelijkheid om het eigen risico van uw camperverzekering al in Europa af te kopen (bij Hanse Merkur, zie hoofdstuk 14.VI). Dit is een veel goedkopere mogelijkheid dan dat u het eigen risico bij de camperverhuurder zelf afkoopt, maar heeft als nadeel dat u een hoge borg moet stellen (t.h.v. het eigen risico bedrag) en evt. extra dekkingen die de camperverhuurder aanbiedt in het "afkoop eigen risico" pakket niet heeft (zoals bijv. vergoeding van banden- en ruitenschade). Zie hiervoor de verzekeringsvoorwaarden van Hanse Merkur en de camper-verhuurder.

Opm. 8: Wanneer u van plan bent met uw camper gebruik te maken van **tolwegen**, dan raden wij u aan dit bij afhalen van de camper kenbaar te maken aan het baliepersoneel. Zij kunnen u dan informeren over het betalen van de tol. Sommige camperverhuurders verhuren (elektronische) tolpassen.

Tolwegen komen met name voor in de Verenigde Staten (Interstate Highways, bruggen en tunnels), Australië (bepaalde doorgaande wegen rond Sydney, Melbourne en Brisbane) en in Nieuw-Zeeland (Auckland havenbrug en de Northern Gateway bij Orewa [deel van de H1 naar Bay of Islands], zie ook: www.nzta.govt.nz / tel. 0800 402020 of +64 6 9536200). Voor meer uitgebreide informatie over tolwegen in Australië, kijk op:

Voor meer informatie over de tolwegen in Australië kijkt u op:

- www.citylink.com.au (tolwegen rond Melbourne / tel. 132629)
- www.qldmotorways.com.au (tolwegen ron Brisbane / tel. 1 300 559920)
- www.rta.nsw.gov.au (tolwegen rond Sydney / tel. 1 300 656884 of 138655)
- www.roam.com.au

Voor meer informatie over de tolwegen in Nieuw-Zeeland kijkt u op:

- www.nzta.govt.nz

Voor de meeste tolwegen, -bruggen en -tunnels wordt de tol elektronisch geïnd. U dient zich hiervoor aan te melden op een van hierboven genoemde websites of telefonisch. Tijdens het ophalen van uw camper kunt u hierover meer informatie krijgen. De te betalen tol is nooit bij de huurprijs inbegrepen.

Als u niet over een electronische tolpas beschikt, heeft u nog een bepaalde tijd (meestal 24 uur) de tijd om de tol telefonisch van uw creditcard te laten afschrijven. Als u verzuimd heeft de tol te betalen, zal de camperverhuurder achteraf uw credit card belasten, verhoogd met de boete en evt. administratiekosten.

Tolwegen kunnen makkelijk vermeden worden, mits u beschikt over voldoende tijd. Een navigatiesysteem is ideaal om u de beste alternatieve route te wijzen waarbij u de tolwegen vermijdt.

Opm. 9: Houdt er rekening mee dat u met uw camper (ook 4wd's) vaak **niet op onverharde wegen** mag rijden (met

uitzondering van toegangswegen). Ook 's avonds rijden buiten de bebouwde kom (zeker in de Öutback") is vaak uitgesloten (zie voorwaarden van de camperverhuurder).

Opm. 10: Bij afhalen van de camper zal u te maken krijgen met het **stellen van een borg**. Deze borg geeft de camperverhuurder de zekerheid dat eventueel opgelopen schade aan de camper of extra kosten achteraf (zoals afvulling brandstoftank en verkeersboetes) ook daadwerkelijk bij u kunnen worden geïnd. U dient deze borg te stellen in lokale valuta. Na inlevering van de camper (zonder door u veroorzaakte schade, met volle tank en zonder verkeersboetes) zal de camperverhuurder de borg aan u terugstorten. Houdt er rekening mee dat ingeval uw camper zodanig is beschadigd dat een vervangende camper moet worden aangeboden, dat de huurmaatschappij in zo'n geval wederom voor deze vervangende camper een borg zal verlangen (terwijl evt. de borg voor de beschadigde camper nog niet is vrijgegeven).

Opm. 11: De te stellen **borg** en de eventuele bijkomende kosten heeft u een creditcard nodig. De camper-verhuurder zal dan bij afhalen van de camper een bepaald bedrag van uw creditcard afschrijven als borg en deze weer terugstorten bij inlevering van de camper (zonder door u veroorzaakte schade, met volle tank en zonder verkeersboetes). Wanneer u het eigen risico bij ons heeft afgekocht, betaalt u de bord middels een getekende afdruk van een geautoriseerde credit card. Houdt u er rekening mee dat sommige camperverhuurders voor creditcard betalingen een extra creditcard toeslag berekenen.

Opm. 12: Als u de borg stelt via uw **creditcard**, dient u er rekening mee te houden dat dit mogelijk een flink beslag legt op uw bestedingsruimte. Indien u voorziet dat uw bestedingsruimte niet toereikend is, dan kunt u het beste bij uw bank de bestedingsruimte éénmalig voor uw reis te laten verhogen. U dient tevens bij terugstorting van de borg op uw creditcard rekening te houden met een eventueel wisselkoersverlies (of -voordeel). Een eventueel wisselkoersverlies is altijd voor uw rekening en wordt niet gecompenseerd door de autoverhuurder.

Veel camperverhuurders accepteren tegenwoordig alleen creditcards op naam van één van de bestuurders (vooral in de Verenigde Staten). Dus als ú uitsluitend rijdt en u heeft zelf geen creditcard, dan dient u voor aanvang van de reis er een bij uw bank aan te vragen.

We wijzen u erop, dat u op het boekingsformulier dient aan te geven wie als hoofdbestuurder van de huurauto zal gaan optreden.

Let op! *- We geven geen advies over de beschikbaarheid van campertypes of extra services die u niet vooraf wilt reserveren (zoals een eventuele upgrade, navigatiesysteem of babystoeltje). Als u zekerheid wilt over de beschikbaarheid van een bepaald campertype of extra service, dan dient u deze op te nemen in het vooraf geregelde reisplan.*

Ons assortiment aan campertypes en extra services is soms groter dan alleen die in de brochure of op de website genoemd worden. Dat betekent echter niet dat we elk campertype of extra service (zoals extra reservewiel) op elk moment voor u kunnen of willen reserveren. Doorgaans zullen we kort voor vertrek geen extra services meer bijboeken. De prijs van een extra service is zoals die bij boeking met u is overeengekomen. Doorgaans zal deze extra serviceprijs gelijk zijn aan wat u eventueel ter plaatse zou hebben betaald, maar kan door koersschommelingen of plotselinge kortingsacties hiervan uiteindelijk toch afwijken. We geven geen restitutie voor dergelijke afwijkingen.

Mocht een geboekt campertype uiteindelijk (bijv. door overmacht) niet beschikbaar zijn, dan behouden camperverhuurders zich het recht voor u een afwijkend campertype aan te bieden - meestal een grotere uitvoering. U dient bij aanvaarding van de camper met de camper-verhuurder een eventuele tegemoetkoming voor hogere gevolgkosten af te spreken. Extra kosten die verband houden met de aanvaarding van een afwijkend campertype (zoals hogere brandstofkosten of hogere ferrykosten) zijn voor uw rekening, PIT is hier nimmer voor aansprakelijk.

Achteraf wordt geen refund gegeven op een niet gebruikte huurperiode of onderdeel daarvan, t.g.v. uw eigen keuze ter plaatse. U dient dus bij boeken goed te overwegen waar en wanneer u een camper door ons geregeld wilt hebben.

Verzekering

Het is verstandig voor deze reis een goede annuleringsverzekering, omboekverzekering en reisverzekering af te sluiten. Wij kunnen u zowel de doorlopende als kortlopende annulerings- en reisverzekering van Unigarant aanbieden, voor zover dat nog niet is gebeurd. Indien u deze alsnog wenst af te sluiten, dient u dit aan ons door te geven.

Op het voorblad van de bevestiging staat aangegeven of voor uw reis een annuleringsverzekering is afgesloten (als het premiebedrag nul (0) is, dan hebben we geen annulerings verzekering voor u afgesloten). U kunt nog tot uiterlijk één week na boeking/bevestiging zo'n verzekering op uw reis afsluiten. De premie bedraagt hiervoor 5,5% van de reissom plus 7,9% assurantiebelasting plus 5 euro poliskosten. In bijlage 14.II worden de polisvoorwaarden vermeld. U kunt deze ook downloaden van onze website.

Op het voorblad van de bevestiging staat aangegeven of voor uw reis een reisverzekering is afgesloten (als het premiebedrag nul (0) is, dan hebben we geen reis verzekering voor u afgesloten). U kunt nog tot uiterlijk twee weken voor vertrek zo'n verzekering met Werelddekking afsluiten. De premie bedraagt hiervoor 2,05 euro p.p.p.d. plus 5 euro poliskosten. In bijlage 14.I worden de polisvoorwaarden vermeld. U kunt deze ook downloaden van onze website.

U kunt bij boeking tevens een omboekverzekering (hoofdstuk 14.IV) en ticketverzekering (hoofdstuk 14.V) afsluiten. De omboekverzekering vergoedt de omboekingskosten, indien u uw reis wilt omboeken in geval van een (dreigende) natuurramp of politieke onrust. De ticketverzekering geeft dekking voor de gevolgen van het failliet gaan van een luchtvaatmaatschappij. Beide verzekeringen dekken risico's die maar deels of niet door de garantieregelingen van het SGR en het Calamiteitenfonds worden gedekt.

U dient zich te realiseren dat conform de ANVR voor-waarden wij of onze leveranciers niet aansprakelijk zijn voor schade die door een door ons aangeboden verzekering gedekt wordt, ook als u zelf geen verzekering heeft afgesloten.

Tenslotte

Zonder tegenbericht (binnen redelijke termijn) gaan wij ervan uit dat het aan u bevestigde reisplan op alle reisonderdelen akkoord is. Onze reizen zijn altijd maatwerkreizen die in overleg met u zijn samengesteld. U heeft eigenlijk altijd de keuze om voor een bepaald reis-onderdeel een luxere of minder luxe variant te kiezen (mits beschikbaar). We gaan ervan uit dat u d.m.v. onze brochure, website en evt. aanvullende toegestuurde informatie een goed beeld heeft kunnen vormen van uw bevestigde reis. Indien dit niet het geval is, dient u dit ons te laten weten, zodat we u alsnog optimaal kunnen informeren.

U dient zich te realiseren dat wij vooraf onmogelijk precies kunnen voorzien of het druk zal zijn op een bepaalde bestemming op een bepaalde datum. Over het algemeen kunt u ervan uitgaan dat schoolvakanties, nationale feestdagen, speciale "events" en weekenden op de meeste toeristische bestemmingen in de Pacific drukke periodes zullen zijn. Wij adviseren u in deze periodes vooraf een reservering te maken voor al die reisonderdelen, waar beschikbaarheid een probleem kan zijn.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 1. Algemeen
Paragraaf: II. Uw reispapieren

U ontvangt circa twee weken voor vertrek van ons uw reisdocumenten. Deze bestaan doorgaans uit vliegtickets en vouchers voor hotels, huurvoertuigen, transfers, ed. U dient deze reisdocumenten goed te controleren. Fouten, onvolkomenheden of onduidelijkheden kunnen voor veel ongemak zorgen tijdens de reis.

a. Vliegtickets

Let er in het bijzonder op of **uw naam** in het ticket overeenkomt met uw naam in uw paspoort (zowel uw voor- en achternaam dienen qua spelling exact overeen te komen met de namen in uw paspoort). Let er ook op dat de zgn. "meisjesnaam" in het Nederlandse paspoort als eerste achternaam geldt (dus niet de aangenomen naam van uw echtgenoot). U zal daarom uw meisjesnaam terugvinden op de vliegtickets. Vanwege de anti-terreur maatregelen van de laatste jaren zijn autoriteiten hier heel strikt op (wijkt uw naam op uw ticket af van die in uw paspoort, dan kunt u niet op reis - u dient hier zelf op te letten want u bent hier zelf verantwoordelijk voor). Elke reiziger (ook kinderen en baby's) heeft een eigen ticket nodig.

Voor uw vluchten zal u een Electronic Ticket ontvangen. Dit zogeheten **e-ticket** maakt het gewone papieren ticket overbodig. Het e-ticket is niet afgedrukt, maar bevindt zich in de database van de luchtvaartmaatschappij. Het enige papierwerk dat u ontvangt is een reisschema voor de douane- en immigratiediensten. Dit schema dient u bij het inchecken voor uw vlucht steeds te tonen, tezamen met uw paspoort.

b. Vouchers voor hotels, huurauto's ed.

Vouchers zijn eigenlijk een hulpmiddel bij het reizen om er voor te zorgen dat de reisonderdelen die u heeft besteld op soepele wijze worden geleverd. Controleer of alle geboekte reisonderdelen op de vouchers staan vermeld.

De naam van de agent staat bovenaan op de voucher. Wij werken op elke bestemming in de Pacific samen met een lokale agent. Deze vertegenwoordigt ons en kan u ter plaatse met raad en daad bijstaan. Na aankomst op de eilanden in de Stille Zuidzee dient u bij aankomst onze vouchers om te wisselen voor een enveloppe met vouchers van de agent (zie "Bij aankomst op de luchthaven", hoofdstuk 11-I). Onze lokale agent op Hawaii legt bij ieder hotel de originele voucher voor u klaar. Voor de hotels, auto- en camperhuur, transfers en excursies in Australië en Nieuw-Zeeland kunt u onze eigen vouchers gebruiken.

Als achtergrond informatie waarom we met een lokale agent samenwerken het volgende: Stel u heeft een reis geboekt die bestaat uit een groot aantal reisonderdelen. We kunnen de benodigde reisonderdelen op 2 manieren inkopen, direct (bijv. bij een hotel of autoverhuurder) of indirect via een agent. Directe inkoop heeft niet altijd voordelen, voor elke reservering of wijziging in de reservering bijv. moet contact worden gezocht met de afzonderlijke leveranciers. Veel communicatie en afstemming dus, met alle gevolgen van dien. Als we een verzamel-reservering maken bij onze agent is de communicatie veel geringer en kan ter plaatse veel worden afgestemd, de kwaliteit verbetert hierdoor. Als een reisonderdeel direct is ingekocht bij een leverancier, bijvoorbeeld bij een autoverhuurmaatschappij, dan dient dit reisonderdeel apart op een voucher vermeld te staan.

Voorbeeld: *Stel u gaat naar de Fiji-eilanden en verblijft 3 nachten in een hotel op het hoofdeiland met huurauto en 3 nachten in een hotel op het buiteneiland met transfers van en naar het hotel. We hebben in zo'n geval dus met 4 reisonderdelen te maken, met evt. 4 leveranciers. Stel uw vlucht naar Fiji wordt geannuleerd en uw eerst volgende vlucht naar Fiji is 1 dag later. We dienen dus uw arrangement dan op het laatste moment aan te passen. U wilt bijv. dan 2 nachten op het buiteneiland (dus 1 nacht inkorten) en de reserveringen voor hotel en huurauto op het hoofdeiland 1 dag opschuiven. Als u bij aankomst direct contact opneemt met de agent, zal deze ogenblikkelijk alle benodigde aanpassingen uitvoeren. Veel eenvoudiger en sneller dus dan proberen de aanpassing bij alle afzonderlijke leveranciers te laten uitvoeren.*

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 1. Algemeen
Paragraaf: III. Actuele bestemmingsinformatie

Het is van belang dat u zichzelf op de hoogte stelt van de meest actuele regels en situaties ten aanzien van het reizen op uw reisbestemmingen. Deze regels en situaties zijn uiteraard aan veranderingen onderhevig. We proberen u zo goed mogelijk te informeren, maar realiseer dat u uiteindelijk **zelf verantwoordelijk** bent voor het voldoen aan de regels. **Onwetendheid is geen excuus.** Belangrijke punten van aandacht zijn:

- Immigratieregels
- Regels t.a.v. vertrekbelasting
- Verkeersregels als u zelf gaat autorijden
- Situatie t.a.v. gezondheid (vaccinaties, malaria) en veiligheid
- Situatie t.a.v. klimaat, feestdagen, openingstijden van winkels en banken.
- Prijspeil, indicatie van de kosten ter plaatse (eten/drinken/logies).

U kunt uiteraard in deze manual, op internet en in diverse reisboeken veel informatie vinden. Voor de meest gedetailleerde en aktuele informatie kunt u het beste contact opnemen met de volgende instanties (zie bijlage 20-22 voor de adressen):

- het verkeersburo van uw reisbestemming
- de ambassade van uw reisbestemming
- de Nederlandse ambassade of consulaat ter plaatse

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 1. Algemeen
Paragraaf: IV. Raadpleeg reisboeken

Een goede reisvoorbereiding begint met de aanschaf van een goed reisboek en landkaarten. Deze manual is daarvoor geen vervanging. U kunt in de betere boekhandels vaak een scala aan reisboeken en landkaarten vinden voor bestemmingen in de Pacific, bijvoorbeeld van:

- Lonely Planet Travel Guides
- Moon Publishers - Traveller Handbook's
- Nelles Guides (Nederlandstalige reisgidsen en kaarten)
- Capitool Reisgidsen (Nederlandstalige reisgidsen)
- National Geographic Travel Guides
- ANWB Navigator (Nederlandstalige reisgidsen)

Wanneer een huurauto of camper onderdeel zijn van uw reisplan, dan raden wij u aan thuis al voor te bereiden en een routeplanning te maken. Een goede wegenkaart is hierbij een onmisbaar hulpmiddel. Reisboeken geven meestal veel informatie over de plaatsen langs uw route.

U mag er niet automatisch van uit gaan dat in een huurauto of camper een uitgebreide wegenatlas of navigatiesysteem aanwezig is. Vaak bevindt zich in de huurauto of camper een globale overzichtskaart met daarop de doorgaande routes, maar waarop regionale details ontbreken. In de campers vindt u daarnaast vaak een commercieel getinte campinggids, waarin een selectie aan campings vermeld staat. Een navigatiesysteem, zoals een Tom Tom of Garmin, kan meestal ter plaatse worden gehuurd en ter plaatse worden afgerekend (deze zit doorgaans niet bij de huurprijs in).

In de 'Tourist Information' kantoren in Australië en Nieuw-Zeeland (en ook op de meeste eilanden in de Stille Zuidzee) kunt u daarentegen over het algemeen uitstekende regionale kaarten in informatie krijgen.

Houdt er rekening mee, dat de reisboeken en landkaarten een momentopname zijn. Tussen het bezoek van de auteur, de druk van het boek en uw aankoop kan enige tijd liggen, waardoor prijzen zijn verouderd en situaties kunnen zijn veranderd. (zie ook onze website).

Reisboekhandels

Alkmaar:
- Reisboekwinkel Frank en Vrij, Marktstraat 6a, 1811 LG Alkmaar, Tel: 072 5116002 www.frank-en-vrij.nl

Amsterdam:
- Boekhandel Selexyz Scheltema, Koningsplein 20, 1000 AG Amsterdam, Tel: 020 5231411 www.selexyz.nl
- Reisboekhandel Pied à Terre, Overtoom 135-137, 1054 HG Amsterdam, Tel: (020) 627 4455 www.piedaterre.nl

Arnhem:
- Reisboekhandel De Noorderzon, Nieuwstad 26, 6811 BL Arnhem, Tel. 026 3510334 www.denoorderzon.nl

Den Haag:
- Reisboekhandel Stanley & Livingstone, Schoolstraat 21, 2511 AW Den Haag, Tel: 070 3657306 www.stanley-livingstone.eu

Eindhoven:
- Reisboekhandel Landschap, Kleine Berg 3, 5611 JS Eindhoven, Tel: 040 2569653 www.landschapreisboekwinkel.nl

Leiden:
- Boekhandel Zandvliet, Stille Rijn 13, 2312 DM Leiden, Tel: 071 5127009 www.zandvlietleiden.nl

Groningen:
- Reisboekhandel De Zwerver, Oude Kijk in 't Jatstraat 32, 9712 EK Groningen, Tel: 050 3126950 www.dezwerver.nl

Rotterdam:
- Boekhandel Selexyz Donner, Lijnbaan 150, 3012 ER Rotterdam, Tel: 010 4132070 www.selexyz.nl

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 1. Algemeen
Paragraaf: V. Navigatiesysteem

Wellicht gebruikt u in uw eigen auto al een navigatiesysteem, zoals een Tom Tom of Garmin. U kent dan de voordele van een uitgestippelde route naar uw reisdoel in bijvoorbeeld een vreemde stad.

Ook in Australië, Nieuw-Zeeland en in de Verenigde Staten biedt een navigatiesysteem grote voordelen als het gaat om het plannen van uw route en tijdens het rijden. Als u met een huurauto of camper gaat rijden op deze bestemmingen adviseren wij op de website van de leverancier van uw navigatiesysteem de betreffende kaart te downloaden.

Het is tevens mogelijk om bij de meeste auto- en camperverhuurders een navigatiesysteem te huren. U dient dit bij boeking aan ons door te geven.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 1. Algemeen
Paragraaf: VI. Online manual

U kunt toegang krijgen tot onze online manual op onze website www.pacificislandtravel.nl. In de navigatiebalk bovenaan de pagina ziet u op de tweede rij een button 'reizigersmanual' Het wachtwoord is: pit2011. Wij trachten zo veel mogelijk de online manual up-to-date te houden.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoodstuk: 2.Voorzorg voor een goede gezondheid

Inleiding

De landen in de Pacific vormen één van de veiligste vakantie-bestemmingen ter wereld, ook qua gezondheid. Voor de meeste landen hoeft u geen bijzondere maatregelen te treffen. Uitzonderingen op deze regel zijn Papua Nieuw-Guinea, Vanuatu en de Solomon-eilanden. Voor een bezoek aan deze landen adviseren we u dat u vooraf bij uw huisarts of GGD informeert, welke vaccinaties verstandig zijn om te halen en welke medicijnen u eventueel uit voorzorg het beste mee kunt nemen.

Omdat een vakantie in de Pacific soms wordt gecombineerd met een stopover onderweg in bijvoorbeeld Azië, geven we hieronder een algemene uitleg over de meest voorkomende tropische ziektes. Dit overzicht kan nooit het professionele advies van uw dokter vervangen. (zie ook www.tropenzorg.nl en de praktische informatie bij de bestemmingen in bijlage 19 en op onze website.

Andere omstandigheden

In Nederland zijn we gewend aan goede medische voorzieningen. Voelen we ons onwel, dan is er altijd wel een dokter in de buurt. Bij echt dringende noodgevallen kunnen we beroep doen op goed functionerende hulpdiensten. Maar in de Pacific is dat netwerk van gezondheidsdiensten veel beperkter. Op afgelegen buiteneilanden is niet altijd een dokter aanwezig. Ook de hygiënische omstandigheden kunnen anders zijn dan wat we in Nederland aan gewend zijn. Een goede voorbereiding op het vlak van uw gezondheid is daarom geen overbodige luxe.

Aids, cholera, gele koorts, malaria, hepatitis A en B, tyfus en buikloop zijn maar enkele van de ziektes die de reiziger belagen. Sommige adviescentra pakken uit met verontrustende folders over ziektes in verre landen, die de reishonger al meteen temperen of u ertoe aanzetten u in een soort wandelende apotheek om te toveren. Overdreven bezorgdheid is nergens goed voor, maar dat geldt evenzeer voor onverantwoorde nonchalance. Het komt er dus op aan een evenwicht te vinden tussen beide uitersten.

Wat voor voorzorgsmaatregelen u nu precies moet treffen, hangt af van de bestemming en het soort reis dat u gaat maken. Het spreekt vanzelf dat een avontuurlijke rondreis door Papua Nieuw-Guinea andere gezondheidseisen stelt dan een strandvakantie in Hawaii. Ook de duur van de reis en uw eigen medische voorgeschiedenis spelen een rol.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf: I. Gezondheidsadviezen

In sommige landen van Azië en in de Pacific wordt soms niet voldoende rekening gehouden met hygiëne. Het is daarom belangrijk om altijd goed te letten op de volgende zaken.

Eten
Van bacteriën in eten en drinken kunt u diarree krijgen. Dat is vaak niet of nauwelijks te voorkomen. Het risico is echter wel te beperken. Let er op dat uw voedsel goed gekookt of doorbakken is. Dit geldt met name voor vlees en vis. Eet alleen fruit of groente dat goed gekookt is of welke u zelf heeft gewassen of geschild.

Drinken
Als u zich in een warm land bevindt, verliest u meer vocht dan normaal. Zorg er dan ook voor om voldoende te drinken. Water uit de kraan is echter niet altijd betrouwbaar. Het is dan ook beter om voor consumptie en voor tandenpoetsen flessenwater te gebruiken.

Persoonlijke hygiëne
Uw lichaam staat ook bloot aan invloeden van buitenaf. Loop daarom nooit op blote voeten of door lang gras. Het is aan te raden sluitende kleding te dragen en niet te zwemmen in stilstaand of langzaam stromend water. Was bovendien uw handen voor het eten en na toiletgebruik.

Infectieziekten
Er zijn een aantal infectieziekten die veel voorkomen onder reizigers naar verre bestemmingen. Het is belangrijk te weten dat u, wanneer u een dergelijke reis onderneemt, één van deze infecties kunt oplopen.

Hygiënische maatregelen
Veel ziekteverwekkers komen het lichaam binnen via vervuild voedsel en water. Goede hygiëne helpt besmetting voorkomen. Hepatitis A en E, cholera, giardia en buiktyfus zijn ziektes die zich verspreiden via verontreinigd drinkwater. Daarnaast kunnen verschillende virussen, bacteriën en parasieten reizigersdiarree veroorzaken. Tachtig procent van de mensen die naar gebieden met vervuild water reizen, krijgt hier last van. Giftige stoffen in zeevruchten en vis zijn ook bekende ziekmakers.

Extra aandacht
De manier waarop de lokale bevolking in een gebied met voedsel omgaat, bepaalt hoe veilig het is om er te eten en drinken. In een land met lage normen voor voedselbereiding lopen reizigers grote kans op reizigersdiarree. Een gebrekkige infrastructuur en slechte drinkwater-voorzieningen spelen hierin een belangrijke rol. In landen waar deze omstandigheden zich voordoen is daarom altijd extra voorzorg op het gebied van hygiëne nodig, ook in chique hotels en restaurants.

Vervuild water en voedsel
Een goede hygiëne begint met na elk toiletbezoek en voor elke maaltijd de handen te wassen met water en zeep. Om het binnen krijgen van vervuild water of voedsel te voorkomen kunt u het beste:

- gekookt eten dat urenlang op kamertemperatuur wordt bewaard mijden
- alleen voedsel eten dat goed is doorgekookt en nog steeds warm is
- ongekookt voedsel mijden, tenzij het ongepelde vruchten of groenten zijn
- fruit dat beschadigd of al gepeld is mijden
- geen eten van straatverkopers kopen
- geen ijs eten waarvan de herkomst onbekend is
- de lokale bevolking vragen naar de giftigheid van vissen
- rauwe, ongepasteuriseerde melk koken voor gebruik
- drinkwater koken als u twijfelt over de kwaliteit
- geen ijsklontjes gebruiken omdat deze soms van vervuild water zijn gemaakt
- de tanden poetsen met veilig (flessen)water
- alleen flessenwater gebruiken dat verzegeld is (met een kroonkurk of gesloten plastic dop)
- warme dranken kiezen want deze zijn meestal veilig

Zwemwater
Net als bij levensmiddelen gaat het er bij het zwemmen om te voorkomen dat u vervuild water binnen krijgt. Informeer daarom vooraf naar de kwaliteit van het zwemwater en mijd plaatsen waar in de buurt rioolwater wordt geloosd. Voorkom verder dat u tijdens het zwemmen water inslikt.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf: II. Risico's van hitte en kou

Het klimaat in de Pacific kan grote invloed hebben op uw gezondheid. Het lokale klimaat kan veel extremer zijn dan in Nederland. In de Pacific komen grilliger weersomstandigheden voor. De zinderende hitte in de Australische woestijn en de ijzige kou bij de gletsjers op het Zuidereiland van Nieuw-Zeeland zijn voorbeelden van uitersten. Voor een reis naar een gebied met een extreem klimaat is extra bescherming nodig, zoals speciale kleding en schoeisel. Vaak moet het lichaam ook wennen aan een ander klimaat. De omstandigheden in combinatie met uw gezondheid bepalen hoeveel tijd daarvoor nodig is.

Lichaam en warmte
Het lichaam kan op verschillende manieren warmte opnemen en afgeven. Zo is uitwisseling van warmte of kou mogelijk tussen twee objecten, bijvoorbeeld tussen twee lichamen of een lichaam en de grond. Een lichaam dat in het water ligt, geeft warmte af aan de vloeistof. Straling is een andere manier van uitwisseling, met als bekendste voorbeeld de zon. Verder raakt het lichaam via verdamping warmte kwijt.

Verstandig omgaan met hitte
Zweten is voor een lichaam het beschermingsmiddel tegen oververhitting. Maar in warme, vochtige omstandigheden werkt dit mechanisme minder goed. Ook andere factoren beïnvloeden de kans op oververhitting. Zoals iemands gezondheid. Mensen met zwaarlijvigheid en afwijkingen in de zweetproductie of schildklier hebben eerder last van oververhitting. Verder speelt de leeftijd mee, baby's en ouderen raken warmte moeilijker kwijt.

Wennen aan warmte
Om uw lichaam voor te bereiden op de hitte kunt u het voor vertrek aan extra warmte blootstellen, bijvoorbeeld in de sauna of in de zon. Het lichaam past zich dan aan de hogere temperaturen aan. U versterkt dit effect door in de warmte te sporten of bewegen. Zo ervaart u meteen bij welke inspanning u zich nog prettig voelt. Na acht tot tien dagen is uw lichaam voldoende aangepast om goed te kunnen presteren in het land van bestemming. Diezelfde tijd heeft het na de reis nodig om weer te wennen aan de oorspronkelijke situatie.

Oververhitting voorkomen
Eenmaal op plaats van bestemming kunt u aanvullende voorzorgsmaatregelen nemen om oververhitting te voorkomen. Allereerst door veel te drinken, en dan met name (niet te) koude dranken. Water (eventueel uit flessen) wordt het snelst opgenomen en bevat geen vet of suikers. Neem verder voldoende rust en mijd de zon tijdens de heetste uren van de dag. Lichte, loszittende kleding dragen helpt ook, net als het beschermen van uw hoofd met een pet of zonnehoed.

Eerste signalen
Flauwvallen in een warme omgeving kan een eerste symptoom zijn van oververhitting. De lichaamstemperatuur is dan nog normaal. Een ander mogelijk gevolg is het spontaan samentrekken van spieren. Ook huiduitslag komt voor. Als zweetkliertjes verstopt zijn en door de warmte licht ontstoken raken, veroorzaakt dat roodheid, jeuk en soms blaasjes. Vochtophoping in de benen is een ander bekend signaal. Het vocht trekt weg zodra het been

omhoog wordt gelegd. Bij al deze verschijnselen zijn de maatregelen uit de vorige alinea meestal afdoende. Bij oververhitting is bijna altijd medische zorg nodig.

Oververhitting
De twee ernstige vormen van oververhitting liggen in elkaars verlengde. Herken de verschijnselen en weet wat u zelf kunt doen.

Warmtestuwing
Bij warmtestuwing heeft het lichaam merkbaar moeite met de hitte. De lichaamstemperatuur is meestal normaal en nooit boven de 41°C. Het slachtoffer transpireert en is bij bewustzijn. Wel is vaak sprake van uitdroging en soms van spierkrampen. Verder voelen mensen in deze situatie zich meestal moe, misselijk, zwak en duizelig. De toestand verbetert zodra de hitteblootstelling ophoudt en het slachtoffer extra vocht krijgt. Bij een lichaamstemperatuur boven 40°C is actief koelen aan te raden. De eerstvolgende 24 tot 48 uur moet de hitte worden vermeden om terugkeer van de klachten te voorkomen.

Zonnesteek
Een hitteberoerte of zonnesteek volgt op warmtestuwing. Hierbij treden drie verschijnselen op: een lichaamstemperatuur hoger dan 41°C, bewustzijnsstoornissen en de afwezigheid van zweet. Iemand met deze klachten heeft direct medische zorg nodig. Het klassieke beeld van een zonnesteek komt het meest voor bij ouderen. Maar ook jongeren die zich inspannen in de hitte kunnen oververhit raken. Actief koelen is nodig om de lichaamstemperatuur zo snel mogelijk te laten dalen. Zelf starten kan door ijspakketten in de oksels en liezen te leggen. Daarna is zo snel mogelijk opname in een ziekenhuis nodig.

Onderkoeling
Onderkoeling kan blijvende schade aanrichten. Bescherm uw lichaam daarom goed tegen kou en vocht. De eerste lichamelijke reactie op kou is een verhoging van de hartslag en ademfrequentie. De vaten in de huid trekken samen zodat weinig warmte via de huid verloren kan gaan. Kou op zich hoeft overigens geen gezondheidsrisico te betekenen. Mensen met een goede lichamelijk conditie die voldoende eten en rusten, kunnen er tegen. Warme kleding is uiteraard een vereiste. Pak daarbij uw hoofd en nek goed in.

Onderkoeling voorkomen
Situaties die onderkoeling kunnen veroorzaken of verergeren zijn: onvoldoende kleding dragen, in het water liggen en blootstelling aan wind. Alcohol en zonnebrand verergeren de situatie omdat ze zorgen voor extra doorbloeding. Daardoor gaat via de huid meer warmte verloren. Ook roken werkt averechts. Het verhoogt de kans op bevriezing van tenen en vingers. Bij drenkelingen is het belangrijk ze op het droge te halen. Onderkoeling gebeurt namelijk eerder in het water dan nat erbuiten. Verwijder natte kleren als er droge spullen zijn en geef vocht om uitdroging te voorkomen.

Bevroren lichaamsdeel
Bij bevriezing van lichaamsdelen doen zich verschillende verschijnselen voor. De zogenoemde loopgraafvoet ontstaat bij blootstelling van natte ledematen aan temperaturen tussen de 0°C en 10°C. De gevolgen zijn van neurologische aard. Het aangetaste deel is bleek, gezwollen en gevoelloos. Koubulten zijn gevoelige, roodblauwe bulten die zowel jeuken als branderig aanvoelen. Ze ontstaan na blootstelling aan kou zonder de natte factor, zoals bij de loopgraafvoet. Frostnip is de Engelse benaming voor een oppervlakkig bevroren huid. Hierna volgt bevriezing, als de temperatuur onder 0°C daalt. De huid van bevroren ledematen ziet geelachtig of blauwig. Op weg naar een ziekenhuis is het belangrijk te voorkomen dat lichaamsdelen na ontdooiing opnieuw bevriezen. Dit kan nog meer schade aanrichten.

Medische zorg bij onderkoeling
Bij een lichaam met een lagere kerntemperatuur dan 35°C is sprake van onderkoeling (hypothermie). In eerste instantie zal iemand nog bibberen maar bij verdere temperatuurdaling houdt dat op. Het bewustzijn neemt ook af. Verder wordt de hartslag moeilijk voelbaar, neem daarom de tijd om het slachtoffer te onderzoeken. Probeer ondertussen zo snel mogelijk medische hulp te krijgen. Natte kleding verwijderen en het lichaam toedekken met jassen, dekens of kranten voorkomt verdere afkoeling in afwachting van hulp. In het ziekenhuis kan het slachtoffer langzaam worden opgewarmd.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf: III. Welke medicijnen mee te nemen

Om kleine ongemakken of noodsituaties op te vangen is het nuttig een EHBO-set bij de hand te hebben. Wat u precies meeneemt op reis, hangt af van verschillende factoren. De aard en de duur van de reis spelen een rol, maar ook kennis over de beschikbaarheid van medische hulp en geneesmiddelen ter plaatse is van belang bij het samenstellen van de reisapotheek. Ook hier geldt de gouden raad om bij twijfel steeds de huisarts te raadplegen. Aan de hand van de hier navolgende suggesties kunt u alvast een handige basis-set samenstellen:

- ☐ enkele pleisters en verbandmiddelen, watten, talkpoeder
- ☐ schaar, pincet, veiligheidsspelden, schaartje
- ☐ een medische thermometer
- ☐ een ontsmettingsmiddel voor kleine wonden
- ☐ pijnstillende of koortswerende middelen, zoals aspirine, saridon of paracetamol (zetpillen zijn bij reizen naar warme landen minder geschikt).
- ☐ zalf tegen insectenbeten en 'muggenmelk;
- ☐ zonnebrandolie (met hoge beschermfactor)
- ☐ middel tegen reisziekte
- ☐ middel tegen diarree, maagklachten en verstopping
- ☐ ORS om uitdroging te voorkomen (vooral bij kinderen, ouderen en zwangeren).
- ☐ contraceptiva
- ☐ insectenwerend middel met DEET
- ☐ middel tegen jeuk van insectenbeten
- ☐ eventuele eigen medicatie
- ☐ eventuele voorgeschreven antimalaria middelen, welke soort hangt af van uw reisbestemming

Afhankelijk van de aard van de reis kunt u de basis reisapotheek aanvullen met:

- ☐ neusdruppels (xylometazoline)
- ☐ oordruppels
- ☐ oogdruppels
- ☐ zalf tegen (huid- en voetschimmel) infecties
- ☐ tabletten of desinfecterend middel voor het zuiveren van water
- ☐ kruidnagelolie tegen kiespijn
- ☐ zeep en toiletpapier
- ☐ antiseptische zalf
- ☐ tekenpincet
- ☐ enkele steriele injectienaalden en spuiten zijn geen overbodige luxe. Dring erop aan dat men die ook gebruikt als u een injectie nodig hebt
- ☐ voor wie in geïsoleerde gebieden reist, kan een breedspectrum antibioticum nuttig zijn bij noodgevallen zoals hevige koortsaanvallen, dysenterie en ernstige infecties

Wie noodzakelijke spuiten en naalden of medicijnen meeneemt, kan beter ook voor een doktersattest zorgen. Op die manier vermijd u problemen aan de grens.

Indien u bekende gezondheidsproblemen heeft, neem dan een geneesmiddelenpaspoort mee, met informatie over uw gezondheid, medicijnen (insuline, corticosteroïden, etc.) en uitleg over bekende overgevoeligheid. Neem desnoods een brief mee van uw behandelend arts waarin uw ziekte(n) en medicijngebruik in het Engels worden toelicht. Indien u op reis voorgeschreven medicijnen meeneemt, zorg dan voor een voldoende voorraad (neem evt. een reserve recept mee) en verdeel de medicijnen over verschillende bagagestukken. Bedenk dat tijdens het reizen soms koffers kunnen kwijtraken.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf: IV. Welke vaccinaties halen

Een goede voorbereiding begint met een bezoek aan de huisarts, bij voorkeur zes tot acht weken voor vertrek, zodat er nog voldoende tijd is voor eventuele verplichte of aanbevolen vaccinaties. Doe uw reisplannen uit de doeken en bespreek eventueel te nemen voorzorgsmaatregelen en het eventuele vaccinatieschema. Indien nodig kan de arts u ook doorverwijzen naar één van de gespecialiseerde reisklinieken.

Vraag als u aan het vaccinatieschema begint ook om een Internationaal Inentingsbewijs. Het is nuttig om alle inentingen, ook de niet verplichte, in dit 'gele boekje' of 'prikkenpaspoort' te laten noteren. Op die manier kunt u zelf precies bijhouden wanneer u de vaccinaties kreeg en weet u ook wanneer een eventuele herhaling nodig is.

A. VERPLICHTE VACCINATIES
Slechts één vaccinatie is in een aantal gevallen werkelijk verplicht, namelijk die tegen gele koorts. De pokkenvaccinatie is officieel afgeschaft sedert 1981 en ook het cholera-vaccin kan sedert 1973 niet meer verplicht worden gesteld, al eisen sommige landen nog steeds een inentingsbewijs.

Gele Koorts
Gele koorts is een virale infectie, overgebracht door bepaalde muggensoorten. De aandoening manifesteert zich als een soort geelzucht met hoge koorts en loopt vaak dodelijk af. De ziekte komt alleen voor in bepaalde landen van Zuid Amerika en Afrika. In de tropische gebieden van Azië en de Pacific komt gele koorts helemaal niet voor, maar men eist wel een vaccinatie voor wie vanuit een gebied komt, waar gele koorts heerst. Er bestaat geen geneesmiddel, maar er is wel een doeltreffend vaccin voorhanden dat een immuniteit van tien jaar garandeert.

Cholera
Cholera-epidemieën komen regelmatig voor in Afrika en Azië (incl. Papua Nieuw-Guinea) en sinds enkele jaren ook weer in Zuid- en Midden-Amerika. Cholera komt voorzover bekend niet voor in Hawaii, Australië, Nieuw-Zeeland en het Polynesisch deel van de Pacific. Het is een zogenoemde arme mensen ziekte die veroorzaakt wordt door slechte hygiënische omstandigheden. Cholera loopt men meestal op door het drinken van fecaal besmet water. De ziekte wordt gekenmerkt door waterdunne diarree die zo ernstig kan zijn dat de patiënt binnen enkele uren uitdroogt en aan shock overlijdt. Een patiënt die op tijd behandeld wordt, vooral door het toedienen van voldoende vocht, geneest doorgaans vlot. Europeanen die in goede conditie zijn, krijgen vrijwel nooit ernstige choleraverschijnselen. De besmettingskans voor een Europese reiziger is dan ook erg klein. Medisch gezien is vaccinatie tegen cholera overbodig. Het vaccin is weinig doeltreffend, de bescherming bedraagt minder dan 50 % en duurt hooguit 3 tot 6 maanden. Landen die een vaccinatiebewijs eisen, doen dit om de import van cholera te voorkomen. Vaccinatie voorkomt echter niet dat een persoon drager wordt, zodat de verspreiding van cholera niet tegengehouden wordt door vaccinatie. De beste preventie is een goede persoonlijke hygiëne. Correcte toepassing van de maatregelen voor diarreepreventie volstaat dus, zelfs bij een reis naar gebieden waar een epidemie heerst. De meeste officiële instanties dienen het vaccin niet meer toe. Sommige landen (mn. in Afrika) eisen echter nog steeds een vaccinatie-bewijs, u kunt dan een officiële stempel krijgen in het gele boekje.

B. AANBEVOLEN VACCINATIES
Sommige inentingen zijn niet verplicht, maar worden wel aanbevolen. Voor reizigers naar Papua Nieuw-Guinea, Solomon Eilanden en Vanuatu wordt aangeraden voorzorgsmaatregelen te treffen tegen de volgende ziektes:

Hepatitis A
Hepatitis A of geelzucht is een leverziekte die veroorzaakt wordt door een virus dat vanuit ontlasting terecht is gekomen in eten of drinken. De zieke krijgt een geelachtige huidkleur. De urine wordt donker en de ontlasting lichtgekleurd. Er is weinig koorts, maar men voelt zich wel moe en soms misselijk. Meestal gaat het om een milde aandoening die vanzelf verdwijnt, al kan de herstelfase tot enkele maanden duren. Daarna is men wel voor de rest van het leven immuun. De kans op besmetting tijdens reizen in (sub)tropische gebieden is zeer reëel. Het is dus aan te raden voorzorgsmaatregelen te nemen. Voor korte verblijven, tot 6 maanden, volstaat een gammaglobuline injectie die men de week voor het vertrek laat toedienen: Er is ook een vaccin dat langer beschermt. Dit vaccin bestaat uit twee injecties met een tussentijd van 14 tot 28 dagen (garanderen bijna 100 % bescherming) en een derde injectie na 6 tot 12 maanden (zorgt voor 10 jaar bescherming).

Buiktyfus
Buiktyfus is een bacteriële infectie als gevolg van inname van besmet voedsel of water. Behalve hoge koorts zijn er weinig typische ziekteverschijnselen. De ziekte gaat soms gepaard met diarree, maar ook vaak met constipatie. Buiktyfus komt veel voor in de tropen. Er bestaat een vaccin, maar de bescherming is niet perfect en doet geenszins af aan het belang van een goede hygiëne en zorgvuldige keuze van voedsel/drank.

DTP/DKTP
De serie DTP/DKTP vaccinaties beschermt tegen difterie, kinkhoest, tetanus (klem) en polio (kinderverlamming). De meesten Nederlanders zijn als kind gevaccineerd tegen deze aandoeningen. Afhankelijk van het aantal jaar dat dit geleden is, wordt een herhalingsvaccinatie aanbevolen.

Difterie
Difterie is een infectieziekte die wordt veroorzaakt door een de bacterie Corynebacterium diphtheriae. De ziekte wordt via hoesten van mens op mens overgebracht. De difterie-bacterie maakt gifstoffen die de keel laten opzwellen. Daardoor kan de ademhaling ernstig worden bemoeilijkt. Als de gifstoffen in het bloed komen kan een ontsteking van het hart ontstaan, mogelijk met dodelijke afloop. Daarnaast kan de bacterie een ontsteking van de huid veroorzaken. Deze vorm is minder ernstig. Als u nog nooit tegen deze ziekte bent ingeënt, is het verstandig dit alsnog te laten doen.

Tetanus
Tetanus wordt veroorzaakt door de bacterie Clostridium tetani die in aarde en straatvuil voorkomt. Tetanus komt overal ter wereld voor. Wanneer de bacterie in een wond komt, kan deze gifstoffen uitscheiden. Daardoor kunnen in het hele lichaam spierkrampen optreden. Als ook de ademhalingsspieren zijn aangedaan bestaat een risico op

overlijden. Verreweg de meeste Nederlanders zijn in hun jeugd tegen tetanus ingeënt. Om optimaal beschermd te blijven is het noodzakelijk zich om de tien jaar tegen tetanus te laten inenten.

Polio
Polio (kinderverlamming) wordt veroorzaakt door besmetting met het poliovirus. Het virus wordt overgedragen van mens op mens via de ontlasting of door met ontlasting besmet voedsel en/of drinkwater. Polio komt nog voor in gebieden met minder goede hygiënische omstandigheden, met name in Azië en Afrika. Polio kan verlamming van de spieren veroorzaken die soms van blijvende aard kan zijn. Bent u tien jaar of langer geleden ingeënt, laat u zich dan voor vertrek opnieuw tegen kinderverlamming.

C. ZEER SPECIFIEKE VACCINATIES
Bij reizen langer dan zes tot twaalf weken of reizen onder bijzondere omstandigheden kunnen soms nog andere vaccinaties worden aanbevolen:

Hepatitis B
Hepatitis B is een virale leverontsteking die vooral overgedragen wordt via besmet bloed en bloedproducten (transfusie, besmette naalden) of via seksueel contact. Indien men op volwassen leeftijd de ziekte doormaakt, is er een kans van 1 op 10 tot 20 dat men drager blijft. Het meest verraderlijke aspect is dat men een chronisch agressieve hepatitis krijgt die na verloop van jaren tot levercirrose leidt. Hepatitis B staat op de negende plaats van belangrijkste doodsoorzaken in de wereld en eist jaarlijks 2 tot 3 miljoen mensenlevens. Uit goed onderbouwde studies blijkt dat de gewone vakantieganger geen hoger risico voor infectie loopt dan in eigen land, behalve bij seksuele promiscuïteit. Er bestaat een doeltreffend, maar zeer duur vaccin.

Tuberculose (TBC)
Tuberculose (TBC) is een ernstige, soms besmettelijke ziekte die wordt veroorzaakt door de bacterie Mycobacterium tuberculosis. Deze bacterie wordt door hoesten van mens op mens overgedragen. Tuberculose komt overal in de (sub)tropen voor. Mensen kunnen de tuberculosebacterie lang bij zich dragen zonder klachten te hebben. Wanneer u langdurig verblijft in een land waar tuberculose voorkomt en veel contact hebt met de lokale bevolking, is vaccinatie of controle op besmetting aan te raden. Controle op besmetting geschiedt door middel van een huidtest (Mantoux). De vaccinatie tegen tuberculose biedt geen volledige bescherming (BCG: biedt slechts gedeeltelijke bescherming).

Meningitis
Meningokokken meningitis (nekkramp, hersenvliesontsteking) wordt veroorzaakt door een bacterie (meningokok) die door hoesten van mens op mens wordt overgedragen. Er zijn verschillende typen meningitisbacteriën. Meningokokken meningitis komt overal ter wereld voor. In delen van West-, Centraal- en Oost-Afrika komt meningitis tijdens het droge seizoen in epidemieën voor. Deze worden voornamelijk veroorzaakt door type A en in toenemende mate ook door type W135. Ook in andere delen van de wereld komen af en toe epidemieën voor. Komt u gedurende langere tijd in nauw contact met de lokale bevolking in deze gebieden, dan loopt u een verhoogd risico. Meningitis is een ontsteking van de hersenvliezen. Het begint met griepachtige verschijnselen met hoge koorts, spierpijn, braken, hoofdpijn en nekstijfheid (pijn in de nek bij buigen van het hoofd). De ziekte kan zeer ernstig verlopen en soms de dood tot gevolg hebben. Voor reizigers bestaat alleen en vaccin tegen de typen A, C, W135 en Y (Mencevax®). Dit is een kortwerkend vaccin, dat voor pelgrims naar Mekka verplicht is. Eén injectie beschermt drie jaar. Daarnaast bestaat er ook een langwerkend vaccin tegen type C. Dit wordt in Nederland aan kinderen gegeven in het kader van het Rijks Vaccinatie Programma. Kinderen boven de twee jaar die tegen meningitis C zijn gevaccineerd, krijgen in sommige gevallen ook het ACWY-vaccin

Rabiës
Rabiës (hondsdolheid) is een zeldzame virusinfectie van de hersenen. Het virus wordt verspreid via speeksel van besmette zoogdieren. Alle zoogdieren, dus niet alleen honden, kunnen aan rabiës lijden en de ziekte op andere dieren én op mensen overbrengen. Veel toeristen blijken te worden gebeten of gekrabd door apen. Vleermuizen zijn ook zoogdieren en berucht om het risico van rabiësoverdracht. Probeer daarom niet te dicht bij deze dieren in de buurt te komen. In veel landen, ook in Nederland en de ons omringende landen, komt hondsdolheid voor. Rabiës begint met griepachtige verschijnselen. Vervolgens kunnen hetzij hyperactiviteit en krampen, hetzij verlammingsverschijnselen optreden. Rabiës is een zeer ernstige ziekte die vrijwel altijd tot de dood leidt. Vermijd zo veel mogelijk contact met dieren in streken voor rabiës voorkomt. In sommige gevallen kan het verstandig zijn u tegen rabiës te laten vaccineren. In het geval u meent te zijn gekrabd, gebeten of gelikt door een dier dat mogelijk met rabiës is besmet:

- Was de wond goed uit met water en zeep, een ander huishoudelijk reinigingsmiddel of desnoods alleen met water
- Ontsmet vervolgens de wond met alcohol (70%) of jodium.
- Roep direct hulp van een arts in. Deze zal indien nodig antistoffen en vaccinaties toedienen. Een complete serie vaccinaties bestaat uit vijf injecties in combinatie met antirabiës-immunoglobuline. Als dat niet mogelijk is (in landen buiten Europa is antirabiësimmunoglobuline meestal niet verkrijgbaar), neem dan zo snel mogelijk contact op met de ambassade of het consulaat.
- Licht de plaatselijke politie over het voorval in, vooral als het gaat om een zwervend dier.
- Stel uw huisarts direct bij thuiskomst op de hoogte.

Japanse encefalitis
Japanse encefalitis is een vorm van hersenvliesontsteking die wordt veroorzaakt door een virus. Het virus wordt overgedragen door muggen. Reizigers raken zeer zelden besmet. De ziekte komt voor op het platteland in delen van Zuidoost-Azië. Bescherm u tegen muggenbeten door middel van insectenwerende middelen en een muskietennet. Alleen in bijzondere gevallen en bij verblijf van meerdere maanden in risicogebieden is vaccinatie aanbevolen. Een serie van drie vaccinaties (JEVax®) geeft twee jaar bescherming.

Planning van de vaccinaties
Doe eerst navraag naar vroegere vaccinaties of vraag naar een vaccinatiekaart of internationaal vaccinatie-boekje ('gele boekje'). Houd ook rekening met de tijdsduur van de verschillende vaccinaties. Ga dus tijdig langs bij de arts of het GGD, minstens 6 tot 8 weken voordat u vertrekt. In de praktijk zullen voor de meeste reizigers één of twee consultaties volstaan om de medische voorbereidingen te treffen. Extra consultaties kunnen nodig zijn wanneer de basisvaccinaties, zoals tetanus en polio, nog volledig moeten worden toe-gediend of wanneer er wel bepaalde risicofactoren aan de reis zijn verbonden en er dus specifieke vaccinaties nodig zijn.

Een serie van drie vaccinaties geeft basisbescherming gedurende twee jaar. U moet zich echter na een verdachte (honden)beet weer laten inenten, ook als u bent gevaccineerd. Er kan dan echter worden volstaan met twee injecties in plaats van de hele serie van vijf injecties gecombineerd met immunoglobuline.

Beschermingsduur van vaccins:

- *DTP: tien jaar.*
- *Gele koorts: vanaf tien dagen na toedienen tien jaar*
- *Cholera: in Nederland wordt alleen een stempel gezet, geldigheidsduur zes maanden*
- *Hepatitis A: één jaar na de eerste vaccinatie, minstens 25 jaar na de tweede vaccinatie*
- *Hepatitis B: na een volledige serie wordt ervan uitgegaan dat reizigers levenslang beschermd zijn. Een herhalingsvaccinatie is dus niet meer nodig*
- *Buiktyfus (injectie): drie jaar*
- *Buiktyfus (capsules): één jaar, tenzij men langdurig onder omstandigheden verkeert waar buiktyfus een risico is – dan is de beschermingsduur drie jaar*
- *Meningokokken (ACW135Y): drie jaar*
- *Meningokokken (C): langwerkend, evt. levenslang*
- *Rabiës: ook na een volledige serie bent u nooit geheel beschermd. Of voorafgaand aan een reis een herhalingsvaccinatie nodig is, is afhankelijk van de reisomstandigheden en de tijd die is verstreken sinds de laatste vaccinatie. Na een incident dat risico oplevert (bijvoorbeeld een hondenbeet) moet u zich altijd zo snel mogelijk laten vaccineren*
- *Tekenencefalitis: één jaar na de eerste twee vaccinaties, drie jaar na de derde vaccinatie*
- *Japanse encefalitis: drie jaar na de eerste drie vaccinaties*
- *Tuberculose (BCG): deze vaccinatie geeft levenslang een beperkte bescherming*

Erkende vaccinatiecentra voor het internationaal getuigschrift (gele boekje zijn):
Gemeentelijke gezondheidsdiensten (GGD):

- GGD Alkmaar (Noord-Kennemerland)
  Hertog Aalbrechtweg 5, 1823 DL Alkmaar
  Tel. 072 5662662 / E-mail: post@alkmaar.ggd.nl
- GGD Almelo (Twente)
  Haven N.Z. 39, 7607 ES Almelo
  Tel. 0900 4893893 / E-mail: ggd@regiotwente.nl
- GGD Amersfoort (Eemland)
  Zonnehof 10, 3811 ND Amersfoort
  Tel. 033 4678100 / E-mail: ggd@ggdeemland.nl
- GGD Amsterdam
  Nieuwe Achtergracht 100, 1018 WT Amsterdam
  Tel. 020 5555911 / 0900 9584 (€ 0,45/min.)
  Email: info@ggd.amsterdam.nl
  Openingstijden: ma-vr van 8-10 uur
- GGD Arnhem (Gelderland-Midden
  Eusebiusbuitensingel 43, 6828 HZ Arnhem
  Tel. 026 3773344 / E-mail: info@ggdwvv.nl
- GGD Assen (Noord- en Midden-Drenthe)
  Overcingellaan 19, 9401 LA Assen
  Tel. 0592 316565 / E-mail: info@ggddrenthe.nl
- GGD Den Bosch (Hart voor Brabant)
  Vogelstraat 2, 5212 VL Den Bosch
  Tel. 0900 8222467 / E-mail: reizigerszorg@ggdhvb.nl
- GGD Den Haag
  Thorbeckelaan 360, 2564 BZ Den Haag
  Tel. 070 3532000 / E-mail: ocwinfo@ocw.denhaag.nl
- GGD Dordrecht (Zuid-Holland Zuid)
  Korte Parallelweg 51, 3311 JN Dordrecht
  Tel. 078 6321832 / E-mail: mail@ggdzhz.nl
- GGD Enschede (Twente)
  Nijverheidstraat 30, 7511 JM Enschede
  Tel. 0900 4893 893 / E-mail: ggd@regiotwente.nl
- GGD Geleen (Westelijke Mijnstreek)
  Geleenbeeklaan 2, 6166 GR Geleen
  Tel. 046 4787200 / E-mail: info@swmggd.nl
- GGD Gelre-IJssel
  Deventerstraat 43, 7311 LV Apeldoorn (hfd.vestiging)
  Schurenstraat 8a, 7413 RA Deventer
  Gezellenlaan 10, 7005 AZ Doetinchem
  Oosteinde 17, 3842 DR Harderwijk
  Tel. 088 4433333 / E-mail: ggd@ggdgelre-ijssel.nl
- GGD Goes (Zeeland)
  Westwal 37, 4461 CM Goes
  Tel. 0113 249400
- GGD Gooi & Vechtstreek
  Heuvellaan 50, 1217 JN Hilversum
  Tel. 035 6926222 / E-mail: ggd@ggdgooi.nl
- GGD Gouda (Midden-Holland)
  Thorbeckelaan 5, 2805 CA Gouda
  Tel. 0182 545600 / E-mail: ggdmh@wirehub.nl
- GGD Groningen
  Hanzeplein 120, 9713 GW Groningen
  Tel. 050 3674000/
  E-mail: hulpverleningsdienst@hvd.groningen.nl
- GGD Heerlen (Oostelijk Zuid-Limburg)
  Het Overloon 2, 6411 TE Heerlen
  Tel. 045 5732300
- GGD Helmond (Zuidoost-Brabant)
  De Callenburg 2, 5701 PA Helmond
  Tel. 0492 584888 / E-mail: ggdzob@iaehv.nl
- GGD Hengelo (Twente)
  Lansinkesweg 4, 7553 AE Hengelo
  Tel. 0900 4893893 / E-mail: ggd@regiotwente.nl
- GGD Kennemerland
  Westergracht 72, 2014 XA Haarlem
  Tel. 023 5115900
- GGD Kop van Noord-Holland
  Grotewallerweg 1, 1742 NM Schagen
  Tel. 0224 720620 / E-mail: info@ggd-knh.nl
- GGD Leeuwarden (Friesland)
  Harlingertrekweg 58, 8913 HR Leeuwarden
  Tel. 058 2334334 / E-mail: ggd@ggdfryslan.nl
- GGD Leiden (Hollands Midden)
  Parmentierweg 49, 2316 ZV Leiden
  Tel. 071 5163333 / E-mail: info@ggdhm.nl
- GGD Lelystad (Flevoland)
  Plaats 1, 8224 AB Lelystad
  Tel. 0320 276211 / E-mail: ggd@ggd-flevoland.nl
- GGD Maastricht (Zuidelijk Zuid-Limburg)
  Gelissendomein 8, 6229 GJ Maastricht
  Tel. 043 3821721 / E-mail: info@zzl-ggd.nl
- GGD Nijmegen
  Groenwoudseweg 275, 6524 TV Nijmegen
  Tel. 024 3297297 / E-mail: ggd@ggd-nijmegen.nl
- GGD Rotterdam-Rijnmond
  Schiedamsedijk 95, 3011 EN R'dam (hoofdvestiging)
  Burgemeester van Lierplein 3, 3134 ZB Vlaardingen
  Tel. 010 4339966 / E-mail: info@ggd.rotterdam.nl

- GGD Spijkenisse (Zuidhollandse Eilanden)
  Van Hogendorpstraat 50, 3201 WD Spijkenisse
  Tel. 0181 652400 / E-mail: info@ggd-zhe.com
- GGD Tiel (Rivierenland)
  Teisterbantlaan 1b, 4001 TJ Tiel
  Tel. 0344 698700
  E-mail: info@ggd.regiorivierenland.nl
- GGD Utrecht
  Jaarbeursplein 17, 3521 AN Utrecht
  Tel. 030 2863333 / E-mail: receptie.ggd@utrecht.nl
- GGD Venlo (Noord- en Midden-Limburg)
  Nijmeegseweg 44, 5916 PT Venlo
  Tel. 077 3598888 / E-mail: ggd@ggdnml.nl
- GGD West-Brabant
  Doornboslaan 225-227, 4816 CZ Breda
  Tel. 0900 8222467 / E-mail: info@ggdwestbrabant.nl
- GGD Westfriesland
  Blauwe Berg 5, 1625 NT Hoorn
  Tel. 0229 253310 / E-mail: info@ggdhollandsnoorden.nl
- GGD Zaandam (Zaanstreek-Waterland)
  Vurenhout 2, 1507 EC Zaandam
  Tel. 075 6519292 / E-mail: ggdzw@ggd.nl
- GGD Zeist (Midden-Nederland)
  De Dreef 5, 3706 BR Zeist
  Tel. 030 6086086 / E-mail: info@ggdmn.nl
- GGD Zoetermeer (Zuid-Holland West)
  Brechtzijde 1, 2725 NR Zoetermeer
  Tel. 079 3430888 / E-mail: info@ggdwh.nl
- GGD Zwolle (Regio IJssel-Vecht)
  Zeven Alleetjes 1, 8011 CV Zwolle
  Tel. 038 4281428 / E-mail: ggd-info@rijv.nl

Ziekenhuizen & klinieken:

- AMC Academisch Medisch Centrum
  Keurings en vaccinatiebureau voor de Tropen
  Meibergdreef 9, 1105 AZ Amsterdam-Zuidoost
  Afspraken: 020 5663800 / Info.: 0900 - 9584 (€ 0,45/min.)
  Geopend: ma t/m vr 09.00-12.00 en 13.00-16.00
- Berglandkliniek / St. Elisabeth Ziekenhuis
  Afdeling Travel Care
  Hilvarenbeekseweg 60, 5022 GC Tilburg
  Tel. 013 5393600 / E-mail: travel@berglandkliniek.nl
  Openingstijden: elke donderdag 15.00-19.00 uur
- Havenziekenhuis Rotterdam
  Travel Clinic en Tropen Advies Centrum
  Haringvliet 2, 3011 TD Rotterdam
  Afspraken: 010 4123888 / Info: 0900 5034090 (€ 0,45/min.)
  Geopend: ma t/m do 08.30-17.00; vr 08.30-21.00
- Leids Universitair Medisch Centrum (afdeling infectieziekten, tropische geneeskunde en vaccinaties)
  Albinusdreef 2, 2333 ZA Leiden
  Afspraken: 071 5263636
  Openingstijden: ma t/m vr 12.30-14.30
- Ziekenhuis Rijnstate/Velp (Travel Clinic Arnhem)
  President Kennedylaan 100, 6883 AZ Velp
  Afspraken: 026 3680944
  E-mail: info@travelclinicarnhem.nl

Overige instanties:

- Landelijk Coördinatie Centrum Reizigers, www.lcr.nl
- Tropenzorg, Antwoordnummer 1388, 1300 VE Almere, Tel. 036 5334711 / internet: www.tropenzorg.nl

Deel: A Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf: V. Malaria Profylaxe

Voor reizigers naar Papua Nieuw-Guinea, Solomon Eilanden en Vanuatu is malaria ongetwijfeld de meest verontrustende ziekte. Daar zijn verschillende redenen voor. Allereerst is malaria - na verkeersongevallen - de belangrijkste 'tropische' doodsoorzaak voor westerse reizigers. Met malaria valt dus niet te spotten. Bovendien kan malaria zich ook nog na de thuiskomst manifesteren en - alsof dat alles nog niet erg genoeg is - er bestaat ook geen kant-en-klare remedie tegen malaria.

Malaria wordt veroorzaakt door parasieten (wetenschappelijke naam: Plasmodia) die via de steek van bepaalde muggen op de mens worden overgebracht. Die parasieten nestelen zich in de lever en komen na verloop van tijd in de bloedsomloop terecht. Daar dringen ze de rode bloedcellen binnen en vermenigvuldigen zich. De bloedcellen vallen daardoor uiteen waarbij nieuwe parasieten vrijkomen, die op hun beurt andere rode bloedcellen binnendringen. Daardoor ontstaat een kettingreactie en de gevolgen zijn koorts en andere ziekteverschijnselen. Een malaria-aanval begint nooit eerder dan 8 dagen na de besmetting. Van de vier malariavarianten die de mens kunnen infecteren zijn er twee belangrijk voor de reiziger: de goedaardige malaria tertiana en de uiterst gevaarlijke malaria tropica, ook wel bekend als 'killer malaria'.

Varianten

De malaria tertiana is de klassieker onder de malaria-varianten. Het karakteristieke ziektebeeld zijn koorts-aanvallen met koude rillingen, die om de 48 tot 72 uur voorkomen. De ene dag heeft u hoge koorts, de volgende dag niet, maar de dag daarop krijgt u opnieuw een koortsaanval te verwerken. Wie malaria tertiana heeft, zal zich doodziek voelen. Levensgevaar komt er echter niet bij kijken. Al met al gaat het om een goedaardige ziekte die zich zelden langer dan een paar weken voortsleept. Vervelend is wel dat een aantal malariaparasieten in de lever kunnen achterblijven om maanden tot jaren later opnieuw op te duiken in de rode bloedcellen. Op die manier kunt u drie jaar later nog door malaria-aanvallen worden geplaagd. Een chloroquinekuur volstaat in de meeste gevallen om malaria tertiana te behandelen.

De malaria tropica is gevaarlijkere, maar veel minder voorkomende malaria-variant. Zonder tijdige behandeling kan men er binnen één week aan sterven. Vervelend genoeg zijn de symptomen van de malaria tropica niet eenduidig. Soms komen er koortspieken voor zoals bij malaria tertiana, maar vaker is er geen duidelijk koorts-patroon herkenbaar. Meestal heeft men een voortdurende, hoge koorts, gekoppeld aan allerlei ongemakken zoals hoofd- en spierpijn, diarree, braken en hoesten. Bovendien ontstaat er bloedarmoede en wordt de werking van vitale organen zoals nieren, longen en hersenen aangetast. Zonder snelle behandeling leidt malaria tropica tot ernstige complicaties met vaak de dood als gevolg. Bovendien is de malaria tropica-parasiet in toenemende mate resistent tegen de klassieke antimalariapillen (palludrine en nivaquine). Vooral in Afrika, Zuidoost-Azië en in de Pacific (Papua Nieuw-Guinea, Solomon Eilanden en Vanuatu) wordt men geconfronteerd met dit probleem. Het enige positieve aspect van de malaria tropica is, dat er geen slapende leverparasieten bij voorkomen. Na genezing van malaria tropica, zullen er geen nieuwe malaria aanvallen optreden (tenzij u opnieuw besmet raakt).

Malaria tropica kan optreden tot ongeveer vier weken na besmetting. Daarom moeten middelen tegen malaria over het algemeen nog een periode na het verlaten van het malariagebied worden ingenomen. Malaria tropica is

weliswaar gevaarlijk, maar kan wel goed behandeld worden. Voorwaarde is dat de ziekte op tijd wordt herkend. Vermeld bij bezoek aan uw huisarts daarom altijd dat u recent in de tropen bent geweest.

Waar komt malaria voor?
Malaria is een typische tropenziekte, maar niet overal in de tropen is het risico even groot. In gebieden die hoger liggen dan 1500 tot 2000 meter boven de zeespiegel, is er amper risico en ook in de grote steden, met uitzondering van Afrika, is de kans op malaria klein tot minimaal. Voor malaria tropica is Afrika, ten zuiden van de Sahara, een groot risicogebied. Jaarlijks sterven naar schatting 2 miljoen Afrikanen aan malaria tropica. Ook delen van Zuid-Amerika, Azië en de westelijke Pacific (Papua Nieuw-Guinea, Salomon Eilanden en Vanuatu) behoren tot de risico gebieden.

Hoe beschermt men zich tegen malaria?
Malariamuggen steken alleen tussen zonsondergang en zonsopgang, In die periode dient men zich dan ook extra te beschermen. Draag dus een lange broek en kleding met lange mouwen. Slapen doet u onder een muskietennet. Zorg ervoor dat de slaapruimte muggenvrij blijft door muskietengaas voor de ramen te spannen, deuren te sluiten en eventueel staafjes te verbranden die een voor de muggen onaangename rook verspreiden. Ook een anti-muggenzalf is nuttig. Aangezien de malariaparasiet in toenemende mate immuun wordt voor de klassieke anti-malariamiddelen, is het opvolgen van bovenvermeld advies geen overbodige luxe.

De maatregelen die men tegen malaria moet nemen zijn afhankelijk van het reisdoel en de reisduur. Individuele factoren zoals de gezondheid van de reiziger spelen ook een rol. Bij een zeer laag risico kan een arts u adviseren uitsluitend antimuggen-maatregelen te nemen en geen malariapillen te slikken.

Naast een afdoende bescherming tegen muggenbeten kan malaria het beste bestreden worden door antimalariamiddelen te slikken (profilaxe). In het algemeen worden de volgende middelen geadviseerd:

- In gebieden zonder resistente malariaparasieten: *proguanil (Paludrine®)*. In deze gebieden is de preventie eenvoudig en het risico beperkt. U dient de profilaxe (slikken van pillen) te starten op de dag voordat u het risicogebied inreist en pas te stoppen vier weken na het uitreizen van het risicogebied.
- In gebieden met een zeer beperkt aantal resistente malariaparasieten: *een combinatie van chloroquine (bijv. Nivaquine) en proguanil (Paludrine).* Chloroquine gaf vroeger een vrijwel volledige bescherming tegen iedere vorm van malaria. Ondertussen is dit niet meer het geval, sinds er in toenemende mate weerstand onder de parasieten is opgetreden tegen dit middel. Chloroquine moet dus aangevuld worden met een ander geneesmiddel, met name proguanil (Paludrine). Het betreft veilige geneesmiddelen die men langdurig kan innemen, zonder grote schadelijke bijwerkingen. U dient de profilaxe te starten op de dag voordat u het risicogebied inreist en pas te stoppen vier weken na het uitreizen van het risicogebied.
- Bij een kortstondig verblijf (tot max. vier weken) in gebieden met resistente malariaparasieten: *atovaquon + proguanil (Malarone®).* Malarone is een modern geneesmiddel met minder bijwerkingen dan Lariam. U dient de profilaxe te starten de dag voordat u het risicogebied in reist en de profilaxe te stoppen een week na het uitreizen van het risicogebied. Atovaquon/proguanil (Malarone®) werkt anders dan de andere middelen (zoals Nivaquine, Paludrine of Lariam), waardoor u maar tot één week na vertrek uit een malariagebied het middel hoeft door te slikken.
- Bij een langdurig verblijf (meer dan vier weken) in gebieden met resistente malariaparasieten: *mefloquine (Lariam®).* Mefloquine (Lariam) is het zwaarste antimalariamiddel dat doorgaans wordt voorgeschreven. Het middel biedt de beste bescherming tegen malaria, maar nadeel is de kans op mogelijke bijverschijnselen, zoals misselijkheid, slapeloosheid en depressiviteit. Als u gevoelig bent voor dit soort bijverschijnselen wordt aangeraden Lariam enkele weken voor vertrek uit te proberen. Bij ernstige bijwerkingen kan dan in samenspraak met de medische diensten een alternatief gezocht worden.

Wie zich afdoende beschermt tegen muggenbeten en zich strikt houdt aan de profilaxe voorschriften, zal slechts een zeer beperkt risico lopen op het besmet raken met malaria. Ook remt de profilaxe het ziekteverloop van malaria, waardoor u dan op z'n minst meer tijd heeft om medische hulp te zoeken. Nietemin geven bovenstaande maatregelen nooit een 100% bescherming tegen malaria. De situatie verandert voortdurend, vaak van land tot land. De richtlijnen dienen bovendien genuanceerd te worden naar regio, reisseizoen, verblijfsduur en andere omstandigheden. Wij adviseren u zich goed te laten informeren door uw huisarts of door de bevoegde instanties.

Voor sommige reizen (bijvoorbeeld langdurig verblijf in zeer afgelegen en moeilijk te bereiken risicogebieden) is het aanbevolen een noodbehandeling tegen malaria mee te nemen. U zult dit altijd dienen te overleggen met uw huisarts of de bevoegde instanties.

In zeldzame gevallen kan een malaria aanval soms nog enkele maanden (tot maximaal vijf jaar) nadat u met de antimalariamiddelen bent gestopt optreden. Kenmerkend voor zo'n malaria aanval is de plotseling optredende koude rillingen en de om de 48 uur wisselende hoge koorts (boven 39 graden). Een dergelijke vertraagde malaria-aanval is niet met antimalariamiddelen te voorkomen, maar wel eenvoudig te genezen. Wees vooral alert op de symptomen en schakel in zo'n geval meteen medische hulp in.

Zeer belangrijk! Houdt u aan de voorschriften met betrekking tot de inname van de antimalaria middelen. Om uw lichaam de gelegenheid te geven een voldoende bescherming op te bouwen tegen malaria, dient u al voordat u een risicogebied inreist te beginnen met pillen slikken. Om het risico van een vertraagde malaria-aanval te vermijden dient u ook nog een bepaalde periode na het verlaten van het risicogebied de antimalaria pillen te blijven slikken (ook ingeval u dan ondertussen weer thuis bent aangekomen). Houdt u ook aan de voorgeschreven dosis en moment van inname.

Wat te doen bij een malaria-aanval?
Gezien de ernst van de ziekte moet iedere aanhoudende koorts in een risicogebied, zelfs bij twijfel, als een mogelijke malaria-vorm beschouwd worden. Een 'gemiste' diagnose kan ernstige consequenties hebben en het is beter tien koortsaanvallen ten onrechte als malaria te behandelen dan eenmaal malaria tropica zijn gang te laten gaan.

Wanneer u in een uithoek van de wereld wordt opgezadeld met een malaria-aanval, ver van het dichtstbijzijnde hospitaal of een medische post, kan het in geval van malaria tropica van levensbelang zijn om een geneesmiddel bij de hand te hebben. Haiofantrine (Halfan) is een doeltreffend middel tegen resistente malaria, maar kan in zeldzame gevallen dodelijke hartritme stoornissen veroorzaken. Het middel wordt dan ook alleen voorgeschreven nadat een elektrocardiogram aangeboren hartafwijkingen heeft uitgesloten. Behandeling met kinine (in combinatie met tetracycline of Fansidar) en mefloquine (Lariam) is ook mogelijk.

Deel: A Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf: VI. Overige infecties

Niet tegen elke infectie die u op reis oploopt kunt u zich vaccineren of met medicijnen beschermen. Wel kunnen vaak voorzorgsmaatregelen worden getroffen om besmetting te voorkomen.

Dengue Fever (Knokkelkoorts)
Dengue Fever, of knokkelkoorts, is een virus dat wordt overgebracht op mensen door de steek van een besmette mug (de kleine zwart witte tijgermug). De verschijnselen lijken op die van griep. Als een goede behandeling voorhanden is verloopt de ziekte meestal onschuldig, maar het kan in extreme gevallen tot de dood leiden.

De incubatietijd van dengue fever is twee tot vijftien dagen, het gemiddelde ligt tussen vijf en zeven dagen. De eerste tekenen van de ziekte zijn acute hoge koorts met koude rillingen, zware hoofdpijn, pijn achter de ogen, en spier- en gewrichtspijnen. Na de eerste ziektedagen krijgt de patiënt last van hoesten, keelpijn, smaakveranderingen, misselijkheid, overgeven en huiduitslag. Jonge kinderen krijgen de ziekte vaak in lichte vorm; zij zijn misselijk en hebben last van huiduitslag. Bij oudere kinderen en volwassenen zijn de klachten vaak ernstiger.

De mug die het virus overbrengt, is vooral overdag actief. Tegen de ziekte bestaat geen vaccinatie. Mensen moeten zich zoveel mogelijk beschermen tegen muggenbeten door het gebruik van muggenwerende middelen (DEET) en muskietennetten. De muggen en larven zitten tot in de potten, pannen en andere plaatsen waar schoon (regen)water blijft staan.

Dengue Fever komt vooral voor in verstedelijkte gebieden in Afrika, Midden- en Zuid-Amerika, Zuidoost Azië, het Caribische gebied en op sommige eilanden in de Pacific. Volgens de wereldgezondheidsorganisatie WHO loopt tweevijfde van de wereldbevolking - rond de 2,5 miljard mensen - kans om knokkelkoorts op te lopen. Door snelle, ongeplande uitbreiding van steden neemt de kans op overbrenging van de ziekte toe, doordat het aantal broedplaatsen voor de muggen toeneemt. Vooral sloppenwijken, waar waterbronnen zijn en geen fatsoenlijke vuilnisopslag aanwezig is, vormen een bedreiging voor de volksgezondheid.

Een vaccin of behandeling tegen Dengue is nog niet beschikbaar. dus blijft het advies: Vermijd plaatsen met stilstaand water, daar broeden de dengue-muggen. De muggen steken vooral overdag. Draag daarom bedekkende kleding en gebruik een antimuggenmiddel (DEET).

Ziekte van Lyme
De ziekte van Lyme wordt veroorzaakt door de spirocheet Borrelia burgdorferi (Teken). De ziekte van Lyme komt vrijwel overal ter wereld voor. Geschat wordt dat in Europa ongeveer tien procent van de teken besmet zijn met Borrelia. De infectie kan een rode, ringvormige huiduitslag en een grieperig gevoel veroorzaken. In een later stadium kunnen aandoeningen aan het zenuwstelsel of de gewrichten ontstaan. Draag bedekkende kleding en smeer een insectenwerend middel op de onbedekte huid. Als u door een teek bent gebeten, verwijder deze dan zo snel mogelijk met een tekenpincet. Pak de teek zo dicht mogelijk bij de huid vast en trek deze er met een draaiende beweging uit. Ontsmet de huid daarna met alcohol of jodium. Controleer uzelf dagelijks op teken. De ziekte van Lyme kan worden behandeld met antibiotica.

Schistosomiasis
Schistosomiasis (vroeger bilharzia) is een infectie met een van de parasitaire wormen Schistosoma mansoni, Schistosoma haematobium of Schistosoma japonicum die zich in zoet water kunnen bevinden. De larve van de worm dringt de huid binnen. In de bloedvaten van de darm of blaas ontwikkelen de larven zich zich tot volwassen wormen en leggen hier eieren. Schistosomiasis komt voor in bepaalde delen van Afrika, Midden- en Zuid-Amerika en het Midden- en Verre Oosten. Een acute infectie kan gepaard gaan met koorts en huidafwijkingen. In een later stadium worden de klachten veroorzaakt door ontstekingsreactie van het lichaam tegen de parasieten en de eieren, hetgeen kan leiden tot bloed in de ontlasting of de urine. Vermijd elk contact met zoet oppervlaktewater. Chloorbaden en de zee zijn wel veilig. De ziekte kan met medicijnen worden behandeld.

Legionella (Veteranenziekte)
De veteranenziekte is een longontsteking, veroorzaakt door bacteriën die in leidingwater worden aangetroffen. Deze bacteriën gedijen zeer goed in water met temperaturen van 30-40/C. Mensen lopen de ziekte op door besmet verneveld water, bijvoorbeeld door een douche of een fontein, in te ademen. Van het drinken van besmet water kan men geen legionella krijgen. Vooral personen met verminderde weerstand lopen risico. De veteranenziekte komt ook in de hele wereld voor. De ziekte wordt in Nederland geregeld waargenomen bij toeristen die hebben gelogeerd in hotels in landen rond de Middellandse Zee. Legionella veroorzaakt een longontsteking met hoge koorts en een droge, meestal niet productieve, hoest. Als de diagnose snel wordt gesteld is de ziekte goed te behandelen met antibiotica. Bij klachten die kunnen wijzen op een longontsteking na een verblijf in het buitenland is het ook nodig uw huisarts op de hoogte te stellen.

Hepatitis C
Hepatitis C is een infectieziekte van de lever veroorzaakt door het hepatitis C-virus (HCV). Het virus wordt overgedragen via besmet bloed. Besmetting via bloedcontact kan in niet-Westerse landen plaatsvinden door gebruik van niet-steriele naalden bij injecties, door bloedtransfusies, piercings, tatoeages, acupunctuur, gemeenschappelijk gebruik van scheerapparaten of tandenborstels en contact met besmet bloed bij verwondingen van de huid. De kans om hepatitis C te krijgen via seksueel contact is klein. Het risico voor reizigers is in het algemeen genomen uiterst klein. Bloedcontact en onzorgvuldig gebruik van drugsspuiten vormen de belangrijkste infectiebronnen voor hepatitis C. Hepatitis C kan worden voorkomen door hygienische maatregelen en het vermijden van risicovol gedrag. Vaccinatie tegen hepatitis C is nog niet mogelijk.

West Nile-virusinfectie
Het West Nile-virus wordt overgebracht door muggen. Het virus komt voor in Afrika, West-Azie en het Midden-Oosten. Sinds 1999 zijn ook mensen in de Verenigde Staten en Canada ziek geworden door dit virus. Veroorzaakt bij de meeste mensen milde symptomen van koorts, hoofdpijn, spierpijn, huiduitslag en vergrote lymfeklieren. Bij minder dan een procent ontwikkelt zich een ernstige vorm van hersen(vlies)ontsteking. Bij minder dan een op de duizend patiënten verloopt de ziekte dodelijk. Bescherm u tegen muggenbeten. Voor infectie met dit virus bestaat geen behandeling of vaccinatie.

Deel: A Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf: VII. Grieppandemie

Een grieppandemie is een wereldwijde griepepidemie die ontstaat wanneer een nieuw subtype van het influenzavirus onder mensen gaat circuleren. Dit kan gebeuren door menging van een vogelgriepvirus met een menselijk griepvirus. Als een nieuw griepvirus opkomt, is het

afwachten welke eigenschappen en gevolgen dit virus precies heeft. De gevolgen van een epidemie door zo'n nieuwe griepvirusvariant hangen af van:

10. of het nieuwe griepvirus makkelijk mensen infecteert;
11. of het nieuwe griepvirus gemakkelijk van de ene op de andere persoon kan worden overgedragen;
12. of het nieuwe griepvirus een sterk ziekmakend vermogen heeft.

De vorige eeuw heeft zich driemaal eerder een ernstige pandemie voorgedaan, namelijk:

- Spaanse griep (H1N1) in 1918, deze pandemie heeft tenminste 20 miljoen het leven gekost, maar schattingen lopen op tot misschien wel 50 miljoen mensen wereldwijd.
- Aziatisch griep (H2N2) in 1957, deze pandemie heeft naar schatting een miljoen doden geëist.
- Hong Kong griep (H3N2) in 1968, deze pandemie heeft ook naar schatting een miljoen doden geëist.

Incidenten met een reassortment vogelgriepvirus, tot nu toe overigens zonder epidemische verspreiding onder mensen, doen zich met enige regelmaat voor. De belangrijkste variant die zich sinds 1997 verspreidt is Influenza A (H5N1).

Vogelgriep / Vogelpest
In een reeks Zuidoost-Aziatische landen (Thailand, Cambodja, Indonesië, Singapore, Zuid-Korea, Hongkong) woedt sinds december 2003, maar mogelijk al veel langer, een epizoötie (= epidemie onder dieren) van vogelpest of vogelgriep (Engels: Avian Flu). Voor de reiziger is het risico om vogelpest op te lopen, mits hij/zij zich enigszins in acht neemt, verwaarloosbaar klein; het risico van ziektes als dysenterie, tyfus, malaria, tuberculose of van een verkeersongeluk in die landen is vele malen groter.

De internationale belangstelling voor de vogelpest in Zuidoost-Azië heeft een andere reden: het griepvirus dat vogelpest veroorzaakt, is een influenza-A-virus. Mensen kunnen ook ziek worden van influenza-A-virussen: in Nederland hebben wij jaarlijks in de winter een flink aantal zieken door influenza, die mensen hebben "griep" (niet te verwarren met "een verkoudheid"). Daarbij gaat het echter om virussen van een ander subtype influenza-A, een type dat zeer besmettelijk en nogal ziekmakend is voor mensen. De subtypen die bij mensen voorkomen zijn bekend en veranderen elk jaar een klein beetje. Hiertegen worden elk jaar vaccins ontwikkeld, zodat mensen met een hoog risico op een ernstig beloop gevaccineerd kunnen worden.

Het vogelpestvirus dat nu in Zuidoost-Azië woedt, kan weliswaar ook mensen en andere dieren ernstig ziek maken en zelfs doen overlijden, zo is inmiddels gebleken, maar het virus is niet erg besmettelijk: het is alleen op mensen overgedragen na intensief contact met ziek pluimvee en niet van mens op mens.

Hoewel reizigers naar landen waar vogelpest voorkomt nauwelijks risico lopen, wordt het volgende geadviseerd:

- Vermijd zo veel mogelijk direct contact met vogels en pluimvee. Vermijd ook markten waar vogels worden verhandeld.
- Indien lokaal melding wordt gemaakt van besmette bedrijven of dorpen, bezoek deze dan niet en pas eventueel uw bestemming/route aan.
- Neem geen dierlijke producten (eieren, vlees, vleeswaren, kaas of andere melkproducten, huiden, jachttrofeeën) mee tijdens door- en terugreis, ook niet in kleine hoeveelheden.
- Als u zelf kippenvlees bereidt, neem dan goede hygiënische maatregelen in acht (handen wassen) en zorg dat het vlees goed verhit (minimaal 70/C) en gaar is.
- Eet ook in restaurants alleen goed gaar kippenvlees.

Mexicaanse griep
Op 21 april 2009 werd in de Verenigde Staten door gezondheidsdiensten van Californië infecties met een varkensgriepvirus (H1N1) gerapporteerd. Deze nieuwe virusstam bleek een reassortment van een aantal stammen van het H1N1-griepvirus, waaronder een humaan griepvirus, een varkensgriepvirus en een vogelgriepvirus. Al snel werd duidelijk dat deze nieuwe variant inmiddels tot een uitbraak in Mexico had geleid en vervolgens geëxporteerd was naar de Verenigde Staten. Toen zich aanhoudende transmissie op twee continenten voordeed (Amerika en Oceanië), heeft de WHO op 11 juni 2009 de uitbraak van Nieuwe Influenza A (H1N1) de status van een pandemie gegeven.

Nieuwe Influenza A ("Mexicaanse griep") is een infectie veroorzaakt door het type A influenza virus, subtype H1N1. Het influenza virus veroorzaakt seizoensgebonden uitbraken van griep onder varkens en mensen. Dit nieuwe virus komt bij varkens, mensen en vogels voor. Het besmet mensen veel sneller dan het griepvirus dat bij mensen, met name in de winter, voorkomt. Het virus geeft binnen vier tot zeven dagen verschijnselen van griep; koorts, hoesten, verlies van eetlust, spierpijn e.d. Soms treedt ook keelpijn, misselijkheid, braken en diarree op. Het aantal sterfgevallen is tot nu toe beperkt. Opvallend is dat, in tegenstelling tot de seizoensgriep, relatief jonge mensen (20-50 jaar) ernstig ziek kunnen worden. Ook mensen met een chronische ziekte en zwangeren lopen een groter risico op een ernstiger beloop van de ziekte.

Besmetting vindt plaats als het virus op de slijmvliezen van mond, neus of ogen terecht komt. Dit kan door hoesten, maar ook via de handen plaatsvinden. Het virus overleeft enige tijd op oppervlakken als tafels, deurkrukken enz.

Zoals gezegd krijgen jonge mensen relatief vaker griepverschijnselen. In Nederland lijken mensen die voor 1957 zijn geboren, over een zekere mate van immuniteit te beschikken. Mensen met een verminderde weerstand door immuunstoornissen of medicijngebruik en mensen met een chronische aandoening of zwangeren lopen extra risico.

Ondertussen is het Nieuwe Influenza A virus wereldwijd verspreid (ook in de Pacific). In verschillende landen worden reizigers op luchthavens gescreend op ziekteverschijnselen. Hierbij wordt gebruik gemaakt van een bodyscan, oorthermometer en vragenlijsten. Bij mensen met symptomen vindt er soms extra aanvullend onderzoek plaats, of worden mensen geïsoleerd (in quarantaine geplaatst).

Wat kunt u doen als reiziger
Als u klachten heeft van duidelijke griepverschijnselen, zoals koorts, hoesten of benauwdheid moet u bij voorkeur niet gaan reizen. Neem eventueel contact op met uw huisarts of de Travel Clinic.

Algemene hygiënemaatregelen spelen een belangrijke rol bij het voorkomen van besmetting tijdens de reis. Omdat de overdracht van het virus door hoesten, direct contact en via voorwerpen plaatsvindt, zijn de volgende maatregelen zinvol:

13. Was regelmatig de handen zorgvuldig met zeep of gebruik handalcohol.
14. Gebruik papieren zakdoeken en gooi deze na gebruik weg. Hoest of nies in de holte van uw elleboog.
15. Vermijd zieke mensen, speciaal zij die hoesten.
16. Vermijd niet-noodzakelijke massabijeenkomsten Vermijd hier ook direct contact als handen schudden of zoenen.
17. Zoek medische hulp als u toch ziek wordt
18. Gebruik een mondmaskers als contact met mensen met symptomen van Nieuwe Influenza A onvermijdelijk is.

Wij adviseren advies omtrent besmettingsgevaar op de door u te bezoeken reisbestemmingen te blijven volgen. Volg daarbij het advies van de lokale gezondheidsinstanties op. Ondertussen lijkt het risico buiten Nederland niet veel groter te zijn dan in Nederland.

Deel:	A Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk:	2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf:	**VIII. Reizen en zwangerschap**

Hanteer de volgende adviezen, voor als u tijdens de zwangerschap met het vliegtuig gaat reizen.

- ☐ Probeer te zorgen voor een zitplaats aan het gangpad voor meer beenruimte en comfort.
- ☐ Loop elk half uur een stukje om trombose te voorkomen.
- ☐ Drink voldoende water omdat in een vliegtuig de lucht erg droog is.
- ☐ De meeste luchtvaartmaatschappijen accepteren zwangere na de 36e week niet meer in verband met een eventuele bevalling in het vliegtuig. Vraag voor het reserveren van uw reis naar het beleid van de luchtvaartmaatschappij.
- ☐ Bij ernstige bloedarmoede of een ziekte is altijd overleg met de behandelend arts nodig. Neem uit voorzorg altijd documenten mee waaruit blijkt hoever de zwangerschap is gevorderd, om discussie te voorkomen.

Zwangerschap en reizigersdiarree
Bij zwangere vrouwen werkt het afweersysteem minder goed om te voorkomen dat het lichaam de vrucht afstoot. Dat maakt zwangeren gevoeliger voor reizigersdiarree. Daar komt bij dat de ziektekiem niet wordt aangepakt in de maag omdat deze minder zuur produceert. De darmen bewegen bovendien minder snel zodat de ziektekiem ook daar langer leeft. Het gevaar van reizigersdiarree is uitdroging. Hierdoor kan de bloedstroom naar de placenta verminderen en verzuurt het moederlijk bloed. Als gevolg daarvan kan het ongeboren kind in nood raken en overlijden.

Reizigersdiarree voorkomen kan het beste door na elke handdruk en voor elke maaltijd de handen te wassen. Kook mogelijk vervuild water voor gebruik of reinig het met jodium. Dat laatste geldt overigens als incidentele noodoplossing. Vlees moet goed doorbakken zijn en zuivelproducten zijn alleen geschikt na pasteurisatie. Vervuild water en voedsel kunnen ook Hepatitus E overbrengen. Deze ziekte veroorzaakt onder zwangeren een sterftecijfer van 25 procent. Tegen sommige ziekte-kiemen is inenting mogelijk.

Zwangerschap en vaccinaties
Omdat het afweersysteem van zwangere vrouwen minder goed werkt, reageert hun lichaam anders op vaccinaties. Toch is enige bescherming beter dan geen bescherming.

Bij de afweging om wel of niet te vaccineren, gaat het om de vraag wat erger is: de vaccinatie krijgen of mogelijk een ernstige ziekte moeten doorstaan. Zogenoemde levende vaccinaties mogen zwangere vrouwen niet krijgen. Dat geldt bijvoorbeeld voor inentingen tegen gele koorts, bof, mazelen en rode hond. Na een vaccinatie tegen deze ziektes luidt het advies drie maanden te wachten met zwanger worden.

Borstvoeding
Alle vaccins mogen bij borstvoeding gegeven worden.

Advies over wel of niet vaccineren
Het wel of niet vaccineren met name bij zwangere is maatwerk en dient door deskundigen op het gebied van reizigersadvisering te gebeuren. Per situatie zal het risico op ziekte (plaats, duur, voorkomen van ziekte), de ziektelast (gevolgen van infectie) en mogelijke bijwerkingen van vaccins zullen zorgvuldig afgewogen dienen te worden.

Zwangerschap en malaria
Malaria tijdens een zwangerschap bedreigt zowel moeder als kind. Vooral tegen malaria tropica is optimale bescherming nodig.

Dat malaria en zwangerschap een ongelukkig combinatie vormen, is al bijna honderd jaar bekend. Het afweersysteem van vrouwen werkt minder sterk om een afstotingsreactie tegen de vrucht te voorkomen en dat geeft ziekteverwekkers meer kans. Bij zwangeren die malaria oplopen, ligt het percentage spontane abortussen, vroeggeboorten en doodgeboren kinderen dertig procent hoger dan normaal. De placenta is voor malariaparasieten een relatief veilige plek. Ze zouden met de foetus strijden om de voedingsbestanddelen in het moederbloed. Bij zwangeren met ernstige bloedarmoede leidt een gebrekkige zuurstofvoorziening bovendien tot een laag geboortegewicht en dat vermindert de overlevingskansen voor het kind.

Verhoogd risico
De schadelijke effecten verschillen bij vrouwen die afkomstig zijn uit gebieden waar malaria heerst en niet-immune vrouwen, zoals toeristen en expatriates. Bij niet-immune vrouwen vormt malaria tropica een directe bedreiging voor moeder en kind. Hetzelfde geldt voor zwangeren die afkomstig zijn uit gebieden waar alleen seizoensgebonden malaria voorkomt. Bij vrouwen uit gebieden waar malariaoverdracht het hele jaar door plaatsvindt, is het kind vooral in gevaar. Dit geldt met name voor een eerste zwangerschap. De moeder is niet echt ziek maar kan ernstige bloedarmoede hebben waardoor het geboortegewicht van het kind afneemt.

Preventie en behandeling van malaria
Wie tijdens een zwangerschap naar een malariagebied reist, moet zich realiseren welke bijwerkingen preventie- en geneesmiddelen kunnen hebben, en wat de gevolgen van de ziekte kunnen zijn. Dat laatste geldt met name voor malaria tropica.

Muggen brengen behalve malaria ook dengue en gele koorts over. Een goede bescherming tegen deze ziektes begint met het voorkomen van muggenbeten. De malariamug steekt 's avonds en 's nachts. Bedekkende kleding en een klamboe dienen als eerste barrière, deze kunnen worden behandeld met permethrine als extra bescherming. Ook antimuggenmiddelen met DEET zijn effectief. Van permethrine noch van DEET in concentraties tot dertig procent zijn schadelijke effecten voor de foetus bekend.

Wel of niet slikken?
In aanvulling op de bovenstaande methoden kan een antimalariamiddel nodig zijn. Miljoenen zwangeren hebben decennialang chloroquine en proguanil gebruikt. Deze middelen leveren geen gevaar op voor de foetus maar sommige parasieten zijn inmiddels resistent. Daarom worden ze niet veel meer voorgeschreven. Lariam kan tijdens het tweede en derde trimester van de zwangerschap veilig worden gebruikt.

Lariam is niet geregistreerd voor gebruik in de eerste twaalf weken van de zwangerschap of in de drie maanden voorafgaand aan de zwangerschap. Uit de tot nog toe bekende gegevens over lariam gebruik tijdens het eerste trimester van de zwangerschap blijkt er geen verhoogde kans te zijn op geboorteafwijkingen of spontane abortus in vergelijking met andere antimalariamiddelen. Het wordt zwangere vrouwen afgeraden om naar multiresistente malariagebieden te reizen. Omdat het risico op het doormaken van malaria in de zwangerschap niet opweegt tegen het mogelijke risico op negatieve effecten voor de

foetus door lariam gebruik, wordt dit middel geadviseerd aan alle zwangere die toch reizen naar gebieden met multiresistente malaria.

Over de effecten van Malarone is nog weinig bekend. Daarom mag dit middel vlak voor en tijdens de zwangerschap niet worden gebruikt. Doxycycline veroorzaakt gebitsverkleuringen en een verstoring van de botgroei bij de foetus. Voor dit middel geldt daarom een contra-indicatie tijdens de zwangerschap.

Risicogebieden
In tropisch Afrika, waar het malariarisico het grootst is, biedt geen enkel preventiemiddel volledige bescherming. De gevolgen van een mogelijke besmetting kunnen zo ernstig zijn, dat een zwangere een negatief reisadvies krijgt. Andere bestemmingen die hiervoor in aanmerking komen zijn West Afrika, Zuidoost Azië, Papua Nieuw-Guinea, Salomon Eilanden en Vanuatu en het Amazonegebied. Zwangere vrouwen die naar deze bestemmingen reizen, krijgen de meest effectieve antimalariamiddelen voorgeschreven, met mogelijk negatieve effecten voor het ongeboren kind.

Behandeling
Voor de behandeling van malaria bij zwangeren blijft kinine de hoeksteen. Dit middel heeft als belangrijkste bijwerking lage bloedsuiker (hypoglycaemie) maar die is goed te controleren en te behandelen.

Indien vroegtijdig herkend en adequaat behandeld kunnen zwangere met malaria volledig genezen. Vertragingen in het stellen van de diagnose kan de behandeling moeilijker en minder succesvoller maken.

Deel:	A Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk:	2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf:	**IX. Reizen met kinderen**

Het is steeds normaler om kinderen mee te nemen op reis, ook naar verre bestemmingen. Door hun jonge leeftijd en een nog niet volledig ontwikkeld immuunsysteem, lopen ze extra gezondheidsrisico's.

Op reis gaan is voor kinderen een spannende gebeurtenis. Ze komen in een vreemde omgeving en krijgen mogelijk te maken met een ander klimaat en/of andere tijdzones. Deze veranderingen kunnen zo'n indruk maken dat kinderen uit hun doen raken. Houdt dit afwijkende gedrag lang aan of neemt het ernstige vormen aan, dan is nader onderzoek nodig. Datzelfde geldt bij aanhoudende lichamelijke klachten, zoals koorts of signalen van uitdroging.

Het afweersysteem van kinderen is nog in ontwikkeling. Bovendien komen ze tijdens het spelen veelvuldig in contact met allerlei ziekteverwekkers.

Diarree en uitdroging bij kinderen
Jonge kinderen zijn extra vatbaar voor diarree. Dat komt doordat ze minder weerstand hebben en doordat ze tijdens het spelen vaak hun vingers of voorwerpen in hun mond steken.

Medische zorg
Hygiënemaatregelen zoals regelmatig handen wassen verkleinen de kans op diarree. Bij baby's is borstvoeding een goede manier om de weerstand te verhogen.

Uitdroging vormt bij kleine kinderen het grootste gevaar. Dit verschijnsel kan binnen korte tijd optreden bij diarree en aanhoudend braken. De combinatie met hoge omgevingstemperaturen en koorts versnelt het proces. Directe medische zorg is nodig bij matige tot ernstige signalen van uitdroging, bloedige diarree, koorts van 38,5 °C of hoger of aanhoudend braken. Bij kinderen onder de twee jaar worden diarreeremmers, zoals loperamide, afgeraden. Verder mogen kinderen veel soorten antibiotica niet gebruiken, waaronder Ciproxin en tetracycline. Geef antibiotica alleen in overleg met een arts.

Vocht aanvullen
Bij kinderen met signalen van uitdroging adviseert de Wereldgezondheidsorganisatie orale rehydratie oplossing (ORS), een oplossing van suikers en zouten. Deze is speciaal ontwikkeld om uitdroging te voorkomen. Gebruik altijd schoon water om de oplossing te maken. Een uitgedroogd kind zal het gretig drinken. Spuugt het de oplossing weer uit, blijf ORS dan geven met kleine slokjes op een lepel.

Mate van uitdroging (met de daarbij behorende Verschijnselen bij kinderen)

- ☐ Licht (geen duidelijke veranderingen)
- ☐ Matig (dorst, rusteloosheid en prikkelbaarheid, minder soepele huid, droge mond en tong, diepliggende ogen, ontbreken van tranen)
- ☐ Ernstig (bovenstaande verschijnselen met verlaagd bewustzijn, weinig plassen, koude/klamme handen en voeten, versnelde hartslag, blauwige nagels)

Malaria en kinderen
Elk jaar sterven wereldwijd drie miljoen kinderen aan malaria, de meesten in Afrika. Het is de ernstigste en meest levensbedreigende ziekte die kinderen op reis kunnen krijgen.

Malaria wordt overgebracht door muggen. Deze zijn actief van zonsondergang tot zonsopgang. Een goede bescherming tegen de ziekte bestaat uit het minimaliseren van de kans op muggenbeten, aangevuld met antimalariatabletten. Controleer om te beginnen de slaapruimte. Bij voorkeur is deze voorzien van air conditioning of in ieder geval een klamboe. Laat kinderen overdag dunne kleding dragen met lange mouwen en broekspijpen. Bescherm onbedekte lichaamsdelen met een antimuggenmiddel. Veel van deze middelen bevatten DEET. Bij kinderen onder de twee jaar wordt aangeraden geen concentratie te gebruiken boven de 30%. Bij kinderen is het belangrijk om het middel niet op de handen of het gezicht te smeren.

Veel antimalariatabletten voor kinderen zijn gelijk aan die voor volwassenen, alleen de dosis wijkt af. Sommige tabletten mogen niet worden voorgeschreven aan kinderen. Doxycycline is geschikt vanaf de leeftijd van acht jaar en Malarone alleen voor kinderen die meer dan elf kilogram wegen.

De eerste tekenen van malaria kunnen sterk lijken op een griepje of een kinderziekte die met koorts gepaard gaat. De ziekte kan zich vervolgens in hele korte tijd ontwikkelen tot een zeer ernstige vorm. Kinderen lopen bovendien meer risico op complicaties zoals shock, coma en de dood.

Voor de behandeling van malaria is ieder geval medische hulp nodig. Hoe eerder kinderen deze krijgen, hoe groter de kans op herstel. Houd kinderen daarom tijdens de reis goed in de gaten en raadpleeg bij verdachte signalen direct een arts.

Infecties, dierenbeten en andere aandoeningen
Kinderen komen makkelijk in aanraking met ziekteverwekkers. Ze volledig afschermen is ondoenlijk maar u kunt de risico's wel beperken.

Contact met dieren
Tijdens het buiten spelen op reis staan kinderen bloot aan allerlei soorten parasieten. Zolang ze de kruipleeftijd hebben, is het verstandig het oppervlak waarop ze spelen te bedekken met een mat. Daardoor hebben ze geen direct contact met de grond. Bij grotere kinderen heeft schoenen dragen hetzelfde effect.

Over de hele wereld komt nog veel rabiës (hondsdolheid) voor. Niet alleen wilde en zwervende dieren kunnen de ziekte overbrengen, ook huisdieren. Kinderen hebben meer kans dan volwassenen op een dierenbeet. Ze zullen het bovendien niet altijd aan hun ouders vertellen als ze zijn gebeten.

De beste manier om kinderen te beschermen tegen hondsdolheid en andere ziektes is contact met vreemde dieren te mijden. Vooraf vaccineren tegen rabiës is in bepaalde gevallen zeker aan te raden. Als een kind is gebeten, moet de wond direct worden uitgespoeld met water en zeep. Raadpleeg daarna meteen een arts. In veel gevallen zal deze een nabehandeling met rabiësvaccinaties en antibiotica voorschrijven.

Zwemmen
Verdrinking is de tweede oorzaak van overlijden onder kinderen op reis. Alertheid van de verzorgers is hier de belangrijkste maatregel. Reddingsvesten zijn niet in alle landen verkrijgbaar, neem ze zonodig mee van huis.

Tijdens het zwemmen slikken kinderen veel sneller dan volwassenen water in. Vaak is het water vervuild met ontlasting en dat verhoogt de kans op infecties. Contact met oppervlaktewater kan ook ziektes veroorzaken, zoals bilharzia.

Hoogte
Kinderen zijn vatbaarder voor hoogteziekte dan volwassen en de complicaties zijn ernstiger. Met kleine kinderen hoger dan 2500 meter gaan is af te raden.

Zon
Te veel blootstaan aan zonlicht voor de leeftijd van vijftien jaar verhoogt de kans op kwaadaardige huidkanker in de toekomst. Zoncontact vermijden is het meest effectief. In de schaduw kan de huid net zo goed verbranden, gebruik ook dan zonnebrandmiddelen. Voor kinderen is een beschermingsfactor van dertig of hoger het meest geschikt. Als ze tegelijkertijd een antimuggenmiddel met DEET gebruiken, vermindert dit de beschermingsfactor met een derde. U kunt het beste pas 30 minuten na het aanbrengen van de zonnebrand een DEET product gebruiken.

Veilig op pad met kinderen
Tijdens transport met een bus, vliegtuig of auto bent u voor een deel afhankelijk van anderen. Zelf kunt u de veiligheid vergroten door kinderen te vervoeren in een zitje of met een gordel.

Vliegtuig
Vliegen is een veilige manier van reizen, mits kinderen gezond zijn. De meeste ongevallen gebeuren als ze op schoot zitten bij een ouder. Daarom adviseren veel luchtvaartmaatschappijen een autozitje te gebruiken. Daarvoor is wel een extra stoel nodig. Kinderen onder de twee jaar kunnen op schoot zitten, met een speciale kindergordel. Neem bij twijfel over de beste aanpak vooraf contact op met de luchtvaartmaatschappij.

Tijdens het opstijgen kunnen kinderen felle oorpijn krijgen. Door ze op dat moment te laten drinken of kauwen, neemt de kans hierop af. De gevolgen van een jetlag zijn te verminderen door voor vertrek het slaappatroon aan te passen aan dat in het land van bestemming. Stimuleer kinderen na aankomst zo veel mogelijk actief te blijven.

Het voorkomen van bewegingsziekte gaat het beste met medicijnen. Kinderen met chronische hart- en/of longproblemen kunnen tijdens de reis zuurstoftekort krijgen. Neem in dit geval voor vertrek contact op met de behandelend arts.

Auto of camper
Ongevallen met auto's of campers veroorzaken de meeste doden onder kinderen op reis. Zet ze daarom altijd vast in een baby- of kinderzitje - en bij voorkeur op de achterbank. Houdt er rekening mee dat veel auto- en camperverhuurders vanwege aansprakelijkheidsbeperking geen baby- of kinderzitjes verhuren. Het beste kunt u deze van thuis meenemen of ter plaatse kopen. U bent zelf verantwoordelijk voor het bevestigen van het baby- of kinderzitje in de auto of camper.

In veel campers is de vering achterin niet zo goed als in de bestuurderscabine, waarmee u tijdens het rijden rekening mee moet houden. Gevolg is dat u minder snel kunt rijden en waarschijnlijk meer op de hoofdwegen zult moeten blijven. Helaas is dit een realiteit waar u rekening mee dient te houden.

Deel: A Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 2. Voorzorg voor een goede gezondheid
Paragraaf: X. Overige voorbereidingen

Voordat u op reis gaat, kunt u beter ook nog even de tandarts bezoeken. Niets is immers vervelender dan met een gekmakende kiespijn door de wereld te moeten trekken.

Laat, indien nodig, uw bril of contactlenzen controleren. Neem eventueel een reservebril, extra contactlenzen of een brilrecept mee.

Indien u regelmatig medicijnen gebruikt, laat uw arts dan een medisch paspoort opstellen. Hierin staat exact de samenstelling van uw medicijnen. Sommige (verdovende) medicijnen mogen niet vrijelijk ingevoerd worden in andere landen. Het beste kunt u vooraf bij de ambassade informeren wat de situatie is. We adviseren u bij het meenemen van grote doses medicijnen of van verdovende medicijnen hiervan aangifte te doen bij de immigratiedienst.

Neem eventueel een reserve recept mee. Zorg voor een goede verpakking van uw medicijnen, bijvoorbeeld tegen stoten of tegen temperatuurschommelingen. Verdeel essentiële medicijnen eventueel over verschillende bagagestukken.

Deel. A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 3. Immigratiebepalingen

Als u op reis gaat naar de Pacific, heeft u bij het binnengaan van elk land (en soms afzonderlijke eilandengroep) te maken met een aantal immigratieregels. In grote lijnen spreken de meeste regels voor zich. De exacte immigratieregels zijn echter per land verschillend en aan wijzigingen onderhevig. Voor gedetailleerde vragen dient u contact op te nemen met de Ambassade van het betreffende land.

Let op! *In de volgende paragraven geven we u advies over geldende immigratiebepalingen. U blijft echter altijd en overal zelf verantwoordelijk voor het voldoen aan de geldende veiligheids- en immigratiebepalingen. Afbreking- en annulering van uw reis doordat u niet voldoet aan de geldende veiligheids- en immigratiebepalingen is altijd voor uw eigen rekening.*

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 3. Immigratiebepalingen
Paragraaf: I. Paspoort & Visa

Controleer voordat u op reis gaat of uw reisdocumenten nog een voldoende lange geldigheidsduur hebben. U bent te allen tijde zelf verantwoordelijk voor het voldoen aan de immigratieformaliteiten. Deze kunnen veranderen, ook na het in druk gaan van dit manual. Check dus enige tijd vooraf of u aan de immigratievoorwaarden voldoet. Het verkrijgen van een nieuw passpoort en daarna visum kan enkele weken in beslag nemen.

Onze informatie geldt voor Nederlanders. Indien u een andere nationaliteit heeft, dient u de relevante immigratie-regels op te vragen bij de ambassade. Houdt u er rekening mee dat het verkrijgen van nieuwe reisdocumenten uit een ander land erg lang kan duren. (zie ambassade adressen in bijlage C / hoofdstuk 20).

Geldig Paspoort
Elke reiziger naar de Pacific dient te beschikken over een geldig paspoort. Sommige landen zijn nog strenger en vragen zelfs dat u tijdens uw verblijf in (of bij vertrek uit) het land over een paspoort beschikt dat nog tenminste 3 of 6 maanden geldig is.

Vereiste minimale geldigheidsduur van uw Nederlandse paspoort (onder voorbehoud van wijzigingen - zie ook bijlage 25 [paspoort & visum vereisten]):

- ❏ bij vertrek nog 6 maanden: Samoa
- ❏ bij aankomst nog 6 maanden: Cook eilanden, Fiji, Indonesië, Maleisië, Marshall Eilanden, Salomon Eilanden, Singapore, Thailand, Tonga, Tuvalu, Palau, Papua Nieuw-Guinea en Vanuatu
- ❏ 120 dagen na vertrek: Federal States of Micronesia
- ❏ bij vertrek nog 3 maanden: Nieuw-Caledonië en Nauru
- ❏ bij aankomst nog 3 maanden: Frans-Polynesië
- ❏ bij vertrek nog 1 maand: Hong Kong en Nieuw-Zeeland
- ❏ Geldig bij vertrek: Guam, Thailand, USA (incl. Hawaii)
- ❏ Geldig bij aankomst: Australië, Chili (incl. Paaseiland), China, Japan, Kiribati en Zuid-Korea.

Uw paspoort dient onbeschadigd te zijn en alle pagina's dienen in oorspronkelijke staat vastgehecht te zijn. In het paspoort moeten nog vrije pagina's zijn voor stempels van de immigratiedienst. Een vol gestempeld paspoort kan problemen opleveren. Vraag eventueel een zogenaamd zakenpaspoort met meer vrije pagina's.

Voor de meeste landen dient uw paspoort voorzien te zijn van een magneetstrip of chip met daarop uw paspoortgegevens die voor computers leesbaar moeten zijn ("machine readable passport" (MRP)). Nederlandse paspoorten die na 1995 zijn uitgegeven voldoen hieraan. De pagina met deze "machine readable" gegevens dient onbeschadigd te zijn.

Biometrisch paspoort
Sinds 28 augustus 2006 worden door de Nederlandse gemeentes het nieuwe zgn "biometrisch paspoort" uitgegeven. Dit paspoort bevat op de fotopagina een chip waarop ondermeer gelaatskenmerken van de houder zijn vastgelegd.

Het biometrische paspoort heeft als doel om meer fraudebestendig te zijn. Vooral de Verenigde Staten hebben erop aangedrongen dat alle reizigers uit de EU in de toekomst over een biometrisch paspoort beschikken, om gebruik te kunnen maken van het "Visa Waiver Program".

Het biometrisch paspoort moet erin voorzien dat zgn. 'look-alike fraude' wordt tegengegaan: iemand die op het paspoort reist van iemand die enigszins op hem of haar lijkt. Gelaatsscans en vingerafdrukken, geanalyseerd door computers, moeten erin voorzien dat zoiets niet langer mogelijk is.

Op de chip staat de volgende informatie: naam, paspoortnummer, nationaliteit, geboortedatum, geslacht, geldigheidsdatum, burgerservicenummer (het voormalig sofinummer), gelaatsfoto en vingerafdrukken. Daarnaast bevat de chip een aantal beveiligingsgerelateerde bestanden waarmee vastgesteld kan worden of het een originele chip betreft en of de data ongewijzigd is.

De gelaatsscan is een een digitale foto waarbij elektronisch een aantal (geometrische) kenmerken (zoals de positie van de ogen, afstanden tussen de ogen, neus en mondhoeken) worden gemeten. Tevens worden de contouren van het gelaat vastgelegd. Bij verificatie (in het geval van controle) wordt een digitale foto van de betreffende persoon gemaakt en vergeleken met de in (de chip in) het paspoort opgeslagen foto door dezelfde kenmerken te vergelijken.

Zodra de immigratieregels van de Verenigde Staten het bezit van een biometrisch paspoort voorschrijven, dan dient u zelf te controleren of uw paspoort hieraan voldoet. Als u een paspoort bezit dat voor 28 juni 2009 is uitgegeven of waarvan de chip is beschadigt, dan zult u niet aan deze regels voldoen.

Reizen met kinderen
Als u kinderen onder de 16 jaar meeneemt op reis naar/via de Verenigde Staten incl. Hawaii dienen de kinderen over een ***eigen paspoort*** *te beschikken.*

Per 26 juni 2012 vervalt de mogelijkheid tot bijschrijven van kinderen in het paspoort van de ouders en moet u voor uw kind(eren) een eigen paspoort aanvragen.

Visum
Op dit moment hebben slechts enkele landen een visumplicht voor toeristen uit de EU, die voor korte duur door het land reizen. Dit zijn Australië, Papua Nieuw-Guinea, China, Indonesië, Nauru en Kiribati.

Australië:
Wij kunnen voor u het "multiple-entry" toeristenvisum (ETA) voor een verblijfsduur van maximaal 3 maanden in Australië regelen. Dit doen we gratis, met behulp van een kopie van het paspoort (waarop u straks gaat reizen). De aanvraag neemt slechts enkele minuten in beslag, u ontvangt uiteindelijk een computerprint met uw visumgegevens bij uw reisdocumenten (deze dient u te controleren op juistheid). Ook als u slechts op doorreis bent (bijv. met Qantas naar Nieuw-Zeeland) en overstapt op een Australische luchthaven dient u over een Australisch visum te beschikken.

Pacific Island Travel regelt geen afwijkende visa voor Australië (bijvoorbeeld voor een verblijf van langer dan 3 maanden) - **u dient dit dus zelf te doen** (ook als wij er niet expliciet op de bevestiging of in een verkoopgesprek op wijzen). Voldoet u niet aan de criteria voor het bovenstaande ETA, dan dient u dus zelf bij de Ambassade een visum aan te vragen. U kunt dit doen via de website: www.immi.gov.au/visitors/tourist/676/apply-online.htm

PNG, China, Indonesië, Nauru en Kiribati:
Het verkrijgen van een toeristenvisum voor Papua Nieuw-Guinea (PNG), China, Indonesië, Nauru en Kiribati is ingewikkelder en neemt soms enige weken in beslag. U dient dit visum vooraf te regelen. Vooraf regelen kan d.m.v. het paspoort aangetekend te versturen naar de betreffende ambassade met betaling van de verschuldigde kosten. Pacific Island Travel regelt geen visa voor deze landen - u dient dit dus zelf te doen (ook als wij er niet expliciet op de bevestiging of in een verkoopgesprek op wijzen).

Ter plaatse regelen van een visum voor PNG, Nauru en Kiribati kan vaak ook, u dient dan rekening te houden met een wachttijd bij aankomst van tenminste 1 uur (zie ook visa-regeling bij de bestemmingsinformatie).

Reizigers met een niet-Europese Unie paspoort dienen bij de betreffende ambassade de exacte visum-regeling te controleren.

Onderstaand (commerciële) visumdienst kan u assisteren bij het controleren op de exacte visum-regeling en evt. het verkrijgen van een visum:
Het Visum Buro, Veemarkt 230, 1019DG Amsterdam, Tel: 020-465 7502, Website: www.visum.nl

Verenigde Staten
Als u voor vakantie gaat reizen naar of via de Verenigde Staten (bijv. naar Hawaii of overstappen in Los Angeles op weg naar de Pacific) met een verblijfsduur van maximaal 3 maanden, dan kunt u gebruik maken van het zgn. "Visa Waiver Program" (visum vrijstelling).

Sinds 2009 wordt door de immigratiedienst gevraagd om vooraf een melding te doen van uw bezoek aan de Verenigde Staten. Dit wordt een Electronic System for Travel Authorization of ESTA genoemd. U kan een ESTA aanvragen de website: https://esta.cbp.dhs.gov/esta/ Bovenaan de pagina kunt u Nederlands aanklikken. De kosten voor het aanvragen van de ESTA zijn USD 14.00 per persoon. U kunt deze enkel betalen op de bovengenoemde website met uw credit card.

Het "Visa Waiver Program" is bestemd voor toeristen uit de EU landen, voorwaarde is dat u verder voldoet aan de regels die het programma stelt. Als u bijvoorbeeld een strafblad heeft, ooit bent geweigerd door de immigratiedienst van de VS, stempels in uw paspoort heeft staan van Afganistan, Irak, etc, dan kunt u geen gebruik maken van het vrijstellingsprogramma. U dient er zelf op toe te zien dat u aan deze regels voldoet (zie: http://amsterdam.usconsulate.gov/visa_wizard.html).

Indien u niet voldoet aan de regels van het Visa Waiver Program, zult u bij de Amerikaanse Ambassade of Consulaat een visum dienen aan te vragen. We adviseren u de situatie omtrent immigratieregels voor reizen naar of via de Verenigde Staten zelf in de gaten te houden - de regels zijn sterk aan veranderingen onderhevig.

Uw ESTA is 2 jaar nadat u deze heeft aangevraagd geldig. Wanneer uw paspoort binnen deze 2 jaar verloopt, moet u met uw nieuwe paspoort weer opnieuw een ESTA aanvragen.

Deel:	A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk:	3. Immigratiebepalingen
Paragraaf:	**II. In & uitvoer van goederen**

Het in- en uitvoeren van goederen is aan regels gebonden. In alle landen van de Europese Unie zijn die regels in principe gelijk. De regels voor het in- en uitvoeren van goederen in landen buiten de EU verschillen per land. Zie ook www.douane.nl

Let op: *De in- en uitvoer regels van een land staan los van de veiligheidsregels ten aanzien van vliegverkeer. Naar de meeste landen in de Wereld mag u bijvoorbeeld 1 liter sterke drank meenemen, maar dat betekend niet dat u deze ongeopende literfles mee mag nemen in de vliegtuigcabine.*

Persoonlijke bagage
Uw persoonlijke bagage (kleding, schoenen, toiletartikelen e.d.) kunt u altijd vrij in- en uitvoeren. Over wat u uit Nederland meeneemt aan persoonlijke bezittingen hoeft u bij terugkeer geen belasting te betalen. De douane kan u wél vragen om te bewijzen dat bepaalde (luxe) artikelen, zoals elektrische apparaten of sieraden, al in uw bezit waren bij vertrek. Het is raadzaam dat u van dergelijke artikelen een (kopie) betaal- of garantiebewijs bij u heeft.

Zakelijke bagage
Voor de invoer van goederen die niet tot uw persoonlijke bagage behoren, moet u in principe belasting betalen. Bepaalde goederen mogen helemaal niet in- en uitgevoerd worden. Een nadere uitleg over de regels die binnen buiten de EU gelden vindt u hieronder.

Meegenomen buitenlandse goederen
Bij terugkeer naar Nederland vanuit de Pacific-landen gelden maximumhoeveelheden ten aanzien van bepaalde vrij van belasting in te voeren goederen. Het gaat hierbij om buiten in het buitenland (of taxfree) aangeschafte rookwaren, alcoholhoudende dranken en parfums:

- 200 sigaretten, of 250 gram tabak, of l00 cigarillo's, of 50 sigaren;
- 1 liter sterke drank, of 2 liter mousserende wijn of likeurwijn zoals sherry en port;
- 4 liter niet-mousserende wijn;
- 16 liter bier
- 50 gram parfum;
- 0,25 liter eau de toilette.

U moet wel kunnen aantonen dat het bij de meegenomen en in het buitenland aangeschafte goederen gaat om hoeveelheden voor eigen gebruik. Alle andere in het buitenland aangeschafte goederen mogen een waarde van maximaal 430,- of 300,- euro per persoon vertegenwoordigen, de laatste wanneer u via een EU-land naar Amsterdam vliegt. Voert u meer in, dan moet u daarover belasting betalen (b.t.w.). U dient deze goederen op de luchthaven bij het passeren van de douane aan te geven.

Als u naar een land reist buiten de EU is het mogelijk om belastingvrij goederen in te kopen, onder meer in de taxfreeshops op luchthavens. Ten aanzien van reeds bij vertrek op Schiphol taxfree gekochte goederen, die u na uw reis naar de Pacific weer binnenbrengt in Nederland, geldt in principe hetzelfde als voor in het buitenland aangeschafte goederen.

Verboden in en uit te voeren
Uitzonderingen daargelaten mogen de hierna volgende zaken niet zonder meer worden in- en uitgevoerd. Regels kunnen per land verschillen. Voor precieze informatie hierover kunt u contact opnemen met de Nederlandse Douane of met de ambassade of het consulaat van het land van uw bestemming.

a. Beschermde dier- en plantensoorten
Op lokale markten worden u allerlei "natuursouvenirs" aangeboden in de vorm van exotische planten, koralen, bijzondere schelpen en dieren. Deze handel is soms zo omvangrijk, dat het voortbestaan van exotische planten en dieren in gevaar komt. De internationale gemeenschap heeft daarom maatregelen genomen. Meer dan 140 landen ondertekenden het zogenaamde Cites-Verdrag (Convention on International Trade in Endangered Species of wild flora and fauna). Dit heeft ertoe geleid dat de handel in meer dan achthonderd dier- en plantensoorten verboden is. Voor ruim twintigduizend andere soorten gelden strikte regels. Wanneer de aankoop wel is toegestaan, dan heeft u een uitvoer-vergunning nodig van het land waar u koopt en een invoer-vergunning van het Cites-bureau in Nederland (onderdeel van het Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij). Deze vergunning dient u tevoren schriftelijk aan te vragen.

b. Bloemen, planten en fruit
De invoer van bloemen, bloembollen, kamerplanten, aarde, groente en fruit (ook ingemaakte en gedroogde) is in vrijwel alle landen in de Pacific verboden. De landen hebben door hun afgelegen ligging een kwetsbare natuur. Bepaalde plantenziekten en insecten die in Europa gewoon zijn, komen in de Pacific (nog) niet voor. Denk eraan dat u ook geen eetbare planten, of producten die gemaakt zijn van planten, mag invoeren. In de meeste landen kunt u wel bloembollen meenemen die voorzien zijn van een officieel certificaat dat garandeert dat zij ziektevrij zijn. Bij twijfel adviseren wij u zich te melden bij de douane. In Nederland kunnen bloemen, planten en fruit in kleine

hoeveelheden voor eigen gebruik zonder problemen worden ingevoerd. Als u van plan bent camping- of wandeluitrusting zoals tenten en schoenen en andere artikelen die met aarde en planten in aanraking kunnen komen mee te nemen (in het bijzonder naar Nieuw-Zeeland) dan doet u er goed aan deze artikelen schoon en vrij van aarde etc. in te pakken. Dit wordt namelijk bij de douane gecontroleerd en kan resulteren in een verplichte uitgebreide schoonmaakbeurt.

Snuffelhonden
Op veel luchthavens in Australië en Nieuw-Zeeland worden meegenomen bloemen, planten en fruit opgespoord met speciaal getrainde honden. Ook planten- en grondresten aan uw kleren en schoenen worden op deze wijze opgespoord - maak deze dus voor vertrek goed schoon. Wordt bijv. toch een vergeten koekje of appel in uw bagage gevonden, stel u dan open en verontschuldigend op. Smokkel is namelijk een serieuze overtreding, met boetes van duizenden euro's en evt. gevangenisstraf.

c. Vlees en vleeswaren

Invoer van vlees en vleeswaren in de landen in de Pacific is verboden. Ook producten met gedroogde dierlijke stoffen (zoals pakjes soep) vallen hieronder. In Nederland mogen alleen kleine hoeveelheden voor eigen gebruik worden ingevoerd, mits deze uit een land afkomstig zijn waar geen besmettelijke dierenziekten heersen.

Reiziger tips:
- ❑ *Ook voor beschermde dieren en planten die in gevangenschap zijn gefokt of gekweekt, heeft u in ieder geval een uitvoervergunning nodig en soms ook een invoervergunning. Bezit u die vergunning(en) niet, dan worden de goederen in beslag genomen en krijgt u een boete opgelegd.*
- ❑ *In- en uitvoer van verboden artikelen wordt scherp gecontroleerd.*
- ❑ *Het meenemen zonder vergunning van levende beschermde dieren en planten is verboden. Dit geldt ook voor de producten die gemaakt worden van dieren en planten die met uitsterven worden bedreigd.*
- ❑ *Als u etenswaren wilt meenemen naar Australië, Nieuw-Zeeland of naar bepaalde Pacific eilanden, dan moet u dit aan geven op het formulier van de Quarantaine Service. In de meeste gevallen zult u "veilige" etenswaren (bijv. koek en snoep) gewoon mee kunnen nemen, maar als u verzuimt ze aan te geven voor inspectie kan een straf worden opgelegd. U dient ten alle tijden de instructies van de Quarantaine Service op te volgen.*
- ❑ *Maak uw schoenen en kleding schoon voor vertrek.*

d. Drugs

De regels rond in- en uitvoer, verkoop en gebruik van drugs zijn eenvoudig: begin er niet aan. De controle aan de grenzen is zeer streng en doelmatig. Bezit van hasj, cocaïne of heroïne wordt overal streng gestraft. Gevangenisstraffen kunnen zeer langdurig en zwaar zijn. Een gevangenisstraf van meer dan een jaar voor het in bezit hebben van een kleine hoeveelheid soft-drugs is geen uitzondering. In een aantal landen staat op invoer van drugs zelfs de doodstraf (bijv. in Singapore).

Medisch paspoort
Moet u regelmatig medicijnen gebruiken, vraag dan uw huisarts om een zogenaamd medisch paspoort om de douane ervan te overtuigen dat u de medicijnen voor eigen gebruik mee op reis neemt en geen drugs

e. Namaak artikelen

In steeds meer landen is het mogelijk om voor weinig geld nagemaakte merkartikelen te kopen. Het kan gaan om dure kledingmerken, parfums, horloges e.d. Om concurrentie-vervalsing tegen te gaan is de invoer in sommige landen (waaronder ook Nederland) van deze artikelen verboden, evenals de invoer van illegale kopieën van cd's of dvd's.

f. Erotica

In de meeste landen kunt u problemen krijgen als u erotische lectuur, videobanden of foto's wilt invoeren. Daarbij moet u er rekening mee houden, dat in sommige landen bepaald materiaal als erotisch beschouwd kan worden, terwijl het in uw ogen gaat om onschuldige afbeeldingen. Neem geen risico's.

g. Wapens en munitie

Het in- en uitvoeren van vuurwapens en munitie zonder vergunning is overal verboden. Als u wapens wilt meenemen en gebruiken om te gaan jagen, informeer dan naar de mogelijkheden, in het land van uw bestemming.

Souvenirs
Houd er ook rekening mee dat antieke wapens, messen en speren die u als souvenir wilt meenemen, problemen kunnen opleveren. Als u op doorreis bent en u verlaat het land (bijv. Australië) weer via dezelfde luchthaven, dan kunt u meegebrachte souvenirs van natuurlijke materialen, zoals hout en schelpen, tegen betaling van opslagkosten in quarantaine geven. U kunt deze dan bij vertrek weer ophalen. De Quarantaine Service is op de meeste luchthavens gevestigd in de aankomsthal.

h. Beschermd cultuurgoed

De in- en uitvoer van kunstschatten en antiek is in Nederland en de meeste andere landen niet toegestaan. Als handelaren in het buitenland u oudheden aanbieden, kunt u er bijna altijd van uitgaan dat het illegale transacties betreft. Uitvoer van belangrijke cultuurgoederen is meestal alleen toegestaan als u voor die goederen een vergunning heeft. In Australië wordt ook aan de doorvoer van bijvoorbeeld houtsnijwerk uit de Pacific-landen strenge regels gesteld. Het beste kunt u grote stukken houtsnijwerk direct per post vanuit de Pacific-landen versturen.

i. Huisdieren

Voor het invoeren van een huisdier in Nederland en in vele andere landen moet u kunnen aantonen dat uw dier ingeënt is tegen hondsdolheid. De dierenarts moet hiervoor een zogenaamd dierenpaspoort afgeven. De landen in de Pacific stellen zeer strenge eisen bij het toelaten van dieren, bijvoorbeeld niet eerder dan na een langdurig verblijf in quarantaine. Bezin u goed alvorens een huisdier mee op reis te nemen. Breng uw huisdier liever onder bij familie, vrienden of kennissen, of bij een dierenpension.

In Australië kunt u, indien u op doorreis bent met verboden artikelen (bijv. houtsnijwerk uit PNG of schelpkettinkjes uit Fiji), deze bij aankomst in quarantaine geven. U kunt deze artikelen dan bij vertrek (vanaf dezelfde luchthaven) weer ophalen en meenemen. Aan de service zijn wel bepaalde kosten verbonden.

Deel:	A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk:	3. Immigratiebepalingen
Paragraaf:	**III. Overige bepalingen**

Verplichte hotelreservering

De meeste eilanden in de Pacific stellen als voorwaarde dat u een hotelreservering heeft gedurende uw verblijf in het land. Als u bij aankomst hierom door de immigratiedienst wordt gevraagd, toon dan onze voucher van het

landarrangement.

Verplichte vaccinaties
Voor de bestemmingen in de Pacific heeft u **geen** verplichte inentingen nodig. Uitzondering is als u kort tevoren in een besmet gebied bent geweest. In de praktijk speelt de vraag om verplichte inenting, bijv. tegen gele koorts en cholera, geen rol meer. Zie ook het hoofdstuk over uw gezondheid. Bij twijfel dient u contact op te nemen met de ambassade van het betreffende land of GGD.

Speciale aandachtsgroepen
Op het document dat u moet invullen voor de immigratiedienst ("arrival card"), kunnen vragen staan omtrent delinquentie, ziektes, geloof, politieke opvattingen en seksuele geaardheid. Dit zijn onderwerpen waarop in Nederland de privacy wetgeving van toepassing is. In het buitenland kan dat anders zijn. De lokale immigratiedienst bepaalt uiteindelijk of u tot een land wordt toegelaten of niet. Bij twijfel over toelating tot een bepaald land, dient u contact op te nemen met de ambassade van het betreffende land. **Let op:** U bent en blijft zelf verantwoordelijk voor het voldoen aan de immigratieregels.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 4. Meenemen van bagage

Bagage inpakken is wat veel mensen pas op het laatste moment doen. Iedereen neemt wel eens spullen mee op reis die hij later niet gebruikt blijkt te hebben. Het reizen met veel bagage wordt door de meeste reizigers als hinderlijk ervaren en kan zelfs extra kosten opleveren voor overgewicht.

Vanwege de anti-terreur maatregelen van de laatste jaren wordt er door de autoriteiten op gewezen dat u zelf verantwoordelijk bent voor wat er in uw bagage zit. Pak daarom altijd zelf uw bage in en laat did niet door anderen doen. Neem ook geen pakjes mee van anderen zonder dat u weet wat hier in zit. Met name sommige Aziatische landen hebben zeer strenge regels op het gebied van drugssmokkel, loop daarom geen enkel risico.

Let erop dat een koffer of reistas nooit meer mag wegen dan 32kg, ook niet als deze gezamenlijk is van meerdere passagiers. U dient er rekening mee te houden dat een fiets, golftas, duikuitrusting, surfplank ed. worden beschouwd als in-te-checken bagage, waarbij u dus in totaal binnen de bagagelimiet dient te blijven. U kunt dan dus minder andere bagage meenemen.

Tegenwoordig zijn er - in het kader van terreurbestrijding - verregaande beperkingen gesteld aan wat u mag meenemen in vliegtuigen. Deze regels zijn over het algemeen veel strikter dan de immigratieregels (zie paragraaf A.3.II). Houd er bijvoorbeeld rekening mee dat als u op weg naar Australië op Schiphol een fles parfum of sterke drank koopt, deze vloeistoffen niet in uw handbagage zijn toegestaan op uw doorvlucht vanuit Azië of Amerika naar Australië. Bij een tussenlanding in Azië of Amerika moet u opnieuw door een veiligheidscontrole - en zult u alle vloeistoffen en gels (meer dan 100 milliliter) uit uw handbagage moeten verwijderen. Dat uw taxfree aankopen in een gesealde Schiphol-tas zitten is daartoe niet relevant.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 4. Meenemen van bagage
Paragraaf: I. Standaard bagage in het vliegtuig

Internationale vluchten
Voor de grote bagage die ingecheckt moet worden op internationale lijndienstvluchten, bestaan 2 regelingen, te weten het "piece-concept", en het "weight-concept".

a. "Piece-concept"
Over het algemeen in gebruik op lijndienstvluchten naar en van Amerika (USA, Canada, Mexico).
- Economy Class: 1 stuks bagage van 23 kg per bagagestuk, maximumafmeting van 158cm (= lengte + breedte + hoogte). U mag tegen betaling (Over het algemeen tussen de 50-70 euro) een tweede stuks bagage meenemen.
- Business class: maximaal 2 stuks bagage van 32 kg per bagagestuk, maximumafmeting van 158cm (= lengte + breedte + hoogte)
- First Class: maximaal 3 stuks bagage van 32 kg per bagagestuk, maximumafmeting van 158cm (= lengte + breedte + hoogte)

b. "Weight-concept"
Op alle overige internationale lijndiensten* is de bagagehoeveelheid die u gratis mag meenemen afhankelijk van de klasse waarin u vliegt, het aantal bagagestuks speelt hierbij geen rol:
- Economy Class: Totale bagage max. 20kg p.p.
- Business Class: Totale bagage max. 30kg p.p.
- First Class: Totale bagage max. 40kg p.p.

* Qantas Airlines en Lan Chile hanteren een afwijkend systeem, namelijk maximaal 2 stuks bagage per persoon die samen niet meer wegen dan 23kg voor economy class passagiers. Daarnaast is bij bepaalde low-cost airlines (bijvoorbeeld Jetstar Airways of Virgin Australia) de mogelijkheid om gratis bagage mee te nemen vervallen. U dient op deze maatschappijen altijd te betalen voor uw check-in bagage. Wanneer een vlucht van Jetstar Airways of Virgin Australia is opgenomen in uw intercontinentale ticket, geldt de bagagevrijdom van de intercontinentale luchtvaartmaatschappij.

Voor **baby's** die op gereduceerd babytarief vliegen bestaat geen recht op kosteloos bagage meenemen. Voor **kinderen** (tot 12 jaar) die tegen gereduceerd kindertarief vliegen gelden dezelfde regels als voor volwassenen.

Let op: Per vluchtsector wordt bepaald of uw bagage binnen de bagagelimiet blijft. Aan een soepele opstelling van airline-personeel op een bepaalde vlucht kunt u geen rechten ontlenen op een latere vlucht.

Binnenlandse vluchten
Op de binnenlandse vluchten in de Pacific mag u vaak maar een beperkte hoeveelheid ingecheckte bagage meenemen. U kunt de volgende bagagelimiet aanhouden:

- Nieuw-Zeeland & Australië: Hetzelfde als voor uw intercontinentale vluchten. Voor vluchten met helicopters of kleine propellorvliegtuigen kan een lagere bagagelimiet gelden
- Hawaii: 23 kg/persoon. Hawaiian Airlines rekent USD 20 per ingecheckte koffer op interislandvluchten. Wij raden u aan in te checken bij de check-in balies van Hawaiian Airlines, dan hoeft u als passagier met een aansluitende internationale vlucht niet te betalen voor uw check-in baggage. Wanneer u bij de 'Self Check-in' zuilen gaat inchecken, betaalt u voor uw check-in bagage.
- Frans-polynesië, Fiji en Tonga: 20 kg/persoon. Voor vluchten met helicopters of kleine propellorvliegtuigen kan een lagere bagagelimiet gelden
- Cook Eilanden: 16kg/persoon (indien uw vlucht aansluit op een internationale vlucht mag u 20 kg/persoon meenemen)
- Overige eilanden: 10 kg/persoon

Overigens wordt vaak op de binnenlandse vluchten enig overgewicht door de vingers gezien, zolang de veiligheid

van het vliegtuig maar niet in gevaar komt. In sommige kleine vliegtuigen of helikopters kunt u alleen reistassen meenemen (geen harde koffers).

Het komt sporadisch voor dat bagage - ook al valt die binnen de bagagelimiet - toch niet meegenomen wordt op de geplande vlucht. Meestal heeft dit te maken met draagcapaciteit en de veiligheidseisen van het vliegtuig of de helikopter. Wij hebben geen invloed op zo'n keuze van de piloot - in dergelijke gevallen wordt de bagage doorgaans met de eerst volgende vlucht meegenomen.

U kunt overwegen de bagage die u nodig heeft op de buiteneilanden in een aparte reistas of kleine koffer in te pakken. U kunt dan uw overige bagage (grote koffer) tijdelijk achterlaten in depot op de luchthaven, bij uw laatste hotel of bij onze agent. Dit is vrij gebruikelijk - in hotels en bij onze agenten wordt hiervoor over het algemeen geen bewaarloon gevraagd. Wel moet u even aangeven wanneer u de bagage weer komt afhalen (meestal brengt de agent de bagage dan naar de luchthaven of naar het eerst volgende hotel op het hoofdeiland).

Handbagage
Naast de toegestane check-in bagage mag tevens handbagage worden meegenomen in het vliegtuig. De handbagage dient opgeborgen te worden in de bagagebakken boven uw stoel, onder de stoel voor u of op een door het cabinepersoneel aan te wijzen plek. Het totale maximum gewicht aan handbagage dat is toegestaan is meestal 7 kg per persoon (soms 5 kg). De handbagage kan bestaan uit:

- ❏ dames handtas
- ❏ draagtas met de volgende maximale afmetingen (lengte 50cm, breedte 40cm, hoogte 25cm)
- ❏ paraplu of wandelstok
- ❏ fototoestel of verrekijker
- ❏ reislectuur
- ❏ overjas of deken

Vloeistoffen
Voor vloeistoffen, crèmes, pasta's, gels en spuitbussen gelden speciale regels: ze mogen alleen in kleine hoeveelheden van maximaal 100 ml (3,4 oz) per stuk in de handbagage worden meegenomen. Deze dient u in een doorzichtig en hersluitbaar plastic zakje met een maximale inhoud van 1 liter te plaatsen. Het zakje moet eenvoudig te sluiten zijn en de voorwerpen moeten er gemakkelijk in passen. Per persoon mag één doorzichtig plastic zakje worden meegenomen. Bij de controle van uw handbagage wordt u verzocht het plastic zakje voor vloeistoffen apart te laten zien.

Vloeistoffen waarvoor deze regels niet gelden:
- Babyvoeding voor gebruik tijdens de reis
- Medicijnen voor gebruik tijdens de reis, indien op recept verkregen of met een doktersverklaring
- Speciale dieetvoeding voor gebruik tijdens de reis

Verboden voorwerpen
Let op: printer of tonercartridges met een gewicht van 453 gram of meer mogen niet worden meegenomen in uw bagage aan boord van vluchten naar de Verenigde Staten. Dit geldt zowel voor handbagage en ruimbagage.

Volgens regels van de Europese Unie mogen de volgende voorwerpen niet in de cabine van een passagiersvliegtuig worden meegenomen:

- ❏ vloeistoffen, tenzij in kleine hoeveelheden en apart verpakt volgens de officiële regels
- ❏ producten van dierlijke oorsprong
- ❏ vuur- en schietwapens
- ❏ stompe en scherpe voorwerpen
- ❏ explosieven, ontvlambare, chemische en toxische stoffen

Op sommige luchthavens wordt bij de veiligheid-check gecontroleerd of een meegenomen laptop werkt (dus zorg voor een opgeladen accu). Bij de check kan ook worden verlangd de laptop te demonteren. Een laptop telt mee als gewone (hand)bagage, waarbij u dus binnen de limiet moet blijven. Voor een draagbare spelcomputer gelden dezelfde regels als voor een laptop.

Losse lithiumbatterijen, zoals oplaadbare lithiumbatterijen en AA-lithiumbatterijen voor laptops en dvd-spelers, mogen alleen in de handbagage mee. Elke reservebatterij moet in de oorspronkelijke verpakking zijn verpakt. Is deze verpakking niet langer beschikbaar, dan moeten de contactpunten van de batterij afgeplakt worden om ze te isoleren, en elke batterij apart in een plastic zakje worden verpakt.

Indien noodzakelijk voor eigen gebruik, mag u de volgende voorwerpen aanvullend kosteloos meenemen:

- ❏ *Voor baby's: inklapbare kinderwagen of reiswieg*
- ❏ *Voor baby's: babyvoeding en -benodigdheden die u tijdens de vlucht nodig heeft in de cabine (max. 5kg)*
- ❏ *inklapbare rolstoel (voor zover voor eigen gebruik van de gehandicapte reiziger)*
- ❏ *krukken of andere hulpmiddelen die voor uw vervoer noodzakelijk zijn (voor zover voor eigen gebruik van de gehandicapte reiziger)*

Afhankelijk van het vliegtuigtype worden inklapbare rolstoelen, krukken en/of andere hulpmiddelen in de cabine of in het bagageruim vervoerd.

Voorwerpen die u niet kosteloos kunt meenemen (maar waar dus gewoon de bagagelimiet voor geldt), zijn bijv.:

- ❏ *duikuitrusting*
- ❏ *surfplank*
- ❏ *fiets*
- ❏ *golftas & golfuitrusting*
- ❏ *Trouw- of feestkleding*

Als u economy-class vliegt kunt u geen kledingzakken (met bijv. een kreukgevoelige trouwjurk) meenemen als handbagage in het vliegtuig. U dient zo'n kledingzak gewoon in te checken - waarbij u er dan rekening mee dient te houden dat zo'n kledingzak erg kwetsbaar is voor beschadiging door de bagagehandling. Luchtvaartmaatschappijen en bagage-afhandelaars zijn voor dergelijke schade niet aansprakelijk - u dient uw bagage in een stevige koffer in te pakken.

U kunt beter geen foto- of filmcamera in uw in te checken koffer stoppen. Ook het in uw koffer stoppen van laptops, juwelen, cash geld of andere goederen met een relatief hoge waarde wordt afgeraden, aangezien reisverzekeraars bij vermissing van of schade aan deze goederen de schadedekking meestal beperken of uitsluiten.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 4. Meenemen van bagage
Paragraaf: II. Overbagage

Als u meer bagage heeft dan is toegestaan, beslist de luchtvaartmaatschappij of u het mag meenemen en of u een toeslag moet betalen.

Allereerst moet er plaats zijn voor de extra bagage. De luchtvaartmaatschappij heeft het recht om "oversized items" en ondeugdelijk verpakte bagage te weigeren (bijv. bij windsurfboards met een lengte van meer dan 2,5 meter). Op de binnenlandse vluchten tussen de eilanden in de Stille Zuidzee wordt vaak met kleine propellervliegtuigen gevlogen, waar soms simpelweg geen plaats is voor extra bagage.

Luchtvaartmaatschappijen berekenen een fikse toeslag voor

overbagage. Tegenwoordig zijn luchtvaart-maatschappijen zeer strikt geworden in het handteren van de bagageregels, extra inkomsten uit overbagage vormen een steeds belangrijke inkomstenbron. Sommige "low cost" luchtvaart-maatschappijen - zoals Jetstar, Virgin Blue en Pacific Blue - rekenen voor het meenemen van elk 2e stuk bagage extra kosten. Wij gaan er standaard van uit dat u gaat reizen met 1 stuk ingecheckte bagage per persoon plus 1 stuk hand-bagage. Indien u gaat reizen met meer stuks bagage op deze luchtvaartmaatschappijen, dan verzoeken we u dit aan te geven op het boekingsformulier.

Voor wat betreft de kostenberekening van eventueel overgewicht, bestaan er wederom 2 regelingen - te weten voor het "piece-concept" en voor het "weight-concept".

- **"Piece-concept":** Op lijndienstvluchten naar en van Amerika (USA, Canada en Mexico) wordt voor overbagage een vast bedrag per bagagestuk gerekend, afhankelijk van de bestemming. Overbagage is elk stuk bagage dat het toegestane maximum aantal, maximum gewicht of maximum afmeting overschrijdt. Voor 1 stuk overbagage van Amsterdam naar Los Angeles wordt bij de KLM bijv. 200,- euro gerekend. Voor zeer grote of zware bagage gelden nog hogere tarieven (bel de luchtvaartmaatschappij voor deze tarieven).
- **"Weight-concept"**: Op de overige intercontinentale vluchten berekenen de luchtvaartmaatschappijen de toeslag voor overgewicht conform de IATA regels. Per kilogram betaalt u 1% van het First Class tarief van de vlucht (bijv. van Amsterdam naar de Pacific bedraagt dit ruim 3000,- euro enkele reis).

Afrekenen van overgewicht kost extra tijd bij het inchecken en de luchtvaartmaatschappij heeft het recht om "oversized items" te weigeren. U zult de bagage dan als "unaccompanied luggage" of als vracht moeten verzenden. Bel enkele dagen voor vertrek met de luchtvaart-maatschappij voor het reserveren van cargo-ruimte.

Nuttige adressen:
KLM Cargo Service Desk, Schipholbalie in de vertrekhal ter hoogte van de D-pier, Geopend: ma t/m vr 7.00 - 21.00 uur / za & zo 8.30 - 16.30 uur, Telefoon: 020 - 649 21 54
Worldwide Bagage Service: Dit bedrijf verzend wereldwijd uw overbage snel en tegen aantrekkelijke tarieven. U kunt de overbagage afleveren aan de balie op Schiphol (verzenddocumenten opmaken en betalen nemen ongeveer 20 minuten in beslag) of laat uw overbagage vooraf thuis ophalen (tijdig reserveren). Schiphol Servicedesk in vertrekhal 3 (bij checkin balie 23), 7 dagen per week geopend van 09.00-17.00 uur (aanlevering goederen tot 16.00 uur). Op feestdagen is de service balie geopend van 10.00-15.00 uur, Telefoon: 020-44 66 234 / Website: www.baggage.nl

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 4. Meenemen van bagage
Paragraaf: III. Niet toegestane bagage

Vanwege de strenge veiligheidsvoorschriften die luchtvaart-maatschappijen hanteren, is het verboden om de volgende artikelen als ruim- of handbagage mee te nemen:

- Ontplofbare stoffen, bijv. munitie, vuurwerk of vuurpeilen.
- Samengeperste gassen, bijv. butaan, propaan, gas-tanks (camping gaz !), zuurstofflessen.
- Brandgevaarlijke stoffen, bijv. aceton, vulling voor aanstekers, verf, wasbenzine, en boekjes lucifers.
- Zuurstofrijke stoffen, bijv. bleekpoeder en peroxiden.
- Vergiften, bijv. arseen, cyaniden, sommige insecticiden.
- Radioactieve stoffen.
- Bijtende stoffen, bijv. zuren, logen, accu's, kwik.
- Andere artikelen zoals magnetische stoffen, schadelijke, prikkelende of onwelriekende stoffen.
- Vuurwapens, replica's van wapens, dolken, (knip)mes-sen en andere offensief uitziende artikelen.

Indien u voor het uitoefenen van uw beroep of op medische gronden genoodzaakt bent één van bovengenoemde stoffen te vervoeren, dient u contact op te nemen met de luchtvaartmaatschappij.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 4. Meenemen van bagage
Paragraaf: IV. Reizen naar/via de Verenigde Staten

De ANVR raadt reizigers die naar of via de Verenigde Staten reizen aan hun koffer of andere bagage niet op slot te doen. Uit veiligheidsoverwegingen controleert de Amerikaanse TSA (Transportation Security Administration) ongeveer 10% van alle bagage die aankomt op een van de vele luchthaven in de VS. Koffers en andere bagage worden geopend en zonodig worden sloten geforceerd. De TSA acht zich niet aansprakelijk voor eventuele schade. Aan reizigers die naar of via de Verenigde Staten reizen raden wij u aan om gebruik te maken van kofferslotjes die goedgekeurd zijn door de TSA of bagagebanden om zo schade aan uw bagage te voorkomen.

Printer- of tonercartridges met een gewicht van 453 gram of meer mogen niet worden meegenomen in uw bagage aan boord van vluchten naar de Verenigde Staten. Dit geldt zowel voor handbagage en ruimbagage.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 4. Meenemen van bagage
Paragraaf: V. Bijzondere bagage

Voor bagage die in afmetingen, vorm of samenstelling afwijkt van normale bagage, gelden speciale regels. Houd er rekening mee dat veel luchtvaartmaatschappijen afwijkende regels aanhouden. Wij raden u aan de bagagevoorwaarden na te gaan van de maatschappij waarmee u vliegt. In bijlage C, hoofstuk 18 vindt u de websites van de verschillende luchtvaartmaatschappijen.

- **Surfboards:** Kleine surfboards (lengte tot 165cm) worden door veel luchtvaartmaatschappijen meegenomen binnen de gewone bagageregeling. Indien overbagage ontstaat, moet u daarvoor betalen.

  Voorwaarden:
  U dient tenminste 3 werkdagen voor vertrek contact op te nemen met de luchtvaartmaatschappij voor de aanmelding van het surfboard. Doorgaans moeten surfboards worden vervoerd als vracht (minimaal 3 uur te voren aanleveren bij de vrachtafdeling van de luchtvaartmaatschappij, of diens "ground-handler").

- **Duikuitrusting:** U mag een duikuitrusting meenemen als ruimbagage (zuurstoffles mag alleen leeg worden meegenomen), binnen de normale bagageregeling. Indien overbagage ontstaat, moet u daarvoor betalen.

  Bij sommige luchtvaartmaatschappijen kunnen we vooraf een zgn. "waiver" aanvragen, voor de kosten van overbagage m.b.t. een duikuitrusting. U dient dit zeer tijdig te vragen, "waivers" zijn preferenties en zijn altijd onder voorbehoud.

- **Fietsen:** Indien u een fiets wilt meenemen, mag dat binnen de normale bagageregeling. Indien overbagage ontstaat, moet u daarvoor betalen.

Voorwaarden:
+ *U dient uw fiets te demonteren (gereedschap meenemen, stuur in de lengte richting, trappers naar binnen, banden-spanning verminderen)*
+ *U dient uw fiets deugdelijk te verpakken (u kunt gebruik maken van speciale fietsdozen, te verkrijgen a 20,- euro bij de KLM Cargo Service Desk op Schiphol)*
+ *Het afhandelen van het vervoer van een fiets neemt enige tijd in beslag, reken op een half uur extra check-in tijd.*

- **Golfuitrusting:** Indien u een golfuitrusting (golftas met 14 clubs en 1 paar golfschoenen met een maximum gewicht van 15kg) wilt meenemen, mag dat binnen de normale bagageregeling. Indien overbagage ontstaat, moet u daarvoor betalen.

Houd met het volgende rekening:
+ *"Weight-concept": Het tarief dat overeenkomt met 6kg overbagage.*
+ *"Piece-concept": 50% van het vaste overbagage tarief voor 1 bagagestuk.*

Bij sommige luchtvaartmaatschappijen kunnen we vooraf een zgn. "waiver" aanvragen, voor de kosten van overbagage m.b.t. een golfuitrusting. U dient dit zeer tijdig te vragen, "waivers" zijn preferenties en zijn altijd onder voorbehoud.

- **Huisdieren:** Wij raden af om huisdieren mee te nemen op reis naar de Pacific. De meeste landen in de Pacific hebben zeer strikte quarantaine regels. Indien u toch uw huisdier wilt meenemen, dient u contact op te nemen met de ambassade over de exacte quarantaine regeling en met de luchtvaartmaatschappij voor de vervoers-voorwaarden. De KLM heeft een informatieve folder beschikbaar "Uw huisdier mee op reis".

- **Etenswaren, planten, bloembollen, zaden, ed.:** De landen in de Pacific (ook Australië, Nieuw-Zeeland en Hawaii) hebben zeer strikte regels t.a.v. het meenemen van etenswaren, planten, bloembollen, zaden, ed.. Denk ook aan planten- & dierensporen op uw kleding en schoeisel. U kunt er vanuit gaan dat u geen enkele vorm van dierlijke of plantaardige stoffen in deze landen kunt binnenbrengen, die gevaar opleveren voor de lokale flora en fauna. In de aankomsthal van de luchthavens lopen medewerkers van de quarantaine dienst rond met snuffelhonden. Als u bergschoenen meeneemt zal in de aankomsthal vaak gevraagd worden deze te tonen (het beste is dus deze makkelijk bereikbaar in uw bagage te stoppen). Het opzettelijk of per ongeluk meenemen van verboden stoffen wordt streng bestraft. Neem geen risico's.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 4. Meenemen van bagage
Paragraaf: VI. Koffer, reistas en rugzak

Een reis naar de Pacific betekent dat u en uw bagage een aantal lange vluchten gaan maken, waarbij vaak enkele keren moet worden overgestapt. Elke keer als u van vliegtuig verandert, moet uw bagage in en uit het vliegtuig en bestaat het risico op beschadiging van uw bagage. Hieronder volgen een aantal bagagetips:

Hoofdbagage

a. Om schade te voorkomen kunt u het beste reizen met een **stevige koffer** met hard-kunststoffen schaal. Gewone zachte koffers gaan op dit soort reizen onherroepelijk stuk. Bekende merkkoffers, zoals Samsonite, zijn zelfs bij intensief gebruik bijna niet stuk te krijgen. Een eenmalige iets hogere investering verdient u op den duur gemakkelijk terug. We raden u aan ter zekerheid een bagageband om uw koffer te doen.

   Als u op uw bestemming **met een camper** gaat reizen, dan dient u er rekening mee te houden dat er beperkte opbergruimte is voor grote harde koffers (neem liever meerdere kleinere koffers of stevige reistassen mee).

   Als u in de Pacific met kleine vliegtuigjes of helikopters naar de buiteneilanden gaat vliegen, dan adviseren we u tevens een reistas of rugzak mee te nemen (voor de bagage die u nodig heeft op het buiteneiland).

b. Neem een koffer **die u kunt afsluiten**. Niet alleen voorkomt u diefstal onderweg en spontaan opengaan, ook is het veiliger dat niemand onverhoeds uw koffer kan gebruiken voor het transporteren van smokkelwaar.

   Op routes via de U.S.A. en Canada adviseren we uw koffer niet op slot te doen, i.v.m. steekproefsgewijze veiligheidscontroles van de TSA (Transportation Security Administration). Als uw koffer hierbij op slot zit wordt het slot geforceerd en krijgt u dit niet vergoed - ook niet via uw reisverzekering.

   *Sommige harde koffers en kofferriemen zijn ondertussen uitgerust met een zgn. **TSA slot**, dat wil zeggen een slot dat alleen door de Transportation Security Administration kan worden geopend.*

c. Neem een koffer met wieltjes **die dus kan rollen**. Reizen in de Pacific betekent vaak van hotel wisselen. Elke keer dat u uw koffer met inhoud moet vervoeren, al is het van de hotelkamer naar de lobby, vereist inspanning. Na verloop van tijd zult u merken dat het steeds tillen van een koffer met 20 tot 30kg inhoud meer thuishoort bij krachttraining in de fitnessroom dan bij comfortabel reizen in de tropen.

d. Maak uw koffer **duidelijk herkenbaar**. Veel koffers zijn donkerblauw of zwart, het wordt dan een hele klus om uw koffer in de aankomsthal op de lopende band snel te herkennen. Maak uw koffer extra herkenbaar met wat stickers of door een gekleurde kofferriem om de koffer te doen (tevens extra beveiliging tegen spontaan opengaan van de koffer). Vermeld aan de binnenzijde van uw koffer of in het handvat u naam en contactgegevens (bijv. het nummer van uw mobiele telefoon die u op reis meeneemt en uw emailadres).

   *Pacific Island Travel verstrekt vanwege veiligheids redenen **geen kofferlabels**. Het is tegenwoordig niet verstandig om in de trein of in de vertrekhal van Schiphol duidelijk uw huisadres te tonen aan anderen. Op luchthavens kunt u zo nodig bij de incheckbalies (dichtvouwbare) bagagelabels krijgen van de luchtvaartmaatschappij.*

Indien uw bagage tijdens de reis is beschadigd, kunt u een schadevergoeding aanvragen bij uw reisverzekering (zie bijlage 14.I of polisvoorwaarden op onze website).

Handbagage

Voor handbagage doet u er verstandig aan een stevige zachte reistas te nemen die makkelijk onder de vliegtuigstoel of in de "overhead locker" past. Ook hier geldt weer dat reizen met één wat grotere reistas beter is dan met drie kleine tassen. Het beste is om een foto- of videocamera in de reistas te stoppen en deze niet om u heen te laten bungelen. Als u de buiteneilanden bezoekt in de Stille Zuidzee is het handig om alleen deze reistas daarheen mee te nemen en uw koffer tijdelijk achter te laten op het hoofdeiland. Nog 3 tips:

- Prop uw reistas thuis niet helemaal vol, wellicht dat u nog taxfree boodschappen wilt opbergen in de tas.
- Neem een reistas die u evt. kunt afsluiten met een hangslotje en die u duidelijk kunt herkennen. Een afgesloten tas die u op de laatste dag even wilt stallen bij de receptie geeft een geruster gevoel.
- Het meenemen van een **lichtgewicht rugzakje** voor wat drinken en eten onderweg tijdens wandelingen, fietstochten of excursies is zeer handig. Zorg dat er tenminste een 1,5 liter fles (bijv. een Spa fles) in past.

Bagagekarretjes met frame en wieltjes worden door sommige luchtvaartmaatschappijen (bijv. bij Qantas) geweigerd als handbagage.

Opbergen van geld en reisdocumenten
Er zijn verschillende manieren om uw geld en reisdocumenten op te bergen. Uw binnenzak van uw jas is een kwetsbare plaats, waardoor uw spullen er gemakkelijk uit kunnen vallen of worden gestolen. Maak dus bij voorkeur gebruik van betere opbergsystemen:

- De **geldgordel of 'moneybelt'** is een klassiek opbergsysteem voor uw waardevolle spullen. De gordel bestaat in allerlei groottes en uitvoeringen. U bevestigt de geldgordel om uw middel, onder de kleding. Let erop dat de ritssluiting goed functioneert. De handigste geld-gordels bestaan uit een tas met ritssluiting vastgemaakt aan een riem, die om uw middel bevestigd wordt. Het is de beste plaats om uw reisdocumenten en geld op te bergen. Zorg ervoor dat alles in plastic verpakt is, als bescherming tegen vochtigheid (zweet, regen).
- Er bestaan ook geldgordels die eruitzien als een klassieke **broekriem**, maar waar achteraan een ritssluiting is aangebracht. Deze geldriemen vallen nog minder op dan de doorsnee geldgordels maar hebben een beperkte opbergcapaciteit en zijn niet erg handig wanneer u in het openbaar geld nodig hebt.
- Het grootste pluspunt van de **gordeltas** is de gebruiksvriendelijkheid. Een gordeltas biedt veel opbergruimte en kan zowel onder als boven de kleding gedragen worden. Het is een gemakkelijk systeem, maar doordat ze opvallen bergt u er beter niet al uw geld en reisdocumenten in op.
- U kunt ook **"geheime" zakken** naaien aan de binnenkant van uw kleding. Bijvoorbeeld precies op de plaats van de broekzak maakt u aan de binnenzijde nog een zak met ritssluiting.

Let bij de keuze van het opbergsysteem ook op het materiaal van uitvoering. Katoen is huidvriendelijk, maar gevoelig voor vochtigheid (regen, zweet). Nylon kan huidirritaties veroorzaken, maar is wel stevig en beter bestand tegen vochtigheid. Voor welke systemen u kiest, is erg persoonlijk. Als u lang onderweg bent en veel waardevolle spullen bij u heeft, kunt u beter voor diverse opbergsystemen kiezen.

Het is aan te bevelen reisdocumenten te fotokopiëren en apart te bewaren van de originelen. In geval van verlies of diefstal is de bureaucratische weg om ze terug te krijgen dan een stuk minder problematisch.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 4. Meenemen van bagage
Paragraaf: VII. Kritisch inpakken

Wat u meeneemt op reis is natuurlijk erg persoonlijk. Het beste is eerst alle spullen die u evt. mee wilt nemen apart te leggen. Meestal nemen vaste onderdelen zoals toilettas, EHBO-kit, schoenen, reislectuur en een trui al heel wat plaats in. U zult dus kritisch moeten zijn met wat u verder nog meeneemt. Bedenk dat de temperaturen in de Pacific over het algemeen heel aangenaam zijn en dat u in de hotels ter plaatse alleen vrijetijdskleding nodig heeft. Bij de meeste hotels bestaat ook gelegenheid om zelf kleding te wassen of kleding te laten wassen. Neem dus niet te veel mee. U kunt ter plaatse altijd nog spullen kopen.

Bagage Checklist:

Documenten:
- ☐ Paspoort (met evt. visa)
- ☐ Rijbewijs (met int. rijbewijs)
- ☐ Inentingsbewijs (gele boekje)
- ☐ Medisch paspoort
- ☐ Vliegtickets & vouchers
- ☐ Kopie verzek.polis & voorw.
- ☐ Kopie paspoort & rijbewijs
- ☐ Adresboekje of -lijst
- ☐ Reisprogramma
- ☐ Reisgidsen & landkaarten
- ☐ Taalgids

Betaalmiddel:
- ☐ Creditcard
- ☐ Bankpas (met PIN)
- ☐ Traveller cheques
- ☐ Cash (Euro, US $, ..)

Kleding:
- ☐ Sjaal
- ☐ Hoed of pet
- ☐ Regenjas
- ☐ Trui
- ☐ Lange broek
- ☐ Korte broek
- ☐ Jurk / rokje
- ☐ T-shirt / blouse
- ☐ Ondergoed
- ☐ Sokken
- ☐ Zwemkleding
- ☐ Riem

Schoenen:
- ☐ Wandelschoenen
- ☐ Nette schoenen
- ☐ Plastic sandalen

Reiscomfort & -veiligheid:
- ☐ Hardschalen koffer
- ☐ Reistas (handbagage)
- ☐ Moneybelt
- ☐ Documentenmap
- ☐ Mobiele telefoon met oplader
- ☐ Opblaasbaar hoefijzer vormig kussen
- ☐ Oordopjes
- ☐ Kofferriem
- ☐ Koffersleutels
- ☐ Radio (wereldontvanger)
- ☐ Zakmes
- ☐ Kurkentrekker / fles- & blikopener, bestek
- ☐ Rekenmachine

Fotografie / Video
- ☐ (Video) Camera, lenzen & tas
- ☐ Flitser
- ☐ Oplader
- ☐ Extra batterij

Toiletartikelen:
- ☐ Zeep
- ☐ Shampoo
- ☐ Tandpasta, -borstel & -floss
- ☐ Kam / haarborstel
- ☐ Haarlak / -gel
- ☐ Cosmetica
- ☐ Deodorant
- ☐ Scheermes & scheerschuim / -crème
- ☐ Aftershave
- ☐ Zonnebrandolie
- ☐ Lippencrème
- ☐ Muggenmelk met DEET

Reisapotheek:
- ☐ Pleisters, watten
- ☐ kompressen, leukoplast
- ☐ Wond-desinfectie middel
- ☐ Schaar, pincet, veiligheidsspeld
- ☐ Keeltabletten
- ☐ Pijnstillende of koorts-werende middelen
- ☐ "Wagenziekte" pillen
- ☐ Maagtabletten
- ☐ Middel tegen diarree & verstoppingen
- ☐ Afterbite
- ☐ Contraceptiva
- ☐ Malaria tabletten

Uitrusting:
- ☐ Rugzak
- ☐ Zaklamp
- ☐ Paraplu
- ☐ Reiswekker
- ☐ Kompas
- ☐ Verrekijker
- ☐ Elektriciteitsadapter / verloopstekker

Diverse:
- ☐ Blocnote & pen/potlood
- ☐ Reislectuur
- ☐ (Lees-) Bril
- ☐ Zonnebril
- ☐ Naai gerei
- ☐ Wasmiddel
- ☐ Touw & knijpers
- ☐ Plastic zakken
- ☐ Reparatiesetje

Bedenk welke spullen u onderweg in het vliegtuig nog nodig heeft, bijv. een trui (het kan vanwege de airconditioning fris zijn in het vliegtuig), reislectuur, tandenborstel, evt. scheerapparaat en andere toilet- artikelen en reserve ondergoed en sokken, als uw bagage niet met u aan de eindbestemming aankomt. Stop deze dus in uw handbagage. Verder nog wat tips:

- Draag dagelijks benodigde medicijnen, (auto) sleutels, brillen, reisdocumenten, geld, cheques, creditcards, zakenpapieren of andere waardevolle artikelen bij u.
- Verpak geen vloeistoffen in uw koffer. Tijdens de vliegreis staan flessen en tubes onder druk en kunnen daardoor beschadigen. Voor de zekerheid kunt u deze het beste in een plastic zak verpakken.
- Stop foto- of videocamera, accu's, mobiele telefoon en laptop bij uw handbagage. Zorg ervoor dat elektronische apparatuur tijdens de vlucht is uitgeschakeld.

Indien u kreuk gevoelige kleding wilt meenemen op reis (zoals een trouwjurk), dan dient u ruim vooraf te overwegen hoe u deze gaat meenemen in het vliegtuig. Luchtvaartmaatschappijen accepteren kledingzakken niet als cabine-bagage (u dient een kledingzak dus meestal in te checken). Bedenk dat schade hieraan tijdens vervoer uw eigen risico is. Uw handbagage blijft altijd in de cabine waarin u reist (dus bij een economy zitplaats kunt u niet uw bagage laten bewaren in de business class).

Omdat elektrische apparaten in de Pacific een andere stekker hebben dan in Nederland, dient u hiervoor vooraf een adapter te kopen (de adapter die u ter plaatse kunt kopen zijn soms niet geschikt). In hoofdstuk 19 treft u informatie aan over de elektriciteitsstekkers in de Pacific.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoodstuk: 5. Meenemen van betaalmiddelen

Als reiziger ontkomt u er niet aan, u zult ter plaatse toch nog uitgaven hebben. De hoogte van deze uitgaven zijn vaak moeilijk vooraf exact te bepalen. Des te luxer u ter plaatse leeft, des te hoger uw uitgaven. Hoe minder u vooraf heeft gereserveerd en betaald, hoe hoger de uitgaven ter plaatse. De hoeveelheid zakgeld waar u rekening mee dient te houden is erg persoonlijk. Ook de wijze waarop u deze uitgaven wilt betalen is vaak een persoonlijke keus.

Grofweg dient u qua zakgeld rekening te houden met een 50,- tot 75,- euro per persoon per dag voor maaltijden, drankjes, souvenirs, excursies, benzine voor huurauto, ed. Daarbij is er van uitgegaan dat u vooraf uw hotels en vervoer (huurauto, transfers, ed.) heeft geregeld. Als u in luxe hotels verblijft is uw restaurant-rekening vaak ook wat hoger. Als u daarentegen een volledig verzorgde busreis of cruise heeft geboekt, zal tijdens deze reis het benodigde zakgeld erg meevallen.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 5. Meenemen van betaalmiddelen
Paragraaf: I. Credit Card

Tegenwoordig is het hebben van een creditcard welhaast een 'must' als u een auto of camper huurt of de extra's in een hotel (zoals telefoon, minibar en roomservice) wilt afrekenen. Voordeel is dat uw uitgaven achteraf en in het buitenland vaak tegen de middenkoers worden afgerekend.

Ook in de Pacific worden de grotere creditcardmerken, zoals Mastercard, Visa en American Express geaccepteerd. Indien u bij autohuur of camperhuur een borg dient te stellen per credit card, zorg dan ervoor dat uw kaart een voldoende limiet heeft. De ervaring leert dat verhuurders in Australië of Nieuw-Zeeland het bedrag van de borg van uw credit card zullen afschrijven, tenzij u vooraf uw eigen risico volledig heeft afgekocht. Als u uw credit card ook nog voor andere vakantieuitgaven wilt gebruiken, dan kunt u het beste uw credit card limiet door uw bank éénmalig laten verhogen. Als u uitlegt dat dit nodig is voor uw reis naar de Pacific, geeft dat doorgaans geen problemen.

Het beste kunt u een creditcard met pincode aanvragen. Deze zijn nog beter beveiligd tegen fraude of diefstal. Verander de pincode bij ontvangst in een code die u gemakkelijk kunt onthouden. Indien u de pincode ergens opschrijft, bewaar deze dan niet op een plaats waar u deze tegelijkertijd met uw credit card kunt verliezen.

Zorg dat u telefoonnummers bij u heeft waarmee u uw credit card bij verlies of diefstal kunt blokkeren. De credit card kan daarna niet meer gebruikt worden, ook niet in het geval dat u de credit card later weer heeft teruggevonden. U dient dan een vervangende kaart aan te vragen vanuit het buitenland (kan enkele dagen duren voor u deze ontvangt).

Bewaar de credit card niet op een plaats waar u deze tegelijkertijd met uw paspoort kunt verliezen.

Bewaar altijd de zgn. "salesslips", waar het bedrag en uw handtekening op staat. Als achteraf discussie ontstaat over de juistheid van een bepaalde afschrijving, kan gevraagd worden naar deze salesslips. U heeft het recht om binnen 1 maand na ontvangst van het afschrift protest aan te tekenen tegen een bepaalde afschrijving. De wederpartij moet dan aantonen dat de afschrijving juist was, bijv. met een hotelrekening of een huurcontract.

Nuttige Adressen:
- *Mastercard ICS (24 uur per dag / 7 dagen/week)*
  Tel. +31 (0)20 6600611 (melding van verlies of diefstal), Tel. +31 (0)20 6600766 (klantenservice)
- *Visa (Global Card Assistance)*
  Tel. 0800 0223110 (melding verlies of diefstal),
- *American Express*
  Tel. +31 (0)20 5048000 (melding verlies of diefstal)
- *ABN-AMRO: +31 (0)10 2820724 (klantenservice cc)*
- *Fortis Bank: +31 (0)20 5881881 (klantenservice cc)*
- *ING Bank: +31 (0)58 2126000 (klantenservice cc)*
- *Rabobank: +31 (0)88 7226767 (klantenservice cc)*

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 5. Meenemen van betaalmiddelen
Paragraaf: II. Bankpas / geldautomaten

Ook in de Pacific is geld opnemen uit een geldautomaat (ATM) ondertussen de gewoonste zaak van de wereld. De meeste geldautomaten accepteren uw Nederlandse bankpas, indien er het Cirrus of Maestro-logo op vermeldt staat. Uw bankpas dient wel onbeschadigd te zijn en op uw bankrekening dient voldoende besteedbaar saldo te staan.

Voordeel van geld opnemen uit een geldautomaat is, dat u bij vaak tegen een voordelige wisselkoers en met lage transactiekosten wordt afgerekend. U kunt bij de meeste geldautomaten zelf bepalen hoeveel geld u opneemt per keer. Dit kan echter door uw bank of door die van de geldautomaat zijn beperkt.

Geldautomaten vindt u in de Pacific doorgaans bij bankfilialen, op luchthavens en in winkelcentra. Houdt u er wel rekening mee dat u weinig geldautomaten vindt op afgelegen plekken in de Pacific, zoals in de outback van Australië, op de buiteneilanden van de eilandengroepen in de Zuid Pacific.

Zorg dat u telefoonnummers bij u heeft van uw bank, zodat u bij verlies of diefstal uw bankpas kunt laten blokkeren. Indien u uw geheime pincode ergens opschrijft, bewaar

deze dan niet op een plaats waar u deze tegelijkertijd met uw bankpas kunt verliezen.

Verlies of diefstal melden:
- ABN-AMRO: +31 10 241 1720
- ING Bank: +31 58 212 6000
- Rabobank: +31 88 722 6767

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 5. Meenemen van betaalmiddelen
Paragraaf: III. Travellers cheques

Tegenwoordig beginnen travellers cheques een beetje ouderwets te worden, met name doordat u met een creditcard en bankpas heel gemakkelijk geld kunt opnemen bij geldautomaten. Als u echter gewend bent met travellers cheques te reizen kunt u ze meenemen.

Het meenemen van travellers cheques is veiliger dan het meenemen van grote hoeveelheden cash, de cheques zijn tegen verlies verzekerd. In Hawaii en op het vasteland van Amerika kunt u vaak gewoon in winkels en restaurants betalen met travellers cheques in USD. Ook in Australië kunt u dit vaak met travellers cheques in AUD. Travellers cheques in Euro dient u ter plaatse altijd bij de bank om te wisselen.

Travelex kan geldtransfers voor u verzorgen, bijvoorbeeld als u door verlies of diefstal zonder geld bent komen zitten.

Nuttige adres:
- GWK / Travelex
  Tel. 020 5690690 / www.travelex.com

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 5. Meenemen van betaalmiddelen
Paragraaf: IV. Cash

We adviseren u altijd wat cash mee te nemen op reis. Het beste is een paar honderd euro voor noodgevallen en een paar honderd dollar. Het kan voorkomen dat een betaalautomaat niet werkt, een credit card niet wordt geaccepteerd en de bank voor het omwisselen van uw travellers cheques al gesloten is.

Bij **contant geld** krijgt u te maken met de muntsoort van het land. Buitenlands contant geld (deviezen) kunt u kopen bij postkantoren en banken. Minder gangbare valuta, zoals Australische en Nieuw-Zeelandse Dollar, dient u tijdig te bestellen; deze zijn soms moeilijk te verkrijgen. De muntsoorten van de eilanden in de Pacific - zoals Fiji (Fiji Dollar) en Samoa (Tala) - zijn in Nederland niet verkrijgbaar.

Draag **niet te veel contant geld** op zak. Draag het geld, dat u niet direct nodig heeft, liever in een moneybelt of in een "geheime" zak aan de binnenzijde van uw kleding.

U kunt **geld laten overmaken** vanuit Nederland naar bijna alle bestemmingen over de hele wereld. Informeer van te voren bij uw bank of girokantoor hoe dat moet, hoe snel dit kan en wat het kost.

De GWK / Travelex biedt de mogelijkheid om geld binnen enkele minuten over te maken naar meer dan honderd landen, ook in de Pacific. Ook de ambassades en consulaten kunnen behulpzaam zijn bij het overmaken van geld uit Nederland. Er moet dan wel sprake zijn van een noodsituatie, bijvoorbeeld de noodzaak van aanschaf van een vliegticket voor onmiddellijke terugkeer naar Nederland. Houd er rekening mee dat de kosten voor deze consulaire bijstand bij u in rekening worden gebracht.

Als u grote hoeveelheden cash meeneemt op reis, dient u dit bij binnenkomst in een ander land aan te geven. Bepaalde landen in de Pacific hebben beperkingen gesteld aan de in- en uitvoer van deviezen (zoals cash geld). **Deviezensmokkel** is een overtreding waar gevangenisstraf op kan staan.

Nuttig adres:
- GWK / Travelex
  Tel. 020-569 0690 / www.travelex.com

Geaccepteerde muntsoorten
In de Pacific kunt u de volgende muntsoorten omwisselen in de lokale munteenheid: Amerikaanse dollars, Australische dollars, Nieuw-Zeelandse dollars en Euro's (vooral bij banken)

Ga om geld te wisselen altijd naar officiële banken of erkende wisselkantoren. Ook kunt u vaak geld wisselen bij de grotere hotels. Op de meeste internationale luchthavens vindt u in de aankomsthal een wisselkantoor en/of bank (met geldautomaat).

In veel landen is geld wisselen op de lokale 'zwarte markt' strafbaar. Op de bestemmingen in de Pacific is er overigens niet of nauwelijks sprake van een 'zwarte markt'. Ga echter niet in op aanbiedingen van handelaren op straat, ook niet als de koers die u geboden wordt erg gunstig is. Het gebeurt vaak dat toeristen door de handelaren worden 'genept' met oud of vals geld.

Deel: A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk: 6. Risico's, aansprakelijkheid en verzekeringen

De kans op pech en ongelukken is groter tijdens een buitenlandse vakantiereis dan wanneer u gewoon thuis blijft. Voor u op reis gaat is het daarom belangrijk om te bekijken of en tot welk bedrag uw lopende verzekeringen risico dekkend zijn bij een verblijf in het buitenland. Aanvullende verzekeringen voor ziekte en ongeval, diefstal of verlies van bagage en rechtsbijstand zijn meestal noodzakelijk.

Conform de ANVR voorwaarden (zie bijlage 15) zijn te verzekeren risico's niet te verhalen op de reisorganisatie of leveranciers van reisonderdelen. Het is daarom belangrijk dat u zich goed oriënteert op de te verzekeren risico's en de exacte dekking van mogelijk af te sluiten verzekeringen.

In deze optiek is het ook van belang dat u zich realiseert dat bepaalde risico's collectief door ons zijn afgedekt, bijvoorbeeld via SGR Cfaillissement risico - zie bijlage 16.I), Calamiteiten Fonds (calamiteiten - zie bijlage 16.II) en AON (beroeps- en bedrijfsaansprakelijkheid). Veel risico's met betrekking tot autohuur, camperhuur, hotelovernachting, vliegen, cruisen en transfers zijn afgedekt door de leveranciers. Pacific Island Travel kan niet aansprakelijk worden gesteld voor schade die voortkomt uit:

- Radioactieve besmetting in welke vorm dan ook,
- Oorlog, burgeroorlog, rebellie, politieke- of militaire opstand, etc.
- Terrorisme, terroristische dreiging of terrorisme bestrijding, in welke vorm dan ook.
- Overtreding van nationale en internationale wetten en verdragen door reizigers, in welke vorm dan ook.
- Natuurrampen, in welke vorm dan ook.
- Milieuvervuiling in welke vorm dan ook.
- Eigen keuze tot aangaan van bepaalde risico's en eigen keuze tot oplopen van bepaalde schade.
- Gebruik van of deelname aan een bepaald reisonderdeel, waarbij u de betreffende leverancier expliciet heeft vrijgesteld van aansprakelijkheid.

Reizigers dienen zich te realiseren dat verre reizen bepaalde niet te verzekeren risico's impliceren, die de reiziger bewust aangaat. Pacific Island Travel kan niet aansprakelijk worden

gesteld voor gezondheidsrisico's die impliciet verband houden met gebruik van bepaalde reisonderdelen of reizen naar bepaalde bestemmingen. Denk hierbij bijvoorbeeld aan trombose risico bij lang stil zitten in een vliegtuigstoel op lange vluchten, risico's i.v.m. gevaarlijke sporten en activiteiten (zoals duiken, "skydiven" en bungee-jumpen), virale en andersoortige besmettingen en gezondheidsrisico's die verband houden met natuur- en klimaatinvloeden.

Door ondertekening van het boekingsformulier accepteert u het samengestelde reisplan en alle afzonderlijke reisonderdelen daarvan, waarbij u zich bewust bent van de risico's zoals hierboven besproken. U dient te allen tijde zelf na te gaan of u in algehele zin fit genoeg bent om de voorgenomen reis - of een onderdeel hiervan - te kunnen ondernemen. Indien u uiteindelijk niet fit genoeg blijkt om deze reis - of een onderdeel hiervan - te kunnen ondernemen, is dit uw eigen verantwoordelijkheid. Hiervoor kunt u Pacific Island Travel niet aansprakelijk stellen.

Overweeg daarom kritisch elk reisonderdeel - en wees u bewust dat het al of niet opnemen van een reisonderdeel in uw reis altijd uw eigen vrijwillige keuze is. Pacific Island Travel treedt slechts adviserend op en wij reserveren slechts reisonderdelen in uw opdracht.

Wij bieden u bij boeking de gelegenheid essenties door te geven. Dit zijn preferenties die voor u zo belangrijk zijn, dat u hiervan een expliciete bevesting van ons wilt. Dit kunt u aangeven op het boekingsformulier. Als een essentie eenmaal aan u is bevestigd, wordt deze gegarandeerd geleverd. Voor essenties rekenen wij 50,- euro per essentie (per reisonderdeel). Preferenties zijn wensen die wij bij boeking zullen doorgeven aan de leveranciers, deze zijn gratis maar kunnen wij nooit garanderen. Extra's t.b.v. een huwelijksreis, een specifieke zitplaats en maaltijden in het vliegtuig zijn preferenties.

Wij zijn aangesloten bij het ANVR, op uw reis zijn dehalve de ANVR reisvoorwaarden van toepassing. In de ANVR reisvoorwaarden worden de aansprakelijkheden van reiziger en reisorganisatie verder geregeld (zie bijlage 15).

Deel:	A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk:	6. Risico's, aansprakelijkheid en verzekeringen
Paragraaf:	**I. Te verzekeren risico's**

Medische hulp, ziekverzorging en repatriëring
Een standaard ziektekostenverzekering dekt vaak niet alle kosten bij ziekte of ongeval in het buitenland. Deze kosten kunnen bij reizen naar de Pacific bijzonder hoog oplopen, zeker wanneer er sprake is van ziekenhuisopname of repatriëring. Controleert u daarom van tevoren goed waarvoor u precies verzekerd bent en tot welk bedrag. Het beste kunt u een reisverzekering afsluiten die wereldwijde dekking geeft voor alle kosten van medische zorg en behandeling tot kostprijs.

Voorbeeld: *Stel u loopt een acute blindedarmonsteking op in de Pacific. U moet dan met spoed in liggende situatie terug vervoerd worden naar Nederland. Dit gebeurt normaal gesproken onder begeleiding van verpleeghulp met medische apparatuur uit Nederland. U wordt dan vervoerd in de Business Class (ruimtebeslag voor ambulancebed is minimaal 4 stoelen). De te verwachten vervoerskosten incl. hulp-verlening en ambulance vervoer naar en van de luchthavens bedragen hiervoor minimaal 50.000 euro.*

Als u geen reisverzekering met werelddekking heeft afgesloten, worden deze kosten later op u verhaald.

Beoefenen van risicosporten
Bij het beoefenen van risicosporten zoals diepzeeduiken, bergbeklimmen, skiën, mountainbiking, bungyjumpen of parachute-springen is het belangrijk dat u controleert of u ook verzekerd bent bij ongelukken die het gevolg zijn van die sportbeoefening. Vaak is dit niet standaard het geval en kunt u deze sporten optioneel bijverzekeren.

Diefstal, verlies en beschadiging van bagage
Uw inboedelverzekering dekt niet de diefstal of beschadiging van uw bagage op reis. Het is dus zinvol om een aanvullende verzekering tegen diefstal van goederen - en eventueel geld en cheques af te sluiten. Als toerist in een vreemd land bent u immers extra kwetsbaar. Auto's en campers zijn dikwijls gemakkelijk open te breken. Een bagageverzekering is meestal onderdeel van de reis-verzekering. Zie ook paragraaf II. voor de mogelijkheden van de door ons aangeboden reisverzekering.

Onverwacht annuleren van de reis
Als u een geboekte reis onverwacht moet afzeggen, bijvoorbeeld wegens ziekte van uzelf of van familieleden, dan dient u meestal de reissom volgens de ANVR voorwaarden toch te betalen. Tegen dit risico kunt u zich verzekeren door een annuleringsverzekering af te sluiten. De premie bedraagt 5,5% van de totale reissom plus 9,7% assurantiebelasting en 5 Euro poliskosten. U dient de annuleringsverzekering bij boeking of uiterlijk 1 week na bevestiging van de reis definitief af te sluiten. De dekking van de verzekering gaat dan direct in.

Vertragingen en uitval van vervoer
De annuleringsverzekering van Ungarant (zie bijlage 14.II) dekt schade die is ontstaan door vertraging en uitval van vervoer (bijv. bij vluchten). Vergoed worden bijvoorbeeld extra gemaakte kosten en niet gebruikte reisonderdelen. Tevens wordt in zo'n geval een dagvergoeding gegeven voor verloren vakantiedagen of een deel daarvan.

Omboeken van reis vanwege (bijna) calamiteit
Het gebeurt regelmatig dat er op een vakantiebestemming zich een ingrijpende gebeurtenis voordoet, waardoor uw vakantieplezier is bedorven. Denk aan een terroristische aanslag of dreiging, politieke onrust, een natuurramp of een epidemie. De ervaring leert echter dat in dergelijke situaties maar zelden een calamiteit wordt uitgeroepen door het Ministerie van Buitenlandse Zaken. Het Calamiteitenfonds en de annuleringsverzekering geven in dergelijke situaties geen dekking.

U staat dan voor een dilemma: met tegenzin toch gaan of annuleren, waarbij u dan zelf de kosten moet dragen. Met de omboekgarantie-verzekering kunt u uw reis of reisonderdeel in zo'n geval gratis omboeken naar een andere vakantiebestemming.

Zeker als u in de Stille Zuidzee of in het noordelijk deel van Australië gaat reizen in het regenseizoen adviseren we u zo'n omboekgarantieverzekering af te sluiten. Dat kan tot een week na boeking van uw reis en kost 1% van de reissom.

Faillissement van luchtvaartmaatschappij
De laatste jaren is het aantal luchtvaartmaatschappijen dat in financiële moeilijkheden is gekomen aanzienlijk geweest. Om te voorkomen dat klanten - die een vliegticket geboekt en betaald hebben - bij het failliet gaan van een luchtvaartmaatschappij hun geld kwijt zijn, bieden we een vliegticketverzekering aan. Door afsluiting van een vliegticketverzekering bent u er van verzekerd dat u uw geld terug krijgt bij faillissement van de luchtvaart-maatschappij tot een maximum van 1500 Euro per ticket.

Rechtshulp in het buitenland
In het buitenland is het vaak moeilijker uw gelijk te halen dan in Nederland. Rechtsbijstand is dus geen overbodige luxe als u in het buitenland in de problemen komt. Stel

bijvoorbeeld dat u een aanrijding heeft en de schade wilt verhalen op de veroorzaker. Een belangenbehartiger ter plaatse regelt dit dan voor u. Heeft u een rechtsbijstandsverzekering, dan geldt deze meestal ook in het buitenland. Kijk voor alle zekerheid uw polis na. Voor meer informatie dient u contact op te nemen met uw verzekeringsadviseur of bank.

Deel:	A. Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk:	6. Risico's, aansprakelijkheid en verzekeringen
Paragraaf:	**II. De verzekeringen van Unigarant**

Wij bieden u de mogelijkheid om een reis- en annuleringsverzekering af te sluiten. Tevens bieden we een omboekingsverzekering en ticketverzekering. Pacific Island Travel werkt samen met Unigarant, de verzekeringsdochter van de ANWB.

De reis- en annuleringsverzekeringen van Unigarant bieden een ruimere dekking dan die van de meeste andere verzekeringsmaatschappijen. Hieronder treft u van deze verzekeringen een korte beschrijving. In de bijlage (deel C / hoofdstuk 14) treft u de uitgebreide polisvoorwaarden aan.

Annuleringsverzekering
Een annuleringsverzekering dient u af te sluiten bij boeking van uw reis, of uiterlijk 7 dagen na ontvangst van de bevestiging van uw reis. Bij de annuleringsverzekering bedraagt de premie 5,5 % van de totale netto reissom (volgens de factuur) plus 9,7% assurantiebelasting over het premiebedrag en 5 Euro poliskosten. De annuleringsverzekering van Unigarant heeft de volgende dekking:

- Ernstig ongeval, ernstige ziekte of overlijden van:
  a. De verzekerde zelf;
  b. Zijn familieleden in 1e of 2e graad, alsmede huisgenoten, voor zover er sprake is van, respectievelijk reële kans bestaat op direct levensgevaar;
  c. Zaakwaarnemer, mits op de polis vermeld;
  d. een ander persoon (derde), mits op de polis vermeld;
- Het niet kunnen doorgaan van een voorgenomen verblijf bij in het buitenland wonende gezin- of familieleden in de 1e of 2e graad, omdat deze door plotseling optredende ernstige ziekte, ongeval of overlijden de verzekerde niet kunnen huisvesten;
- Schade aan de gereserveerde accommodatie, waardoor deze niet geschikt is voor verblijf,
- Na afsluiten van de verzekering geconstateerde zwangerschap, hetgeen door een zwangerschapsverklaring kan worden aangetoond en/of complicaties bij zwangerschap,
- Het niet of niet tijdig kunnen krijgen van een medisch noodzakelijke of verplichte inenting, waardoor het reisarrangement niet door kan gaan.
- Zodanige materiële schade aan eigendommen, woning of bedrijfsgebouwen van verzekerde, dat verzekerde in zijn hoedanigheid van eigenaar, huurder of feitelijk leider – eventueel na terugroeping – ter plaatse aanwezig moet zijn,
- Onvrijwillige werkloosheid, tot een maand na afloop van de geboekte reis, wegens gehele of gedeeltelijke sluiting van het bedrijf, waar verzekerde werkzaam is;
- Het binnen 10 weken voor de vertrekdatum of tijdens de vakantie verkrijgen van een vaste baan, mits de datum van indiensttreding in de genoemde periode valt;
  a. Na werkloosheid, als gevolg waarvan een uitkering werd genoten;
  b. Bij schoolverlaters, voor zover de vertrekdatum valt na 31 mei volgend op het jaar van schoolverlating;
- Onverwachte toewijzing van een huurwoning, binnen 30 dagen voor aanvang van de reis, mits de verzekerde hiervoor langer dan 10 weken voor het aangaan van de reservering stond ingeschreven. Voorwaarde is wel dat de verzekerde een officieel huurcontract kan overleggen waaruit dit blijkt,
- Definitieve ontwrichting van het huwelijk, waarvoor na het boeken van het arrangement een echtscheidingsprocedure in gang is gezet. Hiermee wordt gelijkgesteld het ontbinden van een notarieel vastgestelde samenlevingsovereenkomst,
- Een niet te verwachten en niet tot na de geboekte reis uit te stellen herexamen, na het afleggen van het eindexamen voor een meerjarige schoolopleiding,
- Het onverwacht niet kunnen verkrijgen van een visum,
- Annulering door de reisgenoot die een onder onze verzekeringsvoorwaarden gedekte gebeurtenis overkomt waardoor verzekerde alleenreizend wordt. Voorwaarde is dat verzekerde en de reisgenoot samen heen en terug zouden reizen. Onder verzekerde wordt verstaan: de personen die bij het bevolkingsregister op hetzelfde adres staan ingeschreven.

Tevens vallen onder de dekking de onvoorziene omstandigheden van buitenaf, waardoor het eigendom, de woning of het bedrijf van de verzekerde ernstige schade oploopt of ondervindt, zodat hij in zijn hoedanigheid van eigenaar, huurder of feitelijk leider zijn vakantie moet onderbreken om ter plaatse aanwezig te kunnen zijn;

De annuleringsverzekering vergoedt de kosten die na annulering verschuldigd zijn. Evenals de reële financiële schade bij tussentijdse afbreking van de reis en eventuele extra reiskosten om uw reisbestemming te bereiken. De verzekering geeft ook recht op vergoeding bij af- of onderbreking van de vakantie en bij vertrek- en aankomstvertraging. De vergoeding bedraagt 23 euro per vervallen vakantiedag, met een maximum van 230 euro per verzekeringspolis. Als u ervan afziet een annulerings-verzekering af te sluiten, kunt dergelijke kosten niet op Pacific Island Travel verhalen, tenzij Pacific Island Travel schuld heeft aan de opgetreden vertraging.

De premie voor de annuleringsverzekering bedraagt 5,5 % van de totaal verschuldigde reissom. Bij meeverzekeren van één zaakwaarnemer bedraagt de premie 6,5% van de totaal verschuldigde reissom. Het beste kunt u de annuleringsverzekering direct bij boeken afsluiten. Mocht u dit vergeten zijn, dan heeft u tot 7 dagen na boeking de tijd om de verzekering alsnog te sluiten. De poliskosten bedragen 5 euro per polis.

Reisverzekering:
Unigarant heeft veel ervaring op het gebied van verzekeringen voor verkeer, recreatie en toerisme. Logisch dat ook wij hun verzekering gekozen hebben. Kijkt u maar naar de voordelen van deze uitgekiende reisverzekering.

- Hulp in het buitenland via de ANWB-alarmcentrale
- Voordelige premie vanaf 2,05 euro p.p.p.d. met werelddekking
- Ruime dekking voor foto-, film- en videoapparatuur
- Kinderen t/m 4 jaar zijn gratis meeverzekerd
- Uitstekende uitbreidingsmogelijkheden voor een reisverzekering op maat

De reisverzekering van Unigarant heeft de volgende dekking. Onvoorziene uitgaven voor medische behandeling en kosten van vervoer of verblijf die daar eventueel nog bijkomen. Voor bagage geldt afhankelijk van het gekozen pakket een dekking van 2000, 3000 of 4000 euro per premiebetalend persoon. Geld is in het basispakket niet mee verzekerd. U kunt dit apart bijverzekeren (tot een

maximum van 750 euro dekking) voor 0,50 euro per polis per dag. Wij adviseren om, naast contant geld ook creditcards en een bankpas mee te nemen. U hoeft dan niet met veel contant geld op reis te gaan.

Dekkingsoverzicht UNIGARANT reisverzekering (bedragen in euro)	pakket I	pakket II	pakket III
BAGAGE: maximaal	2.000	3.000	4.000
waaronder o.a.:			
- foto/film/video app.	1.000	1.500	2.000
- audio-, audiovisuele- en compu-terapperatuur	200	300	400
- hobby & sportuitrusting	200	300	400
- brillen en contactlenzen	200	300	400
- muziekinstrumenten	200	300	400
- sieraden, horloges en overige kostbaarheden	200	300	400
- prothesen en gehoorapp.	200	300	400
AANSPRAKELIJKHEID voor schade aan het vakantieverblijf	235	355	470
eigen risico p.p.p.geval	75	geen	geen
ONVOORZIENE UITGAVEN medische kosten:			
- in Nederland	1.000		
- buiten Nederland	kostprijs		
- hulpverlening ANWB-alarm-centrale	kostprijs		
- andere onvoorz. uitgaven	kostprijs (met enkele maxima)		
ONGEVALLEN DEKKING (pers. van 16 t/m 70 jr):			
- bij overlijden	25.000		
- bij blijvende invaliditeit	50.000		
Premie Reisverzekering incl. wereld-dekking p.p.p.d.	2,05	2,50	2,85

Kinderen t/m 4 jaar zijn gratis meeverzekerd. Ook onderwatersport (duiken) is meeverzekerd. Gevaarlijke sporten en skiën kunnen tegen een toeslag van 1 euro worden mee verzekerd.

Indien u medische- en tandheelkundige kosten niet in de dekking opneemt, krijgt u een premiekorting van 0,20 euro per persoon per dag. De premiekorting bij het niet mee verzekeren van de ongevallendekking bedraagt 0,10 euro per persoon per dag. De poliskosten van de reisverzekering bedragen 5 euro per polis.

Doorlopende reisverzekering
Als u meerdere keren per jaar op reis gaat naar het buitenland, kan het zinvol zijn om een doorlopende reisverzekering af te sluiten. Een doorlopende reisverzekering is in principe geldig voor een jaar, waarbij zonder tegenbericht wordt uitgegaan van steeds een verlenging van 1 jaar. Als u elk jaar meer dan 30 dagen op reis bent, zal de doorlopende reisverzekering voor u voordeliger zijn.

Reis Garant Plan
Het Reis Garant Plan geeft een nog uitgebreidere dekking, bijv. bij de reisverzekering (met een premie van 2,55 euro per dag) wordt bij bagageschade het 1e jaar de nieuwwaarde uitgekeerd. Bij de annuleringsverzekering (met een premie van 5,5%) wordt dan bij annulering voor en tijdens de reis de volledige reissom vergoed.

Omboekgarantie-verzekering
Met de omboekgarantie-verzekering kunt u uw reis of reisonderdeel in gratis omboeken naar een andere vakantiebestemming, als door een opgetreden (bijna) calamiteit u uw reis niet meer in de geplande vorm wilt maken. Een (bijna) calamiteit kan bijvoorbeeld een bosbrand zijn, een aanslag, een natuurramp of wanneer de infrastructuur van de vakantiebestemming zodanig is aangetast dat de reis in redelijkheid niet kan worden gemaakt.

Unigarant vergoed in principe de omboekingskosten die betrekking hebben op de reis, waarvoor u premie heeft betaald. De premie is 1% van de reissom. De dekking gaat in vanaf 3 maanden voor vertrek en eindigd op de dag en het uur van de aanvang van de reis. Daarnaast dekt Unigarant tevens de kosten van voorlichting om schade te voorkomen (en om uw reis om te boeken) en het afhandelen van de schade (en het omboeken). Wanneer de omgeboekte reis duurder is dan de oorspronkelijke reis, betaalt u zelf de extra kosten. Is de omgeboekte reis goedkoper, krijgt u het verschil niet terug.

Zo werkt het:
- Wanneer de situatie op uw vakantiebestemming is gewijzigd nadat u uw reis heeft geboekt, dan kunt u gratis omboeken.
- Een gewijzigde situatie kan een bosbrand zijn of een aanslag; er kan vogelpest geconstateerd zijn of de infrastructuur in het vakantieland is zodanig aangetast dat de reis niet kan worden gemaakt.
- Met de Omboekgarantieverzekering bepaalt u zelf, binnen 3 maanden voor vertrek, of u uw vakantie naar een andere bestemming om wilt zetten.
- De verzekering kan tot 7 dagen na het boeken van de reis afgesloten worden en is alleen van toepassing op buitenlandse vakanties.
- Omboeken naar een Nederlandse vakantiebestemming is wel mogelijk.
- De Omboekgarantieverzekering vergoedt maximaal de reissom van de oorspronkelijk geboekte reis plus de wijzigingskosten van de touroperator
- De verzekering vergoed tevens de door het reisbureau in rekening gebrachte administratiekosten.
- U heeft een eigen risico van € 50,- per schadegebeurtenis.
- U kunt één nieuwe reis boeken.
- Wanneer u omboekt, dient u binnen 6 maanden vanaf de oorspronkelijke vertrekdatum op reis te gaan. Uw nieuwe vakantiebestemming dient minstens 100 km van de oorspronkelijke bestemming te liggen.
- Is de reissom na omboeking hoger, dan betaalt u zelf de meerprijs. Is de reissom lager, dan ontvangt u het restant niet retour.

Als u besluit uw reis om te boeken, dient u een recente publicatie te overleggen als bewijs dat er een (bijna) calamiteit is. U kunt namelijk de reis niet omboeken wanneer u geen zin meer heeft of omdat uw relatie is stuk gelopen. Het is niet mogelijk om op basis van de omboekgarantie-verzekering de reis te annuleren. U vindt de polisvoorwaarden op onze website.

Vliegticket verzekering
De laatste jaren is het aantal luchtvaartmaatschappijen dat in financiële moeilijkheden is gekomen aanzienlijk geweest. Denk aan Sabena, Swiss, Ansett en Aloha Airlines. Om te voorkomen dat klanten - die een vliegticket geboekt en betaald hebben (bijvoorbeeld om vluchttoeslag verhogingen te voorkomen) - bij het failliet gaan van een luchtvaartmaatschappij hun geld kwijt zijn, bieden we een vliegticket-verzekering aan. Voor deze kosten bent u namelijk in de meeste gevallen zelf verantwoordelijk - uw reis moet dan namelijk worden omgeboekt op een andere luchtvaartmaatschappij (zie ANVR voorwaarden).

Door afsluiting van een vliegticket-verzekering bent u er van verzekerd dat u uw geld terug krijgt bij faillissement van een luchtvaartmaatschappij (tot een maximum van 1500 Euro per ticket).

Kopie polis mee op reis
Het is raadzaam dat u een fotokopie van de verzekeringspolis meeneemt, zo beschikt u altijd over de benodigde gegevens. In de bijlage treft u de voorwaarden aan van de reis- en annuleringsverzekeringen van Unigarant. Ook op onze website hebben we de polisvoorwaarden staan.

Beroep op de Alarmcentrale
Als verzekeringsdochter van de ANWB, heeft Unigarant het onderdeel hulpverlening van de reisverzekering uiteraard ondergebracht bij de ANWB Alarmcentrale. Dit betekent dat u 24 uur per dag, 7 dagen per week bij ongeval, pech en andere noodsituaties terecht kunt bij de ANWB Alarmcentrale te Den Haag, of bij één van de negen buitenlandse steunpunten. Vanzelfsprekend wordt u op al deze steunpunten in het Nederlands te woord gestaan. De alarmcentrale neemt in noodgevallen de regie van uw reis over, en zorgt dan voor uw evt. benodigde verblijf en vervoer.

Internationaal telefoonnummer van de ANWB-Alarmcentrale (op het hoofdkantoor in Den Haag): (+31) 88 2692 888

Dringende zorgvuldigheidsregels
- Laat geld en kostbaarheden, maar ook andere bagage niet in uw auto achter. Als het niet anders kan, stop dan de kostbaarheden en andere bagage in de afgesloten kofferruimte.
- Laat uw spullen nooit ergens onbeheerd achter.
- Laat uw spullen achter in deugdelijke ruimten.
- Laat, bijvoorbeeld op het strand of bij het zwembad, geen vreemden over uw eigendommen waken, maar houdt zelf toezicht.
- Vertrouw niet teveel op 'bewaakte' parkeerplaatsen.
- Neem kostbaarheden mee als handbagage.
- Neem zo weinig mogelijk contant geld mee en maak gebruik van bijvoorbeeld creditcards, traveller cheques en bankpas (met PIN-code).
- Bij ziekte/lichamelijk letsel: raadpleeg ter plekke een dokter en bewaar rekeningen e.d.
- Bij (verkeers)ongevallen: laat procesverbaal opmaken en vraag getuigenverklaringen,
- Bij bagageschade: doe aangifte bij de politie of vervoersmaatschappij, vraag bewijs van aangifte. Op een luchthaven is dit het Property Irregularity Report (PIR). Bewaar de beschadigde zaken. Maak bij reparatie zoveel mogelijk van erkende merkdealers of -reparateurs.
- Bij ernstige problemen: neem contact op met ANWB-Alarmcentrale of een van de ANWB-steunpunten (zie voor de telefoonnummers bij 'Telefoonnummers ANWB-Alarmcentrale'),

Benut in ieder geval de meest veilige bewaarplaats. In geval van verlies of diefstal van bagage en/of kostbaarheden dient u de normale zorgvuldigheid in acht te nemen. Is aan bovenstaande zorgvuldigheidsregels niet voldaan, dan bestaat er geen recht op schadevergoeding. Zie in dit verband artikel 7.2., 8.2. en 8.4. van de polisvoorwaarden (zie bijlage 14.I).

Schademelding
Na thuiskomst de schade binnen 14 dagen melden door middel van de schadeaangifteformulieren voor reisverzekering of annuleringsverzekering. U kunt deze bij ons of bij de verzekeringsmaatschappij opvragen.

Nuttige adressen:
- *Unigarant Verzekeringen N.V.*
  Postbus 50000, 7900 RP Hoogeveen
  Antwoordnummer 400, 7900 VB Hoogeveen
- *Raad van Toezicht op het Schadeverzekerings-bedrijf, Postbus 93560, 2509 AN Den Haag*
- *Ombudsman Schadeverzekering, Postbus 93560, 2509 AN Den Haag, tel. 070-3338999*

Deel:	A.	Voorbereidingen op uw reis
Hoofdstuk:	6.	Risico's, aansprakelijkheid en verzekeringen
Paragraaf:	**III.**	**Verzekering van Hanse Merkur**

Als een camper of huurauto onderdeel uitmaakt van uw reisplan, dan krijgt u te maken met de huur- en verzekeringsvoorwaarden van de verhuurder. Meestal zijn de standaard huurtarieven inclusief een standaard verzekering, dat wil zeggen dat schade aan uw auto of camper en aansprakelijkheid voor toegebrachte schades aan andere weggebruikers is verzekerd. De meeste auto- en camperverhuurders hanteren echter bij deze standaard verzekering een bedrag aan eigenrisico, dat ze eerst als borg innen op uw creditcard en vervolgens bij schade-gevallen inhouden. Dit eigenrisico bedrag is meestal gemaximeerd tot 5000 of 7500 aud/nzd (dus ca. 3000 à 4000 euro).

Bij de meeste auto- en camperverhuurders kunt u ervoor kiezen om dit eigenrisico bedrag te reduceren of af te kopen. Dit kost vaak honderden euro's, maar het extra verzekeringspakket omvat vaak meer dan alleen het reduceren of afkopen van het eigenrisico (zoals ook dekking van banden- en ruitenschade, zie hiervoor de verzekeringsvoorwaarden van de verhuurders).

Een goedkopere manier om het eigenrisico van de camper of huurauto "af te kopen" is door afsluiting van de Hanse Merkur verzekering. Hanse Merkur vergoedt in schadegevallen het eigenrisico bedrag, volgens de verzekeringsvoorwaarden van de basisverzekering van de verhuurder. U dient daartoe na de reis een schadeformulier en schaderapport in te leveren bij Hanse Merkur, waarna binnen enkele weken Hanse Merkur het door de verhuurder op uw creditcard geïnde eigenrisico bedrag wordt vergoed.

Nadeel van de Hanse Merkur verzekering is, dat u bij afhalen van de huurauto of camper (en per huurperiode) een hoge borg moet stellen en dat deze bij schade gevallen wordt ingehouden en pas na de reis wordt vergoedt. Tevens kunt u geen gebruik maken van eventuele extra dekkingen die de verhuurder in het aanvullende verzekeringspakket heeft gestopt.

Reizigers Manual voor de Pacific

Deel B / pagina's 41-90

B. Gebeurtenissen tijdens de reis

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 7. Vertrek van huis

Uw reis begint thuis. Als de dag van vertrek rommelig en gehaast verloopt, kunt u gemakkelijk wat dingen over het hoofd zien. Voor een reis naar de Pacific bent u vaak wat langer van huis en vanwege de grote afstand is het vaak ook niet zo gemakkelijk om contact te hebben met de thuisblijvers.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 7. Vertrek van huis
Paragraaf: I. Veilig achterlaten van uw huis

Neem een aantal voorzorgsmaatregelen voor u op reis gaat. U kunt daarmee diefstal, water-, brand- en andere schade zoveel mogelijk voorkomen.

Zorg dat uw huis bewoond lijkt. Een onbewoond huis is een makkelijk prooi voor inbrekers. Zorg daarom dat uw huis bewoond lijkt. Misschien kan iemand tijdens uw afwezigheid in uw huis trekken. Vraag buren of kennissen om de planten te verzorgen, de gordijnen open en dicht te doen, de post uit de brievenbus te halen en zo nu en dan het lichte laten branden.

Zorg voor goede sloten en verlichting. Goede sloten en verlichting ontmoedigen dieven. Besteed vooral veel aandacht aan de sloten van (achter)deur- en raamwerk op de begane grond en bij balkons. Zorg ook voor goede verlichting rondom het huis, zodat dieven niet onopgemerkt hun gang kunnen gaan. Als er bij u wordt ingebroken zonder aantoonbare sporen van braak, is het mogelijk dat de verzekeringsmaatschappij de schade niet vergoedt.

Laat apparaten niet onnodig in bedrijf. Als u uw huis onbewoond achterlaat, doof dan waar mogelijk waakvlammen en zorg dat uw televisie niet stand-by staat. Haal om kortsluiting of blikseminslag in apparatuur te voorkomen stekkers uit stopcontacten. In de winter is het verstandig om de waterleiding af te sluiten en buitenwaterleidingen zo nodig af te tappen.

Verdere tips:
- *Met een tijdklok kunt u zorgen dat het licht op de ingestelde tijden aan en weer uit gaat.*
- *Spreek geen boodschap in op uw antwoordapparaat waaruit blijkt dat u op reis bent.*
- *Vraag een bekende om zo nodig het gras te maaien.*
- *Laat de planten voor het raam staan.*
- *Onderbreek de bezorging van uw krant*
- *Vraag degene die uw brievenbus leegt om de post uit het zicht neer te leggen. Keurige stapeltjes op tafel bij het raam verraden uw afwezigheid.*
- *Leg sieraden, geld en belangrijke papieren in een (bank-)kluis of andere veilige plaats.*
- *Schrijf polisnummers van inboedel- en opstalverzekeringen op voor de thuisblijvers*
- *Schakel elektrische apparatuur uit (tv, video, audioset, bolier, koelkast, computer, ed.).*
- *Schakel de verwarming uit of zet deze op een lage stand in de winter*
- *Controleer of alle ramen en deuren gesloten zijn.*
- *Meld bij uw buren dat u op reis bent, laat hun een oogje in het zeil houden, schaf evt. beveiligingsapparatuur aan.*

Bij de politie en uw verzekeraar kunt u nog meer tips krijgen over inbraakpreventie.

Registreer uw eigendommen. De politie beschikt over registratiekaarten waarop u uw kostbaarheden kunt omschrijven. Deze kaarten kunnen helpen bij het opsporen van gestolen bezittingen. Maak eventueel foto's van uw kostbaarheden en bewaar deze op een veilige plaats.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 7. Vertrek van huis
Paragraaf: II. Contact met de thuisblijvers

Mensen die op reis zijn en die niet bereikbaar zijn, kunnen de thuisblijvers veel problemen bezorgen. Verdwijn daarom niet "spoorloos" naar het buitenland. Als u naar een vaste plaats gaat, laat uw vakantieadres (met telefoon en faxnummers) dan achter bij een aantal mensen. Trekt u rond, laat dan een route beschrijving met de adressen van uw verblijfsaccommodaties achter.

Vergeet niet om adressen, telefoon- en/of emailadressen van familie en vrienden mee op reis te nemen.

Hotellijst
U ontvangt van ons bij de tickets en vouchers ook een hotellijst met de adressen, telefoon- en emailadressen van de voor u gereserveerde hotels. U ontvangt die lijst in tweevoud, één voor u om mee te nemen op reis en één voor de thuisblijvers. Laat voor thuisblijvers ook het juiste vluchtnummer en de plaats van herkomst van uw terugvlucht naar Schiphol achter.

Noodadres (contactadres van een thuisblijver)
Het is ook belangrijk dat wij in geval van nood snel een thuisblijver op de hoogte kunnen brengen. Daarom wordt bij het boeken van de reis op het boekingsformulier gevraagd een telefoonnummer te verstrekken van een relatie die zo nodig kan worden gewaarschuwd. U bent zelf verantwoordelijk voor de verstrekking van de juiste gegevens.

Telefoneren met Nederland
U kunt vanuit vrijwel de hele wereld rechtstreeks naar Nederland bellen (landcode: 31). Bellen vanuit de Pacific is prijzig. U dient ook rekening te houden met het grote tijdverschil. Hieronder volgen enkele tips.

- Als u een mobiele telefoon bezit met een abonnement voor bellen naar en vanuit het buitenland, kunt u vanaf uw eigen telefoon direct naar Nederland bellen en bent u ook direct bereikbaar voor de thuisblijvers (onder hetzelfde mobiele nummer als in Nederland). Een mobiele telefoon van bijv. van de KPN telecom, T-mobile, Telfort, of Vodafone werkt ook in Australië, Nieuw-Zeeland en op de meeste eilanden in de Pacific. De beste ontvangst heeft u over het algemeen langs de hoofdwegen in de steden en dorpen, maar de ontvangst wordt steeds verder uitgebreidt. Voor telefoneren in de Verenigde Staten (incl. Hawaii) heeft u een zgn. "triband" telefoon nodig (i.p.v. een Europese "dualband" telefoon).
- Als u een "sim-lock" vrije mobiele telefoon bezit, dan kunt u in het buitenland bij telefoonwinkels een "prepaid" sim-kaart kopen, waarmee u voordelig lokaal en vaak ook internationaal kunt bellen. Denk er dan aan dat u de achterkant van uw telefoon dan moet openmaken en de sim-kaart moet vervangen. Het beste bewaart u uw Nederlandse sim-kaart op een veilige plek, want eenmaal terug in Nederland heeft u die weer nodig.
- Al voor uw vertrek uit Nederland kunt u bij de meeste telefoonwinkels een "prepaid" telefoonkaart kopen voor gebruik in het buitenland. De telefoonkaart kunt u gebruiken voor goedkoop internationaal telefoneren vanuit openbare telefooncellen. Zodra u de telefoonkaart heeft gekocht, belt u het inbelnummer dat op de kaart vermeldt staat. Daarna toetst u de pincode in die bij de

kaart hoort en volgt u de verdere instructies. Vervolgens kunt u meteen internationaal bellen tegen de lage voordeeltarieven. Bij een "prepaid"telefoonkaart heeft u geen abonnement nodig, er zijn geen andere verplichtingen. De kaart is prepaid en opwaardeerbaar. U kunt de telefoonkaart in principe vanaf iedere telefoon gebruiken, maar hotels hebben vaak het gebruik van telefoonkaarten uitgeschakeld.

- Bellen vanuit een postkantoor of telefooncel is bijna altijd goedkoper dan vanuit een hotel. Helaas vindt u door de opkomst van de mobiele telefonie ook in de Pacific steeds minder telefooncellen.
- U kunt vanuit de meeste landen ook collect bellen. Dat wil zeggen dat u telefoneert op kosten van degene die het gesprek aanneemt. U belt daarvoor eerst een Nederland Directnummer, waarna een telefoniste u doorverbindt. Een gesprek op kosten van de ontvanger ('collect call') kan ook vanuit een telefooncel worden gevoerd. Overigens accepteert ons kantoor in Nederland geen collect calls.

Faxen
Een andere mogelijkheid om berichten door te geven is via de fax. U heeft dan controle over de lengte en daarmee de kosten van het bericht. Bovendien hoeft u geen rekening te houden met tijdverschillen. De meeste hotels en post-kantoren beschikken over een faxapparaat. Let op: sommige hotels vragen ook kosten als u een fax ontvangt. Door de opkomst van het emailverkeer, is het wel steeds minder gebruikelijk om te faxen. Als u vanuit de Pacific naar PIT wilt faxen, kunt u dat doen naar +31 20 2050209.

Email
Tegenwoordig vindt u vrijwel op elke bestemming in de Pacific internetcafés of internetterminals (op luchthavens & postkantoren). Door een eigen email-account aan te maken op bijv. hotmail.com of gmail.com, kunt u makkelijk bereikbaar blijven voor thuisblijvers.

ANWB-Alarmcentrale
In ernstige gevallen spoort de ANWB-Alarmcentrale reizigers op die niet te bereiken zijn, omdat zij geen adres hebben achtergelaten. De ANWB roept deze reizigers op via Radio Nederland Wereldomroep of via Nederlandse kranten die in het buitenland te koop zijn. U kunt de ANWB-alarmcentrale telefonisch bereiken onder nummer +31 88 2692888 of via email (alarmcentrale@anwb.nl).

Radio Nederland Wereldomroep
Vrijwel overal in de wereld kunt u Radio Nederland Wereldomroep ontvangen met de nieuwsberichten, weerberichten en oproepen van de ANWB-Alarmcentrale. De Wereldomroep geeft twee keer per jaar een nieuw zendschema uit waarvan valt af te lezen via welke frequentie op de kortegolf de Wereldomroep kan worden ontvangen.

De volgende uitzendtijden en -frequenties zijn voor de Pacific op de korte golf momenteel van toepassing (tijd is Nederlandse zomertijd, lokale tijd in de Pacific is dus afhankelijk van de tijdzone):

Californië & Hawaii (04.59 - 05.27 uur) . . . 6.165 kHz
Australië & Zuid-Pacific (08.00 - 9.00 uur) 9.855 kHz

Volg het nieuws
Als u ver van de 'bewoonde wereld' reist, is het verstandig om u regelmatig te oriënteren over wat er in de wereld gaande is. Dan komt u niet voor verrassingen te staan in geval van natuurrampen, politieke omwentelingen of andere calamiteiten.

Nuttige adressen:
- *KPN Telecom, tel 0800-0402 (gratis), internet: www.kpn.com*
- *KPN Telecom directnummers voor 'collect call', tel 0800-0410 (gratis)*
- *KPN Rentcenter op Schiphol (verhuur van mobiele telefoons, bijv. voor gebruik in de USA). De telefoons dienen ruim van te voren besteld te worden (minimaal 3 dagen voor vertrek). Openingstijden 07.00-22.00 uur. Tel. 020 6530999, internet: www.rentcenter.nl*
- *ANWB-Alarmcentrale, tel. +31 88 2692888, + 31 70 3141414, email: alarmcentrale@anwb.nl.*
- *SOS-international Alarmcentrale, tel. +31 20 6515151, email: info@sosinternational.nl, internet: www.sosinternational.nl*
- *Radio Nederland Wereldomroep, Postbus 222, 1200 JG Hilversum, informatielijn: tel 035 - 6724333, internet: www.rnw.nl*

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 8. Van huis naar Schiphol

Schiphol is met alle vervoermiddelen goed te bereiken. Het NS station is onderdeel van Schiphol Plaza, de centrale hal van de Terminal. De taxi's en bussen stoppen direct vóór Schiphol Plaza. Als u zelf met de auto komt, kunt u parkeren op diverse locaties op de luchthaven. Als u met de auto wordt weggebracht, komt u aan op de weg vóór de vertrekhal. Hier staan de hallen (Vertrek 1, 2 en 3) aangegeven plus de namen van de lucht-vaartmaatschappijen die zich in die gedeelten bevinden. Vanwege de grote drukte (bij incheck en veiligheid-controles) adviseren we u 3 uur voor vertrek in te checken.

Voor vluchtinformatie en Schiphol Inlichtingen
- *Internet: www.schiphol.nl/vluchtinfo.htm*
- *Telefonische inlichtingen: 0900 - 0141 (0,40 euro/minuut)*
- *SMS/E-mail: via internet kunt u voor een bepaalde vlucht de actuele aankomst- of vertrekgegevens ontvangen op uw mobiele telefoon. Berichten via SMS zijn 0,70 euro/bericht (het eerste bericht is gratis), berichten via e-mail zijn gratis*

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 8. Van huis naar Schiphol
Paragraaf: I. Taxi service

Vanuit diverse plaatsen worden speciale taxi-diensten naar Schiphol aangeboden. Informeer hiervoor bij de taxicentrale in uw woonplaats. Er zijn ondertussen meerdere taxibedrijven die voordelige tarieven aanbieden voor brengen naar en halen van Schiphol, waarbij u deze ritten vooraf dient te reserveren.

Bij vervoer van Schiphol naar huis aan het einde van uw reis dient u direct na aankomst op Schiphol het taxibedrijf te bellen, om uw terugrit te herbevestigen (het taxibedrijf stuurt pas een chauffeur, nadat ze zeker weten dat u bent geland). Soms zijn vanwege drukte de wachttijden erg lang.

Voordelige taxiritten naar en van Schiphol:
- De Meerlanden Taxi: tel. 020 6475994, internet www.demeerlanden.nl
- Schiphol Travel Taxi: reserveren via www.schiphol.nl
- TVNS: tel. 0900 64 64 287, internet: www.tvns.nl
- Taxi Direkt: 020 633 3333, internet: www.taxidirekt.nl

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 8. Van huis naar Schiphol
Paragraaf: II. Met de auto

Bereikbaarheid & Parkeren
Schiphol ligt aan de rijksweg A4, de snelweg tussen Amsterdam en Den Haag. Houdt u rekening met vertragingen tijdens de ochtend- en avondspits en wegwerkzaamheden. Op de website van www.schiphol.nl vindt u een routeplanner die rekening houdt met de actuele verkeerssituatie. Eenmaal op Schiphol is de situatie als volgt:

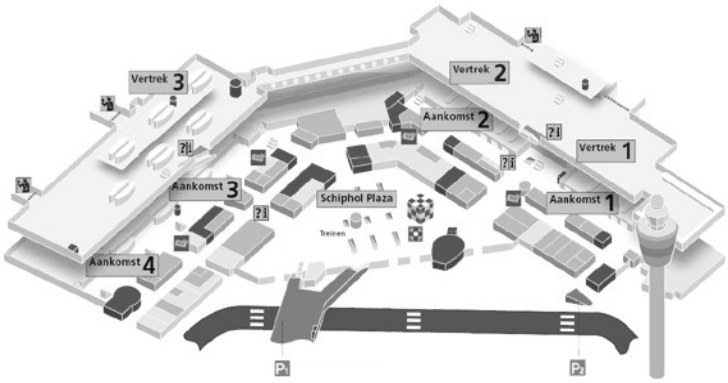

a. Wegbrengers
Wegbrengers die per auto passagiers naar Schiphol vervoeren, kunnen het beste de borden "Vertrekhal" volgen. U komt dan op de weg die vóór de drie vertrekhallen langs loopt. Hier staat op borden aangegeven welke luchtvaartmaatschappij zich in welke vertrekhal bevindt. Op deze weg mag alleen worden gestopt om passagiers te laten uitstappen en bagage uit te laden.

Incheckbalies
- *Vertrekhal 1: balie rij 1 t/m 8*
- *Vertrekhal 2: Self-service check-in en baggage drop-off points rij 9 t/m 12, en check-in balies 13 t/m 16*
- *Vertrekhal 3: balie rij 17 t/m 32*

b. Wegbrengers die de auto willen parkeren
De Schiphol Visitors Parking (parkeergarage P1 of P2) zijn speciaal bedoeld voor wegbrengers/afhalers, bezoekers en passagiers. Vanaf de snelweg volgt u de borden "P-Parkeren". Door de rijstrook-signalering te volgen komt u bij de ingang van de twee parkeergarages (P1/P2), beide op loopafstand van de Terminal (7-8 minuten lopen).

De parkeertarieven zijn: 2,00 euro per half uur en max. 29,50 euro per 24 uur, daarna 29,50 euro per 24 uur. Het tarief wordt de eerste 3 uur slechts per half uur berekend. Zo blijven uw parkeerkosten beperkt terwijl u toch even rustig de tijd heeft. Betaalwijze is als volgt:

P1/P2 Directe betaling met creditcard bij de in- en uitgangen. In de betaalautomaten met creditcards, met bankpas of contant geld (euro & us$)).
P1 In de betaalautomaten met bankpas.

c. Lang parkeren (langer dan 2 dagen)
Als u langer dan 2 dagen wilt parkeren, kunt u gebruik maken van parkeerterrein P3, op ca. 4 km afstand van de Terminal. U bereikt dit terrein door de borden "P3 - Lang Parkeren" te volgen. Dit is mogelijk vanaf de snelwegen A4 en A9. Vanaf het parkeerterrein rijdt 24 uur per dag een gratis pendelbus (ca. elke 10 minuten / rijtijd ca. 5 minuten) naar de Terminal. Voor het vervoer van uw auto naar de pendelbus-halte kunt u gebruik maken van de Parking Hopper.

De parkeertarieven zijn: 52,50 euro voor de eerste 72 uur (minimum tarief). Daarna 6,50 euro per 24 uur of deel daarvan.

Door te reserveren betaalt u voor de eerste 3 dagen 50,- euro en iedere volgende dag 6,- euro. U kiest zelf uw parkeerperiode van 3 tot 75 dagen.

-8 dagen . . . . . 80,00 euro
-15 dagen . . . . . 122,00 euro
-21 dagen . . . . . 164,00 euro

U kunt betalen in de betaalautomaten met contant Nederlands geld en creditcards. Directe betaling met creditcard bij de in- en uitgangen.

d. Smart Parking
Smart Parking is een veilige en goedkope parkeerplek op Schiphol. Hiervoor moet u minimaal 1 week voor vertrek online reserveren en betalen met uw credit card of iDEAL. Wanneer u meer dan 6 weken voor vertrek boekt maakt u gebruik van een vroegboekkorting. Meer informatie en tarieven vindt u op www.schiphol.nl.

In - en uitrijden
U kunt de parkeerplaats oprijden door het invoeren van uw credit card of intoetsen van de inrijcode. Neem altijd uw reserveringsbevestiging mee!
- credit card: Bij het inrijden steekt u uw credit card in de kaartlezer bij de slagboom. Gebruik dezelfde creditcard waarmee de reservering op internet is gemaakt. Werkt uw credit card niet, neem dan GEEN parkeerkaartje uit, maar vraag assistentie via de intercom. Bij thuiskomst kunt u direct uitrijden met uw credit card. Staat u langer dan de gereserveerde periode dan zullen de extra kosten automatisch worden verrekend via uw credit card.
- inrijcode: Toets op de zuil bij de slagboom uw 6-cijferige inrijcode in en druk op 'OK'. U ontvangt een parkeerkaartje (uw reservering is herkend). Komt er geen kaartje uit de kaartgever, vraag dan assistentie via de intercom. Bij thuiskomst kunt u direct uitrijden na het invoeren van uw parkeerkaart., mits u binnen de gereserveerde periode uitrijdt. Staat u langer dan de gereserveerde periode, dient u de kosten voor de extra geparkeerde dagen eerst bij een betaalautomaat of aan de kassa te voldoen.

Schiphol Valet Parking
Valet Parking is makkelijk voor reizigers die gesteld zijn op tijdwinst en comfort. U rijdt met uw auto direct naar de vertrekhal. Nadat u heeft geparkeerd kunt u uw autosleutel afgeven bij de Schiphol Valet Parking balie, die zich tussen vertrekhal 2 & 3 bevindt. U betaalt voor de eerste drie dagen 39,50 euro, en voor elke daaropvolgende dag 29,50 euro. Meer informatie vindt u op www.schiphol.nl of bel 020 4067890.

Mindervaliden
In alle parkeergarages en op alle parkeerterreinen zijn parkeerplaatsen voor mindervaliden.

Hoge voertuigen
De parkeergarages zijn geschikt voor voertuigen tot 2 meter hoog. Is uw voertuig hoger, dan kunt u gebruik maken van parkeerterrein P3 (Lang Parkeren). Indien u zich meldt bij de loge wordt het tarief van de parkeergarages P1/P2 in rekening gebracht. Tevens bestaat de mogelijkheid uw hoge voertuig te parkeren in een parkeerschijfzone op diverse locaties op de luchthaven. Deze zogenaamde "blauwe zones" hebben echter een maximale parkeertijd, variërend van 0,5 tot 1,5 uur.

Veiligheid
Om de veiligheid te waarborgen, wordt er toezicht gehouden door Airport Security.

Verkeersinfo. voor automobilisten
Als u vlak voor u naar Schiphol wilt weten wat de actuele verkeerssituatie is, kunt u op internet kijken (www.trafficnet.nl) of NOS-Teletekst raadplegen:
Files en vertragingen . . . . . pag. 730
Verwachting files en vertragingen . . . . . pag. 731
Werk aan de weg . . . . . pag. 732

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 8. Van huis naar Schiphol
Paragraaf: III. Met het openbaar vervoer

Trein
Van een zeer groot aantal stations reist u rechtstreeks of met één overstap naar het treinstation van Schiphol. Belangrijke overstapstations zijn Amsterdam Sloterdijk en Duivendrecht. Deze stations hebben twee boven elkaar liggende treinniveaus. Moet u in een van deze stations overstappen dan vertrekt uw aansluitende trein van het andere niveau dan waar u bent aangekomen. In de dienstregeling is hier met de overstaptijden rekening gehouden.

Vertrekt/arriveert u 's nachts of vroeg in de ochtend? Dan kan het NS-nachtnet uitkomst bieden. De nachttreinen rijden één keer per uur tussen Utrecht CS - Amsterdam CS - Schiphol - Leiden CS - Den Haag HS - Delft en Rotterdam CS en v.v.

Station Schiphol ligt pal onder de luchthaven. In de stationshal treft u gratis bagagewagens aan. Door Schiphol Plaza loopt u direct naar de vertrek- en aankomsthallen.

U kunt ruim van te voren een e-ticket kopen op www.ns.nl. Het e-ticket is persoonsgebonden. In de trein zal u om een identificatiebewijs worden gevraagd.

Voor binnenlandse treinkaartjes kunt u terecht bij de gele kaartjesautomaten nabij de perrons op Schiphol Plaza. Bij de loketten van de Nederlandse Spoorwegen zijn zowel vertrekinformatie als treinkaartjes (binnenlands en internationaal) verkrijgbaar. Deze loketten bevinden zich nabij de rood/wit geblokte kubus op Schiphol Plaza.

U kunt overigens uw treinkaartje ook ruim van te voren kopen, Verkrijgbaar bij de kaartautomaat of vraag aan een NS-servicebalie naar een kaartje zonder datum. Dit kan zowel voor de heen- als voor de terugreis. U hoeft alleen maar op de reisdag uw kaartje af te stempelen in de stempelautomaat die bij ieder perron staat.

Vanaf 2012 zal de NS reizen met de OV-chipknip invoeren, u dient dan eerst zo'n kaart te kopen (kan aan loket of bij de automaat), waarna u deze moet opwaarderen. Zowel bij binnenkomst als verlaten van het station zal u uw chipknip kaart moeten scannen bij een poortje, de ritprijs wordt dan automatisch afgeschreven van het kaartsaldo. Meer informatie op ns.nl.

Reistijden naar Schiphol

Amsterdam CS	0:15	Haarlem	0:40
Apeldoorn	1:12	Leeuwarden	2:34
Arnhem	1:16	Leiden	0:20
Assen	2:13	Maastricht	2:41
Breda	1:49	Nijmegen	1:45
Den Bosch	1:18	Roosendaal	1:26
Den Haag HS	0:30	Rotterdam CS	1:00
Deventer	1:26	Sittard	2:25
Doetinchem	2:01	Tilburg	1:31
Ede/Wageningen	1:02	Utrecht CS	0:50
Eindhoven	1:32	Venlo	2:09
Enschede	2:09	Vlissingen	2:20
Groningen	2:22	Zwolle	1:44

U vindt snel een reisadvies met de Reisplanner op de website van de NS (www.ns.nl). Deze geeft de snelste en kortste verbinding naar Schiphol. Ook vindt u hier actuele reisinformatie en er wordt ook de laatste informatie gegeven over tijdelijke aanpassingen van de dienstregeling.

Hogesnelheidslijn (HSL)
Als u in de omgeving van Rotterdam, Breda, Antwerpen of Brussel woont, kunt u gebruik maken van de hogesnelheidslijn (HSL). Vanuit Rotterdam rijdt u met de Fyra in 26 minuten naar Schiphol, vanuit Breda in 53 minuten. Vanuit België rijdt u met de Thalys vanuit Antwerpen in 0:56 uur en vanuit Brussel in 1:36 uur naar Schiphol.

Voor het reizen met de Fyra gelden twee tariefsoorten:
1. Het basistarief bestaat uit het gewone NS tarief op het traject plus de toeslag voor het reizen met de Fyra in één. Wanneer u in het bezit bent van een NS-Voordeelurenkaart, krijgt u bij reizen na 9 uur 's morgens 40% korting op het algemeen geldende NS tarief over de hele reisroute. De korting geldt niet over de toeslag. Kinderen van 4 t/m 11 jaar reizen met een Railrunner in de Fyra en betalen geen toeslag. Het kind moet reizen met een begeleider (max 3 kinderen per begeleider) en in dezelfde klasse reizen als de begeleider.
2. Het superdiscounttarief is een variabel tarief dat alleen via internet is te boeken, afhankelijk van het moment van reizen en boeken.

Treinkaartjes voor de Fyra en de Thalys zijn via de website van NS Hispeed te boeken: www.nshispeed.nl

Bus
Tussen Schiphol en alle omliggende plaatsen rijden van 's ochtends vroeg tot 's avonds laat zeer frequent stads- en streekbussen. Schiphol is vanuit o.a. Alphen a/d Rijn, rechtstreeks te bereiken met de Interliner. Vanuit Haarlem, Amstelveen of Amsterdam Bijlmer Arena rijdt u met de Zuidtangent rechtstreeks naar Schiphol.

De KLM-pendelbus rijdt elk half uur tussen Schiphol en diverse hotels in het centrum van Amsterdam.

Informatie Openbaar vervoer
Informatie over de treinverbindingen naar Schiphol kunt u op de volgende manieren vinden:

3. via internet (www.ns.nl)
4. op NOS-Teletekst, raadpleeg volgende pagina's:
a. Actuele info. over binnenlandse treinen . pag. 751
b. Actuele info. over internationale treinen pag. 752
c. Info. over werkzaamheden aan het spoor pag. 754
d. Actuele info. over stad- en streekvervoer pag. 755

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 9. Op Schiphol

Als u met het openbaar vervoer naar Schiphol gaat of uw auto op Schiphol parkeert, komt u aan op Schiphol Plaza, de centrale hal van de Terminal. Hier geven monitoren aan in welk deel van de vertrekhal (Vertrek 1, 2 of 3) u moet inchecken. Vanuit Schiphol Plaza kunt u de borden volgen naar het betreffende deel van de vertrekhal op de eerste verdieping. Bent u slecht ter been, of heeft u om een andere reden hulp nodig op Schiphol, lees dan de tekst in paragraaf V "Voorzieningen en service voor mindervaliden".

Schiphol Plaza
Het winkelcentrum Schiphol Plaza is voor iedereen toegankelijk. Ook als u niet per vliegtuig vanaf Schiphol naar het buitenland vertrekt, kunt u hier winkelen. In de winkels geldt echter een gewone BTW toeslag, ook als

passagier kunt u hier dus niet tax-free winkelen. Ruim veertig winkels, bars en restaurants bieden een gevarieerd assortiment van dagelijkse boodschappen tot luxe artikelen. Schiphol Plaza is 7 dagen per week geopend van 07.00 tot 22.00 uur. Voor uitgebreidere informatie:www.schiphol.nl.

Tickets ophalen op Schiphol
Als door omstandigheden door ons op Schiphol tickets en/of hotelvouchers moeten worden klaargelegd, dan kunt u die afhalen bij de balies van de luchtvaartmaatschappijen (zie hoofdstuk 18). U dient zich daar te identificeren met uw paspoort.

Vaccinatiecentrum
Binnen de Medische Dienst Schiphol vindt u een vaccinatiecentrum, waar u terecht kunt voor alle benodigde vaccinaties en al uw vragen op het gebied van reizen en gezondheid. Gespecialiseerde huisartsen en verpleegkundigen geven u alle informatie over de benodigde (en soms verplichte) vaccinaties en antimalaria medicatie. Deze vaccinatie- en medicatiegegevens worden geregistreerd in uw persoonlijke vaccinatiepaspoort (gele boekje). Daarnaast wordt u geadviseerd in het omgaan met eenvoudige medische ongemakken onderweg. Adviezen m.b.t. eten en drinken zijn daarbij ook van belang. Ook uw persoonlijke gezondheidstoestand m.b.t. de reis die u gaat maken kan besproken worden.

Het vaccinatiecentrum wordt o.a. door de Hoofdinspectie voor de Gezondheidszorg permanent op de hoogte gehouden over de actuele benodigde vaccinaties voor alle werelddelen en landen, dit alles ook in het belang van u als cliënt. Ofschoon het vaccinatiecentrum hulp kan bieden kort voor vertrek, adviseren we u ca. 6 weken voor uw vertrek uw medische voorzorgsmaatregelen te treffen.

Ook voor de aanschaf van geïmpregneerde klamboes, verbandtrommels alsmede losse verbandmiddelen en injektiemateriaal kunt u in het vaccinatiecentrum terecht. Betaling geschiedt uitsluitend contant, met bankpas (PIN) of met credit card.

KLM Travel Clinic Luchthaven Schiphol. Vertrekhal 2, boven incheck balie 16. Vanaf Schiphol Plaza borden Eerste Hulp volgen. Openingstijden: maandag t/m zondag van 8.30 tot 15.30 uur. Er hoeft geen afspraak gemaakt te worden, maar wij raden u aan dat wel te doen om lange wachttijden te voorkomen. Voor meer informatie: 0900 109 109 (0,80 euro per minuut) of stuur een e-mail naar: klmtravelclinic@klm.com

Voorzieningen toegankelijk voor iedereen
Hieronder vindt u een alfabetisch overzicht van alle voorzieningen in de publieke delen van de vertrekhal, aankomsthal en de bovenverdieping. N.B. Alle genoemde openingstijden en tarieven zijn onder voorbehoud.

- **Babyverzorging:** Luierwisselaar, wasbak en papieren handdoeken aanwezig. 24 uur per dag open. Bij diverse toiletten.
- **Bagage-depot:** Voor het achterlaten van bagage. U vindt het depot in de kelder tussen Aankomsthal 1 & 2. Openingstijden 06.00 - 22.00 uur. Buiten openingstijden kunt u via de intercom om assistentie vragen. Per bagagestuk eerste 24 uur (of een gedeelte daarvan) EUR 6.00 per stuk , 2e t/m 5e dag EUR 4,50 per stuk en van de 6e dag EUR 4,- per stuk. Maximaal 1 maand. Tel. 020-6012443.
- **Bagage kruier service:** Schiphol biedt een kuier service aan die u ondersteunt bij het tillen of vervoeren van uw bagage. Indien u gebruik wenst te maken van de kruier service dient u dit 5 werkdagen voor vertrek of aankomst te reserveren via e-mail: sdbv@schiphol.nl
- **Eerste hulp:** Medisch centrum. 24 uur per dag open. Tel. 020 - 601 25 28. Alarmnummer 020 - 601 25 27.
- **Gevonden voorwerpen**: Wanneer u een voorwerp ben verloren op Schiphol kunt u terecht bij één van de informatiebalies in de vertrek- en aankomsthallen. Alle gevonden voorwerpen worden maximaal 1 dag bewaard bij de informatiebalie, daarna kunt u bellen met 020 794 0800, of een Lost & Found formulier invullen op www. schiphol.nl. Indien uw verloren artikel is gevonden, kunt u het zelf ophalen. Afhaaltijden (op afspraak) zijn dagelijks van 07.00-18.00 uur. Uw verloren artikel kan, tegen kosten, per koerier naar u worden opgestuurd.

Overnachtingsmogelijkheden bij Schiphol
Als u de nacht voor vertrek of de nacht na afloop van de reis op Schiphol wilt overnachten, dan bestaan een aantal opties. De gemakkelijkste en één van de goedkoopste is overnachten in het Yotel Hotel in vertrekhal 2 bij pier D. Het Yotel biedt accommodaties in Japanse Stijl met gratis WiFi. Ook in het terminal gebouw vindt u het Mercure Schiphol Terminal. Er zijn tal van hotels direct buiten de terminal. Sommige 'airport hotels' liggen op enkele kilometers van de luchthaven. Er rijden gratis pendelbusdiensten tussen Schiphol en Bastion, Dorint, Ibis, Mercure Amsterdam Airport en Hotel Schiphol A4 hotels.

***Nuttige telefoonnummers**:*
- *Hotel Mercure Schiphol Terminal: in lounge 3. Tel 020 604 1339 of centrale reserveringen 020 654 5727*
- *Yotel, in vertrekhal 2. Tel. 020 708 5372 of www.yotel.com*
- *Bastion Hotel Schiphol, ca. 20 min. rijden vanaf Schiphol (bij A4 / afsl. Hoofddorp), tel. 023 562 3632*
- *Dorint Hotel Amsterdam Airport, ca. 10 min. rijden vanaf Schiphol (bij A9 / afsl. Aalsmeer), tel. 020 540 0777*
- *Holiday Inn Express Schiphol, ca. 20 min. rijden vanaf Schiphol (bij A4 / afsl Hoofddorp), tel 023 820 0090*
- *Hotel Hilton Schiphol, tegenover de Terminal, ca. 5 min. lopen, Tel. 020 710 4000*
- *Hotel NH Schiphol Airport, ca. 10 min. rijden vanaf Schiphol (bij A4 / afsl. Hoofddorp), tel. 020 655 05 50*
- *Hotel Ibis Amsterdam Airport, ca. 10 min. rijden vanaf Schiphol (bij A9 / afsl. Aalsmeer), tel. 020 502 5100*
- *Mercure Amsterdam Airport, ca. 10 min. rijden vanaf Schiphol (bij A4, afslag Sloten) tel. 020 617 9005*
- *Hotel Schiphol A4 (v/d Valk bij brugrestaurant), ca. 10 min. rijden vanaf Schiphol (bij A4 / afsl. P Den Ruygen Hoek), Tel. 0252 675 335*
- *Sheraton Amsterdam Airport Hotel, tegenover de Terminal, verbonden met corridor, tel. 020 316 4300*

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 9. Op Schiphol
Paragraaf: I. Inchecken

In de vertrekhal aangekomen, kunt u op beeldschermen zien in welke hal en bij welke balie rij u moet inchecken. Bij elk balieblok staat bovendien aangegeven aan welke balie welke vlucht wordt afgehandeld.

Vertrekhal 1: balie rij 1 t/m 8
Vertrekhal 2: balie rij 9 t/m 16
Vertrekhal 3: balie rij 17 t/m 32

Nadat u bij de juiste balie uw ticket en paspoort hebt laten zien, geeft u uw ruimbagage af. Bij het inchecken wordt tevens gecontroleerd of u niet teveel handbagage bij u heeft - als dat het geval is dient u deze ook in te checken (zie hoofstuk 4).

Bij het inchecken kunnen u vragen worden gesteld over, of u zelf uw bagage heeft ingepakt en steeds onder uw toezicht heeft gehad. Op vliegroutes naar de Verenigde Staten kunnen tevens vragen gesteld worden in het kader van terrorisme bestrijding.

U ontvangt een instapkaart (boardingpass) waarop vermeld staat bij welke uitgang (gate) het vliegtuig klaar staat en hoe laat u daar moet zijn. Zorg dat u op tijd bij de gate aanwezig bent. Zorg ervoor dat u uw paspoort en ticket weer op een veilige plek opbergt.

Zelf inchecken
U kunt bij veel luchtvaartmaatschappijen al thuis inchecken via internet. Dan hoeft u daarna op Schiphol alleen nog u bagage bij de balie af te geven.

Sommige luchtvaartmaatschappijen (zoals KLM) bieden in de vertrekhal de mogelijkheid in te checken bij zgn. Self-service check-in kiosken. Deze Self-service check-in machines zijn snel, comfortabel en makkelijk als u er goed mee om kunt gaan. U hoeft minder te wachten en u heeft zelf de controle over de te doorlopen stappen. De kiosken staan vlakbij de incheckbalies van de luchtvaart-maatschappijen. Daarna hoeft u dan alleen nog uw bagage af te geven aan de balie.

Frequent Flyer punten
Als u deelnemer bent aan een Frequent Flyer systeem van de luchtvaartmaatschappij, kunt u bij inchecken vragen of uw Frequent Flyer ID-nummer al in de computer staat. Bewaar uw boardingkaart voor het geval uw punten toch niet goed blijken te zijn verwerkt (dit kan dan binnen een maand na terugkomst met de boardingkaart alsnog worden geregeld).

Upgrading
Wanneer in een lijndiensttoestel een bepaalde klasse is volgeboekt, kan men in een hogere klasse worden geplaatst dan waarvoor men geboekt heeft. Men krijgt dan ook de service die bij de hogere klasse hoort. Een dergelijke opwaardering wordt 'upgrading' genoemd. Bij upgrading hebben leden van het 'Frequent Flyer' systeem van de maatschappij vaak voorrang.

Denied Boarding Compensatie
Ook op lijndienstvluchten is het soms mogelijk dat een vliegtuig overboekt is. Men verwacht altijd enkele geboekte passagiers die op het laatste moment niet op komen dagen. Deze passagiers worden 'no show's' genoemd. Op bijna alle vluchten is dit percentage passagiers een ervaringscijfer. Het kan echter voorkomen dat alle geboekte passagiers besluiten mee te vliegen. In dat geval blijven enkele passagiers op de luchthaven staan, wachtend op een alternatief. Voor deze groep passagiers is sinds kort een IATA-schaderegeling van kracht. Voor deze schaderegeling wordt rekening gehouden met de wachttijd en de vliegafstand. De luchtvaartmaatschappij dient evt. noodzakelijke extra maaltijd- en overnachtingskosten te vergoeden. U dient dit gelijk met het baliepersoneel van de luchtvaartmaatschappij te regelen. Het spreekt voor zich dat u een dergelijke situatie het beste kunt vermijden. Zorg ervoor dat u op tijd incheckt (2 uur voor vertrek). Zie ook bijlage 23 voor de EU regelgeving hieromtrent.

Instapkaart (Boardingpass)
Indien de vliegroute naar uw eindbestemming uit meerdere sectoren bestaat (bijv. Amsterdam - Hong Kong - Sydney), dan kunt u vaak al instapkaarten krijgen voor uw verdere doorvlucht(en). Indien u met verschillende luchtvaartmaat-schappijen vliegt, ontvangt u vaak alleen een instapkaart voor uw eerste vlucht U zal dan tijdens de tussenlanding bij de transferdesk een nieuwe instapkaart moeten vragen. Volg altijd de instructies van de baliemedewerker op.

Bagagelabel
Bij inchecken wordt aan uw koffer een bagagelabel gehangen met daarop de afkorting van uw reisbestemming. Dit kan bijv. LHR en LAX zijn, indien u via London Heathrow naar Los Angeles vliegt. Denk eraan dat bij aansluitende vluchten uw bagage over het algemeen wordt doorgestuurd naar uw eindbestemming. In enkele gevallen kan het zijn dat u - vanwege veiligheidscontroles - bij tussenstops al uw bagage van een lopende band moet halen en deze na de controle meteen weer moet afgeven, bijv.

- bij tussenlanding in de USA op doorreis naar de Pacific
- indien uw aansluitende vlucht een binnenlandse vlucht is (bijv. in Auckland bij doorreis naar Christchurch).

U krijgt een bagagecoupon (met dezelfde afkortingen als op het bagagelabel) op uw ticket of paspoort geplakt, die u dient te bewaren. De bagagecoupon is het bewijs dat u uw koffer heeft ingechecked. Deze coupon heeft u nodig indien uw koffer bij aankomst niet blijkt te zijn aangekomen of als er bij aankomst een bagagecontrole plaatsvindt.

Stoelnummers
Bij inchecken worden de zitplaatsen definitief toegekend. Een goede zitplaats is zeker op een lange vlucht voor veel passagiers belangrijk. Wat precies een goede zitplaats is, is vaak een persoonlijke keus. Indien op uw vluchtschema stoelnummers staan vermeld, controleer dan bij inchecken of deze overeenkomen met die op uw reservering. U kunt evt. verzoeken om andere zitplaatsen, bijv bij een nooduitgang (deze stoelrijen worden over het algemeen alleen bij inchecken toegewezen).

De zitplaats toewijzing is altijd een zaak van de luchtvaartmaatschappij - volgt u de instructies van het personeel bij inchecken. Over het algemeen geldt dat naarmate u vroeger inchecked, u keuze heeft uit meer nog niet toegewezen zitplaatsen (en daarmee dus meer kans heeft op uw favoriete zitplaats).

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	9.	Op Schiphol
Paragraaf:	**II.**	**Paspoort/ticketcontrole**

Vanaf de incheck balies gaat u met uw handbagage naar de paspoort/ticketcontrole. Deze bevindt zich achter de balie-rijen. Bij de controle toont u uw paspoort en de instapkaart.

Als u een overstap heeft in Londen of Frankfurt, zal de eerste vlucht vanaf Schiphol waarschijnlijk vertrekken uit het zgn. "Schengen" gebied. U hoeft dan alleen uw ticket te laten zien. Na de ticketcontrole volgt de controle van u als passagier en uw handbagage. Reist u naar een niet-Schengenland dan vindt deze controle plaats bij de gate. Zie ook paragraaf B.9.IV.

Houdt u er rekening mee dat in de zomervakanties en vlak voor Kerst de wachttijden voor de paspoortcontrole kunnen oplopen.

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	9.	Op Schiphol
Paragraaf:	**III.**	**Terminal & Tax Free Shops**

Wachtruimte
Eenmaal de controle gepasseerd, komt u in het terminal-gedeelte achter de douane. Hier zijn tal van voorzieningen om de tijd die er nog rest tot het vertrek aangenaam door te brengen: de Tax Free Shops, restaurants, koffiebars etc. Gele borden wijzen u de weg naar de gates. Groene borden verwijzen naar de andere voorzieningen.

Tussen de terminals Zuid (Schengen) en Centraal (niet-Schengen) bevindt zich een glazen scheidingswand. Wilt u gebruik maken van faciliteiten die binnen de andere wacht-

ruimte liggen, dan passeert u de paspoortcontrole en douane.

In de wachtruimte hangen beeldschermen waarop wordt aangegeven of het instappen voor uw vlucht al is begonnen. Zorg dat u op tijd bij de gate bent.

Tax Free Shops
Het Amsterdam Airport Shopping Centre omvat drie, bijna identieke, winkelcentra in de verschillende gedeelten van de wachtruimte. In totaal zijn er 51 winkels met een assortiment van meer dan 120.000 artikelen.

In de winkels met drank- & tabakswaren staat aangegeven welke hoeveelheid u maximaal mag meenemen naar uw bestemming. U kunt betalen met de meest gangbare valuta, credit cards en Travellers cheques. Openings-tijden: van eerste tot laatste vertrek van de vliegtuigen.

De Tax Free Shops op Schiphol zullen uw taxfree gekochte vloeistoffen en gels in een doorzichtige gesealde tas verpakken. U kunt deze tas meenemen in het vliegtuig, mits u de verzegeling niet verbreekt en u de vloeistoffen en gels direct voor uw vlucht heeft gekocht.

Let op! *Vanaf Schiphol kunt u taxfree gekochte vloeistoffen en gels (van meer dan 100 ml) in een gesealde Schiphol-tas meenemen in het vliegtuig. Echter als u op weg naar uw eindbestemming ergens een tussenlanding maakt, zal u op deze luchthaven opnieuw door een veiligheidscontrole moeten gaan. U zult dan uw op Schiphol gekochte vloeistoffen moet achterlaten.*

Als u een tussenlanding maakt in de Verenigde Staten, dan ontvangt u bij binnenkomst in de Verenigde Staten uw koffer terug (moet u van de band halen). U heeft dan de gelegenheid om uw Tax Free aankopen in uw koffer te doen.

Airline Lounges
Als u in de First of Business Class reist vanaf Schiphol, kunt u gebruik maken van speciale lounges van de luchtvaartmaatschappijen. De airline lounges bevinden zich op de eerste etage in het terminal gebouw. Voor exacte aanduidingen zie de bewegwijzering op Schiphol.

Gebedsruimte/pastoraat
Twee gebedsruimten voor alle godsdiensten. Zondags-diensten om 11.00 en 12.00 uur. Openingstijden 06.00-22.00 uur. Dominee Mw. A. van der Hart en pater W. van Broekhoven. Tel. tijdens kantooruren: 020 - 601 26 66 of 020 - 601 25 67. Buiten kantooruren en/of spoedgevallen via HelloPort Schiphol Inlichtingen, tel. 0900-0141.

TNT/KPN Service
Bemande post-, telefoon- en fax-service. Openingstijd 06.00 uur, sluitingstijd afhankelijk van vluchtschema's. H2. Tevens onbemande service, 24 uur per dag beschikbaar.

Internetten
Schiphol biedt in samenwerking met KPN HotSpots op de hele luchthaven draadloos internet. Zelfs tot aan de gates kunt u internetten. U gebruikt uw eigen laptop of tablet en bent in een paar stappen online via de portal die automatisch verschijnt als u uw browser opstart. Er worden drie internetdiensten geboden: draadloos internet via WiFi, bedraad internet of internet op computers in de Internet Centres of Zones, die zich bevinden in Lounge 1, 3 en 4, op enkele pieren en op Schiphol Plaza.

Roaming
KPN HotSpots verzorgt in samenwerking met Schiphol de internet diensten voor passagiers en streeft naar diensten met een hoge kwaliteit waar zoveel mogelijk passagiers gebruik van kunnen maken. KPN HotSpots heeft met diverse andere HotSpots aanbieders en HotSpots providers afgesproken dat hun klanten gebruik mogen maken van internet op Schiphol. Dit wordt ook wel 'roaming' genoemd. De betreffende klanten kunnen inloggen met hun eigen account en rekenen hiervoor af met hun eigen provider.

Aanschaf tegoed voor Internet toegang
Een tegoed voor internet kunt u online kopen, via de betaalmachines (beide credit card) of in een nabij gelegen horecagelegenheid of winkel waar het ook mogelijk is met contant geld af te rekenen. Op het scherm van de computers is aangegeven welke horecagelegenheid of winkel het betreft. U kunt ook afrekenen via de KPN portal, het betalen met credit card en het inloggen is uiteraard beveiligd.

Bijzondere voorzieningen voor passagiers:
- *Babykamer: Gratis gebruik van wiegjes en babybad. Handdoeken en lotiondoekjes aanwezig. Openingstijden 06.00-22.00 uur. Holland Boulevard, tussen de E en F Pier.*
- *Babyverzorging: Luierwisselaar, wasbak en papieren handdoeken aanwezig. 24 uur per dag open. Bij diverse toiletten.*
- *Douches: Te bespreken bij de balie van het Mercure Schiphol Terminal in Lounge 3 op de eerste etage. Handdoeken en zeep ook verkrijgbaar bij de balie. 24 uur per dag open.*
- *Stilteruimte: Schiphol beschikt over een stiltecentrum (meditation Centre) voor alle religies. Zondagsdienst om 11.00 uur, in het Engels. Openingstijden 07.00-17.00 uur. Telefoon: 020 - 601 4751. U vindt de stilteruimtes in vertrekhal 2 bij de Holland Boulevard en in vertrekhal 3 op de eerste etage.*
- *Holland Boulevard met onder andere een bibliotheek, een dependance van het Rijksmuseum, Holland Casino en een Kids Forest*

KPN Internet Centre
Met de nieuwe self service formule worden u diverse faciliteiten op het gebied van internet aangeboden.

Een rustige en comfortabele werkplek vindt u in het KPN Internet Centre. U kunt hier gebruik maken van draadloos internet of, indien u geen laptop of tablet heeft, van één van de computers. Daarnaast kunt u uw laptop ook via een LAN aansluiting met ons netwerk verbinden.

De werkplekken zijn zo ingericht dat de privacy is gewaarborgd. Het KPN Internet Centre biedt primair toegang tot internet, maar voor extra gemak is het mogelijk om via uw eigen laptop, of via een computer uw documenten te printen, kopiëren, scannen of faxen. De instructies zijn ter plekke aangegeven.

In Lounge 2 is elke computer voorzien van een toetsenbord waar een USB stick op aangesloten kan worden. Dit biedt u de mogelijkheid uw eigen bestanden te mailen en/of te printen. Daarnaast is het mogelijk de batterij van uw mobiele telefoon of laptop op te laden. Deze service wordt gratis aangeboden.

De KPN Internet Centres zijn 24 uur per dag geopend en bevinden zich achter de paspoortcontrole in Lounge 1 en Lounge 2, op de 2e etage.

KPN Internet Zones
Op de zones kunt u ook gebruik maken van computers en uiteraard uw eigen laptop. De KPN Internet Zones kunt u vinden vinden op Schiphol Plaza en achter de paspoort controle in Lounge 1(1ste etage), de C-pier (bij C10), Lounge 3 (de G-pier), de D-pier, en Lounge 4 (M-pier).

Beveilingingstip
Wanneer u in openbare HotSpots voor zakelijke doeleinden een internetverbinding maakt, is het raadzaam dat u op de hoogte bent van het beveiligingsbeleid van uw bedrijf. De

communicatie van en naar uw bedrijfsnetwerk is pas beveiligd zodra u een VPN-sessie heeft gestart. KPN adviseert u daarom de VPN-sessie zo snel mogelijk te starten nadat u de draadloze verbinding tot stand heeft gebracht en ingelogd bent op het draadloze netwerk. Hierna kunt u met een grotere mate van beveiliging toepassingen op uw bedrijfsnetwerk openen of gebruik maken van internet. De inschatting of uw internet-verbinding veilig is, is en blijft uw eigen keuze en verantwoordelijkheid.

KPN Helpdesk

Als u vragen heeft bij het gebruik van de diensten, kunt u op elk moment van de dag, alle dagen van de week, contact opnemen met de KPN helpdesk. In de KPN Internet Centres vindt u een telefoon die direct in verbinding staat met de helpdesk. Door de hoorn op te pakken wordt u met de helpdesk verbonden. U kunt ook zelf bellen naar het telefoonnummer 020 6531852.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 9. Op Schiphol
Paragraaf: IV. Bij de Gate / Veiligheidscontrole

Zorg ervoor dat u op tijd bij de gate bent. Voordat u het vliegtuig in gaat, vindt er aan de gate een veiligheids-controle op personen en handbagage plaats. De hand-bagage wordt met röntgenstralen doorgelicht. Door de lage stralingsdosis waarmee dit gebeurt lopen lichtgevoelig foto- en filmmateriaal geen schade op.

Daarnaast moet elke passagier bij de gate door een poortje lopen ter controle op metalen voorwerpen. Vooraf hieraan zal u worden gevraagd metalen voorwerpen zoals geld, sleutels en dergelijke te tonen. Zorg ervoor dat u geen scherpe voorwerpen, vloeistoffen of gels meedraagt in uw kleding. Het kan zijn dat u verzocht wordt uw jas, vest, riem en schoenen uit te doen (deze gaan dan door de röntgen machine). Het kan zijn dat u bij de controle wordt gefouilleerd, u dient hier desgevraagd aan mee te werken. Schiphol maakt naast fouilleren ook gebruik van security scans die zijn voorzien van een screeningstechnologie waarbij de privacy is gewaarborgd. De Security scan maakt gebruik van millimeter wave technologie. Deze ongevaar-lijke millimetergolven gaan niet door het lichaam heen, maar weerkaatsen op het lichaam en op voorwerpen. De scans worden niet bewaard en worden door een computer beoordeeld.

U dient altijd in het bezit te zijn van uw paspoort als identificatiemiddel. Om problemen te voorkomen kunt u bij de veiligheidscontrole beter geen "verdachte" grappen of opmerkingen maken. Met name in de Verenigde Staten wordt deze controle de laatste jaren zeer serieus genomen.

Houdt u er rekening mee dat er zich in de handbagage geen scherpe voorwerpen mogen bevinden (zoals nagelschaar, zakmes, naalden etc.). In de handbagage kunt u alleen vloeistoffen en gels meenemen met een totaal maximum volume van 100 milliliter. U dient deze uit uw handbagage (en evt. kleding) te halen en in een door-zichtige plastic zak te stoppen voor inspectie. Meer nuttige informatie over uw handbagage vindt u paragraaf A.4.I.

Achter de veiligheidscontrole zult u nogmaals uw instap-kaart en paspoort moeten tonen. Hierbij tellen ze het aantal passagiers. Daarna komt u in de afgesloten wachtruimte van de gate. Binnen deze wachtruimte zijn de voorzieningen vaak zeer beperkt (bijv. geen toiletten).

Als het boarding personeel aangeeft dat u kunt gaan "boarden", dan loopt u met uw handbagage via de slurf naar het vliegtuig. Bij de deur van het vliegtuig moet u dan nogmaals uw instapkaart laten zien voor de toewijzing van de juiste stoel.

Let op! *U bent verplicht zich te houden aan de regels en veiligheidsvoorschriften van de luchtvaart. Als u om de één of andere reden zich hier niet aan houdt en u komt daardoor niet mee op de geplande vlucht, dan kan dit grote gevolgen hebben voor uw reis. In principe bestaat er dan geen recht op refund van de reissom of schade-vergoeding. U loopt daarbij tevens een strafrechtelijk risico.*

Als u, om welke reden ook, te laat bij de gate aankomt en u wordt niet meer toegelaten tot het vliegtuig (ook al zijn de deuren nog open), bent u in principe zelf verantwoordelijk voor de gevolgen. De luchtvaart-maatschappij zal doorgaans eerst een "last boarding call" omroepen en daarna overgaan tot het 'off loaden', of verwijderen van uw ruimbagage. U vertraagt daardoor de vlucht en zal in de meeste gevallen geen recht meer hebben op een alternatieve vluchtmogelijkheid.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 9. Op Schiphol
Paragraaf: V. Voorzieningen en service voor mindervaliden

Vanzelfsprekend is de luchthaven goed toegankelijk voor mindervalide passagiers. De terminal is geheel zonder drempels uitgevoerd, alle verdiepingen zijn met liften bereikbaar en er zijn automatische schuifdeuren. Natuurlijk zijn er ook aangepaste toiletten. In de winkels en horeca voorzieningen verleent het personeel graag assistentie. Dove of slechthorende passagiers kunnen op Schiphol gebruik maken van een teksttelefoon en een speciale voorziening bij de inlichtingen balie.

Met de trein naar Schiphol

Elk perron van het NS-station Schiphol beschikt over een lift. Indien u hulp nodig heeft op de NS-stations kunt u deze telefonisch aanvragen bij de NS: 030 235 7822; dagelijks van 07.00-23.00 uur (op feestdagen vanaf 08.00 uur). Ook kunt u op de website van de NS (www.ns.nl) assistentie aanvragen. Als u hulp voor de volgende dag aanvraagt, dient uw verzoek reeds vóór 14.00 uur binnen te zijn.

Met de auto naar Schiphol

Op de parkeerterreinen en voor de terminal zijn op verschillende plaatsen verlaagde stoepranden aangebracht. Op de parkeerlocaties P1, P2 en P3 zijn speciale parkeer-plaatsen (gemarkeerd door het internationale symbool voor gehandicapten) voor auto's van mindervaliden. Uw gepar-keerde auto moet hier zijn voorzien van een invaliden-ontheffing. Een aangepaste bus (speciaal voor rolstoelgebruikers) rijdt op uw verzoek gratis tussen P3 en de terminal. U dient dit verzoek minstens 24 uur van te voren door te geven aan de IHD Schiphol Service.

Waarom soms begeleiding nodig ?

Om uiteenlopende redenen kunnen passagiers "een hel-pende hand" nodig hebben op de luchthaven. Passagiers die een rolstoel gebruiken hebben altijd hulp nodig bij het aan boord gaan, omdat een rolstoel niet in het gangpad van een vliegtuig past.

IHD Schiphol Service

IHD (International Help to the Disabled) Schiphol Service is een gespecialiseerd bedrijf dat aan passagiers assistentie verleent op het gehele luchthaven terrein, waaronder NS station Schiphol, Schiphol Plaza, op de aankomstpasage of op de parkeerplaatsen. De assistentie kan worden gegeven tot in het vliegtuig, zowel bij aankomst als bij vertrek.

Alle medewerkers van IHD Schiphol Service hebben een (para)medische opleiding (veelal verpleegkundigen of ziekenverzorgenden) en zijn zeer ervaren in het tillen en begeleiden van reizigers. Zij zijn 7 dagen per week 24 uur

beschikbaar. Voor passagiers zijn er geen kosten verbonden aan de assistentie.

Voor wie is deze hulp?
Iedere passagier die verwacht zich niet geheel zelfstandig op de luchthaven te kunnen bewegen kan hulp aanvragen. Bijvoorbeeld:
- Passagiers die niet of nauwelijks kunnen lopen;
- Passagiers die een beperkt uithoudingsvermogen hebben en geen lange afstanden kunnen afleggen;
- Passagiers die doof of slechthorend zijn;
- Passagiers die blind of slechtziend zijn;
- Passagiers die erg angstig zijn;
- Alleen reizende kinderen.

Welke hulp kan worden gegeven?
Bij vertrek: ophalen bij de trein, de bus, de taxi of de parkeerplaats en begeleiding tot in het vliegtuig.
Bij aankomst: begeleiding vanaf het vliegtuig tot waar de passagier gebracht wil worden op het luchthaventerrein. Uiteraard is het ook mogelijk om hulp aan te vragen voor slechts een gedeelte van het traject. Zowel bij vertrek als aankomst is hulp bij toiletbezoek op de luchthaven mogelijk.

IHD maakt gebruik van rolstoelen en zogenaamde elektrowagens om de passagiers te begeleiden.

Hoe vraagt u hulp aan?
Voor de begeleiding vanaf de incheck balie tot in de vliegtuigstoel en vanuit de vliegtuigstoel tot aan de bagagebanden moet IHD een officiële opdracht van de luchtvaartmaatschappij ontvangen. Daartoe dient u bij het boeken van de reis door te geven dat u assistentie op de luchthaven nodig hebt. De luchtvaartmaatschappij heeft de keuze om de assistentie zelf uit te voeren of de assistentie aan IHD uit te besteden.

Voor hulp tot aan de incheckbalie kunt u rechtstreeks contact opnemen met de afdeling Coördinatie. De afdeling Coördinatie behandelt alle aanvragen. Indien u rolstoelgebonden bent en met de trein naar en van Schiphol reist, moet u er rekening mee houden dat u de NS hiervan tijdig op de hoogte moet stellen.

IHD Schiphol Service B.V., Vertrekpassage 114, 1118 AS Schiphol, Tel. 020 316 1417 (Coördinatie), Internet: www.ihd-schiphol.nl

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 9. Op Schiphol
Paragraaf: VI. Na de reis bij terugkomst

Na terugkeer van uw reis loopt u vanuit het vliegtuig in de richting van de wachtruimte. Let wel: bij uw terugkomst in Nederland mag u niet meer belastingvrij kopen! Komend vanuit de gate volgt u de borden 'Aankomst' en 'Uitgang'.

Paspoortcontrole
U passeert de paspoortcontrole, tenzij u uit een Schengenland komt via Aankomst 1. Na de paspoortcontrole komt u bij de bagagebanden op de begane grond.

Bagage
In de bagagehal staat op beeldschermen aangegeven van welke band u uw bagage kunt afhalen. Boven iedere bagageband staat bovendien het vluchtnummer en de plaats van herkomst van de vlucht vermeldt. Op Schiphol staan gratis bagagekarren tot uw beschikking (op andere luchthavens heeft u soms lokaal muntgeld of credit card nodig voor een bagagekar). Indien u van een kruier gebruik wilt maken, kunt u deze oproepen via een drukknop bij de bagageservice-balie.

Douane
Nadat u de bagage hebt opgehaald gaat u door de douane. De groene doorgang neemt u indien u niets hebt aan te geven of als er aan uw bagage labels zijn bevestigd met groene randen. De rode doorgang moet worden genomen indien u wel iets hebt aan te geven. Als u door de douane bent, komt u in de aankomsthal.

Per trein/auto/taxi naar huis
Vanuit de aankomsthal loopt u Schiphol Plaza in en komt u direct bij de treinen. De pendelbus naar het parkeerterrein P3 vindt u aan de weg voor Schiphol Plaza. Hier is ook een taxistandplaats. Per auto kunt u het luchthaventerrein verlaten door de borden 'Uitgang' te volgen; u komt dan op de rijksweg A4.

Afhalen met de auto
Afhalers worden geadviseerd Teletekst te raadplegen voor eventuele vertragingen (NOS-Teletekst, pag. 756, 757 & 758). De afhalers kunnen ook telefonische inlichtingen krijgen over aankomsttijden op Schiphol: 0900 0141 (0,50 euro per minuut) of via de website www.schiphol.nl. Personen die per auto passagiers komen afhalen, kunnen het beste rechtstreeks met de auto naar een van de parkeergarages rijden (P1 en P2). Volg hiervoor vanaf de snelweg de borden 'P Parkeren'. De garages liggen op korte, overdekte loopafstand van de terminal. Mocht de loopafstand toch een bezwaar zijn, dan kan na het begroeten van de passagiers de auto worden voorgereden op de weg voor Schiphol Plaza. Hier mag worden gestopt voor passagiers en bagage. Het is niet toegestaan op deze weg te parkeren.

Wegenwacht
Indien bij terugkomst blijkt dat uw auto niet start, omdat u bijvoorbeeld bent vergeten uw lichten uit te doen, dan kunt u vanuit de loge door middel van een rechtstreekse lijn contact opnemen met de Wegenwacht (of: ANWB Wegenwacht, tel. 088 2692888; 0,03 euro per minuut).

Speciaal transport van Schiphol naar huis
-Schiphol Transfer Assistance (STA) balie voor bestelde taxi's. 24 uur/dag open. Tel. 020 6013400
-Taxi-balie: Tel. 020 6531000

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 10. In het vliegtuig

Hieronder wordt achtergrondinformatie gegeven over luchtvaartmaatschappijen in het algemeen.

Dienstregeling & 'codesharing'
Een dienstregeling heeft meestal een vast wekelijks patroon, weergegeven in de "timetable" van de maatschappij. Ofschoon vaak in de dienstregeling is vastgelegd welk vliegtuig welke route vliegt, kan de maatschappij toch besluiten een ander type vliegtuig op uw vlucht in te zetten. Stoelreserveringen zijn hierdoor altijd onder voorbehoud. Op sommige routes werken bepaalde luchtvaartmaatschappijen samen. We spreken hier van 'codesharing'. Het kan dus zijn dat uw vlucht twee of meer vluchtnummers heeft. Typische voorbeelden van dergelijke samenwerkingen zijn:

- KLM, Air France en Delta Airlines
- Qantas en British Airways
- Air New Zealand, Air Pacific en Air Tahiti Nui

Vliegtuigtypen
De meeste luchtvaartmaatschappijen beschikken over meerdere typen vliegtuigen. De maatschappijen zijn vrij in hun keuze welk vliegtuigtype het beste kan worden ingezet op een bepaalde route, afhankelijk van aantal passagiers, de vliegafstand en de faciliteiten van de betreffende luchthavens. In de luchtvaart gelden strikte veiligheidsregels. Deze regels zijn internationaal en gelden dus ook voor de Pacific. De luchtvaartmaatschappijen

dienen hierdoor veel geld te besteden aan onderhoud en aanschaf van nieuwe toestellen en opleiding van hun personeel. Uw veiligheid wordt hierdoor gewaarborgd.

Elk vliegtuigtype is anders. U dient hier rekening mee te houden, met name ten aanzien van uw oriëntatie op de dichtstbijzijnde nooduitgang en de beschikbare noodfaciliteiten (rookmelders, noodverlichting, zwemvesten, ed.). Handbagage dient te worden opge-borgen in de bagagebakken boven uw hoofd of onder de stoel voor u. Wanneer u een stoel heeft bij de nooduitgang, dient u deze ten aller tijden vrij te houden (u mag hier dus geen bagage neerzetten). U dient bij deze stoelen tevens in staat te zijn in noodsituaties de nooduitgang zelfstandig open te maken. U wordt geacht uw mobiele telefoon uit te zetten tijdens de vlucht. Bij opstijgen en landen dient u tevens al uw andere elektronische apparatuur (laptop, gameboy, etc) uit te schakelen. Bij uw zitplaats vindt u in het stoelvak een kaart met specifieke veiligheidsaanwijzingen (vraag hier evt. om bij het boordpersoneel).

Sommige toestellen vliegen half met passagiers en half met vracht. Een dergelijke uitvoering van een toestel wordt een 'Combi' genoemd.

Personeel aan boord van het vliegtuig
De volgende personen maken deel uit van de groep cockpit- en cabinepersoneel:

- **captain,** de gezagvoerder. Dit is de vlieger met de meeste ervaring. Hij is verantwoordelijk voor het hele toestel. U dient zijn aanwijzingen altijd op te volgen, zijn wil is letterlijk wet in de lucht;
- **co-piloot,** de 1e officier. Deze voert samen met de captain de vlucht uit;
- **purser,** de baas van stewards en stewardessen;
- **stewards/stewardessen,** verzorgen maaltijden, drankjes, etc. voor de passagiers.

Om u een idee te geven van de grootte van een vliegtuig het volgende: de 4 motoren van een Boeing 747 zijn goed voor een gezamenlijk vermogen van 195.000 pk (paardekracht). Het startgewicht bedraagt circa 390.000 kilo. Het toestel heeft 18 wielen. In de vrachtruimte passen 2 tennisbanen. Om een Boeing 747 te beschilderen is 200 liter verf nodig.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 10. In het vliegtuig
Paragraaf: I. Instappen / vliegtuigtype / uw zitplaats

Een vliegreis vanuit Nederland naar de Pacific duurt vaak meer dan 20 uur. De meeste tijd hiervan brengt u door in uw vliegtuigstoel. Een goede zitplaats en een comfortabele stoel zijn dan belangrijk.

Indeling van het vliegtuig
De maatschappijen zijn vrij in de indeling van een toestel. Zij kunnen hun eigen sfeer en huisstijl bepalen. De indeling van de cabine in klassen en stoelen noemt men 'configuratie'. Het aantal stoelen in een bepaalde klasse verschilt per vliegtuig en per luchtvaartmaatschappij. De volgende klassen-indeling is de meest gebruikelijke.

- **Economy class**, dit is de goedkoopste klasse in een vliegtuig. Wanneer er meerdere klassen in het toestel zijn, bevindt de economy class zich achterin. De stoelen staan vrij dicht op elkaar. Vrijwel alle luchtvaartmaatschappijen hebben in verband met de veiligheid het roken aan boord volledig verboden. De bagagevrijdom is 20 kilo bij weight concept (zie hoofdstuk 4).
- **Economy Plus**, steeds meer maatschappijen - zoals bijv. KLM en Air New Zealand - creëren een tussenklasse die meer beenruimte en soms betere maaltijden bieden dan in de economy class. De tickets voor een economy plus klasse zijn ongeveer 30-50 % duurder dan een economy class ticket, maar veel minder prijzig dan business class. Wanneer u gebruik wilt maken van de economy plus dan u dit het beste zo snel mogelijk aan ons doorgeven zodat wij kunnen uitzoeken of dit beschikbaar is op uw route en wat het kost.
- **Business class**, deze klasse is luxer dan de economy class. Voor lange vluchten is deze klasse te prefereren. Er is circa 30% meer beenruimte tussen de stoelen en de stoelen zijn ook breder. Veel maatschappijen hebben in de business class zgn. flat beds, waarop u 's nachts gestrekt kan liggen. Op intercontinentale vluchten kan de passagier een keuze maken uit 3-gangen menu's. Op veel luchthavens is voor business class passagiers een speciale lounge beschikbaar. Deze lounge biedt rust, gratis drankjes en apparatuur als fax en kopieerapparaat. De bagagevrijdom is 30 kilo bij weight concept (zie hoofdstuk 4).
- **First class**, deze klasse kent een uitgebreide luxe en service. In het toestel beschikt men over een speciale (slaap)stoel met veel privacy. Er is een aparte incheckbalie zodat men praktisch geen wachttijd heeft. Op veel internationale luchthavens zijn luxueus ingerichte First class lounges beschikbaar. Verder wordt extra aandacht besteed aan maaltijden, drankjes, service etc. De bagagevrijdom is 40 kilo bij weigth concept (zie hoofdstuk 4).

Vaak gebruiken luchtvaartmaatschappijen hun eigen aanduiding voor een bepaalde klasse.

Extra beenruimte
Erg lange passagiers vinden vaak de stoelen bij de nooduitgang erg aangenaam, hier heeft men meer beenruimte. Afhankelijk van de configuratie van een toestel heeft meestal ook de eerste rij in een bepaalde klasse meer beenruimte.

De stoelen bij de nooduitgang kunnen tegenwoordig niet meer door ons vooraf worden gereserveerd. Deze stoelen worden pas toegewezen bij inchecken (of worden toegekend aan zgn. Frequent Flyers). U dient in staat te zijn de (Engelse) instructies te begrijpen en sterk genoeg te zijn om de nooddeur open te krijgen. Wilt u bij de nooduitgang zitten, dan adviseren we u vroegtijdig in te checken.

Een aantal luchtvaartmaatschappijen (zoals Qantas, Virgin, Singapore Airlines en Cathay Pacific) bieden als de mogelijkheid om de stoelen bij de nooduitgang te reserveren tegen betaling van een toeslag. Dit kan dan uitsluitend door u zelf op de website van de luchtvaartmaatschappij zelf worden geregeld (Google naar: exit row seat reservation).

Zitplaats in het vliegtuig
Van elk toestel bestaat een plattegrond waarop per vlucht de klassen en zitplaatsen worden aangegeven. Bij de meeste luchtvaartmaatschappijen kan bij vluchtreservering een voorlopige stoelreservering worden gemaakt. Pacific Island Travel noch de luchtvaarmaatschappij kunnen een definitieve garantie geven op een bepaalde stoelnummer in het vliegtuig.

Elke rij stoelen wordt aangegeven met een nummer. Elke stoel wordt vervolgens aangegeven met een letter. De rij- en stoelaanduidingen vindt men op de bagageruimten boven de stoelen. Een stoel aan de raamzijde heet window seat, een stoel aan het gangpad aisle seat.

De afstand tussen de stoelen is erg belangrijk. De afstand van rugleuning tot rugleuning noemt men *pitch.* Hoe groter de pitch, hoe meer beenruimte men heeft. De breedte van een stoel wordt aangegeven in *width,* per klasse is dit zeer

verschillend. In hoofdstuk B.18 wordt een een overzicht gegeven van de stoelafstand per luchtvaartmaatschappij.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 10. In het vliegtuig
Paragraaf: II. Maaltijden aan boord

Tijdens intercontinentale vluchten zullen aan boord tal van maaltijden worden geserveerd. Vaak is er standaardkeuze uit twee soorten maaltijden, bijvoorbeeld vis of vlees. Deze keuze is vaak niet op voorhand te maken. Binnen de VS worden bij sommige maatschappijen (o.a. United Airlines) geen maaltijden geserveerd.

Speciale maaltijden op tijd aanvragen
Naast de standaardmaaltijden bieden de luchtvaartmaatschappijen vaak ook speciale maaltijden aan, bijv. i.v.m. vegetarische maaltijden en maaltijden volgens een bepaald dieet of godsdienstige overtuiging. Hieronder vindt u een overzicht van de speciale maaltijden die veel luchtvaartmaatschappijen aanbieden. Niet op elke vlucht en niet bij elke maatschappij zijn speciale maaltijden beschikbaar.

Denkt u er aan, dat bij de samenstelling van de diëten vaak géén rekening is gehouden met de calorische waarde van de dranken. Dit is gedaan omdat u zelf het beste kunt bepalen wat u wilt drinken en hoeveel. Op de meeste vluchten zijn laagcalorische dranken en altijd mineraalwater verkrijgbaar.

Bepaalde diëten zijn niet verkrijgbaar, bijvoorbeeld een allergiedieet of een glutenvrij dieet. De reden hiervoor is dat de luchtvaartmaatschappijen niet kunnen garanderen dat u die diëten èn overal ter wereld èn volgens de geldende voorschriften kunt krijgen. De ervaring heeft namelijk geleerd dat de specifieke, veelal strikte eisen die aan dergelijke diëten worden gesteld, niet kunnen worden gewaarborgd. Wordt uw dieet niet verstrekt aan boord, overleg dan met uw diëtist of arts wat u het beste kunt doen.

Het bestellen en bereiden van uw speciale maaltijd vergt uiteraard de nodige voorbereiding. Het is daarom noodzakelijk dat u uw bestelling tenminste 72 uur voor vertrek opgeeft. Het beste kunt u uw speciale maaltijd meteen bij boeking van de reis reserveren door vermelding op het boekingsformulier. (zie bijlage 17.V. voor een lijst van speciale wensen).

Westers Vegetarisch
Hiervoor worden zoveel mogelijk natuurlijke, ongeraffineerde ingrediënten gebruikt. Behalve groenten en rauwkostsalade bevatten de maaltijden eiwitrijke producten, zoals melkproducten, eieren, sojaproducten en peulvruchten.

Aziatisch vegetarisch
Deze maaltijden bestaan hoofdzakelijk uit rijst en groenten (kerrieschotels), hebben een Aziatisch (Indiaas) karakter en bevatten mogelijkerwijs yoghurt en "cottage cheese".

Strikt vegetarisch (Veganistisch)
De strikt vegetarische maaltijden bevatten absoluut geen producten van dierlijke oorsprong. Ze hebben een westers karakter, maar in tegenstelling tot de westers vegetarische maaltijd, bevatten ze geen eieren of melkproducten.

Dieet bij diabetes mellitus
Het belangrijkste uitgangspunt van dit dieet is dat de koolhydraten gelijkmatig zijn verdeeld over de diverse maaltijden, waarbij de hoofdmaaltijden meer bevatten dan de overige verstrekkingen. Overleg eventueel niet uw diëtist of arts hoe de reis voor u het beste kan verlopen.

Dieet bij hart- en vaatziekten
Het doel van dit dieet is om de hoeveelheid cholesterol in het bloed te verlagen.

Dieet bij hoge bloeddruk
Het kenmerk van dit dieet is een matige natriumbeperking (zoutarm). Met andere woorden: bij de bereiding van de maaltijden wordt geen keukenzout gebruikt. Voorts wordt gebruik gemaakt van natriumarm broodbeleg.

Kosher maaltijden
De Kosher maaltijden worden geleverd door bevoegde leveranciers, bereid onder rabbinaal toezicht en verzegeld om de echtheid te garanderen.

Hindu maaltijden
De maaltijden worden bereid volgens Hindu-normen en bevatten geen rund- of kalfsvlees. De Hindu maaltijden zijn niet vegetarisch en worden op Indiase wijze bereid. Indien een vegetarische Hindu maaltijd gewenst is, wordt aangeraden een Aziatisch vegetarische maaltijd te bestellen.

Moslim maaltijden
Deze maaltijden worden volgens de regels van de Koran bereid. Zij bevatten geen varkensvlees, bijproducten van varkensvlees of alcohol. Op de meeste vluchten naar en van het Midden-Oosten en Noord-Afrika wordt standaard een Moslim-maaltijd geserveerd, die herkenbaar is aan het "geen varkensvlees"-etiket.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 10. In het vliegtuig
Paragraaf: III. Entertainment aan boord

Luchtvaartmaatschappijen bieden op intercontinentale vluchten vaak een uitgebreid entertainment programma aan. Zo worden aan boord de nieuwste speelfilms getoond en kunt u d.m.v. een koptelefoon op de geluidskanalen bij uw stoel tal van speciale audioprogramma's beluisteren. In het stoelvak vindt u een inflight-magazine met het programma overzicht.

Het entertainmentsysteem bestaat tegenwoordig in de meeste langeafstand vliegtuigen uit een tv-scherm (in de rugleuning in de stoel voor u) en een afstandbediening (komt los uit de armleuning), waarmee u het systeem kunt bedienen. Er is vaak een keuze uit tal van speelfilms, populaire tv series, documentaires, radiokanalen, muziek, spelletjes, etc. die u op elk gewenst moment kunt starten en onderbreken. Bij storing van het entertainmentsysteem (soms werkt het systeem een hele vlucht niet) bestaat er echter geen recht op vergoeding.

Tijdens de vlucht worden door het cabinepersoneel drankjes geserveerd. Op intercontinentale vluchten zijn de drankjes en de koptelefoon voor het entertainmentprogramma gratis. Op binnenlandse vluchten in Australië en Nieuw-Zeeland en bij de meeste zgn. "low-cost airlines" (zoals Pacific Blue en Jetstar) dient u echter hiervoor enkele dollars te betalen.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 10. In het vliegtuig
Paragraaf: IV. Vliegen met baby's

Speciale zitplaats
Een volwassene, reizend met een baby (tot 2 jaar) op schoot, wordt in de Economy Class altijd op een stoel geplaatst met extra zuurstofmasker. Eén volwassene reizend met 2 baby's is om veiligheidsredenen niet toegestaan.

In de grotere vliegtuigtypen is aan boord een beperkt aantal wiegjes beschikbaar. Deze wiegjes kunnen aan boord gebruikt worden voor baby's tot maximaal 6 maanden oud. De wiegjes kunnen alleen op vastgestelde plaatsen worden geïnstalleerd en dienen uiterlijk 2 dagen voor vertrek te worden aangevraagd. Een aangevraagde babywieg is een preferentie, geen garantie.

Babymaaltijden / Babyvoeding
Op intercontinentale vluchten is meestal een selectie babyvoeding aan boord voor kinderen van 10 weken tot 2 jaar. Wij bevelen u echter aan altijd voldoende babyvoeding mee te nemen. Zie ook paragraaf A.4.I.

Vliegen en zwangerschap
Vliegen tijdens zwangerschap tot de 37ste week is op zich niet een probleem, maar check altijd met de dokter. U dient er uiteraard wel rekening mee te houden dat een reis naar de Pacific vaak ook de nodige inspanning vereist. Vanaf de 32ste (sommige maatschappijen 25ste) week dient u te beschikken over een doktersverklaring, waarin staat dat u mag reizen.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 10. In het vliegtuig
Paragraaf: V. Vliegen met kinderen

Kinderen vanaf 2 jaar hebben aan boord recht op een eigen stoel. Let op de speciale veiligheidsinstructies (in noodsituaties eerst uw eigen zuurstofmasker bevestigen, dan pas dat van het kind). Kinderen vinden vliegen vaak een indrukwekkende gebeurtenis. Doorgaans levert het meenemen van kinderen op reis daardoor geen extra problemen op. Omdat de vluchten naar de Pacific vaak lang duren, dient u te denken aan het meenemen van boekjes en wat klein speelgoed. Soms krijgen de kinderen een speeltje aan boord. Vermijd elektronisch speelgoed, bij sommige maatschappijen is het gebruik ervan niet toegestaan vanwege de veiligheid en de geluidsoverlast.

Kindermaaltijd
Speciale kindermaaltijden zijn bestemd voor kinderen van 2 tot 9 jaar. Hun geliefde maaltijden worden in handige, licht aangemaakte porties opgediend.

Alleenreizende kinderen
Alleenreizende kinderen van 6 t/m 11 jaar ("unaccompanied minors") worden door de luchtvaartmaatschappij begeleid tot ze op de plaats van bestemming in de veilige handen van de afhaler zijn. De brengers en halers dienen daartoe documenten in te vullen. Kinderen tot 6 jaar dienen altijd door een volwassen passagier begeleid te worden. Voor alleenreizende kinderen van 12 t/m 16 jaar is het ook mogelijk begeleiding bij de luchtvaartmaatschappij aan te vragen. Het spreekt voor zich dat elk kind over een eigen passpoort en de nodige visa's beschikt.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 10. In het vliegtuig
Paragraaf: VI. Tussenlanding en overstappen

Op reis naar de Pacific worden vaak tussenlandingen gemaakt onderweg. Reden hiervoor kan zijn dat u van vliegtuig moet wisselen, dat het vliegtuig moet tanken en worden schoongemaakt of om extra passagiers aan of van boord te laten gaan. U ontvangt bij de uitgang van het vliegtuig een zgn. "transit" kaart, samen met het afgescheurde gedeelte van uw boardingpass het bewijs dat u straks weer aan boord mag.

Meestal hoeft u bij internationale tussenstops (buiten de USA) niet door de paspoortcontrole (ïmmigrations"), maar wel door de veiligheidscontrole ("security check") - waarbij opnieuw uw handbagage wordt doorzocht. Daarna kunt u als "transito" passagier gaan winkelen of wachten bij de "gate" tot uw volgende vlucht vertrekt. U ontvangt bij de uitgang van het vliegtuig een zgn. "transito kaart", uw bewijs dat u straks weer aan boord mag.

Neem als u van boord gaat altijd uw paspoort, portemonnee, instapkaart en vliegticket mee. Als het vliegtuig wordt schoongemaakt dient u t.a.v. het al dan niet meenemen van de handbagage de instructies van het cabinepersoneel op te volgen (bijv. u dient ook uw taxfree aankopen van Schiphol met u mee te nemen, wat vervolgens problemen kan geven bij de "security check"). Achterlaten van uw handbagage in het vliegtuig is altijd voor eigen risico, u kunt daarom beter waardevolle zaken als camera's en laptops met u meenemen.

U kunt de tijd van de tussenstop benutten om nog even taxfree inkopen te doen, uw benen te strekken of te telefoneren naar thuis. Denk eraan dat u zich weer op tijd bij de gate meldt om in te stappen. Als u zich na sluiting van de "boarding time" bij de "gate" meldt, dan loopt u het risico dat u niet meer aan boord wordt toegelaten en uw bagage wordt uitgeladen. Uw lot is dan in handen van de luchtvaartmaatschappij - in principe moet u dan op eigen kosten een nieuw ticket kopen. U bent in principe zelf verantwoordelijk voor het halen van aansluitende vluchten, zorg er dus voor dat u niet uw vlucht mist.

Tussenstop in Hong Kong
Op de heenvlucht van Cathay Pacific naar Australië of Nieuw-Zeeland, maakt u een tussenstop van ca. 12 uur in Hong Kong (naar Sydney is er overigens ook een vlucht verbinding, waarbij u maar een overstap heeft van 2 à 3 uur).

U kunt dan tijdens deze stop de luchthaven verlaten, d.w.z. door de paspoortcontrole en douane gaan naar de aankomsthal. Als u uw bagage op Schiphol meteen heeft doorgecheckt naar uw endbestemming in Australië of Nieuw-Zeeland, dan heeft u in Hong Kong geen omkijken naar uw koffers. Vraag evt. bij de transitdesk of u al ingecheckt bent op de vervolgvlucht vanuit Hong Kong (als u al een boardingpass heeft voor uw vervolgvlucht, dan is dat zeker het geval). U kunt uw hand-bagage tijdelijk stallen in een bagagekluis op de luchthaven.

Vanaf de aankomsthal van de luchthaven 'Chek Lap Kok' neemt u het beste de metrotrein (MRT) naar het stadscentrum (Kowloon Station of Central, kosten ca 5,- euro pp per oneway [een dagretour is even duur als een oneway, maar deze kunt u alleen bij de informatiebalies kopen en niet in de automaten]). Ongeveer elke 15 minuten rijdt er een trein tussen de luchthaven en het stadscentrum, de rit duurt ca. 23 minuten. Zorg ervoor dat u 's avonds weer op tijd op de luchthaven bent (ruim 2 uur voor vertrek). U moet namelijk weer door de douane en veiligheidscontrole gaan.

Als u tijdens uw tussenstop in Hong Kong op de luchthaven wilt blijven, kunt u evt. gebruik maken van speciale lounges waar u kunt douchen, omkleden en rusten. Uiteraard kunnen we ook een dagkamer voor u reserveren in een hotel op of nabij de luchthaven. De prijzen van dagkamers variëren, en worden goedkoper naarmate u verder van de luchthaven gaat.

Op de terugweg vanuit Australië of Nieuw-Zeeland naar Amsterdam heeft u een veel kortere overstaptijd (2 à 4 uur), waardoor u beter als "transit" passgier op de luchthaven blijft. U hoeft niet door de paspoortcontrole (ïmmigrations"), maar wel door de veiligheidscontrole ("security check") - waarbij opnieuw uw handbagage wordt doorzocht. Daarna kunt u als "transito" passagier gaan winkelen of wachten bij de "gate" tot uw volgende vlucht vertrekt.

Tussenstop met Air New Zealand in Amerika
Als u met Air NZ vanuit Europa naar de Pacific vliegt, maakt u altijd een tussenstop in Los Angeles of Hong Kong. Air NZ is de enige maatschappij die op de internationale luchthaven van Los Angeles (LAX) een eigen lounge heeft achter de douane. Als u met Air NZ vanaf London met hetzelfde vliegtuig doorvliegt naar Nieuw-Zeeland, dan zult u naar deze speciale Air NZ transit lounge worden geleid (ook bij de ingang van de lounge controleert de Amerikaanse immigratiedienst uw paspoort). U kunt dan niet naar de winkels of restaurants in de luchthaventerminal.

Als u met Air NZ vanuit Europa naar de Pacific vliegt, waarbij u in LAX (terminal 2) van vliegtuig moet wisselen,

dan zult u met uw handbagage wel door de Amerikaanse paspoortcontrole ("immigrations") moeten gaan. Daarna zult u in de aankomsthal uw bagage van de bagageband moeten halen, door de douane gaan en deze daarna in de vertrekhal weer bij de incheckbalie moeten inleveren voor uw verdere vlucht. Daarna gaat u dan weer met uw handbagage door de veiligheidscontrole. U komt dan in het gedeelte van de luchthaventerminal met winkels en restaurants. U dient weer op tijd bij de gate te zijn voor het aan boord gaan van het vliegtuig voor uw verdere vlucht.

Tussenstop in Auckland op weg naar Christchurch
Als u met Cathay Pacific of Malaysia Airlines vanuit Europa naar Christchurch vliegt, dan moet u in Auckland door de paspoortcontrole. Vervolgens haalt u uw bagage van de bagageband en gaat u door de douane en de controle van de Quarantaine Service. Direct al in de aankomsthal kunt u de bagage weer inchecken bij de transitbalie. Uw vervolgvlucht van Auckland naar Christchurch is een binnenlandse vlucht (waarvoor u van de International naar de Domestic Terminal moet gaan - kan per shuttlebus of lopend in ca. 10 minuten). Op de Domestic Terminal moet u dan door de veiligheidscontrole.

Als u op de terugweg met Cathay Pacific of Malaysia Airlines vanuit Christchurch naar Europa vliegt, dan zult u in Auckland een tussenstop maken en van Domestic Terminal naar de International Terminal moeten gaan. U zult daarbij in Auckland uw bagage in de aankomsthal van de Domestic Terminal van de bagageband moeten halen, en deze weer moeten inleveren bij de incheckbalie in de vertrekhal van de International Terminal. Daarna gaat u met uw handbagage door de paspoortcontrole en veiligheidscontrole. U kunt daarna nog "taxfree" winkelen, als u maar op tijd bij de gate bent voor uw vervolgvlucht.

Tussenstop in Australië op weg naar de Pacific
Als u op een luchthaven in Australië moet overstappen op een vlucht naar Nieuw-Zeeland of een eiland in de Stille Zuidzee, dan dient u te beschikken over een visum voor Australië. Ook bij een korte tussenstop en als u niet van plan bent de luchthaven (International Terminals) te verlaten. We kunnen snel en gratis uw visum verzorgen. Stuur ons hiertoe een kopie van de pagina met uw persoonsgegevens uit uw paspoort. De visumgegevens treft u dan aan bij uw reisdocumenten.

Overstap in Australië
Alle grote luchthavens in Australië beschikken over een aparte Domestic en International Terminal. Als u overstapt van een internationale vlucht op een binnenlandse vlucht, dan zult u in de meeste gevallen terminal moeten wisselen (u kunt dan gebruik maken van een shuttle service). U zult daarbij in de meeste gevallen zelf uw bagage mee moeten nemen.

Na aankomst op de International Terminal gaat u door de de paspoortcontrole, vervolgens haalt u uw bagage van de bagageband en gaat u door de douane en de controle van de Quarantaine Service. Daarna gaat u vanaf de aankomsthal van de International Terminal naar de vertrekhal van de Domestic Terminal. Daar checkt u in voor uw vervolgvlucht en geeft u uw bagage af bij de incheck-balie. Daarna gaat u door de veiligheidscontrole en naar de gate voor uw vervolgvlucht. Uiteraard zorgen we ervoor dat u voor deze overstap voldoende overstaptijd heeft.

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	10.	In het vliegtuig
Paragraaf:	**VII.**	**Comfort aan boord / verminderen van jetlag**

De Pacific is vanuit Europa de verste bestemming op aarde. U heeft dus een lange vliegreis voor de boeg. Veel mensen hebben bij zo'n lange vliegreis last van "jetlag". De één is hier gevoeliger voor dan de ander. In het algemeen geldt dat hoe meer en hoe dieper u slaapt tijdens de vlucht, hoe beter uitgerust u aankomt. Niet alleen voelt u zich daardoor bij aankomst beter, de biologische klok in uw lichaam past zich daardoor ook sneller aan de nieuwe tijdzone aan. Hieronder volgen wat tips die kunnen helpen bij het comfortabel reizen.

a. Voor de reis:
- Een **upgrading van uw ticket** voor het gehele of gedeeltelijke traject **naar een hogere klasse** scheelt veel. Vliegen in de business class is veel duurder, maar u vliegt ook veel comfortabeler. Dat scheelt met name op de nachtvluchten. De stoelen zijn breder, strekken verder uit, u heeft meer beenruimte, het cabinegedeelte is kleiner en stiller en u zit verder van de motoren (verder voorin het vliegtuig). De stoelen zijn bovendien voorzien van hoofdsteunen aan de zijkanten (tegen heen en weerrollen van uw hoofd) en voeten steun voor extra comfort tijdens het slapen.
- Het beste kunt u **met het licht meevliegen**. Uit onderzoek is gebleken dat, als u in westelijke richting om de aarde heen vliegt, uw biologische klok in uw lichaam minder van slag raakt dan als u in omgekeerde richting vliegt. Met het licht meevliegen betekent dat u lange dagen en lange nachten meemaakt. Tegen het licht in vliegen betekent dat u korte nachten en korte dagen meemaakt.
- Als u uw vluchten zodanig heeft gepland, dat u **'s avonds op uw bestemming aankomt**, kunt u kort na aankomst gaan slapen. Dit past dan geheel in het nieuwe tijdschema van die bestemming, de volgende ochtend voelt u zich weer lekker uitgerust.
- Als u **goed uitgerust** begint aan een vliegreis, komt u uiteindelijk ook beter uitgerust aan. U kunt zich dan beter aanpassen aan de nieuwe tijdzone waarin u terecht bent gekomen.

b. Bij het inchecken:
- Bij het inchecken kunt u vaak nog enige invloed doen gelden op de zitplaats in het vliegtuig. Hoe eerder u incheckt, hoe groter de kans dat u bij de nooduitgang zit (zitplaats met veel beenruimte). Houdt u er echter rekening mee, u bent niet de enige die hier graag wil zitten. Andere overwegingen voor een bepaalde zitplaatsvoorkeur zijn:
  - Raamplaats (naar buiten kunnen kijken en hoofd tegen de zijkant kunnen steunen),
  - Gangpad (benen even in het gangpad kunnen strekken, makkelijk om af en toe even rond te lopen),
  - Middenstuk (rustigste deel van het vliegtuig qua geluid van de motoren en luchtstroom van de airco.)
  - Voor de vleugel (rustigste deel van het vliegtuig qua geluid van de motoren)
  - Onder sommige stoelen zit een metalen doos t.b.v. het entertainmentsysteem voor de omliggende stoelen. Als u lange benen heeft wilt u bij voorkeur niet zitten op de stoel meteen achter zo'n metalen doos. In nieuwe vliegtuigen worden deze metalen dozen overigens steeds kleiner en geven daardoor nog minder overlast. Het vervelende is dat bij stoeltoewijzing vooraf onmogelijk door ons is vast te stellen onder welke stoelen deze metalen dozen zich bevinden. U kunt hier wel meer informatie over vinden op internet en evt. navraag doen bij inchecken.

  Zitplaatsen die u bij voorkeur wilt mijden zijn die in de buurt van de toiletten en de pantry (waar met name medepassagiers soms voor overlast kunnen zorgen). Zgn. bulkhead zitplaatsen (eerste rij achter een

toiletblok of pantry) worden meestal toegekend aan passagiers met baby's. Als u zonder kinderen reist (en u wilt niet geconfronteerd worden met gehuil van baby's) kunt u beter iets verder van de bulkhead zitten.

c. Meenemen aan boord:

- Het dragen van comfortabele kleding is één van de belangrijkste tips. Bedenk dat u soms meer dan 10 uur achtereen in uw stoel zit. Zorg ervoor dat u geen knellende kleding aan heeft. Nette vrijetijdskleding met bijv. een polo-shirt en een college trui zijn ideaal. Denk eraan dat de temperatuur in het vliegtuig soms erg wisselt (een trui en extra sokken zijn vaak aangenaam).
- Een opblaasbaar kussen kan in een Economy Class stoel voor extra hoofdsteun zorgen (voorkomt het rollen van het hoofd).
- Oordopjes (earplugs) zorgen ervoor dat u minder last heeft van het geluid van de motoren en de medepassagiers, waardoor u beter kunt slapen.
- "Noice Cancelation Headphone", dit is een koptelefoon die het omgevingsgeluid reduceert door de electronische verschuiving van geluidsgolven. U kunt dergelijke koptelefoons kopen op Schiphol of op andere luchthavens. De beste hebben grote oorschelpen die geheel om het oor passen en een hoge geluidsreductie waarde. Bijkomend voordeel is dat u deze koptelefoons ook kunt aansluiten op het entertainmentsysteem van het vliegtuig.
- Als u tijdens een lange vlucht wilt slapen, kunt u soms last ondervinden van lichten in de cabine (bijv. Van het leeslampje van de [passagier naast u). Een slaapmasker voor uw ogen biedt dan uitkomst.
- Ook in het vliegtuig geldt dat u zich, na wat aandacht voor uw persoonlijke hygiëne (tandenpoetsen ed.), veel beter voelt en daardoor gemakkelijk ontspant en in slaap valt. Een dehydraterende crème voorkomt te veel uitdrogen van uw huid. Neem dus een toilettasje met benodigdheden mee in uw handbagage - rekening houdende met de restricties - zie paragraaf A.4.I.
- Een uiterste middel om te kunnen slapen tijdens de lange vlucht, is het gebruik van een slaapmiddel. Sommige mensen hebben hier veel baat bij, bij andere heeft het nauwelijks effect.

d. Tijdens de vlucht

- Uw bestemming heeft waarschijnlijk een andere tijdzone. Het beste kunt u meteen bij vertrek al uw horloge verzetten en uw lichaam zodoende alvast laten wennen aan de nieuwe tijdzone.
- Op lange vluchten wordt over het algemeen op elke stoel een kussen en deken gelegd, die u kunt gebruiken tijdens het slapen.
- Hoe beter u zich voelt hoe beter u slaapt. In het vliegtuig zult u merken dat u sneller uitdroogt dan normaal. Het is daarom aan te bevelen tijdens de vlucht iets meer dan normaal te drinken, met name water, vruchten- en groentensap is gezond. Neem bijv. een flesje water mee die u steeds kunt laten vullen (dan hoeft u 's nachts niet steeds op te staan). Over het algemeen worden dranken aan boord geserveerd bij de maaltijdservice, maar u kunt altijd tussendoor bij de pantry zelf om een drankje vragen.
- Alcoholische dranken doen het lichaam snel uitdrogen. Drink daarom aan boord zeker niet te veel.
- Zwaar en veel eten zorgen tijdens een lange vlucht (waarbij u veel stilzit) voor een opgeblazen gevoel. Een lichtere maaltijd voelt over het algemeen aangenamer.
- Het is goed om af en toe even te lopen en de armen te bewegen. U wordt anders erg stijf en dat voelt dus onprettig. Bovendien voorkomt dit trombose.
- Op een lange vlucht hebben veel mensen last van opgezwollen voeten. Trek daarom uw schoenen uit, dat voelt meteen een stuk beter.
- Dwing uzelf niet alle films te kijken. U blijft daardoor onnodig wakker. Probeer te slapen als u zich maar enigszins moe voelt.

e. Bij aankomst:

- Bij aankomst 's ochtends kunt u het beste niet meteen de hele dag naar bed gaan. U leeft dan exact tegen de tijdzone van uw nieuwe bestemming in en versterkt daarmee het gevoel van jetlag. Beter is om wakker te blijven of een kort slaapje van bijv. 3-4 uur te doen (zet de wekker) om dan vervolgens 's avonds vroeg naar bed te gaan.

Wat is jetlag ?
Jetlag is het van slag raken van uw biologische lichaamsklok. Vanwege het vliegen in oostelijke of westelijke richting komt u plotseling terecht in een andere tijdzone. Uw lichaam raakt daardoor van slag, met symptomen zoals vermoeidheid en slaapstoornissen. Meestal duurt het een dag of drie voordat uw lichaam zich weer volledig gewend heeft aan de nieuwe tijdzone. De beste remedie voor jetlag is het kalm aan doen, met andere woorden geleidelijk te acclimatiseren. Begin dus niet halsoverkop aan de reis en gun uzelf en uw lichaam de tijd zich aan te passen.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 11. Op uw vakantiebestemming

Na de lange vluchtreis bent u eindelijk op uw bestemming aangekomen. Nadat het vliegtuig is geland duurt het vaak nog een tijd voordat u mag uitstappen. Het vliegtuig rijdt naar de gate, de slurf of vliegtuigtrap wordt op de juiste plaats bij het vliegtuig gebracht en de deuren moeten worden geopend. U dient te blijven zitten met de stoelgordels gesloten totdat het "fasten seatbelts" lampje is uitgegaan. Denk vervolgens aan al uw handbagage bij het verlaten van het vliegtuig (controleer ook de stoelzakken of u daar niets heeft laten liggen). Let erop dat losse spullen in uw broekzakken eruit gevallen kunnen zijn tijdens de vlucht (controleer of er geen eigendommen zijn blijven liggen in de vouw van uw zitting). Zorg ervoor dat u uw reisdocumenten bij de hand heeft.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 11. Op uw vakantiebestemming
Paragraaf: I. Bij aankomst op de luchthaven

Landingskaart (arrival & departure card)
In het vliegtuig worden indien nodig al landingskaarten (arrival & departure cards) en douaneformulieren (customs declara-tion forms) uitgedeeld, die u moet invullen. Vaak worden op deze kaarten allerlei routinematige vragen gesteld omtrent uw reisplan (in welk hotel verblijft u, wat is het doel van uw verblijf, ed.), uw persoon (over ziektes ed.) en over de inhoud van uw bagage (gevaarlijke of waardevolle spullen). Zorg ervoor dat u een pen in uw handbagage heeft om de landingskaart alvast in het vliegtuig op uw gemak te kunnen invullen. Als u dierlijke of plantaardige materialen in uw bagage heeft zitten (bijv. fruit, gedroogde soepgroente), dan is de invoer hiervan op de meeste bestemmingen in de Pacific verboden. Bij invoer dient u hier in ieder geval aangifte van te doen (bijv. op het douaneformulier), om problemen te voorkomen.

Paspoortcontrole (Immigrations)
Na het uitstappen volgt u de borden "arrival" of "immigration service". U passeert de paspoortcontrole, waarbij u uw paspoort en landingskaart moet tonen. Bij binnengaan van de meeste landen in de Pacific wordt een stempel gezet in uw paspoort. Er moeten dus nog blanco pagina's in uw paspoort aanwezig zijn. Ook de landingskaart wordt afgestempeld, een gedeelte van deze landingskaart

ontvangt u in sommige landen weer terug ("departure card") en moet u bewaren in uw paspoort. Bij het vertrek wordt hier weer om gevraagd. Sommige landen vragen ook dat u uw e-ticket (waarmee u het land uiteindelijk weer kunt verlaten en hotelvouchers toont. Na de paspoortcontrole volgt u de borden "bagage claim", u komt dan bij de bagagebanden.

Bagage Claim
In de bagagehal staat meestal op beeldschermen aangegeven op welke band u uw bagage kunt afhalen. Zeker als een groot vliegtuig is aangekomen kan het even duren voordat uw bagage er is. U kunt de tussentijd benutten om bijvoorbeeld al wat lokaal geld te wisselen. Ook is het handig om gebruik te maken van een bagagekar. Op de meeste luchthavens zijn bagagekarren gratis beschikbaar. Zorg in ieder geval dat u uw bagage in de gaten houdt.

Vermiste bagage
Elke doorgewinterde reiziger is het wel eens overkomen, de ingecheckte bagage is niet meegekomen op uw vlucht en ligt nu aan de andere kant van de wereld. Het kan gebeuren bij alle luchtvaartmaatschappijen en op elke route. Dit is een zeer vervelende situatie. Pas dan realiseert u zich hoe vervelend het is dat bijv. de lensenvloeistof in de koffer zit die niet is aangekomen. Het is super irritant en u staat even machteloos - iedereen ervaart hetzelfde.

Blijf in deze situatie vooral rustig en beheerst en doe direct aangifte van de vermissing. Bedenk dat degene waarbij u de aangifte doet de vermissing niet heeft veroorzaakt en u zal helpen de bagage te vinden en deze zo snel mogelijk naar u toe te brengen (in het hotel). U dient een formulier in te vullen waarop een gedetailleerde omschrijving van uw bagage wordt gevraagd ("lost bagage report"). Het is daarom handig als u uw koffer goed kunt omschrijven (kleur, merk, grootte, kenmerken, etc). Noteer het nummer van uw "luggage tag" voordat u deze uit handen geeft. Vraag ook om een kopie van het "lost bagage report". Noteer de naam en contactgegevens (telefoon/email/afdeling) van degene die het "lost bagage report" heeft opgemaakt.

De ervaring leert dat 3-5% van de koffers wereldwijd niet tijdig aankomt. 85% hiervan wordt binnen 48 uur alsnog bij de reiziger bezorgd op het opgegeven adres. Van de overige 15% wordt vrijwel alles uiteindelijk weer bij de eigenaar bezorgd, echter dit kan soms enkele weken duren. Belangrijk is dat als uw koffer goed is gelabeld en gescand bij check-in, dat de koffer vervolgens traceerbaar is in een internationaal bagage systeem, waar de luchtvaart-maatschappijen en luchthavens overal ter wereld oegang tot hebben. Op luchthavens wordt immers de koffer in het bagage afhandelingssysteem steeds weer gescand - en is derhalve de laatst bekende lokatie van de koffer bekend.

Meestal staat een tijdelijk vermiste koffer gewoon ergens op een luchthaven in een bagageloods tussen andere vermiste koffers, niet ver van die laatst bekende lokatie. Echter, de koffer moet wel opgespoord worden en vervolgens weer op reis worden gestuurd - en dit uiteraard zo snel mogelijk.

Regelmatig bellen naar de "lost luggage" afdeling van de betreffende luchtvaartmaatschappij helpt - uiteindelijk moeten zij het opspoorwerk doen. Maak notities van de vorderingen van het opspoorwerk en help de medewerker door snel alle gegevens van de koffer en uw verblijfplaats voor de komende dagen te kunnen geven. Geef evt. uw mobiele telefoonnummer. Helaas kunnen wij (PIT) in het opsporingsproces van de vermiste koffer weinig betekenen, wij hebben geen zeggenschap over uw koffer en geen invloed op de bagageafdelingen van luchtvaart-maatschappijen - hoe graag we het ook zouden willen . . .

Vaak heeft u volgens de IATA regels (Montreal Convention) recht op een vergoeding voor te maken onkosten (bijv. voor aankoop van toiletartikelen, ondergoed en kleren). Deze vergoeding varieert per luchtvaartmaatschappij, maar ligt meestal tussen de 150 en de 900 euro per koffer (afhankelijk van hoelang u de koffer nog gaat missen). Maak duidelijke afspraken (op papier) over waar u bereikbaar bent, wie u kunt aanspreken bij de luchtvaartmaatschappij en wat uw vergoeding is voor te maken onkosten. Bewaar de bonnen van uw noodaankopen, deze heeft u nodig als u achteraf uw claim gaat opsturen naar de luchtvaart-maatschappij. Bewaar ook de "lost bagage report" en alle andere gegevens die van belang zijn. Koop zonodig een vervangende koffer, kleren, toiletartikelen etc. als het erg lang gaat duren. En geniet vooral van uw vakantie in de tussentijd - zo goed als het kan. Het is een overkomelijk probleem, zie het in z'n realistische proporties.

Vaak kunt u voor de noodaankopen t.g.v. de tijdelijke vermiste koffer ook nog een vergoeding krijgen van uw reisverzekering - stuur hen in ieder geval een verzoek. Zie ook paragraaf 12.III en paragraaf 14.I

Douane (Customs)
Nadat u de bagage hebt opgehaald gaat u door de douane. U neemt de groene doorgang indien u niets heeft aan te geven ("nothing to declare"). De rode doorgang moet worden genomen indien u wel iets hebt aan te geven ("to declare"). U dient bij de douane het ingevulde douaneformulier af te geven. Vervolgens komt u in de aankomsthal.

Geld wisselen (money change)
Het is handig om bij aankomst meteen al wat lokaal geld op zak te hebben. Wissel niet te veel, bedenk hoeveel cash u hooguit nodig heeft. Tegenwoordig kunt u ook met een creditcard en een bankpas in de Pacific uitstekend uit de voeten. Op vrijwel alle internationale luchthavens vindt u geldmachines (ATM's).

Huurauto, taxi of transfer
Check uw reisdocumenten en kijk of er een huurauto of transfer voor u is geboekt of dat u op eigen gelegenheid van de luchthaven gaat. In de aankomsthal bevinden zich meestal de balies van de huurautomaatschappijen, agenten en transferservices. Direct voor de aankomsthal bevinden zich meestal de taxistandplaatsen.

Meet & Greet Service
Op elke bestemming in de Pacific werken we met lokale agenten, die op de hoogte zijn van uw aankomst. Op onze vouchers ziet u de naam van de betreffende agent staan.

> ***Let op:*** *niet altijd is elk reisonderdeel op een bestemming geboekt via de agent, bijv. een bepaald hotel of huurauto kan direct bij het hotel of huurautomaatschappij zijn gereserveerd (dit staat dan ook op de voucher). De agent ter plaatse zal van een dergelijke producten niets weten en t.a.v. hiervan u dus ook geen aanvullende informatie of service kunnen geven.*

Als volgens de reisdocumenten is afgesproken dat de agent u lokaal opwacht, zal een medewerker van onze agent (te herkennen aan een batch of bord met de naam van de agent erop) in de aankomsthal op u staan te wachten. Soms staat er een bord met uw naam erop geschreven. Meldt u zich meteen na aankomst bij de agent. Doorgaans zal u door de agent worden opgewacht als:

- een transfer van de luchthaven voor u is geboekt.
- een meet & greet service expliciet voor u is geboekt.

Op uw reisdocumenten staan verdere instructies wat te doen bij aankomst op elk van de bestemmingen.

Voucheromwisseling
Reden voor een meet & greet service is meestal, dat er een voucheromwisseling moet plaatsvinden. Voor alle reisonderdelen die via de agent zijn geboekt, ontvangt u van ons één verzamelvoucher. Deze verzamelvoucher dient u ter plaatse bij de agent om te wisselen voor afzonderlijke vouchers van de agent voor elk apart reisonderdeel. Het beste kunt u tijdens het omwisselen bij de agent meteen controleren of u voor elk gereserveerd reisonderdeel ook daadwerkelijk een afzonderlijke voucher heeft ontvangen. Verschillen en manco's dient u meteen bij de agent te melden. De voucheromwisseling kan op 2 manieren plaatsvinden:

a. Direct bij aankomst op de luchthaven. Dit is het geval in Fiji, Tahiti, Cook-eilanden, Samoa, Tonga, Nieuw-Caledonië, Papua Nieuw-Guinea en op het Paaseiland.
b. Bij de receptie van het hotel of de autoverhuurder, al naar gelang het eerste reisonderdeel waarvoor u de voucher nodig heeft. Deze methode wordt meestal toegepast in Australië, Nieuw-Zeeland, Saomon Eilanden, Vanuatu en op het vasteland van Amerika.

Een voucher voor een reisonderdeel dat direct is ingekocht, kunt u uiteraard direct inleveren bij de receptie van het hotel of bij de autoverhuurmaatschappij. Controleer of u daadwerkelijk het reisonderdeel ontvangt dat wij voor u hebben gereserveerd.

Als we praten over onze agent, dan hebben we het over een bedrijf/kantoor met vele tientallen (en soms honderden) medewerkers., waarmee we samenwerken. Op elke bestemming (land of eilandengroep) werken we met een specifieke agent. Bij agent zullen we nooit een specifieke persoon bedoelen, het gaat altijd om één van de medewerkers van het lokale kantoor, die ter plaatse opdracht heeft gekregen om u op te wachten. De contactpunten op de belangrijkste eilandbestemmingen zijn:

De contactpunten bij aankomst op de belangrijkste eilandbestemmingen zijn:

- Cook eil.: Islandhopper (kantoor in de aankomsthal)
- Fiji: Rossies (kantoor in aankomsthal)
- Frans-Polynesië: Tahiti Tours (desk in aankomsthal)
- Samoa: Polynesian Explorers (kantoor in aankomsthal)
- Tonga: Teta Tours (agent met bordje)

Alhoewel de "Meet & Greet" vrijwel altijd goed gaat, is het beter om voor de zekerheid even rond te vragen wie en waar de agent is, dan af te wachten tot in een zeldzaam geval iedereen is vertrokken (en dat we later te horen krijgen dat de agent u niet heeft kunnen vinden).

Als u t.g.v. een vluchtvertraging door de luchtvaartmaatschappij bent overgeboekt op een andere vlucht (bijv. een dag later), dan verzoeken we u zo snel mogelijk deze wijziging aan ons of aan onze agent door te geven - zodat deze weet met welke vlucht u gaat aankomen. Anders bent u zgn. "no show" op de geplande aankomsttijd, en sttat onze agent voor niks op u te wachten en loopt u het risico dat het geplande hotel de kamer weer vrijgeeft (omdat u niet bent komen opdagen). Bij "no show" bestaat doorgaans geen recht op refund (wel kunt u vertragingsschade claimen bij uw annuleringsverzekering).

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 11. Op uw vakantiebestemming
Paragraaf: II. Afhalen van de huurauto of camper

Bij het afhalen van uw **huurauto op camper** heeft u te maken met een aantal formaliteiten. De volgende vijf punten spelen met name een rol.

- De baliemedewerker zal u vragen om uw rijbewijs. Elke chauffeur dient over een **geldig Nederlands rijbewijs (cat. B)** te beschikken. Officieel bent u verplicht om in het bezit te zijn van een **internationaal rijbewijs**. Dit rijbewijs kunt u in Nederland kopen bij de ANWB. De praktijk leert dat als u niet met een serieus ongeluk te maken heeft, u er nooit om gevraagd zult worden.
- De baliemedewerker zal u tevens vragen om uw **creditcard.** U dient namelijk een borg te stellen bij het afhalen van de huurauto of camper. De hoogte van de borg varieert per maatschappij en land. Als u niet over een creditcard beschikt, zullen de meeste autoverhuurmaatschappijen geen auto aan u verhuren. Sommige autoverhuurders vragen evt. een extra hoge borg in cash (lokale valuta) of getekende travellercheques. Een creditcard is derhalve bij autohuur welhaast een must.
- De baliemedewerker zal vragen of u nog **aanvullende verzekeringen** of andere extra's nodig heeft. Voorbeelden hiervan zijn afkoop eigen risico en inzittendenverzekering. Wees hier dus op voorbereid en bepaal vooraf welke risico's u wel en niet wilt lopen. U vindt in onze brochures en websites veel details over de autoverzekeringsopties. In het kort komt het erop neer dat hoe meer premie u betaalt, hoe beter u gedekt bent tegen schade. We bieden ook de mogelijkheid om het eigen risico van de basisverzekering af te dekken via de verzekering van Hanse Merkur (zie paragraaf A.6.III en C.14.VI). Baliemedewerkers van auto- en camperverhurders zijn vaak getraind om extra verzekeringen te verkopen (daar ontvangen zij een provisie over), ook als u misschien deze verzekering niet echt nodig heeft. Voorbeeld daarvan is het dubbel afdekken van het eigen risico en een inzittenden verzekering (is niet nodig als u geen lifters meeneemt).
- U dient op de hoogte te zijn van de **lokale verkeersregels**. Deze regels lijken meestal op de Nederlandse verkeersregels, maar kunnen toch op bepaalde punten afwijken. Sommige landen kennen links verkeer, zoals Australië, Nieuw-Zeeland en Fiji. In Amerika mag u bijvoorbeeld onder geen beding een stilstaande schoolbus met knipperlichten inhalen. In Australië en nieuw-Zeeland heeft verkeer van rechts, ondanks het linksverkeer, toch vorrang. Informeer u dus terdege, onwetendheid is geen excuus bij een overtreding of ongeluk.

Aanvullende verzekeringen of services
Het komt nogal eens voor dat baliemedewerkers klanten pushen om extra verzekeringen of services af te nemen die ze niet echt nodig hebben. Bedenk dat deze baliedewerkers vaak op provisiebasis werken en extra verdienen aan elke aan de balie extra afgesloten verzekering of service. Wees hierop voorbereid en bepaal vooraf wat u evt. terplaatse nog extra wilt afsluiten.

In geval u een Hanse Merkur verzekering heeft afgesloten (zie paragraaf A.6.III), dan zal de baliemedeerker u waarschijnlijk alle mogelijke extra verzekeringen willen verkopen, vooral omdat ze de details van de Hanse Merkur verzekering niet kennen en zien dat u bij de verhuurder zelf het eigen risico niet heeft verminderd of afgekocht. Uiteindelijk is het uw eigen keuze of u zich een extra verzekering laat verkopen, maar u kunt in zo'n geval daarna geen premie terugclaimen van uw reeds afgesloten Hanse Merkur verzekering.

- **Overleg uw routeplan**, vraag wegenkaarten en een campinggids (meestal bevindt zich deze al in de bestuurderscabine van de camper) en vraag uitleg over tolwegen. Koop zonodig een tolpas (e-tag in Australië)
- **Controleer de auto of camper** voordat u wegrijdt op eventuele schade of niet functionerende onderdelen. De

verhuurder dient te zorgen voor een in perfecte staat verkerende auto of camper. Ofschoon we gebruik maken van de meest gerenommeerde verhuurmaatschappijen, is een fout menselijk. Meldt eventuele tekortkomingen dus ogenblikkelijk bij afhalen (liefst op papier, bijv. als opmerking op het huurcontract). Dit kan onderweg of achteraf problemen voorkomen en uw veiligheid ten goede komen.

- geen krassen & deuken in de carrosserie,
- geen putjes of barsten in ramen en lampen (mn. in het voorraam en op de koplampen)
- voldoende banden profiel (minimaal 3mm).
- aanwezige en functionerende krik, gereedschapset en reservewiel (incl. nieuwe band op juiste banden-spanning), laat u evt. uitleggen hoe het wisselen van een band specifiek gaat bij uw huurauto.
- een soepel schakelende versnelling
- brandstoftype (diesel of benzine), dit dient vermeldt te staan bij de brandstofklep en in de handleiding
- aanwezige handleiding van de auto/camper en wagenpapieren

Bij campers is het bovendien verstandig erop te letten of de volledige uitrusting aanwezig is en functioneert (incl. Matrassen, beddengoed, handdoeken, servies, glaswerk, bestek (incl. kurkentrekker & blikopener), kookgerei, waterketel, emmer, dweil, veger en blik). Controleer bij voorkeur de camper ook op:

- lekkages (mn. bij verbindingen tussen een polyester opbouw en de carrosserie);
- werkende elektra voorziening (kijk even naar de accu, de staat van de bekabeling en de verlichting), laat u uitleggen waar de zekeringen en (hoofd)schakelaars zitten;
- werkende gas voorziening (gasfles, ventielen & slangen), laat u uitleggen hoe u het gasfornuis bedient;
- werkende ventilatie & verwarming, laat u uitleggen hoe de airco werkt;
- werkende watervoorziening en afvoer (laat u uitleggen hoe u de watertank vult en de afvoertank leegt. Controleer of er geen lekkages of verstoppingen zijn. Check de waterniveau indicator
- werkende luifel (awning), die tijdens het rijden goed vergrendeld zit
- vergrendeling van laden en kasten - ook de koelkast (deze mogen tijdens het rijden niet vanzelf opengaan)
- vergrendeling van deuren, ramen en dakluiken (alsmede de sluitende werking van horren)

Schade en defecten aan de camper die ontstaan zijn tijdens de huurtermijn zijn voor rekening van de huurder. Defecten die al bij afhalen van de camper aanwezig zijn (maar die bijv. door een eerdere huurder niet zijn gemeld), kunt u het beste meteen bij afhalen opsporen en melden (zodat er ook direct maatregelen kunnen worden genomen, i.p.v. dat u onderweg zich hieraan ergert).

Eigen verantwoordelijkheid: *Campers en huurauto's zijn kostbare, maar ook kwetsbare voertuigen. Tijdens de huurperiode bent u - als huurder - verantwoordelijk voor wat er gebeurd met het voertuig. Bedenk dat verzekeringen nooit elk risico dekken en dat uzelf (al of niet opzettelijk) ook schade kan veroorzaken aan het voertuig. De verhuurder kan zo'n schadegeval als opzettelijk, roekeloos of onachtzaam gedrag bestem-pelen en u verantwoordelijk stellen voor de schade, waarbij dan de dekking van de voertuigverzekering vervalt. Wees daarom extra voorzichtig met uw huurvoertuig.*

Voorbeelden van onachtzaam gedrag zijn:

- *in de schemering of donker in de Australische Ouback rijden (buiten de bebouwde kom)*
- *op onverharde wegen rijden waar dat niet is toegestaan*
- *door ondergelopen dips rijden die te diep blijken voor de auto*
- *onder invloed van alcohol of drugs rijden*
- *je niet aan de verkeersregels houden*
- *je niet aan het huurcontract houden*
- *tegen een stevige overhangende tak aan rijden op een camping*
- *op een heuvel vergeten uw auto op de handrem te zetten*
- *niet regelmatig peilen van de oliestand van de motor*
- *de motor droog laten lopen (zonder brandstof)*
- *verkeerde brandstof in uw voertuig doen*
- *deursloten "smeren" met olie in de Outback, waardoor ze paradoxaal steeds stroever gaan en uiteindelijk uw sleutel breekt*
- *grove onkunde of nalatigheid in de bediening of onderhoud van het voertuig*
- *beschadigde of afgewaaide luifel na een plotselinge windvlaag 's nachts (u moet de luifel 's nachts altijd inklappen)*

Niet iedereen is geschikt om met een huurauto of huurcamper door een vreemd land te rijden. Als u twijfels hierover heeft, adviseren we u op een andere manier op reis te gaan. Rijden met een huurauto of huurcamper betekend verantwoordelijkheid nemen.

Veiligheidstips voor het rijden

Zelf rijden met een huurauto of camper betekent dat u alert dient te zijn op mogelijk gevaar en op het ontstaan van schade. Daarom volgen hieronder een aantal veiligheidstips.

- Koop een gedetailleerde kaart van het gebied waarin u reist, waarop voldoende details vermeld staan om u goed te kunnen oriënteren. Een goede kaart geeft het verschil aan tussen verharde en onverharde wegen.
- Blijf zoveel mogelijk op de doorgaande verharde wegen. De hoofdwegen worden dagelijks gepatrouilleerd en zijn op regelmatige afstand voorzien van tankstations.
- Maak u zelf qua benzine niet afhankelijk van dat ene volgende benzinestation. Zorg dat de tank minstens half vol blijft, dan kan u nooit veel gebeuren.
- Zorg dat u voldoende water bij u heeft. Koop bijv. in de supermarkt wat extra flessen mineraalwater.
- Als er na een regenbui veel water staat op de weg, neem dan geen risico's door hier met hoge snelheid doorheen te rijden. U weet u nooit hoe de weg er onder water uit-ziet, denk bijv. aan een steen op of gat in de weg. Ook de hoogte van het water is in dergelijke gevallen vaak moeilijk in te schatten. Wacht liever enkele uren tot het water gezakt is, het water zakt meestal even snel als het is gestegen.
- Rijd ook in de Pacific met een veilige snelheid. De wegen zijn meestal in goede staat met weinig verkeer. Laat u echter niet verleiden tot de hard rijden, bedenk dat dorpsbewoners langs de weg vaak niet gewend zijn aan met hoge snelheden aanstormende auto's. Haal nooit bij kruisingen andere auto's in. Houdt er rekening mee dat zich onverwacht beesten op de weg kunnen bevinden.
- Als u op een onverharde weg rijdt (mag alleen met 4wd terreinauto's), houd dan rekening met de staat van het wegdek. 'Wasbord'-achtig wegdek vergt veel van uw stuurkunst, let op voor plotselinge stenen of los zand op de weg en onaangekondigde "dips".
- Niet altijd is de in afstand kortste route de snelste route. Bestudeer de kaart dus aandachtig en laat u door lokale inwoners informeren omtrent de situatie op de geplande route.

- Zorg ervoor dat u niet verdwaalt. De bewegwijzering is in de Pacific niet zo betrouwbaar als in Europa. Als u gepland heeft veel op kleinere wegen te gaan rijden, neem dan beslist een kompas mee. Houd altijd uw kilometerstand in de gaten en check regelmatig of bepaalde verwachte kenmerken in de weg volgens de kaart ook daadwerkelijk te zien zijn. Keer bij twijfel liever terug naar de grote weg.
- Blijf in geval van pech bij uw auto en wacht tot hulp komt. Waarschuw medeweggebruikers ruim van te voren met uw gevarendriehoek. Rijdt de auto ruim van de weg, maar wel goed in het zicht van andere weggebruikers.
- Rijd niet door met een lekke band. Voor schade aan de velg bent u meestal zelf verantwoordelijk. Laat uw lekke band bij de eerste gelegenheid repareren. Bewaar de rekening.
- Houd rekening met overstekende wilde dieren. Met name 's avonds worden veel dieren in de Pacific actief. Ze blijven vaak als verdoofd in het schijnwerperlicht van een aanstormende auto zitten of staan. Zodra u dieren op de weg ziet, doet u er goed aan uw snelheid te minderen. Een botsing zorgt meestal voor veel schade, zelfs als uw auto een koeienvanger (extra veiligheids-beugels voor op de auto) heeft.

Voorkom ongelukken
Het is belangrijk dat u geen onnodige risico's neemt. Te veel mensen gaan bijvoorbeeld vermoeid en gestresst op vakantie. Drukte op het werk vlak voor de reis, jetlag en een vermoeiende lange vliegreis kunnen oververmoeidheid veroorzaken. Uw aandacht verslapt hierdoor. Rust liever thuis eerst enkele dagen uit alvorens u aan een verre, inspannende reis begint. Besef, als u meteen gaat autorijden op bestemmingen in de Pacific, dat in de meeste landen links-verkeer geldt (uitgezonderd rans-Polynesië en Nieuw-Caledonië). Wen op de eerste dag van de autohuur eerst een beetje aan de auto en verkeerssituatie alvorens grote afstanden te gaan rijden. Vermijd het rijden in het donker 's avonds. Neem uw tijd en let extra op.

Tips voor de overnachting
Wij adviseren u gebruik te maken van campings. In Australië en Nieuw-Zeeland mag u vrij kamperen langs wegen, maar alleen daar waar het niet verboden is. U mag niet zomaar op privéterrein (zoals bij boerderijen) gaan staan, zonder goedkeuring van de eigenaar. Als u gaat vrij kamperen, adviseren we u dit altijd te doen op plekken waar u zich veilig voelt en toilet faciliteiten aanwezig zijn (zoals bij de nationale parken en op parkeerplaatsen met meerdere andere kampeerders).

Denk nog aan het volgende:
- Kijk voordat u - bijv. Op een camping - naar uw standplaats rijdt of er geen boomtakken of kabels in de weg hangen die uw camper kunnen beschadigen. Camper verhuurders doen altijd heel moeilijk over schade aan de bovenkant van campers (is nl. lastig te repareren)
- Sluit 's nachts de deuren en ramen van uw camper af
- Laat geen kostbaarheden in zicht liggen.
- Zet uw camper op de rem (evt. op blokken zetten)
- Laat geen camperspullen of eigendommen 's nachts buiten uw camper rondslingeren
- Klap de luifel van uw camper 's nachts in. Als deze door een plotseling e regebui of harde wind 's nachts beschadigd raakt (doordat u hem niet heeft ingeklapt) bent u zelf verantwoordelijk voor deze schade.
- Controleer voordat u uw standplaats weer verlaat of u geen spullen in het gras heeft verloren (zoals sleutels, geld, creditcards, ed) en ruim vuilnis op zoals het hoort.

Tips voor het inleveren van de huurauto / camper
- Vul de brandstoftank van uw huurauto of camper voordat u deze inlevert. Bedenk dat er niet persé een tankstation ligt nabij het huurdepot
- Meld problemen met de huurauto of camper bij het inleveren (deze kunnen dan gerepareerd worden zodat een volgende huurder dan geen last van heeft).

Bedenk dat de huurperiode van een huurauto over het algemeen per 24 uur periode wordt berekend. Als u de huurauto bijvoorbeeld afhaalt om 10.00 uur 's ochtends, dient u de auto op de laatste huurdag ook uiterlijk om 10.00 uur 's ochtends in te leveren. Het eerste extra uur is meestal gratis, maar voor elk volgende uur betaalt u een kwart van de dagprijs voor evt. overtijd.

Bij campers wordt de huurperiode meestal per kalenderdag berekend, dus het maakt niet uit of u de camper 's ochtends of 's avonds inlevert. Let er wel op dat camper-verhuurders meestal beperktere openingstijden hebben dan de grote autoverhuurders.

Zie ook de huurvoorwaarden in de brochure en prijslijst bij de betreffende huurauto of camper.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 11. Op uw vakantiebestemming
Paragraaf: III. Het hotelverblijf

Pas na aankomst in het hotel begint voor veel vakantiegangers de vakantie. U kunt dan beginnen te ontspannen en genieten van hetgeen er op de bestemming te doen en zien is.

Check-in
Bij aankomst in het hotel gaat u naar de receptie om in te checken. U overhandigt uw voucher. De meeste hotels beschikken over een computersysteem, waarin snel de voor u gemaakte kamer-reservering kan worden opgezocht. Controleer of de verblijfsduur (aankomst- en vertrekdatum) en het kamertype juist zijn. Indien u problemen heeft bij het inchecken, dient u in eerste instantie contact op te nemen met onze lokale agent (telefoonnummer staat op voucher). Mocht u met hen niet tot een bevredigende oplossing komen, neemt u dan contact met ons op (tel. +31 20 6261325 / fax. +31 20 2050209 of stuur een email) voor overleg. Houdt u er rekening mee dat door u zelf aangebrachte wijzigingen in uw reservering zonder onze goedkeuring altijd voor uw eigen rekening zijn.

Verblijfsbasis
Bij het inchecken is van belang te weten, of er maaltijden zijn inbegrepen. Als er geen bijzonderheden op de voucher of op uw bevestiging staan, dan is uw hotelverblijf op basis van logies en zijn er geen maaltijden inbegrepen. Bij logies/ontbijt (LO) begint de verzorging met logies op de dag van aankomst en eindigt met het ontbijt op de dag van vertrek. Bij halfpension vormt het diner in het hotel het begin van uw verzorging en het ontbijt op de dag van vertrek het eind van uw verzorging. Volpension begint met een lunch of diner op de dag van aankomst en eindigt met ontbijt of lunch op de vertrekdag. Geef evt. speciale wensen door t.a.v. de maaltijden, zoals een dieet of vegetarisch (evt. extra kosten ter plaatse bijbetalen).

Kamers
De kamers van een hotel hebben allemaal een andere ligging. Er zijn vaak kamercategorieën gemaakt, bijv. standard room, superior room, oceanview room, etc. Bij vele moderne hotels is de kamerindeling van alle kamers gelijk, maar is alleen de ligging verschillend.

Early Check in (ECI) / Late Check out (LCO)
Bij hotels is het gebruikelijk dat u bij aankomst op z'n vroegst 's middags tussen 12.00 en 16.00 uur in uw kamer kunt (het verschilt per hotel). Bij vertrek dient u uw hotel-

kamer uiterlijk tussen 10 en 12 uur 's ochtends te verlaten. Bij vertrek en aankomst kunt u vaak wel de hele dag de hotel aciliteiten gebruiken (bijv. zwembad). Soms is het prettig om nog iets langer over uw kamer te kunnen beschikken, bijv. 's ochtends om bij aankomst nog even een paar uur te kunnen slapen of 's avonds om nog even te kunnen douchen. U kunt dan een dagkamer bestellen. De meeste hotels rekenen bij vooraf reserveren van een dagkamer een halve of hele overnachtingsprijs. Soms kunt u al meteen 's ochtends over uw kamer beschikken of iets langer blijven. Dit is echter geen recht maar geheel afhankelijk van het hotel, wij hebben hier geen invloed op.

Dagkamer
Bijzonder actueel is het al of niet nemen van een dagkamer op de eilanden in de Stille Zuidzee. De aankomst en vertrek van Air New Zeeland vluchten vindt vaak 's nachts plaats. Dat betekent dus dat u moet kiezen of u bij een laat vertrek 's nachts of vroege aankomst 's ochtends (rekening houdend met de benodigde tijd op de luchthaven) nog een dagkamer wilt hebben. Standaard boeken we geen dagkamer. Let op: Als u dus over een dagkamer wilt beschikken, dan dient u dit expliciet bij boeking aan ons door te geven (deze wordt dan gereserveerd en op de bevestiging vermeld en aan u afgerekend).

Borg voor gebruik van minibar, telefoon en restaurant
Veel hotels vragen bij check in of u een borg wilt stellen (bijv. met een creditcard) voor het gebruik van de minibar, telefoon en restaurant. Voordeel is dat de kosten dan achteraf op de hotelrekening terecht komen, u hoeft dan niet steeds uw portemonnee te trekken. Niet elk hotel heeft minibar en roomservcie.

Hotelfaciliteiten en "resort fee"
Sommige hotels in de Pacific rekenen voor aanvullende hotelfaciliteiten een toeslag. Voorbeelden zijn sauna, fitnessclub, zwembadhanddoek, hotelshuttle service, parkeerplaats en kinderopvang. Het beste is om bij check in even te vragen wat evt. nog extra moet worden betaald. Met name in Hawaii bieden sommige hotels tegen een vaste "resort fee" een heel pakket van extra services en faciliteiten aan. Deze resort fee zit standaard niet bij de reissom inbegrepen. Meestal is de resortfee optioneel, echter soms is het een verplichte extra toeslag, die alleen terplaatse kan worden afgerekend.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 11. Op uw vakantiebestemming
Paragraaf: IV. Excursies / activiteiten

Bij maken van excursies en activiteiten dient u rekening te houden met de tijd en plaats van vertrek. Soms worden deze gewijzigd of wordt de excursie/activiteit geannuleerd vanwege onvoldoende deelnemers, slecht weer of andere onvoorziene omstandigheden. We adviseren u met klem de dag voor de excursie/activiteit nog even contact op te nemen met de uitvoerende maatschappij om de excursie/ activiteit te herbevestigen.

Een excursie/activiteit heeft altijd een vertrektijd en een vertreklocatie. Soms wordt u voor uw excursie/activiteit opgehaald bij uw hotel, maar dat is lang niet altijd zo. Dan moet u zelf op eigen gelegenheid (bijv per taxi) naar de vertreklocatie gaan. Het is belangrijk dat u op tijd op de vertreklocatie klaar staat, anders vertrekken ze zonder u (u bent dan "no show", maar heeft dan geen recht op refund). Het is belangrijk dat u zich ervan vergewist wat de precieze vertrektijd en vertrektijd is, deze staat doorgaans vermeld op de voucher of in het reisschema dat u van ons ontvangt.

Tijdens excursies en activiteiten dient u zich te houden aan de voorschriften en aanwijzingen van de leiding. Bij sommige excursies en activiteiten dienen de deelnemers i.v.m. juridische aansprakelijkheid vooraf een vrijwaringsverklaring te tekenen. De keuze of u deelneemt aan een excursie/activiteit maakt u zelf. Pacific Island Travel is niet verantwoordelijk voor schade die het gevolg is van deelname aan excursies en activiteiten.

Als een vooraf gereserveerde excursie of activiteit niet doorgaat vanwege slecht weer of onvoldoende deelnemers, dan krijgt u van ons uiteraard een volledige refund (vraag hiertoe een verklaring van de uitvoerende maatschappij).

Het klassieke dilemma: *Of het i.v.m. drukte nodig is om op een bepaalde plaats/datum/tijd een excursie/ activiteit vooraf te reserveren, is door ons nooit met zekerheid te zeggen. Indien u zekerheid wilt over de beschikbaarheid, prijs en uitvoering van een excursie/activiteit, adviseren we deze vooraf te reserveren. Wij zijn niet aansprakelijk voor niet door ons gereserveerde excursies en activiteiten.*

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 11. Op uw vakantiebestemming
Paragraaf: V. Uw volgende vlucht

Een reis naar de Pacific bestaat vaak uit een groot aantal vluchten. Zorg ervoor dat u op tijd op de luchthaven bent. Voor intercontinentale vluchten die vanuit Azië, Australië of Nieuw-Zeeland vertrekken dient u minstens twee uur voor de vertrektijd in te checken, bij binnenlandse vluchten is doorgaans één uur voor vertrek inchecken voldoende. Voor de USA en op drukke dagen dient u hier in beide gevallen een uur bij op te tellen.

Als de transfer van uw hotel naar de luchthaven door ons is gereserveerd, dan dient u op het met de agent afgesproken tijdstip en plaats klaar te staan. Ingeval uw vlucht is vertraagd mag u er niet van uitgaan dat de agent dit weet. Bij onduidelijkheid dient u contact op te nemen met de lokale agent.

Herbevestigen
U dient zich te realiseren dat elke vlucht aan wijzigingen onderhevig kan zijn. We adviseren u dringend de dag voor vertrek telefonisch contact op te nemen met de luchtvaartmaatschappij (of te kijken op hun website), om te weten of de geplande vlucht op tijd vertrekt. Dit kan onnodig lang wachten op de luchthaven voorkomen. Op de eilanden in de Pacific kan vaak de receptie van uw hotel de herbevestiging voor u regelen.

U bent zelf verantwoordelijk ervoor te zorgen dat u uw gereserveerde vlucht haalt. Veel tickets kunnen niet aangepast worden, een gemiste vlucht ('no-show') betekent dan dat u een vlucht moet bijkopen. Soms vervalt zelfs na 'no-show' de geldigheid van uw hele ticket. Een aantal luchtvaartmaatschappijen stellen bovendien verplicht dat u binnen 72 uur voor vertrek uw vlucht herbevestigt (zie ook de hoofdstuk C.18 bij de luchtvaartmaatschappijen).

Vergeet u uw vlucht te herbevestigen, dan kan dit op overboekte vluchten leiden tot een situatie dat uw gereserveerde zitplaats wordt weggegeven aan een wachtlijstpassagier. U komt dan zelf op de wachtlijst.

Luchthaven- of vertrekbelasting
Op veel luchthavens wordt bij vertrek belasting geheven. De regels hiervoor zijn complex en sterk aan wijzigingen onderhevig. De actuele luchthaven- of vertrekbelastingen dient u ter plaatse na te vragen. In bijlage 24 geven wij ter indicatie een overzicht van de thans geldende luchthaven- en vertreksbelastingen. U dient er rekening mee te houden dat de luchthaven- of vertrekbelasting hoger is dan wij vermeld hebben, afwijkingen zijn altijd voor uw rekening (onze rol hierin is puur adviserend).

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 11. Op uw vakantiebestemming
Paragraaf: VI. Duiken

Duiken is een sport die in de Pacific op grote schaal wordt beoefend. Duiken is echter geen eenvoudige of ongevaarlijke sport. U heeft te maken met sterke stromingen en grote drukverschillen, die inwerken op uw lichaam. Om in de Pacific bij resorts op duikcruises te mogen duiken, dient u te beschikken over een erkend duikcertificaat (bijv. IDD, NAUI of PADI). Als u nog niet beschikt over een duikcertificaat, kunt u die op tal van plaatsen in de Pacific behalen. Jong en oud kunnen duiken leren. Ook zijn er veel mogelijkheden om zonder duikcertificaat met een bevoegde duikinstructeur een zgn. "resortdive" te maken, bij wijze van uitproberen.

Voorbereiding
Het beste is om eerst eens een proefduik te doen bij een duikschool in Nederland. U leert dan de eerste beginselen van het duiken in uw eigen tempo en in het Nederlands. Om te duiken moet u een redelijk geoefende zwemmer zijn met een goede conditie. U dient verder enige elementaire kennis te hebben van de fysica. Zelfs als beginnend duiker moet u de effecten kennen van drukverandering op het lichaam als u zich onder water bevindt. Het is bijvoorbeeld belangrijk om langzaam op te stijgen om decompressieziekte en "klaplong" te voorkomen. Ook moet u weten hoe u uw oren moet "klaren" (het opheffen van grote drukverschillen op uw trommelvlies).

Duikuitrusting
Onder water tijdens het duiken bent u sterk afhankelijk van uw duikuitrusting. Het is dus van belang dat u over een betrouwbare uitrusting beschikt. Het meenemen van een duikuitrusting uit Nederland is vaak i.v.m. het gewicht een te grote belasting (duikuitrusting telt over het algemeen voor luchtvaartmaatschappijen als gewone bagage). U kunt echter bij resorts, duikcruises en duikscholen in de Pacific uitstekende duikuitrusting huren.

Medische keuring
Het is belangrijk dat u zich door uw huisarts of een speciale sportarts laat onderzoeken, voordat u met het duiken begint. In het bijzonder als u lijdt aan suikerziekte, hoge bloeddruk, epilepsie, bewustzijnsverlies, hart- of longstoornissen of verslaafd bent aan drugs. Bij twijfel aan uw gezondheid adviseren we niet te gaan duiken. Een gescheurd trommelvlies geneest normaal gesproken snel. Laat dit altijd door een dokter controleren, voordat u weer gaat duiken Dit geldt ook indien u twijfelt aan de toestand van uw oren.

U mag beslist niet gaan duiken bij een zware verkoudheid. Het slijm verstopt de buizen van Eustachius, waardoor u uw oren moeilijk kunt klaren. Als u tijdelijke kwalen heeft die betrekking hebben op uw neus, slijmvliezen of longen kunt u beter niet gaan duiken. Duik niet als u drugs of medicijnen gebruikt waarvan u slaperig wordt.

Vrouwen die in verwachting zijn wordt afgeraden gedurende de zwangerschap te gaan duiken.

Rustperiode tussen vliegen en duiken
Indien u gaat duiken dient u rekening te houden met de rustperiode tussen duiken en vliegen. Deze rustperiode is nodig in verband met het drukverschil, waaraan uw lichaam bloot staat. De lengte van de rustperiode ligt tussen de 12 en 24 uur, afhankelijk van de duikdiepte. Raadpleeg uw duiktabellen en volg de aanbevelingen van uw duikinstructeur. Als u dus een duikcursus doet van 4 dagen op een afgelegen tropisch eiland, zult u hier dus bij voorkeur 6 tot 7 nachten moeten blijven.

Neem geen onnodige risico's
Neem geen onnodige risico's en duik in de Pacific altijd met een buddy, bij voorkeur een ervaren en bevoegde duikinstructeur. Houdt een persoonlijk logboek bij. Wees verdacht op gevaarlijke stromingen en dieren.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 11. Op uw vakantiebestemming
Paragraaf: VII. Trouwen

In de Pacific is het vinden van een romantische bestemming geen probleem. Trouwen op zo'n aparte locatie is in. Op een bounty-eilandje bijvoorbeeld, midden in de Stille Oceaan. U wilt misschien trouwen in traditionele stijl, of gewoon lekker rustig onder een palmboom op het strand of bij een afgelegen waterval. De locatie kunt u vaak zelf bepalen.

Wettelijke vereisten
Voor alle bestemmingen in de Pacific geldt dat het huwelijk mogelijk is voor mensen ouder dan 20 jaar. Als u jonger bent, gelden andere regels. In de Pacific kan alleen een huwelijk worden afgesloten tussen man en vrouw. In principe kunnen Nederlanders trouwen op alle eilanden van Fiji, Samoa en de Cook Eilanden. Ook in Hawaii, Australië en Nieuw-Zeeland kan worden getrouwd. Voor deze gebieden gelden geen minimum verblijfseisen.

Voorbereidingen voor vertrek
Uiteraard gaat u op reis met een paspoort, dat nog tenminste tot 3 maanden na de reis geldig is. U vraagt bij de gemeente in uw geboorteplaats een geboortebewijs aan (kan schriftelijk). Bij de gemeente in uw woonplaats vraag u een uittreksel van de burgerlijke stand aan, waaruit blijkt dat u ongehuwd bent. Deze documenten dienen in de Engelse taal te zijn gesteld. Voor diegene die jonger is dan 21 jaar, die getrouwd is geweest of waarvan de naam is gewijzigd gelden aanvullende eisen. Houd er rekening mee dat het vaak een maand duurt alvorens u bepaalde aangevraagde uittreksels van de gemeente ontvangt. Een kopie van deze documenten faxen wij alvast voor u door naar de weddingcoördinator op de trouwbestemming.

Meenemen van trouwkleding
U kunt uiteraard ervoor kiezen om trouwkleding uit Nederland mee te nemen op reis. Bedenk dat de Pacific een tropisch klimaat kent, met over het algemeen hogere temperaturen dan in Nederland. Bedenk ook dat trouwkleding vaak zwaar en kreukgevoelig is (u dient een trouwjapon in een beschermende hoes of kledingzak te verpakken). Luchtvaartmaatschappijen beschouwen trouwkleding als gewone bagage (waardoor u dus minder andere bagage kunt meenemen - zie hoofdstuk 4 van deze manual), deze kan dus bijv. niet worden uitgehangen in de economy-class cabine.

Wettelijke registratie (Wedding Licence)
Als u aangekomen bent op de trouwbestemming, zult u naar een kantoor moeten om persoonlijk het voorgenomen huwelijk te registreren (de zgn. "wedding licence"). Dit moet op een werkdag voor de trouwdag plaatsvinden. U kunt bijv. met eigen huurauto of per taxi naar het registratiekantoor gaan. De transfer of taxikosten zijn voor eigen rekening, tenzij anders vermeld. Het adres ontvangt u bij de reisdocumenten, direct bij aankomst in het hotel of van de agent.

Huwelijksceremonie
Vaak zal de ambtenaar of priester vooraf een kort gesprek willen hebben om de plechtigheid een persoonlijk tintje te kunnen geven. Hiervoor zal dan direct na aankomst een afspraak worden gemaakt.

Op de trouwdag zelf kunt u natuurlijk het vervoer naar de trouwlocatie laten verzorgen, bijv. per bus, boot, limousine of helikopter. De trouwlocatie en het huwelijkstijdstip zijn bij boeking reeds vastgelegd. De ambtenaar of priester zal

de plechtigheid leiden. Er dienen ook tenminste twee getuigen te zijn, hiervoor wordt uiteraard gezorgd. In de plechtigheid dient u het ja-woord te geven. Ter plaatse, bij de weddingcoördinator, kunt u de verdere details over de ceremonie doornemen.

Na de plechtigheid maakt de ambtenaar de trouwakte op volgens de lokale wet. Deze officiële trouwakte dient daarna conform de voorwaarden van de Nederlandse wet te worden bekrachtigd. Dat neemt enige tijd (van enkele werkdagen tot soms enkele weken). Vraag een kopie van de originele trouwakte om meteen mee te nemen naar huis.

Huwelijksakte
De ter plaatse opgemaakte huwelijksakte is in Nederland alleen geldig, indien de akte ter plaatse dubbel is gelegaliseerd en is voorzien van een zogenaamd "Apostille"-stempel. Zonder dubbele legalisatie en "Apostille" stempel of losse "Apostille" verklaring is het huwelijk voor de Nederlandse wet niet geldig !!

Apostille
De "Apostille"-stempel is in feite de bekrachtiging door de lokale autoriteiten (meestal: "Secretary of the Supreme Court"), dat de ambtenaar of priester die het huwelijk heeft voltrokken daartoe gemachtigd is. Het stempel ziet eruit als een groot vierkant (9x9cm), met vakjes voor tekst en handtekening en de titel "Apostille (Convention de La Haye du 5 Octobre 1961)".

Voorbeeld "Apostille" stempel

APOSTILLE
(convention de La Haye du 5 octobre 1961)
1. Country: .....

This public document
2. has been signed by .....
3. acting in the capacity of .....
4. bears the seal / stamp of .....

certified
5. at ..... 6. the .....
7. by .....
8. N# .....
9. Seal/stamp: 10. Signature:
....

Dubbele legalisatie
De dubbele legalisatie van de huwelijksakte wordt gedaan door de voor de bestemming aangewezen verantwoordelijke Nederlandse ambassade of consulaat. Het Ministerie van Buitenlandse Zaken in Den Haag heeft een lijst met de benodigde adressen.

De verkrijging van de dubbele legalisatie en "Apostille"-stempel valt buiten het trouwpakket. Niettemin stellen wij reeds vooraf bij het arrangeren van het huwelijk de wedding-coördinator op hoogte van de noodzaak tot dubbel legaliseren van de trouwakte en de noodzaak tot het verkrijgen van de "Apostille"-stempel. Soms moet hiervoor ter plaatse extra leges worden betaald, het gaat hierbij in het algemeen om zeer kleine bedragen. Het bruidspaar moet ter plaatse de wedding-coördinator opdracht geven tot de huwelijksakte dubbele te laten legaliseren en het verkrijgen van een "Apostille"-stempel. Vraag ter plaatse aan de wedding-coördinator altijd om een kopie van de trouwakte.

Huwelijkregistratie in Nederland
De originele trouwakte met stempels ed. wordt naderhand naar uw huisadres toegestuurd. Met de ontvangen huwelijksakte (met "Apostille" stempel of losse "Apostille" verklaring), kopieën van beide paspoorten en uittreksels uit het geboorteregister dient u dan naar het gemeentehuis van uw woonplaats (burgerlijke stand) te gaan, om het huwelijk te laten registreren. Dit kost meestal niet meer dan enkele tientjes leges.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 12. Problemen onderweg

Uw reis is met uiterste zorgvuldigheid samengesteld en gereserveerd. Toch kunnen zich tijdens een lange en verre reis problemen voordoen. Niet altijd is dat te vermijden, denk bijvoorbeeld aan noodweer, een overboekt hotel of een vermiste koffer. Met een goede voorbereiding op uw reis zult u adequater kunnen reageren en kunt u vaak problemen en ongemak vermijden of verminderen.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 12. Problemen onderweg
Paragraaf: I. Lokale Omstandigheden

De Pacific beslaat bijna de helft van de aardoppervlak. Dit gebied is zo divers in landschap, klimaat en cultuur dat het nauwelijks als één geheel is te beschrijven. Bij uw rondreis zult u dan ook onvermijdelijk te maken krijgen met een groot aantal contrasten.

Klimaat
Het klimaat in de Pacific varieert van fris tot koud in Tasmanië en in het zuiden van Nieuw-Zeeland via warm in het tropisch deel van de Pacific tot zeer heet in de woestijn van Australië. In de regentijd (op het zuidelijk halfrond van medio december t/m medio april) is het in het tropisch deel van de Pacific over het algemeen vochtig en warm. Er kan dan plaatselijk in korte tijd zeer veel regen vallen, waardoor wegen onbegaanbaar worden. Op de eilanden in de Pacific waait bijna altijd een zeebries (windkracht 2-4), die zeer aangenaam voelt. Deze passaatwinden blazen veelal uit het noordoosten.

Neerslag en begroeiing
Ook de regenval en daardoor de begroeiing kent z'n extremen. Enerzijds zeer dichte jungle op de loefzijde van de berghellingen overal langs de kust in de Pacific. Anderzijds een bar woestijnlandschap in het centrum van Australië, maar ook grote droogte aan de lijzijde van de grotere eilanden in de Pacific. Aan de 'rustige" lijzijde van de eilanden vindt u doorgaans de mooiste stranden, lagunes en beste koraalriffen. Aan de loefzijde vindt u meestal nauwelijks stranden, lagune's en koraalriffen.

Berglandschap
De meeste gebieden in de Pacific zijn vulkanisch van oorsprong. De grote continentale platen zijn constant ten opzichte van elkaar in beweging. Op de breukvlakken zijn bergpieken met actieve vulkanen (van meer dan 6 km hoogte) en depressies (van meer dan 13 km diepte) ontstaan, al naar gelang de platen naar elkaar toe of uit elkaar drijven. Echter de op de breukvlakken ontstane bergpieken verdwijnen naar verloop van tijd weer. Zo vormden zich atollen, eigenlijk de toppen van vulkanen die nog net boven zeeniveau uitsteken.

Samenleving
Nergens ter wereld bestaat zo'n etnische bevolkingsmix als in Hawaii en in Australië. Mensen die letterlijk uit alle delen van de wereld hier zijn komen wonen leven harmonisch samen in een moderne maatschappij. Daarnaast echter treft u op de afgelegen delen van Vanuatu, Solomon Eilanden en Papua Nieuw-Guinea ook directe afstammelingen van de oerbewoners aan van dit geïsoleerde gebied, die nog steeds op primitieve wijze een tevreden bestaan leiden. Ook het verschil tussen de openheid en spontaniteit van de Fijiërs en de geslotenheid en gereserveerdheid van de Tonganezen is opvallend.

Immense afstanden
De immense afstanden hebben ook een ander effect op het gebied. De lokale bewoners zijn gewend aan hun geïsoleerde ligging. Ze leven in harmonie met wat de natuur hen op de

eilanden geeft en hebben geen haast of grote verwachtingen van de moderne wetenschap. Oude tradities, legendes en stamverbanden zijn nog spring-levend. De westerse cultuur heeft met name op de eilanden van de Zuid-Pacific nog geen grote invloed gehad op het dagelijks leven. Typisch voorbeeld is het geven van fooi, dat hier een averechts effect heeft. De bewoners zijn namelijk niet te koop, het wordt als een belediging gezien. Als u hulp nodig heeft doet u er beter aan dat vriendelijk te vragen op voet van gelijkheid, men zal u dan niet weigeren.

Infrastructuur
De infrastructuur op de diverse bestemmingen in de Pacific is erg verschillend. Hawaii, Australië en Nieuw-Zeeland hebben een uitgebreid en modern wegennet. Op de eilanden in de Zuid-Pacific is het wegennet vaak gebrekkig, hooguit een verharde weg aan de omtrek van het hoofdeiland en verder onverharde wegen. Op de eilanden zijn de afstanden meestal niet al te groot, maar in Australië dient u bij het plannen van uw rondreis rekening te houden met de grote afstanden.

Paradoxaal in zo'n waterrijk gebied als de Pacific is dat de scheepvaartverbindingen voor passagiers gering zijn. Vrijwel alle passagiersvervoer tussen en binnen de eilandengroepen vindt vanwege de grote afstanden (en hoge golven buiten de lagune) door de lucht plaats.

Water- en elektriciteitsvoorziening
De water- en elektriciteitsvoorziening is in Hawaii, Australië en Nieuw-Zeeland goed ontwikkeld. Ook op de hoofdeilanden van de bestemmingen in de Stille Zuidzee is de water- en elektriciteitsvoorziening over het algemeen goed verzorgd. Met name op de afgelegen buiteneilanden in de Stille Zuidzee dient u er echter rekening mee te houden dat water en elektriciteit meestal niet via een leiding beschikbaar is. De meeste eilandresorts beschikken daartoe over een eigen generator (die 's nachts meestal wordt uit-geschakeld), waterzuivering (voor drinken wordt flessen-water aanbevolen) en lokaal leidingen net.

Tijdzones
Het tijdverschil met Nederland is groot (meer dan 10 uur verschil). Dit betekent dat u na het vliegen naar en van de Pacific de eerste dagen rekening moet houden met aanpassingsproblemen met de nieuwe tijdzone. Ook bij telefoneren naar huis dient u rekening te houden met het tijdverschil.

Andere taal
De voertaal in de hotels en op de luchthavens in de Pacific is Engels, in Frans-Polynesië en Nieuw-Caledonië is de eerste taal Frans. De lokale bewoners spreken een lokale Polynesische of Melanesische taal, alle jongeren leren ook Engels (of in de Franse gebieden Frans) op school. Van reizigers in de Pacific wordt verwacht dat ze de Engelse taal enigszins beheersen. In Frans-Polynesië kunt u ook met Engels redelijk uit de voeten.

Festivals en feestdagen
In de Pacific gelden naast de gebruikelijke Christelijke feestdagen ook andere lokale feestdagen. Daarnaast worden tal van festivals georganiseerd, waarvan de belangrijkste genoemd worden bij de bestemmingen (zie hoofdstuk C.19). Tijdens festivals en feestdagen zijn winkels en banken gesloten. Vaak zijn gedurende deze dagen de hotels, excursies en restaurants extra druk bezet (tijdig reserveren wordt geadviseerd). Let op: Wij zijn niet aansprakelijk voor ongemakken die ontstaan uit het niet vooraf reserveren van een hotel, excursie of restaurant in een drukke periode.

Prijspeil
Het prijspeil in de Pacific ligt over het algemeen rond Nederlands niveau. Lokale producten, zoals tropische vis en fruit, zijn vaak voordeliger. Geïmporteerde producten, zoals filmrolletjes en alcoholische drank, zijn vaak duurder. Frans-Polynesië en Nieuw-Caledonië zijn 30 tot 50% duurder dan Nederlands niveau. Het prijspeil is uiteraard ook afhankelijk van de wisselkoersen (bijv. de usd/euro, aud/euro en nzd/euro).

Milieuzorg
De Grote Oceaan lijkt een onaantastbaar immens gebied, maar de natuur is er erg kwetsbaar gebleken. Klimatologische veranderingen m.b.t. bijv. de ozonlaag en oceaanstromingen (El Niño effect) zijn in de Pacific duidelijk tot uiting gekomen. Ecologische rampen, zoals de ontbossing op het Paaseiland, hebben hier reeds eeuwen terug plaatsgevonden. De lokale bewoners gaan vaak voorzichtig om met hun leefomgeving. Ondertussen is er in de Pacific ook veel wetgeving ontstaan om het milieu verder te beschermen. Voorbeelden zijn:

- Het Australische Great Barrier Reef kan bijvoorbeeld ondertussen slechts worden bezocht met een beperkt aantal duik- en cruiseorganisaties, die ieder afzonderlijk verantwoordelijk zijn voor het toezicht op en behoud van het aan hen toegewezen concessie gebied.
- Een groot aantal eilanden en riffen in de Pacific zijn beschermd natuurgebied verklaard. U mag deze gebieden alleen met speciale toestemming betreden.
- Strenge quarantaine wetgeving m.b.t. het binnenbrengen van dieren en planten.

Respecteer de lokale milieuwetgeving en draag bij aan een duurzaam toerisme in de Pacific (laat bijv. geen batterijen achter op de eilanden). Toerisme is voor de landen in de Pacific de beste mogelijkheid om jonge generaties een toekomst te bieden. Realiseer u dat de meeste eilandstaten in Pacific tot de armste landen ter wereld behoren. Hun natuurlijke hulpbronnen zijn gering, de economieën zijn onderontwikkeld en de afstanden zijn enorm, dit met alle infrastructurele problemen van dien.

Op aandringen van westerse landen hebben de eilanden in de Pacific de wilde bosbouw en visserij gestopt (bijv. worden er geen concessies meer uitgegeven aan Japanse visserijbedrijven die met drijfnetten werken). Toerisme vormt ondertussen de belangrijkste inkomstenbron voor veel eilanden. De nadruk ligt vooral op het ontwikkelen van een beperkt maar hoogwaardig toerisme met een zo gering mogelijke aantasting van milieu en samenleving.

Tropisch ongedierte
In de tropen kan ongedierte, zoals ratten, muizen, kakkerlakken en hagedissen, zich nog gemakkelijker voortplanten dan in Nederland. In de Pacific komt daar nog bij dat dit uitheemse ongedierte geen natuurlijke vijanden heeft. Dat zorgt ervoor dat het voor de hotels soms moeilijk is, ondanks allerlei hygiënische voorzorg-maatregelen, alle ongedierte uit te bannen. Gelukkig draagt dit ongedierte in de Pacific doorgaans geen gevaarlijke ziektes over, omdat er zich bij de resorts in de Pacific geen grote ziektebronnen (zoals riolen) aanwezig zijn.

Take it easy, it's your holiday !..
Bedenk dat reizen in de Pacific een afwisselend geheel is van rust en comfort, maar soms ook van inspanning, improviseren en actief bezig zijn om andere indrukken en ervaringen op te doen. U kunt onmogelijk alles van een bestemming zien. Gun uzelf vooral de tijd om verschillende facetten van uw reisbestemming in u op te nemen. Bedenk dat tijd in de Pacific een andere rol speelt dan in het haastige Nederland. De bewoners van de Pacific spreken niet voor niets van "Fiji time" en "No worries, Mate". Houdt rekening met de lokale omstandigheden en pas uzelf daaraan aan.

Tropisch vochtig en warm
Veel bestemmingen in de Pacific liggen in de tropen. Dit betekent dat de temperatuur het gehele jaar lekker warm is, maar het is ook vochtiger dan in Nederland. Met name in de regentijd kunt u deze hogere vochtigheid goed voelen. De regentijd valt in de Zuid-Pacific in de periode december tot en met april. Houdt u rekening met het tropische klimaat bij uw kledingkeuze en dagindeling. Het is bijv. verstandig om rust te nemen in de schaduw rond het middaguur.

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	12	Problemen tijdens de reis
Paragraaf:	**II.**	**Natuurramp / Noodsituatie**

Regentijd (rain season)
De regentijd is de periode van het jaar dat de meeste regen valt. Dit is een statistisch gegeven, het betekent niet dat het elke dag regent. Meestal regent het slechts om de paar dagen, maar er kan bij zo'n tropische regenbui een flinke hoeveelheid regen vallen (vergelijkbaar met een wolkbreuk in de zomer in Nederland). Wegen kunnen plotseling onbegaanbaar worden en rivieren kunnen buiten hun oevers treden. Meestal is dit slechts van korte duur, want zo snel als het water komt, zo snel verdwijnt het ook weer. Ook buiten de regentijd kunnen dit soort tropische buien vallen, de kans erop is alleen geringer.

Ingeval u tijdens uw vakantie te maken krijgt met een tropische regenbui, neem dan de tijd en blijf binnen totdat de bui voorbij is.

Orkanen (hurricanes)
Net als overal elders in de tropen kunnen in de regentijd orkanen voorkomen. Een orkaan is een wervelstorm, die ontstaat door een plotseling groot verschil in de temperatuur van het oceaanwater. Een orkaan ontstaat vaak in een afgelegen deel van de oceaan. De snelheid en richting waarin een orkaan zich verplaatst is redelijk voorspelbaar. Meestal wordt reeds dagen te voren gewaarschuwd voor een naderende orkaan.

De kans dat een orkaan precies uw vakantiebestemming treft is zeer gering. In het zeer uitzonderlijke geval dat dit toch gebeurt, dient u de aanwijzingen op te volgen van het hotelmanagement en de lokale autoriteiten. Meestal wordt in dit geval de luchthaven gesloten, wegen afgezet en worden de gasten van hotels die gelegen zijn in de gevarenzone ondergebracht in veiliger gelegen hotels. Soms valt in in de getroffen gebieden de water- en stroomvoorziening uit.

Vloedgolven (tidal waves of tsunami's)
Metershoge vloedgolven die schade aanrichten zijn in de Pacific een grote zeldzaamheid. Niettemin komen ze voor en dient u alert te zijn op signalen die erop wijzen. In geval van een tsunami is er vrijwel altijd sprake van een serie vloedgolven.

Vloedgolven kunnen alleen ontstaan ten gevolge van aardbevingen en verplaatsen zich slechts bij hoge uitzondering over grote afstand. Het grootste deel van de kracht van een vloedgolf wordt gebroken op de koraalriffen, die vrijwel alle eilanden in het tropisch deel van de Pacific omringen. Wees echter op uw hoeden als het oceaanwater zich plotseling in buitengewone mate terugtrekt.

De Pacific is het enige gebied ter Wereld met een werkend waarschuwing systeem voor Tsunami's. In het uitzonderlijke geval dat uw vakantie-bestemming toch wordt getroffen door een vloedgolf, volg dan de aanwijzingen van het hotel-management en de lokale autoriteiten op. Ga zo snel mogelijk naar een hoger gelegen landgedeelte en verder van het water. Betonnen gebouwen bieden doorgaans genoeg weerstand aan een vloedgolf, houten gebouwen veel minder. Zoek beschutting, houvast en bescherming tegen scherven en los materiaal - en haal diep adem voordat de vloedgolf u treft. Bedenk dat er na de eerste vloedgolf meestal nog meerdere (welliswaar kleinere) vloedgolven kunnen volgen - blijf dus in dekking.

Oproer en oorlog
De bestemmingen in de Pacific staan bekend om hun rust en vredig bestaan. De kans dat u verzeild raakt in een onrustige situatie op uw vakantiebestemming is dus uiterst gering. Voor de actuele situatie op de bestemmingen verwijzen we naar kranten, nieuwsberichten op radio en tv en nieuws van diplomatieke vertegenwoordigingen, die alle via internet te raadplegen zijn. Het overlegplatform Vakantiereisadviezen, een samenwerking van de ANWB, de reisverzekeraars, het Ministerie van Buitenlandse Zaken en het ANVR, heeft als taak om in geval van calamiteiten op basis van beschikbare informatie zo nodig een reisadvies uit te geven. Dit reisadvies is tevens van belang bij de bepaling of u recht heeft op vergoeding van eventuele annuleringskosten.

Verantwoording
Plotselinge natuurrampen, oproer en oorlog zijn overmachtsituaties, die door de reisorganisatie niet te voorzien zijn. We stellen alles in het werk om u zo goed mogelijk vooraf te adviseren omtrent de situatie ter plaatse. Aangezien voor het samenstellen van een advies veel informatie en een zorgvuldige afweging zijn vereist, is het niet altijd mogelijk om bij een calamiteit op stel en sprong een advies uit te brengen. Reizigers die zelf informatie willen inwinnen over de veiligheid in risico-landen of gebieden kunnen het beste nieuwsbronnen op internet raadplegen of even contact opnemen met het Ministerie van Buitenlandse Zaken (070 3486486).

Pacific Island Travel is aangesloten bij de Stichting Calamiteitenfonds Reizen. Alle in ons programma gepubliceerde reizen vallen daarom onder de garantie van het Calamiteitenfonds. Deze garantie houdt in dat u als consument die deelneemt aan een door ons georganiseerde reis:

- (een deel van) uw reissom terugkrijgt indien wij de reis als gevolg van een calamiteit niet of niet volledig kunnen uitvoeren;
- de noodzakelijke meerkosten vergoed krijgt indien wij als gevolg van een calamiteit de reis moeten aanpassen of indien wij u vervroegd moeten repatriëren.

Zie ook bijlage 16.II, waar de volledige garantieregeling van het Calamiteitenfonds is beschreven.

Pacific Island Travel biedt de omboekverzekering aan van Unigarant (zie hoofdstuk 6 en paragraaf 14.IV). Deze verzekering kunt u ook nog direct na boeking afsluiten. Deze verzekering geeft het recht om kosteloos bij een (dreigende) calamiteit uw reis om te boeken naar een andere veilige bestemming, ook als het Calamiteitenfonds nog geen calamiteit heeft vastgesteld.

Zelf wijzigingen aanbrengen
Als u in dit soort situaties ervoor kiest zelf wijzigingen aan te brengen in uw reisprogramma (bijvoorbeeld eerder vertrekken of verblijf in een alternatief hotel), schakel dan tijdig onze lokale agent in om deze wijzigingen in uw reisplan te laten aanbrengen en maak ter plaatse duidelijke afspraken (op papier) over refunds en vergoeding van kosten. Komt u er met hen niet uit, neem dan contact op met ons kantoor in Amsterdam. Het Calamiteitenfonds wil bij grote extra kosten in principe eerst goedkeuring geven voor dergelijke maatregelen.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 12. Problemen onderweg
Paragraaf: III. Vermiste bagage bij vliegen

Elke doorgewinterde reiziger is het wel eens overkomen, de ingecheckte bagage is niet meegekomen op uw vlucht en ligt nu aan de andere kant van de wereld. Het kan gebeuren bij alle luchtvaartmaatschappijen en op elke route. Hier volgen wat tips om vermissing van bagage te voorkomen of om overlast te beperken.

Voorkomen van vermissing
Het zoek raken van bagage is meestal het gevolg van dat uw koffer niet op uw vlucht is meegekomen. Dit is op z'n beurt weer vaak het gevolg van een fout bij de bagageverwerking op de luchthaven van vertrek. Tegenwoordig wordt de bagage op vrijwel alle grotere luchthavens geautomatiseerd afgehandeld. Uw koffer krijgt een bagagelabel ('tag') met bestemmingscode en unieke streepjescode. Het bagagesysteem leest de streepjescode en zorgt automatisch voor het transport van de check-in balie naar het vliegtuig. Bij inchecken worden ook bij uw ticket de 'tag'-gegevens gevoegd. Bij afhalen claimt u uw bagage met deze 'tag'-gegevens (indien er naar gevraagd wordt). Het systeem lijkt waterdicht, toch raken wereldwijd bijna 5% van alle, op luchthavens verwerkte koffers, tijdelijk zoek of komen vertraagd aan. Daar kunnen een aantal oorzaken voor zijn.

- Bij het inchecken wordt een bagagelabel (tag) met de verkeerde bestemming aan uw koffer gehangen. Controleer daarom de bestemmingscode op de bagagelabel (deze moet overeenkomen met de airportcode op uw ticket). Let erop dat uw bagagebestemming gelijk is aan uw uiteindelijke vliegbestemming. Als u dus via London Heathrow (LHR) en Los Angeles (LAX) naar Honolulu (HNL) vliegt zal op het bagagelabel "to HNL via LAX, via LHR" moeten staan (met de betreffende vluchtnummers).
- Oude bagagelabels kunt u het beste verwijderen. Deze geven alleen maar kans op verwarring.
- Het inchecken gebeurt te kort voor vertrek. Uw koffer moet via een geautomatiseerd bagagesysteem met lopende banden en bagagekarren naar het vliegtuig worden getransporteerd. Als u kort voor vertrek incheckt, zult u misschien zelf nog wel het vliegtuig halen, maar uw bagage niet. Zorg er dus voor dat u op tijd bent met inchecken (tussen de 1 en 2 uur voor vertrek).
- Het inchecken gebeurt te vroeg. Uw koffer moet dan ergens worden opgeslagen totdat de vlucht vertrekt. Op grote luchthavens vertrekken dagelijks honderden vliegtuigen met tienduizenden passagiers. U kunt zich voorstellen dat er een enorme hoeveelheid koffers worden verwerkt, uw koffer kan gemakkelijk in een verloren hoekje terecht komen. Meestal is het inchecken voor een vlucht pas mogelijk 1 à 2 uur voor vertrek. Uw koffer wordt dan ogenblikkelijk getransporteerd naar de locatie van het vliegtuig. Als u langer tevoren incheckt bij bijv. een balie voor een andere vlucht vergroot u de kans op fouten.
- Bij een lange of juist erg korte overstap tussen twee vliegtuigen onderweg is de kans ook groter dat een koffer zoek raakt. Bij een te korte overstaptijd (bijv. door vertraging van de eerste vlucht) kan soms de bagage via het transportsysteem niet meer meekomen op de vlucht. Bij een te lange overstap (bijv. meer dan 3 uur) ligt het gevaar op de loer dat uw koffer weer ergens in een verloren hoekje terecht komt.
- Uw koffer ziet er verdacht uit**.** Hiermee wordt bedoeld dat er bijv. een wekker tikt in uw koffer, of een snuffelhond heeft een verdachte stof geroken. Het onderzoeken van een koffer neemt tijd in beslag, ook als de koffer niet met een slot is afgesloten of alles uiteindelijk akkoord blijkt te zijn. Meestal merkt de passagier het nauwelijks als de koffer is geopend en gecontroleerd. Vermijdt verdachte situaties, haal bijv. batterijen uit elektrische apparaten en vervoer geen sterk ruikende stoffen of bederfelijke waar in uw koffer.
- Uw koffer heeft een afwijkende vorm (te groot, te zwaar, loshangende delen, beschadigd, etc). De verwerking van dergelijke koffers geeft vaak problemen in het automatische bagagesysteem. Ze worden daarom vaak in aparte bakken geplaatst, maar soms lopen ze toch vast in het systeem, resulterend in een te late aankomst bij het vliegtuig. Plastic tassen, rugzakken met losse draagbanden en kwetsbare zachte koffers zijn typische voorbeelden van probleembagage. Een koffer van het type "Samsonite" is daarentegen ideaal.

Uiteraard kan bagage ook kwijtraken door tal van andere oorzaken, zoals slordigheid bij de airline en groundhandlers. Gelukkig kunnen zoekgeraakte koffers tegenwoordig snel worden opgespoord met een wereldwijd computersysteem voor verloren bagage. Indien uw bagage zoek is, is deze bij aankomst meestal al gevonden en is het alleen een kwestie van tijd dat de koffer op de eerst volgende vlucht wordt meegenomen.

Soms duurt het overigens wel een half uur voordat uw bagage op de lopende band ("conveyor belt") verschijnt in de aankomsthal. Kijk op de borden op welke lopende band u de bagage van uw vlucht kunt verwachten. Vraag bij onduidelijkheid eventueel advies bij het luchthaven-personeel.

Aangifte van vermissing
Als bij aankomst blijkt dat uw koffer na lang wachten toch niet is aangekomen, vraag dan aan het dienstdoende luchthavenpersoneel waar u de vermissing van uw bagage moet melden. Er is meestal een apart loket ingericht. U dient hier uw ticket (met "tag"-gegevens) en paspoort te tonen. U dient een Property Irregularity Report (PIR) in te vullen. Op dit rapport vult u uw contactgegevens thuis en op reis (bijv. het 1e hotel) in, u dient een gedetailleerde beschrijving te geven van uw koffer en inhoud. Vaak kan al meteen verteld worden waar uw koffer zich bevindt en wanneer deze aankomt.

De luchtvaartmaatschappij dient ervoor te zorgen dat de koffer onbeschadigd wordt afgeleverd bij het door u opgegeven hotel. Vraag om een telefoonnummer om de status van uw vermiste koffer later te kunnen navragen. Vraag tevens om een vergoeding voor extra te maken vervangingskosten, bijv. voor ondergoed en toiletspullen. Als er een afspraak wordt gemaakt deze kosten later te vergoeden, vraag dan om een schriftelijke bevestiging hiervan om latere problemen te voorkomen. U kunt deze vervangingskosten t.g.v. vertraagd aangekomen bagage namelijk bij niemand anders verhalen dan bij de luchtvaartmaatschappij. Bewaar de nota's van uw vervangingsaankopen.

In het uitzonderlijke geval dat uw bagage later toch kwijt is of beschadigd is, dient u deze schade eerst te melden bij de luchtvaartmaatschappij. Als u bij hen geen vergoeding ontvangt kunt u aanspraak maken op een vergoeding van uw reisverzekering. Maak evt. een foto van de beschadigde bagage als bewijsmiddel. Als het om grote schadeposten gaat kan het zinvol zijn alvast contact op te nemen met uw verzekeringsmaatschappij, met de vraag of de beschadigde spullen moeten worden bewaard (noteer het tijdstip en de naam van de contactpersoon). Bij totaal verloren bagage moet u een procesverbaal laten opmaken bij de (luchthaven)politie. Zie ook paragraaf B.11.I.

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	12.	Problemen onderweg
Paragraaf:	**IV.**	**Verlies en Diefstal**

Als reiziger in een vreemd ver land bent u in een kwetsbare positie. U heeft kostbare en onmisbare bagage bij u, alsmede geld en andere waardepapieren. De Pacific is een relatief veilige vakantiebestemming, zeker in vergelijking tot Europa, Amerika en Azië. Dat betekent niet dat er alleen maar engelen wonen. Het is zaak goed op uw spullen te letten en dieven zo min mogelijk kansen te geven.

Voorkomen van verlies en diefstal

Voorkomen van diefstal betekent dat u de risico's die u loopt moet verkleinen. Dit kan enerzijds door uw meest waardevolle zaken zo dicht mogelijk bij u te houden, anderzijds door bewust na te gaan welke risico's u loopt in een bepaalde situatie. Een ander punt is het voorkomen dat u de aandacht trekt van kwaadwillenden door uw bezitting- en zo min mogelijk of op zo min mogelijk aantrekkelijke manier ten toon te spreiden. Denk bijv. aan het ingraveren van uw naam en adres in uw fototoestel.

Aangaande waardevolle spullen nog het volgende.

- Bewaar uw betaalmiddelen en reisdocumenten in of onder uw kleding (bijv. in een moneybelt of in een 'geheime' goed afsluitbare zak in uw kleding). Bewaart u deze spullen in uw handtas, dan dient u de tas altijd dicht tegen u aan en stevig vast te houden (controleer de tas voor vertrek op stevigheid). Een waterdichte garantie tegen beroving of diefstal heeft u natuurlijk nooit. Maar om het risico nog meer te beperken, doet u er goed aan om tijdens het reizen uw waardevolle spullen op te splitsen en op verschillende plaatsen te bewaren. Als u met z'n tweeën reist kunt u het beste ervoor zorgen dat u allebei wat betaalmiddelen bij u draagt. Er zijn tal van opbergsystemen op de markt, die uw reisgeld meer bescherming bieden dan de klassieke portefeuille (zie ook bagage, hoofdstuk 4).
- Kostbare of moeilijk misbare dingen, zoals een fotocamera, laptopcomputer, medicijnen, ed. draagt u het beste in uw handbagage. Stop thuis al uw spullen die u tijdens de vliegreis bij u wilt hebben (toilettas, boek, trui, ed.) in de handbagage, zodat u niet op de luchthaven nog moet ompakken. Houdt evt. rekening met plaats voor taxfree inkopen.
- Uw overige bagage stopt u in uw koffer. Zorg ervoor dat de koffer op slot zit en doe er voor de zekerheid een kofferriem om. Doe de zwaarste dingen onderin de koffer, dicht bij de wielen. Zorg ervoor dat uw naam ergens op of binnenin uw koffer vermeldt staat. Eén grote koffer is makkelijker in het oog te houden dan twee kleine koffers.

Wat betreft de situaties waarin u op reis kunt verkeren doet u er goed aan afgelegen, stille en donkere plaatsen te vermijden, waar dan ook. Zorg ervoor dat u ruim de tijd heeft, voorkom haastige zenuwsituaties. Het meest kwetsbaar bent u en is uw bagage in de volgende situaties.

- **Op de luchthaven** bij check-in. Laat uw bagage nooit onbeheerd staan, houd uw spullen bij elkaar. Als u met z'n tweeën reist, kunt u het beste de taken verdelen. De ene doet de check-in of doet de tax-free shopping, de andere let op de bagage.
- **Lopen op straat met uw bagage**, kunt u sowieso het beste tot een minimum beperken. Neem bijv. liever een taxi voor dat kleine stukje of laat uw bagage door een portier dragen naar de overkant van de straat. Als u al vermoeid bent door de reis en moet ook nog uw zware bagage dragen over straat, kan het gemakkelijk gebeuren dat u even niet oplet.
- **Tijdens het winkelen of iets bezichtigen.** De grootste risico's op diefstal of beroving loopt u in drukke, grote steden. Winkelstraten, bus- en treinstations en overvolle stadsbussen zijn het uitverkoren werkterrein voor zakkenrollers en straatboefjes. De beste voorzorg is natuurlijk zo weinig mogelijk met uw welvaart te koop lopen. Als reiziger doet u er goed aan voor een 'low profile' te kiezen. 'De gelegenheid maakt de dief' luidt het spreekwoord. Dure spullen kunt u beter zoveel mogelijk thuislaten. Pronk niet teveel met schitterende foto- of videocamera's. Met een dikke portefeuille nonchalant in uw broekzak in drukke straten rondlopen of op overvolle bussen stappen is vragen om moeilijkheden. Het is ook altijd goed om bij aankomst te informeren naar de veiligheid in de buurten en wijken die u wilt bezoeken.
- **In een taxi.** Neem zoveel mogelijk een betrouwbare taxi (met meter, taxibordje, nette auto met nette chauffeur), vraag vooraf de ritprijs, vraag achteraf de bon. Houdt uw handbagage bij u op de achterbank. Let er bij het uitstappen op dat alle bagage is uitgeladen en dat niets uit uw zakken is gevallen op de vloer, stoel of achterbank.
- **In uw huurauto.** Als u uw bagage open in het zicht van iedereen laat staan, nodigt u kwaadwillenden uit. Berg uw bagage zoveel mogelijk op in de afsluitbare kofferbak. Het is veiliger als u de snelopener van de kofferbak bij de bestuurder in de auto uitschakelt. Dit vertraagt en maakt het dus voor kwaadwillenden moeilijker. Laat geen geld, kostbaarheden en reisdocumenten in de auto achter, ook niet in het dashboardkastje. Vertrouw niet teveel op een 'bewaakte' parkeerplaats, het is evenwel veiliger dan onbeheerd parkeren.
- **In de hotellobby bij aankomst.** Bij inchecken bij de receptie geldt weer hetzelfde als op de luchthaven. In grote hotels worden uw koffers vaak door de "bell boy" apart naar uw kamer gebracht. Als uw twijfelt aan de zorgvuldigheid, loop dan met de conciërge mee. Bij inchecken kan het voorkomen dat uw hotelkamer nog niet klaar is. U zult dan uw koffers nog even moeten opslaan bij de receptie of de "bell desk" (conciërge). Zie er dan op toe dat de koffers daadwerkelijk in een deugdelijk afgesloten ruimte voor u worden bewaard. Geef evt. waardevolle spullen, waarmee u niet de hele tijd wilt rondlopen, in verzekerde bewaring bij de receptie (safety box).
- **In de hotelkamer tijdens uw verblijf.** Vergewis u ervan dat de sluitingen op deuren en ramen goed werken. Vraag eventueel een andere kamer als de kamer niet goed kan worden afgesloten. Laat zo min mogelijk geld, kostbaarheden en reisdocumenten onbewaakt achter op uw kamer, de hotelkluis is een veiliger bewaarplaats. Vaak beschikken hotelkamers over een roomsafe. Als deze ontbreekt, kunt u ook uw afsluitbare koffer gebruiken om bijv. uw fotocamera ed. op te bergen. Laat geen waardevolle spullen open en bloot in uw kamer liggen. Sluit de gordijnen als u weggaat.
- **In de hotellobby bij uitchecken.** Hier gelden weer dezelfde dingen voor als bij het inchecken. Denk aan het terugvragen van in bewaring gegeven spullen.
- **Op het strand, bij het zwembad of tijdens uitstapjes.** Dit zijn eigenlijk de momenten waar het op vakantie echt om gaat. Neem geen onnodige spullen mee. Als u geen veilige bewaarplaats heeft voor uw waardevolle spullen in het hotel, neem ze dan mee maar wel op een veilige plaats. Een rugzak met hangslot is beter dan een dikke portefeuille onder het badlaken. Laat geen vreemden over uw eigendommen waken, maar houdt zelf toezicht.

Aangifte van diefstal

Doe zo snel mogelijk na het verlies of diefstal aangifte bij de lokale politie. Voor de verzekering is het vaak een

vereiste dat u een procesverbaal laat op maken (in het Engels of Frans). Realiseer dat de politie op vakantiebestemmingen vaak op voorhand verlies of diefstal aan onachtzaamheid van de toerist wijt. Hoe duidelijker en gedetailleerder uw verhaal is, hoe geloofwaardiger u overkomt bij de lokale autoriteiten, hoe groter de kans dat uw spullen daadwerkelijk worden teruggevonden. Let op de volgende punten.

- Bij het aangifte doen bij de politie kunnen **taalproblemen** opleveren. Een taalgidsje biedt vaak uitkomst. Vraag evt. om een tolk. Politie ambtenaren in de Pacific zijn doorgaans hulpvaardig en spreken altijd Engels (of Frans in Frans-Polynesië en Nieuw-Caledonië). Met een open, meewerkende instelling bereikt u meestal meer dan met stugheid en afstandelijkheid.
- Aangifte doen bij de politie levert vaak veel **tijdverlies** op. U moet documenten invullen, vragen beantwoorden en vooral vaak lang wachten. Mocht u weinig tijd hebben, leg dit dan vriendelijk doch duidelijk uit en biedt evt. aan later (bijv. einde van de dag) terug te komen.
- U dient een **exacte beschrijving** te geven van de situatie waarbij verlies of diefstal is opgetreden. Bereid u hierop voor, noteer details, kentekens en naam en identiteitsbewijs van getuigen. Aan vaagheden heeft u en de politie niets. Doe geen valse beschuldigingen, deze keren zich uiteindelijk vaak tegen u.
- Geef een exacte omschrijving van uw verloren of gestolen spullen. Denk hierbij aan identificatienummer, merk, kleur, afmetingen, gewicht, etc.
- Geef duidelijk aan waar u verblijft (welk hotel en kamernummer) en waar u te bereiken bent. Geef evt. onze agent als referentie of tijdelijk correspondentie adres (u vindt dit adres bovenaan de voucher).

Gevolgen van verlies of diefstal oplossen

De ervaring van verlies of diefstal van uw spullen tijdens vakantie is vaak al vervelend genoeg. Laat echter het resterende deel van uw vakantie niet vergallen door deze gebeurtenis. Relativeer de situatie, het belangrijkste is dat in uw vakantie de mooie en leuke ervaringen straks na thuiskomst de overhand hebben. Probeer dus het beste te maken van uw vakantie, de reis is te duur om te laten vergallen door het verlies van wat spullen die u weer opnieuw kunt aanschaffen. Hieronder wat vervangingstips.

a. Vervangende reisdocumenten

Ter vervanging van een verloren paspoort kan u bij de Nederlandse Ambassade of Consulaat een noodpaspoort aanvragen. Dit noodpaspoort is alleen geldig voor de resterende duur van uw reis. U dient ter plaatse eerst bij de politie een procesverbaal te laten opmaken of, als dit door omstandigheden te moeilijk is, vult u bij de ambassade of consulaat een verklaring van vermissing in. Het beschikken over andere identiteitsdocumenten (toeristenkaart, rijbewijs, ed.) en fotokopieën van uw verloren paspoort zal het verkrijgen van het noodpaspoort versnellen (reken op minstens een paar dagen). Neem altijd een setje reserve pasfoto's mee op reis. Een later weer teruggevonden paspoort dat als vermist is opgegeven kan niet meer worden gebruikt. Bij thuiskomst zult u bij de gemeente een nieuw paspoort moeten aanvragen.

b. Blokkeer verloren creditcards en bankpassen

Het is belangrijk dat u bij verlies of diefstal zo snel mogelijk contact opneemt met uw bank of creditcardmaatschappij om uw creditcard en bankpas te laten blokkeren (noteer naam en tijdstip van degene met wie u heeft gesproken). Mochten onbevoegden dan gebruik willen maken van uw verloren kaart, dan zal het misbruik niet ten laste kunnen worden gebracht van uw rekening. Een geblokkeerde kaart wordt ogenblikkelijk na uw verliesmelding wereldwijd niet meer geaccepteerd als betaalmiddel. U kunt dus het beste meteen ook een vervangende creditcard of bankpas aanvragen. De vervangende creditcard kan vaak al binnen enkele dagen op uw vakantieadres worden afgeleverd. Mocht u uw verloren creditcard of bankpas weer terugvinden na de verliesmelding, realiseer dan dat u deze kaarten definitief niet meer kunt gebruiken. Voor telefoonnummers, zie hoofstuk 5 / pagina 20)

c. Geldnood

Ondanks alle voorzorgsmaatregelen kan het nog altijd voorkomen dat u door allerlei omstandigheden in acute geldnood komt. In dat geval kunt u het thuisfront vragen om geld over te maken. Geldtransfers van het ene land naar het andere kunnen echter nogal wat tijd in beslag nemen. Om die periode te overbruggen en om de hoogste nood te lenigen, kunt u contact opnemen met het dichtstbijzijnde Nederlandse consulaat. Consulaten zijn echter geen liefdadigheid-instellingen en zullen alleen financieel bijspringen indien ze een waterdichte garantie hebben dat familie of vrienden de gemaakte kosten zullen dekken. Er moet sprake zijn van een noodsituatie, bijv. de noodzaak van aanschaf van een (duur) vliegticket voor onmiddellijke terugkeer naar Nederland. U kunt ook contact opnemen met onze agent of direct met uw reisorganisatie in Nederland.

Geldtransfer

- De eenvoudigste, maar ook meest riskante manier om geld over te maken is u een bundeltje bankbiljetten te laten toesturen (bij voorkeur Ameri-kaanse dollars). Strikt legaal gezien is dit onwettig en bovendien is het risico op verlies groot. Voeg daarbij dat de postdiensten niet overal even snel of efficiënt werken en het wordt duidelijk dat u beter naar een andere manier kunt uitkijken om aan geld te komen.
- De postdiensten beschikken over een alternatief dat in ieder geval wel legaal en betrouwbaar is. Daarvoor kan gebruikgemaakt worden van een telegrafische postwissel, een girocheque of het telefonisch overmaken van fondsen (voor houders van een postrekening). Buiten Europa en Noord-Amerika functioneert dit systeem echter gebrekkig én laat de betrouwbaarheid wel eens te wensen over. Een voordeel is dat de aangerekende kosten doorgaans lager liggen dan bij andere financiële instellingen. In het kader van de concurrentiestrijd met de banken werken de postdiensten bovendien volop aan de perfectionering van hun betalingssysteem.
- Een snelle geldtransfer is essentieel voor een reiziger in financiële moeilijkheden. Snelheid is dan ook de sterke kant van de transfermogelijkheden die Thomas Cook en American Express hebben uitgedokterd. Beide maken gebruik van de 'Moneygram', waarmee binnen een korte tijdspanne - doorgaans niet langer dan een kwartier - geld overgemaakt wordt naar de agentschappen van hun wereldwijd netwerk. Thomas Cook biedt de Moneygram-service aan in 80 landen en heeft wereldwijd bijna 20.000 agenten. De kosten verbonden aan deze geldtransfer hangen af van het transactiebedrag. Voor 1000$ betaalt men bijvoorbeeld 50$; voor 2000$ is dat 120$.American Express heeft een gelijkwaardige service maar enkel voor hun Gold Card-houders.
- Nog een andere mogelijkheid is het overmaken van fondsen via de bank. Banken die niet over internationale filialen beschikken, hebben meestal wel afspraken en overeenkomsten met buitenlandse banken. Houd er rekening mee dat er kosten gerekend worden. Zo betaalt u een betalingsprovisie, een wisselprovisie en verzendingskosten. Ook de bank waar het geld naartoe moet, zal onkosten in rekening

rengen. De fondsen zullen doorgaans in de lokale munt uitbetaald worden, dus niet in een munt naar keuze. Hoe hoog de kosten oplopen, verschilt van land tot land en van bank tot bank. Ook de duur van overmaking wisselt wel eens. In principe kunnen Belgische en Nederlandse banken dringende opdrachten uitvoeren binnen een tijdsbestek van 1 tot 2 dagen. Of u het overgemaakte geld ook zo snel in handen krijgt, hangt dan weer af van de bank in het land van bestemming.

d. Vervangende medicijnen

In de Pacific kan het moeilijk zijn exact dezelfde medicijnen te vinden als in Nederland. Als u regelmatig medicijnen moet gebruiken, vraag dan aan uw huisarts om een zogenaamd medisch paspoort, waarin de merknamen van uw medicijnen en de samenstelling van de producten staan vermeld. Als u vervangende medicijnen nodig heeft, ga dan met uw medisch paspoort naar een kruispost (clinic) of ziekenhuis en vraag advies aan een dokter. Vraag uw hotel of onze agent om advies waar u het beste heen kunt gaan. Neem eventueel contact op met uw Nederlandse arts en laat uw medicijnen zo nodig per koerier toesturen.

e. Vervangende toiletspullen

Houdt er rekening mee dat het assortiment toiletartikelen met name in de winkels op de eilanden van de Zuid-Pacific beperkt is. Tax Free shops verkopen vaak wel de dure merken, maar de kosten kunnen dan nog behoorlijk oplopen.

f. Vervangend kleding

Op reis door de Pacific heeft u meestal niet zoveel kleding nodig. Op de meeste plekken is het lekker warm. Wat betreft kleding is er uiteraard van alles te koop. Bewaar de aankoopbonnen, die u eventueel later nodig heeft voor de verzekeringsmaatschappij.

Reizigers tips:
Geef aan het thuisfront de naam, plaats en registratienummer (Swift / IBAN) door van de bank waar u uw geld wilt ontvangen. Zorg er ook voor dat men thuis op de hoogte is van uw paspoortnummer, geboortedatum en de exacte schrijfwijze van uw naam zoals vermeld in uw paspoort. Die gegevens zijn belangrijk bij het overmaken van geld.

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	12.	Problemen onderweg
Paragraaf:	**V.**	**Problemen met de lokale autoriteiten**

Het is zeer onwaarschijnlijk dat u op uw reis naar de Pacific problemen ondervindt met de autoriteiten. De landen hebben vrijwel allemaal een democratisch bestuur en kennen een stabiele politieke situatie. De landen proberen het toerisme te stimuleren, u bent daarom meer dan welkom. Net als in veel Europese landen dient u echter bepaalde regels in acht te nemen.

Politiek en godsdienstig gevoelige teksten

Laat u in het openbaar niet uit over politieke en religieuze kwesties. Het wordt niet altijd op prijs gesteld en leidt niet zelden tot tijdelijke opsluiting. Wat politiek of godsdienstig gevoelig ligt, verschilt van land tot land. Naar streng religieuze landen kunt u beter geen boeken meenemen waarin de godsdienst van dat land bekritiseerd wordt. Naar landen met een totalitair regime kunt u beter geen spullen meenemen waarin dat regime aan de kaak wordt gesteld.

Voorkom contact met kwaadwillenden

Toeristen zijn op onbekend terrein. Zij zijn daarom vaker dan anderen het slachtoffer van kwaadwillenden. Een goede voor-bereiding kan dit voorkomen. Informeer u dus goed over het land waar u naartoe gaat, ga zorgvuldig met uw spullen om en wees niet te goedgelovig. Als u edelstenen, antiquiteiten of merkartikelen voor onwaarschijn-lijk lage prijzen krijgt aangeboden, dan kunt u er vrijwel zeker van zijn dat u met oplichters te maken heeft. Neem nooit bagage in het vliegtuig mee van onbekenden. U bent namelijk dan verantwoordelijk voor deze bagage. Vaak is uw eerste indruk in vreemde situaties de beste, vermijd verdachte of gevaarlijke situaties. Wees op uw hoede.

Sekstoerisme

Bepaalde landen zijn in trek als vakantiebestemming vanwege het sekstoerisme. Seksuele omgang met jonge en oudere mannen en vrouwen wordt u tegen betaling bijvoorbeeld in Thailand aangeboden. Deze omgang is in veel gevallen strafbaar, ook als er geen sprake is van minderjarigheid. Sekstoeristen lopen het risico meerdere jaren achter de tralies te verdwijnen. Excuses als 'maar hij/zij vroeg er zelf om', of 'maar hij/zij zag er veel ouder uit' helpen u niet tijdens een politieverhoor of rechtszaak. Het is overigens zo dat iemand die zich in het buitenland schuldig maakt aan seksueel misbruik en kinderprostitutie daar ook in Nederland voor vervolgd kan worden. Sekstoerisme speelt in de Pacific nauwelijks een rol.

Overnachting buiten

Overnachten op het strand of langs de kant van de weg is meestal verboden en bovendien gevaarlijk. U kunt gemakkelijk het slachtoffer worden van geweldpleging en worden beroofd van geld, papieren en bagage.

Respecteer kleding- en gedragscodes

In korte broek, sporthemd en luid pratend een kerk of moskee bezoeken, ervaren veel mensen als beledigend. Naaktrecreatie is vaak geheel niet, of alleen op zeer duidelijk aangegeven plaatsen toegestaan. Aanrakingen en liefkozingen in het openbaar kunnen voor sommige mensen choquerend zijn. Mensen aanstaren en ongevraagd fotograferen kan agressiviteit opwekken. Vraag daarom eerst om toestemming. Foto's maken van heilige plaatsen of in musea mag ook lang niet altijd.

Respecteer lokale gebruiken

In veel landen is drinken in het openbaar verboden. Soms zijn heilige plaatsen of bepaalde ceremonies alleen toegankelijk voor mannen, of voor vrouwen of voor lokale inwoners. Op sommige eilanden in de Pacific (bijv. in Samoa) heerst een 'avondklok' tijdens de mis 's avonds (bijv. 18.00 t/m 18.30 uur). Op de eilanden in de Pacific wordt het op prijs gesteld als u alvorens een klein dorpje te bezoeken, eerst vraagt om toestemming. De toestemming zal vrijwel nooit worden geweigerd, integendeel - het is vaak een teken aan de dorpsbewoners dat u hen respecteert en geïnteresseerd bent in hun gebruiken. U bent dan van harte welkom en ze zullen u alles laten zien.

Nuttige adressen
- *Bureau CITES, Ministerie van Landbouw, Natuurbeheer en Visserij, Postbus 1191, 3300 BD Dordrecht, Tel 078 6395340*
- *Nederlandse Douanedienst, Tel. 0800-0143*
- *Belastingtelefoon Douane vanuit het buitenland, Tel. 045 5743031*
- *Inspectie Cultuurbezit, Prinsessegracht 31, 2514 AP Den Haag, Tel. 070 3028120 / fax 070 3651914*

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	12	Problemen tijdens de reis
Paragraaf:	**VI.**	**Verkeersongeval & overtreding**

Verkeersongeval

Als u betrokken raakt bij een ernstig verkeersongeval, al of niet buiten uw schuld, betekent dit meestal het einde van uw vakantie. Serieuze schade aan een huurauto of camper

(door uw schuld) betekent meestal automatisch dat de verhuurder het huurcontract beëindigt (zonder recht op refund). Als u letsel heeft veroorzaakt bij lokale inwoners, is uw rechtssituatie automatisch zwakker dan in Nederland. Neem in ernstige gevallen nooit direct de schuld op u (ook als dit overduidelijk is). Dit kan zich later tegen u keren - in een dergelijk geval is het beter meteen een advocaat in te schakelen. Uiteraard zullen wij en onze agent ter plaatse proberen bijstand te verlenen voorzover mogelijk. Hanteer de volgende tips en volg de aanwijzingen van hulpverleners.

- Bij lichamelijk letsel, raadpleeg ogenblikkelijk ter plekke een dokter (toon uw verzekeringsbewijs, betaal de doktersrekening zo nodig met uw creditcard en bewaar rekeningen ed.),
- Laat bij (verkeers)ongevallen een schriftelijk procesverbaal opmaken door de plaatselijke politie en vraag getuigenverklaringen (maak evt. bewijsfoto's van de situatie en vraag een afschrift van het procesverbaal),
- Neem bij ernstige problemen direct contact op met de Alarmcentrale van de ANWB of SOS, informeer ook ogenblikkelijk de Nederlandse Ambassade of consulaat of indien die niet aanwezig de vertegenwoordiging van een ander EU land. Informeer ook onze agent ter plaatse (op uw hotelvoucher staan de contactgegevens).
- Zorg er indien mogelijk voor dat u blijft beschikken over uw identiteitsdocumenten, zoals uw paspoort, rijbewijs, verzekeringsbewijs en creditcard. Als deze toch worden afgenomen, noteer dan in ieder geval de naam en identiteit van de functionaris.
- Laat bij mechanische schade aan een huurauto of camper de oorzaak en omvang van de schade vaststellen bij het dichtstbijzijnde verhuurkantoor, merkdealer of andere bonafide garage. Neem in ieder geval telefonisch contact op met de verhuurder of onze agent ter plaatse.
- Als u van de verhuurder een vervangend voertuig aangeboden krijgt moet hiervoor meestal opnieuw een verzekering worden afgesloten en betaald. Een verzekering (en eigen risico) is altijd per kenteken.

Overtredingen
Indien u de lokale verkeersregels heeft overtreden krijgt u - net als in Nederland - een procesverbaal uitgereikt met daarop de datum, locatie, het kenteken van uw huurauto og camper en een korte omschrijving van de overtreding (bijv. snelheidsovertreding of fout parkeren).

De verhuurder van de huurauto of camper heeft over het algemeen in z'n verhuurvoorwaarden een claussule staan, dat u ze machtigt namens u een overtreding te betalen - al of niet verhoogd met administratiekosten (welke dan achteraf op uw creditcard wordt belast).

Let op! - *Het komt ondertussen zeer regelmatig voor dat we horen dat de auto- of camperverhuurder achteraf uw creditcard heeft belast voor een bepaald bedrag. Meestal blijkt dan dat het gaat om een snelheidsover-treding of een niet betaalde tol. In Australië en Nieuw-Zeeland zijn ze ondertussen zeer bedreven om dit soort boetes te verhalen via de verhuurder, die hier dan door-gaans nog een administrationfee bovenop zet. Zo kan het zijn dat een niet betaalde tol van 3 dollar resulteert in een naheffing van 3+ 75 dollar. Beste kunt u in geval van zo'n naheffing even direct contact opnemen met de verhuurder om te horen waarvoor de naheffing is.*

Het kan echter ook zijn kan de lokale politie u op uw huisadres een schikkingsvoorstel stuurt met betaalinstructies. We adviseren u zo'n schikkingsvoorstel te betalen, mede ook aangezien u anders mogelijkerwijs bij een volgend bezoek aan de bestemming problemen krijgt bij de immigratiedienst bij binnenkomst.

Voertuigschade
Als u tijdens de huurperiode schade oploopt aan uw huurauto of camper, dan bent u doorgaans aansprakelijk voor deze schade (zie ook paragraaf B.11.II). Bij de autohuur of camperhuur is doorgaans een standaard voertuigverzekering inbegrepen (met een hoog eigen risico). De meeste klanten sluiten daarnaast - meteen bij boeking via ons of ter plaatse bij de verhuurder - een aanvullende verzekering af ter beperking van het eigen risico.

Houdt er echter rekening mee dat er altijd schaderisico's overblijven die niet gedekt zijn door de voertuigverzekering, zelfs niet bij de aanvullende verzekering. Denk bijvoorbeeld aan schade door eigen schuld, waterschade en schade aan inzittenden (vooral riskant als u lifters meeneemt). Dekking tegen glasschade en bandenschade zit doorgaans niet in de basisverzekering, maar wel in de aanvullende verzekering van de verhuurder. Sommige verhuurders (zoals Apollo) bieden zelfs in hun aanvullende verzekering geen dekking voor sleepkosten na een ongeval. Bovendien wordt soms bij grote schade-gevallen aan campers die door schuld van de huurder veroorzaakt zijn "devaluation" (waardevermindering) en "demurrage" (misgelopen huuropbrengst tijdens de reparatieperiode) in rekening gebracht.

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	12	Problemen tijdens de reis
Paragraaf:	**VII.**	**Ziekte / letsel / medische hulp**

Op reis naar een tropische vakantiebestemming loopt u allerlei gevaren. Het is belangrijk dat u zich bepaalde risico's realiseert. U bent dan in staat om zich er dan beter tegen te beschermen en een eventuele aandoening te herkennen en te behandelen.

Lichaamshygiëne
Met name in het tropische deel van de Pacific dient u extra aandacht te geven aan de lichaamshygiëne. Daarmee maakt u besmettingsgevaar door infectieziekten zo klein mogelijk. Gebruik schone handdoeken. Neem desnoods ontsmettingsdoekjes mee voor het geval er geen betrouwbaar water voorhanden is.

Kleine verwondingen
Kleine verwondingen, schrammen en schaafwondjes kunnen in tropische streken tot ernstige infecties leiden. Maak wondjes altijd goed schoon, ontsmet ze en dek ze af met een pleister of verband. In de Pacific zorgt vooral het lopen op of stoten aan het koraal vaak voor verwondingen. Draag daarom plastic sandalen als u over koraal loopt. De koraalwondjes beginnen klein en lijken onschuldig, maar vaak wordt vergeten dat koraal een levend organisme is. Vrijwel altijd gaan verwondingen door koraal niet vanzelf over, u dient de wond met antibioticum te laten behandelen. Wacht daarmee niet te lang.

Vochtgebruik en veilig drinkwater
Let erop dat u genoeg drinkt, zeker in een warm klimaat. Houd vooral kleine kinderen met diarree goed in de gaten. Zij kunnen snel uitdrogen. Niet al het water is geschikt voor drinkwater. Als u twijfelt aan de kwaliteit, drink dan mineraalwater of frisdrank uit flessen waarvan bij aankoop de dop nog niet is geopend. Groenten en fruit kunt u bij twijfel het beste in gekookt water wassen. Er bestaan ook drinkwater-desinfectiemiddelen om leidingwater te ontsmetten. Apotheek, drogist en gespecialiseerde buitensportwinkels kunnen u hierin adviseren.

Voedsel in de tropen
Wees voorzichtig met voedsel. Ziektebronnen kunnen zijn: vlees, kip, vis, melk, ijs en rauwe groenten. Microben gedijen beter in warme landen. Eet bij warm weer of in een warm klimaat dus geen rauw of half rauw vlees of rauwe

schelpdieren. Gekookt voedsel is altijd veiliger dan rauwkost. Bewaar etensresten koel en als u geen koelkast ter beschikking heeft, gooi deze dan weg. Schil het fruit. Eet liever geen schepijs, maar voorverpakt ijs.

Diarree
De minst gevaarlijke, maar daarom niet minder vervelende aandoening is de reizigersdiarree. Vooral in het begin van een tropenreis kunt u hiermee te maken krijgen. De diarree wordt meestal veroorzaakt door vrij onschuldige bacteriën waartegen de plaatselijke bevolking al lang afweerstoffen heeft opgebouwd, maar u als nieuwkomer nog niet. Na enkele dagen verdwijnt dit ongemak vanzelf. De beste remedie is overschakelen op een licht dieet: thee, gekookte rijst en bouillon zijn goede huismiddeltjes. Moet u onder deze omstandigheden toch reizen, dan kan een anti-diarree-middel de darmen tijdelijk onder controle houden. Diarree zorgt voor heel wat vochtverlies. Voldoende drinken is dus noodzakelijk.

Alcoholgebruik in de tropen
Alcoholische dranken zorgen voor een snellere uitdroging. In de tropen zult u sneller dan in Nederland het gevolg voelen van te veel drinken.

Zonnebrand
Stel u niet overmoedig aan zon bloot. Geef uw lichaam en huid de tijd om langzaam te wennen aan de verhoogde dosis UV-stralen. Gebruik een zonnecrème met een hoge beschermingsfactor. Draag een hoed tegen de zon. Langdurig zonnebaden veroudert de huid en kan, behalve huidkanker, ook ernstige verbrandingen, ontstekingen, uitslag en koorts veroorzaken. Zich teveel blootstellen aan de zon kan ook tot energieverlies leiden, waardoor de weerstand tegen ziekten afneemt. Wees ook bij bewolkt weer, vooral in tropische gebieden, beducht voor zonne-brand.

Letsel door zwemmen in zee, rivieren en meertjes
Zwemmen in de natuur is heerlijk, zeker in de tropen. Maar realiseer dat er gevaren op de loer liggen. Over de gevaren bestaat vaak een vertekend beeld. De kans dat iemand wordt gegrepen door een haai is bijvoorbeeld kleiner dan dat iemand dood gaat door een bijeensteek. De gevaren zijn niet groot, maar toch zijn enkele waarschuwingen op hun plaats.

- Bacteriën en parasieten die ziekten veroorzaken als dysenterie (bloeddiarree), bilharzia (worminfectie-ziekte), etc. kunnen het lichaam binnendringen door contact met vervuild zwemwater. Pootjebaden en zwemmen in open zoet water in bepaalde delen van Papua Nieuw Guinea wordt dringend afgeraden. De andere delen van de Pacific zijn relatief veilig.
- Onderschat niet de kracht van de stroming en de branding bij riffen en in lagunes. Bij eb stromen vaak enorme hoeveelheden water tussen eilanden door de lagune uit in de oceaan. Zorg ervoor dat u niet wordt gegrepen door deze stromingen. Het eerst volgende stukje vasteland is vaak duizenden kilometers verwijderd. Neem geen risico's en vaar bij voorkeur door de lagune met een ervaren lokale gids. Zwem niet in een sterke branding dichtbij rotsen of koraalriffen.
- Voor de kust van Australië komen met name in het regenseizoen giftige kwallen (box jellyfish) en zee-egels (stingers) voor. Op veel plaatsen worden dan netten uitgezet om veilig zwemwater te creëren. Volg de lokale aanwijzingen.
- In sommige rivieren, meertjes en dicht voor de kust van het tropisch deel van Australië kunnen krokodillen leven. Met name dient u op te passen voor de zgn. zoutwater krokodillen. Krokodillen zien er uit als luie logge dieren, maar zij kunnen op korte afstand bijzonder snel en krachtig zijn. Een krokodil zal pas tot de aanval overgaan als hij zich voelt aangevallen. Vermijdt het gevaar. In het noorden van Australië wordt op bepaalde plaatsen gewaarschuwd voor krokodillen, waar u dus beter niet te dicht bij het water kunt komen.
- De Pacific wordt ook wel de 'Grote Oceaan' genoemd. In deze grote oceaan leven grote vissen, zo ook tal van haaien. De meeste haaien die dicht bij land komen zijn de zgn. rifhaaien, circa 2 meter lange roofvissen die ongevaarlijk zijn voor de mens. De rifhaai leeft van kleine vissen en weekdieren. De grotere witte haai komt doorgaans niet dicht bij de kust of in lagunes. De witte haai heeft de ruimte nodig en leeft van vissen die verder uit de kust leven. Anders dan in de film 'Jaws' zijn vrijwel alle slachtoffers van haai-aanvallen surfers. Een peddelende surfer op z'n witte surfplank lijkt voor de haai op een dobberende halfdode vis. Ook voor surfers is de kans op een haai-aanval zeer gering, kleiner dan sterven ten gevolge van een bijeensteek.

Onderkoeling bij wandeltochten door de natuur
De natuur in de landen van de Pacific is prachtig. U kunt er mooie wandeltochten maken door afgelegen streken, waar u de enige bent temidden van een schitterende flora en fauna. Het gevaar schuilt niet zozeer in gevaarlijke dieren, die zijn er nauwelijks. De wisselvalligheid van het weer kan echter wel voor problemen zorgen. Als plotseling wolken het zicht beperken kunt u gemakkelijk de weg kwijtraken. Paden kunnen veranderen in spekglade modderrivieren. Door het nog geringe toerisme bestaan er nauwelijks schuilhutten. Regenbuien zijn gelukkig vaak van korte duur. Met name in het zuiden van Nieuw-Zeeland en Australië kan bij een weersomslag echter de temperatuur echter plotseling fors dalen. Wees hierop voorbereid.

Hoogteziekte
De kans op hoogteziekte in de Pacific bestaat alleen bij het in snel tempo beklimmen van de vulkanen in Hawaii en in de hooglanden van Papua Nieuw-Guinea. Hoogteziekte is het gevolg van een gebrek aan voldoende zuurstof in het lichaam bij het klimmen naar en het verblijf op grotere hoogte. De verschijnselen komen overeen met die van dronkenschap. In een later stadium is sprake van longoedeem en hersenoedeem. Bij de eerste verschijnselen moet u afdalen naar een 300 tot 400 meter lager gelegen locatie. Zwangere vrouwen en kinderen doen er goed aan beneden 3000 meter hoogte te blijven.

Geslachtsziekten
Geslachtsziekten zoals gonorroe, syfilis, hepatitis B en AIDS, komen overal ter wereld voor en zijn overdraagbaar via seksueel contact. Een goede hygiëne biedt hiertegen geen afdoende bescherming. Alleen het condoom maakt het risico op besmetting heel klein. Condooms zijn niet in alle landen even gemakkelijk te verkrijgen en de kwaliteit is niet overal even goed. Neem zo nodig dus condooms uit Nederland mee.

Tropische darminfecties
Bij reizen naar bepaalde Melanesische eilanden (Vanuatu, Solomon Eilanden en Papua Nieuw-Guinea), is het aan te bevelen dat u zich laat inenten ter voorkoming van infectieziekten. Het gaat om ziekten als cholera, difterie, tyfus, tetanus, eventueel polio en hepatitis A. Sommige inentingen moeten worden herhaald. Sommige landen laten toeristen die kort tevoren een besmet gebied hebben bezocht alleen toe, als zij zich tegen bepaalde tropische ziekten hebben ingeënt. U kunt dit bewijzen met het internationaal erkende bewijs van inenting ('gele boekje'). Informeer minstens zes weken voor uw vertrek naar de benodigde vaccinaties. Dit kunt u doen bij onder meer de GGD in uw gemeente en bij uw huisarts.

Amoeben dysenterie, Giardiasis en bacillaire dysenterie zijn enkele andere darminfecties. De beste preventie is ook hier een goede hygiëne en opletten met voedsel en drinkwater.

Vermijd leidingwater of water uit rivieren of beken, gebruik bij voorkeur mineraal water. Is dat niet voorhanden, zorg dan dat u waterzuiverende jodiumtabletten of -druppels bij u heeft. Met voedsel van marktstalletjes en straatventers is ook voorzichtigheid geboden. Ontdoe vers fruit altijd eerst van de schil.

Wormen
Er zijn ongeveer twintig soorten wormen die als parasiet bij de mens kunnen voorkomen. Opnieuw zijn onhygiënische omstandigheden de beste voedingsbodem voor deze vervelende gasten. Aarsmaden, spoelwormen, zweepwormen, mijnwormen, lintwormen, filariawormen en bilharziawormen kunnen voor heel wat ongemak zorgen, maar leveren enkel in hoge concentraties echte problemen op. Worminfecties kan men meestal opsporen door microscopisch onderzoek van ontlasting, urine, bloed of huid. Tegen vrijwel alle wormsoorten bestaan goede geneesmiddelen.

Huidziekten
Zonnebrand is slechts één van de gevaren die de huid belagen. In een vochtig en warm klimaat is "prickly-heat" een veel voorkomende, zij het onschuldige, aandoening. Het gaat vooral om jeukende rode vlekken op delen van de huid die door kleding bedekt zijn. Luchtige en niet knellende katoenen kleding, regelmatig douchen en het aanbrengen van talkpoeder verhelpen doorgaans dit ongemak.

Schimmels houden van warmte en vochtigheid en komen dus vooral op die plaatsen voor waar huid tegen huid komt, zoals liezen en oksels. Ook hier gaat het om een aandoening die met een goede hygiëne na verloop van tijd vanzelf verdwijnt.

Een frequent en vaak onderschat probleem zijn wondinfecties. Vooral in warme en vochtige streken is de verscheidenheid en het aantal insecten zeer groot. Dikwijls betreft het opengekrabde beten en wondjes aan het onderbeen of de voet die snel infecteren indien ze niet grondig uitgewassen en ontsmet worden. Een krachtige ontsmettende zalf is aanbevolen voor wie echt primitieve reizen onderneemt; mercurochroom en enkele pleisters volstaan dan niet.

Luizen en vlooien kunnen ook voor vervelende jeuk en huiduitslag zorgen. Een klassieker is de zandvlo, een lastige huidparasiet die zich in de huid, vooral van de voeten, boort, daar haar eitjes legt die zich ontwikkelen tot een hard, pijnlijk knobbeltje met een centrale, zwarte stip. Met een steriele naald kan dit eruit gehaald worden. Blootsvoets lopen verhoogt het risico op insectenbeten én op het binnendringen van de zandvlo.

Slangen en Schorpioenen
Er zijn 2700 soorten slangen, maar slechts 375 daarvan zijn giftig en slechts enkele tientallen zijn echt gevaarlijk voor de mens. Slangen zijn zelden agressief en in de praktijk komen ernstige slangenbeten bij tropenreizigers zelden voor. Dit neemt niet weg dat voorzichtigheid geboden blijft. Draag hoge schoenen en een lange broek op plaatsen waar slangen voorkomen. Sla met een stok voor je uit als je door hoog gras of struikgewas loopt en sla niet in paniek als je een slang ziet; het beest is waarschijnlijk banger van u dan omgekeerd.

Wordt u ondanks alles toch gebeten, houd dan de volgende raadgevingen voor ogen. Het interval tussen beet en vergiftigingsverschijnselen varieert sterk. Vermijd gevaarlijke procedures zoals insnijden of uitzuigen. Het aanleggen van een knelverband is weinig zinvol en zelfs gevaarlijk. Ook het gebruik van een strakke zwachtel tussen wond en hart is omstreden. Heeft u geen andere keuze, zorg er dan wel voor om de zwachtel om de tien minuten even los te maken. Het beste is het gebeten lichaamsdeel zoveel mogelijk rust te geven en zo snel mogelijk naar een ziekenhuis te gaan waar men een antiserum kan toedienen.

Ook rond schorpioenen doen er nogal wat wilde verhalen de ronde. Een schorpioenbeet in de Pacific veroorzaakt meestal enkel lokale pijn en zwelling. Schorpioenen zijn vooral 's nachts actief, zodat men dan beter niet blootsvoets rondloopt. Controleer uw schoenen bij het opstaan. Voor kleine kinderen kan een schorpioenbeet wel ernstige gevolgen hebben.

Malaria
Malaria is de grootste bedreiging voor de gezondheid van de reiziger naar de tropen. De ziekte wordt door muggen overgebracht. Er bestaan verschillende soorten, waarvan de Malaria Tropicana als de gevaarlijkste geldt. Deze kan tot de dood leiden als zij niet snel wordt behandeld. De verschijnselen van malaria zijn uiteenlopend. De eerste aanval begint meestal meteen grieperig gevoel, gevolgd door (hoge) koorts met koude rillingen en hoofdpijn, waarna de patiënt snel ernstig ziek wordt. Wanneer u door gebieden reist waar malaria voorkomt, is het raadzaam anti-malariamiddelen (profylaxe) te gebruiken. U begint daar in veel gevallen drie weken voor vertrek mee. De muggen steken met name tussen zonsondergang en zonsopgang. Bescherm uzelf vooral in deze periode tegen muggensteken met bedekkende kleding, sokken en dichte schoenen. Gebruik op de onbedekte huid steriele insectenwerende middelen. Slaap 's nachts onder een muskietennet. In de Pacific komt malaria alleen voor op bepaalde Melanesische eilanden (Vanuatu, Solomon Eilanden en Papua Nieuw-Guinea).

Moeilijk verkrijgbare medicijnen voor eigen gebruik
Als u regelmatig medicijnen moet gebruiken, vraag dan aan uw huisarts om een zogenaamd medisch paspoort, waarin de merknamen van uw medicijnen en de samenstelling van de producten staan vermeld. Het kan van nut zijn wanneer u in het buitenland nieuwe medicijnen nodig heeft.

Weer thuis
Wie na een reis klachten of twijfels heeft over de gezondheid, moet in de eerste plaats zijn huisarts raadplegen en hem inlichten over de plaatsen die men heeft bezocht. Sommige klachten treden pas op na langere tijd. De reiziger die een malariagebied bezocht heeft, moet er rekening mee houden dat hij nog maanden na de terugkeer een goedaardige malaria-aanval kan krijgen.

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	12.	Problemen onderweg
Paragraaf:	**VIII.**	**Klachten over de reis of verblijf**

Het bedenken en uitvoeren van uw vakantie is voor het grootste deel mensenwerk. Aspecten als persoonlijke aandacht, zorg en begeleiding spelen een belangrijke rol. Iedereen doet zijn best om het u zoveel mogelijk naar de zin te maken, maar er kan natuurlijk altijd iets mis gaan. Eén en ander kan iets anders uitpakken dan u het zich had voorgesteld, ondanks de meeste uitgebreide informatie vooraf. Probeer bij de beoordeling van uw vakantie realistisch te blijven. Zo kunt u bijvoorbeeld voor een lage reissom geen topkwaliteit verwachten. Daarnaast moet rekening worden gehouden met de normen en waarden in het land van uw keuze.

Veilige reisfaciliteiten
In onze selectie van producten en leveranciers is uw veiligheid één van de belangrijkste punten. De veiligheidsregels waaraan luchtvaartmaatschappijen, maar ook bus- en cruisemaatschappijen en hotels in de Pacific zich moeten houden zijn zeer uitgebreid en doen over het

algemeen zeker niet onder voor de vereisten in Europa. Als u echter twijfelt over bepaalde veiligheidsaspecten van een bepaald reisonderdeel, meld dit dan ter plaatse eerst aan het betrokken personeel. Vraag eventueel een schriftelijke garantie dat voldaan is aan bepaalde veiligheidsaspecten. Komt u er met de betreffende leverancier niet uit, neem dan contact op met onze agent ter plaatse. Onze agent is vaak het best in staat om een oplossing te zoeken. Kan onze agent ook geen oplossing aandragen, neem dan contact op met uw reisorganisatie in Nederland.

Bevestiging als uitgangspunt
De bevestiging van uw reis is het uitgangspunt voor de reisovereenkomst. Het is van belang dat u zich realiseert dat alle door ons te leveren reisonderdelen hierop vermeld staan. Eventueel in het verkoopgesprek of bij offertes aan de orde gekomen reisonderdelen die niet op de bevestiging vermeld staan maken derhalve geen deel uit van de reis-overeenkomst. Het kan bijvoorbeeld zijn dat aangevraagde reisonderdelen niet beschikbaar bleken te zijn en dat een alternatief aan u is bevestigd. Conform de vermelding op de bevestiging zijn we zonder uw tegenbericht binnen 10 dagen ervan uitgegaan dat u akkoord bent met het aangeboden alternatief. Betaling van de op de laatste bevestiging vermelde reissom geeft tevens aan dat u volledig akkoord bent met het reisplan volgens die bevestiging.

Belangrijke informatie ook in reisprogramma's.
In de brochures en prijslijsten van Pacific Island Travel staat veel belangrijke informatie, die van belang is voor uw reis. De laatste versie van de brochures en prijslijsten (geldig voor de periode waarin u reist) maakt deel uit van de reisovereenkomst. Ook aanvullende informatie in de vorm van flyers en folders over bepaalde reisonderdelen (mits gewaarmerkt met ons logo), maken deel uit van de reisovereenkomst. De brochures hebben een voorlichtend en informatief karakter en zijn mede bedoeld om de verwachtingen in het juiste perspectief te brengen. Het is verstandig de informatie goed door te lezen.

ANVR voorwaarden
De ANVR reisvoorwaarden vormen onderdeel van uw reisovereenkomst (zie ook bijlage C.15).

Preferenties en essenties
Preferenties zijn niet gegarandeerde persoonlijke voorkeuren waaraan geen rechten zijn te ontlenen. Preferenties vormen een kosteloze service, waarbij we uw voorkeur t.a.v. een bepaald reisonderdeel overbrengen aan de leverancier. Preferenties worden door leveranciers niet naar ons gegarandeerd, wij kunnen die dus ook niet naar de klant garanderen. Aan u bevestigde preferenties zijn altijd onder voorbehoud, u kunt hier geen rechten aan ontlenen. Voorbeelden van preferenties zijn een bepaalde zitplaats of een bepaalde maaltijd in het vliegtuig, een specifieke kamerlocatie of nummer in een hotel en het tijdstip van een binnenlandse vlucht.

Essenties zijn gegarandeerde persoonlijke voorkeuren waarvoor u een extra toeslag heeft betaald (standaard: 50,- Euro per essentie/reisonderdeel). Essenties worden door de leverancier aan ons bevestigd en door ons aan u op papier bevestigd.

Meld onvolkomenheden direct ter plaatse
Indien u op de bestemming een fout of een onvolkomenheid constateert in het reisplan, dan wordt van u verwacht dat u daarvan meteen melding doet bij de verantwoordelijke leverancier van het reisonderdeel (bijv. bij het hotel of de autoverhuurder) of bij onze lokale agent. Veelal kan er dan direct een oplossing worden gevonden. Bent u echter van mening dat de oplossing niet naar wens is, dan dient u een verklaring te vragen die ondertekend is door de leverancier en/of de lokale agent. Vraagt u tevens om zoveel mogelijk schriftelijke bewijzen en bewaar eventuele rekeningen en bescheiden. Alleen dan kunnen wij uw klacht in behandeling nemen. Komt u er met de leverancier of agent niet uit, neem dan contact op met ons in Nederland.

Maak geen Collect Call
Onze kantoren in Nederland accepteren geen zgn. "Collect Call". Als u contact wilt opnemen uit de Pacific met ons kantoor, dan dient u de rekening te bewaren van de telefoonkosten, u krijgt deze kosten bij een gegronde reden tot bellen dan achteraf uiteraard vergoed. Is de reden echter niet gegrond, bijv. doordat terplaatse niet eerst geprobeerd is met de leverancier of agent tot een oplossing te komen, dan krijgt u de telefoonkosten niet vergoed.

Voucher acceptatie
Als bij inleveren van een voucher blijkt dat deze niet of slechts gedeeltelijk geldig is voor het door u bestelde reisonderdeel, neem dan eerst contact op met onze agent (of bij een direct door ons geboekt reisonderdeel met ons in Nederland). Lukt dat niet of komt u er niet uit, betaal dan de eventuele extra kosten onder vermelding van "under protest paid". Bewaar het contract of nota en de evt. creditcardslip, zodat achteraf snel de situatie kan worden uitgezocht en evt. gecorrigeerd. Uiteraard krijgt u, bij uw gelijk, na afloop van de reis deze kosten vergoed.

Gelijkwaardig alternatief
Als blijkt dat het gereserveerde reisonderdeel ter plaatse niet beschikbaar is, bijv. bij een overboekt hotel, excursie of huurauto, neem dan eerst contact op met onze agent (of bij een direct door ons geboekt reisonderdeel met ons in Nederland). Lukt dat niet of komt u er niet uit, laat dan door de leverancier van het overboekte reisonderdeel een gelijkwaardig alternatief zoeken (bijv. een hotel van min of meer dezelfde categorie of huurauto van min of meer dezelfde grootte). Laat bij voorkeur de leverancier het alternatieve reisonderdeel afrekenen. Betaal de eventuele extra kosten en bewaar alle contracten of nota's en evt. creditcardslips, zodat achteraf snel de situatie kan worden uitgezocht en evt. gecorrigeerd. Uiteraard krijgt u, bij uw gelijk, na afloop van de reis deze kosten per omgaande vergoed.

Een reisorganisator kan veel regelen, maar niet alles
Vrijwel alle reisonderdelen wordt niet door ons zelf uitgevoerd, maar door derden zoals vervoerders en hotels. Voor de goede uitvoering van deze reisonderdelen zijn we dus mede afhankelijk van deze derden. Ondanks een zorgvuldige selectie van en communicatie met leveranciers kan er altijd wat mis gaan. Dat is niet alleen afhankelijk van mensen maar ook van de lokale omstandigheden, in het bijzonder weersomstandigheden.

Het is van groot belang dat u met de juiste verwachtingen met vakantie gaat. Belangrijk is ook dat u zich goed op uw vakantie voorbereidt, door u te verdiepen in cultuur en gewoonten van het land. U zult daardoor meer genieten van uw verblijf in die andere omgeving met andere mensen, maar ook een beter begrip hebben voor een wat andere dienstverlening dan u in Nederland gewend bent.

Overmacht
Overmachtsituaties zijn omstandigheden die noch door ons, noch door u als reiziger zijn veroorzaakt of waren te voorzien. Plotselinge natuurrampen, onrust en oorlog zijn typische overmachtsituaties. De communicatie vanuit Europa naar de Pacific is in dergelijke situaties vaak zo moeilijk, dat u bent aangewezen op de hulp en assistentie van onze lokale agent. Maak in dergelijke situaties een realistische afweging en neem zo min mogelijk risico's. Maak geen onnodige onkosten en bewaar alle nota's ed. van evt. gemaakte extra kosten. In overmachtsituaties bestaat

meestal geen recht op vergoeding van extra gemaakte kosten, ofschoon wij voor u kunnen proberen vergoeding te krijgen voor deze kosten.

Dekking door annulerings- en reisverzekeringen
Voor schade waarvoor aanspraak op vergoeding bestaat uit hoofde van een annulerings-, reis- of andere verzekering, zijn wij niet aansprakelijk (zie art. 14.1 van de ANVR voorwaarden). De gevolgen van een vliegtuigvertraging en de vermissing of beschadiging van bagage zijn typische voorbeelden hiervan.

Klachten en Enquêteformulier
Direct bij thuiskomst ontvangt u van ons een enquêteformulier, met vragen over uw beoordeling van de reis. Hierop kunt u uiteraard al de nodige op- en aanmerkingen over uw reis kwijt, maar als u een belangrijke klacht heeft over uw reis - dan ontvangen we die graag schriftelijk binnen een maand na thuiskomst met vermelding van uw reisnummer (pnr) en vertrekdatum. We verzoeken u tevens evt. bewijsstukken meteen bij te voegen (om vertraging te voorkomen). We zullen een binnengekomen klacht altijd met de uiterste zorg en z.s.m. behandelen (en uiterlijk binnen 3 maanden afhandelen - meestal veel sneller).

Geschillencommissie
Als u vindt dat we uw klacht niet afdoende hebben behandeld of gecompenseerd, dan kunt u de klacht voorleggen aan de Geschillen-commissie Reizen, mits dat gebeurt binnen 3 maanden na terugkeer (zie ook hiervoor artikel 17 van de ANVR voorwaarden).

Geschillencommissie Reizen
Surinamestraat 24
2585 GJ Den Haag

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 13. Milieuzorg

Aan het begin van de 21ste eeuw zijn toerisme en recreatie wereldwijd bezien de bedrijfstak met de hoogste omzet en het grootste aantal banen. Bovendien is het de bedrijfstak met de grootste groei. Zo'n 700 miljoen mensen bezochten in 2000 een ander land. Binnen een paar jaar zullen het er waarschijnlijk een miljard zijn. Het binnenlands toerisme in alle landen van de wereld samen bedraagt al miljarden. We kunnen niet meer om toerisme en recreatie als maatschappelijk verschijnsel heen.

Als toerisme en recreatie steeds belangrijker worden, zullen ook de ongewenste effecten steeds belangrijker worden. We moeten dan denken aan effecten op natuur en milieu, maar ook aan effecten op de bevolking en de cultuur op de plaats van bestemming. Er is dus reden om te zoeken naar wegen om ongewenste effecten te verminderen of te voorkomen.

We kunnen ook vanuit een positieve invalshoek naar toerisme en recreatie kijken. De afgelopen jaren stonden wereldwijd niet alleen in het teken van denken over problemen en oplossingen, maar ook van denken over kansen.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 13. Milieuzorg
Paragraaf: I. Duurzaam Toerisme

Duurzaam toerisme is in de eerste plaats toerisme, dat wil zeggen het is vooral gewoon ontspannend en leuk. Maar duurzaam toerisme is meer, het gaat om al die vormen van toerisme die bijdragen aan duurzame ontwikkeling. Daarbij gaat het erom dat we bij de ontwikkeling van onze samenleving zorgvuldig omgaan met de natuurlijke, sociale, culturele en economische bronnen van deze aarde, zodat uiteindelijk onze kinderen en kleinkinderen minimaal evenveel mogelijkheden hebben om zichzelf te ontwikkelen. Onder het motto: we lenen de aarde van onze kinderen.

De duurzaamheid van een product is niet altijd even gemakkelijk te bepalen. Zo lijkt ecotoerisme ecologisch verantwoord, maar is dat zo? Om te beoordelen of een product het predikaat "eco" verdient zou men moeten kijken naar de consequenties van de productie en consumptie ervan voor natuur en milieu. Een dergelijke milieueffectrapportage wordt voor de zogenaamde eco reizen nauwelijks verricht.

Bij ecotoerisme denkt men daardoor eerder aan een reis naar de jungle van Thailand dan aan een busreis naar Benidorm. Maar eigenlijk klopt dat niet: het vliegtuig vervuilt vele malen meer dan de bus; een groep toeristen richt in een kwetsbaar bos veel meer natuurschade aan dan een groep badgasten; de hotels in Spanje moeten volgens Europese milieunormen werken terwijl hotels in Thailand daar nog nooit van gehoord hebben; de toeristengetto's in Spanje hebben meestal een degelijke water- en afvalhuishouding, die in Thailand ontbreekt.

Bij duurzaam toerisme denken veel mensen meteen aan alternatieve vormen van toerisme zoals ecotoerisme, waarbij men natuur bezoekt en tegelijkertijd probeert te beschermen. Dat is een misverstand. Bij duurzaam toerisme gaat het erom dat alle vormen van toerisme duurzamer worden, massatoerisme, strandtoerisme, stedenreizen, avonturenreizen, actieve reizen enzovoort, inclusief ecotoerisme.

Het gaat er dus niet zozeer om of de toerist een bos, een stad, een strand of een berg bezoekt. Het gaat meer om de bijdrage die de ontwikkeling van de toerisme sector levert aan de omgeving en heeft daarom betrekking op de activiteiten van alle belanghebbenden: overheden, bedrijfsleven en toeristen.

Volgens velen is handel beter dan hulp of zoals het ook wel eens verbeeld wordt, je kunt mensen beter een hengel geven dan een gebakken vis. Maar je moet ze dan ook leren vissen! Geld overdragen en investeren is niet voldoende, er moet ook kennis overgedragen worden. En om even in visserslatijn te blijven, we moeten dan ook wel zorgen dat de zeeën niet leeggevist worden door grotere en machtigere vistrawlers uit het rijke noorden. Er moet eerlijker gedeeld worden en niet alleen gehandeld worden naar het recht van de sterksten. Niet alleen de vis maar ook de macht moet eerlijker verdeeld worden. En het heeft ook weinig zin om alle boeren om te scholen tot vissers, het is ook heel belangrijk om bestaande culturen zoveel mogelijk te behouden. Uiteindelijk gaat het erom dat de mensen daar zelf kunnen beslissen over hun eigen toekomst dus ook over de vraag of ze willen vissen of boeren.

Bij duurzame ontwikkeling gaat het er bovendien om dat we ervoor zorgen dat lokale mensen zelf in staat gesteld worden voor hun economie, hun cultuur en hun milieu te zorgen. Daarvoor hebben ze dan natuurlijk de middelen nodig, en die ontbreken vaak. De eerste vereiste voor duurzaam toerisme is daarom dat het eraan bijdraagt dat de lokale bevolking die middelen verkrijgt. Daarvoor is het essentieel dat het toerisme rekening houdt met de gevolgen die het heeft voor de belangen van de mensen in de bestemmingsgebieden op economisch en op sociaal-cultureel terrein en met de belangen van natuur en milieu.

Welke zijn die belangen?

Economische belangen
De grootste belangen zijn de economische belangen. Mensen moeten in staat zijn om voor zichzelf en voor de natuur te zorgen. Daarvoor moeten ze de middelen hebben.

Inkomsten
De inkomsten die het toerisme oplevert moeten zoveel mogelijk bij de lokale mensen terechtkomen. Dat kunnen directe inkomsten zijn, van alle zaken die je ter plekke koopt, maar ook indirecte inkomsten zoals de belastingen op uw uitgaven die via onderwijs, gezondheidszorg en sociale uitkeringen weer bij de lokale mensen terechtkomen.

Eigendom
Om een zo groot mogelijk inkomen uit het toerisme te kunnen verwerven is het belangrijk dat het eigendom van de hotels en campings, maar ook van het land en de boerenbedrijven, zoveel mogelijk bij de lokale bevolking blijft.

Werk
Als de inkomsten niet lopen via het eigendom van de toeristische bedrijven, moet toerisme toch in ieder geval bijdragen aan de werkgelegenheid. En die moet dan ook van goede kwaliteit zijn. Dat betekent goede salarissen, opleidingsmogelijkheden, meer dan alleen seizoensarbeid, recht op vakbondslidmaatschap etc.

Sociaal-culturele belangen

Respect
Door de grote verschillen tussen de culturen van de toerist en de lokale gemeenschap ontstaan er in toeristische gebieden vaak problemen. Die variëren van onwetendheid, via misverstanden, tot aan misdaad en (kinder-)prostitutie. Ook het (in Nederland gedoogde) gebruik van drugs door toeristen, is voor veel lokale mensen een doorn in het oog. Respect van de toerist voor de lokale bevolking en kennis over de cultuur zijn de basisvoorwaarden voor duurzaam toerisme.

In stand houden van cultuur
Geld verdienen is mooi maar het heeft weinig zin als daardoor je culturele waarden en je sociale structuren kapot gemaakt worden. Wat dat betreft is toerisme een vrij gevaarlijke sector. Je verdient wel makkelijk geld dat uit de rijke landen komt, maar het is anders dan wanneer je bijvoorbeeld koffie produceert en verkoopt. Met het toerisme breng je je produkt niet naar de consument, maar haal je de consument in huis en daarmee ook vreemde culturen en gebruiken. Met alle gevolgen van dien. Zo maken jongeren kennis met een levensstijl die ze zich niet kunnen veroorloven, maar graag imiteren. Als ze daarvoor dan gaan bedelen, brengen ze soms meer geld mee naar huis dan wat pa als boer of arbeider verdient. De motivatie om dan nog naar school te gaan verdwijnt dan snel. Bovendien is de kans aanwezig dat de cultuur verwordt tot iets oppervlakkigs wat gemakkelijk aan de toerist verkocht kan worden, en dan blijft er voor de lokale mensen geen andere rol over dan die van figurant in een schouwspel voor toeristen.

Participatie
Het is belangrijk dat lokale mensen in staat gesteld worden om zelf te bepalen wat ze met toerisme willen en hoe ze dat gaan aanpakken. Daarvoor moeten ze meer kansen krijgen om deel te nemen aan besluitvorming. In veel ontwikkelingslanden is dat nog erg moeilijk en heeft de lokale bevolking weinig te zeggen over hun eigen leefomgeving. Veel organisaties vinden dan ook dat duurzaam toerisme alleen mogelijk is als de macht in ontwikkelingslanden beter verdeeld wordt. Maar het is niet voldoende om de macht te verdelen. Mensen moeten ook de informatie en de kennis hebben om die macht goed te kunnen gebruiken. Om juiste beslissingen te nemen over de ontwikkeling van toerisme moet men beschikken over inzicht en de juiste gegevens. Voor duurzaam toerisme is het dus ook noodzakelijk dat er via onderwijs, opleidingen en voorlichting aan kennisoverdracht wordt gedaan.

Mensenrechten
Als je afgaat op de vakantiegidsen zijn de meeste bestemmingen tropische paradijsjes met alleen maar lachende mensen. Helaas geldt dat niet overal, en ook niet voor iedereen. In een groot aantal bestemmingen in de Derde Wereld worden de mensenrechten van minderheden, inheemse volken, vrouwen, arbeiders, gelovigen, kinderen en andere kwetsbare groepen geschonden. Vaak speelt dat zich af buiten het gezichtsveld van toeristen. In een aantal bestemmingen echter is er een directe relatie tussen de ontwikkeling van toerisme en bijvoorbeeld dwangarbeid of gedwongen volksverhuizing. Respect voor de rechten van alle mensen is een basisvoorwaarde voor duurzaam toerisme.

Bijzondere groepen
In elke samenleving zijn er groepen die bedreigd worden en kwetsbaarder zijn dan andere. Duurzame ontwikkeling streeft naar gelijke kansen voor iedereen en zal dus extra aandacht aan die groepen moeten besteden. Ook duurzaam toerisme zal dus vooral beoordeeld worden op de mogelijkheden die het biedt aan deze groepen. Vaak zijn zij ook extra kwetsbaar voor de bedreigingen die toerisme met zich mee brengt.

Vrouwen hebben in het toerisme vaak de slechtst betaalde banen met minder mogelijkheden tot ontwikkeling en zonder kansen op opleidingen. Meestal moeten zij die banen ook nog combineren met de zorg voor het gezin. En dat wordt er niet makkelijker op omdat de kinderen binnen die gezinnen vaak heel bevattelijk zijn voor de materiele rijkdom van toeristen. Soms brengen ze met bedelen bij toeristen meer geld binnen dan vader en moeder met hun zware baan en dan is het moeilijk voor de ouders om ze te overtuigen dat ze toch naar school moeten. Ouderen worden in toerisme ontwikkeling vaak gewoonweg vergeten en inheemse volken, die vaak al gediscrimineerd en rechteloos zijn, verworden soms tot bezienswaardigheid zonder menselijke waardigheid.

Uitwisseling van culturen
Toerisme brengt mensen uit verschillende culturen bij elkaar. Idealiter zou dat moeten leiden tot meer begrip voor elkaar. Helaas is dat lang niet altijd het geval. We hoeven daarvoor niet ver te gaan: zelfs de uitwisseling tussen twee dicht bij elkaar staande culturen zoals die van Nederlanders en Duitsers, aan onze kusten, leidt slechts in beperkte mate tot meer begrip voor elkaar. En dat is wel logisch. Voor begrip is een gelijkwaardige wederzijdse uitwisseling nodig. In toerisme is echter vaker sprake van eenrichtingsverkeer. Niet alleen omdat de toerist geld uitgeeft en de lokale mensen daarvoor moeten werken maar ook omdat het uiterst zelden voorkomt dat de lokale bevolking ons ook in ons eigen land komt opzoeken.

Als één van de positieve kanten van het toerisme wordt vaak het groeiende wederzijdse begrip genoemd. Vaak gaat het echter niet zozeer om groeiend begrip, maar meer om bevestiging van vooroordelen. Als iemand denkt dat alle Afrikanen lui zijn dan ziet hij op zijn reis door Tanzania alleen maar mensen met hun handen in de zakken, die langs de weg hun tijd staan te verdoen. Als hij daarentegen de Afrikaanse levenswijze bewondert ziet hij overal mensen die, met hun handen in de zakken, genieten van de rust die wij in het Westen ontberen.

Milieu
In de discussies over duurzame ontwikkeling met betrekking tot het milieu zijn twee zaken belangrijk. Het behoud van de natuurlijke hulp bronnen en het eerlijk verdelen ervan.

Het behoud van natuurlijke hulpbronnen

Als het gaat om het behoud van natuurlijke hulpbronnen kijk je vooral naar de gevolgen van het toerisme op de bestemming. Er lijkt geen twijfel over te bestaan dat toerisme een druk legt op het milieu. Het noodzakelijke transport gebruikt energie en vervuilt de lucht. Schoon water is in veel toeristische bestemmingen een schaars goed en moeilijk te verkrijgen. Toeristen verbruiken echter veel water: op Zanzibar ligt het gebruik van de toerist in een hotel zo rond de 500 liter per dag, terwijl de lokale mensen slechts 25 liter tot hun beschikking hebben. Met het watergebruik van een 19 hole golf course kunnen in de Filippijnen 60.000 mensen aan water geholpen worden. Door dit overmatige watergebruik zakt in veel toeristische gebieden het waterpeil met alle milieugevolgen van dien. Het lozen van afvalwater leidt in de landen rond de Middellandse Zee, waar de mogelijkheden tot waterzuivering bestaan, al tot onaanvaardbare watervervuiling. In gebieden waar die mogelijkheden niet bestaan zijn de problemen vaak niet te overzien, zeker niet als er kwetsbare ecosystemen zoals koraalriffen bedreigd worden.

Rondom bossen worden vaak nationale parken gecreëerd en dit heeft meestal een gunstige werking voor natuur en milieu. Ook het feit dat verticale bomen, vanwege de toerisme opbrengsten, net zo lucratief zijn als de horizontale bomen (voor de houtfabriek) helpt de lokale bevolking in het besef dat kappen niet de enige manier is om via de bossen je gezin te onderhouden. Toch leidt de aanleg van de voor toerisme noodzakelijke infrastructuur en hotels, in veel gevallen tot milieuproblemen rond (en in) de bossen. Bovendien veroorzaken toeristen die zich niet aan de gedragsregels houden vaak een flinke schade aan flora en fauna. Onder invloed van het toerisme groeit de hoeveelheid afval die er in een gebied geproduceerd wordt, snel tot buiten de proporties die men lokaal aan kan. Omdat in veel bestemmingen in ontwikkelingslanden geen afvalophaaldienst of –verwerking bestaat, leidt dit vaak tot grote problemen.

Het milieu in berggebieden staat niet alleen onder druk van bekende milieuonvriendelijke toeristische activiteiten als skiën (zie het Nederlandse Alpenplatform), maar ook wandelen in de bergen kan in een aantal gevallen tot problemen leiden, met name als het gaat om de produktie van afval in ver afgelegen gebieden.

De ontwikkeling van toerisme rond stranden heeft op veel plekken geleid tot vervuiling van het zeewater, en de activiteiten die op het strand en in de zee ontplooit worden zijn vaak schadelijk voor de omgeving, bijvoorbeeld voor de nabijgelegen koraalriffen. Ook de dieren die gebruik maken van het strand hebben vaak te lijden onder toerisme, bijvoorbeeld de zeeschildpadden.

Eerlijk delen

Mensen zijn voor hun levensonderhoud afhankelijk van natuurlijke hulpbronnen die voedsel en energie leveren. Maar de wereldvoorraden zijn niet onuitputtelijk. Grondstoffen en bruikbare gronden zijn er maar in beperkte mate. Dat is geen probleem, zolang we die met z'n allen niet te snel opmaken en er goed mee omgaan. Als alle bruikbare ruimte op aarde verdeeld wordt over alle mensen en we geven de natuur voldoende ruimte om te overleven, dan heeft elke bewoner gemiddeld per jaar recht op 1,7 hectare (17.000 m³, ongeveer drie voetbalvelden). Dit heet het het Eerlijk Aarde-aandeel.

De Mondiale Voetafdruk van verschillende nationaliteiten	
IJsland	*9,9 hectare*
Noord-Amerika	*8,4 hectare*
Nederland	*4,7 hectarec*
Polen	*3,4 hectare*
Malaysia	*3,3 hectare*
Mexico	*2,6 hectare*
Costa Rica	*2,5 hectare*
Eerlijk Aarde-aandeel	***1,7 hectare***
Peru	*1,6 hectare*
Nigeria	*1,5 hectare*
Egypt	*1,2 hectare*
China	*1,2 hectare*
Nicaragua	*1,2 hectare*
India	*0,8 hectare*
Tanzania	*0,7 hectare*
Bron: http://www.voetenbank.nl	

Om te beoordelen hoeveel iemand van zijn Eerlijke Aarde aandeel gebruikt, is de ecological footprint ontwikkeld, oftewel de Voetafdruk. Deze berekent hoeveel hectare van de aarde je nodig hebt voor jouw specifieke levensstijl. Je individuele keuzes voor een bepaalde levensstijl, zoals voor huisvesting, transport, voedsel, energie en waterverbruik, hebben een grote invloed op je ecological footprint.

Wie de Voetafdrukken van de verschillende landen naast elkaar legt, zal al snel één ding duidelijk zien: de Voetafdruk van rijke landen is veel groter dan die van arme landen. Als iedereen op aarde zou leven als de gemiddelde Noord-Amerikaan, dan zouden we twee extra wereldbollen nodig hebben.

Ongeveer 85% van de huidige consumptie wereldwijd is voor rekening van 1,1 miljard mensen die in overvloed leven, terwijl de overige 15% overblijft voor de andere 4,6 miljard. Als de wereldbevolking blijft groeien zoals dat voorspeld wordt, zijn er tegen 2030 10 miljard mensen, voor wie dan pp nog maar 0,9 hectare land over is (als de aarde gezond blijft!). Hiermee wordt het verdelingsvraagstuk alleen maar nijpender.

In je voetafdruk speelt de vakantie een grote rol. Bij de duurzaamheid van toerisme in milieu opzicht is vooral het vervoer naar de bestemming een belangrijke factor. Het vliegverkeer pleegt een flinke aanslag op de natuurlijke hulpbronnen. (Meer informatie op http://www.chooseclimate.org/flying/mapcalc.html

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 13. Milieuzorg
Paragraaf: II. Rol van de Reisbranche

Rol van de Reisbranche & reisorganisatie

Toerisme heeft als 's werelds grootste economische activiteit een enorme impact op mens en milieu. Om die impact niet te laten leiden tot afbraak van de basis wat reizen zo aantrekkelijk maakt, namelijk een mooie natuur, goed milieu en een andere cultuur, moet door alle betrokken partijen gewerkt worden aan een duurzaam toerisme.

Duurzaam toerisme is niets anders dan reizen en rekening houden met milieu, mensen, natuur en cultuur zodat reizen in de toekomst ook nog goed mogelijk is. De reisbranche voelt zich hierbij betrokken. ANVR reisorganisaties hebben zich in ANVR verband verplicht om voor eind 2003 een milieuprogramma met praktische maatregelen op te stellen. In dit programma beschrijven de reisorganisaties hoe zij nu en in de toekomst de zorg voor het milieu toepassen in de

bedrijfsvoering en in de aan u aangeboden reizen. Ook is een daartoe opgeleide milieucoördinator actief.

Wij voldoen aan de gestelde verplichtingen conform de eisen van de Stichting Milieuzorg ANVR Reisorganisatoren. U kunt onze milieubeleidsverklaring en milieuprogramma nalezen op onze website en in onze manual.

Duurzaam toerisme is niet alleen iets voor reisondernemingen. U bent als vakantieganger daarbij ook een onmisbare schakel. U kunt hierover meer lezen in de ANVR brochure en op www.anvr.nl

ANVR milieucertificaat
Pacific Island Travel B.V. heeft op 25 november 2003 het officiële ANVR milieucertificaat ontvangen. Dit certificaat is door de onafhankelijke Stichting Milieuzorg ANVR Reisorganisatoren aan reisorganisatie [naam] toegekend omdat is voldaan aan de in de reisbranche ontwikkelde milieueisen. In de afgelopen maanden is hard gewerkt om aan de eisen te voldoen.

De Stichting Milieuzorg ANVR Reisorganisatoren beoordeelt aan de hand van een aantal criteria of reisorganisaties voldoen aan de eisen voor het PMZ Basiscertificaat en daarmee bijdragen aan 'verantwoord ondernemen'. ANVR Reisorganisaties met een PMZ Basiscertificaat beschikken over een opgeleide milieucoördinator, een milieubeleidsverklaring en hebben voor de komende jaren een milieuprogramma vastgesteld. ANVR reisorganisaties verzorgen jaarlijks voor zo'n 7 miljoen Nederlanders wereldwijd vakanties en zetten hiermee een positieve vervolgstap op het gebied van milieu en toerisme.

Het Product en Milieuzorgsysteem (PMZ) richt zich op alle onderdelen van het product reizen: van inkoop en verkoop van accommodaties tot vervoer, verblijf en vermaak van de vakantieganger op de bestemming. Zo kunnen ANVR reisorganisaties, in het kader van het PMZ systeem, bijvoorbeeld milieutips en informatie geven aan consu-menten, een bepaald percentage milieuvriendelijke accommodaties inkopen en promoten die aandacht hebben voor het bezuinigen op water- en energieverbruik en zoveel mogelijk milieuvriendelijk vervoer aanbieden naar en op de bestemming. Uiteraard kan de reiziger zijn steentje bijdragen door niet alleen thuis rekening te houden met het milieu, maar ook tijdens de vakantie.

Duurzaam toerisme tips voor vakantiegangers
Met het ANVR PMZ-systeem doen ANVR reisorganisaties een stap voor het milieu. Maar u heeft als vakantie-ganger ook een belangrijke rol en kunt op vele manieren een steentje bijdragen op vakantie in Nederland, Europa en op verre bestemmingen:

1. *Reisgidsen uit? Maak een ander blij met de reisgids of breng de puntgave reisgidsen terug naar het reisbureau.*
2. *Geef de auto op vakantie ook eens vrijaf. Ontdek het plezier van wandelen, fietsen, excursies per bus en per boot.*
3. *Heerlijk wat rust, ruimte, minder drukte, minder rijen, minder files op vakantie. Precies daarom is er vakantiespreiding. Op de ANVR website staan de schoolvakanties vermeld.*
4. *Geniet van een vakantie in het voor- en naseizoen als u niet seizoensgebonden bent.*
5. *U bepaalt als vakantieganger natuurlijk zelf hoe u op vakantie gaat. Met het openbaar vervoer van en naar de luchthaven is een milieuvriendelijke keuze. Overweeg ook eens de mogelijkheden van een ander vervoermiddel op uw vakantiebestemming (bus/trein)*
6. *Wie droomt niet van de mooiste stranden en schoon zwemwater op vakantie? Met de Blauwe Vlag zijn deze heel makkelijk te vinden (www.blueflag.org)*
7. *Hoe houdt u als vakantiegangers geld over voor echt leuke souvenirs? Koop of neem nooit souvenirs die gemaakt zijn van beschermde dieren, planten, koraal. Laat dieren, planten en koraal met rust in hun natuurlijke omgeving.*
8. *Schoon water is een kostbaar bezit. Op veel warme vakantiebestemmingen, ook in Europa, is een gebrek aan water. Ga er zuinig mee om en neem bijvoorbeeld een douche in plaats van een bad.*
9. *Voel u thuis op vakantie en bespaar elektriciteit. Doe het licht, de televisie en radio uit als u de kamer in het hotel, het appartement of de bungalow verlaat. Geniet van zomerzon en zet de airco een standje lager. Een dikke trui in de wintersneeuw kost minder energie dan een hete verwarming.*
10 *Ook een natuurliefhebber? Een uitgezette route is een garantie voor het behoud van flora en fauna, dus zet uw voetstap waar anderen ook zijn geweest. Echte veilige wintersporters skiën, langlaufen en snowboarden op de aangegeven pistes.*
11 *Respecteer de gewoonten en cultuur van de bevolking. Pas waar nodig uw kleding aan en fotografeer alleen mensen die dat op prijs stellen.*
12 *Veel Nederlanders eten thuis graag exotisch. Maar proef en stimuleer vooral op vakantie de plaatselijke keuken.*
13 *Shop in de lokale winkel en geef zo een impuls aan de werkgelegenheid en verdiensten ter plaatse.*
14 *Verwen de prullenbak. Zwerfvuil is een grote ergernis thuis en op vakantie. Als u gaat wandelen in natuurgebieden of een bezoek brengt aan vakantiesteden of dorpen laat dan geen afval achter.*

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 13. Milieuzorg
Paragraaf: III. Milieubeleidsverklaring

Pacific Island Travel (PIT) is zich bewust van de kwetsbaarheid van de bestemmingen die door ons worden aangeboden. Het toerisme op de eilanden in de Grote Oceaan staat vaak nog in de kinderschoenen (bijv. Samoa, Tonga, Vanuatu en Papua Nieuw-Guinea). Op sommige bestemmingen is de kwetsbaarheid van de lokale habitat al duidelijk zichtbaar geworden (bijv. Hawaii en Frans Polynesië). De meeste eilanden zijn arm, afhankelijk van buitenlandse hulp en hebben een zeer jonge bevolking. Vaak zien lokale bestuurders toerisme en bosbouw als enige inkomstenbronnen. Met name het toerisme biedt de lokale bevolking de beste kansen economisch en sociaal mee te profiteren.

PIT streeft, mede gelet op ons eigen lange termijn belang, naar een duurzaam toerisme in de Pacific. We stimuleren bij onze klanten het gebruik van toeristische faciliteiten, die in lokale handen zijn. Dit zijn vaak lokale hotels, excursies en lokale luchtvaartmaatschappijen (bijv. Air Pacific, Polynesian Airlines). De meeste lokale hotels bevinden zich op de buiteneilanden.

=>inzet: Inventarisatie per eilandbestemming van lokale hotels / eco-resorts (tav de bruikbaarheid in ons assortiment). Streven naar verhoudingsgewijs een sterkere groei van onze omzet bij lokale hotels / eco-resorts en lokale luchtvaartmaatschappijen.

PIT streeft naar een uitgebreide informatie van de klant over de kwetsbaarheid van de lokale natuur (lagune, koraal, watergebruik, regenwoud) en de lokale cultuur (rekening met lokale normen en waarden). We streven
ernaar onze klanten te sturen in hun bestemmingskeuze.

=>inzet: Uitbreiding en verduidelijking van informatie in onze reizigersmanual en op onze website m.b.t. behoud van lokale natuur en cultuur.

PIT stimuleert bij haar medewerkers het milieubewust omgaan met materialen (papier, toner, brochures, etc.), water en energie. PIT stimuleert het gebruik van het openbaar vervoer bij zowel medewerkers als klanten.

=>inzet: Opstellen van een plan ter beperking van papier & toner gebruik.
Stimulering van internetgebruik door klanten (i.p.v. extra brochures & kopieën).

PMZ Lijst met niet toegestane reisproducten
Onderstaand staat de definitie en het overzicht vermeld van de reisproducten die ANVR touroperators niet mogen aanbieden. Deze definitie en het overzicht is vastgesteld door de Stichting Milieuzorg ANVR Reisorganisatoren en het ANVR VRO-bestuur.

Definitie: *Het is ANVR reisorganisaties niet toegestaan om reisproducten aan te bieden en activiteiten te ondernemen die mensen, dieren, planten, hulpbronnen (o.a. water, energie), natuur en cultuur op maatschappelijk onaanvaardbare wijze benadelen, beschadigen, verstoren, uitputten of doden. Ook mogen deze producten geen elementen bevatten die in strijd zijn met de geldende lokale, nationale en internationale afspraken en wet- en regelgeving.*

Tot deze ***niet toegestane reisproducten en/of activiteiten*** *behoren alle reisproducten die voldoen aan de bovenstaande definitie en in het bijzonder:*

9. *Promotie en verkoop van verboden souvenirs van dieren, planten en natuur conform de CITES lijst en Red List van IUCN(*1)*
10. *Reizen en excursies waarbij kinderprostitutie het doel is*
11. *Reizen en excursies waarbij sprake is van kinderarbeid t/m leeftijd 14 jaar (bron: VN)*
12. *Reizen en excursies met als bestemming de Zuidpool (Antarctica), tenzij deze reizen en excursies ecologisch verantwoord plaatsvinden*
13. *Reizen en excursies waarbij op bedreigde dieren wordt gejaagd, tenzij dit rekening houdend met milieuoverwegingen expliciet door de overheid is toegestaan.*

*(*1) CITES, zie: www.cites.org, www.minlnv.nl/infomart/regeling/cites en Red List IUCN zie www.iucn.nl*

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	13.	Milieuzorg
Paragraaf:	**IV.**	**Milieuprogramma**

Het milieuprogramma geeft een opsomming van concrete maatregelen aan die voortvloeien uit de milieubeleids-verklaring van PIT.

Vervoer:
- Stimuleren van milieuvriendelijk vervoer naar Schiphol (gebruik van Openbaar Vervoer [OV]). Meer aandacht hiervoor in begeleidende brief bij reisdocumenten, in onze reizigersmanual en op onze website.
- Promotie van zuinig en schoon vervoer op onze bestemmingen (bijv. OV en fiets). Meer aandacht hiervoor in onze reizigersmanual en op onze website.

Verblijf:
- Inventarisatie van bruikbaarheid per bestemming van lokale hotels & eco-resorts.
- Voldoende bruikbare hotels/resorts worden opgenomen in ons assortiment (brochure / website)
- Verbetering / uitbreiding van de informatie t.a.v. milieusparende inspanningen op het gebied van verblijf van de klant in onze eizigersmanual en op onze website.

Vermaak/Excursies:
- Inventarisatie per bestemming van sterk milieu belastende excursies in ons assortiment
- Vermijden van sterk milieu belastende excursies in ons assortiment
- Verbetering / uitbreiding van de informatie t.a.v. milieusparende inspanningen op het gebied van vermaak/excursies van de klant in onze reizigersmanual en op onze website.

Informatie:
- Uitbreiding van informatie over de kwetsbaarheid van onze bestemmingen, waarbij meer nadruk op de verantwoordelijkheid van de reiziger.
- Stimulering van het gebruik van internet door onze klanten voor zowel informatie inwinning als tbv het boekingsproces.

Interne Milieuzorg:
- Vermijding toesturen aanvullende brochures en kopijen.
- Verbetering van de interne electronische informatie-vastlegging en –stroom, waardoor papier & toner gebruik kan worden beperkt (onderzoek en maatregelen tav reductie van de omvang van papieren files).

Deel:	B.	Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk:	13.	Milieuzorg
Paragraaf:	**V.**	**Compensatie van milieubelasting**

Vliegen en autorijden zijn schadelijk voor natuur en milieu. Door de verbranding van fossiele brandstoffen in vliegtuigmotoren worden broeikasgassen uitgestoten. Deze gassen veroorzaken een versterkt broeikaseffect waardoor de temperatuur op aarde toeneemt. Momenteel wordt de bijdrage aan het broeikaseffect in Nederland voor 9 tot 17 procent veroorzaakt door het vliegverkeer. In 1992 werd het aandeel in de uitstoot van broeikasgassen van vliegverkeer wereldwijd geschat op 3,5 procent. De huidige bijdrage aan het broeikaseffect lijkt misschien klein, maar zal in de toekomst aanzienlijk gaan groeien.

De effecten van deze toename zijn zeer ingrijpend: de zeespiegel stijgt, koraalriffen sterven af en extreme weerssituaties, zoals orkanen en hevige regenval, komen vaker voor. Luchtreizigers en automobilisten kunnen de schadelijke gevolgen van hun transport voor het klimaat neutraliseren. Door bomen aan te planten wordt de uitgestoten kooldioxide (CO^2) gecompenseerd. Bomen filteren CO^2 uit de lucht en gebruiken dat voor hun groei. Hierdoor wordt de verhoogde concentratie van CO^2 in de lucht gereduceerd. Bomen kunnen ook de andere vrijgekomen schadelijke stoffen compenseren.

GreenSeat
Als u wilt kunt u een daadwerkelijke compensatie betalen voor de gemaakte vliegmijlen. Pacific Island Travel werkt hiervoor samen met GreenSeat. Er wordt dan een extra bedrag gerekend om de CO2 uitstoot van de vlucht te compenseren. GreenSeat gebruikt de inkomsten om te investeren in duurzame energieprojecten en voor de aanplant, bescherming en het beheer van bossen die CO2 opnemen naarmate ze ouder worden. De bomen in deze bossen slaan koolstof op in hun hout, waardoor de schadelijke uitstoot van uw vliegreis teniet wordt gedaan. Op deze manier wordt de opwarming van de aarde door het broeikaseffect tegengegaan.

Bij het boeken van deze ''groene'' stoel ontvangt u een certificaat met daarop de hoeveelheid CO2 die wordt gecompenseerd voor de gekozen vlucht.

Ter indicatie, een retourvlucht naar Australië (Sydney) geeft een CO^2 uitstoot van 3,34 ton. Er zijn 167 bomen nodig om deze uitstoot te compenseren (= 53,45 euro).

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 13. Milieuzorg
Paragraaf: VI. Zelf duurzaam reizen

De verantwoord toerist
Een verantwoorde toerist wil natuurlijk in eerste instantie een leuke vakantie. Daarnaast houdt hij er echter oog voor dat zijn reis bijdraagt aan het welzijn van het milieu en de lokale bevolking in het bezochte gebied. Of zoals dat in moderne termen heet: voor Planet, People en Profit.

Planet
We kunnen er kort over zijn: Veel vormen van toerisme zijn niet bepaald goed voor het milieu. Dat geldt niet alleen voor het bekende massatoerisme naar het strand maar ook voor veel vormen van ecotoerisme. Toch hebben we recht op een welverdiende vakantie. Maar we willen wel dat onze reis zo weinig mogelijk schade oplevert voor het milieu, waar mogelijk, goed is voor de natuur.

Profit
Wij hebben bij toerisme al gauw een beeld van romantische stranden etc. Voor veel mensen in ontwikkelingslanden betekent toerisme hebben echter iets heel anders. Dat ligt onder andere aan het feit dat zij zelf vaak niet de kans hebben gehad om op vakantie te gaan, dus ze weten niet echt wat wij daar zoeken. Maar er is nog een andere reden. Waar het voor ons om gaat mensen te ontmoeten, te ontspannen en geld uit te geven, gaat het hen er vooral om geld te verdienen. Vergelijk het met Zeeland: de belangrijkste reden voor het toerisme daar is niet om de Duitse toeristen te leren begrijpen, het gaat om de inkomsten!

People
Hoe je ook reist, als je naar een ontwikkelingsland gaat voor je vrije tijd en je vermaak, steek je qua rijkdom altijd kop en schouders boven de meeste lokale mensen uit. Dat je in staat bent om een aantal weken vrij te nemen, het geld hebt om een vliegticket te kopen en in hotelletjes te slapen, zomaar een visum te krijgen enzovoort, maakt je tot een geprivilegieerd mens.

Daartegenover staat dat het geld dat je ter plekke uitgeeft ten goede kan komen van de mensen die je bezoekt. Let wel: "kan" komen, want dat verschilt nogal per gebied en helaas profiteert in een aantal ontwikkelingslanden de lokale bevolking nauwelijks van toerisme. Of hetdat zo is hangt af van een groot aantal factoren.

Het grootste probleem is dat de belangen van het milieu (planet), van mensen (people) en winst maken (profit) soms op gespannen voet staan. Bij duurzaam toerisme gaat het erom de juiste verhouding te vinden tussen belangen van people, profit en planet. Dat is de kern van duurzame ontwikkeling. (Zie pagina "duurzaam toerisme")

Bij duurzame ontwikkeling gaat het er verder om dat we ervoor zorgen dat lokale mensen zelf in staat gesteld worden voor hun economie, hun cultuur en hun milieu te zorgen. Daarvoor hebben ze dan natuurlijk de middelen nodig en die ontbreken vaak.

Verschillende partijen zijn verantwoordelijk voor de mate waarin toerisme bijdraagt aan duurzame ontwikkeling: overheden, bedrijfsleven etc. Hier gaat het er om wat jij daar als toerist aan bij kunt dragen.

Wat kun je in de praktijk nu als toerist doen?
Bij de vraag of je zelf bijdraagt aan duurzaam toerisme draait alles om de keuzes die je maakt. Door de keuzes die je maakt als toerist heb je invloed op de financiële en sociaal-culturele situatie van de lokale bevolking en heb je invloed op natuur en milieu. Hoe kun je, door goed te kiezen, ervoor zorgen dat die invloed bijdraagt aan duurzame ontwikkeling voor de lokale bevolking en voor de mensen die het het meest nodig hebben? (zie "duurzaam toerisme"). Dat begint al tijdens de voorbereiding van je reis.

De voorbereiding
De voorbereiding begint met het kiezen van de bestemming. Die keuze bepaalt al een groot deel van de duurzaamheid van je vakantie.

Ver weg?
Het begint met de vraag of je persé ver weg moet? Tot de meest vervuilende activiteiten van een vakantie hoort de reis naar de bestemming. Het heeft eigenlijk weinig zin om bijvoorbeeld als ecotoerist in een natuurpark geld uit te geven om de bomen te sparen, als de reis met het vliegtuig daarheen zoveel vervuiling oplevert dat binnen een aantal jaren de bomen sowieso zullen sterven vanwege het resulterende broeikaseffect. Vraag jezelf dus af of je wel zover weg moet, en bekijk daarna de alternatieven om daar te komen. Om je te helpen bij het beantwoorden van die vraag is er een instrument ontwikkeld dat berekent hoeveel milieuschade je met een reis aanricht: de zogenaamde ecologische voetafdruk. Op de pagina's op deze site over de bestemmingen hebben we voor je uitgerekend wat je ecologische voetafdruk is als je naar het betreffende land vliegt.
Mensenrechten?
De meeste mensen zullen tijdens hun reis of hun vakantie nauwelijks te maken krijgen met de schendingen van mensenrechten in de landen die ze bezoeken. De staten die zich daaraan schuldig maken zorgen er wel voor dat dit zich afspeelt achter de coulissen en buiten het gezichtsveld van de toeristen. Voor een aantal toeristen speelt de situatie met betrekking tot mensenrechten in vakantie-bestemmingen dan ook geen rol. Wil je verantwoord reizen dan moet je echter wel degelijk rekening houden met de manier waarop in het bezochte land met de mensenrechten wordt omgegaan. De mate waarin je het respect voor mensenrechten laat meewegen is een persoonlijke zaak. Voor de puristen onder ons zou elke schending van mensenrechten een reden moeten zijn om het land niet te bezoeken. Dat is echter bijna een onhaalbare zaak omdat zelfs Nederland onder vuur ligt bij een aantal bepalingen uit de verschillende verdragen die over mensenrechten gesloten zijn. Logischer lijkt het daarom om meer te kijken naar de mate waarin mensenrechten worden geschonden, de relatie die er ligt met de ontwikkeling van het toerisme en de meningen van lokale organisaties. Als je op basis van die vragen moet constateren dat de fundamentele rechten van de mensen die je bezoekt geschonden worden, moet je voor jezelf de volgende vragen proberen te beantwoorden:

- wil je je vermaken in een land waar mensen gedwongen worden slavenarbeid te verrichten om jouw vakantie mogelijk te maken?
- kun je je vermaken in een land waar op dat moment mensen lijden en onderdrukt worden?
- wil je je vakantiegeld afgeven aan een regime dat met dat geld mensen laat verdwijnen en de democratie vertrapt?
- wil je touroperators ondersteunen die zich niets aantrekken van maatschappelijk verantwoord ondernemen en geld verdienen aan deze vormen van reizen?

Respect
Een basisvoorwaarde voor duurzaam toerisme is dat de mensen ter plekke het op prijs stellen dat er toeristen komen. Dit lijkt vanzelfsprekend maar is het vaak niet. De lokale bevolking wordt zelden vooraf geraadpleegd over de wenselijkheid van toerisme. Hoewel toerisme vaak voordelen biedt in economische zin zijn er vaak ook groepen in de samenleving die er niet van profiteren en alleen met de negatieve kanten te maken krijgen. Wij gaan ervan uit dat de mogelijkheden voor duurzaam of verantwoord toerisme groter zijn naarmate het toerisme kan rekenen op meer steun van de lokale bevolking. Daarom peilt de Vakantiespiegel de mening van lokale groepen (zoals vrouwen,

jongeren, ouderen en de milieubeweging, om te kijken of toerisme en toeristen op hun steun kunnen rekenen. Op basis hiervan kun je eerst bekijken of duurzaam toerisme in de gekozen regio kansen heeft en vervolgens je keuzes aanpassen aan de wensen van de lokale bevolking

Doordruppelen
Tijdens de voorbereiding maak je ook als keuzes die bepalen hoeveel van het geld dat je tijdens je vakantie uitgeeft, bij de lokale bevolking in de bestemming terechtkomt. Dat is belangrijk (zie duurzaam toerisme). Voor een deel heb je dat zelf onder controle omdat je het zelf uitgeeft. Een ander deel komt indirect toch bij de lokale bevolking terecht: geld dat je niet zelf besteedt maar dat via bijvoorbeeld belastingen doordruppelt naar de regio en (misschien) uiteindelijk, in de vorm van onderwijs, gezondheidszorg of sociale uitkeringen, naar de bevolking. Nu is het een kenmerk van ontwikkelingslanden dat juist dit soort zaken slecht geregeld zijn. De kans dat er veel geld terugvloeit naar de lokale bevolking is klein en is afhankelijk van de mate van ontwikkeling van het land en de kloof tussen arm en rijk. Je zou kunnen zeggen, hoe meer ontwikkeld en hoe kleiner de afstand tussen arme en rijk, hoe groter de kansen dat je uitgaven ook op een indirecte manier bij de bevolking terecht komt. Er zijn verschillende instrumenten om dat te bepalen. Een belangrijke is de Human Development Index van UNDP. (zie link naar: http://www.undp.org/hdr2001/indicator/) Om je te helpen hebben we op de pagina's over landen de HDI per bestemming aangegeven.

Voorbereiding
Bereid je goed voor op wat komen gaat. Het lijkt misschien leuk om alles maar op je af te laten komen als je op vakantie gaat, maar de mensen ter plekke hebben er recht op dat je je enigszins aanpast aan hun cultuur en daarop moet je je voorbereiden. Het is bovendien leuker om van begin af aan te weten wat er gebeurt, je mist minder van je vakantie en het helpt je problemen te voorkomen. De landenboekjes uit de serie "Te Gast In" helpen je daar op een hele leuke manier bij.

Individueel of georganiseerd
Vervolgens maak je een keuze of je alles zelf organiseert of dat je met een touroperator reist. Reizigers die hun reis zelf regelen hebben de duurzaamheid ervan in eigen hand. Als je met een touroperator reist worden je keuzemogelijkheden aan de ene kant beperkt, omdat de touroperator een aantal keuzes voor je maakt. Aan de andere kant heb je er ook een mogelijkheid bij: de touroperator wil je graag als klant dus kun je bij hem afdwingen dat hij zich als een duurzame ondernemer opstelt. Als je voor een touroperator kiest, vergewis je er dan ook van dat je met een duurzame ondernemer te maken hebt. Bij de keuze van een touroperator kun je op de volgende zaken letten.

Voor georganiseerde reizigers
Als je voor een touroperator kiest zorg er dan ook voor dat je met een duurzame ondernemer te maken hebt. Waar moet je dan op letten? Terwijl ondernemingen als Shell en Unilever brochures uitgeven over hun duurzaamheidsbeleid zijn individuele touroperators (nog) niet zover. Wel kun je hier en daar op websites of in brochures een en ander over duurzaam toerisme of milieu- en natuurbehoud, ja zelfs over mensenrechten, vinden. Dat juichen wij toe. Maar laat je dan niet te snel misleiden door mooie woorden als "groen", "natuur" en "eco". Soms worden zaken mooier voorgesteld dan ze zijn en het is als geïnteresseerde toerist slim om door te vragen: je geeft een flink bedrag uit en hebt het recht te weten wat voor product je koopt.

Als je interesse vooral uitgaat naar kwesties omtrent het milieu kun je de reisorganisator beoordelen op de volgende punten:

- Denk eens aan alle bomen die gekapt worden en alle milieuonvriendelijke inkt die gebruikt wordt om al die brochures van touroperators te drukken. Verzamel die dus niet onnodig en help touroperators zuinig te zijn. En wat doet de touroperator er zelf aan om de schade te beperken?
- Heeft het reisbureau en/of de touroperator een beleid op papier met betrekking tot het milieu?
- Heeft het reisbureau en/of de touroperator informatie over de touroperators waarmee in het land van bestemming wordt samengewerkt? Houden die zich aan milieu-eisen? Gebruiken die schone auto's? Wat doen die met het afval? En hoe controleert het reisbureau of de Nederlandse touroperator dat?
- Stelt de touroperator eisen aan de hotels waarmee samengewerkt wordt met betrekking tot hun beleid ten opzichte van het milieu? Hebben ze een keurmerk? Hoe wordt een en ander gecontroleerd?
- Wat is de houding van de touroperator tegenover de vervuiling die het vliegverkeer veroorzaakt? Wat doen ze om die te minimaliseren?

Als je meer over het beleid jegens Mensen (people and profit) wilt weten kun je de volgende vragen stellen:

- Werkt de touroperator met lokale touroperators samen? Hoe selecteert hij die?
- Hoe selecteert de touroperator zijn hotels? En het vervoer ter plekke?
- Controleert de touroperator hoe zijn lokale partners (lokale hotels, lokale touroperators, lokaal vervoer) met hun personeel omgaan? Krijgt dat personeel goed betaalt, bestaan er goede arbeidsvoorwaarden en zijn er opleidingen mogelijk?
- Als je daar rondreist wordt er dan bij lokale winkeltjes ingekocht en in lokale restaurantjes gegeten?
- Heeft de touroperator de Gedragscode om kindersekstoerisme te bestrijden ondertekend (zie de pagina over de Code of Conduct)
- Bezoekt de touroperator landen waar de mensenrechten geschonden worden (zie stuk mensenrechten)

In de milieubeleidsverklaring verklaring (zie hoofdstuk 13.III) geven we hierop antwoord.

Andere relevante vragen die je aan een touroperator (of aan je reisbureau) kunt stellen:

- Een vraag die vaak vergeten wordt als het gaat om duurzaam toerisme, maar in de toerisme-industrie heel belangrijk is: hoe gaat de touroperator om met zijn eigen personeel, en dan met name de reisleiders. (zie www.harmattan.nl) Het gaat dan om de betaling, de contracten, de arbeidsvoorwaarden, verzekeringen, betaalt hij de inentingen (noodzakelijke beroepskosten) etc. Traint hij zijn reisleiders (of moeten ze dat zelf betalen?) en waarop traint hij ze? => PIT werkt niet met lokale reisleiders.
- Geeft de touroperator aan goede doelen? => PIT levert jaarlijks een bijdrage aan het WNF.
- Heeft hij dat beleid ook op papier staan, zodat je dat nog eens rustig kunt nalezen en controleren, of doet hij het ad hoc? => ja, zie milieubeleidsverklaring

Overigens gaat stichting Retour in de toekomst reisorganisaties benaderen voor antwoorden op deze vragen.

Seizoen
Als u buiten het hoogseizoen op vakantie kunt, heeft dit voordelen: het is rustiger op de bestemming, de bestemming wordt door spreiding gelijkmatiger belast, de prijs is vaak lager en de dienstverlening is vaak prettiger. Vervoer: maak gebruik van het openbaar vervoer op de

bestemming. Hierdoor is er minder vervuiling en vertraging. Zorg ervoor dat uw auto niet de oorzaak is van extra parkeergelegenheid ten koste van de natuur.

Ter plekke

Laten we maar met de deur in huis vallen: een blauwdruk of een gedragscode met tips over wat je als duurzame toerist in alle situaties, overal ter wereld, zou moeten doen, be-staat niet. Duurzaam toerisme is een te gevarieerd en complex begrip, dat in verschillende situaties verschillend uit-pakt. Bovendien gaat het om mensen en culturen en mensen en culturen verschillen nu eenmaal van elkaar: elke cultuur en elke persoon zal een andere aanpak nodig hebben. Toch proberen we je hier een aantal handvaten te bieden.

Rekening houden met natuur en milieu

Elke vorm van economische ontwikkeling heeft invloed op natuur en milieu, ook toerisme. Maar we moeten proberen die invloed zo klein mogelijk te houden en waar mogelijk positief aan te wenden.

- Toeristen vragen zich soms af waarom ze rekening moeten houden met natuur en milieu, als de lokale bevolking in de bestemmingsgebieden dat nauwelijks doet? Dat lijkt misschien wel zo, maar heel veel culturen in ontwikkelingslanden leven, ondanks afvalproblemen, in een veel grotere harmonie met de natuur dan wij. Het is niet voor niets dat veel grote schatten van de natuur in de Derde Wereld te vinden zijn. Ook hierin kunnen en moeten we van elkaar leren.
- Afval richt in de natuur bijna altijd schade aan. Laat daarom geen afval achter in de natuur en neem zoveel mogelijk mee terug naar de stad. Het gebruik van weg-werpverpakkingen en -bestekken is milieubelastend. Bovendien bestaat in ontwikkelingslanden zelden zoiets als een afval ophaaldienst. Mocht je batterijen en/of spuitbussen gebruiken, neem die dan mee terug naar huis, want deze kunnen bijna nergens goed verwerkt worden. Laat artikelen die je in winkels koopt niet in plastic inpakken. Wil je het gebruik van waterflessen ver-mijden, neem dan zelf een stevige fles mee die je in je hotel met gekookt (of met tabletten gezuiverd) water vult. Vaak is het moeilijk om de juiste keuzes te maken. Zo is het in veel ontwikkelingslanden niet verstandig om water uit de kraan te drinken. Terwijl de lokale bevolking zonder problemen van het water kan drinken, loopt een toerist de kans om diarree of andere maag-darm klachten te krijgen. De oplossing hiervoor is het kopen van water uit flessen. Een dilemma bij water uit plastic flessen is de lege plastic fles. Wat doe je er mee? Moet je de lege fles gewoon weggooien of juist aan de lokale bevolking geven? Er bestaat in beide gevallen een kans dat je later dezelfde fles kunt terugkopen, gevuld met lokaal leidingwater. Is het misschien beter om de lege plastic fles in stukken te snijden en weg te gooien? Op deze manier ben je er zeker van dat je de fles niet meer terug kunt kopen, maar ook de lokale bevolking kan er niets meer mee. 't Is dan alleen nog maar afval.
- Verstoor de rust van de natuur zo weinig mogelijk en kies voor de geluidsvriendelijkste vormen van vervoer. Een beperking van de geluidsoverlast, zowel tijdens vervoer als tijdens activiteiten, belast het milieu minder.
- Water is in veel vakantiegebieden een schaars en kostbaar goed. Verspil het niet! Informeer bij de lokale bevolking of er genoeg water (ook voor hen) beschik-baar is of dat het misschien alleen op rantsoen verkrijgbaar is. Niet alleen het verbruik van water maar ook het produceren van afvalwater leidt tot problemen. Meestal is er geen waterzuivering aanwezig. Neem daarom geen onnodig lange douches en bespaar op was water door je handdoeken en lakens vaker te gebruiken. Laat afvalwater niet zomaar in riviertjes weglopen: waarschijnlijk dient datzelfde water voor mensen stroomafwaarts weer tot drinkwater.
- Als je voedsel inkoopt zoek dan naar producten die milieuvriendelijk zijn en in dezelfde regio geproduceerd worden.

Water: *Water is een schaars goed geworden. Deskundigen verwachten dat er, zoals er over olie oorlogen zijn ontstaan, in de toekomst ook oorlogen om water gevoerd zullen gaan worden. Hoewel 2/3de van de aarde bedekt is met water is daarvan slechts 1% geschikt voor menselijk gebruik. Terwijl in Europa het watergebruik op ongeveer 140 liter per dag ligt (waarvan 1/3de om het toilet door te spoelen!), hebben meer dan een miljard mensen slechts 20 liter per dag tot hun beschikking. Bovendien heeft meer dan een miljard mensen geen toegang tot schoon drinkwater. 5 miljoen mensen sterven per jaar aan ziekten die veroorzaakt worden door slecht drinkwater of gebrek aan hygiëne. Is dit relevant voor duurzaam toerisme? Ja, toerisme legt een druk op het waterverbruik in de bezochte gebieden: van het water dat een golfterrein op de Filippijnen verbruikt, kunnen 65 hectare vruchtbaar akkerland gevoed, 15.000 bewoners van de hoofdstad Manila of 60.000 dorpsbewoners verzorgd worden!*

- Koop nooit souvenirs die gemaakt zijn van materiaal van bedreigde diersoorten zoals krokodillentassen, ivoren beeldjes, opgezette dieren. Invoer ervan in Europa is ten strengste verboden. Bij twijfel: niet doen!
- Vervoer, vooral als daarvoor veel infrastructuur nodig is, leidt altijd tot milieubelasting. De geluidsoverlast en luchtvervuiling door auto's heeft in veel ontwikkelingslanden, met name in de steden al tot catastrofale gevolgen geleid. Als je van vervoer gebruik maakt probeer je er dan van te verzekeren dat het om schoon en veilig vervoer gaat (als je de keuze hebt…). Huur zo weinig mogelijk zelf een auto, maar neem een taxi. De prijs is vaak gelijk, je loopt minder risico's, en je ondersteunt de lokale werkgelegenheid. De trein is vaak het milieuvriendelijkste alternatief. Maak in ieder geval zo weinig mogelijk gebruik van het vliegtuig. Dit is meestal de meest milieuvervuilende manier van reizen.
- Net als thuis, moet je op je vakantie ook zuinig met energie omgaan. Dat geldt voor stroom maar het geldt bijvoorbeeld ook voor brandhout. Neem in ieder geval een zaklamp en kaarsen mee, want de kans dat stroom uitvalt is vele malen groter dan in Europa. Als je naar een koud gebied gaat (let erop dat het in veel "tropische" bestemmingen, bijvoorbeeld vanwege de hoogte, ook heel koud kan zijn), neem dan dikke kleding mee, zodat je niet altijd op kachels bent aangewezen. Het brandhout dat daarvoor gebruikt wordt is vaak schaars en komt aan de lokale bevolking toe (die vaak niet in staat is om dure isolerende kleding te kopen!). Als je gaat wandelen in de bergen, kook dan op kerosine. U kunt er op letten dat licht, airco en andere apparaten uit zijn als u de kamer verlaat.
- Vermijd waar mogelijk 1-persoons-verpakkingen (zeepjes, shampoo, beleg) en deponeer uw afval in afvalbakken.
- Planten en dieren en hun leefomgeving moeten met zorg behandeld en beschermd worden. Pluk bijvoorbeeld in de Zuidelijke Alpen in Nieuw-Zeeland geen bloemen. Deze kunnen slechts enkele weken per jaar bloeien en zich voortplanten. Past u op voor verboden souvenirs als schelpen, koralen, ivoor, als wel dieren en planten?

Natuurtips: hoe u zelf kunt bijdragen aan natuurbehoud

Houtkap en het uitsterven van bedreigde diersoorten zijn voorbeelden van mondiale problemen waarvoor overheden en natuurbeschermingsorganisaties oplossingen proberen te vinden. Ook reizigers zijn zich steeds meer bewust van de negatieve gevolgen die bepaalde activiteiten op de natuur en het milieu kunnen hebben.

Werk mee aan de bescherming van zeeschild-padden
Om zowel toeristen van een onvergetelijke ervaring met zeeschildpadden te laten genieten en de zeeschildpadden zo goed mogelijk te kunnen beschermen, is er een aantal richtlijnen opgesteld. Deze zijn van zeer algemene aard en voor diverse situaties, dus wellicht niet precies van toepassing op uw vakantiebestemming.

- *Loop niet op plekken op het strand die door hotels en lokale natuurorganisaties voor zeeschildpadden zijn aan-gewezen. Vaak geven informatieborden duidelijk aan waarom het nodig is een stuk strand voor zeeschild-padden af te sluiten.*
- *Koop geen souvenirs die van zeeschildpadden zijn gemaakt. Vaak is uitvoer van bepaalde produkten ook verboden. De door de wet vastgestelde regelementen betreffend het invoeren van souvenirs vindt u op http://www.belastingdienst.nl/9229237/t/opreis.htm*
- *Raak jonge schildpadjes niet aan. Schildpadden keren, als ze volwassen zijn, altijd terug naar het strand waar ze geboren zijn om er eieren te leggen. Wanneer ze tijdens hun tocht van het nest naar de zee opgepakt worden of op een andere manier verstoord worden, kan dat desoriëntatie veroorzaken waardoor ze later het strand niet meer terug kunnen vinden. Als u met een gids meegaat die wel het oppakken van kleine schildpadjes toestaat, maak hem hierop attent. Lokale gidsen dienen een gedegen kennis over zeeschildpadden te beschikken.*
- *Te veel licht verstoort het natuurlijke gedrag van zeeschildpadden. Gevolg hiervan is dat ze desoriënteerd raken en weer terugkeren naar de zee zonder een nest te hebben gegraven. Daarom:*
  - *Alleen de gids dient van een lichtbron te zijn voorzien.*
  - *Neem nooit foto's met flitslicht van schildpadden die zich op het strand bevinden.*
  - *Maak de hotelstaf erop attent wanneer verlichting op het strand richting de zee staat. Informeer bij de hotelstaf of ze gebruik kunnen maken van schermen of lampenkappen.*
- *Plaats uw strandmeubels (stoelen en parasols) niet diep in het zand. Waar mogelijk maak de hotelstaf hierop attent. Het plaatsen van een parasol diep in het zand kan de eieren stukmaken.*
- *Zorg ervoor dat u 's nachts uw strandmeubels ver-wijdert. 's Nachts komen zeeschildpadden op het strand om nesten te graven en zijn obstakels hinderlijk.*
- *Ga 's nachts niet alleen op het strand lopen. Het strand dient met een gekwalificeerde gids te worden betreden. Deze kan u laten zien waar wel en niet mag worden gelopen en legt wetenswaardigheden uit over de zeeschildpadden. Zo worden de schildpadden niet onnodig verstoord.*
- *Volg de regels met betrekking tot wanneer wel en niet met de boot mag worden gevaren. In veel kustgebieden worden boten tijdens bepaalde perioden (bijvoorbeeld bij het uitkomen van de eieren) niet toegestaan. Bovendien is het vaak zo dat veel jonge schildpadjes door boten sneuvelen.*
- *Maak alleen tochten op een boot die van een 'gekooide propeller' is voorzien. Hierdoor wordt voorkomen dat kleine schildpadden doodgaan.*
- *Zorg er wel voor dat als u aan een 'schildpad-kweekprojekt' mee wilt doen, dit projekt kan aantonen dat ze de betreffende beschermingsricht-lijnen volgen.*
- *Bezoek geen projekt of kwekerij waar schildpadden in reservoirs worden gehouden.*
- *Betaal nooit om jonge schildpadden te mogen vrijlaten of aanraken.*
- *Nader een schildpad pas als ze een nest begint te graven.*

Een belangrijke trend binnen toerisme die langzaam maar zeker voet aan de grond krijgt, is dat toeristen zelf een bijdrage aan natuurbehoud willen leveren. Naast het ontdekken van de mooiste trekpleisters wil men ook iets doen om het natuurschoon voor toekomstige generaties veilig te stellen.

Dus luidt de vraag: hoe kunt u zelf op vakantie een positieve bijdrage leveren aan het behoud van natuurgebieden en de dieren en planten die daar leven? Het Nederlands Comité voor IUCN erkent dat reizigers positieve stappen willen ondernemen en wil hierin graag een constructieve rol spelen. In het kader hiervan zijn tal van natuurvriendelijke tips verzameld en opgesteld die toeristen op vakantie zelf kunnen toepassen.

Koraalrif richtlijnen - Duik en Snorkel tips
Waarom is het voor u van belang om voor koraalriffen te zorgen ?

- *u zorgt ervoor dat volgende generaties waaronder uw eigen kinderen, ook van de prachtige omgeving kunnen genieten*
- *veel landen zijn zeer afhankelijk van het geldstroom die door toerisme wordt gestimuleerd.*
- *veel dier- en plantensoorten die in dit ecosysteem voorkomen, hebben een medicinale waarde*
- *veel medicijnen zijn ontwikkeld op basis van chemicaliën die van koraalriffen afkomstig zijn*

Hoe helpt u mee aan het behoud van koraalriffen ?

- *Raak het koraal niet aan - koralen zijn levende dieren en zijn snel beschadigd zelfs bij lichte aanraking - ook het dragen van handschoenen is volkomen overbodig.*
- *Woel het zand niet op - het bederft het aanzicht voor u en anderen, beschadigt het koraal en andere koraalorganismen. De kleine zanddeeltjes bedekken het koraal waardoor het koraal zich verstikt en geen licht ontvangt om te overleven*
- *Ga niet speervissen - het aantal grote vissoorten is al sterk verminderd en speervissen is daarom op veel plaatsen verboden.*
- *Verplaats geen koralen - koralen zijn de bouwstenen van de riffen en groeien langzaam. Zelfs kleine exemplaren zijn al enkele jaren oud*
- *Verplaats geen koraalbewoners - kreeften en schelpdieren zijn zeldzaam geworden omdat te veel mensen ze hebben opgepakt of meegenomen*
- *Zorg voor een bijscholing als u duikt - volg bijv. Een diepwatercursus en blijf oefenen wat u geleerd heeft*
- *anker nooit uw boot op het koraal - dit beschadigt het koraal - anker bij aangebrachte boeien of voorzichtig in het zand*
- *Probeer meer informatie over koraalriffen en het ecosysteem te leren - hierdoor zal een bezoek aan zo'n gebied voor u optimaal en plezierig zijn*
- *Help mee aan het schoonhouden van het gebied - ruim altijd uw eigen afval op en afval dat u op het strand tegenkomt - afval blokeert het zonnelicht waardoor het koraalrif langzaam afsterft*
- *Steun lokale natuurbeschermingsorganisaties die zich met het behouden van de natuur bezighouden - met een financiële donatie of het meedoen aan natuurbehoud-activiteiten*
- *Ga niet op zeeschildpadden rijden, laat ze liever met rust*
- *Oefen vaak om finning en body control te handhaven*
- *Zorg ervoor dat al uw benodigdheden goed vastgebonden zijn zodat niets op het koraal blijft haken*

Rekening houden met de economisch belangen

Voor veel mensen in de bestemmingslanden is de economische kant van het toerisme de belangrijkste. Het levert werk en inkomen op. In veel landen is dat ook broodnodig. Het gaat er echter niet alleen om dat zoveel mogelijk geld wordt uitgegeven, het gaat er ook om dat dat goed besteed wordt. Als je in hotels verblijft bijvoorbeeld

kun je ervan uitgaan dat in internationale luxe hotels de inkomsten vaak blijven hangen bij de (buitenlandse) eigenaren, maar de lonen zijn daar dikwijls beter dan in de hele kleine hotels die weliswaar eigendom zijn van lokale mensen, maar waar de arbeidsvoorwaarden voor de werknemers soms slecht geregeld zijn of kinderarbeid voorkomt. Probeer de volgende vuistregels te hanteren:

- Denk eraan dat veel van de lokale mensen waar je contact mee hebt (chauffeurs, gidsen, touroperators) en hun gezinnen voor hun inkomsten afhankelijk zijn van het toerisme.
- Waar je keuzes kunt maken bijvoorbeeld tussen restaurants of attracties, kies dan zoveel mogelijk voor lokale ondernemers. Zoek daarbij uiteraard wel naar een goede prijs/kwaliteitsverhouding.
- Probeer uit te vinden (door gesprekken met de lokale bewoners of personeel), hoe het eigendom van het hotel geregeld is en hoe de arbeidsomstandigheden zijn. Om je te helpen bij de keuze van accommodaties verzamelt stichting Retour gegevens over hotels, pensions en kampeerterreinen die zichzelf als duurzaam aanprijzen.
- Bedenk je dat voor veel mensen die in het toerisme werken niet dezelfde arbeidsvoorwaarden gelden als voor ons. Ze hebben geen contract, geen verzekeringen, geen recht op uitkeringen etc. Vaak zijn het de fooien die daarin moeten voorzien. Natuurlijk moet de fooi wel in overeenstemming zijn met de kwaliteit van de dienstverlening en met wat lokaal de gewoonte is. Als je dat niet weet kun je daarnaar informeren. Als de service niet naar behoren was, leg dat dan ook uit aan de betrokkenen.

Arm en Rijk: *De rijkdom in de wereld is slecht verdeeld: 4/5de van de rijkdommen van de wereld is in handen van 1/5de van de mensheid (waaronder wij Nederlanders). Van de 6 miljard wereldbewoners moet de helft rondkomen van minder dan 2 US$, en daarvan een derde van minder dan 1 US$, per dag.*

- Het kan zijn dat je gevraagd wordt steekpenningen te geven ("geld voor een kopje thee"). Het is altijd gevaarlijk om daarop in te gaan; zodra je laat blijken dat je je daarvoor leent, sta je zwak.
- Lokaal inkopen is niet alleen een leuke bezigheid, maar het stimuleert ook de lokale economie. De bonte markten behoren vaak tot het hoogtepunt van een reis. Maar onderhandelen en afdingen is niet altijd even gemakkelijk. Echt onderhandelen is een vorm van communicatie en vaak gaat een en ander ook gepaard met uitwisseling van vriendelijkheden, variërend van een vriendelijk lachje tot het samen nuttigen van een kopje thee. Vaak gelden daarbij lokale spelregels die niet zomaar duidelijk zijn. Probeer daar eerst duidelijkheid over te krijgen. Vraag ernaar bij lokale mensen en vraag hun ook naar de normale prijs voor het gewenste product. Er bestaat overigens vaak een verschil tussen de lokale prijs en de prijs voor toeristen. Gezien het verschil in draagkracht is daar o.i. niets mis mee.
- Hoewel in veel bestemmingen afdingen bij het leven hoort, en aan toeristen vaak een te hoge prijs wordt gevraagd, kent afdingen zijn grenzen. Veel (jonge) straatverkopers werken in opdracht van een baas. Als ze 's avonds hun spullen niet verkocht hebben komen ze in grote problemen. Daarom verkopen ze aan het einde van de dag vaak tegen elke prijs. Om dan uiteindelijk toch in de problemen te komen. Probeer een beeld te krijgen van de handel en van de reële prijzen om niet teveel te betalen, zonder de handelaren het vel over de oren te trekken.
- Koop bij vrouwen. Bijna overal rust de verantwoordelijkheid voor het gezin en de kinderen op de schouders van de vrouw. Vaak wordt het geld dat je aan vrouwelijke handelaars en ondernemers uitgeeft direct besteed aan de zorg voor de kinderen.
- Als je niet wilt onderhandelen, koop dan in winkels waar prijskaartjes op de producten staan.
- Bedelen. Helaas is het zo dat in veel ontwikkelingslanden geen sociale uitkeringen bestaan. Veel mensen die om wat voor reden dan ook, niet kunnen werken en geen familie hebben zoals bejaarden, gehandicapten en ongehuwde moeders, zijn op bedelen aangewezen. Voor het omgaan met bedelen is geen echt goede richtlijn te geven. Let erop of de lokale mensen zelf iets geven. Dat gebeurt meestal voor tempels of moskeeën. "Echte" bedelaars zitten meestal rustig ergens op straat en vallen je niet lastig. Kinderen moet je eigenlijk nooit iets geven. Bedelende kinderen spijbelen van school en als ze succes hebben met bedelen zullen ze ook nooit meer naar school gaan. Dan kun je beter hulpprojecten voor kinderen ondersteunen. Mocht je toch iets willen geven, geef dan aan hun school, geld, pennen, schriftjes of iets dergelijks.

Rekening houden met cultuur

In duurzaam toerisme komen mensen uit verschillende culturen in contact. Het resultaat van dat contact zou moeten zijn het begrip voor elkaars sociale, culturele en religieuze identiteit. Maar dat dit niet altijd even gemakkelijk verloopt, zal iedereen duidelijk zijn die zelf gereisd heeft.

De vakantie kan nog leuker worden als je met een juiste instelling reist. Wat verstaan we daaronder?

- *Wees nieuwsgierig, ben niet bang voor nieuwe dingen maar verheug je erover.*
- *Accepteer de mensen die je bezoekt als gelijkwaardig, als mensen van vlees en bloed met interessante meningen, niet als culturele objecten in een romantisch decor.*
- *Probeer niet een heel continent in twee weken te leren kennen maar duik wat dieper in kleinere regio's, zodat je niet alleen de buitenkant leert kennen.*
- *Heb geen haast, neem de tijd en probeer het tijdsbegrip van de lokale mensen te accepteren en over te nemen.*
- *Een vriendelijke glimlach kost niets maar is de internationale taal om deuren te openen en sympathie te kweken.*
- *Verlies je geduld niet en probeer (zo lang mogelijk) beleefd te blijven. Schreeuwen en hard roepen helpen meestal niet echt en kan als zeer beledigend ervaren worden.*
- *Probeer de taal van het gebied te leren, in ieder geval de begroetingen en het bedanken.*

- Je moet je realiseren dat je te gast bent in een vreemd land en je zou eigenlijk de instelling moeten hebben dat je dat land niet zonder nieuwe vrienden wilt verlaten.
- Daarvoor moet je je vooraf goed verdiepen in de gewoonten en gebruiken van het bezochte land. Je moet je een beeld proberen te vormen van de negatieve en positieve gevolgen van het toerisme in het bestemmingsland.
- Het wordt altijd gewaardeerd als je echte interesse en respect hebt in het land en voor de mensen die je bezoekt. Het is belangrijk om te weten wat de mensen beweegt, wat voor hen belangrijk is, wat ze van het leven denken en in het bijzonder wat ze van toerisme en toeristen vinden. Daarvoor hebben we meningen van verschillende groepen voor je geïnventariseerd die je per regio kunt terugvinden. Als je de meningen van mensen kent kun je je beter aanpassen en respect tonen. De kern van de Vakantiespiegel is respect voor de lokale mensen in de bestemmingen. We laten hen aan het woord over hun ervaringen en meningen over toerisme

en toeristen, zonder daar zelf een waardeoordeel aan te hechten. Deze meningen vind je op de regio pagina's en je kunt deze informatie gebruiken aals aanvulling op de feiten die je uit de reisgidsen haalt.
Daarnaast zijn er ook nog allerlei praktische gedragsregels. Een aantal daarvan hebben we voor je verzameld en voor meer informatie kun je bijvoorbeeld de boekjes uit de serie "Te Gast In…" raadplegen. (www.tegastin.nl) Met een goede voorbereiding is de kans kleiner dat je tijdens je vakantie mensen voor het hoofd stoot.

- Je moet proberen om een eenzijdig en eendimensionaal beeld van de lokale bevolking te voorkomen. Daarvoor kun je ernaar streven om afwisseling en variatie te brengen in de vormen van contact die er zijn met de lokale bevolking.
- Arm en rijk. Als je naar een ontwikkelingsland op vakantie gaat kun je niet ontkomen aan het feit dat er een extreem verschil bestaat tussen jouw rijkdom en hun armoede. Dit biedt natuurlijk een voedingbron voor misverstanden en problemen. Het heeft weinig zin om met een schuldgevoel rond te lopen, zeker niet als dat ertoe leidt dat je bijvoorbeeld kinderen probeert te helpen door ze geld te geven of beloften te doen die je niet waar kunt maken (bijvoorbeeld als ze je vragen dat je zult zorgen voor een plek op een Nederlandse opleiding). Het heeft ook geen zin om continu angstig te zijn voor overvallen, maar zorg er wel voor dat je geen aanleiding geeft: loop niet te koop met geld, sierraden of dure camera's. Verdeel je geld en documenten over verschillende plekken.
  De kloof tussen rijk en arm kun je niet overbruggen door in je eentje iedereen geld te geven. Hoewel het misschien wat anoniemer en minder dankbaar lijkt is het veel effectiever om erkende hulpprojecten te ondersteunen. Informeer daarvoor bij ontwikkelingsorganisaties zoals SNV, NOVIB, ICCO, CEBEMO en HIVOS.

Er bestaat een misverstand dat individuele 'alternatieve' toeristen meer begrip creëren dan massatoeristen. Maar dat is niet altijd zo. Zo is er een verhaal van een Costa Ricaanse boer die twee groepen uit Nederland ontvangt: een met 'alternatieve' toeristen en een met 'massa' toeristen. Iedereen verwachtte dat hij liever te doen zou hebben met de alternatievelingen die voor 'begrip' en 'solidariteit' naar Costa Rica komen, dan met de massatoeristen voor wie het bezoekje slechts een korte onderbreking van de strandvakantie is. Op de vraag welke toerist hij het liefst ontving op zijn varkenshouderij, antwoordde hij tot ieders verbazing dat hij die alternatieve toeristen maar vreemde vogels vond. In gebrekkig en onbegrijpelijk Spaans proberen ze hem van alles duidelijk te maken, vooral dat de hokken van de varkens te klein zijn. En toen hij ze na de rondleiding een lekker lapje vlees aanbood, sloegen ze het af omdat ze vegetarisch waren. Nee, neem nou die 'massatoerist'. Onder zo'n groep toeristen zit altijd wel iemand uit een boerenfamilie. Zo'n man slaat altijd wel een keer één van zijn varkens op de kont en keurt ze. Met handen en voeten begrijpen ze elkaar precies als het om de varkens gaat en na afloop eten ze gezellig een heerlijk varkenslapje.

- Wij houden van de warmte en de zon en kleden ons daar graag naar. Maar in veel vakantiebestemmingen zijn de normen en waarden wat betreft kleding veel strenger dan bij ons. Ga in ieder geval nooit in strandkleding naar heiligdommen en het is ook niet verstandig schaars gekleed door steden te wandelen. Vooral als vrouw is het verstandig om te kijken naar wat de lokale vrouwen dragen en je kleding daaraan aan te passen. Zelden zul je lokale vrouwen zien in strakke shorts of leggings, met diepe decolletés of strakke topjes zonder bh. Vaak zullen lokale mannen, als ze daaraan niet gewend zijn, dergelijke kleding als een uitdaging ervaren. Topless zonnen is in heel veel vakantiebestemmingen buiten Europa verboden, zelfs in de Verenigde Staten.
- Vaak zijn we overweldigd door de gastvrijheid die we in onze vakantiebestemming tegenkomen. Hoewel die in veel ontwikkelingslanden nog op een vele hoger peil ligt dan bij ons, gaat het daarbij eigenlijk nooit om eenrichtingsverkeer. Waar de gastvrijheid tussen lokale mensen onderling altijd wederzijds is is het iedereen duidelijk dat dat in het geval van toeristen minder het geval kan zijn. Toch verwacht men vaak iets terug van de gastvrijheid die men tegenover toeristen toont: dat men zich met elkaar vermaakt, status tegenover de buren, een adres in het buitenland, ondersteuning van de kinderen tot en met een uitnodiging naar je eigen land. Het minste wat je kunt doen als je uitgenodigd wordt is het meebrengen van een cadeautje. Het is een goed idee om uit je eigen land wat dingen mee te nemen (een kalender, foto's, iets voor de kinderen, etc).
  Als je uitgenodigd wordt voor eten, realiseer je dan wel dat het als hoogst onbeleefd ervaren kan worden als je zaken laat staan. Maak in ieder geval vooraf duidelijk of je vegetariër bent of niet.

Religies betekenen veel voor mensen. Het is erg belangrijk om met religieuze gebruiken rekening te houden. Verdiep ja daarom in die gebruiken, want je wordt er al heel gauw mee geconfronteerd. Bijvoorbeeld:

- *Voor het betreden van een tempel of moskee moet je je schoenen uittrekken. In veel Hindoe tempels moet je ook alle lederwaren buiten laten, als symbool voor het respect voor leven.*
- *In veel landen geldt de linkerhand als onrein, net als de voeten. Daarom eet men alleen met de rechterhand, en als je gaat zitten moet je vermijden om de ander de voetzolen toe te keren. Raak ook niet het hoofd van anderen aan want dat geldt als heilig, vooral bij kleine kinderen.*
- *In de vastenmaand Ramadan (vaak rond november/december) mogen Moslims overdag eten noch drinken. Dat heeft voor jou in zoverre gevolgen dat restaurants vaak pas na zonsondergang open gaan.*

Dit is slechts een summiere weergave. Lees daarom de boekjes uit de serie Te Gast In, waarin je uitgebreide tips per land krijgt om misverstanden te voorkomen.

- In veel vakantiebestemmingen speelt de religie een veel grotere rol dan bij ons. Niet alleen de grote religies zoals boeddhisme, hindoeïsme, islam en christendom, maar ook kleine lokale religies en mengvormen zijn daarbij belangrijk. Vaak hebben zaken die voor ons geen echte, of alleen een financiële waarde hebben, in andere godsdiensten, een religieuze waarde: bomen, koeien, stenen etc. Goden en godinnen zijn van een heel andere orde dan de christelijke god. Als je besluit tempels te bezoeken of deel te nemen in religieuze manifestaties past niets anders dan een onvoorwaardelijk respect. En het is ook goed om eraan te denken dat in een groot aantal ontwikkelingslanden onderdrukking heeft plaatsgevonden, in naam van het christendom. In sommige Aziatische landen worden toeristen die zich uitdrukkelijk op hun christen-zijn beroepen met wantrouwen benaderd.

Wist u dat:

- *… sinds 1997, 17.800 Kilo ivoor in beslag genomen zijn sinds 1997 , waarvoor 30.000 olifanten zijn afgemaakt, dat wil zeggen 1 per uur?*
- *… van het geld voor een tweeweekse reis naar Kenia, 7% door de toerist voor de reis wordt uitgegeven, 83% bij de touroperator blijft hangen en maar 10% echt bij de Keniaanse bevolking terechtkomt?*

… voor elke US-dollar die een toerist in een ontwikkelingsland uitgeeft, verlaat 40 tot 75 $cent dat land weer voor de ontwikkeling van de toerisme sector en voor het importeren van consumptiegoederen voor de toerist?
… in ontwikkelingslanden 250 miljoen kinderen tussen 5 en 14 jaar kinderarbeid verrichten. 13 miljoen daarvan verdienen hun geld in het toerisme?
… in ontwikkelingslanden per dag meer dan 35.000 kinderen onnodig sterven, aan oorzaken die makkelijk verholpen kunnen worden: koorts, diarree, griep, honger etc.?

Gedragscode Inheemse Volken

Toestemming
Het land waar inheemse volken wonen mag je nooit betreden zonder dat daarvoor toestemming is gegeven door het volk zelf, ook al is dit een langdurig proces.

Erken de rechten van Inheemse Volken
Hoewel dat niet geregeld is zoals dat in ons rechtssysteem gewoon is, is het recht op het land dat ze bewonen door verschillende internationale verdragen aan Inheemse Volken gegeven. Ook al zijn er nationale overheden die daar minder zorgvuldig mee omgaan, zouden toeristen en toeroperators deze rechten altijd moeten erkennen.

Pas op met besmettelijke ziekten
Inheemse volken zijn soms zeer vatbaar voor ziekten die voor anderen "normaal" zijn (griep, verkoudheid etc). Houd daar rekening mee.

Toon respect
Toeroperators en toeristen moeten respect tonen voor inheemse volken. Alle vormen van karikatuur of stereotypering moeten worden vermeden. Het gaat niet om mensen "uit het stenen tijdperk" of "onaangetast door de tijd". Dit kan als zeer beledigend ervaren worden. Het gaat om mensen van deze tijd die hun culturele waarden en normen hebben verdedigd en behouden.

Betaal voor diensten
Inheemse volken hebben veel van hun cultuur bewaard maar maken indien nodig ook gewoon gebruik van diensten waarvoor betaald moet worden (geneesmiddelen, scholing etc). Zij hebben dan ook als ieder ander recht op inkomsten uit toerisme. Als ze geld vragen voor hun diensten aan toeristen gaat het dus niet niet om een "aantasting" van hun cultuur, zoals veel toeristen dat graag (vaak uit eigen belang) zien.

… Bij het kopen van souvenirs moet je er vooral opletten dat ze ook daadwerkelijk in de regio gemaakt zijn. Te vaak zijn "lokale" souvenirs, "made in Hongkong". Koop van mensen die het echt nodig hebben (zie de tips voor lokaal inkopen). Om te voorkomen dat de lokale cultuurschatten worden leeggeplunderd, moet je geen "echte" antiquiteiten kopen. Vaak mag je die ook niet uitvoeren. Hetzelfde geldt voor souvenirs die gemaakt zijn van beschermde dieren.

… Foto's, dia's en video's bezorgen onvergetelijke herinneringen. Maar let erop dat je de lokale bevolking niet reduceert tot foto-object. Fotografeer niet zonder dat je het vooraf vraagt zelfs niet stiekem van grote afstand. Je zou niet de eerste toerist zijn die daardoor in de problemen komt. Je hoeft de taal niet te spreken maar een vriendelijke glimlach of oogcontact is vaak al duidelijk. Mensen zullen soms niet op de foto willen omdat ze hun nette kleren niet aan hebben of er smerig uitzien. Respecteer dat en geef ze de kans om respectvol op de foto te gaan. En als mensen willen poseren, laat ze dat dan doen, achteraf zijn die foto's vaak erg leuk. Een vriendelijk gesprek kan vaak met een gezamenlijke foto worden afgesloten, en als je beloofd de foto op te sturen zorg er dan voor dat je dat ook waar kunt maken. Als mensen geld vragen voor een foto moet je dat respecteren. Je enige keuze is om te beta-len of de foto niet te nemen. Ben heel voorzichtig en respectvol als het erom gaat religieuze gebeurtenissen of personen te fotograferen. Dit ligt vaak heel gevoelig.

- In veel landen drijft de armoede vrouwen en kinderen in de prostitutie. Als je van prostituees of betaalde vriendinnetjes gebruik maakt, maak je misbruik van die armoede. Als je met minderjarigen seks bedrijft ben je bijna overal zwaar strafbaar, en als het beschouwd wordt als prostitutie (bijvoorbeeld als je het eten of een jurkje voor je vriendinnetje betaalt), dan kan dat in een aantal belangrijke vakantiebestemmingen met de doodstraf bestraft worden. En zelfs als je het land weet te ontkomen, kun je ook in Nederland nog zwaar gestraft worden. Als je je hierdoor niet aangesproken voelt denk er dan in ieder geval aan dat het Aids probleem in ontwikkelingslanden zeer groot is, vooral onder prostituees en meisjes die met vakantiegangers aanpappen.
- Voor veel toeristen zijn Inheemse Volken een attractie. Vaak worden zij echter door hun overheid en hun landgenoten geminacht en worden hun rechten met voeten getreden. En voor het toerisme zijn ze dikwijls niet meer dan exotische objecten in een mooi decor. Maar iedereen is het er eigenlijk over eens dat deze volken en de manier waarop zij leven een belangrijk onderdeel zijn van de culturele rijkdom van onze aarde. En dat hun rechten en manier van leven gerespecteerd en beschermd moeten worden. Toerisme en toeristen kunnen daaraan bijdragen. Daarvoor zijn speciale gedragscodes ontwikkeld. Zie het kader.

Code of Ethics for Tourists

1. *Travel in a spirit of humility and with a genuine desire to learn more about the people of your host country.*
2. *Be sensitively aware of the feelings of other people, thus preventing what might be offensive behaviour on your part. This applies very much to photography.*
3. *Cultivate the habit of listening and observing, rather than merely hearing and seeing.*
4. *Realise that often people in the country you visit have time concepts and thought patterns different from your own; this does not make them inferior only different.*
5. *Instead of looking for that "beach paradise", discover the enrichment of seeing a different way of life, through other eyes.*
6. *Acquaint yourself with local customs - people will be happy to help you.*
7. *Instead of the Western practice of knowing all theanswers, cultivate the habit of asking questions.*
8. *Remember that you are only one of the thousands of tourists visiting this country and do not expect special privileges.*
9. *If you really want your experience to be "a home away from home", it is foolish to waste money on travelling.*
10. *When you are shopping, remember that the "bargain" you obtained was only possible because of the low wages paid to the maker.*
11. *Do not make promises to people in your host country unless you are certain you can carry them through.*
12. *Spend time reflecting on your daily experiences in an attempt to deepen your understanding. It has been said that what enriches you may rob an violate others.*

Bron: O'Grady, R., 1980 Third World Stopover. Geneva: World Council of Churches)

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 13. Milieuzorg
Paragraaf: VII. Milieuvriendelijk Autorijden

Milieuvrienelijke Autorijden
Het Nieuwe Rijden is iets dat u moet ervaren. De rijstijl van Het Nieuwe Rijden is een vlotte rijstijl. De winst die Het Nieuwe Rijden oplevert, ontstaat door het aanpassen van de

rijstijl aan de moderne autotechniek. Het gaat om eenvoudige aanpassingen van uw rijstijl die veel opleveren. U zult merken dat het toepassen van een aantal simpele tips van Het Nieuwe Rijden direct een toename oplevert van rijcomfort en rijplezier en een besparing op het brandstofverbruik. Daarnaast is het ook nog eens veiliger.

De belangrijkste tips van Het Nieuwe Rijden

1. *Schakel zo vroeg mogelijk op naar een hogere versnelling. Voor benzineauto's/LPG bij maximaal 2500 toeren, voor diesel bij maximaal 2000 toeren.*

   Een deel van het vermogen dat een automotor levert gaat verloren aan inwendige wrijvingsverliezen. Deze verliezen zijn evenredig met het toerental. Wanneer u met lage toerentallen rijdt blijven deze verliezen tot een minimum beperkt, wat gunstig is voor het brandstofverbruik. Bovendien neemt de efficiëntie van een automotor toe naarmate hij zwaarder belast wordt (lees: er bij lage toerentallen meer gas gegeven wordt). De energie wordt dan efficiënter opgewekt. Het meest efficiënt rijdt u zodoende door bij het optrekken zo snel mogelijk naar hogere versnellingen over te schakelen (lage toerentallen) en daarin relatief veel gas te geven. Dat gaat in een hoge versnelling automatisch omdat u dan veel gas moet geven om vlot op te kunnen trekken.

   Om optimaal van de efficiëntie van een automotor gebruik te maken kunt u bij benzine- en LPG-motoren een maximum schakeltoerental van 2500 aanhouden. Aangezien dieselmotoren hun optimale efficiëntie in de regel al bij lagere toerentallen ontwikkelen dan benzine-motoren, kunt u hiervoor een maximum schakeltoerental van 2000 toeren per minuut aanhouden. Een toerenteller is hierbij een handig hulpmiddel. Dit schakeladvies geldt voor handgeschakelde auto's, maar ook voor een automatische versnellingsbak. Deze manier van schakelen is bovendien niet slecht voor de motor mits deze in goede staat van onderhoud is.

2. *Rij zo veel mogelijk met een gelijkmatige snelheid en een laag toerental in een zo hoog mogelijke versnelling.*

   Gelijkmatige snelheid
   Bij het opbouwen van snelheid (versnellen, accelereren) wordt de energie uit de brandstof omgezet in bewegingsenergie van de auto. Een deel van deze energie wordt weer vernietigd zodra er geremd wordt. Dat bij het remmen veel energie wordt vernietigd kunt u zelf constateren na een aantal keren stevig remmen. De remschijven zijn dan gloeiend heet, omdat de bewegingsenergie van de auto door de wrijving is omgezet in warmte. Optrekken en remmen kost dus veel energie, dat merk je aan de ene kant aan hoe heet de remmen worden, maar blijkt ook duidelijk uit het feit dat je voor het rijden van 50 km/h constant in een gemiddelde auto, slechts 5 kW nodig hebt (bij 120 km/h loopt dit op tot circa 25 kW). De overige 90% (of meer) van het motorvermogen is enkel nodig om snel op te trekken of heel hard te rijden. Door zoveel mogelijk met gelijkmatige snelheden te rijden heb je dus de minste energie nodig en voorkom je het vernietigen van energie en wordt dus brandstof bespaard. Het advies is dan ook om optrekken en afremmen zoveel mogelijk te vermijden. Een cruise controle is een goed hulpmiddel voor het rijden met gelijkmatige snelheid.

   Het rijden met een zo constant mogelijke snelheid heeft naast een gunstig effect op het verbruik, ook een positief effect op de uitstoot van uitlaatgasemissies (zoals CO2 en NOx), de verkeersveiligheid, de doorstroming van het verkeer en het comfort aan boord van een auto.

   Laag toerental in een zo hoog mogelijke versnelling*Bij constante snelheden is het benodigde vermogen vrij laag. Omdat vermogen wordt verkregen door 'kracht maal toerental', kan een constante snelheid met heel weinig toeren worden verkregen en kan dus zonder problemen een hoge versnelling worden ingeschakeld. En dat spaart ook brandstof zoals weergegeven in tip 1. Dit is bovendien niet slecht voor de motor, mits deze in goede staat van onderhoud is.*

3. *Kijk zo ver mogelijk vooruit en anticipeer op het overige verkeer. Om zoveel mogelijk met een gelijkmatige snelheid te kunnen rijden (zoals besproken in tip 2) is het van belang te anticiperen op het overige verkeer om zodoende niet onnodig of abrupt te hoeven remmen of gas geven. Bijvoorbeeld bij het naderen van verkeerslichten, het inhalen van medeweggebruikers, zoals tractoren en fietsers, maar ook bij het rijden op een drukke snelweg, kan het vooraf goed inschatten van wat het overige verkeer gaat doen, grote invloed hebben op de gelijkmatigheid van de snelheid van uw auto. Veel zaken kun je immers al ver van tevoren zien aankomen.*
4. *Ziet u dat u snelheid moet minderen of stoppen voor een stoplicht, laat dan tijdig gas los en laat de auto in de versnelling van dat moment uitrollen.*

   Benzine- en dieselauto's met een injectiemotor zijn tegenwoordig voorzien van een elektronische functie die de brandstoftoevoer naar de motor onderbreekt wanneer er op de motor wordt afgeremd (gas wordt losgelaten in de versnelling). Dit onderbreken is mogelijk omdat de motor dan via de wielen wordt aangedreven, en deze zichzelf dus niet 'aan de gang' hoeft te houden, zoals dat bij stationair (in de vrij) draaien het geval is. De voordelen voor het brandstof-verbruik van deze onderbrekingsfunctie kunt u maximaal benutten door tijdig het gas los te laten, bijvoorbeeld als u een verkeerslicht nadert. Dit vermindert bovendien de slijtage van de remmen, waardoor de levensduur hiervan verlengd wordt en de onderhoudskosten omlaag gaan. Net als bij het rijden met een zo constant mogelijke snelheid heeft het op deze manier afremmen op de motor naast een gunstig effect op het verbruik, ook een positief effect op de uitstoot van uitlaatgasemissies (zoals CO2 en NOx), de verkeersveiligheid, de doorstroming van het verkeer en het comfort aan boord van een auto.
5. *Zet de motor ook af bij kortere stops. Zoals bij een openstaande brug, bij een spoorwegovergang, in de file, wanneer u iemand afhaalt, etc. Start u weer, doe dit dan zonder gas te geven.*

   Het brandstofverbruik van een moderne motor die stationair (onbelast) draait kan afhankelijk van het motortype oplopen tot 0,5 liter per uur. Vandaar dat het consequent afzetten van de motor in situaties die zich daarvoor lenen al gauw tot interessante besparingen kan leiden. Vuistregel is dat bij langer dan 20 seconden stilstaan het al zinvol is om de motor af te zetten. Bij moderne injectiemotoren, meestal vanaf bouwjaar 1990, dient het gaspedaal niet te worden ingetrapt wanneer de motor wordt gestart. Het motormanagement regelt een correcte start. Zo starten kost geen extra brandstof.
6. *Controleer regelmatig de bandenspanning.*

   Een belangrijk deel van de energie voor de aandrijving van een auto gaat op aan de rolweerstand. Een bandenspanning die 25% te laag is verhoogt de rolweerstand met 10%, waardoor het brandstofverbruik met circa 2% toeneemt. Een band met een te lage spanning verhoogt echter niet alleen het brandstofverbruik, maar verkort ook de levensduur van die band en beïnvloedt de wegligging van een auto nadelig.

   De praktijk leert dat u om zeker te zijn van een correcte bandenspanning deze minstens één keer per maand moet controleren (en indien nodig corrigeren). De bandenspanning dient altijd met koude banden gecontroleerd te worden. Dat wil zeggen dat u er niet meer dan 3 kilometer mee moet hebben gereden, anders dient u minstens 10 minuten te wachten tot de banden zijn afgekoeld.

   Een fabrikant schrijft vaak twee adviesspanningen voor: één voor het rijden in onbeladen toestand en één voor het rijden met volle belading. Deze adviesspanningen zijn terug te vinden in het instructieboekje, maar vaak ook op stickers op bijvoorbeeld de deurpost, op de achterkant van de zonneklep of aan de binnenkant van het benzineklepje.

   Tegenwoordig zijn er al diverse auto's op de markt met systemen die elektronisch de bandenspanning in de gaten houden, en indien nodig de bestuurder attenderen op een te lage spanning. Dergelijke systemen zijn ook achteraf nog bij een auto in te bouwen.

7. Maak, indien mogelijk, gebruik van in-car apparatuur, zoals toerenteller, cruise control en boordcomputer.Auto's zijn tegenwoordig vaak standaard uitgerust met apparatuur die kan assisteren bij een efficiënt, veilig en comfortabel rijgedrag.

   Toerenteller*Een toerenteller helpt bij het bepalen van het juiste toerental om op te schakelen naar een hogere versnelling (tip 1).*

   Cruise control
   Een cruise control kan de snelheid van een auto veel beter constant houden (tip 2) dan dat zelfs een geoefende bestuurder kan. Bovendien voorkomt het gebruik van een cruise control dat ongemerkt de snelheidslimiet wordt overschreden, wat bekeuringen uitspaart en voorkomt dat het brandstofverbruik (ongewild) sterk oploopt. Het brandstofverbruik neemt namelijk boven 100 km/uur bijna kwadratisch toe met de rijsnelheid.

   Boordcomputer
   In veel auto's zit tegenwoordig een boordcomputer met een variëteit aan functies, waaronder vaak ook het gemiddelde en actuele brandstofverbruik. Daarmee heeft een bestuurder altijd een directe terugkoppeling van de effecten van zijn of haar rijgedrag op het brandstofverbruik. U leert dus welk rijgedrag welke invloed heeft op het brandstofverbruik.

   Econometers en schakelindicatoren
   Econometers en schakelindicatoren zijn in sommige, vooral oudere, auto's ingebouwd, maar ook in nieuwe auto's zie je weer steeds vaker schakelindicatoren. Zij helpen de bestuurder zijn rijgedrag te optimaliseren.

Efficiëntie van een automotor
Door Het Nieuwe Rijden toe te passen wordt een automotor efficiënter gebruikt waardoor het brandstofverbruik daalt. De reden van dit gunstige effect kan worden uitgelegd aan de hand van de onderstaande figuur.

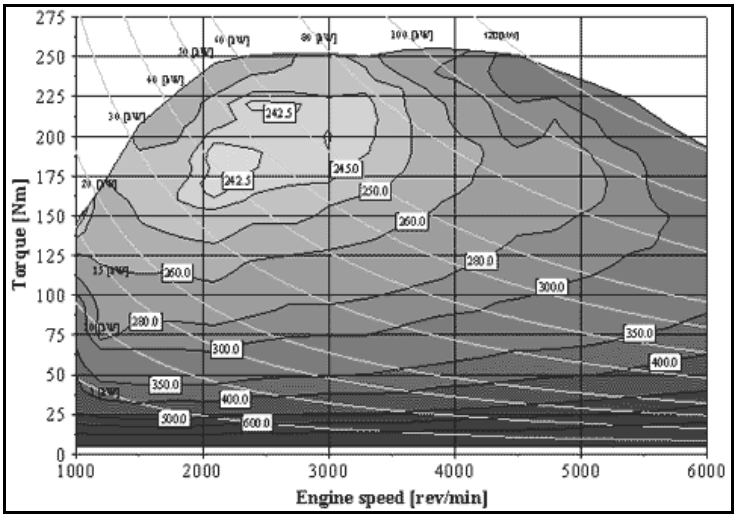

Dit plaatje is het zogenaamde 'eidiagram' van een moderne personenwagen, waarin het brandstofverbruik per hoeveelheid opgewekt motorvermogen is aangegeven, afhankelijk van motortoerental (Engine speed, horizontale as) en motorbelasting (verticale as). De lijn die de figuur aan de bovenkant begrenst is de koppelkromme, ofwel de maximaal mogelijke kracht die kan worden opgewekt bij elk gegeven motortoerental. Deze maximale kracht krijg je als je het gas 'vol' intrapt. In de figuur is daarmee de verticale as min of meer evenredig met de gaspedaalstand. De kleur van de gebieden geeft weer waar het specifieke brandstofverbruik (dit is een maat voor de motorefficiëntie, in gram brandstof per kWh energie) gelijk is. Hierbij representeren de lichtgekleurde gebieden een lager specifiek verbruik dan de donkere gebieden. Dit diagram is voor elke auto weer net iets anders, maar over het algemeen verschillen met name benzine/LPG en dieselmotoren wezenlijk van elkaar op dit vlak. Bij dieselmotoren ligt het 'ei' namelijk meer naar links dan bij benzine/LPG motoren. Daarom kan bij diesels al bij lagere toerentallen naar een hogere versnelling worden geschakeld. Duidelijk is te zien dat naarmate de motorbelasting lager wordt (korter bij de horizontale as) het specifieke brandstofverbruik sterk toeneemt en daarmee het motorrendement afhankelijk van de gaspedaalstand meer dan een factor 2 kan variëren.

Gebruikmakend van deze figuur kan de basis van het schakeladvies voor Het Nieuwe Rijden heel goed worden geïllustreerd. In de figuur zijn namelijk ook een aantal lijnen met constant vermogen (= motorbelasting x toerental) in geel weergegeven. Wanneer met een benzineauto voor een bepaalde acceleratie of het rijden met een bepaalde snelheid bijvoorbeeld 40 kW aan vermogen nodig is, kan uit deze figuur worden opgemaakt dat deze automotor dit vermogen kan leveren zowel in een 'lichtblauw' gebied (242.5 gr/kWh) bij 2100 toeren per minuut als in een 'donkerblauw' gebied (ca. 280 gr/kWh) bij 3800 toeren. Bij 2100 toeren is de motor dus aanzienlijk efficiënter (16%) dan bij 3800 toeren, ondanks dat het gaspedaal bij 2100 toeren bijna 2 keer zo diep ingedrukt moet worden. Bij 'doortrekken' tot 6000 toeren per minuut kom je zelfs in het 400 gr/kWh gebied terecht en verbruik je dus 65% meer brandstof dan bij 2100 toeren. Je ziet ook dat je het diep intrappen niet moet overdrijven, want dan loopt het verbruik weer op tot 260 gr/kW bij 2100 toeren per minuut. Verder zie je ook dat bij extreem lage toerentallen (ver onder 2000 toeren per minuut) het specifieke verbruik weer toeneemt.

Nu is het heel moeilijk om tijdens het rijden met dat 'eidiagram' in je hoofd, je optimale motorbelasting en gaspedaalstand te bepalen en daarbij dan ook nog eens de versnelling te kiezen waarin je dit het beste voor elkaar krijgt in een gegeven verkeerssituatie. Dat kunnen alleen zeer goed getrainde fabrieksrijders die voor de betreffende auto het optimum precies weten op te zoeken. Maar zo moeilijk hoeft het ook helemaal niet te worden gedaan als je niet de laatste druppel brandstof wilt besparen.

Handgeschakelde auto's
Ter illustratie van het snelheidsbereik van elke versnelling ten opzichte van het motortoerental geeft onderstaand 'zaagtanddiagram' de schakellijnen weer, d.w.z. de snelheden die in een bepaalde versnelling gehaald kunnen worden bij een bepaald toerental. Als voorbeeld is een gemiddelde dieselpersonenwagen genomen.

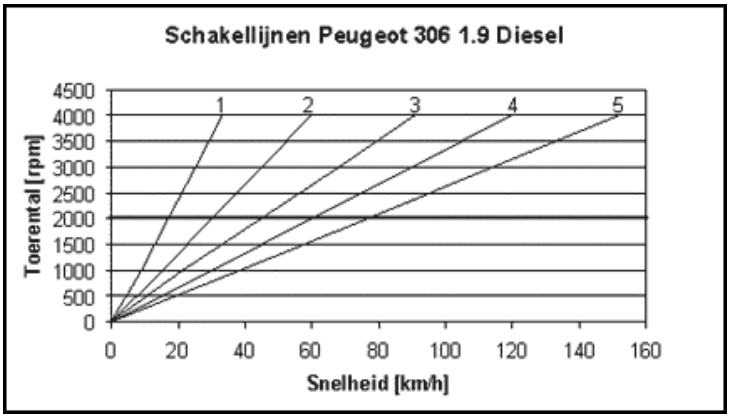

De grafiek laat zien dat wanneer u het schakeladvies van 2000 toeren per minuut aanhoudt, u steeds bij vrij lage snelheden op kunt schakelen (zie tip 2). De motor zal dan niet snel 'protesteren' (bokken) . Er is namelijk bij constante snelheid veel minder motorvermogen nodig dan bij het optrekken (50 km/uur kan vaak met ca. 5 kW worden gereden, normaal optrekken rond deze snelheid vraagt al snel om 5 keer zoveel vermogen).

Het verschilt van auto tot auto welke versnelling bij welk

toerental al kan worden ingeschakeld. Met de ene auto kan prima '50 in de 5' worden gereden, terwijl een andere auto pas vanaf 60 km/h soepel rijdt in de vijfde versnelling. Een beetje experimenteren met snelheden en versnellingen geeft al gauw inzicht in wat nog soepel rijdt voor de betreffende auto, ongeacht de leeftijd ervan.

Er zijn tegenwoordig steeds meer auto's op de markt met 6 versnellingen, waarbij de 6de versnelling is bedoeld om ook op de snelweg de motortoerentallen zo laag mogelijk te houden (conform Het Nieuwe Rijden). Deze zesde versnelling is over het algemeen zo 'lang' dat hij in de stad niet gebruikt kan worden. Dus '50 in de 6' zal vrijwel nooit soepel gaan en is dus ook af te raden.

Automaat
Voor het rijden met een automatische versnellingsbak is een direct schakeladvies uiteraard niet van toepassing, want de versnellingsbak maakt voor u de keuze. U kunt echter toch de (automatische) schakelmomenten enigszins beïnvloeden. Dit kan door de 'sportstand' (indien aanwezig) niet te gebruiken, want deze heeft juist het effect dat de motor pas bij hogere toerentallen overschakelt, zodat er meer vermogen beschikbaar komt bij lagere snelheden. Verder dient u het gebruik van de 'kick-down' zoveel mogelijk te vermijden, omdat hierbij ook weer in lagere versnellingen wordt geschakeld om meer vermogen beschikbaar te krijgen om snel door te trekken. Voor de 'echte' spaarders, geldt als tip dat het even iets loslaten van het gaspedaal bij het bereiken van de gewenste snelheid ervoor zorgt dat de versnellingsbak eerder de hoogste versnelling kiest.

Motortechniek
Het mechanische gedeelte van een automotor is, mits in goede staat van onderhoud, ruim voldoende sterk geconstrueerd zodat rijden volgens Het Nieuwe Rijden geen extra slijtage oplevert. Hoge belastingen bij lage toerentallen kunnen helemaal geen kwaad voor automotoren, daar is bij het ontwerpen rekening mee gehouden. Het is overigens niet de bedoeling dat een auto gaat 'bokken' wanneer een hogere versnelling wordt ingeschakeld. In dat geval moet u in een lagere versnelling gaan rijden. Bokken kan voorkomen als u met hele lage toeren rijdt en daarbij veel gas geeft. Dit dient u te voorkomen omdat dan kortstondig hoge krachten in de motor optreden. Rijden met verouderde olie, of met een slecht afgestelde ontsteking of brandstofsysteem maken de kans op 'bokken' groter. Het is dus belangrijk om uw auto goed te (laten) onderhouden.

Tijdens een snelwegrit bij 120 km/h draaien automotoren veelal bij 3000 a 4000 toeren per minuut. Aangezien een snelwegrit regelmatig zal voorkomen in het gebruikspatroon van een auto, bestaat er geen kans dat onderdelen als verstuivers, turbo's en katalysatoren verstopt zouden kunnen raken door toepassing van Het Nieuwe Rijden. Bovendien worden dan de in het uiterste geval mogelijke koolafzettingen in de verbrandingskamer voorkomen. In het extreme geval dat Het Nieuwe Rijden uitsluitend wordt toegepast bij korte ritjes in de stad, is het aan te bevelen om af en toe wat hoogtoeriger te rijden, om problemen te voorkomen.

Energie voor de aandrijving van een auto
Om een auto te laten rijden wordt de energie uit de brandstof gebruikt voor het overwinnen van de volgende weerstanden:

- energie voor de **acceleratie** van de auto, ('versnellingsweerstand')
  De versnellingsweerstand wordt bepaald door het gewicht van de auto.
- het overwinnen van de **luchtweerstand** van de carrosserie.
  De luchtweerstand wordt bepaald door het luchtweerstandscoëfficiënt (cw-waarde), het frontaal oppervlak en de snelheid.
- het overwinnen van de **rolweerstand** van de banden.
  De rolweerstand wordt bepaald door het rolweerstandscoëfficiënt van de band, het gewicht van de auto, de snelheid en de bandenspanning.

In de figuur staan deze weerstanden schematisch weergegeven als functie van de snelheid. Duidelijk is te zien dat met het stijgen van de snelheid, de luchtweerstand zeer sterk toeneemt. Op het moment dat de som van de luchtweerstand en de rolweerstand gelijk is aan het vermogen dat de automotor kan leveren is de topsnelheid bereikt. Onder de topsnelheid is er een vermogensoverschot dat kan worden gebruikt voor de acceleratie. Bij lage snelheden is er een groter overschot dan bij hogere snelheden. Bij lagere snelheden kan daarom ook harder worden geaccelereerd.

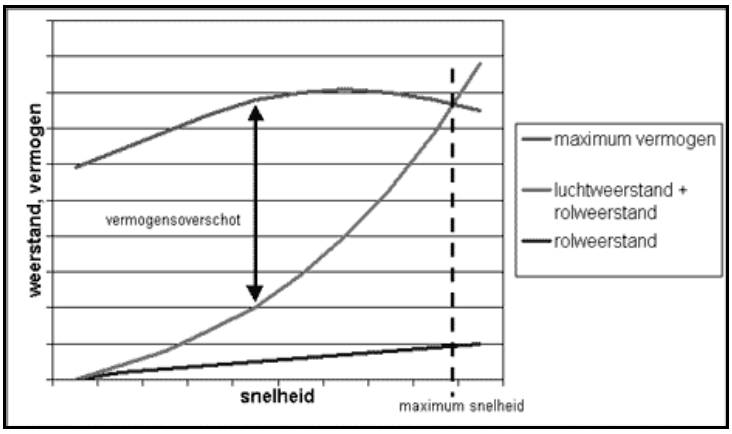

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 13. Milieuzorg
Paragraaf: VIII. Quebec Declaration on Ecotourism

In het kader van het Jaar van het Ecotourisme 2002 en onder auspiciën van de UNEP zijn in mei 2002 deelnemers van 132 landen bijeengekomen op de World Ecotourism Summit. Hieronder volgt de engelse definitie van eco-toerisme.

Québec Declaration on Ecotourism
In the framework of the UN International Year of Ecotourism, 2002, under the aegis of the United Nations Environment Programme (UNEP) and the World Tourism Organization (WTO), over one thousand participants coming from 132 countries, from the public, private and non-governmental sectors met at the World Ecotourism Summit, hosted in Québec City, Canada, by Tourisme Québec and the Canadian Tourism Commission, between 19 and 22 May 2002.

The Québec Summit represented the culmination of 18 preparatory meetings held in 2001 and 2002, involving over 3,000 representatives from national and local governments including the tourism, environment and other administrations, private ecotourism businesses and their trade associations, non-governmental organizations, academic institutions and consultants, intergovernmental organizations, and indigenous and local communities.

This document takes into account the preparatory process, as well as the discussions held during the Summit. Although it is the result of a multistakeholder dialogue, it is not a negotiated document. Its main purpose is the setting of a preliminary agenda and a set of recommendations for the development of ecotourism activities in the context of sustainable development.

The participants at the Summit acknowledge the World Summit on Sustainable Development (WSSD) in Johannesburg, August/September 2002, as the ground-setting event for international policy in the next 10 years, and emphasize that, as a leading industry, the sustainability of tourism should be a priority at WSSD due to its potential contribution to poverty alleviation and

environmental protection in critically endangered ecosystems. Participants therefore request the UN, its organizations and member governments represented at this Summit to disseminate the following Declaration and other results from the World Ecotourism Summit at the WSSD.

The participants to the World Ecotourism Summit, aware of the limitations of this consultative process to incorporate the input of the large variety of ecotourism stakeholders, particularly non-governmental organizations (NGOs) and local and indigenous communities,

Acknowledge that tourism has significant and complex social, economic and environmental implications,

Consider the growing interest of people in traveling to natural areas,

Emphasize that ecotourism should contribute to make the overall tourism industry more sustainable, by increasing economic benefits for host communities, actively contributing to the conservation of natural resources and the cultural integrity of host communities, and by increasing awareness of travelers towards the conservation of natural and cultural heritage,

Recognize the cultural diversity associated with natural areas, particularly because of the historical presence of local communities, of which some have maintained their traditional knowledge, uses and practices many of which have proven to be sustainable over the centuries,

Reiterate that funding for the conservation and management of biodiverse and culturally rich protected areas has been documented to be inadequate worldwide,

Recognize that sustainable tourism can be a leading source of revenue for protected areas,

Recognize further that many of these areas are home to rural peoples often living in poverty, who frequently lack adequate health care, education facilities, communications systems, and other infrastructure required for genuine development opportunity,

Affirm that different forms of tourism, especially ecotourism, if managed in a sustainable manner can represent a valuable economic opportunity for local populations and their cultures and for the conservation and sustainable use of nature for future generations,

Emphasize that at the same time, wherever and whenever tourism in natural and rural areas is not properly planned, developed and managed, it contributes to the deterioration of natural landscapes, threats to wildlife and biodiversity, poor water quality, poverty, displacement of indigenous and local communities, and the erosion of cultural traditions,

Acknowledge that ecotourism must recognize and respect the land rights of indigenous and local communities, including their protected, sensitive and sacred sites,

Stress that to achieve equitable social, economic and environmental benefits from ecotourism and other forms of tourism in natural areas, and to minimize or avoid potential negative impacts, participative planning mechanisms are needed that allow local and indigenous communities, in a transparent way, to define and regulate the use of their areas at the local level, including the right to opt out of tourism development,

Note that small and micro businesses seeking to meet social and environmental objectives are often operating in a development climate that does not provide suitable financial and marketing support for this specialized new market, and that to achieve this goal further understanding of the ecotourism market will be required through market research at the destination level, specialized credit instruments for tourism businesses, grants for external costs, incentives for the use of sustainable energy and innovative technical solutions, and an emphasis on developing skills not only in business but within government and those seeking to support business solutions,

In light of the above, the participants of the Summit produced a series of recommendations to governments, the private sector, non-governmental organizations, community-based associations, academic and research institutions, inter-governmental organizations, international financial institutions, development assistance agencies, and indigenous and local communities, presented in an annex to this Declaration.

Québec City, Canada, 22 May 2002

Annex I – Recommendations of the World Ecotourism Summit, Quebec City, May 19 to 22, 2002.

The participants to the World Ecotourism Summit, having met in Quebec City, from 19 to 22 May 2002, propose the following recommendations:

A. To Governments

1. *formulate* national, regional and local ecotourism policies and development strategies that are consistent with the overall objectives of sustainable development, and to do so through a wide consultation process with those who are likely to become involved in, affect, or be affected by ecotourism activities. Furthermore, the principles that apply to ecotourism should be broadened out to cover the entire tourism sector;
2. In conjunction with local communities, the private sector, NGOs and all ecotourism stakeholders, *guarantee* the protection of nature, local cultures and specially traditional knowledge and genetic resources;
3. *ensure* the involvement, appropriate participation and necessary coordination of all the relevant public institutions at the national, provincial and local level, (including the establishment of inter-ministerial working groups as appropriate) at different stages in the ecotourism process, while at the same time opening and facilitating the participation of other stakeholders in ecotourism-related decisions. Furthermore, adequate budgetary mechanisms and appropriate legislative frameworks *be set up* to allow implementation of the objectives and goals set up by these multistakeholder bodies;
4. *include* in the above framework the necessary regulatory and monitoring mechanisms at the national, regional and local levels, including objective sustainability indicators jointly agreed with all stakeholders and environmental impact assessment studies, to prevent or minimize the occurrence of negative impacts upon communities or the natural environment. Monitoring results should be made available to the general public, since this information will allow tourists to choose an operator who adopts ecotourism principles over one who does not;
5. *develop* the local and municipal capacity to implement growth management tools such as zoning, and participatory land-use planning not only in protected areas but in buffer zones and other ecotourism development zones;
6. *use* internationally approved and reviewed guidelines to develop certification schemes, ecolabels and other voluntary initiatives geared towards sustainability in ecotourism, encouraging private operators to join such schemes and promoting their recognition by consumers. However, certification systems should reflect regional and sub-regional criteria and build capacity and provide financial support to make these schemes accessible to small and medium enterprises (SMEs). A regulatory framework is needed for such schemes to fulfill their mission;
7. ensure the provision of technical, financial and human resources development support to micro, small and medium-sized firms, which are the core of ecotourism, with a view to enable them to start, grow and develop their businesses in a sustainable manner. Similarly, that appropriate infrastructure is established in areas with ecotourism potential to stimulate the emergence of local enterprises.
8. *define* appropriate policies, management plans, and interpretation programs for visitors, and to earmark adequate sources of funding for protected natural areas to manage rapidly growing visitor numbers and protect vulnerable ecosystems, and effectively prevent the use of conservation hotspots. Such plans should include clear norms, direct and indirect management strategies, and regulations with the funds to ensure monitoring of social and environmental impacts for all ecotourism businesses operating in the area, as well as for tourists wishing to visit them;

9. *include* micro, small and medium-sized ecotourism companies, as well as community-based and NGO-based ecotourism operations in the overall promotional strategies and programmes carried out by the National Tourism Administration, both in the international and domestic markets;
10. *develop* regional networks and cooperation for promotion and marketing of ecotourism products at the international and national levels;
11 *provide* incentives to tourism operators (such as marketing and promotion advantages) for them to adopt ecotourism principles and make their operations more environmentally, socially and culturally responsible;
12 *ensure* that basic environmental and health standards are defined for all ecotourism development even in the most rural areas and in national and regional parks, that can play a pilot role. This should include aspects such as site selection, planning, design, the treatment of solid waste, sewage, and the protection of watersheds, etc., and *ensure* also that ecotourism development strategies are not undertaken by governments without investment in sustainable infrastructure and the reinforcement of local/municipal capabilities to regulate and monitor such aspects;
13 *invest*, or support institutions that invest in research programmes on ecotourism and sustainable tourism. To institute baseline studies and surveys that record plant and animal life, with special attention to endangered species, as part of an environmental impact assessment (EIA) for any proposed ecotourism development;
14 *support* the further development of the international principles, guidelines and codes of ethics for sustainable tourism (e.g. such as those proposed by the Convention on Biological Diversity, UNEP, WTO) for the enhancement of international and national legal frameworks, policies and master plans to implement the concept of sustainable development into tourism;
15 *consider* as one option the reallocation of tenure and management of public lands, from extractive or intensive productive sectors to tourism combined with conservation, wherever this is likely to improve the net social, economic and environmental benefit for the community concerned;
16 *promote* and develop educational programmes addressed to children and young people to enhance awareness about nature conservation and sustainable use, local and indigenous cultures and their relationship with ecotourism;
17 *promote* collaboration between outbound tour operators and incoming operators and other service providers and NGOs at the destination to further educate tourists and influence their behaviour at destinations, especially those in developing countries.

B. The private sector

18 *conceive, develop and conduct* their businesses minimizing negative effects on, and positively contributing to, the conservation of sensitive ecosystems and the environment in general, and directly benefiting local communities;
19 *bear* in mind that for ecotourism businesses to be sustainable, they need to be profitable for all stakeholders involved, including the projects' owners, investors, managers and employees, as well as the communities and the conservation organizations of natural areas where it takes place;
20 *adopt* a reliable certification or other systems of voluntary regulation, such as ecolabels, in order to demonstrate to their potential clients their adherence to sustainability principles and the soundness of the products and services they offer;
21 *cooperate* with governmental and non-governmental organizations in charge of protected natural areas and conservation of biodiversity, ensuring that ecotourism operations are practiced according to the management plans and other regulations prevailing in those areas, so as to minimize any negative impacts upon them while enhancing the quality of the tourism experience and contribute financially to the conservation of natural resources;
22 *make* increasing use of local materials and products, as well as local logistical and human resource inputs in their operations, in order to maintain the overall authenticity of the ecotourism product and increase the proportion of financial and other benefits that remain at the destination. To achieve this, private operators should invest in the training of the local workforce;
23 *ensure* that the supply chain used in building up an ecotourism operation is thoroughly sustainable and consistent with the level of sustainability aimed at in the final product or service to be offered to the customer;
24 *work* actively with indigenous leadership to ensure that indigenous cultures and communities are depicted accurately and with respect, and that their staff and guests are well and accurately informed regarding local indigenous sites, customs and history;
25 *promote* among their clients, the tourists, a more ethical behavior vis-à-vis the ecotourism destinations visited, providing environmental education to travelers, professionals and fostering inter-cultural understanding, as well as encouraging voluntary contributions to support local community or conservation initiatives;
26 *diversify* their offer by developing a wide range of tourist activities at a given destination and extending their operation to different destinations in order to spread the potential benefits of ecotourism and to avoid overcrowding some selected ecotourism sites, thus threatening their long-term sustainability. In this regard, private operators are urged to respect, and contribute to, established visitor impact management systems of ecotourism destinations;
27 *create and develop* funding mechanisms for the operation of business associations or cooperatives that can assist with ecotourism training, marketing, product development, research and financing;
28 In relation to the above points, *formulate* and *implement* company policies for sustainable tourism with a view to applying them in each part of the ecotourism operation.

C. Non-Governmental Organizations, community-based associations, academic and research institutions.

29 *provide* technical, financial, educational, capacity building and other support to ecotourism destinations, host community organizations, small businesses and the corresponding local authorities in order to ensure that appropriate policies, development and management guidelines, and monitoring mechanisms are being applied towards sustainability;
30 *monitor* and conduct research on the actual impacts of ecotourism activities upon ecosystems, biodiversity, local indigenous cultures and the socio-economic fabric of the ecotourism destinations;
31 *cooperate* with public and private organizations ensuring that the data and information generated through research is channeled to support decision-making processes in ecotourism development and management;
32 *cooperate* with research institutions to develop the most adequate and practical solutions to ecotourism development issues.

D. Inter-governmental organizations, international financial institutions and development assistance agencies

33 *develop* and *assist* in the implementation of national

and local policy and planning guidelines and evaluation frameworks for ecotourism and its relationships with biodiversity conservation, socio-economic development, respect of human rights, poverty alleviation, nature conservation and other objectives of sustainable development, and to intensify the transfer of such know-how to all countries. Special attention should be paid to countries in a developing stage or least developed status, to small island developing states and to countries with mountain areas, regarding that 2002 is also designated as the International Year of Mountains by the UN;

34 *build capacity* for regional, national and local organizations for the formulation and application of ecotourism policies and plans, based on international guidelines;

35 *develop* international standards and financial mechanisms for ecotourism certification systems that takes into account needs of small and medium enterprises and facilitates their access to those procedures;

36 *incorporate* multistakeholder dialogue processes into policies, guidelines and projects at the global, regional and national levels for the exchange of experiences between countries and sectors involved in ecotourism;

37 *strengthen* their efforts in identifying the factors that determine the success or failure of ecotourism ventures throughout the world, in order to transfer such experiences and best practices to other nations, by means of publications, field missions, training seminars and technical assistance projects; UNEP and WTO should continue this international dialogue after the Summit on sustainable ecotourism issues, for example by conducting periodical evaluations of ecotourism development through international and regional forums.

38 *adapt* as necessary their financial facilities and lending conditions and procedures to suit the needs of micro-, small- and medium-sized ecotourism firms that are the core of this industry, as a condition to ensure its long term economic sustainability;

39 *develop* the internal human resource capacity to support sustainable tourism and ecotourism as a development sub-sector in itself and to ensure that internal expertise, research, and documentation are in place to oversee the use of ecotourism as a sustainable development tool.

E. Local Communities and Municipal Organizations

40 As part of a community vision for development, that may include ecotourism, *define and implement* a strategy for improving collective benefits for the community through ecotourism development including human, physical, financial, and social capital development, and improved access to technical information;

41 strengthen, nurture and encourage the community's ability to maintain and use traditional skills that are relevant to ecotourism, particularly home-based arts and crafts, agricultural produce, traditional housing and landscaping that use local natural resources in a sustainable manner.

Deel: B. Gebeurtenissen tijdens de reis
Hoofdstuk: 13. Milieuzorg
Paragraaf: IX. Websites m.b.t. natuurbehoud

www.anvr.nl - Productgericht Milieuzorgsysteem
Het ANVR heeft een milieuzorgsysteem voor reisondernemingen ontwikkeld. Vanaf 2003 zullen alle reisorganisatoren die aangesloten zijn bij het ANVR dit productgerichte milieuzorgsysteem (PMZ) moeten hebben geïmplementeerd. Dit houdt in dat de reisorganisaties bij alle onderdelen en op alle niveaus van hun bedrijfsvoering rekening gaan houden met milieu-, natuur- en cultuuraspecten van het toeristisch product. Onderdelen hiervan zijn onder andere het voorlichten van het eigen personeel, informatie geven aan klanten over natuur en cultuur op bestemmingen en rekening houden met natuur- en cultuurgerelateerd gedrag van zakenpartners bij inkoop. Door middel van het voldoen aan optionele maatregelen kunnen bedrijven 3 verschillende niveaus behalen, brons, zilver en goud. Organisaties die gewaardeerd worden met goud zullen het nationaal erkende keurmerk Milieukeur kunnen krijgen. Info@anvr.nl

www.anvr.n l- Mobiliteitsproject
Het ANVR is met behulp van een adviesbureau bezig de milieubelasting van verschillende vormen van transport in kaart aan het brengen. De bedoeling is om deze informatie aan de klant te verstrekken, zodat hij of zij dit mee kan nemen in haar keuze voor het transport naar de vakantiebestemming. Info@anvr.nl

www.climateneutralgroup.com
GreenSeat geeft consumenten en bedrijven de mogelijkheid om de schadelijk uitstoot van uw vliegreis te compenseren via duurzame energie- en bosprojecten. Klimaatcompensatie is momenteel de enige manier om verantwoordelijkheid te nemen voor de uitstoot van een vliegreis. GreenSeat is een merk van Climate Neutral Group (CNG), CNG is een bedrijf met een maatschappelijke doelstelling dat streeft naar een klimaatneutrale wereld. Onze ambitie? Neder-land 100% klimaatneutraal! CNG helpt organisaties om hun bedrijfs-activiteiten, evenementen en producten klimaatneutraal te maken door CO2-uitstoot te reduceren en de resterende uitstoot te com-penseren met hoogwaardige CO2 compensatie. In de reis-branche werkt CNG met verschillende reisorganisaties samen om consumenten gemakkelijk de keuze te bieden voor een groene stoel.

www.clubgreen.nl
ClubGreen is een kennisbank gebaseerd op co-creatie. Experts delen hun kennis en denken en helpen mee om onze kennisbank verder uit te bouwen. Bij ClubGreen spelen experts een essentiëële rol. Want, als u echt wilt weten hoe het zit met bijvoorbeeld de waterstofauto, duurzaam ondernemen, energie besparen, gezonde voeding of biobrandstof dan weet een expert altijd meer. Bovendien hebben experts in de loop der jaren een brede en vaak interessante visie ontwikkeld op hun vakgebied en geven zij praktische tips voor in de praktijk.

De meer dan 300 met ClubGreen samenwerkende experts geven - in overzichtelijke Q&A's - antwoord op de belangrijkste vragen op het gebied van gezonder leven, wonen, milieu, natuur, wetenschap, energie besparen, mode, vakantie, persoonlijke groei, mobiliteit, duurzaam bouwen, duurzaam ondernemen, etcetera. Iedere expert bedenkt zelf de belangrijkste vragen en antwoorden binnen zijn/haar kennisgebied. Na het lezen van een Q&A bent u op de hoogte van de laatste stand van zaken. Alle Q&A's op deze website worden door de publicerende experts up-to-date gehouden.

Dagelijks wordt de ClubGreen database aangevuld met nieuwe experts en nieuwe Q&A's. ClubGreen stelt zich ten

doel uit te groeien tot een complete kennisbank op het gebied van duurzaamheid, waarin u antwoorden vindt op al uw slimme, natuurlijke, gezonde, maatschap-pelijke, milieuvriendelijke, energiebesparende, visionaire, wereldse en ondernemende vragen.

www.duurzaamtoerisme.com
De website van de leerstoel voor duurzaam toerisme verbonden aan de NHTV, Internationale Hogeschool Breda. Uitgangspunt van het leerstoelteam is dat toerisme niet alleen bedreigingen biedt die bestreden moeten worden, maar uitdrukkelijk ook kansen die benut moeten worden. Op deze website informatie over o.a. milieucontrole-systemen, ecolabels, educatie en overige initiatieven op het gebied van duurzaam toerisme.

www.ecotour.org
Conservation International (CI) is een van oorsprong Noord-Amerikaanse NGO die vestigingen heeft in 30 tropische landen en 4 "noordelijke" landen: Japan, Engeland, Verenigde Staten en sinds kort in Nederland. De missie van CI is zeker te stellen dat de levende erfenis, de globale biodiversiteit, wordt behouden en tevens te bewijzen dat de menselijke samenlevingen daarmee in harmonie kunnen bestaan. Ook ecotoerisme neemt een belangrijke plaats in bij het werk van CI. Zorgvuldige ecotoeristische ontwikkeling kan volgens CI een belangrijke rol spelen bij natuurbehoud. Uitgangspunt hierbij is wel dat lokale gemeenschappen voldoende profiteren van toerisme en getraind en ondersteund worden bij het zelfstandig managen van hun toeristische ondernemingen.

www.fairtourism.nl
Fair Tourism streeft naar eerlijker toerisme, waarbij de natuur behouden wordt en de lokale bevolking actief betrokken is. Het doel van de stichting is om jou als consu-ment hierover te informeren, zodat jij ook op vakantie gaat met respect voor natuur, milieu en de lokale bevolking.

www.iucn.org
De International Union for the Conservation of Nature (IUCN), ook genoemd de World Conservation Union, is de grootste en oudste unie van natuurbeschermings-organisaties, overheden en wetenschappers ter wereld. Het is de enige natuurbeschermingsorganisatie die zowel staten als niet-gouvernementele organisaties (ngo's) als leden heeft. Daarnaast kent de unie een groot internationaal netwerk van zo'n 10.000 wetenschappers verdeeld over zes commissies.

De IUCN staat sinds de oprichting in 1948 voor natuurbehoud in een rechtvaardige wereld en streeft er naar de diversiteit van de natuur wereldwijd te beschermen en de ecologische en sociale duurzaamheid van elk gebruik van natuur te bevorderen.

www.idut.nl
Veel organisaties in Nederland hebben direct of indirect te maken met de effecten die de groei van de toerisme sector heeft op natuur en cultuur op vakantiebestemmingen.
Om het gemeenschappelijke doel -ontwikkeling van een duurzame vorm van toerisme- te bereiken is in 1995 de Initiatiefgroep Duurzaam Uitgaand Toerisme opgericht waarbinnen organisaties uit zowel de overheid, private sector en ngo's de initiatieven die zij ondernemen coördineren.

www.Natourdata.net
Het Nederlands Comité voor IUCN is bezig met het opzetten van een informatiedatabase voor reisorganisatoren en reisagenten. In deze database kan informatie gevonden worden over de natuur op verschillende bestemmingen. Deze informatie zal geïntegreerd worden in het informatiesysteem voor de reisbranche Toeristiek. Tourism@nciucn.nl

www.planeta.com
Ooit begonnen als een website voor ecotoerisme in Latijns Amerika is planeta.com uitgegroeid tot een zeer informatieve site over ecotoerisme wereldwijd. Vooral de vele discussiefora bieden een schat aan informatie over onder andere certificering in de reisindustrie.

www.treesfortravel.nl
Als aanbieder van klimaatcompensatie blijft de toeristensector een belangrijk segment omdat de uitstoot van broeikasgassen van particulieren nog steeds voor een groot deel het resultaat zijn van zijn of haar vlucht naar een ver oord. Daarnaast zijn er nog steeds toeristen die thuis wel keurig het licht uit doen, afval scheiden en niet elke dag een schone handdoek nemen, maar veranderen als ze op vakantie zijn. Het licht blijft aan, er wordt langer gedoucht, elke dag schone spullen. Wij stimuleren onze deelnemers eerst te reduceren, ook op vakantie, alvorens het restant te compenseren.

De compensatie gelden investeren we in projecten die werken aan duurzame ontwikkeling, voor natuur, de mens en het klimaat. Wij willen dat deze projecten ook de mogelijkheid gaan bieden om toeristen te ontvangen die dan met eigen ogen de resultaten van hun compensatie kunnen zien.

www.tourismconcern.org.uk
Deze site wil de noodzaak van een eerlijke verdeling van de opbrengsten van toerisme benadrukken en mensen bewust maken van de negatieve impact die toerisme kan hebben op de lokale bevolking, hun cultuur en hun leefomgeving.

www.wwfnet.org - Illegale vakantie souvenirs
Dat handel in ivoor verboden is weet bijna iedereen, maar welke vakantiesouvenirs illegaal zijn is vaak minder bekend. Het WNF is een campagne gestart om reizigers voor te lichten over vakantiesouvenirs, en welke aandenken je beter niet mee terug kunt nemen naar Nederland. Veel dier-en plantensoorten staan op de internationale CITES lijst van bedreigde diersoorten, en producten waarin iets van deze dieren of planten verwerkt is zijn verboden. Hoewel tasjes met bont en beeldjes van koraal op je vakantiebestemming gewoon te koop aangeboden worden, loop je het risico een grote boete te krijgen bij invoer in Nederland.

www.wnf.nl en www.panparks.org
Het Wereld NatuurFonds houdt zich onder andere via het het PanParks project actief bezig met toerisme in en nabij natuurgebieden. Een Pan Park is een goed beheerd Nationaal Park dat geschikt is voor duurzaam toerisme. Het intitiatief is nieuw - van start gegaan in 1999 - en heeft toerisme als basis voor duurzaam natuur beheer.

Reizigers Manual voor de Pacific
Deel C1 / pagina's 91-137

C. Bijlage

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 14. Reis- & Annuleringsverzekering

Laat je vakantieplezier niet afpikken
U gaat op vakantie om te genieten van de vrijheid, om te gaan en te staan waar u wilt. Dat vakantieplezier laat u zich door niets of niemand afpikken.

Onderstaande tips kunnen u daarbij helpen. Besef dat u altijd zelf verantwoordelijk bent. Zoek als deze tips in uw situatie niet van toepassing mochten zijn, dus altijd naar de best mogelijke oplossing.

- Neem zo weinig mogelijk waardevolle spullen, bijvoorbeeld foto-, video- en audioapparatuur, sieraden en horloges, en contant geld mee op vakantie.
- Draag geld, betaalpasjes, cheques en reisdocumenten altijd op "bedekte" wijze bij u in een borst- of buiktasje en houd zoveel mogelijk lichamelijk contact met camera's en tassen.
- **Gaat u met uw auto op vakantie?**
  - Parkeer uw auto bij rustpauzes bij voorkeur op een plaats waar u er zicht op kunt houden,
  - Laat nooit waardevolle spullen en waardevolle papieren, zoals geld, cheques, betaalpasjes en reisdocumenten achter in uw auto,
  - Zorg ervoor dat uw overige bagage niet zichtbaar vanaf buiten in de kofferbak ligt,
  - Sluit uw auto altijd goed af, ook tijdens rustpauzes of bij het tanken,
  - Neem bij overnachting onderweg uw bagage met u mee naar uw overnachtingsplaats.
- **Gaat u met vliegtuig, bus, trein of boot op vakantie?**
  - Neem uw waardevolle spullen, waardevolle papieren, breekbare spullen en medicijnen mee in uw handbagage,
  - Laat bij vermissing of beschadiging van ingecheckte bagage bij vliegreizen altijd een PIR ("Property Irregularity Report) opmaken of anders een verklaring opmaken door de vervoersmaatschappij en vraag een schriftelijk bewijs.
- **Bent u op uw bestemming?**
  Laat uw waardevolle spullen en waardevolle papieren niet onbeheerd achter in uw hotelkamer, auto, of waar dan ook. Maak gebruik van kluisjes wanneer deze aanwezig zijn. Een alternatief is dat u die spullen altijd bij u draagt.
- Noteer de nummers van uw reispapieren zoals telefoonnummer van de alarmcentrale, paspoort of Identiteitsbewijs, rij- en kentekenbewijs, auto-, reis- en ziektekostenverzekering, bankpasje(s) en credltcard(s). Bewaar deze gegevens altijd apart van die documenten en bij iemand thuis die u altijd even kunt bellen.
- Mocht er ondanks bovenstaande voorzorgen toch iets misgaan, doe dan bij diefstal, vermissing of verlies van bagage, reisdocumenten en/of geld altijd direct aangifte bij de politie en vraag een afschrift van het proces-verbaal.
- Ingeval u acute hulp nodig heeft, neem contact op met de ANWB Alarmcentrale (+31 70 3141414).

Advies bij diefstal, verlies, ongeval of ziekte:
Geef diefstal of vermissing van bagage, reisdocumenten en/of geld altijd direct aan bij de politie en vraag een afschrift of een kopie van het proces-verbaal. Dit is niet alleen nodig om uw schade te kunnen verhalen, maar ook om uw spullen op te sporen of te kunnen retourneren in het geval ze worden gevonden.

- Bij ziekte/lichamelijk letsel: raadpleeg ter plekke een dokter en bewaar rekeningen e.d.
- Bij (verkeers-)ongevallen: laat proces-verbaal opmaken en vraag getuigenverklaringen.
- Bij bagageschade: bewaar de beschadigde zaken.
- Laat bij vermissing van vluchtbagage altijd een PIR (Property Irregularity Report) opmaken door de luchtvaartmaatschappij.

Schademelding
Na thuiskomst de schade binnen 14 dagen melden door middel van het "Schadeaangifteformulier Reisverzekering" dat verkrijgbaar is bij het reisbureau of de tussenpersoon waar de verzekering werd gesloten.

Polisvoorwaarden
In de volgende paragraven vind u de polisvoorwaarden van de door ons aangeboden verzekeringen. Deze zijn uiteraard alleen van toepassing voorzover een bepaalde verzekering is opgenomen bij uw reis (dan staat er een premie vermeld op uw boekingsoverzicht en bevestiging). Houdt er rekening mee dat verzekeringsmaatschappijen hun voorwaarden en premies kunnen aanpassen, daarom wijzigingen onder voorbehoud. De meest actuele polisvoorwaarden vindt u op de website van Unigarant (www.unigarant.nl).

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 14. Reis- & Annuleringsverzekering
Paragraaf: I Reisverzekering

Voorwaarden Reisverzekering van Unigarant (KRA UGE)
Ingaande 1 januari 2011,
gedeponeerd bij het Hoofdkantoor van de ANWB

ALGEMEEN

Artikel 1. Begripsomschrijvingen
De begrippen in deze polisvoorwaarden hebben een omschrijving zoals hieronder aangegeven.

1.1. **Wij, ons onze of verzekeraar**: Unigarant N.V. (vergunningnummer AFM 12011826), Postbus 50.000, 7900 RP Hoogeveen voor rekening en risico van UVM Verzekeringsmaatschappij N.V. (vergunningnummer AFM 12000595) te Hoogeveen.
1.2. **U, uw**: degene die de verzekering heeft gesloten
1.3. Verzekerde:
  a. u;
  b. ieder lid van het reisgezelschap:
    I. in Nederland wonend;
    II niet in Nederland wonend, mits de clausule "niet Nederlands ingezetenen"is gesloten.
1.4. **Schadegebeurtenis**: een voorval of een reeks van voorvallen waardoor een aanspraak op een uitkering kan ontstaan en waarvan voor u, verzekerde en/of de tot uitkering gerechtigde alsmede voor ons bij het sluiten van de overeenkomst onzeker was dat daaruit schade was ontstaan of naar de normale loop van de omstandigheden zou ontstaan.
1.5. **Gezin:** personen die bij het bevolkingsregister op hetzelfde adres staan ingeschreven en in gezinsverband samenwonen.
1.6. **Huisgeno(o)t(e)n**: degene(n) die bij het bevolkingsregister op hetzelfde adres staat (staan) ingeschreven.
1.7. **Verzekeringsbewijs:**
  b. het door ons ondertekende en namens hem voor betaling gestempelde document, dat aan u wordt afgegeven als bewijs van het aangaan en de omvang van de verzekering;
  c. het door het reisbureau opgemaakte boekingsstuk, dat aan u wordt afgegeven en waarop het aangaan en de omvang van de verzekering is aangegeven.
1.8. **Vaste woning**: het adres waarop verzekerde bij het bevolkingsregister geregistreerd staat.
1.9. **Reisgezelschap**: personen die gezamenlijk op reis gaan en op het polisblad vermeld staan;
1.10. **Reissom:** het totaal van vooraf verschuldigde en/of betaalde bedragen voor boekingen en reserveringen van vervoer en/of verblijf. Kosten van (deel)-reizen, excursies en dergelijke die op de plaats van bestemming zijn gemaakt, worden hier niet onder begrepen.

1.11. **Familieleden in de 1e en 2e graad:**
   a. 1e graad: echtgenoot, echtgenote, levenspartner, (schoon/stief)-ouders, (aangetrouwde/stief) kinderen;
   b. 2e graad: broers, zwagers, (schoon/stief)zusters, grootouders en kleinkinderen.

1.12. **Annulering**: het redelijkerwijs noodzakelijk afzien van, of het voortijdig beëindigen van een arrangement, bestaande uit de geboekte reis en/of accommodatie, ten gevolge van een van de wil van verzekerde onafhankelijk, onvoorzien voorval.

1.13. **Annuleringskosten:** verschuldigde (gedeeltelijke) reissom en overboekingskosten in geval van annulering.

1.14. **Niet-genoten vakantiedag**: een aaneengesloten periode van 24 uur, vallende in de gereserveerde vakantie.

1.15. **Schriftelijk**: per brief of kaart, alsmede per fax of e-mail. Indien wij u een bericht sturen doen wij dit naar het ons laatst bekende adres.

1.16. **Reis**: geboekt vervoer en/of verblijf met uitsluitend een recreatief karakter.

1.17. **Samengestelde reis:** een reis die bestaat uit losse onderdelen die afzonderlijk geboekt zijn (zoals ticket en accommodatie).

Artikel 2. Grondslag

De grondslag voor de verzekering wordt gevormd door:

2.1. de door u of namens u verstrekte gegevens;

2.2. de polis.

Artikel 3. De verzekering is van kracht

3.1. De verzekering is van kracht:
   a. voor de op het polisblad vermelde personen;
   b. gedurende de reis tijdens het verblijf buiten de vaste woning;
   c. bij de annuleringsverzekering: voor reserveringen over de gehele wereld;
   d. bij de annuleringsverzekering: vanaf de boekingsdatum van het arrangement tot en met de einddatum daarvan, mits gelegen binnen de geldigheidsduur van de verzekering;
   e. voor die onderdelen, waarvoor premie is betaald. De gratis meeverzekerde kinderen jonger dan 5 jaar hebben dezelfde dekking als de verzekeringnemer;
   f. afhankelijk van de betaalde premie:
      - in de Benelux en gedurende dagtrips naar de omringende landen
      - in Europa (Rusland tot Oeral en Kaukasus), IJsland, Madeira, de Azoren, de Canarische Eilanden en in de niet-Europese landen of delen van landen aan de Middellandse Zee
      - over de gehele wereld, mits werelddekking van kracht is.

   Het risico van langlaufen en onderwatersport is standaard meeverzekerd.

3.2. Automatische verlenging:
   De verzekering blijft zonder aanvullende premie van kracht indien en zolang een verzekerde nog niet in de vaste woning is teruggekeerd ten gevolge van een noodzakelijk langer verblijf elders in verband met een verzekerde gebeurtenis.

Artikel 4. Begin van de verzekering en bedenktijd

4.1. De dekking gaat in op de dag zoals vermeld op het polisblad te 0.00 uur tenzij anders is overeengekomen.

4.2. Bij het aangaan van de verzekering heeft u een bedenktijd van 2 weken, die in ieder geval eindigt bij het ingaan van de dekking.

Artikel 5. Premiebetaling

5.1. U dient de premie vooruit te betalen. Als u de premie niet heeft betaald binnen 14 kalenderdagen na ontvangst van de nota wordt er, zonder dat een nadere ingebrekestelling is vereist, vanaf de ingangsdatum van de verzekering geen enkele dekking verleend. Onder premie zijn begrepen de premie, kosten en assurantiebelasting die u verschuldigd bent bij aanvang van de verzekering.

5.2. Indien wij genoodzaakt zijn de premie langs gerechtelijke weg of via een andere externe procedure te innen zijn alle bijkomende kosten voor uw rekening.

5.3. U blijft verplicht de premie en bijkomende kosten te voldoen.

5.4. Bij niet tijdige premiebetaling wordt de dekking van kracht 1 dag na ontvangst van al hetgeen u aan ons verschuldigd bent, mits de verzekering nog niet door ons is beëindigd. Schaden die zich hebben voorgedaan in de periode dat de dekking niet van kracht was blijven van de dekking uitgesloten.

Artikel 6. Verplichtingen in geval van schade

U en de verzekerde(n) zijn verplicht:

6.1. ons zo spoedig mogelijk nadat u van de schade op de hoogte bent, in kennis te stellen van de schade;

6.2. de schade zoveel mogelijk te beperken en de aanwijzingen die wij geven, dan wel de aanwijzingen van de door ons aangestelde expert op te volgen;

6.3. ons uw volle medewerking te verlenen en alles na te laten wat onze belangen zou kunnen schaden;

6.4. binnen een redelijke termijn alle gegevens aan ons te verstrekken en stukken zoals bijvoorbeeld aansprakelijkstellingen (ook per e-mail) en dagvaardingen naar ons te sturen;

6.5. in het geval van vermissing of verlies, dan wel van inbraak, diefstal, beroving, vandalisme, relletjes of een ander strafbaar feit onmiddellijk aangifte te doen bij de politie;

6.6. zich te onthouden van elke toezegging, verklaring of handeling die onze belangen kunnen schaden;

6.7. eerst met ons overleg te plegen voordat u de beschadigde goederen laat repareren of restanten vernietigt en/of daarvan afstand doet;

6.8. de schade aan te tonen dan wel aannemelijk te maken;

6.9. In het geval van: ziekenhuisopname door ongeval of ziekte, overlijden of andere ernstige oorzaken, uiterlijk binnen 24 uur ons in kennis te stellen via de ANWB alarmcentrale;

6.10. de volgende documenten in te zenden:
   a. afschrift(en) van proces(sen)-verbaal respectievelijk bewijzen van aangifte;
   b. nota's en/of andere bewijsmiddelen met betrekking tot de omvang van de schade of de schadeoorzaak;
   c. verklaring(en) van behandelende buitenlandse arts(en);

   Specifiek voor de annuleringsverzekering geldt:
   a. de annuleringskostennota;
   b. boekingsbewijs respectievelijk reserveringsnota.

6.11. ons mee te delen op welke andere verzekering(en) de schade mogelijk gedekt is.

Eigendomsoverdracht:
Indien wij dit wensen dient verzekerde beschadigde bagage aan ons over te dragen. Wij verplichten ons, als een verloren artikel terechtkomt en verzekerde dat uitdrukkelijk wenst, het betreffende eigendom aan hem terug te geven. Heeft de schade-uitkering inmiddels plaatsgevonden, dan dient het schadebedrag terugbetaald te worden, eventueel onder aftrek van de herstelkosten van de schade, die tijdens de periode van verdwijning aan de bagage is ontstaan.

Artikel 7. Schadebetaling

Zodra wij alle noodzakelijke gegevens hebben ontvangen, beoordelen wij of een schade onder de dekking van deze verzekering valt. Indien dit het geval is, voldoen wij binnen 14 dagen de vastgestelde schadevergoeding.

Artikel 8. Verjaring

De wettelijke regels van verjaring zijn van toepassing (artikel 7:942 Burgerlijk Wetboek). Een vordering verjaart na 6 maanden nadat wij deze per aangetekende brief hebben afgewezen.

Artikel 9. Andere verzekering

Van de verzekering is uitgesloten schade waarvoor, indien deze verzekering niet bestond, aanspraak zou kunnen worden gemaakt op vergoeding van schade op grond van enige andere verzekering of voorziening. In dat geval wordt alleen die schade vergoed die het bedrag van de vergoeding krachtens die andere verzekering of voorziening te boven gaat.

Artikel 10. Algemene uitsluitingen

In onderstaande situaties is schade niet verzekerd.

10.1. Toestemming / opzet / roekeloosheid
   d. schade die met toestemming van u en/of verzekerde(n) en/ of andere belanghebbende(n) is veroorzaakt of verergerd;
   e. schade die is veroorzaakt of verergerd door opzet, al dan niet bewuste roekeloosheid of al dan niet bewuste merkelijke schuld van u en/of verzekerde(n) en/of andere belanghebbende(n). Onder verzekerden worden in dit verband ook verstaan de echtgenoot, geregistreerde partner, kinderen en huisgenoten, waarvan het belang is meeverzekerd, ongeacht of zij

krachtens de polisvoorwaarden als verzekerde worden aangemerkt.

10.2. Niet nakomen verplichtingen
Indien u en/of verzekerden zich niet houd(t)(en) aan de door ons opgelegde verplichtingen en daardoor onze belangen scha(a)d(t)(en), kunnen er geen rechten worden ontleend aan deze verzekering.

10.3. Molest
Schade die is veroorzaakt door of ontstaan uit en/of verergerd is door: gewapend conflict, burgeroorlog, opstand, binnenlandse onlusten, oproer en/of muiterij van leden van enige gewapende macht zoals nader omschreven in de tekst die door het Verbond van Verzekeraars in Nederland is gedeponeerd op 2 november 1981 ter griffie van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage onder nummer 136/1981.

10.4. Atoomkernreacties
Een schade die is veroorzaakt door, opgetreden bij of voortgevloeid uit atoomkernreacties, onverschillig hoe deze zijn ontstaan. Onder atoomkernreactie wordt verstaan iedere kernreactie waarbij energie vrijkomt, zoals kernfusie, kernsplijting, kunstmatige en natuurlijke radioactiviteit.

10.5. Gebruik van middelen
Schade die een gevolg is van of verband houdt met overmatig gebruik van alcoholhoudende of verdovende/bedwelmende middelen door verzekerde.

10.6. Afgeleide schade
Schade die bestaat uit waardevermindering, gevolgschade of gederfde inkomsten.

10.7. Snelheidselement
Schade ten gevolge van deelname aan activiteiten waarbij het snelheidselement bepalend is.

Artikel 11. Dekking terrorismerisico

In afwijking van en in aanvulling op hetgeen elders in deze voorwaarden is bepaald over gedekte risico's en verzekerde bedragen geldt voor het risico van terrorisme onderstaande. Voor schade, ongevallen en rechtsbijstand als gevolg van terrorisme, kwaadwillige besmetting en/of preventieve maatregelen, en handelingen of gedragen ter voorbereiding daarvan hierna, zowel gezamenlijk als afzonderlijk, te noemen het "terrorismerisico" is de schadevergoeding/dekking beperkt tot een uitkering zoals omschreven in het Clausuleblad terrorisme van de Nederlandse Herverzekeringsmaatschappij voor Terrorisme N.V. De afwikkeling van schademeldingen op grond van het terrorismerisico geschiedt overeenkomstig het Protocol afwikkeling claims van de Nederlandse Herverzekeringsmaatschappij voor Terrorismeschaden N.V. Het clausuleblad terrorismedekking is gedeponeerd op 10 januari 2007 bij de Rechtbank Amsterdam onder nummer 3/2007 en op 10 januari 2007 onder nummer 27178761 bij de Kamer van Koophandel Amsterdam. Het bijbehorende Protocol afwikkeling claims van de Nederlandse Herverzekeringsmaatschappij voor Terrorismeschade N.V. is op 12 juni 2003 gedeponeerd bij de griffie van de Rechtbank te Amsterdam onder nummer 79/2003. (deze tekst kunt u lezen of downloaden via de website: www.terrorismeverzekerd.nl).

Artikel 12. Klachten en geschillen

Voor klachten en/of geschillen die betrekking hebben op de bemiddeling, totstandkoming, inhoud of uitvoering van deze overeenkomst kunt u zich wenden tot klachtenmanagement van Unigarant N.V., postbus 50.000, 7900 RP Hoogeveen. Indien het antwoord vanuit Unigarant N.V. niet bevredigend voor u is, kunt u zich wenden tot de Stichting Klachteninstituut Financiële Dienstverlening, Postbus 93257, 2509 AG Den Haag (telefoonnummer 0900-3552248, website www.kifid.nl). Indien u geen gebruik wilt maken van deze klachtenbehandelingprocedure, of u vindt de behandeling of uitkomst hiervan niet bevredigend, kunt u het geschil voorleggen aan de bevoegde rechter.

Artikel 13. Toepasselijk recht

Op de verzekering is Nederlands recht van toepassing.

Artikel 14. Registratie persoonsgegevens

Bij de aanvraag van deze verzekering vragen wij u om persoonsgegevens. Deze gegevens gebruiken wij voor het accepteren van de aanvraag, het uitvoeren van een verzekeringsovereenkomst, relatiebeheer en ten behoeve van fraudepreventie. Ook kunnen wij deze gegevens gebruiken om u te informeren over voor u relevante producten en diensten. Op de verwerking van persoonsgegevens is de gedragscode "Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen" van toepassing. De volledige tekst van de gedragscode kunt u raadplegen via de website van het Verbond van Verzekeraars, www.verzekeraars.nl. U kunt de gedragscode ook opvragen bij het Verbond van Verzekeraars (Postbus 93450, 2509 AL te Den Haag, telefoon (070) 333 85 00).

REISDEKKING

Deze dekking geldt alleen als uit het polisblad blijkt dat deze is meeverzekerd. Opsomming van de afzonderlijke maximaal verzekerde bedragen vindt u in het dekkingsoverzicht.

Artikel 15. Bagage

15.1. Begripsomschrijvingen

a. **Bagage**: alles dat verzekerde tijdens de reis voor eigen gebruik bij zich heeft of aanschaft. Onder bagage wordt ook verstaan: kostbaarheden, hobby-/sportuitrusting en (huur)fietsen.

b. **Kostbaarheden:**
- audio-, audiovisuele- en computerapparatuur inclusief geluidsdragers en toebehoren;
- foto-, film- en videoapparatuur en toebehoren;
- sieraden en andere voorwerpen van edele metalen, edelgesteenten, parels en horloges.

c. **Hobby-/sportuitrusting:** uitrusting ten behoeve van hobby en sport (inclusief onderdelen, accessoires en toebehoren), zoals:
- audio-, audiovisuele- en computerapparatuur;
- foto-, film-, en videoapparatuur;
- elektronisch bestuurbare modellen;
- golf-, hengelsport- en tennisuitrusting;
- muziekinstrumenten en optische instrumenten, zoals verrekijkers en microscopen;
- onderwatersportuitrusting;
- parachute, parazeil, (delta-)vlieger;
- ski-, langlauf- en bergsportuitrusting;
- kano's, zeilplanken en opblaasbare/opvouwbare boten, mits niet geschikt voor buitenboordmotoren.

Voor zaken die zowel onder "hobby-/sportuitrusting", als onder "kostbaarheden" vallen, geldt slechts één keer het in het dekkingsoverzicht vermelde bedrag. Indien de extra premie is betaald: de op het verzekeringsbewijs gekozen extra dekkingen.

15.2. Dekking en schadevergoeding
Als gevolg van een schadegebeurtenis is verzekerd:

A.
1. schade aan bagage, kostbaarheden, hobby-/sportuitrusting en (huur)fietsen door diefstal, verlies of beschadiging op basis van dagwaarde tot maximaal het in het dekkingsoverzicht vermelde bedrag.
   I. Dagwaarde wordt bepaald door de aankoopprijs en de afschrijving.
   II Afschrijving vindt plaats op basis van ouderdom en gemiddelde gebruiksduur.
   II Eigen risico (indien aangegeven op het verzekeringsbewijs): Het eigen risico van ? 75,- wordt in mindering gebracht op het overeenkomstig de polisvoorwaarden vastgestelde bedrag;
2. de kosten van terugzending van de bagage na een verzekerde gebeurtenis;
3. de kosten van aanschaf en nazenden van sleutels en de kosten van aanschaf en plaatsing van nieuwe sloten na verlies van sleutels tot maximaal? 150,- per reisgezelschap;
4. bij vermissing bagage tijdens transport door derden tijdens de heenreis: vervangende kleding en toiletartikelen tot maximaal ? 150,- per verzekerde;
5. schade aan losse navigatiesystemen, autoradio-/cassette-/CDapparatuur, sledemodel danwel afneembaar front, is alleen verzekerd indien deze ter voorkoming van diefstal uit het vervoermiddel was meegenomen;

B. bij diefstal vanaf en/of vanuit vervoermiddelen schade aan:
1. bagage (waaronder kostbaarheden) mits korter dan 24 uur achtergelaten in een afgesloten dashboardkastje en/of kofferbak, respectievelijk een met hoedenplank of vergelijkbare vaste voorziening afgesloten bagageruimte
2. bagage (maar niet kostbaarheden) mits korter dan 24 uur achtergelaten in afgesloten ski- en/of bagagebox

C. bij diefstal uit vervoermiddelen zonder kofferbak (stationcars, caravans, aanhangers, campers, busjes):
   1. tijdens de reis: schade aan bagage (maar niet aan kostbaarheden), slechts indien deze zaken bij een stop van maximaal 3 uur daarin, mits uit het zicht, zijn achtergelaten
   2. tijdens verblijf op een officiële camping: schade aan bagage en kostbaarheden, mits opgeborgen in deugdelijk afgesloten kasten e.d. en braakschade kan worden aangetoond. Verzekeraar vergoedt bij busjes en stationcars zonder deugdelijk af te sluiten kasten e.d. schade aan bagage achtergelaten in het personencompartiment, maar nimmer kostbaarheden en geld, en alleen indien deze bagage korter dan 24 uur aaneen in het personencompartiment is achtergelaten

15.3. Niet verzekerd is:
B. schade indien niet de nodige zorg in acht genomen is. Verzekerde moet zo zorgvuldig met zijn bagage, kostbaarheden en geld omgaan, respectievelijk de meest veilige bewaarplaats benutten, dat diefstal, verlies of beschadiging zoveel mogelijk wordt voorkomen;
C. schade ontstaan:
   1. door geleidelijke inwerking van atmosferische invloeden;
   2. door slijtage, bederf of eigen gebrek;
   3. door krassen, schrammen, vlekken, ontsieringen e.d. tenzij het functioneel gebruik van het artikel werd aangetast;
   4. aan voorwerpen van kunst-, zeldzaamheids-, verzamel- of antiquiteitswaarde;
   5. door/aan voer- en vaartuigen (waaronder bagagewagens, caravans, vouwwagens e.d.) en de brandstof, standaarduitrusting, onderdelen en accessoires (waaronder motorkoffers, voortenten en luifels), behalve voor zover genoemd in het dekkingsoverzicht;
   6. aan huisraad, niet bestemd voor gebruik tijdens de reis;
   7. aan dieren;

C.
   1. bagage (waaronder kostbaarheden) in het personencompartiment van een auto achtergelaten
   2. schade aan bagage, waaronder kostbaarheden, indien deze zaken langer dan 24 uur aaneen zijn achtergelaten in het gesloten dashboardkastje en/of in de apart afgesloten kofferruimte
   3. bagage zonder toezicht achtergelaten op imperiaals/ fietsenrekken/ bagagedragers e.d.
   4. bagage zolang deze zich binnen de vaste woning bevindt
   5. kostbaarheden en reisdocumenten achtergelaten in koffers, tassen e.d. die tijdens het vervoer per boot, trein, bus of vliegtuig niet als handbagage zijn meegenomen en/of onder direct beheer zijn

Waar in artikel 15.2.c wordt gesproken over kostbaarheden dan wordt daarmee bedoeld de onder artikel 15.1.b genoemde artikelen alsmede de in artikel 15.1.c genoemde audio-, audiovisuele-, computer-, foto-, film- en videoapparatuur

Artikel 16. Fietsen
Deze dekking geldt alleen als uit het polisblad blijkt dat deze is meeverzekerd.

16.1. Dekking en schadevergoeding
Als gevolg van een schadegebeurtenis is verzekerd:
a. bij beschadiging: de herstelkosten tot maximaal de dagwaarde;
b. bij totaal verlies: de dagwaarde. Indien de extra dekking is gesloten wordt tot 1 jaar na aankoopdatum de oorspronkelijke aankoopprijs vergoed. De opbrengst van de restanten wordt in mindering gebracht op het vastgestelde schadebedrag;
c. de vervoerkosten van de beschadigde fiets met bagage naar het huisadres indien de (huur)fiets is uitgevallen;
d. de reis- c.q. vervoerkosten naar de dichtstbijzijnde goed geoutilleerde reparatie-inrichting of ter verkrijging van onderdelen indien de (huur)fiets gerepareerd kan worden;
e. de reis- c.q. vervoerkosten naar de dichtstbijzijnde verhuurlocatie indien de (huur)fiets door totaal verlies is uitgevallen;
f. de huurkosten van een vervangende fiets voor de resterende duur van de verzekering tot een maximum van ? 450,-.

16.2. Niet verzekerd is:
a. schade tijdens het onbeheerd achterlaten van de fiets zonder dat deze met een ART-goedgekeurd fietsslot werd afgesloten. Bagage mag nooit onbeheerd op de fiets worden achtergelaten, behalve bij alleenreizende fietsers tijdens een noodzakelijke stop. Kostbaarheden achtergelaten op de fiets zijn nimmer verzekerd;
b. het tijdens het vervoer op de auto achterlaten van de fiets zonder gebruik van een ART-goedgekeurd fietsslot en bevestiging door middel van een deugdelijk kabel-, beugel- of kettingslot aan de drager. De bagage dient in de auto te worden opgeborgen;
c. schade aan banden.

Artikel 17. Geld
Deze dekking geldt alleen als uit het polisblad blijkt dat deze is meeverzekerd.

17.1. Onder geld wordt verstaan:
wettige betaalmiddelen zijnde munten/bankpapier, tegoeden op elektronisch oplaadbare betaalmiddelen en travellercheques.

17.2. Dekking
Als gevolg van een schadegebeurtenis is verzekerd schade door diefstal of verlies tot maximaal het in het dekkingsoverzicht vermelde bedrag.

17.3. Niet verzekerd is:
a. geld achtergelaten in/op voertuigen, waaronder ook kampeeraanhangwagens en/of tenten, (tenzij opgeborgen in een afgesloten en deugdelijk gemonteerde kluis waaraan braak kan worden aangetoond), alsmede in koffers, tassen e.d. die tijdens het vervoer niet onder direct beheer zijn;
b. waarde van tegoedbonnen en abonnementen, tegoeden verbonden aan bankpassen, creditcards en spaarpassen.

Artikel 18. Onvoorziene uitgaven
Waar het teken (*) is geplaatst geldt dat de bedoelde kosten worden vergoed na overleg, resp. met toestemming van de ANWB Alarmcentrale.

18.1. Onder onvoorziene uitgaven wordt verstaan:
a. extra kosten voor verzekerde in verband met ziekte/ongeval/overlijden van:
   1. verzekerde(n);
   2. niet-meereizende familie in 1e of 2e graad;
   3. zaakwaarnemer en/of derde(n), mits bij verzekeraar tevens een annuleringsverzekering werd gesloten waarop deze persoon tegen extra premie zijn meeverzekerd;
   4. hond, kat of paard;
b. extra kosten van vervoer/verblijf wegens:
   1. uitval van vervoermiddel;
   2. ernstige materiële schade aan woning, inboedel, bedrijf;
   3. vertraging heen/terugreis;
   4. diefstal/verlies van paspoort/visum;
   5. reddingsactie;
c. terugkeer naar de vakantiebestemming tot uiterlijk 21 dagen na de geldigheidsduur van de verzekering, wegens onderbreking van de vakantie in verband met:
   1. familieomstandigheden in 1e of 2e graad;
   2. ernstige materiële schade aan woning, inboedel, bedrijf;
   3. ziekte of overlijden van de zaakwaarnemer en/of derde(n), mits extra meeverzekerd;
d. extra kosten voor verzekerde(n) in verband met een reisgenoot die elders een geldige reisverzekering heeft en die een onder diens verzekeringsvoorwaarden gedekte gebeurtenis overkomt.

18.2. Dekking en schadevergoeding
Als gevolg van een schadegebeurtenis is / zijn verzekerd:
a. de noodzakelijke medische kosten in Nederland tot euro 1.000,-;
b. de noodzakelijke medische kosten buiten Nederland, incl. vervoer naar dichtstbijzijnde arts of ziekenhuis (laagste klasse);

c. de extra kosten van verblijf , inclusief overkomst en verblijf van 2 noodzakelijke begeleiders en onder aftrek van 10% i.v.m. bespaarde kosten van levensonderhoud, tot een maximum van euro 45,- p.p.p.d.(*);
d. de noodzakelijke kosten van het overbrengen van het stoffelijk overschot naar de woonplaats (*);
e. kosten van begrafenis of crematie buiten Nederland tot maximaal euro 3.500,-, inclusief overkomst van twee familieleden uit Nederland (*);
f. acuut noodzakelijke tandheelkundige kosten tot maximaal ? 300,- per persoon;
g. ziekenhuisbezoek door reisgenoten euro 7,- per dag tot maximaal euro 140,-;
h. de noodzakelijke extra kosten van openbaar vervoer na uitval van het eigen vervoermiddel onder aftrek van bespaarde kosten à euro 0,07 per niet- gereden kilometer (*);
i. de noodzakelijke extra kosten van verblijf door het uitvallen van het vervoermiddel maximaal ? 45,- p.p.p.d. gedurende maximaal 10 dagen onder aftrek van 10% i.v.m. bespaarde kosten van levensonderhoud;
j. de noodzakelijke extra kosten door niet te voorziene of te vermijden vertraging als gevolg van natuurramp, stakings-, stiptheids-, protest- of solidariteitsacties tot maximaal euro 450,- per reisgezelschap;
k. de noodzakelijke extra kosten van vervoer/verblijf na verlies/diefstal van paspoort(en) tot maximaal euro 450,- per reisgezelschap;
l. alle kosten van door bevoegde instanties ondernomen pogingen tot opsporing, redding en berging van verzekerde (*);
m. de noodzakelijke extra telecommunicatiekosten met de ANWB Alarmcentrale (*) en tot maximaal ? 100,- met derden;
n. de kosten van het mede repatriëren van hond, kat of paard tot maximaal euro 450,- (*);
o. de noodzakelijke dierenartskosten t.b.v. hond, kat of paard tot maximaal euro 150,- per polis.

18.3. Niet verzekerd is / zijn:
a. in Nederland gemaakte kosten ten aanzien van bestaande kwalen en/of afwijkingen, psychische stoornissen, gevolgen van en complicaties bij zwangerschap. Dergelijke kosten zijn buiten Nederland wel verzekerd, mits zij onvoorzien zijn en de behandeling niet kon worden uitgesteld tot na terugkeer in Nederland;
b. medische kosten gemaakt meer dan 6 maanden na het verzekerd voorval;
c. tandheelkundige kosten gemaakt meer dan 6 maanden na het verzekerd voorval;
d. kuren in een badplaats of badinrichting;
e. extra vervoers-, reis- en verblijfskosten zonder toestemming van de ANWB Alarmcentrale, bij voorvallen waar (*) is geplaatst;
f. sleep- en transportkosten van voertuigen;
g. kosten die normaal ook gemaakt zouden zijn en dus niet extra respectievelijk onvoorzien zijn;
h. ongevallen en ziektetoestanden als direct of indirect gevolg van:
   – geneeskundige behandeling of medicatie;
   – het uitoefenen van gevaarlijke beroepsbezigheden;
   – het beoefenen van winter- of gevaarlijke sporten;
   – het zonder geldig brevet besturen van luchtvaartuigen;
i. kosten van vertraging doordat vliegtuigen, schepen, treinen, touringcars of andere middelen van openbaar vervoer uitvallen door een oorzaak gelegen in het vervoermiddel zelf.

Artikel 19. Wintersport / gevaarlijke sporten

Deze dekking geldt alleen als uit het polisblad blijkt dat deze is meeverzekerd. Deze dekking geldt voor diverse sporten die u op een lijst kunt inzien op het kantoor van polisafgifte:

19.1. Dekking en schadevergoeding
Als gevolg van een schadegebeurtenis is verzekerd:
a. de medische en onvoorziene uitgaven (indien niet uitgesloten) als gevolg van het beoefenen van winter- of gevaarlijke sporten;
b. vooraf betaalde kosten van skilessen, skiliften en skipassen, waarvan geen gebruik kan worden gemaakt door een gebeurtenis, die tevens andere verzekerde onvoorziene uitgaven tot gevolg heeft;
c. verlies van skipas;
d. huur vervangende skiuitrusting ten gevolge van beschadiging, diefstal of verlies tijdens de verzekeringsduur;
e. skiuitrusting tot maximaal het voor bagage verzekerde bedrag per gekozen basispakket.

19.2. Niet verzekerd is:
a. volledig uitgesloten zijn de volgende gevaarlijke sporten:
Wintersporten: Bobsleeën, Bootskiën, Firn ski extreem, Heliskiën, Off-piste skiën zonder begeleiding, Paraskiën, Skeleton, Ski-alpinisme, Skifiguurspringen, Ski-joring, Ski-springen, Ski-vliegen, Ski-zweven, Snorkelskiën, Speedraces, Speedskiën, Tiefschnee-skiën zonder begeleiding;
Bergsporten: Berg- en rotsklimmen, Downhill Racing/biking, Sportklimmen zonder zekering, Yetiballing; Watersporten: Cliffjumping, deelnemen aan of trainen voor wedstrijden met voer- en vaartuigen, Grotduiken, Kajakken categorie uiterst moeilijk, Powerboat/offshore racen, Skyboot, Solovaren anders dan op binnenwateren, Zeekanoën zonder begeleiding;
Luchtsporten: Base jump, Stuntvliegen;
Overige sporten: jagen op groot wild, (Oosterse) gevechtssporten, deelname aan gemotoriseerde snelheidswedstrijden;
b. voor de volgende gevaarlijke sporten is er geen ongevallendekking, maar zijn de onvoorziene uitgaven wel verzekerd:
Wintersporten: Buckelskiën, Firn Blättern onder begeleiding, Gletsjerskiën, Gletsjertocht, Klettern, Off-piste skiën met begeleiding, Rennfiggl, Skibobben, Ski-safari, Ski-zeilen, Snowscooter, Snowshoeing, Surf-ski, Tiefschnee-skiën met begeleiding, Windweapon, Wisbi, IJsklimmen, IJswatervallen beklimmen;
Bergsporten: Abseilen, Canyoning, Mountainbiken in grotten, Speleologie;
Watersporten: Cave-rafting, Hot Dog, Hydrospeed, Jetboating, Jetskiën, Kayakken categoriën moeilijk en zeer moeilijk, Kite-surfing, Rafting, Rivier trekking, Wedstrijdzeilen op zee, Wildwatervaren;
Luchtsporten: Bungy-springen, Catapulting, Death ride, Delta-vliegen, Fly by wire, Formatie springen, Hanggliding, Parachutespringen, Paragliding, Parapenten, Parasailing, Skydiven, Skysurfing, Ultra-light vliegen;
Overige sporten: Catcrawl, Indoor wandklimmen, Rugby, Sandboarden, Trialrijden.

Artikel 20. Ongevallen

Deze dekking geldt alleen als uit het polisblad blijkt dat deze is meeverzekerd.

20.1. Onder een ongeval wordt verstaan: een plotseling, onvrijwillig, van buitenkomend, rechtstreeks op het lichaam inwerkend geweld. Hieronder wordt tevens verstaan:
a. zonnesteek, bevriezing, verdrinking;
b. verhongering, verdorsting of uitputting door geïsoleerd raken.
Indien de extra premie voor wintersport/gevaarlijke sporten is betaald, geldt de ongevallendekking tevens voor die sporten, behalve voor de expliciet uitgesloten sporten.

20.2. Dekking en uitkeringen
Als gevolg van een ongeval wordt uitgekeerd:
a. bij overlijden: het verzekerde bedrag, met dien verstande, dat een eerdere uitkering wegens blijvende invaliditeit ten gevolge van hetzelfde ongeval daarop in mindering wordt gebracht tot maximaal het voor overlijden verzekerde bedrag;
b. bij blijvende invaliditeit:
   1. een bedrag, berekend op basis van een percentage invaliditeit, welk percentage wordt vastgesteld op de wijze als aangegeven in de internationale en gepubliceerde richtlijnen van de American Medical Association, nader te noemen AMA, voor het vaststellen van invaliditeit. Indien de AMA voor een lichaamsdeel of orgaan geen percentage aangeeft, zal verzekeraar een met de invaliditeit van dat lichaamsdeel of orgaan overeenstemmend percentage vaststellen;
   2. ongeacht het bij 1 bepaalde: een bedrag vastgesteld op basis van het verzekerde bedrag, als volgt:een

bedrag vastgesteld op basis van het percentage invaliditeit zonder dat rekening wordt gehouden met beroep, hobby's of bezigheden, als volgt: bij geheel verlies van: uitkering
- gehoor-, denk-, gezichts- of spraakvermogen 100%
- reuk en/of smaak 10%

c. bij gedeeltelijk verlies (van de functie) van de bij 1 en 2 bedoelde organen: het met de vastgestelde invaliditeit overeenkomende percentage; Invaliditeit wordt vastgesteld zonder rekening te houden met het beroep van de verzekerde;
d. bij reeds bestaande invaliditeit: het verschil in percentage invaliditeit als in b aangegeven, bepaald voor en na het ongeval;
e. bij uitstel: indien verzekeraar of begunstigde 1 jaar na het ongeval meent, dat er nog verandering in de mate van invaliditeit kan optreden: uiterlijk 3 jaar na de datum van het ongeval het alsdan vast te stellen bedrag voor blijvende invaliditeit, verhoogd met rente, die gelijk is aan de wettelijke rente over de periode van 1 jaar tot maximaal 3 jaar na de datum van het ongeval.

20.3. Niet verzekerd is/zijn:
het (de) gevolg(en) van:
a. het binnenkrijgen van ziektekiemen door insectenbeet of -steek, waardoor bijvoorbeeld malaria, vlektyfus, pest of slaapziekte ontstaat;
b. enigerlei vorm van hernia;
c. het zonder valhelm gebruik maken van een motor-, scooter- of bromfiets;
d. ongevallen waarvoor ook bij artikel 18 Onvoorziene uitgaven en artikel 19 Wintersport / gevaarlijke sporten een uitsluiting geldt;
e. zelfdoding of poging daartoe en zelfverminking of poging daartoe.

Artikel 21. Aansprakelijkheid vakantieverblijf

21.1. Verzekerd is:
als gevolg van een schadegebeurtenis:
a. schade welke onopzettelijk wordt toegebracht aan gehuurde verblijfsruimte en de daarin aanwezige of de daarbij behorende inventaris;
b. De directe gevolgschade van het verloren gaan van de sleutel van een voor de vakantie gehuurd vakantieverblijf of -kluisje. Tot maximaal het in het dekkingsoverzicht vermelde bedrag per gebeurtenis, voorzover de schade groter is dan euro 20,-.

21.2. Niet verzekerd is:
a. schade ontstaan aan casco en/of inventaris ten gevolge van het rijden of varen met een gehuurd voer- of vaartuig;
b. schade aan een zaak welke tijdens normaal gebruik defect raakt ten gevolge van slijtage, eigen gebrek e.d., ook al voelt verzekerde zich moreel aansprakelijk.

Artikel 22. Vervangend vervoer/verblijf

Deze dekking geldt alleen als uit het polisblad blijkt dat deze is meeverzekerd.

22.1. Dekking en schadevergoeding
a. Vervangend vervoer/verblijf, indien het motorrijtuig/kampeer(aanhang)- wagen/ vakantieverblijf is uitgevallen als gevolg van een schadevergoeding bestaande uit:
- een van buitenkomend onheil respectievelijk diefstal in de periode van 30 dagen voor de aanvangsdatum van de verzekering tot en met de afloopdatum daarvan;
- een mechanische storing in de periode vanaf 2 dagen voor de aanvangsdatum van de verzekering tot en met de afloopdatum daarvan en reparatie niet binnen 48 uur kan plaatsvinden.

b. Vervangend vervoer/verblijf in natura of de kosten daarvan, te weten:
- de huurkosten gedurende maximaal 30 dagen aaneengesloten, echter uiterlijk tot en met de eerste werkdag na terugkeer in de vaste woning, (geen bijkomende kosten voor verzekering, reparatie, benzine e.d.), verbonden aan het huren van een vervangend voertuig, waarvan de catalogusprijs (ongeveer) gelijk is aan die van het verzekerde voertuig en in geen geval voor auto's een bedrag van euro 19.000,- te boven gaat, voor kampeerauto's euro 60.000,- en voor motorrijwielen euro 9.000,-, alsmede de extra te betalen verzekeringspremie voor afkoop eigen risico;
- de kosten van openbaar vervoer laagste klasse naar de aan te tonen vakantiebestemming en/of terug, zonder aftrek van bespaarde vaste kosten, indien verzekerde geen gebruik kan of wil maken van een vervangend motorrijtuig alsmede indien verzekeraar niet in staat is een vervangend voertuig ter beschikking te stellen;
- gedurende maximaal 30 dagen aaneengesloten, een vervangende kampeeraanhangwagen;
- de aantoonbare noodzakelijk gemaakte extra kosten van verblijf gedurende maximaal 30 dagen tot een maximum van euro 50,- per persoon per dag voor het reisgezelschap voor de (resterende) duur van het voorgenomen verblijf, indien verzekerde geen gebruik kan of wil maken van een vervangende kampeeraanhangwagen;
- de extra kosten van vervoer per trein van de bagage, indien vervoer daarvan met het vervangende voertuig niet mogelijk is, tot maximaal euro 250,-.

22.2. Niet verzekerd is:
schade ontstaan buiten Europa.

Artikel 23. Casco personenauto, motorrijwiel en/of kampeeraanhangwagen

Deze dekking geldt alleen als uit het polisblad blijkt dat deze is meeverzekerd.

23.1. Dekking en schadevergoeding
b. Gedurende de looptijd van de verzekering en mits de schade is ontstaan buiten Nederland: Cascoschade: verlies van dan wel reparatiekosten aan het voertuig ontstaan door:
- brand, ontploffing, zelfontbranding en blikseminslag;
- enig ander van buitenkomend onheil, ook al is de gebeurtenis het gevolg van eigen gebrek of daardoor veroorzaakte breuk;
- diefstal, waarmee verduistering en 'joyriding' gelijk gesteld wordt, alsmede schade ontstaan zolang het voertuig aan verzekerde ontnomen was.

c. Bij beschadiging de reparatiekosten tot maximaal de op het verzekeringsbewijs vermelde catalogusprijs. Dit bedrag is inclusief de waarde van de toevoegingen en/of veranderingen aan de standaarduitvoering, respectievelijk tot maximaal euro 500,- in totaal voor accessoires zoals radio/cassetterecorder en luidsprekers en veiligheidsbevorderende voorzieningen e.d.
d. Bij totaal verlies: indien de reparatiekosten hoger zijn dan het verschil tussen de waarde van het voertuig voor de gebeurtenis en de opbrengst van de restanten daarna, wordt het verschil tot maximaal de vermelde catalogusprijs vergoed.
e. Eventueel boven het verzekerd bedrag:
- de noodzakelijke kosten van bewaking/stalling en vervoer naar de dichtstbijzijnde garage tot maximaal euro 100,-;
- bijdrage in averijgrosse.

f. Eigen risico
vergoeding vindt plaats onder aftrek van euro 135,- per gebeurtenis per object.

Diefstal

wij zijn bij diefstal van het gehele voertuig eerst gehouden tot vergoeding, indien het voertuig niet is teruggevonden binnen 30 dagen na de schadedatum.

23.2. Niet verzekerd is:
a. schade als gevolg van:
- het niet kunnen gebruiken van het motorrijtuig;
- bevriezing;
- geleidelijke inwerking van atmosferische invloeden;
- slijtage en/of waardevermindering;

b. schade aan motorkoffers en/of tassen indien deze niet het gevolg is van het verkeersrisico of indien deze bestaat uit deuken, vlekken, krassen, schaafplekken, ontsieringen e.d., tenzij het functioneel gebruik van de zaken is aangetast;
c. schade aan banden;
d. schade ontstaan in Nederland, respectievelijk buiten Europa.

Artikel 24. Mechanische schade:
Deze dekking geldt alleen als uit het polisblad blijkt dat deze is meeverzekerd.

24.1. Onder mechanische schade wordt verstaan:
het plotseling en feitelijk uitvallen van de personenauto of motorfiets als gevolg van een mechanische storing gedurende de looptijd van de verzekering, mits de schade is ontstaan buiten Nederland.

24.2. Dekking en schadevergoeding:
a. de kosten van materiaal en arbeidsloon voor de vervanging of reparatie van het niet-functionerend onderdeel en als gevolg daarvan andere noodzakelijk te vervangen onderdelen. De kosten worden vergoed volgens de volgende tabel:

Leeftijd auto/motorfiets:		t/m 3 jaar	4 jaar	5 jaar	6 of 7 jaar
Km-stand auto:	Km-stand motorfiets:				
0 t/m 75.000	0 t/m 35.000	100%	80%	60%	50%
75.001 t/m 100.000	35.001 t/m 50.000	80%	80%	60%	50%
100.001 t/m 125.000	50.001 t/m 65.000	60%	60%	60%	50%
125.001 t/m 175.000	65.001 t/m 80.000	50%	50%	50%	50%

personenauto's met dieselmotor: Km-stand 175.001 t/m 200.000 een vergoeding van 50%;
b. de vergoeding is nooit hoger dan 50% van de waarde van de personenauto/motorfiets direct voor de schade en nooit meer dan euro 2.250,-;
c. de leeftijd van een voertuig is het rekenkundige verschil tussen het schadejaar en het jaar van 1e afgifte van het kentekenbewijs deel I.

24.3. Niet verzekerd is:
a. sleepkosten en kosten van vervangend vervoer;
b. schade ontstaan:
– tijdens de periode dat de fabrieks-, BOVAG- of andere garantie van toepassing is, ook al worden de uit die garantie voortvloeiende verplichtingen door fabrikant, importeur, dealer of reparateur niet nagekomen;
– aan of door onderdelen die op het moment van schade volgens het onderhoudsschema van de fabrikant reeds vervangen hadden moeten zijn;
– als gevolg van het niet of niet goed uitvoeren van onderhoud volgens het daarvoor door de fabrikant en/of de importeur aangegeven schema;
– als gevolg van wijzigingen aan het motorrijtuig indien deze niet zijn uitgevoerd volgens de voorschriften van de importeur;
– door fouten in de constructie of de gebruikte materialen, die bij het verzekerde type storingen veroorzaken, die aan fabrikant, importeur of dealer bekend zijn of bekend konden zijn;
– door, optredende bij of voortvloeiende uit een ingebouwde LPG-installatie, welke niet door de Rijksdienst voor het Wegverkeer is goedgekeurd;
c. nadat het van toepassing zijnde maximale kilometrage uit de hierboven vermelde tabel is overschreden;
d. in Nederland, respectievelijk buiten Europa;
e. schade aan:
accu, banden, uitlaatsysteem, V-snaar, lampen, filters, zekeringen en olie.

Artikel 25. Autohulpverzekering (AHV)
Deze dekking geldt alleen als uit het polisblad blijkt dat deze is meeverzekerd.

25.1. Begripsomschrijvingen:
a. Hulpverlening: hulpverlening door de ANWB Alarmcentrale in opdracht van of namens verzekeraar in de hieronder vermelde gevallen.
b. Vervoermiddel: en van een Nederlands kentekenbewijs voorzien personenauto of motorfiets, waarvan het kenteken is vermeld op het polisblad. Het vervoermiddel dient op het moment van het sluiten van de verzekering resp. in geval de verzekering op jaarbasis is gesloten op het moment van een gebeurtenis jonger te zijn dan 9 jaar.
c. Aanhangwagen: de achter het vervoermiddel meegenomen toercaravan, vouwkampeerwagen, boottrailer of bagageaanhangwagen, met bijbehorende bagage. Indien daarvoor extra premie is voldaan, wordt onder vervoermiddel tevens de aanhangwagen verstaan.
d. Bagage: de zaken die ten behoeve van de reis zijn meegenomen of die tijdens de reis worden aangeschaft met uitzondering van koopmansgoederen of zaken die niet uitdrukkelijk voor het verblijf van verzekerden in het buitenland noodzakelijk geacht kunnen worden. Waarde volle en/of aan bederf onderhevige zaken worden op basis van de Autohulp verzekering niet als bagage beschouwd.

25.2. Verplichtingen van verzekerde(n)
Verzekerde is verplicht, op straffe van verlies van rechten:
a. de kwestie zo spoedig mogelijk, doch in ieder geval vóór vertrek uit het buitenland bij de ANWB Alarmcentrale (telefoon: (+31) (0)88 2693749) aan te melden;
b. alle noodzakelijke medewerking te verlenen;
c. de ANWB Alarmcentrale volledig te informeren over eventuele vorderingen die (nog) openstaan bij de garage, stallingsplaats of dergelijke en de ANWB Alarmcentrale desverlangd deze kosten vooraf te voldoen, voorzover deze kosten niet op grond van deze verzekering voor vergoeding in aanmerking komen.

25.3. Dekking en schadevergoeding
Indien het vervoermiddel tijdens de geldigheidsduur van de verzekering uitvalt in Europa (met uitzondering van Nederland en Groenland) of een land aan de Middellandse Zee (met uitzondering van Libië, Albanië, Libanon en Syrië) door een mechanisch defect of een schade tengevolge van een van buitenkomend onheil heeft een verzekerde recht op de navolgende hulp:
a. transport van het vervoermiddel inclusief de bagage naar een door verzekerde op te geven adres in Nederland indien het vervoermiddel zodanig is beschadigd dat een (provisorische) reparatie niet kan worden uitgevoerd binnen 4 werkdagen. Dit recht op transport bestaat echter niet indien de transportkosten hoger zijn dan de waarde (naar Nederlandse maatstaven) van het vervoermiddel na de gebeurtenis;
b. regelen van de invoer en/of vernietiging of zo mogelijk verkoop van het vervoermiddel in het land waar het zich na de beschadiging bevindt, indien het vervoermiddel op grond van het onder 25.3.a gestelde niet voor transport in aanmerking komt;
c. transport van achtergebleven bagage indien het vervoermiddel definitief in het buitenland achterblijft, mits deze bagage niet redelijkerwijs door de verzekerden kan worden meegenomen;
d. in redelijkheid gemaakte stallingskosten indien het vervoermiddel in afwachting van transport of invoer tegen betaling wordt gestald. Verzekeraar noch de ANWB Alarmcentrale is aansprakelijk voor schade aan of verlies van het vervoermiddel en/of de bagage gedurende de stalling;
e. kosten van hulp langs de weg indien noodzakelijk tot maximaal euro 250,- per gebeurtenis per reisgezelschap;
f. kosten van berging en/of vervoer naar de dichtstbijzijnde garage tot maximaal euro 250,- per gebeurtenis per reisgezelschap;
g. namens de verzekerde bestellen en toezenden van onderdelen vanuit Nederland die noodzakelijk zijn om het vervoermiddel (al dan niet provisorisch) rijklaar te maken, indien deze ter plaatse niet of niet op korte termijn verkrijgbaar zijn, mits toezending niet in strijd is met de geldende douanebepalingen. Verzend- en inklaringskosten zijn voor rekening van ons. De kosten voor onderdelen zelf komen voor rekening van de verzekerde en worden, indien voorgeschoten, achteraf in rekening gebracht. Indien de kosten van de onderdelen meer dan ? 1000,- bedragen dienen deze vooruit betaald te worden. Annulering van bestellingen is niet mogelijk. Door een verzekerde in redelijkheid gemaakte kosten voor het zelf afhalen van in overleg toegezonden onderdelen worden vergoed indien de ANWB Alarmcentrale daarvoor vooraf toestemming heeft gegeven en mits originele tickets of kwitanties worden overlegd. Verzekeraar noch de ANWB Alarmcentrale is aansprakelijk voor schade die in verband staat met gebreken in toegezonden onderdelen, tenzij zij aantoonbaar niet conform de opgave van de verzekerde(n) resp. een, uit diens naam handelende derde, onderdelen heeft besteld;

h. hulp, indien nodig en voor zover uitvoerbaar, bij het vinden van een geschikte garage indien het vervoermiddel ter plaatse wordt gerepareerd. Verzekeraar noch de ANWB Alarmcentrale is aansprakelijk voor de uitgevoerde reparatie. Evenmin wordt door Verzekeraar of de ANWB Alarmcentrale een reparatie-opdracht verstrekt. Eventueel kan de ANWB Alarmcentrale wel desgevraagd assisteren indien taalproblemen daartoe aanleiding geven.

25.4. Hulp bij uitvallen van de bestuurder van het vervoermiddel
Nadat de verzekerde daarover de ANWB Alarmcentrale heeft geraadpleegd zal de ANWB Alarmcentrale een vervangende chauffeur inzetten voor de terugreis naar Nederland mits het vervoermiddel zich in een technisch goede staat bevindt en, indien van toepassing, APK-goedgekeurd is, in de navolgende gevallen:

a. indien de bestuurder door overlijden, ernstige ziekte of ongeval, dan wel in verband met dringende familieomstandigheden, of zaakschade, of als begeleider van een te repatriëren zieke of gewonde medeverzekerde plotseling met achterlating van het vervoermiddel naar huis moet terugkeren en geen andere inzittende in staat kan worden geacht het vervoermiddel te besturen;
b. indien de bestuurder tengevolge van inhechtenisneming is uitgevallen en geen der reisgenoten in staat kan worden geacht het vervoermiddel terug te rijden. Deze hulp wordt niet verleend indien er geen overige reisgenoten zijn;
c. indien het vervoermiddel ter plaatse is achtergebleven, terwijl de bestuurder en de andere inzittenden zijn geëvacueerd in verband met een natuurramp of andere calamiteit;
d. indien het vervoermiddel ter plaatse wordt gerepareerd en de reparatietermijn door onvoorziene omstandigheden zodanig uitloopt dat deze langer dan 4 hele werkdagen vergt;
e. indien het vervoermiddel ter plaatse is achtergebleven, omdat het vervoer per veerboot niet mogelijk was wegens een langdurige staking of andere calamiteit en alle verzekerden dringend naar huis moesten terugkeren, terwijl er geen redelijke alternatieven zijn om de reis met het vervoermiddel voort te zetten;
f. indien het vervoermiddel binnen het dekkingsgebied en tijdens de duur van de verzekering wordt gestolen en later wordt teruggevonden in een land binnen het dekkingsgebied en de eigenaar op het moment van het terugvinden nog belang bij het vervoermiddel heeft.

25.5. Niet verzekerd is:
het recht op hulp of vergoeding vervalt indien:

a. de behoefte aan hulp bij de aanvang van de reis redelijkerwijze was te voorzien;
b. de verzekerde geen woonplaats (meer) in Nederland heeft;
c. de gebeurtenis verband houdt met deelname aan wedstrijden of prestatieritten, waarbij de snelheid of het tijdstip van aankomst van beslissende betekenis is;
d. de gemachtigde bestuurder het voertuig bestuurde zonder rijbevoegdheid;
e. de hulpverlening niet door of na toestemming van de ANWB Alarmcentrale tot stand is gekomen.

25.6. Voorschotten
Indien in het kader van de hulpverlening op grond van de AHV door de ANWB Alarmcentrale onverplichte betalingen zijn gedaan, dienen deze voorschotten op eerste aanmaning door verzekerde te worden terugbetaald binnen de op de door de ANWB Alarmcentrale aan verzekerde te sturen factuur genoemde betalingstermijn. Alle verzekerden zijn hoofdelijk aansprakelijk voor verstrekte voorschotten. Een vordering uit hoofde van een dergelijk voorschot kan door verzekerde(n) niet worden verrekend met een eventuele vordering van verzekerde op Verzekeraar. Indien verzekerde nalaat de ANWB Alarmcentrale binnen de gestelde termijn te betalen, heeft de ANWB Alarmcentrale het recht rente te berekenen over het factuurbedrag vanaf het moment dat de betalingstermijn is afgelopen. De hoogte van de rente is gelijk aan die van de geldende wettelijke rente. Indien de verzekerde(n) in gebreke blijft/blijven met betaling van het verschuldigde bedrag, zijn bovendien de door de ANWB Alarmcentrale in redelijkheid gemaakte incassokosten door de verzekerde(n) verschuldigd.

25.7. Aanvragen vergoedingen
Verzekerde is verplicht aanvragen omtrent vergoedingen op grond van de AHV zo spoedig mogelijk bij Verzekeraar of ANWB Alarmcentrale in te dienen onder overlegging van originele nota's. Verzekeraar is bevoegd om, indien het verzoek om vergoeding bij hem is ontvangen, de claim aan de ANWB Alarmcentrale ter beoordeling en behandeling voor te leggen.

CLAUSULE GROEPSREISVERZEKERING
Indien de keuze groepsreis op het verzekeringsbewijs is aangegeven, gelden - in afwijking van het bepaalde in het voorafgaande - de volgende aanvullende voorwaarden:

1. artikel 17 geld: indien meeverzekerd euro 750,- per persoon;
2. artikel 15.1.c hobby-/sportuitrusting: indien de extra premie is betaald euro 1500,- per persoon;
3. niet verzekerd zijn de extra kosten van vervoer en verblijf ten gevolge van het uitvallen van het vervoermiddel;
4. de in artikel 18.1 genoemde kosten zijn verzekerd voor:
   – de betreffende verzekerde;
   – meeverzekerde familieleden in de 1e en 2e graad of meeverzekerde huisgeno(o)t(en);
   – 1 verzekerd groepslid.
5. niet verzekerd zijn:
   – vervangend vervoer/verblijf (artikel 22);
   – casco (artikel 23);
   – mechanische schade (artikel 24);
   – autohulpverzekering (artikel 25).

CLAUSULE NIET-NEDERLANDS INGEZETENEN
Indien een lid van het reisgezelschap niet voldoet aan de criteria in artikel 1.3, is tegen de daarvoor geldende premie de clausule niet-Nederlands ingezetenen van toepassing.

Aanvullende/afwijkende voorwaarden:
1. medische kosten zijn verzekerd tot maximaal euro 30.000,-; in het land waar verzekerde woonachtig is maximaal euro 3.000,-. Per gebeurtenis geldt een eigen risico van euro 50,-;
2. extra kosten van openbaar vervoer ten gevolge van uitvallen van het vervoermiddel zijn verzekerd tot maximaal ? 250,- per verzekerde;
3. extra kosten van vervoer en verblijf in verband met terugkeer naar de vakantiebestemming na afbreking van de reis in verband met familieomstandigheden zijn niet verzekerd;
4. niet verzekerd zijn:
5. bagage (artikel 15);
   – ongevallendekking (artikel 20);
   – vervangend vervoer/verblijf (artikel 22);
   – casco (artikel 23);
   – mechanische schade (artikel 24);
   – autohulpverzekering (artikel 25).

CLAUSULE ZAKENREISVERZEKERING
Indien de keuze zakenreisclausule op het verzekeringsbewijs is aangegeven, gelden de volgende aanvullende voorwaarden:
– in aanvulling op artikel 1.15 is er ook dekking tijdens zakenreizen.
– in aanvulling op het dekkingsoverzicht is er voor computerapparatuur dekking tot ? 5.000,- per persoon.

1. Begripsomschrijvingen

1. **Apparatuur:** informatieverwerkende draagbare installatie inclusief de daarin geïntegreerde of te integreren, niet door stroomstoring of stroomuitval wisbare programmatuur.
2. **Informatiedragers:** media waarop informatie digitaal kan worden vastgelegd.
3. **Gebruikersprogrammatuur:** uit voorraad leverbare programmatuur en op aanvraag voor een specifieke toepassing door derden ontwikkelde programmatuur, inclusief de informatiedragers waarop deze programmatuur is vastgelegd.
4. **Aanpassingskosten:** de kosten die gemaakt moeten worden om na een onder deze verzekering gedekte schade aan verzekerde apparatuur en/of informatiedragers de onverenigbaarheid met onbeschadigde programmatuur en bestanden op te heffen.
5. **Nieuwwaarde:** het bedrag dat nodig is voor het aanschaffen van een nieuw voorwerp van dezelfde soort en kwaliteit.
6. **Dagwaarde:** de huidige nieuwwaarde onder aftrek van een bedrag wegens waardevermindering door veroudering,

slijtage of economische ontwaarding door modelwisseling of technische vooruitgang.

2. Verplichtingen
In aanvulling op artikel 6 is verzekerde, voor zover in redelijkheid noodzakelijk, verplicht kopieën van informatie te vervaardigen en te bewaren.

1. Dekking en vergoeding
   Deze verzekering dekt tot maximaal euro 5.000,-:
   a. beschadiging d.w.z. materiële aantasting van de verzekerde apparatuur, informatiedragers en gebruikersprogrammatuur als gevolg van:
      – brand, ontploffing en kortsluiting, ook indien veroorzaakt door eigen gebrek;
      – ieder van buitenkomend onheil;
   b. verdwijning van verzekerde apparatuur, informatiedragers en gebruikersapparatuur als gevolg van:
      – diefstal na braak uit een afgesloten ruimte of een motorrijtuig, mits voldaan is aan het gestelde in artikel 15.2.b en 15.2.c;
      – vermissing tijdens vervoer door derden, waarin begrepen de daarvoor benodigde opslag;
   c. Noodzakelijk gemaakte kosten voor de huur van een vervangende computer gedurende de resterende duur van de reis, tot een maximum van euro 1.000,- per gebeurtenis, indien de computer uitvalt door een onder dit onderdeel gedekte gebeurtenis;
2. Boven de verzekerde som worden ook betaald:
   a. Kosten ter voorkoming van onmiddellijk dreigend gevaar en ter beperking van reeds ingetreden gedekte schade. Deze kosten worden vergoed tot een maximum van 100% van de verzekerde som;
   b. de aanpassingskosten die in geval van een gedekte schade moeten worden gemaakt om de apparatuur weer zoals daarvoor te kunnen laten functioneren. Deze kosten worden vergoed tot een maximum van ? 500,-.
3. Uitgekeerd wordt:
   a. reparatie: verzekeraar vergoedt in geval van een gedekte schade uitsluitend de reparatiekosten;
   b. totaal verlies: van totaal verlies is sprake indien reparatie niet mogelijk is of de kosten daarvan meer bedragen dan het verschil tussen de dagwaarde van een verzekerd object direct voor en de dagwaarde direct na het ontstaan van de schade. In geval van totaal verlies vergoedt verzekeraar:
   c. de nieuwwaarde, onder aftrek van de restantwaarde, indien de dagwaarde direct voor het ontstaan van de schade 40% of meer van de nieuwwaarde bedraagt;
   d. de dagwaarde onder aftrek van de restantwaarde, indien de dagwaarde direct voor het ontstaan van de schade minder dan 40% van de nieuwwaarde bedraagt.
4. Niet verzekerd is:
   in aanvulling op artikel 10 en artikel 15.3:
   a. schade veroorzaakt door onjuist gebruik, experimenten, opzettelijke overbelasting of abnormale beproevingen, ook als die geschieden op last of met medeweten van de verzekeringnemer of verantwoordelijke bedrijfsleiding;
   b. kosten om vervanging of herstel te bespoedigen, of wegens het verrichten van provisorische reparaties;
   c. schade aan gebruikersprogrammatuur die niet gepaard gaat met fysieke beschadiging van de informatiedragers waarop die programmatuur is vastgelegd.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 14 Reis- & Annuleringsverzekering
Paragraaf: II Annuleringsverzekering

Voorwaarden Annuleringsverzekering van Unigarant (KRA UGE)
Ingaande 1 januari 2011,
gedeponeerd bij het Hoofdkantoor van de ANWB

Algemeen

Artikel 26. De verzekering is van kracht:
A. voor reserveringen over de gehele wereld;
B. vanaf de ingangsdatum van de verzekering tot en met de einddatum van de reis.

Artikel 27. Verzekerd is:
27.1. ernstig ongeval, ernstige ziekte of overlijden van:
   a. verzekerde;
   b. zijn bloed- of aanverwanten in de 1e of 2e graad, alsmede zijn huisgenoten, voorzover er sprake is van, respectievelijk reële kans bestaat op direct levensgevaar;
   c. zijn waarnemer, mits op de polis vermeld en de extra premie daarvoor is betaald;
   d. een ander persoon (derde), mits op de polis vermeld en de extra premie daarvoor is betaald;
   e. huisdier(en), mits op de polis vermeld en de extra premie daarvoor is betaald;

27.2.
   a. het niet kunnen doorgaan van een voorgenomen verblijf bij in het buitenland woonachtige familie of vrienden door plotseling optredende ernstige ziekte, ernstig ongeval of overlijden van de persoon die de verzekerde (n) zou huisvesten, waardoor men de verzekerde geen onderdak kan bieden;
   b. schade aan de gereserveerde accommodatie, waardoor deze niet voor verblijf geschikt is;

27.3. na afsluiten van de verzekering geconstateerde zwangerschap, hetgeen door een zwangerschapsverklaring kan worden aangetoond en/of complicaties bij zwangerschap;
27.4. het niet of niet tijdig kunnen ondergaan van een medisch noodzakelijke of verplichte inenting;
27.5. zodanige materiële schade aan eigendommen, woning of bedrijfsgebouwen van verzekerde, dat verzekerde in zijn hoedanigheid van eigenaar, huurder of feitelijk leider - eventueel na terugroeping - ter plaatse aanwezig moet zijn;
27.6 a. uitval tijdens de heenreis van het gebruikte privé-vervoermiddel, waarna repatriëring of invoer van het voertuig noodzakelijk is;
   b. een van buitenkomend voorval, zoals aanrijding, diefstal en brand binnen 30 dagen voor vertrekdatum, waardoor het privé vervoermiddel/ kampeer(aanhang)wagen uitvalt en niet tijdig te repareren is;
27.7 a. onvrijwillige werkloosheid, buiten de schuld van verzekerde, mits de ontslagdatum ligt tot uiterlijk 1 maand na afloop van de geboekte reis;
   b. het binnen 10 weken voor vertrek of tijdens de vakantie verkrijgen van een baan van minimaal 20 uur per week voor de duur van minstens een jaar of voor onbepaalde tijd, voorzover de datum van indiensttreding ligt in genoemde periode: na werkloosheid, ter gelegenheid waarvan een uitkering werd genoten;
27.8 a. onverwachte toewijzing van een huurwoning, binnen 30 dagen voor aanvang van de reis. Voorwaarde is wel dat verzekerde een officieel huurcontract kan overleggen waaruit dit blijkt;
   b. aankoop van een woning, mits de opleverdatum/overdracht plaatsvindt binnen 60 dagen voor aanvang van of tijdens de reis;
27.9. definitieve ontwrichting van het huwelijk, waarvoor na het boeken van het arrangement een echtscheidingsprocedure in gang is gezet. Hiermee wordt gelijkgesteld het ontbinden van een notarieel vastgelegde samenlevingsovereenkomst;
27.10 een niet te verwachten en niet tot na de geboekte reis uit te stellen herexamenof hertentamen, met de voorwaarde dat het een hertentamen ter afronding van een meerjarige schoolopleiding betreft;
27.11. het onverwacht niet kunnen verkrijgen van een visum, tenzij verzekerde het visum niet krijgt omdat hij of diens vertegenwoordiger het visum te laat heeft aangevraagd;
27.12. annulering door de reisgenoot die een onder onze verzekeringsvoorwaarden gedekte gebeurtenis overkomt waardoor verzekerde alleenreizend wordt. Voorwaarde is dat verzekerde en de reisgenoot samen heen en terug zouden reizen. Onder verzekerde wordt in dit verband ook verstaan: de personen die bij het bevolkingsregister op hetzelfde adres staan ingeschreven.

Artikel 28. Uitgekeerd wordt:
28.1 a. de annuleringskosten die na annulering verschuldigd zijn;
   b. de pro-rata berekende schade bij tussentijdse afbreking van het arrangement;
   c. de pro-rata berekende schade in geval van onvoorziene ziekenhuisopname (minimaal één nacht) van verzekerde voor de opgenomen verzekerde zelf en/of zijn meereizende, op de polis genoemde, familieleden in de 1e en 2e graad, en/of een andere meereizende, op de polis genoemde, verzekerde;
   d. de pro-rata berekende schade voor verzekerde zelf en maximaal 1 begeleider, indien het medisch niet

verantwoord is de voor vertrek geboekte rondreis te vervolgen;
e. de kosten van het overboeken naar een latere datum, waardoor totale annulering voorkomen wordt;
f. de verhoging per persoon van de oorspronkelijke reissom bij gedeeltelijke annulering, tot maximaal de totale annuleringskosten;
g. extra reiskosten van verzekerde, noodzakelijk geworden omdat hij op medisch advies met een ander vervoermiddel dan was voorgenomen naar zijn vakantiebestemming moet reizen;

28.2. In geval van vertraging van boot, bus, trein of vliegtuig bij vertrek uit Nederland of bij aankomst op de vakantiebestemming door oorzaken gelegen buiten de wil van verzekerde, reis- of vervoersorganisatie. Bij vertraging van 8 tot 20 uur wordt 1 dag vergoed, bij 20 tot 32 uur 2 dagen en bij meer dan 32 uur 3 dagen.

Artikel 29. Recht op uitkering
Als een van de in artikel 1.3 omschreven verzekerden voor vertrek om een verzekerde reden annuleert, mogen tevens de tot hetzelfde gezin behorende verzekerden annuleren. Bij niet in gezinsverband levende verzekerden wordt maximaal vergoeding gegeven voor 4 verzekerden, respectievelijk voor 4 verzekerde gezinnen.

Bij af- of onderbreking van het arrangement wordt vergoeding naar rato gegeven voor de tot een gezin behorende verzekerden, alsmede voor maximaal 1 extra verzekerd gezin, tenzij door middel van clausule 02 anders is overeengekomen.

Artikel 30. Schadebetaling
30.1. Nadat de verplichting tot betaling en de hoogte van de schadevergoeding door Verzekeraar zijn vastgesteld, gaat hij tot betaling over aan:
a. verzekeringnemer, of
b. het reisbureau, indien het reisbureau hierom verzoekt. Verzekerde kan hiertegen niet opkomen.
De betaling vindt uitsluitend plaats op een door verzekerde opgegeven Nederlandse bank- of girorekening.

30.2. Verzekeringnemer verklaart zich akkoord met de vastgestelde vergoeding, indien hij niet binnen 14 dagen na ontvangst van kennisgeving tot betaling daartegen schriftelijk in verzet komt.

Artikel 31. Niet verzekerd is schade:
31.1. als gevolg van onlusten met gebruik van vuurwapens om het bestaande gezag omver te werpen;
31.2. bestaande uit gederfde inkomsten;
31.3. verband houdend met reeds bestaande ziekte, aandoening of afwijking bij verzekerde, zijn huisgenoten of familieleden in de 1e of 2e graad. Deze uitsluiting is alleen van toepassing indien de verzekering meer dan 7 dagen na de boekingsdatum is gesloten;
31.4. als gevolg van andere dan de genoemde annuleringsredenen.

Clausules

01 Zaakwaarnemer of derde
Meeverzekerd zijn de kosten van annulering van het arrangement als gevolg van overlijden, ernstige ziekte of ongeval van de op het polisblad nader gespecificeerde perso(o)n(en) of zijn/haar familieleden in de eerste graad, mits de extra premie is betaald.

01 Groepsannulering
A. Het overlijden, ziekte en ongeval van een lid van het reisgezelschap
Meeverzekerd zijn de kosten van annulering van het arrangement als gevolg van overlijden, ernstige ziekte of ongeval van de op het polisblad nader gespecificeerde perso(o)n(en) van het reisgezelschap of zijn/haar familieleden in de eerste graad, mits de extra premie is betaald.
B. Het overlijden van een lid van het reisgezelschap
Meeverzekerd zijn de kosten van annulering van het arrangement als gevolg van overlijden van een willekeurig lid van het reisgezelschap, mits de extra premie is betaald.

03 Huisdieren
Meeverzekerd zijn de kosten van annulering van het arrangement als gevolg van het zich plotseling openbaren van een levensbedreigende ziekte respectievelijk ernstige verwondingen na een ongeval, of door het overlijden van een op het polisblad nader gespecificeerd huisdier (hond, kat, paard), mits de extra premie is betaald.
Bij schade dient de ernst van de ziekte, verwondingen of het overlijden aangetoond te worden met een schriftelijke verklaring van een dierenarts, alsmede een kopie van een identiteitsbewijs respectievelijk inentingskaart van het betreffende huisdier.

04 Samengestelde reis
Meeverzekerd zijn de kosten van annulering van het arrangement als gevolg van het onvoorzien uitvallen van één van de onderdelen van de samengestelde reis, mits de verhuurder en/of reisorganisatie deze kosten niet vergoedt en er niet voor vervanging kan worden gezorgd waardoor de reis niet gemaakt kan worden. De dekking is alleen van kracht als hiervoor de extra premie is betaald.

ALGEMEEN

ADVIES BIJ DIEFSTAL,VERLIES, ONGEVAL OF ZIEKTE:
Geef diefstal of vermissing van bagage, reisdocumenten en/of geld altijd direct aan bij de politie en vraag een afschrift of een kopie van het proces-verbaal. Dit is niet alleen nodig om uw schade te kunnen verhalen, maar ook om uw spullen op te sporen of te kunnen retourneren in het geval ze worden gevonden.

- Bij ziekte/lichamelijk letsel: raadpleeg ter plekke een dokter en bewaar rekeningen e.d..
- Bij (verkeers-) ongevallen: laat proces-verbaal opmaken en vraag getuigenverklaringen.
- Bij bagageschade: bewaar de beschadigde zaken.
- Laat bij vermissing van vluchtbagage altijd een PIR (Property Irregularity Report) opmaken door de luchtvaartmaatschappij.

SCHADEMELDING
Na thuiskomst de schade binnen 14 dagen melden door middel van het "Schade-aangifteformulier Reisverzekering dat verkrijgbaar is bij het reisbureau of de tussenpersoon waar de verzekering werd gesloten.

GESCHILLENREGELING
Klachten over de uitvoering van deze overeenkomst moeten eerst aan het interne klachtenbureau van Unigarant worden voorgelegd. Indien het oordeel van Unigarant niet bevredigend is, kan verzekerde zich wenden tot de Stichting Klachteninstituut Verzekeringen, Postbus 93560, 2509 AN Den Haag.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	14.	Reis- & Annuleringsverzekering
Paragraaf:	**III**	**Reis Garant Plan**

Voorwaarden Reis Garant Plan van Unigarant (KRA UGE)
Ingaande 1 januari 2011,
gedeponeerd bij het Hoofdkantoor van de ANWB

REIS GARANT PLAN (indien apart meeverzekerd)

Artikel 32. Uitgekeerd wordt:
Aanvulling op de polisvoorwaarden reis- en annuleringsverzekering. In afwijking van de polisvoorwaarden wordt door Verzekeraar vergoed:
32.1. Reisverzekering:
schade aan bagage, kostbaarheden en hobby-/sportuitrusting met een maximale ouderdom van 12 maanden ontstaan door diefstal, verlies of beschadiging op basis van de oorspronkelijke aankoopprijs. Bezit moet worden aangetoond met originele, gedateerde aankoopnota's;
32.2. Annuleringsverzekering:
- de volledige reissom bij voortijdige terugkeer, mits noodzakelijk en met toestemming van de ANWB Alarmcentrale in verband met:
  - overlijden van verzekerde, zijn huisgenoot, zijn bloed- of aanverwanten in 1e of 2e graad, zijn zaakwaarnemer of een ander (derde) persoon, mits op de polis vermeld;
  - ernstig ongeval of ziekte van verzekerde, indien het ongeval of de ziekte leidt tot ziekenhuisopname op de vakantiebestemming, respectievelijk na terugkeer in Nederland;
  - ernstig ongeval of ziekte van niet meereizende bloed- of aanverwanten in 1e of 2e graad, zaakwaarnemer of een ander (derde) persoon, mits op de polis vermeld, en voor zover er sprake is van, respectievelijk reële kans bestaat op direct levensgevaar;

- ziekenhuisopname langer dan 3 nachten tijdens de verzekerde reis, zonder dat voortijdige terugkeer naar Nederland plaatsvindt;
- complicaties bij zwangerschap van verzekerde of partner, indien deze complicaties leiden tot ziekenhuisopname op de vakantiebestemming, respectievelijk na terugkeer in Nederland;
- zodanige materiële schade aan eigendommen, woning of bedrijfsgebouwen, dat verzekerde in zijn hoedanigheid van eigenaar, huurder of feitelijk leider - eventueel na terugroeping - ter plaatse aanwezig moet zijn.

- een pro-rata berekende schade:
  - bij voortijdige terugkeer ten gevolge van het tijdens de reis uitvallen van het gebruikte privé-vervoermiddel, waarna repatriëring of invoer van het voertuig noodzakelijk is;
  - voor verzekerde indien het medisch niet verantwoord is een voor vertrek geboekte rondreis te volgen;
  - voor verzekerde zelf, zijn meereizende gezinsleden of 1 meereizend niet-gezinslid in geval van onvoorziene ziekenhuisopname van 1, 2 of 3 nachten.

Artikel 33. Recht op uitkering:
Annuleringsverzekering:
recht op volledige vergoeding van de reissom bestaat uitsluitend:
1. voor verzekerde en zijn gezin, alsmede voor maximaal 1 meeverzekerde reisgenoot;
2. indien de reisduur korter is dan 30 dagen;
3. indien voor de voortijdige terugkeer toestemming is verleend door de ANWB

Alarmcentrale
De specifieke voorwaarden van het Reis Garant Plan zijn niet van toepassing op de dekking volgens de clausules 01, 02 en 03.

REISVERZEKERING - DEKKINGSOVERZICHT

(alle bedragen in euro)	**Benelux**	**Uitgebreid**	**Garant**	**Top**	**Reis Garant Plan**
Bagage per verzekerde maximaal waaronder:	€ 2.000,-	€ 2.000,-	€ 3.000,-	€ 4.000,-	€ 3.000,-
– brillen en contactlenzen	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
– fiets en fietsaanhanger*	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
– foto-,film- en video-apparatuur en toebehoren	€ 1.000,-	€ 1.000,-	€ 1.500,-	€ 2.000,-	€ 1.500,-
– audio-, audiovisuele- en computer apparatuur en toebehoren	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
– hobby- en sportuitrusting per item (artikel 15.1.c)	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
– prothesen, hoorapparaten en tandbeugels	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
– sieraden, horloges en overige kostbaarheden	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
– voor de reis aangeschafte artikelen die bestemd zijn ter schenking	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
– tijdens de reis aan geschafte artikelen waaronder cadeaus, souvenirs, etc.	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
per reisgezelschap geldt een maximum voor:					
– autoradio-/cassette-/CD-apparatuur	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
– gereedschap en reserve-onderdelen	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
– mobiele telefoon-apparatuur	€ 200,-	€ 200,-	€ 300,-	€ 400,-	€ 300,-
Eigen risico per gebeurtenis	€ 75,-	€ 75,-	geen	geen	geen
Onvoorziene uitgaven:					
– extra vervoerskosten met toestemming ANWB-Alarmcentrale	kostprijs				
– medische kosten in het buitenland	kostprijs				
– medische kosten in Nederland per verzekerde	€ 1.000,-				
– tandheelkundige kosten per verzekerde	€ 300,-				
– gebruik eigen auto met toestemmingANWB-Alarmcentrale	€ 0,18 per km				
– extra verblijfskosten p.p. per dag onder aftrek van 10% i.v.m. bespaarde kosten	€ 45,-				
– telecommunicatiekosten met de ANWB-Alarmcentrale of haar steunpunten	kostprijs				
– telecommunicatiekosten met anderen	€ 100,-				
Aansprakelijkheid: - schade aan een gehuurd vakantieverblijf (artikel 22) maximaal (franchise € 20,-)	€ 235,-	€ 235,-	€ 355,-	€ 470,-	€ 470,-
Ongevallen:					
– voor personen van 16 t/m 70 jaar	€ 25.000,- (bij overlijden) / € 50.000,- (bij blijvende invaliditeit)				
– voor personen van O t/m 15 jaar	€ 5.000,- (bij overlijden) / € 75.000,- (bij blijvende invaliditeit)				
– voor personen van 71 jaar en ouder	€ 5.000,- (bij overlijden) / € 2.500,- (bij blijvende invaliditeit)				
Indien de extra premie is betaald:					
– hobby- en sportuitrusting	€ 1.250,- (extra per reisgezelschap)				
– fietsen	de gekozen extra dekking per fiets				
– geld	€ 750,- (per reisgezelschap)				

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 14. Reis- & Annuleringsverzekering
Paragraaf: III Omboekverzekering

Omboekgarantieverzekering van Unigarant
U heeft een reis geboekt en u kijkt uit naar de vakantie. Dan doet zich op de reisbestemming een situatie voor, waardoor uw vakantieplezier verdwijnt. Een terroristische aanslag, natuurramp of epidemie.

En nu? Met tegen zin op vakantie? Nee hoor! Met de Omboekgarantie-verzekering kunt u uw reis gratis omboeken naar een andere vakantiebestemming. Kunt u weer vol verlangen uitkijken naar uw vakantie!

Welke risico's zijn verzekerd?
Met de omboekgarantieverzekering bent u verzekerd voor de kosten die u maakt wanneer blijkt dat u onverhoopt niet op vakantie kan. Dit kan bijvoorbeeld gebeuren doordat u door veranderde omstandigheden op uw reisbestemming uw reis niet meer zo kunt maken als gepland.

U krijgt dan de mogelijkheid om uw reis om te boeken. De kosten die hiermee gemoeid zijn, krijgt u terug. Kijk in uw polisvoorwaarden om te controleren welke omstandigheden een geldige reden kunnen vormen om de reis om te boeken.

Wat mag u van een verzekeraar verwachten?
Wanneer u een schade bij de verzekeraar of uw verzekeringsadviseur meldt, zal de verzekeraar of uw verzekeringsadviseur u zo snel mogelijk informeren of uw schade onder de dekking van uw verzekering valt. Een verzekeraar probeert zo snel mogelijk de schade te regelen.

Wat zijn uw verplichtingen?
Er moet premie voor deze verzekering worden betaald. Over de premie kan assurantiebelasting geheven worden. Soms worden er ook poliskosten in rekening gebracht. Heeft u schade, dan moet u dit zo snel mogelijk aan uw verzekeraar of uw verzekeringsadviseur melden. Als er iets in uw situatie verandert, moet u dit ook zo snel mogelijk laten weten aan uw verzekeraar of uw verzekeringsadviseur. Schade en de gevolgen ervan moet u zo veel mogelijk beperken.

Wat wordt er behalve schade nog meer van de premie betaald?
Van de premie wordt, behalve schade, ook het volgende betaald:
- De kosten van voorlichting om schade te voorkomen.
- Het regelen van de schade.
- De kosten van de verzekeraar. Dit zijn bijvoorbeeld kosten voor het bedenken en verkopen van de verzekering, voor de administratie en voor het geven van informatie aan klanten.
- De kosten van de bank of verzekeringsadviseur. Sluit u de verzekering af via een bank of verzekeringsadviseur? Dan betaalt de verzekeraar meestal ook een bedrag aan de bank of verzekeringsadviseur. Dit bedrag wordt provisie genoemd.

Dekking
Wanneer de situatie op uw vakantiebestemming is gewijzigd nadat u uw reis heeft geboekt, dan kunt u gratis omboeken.
Een gewijzigde situatie kan een bosbrand zijn of een aanslag; er kan vogelpest geconstateerd zijn of de infrastructuur in het vakantieland is zodanig aangetast dat de reis niet kan worden gemaakt.

Met de Omboekgarantieverzekering bepaalt u zelf, binnen 3 maanden voor vertrek, of u uw vakantie naar een andere bestemming om wilt zetten. De verzekering kan tot 7 dagen na het boeken van de reis gesloten worden en is alleen van toepassing op buitenlandse vakanties. Omboeken naar een Nederlandse vakantiebestemming is wel mogelijk.

De Omboekgarantieverzekering vergoedt maximaal de reissom van de oorspronkelijk geboekte reis plus de wijzigingskosten van de touroperator en de door het reisbureau in rekening gebrachte administratiekosten. U heeft een eigen risico van € 50,- per schadegebeurtenis. U kunt één nieuwe reis boeken.

Wanneer u omboekt, dient u binnen 6 maanden vanaf de oorspronkelijke vertrekdatum op reis te gaan. Uw nieuwe vakantiebestemming dient minstens 100 km van de oorspronkelijke bestemming te liggen.

Is de reissom na omboeking hoger, dan betaalt u zelf de meerprijs. Is de reissom lager, dan ontvangt u het restant niet retour.

Premie
U betaalt slechts 1% van de reissom.

Omboeken
Als u besluit uw reis om te boeken, dient u een recente publicatie te overleggen als bewijs dat er een calamiteit is. U kunt namelijk de reis niet omboeken wanneer u geen zin meer heeft of omdat uw relatie is stuk gelopen. Het is niet mogelijk om op basis van de Omboekgarantieverzekering de reis te annuleren. Daarvoor biedt Unigarant u een Kort- of Doorlopende Annuleringsverzekering.

Wilt u meer informatie over de omboekgarantieverzekering van Unigarant? Kijk dan in de brochure Unigarant Omboekgarantie-verzekering of op www.unigarant.nl.

unigarant
VERZEKERINGEN

Voorwaarden Omboekverzekering van Unigarant (OGV UGB)
Ingaande 1 januari 2008
gedeponeerd bij het hoofdkantoor van de ANW

ARTIKEL 1. DEFINITIES
1.1. **U, uw**: degene die de verzekering heeft gesloten, hierna ook aangeduid met 'u' of 'uw'.
1.2. **Verzekerde**: de op het verzekeringsbewijs vermelde perso(o)n(en).
1.3. **Wij, ons, onze of verzekeraar:** Unigarant N.V., Postbus 50.000, 7900 RP Hoogeveen, voor rekening en risico van UVM Verzekeringsmaatschappij N.V. te Hoogeveen.
1.4. **Verzekeringsbewijs**: het door het reisbureau opgemaakte boekingsstuk, dat aan u wordt afgegeven, waarop de reissom is genoemd en waaruit blijkt dat de Omboekgarantieverzekering is afgesloten.
1.5. **Reissom**: het totaal van vooraf verschuldigde en/of betaalde bedragen voor boekingen en reserveringen van vervoer en/of verblijf. Kosten van (deel)reizen, excursies en dergelijke die op de plaats van bestemming zijn gemaakt, worden hier niet onder begrepen.
1.6. **Omboeken**: op verzoek van de verzekerde wijzigen van reisdata, reisbestemmingen, accommodatie of vervoer door het reisbureau binnen een periode van 6 maanden, nadat er gebruik gemaakt is van de verzekering.
1.7. **Omboekingskosten:** de verschuldigde wijzigingskosten in geval van omboeken door de klant.
1.8. **Schriftelijk:** per brief of kaart alsmede per fax of e-mail. Indien wij u een bericht sturen doen wij dit naar het ons laatst bekende adres.
1.9. **Schadegebeurtenis:** een voorval of een reeks van voorvallen waardoor een aanspraak op een uitkering kan ontstaan en waarvan voor u, verzekerde en/of de tot uitkering gerechtigde alsmede voor ons bij het sluiten van de overeenkomst onzeker was dat daaruit schade was ontstaan of naar de normale loop van de omstandigheden zou ontstaan.
1.10. **Reis:** geboekt vervoer en/of verblijf met een uitsluitend recreatief karakter en als zodanig vermeld op het verzekeringsbewijs.

ARTKEL 2. GRONDSLAG
De grondslag voor de verzekering wordt gevormd door:
2.1. de door u of namens u verstrekte gegevens;
2.2. het verzekeringsbewijs.

ARTIKEL 3. DE VERZEKERING IS VAN KRACHT:
3.1. indien deze verzekering binnen 7 dagen na de boekingsdatum gesloten is;
3.2. voor bij het reisbureau geboekte reizen over de gehele wereld, met uitzondering van reizen in Nederland;
3.3. voor het éénmaal omboeken per verzekeringsbewijs.

ARTIKEL 4. ANDERE VERZEKERING
Van de verzekering is uitgesloten schade waarvoor, indien deze verzekering niet bestond, aanspraak zou kunnen worden gemaakt op vergoeding van schade op grond van enige andere verzekering of voorziening. In dat geval wordt alleen die schade vergoed die het bedrag van de vergoeding krachtens die andere verzekering of voorziening te boven gaat.

ARTIKL 5. BEGIN EN EINDE VAN DE VERZEKERING, BEDENKTIJD
5.1. De dekking gaat in vanaf 3 maanden voor de vertrekdatum van de reis.
5.2. De dekking eindigt op de dag en het uur van de aanvang van de reis, zoals aangegeven op het verzekeringsbewijs.
5.3. Bij het aangaan van de verzekering heeft u een bedenktijd van 2 weken, die in ieder geval eindigt bij het ingaan van de dekking.

ARTIKEL 6. PREMIEBETALING
6.1. Verzekerde dient de premie vooruit te betalen. Als verzekerde de premie niet heeft betaald binnen 14 kalenderdagen na ontvangst van de nota wordt er, zonder dat een nadere ingebrekestelling is vereist, vanaf de ingangsdatum van de verzekeringsovereenkomst geen enkele dekking verleend.
Onder premie zijn begrepen de premie, kosten en assurantiebelasting die verzekerde verschuldigd is bij aanvang van de verzekeringsovereenkomst.
6.2. Indien verzekeraar genoodzaakt is het verschuldigde langs gerechtelijke weg of via een andere externe procedure te

innen komen alle daarmee gepaard gaande kosten (bijkomende kosten) voor rekening van verzekerde.

6.3. Verzekerde blijft gehouden de premie en bijkomende kosten te voldoen.

6.4. De dekking wordt hersteld 1 dag na gehele ontvangst van hetgeen verzekerde aan verzekeraar verschuldigd is, mits verzekeraar deze betaling accepteert. Schaden die zich hebben voorgedaan in de periode dat de dekking was vervallen blijven van de dekking uitgesloten.

ARTIKEL 7. VERPLICHTINGEN IN GEVAL VAN SCHADE

U en de verzekerde(n) zijn verplicht:

7.1. ons zo spoedig mogelijk, in kennis te stellen van de schadegebeurtenis;

7.2. de schade zoveel mogelijk te beperken en de aanwijzingen die wij geven, dan wel de aanwijzingen van het reisbureau op te volgen;

7.3. ons uw volle medewerking te verlenen en alles na te laten wat onze belangen zou kunnen schaden;

7.4. binnen een redelijke termijn alle gegevens aan ons te verstrekken;

7.5. zich te onthouden van elke toezegging, verklaring of handeling die onze belangen kunnen schaden;

7.6. de omvang van de schade aan te tonen dan wel aannemelijk te maken;

7.7. het (dreigende) gevaar of aantasting van de infrastructuur zoals bedoeld in artikel 8 aan te tonen danwel aannemelijk te maken door overlegging van recente berichten uit de media en/of waarschuwingen van overheidswege;

7.8. de volgende documenten inzenden:
   a. de omboekingkostennota;
   b. het verzekeringsbewijs respectievelijk de reserveringsnota;
   c. het schadeaangifteformulier.

ARTIKEL 8. VERZEKERDE OMBOEKINGSREDENEN

Verzekerd is omboeken indien er door een schadegebeurtenis - zoals een natuurramp, aanslagen, epidemieën of molest - gevaar voor de verzekerde dreigt tijdens de reis of indien de infrastructuur zodanig is aangetast dat de reis in redelijkheid niet kan worden gemaakt.

ARTIKEL 9. UITKERING

Uitgekeerd worden de omboekingskosten, tot maximaal één vervangende reis, tot een maximum van de reissom zoals aangegeven op het verzekeringsbewijs alsmede de wijzigingskosten van de touroperator en de door het reisbureau in rekening gebrachte administratiekosten.

ARTIKEL 10. EIGEN RISICO

Per schadegebeurtenis wordt een eigen risico op de omboekingskosten in mindering gebracht van € 50,-.

ARTIKEL 11. ALGEMENE UITSLUITINGEN

Van de verzekering is uitgesloten:

a. **toestemming / opzet / roekeloosheid**
   1. die met toestemming van u en/of verzekerde(n) en/ of andere belanghebbende(n) is veroorzaakt of verergerd;
   2. die is veroorzaakt of verergerd door opzet, al dan niet bewuste roekeloosheid of al dan niet bewuste merkelijke schuld van u en/of verzekerde(n) en/of andere belanghebbende(n). Onder verzekerden worden in dit verband ook verstaan de echtgenoot, geregistreerde partner, kinderen en huisgenoten, waarvan het belang is meeverzekerd, ongeacht of zij krachtens de polisvoorwaarden als verzekerde worden aangemerkt;

b. **niet nakomen verplichtingen**
   indien u en/of verzekerden zich niet houd(t)(en) aan de door ons opgelegde verplichtingen en daardoor onze belangen scha(a)d(t)(en), kunnen er geen rechten worden ontleend aan deze verzekering;

c. **atoomkernreacties**
   een schade die is veroorzaakt door, opgetreden bij of voortgevloeid uit atoomkernreacties, onverschillig hoe deze zijn ontstaan. Onder atoomkernreactie wordt verstaan iedere kernreactie waarbij energie vrijkomt, zoals kernfusie, kernsplijting, kunstmatige en natuurlijke radioactiviteit;

d. **wijzigen bestemming/accommodatie**
   de omboekingskosten die betrekking hebben op een nieuwe bestemming en/of accommodatie gelegen binnen een straal van 100 kilometer ten opzichte van de oorspronkelijke bestemming en/of accommodatie en zolang de schadegebeurtenis bedoeld in artikel 8 nog van toepassing is.

ARTIKEL 12. TOEPASSELIJK RECHT

Op de verzekering is Nederlands recht van toepassing.

ARTIKEL 13. KLACHTEN EN GESCHILLEN

Voor klachten en/of geschillen die betrekking hebben op de bemiddeling, totstandkoming, inhoud of uitvoering van deze overeenkomst kunt u zich wenden tot klachtenmanagement van Unigarant N.V., postbus 50.000, 7900 RP Hoogeveen.
Indien het antwoord vanuit Unigarant N.V. niet bevredigend voor u is, kunt u zich wenden tot de Stichting Klachteninstituut Financiële Dienstverlening, Postbus 93257, 2509 AG Den Haag (telefoonnummer 0900-3552248, website www.kifid.nl). Indien u geen gebruik wilt maken van deze klachtenbehandelingprocedure, of u vindt de behandeling of uitkomst hiervan niet bevredigend, kunt u het geschil voorleggen aan de bevoegde rechter.

ARTIKEL 14. REGISTRATIE PERSOONSGEGEVENS

Bij de aanvraag van deze verzekering vragen wij u om persoonsgegevens. Deze gegevens gebruiken wij voor het accepteren van de aanvraag, het uitvoeren van een verzekeringsovereenkomst, relatiebeheer en ten behoeve van fraudepreventie. Ook kunnen wij deze gegevens gebruiken om u te informeren over voor u relevante producten en diensten. Op de verwerking van persoonsgegevens is de gedragscode "Verwerking Persoonsgegevens Financiële Instellingen" van toepassing. De volledige tekst van de gedragscode kunt u raadplegen via de website van het Verbond van Verzekeraars,
www.verzekeraars.nl. U kunt de gedragscode ook opvragen bij het Verbond van Verzekeraars (Postbus 93450, 2509 AL te Den Haag, telefoon (070) 333 85 00).

ARTIKEL 15. DEKKING TERRORISMERISICO

In afwijking van en in aanvulling op hetgeen elders in deze voorwaarden is bepaald over gedekte risico's en verzekerde bedragen geldt voor het risico van terrorisme onderstaande. Voor schade als gevolg van terrorisme, kwaadwillige besmetting en/of preventieve maatregelen, en handelingen of gedragen ter voorbereiding daarvan, hierna, zowel gezamenlijk als afzonderlijk, te noemen het "terrorismerisico" is de schadevergoeding/dekking beperkt tot een uitkering zoals omschreven in het Clausuleblad terrorisme van de Nederlandse Herverzekeringsmaatschappij voor Terrorisme N.V. De afwikkeling van schademelding op grond van het terrorismerisico geschiedt overeenkomstig het Protocol afwikkeling claims van de Nederlandse Herverzekeringsmaatschappij voor Terrorismeschaden N.V. Het clausuleblad terrorismedekking en het bijbehorende Protocol afwikkeling claims van de Nederlandse Herverzekeringsmaatschappij voor Terrorismeschade N.V. zijn op 12 juni 2003 gedeponeerd bij de griffie van de Rechtbank te Amsterdam respectievelijk onder nummer 6/2005 en onder nummer 79/2003 (deze tekst kunt u lezen of downloaden via de website: www.terrorismeverzekerd.nl).

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 14. Reis- & Annuleringsverzekering
Paragraaf: III Ticketverzekering

De laatste jaren is het aantal luchtvaartmaatschappijen dat in financiële moeilijkheden is gekomen aanzienlijk geweest. Om te voorkomen dat klanten die een vliegticket boeken bij het failliet gaan van een luchtvaartmaatschappij hun geld kwijt zijn, heeft Unigarant de vliegticketverzekering geïntroduceerd. Hierdoor bent u er verzekerd van dat u uw geld terug krijgt bij een faillissement van een luchtvaartmaatschappij, tot een maximum van 1.500.- per ticket.

Wat te doen bij schade: Unigarant onmiddellijk doch uiterlijk binnen 14 dagen in kennis stellen van de gebeurtenis. Het is raadzaam dat u een fotokopie van de verzekeringspolis meeneemt, zo beschikt u altijd over de benodigde gegevens.

voorwaarden Vliegticketverzekering van Unigarant (RSP508)
Ingaande 1 januari 2008,
gedeponeerd bij het hoofdkantoor van de ANWB

Artikel 1. Definities

1.1. **Gebeurtenis**: Uitval van (een) lijnvlucht(en) door insolventie van een door verzekeraars geaccepteerde lijnvluchtmaatschappij.

1.2. **Verzekeraar(s):** Unigarant N.V. als gevolmachtigde van UVM Verzekeringsmaatschappij N.V. te Hoogeveen.

1.3. **Verzekerde**: De op het boekingsformulier vermelde perso(o)n(en) van een in Nederland geboekte of gereserveerde lijnvlucht bij een of meer lijnvlucht-maatschappijen.
1.4. **Bewijs van verzekering**: Het door het reisbureau opgemaakte boekingsformulier tezamen met het afgegeven verzekeringscertificaat.
1.5. **Lijnvlucht**: Eén van een reeks van vluchten die worden ondernomen tussen twee dezelfde plaatsen en die tezamen een systematische dienst inhouden, die wordt onderhouden op een dergelijke wijze dat de voordelen daarvan beschikbaar zijn voor het algemene publiek, dat van tijd tot tijd daarvan wil profiteren.
1.6. **Lijnvluchtmaatschappij**: Een luchtvaartmaatschappij die lijnvluchten onderhoudt en door verzekeraar(s) is geaccepteerd als uitvoerder van verzekerde lijnvluchten.
1.7. **Reis:** Reis die één of meer opeenvolgende lijnvluchten omvat waarvoor het verzekeringscertificaat uitgegeven is.
1.8. Dreiging van insolventie
   a. Er is een verzoek ingediend bij de rechtbank voor het faillissement, surseance van betaling van de lijnvluchtmaatschappij , of
   b. De lijnvluchtmaatschappij roept een vergadering van haar crediteuren bijeen, informeel of anderszins, met het doel een regeling te overwegen met die crediteuren ingevolge afdeling 6 en afdeling 10 van de Faillissementswet of enige wettelijke wijziging of herziening daarvan, of
   c. Een curator of bewindvoerder(s) is/zijn benoemd over of ten aanzien van enig deel van de eigendommen, het bedrijf, zakelijke activiteiten of activa van de lijndienst-maatschappij, of
   d. De lijnvluchtmaatschappij stopt met het voldoen van haar schulden of kan haar schulden niet betalen in de zin van de Faillissementswet of enige wettelijke wijziging of herziening daarvan of staakt de uitvoering van haar bedrijf als gevolg van het onvermogen haar opeisbare schulden te betalen, of
   e. De lijnvluchtmaatschappij een soortgelijke activiteit of actie onderneemt of ondergaat tengevolge van schulden waar dan ook ter wereld en onder welke jurisdictie dan ook.
   f. De lijnvluchtmaatschappij staakt enige dienst, waaronder tevens worden verstaan diensten die in de verzekerde som zijn begrepen als gevolg van a tot en met e hierboven.
1.9. Insolventie
   De lijnvluchtmaatschappij is failliet verklaard door de rechtbank of er is (voorlopige) surseance verleend door de rechtbank zoals wordt gedefinieerd in de Faillissementswet of in wettelijke wijzigingen daarvan c.q. aanvullingen daarop dan wel een soortgelijke formele staat van insolventie, liquidatie, non-betaling, schuldsanering is ingetreden op grond van enige andere (buitenlandse) regeling.

Artikel 2. Omvang van de dekking
Verzekeraars vergoeden het financiële nadeel dat een verzekerde lijdt als gevolg van een gebeurtenis met inachtneming van de volgende voorwaarden:
2.1. Indien de reis van (een) verzekerde(n) niet is begonnen voorafgaand aan de insolventie zal de vergoeding gelijk zijn aan de som(men) die door de verzekerde(n) zijn betaald als aanbetaling, of de prijs van de lijnvlucht(en), tot een maximum van € 1.500,- per verzekerde per ticket.
2.2. Indien de reis van de verzekerde(n) is begonnen voorafgaand aan de insolventie, bedraagt de vergoeding maximaal € 1.500,- per verzekerde per ticket:
   a. mits de reis niettemin volledig is afgelegd door de verzekerde(n), de som die gelijk is aan de prijs die is betaald voor de ticket(s) voor de lijnvluchten die een onderdeel vormen van de reis en die werden geannuleerd als direct gevolg van de insolventie, of
   b. indien de reis is ingekort met onmiddellijk ingang van de insolventie, de kosten van de directe terugreis naar Nederland volgens een gelijkwaardige standaard als die oorspronkelijk was gereserveerd als onderdeel van de reis. Een dergelijke retourvlucht zal aanvangen op het punt van de inkorting van de reis die het direct gevolg is van de insolventie, of c. waar de reis gedeeltelijk is voortgezet maar niet is voltooid na de insolventie het laagste van de bedragen die anders zouden moeten worden betaald krachtens a of b.

Artikel 3. Uitsluitingen
De verzekeraar zal niet aansprakelijk zijn voor een gebeurtenis die veroorzaakt is door of ontstaat als gevolg van:
3.1. a. Molest, zijnde: gewapend conflict, burgeroorlog, opstand, binnenlandse onlusten, oproer en/of muiterij van leden van enige gewapende macht zoals nader omschreven in de tekst die door het Verbond van Verzekeraars in Nederland is gedeponeerd op 2 november 1981 ter griffie van de Arrondissementsrechtbank te 's-Gravenhage.
   b. Terrorisme, zijnde gewelddadige handelingen en/of gedragingen, buiten de in artikel 3.1a genoemde vormen van molest, in de vorm van een aanslag of een reeks van in tijd en oogmerk met elkaar samenhangende aanslagen als gevolg waarvan letsel en/of aantasting van de gezondheid, al dan niet de dood tengevolge hebbend, en/of schade aan zaken ontstaat dan wel anderszins economische belangen worden aangetast, waarbij aannemelijk is dat deze aanslag of reeks - al dan niet in enig organisatorisch verband - is beraamd en/of uitgevoerd met het oogmerk om bepaalde politieke en/of religieuze en/of ideologische doelen te verwezenlijken.
   c. Kwaadwillige besmetting zijnde het, buiten de in artikel 3.1a genoemde vormen van molest,- (doen) verspreiden van ziektekiemen en/of stoffen die als gevolg van hun (in)directe fysische, biologische, radioactieve of chemische inwerking letsel en/of aantasting van de gezondheid,al dan niet de dood tengevolge hebbend, bij mensen of dieren kunnen veroorzaken en/of schade aan zaken kunnen toebrengen dan wel anderszins economische belangen kunnen aantasten, waarbij aannemelijk is dat het (doen) verspreiden - al dan niet in enig organisatorisch verband - is beraamd en/of uitgevoerd met het oogmerk om bepaalde politieke en/of religieuze en/of ideologische doelen te verwezenlijken.
   d. Atoomkernreacties, dan wel oorlog of daarmee overeenkomende toestand. Waarbij een lijnvluchtmaatschappij rechtstreeks en onmiddellijk getroffen wordt door een van de onder 1a t/m1d genoemde evenementen.
3.2. Enig verlies dat is geleden door de verzekerde(n) wanneer het certificaat van verzekering of ander bewijs van dekking werd opgemaakt na de datum van de eerste dreiging van insolventie van de lijnvluchtmaatschappij.

Artikel 4. Verplichtingen
In geval van een gebeurtenis die naar mag worden aangenomen aanleiding zal geven tot een vordering, zal/zullen de verzekerde(n):
4.1. onmiddellijk (maar in geen geval, zonder goede reden, laten dan 14 dagen nade gebeurtenis die aanleiding geeft tot de vordering) een kennisgeving sturen aan Unigarant;
4.2. geen toezegging doen over aansprakelijkheid zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de verzekeraar;
4.3. het verzekeringsbewijs moeten zenden naar Unigarant;
4.4. alle door of namens Unigarant gevraagde inlichtingen volledig, juist en naar waarheid verstrekken;
4.5. alle door of namens Unigarant gegeven aanwijzingen opvolgen.

Artikel 5. Bijzondere bepalingen
5.1. Dubbele verzekering:
   Indien, zo deze verzekering niet bestond, aanspraak gemaakt zou kunnen worden op een uitkering en/of hulpverlening op grond van enige andere verzekering, al dan niet van oudere datum, of op grond van enige wet of andere voorziening, is deze verzekering pas in de laatste plaats geldig. Alleen die schade zal voor uitkering in aanmerking komen welke het bedrag te boven gaat waarop verzekerde elders aanspraak zou kunnen maken.
5.2. Subrogatie
   In het geval van een vordering krachtens deze polis zal de verzekeraar gerechtigd zijn over te nemen en/of te voeren in naam van de polishouder of de verzekerde(n), maar voor eigen kosten en ten eigen voordele, enige procedures of gerechtelijke acties, voordat of nadat een uitbetaling heeft plaatsgevonden krachtens dezes, en de polishouder of verzekerde(n) zal/zullen de verzekeraar alle redelijke assistentie verlenen hierbij.
5.3. Nederlands recht
   Op deze voorwaarden is Nederlands recht van toepassing.

Artikel 6 Registratie Persoonsgegevens
Bij de aanvraag van deze overeenkomst vragen wij u om persoonsgegevens. Deze gegevens gebruiken wij voor het uitvoeren van de overeenkomst, relatiebeheer en ten behoeve van fraudepreventie. Ook kunnen wij deze gegevens gebruiken om u te informeren over voor u relevante producten en diensten. Als u geen prijs stelt op informatie over andere producten of diensten, dan kunt u dit schriftelijk melden.

Artikel 7. Klachten en Geschillen
Voor klachten en/of geschillen die betrekking hebben op de bemiddeling, totstandkoming of uitvoering van deze overeenkomst kunt u zich wenden tot de directie van Unigarant N.V., Postbus 50.000, 7900 RP Hoogeveen. Indien het antwoord van de directie niet bevredigend voor u is, kunt u zich wenden tot de Stichting Klachteninstituut Verzekeringen, Postbus 93560, 2509 AN Den Haag. Deze kan een niet bindend advies uitbrengen aan de partijen. Indien u geen gebruik wilt maken van deze klachtenbehandelingsprocedure, of u vindt de behandeling of uitkomst hiervan niet bevredigend, kunt u het geschil voorleggen aan de bevoegde rechter.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	14.	Reis- & Annuleringsverzekering
Paragraaf:	**III**	**Eigen Risico verzekering (Hanse Merkur)**

Met de HanseMerkur verzekering wordt het eigen risico van de camper of huurauto afgekocht. Het eigen risico ligt tussen € 2000 en € 7500 voor camperhuur met een standaard verzekering. De hoogte hiervan hangt af van de camper maatschappij. Het eigen risico kan gereduceerd worden door het nemen van een All Inclusive verzekering. Tevens kan het eigen risico verzekerd worden met een verzekering van Hanse Merkur. Indien er schade aan de camper of auto ontstaat worden de kosten die normaal gesproken van door het eigen risico gedekt wordt terugbetaald door Hanse Merkur.

Bij een schadegeval betaalt de huurder ter plaatste het eigen risico. Na de reis dient de huurder een schadeformulier in bij de verzekeringsmaatschappij (in Duitsland) en wordt de voorgeschoten waarborg hem terugbetaald na vaststelling van een rechtsgeldige claim.

Basisprincipe: is er geen verzekeringsdekking bij de verhuurder (bijvoorbeeld schade aan dak of onderkant van de camper), dan is er ook geen dekking bij HanseMerkur en volgt aldus geen terugbetaling.

Voorwaarden Eigen Risico verzekering van Hanse Merkur
Ingaande 1 april 2008

Artikel 1. Aard van de verzekering, verzekerd voertuig en verzekerde personen
1.1. De verzekering is een aanvullende cascoverzekering voor huurvoertuigen. In geval van schade krijgt de verzekerde persoon een door een voertuigverhuurder of direct door de cascoverzekering van de verhuurder gedebiteerd bedrag voor eigen risico vergoed.
2.2. De verzekering heeft betrekking op een voertuig dat een verzekerd persoon bij een officieel erkend voertuigverhuurbedrijf heeft gehuurd.
1.3. Verzekerde personen zijn de contractpartner van de voertuigverhuurder en de in het desbetreffende geldige huurcontract van de voertuigverhuurder met naam genoemde voertuigbestuurders

Artikel 2. Geldigheidsbereik, afsluiting, begin en einde van de verzekeringsdekking
2.1. De verzekeringsdekking: geldt voor het contractueel overeengekomen plaatselijk geldigheidsbereik van de geboekte reis;
2.2. moet ten laatste bij huuraanvang van het voertuig voor de hele huurtermijn worden afgesloten;
2.3. begint met de overname van het huurvoertuig, in zoverre de verzekeringspremie is betaald;
2.4. eindigt op het overeengekomen tijdstip, ten laatste echter 92 dagen na huuraanvang van het voertuig.

Artikel 3. beschrijving van de verzekeringsdekking en inbegrepen prestaties
3.1. Bij een verzekeringsgeval vergoedt HanseMerkur het eigen risico bij een voertuig-cascoschade tot het maximum bedrag van de verzekeringssom van 7.500,00 euro bij:
a. beschadiging
b. verlies of diefstal van het gehuurde voertuig of van de vast aan het betreffende voertuig bevestigde delen.
3.2. Wordt de hoogte van een overeenkomstig voorzien eigen risico in geval van schade niet bereikt, dan wordt de hoogte van de voertuig-cascoschade door HanseMerkur overgenomen, in zoverre sprake is van een verzekerd voorval.

Artikel 4. Beperking van de verzekeringsdekking
4.1. Algemene uitsluitingen
Verzekeringsdekking wordt niet verleend voor schade ontstaan door oorlog, burgeroorlog, op een oorlog lijkende gebeurtenissen, terroristische aanslagen, binnenlandse onlusten, stakingen, kernenergie, inbeslagneming, intrekking van het rijbewijs of andere ingrepen van hogerhand.
4.2. Niet verzekerde zaken
Niet verzekerd zijn voorwerpen, die in het voertuig worden achtergelaten (bijvoorbeeld reisbagage) en voertuigtoebehoren, die niet vast met het voertuig zijn verbonden.
4.3. Niet verzekerde schade en kosten
Niet verzekerd is/zijn:
a. schade, waarbij de vergoedende verzekering geen eigen risico voorziet;
b. Veranderingen, verbeteringen, slijtagereparaties, waardemindering, uiterlijk voorkomen of prestatievermogen, afleveringskosten en kosten voor de registratie van het voertuig (nummerplaat), gebruiksuitval, tol of kosten van een vervangwagen en brandstof;
c. uit een schade voortvloeiende verdere financiële schade;
d. schade op grond van deelname aan races of wedstrijden inclusief de respectievelijke trainingen;
e. schade die door consumptie of gebruik van verdovende middelen van allerlei aard, alcohol of medicijnen veroorzaakt of gedeeltelijk wordt veroorzaakt.
f. Schade die geschiedt op niet-openbare wegen;
g. schade aan caravans of andere soorten aanhangers, behalve motorhomes met de benaming "Fifth Wheel";
h. schade aan dak, onderkant, banden en voorruit, in zoverre door de cascoverzekering van de voertuigverhuurder deze verzekeringsdekking wordt uitgesloten;
i. schade die samenhangt met het begaan van of het pogen van een overtreding of een misdrijf.

Artikel 5. Betaling van de schadevergoeding
5.1 Heeft HanseMerkur de beschikking over het verzekerings- en desbetreffende premiebetalingsbewijs en zijn de reden en ook de hoogte van de aansprakelijkheid van HanseMerkur vastgesteld, dan dient de uitkering van de schadevergoeding binnen twee weken plaats te vinden. Deze termijn loopt niet zolang de afhandeling van de claim door HanseMerkur door de schuld van de verzekerde persoon wordt belemmerd.
Een maand na schadeaangifte kan als gedeeltelijke afbetaling aanspraak gemaakt worden op het bedrag, dat gezien de stand van zaken ten minste betaald moet worden.
5.2 Zijn in verband met het verzekeringsgeval onderzoeken van overheidswege of een strafrechtelijk proces tegen de verzekerde persoon aangespannen, dan kan HanseMerkur tot de rechtsgeldige afsluiting van de procedure de regulering van de schade uitstellen.
5.3. De in buitenlandse valuta ontstane kosten zullen worden omgerekend in de valuta die op dat tijdstip in de Duitse Bondsrepubliek geldig is, waarbij de wisselkoers wordt toegepast van de dag waarop de nota's door HanseMerkur zijn ontvangen. De wisselkoers van de dag voor verhandelde valuta wordt geacht te zijn de officiële wisselkoers in Frankfurt a/d Main; voor niet verhandelde valuta wordt de lijst van wisselkoersen gebruikt uit de laatste uitgave van "De valuta van de wereld", gepubliceerd door de Duitse Nationale Bank (Frankfurt a/d Main), behalve wanneer kan worden aangetoond dat de vreemde valuta die werd gebruikt om de rekeningen te betalen, tegen een hogere wisselkoers gekocht was.

Artikel 6. Verplichtingen na het optreden van een verzekeringsgeval en de gevolgen bij schending van de verplichtingen
6.1. Verzekeringsnemer en verzekerde persoon zijn verplicht na het optreden van een verzekeringsgeval

a. de schade zo gering mogelijk te houden en alles te vermijden, wat tot een onnodige verhoging van de kosten zou kunnen leiden;
b. de schade onmiddellijk, uiterlijk na afloop van de reis HanseMerkur te melden;
c. HanseMerkur ieder redelijk onderzoek naar oorzaak en hoogte van de prestatieplicht toe te staan, alle hiervoor nuttige inlichtingen te verschaffen en volgende documenten in te dienen: verzekeringspolis, proces-verbaal resp. politieverslag, de mededeling van restitutie van een mede betrokken verzekeringsonderneming en originele kwitanties.

6.2. Ontstane schade moet onmiddellijk aan de verhuurder worden gemeld, waarbij ook rekening moet worden gehouden met de huurvoorwaarden. Over de aard en de omvang van de beschadigingen moet er van de verhuurder een schriftelijke verklaring worden gevraagd, die bij de schademelding aan HanseMerkur moet worden bijgevoegd.

6.3. Bovendien moet schade ten gevolge van strafbare handelingen door derden onmiddellijk en in detail bij het dichtstbijzijnde politiebureau worden aangegeven. Het volledige proces-verbaal moet aan HanseMerkur worden overhandigd.

6.4. Schendt de verzekeringsnemer / de verzekerde persoon één van de contractueel overeengekomen verplichtingen, is HanseMerkur van de betalingsverplichting vrijgesteld, behalve wanneer de schending noch door opzet noch door grove nalatigheid ontstond. Bij schending ten gevolge van grove nalatigheid is HanseMerkur in zoverre tot prestaties verplicht, als de schending noch invloed op de constatering van het verzekeringsgeval noch op de vaststelling of de omvang van de vergoeding van de verzekeraar heeft gehad.

Artikel 7. Redenen voor verbeurte, termijn voor het instellen van een eis, verjaring

7.1. HanseMerkur is geen vergoeding verschuldigd, wanneer:
a. de verzekeringsnemer resp. de verzekerde persoon het verzekeringsgeval opzettelijk heeft veroorzaakt;
b. de verzekeringsnemer resp. de verzekerde persoon HanseMerkur opzettelijk over de omstandigheden probeert te bedriegen, die voor de reden of voor de hoogte van de vergoeding belangrijk zijn;
c. de verzekeringsnemer resp. de verzekerde persoon het verzekeringsgeval door grove nalatigheid heeft veroorzaakt of in het kader van een verzekeringsgeval, vooral bij de schadeaangifte, opzettelijk een onjuiste verklaring aflegt, ook als hierdoor geen nadeel voor HanseMerkur ontstaat.

7.2 Er is ook geen vergoeding verschuldigd, wanneer een vergoeding werd afgewezen en aanspraken op vergoeding niet binnen zes maanden gerechtelijk geldend worden gemaakt. De termijn begint pas nadat hanseMerkur de ingebrachte eis tot vergoeding onder opgaaf van de met beëindiging van de termijn gepaard gaande rechtsgevolgen schriftelijk heeft afgewezen.

7.3 Aanspraken die voortkomen uit deze verzekeringsovereenkomst verjaren na twee jaren. De verjaring begint met het einde van het jaar, waarin de vergoeding opgeëist kan worden. Werd een eis van de verzekeringsnemer aan HanseMerkur gesteld, telt de periode van het stellen van de eis tot aan de ingang van de schriftelijke beslissing van HanseMerkur bij de termijnberekening niet mee.

Artikel 8. Aanspraak tegenover derden

De eisen van de verzekeringsnemer resp. van de verzekerde persoon tegenover derden gaan in de wettelijke omvang over op HanseMerkur, voor zover zij de schade heeft vergoed. Indien noodzakelijk, is de verzekeringsnemer verplicht een afstandsverklaring tegenover HanseMerkur af te geven.

Artikel 9. Toepasselijk recht / contracttaal / rechten en indienen van claims

9.1. Het Duitse recht is van toepassing, in zoverre het niet in tegenspraak is met internationaal recht.

9.2. Contracttaal is de Duitse taal.

9.3. Alle overeengekomen bepalingen zijn inhoudelijk voor alle verzekerde personen geldig. Het uitoefenen van rechten voortvloeiend uit dit verzekeringscontract en het indienen van claims onder deze verzekering zijn uitsluitend voorbehouden aan de verzekeringsnemer.

Premie

De premie voor de HanseMerkur verzekering zonder eigen risico voor huurvoertuigen bedraagt € 6.00 per dag voor een camper en € 3,50 voor auto's. Onder campers verstaan wij alle voertuigen waar in geslapen kan worden, dus ook de Spaceship. Wijzigingen onder voorbehoud

Belangrijke aanwijzingen in geval van schade

Wilt u een claim inzake uw verzekering zonder eigen risico indienen, let dan op het volgende:

a. De schade moet onmiddellijk, ten laatste na afloop van de reis, bij HanseMerkur worden gemeld.
b. Onderstaande documenten moeten aan HanseMerkur worden overgemaakt:
   – de boekingsbevestiging van het huurvoertuig resp. het huurcontract
   – de verzekeringspolis resp. het verzekeringsbewijs
   – het schadeformulier van de verhuurder
   – het proces-verbaal resp. politieverslag, in zoverre de schade door de politie werd opgenomen
   – de mededeling van restitutie van een mede betrokken verzekeringsonderneming
c. In geval van schade stuurt u de bovengenoemde originele documenten naar:

HanseMerkur Reiseversicherung AG,
Abt. RLK/Leistung
Siegfried-Wedells-Platz 1
D-20352 Hamburg
Duitsland
Internet: www.hmrv.de

Kopie polis mee op reis

Het is raadzaam dat u een fotokopie van de verzekeringspolis meeneemt, zo beschikt u altijd over de benodigde gegevens.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 15. Reisvoorwaarden van de ANVR

De reisvoorwaarden van de Vereniging van ANVR-Reisorganisatoren zijn tot stand gekomen in juni 1995, dit in overleg met de Consumentenbond in het kader van de Commissie voor Consumenten aangelegenheden (CCA) van de Sociaal-Economische Raad (SER).

Deze ANVR-Reis- en Boekingsvoorwaarden zijn herzien in september 2011 en gelden voor reizen met vertrek nà 31 maart 2012. U kunt deze voorwaarden ook nalezen op www.anvr.nl.

Zijn de ANVR-Reisvoorwaarden of de ANVR-Boekingsvoorwaarden van toepassing?

Voor alle reizen van Pacific Island Travel zijn de ANVR-Reisvoorwaarden van toepassing. Deze gelden voor het gehele traject, dus van 'Vóór het boeken van de reis' tot en met 'Na de reis'.

Let op ! - als u in uw reis een deel van de reis elders heeft geboekt, dan zijn wij (PIT) niet verantwoordelijk voor die reisonderdelen die u elders heeft geboekt. Ook niet voor evt. problemen die te maken hebben met de aansluiting tussen reisonderdelen die u bij ons en die u elders heeft geboekt.

Houdt er rekening mee dat de meeste Nederlandse online-aanbieders op hun reizen slechts de ANVR-Boekingsvoorwaarden van toepassing hebben verklaard. Dat betekend dat ze bijv. op geen enkele wijze verantwoordelijk zijn voor de kwaliteit en uitvoering van het reisonderdeel. Voor buitenlandse online-aanbieders van reizen is meestal buitenlands recht van toepassing. Dat betekend dat u bij problemen veel moeite kan hebben om uw gelijk te halen.

Wij (PIT) raden u - in uw eigen belang - sterk af om in uw reis reisonderdelen van meerdere reisorganisaties te combineren, en al helemaal niet in combinatie met reisonderdelen van online-aanbieders.

ANVR-Reisvoorwaarden (september 2011)
Ingaande per 1 april 2012
gedeponeerd bij het hoofdkantoor van de ANVR

Artikel 1 Inleidende bepalingen

1.1. In deze reisvoorwaarden wordt verstaan onder:
Reisorganisator: degene die, in de uitoefening van zijn bedrijf, op eigen naam aan het publiek of aan een groep personen van te voren georganiseerde reizen aanbiedt.
Reiziger:
a. de wederpartij van de reisorganisator, of
b. degene te wiens behoeve de reis is bedongen en die dat beding heeft aanvaard, of
c. degene aan wie overeenkomstig artikel 11 van deze voorwaarden de rechtsverhouding tot de reisorganisator is overgedragen.
Reisovereenkomst: de overeenkomst waarbij een reisorganisator zich jegens zijn wederpartij verbindt tot het verschaffen van een door hem aangeboden van te voren georganiseerde reis die een overnachting of een periode van meer dan 24 uren omvat alsmede tenminste twee van de volgende diensten:
a. vervoer;
b. verblijf;
c. een andere, niet met vervoer of verblijf verband houdende toeristische dienst, die een significant deel van de reis uitmaakt.
Eigen-vervoerreizen: reizen waarbij de reiziger alleen vakantieaccommodatie reserveert en het vervoer zelf organiseert.
Boekingskantoor: het bedrijf dat tussen de reiziger en de reisorganisator bemiddelt bij het sluiten van de reisovereenkomst.
Werkdagen: de dagen maandag tot en met zaterdag, uitgezonderd wettelijk erkende feestdagen.
Kantooruren: maandag tot en met vrijdag van 09.00 - 17.30 uur en zaterdag van 10.00 - 16.00 uur.

1.2. Deze reisvoorwaarden zijn van toepassing op alle reisovereenkomsten. De reisorganisator kan bedingen dat deze reisvoorwaarden ook van toepassing zijn op overeenkomsten met betrekking tot andere reizen, waaronder eigen-vervoerreizen en pendelreizen per bus, mits dit in de publicatie wordt vermeld.

1.3. Onder de aanduiding "Europa en de Middellandse Zeelanden" wordt verstaan: het Europese continent, inclusief Spaanse (Canarische) eilanden en Portugese (Madeira, Azoren) eilanden, resp. alle landen in Azië en Afrika grenzend aan de Middellandse Zee.

VÓÓR HET BOEKEN VAN DE REIS

Artikel 2 Informatie van de reisorganisator

2.1. Uiterlijk bij de totstandkoming van de overeenkomst zal door of vanwege de reisorganisator algemene op de Nederlandse nationaliteit afgestemde informatie betreffende paspoorten, visa en eventuele formaliteiten op gezondheidsgebied aan de reiziger worden verstrekt. De reiziger is zelf verantwoordelijk om bij de betrokken autoriteiten de nodige aanvullende informatie in te winnen en tevens tijdig voor vertrek na te gaan of de eerder verkregen informatie intussen niet is gewijzigd.

2.2. Door of vanwege de reisorganisator zal de reiziger informatie worden verstrekt over de mogelijkheid tot het afsluiten van een annuleringskostenverzekering en een reisverzekering. De reisorganisator mag aan het sluiten van een reisovereenkomst de voorwaarde verbinden dat de reiziger een reisverzekering sluit en kan tevens bewijs van zo'n verzekering verlangen. De reisorganisator vermeldt een dergelijke voorwaarde duidelijk in de aanbieding.

2.3. De reisorganisator draagt geen verantwoordelijkheid voor algemene informatie in foto's, folders, advertenties, websites en andere informatiedragers, voor zover onder verantwoordelijkheid van derden opgesteld of uitgegeven.

2.4. Bij vliegvervoer wordt de identiteit van de uitvoerende luchtvaartmaatschappij zodra deze bij de reisorganisator bekend is aan de reiziger bekendgemaakt, zo mogelijk bij boeking en uiterlijk bij het verstrekken van de reisbescheiden.

Artikel 3 Informatie door de reiziger

3.1. De reiziger verstrekt het boekingskantoor of de reisorganisator voor of uiterlijk bij het sluiten van de overeenkomst alle gegevens omtrent hemzelf en de door hem aangemelde reizigers die van belang kunnen zijn voor het sluiten of de uitvoering van de overeenkomst. Daartoe behoren indien beschikbaar het nummer van zijn mobiele telefoon en e-mailadres.

3.2. Met name dient de reiziger informatie te verstrekken van hemzelf en van de door hem aangemelde reizigers met betrekking tot zijn/hun lichamelijke en/of geestelijke toestand (waaronder het gebruik van alcohol, drugs of medicijnen) als die lichamelijke en/of geestelijke toestand kan leiden tot mogelijk ongemak, gevaar of risico's voor de reiziger dan wel andere reizigers (passagiers en/of bemanning) of bezittingen van derden. De reiziger is zich ervan bewust dat de vervoerder (bijvoorbeeld de gezagvoerder van een vliegtuig) hem het recht op verder vervoer kan ontzeggen als de informatie niet correct blijkt of niet wordt verstrekt. Informatie moet ook worden verstrekt met betrekking tot een beperkte mobiliteit, alsmede bij de noodzaak tot het begeleiden van minderjarige en mindervalide reizigers, zwangere vrouwen, zieken en andere medereizigers. Het is de reiziger bekend dat de vervoerder zich het recht voorbehoudt om ten aanzien van bepaalde medische condities een medische verklaring te verlangen en bij ontbreken van die verklaring de reiziger het recht op (verder) vervoer te ontzeggen.

3.3. Tevens vermeldt de reiziger bijzonderheden die van belang kunnen zijn voor de goede uitvoering van de reis door de reisorganisator omtrent de hoedanigheid of de samenstelling van de door hem aangemelde groep reizigers.

3.4. Indien de reiziger in zijn informatieplicht tekortschiet en dit tot gevolg heeft dat deze reiziger(s) door de reisorganisator van (verdere) deelname aan de reis overeenkomstig het bepaalde in artikel 18 lid 2 wordt (worden) uitgesloten, worden de in dat artikel bedoelde kosten aan hem in rekening gebracht.

Artikel 4 Essenties

4.1. Op medische gronden kunnen afwijkingen van of toevoegingen aan de door de reisorganisator aangeboden reis worden verlangd (medische essenties). De reisorganisator zal een reële inspanning leveren teneinde hieraan gevolg te geven, tenzij dat in alle redelijkheid niet van hem kan worden gevergd. Medische essenties behoeven de nadrukkelijke schriftelijke instemming van de reisorganisator.

4.2. De reisorganisator heeft in geval van een medische essentie het recht per boeking een redelijk bedrag in rekening te brengen voor aan de afwijking of toevoeging verbonden organisatiekosten, communicatiekosten en eventuele, door de bij de uitvoering van de reis betrokken dienstverleners in rekening gebrachte extra kosten. Eventuele kosten inzake medische essenties kunnen slechts in rekening worden gebracht indien de reiziger en de reisorganisator dit overeenkomen.

4.3. Een essentieverzoek op andere dan medische gronden (andere essenties) neemt de reisorganisator alleen in behandeling, als dit een redelijke kans van slagen heeft. In dat geval heeft hij het recht om hiervoor een redelijk bedrag in rekening te brengen, te weten de aan het verzoek verbonden organisatiekosten, communicatiekosten en eventuele, door de bij de uitvoering van de reis betrokken dienstverleners in rekening gebrachte extra kosten. Ook deze verzoeken behoeven de uitdrukkelijke schriftelijke instemming van de reisorganisator.

4.4. De hoogte van de in dit artikel genoemde vergoedingen worden in de aanbieding van de reisorganisator vermeld.

HET BOEKEN VAN DE REIS (Inhoud en vastlegging)

Artikel 5 Totstandkoming en inhoud overeenkomst

5.1. Aanbod en aanvaarding
a. De overeenkomst komt tot stand door aanvaarding door de reiziger van het aanbod van de reisorganisator inclusief de toepasselijke voorwaarden. De aanvaarding kan hetzij rechtstreeks, hetzij via bemiddeling van een boekingskantoor plaatsvinden. Na totstandkoming van de overeenkomst ontvangt de reiziger schriftelijk of langs elektronische weg zo spoedig mogelijk een bevestiging hiervan, eventueel in de vorm van een factuur.
b. Bij boeking via internet richt de reisorganisator het boekingsproces zodanig in dat de reiziger er vóór de aanvaarding op gewezen wordt dat hij een overeenkomst

aangaat en welke voorwaarden van toepassing zijn. Door de bevestiging van de boeking door de reisorganisator is de reiziger aan deze overeenkomst gebonden.

5.2. Herroeping aanbod
Het aanbod van de reisorganisator is vrijblijvend en kan zo nodig door deze worden herroepen. Herroeping wegens correctie van fouten in de berekening van de reissom of van andere fouten is toegestaan. De herroeping dient zo spoedig mogelijk, doch vóór 16.00 uur de volgende werkdag (reizen naar Europa en de Middellandse Zeelanden) resp. vóór 12.00 uur de tweede werkdag (reizen naar overige bestemmingen) na de dag van aanvaarding te geschieden onder opgaaf van redenen.
De reiziger heeft in dat geval recht op onverwijlde restitutie van eventueel betaalde gelden.

5.3. Kennelijke fouten
Kennelijke fouten en kennelijke vergissingen binden de reisorganisator niet. Dergelijke fouten en vergissingen zijn fouten en vergissingen die – vanuit het perspectief van de gemiddelde reiziger – op het eerste gezicht als zodanig kenbaar zijn of zouden moeten zijn.

5.4. Opzegging reisorganisator wegens te geringe deelname
De reisorganisator heeft het recht de overeenkomst met onmiddellijke ingang op te zeggen, indien het aantal aanmeldingen kleiner is dan het vereiste minimum aantal. Hij vermeldt de opzegtermijn en het vereiste minimum aantal aanmeldingen duidelijk in de aanbieding. De opzegging dient binnen de in de aanbieding genoemde termijn en schriftelijk te geschieden. De artikelen 13 en 15 zijn niet van toepassing.

5.5. Aanmelder
a. Degene die namens of ten behoeve van een ander een overeenkomst aangaat (de aanmelder), is hoofdelijk aansprakelijk voor alle verplichtingen die uit de overeenkomst voortvloeien.
b. Alle verkeer (ook het betalingsverkeer) tussen de reiziger(s) enerzijds en de reisorganisatie en/of het boekingskantoor anderzijds verloopt uitsluitend via de aanmelder.
c. De (andere) reiziger(s) is (zijn) voor zijn (hun) eigen aandeel in de overeenkomst aansprakelijk.

5.6. Gegevens en voorbehouden in publicatie
a. Indien de overeengekomen reis is opgenomen in een publicatie van de reisorganisator maken de hierin opgenomen gegevens mede deel uit van de overeenkomst.
b. Indien de reisorganisator algemene voorbehouden in het algemene gedeelte van het programma heeft opgenomen en deze in strijd zijn met de reisvoorwaarden, gelden de voor de reiziger meest gunstige bepalingen.

5.7. Vertrek- en aankomsttijden
Voor vervoersonderdelen van de reis zullen vertrek- en aankomsttijden worden vermeld in de reisbescheiden. Deze tijden zijn definitief. De reisorganisator kan hier alleen binnen redelijke grenzen en alleen indien handhaving van deze tijden redelijkerwijs niet van hem kan worden gevergd van afwijken. In dat geval zijn de artikelen 14 en 15 niet van toepassing.

5.8. Afwijkingen van percentages in artikel 6 en 12
De reisorganisator kan van de in de artikelen 6 en 12 genoemde percentages afwijken, doch alleen indien de afwijkende percentages vooraf bekend zijn gemaakt in de publicatie en/of aanbieding en de positie van de reiziger versterken. Dit laat onverlet de toegestane afwijkingen als bedoeld in art. 6 lid 1 en art. 12 lid 2.

Artikel 6 Betaling, rente en incassokosten

6.1. a. Bij het totstandkomen van de overeenkomst dient een aanbetaling van 15 % van de totale overeengekomen reissom te worden voldaan. Organisatoren van cruises, lijndienstreizen, rondreizen (inclusief camperverhuur), avontuurlijke reizen, eigen-vervoerreizen inzake de verhuur van motorboten of zeiljachten, resp. reizen met bezoeken aan nationale parken incl. "pretparken" of bezoeken aan culturele- of sportevenementen, en van reizen buiten Europa en de Middellandse Zeelanden kunnen hiervan afwijken. Zij maken dat vooraf duidelijk aan de reiziger kenbaar.
b. In geval van eigen-vervoerreizen naar hotels bedraagt de aanbetaling 20 % van de reissom.
c. In geval van eigen-vervoerreizen naar wooneenheden zoals bungalows, appartementen, stacaravans, campingstaanplaatsen bedraagt de aanbetaling 30 % van de reissom.

6.2. Het restant van de reissom moet uiterlijk zes weken voor de dag van vertrek (bij eigen-vervoerreizen voor de aankomstdatum van het eerst geboekte verblijf) in het bezit zijn van het boekingskantoor. Bij niet tijdige betaling is de reiziger in verzuim. Hij wordt daar door of namens de reisorganisator schriftelijk op gewezen en heeft dan alsnog de mogelijkheid het nog verschuldigde bedrag binnen 7 werkdagen te voldoen. Indien betaling ook dan uitblijft, wordt de overeenkomst geacht te zijn geannuleerd op de dag van verzuim. De reisorganisator heeft het recht om de daarvoor verschuldigde annuleringskosten in rekening te brengen. In dat geval zijn de bepalingen van artikel 12 van toepassing en worden de reeds betaalde gelden met de annuleringsgelden verrekend.

6.3. Indien de overeenkomst binnen 6 weken voor de dag van vertrek tot stand komt, moet terstond de gehele reissom worden voldaan.

6.4. De reiziger die niet tijdig aan een geldelijke verplichting jegens de reisorganisator heeft voldaan, is over het nog verschuldigde bedrag de wettelijke rente verschuldigd. Voorts is hij gehouden tot vergoeding van in redelijkheid door de reisorganisator gemaakte buitengerechtelijke kosten.

Artikel 7 Reissom

7.1. De gepubliceerde reissom geldt per persoon, tenzij anders aangegeven. Hierin zijn begrepen de diensten en voorzieningen in de publicatie vermeld, al of niet in verschillende kostenelementen gespecificeerd, inclusief de op het moment van publicatie bekende onvermijdbare bijkomende kosten die de reiziger voor de aangeboden diensten moet betalen. Onder onvermijdbare bijkomende kosten worden verstaan kosten die onlosmakelijk verbonden zijn met de aangeboden dienst. Daaronder vallen niet de kosten van aanvullende diensten die op verzoek van de reiziger door de reisorganisator of door derden worden verleend, zoals verzekeringspremies, alsmede kosten welke bij boeking per reisgezelschap worden geheven en variëren naar gelang de grootte van het reisgezelschap, en reserveringskosten die per verkoopkanaal kunnen variëren.

7.2. De gepubliceerde reissom is gebaseerd op de prijzen, heffingen en belastingen, zoals deze de reisorganisator bekend waren ten tijde van publicatie ervan.

PERIODE NA BOEKING TOT EN MET UITVOERING VAN DE REIS

Artikel 8 Wijzigingen reissom

8.1. De reisorganisator heeft het recht om tot 20 dagen voor de dag van vertrek (bij eigen-vervoerreizen voor de aankomstdatum van het eerst geboekte verblijf) de reissom te verhogen in verband met wijzigingen in de vervoerskosten (met inbegrip van brandstofkosten), de verschuldigde belastingen en heffingen. De reisorganisator zal daarbij aangeven op welke wijze de verhoging is berekend. Bedoelde wijzigingen zullen ook aanleiding geven tot verlaging van de reissom, tenzij dit, gelet op de daaraan verbonden kosten, in redelijkheid niet van de reisorganisator kan worden gevergd. De reisorganisator zal de reiziger aangeven op welke wijze de verlaging is berekend. Als de reissom tijdig is betaald, is de termijn waarbinnen de reissom niet meer verhoogd mag worden, zes weken in plaats van 20 dagen voor vertrek.

8.2. a. In afwijking van het bepaalde in lid 1 zal de reisorganisator na de totstandkoming van de reisovereenkomst de reissom van chartervliegreizen binnen Europa en naar de Middellandse Zeelanden niet wijzigen.
b. In afwijking van het in sub a. bepaalde en uitsluitend in geval van onvoorzienbare
– verhogingen van verschuldigde belastingen of heffingen, of
– extreme verhoging van de vervoerskosten
kan de reisorganisator tot 20 dagen voor de dag van vertrek de reissom verhogen. ANVR en de Consumentenbond bepalen samen of van een dergelijke situatie sprake is. Indien daarover geen overeenstemming bereikt wordt, zal een in gezamenlijk

overleg aan te wijzen onafhankelijke derde worden gevraagd hierover een partijen bindende uitspraak te doen.

8.3. De reiziger kan de reisorganisator in geval van een aangekondigde prijsverhoging van de luchtvervoerskosten verzoeken deze vervoerskosten volledig te betalen ter voorkoming van de prijsverhoging. Als dit verzoek kan worden ingewilligd en de vervoerskosten volledig zijn betaald en het ticket is uitgegeven, geldt dat de reisorganisator het deel vervoerskosten in de reissom niet meer zal wijzigen. In die gevallen worden de annuleringskosten van artikel 12 minimaal verhoogd met de betaalde luchtvervoerskosten.

8.4. a. De reiziger heeft het recht een verhoging van de reissom als bedoeld in lid 1 en 2 af te wijzen. Hij moet - op straffe van verval - van dit recht gebruik maken binnen 3 werkdagen na ontvangst van de mededeling van de verhoging.

b. Indien de reiziger de verhoging afwijst, heeft de reisorganisator het recht de overeenkomst op te zeggen. Hij moet - op straffe van verval - binnen 7 werkdagen na ontvangst door de reiziger van de mededeling over de verhoging van dit recht gebruik maken. Alsdan heeft de reiziger recht op kwijtschelding of onmiddellijke restitutie van reeds betaalde gelden. De artikelen 13, 14 en 15 zijn niet van toepassing.

Artikel 9 Reisbescheiden en benodigde reisdocumenten reiziger

9.1. De reisorganisator stelt de benodigde reisbescheiden uiterlijk 10 dagen voor de dag van vertrek (bij eigen-vervoerreizen: voor de aankomstdatum van het eerst geboekte verblijf) in het bezit van de reiziger, tenzij dit redelijkerwijs niet van de reisorganisator kan worden gevergd.

9.2. Indien de reiziger uiterlijk 5 werkdagen voor vertrek nog geen reisbescheiden ontvangen heeft, meldt hij dit onverwijld bij de reisorganisator of het boekingskantoor.

9.3. Ingeval een reis wordt geboekt binnen 10 dagen voor de dag van vertrek (bij eigen-vervoerreizen: voor de aankomstdatum van het eerst geboekte verblijf) geeft de reisorganisator of het boekingskantoor aan wanneer en op welke wijze de benodigde reisbescheiden in het bezit van de reiziger worden gesteld. Als de reiziger deze niet dienovereenkomstig ontvangen heeft, meldt hij dit onverwijld bij de reisorganisator of het boekingskantoor.

9.4. De reiziger is zelf verantwoordelijk voor het bij zich hebben van de benodigde documenten, zoals een geldig paspoort, of, waar toegestaan, een identiteitskaart en de eventueel vereiste visa, bewijzen van inentingen en vaccinaties, rijbewijs en groene kaart.
Indien de reiziger de reis niet (geheel) kan maken wegens het ontbreken van enig (geldig) document, komt zulks met alle daaraan verbonden gevolgen voor zijn rekening, tenzij de reisorganisator heeft toegezegd voor dat document te zullen zorgen en het ontbreken daarvan hem kan worden toegerekend, of als de reisorganisator tekort is geschoten in zijn informatieplicht van artikel 2 lid 1.

Artikel 10 Wijzigingen door de reiziger

10.1. Na totstandkoming van de overeenkomst kan de reiziger wijziging daarvan verzoeken. Hiervoor geldt de voorwaarde, dat de reiziger de gewijzigde reissom onder aftrek van de reeds betaalde gelden voldoet. Bovendien is hij gehouden hiervoor een in de aanbieding vermeld bedrag aan wijzigingskosten per boeking en eventuele communicatiekosten te voldoen. Over het verzoek zal zo spoedig mogelijk worden beslist. Tot 28 dagen voor vertrek zullen deze wijzigingen voor zover mogelijk worden aangebracht en in dat geval schriftelijk door de reisorganisator worden bevestigd.

10.2. Afwijzing van de door de reiziger gewenste wijzigingen zal door de reisorganisator met redenen worden omkleed en de reiziger onverwijld worden meegedeeld. De reiziger kan de oorspronkelijke overeenkomst handhaven dan wel annuleren. In dat laatste geval is artikel 12 van toepassing. Bij uitblijven van een reactie van de reiziger op de afwijzing van zijn verzoek wordt de oorspronkelijke overeenkomst uitgevoerd.

10.3. Wijziging van de vertrekdatum of vermindering van het aantal betalende passagiers wordt beschouwd als een (deel-)annulering waarop artikel 12 van toepassing is. In dat geval zijn geen wijzigings- of communicatiekosten verschuldigd.

Artikel 11 In-de-plaatsstelling

11.1. Tijdig voor de aanvang van de reis kan de reiziger zich laten vervangen door een ander. Daarvoor gelden de volgende voorwaarden:
- de ander voldoet aan alle aan de overeenkomst verbonden voorwaarden; en
- het verzoek wordt uiterlijk 7 dagen vóór vertrek ingediend, dan wel zo tijdig dat de benodigde handelingen en formaliteiten nog kunnen worden verricht; en
- de voorwaarden van de bij de uitvoering betrokken dienstverleners verzetten zich niet tegen deze in-de-plaatsstelling.

11.2. De aanmelder, de reiziger en degene die hem vervangt zijn hoofdelijk aansprakelijk tegenover de reisorganisator voor de betaling van het nog verschuldigde gedeelte van de reissom, de in artikel 10 lid 1 bedoelde wijzigings- en communicatiekosten en de eventuele extra kosten als gevolg van de vervanging.

Artikel 12 Annulering door de reiziger

12.1. Standaard annuleringskosten
Indien een overeenkomst wordt geannuleerd, kan de reisorganisator de reiziger naast eventueel verschuldigde reserveringskosten de volgende annuleringskosten in rekening brengen:
- bij annulering tot de 42ste dag (exclusief) vóór de vertrekdag: de aanbetaling;
- bij annulering vanaf de 42ste dag (inclusief) tot de 28ste dag (exclusief) vóór de vertrekdag: 35% van de reissom;
- bij annulering vanaf de 28ste dag (inclusief) tot de 21ste dag (exclusief) vóór de vertrekdag: 40% van de reissom;
- bij annulering vanaf de 21ste dag (inclusief) tot de 14de dag (exclusief) vóór de vertrekdag: 50% van de reissom;
- bij annulering vanaf de 14de dag (inclusief) tot de 5de dag (exclusief) vóór de vertrekdag: 75% van de reissom;
- bij annulering vanaf de 5de dag (inclusief) tot de vertrekdag: 90% van de reissom; - bij annulering op de vertrekdag of later: de volledige reissom.

12.2. Afwijkende annuleringskosten

a. Voor eigen-vervoerreizen naar wooneenheden zoals bungalows, appartementen, stacaravans en campingstaanplaatsen, zijn naast eventueel verschuldigde reserveringskosten de volgende annuleringskosten verschuldigd:
- bij annulering tot de 42ste dag (exclusief) vóór de vertrekdag: de aanbetaling;
- bij annulering vanaf de 42ste dag (inclusief) tot de 28ste dag (exclusief) vóór de vertrekdag: 60% van de reissom;
- bij annulering vanaf de 28ste dag (inclusief) tot de vertrekdag: 90% van de reissom;
- bij annulering op de vertrekdag of later: de volledige reissom.

b. Indien een reis is samengesteld uit verschillende onderdelen, waarop verschillende annuleringsbepalingen van toepassing zijn, gelden per onderdeel de specifiek hierop van toepassing zijnde bepalingen.

c. Organisatoren van cruises, lijndienstreizen, rondreizen, avontuurlijke reizen en reizen buiten Europa en de Middellandse Zeelanden kunnen afwijken van het bepaalde in lid 1. Zij maken dat vooraf aan de reiziger kenbaar.

d. Indien het vervoer per lijndienst wordt uitgevoerd of bijzondere diensten worden aangeboden zoals camperhuur, huur van motorboten of zeiljachten, autohuur, bezoek aan nationale parken incl. "pretparken" of bezoek aan culturele- of sportevenementen, kunnen voor dat vervoer c.q. die bijzondere diensten afwijkende annuleringsbepalingen gelden. Deze worden vooraf aan de reiziger kenbaar gemaakt.

12.3. Deelannulering

a. Indien een reiziger uit een reisgezelschap zijn aandeel in een overeenkomst voor een gezamenlijk verblijf in een hotel, appartement, vakantiewoning of andere accommodatie annuleert, is hij annuleringskosten verschuldigd.

b. Als de grootte van het resterende gezelschap in de prijstabel voor deze accommodatie voorkomt, doet de

reisorganisator aan de overblijvende reiziger(s) een bij de nieuwe groepsgrootte passend wijzigingsvoorstel voor dezelfde periode en in dezelfde accommodatie.

c. Voor de sub b. bedoelde reiziger(s) wordt de reissom gewijzigd conform de prijstabel. Voor de betaling van de gewijzigde reissom zullen de normale betalingsregels van artikel 6 gelden.

d. Indien het wijzigingsaanbod niet mogelijk is of niet wordt geaccepteerd, wordt de overeenkomst voor alle reizigers geannuleerd en zijn alle reizigers annuleringsgeld verschuldigd.

e. Het totaalbedrag van annuleringsgeld en gewijzigde reissom zal de totale reissom van de oorspronkelijke reizigers nooit te boven gaan. Een eventueel overschot wordt op de nieuwe reissom in mindering gebracht.

12.4. Minder schade
De reiziger die de reis annuleert, is gehouden de annuleringskosten conform het bepaalde in de vorige leden te voldoen, tenzij hij gemotiveerd aangeeft waarom de schade van de reisorganisator lager is uitgevallen. In dat geval zal de reisorganisator deze lagere schade in rekening brengen. Onder schade wordt verstaan geleden verlies en gederfde winst.

12.5. Geen kosten bij dekkingsbeperking/uitkeringsvatbare situatie
Reizen naar een gebied waarvoor een door de Calamiteitencommissie van het Calamiteitenfonds vastgestelde dekkingsbeperking dan wel uitkeringsvatbare situatie geldt, kunnen door de reiziger vanaf 30 dagen voor vertrek kosteloos worden geannuleerd of, indien mogelijk en gewenst, omgeboekt.

12.6. Buiten kantooruren
Annuleringen buiten kantooruren worden geacht te zijn verricht op de eerstvolgende werkdag.

12.7. In-de-plaatsstelling
In geval geen annulering plaatsvindt, maar de reiziger voor in-de-plaatsstelling kiest, is artikel 11 van toepassing.

Artikel 13 Opzegging door de reisorganisator

13.1. De reisorganisator heeft het recht de overeenkomst op te zeggen wegens gewichtige omstandigheden.

13.2. Onder gewichtige omstandigheden worden verstaan omstandigheden die van zodanige aard zijn dat verdere gebondenheid van de reisorganisator aan de overeenkomst in redelijkheid niet kan worden gevergd.

13.3. Een gewichtige omstandigheid voor de reisorganisator is in ieder geval aanwezig als vóór datum vertrek een voor dat gebied door de Calamiteitencommissie van het Calamiteitenfonds vastgestelde dekkingsbeperking, dan wel uitkeringsvatbare situatie geldt.

13.4. a. Indien de oorzaak van de opzegging aan de reiziger kan worden toegerekend, komt de hieruit voortvloeiende schade voor rekening van de reiziger.

b. Indien de oorzaak van de opzegging aan de reisorganisator kan worden toegerekend, komt de hieruit voortvloeiende schade voor rekening van de reisorganisator. Of zulks het geval is, wordt bepaald aan de hand van artikel 15.

c. Indien de oorzaak van de opzegging noch aan de reiziger noch aan de reisorganisator kan worden toegerekend, dragen partijen ieder hun eigen schade zoals nader uitgewerkt in artikel 16.

13.5. Indien de reisorganisator door de opzegging geld bespaart, heeft de reiziger voor zijn deel recht op het bedrag van die besparing.

Artikel 14 Wijzigingen door de reisorganisator

14.1. a. De reisorganisator heeft het recht de overeengekomen dienstverlening te wijzigen wegens gewichtige omstandigheden als nader omschreven in artikel 13 lid 2. Wijzigingen deelt de reisorganisator binnen 3 kalenderdagen aan de reiziger mee, nadat hij van de wijziging op de hoogte is gesteld. Vanaf 10 dagen voor vertrek (bij eigen-vervoerreizen: voor de aankomstdatum van het eerst geboekte verblijf) deelt hij deze binnen 1 kalenderdag mee.

b. Als de wijziging één of meer wezenlijke punten betreft kan de reiziger de wijziging(en) afwijzen.

c. Als de wijziging één of meer niet-wezenlijke punten betreft kan de reiziger de wijziging slechts afwijzen indien de wijziging hem tot nadeel van meer dan geringe betekenis strekt.

d. Indien de reisorganisator door de wijziging geld bespaart, heeft de reiziger voor zijn deel recht op het bedrag van die besparing.

14.2. a. In geval van wijziging doet de reisorganisator de reiziger indien mogelijk een alternatief aanbod. Dit doet hij binnen 3 kalenderdagen nadat de reisorganisator van de wijziging op de hoogte is gesteld. Vanaf 10 dagen voor vertrek (bij eigen-vervoerreizen: voor de aankomstdatum van het eerst geboekte verblijf) geldt hiervoor een termijn van 1 kalenderdag.

b. Het alternatieve aanbod dient minstens gelijkwaardig te zijn. De gelijkwaardigheid van alternatieve accommodatie moet worden beoordeeld naar objectieve maatstaven en dient te worden bepaald naar de volgende omstandigheden die uit het vervangende aanbod moeten blijken:
- de situering van de accommodatie in de plaats van bestemming;
- de aard en klasse van de accommodatie;
- de faciliteiten die de accommodatie verder biedt.

Bij de hier bedoelde beoordeling moet rekening worden gehouden met:
- de samenstelling van het reisgezelschap;
- de aan de reisorganisator bekendgemaakte en door hem schriftelijk bevestigde bijzondere eigenschappen of omstandigheden van de betrokken reiziger(s) die door de reiziger(s) als van wezenlijk belang zijn opgegeven;
- de door de reiziger verlangde afwijkingen van het programma of toevoegingen daaraan, die door de reisorganisator schriftelijk voor akkoord zijn bevestigd.

14.3. a. De reiziger die gebruik maakt van zijn recht om de wijziging of alternatief aanbod ingevolge de vorige leden af te wijzen, moet dit binnen 3 kalenderdagen na ontvangst van het bericht over de wijziging of van het alternatieve aanbod kenbaar maken. Vanaf 10 dagen voor vertrek geldt hiervoor een termijn van 1 kalenderdag.

b. Als de reiziger de wijziging of het alternatieve aanbod afwijst, heeft de reisorganisator het recht de overeenkomst met onmiddellijke ingang op te zeggen. Hij moet - op straffe van verval - van dit recht gebruik maken binnen 3 kalenderdagen na ontvangst van de afwijzing door de reiziger. Vanaf 10 dagen voor vertrek (bij eigen-vervoerreizen: voor de aankomstdatum van het eerst geboekte verblijf) geldt hiervoor een termijn van 1 kalenderdag.
De reiziger heeft in dat geval recht op kwijtschelding of teruggave van de reissom (of, indien de reis reeds ten dele is genoten, op teruggave van een evenredig deel daarvan) binnen 2 weken, onverminderd zijn eventuele recht op schadevergoeding als bedoeld in lid 5.

14.4. Wanneer een termijn uit de leden 1, 2 en 3 van dit artikel eindigt op een zon- of feestdag, wordt die termijn verlengd tot de eerstvolgende werkdag 12.00 uur.

14.5. a. Indien de oorzaak van de wijziging aan de reisorganisator kan worden toegerekend, komt de hieruit voortvloeiende schade van de reiziger voor rekening van de reisorganisator. Of zulks het geval is, wordt bepaald aan de hand van artikel 15.

b. Indien de oorzaak van de wijziging aan de reiziger kan worden toegerekend, komt de hieruit voortvloeiende schade voor rekening van de reiziger.

c. Indien de oorzaak van de wijziging noch aan de reiziger noch aan de reisorganisator kan worden toegerekend, dragen partijen ieder hun eigen schade zoals nader uitgewerkt in artikel 16.

14.6. Indien na aanvang van de overeengekomen reis een belangrijk gedeelte van de diensten, waarop de overeenkomst betrekking heeft, niet kan worden verleend, zorgt de reisorganisator ervoor dat passende, alternatieve regelingen worden getroffen met het oog op continuering van de reis. (Zie voor de kosten daarvan artikel 16.)
Indien dergelijke regelingen niet mogelijk zijn, verstrekt de reisorganisator de reiziger(s) indien nodig een gelijkwaardig vervoermiddel dat hem/hen terug brengt naar de plaats van vertrek dan wel een andere met de reiziger(s) overeengekomen plaats van terugkeer. (Zie voor de kosten daarvan artikel 16.)

14.7. De reisorganisator is, onverminderd het bepaalde in artikel 18 lid 4, verplicht de reiziger(s) te informeren over een door hem doorgevoerde wijziging in de vertrektijd. Deze verplichting geldt ten aanzien van de terugreis niet jegens reizigers die hebben geboekt voor uitsluitend vervoer en/of van wie het verblijfsadres niet bekend is.

Artikel 15 Aansprakelijkheid en overmacht

15.1. Onverminderd het bepaalde in de artikelen 13 en 14 is de reisorganisator verplicht tot uitvoering van de overeenkomst overeenkomstig de verwachtingen die de reiziger op grond van de overeenkomst redelijkerwijs mocht hebben.

15.2. Indien de reis niet verloopt overeenkomstig de in lid 1 bedoelde verwachtingen, is de reiziger verplicht daarvan zo spoedig mogelijk mededeling te doen aan de betrokkenen als bedoeld in artikel 19 lid 1.

15.3. Indien de reis niet verloopt overeenkomstig de in lid 1 bedoelde verwachtingen, is de reisorganisator onverminderd het bepaalde in de artikelen 16, 17 en 18 verplicht de eventuele schade van de reiziger te vergoeden, tenzij de tekortkoming in de nakoming niet aan de reisorganisator is toe te rekenen noch aan de persoon van wiens hulp hij bij de uitvoering van de overeenkomst gebruik maakt, omdat:
   a. de tekortkoming in de uitvoering van de overeenkomst is toe te rekenen aan de reiziger; of
   b. de tekortkoming in de uitvoering van de overeenkomst niet kon worden voorzien of niet kon worden opgeheven en toe te rekenen is aan een derde die niet bij de levering van de in de reis begrepen diensten is betrokken; of
   c. de tekortkoming in de uitvoering van de overeenkomst te wijten is aan een gebeurtenis die de reisorganisator of degene van wiens hulp hij bij de uitvoering van de overeenkomst gebruik maakt, met in achtneming van alle mogelijke zorgvuldigheid niet kon voorzien of verhelpen; of
   d. de tekortkoming in de uitvoering van de overeenkomst te wijten is aan overmacht als bedoeld in lid 5 van dit artikel.

15.4. Indien een cruise onderdeel is van de overeenkomst en de reiziger niet of niet tijdig de vertrekhaven kan bereiken doordat de vliegreis naar de vertrekhaven geen doorgang kan vinden ten gevolge van extreme weersomstandigheden en/of overheidsmaatregelen die de vlucht onmogelijk maken, komt dit in afwijking van lid 3 voor risico van de reiziger. Voorwaarde is dat de reiziger door of namens de reisorganisator voorafgaand aan de boeking op dit risico en de verzekerbaarheid daarvan is gewezen. De reiziger blijft in dat geval de volledige reissom verschuldigd, onder aftrek van de kosten van het luchtvervoer.

15.5. Onder overmacht wordt verstaan abnormale en onvoorzienbare omstandigheden die onafhankelijk zijn van de wil van degene die zich er op beroept en waarvan de gevolgen ondanks alle voorzorgsmaatregelen niet konden worden vermeden.

Artikel 16 Hulp en bijstand

16.1. a. De reisorganisator is naar gelang de omstandigheden verplicht de reiziger hulp en bijstand te verlenen, indien de reis niet verloopt overeenkomstig de verwachtingen die de reiziger op grond van de overeenkomst redelijkerwijs mocht hebben. De daaruit voortvloeiende kosten zijn voor rekening van de reisorganisator, indien de tekortkoming in de uitvoering van de overeenkomst hem overeenkomstig artikel 15 lid 3 is toe te rekenen.
   b. Indien de oorzaak aan de reiziger is toe te rekenen, is de reisorganisator tot verlening van hulp en bijstand slechts verplicht voor zover dat redelijkerwijs van hem kan worden gevergd. De kosten zijn in dat geval voor rekening van de reiziger.

16.2. Indien de reis niet verloopt overeenkomstig de verwachtingen die de reiziger op grond van de overeenkomst redelijkerwijs mocht hebben wegens omstandigheden die noch aan de reiziger noch aan de reisorganisator zijn toe te rekenen, draagt ieder zijn eigen schade. Voor de reisorganisator bestaat deze o.a. uit de extra inzet van menskracht; voor de reiziger bestaat deze o.a. uit extra verblijf- en repatriëringskosten.

Artikel 17 Uitsluiting en beperkingen aansprakelijkheid reisorganisator

17.1. a. Ingeval op een in de reis begrepen dienst een Verdrag, Verordening of wet van toepassing is dat een uitsluiting of beperking van aansprakelijkheid aan de dienstverlener toekent of toestaat, is de aansprakelijkheid van de reisorganisator dienovereenkomstig uitgesloten of beperkt.
   b. De reisorganisator is evenmin aansprakelijk indien en voorzover de reiziger zijn schade heeft kunnen verhalen uit hoofde van een verzekering, zoals bijvoorbeeld een reis- en/of annuleringskostenverzekering.

17.2. Indien de reisorganisator jegens de reiziger aansprakelijk is voor derving van reisgenot, bedraagt de vergoeding ten hoogste éénmaal de reissom.

17.3. Onverminderd het bepaalde in de voorgaande leden van dit artikel is de aansprakelijkheid van de reisorganisator voor andere schade dan veroorzaakt door dood of letsel van de reiziger beperkt tot ten hoogste driemaal de reissom, tenzij sprake is van opzet of grove schuld van de reisorganisator. In dat geval is zijn aansprakelijkheid onbeperkt.

17.4. De in dit artikel opgenomen uitsluitingen en/of beperkingen van de aansprakelijkheid van de reisorganisator gelden ook ten behoeve van werknemers van de reisorganisator, het boekingskantoor en betrokken dienstverleners, alsmede hun personeel, tenzij een Verdrag, Verordening of wet dit uitsluit.

Artikel 18 Verplichtingen van de reiziger

18.1. De reiziger(s) is/zijn verplicht tot naleving van alle aanwijzingen van de reisorganisator ter bevordering van een goede uitvoering van de reis en is/zijn aansprakelijk voor schade veroorzaakt door zijn/hun ongeoorloofde gedragingen, te beoordelen naar de maatstaf van het gedrag van een correcte reiziger.

18.2. a. De reiziger die zodanig hinder of last oplevert of kan opleveren, dat een goede uitvoering van een reis daardoor in sterke mate wordt bemoeilijkt of kan worden bemoeilijkt, kan door de reisorganisator van (voortzetting van) de reis worden uitgesloten, indien van de reisorganisator in redelijkheid niet kan worden gevergd dat de overeenkomst wordt nagekomen.
   b. Alle uit een situatie als bedoeld in lid 2 sub a voortvloeiende kosten komen voor rekening van de reiziger, indien en voorzover de gevolgen van hinder of last hem kunnen worden toegerekend. Indien en voorzover de oorzaak van de uitsluiting de reiziger niet kan worden toegerekend, wordt hem restitutie van de reissom of een gedeelte daarvan verleend.

18.3. De reiziger is verplicht eventuele schade te vermijden of zo veel mogelijk te beperken, in het bijzonder door aan zijn meldingsplicht als nader omschreven in artikel 19 lid 1 te voldoen.

18.4. Iedere reiziger dient zich uiterlijk 24 uur vóór het aangegeven tijdstip van vertrek van de terugreis bij de reisleiding of de plaatselijke agent van de reisorganisator te vergewissen van het exacte tijdstip van vertrek.

Artikel 19 Klachten tijdens de reis

19.1. Een tekortkoming in de uitvoering van de overeenkomst als bedoeld in artikel 15 lid 2 dient ter plaatse zo spoedig mogelijk gemeld te worden zodat naar een oplossing kan worden gezocht. Daarvoor moet de reiziger zich – in deze volgorde – melden bij: de betrokken dienstverlener, de reisleiding of, als deze niet aanwezig of bereikbaar is, de reisorganisator. Indien de tekortkoming niet wordt opgeheven en afbreuk doet aan de kwaliteit van de reis moet deze in ieder geval onverwijld worden gemeld bij de reisorganisator in Nederland.

19.2. Als een tekortkoming ter plaatse niet bevredigend wordt opgelost, zorgt de reisorganisator voor een adequate mogelijkheid om deze in de vorm van een klacht schriftelijk op de voorgeschreven wijze vast te leggen (klachtrapport).

19.3. De reisorganisator zorgt voor informatie in de reisbescheiden inzake de ter plaatse te volgen procedure, de contactgegevens en bereikbaarheid van betrokkenen.

19.4. De communicatiekosten worden door de reisorganisator vergoed, tenzij blijkt dat deze redelijkerwijs niet hadden behoeven te worden gemaakt.

19.5. Indien de reiziger niet aan de meldingsplicht en klachtrapportage heeft voldaan en de dienstverlener of de reisorganisator daardoor niet in de gelegenheid is gesteld de tekortkoming te verhelpen, kan zijn eventuele recht op schadevergoeding worden beperkt of uitgesloten.

NA DE REIS

Artikel 20 Klachten na de reis

20.1. Als een klacht niet bevredigend is opgelost, moet deze uiterlijk binnen één maand na afloop van de reis (c.q. de genoten dienst) of na de oorspronkelijke vertrekdatum als de reis geen doorgang heeft gevonden, schriftelijk en gemotiveerd worden ingediend bij de reisorganisator of het boekingskantoor. De reiziger voegt daar een kopie van het klachtrapport bij.

20.2. Als de klacht de totstandkoming van een overeenkomst betreft, dient deze binnen één maand na kennisname door de reiziger van de feiten waarop de klacht betrekking heeft, bij het boekingskantoor te worden ingediend.

20.3. Indien de reiziger de klacht niet tijdig indient, wordt deze door de reisorganisator niet in behandeling genomen, tenzij de reiziger hiervoor redelijkerwijs geen verwijt treft. De reisorganisator geeft de reiziger hierover schriftelijk of langs elektronische weg bericht.

20.4. De reisorganisator zal uiterlijk één maand na ontvangst van de klacht schriftelijk een inhoudelijke reactie geven.

Artikel 21 Geschillen

21.1. a. Als een klacht niet tijdig tot tevredenheid is opgelost of als ter zake geen genoegdoening is verschaft, kan de reiziger desgewenst tot uiterlijk drie maanden na de schriftelijke reactie als bedoeld in artikel 20 lid 4 het geschil voorleggen aan de Geschillencommissie Reizen, Postbus 90600, 2509 LP te Den Haag (www.sgc.nl).
De Commissie behandelt uitsluitend klachten van natuurlijke personen die niet handelen in de uitoefening van een beroep of bedrijf.

b. De Geschillencommissie doet een uitspraak onder de voorwaarden, vastgelegd in het desbetreffende reglement. De beslissing van de Geschillencommissie geschiedt bij wege van een partijen bindend advies. Voor de behandeling van een geschil is een vergoeding verschuldigd.

21.2. a. Het Nederlands recht is van toepassing op de overeenkomsten die op basis van deze reisvoorwaarden zijn gesloten, worden gewijzigd of aangevuld, tenzij op grond van dwingende regels ander recht van toepassing is.

b. De reiziger die geen gebruik wenst te maken van de in het vorige lid genoemde bindende adviesprocedure heeft het recht zich tot de bevoegde rechter te wenden.
Uitsluitend een Nederlandse rechter is bevoegd van deze geschillen kennis te nemen, tenzij op grond van dwingende regels een andere rechter bevoegd is.

c. Alle vorderingsrechten vervallen één jaar na afloop van de reis (of, indien de reis geen doorgang heeft gevonden, één jaar na de oorspronkelijke vertrekdatum). Vorderingen ter zake van letselschade verjaren één jaar na afloop van de reis (of indien de reis geen doorgang heeft gevonden, één jaar na de oorspronkelijke vertrekdatum). Partijen zijn aan de in dit lid genoemde termijnen gehouden tenzij het naar maatstaven van redelijkheid en billijkheid onaanvaardbaar is dat de reisorganisator op deze termijnen een beroep doet.

Artikel 22 Nakomingsgarantie

22.1. De ANVR staat garant voor de nakoming van de bindende adviezen van de Geschillencommissie Reizen door haar leden, tenzij het lid het bindend advies binnen twee maanden na de verzending ervan, ter vernietiging aan de rechter voorlegt. Deze garantstelling herleeft, indien het bindend advies na toetsing door de rechter in stand is gebleven en het vonnis waaruit dit blijkt, in kracht van gewijsde is gegaan.

22.2. De garantstelling door de ANVR is beperkt tot € 10.000,- per bindend advies. De ANVR verstrekt deze garantstelling onder de voorwaarde dat de consument die op deze garantie een beroep doet, zijn vordering op grond van het bindend advies tot maximaal het uitgekeerde bedrag aan de ANVR overdraagt (cedeert) gelijktijdig met de honorering van zijn beroep op de nakomingsgarantie. Voor het eventuele meerdere biedt de ANVR de consument de mogelijkheid zijn vordering eveneens over te dragen aan de ANVR, tenzij de ANVR van mening is dat de incassoprocedure op het lid geen kans van slagen heeft, dan wel het lid onvoldoende verhaalsmogelijkheden biedt, of dat de kosten van zo'n procedure gerelateerd aan het mogelijke resultaat door de ANVR te hoog worden ingeschat.

22.3. De ANVR verschaft geen nakomingsgarantie indien, voordat het geschil door de Geschillencommissie Reizen op zitting is behandeld en een eindbeslissing is gewezen, van één van de volgende situaties sprake is: - aan het lid is surséance van betaling verleend; of - het lid is failliet verklaard; of - de bedrijfsactiviteiten van het lid zijn feitelijk beëindigd. Bepalend voor deze laatste situatie is de datum waarop de bedrijfsbeëindiging in het Handelsregister is ingeschreven of een eerdere datum, waarvan de ANVR aannemelijk kan maken dat de bedrijfsactiviteiten feitelijk zijn beëindigd.

Voor toepassing van de nakomingsgarantie is vereist dat de reiziger daarop schriftelijk een beroep doet bij de ANVR (www.anvr.nl).

© Copyright Vereniging van ANVR Reisorganisatoren. Baarn, 18 oktober 2011

Wij voelen ons verantwoordelijk voor uw reis

U heeft een reis geboekt bij Pacific Island Travel BV, dit is een dochteronderneming van de Worldwide Travel Group BV. Ons hoofdkantoor is gevestigd op de Herengracht 495 te Amsterdam. Wij boeken uitsluitend maatwerkreizen, die eerst op offertebasis aan u zijn aangeboden. Voor een goede samenstelling en latere uitvoering van uw reis hebben we uw actieve medewerking dringend nodig. Het gaat immers om uw kostbare reis die zo vlekkeloos mogelijk moet verlopen. We verzoeken u ten alle tijden de aangereikte informatie tot u te nemen en contact met ons op te nemen bij vragen.

Uw reis is met zorg samengesteld en kan uitsluitend direct bij ons (Pacific Island Travel) geboekt worden. Deze reis kan niet geboekt worden via reisbureaus of derden. Op al onze reizen zijn de ANVR-Reisvoorwaarden van toepassing.

Naast de ANVR voorwaarden, zijn op uw reis ook van toepassing:

- alle informatie over de door ons aangeboden reizen en reisonderdelen in de meest actuele editie van onze brochures;
- alle informatie over de door ons aangeboden reizen en reisonderdelen op onze website (www.pacificislandtravel.nl);
- de bij het boekingsoverzicht en bevestiging meegestuurde informatie over reisonderdelen die in uw reisschema voorkomen;
- alle informatie in deze reizigersmanual.

Voor veel reisonderdelen gelden afwijkende annuleringsvoorwaarden. Deze staan zo veel mogelijk vermeld in onze brochures. Indien u vragen heeft over de reisvoorwaarden en de van toepassing zijnde informatie op uw reis adviseren we u contact met ons op te nemen.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 16. Garantieregelingen

De vakantie die u zojuist heeft geboekt, valt onder de garantie van de Stichting Garantiefonds Reisgelden (SGR). Een prettige gedachte. Want het zal u maar gebeuren dat uw reisorganisatie in financiële problemen komt, terwijl u net in vakantiestemming bent. SGR staat dan garant voor uw vooruitbetaalde reisgeld. En bent u al op uw vakantiebestemming, dan zorgt SGR ervoor dat uw terugreis niet in gevaar komt.

Waaraan herkent u een SGR deelnemer?

Een SGR deelnemer kunt u gemakkelijk herkennen aan het SGR-logo op zijn raam en/of op zijn drukwerk Kijk dus, voordat u een reis boekt, of u het SGR-logo ziet. En vraag uitdrukkelijk naar een bevestiging van de SGR garantie op het boekingsformulier c.q. de factuur. Dan weet u tenminste

zeker dat uw vooruitbetaalde reisgeld veilig is. Het SGR logo staat bij Pacific Island Travel vermeld op alle brochures, boekingsbescheiden en op de website.

Belangrijk om te weten
De SGR-garantie geldt alleen voor contant of giraal betaalde reizen. Niet voor reizen die u betaald hebt met spaarregels, bonnen, Airmiles etc.

Meer informatie?
Wilt u meer informatie over SGR, lees dan de volledige garantieregeling eens door.

Deel: C. Bijlagen
Hoofdstuk: 16. Garantieregelingen
Paragraaf: I. Stichting Garantiefonds Reisgelden (SGR)

Stichting Garantiefonds Reisgelden,
Postbus 4040, 3006 AA Rotterdam

Doel garantieregeling

Artikel 1
De "Stichting Garantiefonds Reisgelden" hierna te noemen: SGR, heeft zich overeenkomstig en binnen de grenzen van haar hieronder te vermelden statutaire doelstellingen ten opzichte van haar deelnemers verplicht tot het doen van uitkeringen aan of voor consumenten. Door de boeking bij een deelnemer aanvaardt de consument deze garantie.

Doel en middelen

Artikel 2.1
Het doel van SGR luidt als volgt: "De stichting heeft ten doel het doen van uitkeringen aan of voor consumenten ter zake van op de Nederlandse markt aangeboden en afgesloten reisovereenkomsten, of overeenkomsten van vervoer met uitzondering van luchtvervoer per lijndienstticket of overeenkomsten van verblijf, indien deze consumenten geldelijke schade lijden in gevallen dat de betrokken reisorganisator, reisagent, vervoerder of verstrekker van verblijf wegens financieel onvermogen niet presteert".

Artikel 2.2
De in lid 1 van dit artikel bedoelde uitkeringen zullen alleen geschieden indien en voorzover:
- een deelnemende reisorganisator, een deelnemende vervoerder of een deelnemende verstrekker van verblijf wegens financieel onvermogen niet kan presteren en de reisovereenkomst, de overeenkomst van vervoer of de overeenkomst van verblijf door de consument hetzij rechtstreeks hetzij door bemiddeling van een reisagent bij de deelnemende reisorganisator, vervoerder of verstrekker van verblijf is afgesloten;
- een niet-deelnemende reisorganisator, een niet-deelnemende vervoerder, of een niet-deelnemende verstrekker van verblijf wegens financieel onvermogen in gebreke blijft te presteren, voozover de prestatie van deze niet-deelnemer is aangeboden en overeengekomen door bemiddeling van een deelnemer en deze deelnemer wegens financieel onvermogen niet in staat is de betaalde reissommen, vervoergelden en/ of verblijfsgelden terug te betalen;
- een deelnemende reisagent wegens financieel onvermogen in gebreke blijft geldige reisdocumenten te leveren, indien en voor zover de reisorganisator, de vervoerder en/ of verstrekker van verblijf niet jegens de consument tot nakoming gehouden is;
- het niet presteren van een deelnemende reisorganisator, deelnemende reisagent, deelnemende vervoerder of deelnemende verstrekker van verblijf, bestaat in het wegens financieel onvermogen niet voldoen aan de consument van een schadevergoeding, waartoe bedoelde deelnemer krachtens een bindende uitspraak van de Geschillencommissie Reizen danwel een onherroepelijke rechterlijke uitspraak gehouden is. Hiermede wordt gelijkgesteld het geval, waarin de consument - naar genoegen van het bestuur - kan aantonen een kwaliteitsklacht bij de deelnemer te hebben ingediend voordat sprake was van financieel onvermogen en de klacht door de curator is erkend.

Artikel 2.3
De in lid 1 bedoelde uitkeringen zullen de betaalde reissom, vervoersgelden en/of verblijfs–gelden, of indien de reis en/of het verblijf reeds ten dele is genoten, een evenredig deel daarvan, niet te boven gaan.

Van vergoeding zijn uitgesloten de betaalde verzekeringspremies, poliskosten, wijzigings–kosten, fax- en telefoonkosten, kosten voor het verkrijgen van visa e.d. en bij de uitkeringen krachtens lid 2 onder letter d. de gemaakte proceskosten en de rentederving.

Van vergoeding zijn eveneens uitgesloten de gelden die betaald zijn nadat op de internetsite van SGR en per mededeling in de pers bekend is gemaakt dat de desbetreffende deelnemer in financieel onvermogen is komen te verkeren en om die reden (verdere) vooruitbetaling achterwege dient te blijven.

Artikel 2.4
Uitkeringen als bedoeld in lid 1 worden slechts gedaan in geval de consument de boeking met contant en/of giraal geld heeft betaald. Geen uitkeringen worden gedaan voor boekingen voorzover tot stand gekomen op basis van spaarzegels, bonnen, Airmiles en dergelijke.

Artikel 2.5
Indien en voorzover met inachtneming van het hiervoor bepaalde recht op uitkering bestaat geldt dat de vergoedingsplicht van SGR is beperkt tot een bedrag van € 10.000,00 per natuurlijk persoon per schadegeval. Het meerdere is door SGR namens en ten gunste van de consument verzekerd bij Europeesche Verzekeringen, gevestigd te Amsterdam. In geval van schade zal SGR namens de betrokken consument de schade met de Europeesche Verzekeringen afwikkelen onverminderd het recht van de consument als verzekerde om zich voor uitkering rechtstreeks tot Europeesche Verzekeringen te wenden.

Niet presteren

Artikel 3.1
Of er sprake is van een niet presteren door een deelnemer als gevolg van diens financieel onvermogen staat uitsluitend ter beoordeling van SGR.

Artikel 3.2
Voorzover de reisovereenkomst het vervoer omvat en de plaats van bestemming reeds is bereikt, wordt zorggedragen voor de terugreis.

Rechthebbenden

Artikel 4.1
Binnen de grenzen van het vorenstaande komen in beginsel voor een uitkering door SGR in aanmerking:
- de consument die partij is bij een reis-, vervoers- of verblijfsovereenkomst met een deelnemer en tevens in het bezit is van een boekingsbevestiging en een factuur met het/de daarop betrekking hebbende betalingsbewijs(zen);
- de consument die partij is bij een reis-, vervoers- of verblijfsovereenkomst met een niet-deelnemer, maar die geboekt heeft bij een deelnemer en tevens in het bezit is van een boekingsbevestiging en een factuur van die deelnemer met het/de daarop betrekking hebbende betalingsbewijs(zen).

Artikel 4.2
Geen recht op uitkering bestaat voor overeenkomsten die met een reisorganisatie zijn afgesloten op het moment dat die reisorganisatie geen deelnemer was, behoudens indien de reis is geboekt bij een tussenpersoon die ten tijde van de boeking deelnemer was.

Uitkeringen

Artikel 5.1
De consument is verplicht zijn aanspraak op SGR geldend te maken uiterlijk binnen 2 maanden nadat hem ter kennis is gekomen dan wel hij in redelijkheid had kunnen weten dat de desbetreffende deelnemer aan SGR als gevolg van financieel onvermogen niet aan zijn verplichtingen jegens hem kan voldoen.

Artikel 5.2
In het geval bedoeld in artikel 2.2 onder letter d. gaat de in het vorige lid bedoelde termijn van twee maanden in op de datum van de uitspraak, indien deze valt na. het intreden van het financieel onvermogen van de deelnemer. Indien tussen de datum van de uitspraak en het intreden van het financieel onvermogen een periode is gelegen langer dan drie maanden, wordt geen uitkering gedaan, tenzij door de consument - naar genoegen van SGR - aannemelijk is gemaakt dat alle mogelijke maatregelen ter uitvoering van de uitspraak zijn genomen.

Artikel 5.3
De consument heeft slechts aanspraak op uitkering door SGR indien SGR binnen de grenzen van haar doelstelling en deze

garantieregeling gehouden is tot het doen van een uitkering aan of voor de consument, dit laatste met inachtneming van art. 10 en de consument heeft voldaan aan de hieronder te vermelden verplichtingen.

Verplichtingen van de consument

Artikel 6.1
De consument dient zich teneinde aanspraak op uitkering te maken te wenden tot het boekinsskamtoor van de deelnemer.

Artikel 6.2
Indien hij van het boekingskamtoor onverhoopt geen of niet voldoende medewerking ondervindt bij het verkrijgen van de uitkering kan de consument zich rechtstreeks tot SGR wenden.

Artikel 6.3
Het niet tijdig indienen van de claim waarbij het in de navolgende leden bepaalde in acht moet worden genomen doet de aanspraak op uitkering vervallen (art. 5.1 en 5.2).

Artikel 6.4
Iedere consument is verplicht bij het indienen van zijn claim aan het boekingskantoor c.q. SGR over te leggen en af te geven:
1. het boekingsformulier, resp. de factuur;
2. Het/de daarop betrekking hebbende betalingsbewijs (zen);
3. De eventueel in zijn/haar bezit zijnde reisdocumenten , zoals vervoerbiljetten, tickets, vouchers, e.d.

Artikel 6.5
Zolang er één van de op de grond van het bovenstaande over te leggen en af te geven bescheiden ontbreekt heeft de consument geen aanspraak op uitkering, zulks onverminderd hetgeen in de art. 5 en 6.3 is bepaald.

Last en volmacht

Artikel 7
De consument wordt geacht aan het voormelde boekingskantoor last en volmacht te hebben gegeven voor alle handelingen welke noodzakelijk zijn om tot incasso te geraken van het bedrag waarop de consument ingevolge de garantie jegens SGR aanspraak kan maken.

Cessie en subrogatie

Artikel 8.1
In het geval SGR aan of ten behoeve van de consument betalingen verricht, wordt SGR gesubrogeerd in de rechten van de consument jegens de betrokken deelnemer.

Artikel 8.2
De consument is, indien SGR dat verlangt, verplicht mee te werken aan cessie aan SGR van zijn rechten jegens de betrokken deelnemer en/of de al dan niet aan SGR deelnemende betrokken touroperator, vervoerder, verhuurder en/of verstrekker van verblijf. Op eerste verzoek van SGR dient de consument met betrekking tot de hiervoor bedoelde rechten akte(n) van cessie volgens door SGR vast te stellen model(len), ter hoogte van zijn aanspraak op uitkering, te ondertekenen

Artikel 8.3
Zolang de consument de in het voorgaande lid vastgelegde verplichting niet nakomt heeft hij geen aanspraak op uitkering.

Aanwijzingen

Artikel 9
De consument is verplicht zich te houden aan door SGR te geven aanwijzingen m.b.t. de indiening van de claim

Vervangende reis etc.

Artikel 10.1
SGR behoudt zich het recht voor in voorkomende gevallen in plaats van terugbetaling van betaalde reissommen, vervoer- en verblijfsgelden, de uitvoering van de reisovereenkomst, de overeenkomst van vervoer of van verblijf zelf ter hand te nemen, in welk geval de met de reisorganisator; vervoerder en/of verstrekker van verblijf overgenomen voorwaarden van toepassing zullen blijven.

Artikel 10.2
Tevens is SGR gerechtigd de consument de keus te laten tussen een terugbetaling van de reeds betaalde reissommen, vervoer- en verblijfsgelden en het boeken van een vervangende reis, vervangend vervoer of vervangend verblijf, voorzover nodig met bijbetaling of terugbetaling wanneer de prijs van het vervangende product hoger of lager is dan de uitkering waarop de consument aanspraak heeft.

Artikel 10.3
De consument zal nimmer van SGR kunnen verlangen dat zij een andere prestatie verricht dan het zorgdragen voor terugreis en/of het doen van een uitkering tot het bedrag van de door de consument betaalde reissommen, vervoer- en verblijfsgelden, of, indien de reis en/of het verblijf reeds ten dele is genoten, een evenredig deel daarvan.

Wijziging

Artikel 11.1
SGR is gerechtigd deze garantieregeling in overleg met de raad van toezicht te wijzigen.

Artikel 11.2
Bindend is de garantieregeling, die ten tijde van de boeking laatstelijk is vastgesteld.

Slotbepaling
In alle gevallen waarin de wet, de statuten of een reglement niet voorzien beslist het bestuur.

Aldus vastgesteld door het bestuur na verkregen goedkeuring van de raad van toezicht in zijn vergadering van 3 juni 2011.

Stichting Garantiefonds Reisgelden,
Postbus 4040, 3006 AA Rotterdam

2002/11 (Gedeponeerd ter Griffie van de Arrondissements-rechtbank te Rotterdam, alsmede bij de Kamer van Koophandel te Rotterdam.

Deel: C. Bijlagen
Hoofdstuk: 16. Garantieregelingen
Paragraaf: II. Stichting Calamiteitenfonds Reizen (CF)

Stichting Calamiteitenfonds Reizen
Postbus 4040, 3006 AA Rotterdam

Doel garantiestelling

Artikel 1.1
De "Stichting Calamiteitenfonds Reizen", hierna. te noemen Calamiteitenfonds, heeft zich overeenkomstig en binnen de grenzen van haar hieronder te vermelden statutaire doelstellingen ten opzichte van haar deelnemen, verplicht tot het doen van uitkeringen aan of voor derden, verder "Consumenten" te noemen. Door het aangaan van een overeenkomst met de deelnemer als bedoeld in artikel 2.1 van deze garantieregeling aanvaardt de consument deze garantie.

Artikel 1.2
Met uitzondering van boekingen van in Nderland gesitueerde accommodatie en/of vervoer binnen Nederland, alsmede van boekingen met een totale prijs die lager is dan € 150,00 brengen de deelnemers van het Calamiteitenfonds aan consumenten de door het bestuur van het Calamiteitenfonds in overleg met de raad van toezicht vastgestelde consumentenbijdrage in rekening.

Doel en middelen

Artikel 2.1
Het doel van het Calamiteitenfonds luidt als volgt: De stichting heeft ten doel het doen van uitkeringen aan of voor derden ter zake van de op de Nederlandse markt aangeboden en afgesloten reisovereenkomsten, of overeenkomsten van vervoer of overeenkomsten van verblijf van personen indien deze derden - hierna. te noemen: de consumenten - geldelijke schade lijden in gevallen dat de betrokken reisorganisator vervoerder of verstrekker van verblijf zijn verplichtingen uit de overeenkomst niet of niet volledig kan of mag nakomen als gevolg van een calamiteit of een dreigende calamiteit.

Artikel 2.2
De in lid 1 bedoelde uitkeringen zullen alleen geschieden indien en voor zover,
a. de reis, het vervoer of het verblijf zijn overeengekomen met een deelnemer van de stichting,
b. de calamiteitencommissie als bedoeld in artikel 13 van de statuten van het Calamiteitenfonds heeft vastgesteld en bekendgemaakt dat voor de plaats waar de overeenkomst moet worden uitgevoerd een uitkeringsvatbare situatie bestaat of heeft bestaan en de reis, het vervoer of het verblijf vóór de bekendmaking van de vaststelling was aangevangen;

c. het in lid 1 bedoelde vervoer of verblijf een toeristisch karakter draagt;
d. de consument zijn schade niet kan verhalen op derden.

Artikel 2.3
De in lid 1 bedoelde uitkeringen zullen de betaalde reissom, vervoergelden of verblijfsgelden, in voorkomend geval vermeerderd met de meerkosten van repatriëring of aanpassing van een reis of verblijf, niet te boven gaan. Van vergoeding zijn uitgesloten betaalde verzekeringspremies en overige betalingen, zoals visumkosten, wijzigingskosten, fax- en telefoonkosten, administratiekosten en de bijdrage voor het Calamiteitenfonds.

Artikel 2.4
Indien en voor zover met inachtneming van het hiervoor bepaalde recht op uitkering bestaat, geldt dat de vergoedingsplicht van het Calamiteitenfonds is beperkt tot een bedrag van € 10.000,00 per natuurlijk persoon per schadegeval. Het meerdere is door het Calamiteitenfonds namens en ten gunste van de consument verzekerd bij Europeesche Verzekeringen, gevestigd te Amsterdam.

In geval van schade zal het Calamiteitenfonds namens de betrokken consument de schade met Europeesche Verzekeringen afwikkelen onverminderd het recht van de consument als verzekerde om zich voor uitkering rechtstreeks tot Europeesche Verzekeringen te wenden.

Artikel 2.5
Uitkeringen als bedoeld in lid 1 worden slechts gedaan in geval de consument de boeking met contant en/of giraal geld heeft betaald. Geen uitkeringen worden gedaan voor boekingen voor zover tot stand gekomen op basis van spaarzegels, bonnen, Airmiles en dergelijke.

Uitkeringsvatbare situatie

Artikel 3.1
Of er sprake is van een uitkeringsvatbare situatie als bedoeld in artikel 2 lid 2 onder c. staat uitsluitend ter beoordeling van de calamiteitencommissie als bedoeld in artikel 13 van de statuten van het Calamiteitenfonds.

Artikel 3.2
De consument dient zich - op straffe van verlies van zijn recht op uitkering - te houden aan de vaststelling en instructies van de calamiteitencommissie. Het Calamiteitenfonds zal hem deze zo spoedig mogelijk, onder meer via de publieke media en/of de deelnemer, bekend maken.

Dekkingsbeperking

Artikel 4.1
Of een dekkingsbeperking als bedoeld in artikel 13 lid 4 van de statuten moet worden ingesteld staat uitslui–tend ter beoordeling van de calamiteitencommissie als bedoeld in artikel 13 van de statuten.

Artikel 4.2
Na bekendmaking van een dekkingsbeperking zijn zowel de deelnemer als de consu–ment, op wiens overeen–komst de dekkingsbeperking van toepassing is, gerechtigd de reisovereenkomst of overeenkomst van vervoer of overeenkomst van verblijf vanaf 30 dagen voor de overeengekomen reis- respectievelijk ver–blijfdatum kosteloos te annuleren.De consument die van die mogelijkheid geen gebruik maakt, verliest met betrekking tot zijn overeenkomst het recht op uitkering als bedoeld in artikel 2 van de statuten.

Artikel 4.3
De consument die na bekendmaking van een dekkingsbeperking een overeenkomst als bedoeld in artikel 2 lid 1 van de statuten sluit, waarop de dekkingsbeperking van toepassing is, heeft geen recht op garantie van de stichting.

Rechthebbenden

Artikel 5
Binnen de grenzen van het vorenstaande komt in beginsel voor een uitkering door het Calamiteitenfonds in aanmerking:
– de consument die partij is bij een reis-, vervoer,- of verblijfs-overeenkomst met een deelnemer en tevens in het bezit is van een boekingsformulier resp. factuur met het/de daarop betrekking hebbende betalingsbewijs(zen) en die aan de in artikel l lid 2 bedoelde verplichting tot afdracht van de consumentenbijdrage heeft voldaan.

Schade/uitkeringen

Artikel 6.1
Onder de te vergoeden geldelijke schade van de consument als bedoeld in artikel 2 lid 1 wordt - met uitsluiting van iedere andere (geldelijke) schade - verstaan:
– als de reis voortijdig is afgebroken de eventuele extra. kosten van repatriëring en het verlies van (het met het niet genoten vakantiedeel corresponderende deel van) de reissom;
– als de reis gewijzigd wordt voortgezet: de met de wijziging samen hangende extra reiskosten, doch uitsluitend voor zover de gewijzigde mis qua aard en prijsniveau vergelijkbaar is met de oorspronkelijke reis.

Artikel 6.2
De consument heeft slechts aanspraak op uitkering door het Calamiteitenfonds indien het Calamiteitenfonds binnen de grenzen van haar doelstelling en deze garantieregeling gehouden is tot het doen van een uitkering aan of voor de consument, dit laatste met inachtneming van artikel 10 en mits de consument heeft voldaan aan de hieronder te vermelden verplichtingen.

Artikel 6.3
De stichting is niet aansprakelijk voor schade van de consument welke het gevolg is van een vaststelling of instructie als bedoeld in artikel 3 Ed 2, ook niet wanneer de commissie van beroep heeft uitgesproken dat de vaststelling of de instructie de toets van artikel 12 lid 2 van het beroepsreglement niet kan doorstaan.

Artikel 6.4
Voor zover de voor uitkering in aanmerking komende schade van de consument door de deelnemer is of wordt vergoed, wordt de deelnemer gesubrogeerd in de rechten van de consument jegens het Calamiteitenfonds.

Verplichtingen van de consument

Artikel 7.1
De consument is verplicht zijn aanspraak op het Calamiteitenfonds uiterlijk één maand na terugkeer van de reis geldend te maken op straffe van verval van zijn rechten.

Artikel 7.2
De consument dient zich teneinde aanspraak op uitkering te maken te wenden tot (het boekingskantoor van) de deelnemer.

Artikel 7.3
Indien hij (van het boekingskantoor) van de deelnemer onverhoopt geen of niet voldoende medewerking ondervindt bij het verkrijgen van de uitkering kan de consument zich rechtstreeks tot het Calamiteitenfonds wenden.

Artikel 7.4
Iedere consument is verplicht bij het indienen van zijn claim aan (het boeking kantoor van) de deelnemer c.q. het Calamiteitenfonds over te leggen en af te geven:
1. de factuur,
2. het/de daarop betrekking hebbende betalingsbewijs (zen).

Artikel 7.5
Zolang er één van de op de grond van het bovenstaande over te leggen en af te geven bescheiden ontbreekt heeft de consument geen aanspraak op uitkering.

Last en volmacht

Artikel 8
De consument wordt geacht aan (het voormelde boekingskantoor van) de deelnemer last en volmacht te hebben gegeven voor alle handelingen welke noodzakelijk zijn om tot incasso te geraken van het bedrag waarop de consument ingevolge de garantie jegens het Calamiteitenfonds aanspraak kan maken.

Regres en cessie

Artikel 9.1
In het geval dat het Calamiteitenfonds aan of ten behoeve van de consument betaling-verricht wegens verplichtingen waarvoor op grond van de statuten en reglementen en/ of de reisovereenkomst, de overeenkomst van vervoer of de overeenkomst van verblijf de deelnemer jegens de consument aansprakelijk is, heeft het

Calamiteitenfonds regres op de deelnemer en zal de consument meewerken aan cessie aan het Calamiteitenfonds van zijn rechten jegens de deelnemer ter hoogte van voornoemde betalingen door het Calamiteitenfonds.

Artikel 9.2
Indien verlangd is de consument verplicht op eerste verzoek van het Calamiteitenfonds akte(n) van cessie volgens de door het Calamiteitenfonds vast te stellen model(len) met betrekking tot de hiervoor bedoelde rechten te ondertekenen.

Artikel 9.3
Zolang de consument de in het voorgaande lid vastgelegde verplichting niet nakomt heeft de consument geen aanspraak op uitkering.

Aanwijzingen

Artikel 10
De consument is verplicht zich te houden aan door het Calamiteitenfonds te geven aanwijzingen met betrekking tot de indiening van de claim

Uitvoering door het Calamiteitenfonds zelf

Artikel 11
Het Calamiteitenfonds behoudt zich het recht voor in voorkomende gevallen de repatriëring of het wijzigen van de reis zelf ter hand te nemen, in welk geval de met de reisorganisator vervoerder en/of verstrekker van verblijf overeengekomen voorwaarden van toepassing zullen blijven,

Wijziging

Artikel 12.1
Het Calamiteitenfonds is gerechtigd deze garantieregeling in overleg met de raad van toezicht te wijzigen.

Artikel 12.2
Bindend is de garantieregeling, die ten tijde van de boeking laatstelijk is vastgesteld.

Slotbepaling
In alle gevallen waarin de wet, de statuten of een reglement niet voorzien beslist het bestuur.

Aldus vastgesteld door het bestuur na verkregen goedkeuring van de raad van toezicht in zijn vergadering van 3 juni 2011.

Stichting Calamiteitenfonds Reizen,
Postbus 4040, 3006 AA Rotterdam

2011/06 Gedeponeerd ter Giffie van de Arrondissementsrechtbank te Rotterdam, alsmede bij de Kamer van Koophandel te Rotterdam

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 17. Afkortingenlijst van de reis-branche

In de reisbranche is het gebruik van afkortingen erg gebruikelijk. Om het voor u ook enigszins begrijpelijk te maken wat met bepaalde afkortingen wordt bedoeld, volgt hier verklaringslijst.

Deel: C. Bijlagen
Hoofdstuk: 17. Afkortingenlijst van de reisbranche
Paragraaf: I. Luchthavens

Onderstaande alfabetisch geordende lijst bevat "IATA-airportcodes" van de belangrijkste luchthavens die een rol kunnen spelen bij reizen naar en in de Pacific. Deze codes worden vaak weergegeven op tickets, reserveringen, informatieborden, op boardingcards en bagagelabels.

IATA-Airportcode	Luchthaven (Land)
ADL	Adelaide (Australië)
AIT	Aitutaki (Cook Eilanden)
AKL	Auckland (Nieuw-Zealand)
AKS	Auki - Malaita (Salomon Eilanden)
AMS	Amsterdam (Nederland)
APW	Apia (Samoa)
ASP	Alice Springs (Australië)
ATI	Atiu (Cook Eilanden)
AUQ	Atuona - Hiva Oa (Frans-Polynesië)
AYQ	Ayers Rock (Australië)
BKK	Bangkok (Thailand)
BNE	Brisbane (Australië)
BNK	Ballina / Byron Bay (Australië)
BRM	Broome (Australië)
BOB	Bora Bora (Frans-Polynesië)
BRU	Brussel (België)
BUL	Bulolo (Papua Nieuw Guinea)
CBR	Canberra (Australië)
CDG	Parijs - Charles de Gaulle (Frankrijk)
CGK	Jakarta (Indonesië)
CHC	Christchurch (Nieuw Zealand)
CHY	Choiseul Bay (Solomon Eilanden)
CNS	Cairns (Australië)
CPH	Kopenhagen (Denemarken)
DPS	Den Pasar (Bali - Indonesië)
DRW	Darwin (Australië)
DUD	Dunedin (Nieuw Zeeland)
EGM	Seghe - Uepi Island (Salomon Eilanden)
FRA	Frankfurt (Duitsland)
GKA	Goroka (Papua Nieuw Guinea)
GZO	Gizo (Solomon Eilanden)
HBA	Hobart / Tasmania (Australië)
HGU	Mount Hagen (Papua Nieuw Guinea)
HIR	Honiara (Solomon Eilanden)
HKG	Hong Kong
HNL	Honolulu Internat. (Oahu - Hawaii)
HPA	Ha'apai Islands (Tonga)
HUH	Huahine (Frans-Polynesië)
ILP	Ile des Pines (Nieuw-Caledonië)
IPC	Paaseiland (Chili)
IUE	Niue
KNQ	Kone (Nieuw-Caledonië)
KOC	Koumac (Nw.Caledonië)
KUL	Kuala Lumpur (Maleisië)
LAE	Lae (Papua Nieuw Guinea)
LAX	Los Angeles - International (USA)
LBS	Labasa (Vanua Levu - Fiji)
LGW	London - Gatwick (Engeland)
LHR	London - Heathrow (Engeland)
LIF	Lifou (Nieuw-Caledonië)
LGK	Langkawi (Maleisië)
LNE	Lonorore (Pentecost -Vanuatu)
LST	Launceston / Tasmania (Australië)
MAG	Madang (Papua Nieuw Guinea)
MCY	Sunshine Coast (Australië)
MDU	Mendi (Papua Nieuw Guinea)
MEL	Melbourne (Australië)
MFN	Milford Sound (Nieuw Zeeland)
MKY	Mackay (Australië)
MNL	Manila (Philippijnen)
MON	Mount Cook (Nieuw Zeeland)
MOZ	Moorea (Frans-Polynesië)
MUA	Munda (Salomon Eilanden)
MXS	Maota (Savai'i - Samoa)
NAN	Nadi (Viti Levu - Fiji)
NHV	Nuku Hiva (Frans-Polynesië)
NLK	Norfolk Island (Nieuw Zeeland)
NOU	Noumea-Tontouta (Nieuw-Caledonië)
NPE	Napier/Hasting (Nieuw Zeeland)

NSN	Nelson (Nieuw Zeeland)
NTL	New Castle (Australië)
NUS	Norsup - Malakula (Vanuatu)
OOL	Gold Coast (Australië)
PER	Perth (Australië)
PMR	Palmerston-N (Nieuw Zeeland)
POM	PortMoresby (Papua Nieuw Guinea)
PPG	Pago Pago (American Samoa)
PPP	Hamilton Island / Whitsunday Eilanden (Australië)
PPT	Papeete (Tahiti / Frans-Polynesië)
RAB	Rabaul (Papua Nieuw Guinea)
RAR	Rarotonga (Cook Eilanden)
RFP	Raiatea (Frans-Polynesië)
RGI	Rangiroa (Frans-Polynesië)
ROK	Rockhampton (Australië)
ROT	Rotorua (Nieuw Zealand)
SCL	Santiago de Chile (Chili)
SEL	Seoul (Korea)
SFO	San Francisco (USA)
SIN	Singapore - Changi (Singapore)
SON	Luganville Esp.Santo (Vanuatu)
SYD	Sydney (Australië)
SUV	Suva (Viti Levu - Fiji)
SVU	Savu Savu (Vanua Levu - Fiji)
TAH	Tanna (Vanuatu)
TBU	Tongatapu (Tonga)
TEU	Te Anau (Nieuw Zealand)
TIZ	Tari (Papua Nieuw Guinea)
TPE	Taipei (Taiwan)
TSV	Townsville (Australië)
TUO	Taupo (Nieuw Zealand)
TVU	Taveuni (Fiji)
TYO	Tokyo - Narita (Japan)
UVE	Ouvea (Nieuw-Caledonië)
VAV	Vava'u Islands (Tonga)
VLI	Port Vila - Bauerfield (Vanuatu)
WEL	Wellington (Nieuw Zealand)
WLS	Wallis Island
WRE	Whangarei (Nieuw Zealand)
WWK	Wewak(Papua Nieuw Guinea)
XMH	Manihi (Frans-Polynesië)
ZQN	Queenstown (Nieuw Zealand)

Luchthaven (Land)	**IATA-Airportcode**
Adelaide (Australië)	ADL
Aitutaki (Cook Eilanden)	AIT
Alice Springs (Australië)	ASP
Amsterdam (Nederland)	AMS
Apia (Western Samoa)	APW
Atiu (Cook Eilanden)	ATI
Auckland (Nieuw-Zealand)	AKL
Auki - Malaita (Salomon Eilanden)	AKS
Ayers Rock (Australië)	AYQ
Ballina / Byron Bay (Australië)	BNK
Bangkok (Thailand)	BKK
Bora Bora (Frans-Polynesië)	BOB
Brisbane (Australië)	BNE
Broome (Australië)	BRM
Brussel (België)	BRU
Bulolo (Papua Nieuw Guinea)	BUL
Canberra (Australië)	CBR
Cairns (Australië)	CNS
Choiseul Bay (Salomon Eilanden)	CHY
Christchurch (Nieuw Zealand)	CHC
Darwin (Australië)	DRW
Den Pasar (Bali - Indonesië)	DPS
Dunedin (Nieuw Zeeland)	DUD
Frankfurt (Duitsland)	FRA
Gizo (Solomon Eilanden)	GZO
Gold Coast (Australië)	OOL
Goroka (Papua Nieuw Guinea)	GKA
Ha'apai Islands (Tonga)	HPA
Hamilton Island / Whitsunday Eilanden (Australië)	PPP
Hiva Oa - Altuona (Marquesas - Frans-Polynesië)	AUQ
Hobart / Tasmania (Australië)	HBA
Honiara (Solomon Eilanden)	HIR
Hong Kong	HKG
Honolulu Internat. (Oahu - Hawaii)	HNL
Huahine (Frans-Polynesië)	HUH
Ile des Pines (Nieuw-Caledonië)	ILP
Jakarta (Indonesië)	CGK
Kone (Nw.Caledonië)	KNQ
Kopenhagen (Denemarken)	CPH
Koumac (Nw.Caledonië)	KOC
Kuala Lumpur (Malaysia)	KUL
Lae (Papua Nieuw Guinea)	LAE
Langkawi (Maleisië)	LGK
Launceston / Tasmania (Australië)	LST
Lifou (Nw.Caledonië)	LIF
London - Gatwick (Engeland)	LGW
London - Heathrow (Engeland)	LHR
Lonorore (Pentecost -Vanuatu)	LNE
Los Angeles - International (USA)	LAX
Luganville Esp.Santo (Vanuatu)	SON
Mackay (Australië)	MKY
Madang (Papua Nieuw Guinea)	MAG
Manihi (Frans-Polynesië)	XMH
Manila (Philippijnen)	MNL
Maota - Savai'i (Samoa)	MXS
Melbourne (Australië)	MEL
Mendi (Papua Nieuw Guinea)	MDU
Milford Sound (Nieuw Zeeland)	MPN
Moorea (Frans-Polynesië)	MOZ
Mount Cook (Nieuw Zeeland)	MON
Mount Hagen (Papua New Guinea)	HGU
Munda (Salomon Eilanden)	MUA
Nadi - Viti Levu (Fiji)	NAN
Napier/Hasting (Nieuw Zeeland)	NPE
Nelson (Nieuw Zeeland)	NSN
New Castle (Australië)	NTL
Niue	IUE
Norfolk Island (Nieuw Zeeland)	NLK
Norsup - Malakula (Vanuatu)	NUS
Noumea-Tontouta (Nieuw-Caledonië)	NOU
Nuku Hiva - Marquesas (Frans-Polynesië)	NHV
Ouvea (Nieuw-Caledonië)	UVE
Paaseiland (Chili)	IPC
Pago Pago (American Samoa)	PPG
Palmerston-N (Nieuw Zeeland)	PMR
Papeete - Tahiti (Frans-Polynesië)	PPT
Parijs - Charles de Gaulle (Frankrijk)	CDG
Perth (Australië)	PER
Port Moresby (Papua Nieuw Guinea)	POM
Port Vila - Bauerfield (Vanuatu)	VLI
Queenstown (Nieuw Zealand)	ZQN
Rabaul (Papua Nieuw Guinea)	RAB
Raiatea (Frans-Polynesië)	RFP
Rangiroa - Tuamotus (Frans-Polynesië)	RGI
Rarotonga (Cook Eilanden)	RAR
Rockhampton (Australië)	ROK
Rotorua (Nieuw Zealand)	ROT
Santiago de Chile (Chili)	SCL
San Francisco (USA)	SFO
Savu Savu - Vanua Levu (Fiji)	SVU
Seghe - Uepi Island (Salomon Eilanden)	EGM
Seoel (Korea)	SEL
Singapore - Changi (Singapore)	SIN
Sunshine Coast (Australië)	MCY
Suva - Viti Levu (Fiji)	SUV
Sydney (Australië)	SYD

Taipei (Taiwan) . . . . . TPE
Tanna (Vanuatu) . . . . . TAH
Tari (Papua Nieuw Guinea) . . . . . TIZ
Taupo (Nieuw Zealand) . . . . . TUO
Taveuni (Fiji) . . . . . TVU
Tongatapu (Tonga) . . . . . TBU
Te Anau (Nieuw Zealand) . . . . . TEU
Tokyo - Narita (Japan) . . . . . TYO
Townsville (Australië) . . . . . TSV
Vava'u Islands (Tonga) . . . . . VAV
Wallis Island . . . . . WLS
Wellington (Nieuw Zealand) . . . . . WEL
Wewak (Papua Nieuw Guinea) . . . . . WWK
Whangarei (Nieuw Zealand) . . . . . WRE

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 17 Afkortingenlijst van de reisbranche
Paragraaf: II. Luchtvaartmaatschappijen

Onderstaande alfabetisch geordende lijst bevat "IATA-airlinecodes" die verwijzen naar de belangrijkste luchtvaartmaatschappijen die een rol kunnen spelen bij reizen naar en in de Pacific. Deze codes worden vaak weergegeven op tickets, reserveringsoverzichten, op luchthaven-informatieborden, op boardingcards en bagagelabels.

IATA-Airlinecode **Luchtvaartmaatschappij**

AF . . . . . Air France (Frankrijk)
BA . . . . . British Airways (Engeland)
BD . . . . . British Midlands (Engeland)
BR . . . . . Eva Airlines (Taiwan)
CG . . . . . MBA (Papua Nw.Guinea)
CX . . . . . Cathay Pacific (Hong Kong)
DJ . . . . . Virgin Blue (Australië)
DL . . . . . Delta Airlines (USA)
EK . . . . . Emirates (Dubai)
FJ . . . . . Air Pacific (Fiji)
GA . . . . . Garuda (Indonesië)
GF . . . . . Gulf Air (Bahrain - UAE)
GZ . . . . . Air Rarotonga (Cook Eilanden)
IE . . . . . Solomon Airlines (Solomon Eil.)
JL . . . . . Japan Airlines (Japan)
JQ . . . . . JetStar (Australië)
KE . . . . . Korean Airlines (Korea)
KL . . . . . KLM (Nederland)
KT . . . . . Turtle Airways (Fiji)
LA . . . . . LAN Airlines (Chili)
LH . . . . . Lufthansa (Duitsland)
JQ . . . . . Jet Star (Australië)
MH . . . . . Malaysia Airlines (Maleisië)
NF . . . . . Air Vanuatu / Vanair (Vanuatu)
NZ . . . . . Air New Zealand (Nieuw Zeeland)
N9 . . . . . North Coast Aviation (P.N.G.)
ON . . . . . Air Nauru (Nauru)
PR . . . . . Philippine Airlines (Philippijnen)
PX . . . . . Air Niugini (Papua Nw.Guinea)
QE . . . . . Air Moorea (Frans-Polynesië)
QF . . . . . Qantas Airways (Australië)
RG . . . . . VARIG (Brazilië)
SB . . . . . Air Caledonie Int. (Nieuw-Caledonië)
SQ . . . . . Singapore Airlines (Singapore)
TG . . . . . Thai Airways Int. (Thailand)
TN . . . . . Tahiti Nui Airlines (Frans-Polynesië)
TY . . . . . Air Caledonie (Nw.Caledonië)
VA . . . . . Virgin Australia (Australië)
VT . . . . . Air Tahiti (Frans-Polynesië)

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 17 Afkortingenlijst van de reisbranche
Paragraaf: III. Landen

In brochures, prijslijsten en op bevestigingen en vouchers kunnen de volgende landafkortingen voorkomen.

AU . . . . . Australië
CA . . . . . Canada
CL . . . . . Chili (incl. Paaseiland)
CK . . . . . Cook eilanden
FJ . . . . . Fiji
FP . . . . . Frans-Polynesië
HK . . . . . Hong Kong (& China)
HW . . . . . Hawaii (USA)
IN . . . . . Indonesië
MA . . . . . Maleisië
NC . . . . . Nieuw-Caledonië
NG . . . . . Papua-Nieuw-Guinea
NI . . . . . Niue
NZ . . . . . Nieuw-Zeeland
PH . . . . . Phillipijnen
SI . . . . . Singapore
SL . . . . . Salomon Eilanden
SM . . . . . Samoa
TG . . . . . Tonga
TH . . . . . Thailand
US . . . . . United States of America (vaste land)
VN . . . . . Vanuatu

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 17. Afkortingenlijst van de reisbranche
Paragraaf: IV. Producten

In brochures, prijslijsten en op bevestigingen en vouchers kunnen de volgende productafkortingen voorkomen.

AM Ante Meridium (Engelse tijdsuitdrukking, van 12 uur 's nachts tot 12 uur 's middags)
AP American Plan (logies, ontbijt, lunch & diner)
Apt. Appartement
B&B Bed & Breakfast (logies & ontbijt)
BT Boot (transfer)
ECI Early Check-in (vroege aankomst in het hotel, waardoor de reiziger al vroeg over z'n kamer of dagkamer kan beschikken)
EN Extra nacht (hotelverblijf)
EP European Plan (alleen logies)
HP Half Pension (logies, ontbijt en diner)
HS Hoog Seizoen
LCO Late Check-out (laat vertrek uit het hotel waardoor de reiziger nog de hele dag over zijn kamer of over een speciale dagkamer kan beschikken)
LM Limousine/Auto (transfer)
LO logies en ontbijt
LS Laag Seizoen
MAP Modified American Plan (logies, ontbijt & diner)
MB Minibus (transfer)
M&G Meet & greet service (opvang bij aankomst door de agent)
OW Enkele reis (oneway)
PM Post Meridium (Engelse tijdsuitdrukking, van twaalf uur 's middags tot 12 uur 's nachts)
pp per persoon
Rm. Kamer (Room)
ROH Run of House (standaard kamer of betere kamer indien beschikbaar)
Rt. Retour (roundtrip)
TX Taxi transfer (of privé auto met chauffeur)
VL Vlucht (transfer)
2D 2 dagen (bij een excursie is dit dus incl. 1 overnachting)
2N 2 nachten (bijv. m.b.t. een hotelverblijf)
VP Vol Pension (logies, ontbijt, lunch & diner)

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 17. Afkortingenlijst van de reisbranche
Paragraaf: V. Speciale wensen / opmerkingen

Onderstaand vindt u een lijst met officiële luchtvaart-afkortingen t.b.v. speciale wensen en opmerkingen.

AVIH	Animal in hold
AVML	Asian vegetariam meal
BBML	Infant/baby food
BIKE	Bicycle
BLND	Blind passenger
BSCT	Baby Basket
CHML	Child Meal
DBML	Diabetic meal
DEAF	Deaf passenger
GFML	Gluten free meal
HFML	High fibre meal
HNML	Hindu meal
KSML	Kosher meal
LCML	Low calorie meal
LFML	Low cholestesterol low fat
LPML	Low protein meal
LSML	Low sodium no salt added
MAAS	Meet and assist
MEDA	Medical case
MOML	Moslim meal
NLML	Non lactose meal
NSSA	Non smoking aisle seat (stoel bij het gangpad)
NSSB	Non smoking bulkhead seat (stoel op voorste rij)
NSSW	Non smoking window seat (stoel bij het raam)
ORML	Oriental meal
PRML	Low purin meal
RVML	Raw vegetarian meal
SFML	Sea food meal
SPEQ	Sports equipment
SPML	Special meal
UMNR	Unaccompanied minor
VGML	Vegetarian meal
VLML	Vegetarian meal lacto/ove
XBAG	Excess baggage

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij

De Pacific ligt aan de andere kant van de wereld. Al onze reizen zijn op basis van lange intercontinentale vluchten. Naar Australië dient u rekening te houden met een vliegtijd van 20 tot 22 uur en naar Nieuw-Zeeland met 22 tot 24 uur.

In paragraaf 1.I (uw reisplan) vindt u bij het kopje "vlucht-schema" belangrijke informatie over evt. vluchten die we voor u geboekt hebben. Ook in hoofdstuk 10 (In het vlieg-tuig) vindt u veel praktische informatie, die betrekking heeft op luchtvaartmaatschappijen en het vliegen in het algemeen.

Omdat het dus altijd om hele lange vluchten gaat is de juiste keuze van luchtvaartmaatschappijen heel belangrijk. De praktijk is dat veel klanten hun keuze primair laten afhangen van de ticketprijs of vliegduur. Maar realiseer ook dat elk ticket gebonden is aan voorwaarden (in het algemeen geldt, hoe goedkoper het ticket, hoe strikter de voorwaarden). Maar elke luchtvaartmaatschappij heeft een eigen vloot met vlieg-tuigen, waarvan de gemiddelde leeftijd en indeling sterk kan verschillen. Elke maatschappij heeft z'n eigen routenetwerk en vliegschema, die voor gunstiger of minder gunstig kan zijn. Bovendien heeft elke luchtvaart-maatschappij een eigen beleid ten aanzien van service aan boord en op de luchthavens, bagagevrijheid, catering aan boord, frequent flyer programma en samenwerking met andere luchtvaartmaatschappijen.

Onderstaand vindt u dit soort informatie over de belang-rijkste luchtvaartmaatschappijen met vliegverbindingen naar en in de Pacific.

Luchtvaart Allianties
Luchtvaartmaatschappijen proberen hun netwerken op elkaar te laten aansluiten, waardoor u meer keuze heeft wat vliegverbindingen betreft. De meeste luchtvaartmaatschap-pijen werken ondertussen samen binnen allianties, waarvan voor de Pacific de OneWorld, Skyteam en Star Alliance de belangrijkste zijn. Binnen be duurdere tickets kunt u vaak gebruik maken van zgn. "codeshare" vluchten van partner airlines binnen de alliantie (d.w.z. vluchten met een vluchtnummer van de contract airline die uitgevoerd worden door een andere airline).

OneWorld Alliance

Airlines:	American Airlines, British Airways, Cathay Pacific, Finnair, Iberia, Japan Airlines, LAN, Malev, Qantas, Royal Jordanian.
Bestemmingen:	700
website:	www.oneworld.com

Skyteam Airline Alliance

Airlines:	Aeroflot, Aeromexico, Air France, Alitalia, China Southern, Continental Airlines, Czech Airlines, Delta, KLM, Korean Air, Northwest.
Bestemmingen:	841
website:	www.skyteam.com

Star Alliance

Airlines:	Air Canada, Air China, Air New Zealand, ANA, Asiana, Austrian, BMI, LOT, Lufthansa, SAS Scandinavian Airlines, Shanghai Airlines, Singapore Airlines, South African Airways, Spanair, Swiss, TAP Air Portugal, Thai Airways, United, US Airways.
Bestemmingen:	897
website:	www.staralliance.com

Cabine klassen en stoelafstand
De meeste luchtvaartmaatschappijen hebben hun vliegtuigen ingericht met 2 of 3 cabine klassen, economy, business en first. Elke luchtvaartmaatschappij heeft z'n eigen beleid ten aanzien van de stoelafstand (de zgn. "seatpitch" in inches [2,54 cm per inch]) in ieder van die klassen. Maar bij som-mige maatschappijen is de stoelafstand ook nog afhankelijk van het vliegtuigtype. In de volgende tabel geven we een indicatie van de stoelafstand per luchtvaartmaatschappij.

Naast de stoelafstand verschillen de stoelen ook in breedte, zit- en lig-comfort en ingebouwd entertainmentsysteem. Daarnaast wordt meestal onderscheid gemaakt in catering, bagagevrijheid en toegang tot wacht-ruimtes (lounges) tussen de cabine klassen. In het algemeen is de first class veel comfortabeler dan de business class, en is deze weer comfortabeler dan de economy class.

Naast deze traditionele cabine klassen bieden sommige maatschappijen ook nog een tussenklasse aan, zoals de economy plus bij Air New Zealand. Het verschil zit 'm dan hoofdzakelijk in de stoelafstand. Er zijn ook luchtvaart-maatschappijen, waarbij u een stoel bij de nooduitgang kunt boeken, zoals bij KLM/Air France, Delta Airlines, Cathay Pacific en United Airlines/Continental Airlines. Zo'n stoel bij de nooduitgang biedt ook meer beenruimte, maar nadeel is dat u in geval van nood wel instaat moet zijn de nooddeur te openen.

Op de website www.seatguru.com kunt u per luchtvaartmaatschappij en vliegtuigtype zien wat de beste stoelen zijn.

Airline	Economy	Economy+	Business	First
Air Canada	31-33"	38"	58"	-
Air China	34"	-	42"	-
Air France	31"	38"	61"	82"
Air New Zealand	31-34"	35-40"	50-79,5"	-
Air Pacific	32"	-	50"	-
Air Tahiti Nui	31-32"	-	55"	80"
British Airways	31"	38"	73"	78"
Cathay Pacific	31"	38"	60"	79"
China Airlines	32"	-	50"	83"
China Southern	33"	35-40"	40"	70"
Continental	31"	-	55"	-
Delta Airlines	32"	36"	60"	-
Emirates	32-33"	-	48"	69"
Etihad Airways	33"	-	88"	-
EVA Air	33"	38-40"	47-61"	80"
Hawaiian Airlines	31"	-	54"	-
Japan Airlines	33"	38"	62"	83"
JetStar	29"	-	50"	-
KLM	31"	35"	60"	-
Korean Air	33"	-	50"	83"
LAN Airlines	32"	-	55"	83"
Lufthansa	31"	-	60"	90"
Malaysia Airlines	34"	-	58"	80"
Northwest Airl.	31"	-	60"	-
Qantas	31"	38"	50"	78"
Qatar Airways	32-34"	-	52"	79"
Royal Brunei	32"	-	57"	-
SAS	32"	37"	60"	-
Singapore Airl.	32"	-	58"	78"
Thai Airways	34"	42"	50"	80"
United Airlines	31"	34-36"	55"	88"
Virgin Australia	30"	34"	38-62"	-

Deze lijst geeft een indicatie, de stoelafstand kan ook per vliegtuigtype iets afwijken. Wijzigingen onder voorbehoud

Bagage
Bij de beschrijving van de luchtvaartmaatschappijen hebben we ook - ter indicatie - de bagageregels vermeld. Wij raden u aan voor vertrek altijd nog even de officiële website van uw luchtvaartmaatschappij te controleren.

In hoofdstuk 4 heeft u kunnen lezen waarom we geen bagagelabels verstrekken. We adviseren op reis te gaan met een stevige hardshell koffer (zoals een Samsonite) of stevige reistas. U dient de koffer of reistas uiteraard wel te voorzien van uw naam en adresgegevens, maar zodanig dat dit in de vertrekhal door passanten niet meteen leesbaar is.

TIP: TraceMe bagagelabel
Het is geen pretje wanneer uw koffer kwijtraakt op de luchthaven. Bent u eindelijk op de plek van bestemming, is uw koffer niet gearriveerd. Gemiddeld raken er zo'n 3.000 koffers per uur zoek op luchthavens. Als u een bagagelabel van TraceMe om uw koffer bindt, kan uw kwijtgeraakte bagage in ieder geval in een handomdraai worden getraceerd!

De streepjescode op uw TraceMe bagagelabel kan door alle luchtvaartmedewerkers ter wereld met hun eigen apparatuur worden uitgelezen. Daarna krijgt u via email en sms te horen waar uw koffer zich bevindt. Geeft u deze informatie door aan de luchtvaartmaatschappij, dan zorgen zij ervoor dat de bagage weer bij u terecht komt.

U kunt dit bagagelabel voor 14,95 per stuk kopen bij: www.bagagelabel.nl

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: I. Air New Zealand (NZ)

Air New Zealand is de nationale luchtvaartmaatschappij van Nieuw-Zeeland. De maatschappij vliegt met moderne en goed onderhouden vliegtuigen. Mede door de uitstekende maaltijden, drankselectie en service aan boord behoort Air New Zealand tot de beste luchtvaartmaatschappijen ter wereld. In de Pacific Class (Economy Class) staan verhoudingsgewijs ruimere stoelen met verstelbare hoofdsteunen en voetenbank.

Air New Zealand is op 26 april 1940 opgericht als Tasman Empire Airways Limited (TEAL). Legendarisch was de begintijd, toen TEAL vloog met vliegboten naar exotische eilandbestemmingen in de Stille Zuidzee.

In 1978 vond er een samensmelting plaats met de National Airways Corporation (NAC) en Safe Air, waarna het bedrijf Air New Zealand ging heten. De luchtvervoerder heeft een koru als logo: een symbool van de Maori (de oorspronkelijke bewoners van Nieuw Zeeland) dat nieuw leven, groei, sterkte en vrede symboliseert. Met de komst van de DC-10 in 1973 verscheen het teken voor het eerst op de staarten.

In 2002 en 2003 decoreerde de maatschappij enkele van haar toestellen met afbeeldingen uit The Lord Of The Rings-trilogie omdat de film voor een groot deel is opgenomen in Nieuw Zeeland. De laatste jaren is Air New

Vloot
Air New Zealand beschikt over een moderne vloot van Airbus en Boeing vliegtuigen. Voor de lange afstand wordt voornamelijk de 8 Boeing 747-400's, 8 Boeing 777's, 5 Boeing 767's en 12 Airbus 320's ingezet, welke de passagier veel comfort bieden. Daarnaast zijn er 20 Bombardiers Q300's, 11 ATR 72's en 17 Beechcrafts voor het binnenlandse routenetwerk. Vlootuitbreiding wordt hoofdzakelijk gerealiseerd met nieuwe Boeing 777's en 787-9's.

Internationale Routenetwerk
Air New Zealand heeft z'n thuisbasis in Auckland (Nieuw-Zeeland). In Europa wordt vanaf London via Los Angeles of Hong Kong naar de Pacific gevlogen. De route Amsterdam - London wordt in samenwerking met KLM uitgevoerd. In de Pacific heeft Air New Zealand het meest uitgebreide netwerk van vliegverbindingen van alle lokale maatschappijen. U kunt met een retourticket naar Nieuw-Zeeland stops maken op de eilanden in de Zuid-Pacific.

Binnenlandse Routenetwerk
Air New Zealand heeft een uitgebreid routenet binnen Nieuw-Zeeland, naar luchthavens als Christchurch, Dunedin, Queenstown, Wellington Napier en Rotorua. Op de meeste internationale tickets van Air New Zealand is het niet toegestaan gebruik te maken van (gratis) binnenlandse vluchten in Australië en Nieuw-Zeeland, gebruik hiervoor airpassen.

Cabine klassen en service aan boord
Vanwege de afgelegen ligging van Nieuw-Zeeland is Air New Zealand gespecialiseerd in vluchten over de lange afstand. Hierdoor is het product in alle reisklassen zeer innovatief en geavanceerd. Het cabinepersoneel verschaft u een warm deken en een zacht kussen.

Pacific Economy
Het vriendelijke en professionele cabinepersoneel van Air New Zealand zal er alles aan doen om uw reis plezierig te laten verlopen. U zult de grote hoeveelheid ruimte en de speciaal ergonomisch ontworpen stoelen zeker waarderen. De stoelafstand bedraagt 31-34". De stijl van de maaltijden en

dranken aan boord is modern en innovatief met traditionele Nieuw-Zeelandse smaken. Geniet van uw maaltijd met heerlijke Nieuw-Zeelandse of Australische wijnen. In uw stoel treft u een 8.4-inch televisiescherm waarop u de laatste films en tv-series op kunt kijken en naar heel veel muziek kunt luisteren. Uw afstandsbediening fungeert tevens als telefoon. Kinderen ontvangen een pakketje waar van alles in zit om ze uren lang te vermaken.

SkyCouch
Air New Zealand heeft vanaf 2010 de 'Lie Flat' stoelen in de Economy Class geintroduceerd. Dit zogenaamde 'Skycouch' concept houdt in dat je een rijtje van drie stoelen kunt ombouwen tot een bed. De armleuningen kunhnen helemaal worden weggeklapt en de zittingen kunnen worden verbreed.

De eerste 11 rijen in de Economy Class krijgen de beschikking over de Lie Flat stoelen, maar alleen aan de zijkanten van het vliegtuig. Dat betekent dat er 22 Lie Flat bedden per vlucht beschikbaar zijn. Om gebruik te maken van Skycouch moet u wel alledrie de stoelen naast elkaar reserveren (3 tickets). Air New Zealand zegt erg trots te zijn op het ontwerp en heeft er naar eigen zeggen zes jaar over gedaan om het ontwerp uit te denken en te perfectioneren. De nieuwe bedden komen beschikbaar in de nieuwe Boeing 777's, die vanaf november 2010 in de vloot zijn opgenomen.

Pacific Premium Economy
Wie voor Pacific Premium Economy kiest, kiest voor het gemak van speciaal aangewezen check-in balies, een exclusieve cabine en heel veel servicevoordelen. De cabine van de Pacific Premium is gelegen tussen de Economy Class en de Busi-ness Premier. Uw stoel kan zeer ver naar achteren, zodat u tijdens de vlucht goed kunt slapen, de stoelafstand bedraagt 41". De maaltijden zijn gelijk aan die van de Business Premier Class. Geniet van uw maaltijd met de beste Nieuw-Zeelandse en Australische wijnen. Als Pacific Premium Economy Class passagier kunt u ook gebruik maken van de bar aan boord, waar u snacks kunt krijgen en een drankje kunt drinken.

Business Premier
Business Premier is de keuze voor de meeste luxe aan boord van Air New Zealand vluchten. Voor vertrek geniet u van het gemak van speciaal aangewezen check-in balies, voor een snelle en discrete afhandeling. Geniet voor vertrek of na aankomst van alle voordelen en rust die de lounges u hebben te bieden.. De stoel kan bijna vlak en beschikt tevens over een verstelbare hoofd- en voetensteun. De stoelafstand bedraagt in de meeste vliegtuigen 50", maar in de Boeing 747's 79,5" (waarbij uw stoel in een volledig vlakke positie gezet kan worden met een cocon er half omheen).

In de 747's zijn de premium business class stoelen uitgerust met een stopcontact voor uw laptop en drie leeslampjes, zodat u ook 's nachts rustig kan doorlezen of -werken. Uw stoel beschikt over een 10.4-inch televisiescherm met een groot aanbod aan films, spelletjes en muziek. Geniet van het systeem met een geluidsisolerende hoofdtelefoon. Aan de tafel bij uw stoel kunt u makkelijk iemand uitnodigen om samen heerlijk te dineren. De maaltijden zijn samengesteld door de beste chefs van Nieuw-Zeeland. Geniet van meer dan 40 verschillende soorten cocktails. Als Business Premier passagier heeft u toegang tot de bar aan boord, waar u snacks kunt krijgen en een drankje kunt drinken.

Bagage
Bij Air New Zealand is zowel het aantal stuks, als het gewicht van de bagage bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij Air New Zealand is online check-in momenteel nog niet mogelijk

Ruimbagage
Vanuit Nederland:
- Economy Class: 1 stuk, maximaal gewicht 23 kg
- Premium Economy Class: 2 stuks, maximaal gewicht 23 kg per bagagestuk
- Business Class: 3 stuks, maximaal gewicht 23 kg per bagage stuk

Binnenlandse vluchten:
- Smart Saver: 1 stuk, maximaal gewicht 23 kg
- Flexi Plus: 2 stuks, maximaal gewicht 23 kg per bagage stuk
- Gold Elite/Gold/StarGold/Koru Club Members: 1 stuk, extra maximaal gewicht 23 kg per bagage stuk

Handbagage
- 1 stuk per passagier (maximale afmetingen: 55 x 40 x 20 en de som mag niet hoger zijn dan 115 cm). Als extra mag u een handdtas of laptoptas meenemen

Samenwerkingsverbanden
Air New Zealand behoort tot de Star Alliance. Voordeel voor de passagier is dat er door code-share vluchten meer vliegverbindingen beschikbaar komen, betere vluchtaansluitingen bereikt worden en u frequent flyerpunten tussen de partner-airlines kunt uitwisselen.

Frequent Flyer Systeem (Airponts)
Het frequent flyersysteem van Air New Zealand heet Air Points. Het inschrijfgeld om lid te worden bedraagt 20 GBP (gratis voor Koru Club Members en First- en Business Class passagiers met instapkaart niet ouder dan 30 dagen). U moet een inschrijfformulier invullen op de website om lid te worden. Om lid te blijven moet u tenminste elke 18 maanden 500 punten verzamelen. Naast het gewone lidmaatschap is er nog een Silver en Gold Membership.

Punten verzamelen
Als u eenmaal lid bent, verzamelt u punten op elke internationale vlucht van Air New Zealand (zie onderstaande tabel). Ook op binnenlandse vluchten die aansluiten binnen 24 uur op uw internationale vlucht kunt u punten verdienen. Bijschrijven van de punten kunnen wij voor u doen maar kunt u ook bij check-in zelf regelen. Airpoints spaart u ondermeer ook als u vliegt met Air Canada, Lufthansa, SAS, Singapore Airlines, United Airlines en Virgin Atlantic. Kijk op de website van Air New Zealand voor het aantal punten dat u kunt verzamelen per gevlogen vluchtsector.

Punten besteden
De verzamelde punten kunt u gebruiken voor gratis tickets, upgrades en companion tickets. Gedeeltelijke upgrades zijn ook mogelijk. U kunt online uw puntenoverzicht raadplegen. Kijk op de website van Air New Zealand over het aantal punten dat u nodig heeft hiervoor.

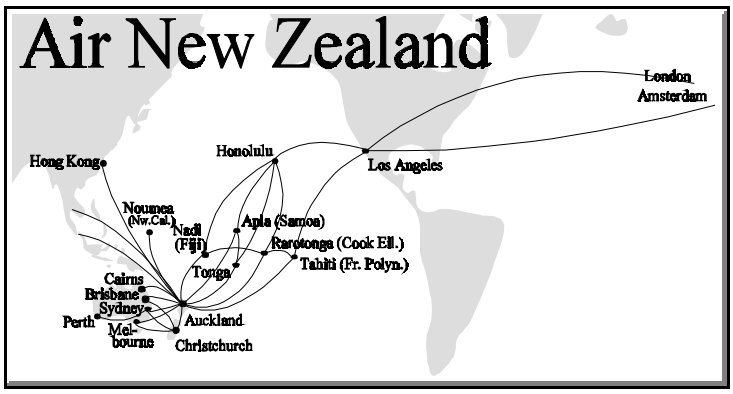

Alle feiten op een rijtje:

Opgericht:	1940 (als Tasman Empire Airways Limited), sinds 1965 als Air New Zealand
Hubs:	Auckland International Airport
Sub Hubs:	Christchurch, Hong Kong, Los Angeles, en Wellington
Vloot:	51 vliegtuigen (+21 bestellingen)
Vloot leeftijd:	gem. leeftijd is 10,2 jaar
Bestemmingen:	53
Klassen:	3 (Business, Premium Economy & Pacific Class)
Alliantie:	Star Alliance
Dochters:	Air Nelson, Eagle Airways en Mount Cook Airline
Eigenaars:	Nieuw-Zeelandse staat (73,7%)
Hoofdkantoor:	Auckland, Nieuw-Zeeland
FF programma:	Airpoints
Airport Lounge:	Koru Club
Website:	www.airnewzealand.co.nz & Www.airnewzealand.eu

Kantoren

Air New Zealand heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreservering en herbevestiging kunt u contact opnemen met deze kantoren via onderstaande telefoon-nummers.

Land (Stad)	**(Landcode) Telefoonnummer**
Australië	(gratis) 132476
België	(gratis) 0800 79586
Cook Eilanden	(682) 26300
Duitsland	(gratis) 0800 1830619
Fiji	(679) 6722955
Hong Kong	(+852) 28628988
Japan (Tokyo)	03 55212770
Japan (Overig)	(gratis) 0120 - 300 747
Nederland	(gratis) 0800 0221016
Nieuw-Caledonië	(+687) 283439
Nieuw-Zeeland	0800 737000
Nieuw-Zeealand (vanuit het buitenland)	(+64) 9 357300
Niue	(+683) 4317
Norfolk Island	(+6723) 22195
Samoa (Apia)	(+685) 20825
Tahiti / Frans-Polynesië	(+689) 540740
Tonga	(+676) 23192
USA (Overig)	(gratis) 1 0800 2621234
Vanuatu	(+678) 22666

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: II. Air Pacific (FJ)

Air Pacific is de nationale luchtvaartmaatschappij van Fiji. Air Pacific werd opgericht in 1951, door de Australische luchtvaartpionier Harold Gatty. Oorspronkelijk stond het hoofdkantoor bij de luchthaven van Suva (Nausori), maar later wwerd deze verplaatst naar de internationale luchthaven in Nadi (aan de droge westzijde van het hoofdeiland).

Routenetwerk

Air Pacific is een moderne luchtvaartmaatschappij, die vliegverbindingen onderhoudt in de Stille Zuidzee, naar Amerika (Los Angeles) en naar Azië (Hong Kong en Tokyo) reputatie heeft op tijd te vliegen. In 2007 heeft Air Pacific Sunflower Airlines overgenomen, waardoor het nu ook binnenlandse vluchten uitvoert (onder de naam Pacific Sun).

Vloot

Air Pacific vliegt internationaal met een vloot van 4 Boeing 737's, een Boeing 767 en twee Boeing 747's. In 2011 heeft Air Pacific 3 nieuwe Airbus A330-200 besteld.

Cabine klassen en service aan boord

Air Pacific biedt op haar internationale vluchten twee cabine klassen aan, de Pacific Voyager Class (economy) en de Tabua Class (business). De stoelafstand in de Pacific Voyager Class is 32", op de vluchten met de Boeing 747's heeft elke stoel een entertainmentsysteem (met 12 video-kanalen en 8 audio kanalen).

Bij de Tabua Class zijn de stoelen van een wat ouder type (kunnen niet volledig plat) en beschikt het entertainment-systeem over 21 video-kanalen en 8 audiokanalen. De catering aan boord is onge-veer vergelijkbaar met die van Qantas. Op de luchthaven van Nadi kunnen Tabua Class passagiers de speciale Tabua Lounge gebruiken, op andere luchthavens wordt veelal de business class lounge gebruikt van Qantas of Cathay Pacific.

Bagage

Bij Air Pacific is zowel het aantal stuks, als het gewicht van de bagage bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij Pacific is online check-in momenteel nog niet mogelijk

Ruimbagage (voor internationale vluchten)
- Economy Class: 1 stuk, maximaal gewicht 23 kg
- Business Class: maximaal gewicht 30 kg (op de route naar de USA is 60kg toegestaan)

Handbagage (voor internationale vluchten)
- Economy Class: 1 stuk per passagier
- Business Class: 2 stuks per passagier

de som van de afmetingen [LxBxH] mag maximaal 115 cm zijn, max. 7 kg per stuk bagage. Als extra mag u een handdtas of laptoptas meenemen

Binnenlandse vluchten:
- Ruimbagage: maximaal gewicht 15 kg
- Handbagage: 1 stuk (de som van de afmetingen [LxBxH] mag maximaal 115 cm zijn, max. 5 kg per stuk bagage)

Ondertussen zijn de luchtvaartmaatschappijen - mede i.v.m. de strenge veiligheidsvoorschriften - erg strikt geworden op de bagage. Houdt er rekening mee dat u extra betaald voor elke kg overgewicht of overmaat.

Samenwerkingen

Air Pacific werkt uitgebreid samen met Qantas en Cathay Pacific, maar is geen partner in de OneWorld Alliance. Air Pacific is voor 46% eigendom van Qantas. Het heeft combinatietarieven met Cathay Pacific vanuit Europa. Air Pacific heeft veel codeshare vluchten met Qantas. In de Stille Zuidzee neemt Air Pacific deel aan de Visit South Pacific Airpass.

Frequent Flyer systeem

Air Pacific neemt deel aan het frequent flyer systeem van Qantas. Als u deelnemer bent aan het frequent flyer systeem van Qantas kunt u ook punten verzamelen voor uw vluchten met Air Pacific. Kijk hiervoor op de website van Qantas.

Alle feiten op een rijtje

Opgericht:	1947
Hubs:	Nadi International Airport (NAN)
Vloot:	7 vliegtuigen +(3 orders);
Vloot leeftijd:	gem. 14,5 jaar
Bestemmingen:	17
Alliantie:	Geen
Klassen:	2 (Business en Economy)
Dochters:	Pacific Sun
Eigenaar:	Fijische staat (51%) en Qantas (46.32%)
Hoofdkantoor:	Nadi, Fiji
FF programma:	zie FF systeem van Qantas
Airport Lounge:	Tabua Club
Website:	www.airpacific.com

Kantoren
Air Pacific heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreservering en herbevestig van vluchten kunt u contact opnemen met deze kantoren via onderstaande telefoonnummers.

Land (Stad)	(Landcode) Telefoonnummer
Australië	(alleen lokaal) 1 800 230150
Fiji	(+679) 6720888
Europa (Duitsland)	(+49) 69 63151992
Nieuw-Zeeland	(alleen lokaal) 0800 800178
USA	(alleen lokaal) 1 800 2274446

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: III. Air Tahiti Nui (TN)

Air Tahiti Nui is de nationale luchtvaartmaatschappij van Frans-Polynesië, en heeft haar hoofdkantoor in Papeete (Tahiti). Air Tahiti Nui heeft haar dienstregeling afgestemd op internationale vakantiegangers uit Europa (vooral Frankrijk), Amerika, Azïë en Australië. De thuisbasis van Air Tahiti Nui is Faa'a International Airport bij Papeete (Tahiti).

Air Tahiti Nui is opgericht op 31 oktober 1996 en de eerste vlucht vond plaats op 20 november 1998. De luchtvaartmaatschappij is gevormd om het inkomend toerisme te ontwikkelen, en minder afhankelijk te zijn van Air France, Qantas en Air New Zealand. De regering van Frans-Polynesië is de grootste aandeelhouder (61,7%) samen met andere lokale investeerders.

Vloot
Air Tahiti Nui vliegt met 5 Airbus A340's. Ze biedt op haar vluchten drie cabine klassen aan, in de economy class bedraagt de stoelafstand 31", in de business class 51" en in de first class 80". In de business en first class gaan de stoelen in ligstand volledig vlak. De service aan boord is ongeveer vergelijkbaar met die van Air France. Het frequent flyer systeem van Air Tahit Nui heet Club Tiare (kijk op de website voor meer informatie over Club Tiare).

Bagage
Bij Air Tahiti Nui is zowel het aantal stuks, als het gewicht van de bagage bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij Air Tahiti Nui is online check-in momenteel nog niet mogelijk

Ruimbagage
- Economy Class: 1 stuk*, max. gewicht 23 kg
- Business & First Class: 2 stuks*, max. gewicht 32 kg per stuk

* de som v/d afmetingen [LxBxH] mag max. 158 cm zijn

Handbagage (voor alle klassen)
- 1 stuk, max. gewicht 10 kg en de som v/d afmetingen [LxBxH] mag max. 115 cm zijn. Als extra mag u een handdtas of laptoptas meenemen

Ondertussen zijn de luchtvaartmaatschappijen - mede i.v.m. de strenge veiligheidsvoorschriften - erg strikt geworden op de bagage. Houdt er rekening mee dat u extra betaald voor elke kg overgewicht of overmaat.

Routenetwerk
Air Tahiti Nui biedt uitsluitend internationale vliegverbindingen aan, zoals naar Parijs (CDG), New York (JFK), Los Angeles (LAX), Tokyo, Osaka, Sydney en Auckland. Er zijn geen vluchten naar andere eilanden in de Stille Zuidzee.

Samenwerking
Air Tahiti Nui werkt samen met Air France, Qantas en Air New Zealand, waarmee gezamelijk codeshare vluchten worden uitgevoerd. Vanuit Nederland kunt u gebruik maken van een combinatieticket met KLM. Air Tahiti Nui is lid van geen enkele luchtvaart alliantie.

Alle feiten op een rijtje

Opgericht:	1996
Hubs:	Faa'a International Airport (PPT)
Vloot:	5
Vloot leeftijd:	gem. 9,4 jaar
Bestemmingen:	6
Alliantie:	Geen
Klassen:	3 (First, Business & Economy)
Dochters:	Geen
Eigenaar:	Regering van Frans-Polynesië (61,7%)
Hoofdkantoor:	Papeete , Tahiti , French Polynesia
FF systeem:	Club Tiare
Website:	www.airtahitinui.com

Kantoren
Air Tahiti Nui heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreservering en herbevestig van vluchten kunt u contact opnemen met deze kantoren via onderstaande telefoonnummers.

Land (Stad)	(Landcode) Telefoonnummer
Australië	(alleen lokaal) 1 300 732415
Frans-Polynesië	(+689) 460303
Europa (Frankrijk)	(+33) 825 024202
Japan	(+81) 3 62671177
Nieuw-Zeeland	(+64) 9 3083360
USA	(alleen lokaal) 1 877 8244846

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: IV. Cathay Pacific (CX)

Cathay Pacific is de luchtvaartmaatschappij van Hong Kong. Cathay Pacific behoort tot de beste luchtvaartmaatschappijen ter wereld, met een moderne vloot van vliegtuigen, een uitgebreid routenetwerk, uitstekende maaltijdkeuze (westers en Aziatisch) en prima service aan boord. De luchtvaartmaatschappij opereert met een vloot van passagier- en vrachttoestellen naar 114 bestemmingen in 36 landen wereldwijd.

De luchtvaartmaatschappij werd op 24 september 1946 opgericht in Shanghai door de Australische piloot Sydney H. de Kantzow en de VS Ex-Air Force Piloot Roy C. Farrell. Cathay Pacific is altijd een westerse maatschappij gebleven, nu in eigendom van de Swire Group - een belangrijke Anglo-Chinese beleggingsmaatschappij. Het heeft een aandeel van 82,2% in de Chinese luchtvaartmaatschappij Dragonair. Cathay Pacific werd veelvuldig uitgeroepen tot de "World's Best Overall Airline" en "Airline of the Year".

Routenetwerk
Cathay Pacific vliegt vanuit z'n thuisbasis Hong Kong naar tal van steden in Europa (waaronder Amsterdam) en naar Amerika, Australië (naar Sydney, Melbourne, Brisbane, Adelaide, Perth en Cairns), Nieuw-Zeeland (alleen Auckland) en uiteraard naar tal van bestemmingen binnen Azië. In Hong Kong wordt gebruik gemaakt van de nieuwe luchthaven Chek Lap Kok, oftewel Hong Kong International Airport. Op de heenweg van Amsterdam naar Australië en Nieuw-Zeeland kunt u een hele dag doorbrengen in Hong Kong, waarbij de gelegenheid bestaat om naar het centrum van de stad te gaan. Naar Sydney bestaat er een vlucht vanuit Amsterdam met korte overstap in Hong Kong, waardoor u 's avonds aankomt (wat minder kans op jetlag geeft). Op de terugweg van Australië / Nieuw-Zeeland naar Amsterdam sluiten de meeste vluchten goed aan, met overstap in Hong Kong van ca. 2 uur.

Samenwerkingen
Cathay Pacific is partner in de OneWorld Alliance. Daarmee heeft Cathay Pacific toegang tot gunstige prijzen voor binnenlandse vluchten in Australië en combinatietarieven met Air Pacific naar Fiji. Verder heeft de alliantie vooral voordelen als u frequent flyer punten verzameld. Er zijn vanuit Hong Kong weinig codeshare vluchten. Cathay Pacific heeft een dochteronderneming, Dragon Air, die vooral vluchten binnen China uitvoert.

Economy class
De stoelafstand in de economy class bedraagt bij Cathay 31" (78,8 cm). In tegenstelling tot bij veel andere luchtvaart-maatschappijen schuiven de economy class stoelen van Cathay Pacific onderuit in de ligstand i.p.v. dat ze naar achteren kantelen (de zgn. 'LEAP live back' stoelen). Iedereen kent dat wel; u zit op uw gemak in het vliegtuig een boekje te lezen totdat de passagier voor u zijn rugleuning naar achteren doet om wat te slapen. De passagier voor u breekt direct in op uw privacy, uw ruimte en het comfort dat u heeft. U zit daardoor niet meer zo gemakkelijk en het tafeltje voor u staat helemaal scheef. De "LEAP live back" stoelen hebben dat nadeel niet. De rugleuning van de stoel heeft een vaste positie, hierdoor heeft u dus geen last van de passagier voor u. De hoofdsteunen van de stoelen zijn gemakkelijk te ver-stellen. Alhoewel de 'LEAP live back' stoel door veel passa-giers als prettig wordt ervaren, kan het voor langere passagiers geen voordeel zijn.

Daarnaast hebben alle stoelen de beschikking over een modern entertainmentsysteem (met "audio en video on demand") en stroomaansluiting voor uw laptop. U beslist zelf welke film u kijkt en wanneer. Vervelen tijdens een vlucht van Cathay Pacific doet u niet. U heeft de keuze uit maar liefst meer dan 100 films en 350 televisieprogramma's in verschillende talen. Daarnaast heeft u ook de beschikking over 22 radiokanalen en bijna 900 CD's.

Vanaf april 2012 zal Cathay Pacific in de vliegtuigen voor lange afstandvluchten, zoals hun Boeing 777, Boeing 747, Airbus 330 en Airbus 340, in de economy class de stoelen gaan vervangen door nieuwe stoelen met een stoelafstand van 32". De nieuwe stoelen zijn tevens voorzien van een USB- en iPod-aansluiting en een 10,6" beeldscherm. De vernieuwing zal eind 2013 volledig doorgevoerd zijn in alle lange afstandvliegtuigen.

Premium Economy Class
Vanaf april 2012 gaat Cathay Pacific in de vliegtuigen voor lange afstandvluchten tevens een Premium Economy Class inrichten. De cabine zal maximaal 26 a 34 stoelen bevatten en de stoelafstand zal 38" bedragen. De stoelen zullen ook iets breder zijn en iets verder vlak kunnen in de ligstand. Als economy Plus passagier mag u 25kg ruimbagage meenemen. U krijgt op elke vlucht een "amenitykit" uitgereikt en "noice cancelling" koptelefoon. De uitbreiding zal eind 2013 volledig doorgevoerd zijn in alle lange afstandvliegtuigen.

Business Class
De stoelen in de Business Class hebben een stoelafstand van 60"(152,4 cm), gaan in de ligstand vrijwel geheel plat en worden deels omhuld door een cocon. Met één druk op de knop wordt uw stoel omgetoverd tot een compleet bed van maar liefst bijna 2 meter lang!

Naast een aantal praktische opbergruimtes beschikt de stoel ook over een heerlijke massagefunctie. Elke stoel beschikt over een laptop aansluiting. Maar natuurlijk kunt u ook gebruik maken van de ruime keuze aan entertainment. Kijk op uw persoonlijke 15" breedbeeldscherm een leuke film of luister naar één van de bijna 900 CD's of vele radiokanalen.

First Class
Vliegen in de first class met Cathay Pacific betekent persoonlijke aandacht en oog voor detail, u wordt op uw wenken bediend. Geef uw wensen door en het cabinepersoneel voorziet u van alle luxe, comfort en gemak. Vliegen in de first class van Cathay is een zeer bijzondere ervaring. Iedereen kent de vliegtuigen met weinig privacy en persoon-lijke aandacht. Maar dit geldt zeker niet voor de first class van Cathay. Cathay laat u genieten van een eigen vertrek in het vliegtuig. U heeft zoveel ruimte, dat er zelfs plaats is voor een andere passagier om even bij u te komen zitten in uw eigen 'vertrek'. De stoelafstand in de first class bedraagt 79". Daarnaast kunt u uw stoel in een handomdraai transformeren tot een geweldig comfortabel bed van maar liefst 2.05 meter lang! De First Class stoelen zijn in ligstand zelfs geheel plat.

Elke stoel beschikt over een uitgebreid entertainment-systeem, laptop aansluiting en een massagefunctie. U ervaart een bijzonder diner aan boord, enorm veel ruimte en een geweldige sfeer binnen de first class van Cathay Pacific. Het cabinepersoneel is enorm vriendelijk en zal u tijdens de reis op uw wenken bedienen.

Toegestane bagage
In welke klasse u ook vliegt, iedereen heeft het recht om één stuk handbagage mee te nemen. Wanneer uw handbagage niet groter is dan 56x36x23cm mag u deze gratis mee aan boord nemen. Wanneer u in de economy class reist, mag u 7 kilogram handbagage meenemen. In de business class is 10 kg toegestaan en in de first class mag u 15 kg handbagage meenemen.

In aanvulling op de standaard cabine bagage, mogen passagiers één van de volgende items gratis meenemen:

- een kleine handtas of
- een kleine rugzak of
- een koffertje of
- een laptop tas, indien deze niet zwaarder is dan 4 kg.

Passagiers die reizen met een kind mogen aan boord een van de volgende items gratis meenemen:

- Een goedgekeurd autostoeltje
- Kindervoeding en luiers (alleen voor gebruik tijdens de vlucht)
- Een 'paraplu soort' opvouwbare buggy (indien er cabine opbergruimte beschikbaar is)

Het gewicht wat u aan overige bagage mag meenemen hangt af van de reisklasse:

❍ Economy class: 20 kg
❍ Business class: 30 kg
❍ First class: 40 kg.

Overgewicht brengt extra kosten met zich mee. Indien u reist met een baby, dan mag u 10 kg extra bagage voor het kind meenemen.

Frequent Flyer Systeem (Marco Polo Club)
De Marco Polo Club is de naam van het oorspronkelijke frequent flyersysteem van Cathay Pacific. Het is één van de langst bestaande en meest strikte frequent flyersystemen ter wereld. Iedereen, ouder dan 18 jaar, die 40.000 km binnen de laatste 6 maanden met Cathay Pacific heeft gevlogen kan lid worden. Het lidmaatschap is gratis, voor inschrijving dient u het aanvraagformulier in te vullen en samen met uw instapkaarten op te sturen. Om lid te blijven dient u jaarlijks minimaal 40.000 km's of tenminste 12 vluchtsectors in de Business of First Class van Cathay Pacific te vliegen.

Marco Polo Clubleden krijgen ondermeer prioriteit bij inchecken en stoel toewijzing in het vliegtuig, mogen meer

bagage meenemen en kunnen telkens als zij met Cathay Pacific of OneWorld partnermaatschappijen vliegen gebruik maken van de speciale comfortabele lounges. Naast het gewone (groene) Marco Polo Club lidmaatschap is er nog een Silver, Gold en Diamond Membership.

Het is ook mogelijk om lid te worden van het Asia Miles Frequent Flyer Program, een nieuw frequent flyersysteem, waarbij u punten kunt verzamelen voor gratis vluchten, upgrades en companion tickets. Om lid te worden dient u een apart aanvraagformulier in te vullen. Lidmaatschap is gratis en voor iedereen (>12 jaar) mogelijk.

Kilometers verzamelen

Het aantal verzamelde kilometers op uw vlucht is afhankelijk van uw route en de klasse waarin u vliegt. Kijk op de website van Cathay Pacific over het aantal punten dat u kunt verzamelen per gevlogen vluchtsector.

Punten besteden

De verzamelde punten kunt u gebruiken voor gratis tickets, upgrades en companion tickets. Gedeeltelijke upgrades zijn ook mogelijk. U kunt online uw puntenoverzicht raadplegen. Kijk op de website van Cathay Pacific over het aantal punten dat u nodig heeft hiervoor.

Omdat Cathay Pacific is aangesloten bij OneWorld Alliantie, maakt het frequent flyer programma van Cathay Pacific ook gebruik van extra voordelen bij de OneWorld partner airlines.

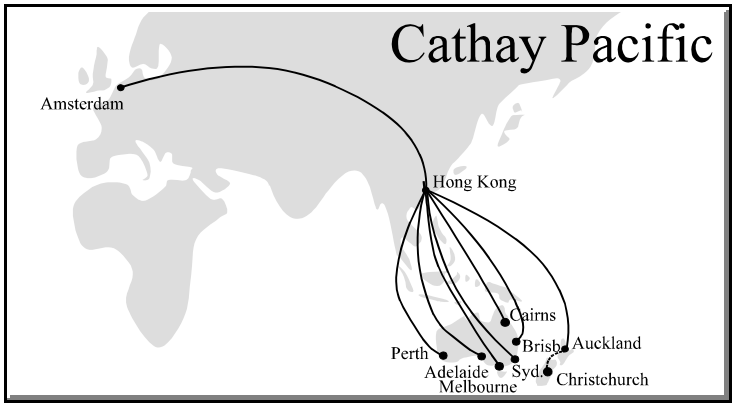

Alle feiten op een rijtje

Opgericht:	24 september 1946
Hubs:	Hong Kong International Airport
Vloot:	121 vliegtuigen + 66 Bestellingen
Vloot leeftijd:	10,8 jaar (gemiddeld)
Bestemmingen:	46
Alliantie:	Oneworld
Klassen:	3 (First, Business & Economy)
Dochters:	Dragon Air
Eigenaar:	Swire Group (Swire Pacific)
Hoofdkantoor:	Hongkong
FF systeem:	Marco Polo Club
Website:	www.cathaypacific.com

Kantoren

Cathay Pacific heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreserveringen en herbevestigen van vluchten kunt u contact opnemen met deze kantoren via onderstaande telefoonnummers.

Land (Stad)	**(Landcode) Telefoonnummer**
Australië	(gratislokaal) 131747
China	(alleen lokaal) 400 8886628
China (Beijing)	(+86) 10 59057855
China (Shanghai)	(86) 21 6279 8099
Hong Kong	(+86) 10 5905 7855
Indonesië (Bali)	(gratis lokaal) 0804 1 888888
Indonesië (Bali)	(+62) 21 5151747
Nederland	(+31) 20 6532010
Nieuw-Zeeland	(alleen lokaal) 0800 800454
Nieuw-Zeeland	(+64) 9 379 0861

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: V. Emirates (EK)

Emirates is de nationale luchtvaartmaatschappij van de Verenigde Arabische Emiraten, met als thuisbasis Dubai. Emirates is een betrouwbare en sterk groeiende luchtvaartmaatschappij. Emirates heeft een moderne en goed onderhouden vloot van vliegtuigen. Sinds de oprichting in 1985 heeftde luchtvaartmaatschappij meer dan 400 awards voor service ontvangen, waarbij het gaat om de meest uiteenlopende prijzen. Van beste First class van de wereld, het beste entertainment systeem aan boord, tot de luchtvaartmaatschappij met het vriendelijkste en kwalitatief beste cabine personeel. Tot slot hebben ze tevens de award gewonnen van allerbeste luchtvaartmaatschappij van de wereld! Als u dus vliegt met Emirates, dan bent u dus verzekerd van kwaliteit, luxe en comfort!

Routenetwerk

Met 111 bestemmingen in Europa, Azië, Amerika, Oceanië en Afrika is het mogelijk om over de héle wereld te vliegen met Emirates. Dagelijks wordt er vanaf Amsterdam op Dubai gevlogen. Dubai, hoofdstad van de Arabische Emiraten, is de thuisbasis van Emirates. U kunt eventueel ook vanuit Hamburg, Dusseldorf of Frankfurt vertrekken.

De gloednieuwe Terminal 3 op Dubai is exclusief ingericht voor Emirates reizigers. In deze state-of-the-art terminal vindt u talrijke winkels, restuarants, lounges en een spa. Zo vliegt de tijd voorbij totdat uw vlucht vertrekt.

Vloot

De vloot van Emirates wordt constant uitgebreid met meer wide-body vliegtuigen. De vloot bestaat momenteel uit: 15 Airbus A380's, 18 Airbus A340's, 27 Airbus A330's, 86 Boeing 777's en 5 Boeing B747's.

Service & comfort aan boord

Wanneer u vliegt met Emirates kunt u genieten van de geweldige service aan boord van het vliegtuig. Zo heeft iedere comfortabele economy class stoel haar eigen tv schermpje voorzien van het beroemde ICE systeem. Er kan een keuze gemaakt worden uit de laatste films, series en sportkanalen. Tevens beschikt Emirates over een kinderkanaal en speciale headsets voor kleine kinderen. In de Boeing 777 en A380 kunt u zelfs op uw beeldscherm het opstijgen en dalen vanuit het oogpunt van de piloot bekijken! De stoelafstand in de economyclass bedraagt 32-33".

Tijdens de lange intercontinentale vluchten van Emirates kunt u kiezen uit de vele spannende en uitdagende interactieve spelletjes voor alle leeftijden. Bijvoorbeeld: Vier op een rij, Backgammon en Tetrix. U heeft op deze vluchten zelfs de mogelijkheid om een potje te schaken tegen één van uw mede reiziger aan boord van het vliegtuig.

Business class

Elke stoel in de business class (stoelafstand 48") beschikt u over een extra grote tafel, zoadat u tijdens de vlucht met uw laptop op tafel kunt doorwerken. U kunt onderweg met uw eigen mobiele telefoon bellen of sms'en. Daarnaast kunt u ook e-mailberichten ontvangen op uw eigen televisiescherm of gebruik maken van de satelliettelefoon.

U kunt onderweg drankjes nuttigen uit uw eigen persoonlijke minibar, die is ingebouwd in de stoel. Op uw eigen

entertainmentsysteem kunt u genieten van zo'n 1.200 verschillende kanalen aan entertainment. Er is een massagefunctie in elke stoel ingebouwd. Als u uw tafel inklapt, veranderd uw stoel in een slaapruimte, met een volledig horizontaal bed.

Gratis limosine transfer
Kiest u voor Business Class of First Class van Emirates, dan kiest u voor exclusiviteit. Zo wordt u opgehaald en thuisgebracht door uw eigen privéchauffeur. Meer informatie over de Business Class en First Class vindt u op www.emirates.nl

Bagage
Bij Emirates is zowel het aantal stuks, als het gewicht van de bagage bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij Emirates is online check-in mogelijk.

Ruimbagage
- Economy Class: maximaal gewicht 30 kg
- Business Class: maximaal gewicht 40 kg
- First Class: maximaal gewicht 50 kg

Handbagage (voor internationale vluchten)
- Economy Class: 1 stuk, max. Gewicht 7kg
- Business & First Class: 2 stuks

de afmetingen mag maximaal 55x38x20 cm zijn per stuk

Daarnaast mogen passagiers één aktetas/handtas of een kledingstuk zak meenemen. de aktetas/handtas mag niet groter zijn dan 55 x 38 x 20 cm, de kledingzak kan niet meer dan 8 cm dik opgevouwen. Het totale gewicht van de handbagage mag niet meer dan 12 kg zijn.

Ondertussen zijn de luchtvaartmaatschappijen - mede i.v.m. de strenge veiligheidsvoorschriften - erg strikt geworden op de bagage. Houdt er rekening mee dat u extra betaald voor elke kg overgewicht of overmaat.

Samenwerking
Emirates neemt momenteel niet deel aan een alliantie.

Frequent Flyer Systeem (Skywards)
Met het frequent flyer programma "Skywards" van Emirates kunt u miles sparen. Deze miles spaart u terwijl u vliegt. Het werkt erg eenvoudig: hoe vaker u vliegt en hoe langer de afstand is, hoe meer miles u spaart. Het aantal gespaarde miles bepaalt de hoogte van uw voordelen en privileges. Hoeveel miles u precies spaart hangt af van het aantal mijlen dat u vliegt, de prijs die u betaalt heeft voor de vlucht en de cabine klasse waarin u reist. Hoe hoger de klasse waarin u vliegt, hoe meer miles u spaart tijdens uw vlucht. Het sparen van deze miles gaat overigens automatisch. U dient eenmalig lid te worden van het frequent flyer programma van Emirates. Zodra u lid bent, dient u alleen nog uw Skywards lidmaatschapnummer op te geven aan ons (PIT). Daarnaast dient u uw lidmaatschapkaart te laten zien bij het inchecken. Vervolgens worden de miles, zodra u op uw eindbestemming geland bent, automatisch op uw account gezet.

Wanneer u zich aanmeld voor het Skywards frequent flyer programma van Emirates begint u op het laagste niveau: blue. Hoe meer miles u verzameld, hoe eerder u een hoge niveau bereikt. De voordelen en privileges die u krijgt met het sparen van deze miles is afhankelijk van het niveau. Wanneer u 25.000 miles gespaard heeft bereikt u het middelste niveau: 'Silver'. Wanneer u in het totaal 50.000 miles gespaard heeft, heeft u het hoogte niveau bereikt: 'Gold'.

Hieronder vindt u een overzicht van de voordelen van het "Skywards" frequent flyer programma (per niveau).

Skywards Blue
- Gratis reis- en verzorginsproducten
- Persoonlijk geschenk
- Vooraf je eigen stoel kiezen
- Voorrang op wachtlijsten
- Toegang tot services centres

Skywards Silver
Bij het Skywards niveau 'silver' kunt, naast alle voordelen van het Blue niveau, ook gebruik maken van de volgende voordelen:

- Voorrang bij het inchecken
- 25% bonus Skywards miles als je vliegt met Emirates
- Extra bagage meenemen
- Toegang tot exclusieve lounges in Dubai

Skywards Gold
Als u het Skywards 'gold' niveau heeft bereikt, kunt u - naast alle voordelen van het Blue en Silver niveau - ook gebruik maken van de volgende voordelen:

- 50% bonus Skywards miles als je vliegt met Emirates
- Voorrang bij het afgeven van je bagage
- Gegarandeerd je eigen stoel kiezen, zelfs wanneer deze al geboekt is
- Persoonlijk reisassistent
- Toegang tot eGates in UAE luchthavens
- Toegang tot lounges van het Emirates netwerk

Alle feiten op een rijtje	
Opgericht:	1985
Hubs:	Dubai International Airport (DBX)
Vloot:	162 vliegtuigen + (225 orders);
Vloot leeftijd:	gem. 6,7 jaar
Bestemmingen:	111
Alliantie:	Geen
Klassen:	3 (First, Business en Economy)
Dochters:	Geen
Eigenaar:	Emirates Group
Hoofdkantoor:	Dubai, Arabische Emiraten
FF programma:	Skywards
Website:	www.emirates.com of www.emirates.nl

Kantoren
Emirates heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreservering en herbevestig van vluchten kunt u contact opnemen met deze kantoren via onderstaande telefoonnummers.

Land (Stad)	**(Landcode) Telefoonnummer**
Australië	(+61) 1 300303777
Dubai	(gratis lokaal - 24/7 bereikbaar) 600 555555
Nederland	(+31) 20 2035163
Nieuw-Zeeland	(alleen lokaal) 050 8364728

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: VI. KLM (KL)

KLM is de nationale luchtvaartmaatschappij van Nederland, met haar thuisbasis Amsterdam Schiphol. De KLM is één van de oudste en beste luchtvaartmaatschappijen ter wereld. De KLM heeft een uitgebreid routenetwerk binnen Europa, naar Azië en naar Amerika. KLM is in 2004 gefuseerd met Air France tot de holding Air France-KLM. Onder de holding zijn KLM en Air France beide actief als netwerkmaatschappij. KLM behaalt zijn omzet uit 3 kernactiviteiten, te weten vervoer van passagiers, vrachtvervoer en vliegtuigonderhoud.

Geschiedenis
Op dinsdag 7 oktober 1919 werd de 'Koninklijke Luchtvaart Maatschappij voor Nederland en Koloniën' opgericht. Het

startkapitaal van 1,2 miljoen gulden werd gefourneerd door acht zakenlieden, onder wie Frits Fentener van Vlissingen. De luitenant-vlieger Albert Plesman werd administrateur en later directeur. Koningin Wilhelmina verleende de maatschappij bij oprichting het predicaat koninklijk. Hiermee is de KLM de oudste onder haar oorspronkelijke naam opererende luchtvaartmaatschappij.

De eerste commerciële vlucht (tussen Londen en Amsterdam) van de KLM werd op 17 mei 1920 uitgevoerd. Toen landde op Schiphol de door KLM geleasete 'De Havilland D.H. 16 G-EALU' (ook wel DH 9A) gevlogen door de Engelse piloot H. 'Jerry' Shaw. In de jaren daarna groeide de vloot met eigen vliegtuigen, veelal toestellen van Fokker, en werd gevlogen naar steeds meer Europese bestemmingen.

KLM vloog op 1 oktober 1924 voor het eerst naar Batavia, in het toenmalige Nederlands-Indië, het tegenwoordige Jakarta in Indonesië. Het was de langste lijnvlucht voor de Tweede Wereldoorlog. In deze periode groeide KLM uit tot de derde maatschappij in de wereld, na Pan American Airways en Imperial Airways. Het begin van de oorlog maakte een einde aan haar groei en de maatschappij kwam grotendeels stil te liggen. In 1945, na de Tweede Wereldoorlog, hervatte KLM haar lijndiensten en in 1946 startte KLM als eerste Europese luchtvaartmaatschappij lijndiensten naar de Verenigde Staten. Ook de lijndienst naar Indië werd weer hersteld en werd er gevlogen met klassieke vliegtuigen als de Dakota en Lockheed Constellation.

In 1958 werd het eerste straalvliegtuig in de vloot opgenomen, de Douglas DC-8, later gevolgd door de kleinere Douglas DC-9 voor het Europese luchtverkeer. In 1971 introduceerde KLM de Boeing 747 in haar vloot, het begin van de widebody-vloot van KLM. Het netwerk werd steeds uitgebreid en omvatte uiteindelijk bestemmingen in alle werelddelen. Ondanks de kleine thuismarkt groeide KLM zo uit tot de vierde maatschappij in Europa.

Voor het binnenlandse luchtverkeer werd in 1966 NLM Cityhopper opgericht, vanaf midden jaren zeventig ook actief op regionale vluchten in Europa. Sinds 1991, na een fusie met Netherlines, vliegt deze dochteronderneming onder de naam KLM Cityhopper. KLM is ook steeds dominanter geworden in de Nederlandse luchtvaartsector met deelnemingen in Transavia en Martinair, sinds respectievelijk 2003 en 2008 volledige dochterbedrijven van KLM.

Samenwerking met andere maatschappijen werd steeds belangrijker. Zo werden sinds 1993 alle vluchten tussen de VS en Europa uitgevoerd als joint venture met Northwest Airlines (ondertussen opgegaan in Delta Airlines). Ook werden gedurende de jaren negentig gesprekken gevoerd met andere Europese maatschappijen, waaronder British Airways en Alitalia, over verregaande samenwerking en zelfs een fusie. Dit resulteerde uiteindelijk op 5 mei 2004 tot de fusie van KLM met Air France tot Air France-KLM. Door deze fusie werd KLM tevens opgenomen in de luchtvaartalliantie SkyTeam.

Internationale routes
KLM vliegt intercontinentaal vanaf Schiphol naar tal van luchthavens in Azië, Afrika en Amerika. Als onderdeel van rond-de-wereld routes nemen we vaak één of meerdere van de volgende stopoverluchthavens in de route op. In Azië: Bangkok, Hong Kong, Jakarta, Kuala Lumpur & Singapore. In Amerika: Los Angeles, San Francisco, New York, Seattle & Vancouver. KLM doet zelf geen bestemmingen aan in de Pacific. Voor de vliegroute naar Hawaii wordt samengewerkt met Delta Airlines.

Bestemmingen
Met KLM vliegt u naar zo'n 80 verschillende landen met wel 135 verschillende bestemmingen. Het grote voordeel van de Koninklijke Luchtvaart Maatschappij is dat zij ontzettend veel rechtstreekse vluchten hebben waardoor (onnodige) tussenstops voorkomen worden. Om naar deze vele verschillende bestemmingen te kunnen vliegen werkt KLM samen met verschillende partners waaronder Air France, Delta Air Lines en Kenya Airways. Met KLM vliegt u dus de hele wereld over, van Amerika tot Afrika en Azië.

Vloot en Cabine klassen
De KLM heeft een moderne en goed onderhouden vloot van ongeveer 113 vliegtuigen. KLM hanteert een twee klassen-systeem in haar Europese vloot en een drie klassensysteem in haar intercontinentale vloot. De toestellen voor de lange afstanden beschikken over World Business Class (WBC), Economy Comfort (EC) en Economy, de toestellen op de korte en middellange afstanden (alle Boeing 737's) hebben Europe Business Class (EBC) en Economy.

Economy Class (Intercontinentaal)
Economy Class biedt een 31" pitch in alle intercontinentale vliegtuigen met uitzondering van de Airbus A330-200, die een stoelafstand van 32" biedt. Alle vliegtuigen van KLM die buiten Europa vliegen hebben een persoonlijk entertainment-systeem met AVOD (Audio Video on Demand) en persoonlijke telefoons (op de achterkant van de controller) met een e-mail- en sms-functie. Passagiers in Economy Class op routes naar intercontinentale bestemmingen krijgen een warme maaltijd (vaak meer dan een, afhankelijk van de vluchtduur). Dranken zijn gratis, met uitzondering van champagne. Er kan belastingvrij worden gewinkeld op alle vluchten. Kort voor aankomst is op de persoonlijke schermpjes actuele informatie te zien voor transfervluchten.

a-la-carte
KLM biedt sinds kort a-la-carte maaltijden aan in de Economy Class. Deze dienen vooraf gereserveerd te worden via manage mijn boeking. Er zijn 4 variantan, Japans, Italiaans, een Indonesische rijsttafel en een vegetarische optie. Kosten tussen de € 12,- en € 15,-

Economy Comfort (Intercontinentaal)
Vanaf december 2009 biedt KLM een extra comfortabele zone binnen de economy class op alle intercontinentale vluchten. De klasse biedt de standaard economy maaltijd en dranken service maar dan in een stoel met meer beenruimte, 35" pitch, waarvan de rugleuning twee maal zo ver achterover kan klappen. Verder worden deze stoelen in de voorste helft van de economy class geplaatst zodat men eerder uit kan stappen. Bovendien is het iets stiller vooraan in het vliegtuig. Afhankelijk van het type vliegtuig zijn er op elke vlucht tussen de 32 en de 40 van dergelijke stoelen beschikbaar.

Voor een Economy Comfort-stoel betaalt u tussen de € 60,- en € 150,- extra voor een enkele reis, afhankelijk van de duur van de vlucht. Bent u Flying Blue Platinum-deelnemer, of reist u op een volledig flexibel Economy-ticket, dan betaalt u niets extra voor een Economy Comfort-stoel. Flying Blue Gold- en Silver-deelnemers krijgen korting. U kunt een Economy Comfort-stoel reserveren vanaf 90 dagen tot 1 uur voor vertrek op www.klm.nl via "manage mijn boeking". U heeft alleen een creditcard nodig.

World Business Class
De World Business Class biedt een 60 inch stoelafstand op alle intercontinentale vliegtuigen. De toestellen bieden een stoel die tot 175 graden naar achteren versteld kan worden. De zitplaatsen hebben een massage functie, een privacy-scherm, persoonlijke leeslampen, been- en voetsteunen en

persoonlijke telefoons (Aan de achterkant van de controller). De nieuwste aanvulling in de vloot van de KLM, de Boeing 777-300ER heeft dezelfde Business Class-stoel als fusiepartner Air France. Het persoonlijke entertainment-systeem heeft een 10,4" TV-monitor met AVOD (Audio Video on Demand). Onder andere de nieuwste films, populaire series, luisterboeken en taalcursussen zijn beschikbaar voor de passagier. Bovendien heeft het systeem een uitgebreide sms- en e-mailfunctie. Er zijn laptop-aansluitingen aanwezig.

Bagage
Bij KLM is zowel het aantal stuks, als het gewicht van de bagage bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij KLM is online check-in mogelijk.

Ruimbagage
- Economy Class: 1 stuk, maximaal gewicht 23 kg
- Business Class: 1 stuk, maximaal gewicht 32 kg

de som van de LxBxH afmetingen mag maximaal 158 cm zijn per stuk. Voor een 2e koffer betaald u dus bij check-in een toeslag (bijv. vanuit Amsterdam is dat 50,- euro per vlucht of aaneengesloten vluchten [dus met evt overstap, maar zonder stopover]). SkyTeam Elite/ElitePlus deelnemers mogen een 2e koffer van max. 23 kg gratis meenemen.

Handbagage
- Economy Class: 1 stuk, max. gewicht 12 kg
- Business Class: 2 stuk, max. gewicht 18 kg

de afmetingen mag maximaal 55x25x35 cm zijn per stuk. Als extra mag u een handdtas of laptoptas meenemen

Ondertussen zijn de luchtvaartmaatschappijen - mede i.v.m. de strenge veiligheidsvoorschriften - erg strikt geworden op de bagage. Houdt er rekening mee dat u extra betaald voor elke kg overgewicht of overmaat.

Samenwerkingen
Samenwerking met andere maatschappijen werd steeds belangrijker. Zo worden sinds 1993 alle vluchten tussen de VS en Europa uitgevoerd als joint venture met Northwest Airlines (ondertussen opgegaan in Delta Airlines). Gedurende de jaren negentig werden gesprekken gevoerd met andere Europese maatschappijen over verregaande samenwerking. Dit resulteerde uiteindelijk in 2004 tot de fusie van KLM met Air France tot Air France-KLM. Door deze fusie werd KLM tevens opgenomen in de luchtvaartalliantie SkyTeam. Los van het SkyTeam biedt KLM in samenwerking met Air New Zealand uitstekende rond-de-wereld vliegtarieven aan.

Frequent Flyer systeem (Flying Blue)
Het frequent flyersysteem van de KLM is het Flying Blue Programma. Iedereen van 18 jaar of ouder kan lid worden. Het lidmaatschap is gratis, u kunt het aanvragen door een aanvraagformulier in te vullen op de website. Het uitgangspunt van het programma is dat u elk jaar een bepaalde hoeveelheid punten verzamelt, door regelmatig te vliegen met KLM of haar partnermaatschappijen. Deze punten kunt u dan gebruiken voor ondermeer gratis vluchten, upgrades en companion tickets. Het lidmaatschap eindigt automatisch als u aan het einde van het jaar de minimaal benodigde 2500 punten niet heeft verzameld.

Als gevolg van de fusie met Air France werd in 2005 het frequent flyer-programma van KLM, de 'Flying Dutchman' genaamd, samengevoegd met het Franse 'Fréquence Plus' tot Flying Blue. Naast de gebruikelijke SkyTeam-partners kunnen passagiers ook op vluchten van andere luchtvaartmaat-schappijen, waaronder Japan Airlines, Malaysia Airlines en Qantas, punten sparen en besteden.

Er zijn 3 verschillende serviceniveau's: Blue Wing (minimaal 2500 verzamelde punten of 4 transacties per jaar), Silver Wing (minimaal 17.000 verzamelde punten of 20 enkele vluchten per jaar) en Royal Wing (minimaal 30.000 verzamelde punten of 40 enkele vluchten per jaar). Steeds na verloop van een jaar wordt bepaald of u een niveau hoger of lager wordt ingedeeld. Het Silver Wing en Royal Wing lidmaatschap geeft toegang tot speciale lounges voor vertrek van uw KLM-vlucht, hogere reserveringsprioriteit en hogere bagagelimiet.

Punten verzamelen
Als u eenmaal lid bent, verzamelt u punten op elke internationale vlucht van KLM, Northwest Airlines en haar partnermaatschappijen (zie onderstaande tabel). Ook op binnenlandse vluchten van Northwest Airlines kunt u punten verdienen. Bijschrijven van de punten kunnen wij voor u doen maar kunt u ook bij check-in zelf regelen.

Punten besteden
De verzamelde punten kunt u gebruiken voor gratis tickets, upgrades en companion tickets (kijk hiervoor op de klm website). Het puntenaantal dat u nodig heeft voor een upgrade naar een volgende klasse is gelijk aan het verschil in benodigde punten tussen de betreffende klassen. Gedeeltelijke upgrades zijn ook mogelijk. U kunt op de website van KLM uw puntenoverzicht raadplegen.

De voordelen van Flying Blue KLM:
- Een gegarandeerde zitplaats naar voorkeur
- Voorrang op wachtlijsten, ook op de stand-by lijst
- Extra bagage meenemen
- Voorrang bij het inchecken
- Toegang tot verschillende lounges
- Voorrang bij het boarden
- Voorrang bij de bagageafhandeling

Ook wanneer je met één van de partnerluchtvaartmaatschappijen van KLM vliegt, spaart u miles en geniet je van de vele voordelen!

Voor meer informatie:
KLM Flying Blue Helpdesk (SPL/MN)
Postbus 7700, 1117 ZL Schiphol
Tel. 020 - 695 20 20 / Fax. 020 - 64 88 333

Alle feiten op een rijtje

Opgericht:	7 oktober 1919, als Koninklijke Luchtvaart Maatschappij
Hubs:	Amsterdam Schiphol (AMS)
Vloot:	113 vliegtuigen + (11 orders);
Vloot leeftijd:	gem. 9,5 jaar
Bestemmingen:	135
Alliantie:	Skyteam
Klassen:	2 (Business en Economy)
Dochters:	KLM Cityhopper & Transavia
Eigenaar:	Air France - KLM
Hoofdkantoor:	Amstelveen, Nederland
FF programma:	Flying Blue
Website:	www.klm.nl

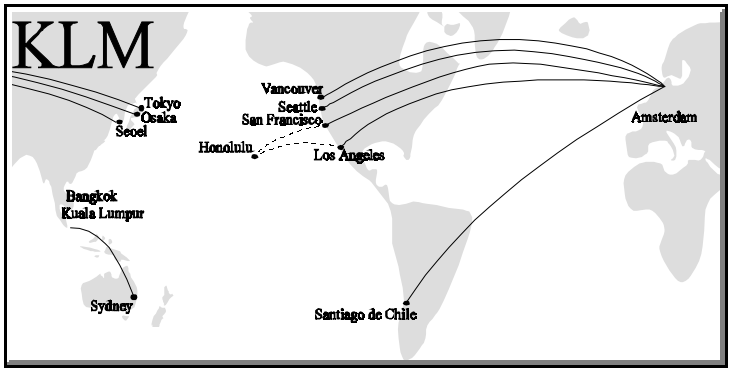

Kantoren
De KLM heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreserveringen en herbevestigen van vluchten kunt u contact opnemen met deze kantoren via onderstaande telefoonnummers.

Land (Stad)	(Landcode) Telefoonnummer
Canada (Vancouver)	1800 447 4747
Chili (Santiago de Chile)	02 - 233 0991/ / 011
Hong Kong	(852) 2808 2111
Indonesië (Jakarta)	021 - 252 67 40
Japan	0120 468 215
Korea (Seoul)	02 - 2011 5500
Maleisië (Kuala Lumpur)	03 - 2711 9811
Nederland	020 - 4 747 747 / 0900 boekklm
Singapore	6737 7622
Thailand (Bangkok)	02 - 679 1100
USA (domestic)	(1) 800 - 225 2525
USA (international)	(1) 800 - 447 4747

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: VII. LAN Airlines (LA)

LAN Airlines is de leidende luchtvaartmaatschappij in Latijns Amerika. LAN combineert een lange ervaring van 80 jaar binnen de sector met het hoogste service niveau. Dankzij haar vele dochterondernemingen heeft LAN een leidende positie op de Latijns-Amerikaanse markt bereikt. LAN heeft verscheidene prijzen gewonnen op gebied van comfort en service.

De luchtvaartmaatschappij werd opgericht door de Chileense luchtmachtcommandant Arturo Merino Benitez (waar ook het vliegveld van Santiago naar werd vernoemd) en begon in 1929 als Línea Aeropostal Santiago-Arica. De naam LAN Chile werd in 1932 aangenomen. In 1989 privatiseerde de Chileense regering de maatschappij door de staatsaandelen te verkopen aan Icarosan en Scandinavische luchtvaartmaatschappij SAS. In 2004 werden de LAN Chile, LAN Peru, LAN Ecuador, LAN Dominicana en LAN Express samengevoegd tot LAN Airlines.

In mei 2006 is LAN Airlines voor de zesde maal verkozen tot de beste Zuid-Amerikaanse luchtvaartmaatschappij. Ook viel het in de prijzen wat betreft de best bestuurde luchtvaartmaatschappij van Zuid-Amerika.

Routenetwerk
LAN Airlines (voorheen LAN Chile) heeft zijn thuisbasis in Chili, Peru en Equador. Ze vliegt op bestemmingen in Latijns-Amerika, Noord-Amerika, Oceanië, en Europa (Madrid en Frankfurt). Ze is de belangrijkste luchtvaartmaatschappij in Zuid-Amerika.

LAN Airlines bedient meer dan 60 bestemmingen rond de wereld. Ze heeft het meest uitgebreide netwerk binnen Zuid-Amerika en biedt daarnaast verbindingen aan met Noord-Amerika, Europa en de Stille Zuidzee. Door diverse code-share overeenkomsten biedt LAN daarnaast nog 58 extra internationale bestemmingen aan. Ook binnenlands in Chili, Peru, Equador en Argentinië heeft LAN Airlines een uitgebreid routenetwerk.

Vanaf Schiphol kunt u naar Zuid-Amerika vliegen door middel van een samenwerking tussen Iberia en LAN Airlines. Vanaf Madrid vliegt u direct naar Santiago de Chile, Lima (Peru), Guayaquil en Quito (Ecuador).
Lima en Quito.

Zuid-Amerika Airpass
De LAN Zuid-Amerika Airpass biedt aan passagiers de mogelijkheid om uit meer dan 50 Zuid-Amerikaanse bestemmingen te kiezen, dankzij LAN´s uitgebreide netwerk binnen Chili, Peru en Argentinië. De Zuid-Amerika Airpass werkt op basis van individuele vluchtcoupons voor vluchten binnen Zuid-Amerika en geldt voor passagiers die in het bezit zijn van een internationaal ticket (van LAN of een andere OneWorld partnerairline. Prijzen zijn gebaseerd op het aantal gekozen coupons of vluchten. De Zuid-Amerika Airpass kan alleen buiten Zuid-Amerika worden gekocht, tegelijkertijd met uw vlucht naar Zuid-Amerika.

Vloot
LAN Airlines opereert met één van de modernste vloten in de wereld. Alle intercontinentale vluchten worden uitgevoerd met moderne Boeing 767's of Airbus 340's. Zodra in 2012 de bestelde Boeing 787 Dreamliner's worden afgeleverd, zal LAN ook naar Washington D.C. en London-Heathrow gaan vliegen.

LAN is continue bezig met vlootvernieuwin. De nieuwe Airbus A320 vliegtuigen helpen LAN op haar kortere routes haar efficiency te verbeteren en de uitstoot van CO2 beduidend te verminderen. De vlootvernieuwing maakt deel uit van de door LAN aangegane verplichting om het milieu te beschermen.

Economy en Premium Business Class
Alle LAN vliegtuigen hebben een 2-klasse configuratie. Sinds 2006 biedt LAN Airlines geen First Class meer aan, de oude Business Class en First Class zijn nu samen Premium Business Class. Deze Premium Business Class biedt "full-flat" stoelen met een stoelafstand van 55". Vanwege de constante vlootvernieuwing biedt LAN ook in de Economy Class het modernste cabine interieur en de comfortabelste stoelen aan (met een stoelafstand van 32"). Alle stoelen beschikken over individuele tv-schermen en een uitgebreid entertainmentsysteem.

Bagage
Bij LAN Airlines is zowel het aantal stuks, als het gewicht van de bagage bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij LAN Airlines is online check-in mogelijk.

Ruimbagage
- Economy Class: 2 stuks, maximaal gewicht 23 kg
- Business Class: 3 stuks, maximaal gewicht 23 kg

Handbagage
- Economy Class: 1 stuk, max. gewicht 8 kg, de afmetingen mag maximaal 55x25x23 cm zijn
- Business Class: 2 stuk, max. gewicht 16 kg, de afmetingen mag maximaal 55x35x23 cm zijn per stuk

Ondertussen zijn de luchtvaartmaatschappijen - mede i.v.m. de strenge veiligheidsvoorschriften - erg strikt geworden op de bagage. Houdt er rekening mee dat u extra betaald voor elke kg overgewicht of overmaat.

Frequent Flyer programma
Het frequent flyer systeem van LAN Airlines heet LANPASS, u kunt lid worden door zich in te schrijven op de website van LAN Airlines. Het systeem telt op het moment meer dan 2 miljoen leden. U spaart punten elke keer dat u met LAN Airlines of met een partner airline in de OneWorld Alliantie. Er zijn 4 serviceniveaus, te weten: Standaard, Premium (Oneworld Ruby), Premium Silver (Oneworld Sapphire) en Commodore (Oneworld Emerald).

Samenwerking
LAN Airlines neemt deel aan de OneWorld Alliantie, waardoor rond-de-wereld combinaties mogelijk zijn samen met Qantas.

Alle feiten op een rijtje	
Opgericht:	5 maart 1929
Hubs:	Santiago de Chile en Lima (Peru)
Vloot:	134 vliegtuigen + (151 orders);
Vloot leeftijd:	gem. 5,9 jaar
Bestemmingen:	53
Alliantie:	OneWorld
Klassen:	2 (Premium Business en Economy)
Dochters:	LAN Argentina
Eigenaar:	LATAM Airlines Group
Hoofdkantoor:	Santiago de Chile
FF programma:	LANPASS
Website:	www.lan.com

Kantoren
LAN Airlines heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreserveringen kunt u contact opnemen met deze kantoren via onderstaande telefoonnummers.

Land (Stad)	**(Landcode) Telefoonnummer**
Australië	(alleen lokaal) 1 800 558129
Argentinië	(allen lokaal) 0810 999526
België	(+32) 2 7719816
Brazilië	(alleen lokaal) 0 300 7880045
Chili	(alleen lokaal) 600 5262000
Chili	(+56) 2 6872400
Nederland	(+31) 20 4054647
Nieuw-Zeeland	(alleen lokaal) 0800 451373
Peru	(+51) 1 2138200

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: VIII. Malaysia Airlines (MH)

Malaysia Airlines is de nationale luchtvaartmaatschappij van Maleisië. Het voert directe vluchten uit tussen Amsterdam en Kuala Lumpur, en vandaar door naar Australië en Nieuw-Zeeland. Dankzij de constante kwaliteit in service, comfort en luxe heeft Malaysia Airlines de afgelopen 10 jaar meer dan maar liefst 100 awards gewonnen!

Geschiedenis
Malaysia Airlines begon als "Malayan Airways Limited" in 1946, en de eerste (charter) vlucht werd op 2 april 1947 uitgevoerd, de eerste lijnvlucht tussen Singapore en Kuala Lumpur begon op 1 mei 1947. Toen Singapore zich in 1966 afscheidde van Maleisië werd de naam gewijzigd in Malaysia-Singapore Airlines. Hierna groeide de luchtvaart-maatschappij in een rap tempo, onder andere door de toe-voeging van de Boeing 707 en Boeing 737 aan haar vloot.

Door politieke spanningen tussen Maleisië en Singapore werd in 1972 besloten Malaysia-Singapore Airlines op te splitsen in twee luchtvaartmaatschappijen; Singapore Airlines en Malaysia Airline System (MAS). Malaysian Airline System kreeg alle binnenlandse routes in Maleisië en alleen de internationale routes die vanui Malaysië vertrokken, evenals de resterende vloot van Fokker F27's. Het begon vluchten op 1 oktober 1972. Spoedig daarna breide Maleisië Airline System zijn routes uit, waaronder de langeafstands-route naar London. In 1976, na ontvangst van de DC-10-30 vliegtuigen, begon de MAS lijnvluchten op Amsterdam , Parijs en Frankfurt.

In de jaren `80 en begin jaren `90 profiteerde de MAS van de economische "boom" in Maleisië, maar in 1998 zorgde de Asia Financial Crises ervoor dat de MAS in de problemen kwam en veel onrendabele lijndiensten (zoals op Brussel) moest stoppen. Vanaf 2002 herstelde de maatschappij weer en zette het weer een groeiperiode in.

Internationale Routes
Malyasia Airlines heeft z'n thuisbasis in Kuala Lumpur, Maleisië. Er wordt dagelijks vanaf Amsterdam naar Kuala Lumpur gevlogen met een Boeing 747. Vandaaruit heeft u doorverbindingen binnen Malaysia of naar bestemmingen in Azië, Australië en Nieuw Zeeland. Passagiers kunnen bij Malaysia Airlines profiteren van de uitgebreide stopover mogelijkheden binnen Maleisië en de aantrekkelijk geprijsde Visit Australia Pass.

Binnenlandse Routes
Binnen Maleisië wordt naar 30 bestemmingen gevlogen met als belangrijkste: Penang, Langakwi, Kota Kinabalu en Kuching.

Vloot
De passagiersvloot van Malaysia Airlines bestaat uit 12 Airbus A330's, 47 Boeing 737's, 10 Boeing 747's en 17 Boeing 777. Malaysia Airlines biedt in de meeste van haar vliegtuigen 3 cabine klassen aan, Economy, Business en First Class. Op de routes van Amsterdam en naar Australië en Nieuw-Zeeland zult u vooral met de Boeing 747 en de Boeing 777 vliegen.

Cabin klassen en service aan boord
Malaysia Airlines biedt een hoogwaardig product en uitstekende service. Er wordt met moderne en goed onderhouden vliegtuigen gevlogen. De maaltijdkeuze aan boord varieert van westers tot Maleisisch. Gastvrijheid staat enorm hoog in het vaandel.

Economy Class
Malaysia Airlines heeft haar Economy Class uitgerust met bijzonder comfortabele stoelen. De stoelen beschikken over verstelbare hoofd- en voetsteunen en hebben een stoel-afstand van 34".Elke stoel beschikt over een privé video-scherm, deze bevindt zich in de rugleuning van de stoel voor u. Elke passagier heeft de beschikking over veel ver-schillende audio- en videokanalen. Met een eigen afstands-bediening bepaalt u zelf waar je naar kijkt of luistert tijdens uw vliegreis. Met deze afstandbediening kunt u ook meerdere interactieve videospellen spelen. Gedurende de vlucht kunt u kiezen uit drie maaltijden. Daarnaast is er een ruim assortiment aan gratis snacks en drankjes.

Business Class
Malaysia Airlines geeft de zakenreiziger nog meer privacy, luxe en comfort. De stoelen in de businessclass van Malaysia Airlines beschikken over extra beenruimte, de stoelen zijn breder en hebben een verstelbare rugleuning. De stoelafstand bedraagt 58". Elke stoel in de business class beschikt over een multimedia systeem, met LCD touch screen TV. Hier vind u 12 videokanalen, vele speelfilms en een ruime keuze aan videospellen. Alle stoelen in de businessclass zijn uitgerust met een eigen laptopaansluiting, een satelliet telefoon, een LED leeslamp en een massagefunctie. En om de zakenreiziger helemaal op hun gemak te stellen tijdens de vlucht, stellen chef-koks elke dag een heerlijk menu samen.

First Class
Ervaar de exclusiviteit van het vliegen in de First Class met Malaysia Airlines. Wanneer u First Class vliegt met Malaysia Airlines beleeft u pas echt wat ruimte, comfort, luxe en privacy is! In zitstand bedraagt de stoelafstand 80". Geniet

van een voortreffelijke nachtrust wanneer je de stoel transformeert in een compleet bed. Daarnaast kan je genieten van heerlijke luxe maaltijden en een persoonlijke service.

Bagage
Bij Malaysia Airlines is zowel het aantal stuks, als het gewicht van de bagage bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij Malaysia Airlines is online check-in mogelijk.

Ruimbagage
- Economy Class: 1 stuk, maximaal gewicht 20 - 25 kg (afhankelijk van het vliegtarief)
- Business Class: maximaal gewicht 30 kg
- First Class: maximaal gewicht 40 kg

Handbagage
- Economy Class: 1 stuk, max. gewicht 5 kg
- Business & First Class: 2 stuk, max. gewicht 5 kg/stuk

de afmetingen mag maximaal 56x36x23 cm zijn per stuk. Als extra mag u een handdtas of laptoptas meenemen

Ondertussen zijn de luchtvaartmaatschappijen - mede i.v.m. de strenge veiligheidsvoorschriften - erg strikt geworden op de bagage. Houdt er rekening mee dat u extra betaald voor elke kg overgewicht of overmaat.

Inchecken
Inchecken voor de vluchten van Malaysia Airlines kan op drie manieren. Vanzelfsprekend kan je inchecken via de bekende incheckbalies. Daarnaast hebben passagiers van Malaysia Airlines de mogelijkheid om in te checken via een zelfbedienings check-in balie. Wil je gebruik maken van deze laatste mogelijkheid? Dan kan je zelf je ticket boeken en uitprinten. Daarnaast biedt Malaysia Airlines tegenwoordig ook de mogelijkheid om online in te checken. Je kan via het internet overal online inchecken, vanaf 48 uur tot zelfs 90 minuten voordat de vlucht vertrekt. Een bijkomend extra voordeel van online inchecken is dat je direct je zitplaatsen kan reserveren. Daarnaast kan je zelfs onmiddellijk je maaltijdvoorkeuren aangeven.

Kuala Lumpur International Airport
De luchthaven van Kuala Lumpur is buiten de stad gelegen. Met de auto is het ongeveer een uur rijden naar het centrum. Het is een zeer moderne luchthaven met veel winkels en restaurants. Als u een lange overstaptijd heeft raden wij aan om gebruik te maken van de premium lounge. Iedere reiziger mag na betaling van 18 usd maximaal 5 uur van deze lounge gebruik maken. In de premium Lounge kunt u gebruik maken van de volgende faciliteiten: Internet, Fax, ruime stoelen, onbeperkt eten en drinken, muziek en films en een warme douche.

Samenwerkingsverbanden
Malaysia Airlines neemt deel aan de OneWorld Alliantie. Daarnaast werken Malaysia Airlines en KLM samen middels zogeheten "code sharing" vluchten, waardoor u op een Malaysia Airlines ticket keuze heeft uit nog meer bestemmingen en vluchten. Bovendien kunt u ook frequent flyer punten sparen als u vliegt met KLM en omgekeerd op Flying Blue als u vliegt met Malaysia Airlines. Malaysia Airlines werkt op de binnenlandse routes van Nieuw Zeeland (Auckland-Wellington of Christchurch) samen met Air New Zealand.

Frequent Flyer systeem (Enrich)
Het frequent flyersysteem van Malaysia Airlines heet Enrich. U kunt het inschrijfformulier invullen op de website (zie www.malaysiaairlines.com). Naast het gewone lidmaatschap is er nog een Enrich Silver en een Enrich Gold Membership.

Punten verzamelen
Als u eenmaal lid bent, verzamelt u miles op elke internationale en binnenlandse vlucht van Malaysia Airlines. Miles spaart u ook als u vliegt met OneWorld partners. Let op: in Economy Class spaart u niet in elke tariefklasse 100% van de miles, in sommige 70% en in sommige geen miles. Overigens kunnen reizigers ook punten sparen voor het Flying blue-programma van KLM.

Punten besteden
De verzamelde punten kunt u gebruiken voor gratis tickets, upgrades en companion tickets (zie ook www.malaysiaairlines.com)

Alle feiten op een rijtje	
Opgericht:	1937, als Malayan Airways Limited
Hubs:	Kuala Lumpur (KUL)
Vloot:	100 vliegtuigen + (60 orders);
Vloot leeftijd:	gem. 12,4 jaar
Bestemmingen:	75
Alliantie:	OneWorld
Klassen:	2 (Business en Economy)
Dochters:	Firefly, MASwings en MASkargoEigenaar:
Eigenaar:	Penerbangan Malaysia Berhad (Government Holding Company)
Hoofdkantoor:	Kuala Lumpur, Maleisië
FF programma:	Enrich en Grads
Airport Lounge:	Golden Lounge
Website:	http://www.malaysiaairlines.com

Kantoren
Malaysia Airlines heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreserveringen kunt u contact opnemen met deze kantoren via onderstaande telefoonnummers.

Land (Stad)	**(Landcode) Telefoonnummer**
Australië	Toll Free 132 627
België	(32) 02 - 648 3453 / 648 3041
Hong Kong	(852) 2916 0088
Indonesië (Jakarta)	(62) 21 522 9690
Maleisië Indonesië	1 300 88 3000
Nederland	(020) 521 6262
Nieuw-Caledonië	(687) 246 353
Nieuw-Zeeland	0800 - 777 747
Singapore	(65) 6433 0220
Thailand (Bangkok)	(66) 2 - 263 565171
USA (overal)	1 - 0800 - 552 9264 (gratis)

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	18.	Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf:	**IX.**	**Qantas (QF)**

Qantas is de nationale luchtvaartmaatschappij van Australië. Qantas behoort tot de oudste, grootste, veiligste en qua service beste luchtvaartmaatschappijen ter wereld. De maatschappij vliegt met moderne vliegtuigen.

Met 70 binnenlandse bestemmingen kent Qantas Australië als geen ander. Natuurlijk behoren ook Azië, Nieuw-Zeeland (zelfs vluchten binnen Nieuw-Zeeland), en de Verenigde Staten tot de mogelijkheden. Nieuw is dat sinds kort ook Zuid Afrika en de Pacific als extra stopover op de standaard Qantas pakketten zijn te boeken. Hiermee wordt een Qantas reis al snel een hele wereldreis!

Geschiedenis
Qantas is op twee na oudste luchtvaartmaatschappij ter wereld (na de KLM en Avianca). De onderneming werd op 16 november 1920 gesticht onder de hierboven vermelde naam "Queensland and Northern Territory Aerial Services Limited". Deze lange naam werd afgekort tot Qantas. In 1947 werd

Qantas genationaliseerd en bleef daarna vier decennia lang in publiek eigendom tot de jaren '90 toen het werd geprivatiseerd. British Airways werd toen grootaandeelhouder.

In 1993 ging Qantas een fusie aan met Australian Airlines, waardoor het ook een uitgebreid binnenlands routenetwerk kreeg tussen alle Australische hoofdsteden en regionale centra. Qantas heeft de reputatie op de Australische luchtvaartmarkt een agressieve concurrent te zijn. Van tijd tot tijd zijn verschillende binnenlandse luchtvaartmaatschappijen failliet gegaan. Na 11 september 2001 en het failliet gaan van Ansett Australia genoot Qantas praktisch een monopoliepositie op de binnenlandse routes, totdat Virgin Blue met zijn meedogenloze concurrentie een behoorlijke hap uit de markt veroverde. Het antwoord van Qantas hierop was in 2003 de oprichting van de low-cost carrier Jet Star, zodat het een zeer dominante speler op de binnenlandse markt kon blijven. Ondertussen is Qantas één van de weinige winstgevende full-service luchtvaartmaatschappijen ter wereld.

Qantas heeft geprobeerd om uit te breiden in de binnenlandse luchtvaartmarkt van Nieuw-Zeeland, eerst via aankoop van aandelen in Air New Zealand, later door een "franchise -overname" van Ansett New Zealand. In 2003 vroeg Qantas toestemming om een groter (maar nog steeds een minderheidsbelang) in Air New Zealand te kopen.

In 1993 kocht British Airways een aandeel van 25% in Qantas, maar in september 2004 verkocht British Airways zijn aandeel in Qantas weer.

Vaak wordt beweerd, vooral door een dialoog in de film "Rain Man" van Dustin Hoffman, dat Qantas nog nooit een fataal ongeval heeft gehad. Echter, de officiële lijn van de maatschappij is dat Qantas nog nooit een fataal ongeval heeft gehad met een straalvliegtuig. Voor de komst van de straal-vliegtuigen, had Qantas enkele fatale ongevallen. Eentje vond plaats op 16 juli 1951, toen een De Havilland Drover (regi-stratie VH-EBQ) neerstortte in Nieuw-Guinea na een motor-storing, waarbij alle zeven passagiers plus de bemanning om het leven kwamen. Andere dodelijke ongevallen vonden plaats in 1927, 1934, 1942, 1943 (2x) en 1944.

Vloot
Qantas vliegt met een moderne en geavanceerde vloot van Boeing en Airbus vliegtuigen. Qantas is een van de maatschappijen die een aantal Airbus A380 superjumbo's heeft besteld en daar ook al mee vliegt.

De vloot van Qantas bestaat 138 vliegtuigen, te weten: 18 Airbus A330's, 10 Airbus A380's, 56 Boeing 737's, 29 Boeing 747's, 26 Boeing 767's. Qantas heeft bestellingen voor 50 dreamliners (Boeing 787's) en 10 superjumbo's (A380's).

Internationale Routes
Qantas heeft z'n thuisbasis in Australië. Qantas vliegt vanaf Frankfurt of London, via Azië naar Australië en Nieuw-Zeeland. Onderweg, in Azië, kunnen stops worden gemaakt in Singapore, Bangkok en Kuala Lumpur. Belangrijke internationale luchthavens voor Qantas in Australië zijn Sydney, Melbourne, Adelaide, Brisbane, Cairns, Perth en Darwin.

Binnenlandse Routes
Qantas heeft een uitgebreid binnenlands netwerk van vliegverbindingen, die goed aansluiten op de internationale vluchten. In sommige steden wordt met een aparte binnenlandse (Qantas) terminal gewerkt, bijv. in Sydney, Melbourne en Brisbane.

Cabine klassen en service aan boord
Qantas is gespecialiseerd in langeafstandsvluchten en daarom bieden alle vliegtuigen de passagier veel comfort en ruimte in alle reisklassen.

Economy Class
In de speciaal voor lange afstanden ontworpen stoelen van de Economy Class van Qantas, die onder andere verstelbare hoofd- en voetensteunen en veel ruimte bieden, zult u zich zeker op uw gemak voelen. De stoelafstand bedraagt 31". Op vluchten die uitgevoerd worden door een Airbus A330, Airbus A380 en Boeing 747 vliegtuig beschikt elke passagier over een eigen videoscherm. In andere vliegtuigen zullen televisiemonitoren in de cabine hangen. Tijdens uw vlucht zult u genieten van meerdere heerlijke maaltijden en drankjes.

Premium Economy Class
Premium economy class is alleen beschikbaar op de Airbus A380 en sommige Boeing 747 vliegtuigen. In tegenstelling tot andere maatschappijen neigt de Premium Economy Class van Qantas meer naar Business Class dan naar de 'gewone' Economy Class. Als Premium Economy Class passagier kunt u op de luchthaven inchecken bij een speciaal aangewezen balie voor een snelle afhandeling. Aan boord ligt de focus op meer persoonlijke ruimte en veel comfort. Ga zitten en relax in de ergonomisch ontworpen stoel die ver naar achteren kan en een verstelbare hoofd- en voetensteun heeft. U zult uw benen helemaal kunnen strekken. De stoelafstand is 38".

Met elk detail is rekening gehouden, zo dient de armleuning ook als tafeltje om uw drankje en uw snack op te zetten, zoder dat u een hele tafel voor u heeft. Het inflight entertainmentsysteem biedt veel mogelijkheden. Het 8.4-inch touch screen heeft een ruime verzameling van de nieuwste films, de leukste spelletjes en de beste muziek. U geniet van dit alles met een geluidsisolerende hoofdtelefoon. De afstandsbediening maakt het u mogelijk om te bellen en sms'en met uw kennisen op de grond. Met het stopcontact hoeft u nooit bang te zijn dat uw laptop leegloopt. De maaltijden zijn van goede kwaliteit en u geniet hiervan met heerlijke Australische wijnen. Voor de start krijgt u een glas champagne, of een glas jus of water als u dat liever heeft. Het toilettasje met onder andere warme sokken, een oogmasker, tandenborstel en -pasta zorgt dat u fris op uw bestemming aan zult komen. Als Premium Economy passagier kunt u als één van de eersten het vliegtuig weer verlaten.

Business Class
Als Business Class passagier staat u van check-in tot aankomt centraal. Op de luchthaven kunt u inchecken bij de speciaal aangewezen balie en kunt u gebruik maken van de Business Lounge. In de lounge kunt u heerlijk dineren of uzelf nog even opfrissen voor u aan boord gaat. Tijdens het instappen hoeft u niet in de rij te staan: er is een speciale ingang voor Business Class passagiers. Aan boord treft u een stoel aan met de nieuwste innovaties op het gebied van comfort en technologie. Uw stoel, het zogenaamde 'Skybed' biedt u de mogelijkheid om in verschillende standen te zitten: om te werken, te relaxen en te slapen. De stoel-afstand bedraagt 50". In de slaapstand staat de stoel in een geheel vlakke positie, zodat u zich voelt alsof u in bed ligt.

Beslis zelf wanneer u wilt dineren. Het zorgvuldig samengestelde menu van de Australische restaurateur Neil Parry bestaat uit meerdere gangen en wordt geserveerd op porselein. De Australische wijnen aan boord zijn van de beste kwaliteit en Qantas heeft daarvoor al meerdere prijzen in ontvangst mogen nemen. Mocht u buiten de maaltijden om nog wat wensen te drinken, dan kunt u zich wenden tot de bar. U zult zich niet vervelen tijdens de vlucht met het 10.2-inch touch videoscherm. U kunt meer dan zestig films, tweehonderd tv-programma's kijken, naar meer dan honderdvijftig cd's luisteren en meer dan tien spelletjes spelen. De afstandsbediening fungeert tevens als telefoon, waarmee u ook kunt sms'en. Met het stopcontact hoeft u nooit bang te

zijn dat uw laptop zonder stroom komt te zitten. Tijdens de vlucht ontvangt u een luxe toilettas die spe-ciaal zijn samengesteld voor u. Op bepaalde vluchten krijgt u ook een pyjama om de nacht door te brengen. Als u uitgerust bent aangekomen op uw bestem-ming, bent u één van de eersten die het vliegtuig mag verlaten.

First Class
Als First Class passagier staat u van check-in tot aankomt centraal. Op de luchthaven kunt u inchecken bij de speciaal aangewezen balie en kunt u gebruik maken van de First en Business Lounges. In de lounge kunt u heerlijk dineren, u op-frissen in één van de badkamers, ontspannen in de spa, een boek lezen in de bibliotheek en werken in het zakencentrum. Tijdens het instappen hoeft u niet in de rij te staan: er is een speciale ingang voor First Class passagiers. Aan boord treft u een stoel aan met de nieuwste innovaties op het gebied van comfort en technologie. De stoelafstand bedraagt 78". In de slaapstand staat de stoel in een geheel vlakke positie, zodat u zich voelt alsof u in bed ligt in een luxe hotel. U ontvangt een heerlijk donskussen en een warm dekbed.

Beslis zelf wanneer u wilt dineren. Het zorgvuldig samengestelde menu van de bestaat uit acht gangen en wordt geserveerd op echt porselein. De maaltijden worden aan boord klaargemaakt met de meest verse ingrediënten. De Australische wijnen aan boord zijn van de beste kwaliteit en Qantas heeft daarvoor al meerdere prijzen in ontvangst mogen nemen. Mocht u buiten de maaltijden om nog wat wensen te drinken, dan kunt u zich wenden tot de bar. U hoeft niet bang te zijn voor smakeloze vliegtuigkoffie: Qantas heeft een espresso-apparaat aan boord voor een heerlijke kop koffie. U zult zich niet vervelen tijdens de vlucht met het 10.2-inch touch videoscherm. U kunt meer dan zestig films, tweehonderd tv-programma's kijken, naar meer dan honderdvijftig cd's luisteren en meer dan tien spelletjes spelen. De afstandsbediening fungeert tevens als telefoon, waarmee u ook kunt sms'en. Bovendien beschikt u over een stopcontact voor uw laptop.

Tijdens de vlucht ontvangt u een luxe toilettas die speciaal zijn samengesteld voor u. In de toilettas treft u onder andere huidverzorgingsproducten aan van Payot Paris en een tandenborstel. Voor de mannen zit er ook een scheermes met schuim in de toilettas. Voor een nog betere nachtrust verstrekt Qantas u ook een pyjama en pantoffels. Als u uitgerust bent aangekomen op uw bestemming, bent u één van de eersten die het vliegtuig mag verlaten.

Bagage
Bij Qantas is zowel het aantal stuks, als het gewicht van de bagage bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij Qantas is online check-in mogelijk.

Ruimbagage (internationale vluchten)
- (Premium) Economy Class: max. gewicht 23 kg
- Business Class: max. gewicht 30 kg
- First Class: max. 40 kg
- Qantas Club members mogen 10 kg extra meenemen

de som van de LxBxH afmetingen mag max. 158 cm zijn.

Ruimbagage (binnenlands in Australië)
- Economy Class: 1 stuk, max. gewicht 23 kg
- Business Class: 1 stuk, max. gewicht 30 kg
- Qantas Club members mogen in economy class 32 kg meenemen

de som van de LxBxH afmetingen mag max. 140 cm zijn.

Handbagage (internationale vluchten)
- Economy Class: 1 stuk, max. gewicht 7 kg
- Premium Economy, Business & First Class: 2 stuk, max. gewicht 7 kg/stuk

de som v/d LxBxH afmetingen mag max. 115 cm/stuk zijn. Grote trolley's worden niet geaccepteerd als cabine bagage.

Handbagage (binnenlands in Australië)
- Alle passagiers: 2 stuk, max. gewicht 7 kg/stuk en de som v/d LxBxH afmetingen mag max. 105 cm/stuk zijn

Als alternatief voor het 2e stuk handbagage kan ook een handtas, laptoptas of kledingzak worden meegenomen. Grote trolley's worden niet geaccepteerd als cabine bagage.

Ondertussen zijn de luchtvaartmaatschappijen - mede i.v.m. de strenge veiligheidsvoorschriften - erg strikt geworden op de bagage. Houdt er rekening mee dat u extra betaald voor elke kg overgewicht of overmaat.

Samenwerkingsverbanden
Qantas is één van de medeoprichters van de luchtvaart-alliantie Oneworld, een wereldwijd netwerk van samen-werkende luchtvaartmaatschappijen waar onder andere ook LAN Airlines, British Airways en Japan Airlines deel van uitmaken. Het samenwerkingsverband biedt de reiziger veel gemak bij bijvoorbeeld doorverbindingen. Voor Nederlandse en Belgische reizigers betekent dit bijvoorbeeld dat u met British Airways naar London vliegt, waar u vervolgens overstapt op een Qantas vlucht naar Australië.

Qantas werkt nauw samen met British Airways op de routes naar Europa. Of u gebruik mag maken van codeshare-vluchten hangt af van het specifieke ticket. Qantas is deels eigenaar van Air Pacific (met routes naar Fiji, Samoa, Tonga, Hawaii en Los Angeles) en Qantas New Zealand (met binnenlandse vluchten in Nieuw Zeeland).

Dochtermaatschappijen
QantasLink is een binnenlandse toevoermaatschappij (feeder-airliner). Het vliegt op regionale routes met kleine propellorvliegtuigen. Vooral in Western Australia worden veel langere vluchten door QantasLink uitgevoerd.

JetStar Airways werd in 2003 opgericht als antwoord op concurentie van Virgin op de Australische markt. JetStar voert zowel binnenlandse als internationale vluchten uit naar 34 bestemmingen. JetStar beschikt over 62 vliegtuigen met een gemiddelde leeftijd van 4,4 jaar. Het richt zich vooral op de populaire vakantiebestemmingen. Vluchten van JetStar hebben vaak ook een QF vluchtnummer, waardoor u ook deze vluchten kunt nemen op een Qantas ticket. Het nadeel is wel dat de stoelen in de JetStar vliegtuigen veel krapper zijn dan bij Qantas en dat voor drankjes, snacks en entertainmentsysteem (iPads) aan boord moet worden betaald (ook als u op een Qantas ticket reist). De enige uitzondering is dat op internationale vluchten van JetStar u op vertoon van uw Qantas boardingpass wel versnaperingen aangeboden krijgt.

De A330 vliegtuigen van JetStar beschikken over een business class met stoelen die vergelijkbaar zijn met die in de business class van de kleinere Qantas vliegtuigen, hier krijgt u wel gratis drankjes en maaltijden. Meer informatie vindt u op de website van JetStar (www.jetstar.com).

Jetstar Asia Airways is een low-cost carrier voor de Aziatische markt, die in 2004 werd opgericht. De thuisbasis van de maatschappij is Singapore Changi Airport. De bedoeling van de maatschappij is de concurrentie aan te gaan met Singapore Airlines in het land zelf. Qantas is nu al de tweede grootste gebruiker van de luchthaven Changi, terwijl Singapore Airlines de tweede grootste vervoerder van passagiers van en naar Australië is.

Frequent Flyer system
Deelname aan het Frequent Flyer Systeem van Qantas kost éénmalig 50 au$. Qantas passagiers die buiten Australië woonachtig zijn, kunnen alleen deelnemer worden mits ze over een vast postadres in Australië beschikken of indien ze Business of First Class vliegen. Om lid te worden moet een deelname formulier worden ingevuld en opgestuurd (op aanvraag verkrijgbaar). Naast het gewone 'Blue Membership' is er nog een 'Silver-' en 'Gold Membership'.

Punten verzamelen
Als u eenmaal lid bent verzamelt u op elke internationale vlucht van Qantas, British Airways en Qantas New Zealand. Ook op binnenlandse vluchten die aansluiten binnen 24 uur op uw internationale vlucht kunt u punten verdienen. Bijschrijven van de punten kunt u bij check-in regelen.

Alle feiten op een rijtje

Opgericht:	1920, als Queensland and Northern Territory Aerial Services
Hubs:	Kingsford Smith Int'l Airport (SYD), Melbourne Airport (MEL), Singapore Changi Airport (SIN) en Londen Heathrow (LHR)
Sub Hubs	Perth Airport (PER), Brisbane Airport (BNE), Hong Kong International Airport (HKG), Bangkok International Airport (BKK)
Vloot:	138 vliegtuigen + (50 orders);
Vloot leeftijd:	11,2 jaar
Bestemmingen:	145
Alliantie:	OneWorld
Klassen:	3 (Economy, Business en First Class'
Dochters:	QantasLink, JetStar en JetStar Asia
Eigenaar:	Qantas Airways Limited
Hoofdkantoor:	Sydney, Nieuw-Zuid-Wales, Australië
FF programma:	Frequent Flyer
Website:	http://www.qantas.com.au

Punten besteden
De verzamelde punten kunt u gebruiken voor gratis tickets, upgrades en companion tickets (zie de website van Qantas voor meer informatie hierover). Gedeeltelijke upgra-des zijn ook mogelijk. Op de website van Qantas kunt u ook uw puntenoverzicht en de bestedingsmogelijkheden zien.

Kantoren
Qantas heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreserveringen en herbevestigen van vluchten kunt u contact opnemen via onderstaande telefoonnummers.

Landen (Stad)	(Landcode) Telefoonnummers
Australië (binnenlandse vluchten)	Toll Free 131 313
Australië (internationale vluchten)	Toll Free 131 211
Fiji (Nadi)	(679) 31 3888
Hong Kong	(852) 2822 9000
Indonesië (Bali)	(62) 361 - 288 331
Indonesië (Jakarta)	(62) 21 - 230 0277
Maleisië (Kuala Lumpur)	(60) 3 2167 6188
Nederland / België	(31) 023 - 569 8283
Nieuw-Caledonië (Noumea)	(687) 28 6546
Nieuw-Zeeland (Auckland)	(64) 9 - 357 8900
Nieuw-Zeeland (Christchurch / Wellington)	0800 - 808 767
Papua Nieuw-Guinea (Port Moresby)	(675) 321 1200
Singapore	(65) 839 7788
Tahiti / Frans-Polynesië	(689) 43 0665
Thailand (Bangkok)	(66) 2 - 636 1747
USA	1 - 800 - 227 4500
Zuid-Afrika (Johannesburg)	(27) 11 784 5300

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: X. Singapore Airlines (SQ)

Singapore Airlines is een moderne Aziatische luchtvaart-maatschappij, met z'n thuisbasis in Singapore. Singapore Airlines behoort qua service en veiligheid tot de beste luchtvaartmaatschappijen ter wereld.

Geschiedenis
Singapore Airlines begon als "Malayan Airways Limited" in 1946. De eerste (charter) vlucht werd op 2 april 1947 uitgevoerd, en de eerste lijnvlucht tussen Singapore en Kuala Lumpur begon op 1 mei 1947. Toen Singapore zich in 1966 afscheidde van Maleisië werd de naam gewijzigd in Malaysia-Singapore Airlines. Hierna groeide de luchtvaartmaatschappij in een rap tempo, onder andere door de toevoeging van de Boeing 707 en de Boeing 737 aan haar vloot.

Door politieke spanningen tussen Maleisië en Singapore werd in 1972 besloten Malaysia-Singapore Airlines op te splitsen in twee luchtvaartmaatschappijen; Singapore Airlines en Malaysia Airline System (het huidige Malaysia Airlines). Het Singapore deel hield alle Boeing's en in de jaren erna bleef de luchtvaartmaatschappij groeien in Azië. Ook werden Boeing 747's aangekocht.

In de jaren '80 werden ook vluchten naar Noord-Amerikaanse en Europese bestemmingen uitgevoerd. In 1989 voegde de luchtvaartmaatschappij ook de allernieuwste Boeing 747-400 toe aan haar vloot. Vanaf de jaren '90 ging Singapore Airlines ook naar Zuid-Afrika vliegen.

Sinds 2004 worden er non-stop vluchten naar Noord-Amerika uitgevoerd, met de Airbus A340-500. De vlucht tussen Singapore en Newark is met een vluchtduur van 18 uur ook de allerlangste commerciële lijndienst.

Airbus A380
Op 29 september 2000 maakte Singapore Airlines bekend dat het een order voor 10 toestellen en een optie op nog eens 15 toestellen had geplaatst voor de Airbus A380. Singapore Airlines is de launch customer van de Airbus A380. Oorspronkelijk was het de bedoeling dat de eerste commerciële vlucht in het najaar van oktober 2006 zou plaatsvinden, maar door vertragingen in de ontwikkeling van het toestel duurde het uiteindelijk nog één jaar. Op 15 oktober 2007 werd het eerste exemplaar plechtig over-handigd aan de maatschappij en op 25 oktober 2007 was de eerste commerciële vlucht een feit; drie dagen later startte de luchtvaartmaatschappij met een lijndienst tussen Singapore en Sydney.

Singapore Airlines ontving op 11 januari 2008 haar tweede Airbus A380-800. Het derde toestel volgde op 11 maart 2008, waarna een dagelijkse vlucht tussen Singapore en Londen met de Airbus A380 werd gevlogen. Momenteel voert Singapore Airlines lijndiensten uit met de A380 naar Sydney, Londen, Tokio, Hongkong, Parijs, Melbourne en Zürich. De A380 heeft 471 zitplaatsen, verdeeld over 2 dekken.

Vloot
De vloot van Singapore Airlines bestaat vrijwel in z'n geheel uit wide-body vliegtuigen met een relatief jonge leeftijd. Daarmee kan Singapore Airlines op een efficiënte manier zowel regionale als lange afstandroutes bedienen. De huidige vloot bestaat uit: 19 Airbus A330's, 5 Airbus A340's, 11 Airbus A380's, 9 Boeing 747's en 66 Boeing 777's.

Internationale routes
Singapore Airlines vliegt naar 64 bestemmingen in 35 landen in Azië, Oceanië, het Midden-Oosten, Europa, Afrika en

Noord-Amerika. De meeste regionale vluchten worden door SilkAir uitgevoerd, daarom heeft Singapore Airlines ook geen kleine toestellen in haar vloot.

Singapore Airlines heeft een gunstig routenet naar de Pacific, met non-stop vluchten tussen Amsterdam en Singapore en non-stop vluchten vanuit Singapore naar uw eind-bestemming in Australië of Nieuw-Zeeland. En heeft Singapore Airlines zelfs de snelste verbinding vanuit Amsterdam naar Sydney in slechts 20.55 uur.

Singapore Airlines is de enige luchtvaart-maatschappij met een directe vlucht tussen Singapore en Christchurch. Singapore Airlines heeft geen binnenlandse vluchten in Australië en Nieuw-Zeeland en vliegt ook niet tussen deze twee bestemmingen.

Singapore Airlines vlucht SQ21 is de langste non-stop lijnvlucht in de wereld. Het is een vlucht van Newark Liberty International Airport (in New York) naar Singapore Changi Airport van ongeveer 15.330 km over de Noordpool, die ongeveer achttien-en-een-half uur duurt. De heenvlucht, vlucht SQ22 van Singapore naar Newark, is vijftien minuten korter als gevolg van de overheersende wind. Singapore Airlines voert deze vluchten uit met de Airbus A340.

Service aan boord
Aan boord bij Singapore Airlines bent u altijd van een aangename en comfortabele reis verzekerd. De service waarover zelfs andere luchtvaartmaatschappijen niet uitgesproken raken, de overvloed aan entertainment op uw individuele videoscherm en de overheerlijke gerechten die tijdens de reis worden geserveerd door de Singapore Girl zullen uw reis met Singapore Airlines beslist korter doen lijken.

Ook op de grond maakt Singapore Airlines u het zo gemakkelijk mogelijk. Vanaf 48 uur voor vertrek kunt u via de website van Singapore Airlines uw stoel reserveren en direct uw instapkaart printen. Op de luchthaven hoeft u slechts bij de incheck balie van Singapore Airlines uw ruimbagage af te geven. Helaas kunnen wij (PIT) tegenwoordig geen stoelreservering meer voor u maken bij Singapore Airlines.

Economy Class
De vernieuwde Economy Class van Singapore Airlines is in vrijwel alle opzichten geweldig te noemen. In de Economy Class reist u in stijl en geniet u van de uitmuntende service van de Singapore Girls van Singapore Airlines. U zult genieten van in een speciaal voor lange vluchten ontworpen stoel (met een stoelafstand van 32") en beschikt u over een persoonlijk videoscherm en entertainmentsysteem (KrisWorld), met de nieuwste films, tv-series, spelletjes en nog veel meer! U beschikt over een aanzienlijke hoeveelheid beenruimte. De maaltijden die Singapore Airlines in de Economy Class serveert, zijn van een zeer goede kwaliteit.

Nooduitgang stoelen
Bij Singapore Airlines kunt u tot 48 uur voor de vlucht stoelen bij de nooduitgang reserveren (voorzover beschikbaar) tegen betaling van een toeslag. U kunt dat regelen op de website van Singapore Airlines, de kosten bedragen hiervoor 50 USD per stoel per vlucht.

Business Class
Als Business Class passagier biedt Singapore Airlines u op de luchthaven voorrang bij het inchecken, instappen en de baga-geafhandeling. Tevens heeft u toegang tot de lounges, waar u heerlijk kunt dineren of zichzelf kunt opfrissen. De nieuwe Business Class stoelen zijn één van de grootste in z'n soort (met een stoelafstand van 58"). De stoelen zijn uitgerust met een groot videoschermen en uitgebreid entertainment-systeem (KrisWorld), dat u de laatste films, tv-series, muziek, films en nog heel veel meer biedt. Tevens heeft u de beschikking over een 'Business Panel' met daarin een stop-contact voor uw laptop, USB ingang, leeslamp en meer. U geniet van veel privacy door beweegbare schermen. Singa-pore Airlines staat bekend om de excellente maaltijden op alle vluchten.

First Class
Als First Class passagier biedt Singapore Airlines u op de luchthaven voorrang bij het inchecken, instappen en de bagageafhandeling. Tevens heeft u toegang tot de lounges, waar u heerlijk kunt dineren of zichzelf kunt opfrissen. De stoelen in de First Class zijn zogenaamde SkySuites, die ontworpen zijn met veel oog voor luxe, ruimte en comfort. De stoelen, van zacht leer en notenhout, kunnen in een slaapstand gezet worden. Een horizontaal bed met een matras van topkwaliteit, een deken en een hotelkussen bieden u de gelegenheid om te rusten tijdens de vlucht. Een groot televisiescherm staat tot uw beschikking. Aan boord van de Airbus A380 zult u zelfs een eigen suite krijgen. Uw suite kan geheel worden afgesloten en u bevindt zich in een oase van rust en een ruimte voor uzelf. In u suite kunt u iemand uitnodigen om u te vergezellen tijdens het diner. Indien gewenst, kan de suite door een bemanningslid worden klaargemaakt als slaapkamer.

Bagage
Bij Singapore Airlines is zowel het aantal stuks, als het gewicht van de bagage bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij Singapore Airlines is online check-in mogelijk.

Ruimbagage
- Economy Class: maximaal gewicht 20 kg
- Business Class: maximaal gewicht 30 kg
- First Class: maximaal gewicht 40 kg

Handbagage
- Economy Class: 1 stuk, max. gewicht 7 kg
- Business & First Class: 2 stuk, max. gewicht 7 kg/stuk

som van de LxBxH afmetingen mag max. 115 cm/stuk zijn. Als extra mag u een handdtas of laptoptas meenemen

Ondertussen zijn de luchtvaartmaatschappijen - mede i.v.m. de strenge veiligheidsvoorschriften - erg strikt geworden op de bagage. Houdt er rekening mee dat u extra betaald voor elke kg overgewicht of overmaat.

Singapore stopover
Wanneer u op weg naar een bestemming verder dan Singapore en u uw reis voor 1 of meerdere dagen wenst te onderbreken en de veelzijdigheid van Singapore wilt ontdekken, dan kunt u gebruik maken van het Singapore Stopover Holiday programma, met hotelprijzen vanaf €29 per persoon, per nacht, op basis van verblijf in een 2-persoonskamer. Het Singapore Stopover Holiday programma omvat hotel accommodatie, transfers tussen de luchthaven en het hotel, gratis vervoer op de 'SIA Hop-on Bus', kortingscoupons voor winkelen, dineren en excursies alsmede gratis toegang tot Singapore's belangrijkste toeristische attracties zoals Sentosa Island resort, Singapore Zoo, Orchid Garden en nog veel meer.

Samenwerking
Singapore Airlines behoort tot de Star Alliance. In samenwerking met Air New Zealand wordt een aantrekkelijk rond-de-wereld tarief uitgebracht.

Frequent Flyer systeem
Het Frequent Flyersysteem van Singapore Airlines heet KrisFlyer. Bij dit systeem verzamelt u mijlen, afhankelijk van de door u gevlogen afstand. Het lidmaatschap is gratis en

voor iedereen mogelijk, zelfs voordat u met Singapore Airlines heeft gevlogen. Kinderen onder de 12 jaar kunnen lid worden van de Young Explorer Club. U hoeft alleen een inschrijfformulier in te vullen op de website van Singapore Airlines. U ontvangt enkele weken na de aanvraag een plastic lidmaatschapskaart met uw persoonlijke nummer erop. Om lid te blijven hoeft u niet per sé steeds met Singapore Airlines te vliegen. Leden die jaarlijks veel mijlen verzamelen, krijgen een hogere status (elite status bij 40.000 mijl/jaar en KrisFlyer PPS Club member bij 50.000 mijl of 25 vluchtsegmenten in de Business of First Class per jaar). De hogere status geeft recht op hogere prioriteit bij vluchtreserveringen en toegang tot speciale airportlounges.

Punten verzamelen
Als lid verzameld u miles op elke vlucht van Singapore Airlines en haar StarAlliance partner maatschappijen, zoals Silk Air, Air New Zealand, United Airlines, Lufthansa en SAS. De hoeveelheid verzamelde punten is afhankelijk van de vluchtroute. Bijschrijven van de punten kunnen wij voor u doen maar kunt u ook bij check-in zelf regelen. Kijk op de website van Singapore Airlines voor meer informatie.

Punten besteden
De verzamelde punten kunt u gebruiken voor gratis tickets en upgrades (zie onderstaande tabel). Gedeeltelijke upgrades zijn ook mogelijk. U kunt op de website van Singapore Airlines uw puntenoverzicht en bestedings-mogelijkheden raadplegen.

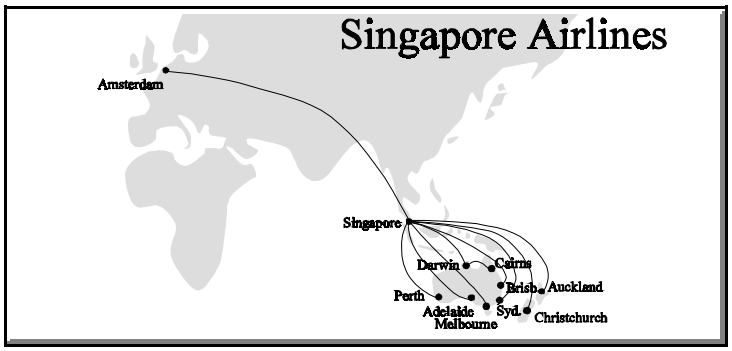

Alle feiten op een rijtje	
Opgericht:	1947 als Malayan Airways Limited, in 1972 Singapore Airlines
Hubs:	Internationale Luchthaven Changi (SIN)
Vloot:	108 vliegtuigen +(48 orders);
Vloot leeftijd:	gem. 7,1 jaar
Bestemmingen:	90
Alliantie:	Star Alliance
Klassen:	3 (Economy, Business en First Class)
Dochters:	Silk Air
Eigenaar:	Temasek Holdings (54,78%)
Hoofdkantoor:	Singapore
FF programma:	KrisFlyer
Airport Lounge:	Silver Kris Lounge
Website:	www.singaporeair.com

Kantoren
Singapore Airlines heeft kantoren in alle delen van de wereld. Voor informatie over uw vluchtreserveringen en voor herbevestigen van uw vluchten kunt u contact opnemen met deze kantoren via onderstaande telefoonnummers.

Land (Stad)	**(Landcode) Telefoonnummer**
Australië (Sydney)	Toll Free 131011
Hong Kong	2520 2233
Japan (Tokyo)	3 - 3213 3431
Nederland	(31) 20 - 54 88 888
Nieuw-Zeeland (Auckland)	303 21 29
Nieuw-Zeeland (Christchurch)	0800 - 808 909
Singapore	22 38 888
Thailand (Bangkok)	23 60 222
USA	Toll Free (1) 800 - 7423 333

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 18. Uw luchtvaartmaatschappij
Paragraaf: XI. Virgin Australia (DJ)

Virgin is een "low cost" luchtvaartmaatschappij die zowel binnenland vluchten aanbiedt in Australië als ook internationale vluchten aanbied naar Nieuw-Zeeland en naar de eilanden in de Stille Zuidzee. Virgin Australia (DJ) is opgericht als onderdeel van de Virgin Groep (o.l.v. Richard Branson) en zijn ondertussen in handen van Toll Holdings (een investeringsmaatschappij). De thuisbasis van Virgin is Brisbane Airport (Queensland). Bij oprichting heette de maatschappij Virgin Pacific, later - nadat Virgin Polynesian Airlines overnam - werd dit Polynesian Blue, daarna Virgin Blue en eind 2011 kreeg Virgin weer een nieuwe naam: Virgin Australia.

Geschiedenis
Virgin werd op 3 augustus 2000 opgericht. Destijds vloog de maatschappij met twee vliegtuigen die zeven keer per dag tussen Brisbane en Sydney. Tegenwoordig vliegt de maatschappij naar alle grote steden in Australië en populaire vakantiebestemmingen.

Het succes van Virgin is vooral te danken aan het wegvallen van Ansett Australia in september 2001. Deze maatschappij liet een groot gat achter in de binnenlandse luchtvaartmarkt van Australië, dat opgevuld werd door Virgin Blue. De maatschappij groeide uit tot de tweede luchtvaart-maatschappij van het land, maar begon Qantas te beconcurreren als "low cost airline". Zo kan men alleen maaltijden en alcoholische dranken krijgen tegen extra betaling en betaald u extra voor uw ingecheckte bagage. Ook kostenbesparend is het gebruik van één enkel type vliegtuig: de Boeing 737.

In september 2003 breidde Virgin haar vluchtroutes uit naar Nieuw-Zeeland en in 2006 volgde vluchten Los Angeles en Japan. Daarna volgde Australische vakantiebestemmingen, zoals Bali, PNG en de eilanden in de Stille Zuidzee. Qantas reageerde hierop door in 2004 haar eigen "low cost airline" op te richten - Jet Star.

Virgin heeft sinds 2008 ook last van de economische crisis en hoge brandstofprijs. Vanwege grote verliezen is herstructurering ingezet, waarbij de focus iets verschuift van de vakantieganger naar de zakenreiziger.

In december 2011 maakte Richard Branson in Sydney de nieuwe naam bekend: Virgin Australia. Vanaf eind 2011 zullen ook V Australia en Pacific Blue onder de vlag van Virgin Australia gaan vliegen. Branson onthulde daarbij een nieuwe Airbus A330 en Boeing 737, die zijn geschilderd in een nieuw overwegend wit kleurenschema, met op het kielvlak in rode letters de naam 'Virgin'. De toestellen zijn voorzien van nieuwe economy en business class cabines waarmee Virgin Australia een nieuwe standaard voor vliegreizen in Australië wil neerzetten.

Vloot
Virgin heeft een jonge vloot, bestaande uit 78 vliegtuigen, te weten: 1 Airbus A330, 54 Boeing 737's, 6 Embraer 170's en 17 Embraer 190's. Tevens heeft de maatschappij op dit moment nog 62 vliegtuigen in bestelling van het type Boeing 737, Airbus A330 en Embraer E-190 en overweegt ze 7 Boeing 777's te kopen.

Route netwerk
Virgin heeft haar thuisbasis in Brisbane en vliegt binnenlands naar 35 bestemmingen, waarbij zeer frequent gevlogen wordt tussen de grote steden (die als hubs fungeren). Internationaal onderhoud Virgin vluchten vanuit Australië naar Nieuw-Zeeland (6 bestemmingen), Cook eilanden, Fiji, Salomon eilanden, PNG, Samoa, Tonga en Vanuatu, Los Angeles en Bali.

Cabine klasse en service aan boord
Virgin Australia kan goedkopere vluchten aanbieden door de "low-cost" formule. Dit betekent dat u voor alle vermijdbare extra's, zoals het inchecken van bagage en voor eten en drinken aan boord betaalt.

Economy Class
De lederen stoelen van de economy class van Virgin Australia zijn aangenaam, ook op de langere vluchten. De stoelafstand bedraagt 30". Elke stoel beschikt over een persoonlijk televisiescherm, waar u de positie van het vliegtuig op de kaart kunt volgen. Tegen betaling met creditcard kunt u op het scherm ook films, tv-programmas, het nieuws en tv-series kijken.

Premium Economy
De tussenklasse van Virgin Australia biedt u veel extra's. Er zijn geen stoelen in het midden, doordat de stoelen twee aan twee zijn geplaatst. U heeft meer ruimte om u heen, de stoelafstand bedraagt 34". U geniet van een volledig all-inclusive aanbod van maaltijden, dranken en entertainment. Als Premium Economy passagier biedt Virgin Australia u bovendien toegang tot een speciale check-in balie op de luchthaven voor een snelle afhandeling op Australische vliegvelden. U heeft toegang tot de lounges op de luchthavens van Sydney, Melbourne, Brisbane, Adelaide, Canberra en Perth.

Business Class
Het comfort in de Business Class bij Virgin is afhankelijk van het vliegtuigtype waarin u vliegt. Op de binnenlandse routes is de Boeing 737's bedraagt de stoelafstand 38" en is de service wat soberder dan in de Airbus 330. Op de internationale routes en in de Airbus 330 heeft u meer zitcomfort, de stoelafstand bedraagt 62"en ook de verzorging aan boord is wat uitgebreider.

U geniet overigens in elk vliegtuigtype van een volledig all-inclusive aanbod van maaltijden, dranken en entertainment. Uiteraard kunt u inchecken bij speciale balies en heeft u toegang tot de business class lounges op de luchthavens.

Bagage
Bij Virgin is het gewicht van de bagage en vliegtarief bepalend. De volgende bagageregels gelden per passagier (voor baby's gelden afwijkende regels). Bij Virgin is online check-in mogelijk.

Ruimbagage (binnenlands)
- Economy Class: maximaal gewicht 23 kg*
- Premium Economy: maximaal 32 kg
- Business Class: maximaal gewicht 69 kg

Bij de economy class zal u moeten betalen voor uw ingecheckte bagage als uw vliegticket is geboekt o.b.v. het Saver/Red tarief (12,- AUD online betaald of 40,- AUD als u op de luchthaven betaald).

Ruimbagage (internationaal - in de Zuid Pacific)
- Economy Class: maximaal gewicht 23 kg*
- Premium Economy: maximaal 69 kg
- Business Class: maximaal gewicht 69 kg

Bij de economy class zal u moeten betalen voor uw ingecheckte bagage als uw vliegticket is geboekt o.b.v. het Saver tarief (25,- à 30,- AUD online betaald of 60,- AUD als u op de luchthaven betaald, of de lokale equivalent in andere valuta).

De LxBxH afmetingen van ruimbagage mag nooit meer zijn dan 140 cm en een bagagestuk mag nooit meer dan 32 kg bedragen.

Passagiers die Silver, Gold of Platinum Velocity member zijn of vliegen o.b.v. een Flexi tarief of Virgin Australia Airpass, hoeven niet te betalen voor hun ruimbagage. Voor vluchten naar Abu Dhabi en Los Angeles gelden afwijkende bagageregels (zie website van Virgin Australia).

Handbagage
- max. 2 stuks, max. totaalgewicht 7 kg/persoon, de LxBxH afmetingen mag opgeteld max. 105 cm bedragen

Ondertussen zijn de luchtvaartmaatschappijen - mede i.v.m. de strenge veiligheidsvoorschriften - erg strikt geworden op de bagage. Houdt er rekening mee dat u extra betaald voor elke kg overgewicht of overmaat.

Frequent flyer systeem
Het frequent flyersysteem van Virgin heet Velocity. Deelname is gratis voor iedereen, zelfs voordat u met Virgin heeft gevlogen. U hoeft alleen een inschrijfformulier in te vullen op de website om lid te worden. U ontvangt enkele weken na de aanvraag een plastic lidmaatschapskaart met uw persoonlijke nummer erop. Leden die jaarlijks veel credits verzamelen, krijgen een hogere status (silver lid bij 250 credits/jaar en gold bij 500 credits/jaar).

Credits verzamelen
Als lid verzamelt u credits op elke vlucht van Virgin. De hoeveelheid verzamelde credits is afhankelijk van de vluchtroute. Bijschrijven van de credits kunt u bij check-in zelf regelen. Op de website van Virgin vindt u meer informatie over het Velocity programma.

Credits besteden
De verzamelde credits kunt u gebruiken voor gratis tickets, upgrades en companion tickets. Gedeeltelijke upgrades zijn ook mogelijk. Op de website van Virgin kunt u uw puntensaldo en bestedingsmogelijkheden raadplegen.

Alle feiten op een rijtje	
Opgericht:	3 augustus 2000
Hubs:	Brisbane
Vloot:	78 vliegtuigen + (62 orders)
Vloot leeftijd:	gem. 4,9 jaar
Bestemmingen:	35 binnenlands;
Alliantie:	Geen
Klassen:	3 (Economy, Premium Economy en Business)
Dochters:	Geen
Eigenaar:	Toll Holdings
Hoofdkantoor:	Brisbane, Australië
FF programma:	Velocity Rewards
Website:	www.virginaustralia.com

Reizigers Manual voor de South Pacific

Deel C2-3-4 / pagina's 138-471

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	**19.**	**Informatie over uw bestemming**

In deze bijlage wordt per bestemming een korte beschrijving gegeven. Aan de orde komen de ligging, geschiedenis, het landschap en de bevolking. Tevens wordt een korte toeristische beschrijving gegeven per regio of eiland en wordt praktische informatie gegeven voor de reiziger. Meer gedetailleerde beschrijving van bezienswaardigheden of reizigersfaciliteiten treft u aan in reisgidsen, op landkaarten en evt. op video's (zie bijlage C, hoofdstuk 19).

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	**I.**	**Australië**

Australië - het land van "downunder" - is meer een continent dan een eiland. Dit enorm uitgestrekte land is zo groot als de Verenigde Staten van Amerika en heeft een bevolking die nauwelijks groter is dan die van Nederland. Er is een grote diversiteit. Meest dominerend is ¨the outback¨, het woestijnachtige binnenland met z'n rode zand, vreemde steenformaties en eindeloze bush-vlaktes. In het noorden vindt u, bij Darwin, een uniek gebied vol moerassen, jungle en canyons. Aan de oostkust is de grond veel vruchtbaarder. De 4000 km lange kuststrook, die een breedte heeft van 100 km in het noorden (in Queensland) tot meer dan 500 km in het zuiden (in New-South-Wales en Victoria), is het best ontwikkelde gebied van Australië. In dit gebied liggen de miljoenensteden Sydney, Melbourne en Brisbane. Aan de westkust ligt de miljoenenstad Perth, de meest afgelegen stedelijke agglomeratie ter wereld. Het eiland Tasmanië vormt het meest zuidelijkst gelegen deel van Australië. Klimaat, mensen en natuur wijken hier af van de rest van Australië. En dan is er nog het unieke ¨Great Barrier Reef¨. Uniek in z'n omvang en rijkdom aan onderwaterleven.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	I.	Australië
Onderdeel:	**a.**	**Algemene informatie**

Kerngegevens:

Landoppervlak	7.686.848 km²
Inwoners	21.500.000
Inwoners per km²	2,8
Hoofdstad	Canberra

Geschiedenis van Australië

De eerste bewoners van Australië hebben zich meer dan 43.000 jaar geleden hier gevestigd. Zij stammen oorspronkelijk uit Azië en kwamen in drie immigratiegolven via Nieuw-Guinea naar Australië. Destijds waren Australië, Nieuw-Guinea en Azië nog door een keten van kleine eilandjes met elkaar verbonden. Met het smelten van het ijs na de ijstijden raakten de Aboriginals opgesloten op het Australische continent.

De Aboriginal gemeenschap bestond in de oertijd uit ongeveer 600 stammen, er waren waarschijnlijk 200 verschillende talen. Ze leefden van de jacht, de visvangst, het houden van kleine dieren en van het verzamelen van vruchten. De Aboriginals waren echte nomaden, ze hadden

geen vaste dorpen. Hutten bouwden ze zelden, slechts in het zuiden als bescherming tegen de kou en in het noorden als beschutting tegen zware regenval.

De Aboriginals hadden een niet-materiële cultuur. Dat kwam enerzijds voort uit hun nomadische levensstijl, waarbij het meevoeren van veel bezittingen voornamelijk lastig was, maar werd anderzijds ingegeven door hun levensbeschouwing (de aarde is goed zoals ze is, aan haar hoeft niets te worden toegevoegd). Mythische voorvaderen hadden in de "Dreamtime" de wereld met alle dieren en planten geschapen en regels opgesteld volgens welke men moest leven.

De stammen hadden onderling contact, men was (in grensgebieden) meertalig, trouwde onder elkaar en geschillen werden tijdens vergaderingen *(corroborees)* opgelost. Krijgshandelingen in de gewone zin van het woord kwamen niet voor. De Aboriginals kenden een geboorteregeling om geen overbevolking te laten ontstaan en het land was verdeeld door wegen, zogenaamde droompaden, waarop voor bepaalde groepen een recht van overpad gold. Langs deze routes bevonden zich de heilige plaatsen *(sacred sites),* waarvan er vandaag de dag nog enkele zijn te bezichtigen.

Aboriginals hadden sporadisch contact met de buitenwereld, hooguit met de Papua's van Nieuw-Guinea of Maleisische vissers aan de noordkust. Dat veranderde echter met de komst van de eerste Europeanen.

Er was lange tijd gespeculeerd over een *terra australis incognita, een* landmassa op het zuidelijk halfrond, die de wereld in evenwicht hield. De eerste Europese ontdekkingsreiziger die Australië zag was Fernáo de Magalháes, aan het begin van de 16de eeuw op z'n reis naar Timor. Een andere Europeaan, Luis Vaez de Torres, zeilde in de 16e eeuw tussen Australië en Nieuw-Guinea door. Het was de Hollander Willem Janszoon met het schip *Duyfken* die in 1606 als eerste Europeaan in het noorden van Australië (Cape York) voet aan land zette. In 1642 voer Abel Tasman een meer zuidelijke koers en stuitte daarbij op het thans naar hem genoemde Tasmanië.

Hoewel de landschappen van Cape York en Tasmanië niet méér van elkaar hadden kunnen verschillen, waren de Hollanders het over één punt eens: het vreemde continent, het zogenaamde *Nieuw Holland,* had een onverdraaglijk klimaat en was in economisch opzicht volkomen waardeloos. Zij verloren iedere interesse en concentreerden zich op het winstgevende Oost-Indië. De geschiedenis gaf Australië nog een keer een adempauze toen een halve eeuw later William Dampier, een Engelse piraat, eveneens tot de slotsom kwam dat Australië economisch gezien oninteressant was.

Kapitein Cook was een andere mening toegedaan. Na een lange reis die hem op Vuurland, Tahiti en Nieuw-Zeeland bracht, landde hij in 1770 als eerste Europeaan aan de oostkust in een paradijselijk aandoende baai. Hij noemde de baai vanwege de vele planten Botany Bay ("botanische baai"). Tekenen van menselijk leven waren pas na drie dagen te zien. Cook schrijft in zijn dagboek: "Wij lagen zo dicht bij de kust dat we op een avond enkele mensen in de schemering konden waarnemen, die door onze verrekijkers ongelooflijk donkere huiden leken te hebben."

Van Botany Bay zeilde de *Endeavour* van Cook naar het noorden en liep daarbij (in het gebied van de huidige Whitsunday Islands) op een koraalrif. In de tijd die nodig was om het schip te repareren, werden de kusten van het continent en zijn bewoners verder onderzocht. Cooktown in Queensland herinnert thans aan die ontdekkingstochten. Kapitein Cook beëindigde zijn missie zoals hij dat ook op andere plaatsen had gedaan: hij riep het oosten van het continent officieel uit tot Britse kroonkolonie, die New South Wales moest heten.

Dit was een stap die Engeland later goed zou uitkomen. Want toen vijf jaar later de Verenigde Staten van Amerika hun onafhankelijkheid proclameerden, wist men niet meer waar men de ordeverstoorders, kruimeldieven en moordenaars moest laten, die men voorheen naar Noord-Amerika had verbannen. In New South Wales had men nu een nieuw verbanningsoord gevonden. Daarmee verloor Botany Bay echter snel zijn sprookjesachtige imago en werd het in heel Engeland een afschrikwekkend begrip.

Strafkolonie

Na een tocht van acht maanden gingen in 1788 de eerste elf schepen van de beroemde *First Fleet* onder kapitein Arthur Phillip voor anker in de monding van de rivier de Parramatta. Kapitein Phillip noemde de baai Sydney Cove, naar de toenmalige Engelse minister van Binnenlandse Zaken Lord Sydney. Hij stichtte in Parramatta, vandaag de dag een wijk van Sydney, de eerste nederzetting van de nieuwe kolonie. Als stichtingsdag van de kolonie geldt 26 januari 1788.

De First Fleet had 191 vrouwen en 568 mannen als gestraften *(convicts) aan* boord, die zich aan zeer uiteenlopende vergrijpen hadden schuldig gemaakt. Het nieuwe land bood hun echter de kans om zich na de gratieverlening als vrij kolonist te vestigen. De gestraften werden begeleid door soldaten, ruwe klanten, van wie men zich zo thuis op een elegante wijze had verlost.

De eerste jaren van de kolonie waren moeilijk, gewelddadigheden en corruptie waren aan de orde van de dag. De soldaten en officieren hadden het voor het zeggen en gebruikten hun posities voornamelijk om er zelf rijker van te worden. De gestraften daarentegen moesten hard werken en werden door honger en ziekten geplaagd. Bovendien waren er talrijke bloedige gevechten met de Aboriginals.

Hoewel behalve de dwangarbeiders ook de eerste vrije kolonisten arriveerden, hadden de officieren de kolonie volkomen in hun greep doordat zij de belangrijke rumhandel beheersten. De groep officieren ging dan ook als het *riem corps* de geschiedenis in. Desondanks groeide de nieuwe kolonie. William Bligh, de bekende officier die reeds op het schip de *Bounty* een muiterij had neergeslagen, probeerde in New South Wales orde te scheppen. Hij werd echter door rebellerende soldaten afgezet. Pas in 1809 lukte het zijn opvolger, gouverneur Lachlan Macquarie, om aan de praktijken van de corrupte officieren een einde te maken door met zijn eigen, hem toegewijde compagnie uit Engeland te komen.

Onder Macquarie kwam New South Wales voor het eerst tot bloei. Overal werden er nieuwe nederzettingen gesticht. Drie onderzoekers, William Wentworth en twee begeleiders, waagden zich als eersten achter de Blue Mountains verder het binnenland in, waar ze vruchtbare weidegrond ontdekten. De opmerkelijke kapitein John MacArthur voerde het merinosschaap in en legde daarmee de basis voor de schapenteelt in Australië.

In 1810 had New South Wales 10.000 inwoners. Hierdoor, en doordat het met de kolonie economisch beter ging, was land allang niet meer goedkoop. Veeboeren, de zogenaamde *squatters, gingen* zonder eigendomsrecht nog niet ontsloten gebieden bewonen. Zij leefden onder zware omstandigheden in de wildernis, 's zomers vechtend tegen bosbranden, hitte en droogte en 's winters tegen de kou. Deze geharde kolonisten hadden niet veel ontzag voor vertegenwoordigers van de overheid. In 1836 werd het gebruik van weidegrond bij de wet geregeld en de *squatters* hadden spoedig veel aanzien in de Australische maatschappij.

Onder de leiding van John Macquarie groeide Sydney uit tot een bloeiende stad. De nieuwe kolonie werd een belangrijk exporteur van de fijne merinowol. Nederzettingen als Newcastle, Bathurst en Port Macquarie ontwikkelden zich al snel tot kleine stadjes.

De eerder genoemde William Wentworth was een zoon van vrijgelatenen, de zogenaamde "Geëmancipeerden". Hij wilde zich bevrijden van de maatschappelijke smet die er op zijn afkomst rustte. Hij voerde een succesvolle strijd voor de in-voering van een bij de grondwet geregeld recht op inspraak voor alle (dat betekende toentertijd alle mannelijke en blanke) burgers van Australië. Zijn eisen vonden een gewillig oor bij gouverneur Macquarie. De gouverneur, een soldaat van de oude stempel en afgestudeerd jurist, had genoeg ervaring om in te zien dat mensen die hun straf hebben uitgezeten niet levenslang gebrandmerkt moeten blijven. Zo verleende de regering de Geëmancipeerden goedkope leningen om eigen land te kopen. Als vrije boeren droegen zij hun steentje bij aan de groeiende welvaart. van de kolonie. Aan het einde van zijn ambtstermijn, in 1822, kon Macquarie tevreden vaststellen: "Ik trof New South Wales aan als een gevangenis, ik verlaat het als een kolonie." Aan Wentworth is ook te danken dat de kolonie een grotere onafhankelijkheid van Engeland verkreeg en dat naast de gouverneur een wetgevende raad werd benoemd die een einde maakte aan de soms vergaande alleenheerschappij van de gouverneur.

De stichting van nieuwe kolonies

Na New South Wales ontstonden aan het begin van de 19de eeuw verschillende nieuwe kolonies. Daarbij speelde niet altijd het inzicht van de eerste kolonisten een rol, maar waren invloeden van buitenaf veelal van doorslaggevende betekenis. Zo stichtten de Engelsen op de plaats van het huidige Hobart op het eiland Tasmanië pas een militair steunpunt toen in 1803 Franse schepen al voor de kusten kruisten.

Tasmanië, door de Hollandse ontdekkingsreiziger Abel Tasman in 1642 Van Diemensland genoemd, bood de beste vooruitzichten voor winstgevende akkerbouw. Dus werden al snel veroordeelden en vrije kolonisten uit New South Wales naar het eiland gestuurd. Met de gevangenen ging men echter zo hardhandig om, dat velen na korte tijd stierven. De ruïnes van Port Arthur herinneren aan deze verschrikkelijke tijd. Het feit dat het leger de Aboriginals nog veel harder behandelde is op veel plaatsen allang vergeten. De oorspronkelijke bewoners moesten worden uitgeroeid - een doel dat men na enkele jaren reeds had bereikt. De geografische afzondering, waardoor de controle door Sydney en zeker door Londen bemoeilijkt werd, kan nauwelijks als verontschuldiging voor de wreedheden worden aangevoerd. In 1825 werd Van Diemensland van New South Wales afgescheiden en Hobart tot hoofdstad verklaard. Kolonel G. Arthur werd de eerste gouverneur. Pas in 1856 kreeg de kolonie haar huidige naam Tasmanië, als eerbewijs voor de ontdekker.

Na Tasmanië was Queensland de volgende kolonie die werd gesticht. Waar zich tegenwoordig Brisbane uitstrekt, lag in 1824 een strafkolonie. De begintijd werd door een droogteperiode bemoeilijkt, wat vooral de paar vrije boeren onder de kolonisten trof. De wolhandel liep niet zoals was verwacht, maar men sloeg zich erdoorheen. Queensland bleef lange tijd onderdeel van New South Wales. Het werd pas in 1859 "onafhankelijk" en kreeg toen, ter ere van koningin Victoria, de huidige naam.

Ook bij de stichting van Western Australia speelde de Britse angst voor de Fransen een doorslaggevende rol. Zo nam kapitein Fremantle in 1829 de geheIe westkust voor de Britse kroon in bezit. Er volgden 400 vrijwillige kolonisten, die huis en haard in Engeland hadden verkocht. Bij hun aankomst stelden zij echter vast dat het thuis geschetste beeld niet overeenkwam met de werkelijkheid: het land was droog- en onvruchtbaar. Bovendien was er een gebrek aan landarbeiders en moest al snel graan uit Van Diemensland worden geïmporteerd. Toen de situatie zich na verdere magere jaren niet wijzigde, zag men zich uiteindelijk genoodzaakt de regering in Engeland te vragen om dwangarbeiders te sturen die het land moesten bewerken.

South Australia werd ook gesticht door vrije kolonisten, maar het idee voor de stichting ontstond op een plek die geheel in overeenstemming was met de Australische traditie: namelijk in een gevangenis. In het verre Londen zat Edward G. Wakefield wegens het verleiden van een minderjarig meisje achter de tralies en dacht na over een mogelijke toekomst in Australië. Hij bedacht het idee dat de grond in de kolonie vanuit Engeland aan vrije kolonisten moest worden verkocht, bij voorkeur aan pasgetrouwde stellen. Met het geld dat de verkoop van de grond opbracht, wilde hij de overtocht van werkwilligen betalen. Een briljante inval die, toen de bedenker ervan uit de gevangenis kwam, snel aanhangers vond. In 1834 werd het idee, in enigszins gewijzigde vorm, als *South Australia Act* door het parlement in Londen aangenomen.

In 1836 kwamen de eerste immigranten aan in South Australia. Door een omslachtig en veel te traag systeem van landverdeling werd binnen korte tijd op grote schaal met de grond gespeculeerd. Hierdoor raakten veel van de nieuwe kolonisten hun spaargeld kwijt en werden enkele anderen in korte tijd rijke grondbezitters. Aan deze misstanden wist pas gouverneur Geoffrey Gawler een einde te maken. Hij bespoedigde het systeem van landverdeling, om ook het kiezen van een vestigingsplaats verder weg van Adelaide te stimuleren, en liet tegelijkertijd een uitgebreid wegennet aanleggen. Deze politiek had weliswaar succes, maar doordat Gawler langs de nieuw aangelegde wegen direct indrukwekkende gebouwen liet neerzetten, bleef er een lege schatkist achter. Zijn opvolger werd daardoor gedwongen drastische bezuinigingsmaatregelen te nemen die tot werkloosheid en economische malaise leidden. Pas met de ontdekking van kopererts in Kapunda en Burra Burra leefde de economie weer op.

Uit Engeland en Duitsland immigreerden talrijke leden van religieuze minderheden naar South Australia, waar vrijheid van godsdienst al in de stichtingsakte was opgenomen. De Duitsers, behorend tot de oud-lutherse kerk, kwamen met hele dorpsgemeenschappen tegelijk aan onder leiding van de dominee en leefden hier van de groente- en wijnteelt. In de Barossa Valley (ten noorden van Adelaide) is de "bienenstich" (een soort gebak) nog steeds een bekend plaatselijk gerecht.

Minder voorspoedig verliep de stichting van de kolonie Victoria. De eerste kolonisten, die zich al in 1803 bij Port Phillip Baai hadden gevestigd, hielden het al na korte tijd voor gezien. Zij zochten en vonden hun geluk op het nabijgelegen eiland Tasmanië. Pas in 1835 waagden de kolonisten John Pascoe Fawkner en John Batman een tweede, geslaagde poging. In 1837 werd de stad Melbourne en in 1851 uiteindelijk Victoria gesticht. Maar er gebeurde iets anders waardoor nog in hetzelfde jaar de nieuwe kolonie over de hele wereld in het middelpunt van de belangstelling kwam te staan.

De **Australische *goldrush*** kwam in 1851 als een donderslag bij heldere hemel. Het begon allemaal in de plaats Ophir in New South Wales. De goudkoorts had zulke ingrijpende gevolgen voor Australië, dat van een volledig nieuw tijdperk kan worden gesproken. Een man genaamd

Edward Hargraves, die net van de Californische goudvelden was teruggekeerd, bracht de goudkoorts op gang. Hij zag met zijn ervaren blik waar het goud te vinden was. Zodra het bericht van een nieuwe vondst bekend werd, zette zich een schare goudzoekers, *de diggers,* in beweging. Het goud werd vooral in Ballarat, Castlemaine, Bendigo in Victoria en later ook in Queensland en Western Australia gevonden.

Dagelijks voerden schepen nieuwe *diggers* aan vanuit Engeland, het Europese vasteland, Amerika en China. Zij leefden in tentenkampen rond de vindplaatsen en stichtten talrijke nieuwe dorpen. Avonturiers stroomden nu toe naar het Australische continent en in hun kielzog volgden dames van lichte zeden.

De Engelse regering maakte een einde aan de gevangenen transporten, want sinds de hele wereld van Australië droomde, was het geen straf meer om daarheen te worden gestuurd. De ruwe gouddelvers verdienden veel geld voor hun nieuwe vaderland en om die reden wilden zij in de politiek en in het openbare leven een woordje meespreken. De koloniale regering echter zag in hen slechts een bron van inkomsten: conflicten bleven dan ook niet uit. Toen de regering de belasting op goudvondsten wilde verhogen, kwam het in Eureka tot gevechten met de plaatselijke politie. Ook al dolven de diggers hier het onderspit, de overheid moest uiteindelijk bakzeil halen. De goudzoekers kregen het recht op inspraak en zo begon met de goudkoorts de democratisering van Australië. Alleen de Chinezen, die ook in groten getale de lokroep van het goud waren gevolgd, hadden nog lange tijd te kampen met vooroordelen en racisme.

De zes kolonies bloeiden op. De met de goudkoorts samenhangende welvaart en de groei van de bevolking zorgden dat de economie van het land inderdaad een gouden tijd beleefde. Nu werd het feit dat het continent in aparte kolonies was opgedeeld steeds lastiger omdat het de economische groei aan banden legde. Zo hadden de zes staten aparte posterijen, hieven wederzijds hoge tol en zelfs de treinen hadden verschillende spoorbreedten. Vooral ondernemers voelden zich daardoor belemmerd en eisten de economische eenwording van de kolonies. De arbeiders van hun kant verenigden zich in de Australian Labor Federation, waaruit de huidige Labor Party ontstond.

Deze drang tot eenwording kwam de Engelsen zeer gelegen, omdat zij zich zorgen maakten om de militaire verdediging van Australië en deze slechts in een verenigd Australië voor mogelijk hielden. De premier van New South Wales, Henry Parkes, zei uiteindelijk wat iedereen dacht: "Er moet een verenigd Australië komen!". Vervolgens werd in 1898 en 1899 in twee referendums over een grondwet gestemd. De grondwetgevende vergadering werkte kortstondig in Melbourne. Maar omdat Sydney en Melbourne onderling om de status van hoofdstad streden, werd besloten tot een compromis: het parlement moest halverwege tussen de beide steden zetelen. Dat betekende de geboorte van de tegenwoordige hoofdstad Canberra. In 1900 werd de grondwet in het Britse Lagerhuis behandeld en door koningin Victoria ondertekend.

Op 1 januari 1901 was de **Commonwealth of Australia** een feit. Australië was nu één staat geworden. De eerste minister-president heette Edmund Barton. Ondertussen was reeds meer dan 80 procent van de inwoners in het land zelf geboren en had zich een gemeenschappelijk "Australië-gevoel" ontwikkeld. Verdere immigratie werd weliswaar gesteund, zodat Australië voor de Eerste-Wereldoorlog vijf miljoen inwoners telde, maar men wilde desondanks "onder elkaar" blijven. Het parlement nam een wet aan, de beroemde *White Australia Policy,* die vooral de immigratie van Aziaten tegenging. Ook minder geliefde Europeanen werden afgeschrikt: zo waren bijvoorbeeld katholieken niet zo gewild als protestanten. Bijzonder ongewenste immigranten moesten een dictee als spellingstest maken. De truc daarbij was dat de test in elke willekeurige Europese taal kon worden gehouden.

In de jaren voor de Eerste Wereldoorlog begon de pijlsnelle opkomst van de Labor Party, die in 1910 aan de macht was gekomen. De partij had de sterke vakbonden achter zich en is sindsdien niet meer weg te denken uit de Australische politiek. Economisch floreerde het land en als symbool van het nieuwe zelfbewustzijn werd ijverig gebouwd aan de hoofdstad Canberra, die op 300 km van Sydney ontstond.

Aan het begin van de **Eerste Wereldoorlog** was Australië bereid om Groot Brittannië te helpen in de oorlog met Duitsland. Vrijwilligers stroomden naar de grote steden en meldden zich bij de kazernes. De Australische deelname aan de oorlog begon met de bezetting van de toenmalige Duitse kolonie Oost-Nieuw-Guinea. Daarna hielp men het Britse imperium in Europa te verdedigen. Turkije stond aan de kant van Duitsland en bedreigde het Britse overwicht bij het Suez-kanaal. Hier grepen Australiërs en Nieuw-Zeelanders samen in. De ANZAC-troepen *(Australia and New Zea*land *Army Corps)* werden echter door de erbarmelijk slechte planning van de Engelse staf en door de numerieke overmacht van de Turken vernietigend verslagen aan de Dardanellen. Het bloedbad ging de Australische geschiedenis in als de Slag bij Gallipoli. Op dit stoffige slagveld, ver weg van huis, ondervonden de Australiërs voor de eerste maal in hun geschiedenis dat de belangen van Engeland niet altijd ook de hunne waren. Tegenwoordig wordt deze ontdekking van destijds aangeduid als *Birth of a Nation.*

De slechte berichten drongen door tot het verre vaderland en het aantal vrijwillige aanmeldingen liep snel terug, temeer daar men ook van het front in Frankrijk niet veel goeds hoorde. William Hughes, de Australische premier, wilde daarop de algemene dienstplicht invoeren, wat voor veel opschudding onder de bevolking zorgde. De Labor Party steunde Hughes niet en keerde zich grotendeels tegen de invoering van de dienstplicht. "Little Digger" Hughes trad daarna uit de Labor Party en richtte de National Party op, die snel het vertrouwen van de bevolking won. Aan de kant van de Labor Party stonden de katholieken, voor het merendeel Ierse en Schotse arbeiders, die zich minder verbonden voelden met het Britse imperium en er ook niet langer voor wilden vechten. In twee referendums sprak de bevolking zich ten slotte uit tegen de invoering van de algemene dienstplicht.

Australië had bij de loopgravenoorlog in Frankrijk in totaal 60.000 doden en 150.000 gewonden te betreuren. Hughes reisde naar de vredesbesprekingen in Versailles. Hij liet zich niet intimideren door de grootmachten en verdedigde met zijn luidruchtige en onbehouwen manier van doen de Australische belangen met succes: volledige vergoeding van de kosten van de oorlog, spoedige terugkeer van de gevangenen en Oost-Nieuw-Guinea voor Australië. De oude ijzervreter werkte op de zenuwen van de zegevierende mogendheden en men zag bij volgende conferenties af van zijn aanwezigheid maar thuis werd Hughes als een held bejubeld.

In de jaren twintig braken er weer voorspoedige tijden aan in Australië. Een grote immigratiegolf vanuit Italië kwam op gang. De Italianen die de armoede in hun land wilden ontvluchten, verbouwden groente en fruit in Victoria en oogstten suikerriet onder de verzengende zon van Queensland. In de steden bruiste het van leven. In de winkels lagen luxe-artikelen uit Europa en het culturele leven bloeide. Om ook de arbeiders van deze welvaart te laten profiteren, streden de vakbonden voor de 44-urige werkweek. Met algemeen enthousiasme werd het nieuwe

parlement in Canberra geopend. Maar het land leefde boven zijn stand. Twee dagen voor "Zwarte Vrijdag", de 24ste oktober 1929, de dag waarop de beurs van Wall Street ineenstortte, loste de Labor Party de Country Party in de regering af en trof tot haar verbijstering een lege schatkist aan.

Door de internationale economische crisis stortte de Australische export in. De jaren dertig werden, net als bijna overal elders in de wereld, ook voor Australië een sombere tijd. De prijzen van wol en graan, de pijlers van de Australische export, daalden en werkloosheid was het gevolg. Uitgerekend nu verbleef de minister van Financiën maandenlang in Londen, om aan conferenties deel te nemen die gelijke rechten voor het moederland Groot-Brittannië en de Commonwealth-landen tot stand moesten brengen.

Toen de minister-president in 1932 de Sydney Harbour Bridge officieel wilde openen, kwam een man te paard op hem af galopperen, die het openingslint met een houw van zijn sabel doorsneed. De paardrijder was lid van een kleine groep van Hitler-aanhangers, die in het fascisme een oplossing voor de economische ellende zagen. De officiële politiek van Australië ten opzichte van het dreigende gevaar van het nationaal-socialisme werd voornamelijk bepaald door de gedachte dat als men Hitler maar niet zou tergen hij geen kwaad zou doen. Het uiterst brute optreden van de Japanners in China riep meer verontwaardiging op bij de Australische politici. Tenslotte lag dit conflict in zekere zin "naast de deur".

In september 1939 verklaarde Engeland **opnieuw de oorlog** aan Duitsland. De premier Sir Robert Menzies maakte in een toespraak aan de bevolking duidelijk dat Australië daardoor ook bij de oorlog betrokken was. Het land was echter totaal niet voorbereid op een oorlog. De marine bestond uit slechts twee kruisers en de vliegtuigen van de luchtmacht waren volledig verouderd. De industrie schakelde daarom zo snel mogelijk over op de wapenproductie. Binnen zeer korte tijd vochten er Australiërs in Noord-Afrika, in het Middellandse Zee gebied en in Griekenland. Tot op de dag van vandaag zijn de dappere *Rats of Tobruk* beroemd, die in Noord-Afrika het Duitse korps bestreden, dat onder leiding stond van veldmaarschalk Rommel.

Maar wie verdedigde Australië? Na de aanval op Pearl Harbour in december 1941 vond de oorlog niet alleen in Europa, maar ook in de Grote Oceaan plaats. De Japanners vernietigden met een snelle aanval de Britse schepen in Singapore en namen Hongkong in. Engeland reageerde niet en zo waarde ook in Australië de angst voor een Japanse bezetting rond. Premier Curtin van de Labor Party, die in 1941 aan de macht was gekomen, voelde zich door de Engelsen in de steek gelaten en wendde zich in nood tot de Verenigde Staten. De angst van de Australiërs voor de sterke tegenstander Japan bereikte een hoogtepunt toen in februari 1942 Japanse bommenwerpers de stad Darwin in de as legden. De Amerikaanse opperbevelheer generaal Douglas MacArthur nam daarop de bescherming van Australië op zich en de Australische troepen vochten als tegenprestatie in de door muskieten geteisterde oerwouden van Nieuw-Guinea. Pas na grote verliezen konden de Japanners worden teruggedrongen. De Tweede Wereldoorlog veranderde ook het dagelijks leven van de thuisblijvers. Men had te maken met hoge oorlogsbelastingen en vele elementaire levensbehoeften, zoals thee en benzine, moesten op de bon. Toen op 15 augustus 1945 de oorlog ten einde was, haalde men ook in Australië weer opgelucht adem.

Het land had zijn les uit de afgelopen oorlog geleerd: op het gebied van de buitenlandse politiek wilde het in de toekomst de Verenigde Staten volgen en het contact met de buur-landen verbeteren. De strenge immigratieregels werden vooral voor Europeanen versoepeld. Premier Joseph B. Chifley stelde een ministerie van Immigratie in, dat mensen uit alle delen van Europa moest werven. Ook de strenge bepalingen ten gunste van Engelse protestanten werden opgeheven.

Nog tweemaal dwongen verplichtingen op het gebied van de buitenlandse politiek deelname aan een oorlog af. in 1950 aan de oorlog in Korea en in 1963 aan de oorlog in Vietnam. De dienstplichtigen werden daarbij door het lot aangewezen. Deze selectiemethode verhitte net als eerder in de Eerste Wereldoorlog de gemoederen. In het hele land protesteerden studenten tegen de deelname aan de oorlog.

In de *boring fifties,* de saaie jaren vijftig, was Australië een zuivere mannenmaatschappij. Onbehouwen mannen van Angelsaksische afkomst bepaalden het beeld. Men werkte hard en ging daarna naar de pub, waar mannen en vrouwen in aparte ruimten zaten: vrouwen in de *ladies lounges,* mannen aan de bar. Vrouwen hoorden niet thuis in het openbare leven, zij moesten voor het huishouden en de kinderen zorgen. Aboriginals en Aziaten golden als tweederangs burgers. net als alle andere niet-Angelsaksen. In de winkels was er weinig keus, men at witbrood, *fish and chips en steak, geheel* naar het Engelse voorbeeld.

De grote koerswijziging, die zich al na de Tweede Wereldoorlog begon af te tekenen, kwam pas in de jaren zeventig met Gough Whitlam. In 1972 werd deze Laborpoliticus minister-president en direct waaide er een andere wind, die stoffige opvattingen en verouderde wetten opruimde. Whitlam maakte een einde aan het racisme dat tot dat moment zijn stempel had gedrukt op de binnen- en buitenlandse politiek van Australië. De Aboriginals kregen zelfbeschikkingsrecht. *Land Councils* gingen plaatsen die voor de Aboriginals van religieuze betekenis waren, terugvorderen en onder monumentenzorg plaatsen. De kolonie Papua Nieuw-Guinea werd onafhankelijk, de betrekkingen met Azië werden verbeterd en die met de communistische landen voor het eerst aangeknoopt.

Immigranten uit alle delen van de wereld vestigden zich in Australië en verlevendigden het straatbeeld door uitingen van hun eigen cul*tuur. Multi culturalism* was het begrip waarmee deze veelzijdigheid in de wet werd verankerd. Vrouwen werden actief op het gebied van gelijke rechten: een van hun beroemde vertegenwoordigsters was Germaine Greer.

Het land leefde op, ook cultureel: in 1973 kreeg Patrick White als eerste Australiër de Nobelprijs voor literatuur. Zijn bekendste boek *Voss* verhaalt van de Duitse immigrant Ludwig Leichardt, een eerzuchtig ontdekkingsreiziger die niet terugkeerde van zijn expeditie naar de binnenlanden. In 1973 werd ook de beroemde Opera van Sydney ingewijd.

Een opwindende tijd - maar opnieuw gaf men geld uit dat men niet had. Whitlam leende in het geheim oliedollars, wat al snel bekend werd en een politiek schandaal veroorzaakte. Vertegenwoordigers van het bedrijfsleven smeedden een complot om Whitlam ten val te brengen. Een handelwijze die in Australië nog steeds ernstig ter discussie staat: de gouverneur-generaal, de hoogste vertegenwoordiger van Engeland in Australië, maakte gebruik van het uit oude tijden stammende vetorecht van Engeland en zette Whitlam onverwijld af.

Malcolm Fraser, de opvolger uit de conservatieve Liberal Party, deed pogingen om de hoge inflatie te verminderen, maar de kosten van levensonderhoud stegen onstuitbaar. In 1983 kwam Robert "Bob" Hawke van de Labor Party aan de

macht, een echte *mate,* een voormalig vakbondsman die vooral uitblonk in consensus-politiek. Als goed Australisch politicus permitteerde hij zich weliswaar ook een paar schandalen (zo stond hij bij Verenigde Staten toe om in Australië raketten te testen), maar de open multi-culturele politiek uit de jaren zeventig werd voortgezet.

Toen Australië in 1988 de 200ste verjaardag van de blanke kolonisatie vierde, werd koningin Elisabeth II bij de opening van het nieuwe parlementsgebouw door vertegenwoordigers van de Aboriginals begroet. In de twee eeuwen tussen deze begroeting en de aankomst van James Cook in Botany Bay is veel gebeurd, maar de problemen in de verhouding tussen Aboriginals en blanke immigranten zijn nog steeds niet opgelost. Australië zal in de toekomst de oorspronkelijke bewoners van het continent een mens-waardig levensperspectief moeten bieden.

Hoewel de eerste stappen in deze richting sinds enige jaren worden gedaan, staan de Aboriginals en de blanke Australiërs nog steeds op gespannen voet met elkaar. Vooral in de grote steden komt het soms tot confrontaties. Politici van alle partijen zetten zich echter met steeds meer overtuiging in voor een rechtvaardige situatie tussen beide bevolkingsgroepen. Bovendien zorgt de toegenomen immigratie uit Azië tegenwoordig voor nieuwe etnische spanningen. Daarnaast moet Australië de geografische afzondering overwinnen om economisch te kunnen overleven. Dit is alleen mogelijk als het land het contact met de Aziatische buurlanden verbetert.

Bevolking
Al vele duizenden jaren bewonen de Aboriginals het Australische continent. Tot Captain Cook in de 18e eeuw het land voor de Engelsen claimde, leefden ze in harmonie met de natuur en hun geheimzinnige mythen. Tegenwoordig vechten ze voor hun rechten en hebben ze sommige gebieden, die voor hen belangrijk, teruggekregen.

Het tegenwoordige Australië is een moderne maatschappij en de Aussies zijn “easy going”, in het algemeen zeer vriendelijk en gastvrij. Overal wordt u met het bekende “G=day, mate” en “No Worries” begroet.

Cultuur
Wat nou die typische Australische cultuur is, is moeilijk precies te definiëren. U herkent westerse en Aboriginal invloeden - maar de levensstijl, nijverheid en kunstvorming van de mensen op het Australische continent is wel herkenbaar. De invloed van het landschap (woestijn, rode aarde, oceaan, dierenleven) en klimaat (zon) zijn onmiskenbaar. Uitdrukkingen als "no worries mate" and "G'day" zijn typisch Australisch.

Elke Australische stad van betekenis heeft een grote kunstgalerie met westerse en aboriginal kunst. Wereldberoemd is het Operahouse in Sydney, dat zeker een visitekaartje is voor de muziek- en danscultuur in het land. Iets minder bekend wellicht is het 'artcentre' Federation Square in Melbourne, Victoria. Dit is een complete stadswijk, waar galerieën, bioscopen, restaurants, cafés, musea, (openlucht-)theaters en andere accommodaties voor culturele evenementen gevestigd zijn. De Art Gallery in Sydney is het kunstmuseum van Sydney en New South Wales.

Schilderkunst
Tegen het einde van de negentiende eeuw raakte de eerste Australische school van schilders bekend: de Heidelberg School uit Melbourne. De belangrijkste leden waren Tom Roberts, Charles Conder, Arthur Streeton en Frederick McCubbin. Om het aparte licht en de openheid van het Australische landschap te vangen, gebruikten ze de 'plein-air-methode' van de impressionisten.

In de jaren veertig van de twintigste eeuw zorgde de landschapsschilderingen van Sidney Nolan Australie voor het eerst internationale faam. Arthur Boyd verwierf in 1960 in één klap roem met zijn 'Halfbloed-bruid'-serie en Russell Drysale was in die tijd een ongeëvenaard vertolker van de sfeer en schraalte van de outback. De bekendste Australische schilder is Ken Done. Zijn felgekleurde werk wordt vaak afgedaan als puur commercieel maar van zijn verkoopcijfers kunnen de meeste slechts dromen.

In 1959 vormden zeven bekende Australische kunstenaars in Melbourne de Antipodeans (tegenvoeters). Hun doel was als tegenbeweging de figuratieve, in plaats van abstracte kunst te propageren. Ze ontkenden een nationale stijl te willen creëren door geen nadruk op de naam Australie te leggen. Ze streefden naar exposities in Londen en internationale erkenning. Ironisch genoeg wordt met 'antipodean art' nu alle kunst uit Australie bedoeld.

Sinds die jaren wordt de Australische schilderkunst beïnvloed door heersende trends in Europa, Amerika en ook komt er steeds meer interesse in Aziatische kunst.

Richard Larther heeft de pop art in Australie geïntroduceerd en gebruikt in zijn verschillende media. Lindy Lee is een van de eerste moderne kunstenaars in Australie. Zij raakte vanaf 1980 bekend met schilderijen gebaseerd op beelden van het verleden, waarbij ze olie en wax gebruikt om een mistig uiterlijk te creëren. De laatste tijd, vooral na de Olympische Spelen in 2000, is er steeds meer aandacht voor Aboriginal-kunst. Een van de meest bekende Aboriginal kunstenaars is Albert Namatjira die als eerste internationale erkenning voor zijn werk kreeg.

Aboriginal kunst
De oudste Australische kunst komt natuurlijk van de eerste bewoners van dit land, de Aboriginals. Er is rotskunst gevonden van meer dan 60.000 jaar oud. Aboriginals zijn een typisch nomadenvolk en geven weinig om het versieren van hun onderkomen. Toch neemt kunst een prominente plaats in de Aboriginal cultuur en is de Droomtijd de belangrijkste inspiratiebron.

Schilderingen hebben onder andere tot doel het in contact komen met de Aboriginal Voorouders uit de Droomtijd. De Voorouders kunnen via kunst hun kennis overdragen naar volgende generaties. De belangrijkste kunstvormen zijn rotsschilderingen, schilderijen op doek, het lichaam, boombast-schilderingen, rotsuitkervingen, houten figuren, traditionele wapens en textiel. Vaak brengen ze tekeningen en schilderingen aan op voor hun heilige plekken in de natuur, zoals rotsen en in grotten.

Aboriginal kunst heeft verschillende lagen van betekenis. De meeste werken verbeelden de mythische verhalen van de Droomtijd of The Dreaming: de periode voordat de wereld vorm kreeg en de Voorouders de wereld creëerden. De afbeeldingen speelden een belangrijke rol in de overdracht van deze verhalen naar de volgende generaties. Vooral omdat de Aboriginals geen schrift kenden.

Veel schilderingen zijn daarnaast een soort landkaart en geven clangebieden, rivieren, drinkplaatsen of heilige plekken uit de Droomtijd weer.

Aboriginal rituelen, dansen en gezangen bevatten veel verwijzingen naar diepere betekenissen die wij als buitenstaander niet (mogen) kennen. Overigens bestaan er tussen de verschillende regio's grote verschillen in de kunstvormen en stijlen door de verscheidenheid aan culturele tradities en gewoonten. Zo gebruikten kunstenaars uit Arnhemland slechts vier kleuren en schilderden op boombast met fijne kruislingse lijntjes, terwijl Aboriginal kunst van de Red Centre zich kenmerkt door stippels en felle kleuren.

Tegenwoordig wordt Aboriginal kunst steeds meer gewaardeerd. Het wordt niet meer bestempeld als 'primitieve kunst' maar als 'hedendaagse moderne kunst'. De diepe betekenis die erachter schuilt wordt meer erkend evenals de verschillende stijlen. Ook nieuwe bewegingen krijgen veel aandacht, zoals 'Urban Aboriginal Art': kunstenaars met een kunstopleiding gebruiken moderne westerse mate-rialen en technieken met herkenbare oeroude Aboriginal stijlmiddelen.

Filmindustrie

Het zal niemand ontgaan zijn dat Australische filmmakers en acteurs tegenwoordig helemaal meetellen. Regisseurs Peter Weir, Baz Luhrmann, Bruce Beresford en Phillip Noyce, actrices Nicole Kidman, Cate Blanchett en Toni Collette en acteurs Geoffrey Rush, Guy Pearce en Heath Ledger zijn maar enkele van de bekendere namen onder een groot en befaamd gezelschap van Australiers die een internationale filmcarrière hebben opgebouwd.

Hetzelfde geldt voor Nieuw-Zeelanders die zich in Australie gevestigd hebben zoals Jane Campion en Russell Crowe die in 2001 de Oscar van Beste Acteur in de wacht sleepte. Films die in Australie geproduceerd werden zoals The Piano (1993), Babe (1995) en Shine (1996) leverden Oscars op voor degenen die eraan meewerkten. Dat is een hele prestatie voor een filmindustrie die op sterven na dood was, vóór een injectie van overheidsgeld haar weer tot leven bracht in het begin van de jaren 1970.

Gedurende de beginperiode van die heropleving waren films over het koloniale verleden van het land de eerste die succes boekten. Internationale toeschouwers en critici reageerden positief op The Chant of Jimmie Blacksmith (1978), My Brilliant Career (1979), Breaker Morant (1980) en Gallipoli (1981).

Verhalen over het moderne Australie boeiden het publiek echter niet zo. Al waren er wel opzichzelfstaande successen als de low budget thriller Mad Max (1979). Deze actiefilm maakte de in Australie opgegroeide Mel Gibson een internationale ster.

Australië is het ideale canvas voor iedere filmmaker. Bijna elk landschap denkbaar ligt er te wachten op zijn grote moment op het witte doek. Van mystieke woestijnen tot steden met een indrukwekkende skyline tot exotische stranden, je vindt het er allemaal. Dit is natuurlijk geen nieuws, want Australië is al vaak gebruikt als filmset.

De zeer succesvolle film Crocodile Dundee (1986) maakte van Australie dé nieuwe toeristische hotspot. Hierin werd de stereotype Australier getoond: de gebruinde crocodile hunter in de outback van Australie die met blote handen zonder probleem een krokodil het loodje laat leggen. De geraffineerde hedendaagse films van regisseur Paul Cox uit Melbourne verwierven aanzien op het internationale filmfestivalcircuit.

De Australische komedies in het begin van de jaren 1990, zoals Strictly Ballroom (1993), Priscilla, Queen of the Desert (1994) en Muriel's Wedding (1995) waren interna-tionaal een groot succes. Een andere succesvolle film was Shine die in 1996 een Oscar won. De laatste jaren worden er in Australie veel films uit een ander cultureel oogpunt gemaakt, zoals Head On (1999) en Rabbit Proof Fence (2002). In deze laatste film wordt het ware verhaal verteld van drie Aboriginal kinderen van de Stolen Generation.

The Matrix: Als Neo in The Matrix opgeleid wordt tot redder van het universum bevindt hij zich regelmatig in een stad. Wat maar weinig mensen weten is dat dit Sydney is. De makers van The Matrix hebben Sydney gekozen, omdat de skyline niet bijzonder uniek is. Het zou elke stad kunnen zijn, met als twee kleine probleempjes The Opera House en Harbour Bridge. Die hebben ze er dus kundig uitgehaald.

Dead Calm: Nicole Kidman zette zichzelf internationaal op de kaart door deze thriller. In Dead Calm dobbert ze met haar man over de Stille Oceaan in een zeilboot. Ze halen een drenkeling aan boort die een ware psychopaat blijkt te zijn. Deze film is helemaal niet opgenomen in de Stille Oceaan, maar voor de kust van Queensland, bij de Whitsundays eilanden. Door slim camera-werk komt er geen enkel eiland in beeld, en kon Nicole tussen de opnames door toch lekker uitrusten op een parelwit strand.

Op technisch gebied heeft de Australische filmindustrie enorme vooruitgang geboekt. De industrie beschikt over studio's die geschikt genoeg zijn voor producties van de omvang en complexiteit van The Matrix (1999), Mission Impossible II (2000), Moulin Rouge (2001), en Star Wars: Attack of the Clones (2002). Deze laatste film werd gedeeltelijk gefilmd in de Fox Studios in Sydney.

Muziek

Hoewel Australie ver van alles en iedereen vandaan ligt, hebben diverse muziekgezelschappen en artiesten naam in de wereld gemaakt. Zo is het Australian Chamber Orchestra een zeer gewaardeerd kamerorkest, operazangeres Joan Sutherland is legende in de operawereld en popster Kylie Monigue verkoopt wereldwijd miljoenen albums.

De Australische muziek vertoont tegenwoordig een opmerkelijke verscheidenheid. Dankzij de naoorlogse immigratie hoor je in de muziek de invloed van vele culturen die in Australie leven. Zo weerklinkt bijvoorbeeld in het gitaarspel van de in Kazachstan geboren Slava Grigoryan de invloed van de Argentijnse tango en Braziliaanse bossanova, terwijl het Australian Art Orchestra samenwerkt met gerenommeerde musici uit Zuid-India.

Door de jaren heen hebben Australische muziekgezelschappen artiesten een goede reputatie opgebouwd. Het Australian Chamber Orchestra werd tot het beste kamerorkest ter wereld uitgeroepen en de hoofdsteden van de staten hebben ieder hun eigen professioneel symfonisch orkest. Artiesten zoals de violist Richard Tognetti, de pianisten Roger Woodward, Geoffrey Tozer en Simon Tedeschi zijn vertrouwde figuren in de bekendste concertzalen ter wereld.

Opera Australia, het nationale gezelschap, is het derde drukst bezette operagezelschap ter wereld en heeft als thuisbasis het spectaculaire Sydney Opera House. De nalatenschap van operalegendes zoals Dame Nellie Melba en Joan Sutherland werd doorgegeven aan sterren zoals Deborah Riedel, Lisa Gasteen en Yvonne Kenny. Australiers zijn ook een van de meest trouwe bezoekers van de opera ter wereld en kunnen genieten van maar liefst 300 optredens per jaar.

Het Australische muziektheater is een uniek creatieve mengeling van muzikale en theatertradities en resulteert in een grote verscheidenheid van werken: van The Boy from Oz tot de gedurfde verbeeldingsvolle werken van de Chamber Made Opera. Regisseur Baz Luhrmann kon met zijn versie van La Bohème in 2002 in Broadway op een enthousiast onthaal rekenen.

De voorbije decennia is een totaal originele stijl van hedendaagse Australische rockmuziek naar voren getreden die het zowel in kleine plattelandssteden als in grotere centra uitstekend doet. Australische bands en muzikanten kunnen rekenen op de steun van de nationale radiozender voor de jeugd Triple J, die actief jong Australisch talent promoot, en van het jaarlijkse Rock Eisteddfod.

Succesverhalen uit de Australische rock en pop zoals Silverchair en Kylie Minogue openen deuren voor nieuwe artiesten als Ben Lee en Kasey Chambers. Ook de Australische hiphop kan op een groeiend enthousiasme en steun rekenen.

Dans
De Australische dans staat bekend om zijn uitbundigheid en afwisseling. Belangrijke gezelschappen als het Australian Ballet en het Sydney Dance Company gaan geregeld op (wereld)tournee, met een afwisselend repertoire van Australisch en internationaal werk.

Vooral het Australian Ballet wordt als een van de beste dansgroepen ter wereld bevonden. Australische choreografen en dansers zoals Lucy Guerin en Gideon Obarzanek brengen opvallend werk. Door op te treden op onconventionele plaatsen als in nachtclubs, wordt er een nieuw publiek aangetrokken.

Literatuur
De vroegste Australische literatuur, onder andere novellen van Henry Lawson uit 1890, zijn nog altijd erg populair. Deze spelen zich grotendeels in de bush af en getuigen van uithoudingsvermogen en humor en gaan vaak over de liefde en de dood. Maar ook over de omgang met de voor veel emigranten nieuwe leefomgeving en met de aboriginals. In de begintijd werd de inheemse bevolking weinig begrepen en leefde de emigranten en aboriginals grotendeels langs elkaar heen..

Australie heeft al één Nobelprijs voor Literatuur; in 1973 won de romanschrijver Patrick White met zijn grimmige, bijtend grappige en tegelijkertijd verheven proza deze prestigieuze prijs. Dé romanschrijver van het moment is Tim Winton. Winton heeft een typisch Australisch imago van een onstuimige jongen, dol op surfen en eenvoudige genoegens. Zijn werk bruist echter van verbale frisheid, de structuur en de greep van zijn boeken zijn ambitieus en zijn personages zijn levensecht en multidimensionaal.

Een groot deel van de beste hedendaagse literatuur in Australie is non-fictieproza. De belangrijkste werken van Helen Garner zijn haar stedelijke realistische fictie en haar analytische reportages. Garner vertegenwoordigt een subtiel, sympathiek feminisme, en haar werk wordt tegelijkertijd nuchter en menselijk, helder, opmerkzaam bevonden.

Een andere tijdgenoot is Robert Dessaix. Net als Garner trekt hij een breed publiek aan met zijn grillige, intelligente en plagerige essays en autobiografieën. Ook treedt hij met zijn gay gevoeligheid buiten een nichemarkt en verovert een breed publiek met een mengeling van charme, harde logica en humor.

Andere noemenswaardige schrijfers van na 1970 zijn Peter Carey, Kate Grenville, David Malouf en Janette Turner Hospital.

Geologie
Australië, het kleinste continent en door sommigen ook beschouwd als het grootste eiland, wordt in het noorden door de Timorzee, de Arafurazee, de Golf van Carpentaria en de Straat Torres begrensd, in het oosten door de Koraalzee en de Tasmanzee en ten zuiden door de Straat Bass en de Grote Australische Bocht. De Indische Oceaan ligt ten zuiden en westen van Australië. Het land heeft een totale kustlijn van 25 760 km.

Ongeveer driekwart van Australië bestaat uit woestijn. Enkel in het noordoosten zijn er regenwouden, die verder naar het zuiden vaak meer subtropisch dan tropisch zijn. In de dorre, hete binnenlanden zijn er naast woestijnen ook steppe- en savanneachtige gebieden, de scrublands.

Australië is het laagste en vlakste continent. Een groot deel van het woestijngebied ligt net boven de zeespiegel, met in het westen het Centrale Laagland en het Westelijk Plateau. Aan de oostkust liggen bergketens en bevindt zich ook de hoogste berg, Mount Kosciuszko, met een hoogte van 2228 meter.

Dankzij het droge klimaat kent Australië rivieren waarvan vele een deel van het jaar helemaal droog staan. Het land heeft twee belangrijke rivieren die het hele jaar door water bevatten: de Murray en de Darling. Er bevinden zich in het land ook meren - zoals het Eyremeer, het Torrensmeer en het Gairdnermeer - die meestal droog liggen. Grote baaien zijn de Grote Australische Bocht, Golf van Carpentaria en de Spencergolf.

Australië is niet overal droog, in het noorden - bij de omgeving van Darwin - vindt u enorme wetlands. Hier liggen Kakadu National Park, Litchfield National Park en de spectaculaire Katherine Gorge. De noordwestkust is overwegend droog, maar ten zuiden van Perth is het klimaat veel gematigder. Dit is een gebied dat enkele malen zo groot is als Nederland, hier bevinden zich uitgestrekte Kauri bossen, wijngebieden en boerderijen met landbouw en veeteelt.

Aan de oostkust van Australië is de grond overwegend veel vruchtbaarder. De 4000 km lange kuststrook, die een breedte heeft van 100 km in het noorden (in Queensland) tot meer dan 500 km in het zuiden (in New South Wales en Victoria), is het best ontwikkelde gebied van Australië. De kuststrook gaat aan de westzijde over in een heuvelland en grenst aan de Great Dividing Range. In de gehele kusstrook vindt veel landbouw en veeteelt plaats. In dit gebied liggen de miljoenensteden Sydney, Melbourne en Brisbane. Aan het noordelijk deel van de oostkust ligt het Great Barrier Reef, een enorm ecosysteem met vele honderden vis- en koraalsoorten.

Flora & Fauna
Doordat Australië al miljoenen jaren geografisch geïsoleerd is, kon zich een unieke dieren- en plantenwereld ontwikkelen. De bekendste bewoners van het continent zijn waarschijnlijk de koala en de kangaroe. Deze buideldieren komen nergens anders ter wereld voor. Naast de vele unieke diersoorten vindt u in de talrijke regenwouden van Australië ook een groot aantal unieke plant- en boom-soorten. En dan is er uiteraard nog het Great Barrier Reef, het grootste en meest gevarieerde koraalrif ter Wereld.

De Great Dividing Range (ook bekend als de Eastern Highlands) is de grootste bergketen van Australië. De keten strekt zich meer dan 3500 km uit van de noordoostelijke punt van Queensland langs de oostelijke kustlijn naar NSW en zo door naar Victoria, om uiteindelijk te eindigen bij de centrale vlakte van het Grampians NP. De centrale kern van de bergketen bestaat uit honderden bergpieken, omgeven door vele kleinere bergketens, kloven, valleien en vlaktes. Sommige vlaktes zijn de Bogong High Plains en de Centrale Vlakte. Andere plateaus die tot de bergketen worden gerekend zijn Atherton Tableland, Northern Tablelands, Canberra wijnregio en de Southern Tablelands.

Klimaat
Het klimaat in Australië is tegengesteld aan dat van Europa, dus zomer in Nederland betekent winter in Australië. Hoe zuidelijker u in Australië komt, hoe koeler het klimaat wordt. Tasmanië heeft een klimaat vergelijkbaar met Nederland of Engeland, Het klimaat in het gebied bij Sydney, Melbourne en Adelaide is vergelijkbaar met midden Frankrijk.

Rond Brisbane en bij Perth moet u qua klimaat meer denken aan de Middellandse Zee. Nog noordelijker wordt het een warm klimaat, aan de kust tropisch en in de woestijn warm en droog. Vooral in het tropische deel van Australië, bij Cairns, Townsville, Mackay, Darwin en Broome dient u bij het reizen in de maanden december t/m april rekening te houden met de regentijd. Er kunnen in korte tijd enorme hoeveelheden neerslag vallen, waardoor wegen tijdelijk onbegaanbaar worden. De regentijd is ook het seizoen waarin cyclonen kunnen optreden. Buiten de regentijd is het weer veel droger en rustiger.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	I.	Australië
Onderdeel:	**b.**	**Beschrijving per regio**

New South Wales (NSW)

New South Wales is één van de door toeristen meest bezochte deelstaten van Australë. De drie belangrijkste steden zijn, van noord naar zuid, Newcastle, Sydney en Wollongong, die allemaal aan de kust liggen. Andere steden zijn Albury, Broken Hill, Dubbo, Tamworth, Armidale, Lismore, Nowra en Coffs Harbour. New South Wales heeft een eigen deelstaat regering, gezeteld in Sydney.

New South Wales vormde de oudste kolonie van de voormalige Australische kolonies van het Verenigd Koninkrijk. De kolonie is gesticht in 1788 en omvatte oorspronkelijk veel meer van het Australische vasteland. Gedurende de negentiende eeuw werden er grote gebieden afgescheiden om de Britse kolonies Van Diemen's Land (Tasmanië) (1825), Victoria (1851), Queensland (1859) en Zuid-Australië (1836) (dat in die tijd ook het Noordelijk Territorium omvatte) te vormen.

NSW ligt aan de oostkust van het Australië, ten noorden van Victoria en ten zuiden van Queensland. In het westen grenst het aan South-Australia. De kust grenst aan de Tasmanzee. NSW kan worden onderverdeeld in vier delen:

- Een smalle kuststrook, met een klimaat waarvan de temperatuur varieert van gematigd aan de uiterste zuidkust tot subtropisch aan de grens van Queensland.
- De bergachtige gebieden van het Groot Australisch Scheidingsgebergte en de hooglanden die eromheen liggen, zoals de Zuidelijke Hooglanden, Centraal Tablelands en de regio's van New England. Ook al zijn de bergwanden niet heel steil, toch komen vele bergtoppen boven de 1000 meter uit, waarvan Mount Kosciuszko als hoogste piek 2229 meter bereikt.
- De agrarische vlaktes, die een groot deel van de oppervlakte van de staat uitmaken. Deze gebieden zijn veel minder dichtbevolkt dan de kust. Dit deel is inclusief de regio Riverina.
- De droge, woestijnachtige vlaktes in het verre noordwesten van de staat, die ongeschikt zijn voor nederzettingen van enige grootte.

NSW kent twee federale enclaves: Australian Capital Territory (ACT) en het Jervis Bay Territorium. Ook de eilanden Norfolk & Lord Howe behoren tot New South Wales.

Toeristische trekpleisters in NSW zijn onder andere:

- De levendige metropool Sydney
- Het Blue Mountains NP - 70km ten westen van Sydney - bestaat uit een grote vallei geflankeerd door enorme klifpartijen (onder andere de "Three Sisters").
- De Hunter Valley, 150 km ten noorden van Sydney. De oudste wijnstreek van Australië.
- De Snowy Mountains, tegen de grens met Victoria. Een populair skigebied.
- Byron Bay,een aangename badplaats in het noorden van NSW. De grote vuurtoren markeert de meest oostelijke punt van het Australische continent.
- De mijnwerkersstad Broken Hill, ideale uitvalsbasis voor een bezoek aan enkele afgelegen woestijnparken

Onderstaand worden de belangrijkste plaatsen en streken in New South Wales beschreven, in alfabetische volgorde.

Albury

Albury is een stad met ca. 46.500 inwoners. Samen met de nabijgelegen stad Wodonga heeft het stadsgebied bijna 100.000 inwoners. Albury ligt aan de noordelijke oever van de Murray River, die hier de grenslijn vormt tussen de staat New South Wales en Victoria. Bij Albury kruist de Hume Highway (de hoofdweg tussen Sydney-Melbourne) de Murray River. Vanwege het drukke verkeer, de Quarantaine checks en de beperkte capaciteit van de grote lange brug treden hier regelmatig verkeersopstoppingen op.

Uiver

Albury werd in 1934 wereldwijd bekend doordat het KLM-vliegtuig Uiver, dat deelnam aan de Melbourne race, door slecht weer een noodlanding moest maken op de paardenrenbaan van Albury. Het plaatselijke radiostation had de automobilisten van Albury opgeroepen om de renbaan met hun koplichten te verlichten. De volgende morgen werd het vliegtuig door de lokale bevolking met man en macht naar een minder drassige plek gesjouwd voordat het naar de finish in Melbourne kon vertrekken.

Armidale

Armidale is een plaats met ca. 22.000 inwoners. Het stadje heeft een kathedraal en een universiteit. Het is gelegen halverwege Sydney en Brisbane. Het plaatsje ligt in de bergen op ongeveer 1000 meter boven de zeespiegel. Armidale heeft een historisch centrum met voetgangersstraten en een levendige sfeer. In de omgeving vindt u een paar prachtige kloven en mooie watervallen.

Voordat er een koloniale nederzetting was, waren de Aniwan (Anaiwan) de traditionele eigenaars van het land waartoe ook Armidale behoort.

Armidale werd gesticht in de vroege jaren 1830 na een eerdere exploratie van het gebied door John Oxley. Het dorp werd vernoemd naar Armadale op het eiland Skye in Schotland, maar de naamgevers van de stad hebben een vergissing begaan door een letter anders te schrijven. In het Schotse Armadale lagen de roots van George James Macdonald, die commissaris voor de kroonlanden was in de late jaren dertig van de negentiende eeuw.

Oxley prees het gebied aan vanwege de goede grasvelden en spoedig zouden pioniers kleine boerderijen opzetten. Het dorp werd gevestigd met een markt en een bestuur dat zou instaan voor de boerderijen. Maar spoedig nadat er goud was ontdekt in de nabijgelegen Rocky River en de Gara Gorges, vergrootte de stad in snel tempo door de goldrush. De goudmijn nederzetting van Hillgrove, 40 km ten oosten van Armidale, was de eerste plaats in Australië waar er een hydro-elektrisch plan was. De restanten ervan zijn nog altijd zichtbaar.

De nabijgelegen stad Uralla was de thuishaven van de bekende kapitein Thunderbolt – outlaw Fred Ward. Hij veroorzaakte moeilijkheden in het gebied in de jaren 1860. Net zoals met Ned Kelly hebben de plaatselijke bewoners hem omarmd als een plaatselijke held en hebben ze het meeste van hem omgetoverd in een toeristische attractie.

Koningin Elizabeth II en prins Philip Mountbatten, Hertog van Edinburgh hebben Armidale bezocht in 1970.

University of New England (Booloominbah)
De universiteit werd opgericht in 1938. Aanvankelijk was het een onderdeel van de University of Sydney, maar in 1954 werd het een onafhankelijke universiteit met de naam University of New England (UNE). De UNE veranderde Armidale van een landelijk marktstadje in een stad met veel cultuur en grote diversiteit, met groter artistieke en culturele elementen dan verwacht mag worden in een plattelandsregio. De universiteit heeft een sterke link met de landelijke gemeenschap en onderneemt vele agri-culturele onderzoeken. Daarnaast staan technologie en humane wetenschappen hoog in het vaandel. UNE heeft een brede waaier aan mogelijke cursussen. Er is sinds kort ook een medische afdeling. De universiteit is opgebouwd rond het oude huis van Booloominbah. Tegenwoordig wordt het huis gebruikt voor administratie en is er een restaurant in gevestigd. UNE is ook een van de grootste werkgevers in de stad.

Verkeersknooppunt
Armidale is de Terminus van de Northern Railway, met een directe verbinding naar Sydney via de "Daily Countrylink Xplorer service". Er is ook een moderne luchthaven met dagelijks 5 geplande vluchten van en naar Sydney met Qantaslink. Armidale Airport, gelegen op een hoogte van 1084 meters (3,556 ft), is de luchthaven die het hoogst gelegen is in Nieuw-Zuid-Wales. De stad wordt verbonden met het verder noordelijk gelegen Tenterfield door middel van bussen van Countrylink. Andere busbedrijven zoals Greyhound voorzien de stad ook van talrijke dagelijkse diensten. Plaatselijke stadsdiensten worden uitgerust via 6 verschillende routes door Edwards Bussen en in Armidale zijn er 16 taxi's.

Bisdom Armidale
Het bisdom Armidale is een ruraal gebied, met een paar nationale parken. Het ligt in de bergen ten noorden van Sydney. Het bisdom heeft ongeveer 200.000 inwoners, waarvan er ongeveer 50.000 katholiek zijn. Het bisdom is drie keer zo groot als België. De bisschop van Armidale, Mgr. Matthijs, is een bisschop met Vlaamse roots.

Ballina
Ballina is een plaats, gelegen aan oostkust van NSW, bij de monding van de Richmond River en vlakbij Byron Bay. De plaats heeft ca. 17.000 inwoners en ligt 750 km noordelijk van Sydney en 205km zuidelijk van Brisbane. Waar de plaats aan ontleend is nog steeds onduidelijk, één theorie is dat de naam afstamt van het Aboriginal woord "bullinah" (dat oestervindplaats betekend). Maar anderen beweren dat de plaats z'n naam heeft gekregen van de oorspronkelijke Ierse settlers in dit gebied (naar de Ierse plaats Ballina).

Bij de rivier staat een vuurtoren die oorspronkelijk werd gebouwd in 1866. Deze werd in 1879 vervangen door de huidige vuurtoren - genaamd het *'Richmond River Light'.*

Ballina heeft een levendige geschiedenis (er werd ooit goud gevonden in de rivier), waarvan de vele historische gebouwen nog getuigen zijn. Ondertussen is het een alleraardigste plaats met een klein vissershaventje en strand.

In 1928 bereikte de Australische luchtvaartpionier Charles Kingsford Smith bij Ballina weer de Australische kust na zijn legendarische vlucht over de Grote Oceaan met z'n vliegtuig *'Southern Cross'.* Nog steeds ziet u deze naam veelvuldig opduiken in het straatbeeld van Ballina.

In het Ballina Maritime Museum ziet u het 'Las Balsa' vlot, waarmee de Grote Oceaan is overgestoken vanuit Equador. Hiermee werd bewezen dat mensen uit Zuid-Amerika in de oudheid in staat kunnen zijn geweest de Grote Oceaan over te steken. Oorspronkelijk was het plan geweest dat het vlot bij Moolooba (Sunshine Coast) het Australische vaste land zou bereiken, maar door de stroming dreef het vlot veel zuidelijker af.

Bij Ballina ziet u de grootste garnaal ter wereld (gemaakt van beton en polyester). Er wordt namelijk bij de riviermonding veel op garnalen gevist.

Barrington Tops National Park
Op ongeveer 320 km ten noorden van Sydney ligt het Barrington Tops NP. Het park is bedekt met subtropisch regenwoud met daartussen eucalyptus bossen, moerassen en grasland waarin veel inheemse dieren en vogels leven, waaronder de grijze kangoeroe, de moeras walibi, de koala en het vogelbekdier.

Het park heeft bergen, glooiende heuvels en valleien waardoor snelstromende rivieren zich een weg banen die zich soms met donderend geraas meters naar beneden storten.

U kunt zelf op ontdekkingstocht door deze fantastische natuur wanneer u een tocht maakt over één van de uitgezette wandelroutes die het park rijk is. Het gebied waarin het park ligt is van vulkanische oorsprong, waarvan de vulkanen al vele duizenden jaren geleden uitgedoofd zijn. Loopt u liever niet zelf, dan heeft u de mogelijkheid dit te paard te doen over de vele ruiterpaden die hier te vinden zijn. Het park is opgenomen op de werelderfgoedlijst.

Batemans Bay
Batemans Bay is een klein plaatsje aan de monding van de Clyde River, ongeveer 4 uur rijden (275 km) ten zuiden van Sydney. Voor het eerst werd melding gemaakt van de baai, vernoemd naar Nathaniel Bateman, in het scheepsjournaal van James Cook in 1770 tijdens zijn ontdekkingstocht langs de oostkust van Australië. Pas jaren later ontstond hier de eerste nederzetting.

Tegenwoordig is Batemans Bay een rustig badplaatsje waar naast de (oester)visserij, de oorspronkelijke bron van inkomsten, het toerisme een belangrijke plaats in neemt. In het bijzonder watersport liefhebbers komen aan hun trekken. Windsurfen, (zee) vissen, of gewoon lekker zwemmen in zee behoort tot de mogelijkheden. De mooie uitgestrekte zandstranden nodigen uit voor een lui stranddagje.

Maar de omgeving van Batemans Bay heeft meer te bieden. Zo kunt u met de boot stroomopwaarts naar het plaatsje Nelligen. Nelligen was in het verleden een belangrijk handelsplaatsje. Goederen uit het binnenland werden hier op schepen geladen voor verder vervoer.

Nadat aan het einde van de 19e eeuw goud gevonden werd in de omgeving trok de plaats veel gelukszoekers aan die allemaal een graantje wilde meepikken. De 'goldrush' was van korte duur aangezien de goudvoorraden snel uitgeput waren. In de omgeving kunt u nu nog een aantal herinneringen aan deze dagen ontdekken, zoals een aantal verlaten mijnen.

Wandelaars komen aan hun trekken in het Morton National Park ten noord westen van Batemans Bay of het Duea National Park dat ten westen ligt. U vindt hier goed uitgezette routes waar u prima 'bushwalks' kunt maken. De tochten variëren van licht tot zwaar. Onderweg hebt u grote kans naast veel mooi gekleurde papegaaien ook kangoeroes, wallibies en zelfs een vogelbekdier te zien.

Kunstliefhebbers kunnen terecht in één van de kunstgaleries in de omgeving waar tentoonstellingen van zowel lokale als nationale kunstenaars te zien zijn. Daarnaast komen ook traditionele Aboriginal kunstvoorwerpen aan bod, zoals houtsnijwerk, schilderijen en (houten) sierraden.

Wat u zeker niet moet vergeten wanneer u in Batemans Bay bent, is een restaurantje opzoeken en genieten van de overheerlijke vismaaltijden. De oesters die in de baai gevangen worden, worden door fijnproevers tot de beste van de wereld gerekend.

Bathurst
Bathurst is gesticht in 1815, en is daarmee de oudste plaats van Australië in het binnenland. Er zijn nog steeds vele interessante oude Victoriaanse gebouwen. Williams Street is de belangrijkste winkelstraat. Bij het Tourist Information Centre kunt u een historische wandelroute ophalen. Naast dit centre is het Historisch Museum. In de omgeving zijn spookstadjes als Hill End, Sofala en Hargraves uit de goudkoortstijd. Bathurst heeft ondertussen ca. 26.000 inwoners.

Bowral
Bowral is het commerciële centrum van de Southern Highlands. Kort nadat het plaatsje rond 1860 was gesticht, werd het een zomervakantieoord voor de rijken van Sydney. Zij lieten hier en in het nabijgelegen Burradoo hun "country houses" bouwen. In Bowral staat het Bradman Museum, gewijd aan een beroemde lokale cricket speler.

Blue Mountains
Op ongeveer 2 uur rijden (80 km) ten westen van Sydney liggen de Blue Mountains. De Blue Mountains maken deel uit van de Great Dividing Range, de bergketen die langs de hele oostkust van Australië van noord naar zuid loopt.

Dit fantastische natuurgebied, dat in 1959 uitgeroepen is tot nationaal park, staat niet voor niets op de werelderfgoedlijst. In dit gebied vindt u diepe ravijnen en steile rotswanden, watervallen, regenwouden en veel eucalyptusbossen. De naam dankt de Blue Mountains aan de eucalyptusbossen, waarvan de bomen een olieachtige substantie afscheiden die in het zonlicht de lucht een blauwe schijn geven. U hebt een magnifiek uitzicht over de omgeving wanneer u op één van de vele uitkijkpunten in de Blue Mountains staat en kunt u deze blauwe waas zelf waarnemen.

De Blue Mountains zijn geen bergen zoals de naam doet vermoeden, maar ravijnen en rotsformaties die ruim 250 miljoen jaar geleden ontstaan zijn onder invloed van wind en regen. Door de invloed hiervan werden de ravijnen en rotsformaties in het zandsteen uitgesleten. Een mooi voorbeeld van de erosie is de rotsformatie: 'The Three Sisters'. The Three Sisters bestaan uit drie naast elkaar gelegen rotsformaties die doen denken aan menselijke gestaltes.

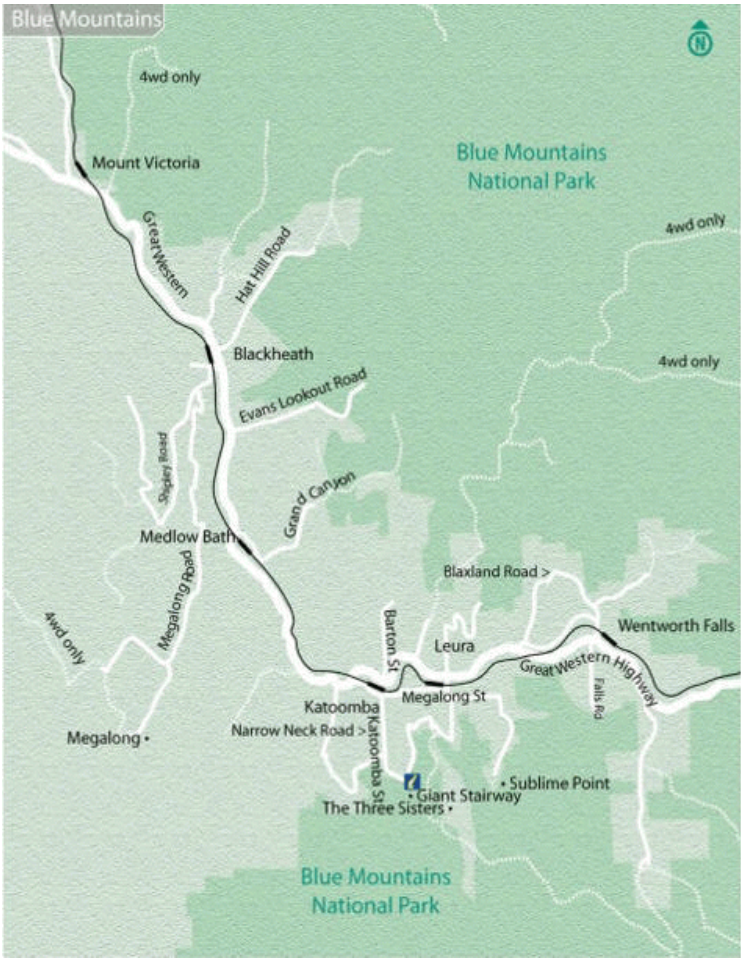

Tegenwoordig zijn de Blue Mountains een populaire vakantie bestemming voor zowel de Australiërs als de buitenlandse toeristen. Vooral de 'Sydneysiders', zoals de inwoners van Sydney ook wel heten, komen hier massaal heen in de zomer om verkoeling te zoeken in de hete zomer. De reden is dat de Blue Mountains een aangename temperatuur hebben in vergelijking met de stad en het kustgebied. Het plaatsje Katoomba vormt het middelpunt van het toerisme, maar heeft ondanks dat, haar eigen charmes toch weten te behouden.

Vanuit Katoomba zijn verschillende trips naar de hoogte punten van het gebied te boeken. De highlights die u zeker niet mag missen zijn 'Echo Point' vanwaar u een fantastisch uitzicht hebt op de 'Three Sisters', Mount Solitary, de Ruined Castle rotsformatie en de uitgestrekte Jamison Valley.

Wilt u echt genieten van de Blue Mountains, trek hiervoor dan een paar dagen uit en ga wandelen door dit magnifieke gebied en geniet van rust en natuur. Er zijn veel goedgemarkeerde wandeltochten uitgezet in dit gebied die langs alle hoogte punten in dit gebied lopen. Veel tochten kunt u ook op een mountainbike maken wanneer u liever niet wandelt.

Andere activiteiten die u hier kunt doen zijn; paardrijden, kanoën, bergbeklimmen en abseilen. Informatie over

activiteiten en accommodaties kunt u krijgen in het Blue Mountains Information Centre in Katoomba.

Katoomba
Katoomba is de hoofdplaats van de Blue Mountains. Het ligt op 1017 meter hoogte aan de Great Western Highway, 110 km ten westen van Sydney en 39 km ten zuidwesten van Lithgow. De plaats staat bekend om zijn bijzondere panorama's en de vele wandelmogelijkheden in de Blue Mountains.

Ka-toom-ba betekent "glanzend vallend water" en dankt zijn naam aan een waterval, die in de Jamison Valley uitkomt. Vroeger stond de plaats bekend als William's Chimney en Collet's Swamp. In 1874 werd de plaats The Crushers genoemd, naar de naam van een treinstation van een nabijgelegen mijn. De naam Katoomba werd aangenomen in 1877 en de plaats werd officieel een dorp in 1889.

Katoomba en het nabijgelegen Medlow Bath waren eind negentiende eeuw ontworpen als toeristenplaatsen, met vele Grand hotels. Daarnaast werd er ook kolen gewonnen, maar in het begin van twintigste eeuw waren de aderen leeg en beide stadjes werden resorts. Tegen de jaren zestig van de twintigste eeuw begon het toerisme in Katoomba af te nemen en verschillende Grand hotels werden verbouwd voor andere doeleinden, zoals ziekenhuizen. Sommige gasthuizen vielen ten prooi aan brandstichting. De huizen waren echter zeer goedkoop, waardoor er een aanwas ontstond aan jonge gezinnen die zich er vestigden. Vele van hen leven nog steeds in Katoomba.

Tegen de jaren tachtig begon het toerisme weer aan te trekken en vele gasthuizen werden weer teruggebracht in oude staat. Echter, tegen de jaren negentig begon het toerisme weer terug te lopen. Huizenprijzen zijn behoorlijk gestegen, maar zijn nog steeds opmerkelijk lager dan bijvoorbeeld in Sydney.

De omgeving en de art-deco gestijlde winkels en huizen trekken een alternatieve en excentrieke subcultuur aan. Vele dichters, kunstenaars, milieu-activisten en vele andere figuren wonen in Katoomba. De plaats houdt dan ook elk jaar het Winter Solsitice Festival, waarbij lokaal talent, kunst en handwerk centraal staan. Het festival werd voor het eerst in 1994 gehouden.

Schrijfster en historicus Eleanor Dark (1901 - 1985), die bekend staat om haar historische roman "A Timeless Land", heeft van 1923 tot haar dood in Katoomba gewerkt en gewoond. Haar huis is nu een schrijverscentrum.

Door de rust en natuurschone omgeving is het plaatsje ook een aantrekkelijk alternatief geworden voor mensen uit Sydney. Naast het aantrekken van verschillende kunstzinnige culturen wordt Katoomba ook gebruikt als inspiratie voor kunst en muziek. De Australische artiest Peter Kingston bijvoorbeeld (staat bekend om zijn langdurige campagne voor het behoud van Sydney's Luna park) heeft vele werken geproduceerd die zijn geïnspireerd op Katoomba en omgeving, waaronder de schets "Brave and Cruel", die een donker figuur laat zien die Leura Trainstation verlaat.

Tegenwoordig is toerisme - dankzij de spectaculaire bergomgeving - de belangrijkste inkomstenbron voor Katoomba. De rotsformatie 'The Three Sisters' - te zien vanaf Echo Point - is de meest populaire attractie. Vanaf Valley Point kan men ook Mt. Solitary en de rotsformatie zien die bekend staat als Ruined Castle. Een korte wandeling vanaf Echo Point leidt naar The Giant Stairway, een steile trap van 860 in de rotsen uitgehakte treden die toegang verschaft tot een aantal wandelroutes door de vallei.

Sommige van deze wandelingen zijn zeer zwaar en worden niet aangeraden voor beginners. Degene die deze wandelingen toch maken worden beloond met grote gebieden subtropisch regenwoud en een aantal bijzondere watervallen.

Een andere attractie is Scenic World, een toeristisch complex in het zuidwesten van de plaats. Vanuit het complex loopt de steilste spoorlijn ter wereld (met een stijgingshoek van 52 graden), de Katoomba Scenic Railway, die origineel gebouwd werd voor het vervoer van kolen en olie vanuit de mijnen in Jamison Valley. Daarnaast kan men een rit maken met de Scenic Skyway Cable Car, die een uitzicht biedt over de Katoomba Falls en Orphan Rock. In 2004 werd de originele kabelbaan vervangen door een nieuwe. In 1983 begon de bouw van een achtbaan die de Orphan Rocker zou gaan heten. De baan is voltooid, maar de attractie is nooit geopend.

Katoomba heeft vele hotels en gasthuizen, waarvan de oudste en meest bekende het Carrington Hotel is. Het is opgericht in 1891 en staat op het hoogste punt in de plaats. Het nabijgelegen dorp Leura heeft ook vele hotels en spa's.

Blackheath
Blackheath is een van de bergplaatsen in de Blue Mountains. Het ligt op 1065 meter hoogte aan de Great Western Highway, 120 kilometer ten westen van Sydney. In het verleden was Blackheath het punt in de Blue Mountains waar de verstedelijking vanaf Sydney stopte en het onbegaanbare begon. Tegenwoordig is Blackheath een kleine toeristenplaats waar veel kunstenaars en antiquairs zich hebben gevestigd.

De plaats staat bekend om zijn bijzondere panorama's en de vele wandelmogelijkheden in de Blue Mountains. De Fairfax Heritage Track leidt naar Govetts Leap en Evans Lookout. Tevens is het Blackheath Heritage Centre hier gevestigd. Het centrum is de belangrijkste historisch, flora- en fauna en Aborignal informatiebron in de regio over Nationaal park Blue Mountains.

De historische Grand Canyon wandelroute is een andere populaire wandelroute. Een laaggelegen gebied vol kreken, tot 30 meter diep, waarvan geologen ervan uitgaan dat deze ontstaan zijn doordat water door het zachte steen, Burra-Moko zandsteen, van de bergen kon doordringen

In Blackheath (1065 meter) zijn de temperaturen in de zomer in de 20 graden, uitlopend naar de 30. 's Nachts komt de temperatuur niet hoger dan 10 graden, evenals in de winter. 's Nachts kan het 's winters zelfs licht vriezen. Jaarlijks valt er ongeveer 1200mm regen. Daarbij staat er regelmatig veel wind.

Jenolan Caves
De Jenolan Caves ("Jenolan-grotten") zijn een serie van grotten in de Blue Mountains, die liggen op 175 kilometer ten westen van Sydney. Ze zijn de bekendste druipsteengrotten van het land, en de oudste ontdekte open grotten ter wereld. Ze bevatten geen fossiellen die van grote interesse zijn, maar de stalactietformaties zijn er soms puur wit en uitzonderlijk mooi. Veel delen van de grot zijn makkelijk toegankelijk voor toeristen.

Jenolan Caves trekken meer dan 250,000 bezoekers per jaar, waarmee het één van de populairste toeristische locaties is in NSW. Negen van de "duistere grotten" in het gebied zijn open voor geregelde rondleidingen met gids, en vele anderen voor speciale tochten. Grote delen van het uitgebreide grottensysteem zijn echter alleen toegankelijk voor ervaren onderzoekers, vooral de delen langs het ondergrondse riviersysteem.

- Lucas Cave: ontdekt in 1860 en de populairste grot. De grot is vernoemd naar de lokale politicus John Lucas, die zich inspande voor het behoud van de grotten in 1860. De grot bevat verschillende grote kamers waaronder de Cathedral, meer dan 50 meter hoog. Deze kamer wordt van tijd tot tijd daadwerkelijk gebruikt voor huwelijks-ceremonies.
- River Cave: ontdekt in 1903. De meest extensieve showgrot van Jenolan. Bevat een paar van de beroemdste kenmerken waaronder de Minaret, de Grand Column en de Queen's Canopy. Tot 1923, toen een betonnen brug werd gebouwd, moest de rivier met een boot worden overgestoken.
- Chifley Cave: ontdekt in 1880, waarna vrijwel direct elektrisch licht werd geïnstalleerd. Was tot 1952 bekend als de Left Imperial Cave. Twee van de kamers in deze grot zijn bedekt met gekleurde verlichting. De Chifley Cave is vermoedelijk de eerste van de grotten die met elektrisch licht werd verlicht.
- Imperial Cave: ontdekt in 1879, dit is de makkelijkst toegankelijke grot voor toeristen. Een van de weinige grotten in het complex dat tekenen van fossielen vertoond, evenals botten van de Tasmaanse duivel.
- Orient Cave: ontdekt in 1904. Deze grot werd niet geopend voor publiek tot aan 1917. De grot bevat een paar van de grootste formaties van het complex, en werd in 1968 met stoom gereinigd om deze formaties te behouden. Tot 1954 was de grot enkel te bereiken via de River Cave.
- Ribbon Cave: ontdekt tegelijk met de Orient Cave. Oorspronkelijk onderdeel van dezelfde tour die ook de Orient Cave bezocht, maar nu onderdeel van een aparte tour. Is maar 60 meter lang, maar rijkelijk gedecoreerd.
- Pool of Cerberus Cave: ontdekt in 1903 en oorspronkelijk bekend als de Skeleton Cave vanwege de aanwezigheid van een wallabieskelet vlakbij de ingang. Deze grot is een onderarm van de River Cave. De belangrijkste formaties hier zijn het Bath of Venus en deel van het ondergrondse riviersysteem.
- Jubilee Cave: ontdekt in 1893. De Jubilee Cave is de langste grot, en neemt dan ook de meeste tijd in beslag bij een tour. Verder ligt de grot een beetje afgezonderd van de andere.
- Temple of Baal Cave: ontdekt in 1904. The Temple of Baal Cave bestaat uit slechts twee kamers, waarvan een wordt gedomineerd door de 9 meter hoge sjaalformatie genaamd de Angel's Wing. De grot is ook beroemd door een formatie bekend als Helictieten. De grot kreeg zijn naam toen een verkenner binnen twee "altaren" zag.
- Nettle Cave: deze grot licht tussen de Grand Arch en de Devils Coach House. De grot dankt zijn naam aan de brandnetels die er groeien. In december 2006 werd de grot opnieuw geopend voor het publiek als voor een audiotour.

De grotten (met uitzondering van de Nettle Cave) zijn ontstaan uit een "hub" gevormd door de Grand Arch, een natuurlijke tunnel.

Naast bovengenoemde grotten zijn er nog een paar grotten die enkel toegankelijk zijn voor speciale tours.

- Elder Cave: ontdekt in 1848. De Elder Cave was de eerste grot van de Jenolan die werd gevonden en geopend voor toeristen. Later werd besloten dat het te lastig was om de grot aan te passen voor massatoerisme, en de tours werden stopgezet. In de jaren 90 werd de grot heropend voor speciale tours.
- Aladdin Cave: werd voor het eerst verkend in de hoop een korter pad naar de Jubilee Cave te vinden.
- Jersey Cave: een uitbreiding van de Elder Cave. Een van de kenmerken in deze grot is een fossiel van een buidelwolfskelet.
- Arch Cave: Deze grot ligt boven de Nettle Cave, en een deel ervan is te zien vanuit de Devils Coach House. De ingang naar deze grot is de basis van de Carlotta Arch.

Broken Hill

Broken Hill ligt in het uiterste westen van New South Wales op de grens met South Australia (1200 km van Sydney, 500 km van Adelaide). De stad ligt erg geïsoleerd, de grootste dichtstbijzijnde plaats ligt 500 km verderop. De stad ligt 220 meter boven zeeniveau. Het kan daar in de zomer meer dan 40 graden worden.

De belangrijkste bron van inkomsten was ooit de mijnbouw. De grondstof die hier gewonnen werd waren zink en lood. Het stadje werd gesticht door Charles Rasp in 1883, die tijdens zijn werk in deze omgeving, dacht zilver gevonden te hebben. Hoewel het gesteente dat Rasp vond een hoeveelheid zilver bevatte, bleek het merendeel een menging van zink en lood te zijn. Hij gaf het stadje de naam Broken Hill, omdat in deze omgeving een aantal heuvels lagen die door een breuk van elkaar gescheiden werden. De vondst van zilver in de bodem lokte veel nieuwe gelukszoekers die op zoek gingen naar mogelijk nog meer zilver, allemaal in dienst van Rasp. In 1884 werd opnieuw zilver gevonden en deze keer bleek de 'ader' van grote omvang. Vanaf die tijd groeide Broken Hill zeer snel tot een stadje met ruim 21.000 inwoners. De winning van de grondstoffen werd professioneel aangepakt door de oprichting van 'The Broken Hill Proprietary Company' (BHP), dat tegenwoordig nog altijd bestaat als BHP Billiton.

Naast de mijnbouw is tegenwoordig het toerisme een belangrijke bron van inkomsten. Het stadje zelf doet al denken aan een museum met zijn historische gebouwen en lijkt het soms of de tijd heeft stil gestaan. Veel herinnert nog aan het begin van de mijnindustrie en is zowel boven- als ondergronds te beleven.

Er kunnen een aantal oude mijnen bezocht worden zoals de Delprat's mijn en de Daydream mijn. Houdt rekening met de soms zeer hoge temperaturen die ondergronds kunnen voor komen. Verder vindt u hier typisch Australische pubs, kunstgaleries, en een Afghaanse Moskee. De Moskee, tegenwoordig in gebruik als museum, stamt uit de tijd van de Afghaanse kamelendrijvers. Zij vestigden zich hier nadat zij er mede voor zorgden dat de Australische 'Outback' verder ontdekt kon worden. Hiervoor werden kamelen gebruikt en de Afghanen waren de beste kamelen drijvers. Nog altijd herinnert de trein "The Afghan" aan deze periode die de taak van de kamelen overgenomen heeft.

In de galeries worden schilderijen van allerlei kunstenaars tentoongesteld die zich in Broken Hill gevestigd hebben. Ook kunt u hier Aboriginal kunst bewonderen. De oudste galerie is de 'Broken Hill Art Gallery' uit 1904, waar kunstwerken van voornamelijk lokale kunstenaars te zien zijn. Breng ook een bezoek aan de Royal Flying Doctors basis die hier gevestigd is, waar u het reilen en zeilen van deze belangrijke organisatie leert kennen. Mocht u even willen relaxen, dan kunt u terecht in een aantal parken dat het stadje rijk is. Het Sturt Park is het grootste, en kunt u hier lekker tot rust komen en genieten van een picknick.

Buiten de stad, op behoorlijk grote afstand, zijn een aantal interessante nationale parken te vinden. Het Kinchega National Park, op 110 kilometer ten zuidoosten, is een woestijnpark rijk aan Aboriginal geschiedenis en daarnaast typische flora en fauna uit dit droge gebied die het barre klimaat hebben weten te overleven.

Barrier Highway

De Barrier Highway vormt de hoofdweg tussen Sydney en Adelaide via Broken Hill (de National Route A32). Aan de oostzijde begint de Barrier Highway bij Nyngan, waar deze

zich afsplitst van de Mitchell Highway. De weg gaat dan naar het westen richting Cobar, via Hermidale en Boppy Mountain. De weg gaat dan verder naar Wilcannia waar de Darling wordt gekruist. Verder naar het westen, iets na Broken Hill, gaat de weg de grens met South Australia over. Hierna gaat het in de richting van Adelaide. Bij Giles Corner, tussen Riverton en Tarlee, loopt de weg samen met de Main North Road. De weg gaat als A32 verder naar Gawler, waar de weg zich samenvoegt met de Sturt Highway (National Route A20). Het gebied, dat door de 1007 km lange Barrier Highway doorkruist wordt, is afgelegen en nagenoeg onbewoond.

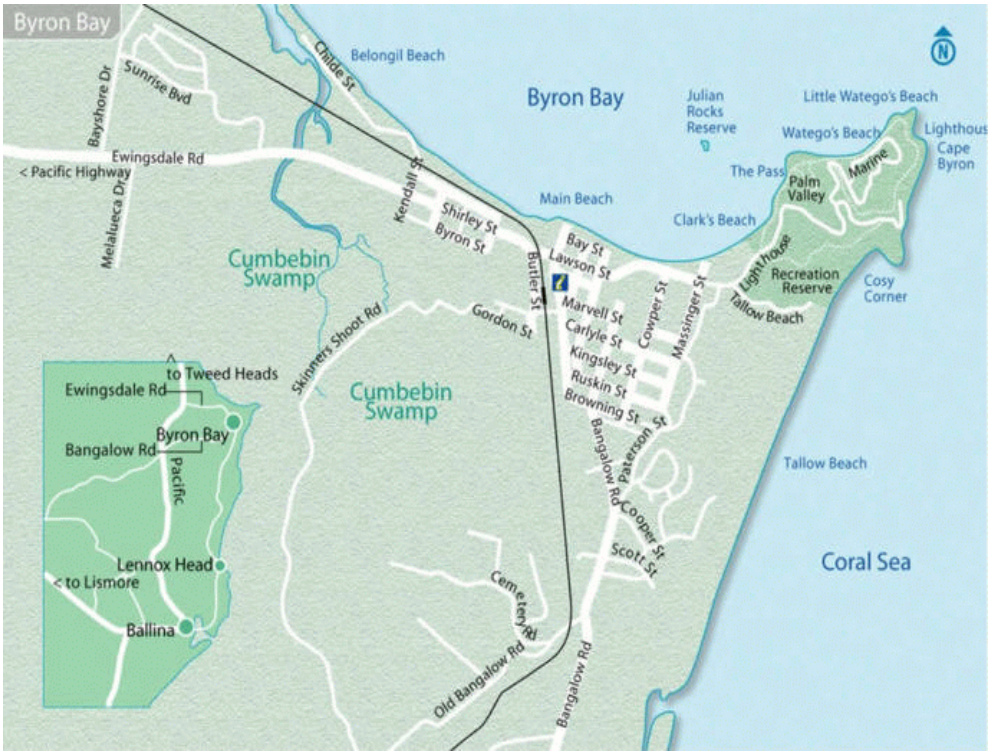

Byron Bay
Byron Bay ligt op een landtong, waarvan het uiterste puntje het meest oostelijk gelegen stukje land van Australië is (Cape Byron). Het plaatsje ligt niet aan de Pacific Highway, maar ongeveer 20 km daar vanaf, waardoor het niet het doorgaande verkeer te verduren krijgt zoals bij veel andere plaatsjes langs de oostkust. Byron Bay heeft momenteel ca. 5.600 inwoners, het ligt een kleine 800 km noordelijk van Sydney en 200 km zuidelijk van Brisbane.

Het gebied kent een lange geschiedenis en is al vele miljoenen jaren geleden ontstaan na een gigantische vulkaan uitbarsting. De omgeving was bijzonder vruchtbaar met een overvloed aan voedsel en was een ontmoetings-plaats, 'cawanbah' in Aboriginal taal, van verschillende Abo-riginal stammen uit de omgeving. De Aboriginals leefden hier al zeker 22.000 jaar geleden, wat blijkt uit de opgra-vingen die men in deze omgeving gedaan heeft. De stam-men die hier leefden waren de Bunjalung, de Arkwal en de Minjunbal. Op het moment dat de eerste Europeanen hier kwamen, woonden hier ongeveer 500 Aboriginals.

Captain Cook zeilde in 1770 voorbij deze landtong en noemde het Cape Byron, vernoemd naar Admiraal John Byron, een Britse zeevaarder. In 1884 werd hier pas de eerste nederzetting gesticht en heette toen nog Cawanbah, naar de Aboriginal naam. De eerste kolonisten leefden van de houtkap, en gebruikte het haventje van Cawanbah om het hout te verschepen. In 1884 werd het land bij opbod verkocht en de nederzetting groeide uit tot een dorp. In 1894 werd een spoorlijn aan-gelegd en kreeg het plaatsje zijn huidige naam: Byron Bay.

Door de houtkap waren grote kale plekken ontstaan die volledig door grasland overwoekerd waren. Dit was voor een aantal veeboeren het sein hier een veehouderij te starten. Dit werd een steeds belangrijkere bron van inkomsten. Het vlees en de melk werden verwerkt in slachterijen en zuivel-fabrieken. In de zuivelfabriek werd voornamelijk boter ge-produceerd en ontstond hier de grootste boterproducent van het zuidelijk halfrond. Later kwamen er ook varkenshoude-rijen, en een levendige vleesexport bloeide op. Uiteindelijk werden de fabrieken begin jaren '60 gesloten en diende zich een nieuwe bron van inkomsten aan; het toerisme.

Het toerisme kwam langzaam op gang in de jaren zestig, toen de eerste surfers uit de omgeving van Sydney de zeer geschikte branding ontdekte in combinatie met fantastische stranden. In de jaren daarna kreeg de plaats steeds meer bekendheid als toeristenplaats en trok het in het begin veel backpackers en 'hippies'. De invloed uit de hippie tijd is ook nu nog zichtbaar en komen tot uiting in de veelvuldig geor-ganiseerde festivals. Vooral het jaarlijkse Jazz Festival is populair en trekt jaarlijks ongeveer 16.000 bezoekers.

Andere evenementen die in Byron Bay georganiseerd worden zijn muziekfestivals zoals het East Coast Blues & Roots Music Festival, het Byron Bay Writers Festival, het Byron Bay Film Festival en het Byron Underwater Festival.

Een bezoek aan de vuurtoren die op het uiterste puntje van Cape Byron staat, is de moeite waard. De Cape Byron Lighthouse werd geopend in 1901 en is de krachtigste van Australië (2.200.000 cd, zichtbaar tot 27 zeemijlen of 50 kilometer). Vanaf het punt waar de vuurtoren staat heeft u een prachtig uitzicht over de Oceaan en de omgeving.

Naast de Cape Byron Lighthouse, staan de volgende plaatsen op de nationale erfgoedlijst:

- Broken Head Nature Reserve (ten zuiden van Byron Bay)
- Brunswick Heads Nature Reserve (ten noorden van Byron Bay)
- Julian Rocks Nature Reserve
- Two Sisters Rocks (ten zuiden van Byron Bay)

Byron Bay biedt u tal van activiteiten. Tussen juni en sep-tember kunt u Bultrug walvissen spotten die hier in deze maanden voorbij zwemmen. Er worden vanuit Byron Bay 'Whale Watching' trips georganiseerd en is de kans groot dat u deze dieren kunt observeren. De diepzeeduikers en snorkelaars onder u kunnen terecht bij Julian Rocks. De wateren rondom deze rotsen zijn sinds 1982 beschermt gebied en er leven hier diverse soorten vissen. Maar ook zeeschildpadden en haaien kunt u hier aantreffen.

Een andere populaire trekpleister vormen de walvissen, die u hier tussen juni en september kunt spotten.

Coffs Harbour
Coffs Harbour is een populaire strandbestemming aan de oostkust van Australië. U vindt hier één van de beste surf-stranden van Australië. Het plaatsje heeft ongeveer 28.000 inwoner. Coffs Harbour ligt langs de Pacific Highway, op 540 km ten noorden van Sydney en 440 km ten zuiden van Brisbane. De reden voor buitenlandse toeristen om kort te verblijven in Coffs Harbour is hoofdzakelijk om de reden, dat

de afstand tussen Hunter Valley en Byron Bay te groot is om in één keer af te leggen.

Het stadje dankt haar naam aan captain John Korff, die in 1847 in dit gebied beschutting moest zoeken voor een storm. Hij noemde het gebied Korffs Harbour, dat in 1861 verbasterd werd naar Coffs Harbour. Bij Coffs Harbour is de kust erg spectaculair. Hier grenzen de bergen van de Great Dividing Range direct aan de mooie witte zandstranden en de oceaan. De mooiste stranden zoals Park Beach, Korora en Jetty Beach, liggen ten noorden van het stadje en zijn erg in trek bij surfers. Het gezelligste deel van het stadje is rondom de 'jetty' en de Coffs Promenade.

Het gunstige klimaat maakt dit gebied zeer geschikt voor het verbouwen van bananen, en komt u in het binnenland dan ook veelvuldig bananenplantages tegen. Dat dit gebied bekend is om zijn bananen zal u ook niet snel ontgaan, aangezien u hieraan wordt herinnerd door een gigantische banaan aan de kant van de weg. De plaats waar alle toeristen op de foto willen met deze banaan op de achtergrond.In het stadje zelf kunt u een bezoek brengen aan het historisch museum waar u meer te weten komt over de historie en het ontstaan. Ook een bezoek aan de fraaie botanische tuin is zeer de moeite waard.

Rondom Coffs Harbour vindt u veel activiteiten die u kunt doen. Ga raften op de Nymboida rivier en laat u meesleuren door de stroomversnellingen, leer surfen aan de kust bij Park Beach of Diggers Beach, maak een tandemparachute sprong of ga paardrijden in de omgeving. Ook duikfanaten kunnen hier prima terecht. Voor de kust ligt het Solitary Islands Marine Park, wat een perfecte plaats is om te duiken. Vindt u dat allemaal teveel van het goede en doet u het liever rustiger aan, maak dan een cruise waarbij u misschien het geluk heeft walvissen en dolfijnen te zien.

Wandelaars en natuurliefhebbers kunnen terecht in de vele Nationale Parken in de omgeving.

Dubbo

Dubbo ligt ver het binnenland in, ongeveer 420 kilometer noordwestelijk van Sydney, aan de oever van de rivier de Macquarie. Het stadje is de poort naar de Outback van New South Wales en de belangrijkste bron van inkomsten is de schapen- en veeteelt.Het gebied waar het stadje nu ligt werd voor het eerst in 1817 bezocht door een expeditie geleid door John Oxley. Ondanks dat hij het gebied geschikt vond voor landbouw en veeteelt duurde het nog zeker 10 jaar voordat de eerste kolonisten zicht hier vestigden en het stadje Dubbo, dat rode aarde betekent in de Aboriginal taal, stichtte.

Het stadje groeide in het begin erg langzaam, maar door de strategische ligging op de handelsroute van noord naar zuid en het vinden van goud in 1850, kwam hier veran-dering in. Dubbo werd handelscentrum en middelpunt van de 'goudkoorts' die er toen heerste.

In 1881 werd Dubbo aangesloten op het spoorwegnet dat een snelle groei teweeg bracht. Er vestigde zich een bank, een kruidenier, een politiebureau met gevangenis die de verre omtrek van het stadje bedienden.

Tegenwoordig heeft het stadje, dat in 1966 pas officieel stadsrechten kreeg, bijna 40.000 inwoners. Ook tegenwoordig heeft Dubbo de verzorgende taak voor de omgeving die het eind 19e eeuw ook al had.

Dubbo heeft een aantal aardige bezienswaardigheden die de moeite waard zijn. In het stadje zelf is dat 'The Old Dubbo Gaol', de gevangenis van Dubbo waar in het verle-den gevangenen uit de wijde omgeving ondergebracht werden. Tegenwoordig is het een museum dat de geschiedenis en het leven van de gevangenen in die tijd laten zien.

Een paar kilometer buiten het centrum staat het oudste gebouw van Dubbo, Dundillimal Homestead. De schapenboerderij, gebouwd in 1840 is opengesteld voor het publiek en geeft een beeld van het koloniale leven in de 19e eeuw.

Hét hoogtepunt in Dubbo is toch wel de Western Plains Zoo. Deze bijzondere dierentuin ligt 5 kilometer buiten het centrum en werd geopend in 1977. De opzet van de dierentuin dat de dieren meer leefruimte hebben op een zo natuurlijk mogelijke manier. Er leven hier olifanten, neushoorns, antilopen, leeuwen en tijgers, Giraffen, nijlpaarden, kortom dieren uit alle werelddelen. Door het park loopt een 6 kilometer lang traject dat u te voet of per fiets kunt afleggen waarbij u alle dieren goed kunt zien.

Goulburn

Goulburn is een plaats, gelegen in de Great Dividing Range op ca. 100 km ten noorden van Canberra. Goulburn is in 1833 gesticht en heeft ongeveer 20.000 inwoners. De plaats is het centrum van een gebied dat bekend staat om haar schapen. In Goulburn staat daarom ook een betonnen beeld van een schaap van 15 meter hoog en 21 meter lang. De stad ligt aan een belangrijke snelweg tussen Canberra en Sydney. Daarnaast ligt bij de stad een spoorknooppunt.

Griffith
Griffith ligt in de bergen in de omgeving van Canberra, op een hoogte van 192 meter. De stad is in 1916 opgericht als onderdeel van de ontwikkeling van het Murrumbidgee Irrigation Area. Net als de hoofdstad Canberra en het nabijgelegen Leeton is Griffith ontworpen door Walter Burley Griffin. Griffith werd echter genoemd naar Arthur Hill Griffith (1861 - 1946), de eerste minister van Publieke Werken in NSW. De plaats telt ongeveer 16.000 inwoners.

Hunter Valley
De Hunter Valley ligt ten zuiden van het Barrington Tops National Park (en 185km van Sydney) en sluit hier naadloos op aan. Hunter Valley is één van de belangrijke wijngebieden in Australië en daarnaast een heerlijke omgeving om een aantal dagen door te brengen.

Duik in de wijngaarden van Pokolbin en neem een kijkje achter de schermen om de geheimen van de wijnproductie te leren kennen. Ook voor wie niet alleen wijn wil proeven, heeft de regio veel te bieden: heerlijke gerijpte kazen, beeldhouwwerken, perfect aangelegde tuinen en historische townships.

Lower Hunter (Pokolbin en Cessnock)
Voor de wijnliefhebbers is de Lower Hunter het aangenaamste deel van de vallei. Het is hier geweldig toeven, u kunt uw hart ophalen in een van de tachtig 'wineries' die hier te vinden zijn, waar de prima wijnen geproefd kunnen worden. Enkele bekende wijngaarden die hier vandaan komen zijn: *'Lindemans Estate', 'Hermitage Road Cellars', 'Mc Williams Mount Pleasant Estate'* en *'Tyrell's Vineyards'*. Maar daarnaast zijn er ook zeer goede boutique wijngaarden te vinden.

Maar niet alleen wijnliefhebber komt hier tot zijn recht, ook de rustzoekers zullen hier vinden wat zij zoeken. Zo kunt u hier ballonvaren, Golfen, paardrijden of een heerlijke fietstocht maken door het landschap. Erg leuk is ook het volgen van een kookcursus, op de 'Hunter Valley Cooking School', die te vinden is in het Hunter Valley Resort. Maak het geheel compleet door hier ook uw certificaat als wijnkenner te halen. Deze korte cursus duurt slechts 2 uur en leert u meer over, geur, smaak, kleur en het produceren ervan.

In de Hunter Valley zijn veel goede accommodaties en restau-rants te vinden. Voor informatie over dit gebied kunt u terecht bij de lokale informatie centra in Pokolbin of Cessnock. In Cessnock vindt u ook het 'Wine Country Information Centre'.

Maitland
Maitland is gesitueerd aan de rivier de Hunter en ligt op 30 kilometer afstand van Newcastle. Maitland is in 1820 opgericht en telt momenteel ongeveer 61.000 inwoners.

Vanaf het midden van de negentiende eeuw vond er ten zuidwesten van Maitland grootschalige winning plaats van steenkool. Door vondsten in 1801 had Maitland zelfs de grootste kolenvoorraad van Australië in de negentiende eeuw en was het een tijdje de op één na grootste stad van Australië. Ondertussen zijn er nog grotere kolenvondsten gedaan in Queensland, waardoor de het mijnbouwbelang hier wat is afgenomen. Maar Maitland is nog steeds het belangrijkste handelscentrum in de Hunter Valley, alhoewel het nu een soort satellietstad is van Newcastle.

Muswellbrook
Muswellbrook ligt in de Hunter Valley, in een gebied dat wordt aangeduid als de Upper Hunter. Het plaatsje heeft ongeveer 10.500 inwoners en ligt op 280 km ten noorden van Sydney. Het gebied staat vooral bekend om zijn mijnbouw en paardenfokkerijen, maar er zijn hier ook een aantal wijnkelders gevestigd.

Muswellbrook is een compact plaatsje, maar het kent af en toe druk verkeer. Het is het centrum voor de boeren en andere inwoners van de Upper Hunter. Ten zuiden van Muswellbrook liggen twee kolengestookte energiecentrales, Liddell en Bayswater. Ze leveren voor ongeveer 500 mensen werk op.

Het gebied werd ontdekt door Chief Constable John Howe in 1819 en kreeg in 1833 stadsrechten. Muswellbrook werd genoemd in het nummer Black Friday van Steely Dans album Katy Lied (1975). Muswellbrook is de geboortestad van de gitarist Tommy Emmanuel.

Jervis Bay
Op ongeveer drie uur rijden ten zuiden van Sydney ligt Jervis Bay, één van de hoofdattracties van de schitterende South Coast. Jervis Bay ontleend zijn naam aan een voormalige Britse admiraal. De plaats is in 1791 gesticht. Jervis Bay is gekend om z'n zandstranden, het zand staat officieel bekend als het witste zand ter wereld. De badplaats is zeer populair bij snorkelaars en duikers en oook om walvissen te spotten (jun-nov). Maar er zijn nog tal van andere activiteiten mogelijk. Denk aan een zeiltocht over de azuurblauwe wateren, een kajakavontuur over rustige kreekjes of een wandeling met een Aboriginal gids door het prachtige Booderee National Park.

Lismore
Lismore is een plaatsje met ongeveer 50.000 inwoners, gelegen aan de oostkust nabij Balina en Byron Bay. Lismore ligt 764 km ten noorden van Sydney. Er zijn een aantal regenwouden in het gebied, overblijfselen van wat ooit de Big Scrub was. Tegenwoordig zijn deze beschermd. Het dichtstbijzijnde nationale park is het Nightcap National Park.

Een groot deel van de inwoners zijn studenten aan de Southern Cross University en ouderen. Daarnaast heeft Lismore een relatief grote Aboriginal Community. De stad ligt in het gebied waar oorspronkelijk de Bundjalung Aboriginals leefden. De Bundjalung kwamen ongeveer 8.000 jaar geleden uit noord Australië.

De Europese geschiedenis van Lismore begon rond 1843. Een stuk land in het Lismore-gebied van ongeveer 93 km² werd in bezit genomen door Kapitein Dumaresq. In het gebied hield hij schapen. Later dat jaar nam Ward Stephens het over maar besloot dat het gebied niet geschikt was voor het houden van schapen. In januari 1845, namen William en Jane Wilson het gebied over. Jane Wilson vernoemde het

gebied naar Lismore, Schotland, waar het koppel trouwde. De Wilsons waren zelf ook Schots en verhuisden naar Nieuw-Zuid-Wales. In 1855 kreeg Frederick Peppercorne, een onderzoeker, van Sir Thomas Mitchell de instructie om een geschikte plaats aan te wijzen om een dorpje in dat gebied te bouwen. Het gekozen gebiedwas dat van Wlliam Wilson. Het gebied werd omgedoopt in "Town of Lismore" op 1 mei 1856.

Lismore is een regionaal centrum voor detailhandel en zorg. Maar er staat ook een grote melkfabriek in Lismore (van Norco Milk).

Lismore geniet het hele jaar door een mild tot warm klimaat, met weinig regenval. ’s Zomers variëren de temperaturen van ongeveer 27 °C to 40 °C. Het subtropische klimaat gecombineerd met de geografische ligging zorgt er voor dat het gebied relatief vochtig is, vooral tijdens de zomer.

Merimbula
Eens was Merimbula een rustig vissersplaatsje maar is tegenwoordig het toeristische centrum van de Sapphire Coast, de meest zuidelijke kust van New South Wales (450km van Sydney). De plaats is niet alleen de bekendste badplaats van New South Wales maar waarschijnlijkheid ook een van de mooiste. De plaats heeft schitterende zandstranden, lagunes en een meer. De plaats straalt veel rust uit ondanks de bebouwing die op grote schaal aanwezig is. De plaats biedt allerlei activiteiten, zoals zwemmen, surfen, zeilen, kanoën, diepzeeduiken en wandelen in de uitgestrekte ‘bush’ die Merimbula omringt. In en om Merimbula zijn een aantal mooie wandeltochten uitgezet.

De Boardwalk Walking track is een korte wandeltocht van ongeveer twee uur en loopt aan de noordzijde van het meer. De wandeling is voor iedereen goed te doen en zeker tijdens zonsopkomst en zonsondergang een aanrader. U kunt dan genieten van de prachtige kleuren. The Scenic Walk start bij Rotary Park en gaat via de noordzijde van de baai naar Bar Beach en Merimbula Wharf, waar u tussen september en november kans heeft walvissen te spotten.
Wilt u zekerheid hebben om walvissen en zelfs orka’s te zien, boek dan een Whale watching trip. Wilt u langere wandelingen maken? Die zijn in de omgeving van Merimbula voldoende te vinden zoals in het Bournda National Park even ten noorden van Merimbula.

Hebt u na alle activiteiten trek gekregen? Merimbula heeft een groot aantal prima restaurants en cafés. Zeker aan de boulevard is het heerlijk toeven.

Newcastle
Newcastle is een industriestad 167 km ten noorden van Sydney aan de monding van de rivier de Hunter. De stad heeft ongeveer 300.000 inwoners, waarmee het de 8e stad van het land is.

Een van de eerste Europeanen die deze regio onderzocht was luitenant John Shortland in 1797. En in 1798 werd steenkool uit deze regio het eerste exportproduct van de kolonie. Een eerste nederzetting (Coal River genaamd) haalde het niet, maar de huidige stad werd gevormd in 1804, en werd na korte tijd King's Town te heten omgedoopt naar Newcastle. De stad diende eerst als strafkamp, met agricultuur als enige industrie.

Het mijnen van kool begon echt op gang te komen in de jaren 1830-1840. In 1890 werd er een zink-smelter gebouwd bij Cockle Creek en in 1915 werd de BHP staalfabriek geopend. Vanaf die tijd wordt de industrie rondom Newcastle gedomineerd door zware industrie en steenkoolmijnen. De staalfabriek sloot in 1999, en in 2006 sluit ook de Sulphide Corporation zijn deuren - de periode van de zware industrie loopt nu ten einde.

Newcastle heeft een universiteit, de University of Newcastle; deze maakte eerst deel uit van de Universiteit van New South Wales. Newcastle heeft een bloeiende sportcultuur; deze draait voornamelijk om de Newcastle Knights, dat Rugby League speelt, maar ook andere sporten zijn populair. Ook wordt er een jaarlijks surfwedstrijd gehouden, het ‘*Surfest’*.

Net als de bij de Britse naamgenoot noemen de inwoners van Newcastle zichzelf "Novocastrians", een woord dat elders vaak niet wordt begrepen.

Nimbin
Nimbin ligt zo’n 30 km ten noorden van Lismore, 33 km zuidoostelijk van Kyogle, en 70 km westelijk van Byron Bay. Vanuit deze plaatsen worden allerlei excursies naar Nimbin georganiseerd. Het gebied is een deel van de zogeheten ‘Rainbow Region’. Het is vooral vanuit cultureel oogpunt belangrijk voor de Bundjalung Aboriginals en is de laatste jaren een waar paradijs geworden voor Australische subculturen.

Tot 1973 was Nimbin een klein en rustig dorpje. Toen werd het Aquarius Festival georganiseerd, dit zorgde voor een toestroom van studenten, mensen met een alternatieve levensstijl, 'hippies' en andere feestgangers. Dit evenement trok de aandacht van de autoriteiten, de politie besloot een kijkje te nemen. Het duurde niet lang voor het algemeen bekend was dat veel van de ‘hippies’ frequent marihuana gebruikten. Veel van de festivalgangers besloten te blijven en communes te vormen. Sommigen leefden vanuit een speciale filosofie of levensovertuiging, maar velen ook niet. Vanaf 1973 trok het gebied veel schrijvers, artiesten, muzikanten, acteurs, milieuactivisten, kleinschalige boeren en andere alternatievelingen.

<u>Cannabiscultuur en MardiGrass</u>
In NSW is het verbouwen, verkopen en bezitten van cannabis illegaal. In Nimbin worden alle drie deze activiteiten echter onverminderd toegepast. Het verbouwen van de cannabisplant (marihuana) wordt er min of meer gedoogd. Het wordt veelvuldig en openlijk gekocht, verkocht en gebruikt op straat.

Om te stimuleren dat het verbod op cannabis in Australië opgeheven wordt, organiseert Nimbin jaarlijks het MardiGrass festival. In het eerste weekend van mei, komen er duizenden geïnteresseerden naar Nimbin voor cannabis gerelateerde festiviteiten en activiteiten. Onder deze activiteiten vallen bijvoorbeeld: een Prohibition Protest Rally en Parade met de Ganja Faeries, de Nimbin Cannabis Cup, de Hemp Olympix, Joint Rolling en het Grower's Iron Person evenement. ’s Avonds en ’s nachts varieert het entertainment van het Harvest Ball en het Picker's Ball, allerlei feesten, tot poëzie en jazz in lokale cafés.

Er zijn een aantal winkels in Nimbin gewijd aan de cannabis cultuur:

- The Nimbin Hemp Embassy is een "soft entry point for drug information", en een winkel die alles wat gerelateerd is aan hennep verkoopt, behalve cannabis zelf.
- Clothing & Natural skin products, gemaakt van industriële hennep producten.
- The Nimbin HEMP Bar biedt de gasten de mogelijkheid om cannabis te roken tijdens het genieten van een kop verse koffie en cake. Ze verkopen ook hasj brownies.

New Age healing is verkrijgbaar in bijna elke vorm. De lokale kunst prijkt in veel galerieën en op kunst evenementen. Ook zijn er enkele bedrijven in Nimbin

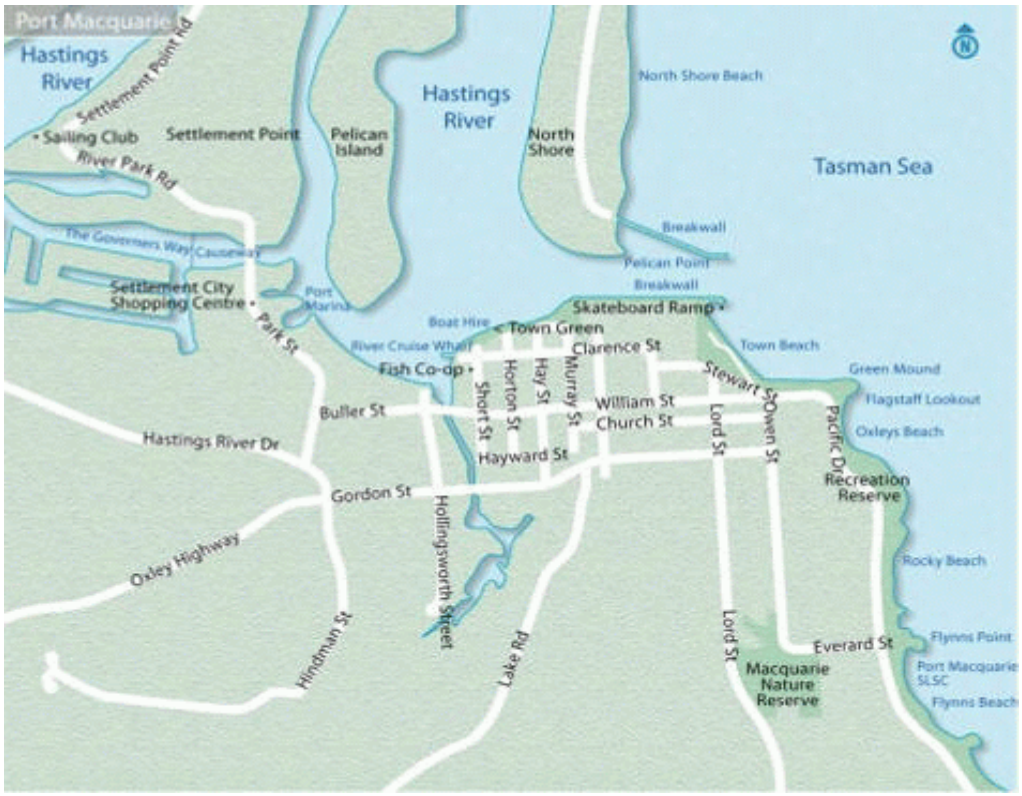

Port Macquarie

Port Macquarie, aan de oostkust van Australië, ligt aan de monding van de Hastings rivier op een kleine 420 km ten noorden van Sydney en 570 km ten zuiden van Brisbane.. Door de centrale ligging langs de Pacific Highway (tussen Sydney en Brisbane) is het een populaire stop onderweg).

Port, zoals de Australiërs het noemen, werd gesticht in 1818 door John Oxley. Het is daarmee de op twee na oudste stad van Australië. Gouverneur Lachlan Macquarie vestigde hier in 1821 een strafkolonie. Nadat in 1847 de strafkolonie opgeheven werd, raakte de plaats in verval.

Vanaf 1860 klom het plaatsje uit het dal en nadat in 1860 Port Macquarie aangesloten werd op het spoorwegnet bloeide het weer helemaal op. Tegenwoordig telt de plaats 40.000 inwoners en trekt het veel toeristen en herinneren slechts de historische gebouwen nog aan de vervlogen tijden.

gevestigd, die louter biologische producten maken, waaronder de Rainbow Power Company, Djanbung Permaculture Gardens, Nimbin Environment Centre, Ecosilk Bags en de Nimbin Candle Factory.

Vooral tijdens de late zomer en de lente is Nimbin een belangrijke toeristische attractie voor toeristen. Allerlei typen accommodatie zijn aanwezig voor bezoekers, van campingplaatsen en hostel tot blokhutten en luxe hotels. Nimbin bevat voorts een politiestation, ziekenhuis en medisch centrum, restaurants, cafés en een pub. Er zijn veel kreekjes en riviertjes in de buurt waarin gezwommen kan worden.

Nimbin Rocks & Blue Knob

In dit natuurpark ziet u allerlei rotsformaties en kloven, die veroorzaakt zijn door de erosie van de vulkaan en uitbarstingen daarvan.

Mount Warning

Mount Warning NP (onder de Bundjalung Aboriginals bekend als Wollumbin) is in de buurt van Nimbin. Het is een uitkijkpunt van waaruit de zonsopgang in Australië als eerste te zien is. Door middel van een 8 kilometer lang bospad kan hier naar toe geklommen worden. Mount Warning is een piek die zich in het midden van een dal bevindt waardoor ook de Tweed Rivier stroomt. Miljoenen jaren geleden stond hier een vulkaan. Nimbin bevindt zich op de buitenrand van deze vulkaan.

Nightcap National Park

Nightcap NP is een van de weinige plaatsen waar de overblijfselen van het Big Scrub regenwoud nog te zien zijn.

Orange

Orange is één van de grotere plaatsen in het binnenland van NSW, met ongeveer 32.000 inwoners. De stad is gesticht in 1846, en vernoemd naar Willem I der Nederlanden. De stad ligt zo'n 250 kilometer westelijk van Sydney op een hoogte van 863 meter. De voornaamste bedrijfstakken zijn landbouw (en dan met name fruitteelt), mijnbouw, gezondheidszorg en onderwijs.

St Thomas' Anglicaanse kerk is gebouwd door gevangenen onder militaire supervisie van 1824 tot 1828. Deze kerk is één van de oudste kerken van Australië. Het Walker pijporgel is de enige van dat type op het zuidelijk halfrond. De kerktoren biedt een weids uitzicht over de kustlijn, de stad en de rivier. De kerk is onderdeel van het nationaal erfgoed van Australië.

Meer dan twintig schipbreuken waren geleden voordat er een vuurtoren ontworpen werd door James Barnet. De vuurtoren werd gebouwd in 1879 door Shepard en Mortley. Het Tacking Point Lighthouse is onderdeel van het nationaal erfgoed van Australië.

Om een goed beeld te krijgen van de historie kunt u een wandeling maken door het stadje, de "Heritage Walk". Tijdens de wandeling kunt u de diverse historische gebouwen bezoeken. Het Maritieme Museum, dat dagelijks geopend is, geeft een overzicht van de historie op het gebied van de zeevaart. Verder zijn het historische gerechtsgebouw, de St. Thomas kerk, en de Innes Lake Ruins zeker een bezoek waard.

Alle indrukken die u opgedaan heeft kunt u heerlijk laten bezinken door een bezoek te brengen aan één van de prachtige stranden waarover Port Macquarie beschikt. Het is hier heerlijk toeven en genieten van zon en zee. Wilt u actiever zijn dan kan dat ook, Parasailing, duiken, jet skiën, kanoën en kajakken behoren tot de mogelijkheden.

Ook de koala-populatie geeft veel bekendheid aan het stadje, veel toeristen noemen het de "Koala-hoofdstad van de wereld". Het Billabong Koala Park is een populaire attractie onder bezoekers.

Heel wat anders maar erg leuk is om een bezoek te brengen aan het Koala Hospital van de Koala Preservation Society, waar zieke en gewonde koala's of jonge door de moeder ver-stoten koala's verzorgd en opgevangen worden. Het Hospital wordt geheel door vrijwilligers gerund. U vondt het Koala Hospital aan Lord Street.

Een andere mogelijkheid deze 'knuffel-dieren' en andere typisch Australische dieren in een meer natuurlijke omgeving te zien is het Kingfisher Park.

Port Stephens
Port Stephens is eigenlijk de verzamelnaam van het gebied rondom een grote baai die een natuurlijke haven vormt. Deze baai biedt een oase van rust, azuurblauw water en bijna verlaten zandstranden. De baai is gelend om z'n vele dolfijnen. Port Stephens ligt ongeveer 2,5 uur rijden ten noorden van Sydney (175 km) en 45 km ten noorden van New Castle. De baai heeft, zoals veel plaatsen aan de Australische oostkust, een rijke historie.

Voordat de eerste Europeanen hier kwamen leefden hier al eeuwen lang Aboriginal stammen. In het jaar 1770 was het James Cook die melding maakte van de baai, die hij omschreef als een geschikte plaats om voor anker te gaan. Hij gaf de baai en omgeving de naam Port Stephens, ter ere van Sir Philip Stephens, secretaris van de Engelse admiraliteit. Cook is hier echter nooit aan wal gegaan in dit gebied en het duurde tot 1791 voordat de eerste Europeanen zich hier vestigden.

De totale omvang van het gebied van Port Stephens is veel groter dan dat van de haven van Sydney. Het had maar weinig gescheeld of in dit gebied had men een hoofdstad gesticht en zou Sydney niet de huidige hoofdstad zijn.

Gedurende de Tweede Wereldoorlog werd Port Stephens gebruikt door de geallieerden. Gelukkig is dat allemaal achter de rug en is het tegenwoordig een stuk rustiger en een prima omgeving om te verblijven.

Port Stephens heeft schitterende brede zandstranden die bij Stockton Beach overgaan in hoge zandduinen waarvan sommige meer dan 30 meter hoog zijn. Het water van Port Stephens en de lagunes is kristalhelder en is een perfect leefgebied voor dolfijnen. Vaak kunt u hier dan ook dolfijnen zien zwemmen.

In en rond Port Stephens zijn tal van activiteiten die u kunt doen, zoals paardrijden, parasailing, zeilen, kajakken diepzeeduiken en nog veel meer. Bijzonder is het 'sandboarden' vanaf de hoge duinen, onder andere bij Stockton Beach. Quad biken op één van de stranden is ook een erg populaire en spectaculaire bezigheid. Bij Stockton Beach is het toege-staan met een 4 Wheel drive het strand op te gaan. Wanneer uzelf over een 4 Wheel drive beschikt kunt u zelf over het strand 'racen', maar zorg dan wel eerst voor een vergunning, die is verplicht!

In de baai ligt het Tilligerry schiereiland waar de grootste kolonie koala's van New South Wales leeft. Deze 'knuffeldieren' zijn het best te zien tegen zonsondergang, het moment dat ze actiever worden en door de bomen springen.

Een fantastische belevenis is het aanschouwen van Bultrug-walvissen die zich oprichten vanuit het water en vervolgens met de nodige golfslag en opspattend water weer in de oceaan storten. Dit schouwspel kunt u hier het hele jaar door te zien voor de kust. De beste periodes om deze gigantische zoogdieren te zien is van mei tot en met juli wanneer de walvissen van het zuiden naar het noorden, van de Antarctische wateren naar de warmere delen van de Pacific zwemmen, en dit weer in omgekeerde richting doen van september tot en met november. Er zijn diverse cruises te boeken vanuit Port Stephens.

Het plaatsje Nelson's Bay, aan de zuidkant van Port Stephens, staat ook bekend als de dolfijnhoofdstad van de wereld. Genoeg reden dus voor een boottochtje om deze tuimelaars te ontmoeten. Met de boot kunt u ook naar het Broughton Island met zijn prachtige zandstranden, ongerepte natuur, vele vogels en fascinerend onderwaterleven.

Royal National Park
Het Royal NP ligt aan de zuidkust van NSW, 32 km zuidelijk van Sydney. Het Royal NP is opgericht in 1879 en is op één na oudste nationale park van de wereld. Bij het Royal NP stijgen de rotsen steil uit zee, waardoor de kust op de krijtrotsen bij Calais lijkt. Het Royal NP heeft een oppervlakte van 150,80 km².

Snowy Mountains - Mount Koscuisko NP
Ten zuidwesten van Canberra, op de grens van NSW en Victoria, liggen de Snowy Mountains. In dit gebied liggen de hoogste bergen van Australië, waar in de winter, gedurende de maanden juli – september, geskied kan worden.

De belangrijkste plaatsen in het gebied om de ski's onder te binden zijn Perisher Valley en Thredbo. Thredbo is een goed ontwikkeld ski-resort met veel faciliteiten en ook het meest mondain. Ook in de zomermaanden zijn de Snowy Mountains zeker de moeite waard als u van wandelen en natuur houdt.

Het gebied ligt op ongeveer 370 km van Sydney en is te bereiken met de auto vanuit Cooma over de Snowy Mountains Highway en vervolgens neemt u de afslag richting Berridale en vandaar naar Jindabyne.

<u>Mount Kosciusko National Park</u>
Eén van mooiste delen van het Snowy Mountain gebied is het Mount Kosciusko NP waar ook de hoogste berg van Australië te vinden is, de 2228 meter hoge Mount Kosciusko. In de Snowy Mountains, en dan vooral in het Mount Kosciusko National Park, is het ook in de zomer heerlijk toeven en kunnen prima wandeltochten (Bushwalks) gemaakt worden. Paardrijden en mountainbiken zijn

andere activiteiten om hier te doen. Eén van de toegangs-poorten tot het Snowy Mountain gebied is de plaats Cooma, aan de voet van het berggebied.

Bij diverse metingen bleek dat de berg die oorspronkelijk "Mount Kosciuszko" werd genoemd ("ongeveer 7300 voet"), een stukje lager was (7266 voet) dan zijn buurman, Mount Townsend (7328 voet). Om ervoor te zorgen dat de hoogste piek van Australië Mount Kosciuszko zou blijven, heeft het New South Wales Lands Department de namen omgewis-seld. De berg die dus oorspronkelijk Mount Kosciuszko heette, heet nu Mount Townsend, en vice versa. Het schilderij van Eugene von Guerard dat in de National Gallery of Austra-lia hangt met de titel '*Northeast view from the northern top of Mount Kosciusko*' is dan ook eigenlijk vanaf de huidige Mount Townsend geschilderd.

De eerste beklimming in 1834 door Lhotsky werd verworpen, maar de beklimming door Strzelecki in 1840 is wel erkend. Deze Poolse ontdekkings-reiziger gaf de berg ook zijn naam, naar de Poolse vrijheidsstrijder Tadeusz Kosciuszko. De berg is waarschijnlijk al eerder bedwongen door de oorspronke-lijke bewoners van Australië.

Beklimmen van de top

Hoewel Mount Kosciuszko de hoogste berg van Australië is, is hij net als de meeste hoge pieken van het Australisch vasteland niet erg moeilijk te beklimmen. Er loopt een weggetje vanuit de Charlotte Pass, vanwaar het een tocht van 8 kilometer is naar de top. Iemand met een redelijke conditie zou in staat moeten zijn om de tocht af te leggen. Het wandelpad naar Mount Kosciusko was tot 1976 toegankelijk voor gemotoriseerd verkeer, maar is dat is daar nu niet meer toegestaan vanuit milieuoverwegingen. Het kan nog wel gebruikt worden door fietsers, tot aan de Rawson Pass - vanwaar de tocht te voet kan worden vervolgd.

De piek kan ook worden benaderd vanuit Thredbo, vanwaar het slechts 6,5 kilometer is. Ook dit is geen moeilijke tocht, en er is gedurende het hele jaar een stoeltjeslift beschikbaar. Vanaf de lift is er een verhoogde wandelroute naar de top om de natuur te beschermen. Beide routes komen samen bij Rawson Pass, vanwaar de laatste klim kan worden ondernomen.

In Rawson Pass staat het hoogste publieke toilet van Australië (2100 m). Aangezien er vandaag de dag meer dan 100.000 mensen de berg ieder jaar bezoeken, wordt afvalverwerking een groeiend probleem.

De top en het omliggende terrein is bedekt met sneeuw in de winter en lente (gewoonlijk van juni tot oktober). De weg vanuit Charlotte Pass en het pad vanuit Thredbo zijn gemarkeerd, en kunnen gebruikt worden door skiërs.

Murray River en de Snowy River

In de Snowy Mountains ontspringen een aantal rivieren, waaronder de Murray River, de langste rivier van Australië waar het hele jaar door water stroomt. Een andere rivier die hier ontspringt, is de Snowy River. De rivier neemt een be-langrijke plaats in, in het verhaal van de dichter Banjo Paterson; 'The man from Snowy River'. Op deze rivieren kunt u raften, vissen en bij de rustige stukken zwemmen.

Thredbo

Thredbo is het bekendste skidorp in de Snowy Mountains. Het dorp ligt hoog in de bergen, in een vallei, vanwaaruit u (in de zomer) met een stoeltjeslift naar de top van de berg kunt gaan, waar mooie wandelingen gemaakt kunnen worden. Het dorp bestaat uit een groot aantal hotels, pensions, restaurants en berghuizen, zoals u die ook in de Europese Alpen voorkomen. Veel internationale bezoekers verblijven in Thredbo als tussenstop op de route door het bergachtige binnenland van Sydney naar Melbourne. In de winter (jun-sep) is Thredbo een druk skiresort, waar meer dan jaarlijks meer dan 700.000 skiërs komen genieten van de sneeuw en de zon.

Sydney

Wie aan Australië denkt, zegt Sydney!

Voor veel reizigers is Sydney vaak de eerste kennismaking met Australië, en zet men na een lange vlucht voor het eerst voet op Australische bodem. Dit in navolging van James Cook, die in 1770 voor het eerst voet aan wal zette iets ten zuiden van waar nu Sydney ligt. Na de 'ontdekking' door James Cook heeft het nog tot 1788 geduurd voordat Sydney gesticht werd. In eerste instantie was de stad en het omliggende gebied een strafkolonie voor Britse criminelen. De eerste 'vrije' kolonisten kwamen al een jaar of vijf later naar het nieuwe land. Langzaam maar zeker ontwikkelde de stad zich verder tot de wereldstad met 3,5 miljoen inwoners die het tegenwoordig is.

Sydney is de grootste en ook oudste stad van Australië en is opgebouwd uit verschillende wijken / stadsdelen. Het oudste stadsdeel is: "The Rocks", waar Sydney als het ware geboren is. Hier staan de oudste gebouwen en huizen van Sydney. Sydney is een uitgestrekte stad die alleen in het centrum hoogbouw kent. Vaak denkt men dat dit Sydney is, maar waar laat je dan de bijna vier miljoen inwoners. De meeste inwoners wonen in de buitenwijken, die zich aan beide kanten van het moderne stadscentrum uitstrekken over een lengte van bijna 80 kilometer.

Sydney heeft veel bezienswaardigheden in en rondom de stad. De bekendste bouwwerken zijn de uit 1932 stammende Harbour Bridge en het Opera House, dat in 1973 geopend werd. Een ander bouwwerk dat opvalt in Sydney is de Sydney Tower. Als u geen hoogtevrees hebt kunt u op een hoogte van 260 meter de zogenaamde Sky-walk doen. Op deze hoogte bevindt zich een platform met glazen vloerdelen, die een uniek uitzicht bieden op de straten beneden u. Mocht u toch last van hoogtevrees hebben ga dan toch met de supersnelle lift naar boven en geniet van het uitzicht vanuit één van de twee rondraaiende restaurants.

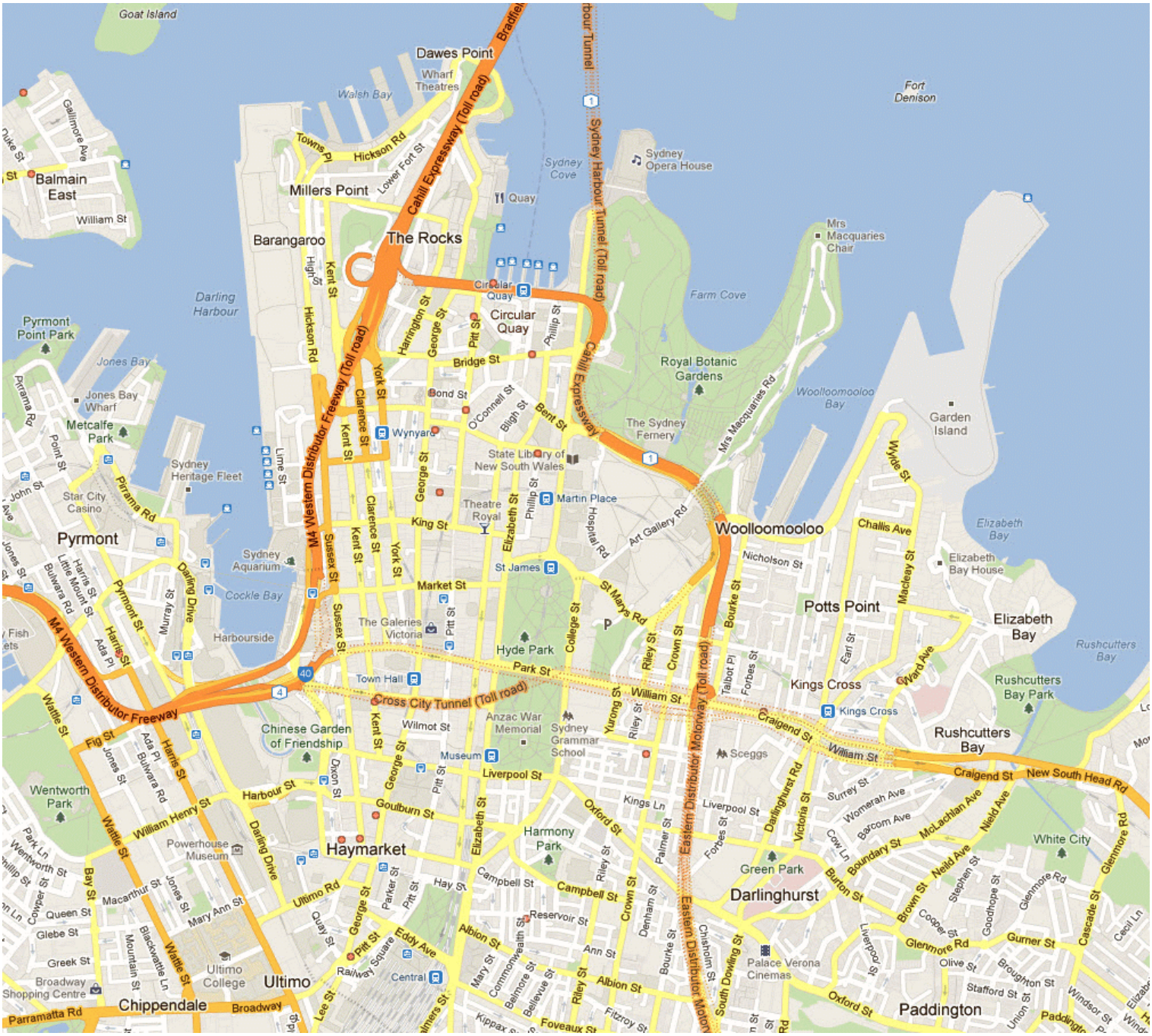

Weer veilig met beide benen op de grond, heeft Sydney nog veel meer te bieden. U kunt met een van de opvallende rode bussen, de Sydney Explorer Bus, een 'sightseeing' trip maken door de stad waarbij u de meeste hoogtepunten ziet. Ga naar Circular Quay en pak een ferry naar de andere kant van de baai waar u onder andere de Taronga Park Zoo, Sydney's dierentuin, vindt. Wilt u echt iets spectaculairs meemaken en heeft u de durf en geen hoogtevrees, beklim dan de Harbour Bridge en geniet van het mooie uitzicht over de stad, de baai, de haven en de omgeving. Toch liever wat rustiger aan? Maak een wandeling door de Royal Botanical Gardens en het aangrenzende The Domain. Hier is ook Mrs. Macquaries Chair te vinden, waarvandaan u een fantastisch uitzicht heeft over de baai met zijn vele zeilboten en op het Opera House.

Voor de 'shop-aholics' is Sydney ook een prima plek. In het centrum staat tussen de wolkenkrabbers The Queen Victoria Building. Het gebouw, oorspronkelijk bedoeld als markthal, werd in 1898 geopend, en heeft in de jaren daarna dienst gedaan als concert gebouw en bibliotheek, voordat het een "winkelparadijs" werd. Het gebouw in Byzantijnse stijl, is opgetrokken uit zandsteen en heeft drie met koper bedekte lichtkoepels. In 1986 is het gebouw geheel gerestaureerd en zijn er ongeveer 180 winkels gevestigd verdeeld over 3 ver-diepingen. Naast winkels zijn er ook tentoonstellingen in het gebouw. Vanuit het centrum kunt u per monorail naar Darling Harbour.

Het plan om het Sydney Opera House aan de haven van Sydney te bouwen is ontstaan in 1955. Er werd een internationale architectuurwedstrijd voor uitgeschreven. Jørn Utzon won de wedstrijd met dit ontwerp, men zegt dat hij het ontwerp in 1 keer zonder meetlat of rekenmachine vanuit de hand heeft getekend. Utzon hield veel van zeilen. Dit gebouw zou zijn liefde voor de zeilsport symboliseren omdat de daken niet alleen op schelpen lijken, maar ook op de zeilen van een groot zeilschip.

Het werd in 1973 geopend door koningin Elizabeth II, 14 jaar nadat ze met de bouw begonnen waren. Het Opera House ligt op de Bennelong Point, aan de rand van een haven waar voorheen een tramremise lag. Het gebouw bevat niet alleen een operazaal, maar ook nog drie andere concertzalen, restaurants en bars. Men rekent dit werk tot het expressionisme.

De bouw leverde enige problemen op, maar ging uiteindelijk toch door. Utzon is echter gaande het bouwproces afgehaakt en nooit meer in het gebouw geweest. Oorspronkelijk had men de bouw geraamd op $7 miljoen AUD en de opleverdatum 26 jan 1963.

Maar het project werd dus uiteindelijk tien jaar te laat opgeleverd, terwijl de kosten $102 miljoen AUD waren, waarmee het budget meer dan veertien keer werd overschreden.

Sinds de opening van het Sydney Opera House is dit gebouw tot het symbool van Sydney geworden zoals de Eiffeltoren voor Parijs. Het gebouw was ook genomineerd tijdens de verkiezingen van de New7Wonders of the World. In mei 2009 ontwierp de Britse muzikant Brian Eno een audio-visuele installatie die geprojecteerd wordt op het operagebouw. 77 Million Paintings is de naam van het steeds wisselende kleur en vormexperiment.

De buitenkant
Het dak bestaat uit 1.056.000 kleine tegeltjes in wit en grijs tinten, die speciaal uit Zweden geïmporteerd zijn. Deze tegeltjes zijn in een bepaald patroon neergelegd. Onder de tegels zitten ribben die aan elkaar zijn gemaakt met kabels met daar tussen een soort betonnen deksels. Bij de openingen van de schelpen zitten de ribben zonder tegels of beton, maar met glas erover-heen. De daken zijn ook meteen de muren en staan op een platform. Er is een trap naar het platform, dat als balkon dienst doet. Bij de ingang bevinden zich de monumentale trap en het voorplein. Hier worden openluchtfilms en gratis optredens gehouden.

De binnenkant
Het opera house heeft meer 3 grote zalen. De Concert Hall heeft 2.679 plaatsen. Hier vinden allemaal culturele activiteiten plaats, zoals bijvoorbeeld uitvoeringen van klassieke muziek, opera, popconcerten en modeshows. In de concerthal staat een van de grootste orgels ter wereld, The Grand Organ, met meer dan 10.000 pijpen. Het Opera Theatre met 1.547 stoelen. Dit is het basistheater en hier worden vaak grote opera's en balletvoorstellingen opgevoerd. Drama Theatre met 544 zitplaatsen. De speelzaal is voor kleine muziek- en theaterstukken en heeft 398 stoelen. In de theater- en operazalen zijn de muren en het plafond zwart, zodat de aandacht op het podium wordt gericht. Het Opera House heeft ook nog 6 cafés en 4 restaurants.

Werelderfgoed
Het Opera House werd op 28 juni 2007 aan de werelderfgoedlijst van de UNESCO toegevoegd. Hiermee is Jørn Utzon de eerste architect, van wie een gebouw nog tijdens het leven van de architect aan deze lijst wordt toegevoegd.

Darling Harbour was vroeger de handels-haven waar in het verleden pakhuizen en scheepswerven gevestigd waren. De functie als handelshaven en de opslag van zeevracht raakte Darling Harbour in de loop van tientallen jaren kwijt, maar voordat alles in verval raakte speelde men hier handig op in en moderniseerde het hele gebied. Nu zijn er winkels, restaurants, Sydney's Nationaal Maritiem Museum, het Powerhouse Museum en een fantastisch zeeaquarium gevestigd. Het zeeaquarium geeft een kijk op het Australische oceaanleven en is het Great Barrier Reef nagebootst. Er lopen een aantal doorzichtige onderwatergangen doorheen waarbij u het gevoel van een diepzeeduiker krijgt.

Ook aan de kunstliefhebbers is gedacht en kunnen terecht in de Art Gallery of New South Wales in The Domain. Het museum biedt veel verschillende tentoonstellingen van kunstenaars uit de hele wereld, zoals Europa, Azië en natuurlijk Australië zelf. Ook vindt u hier een afdeling met Aboriginal kunst, waaronder houtsnijwerken en schilderkunst.

Sydney heeft ook op culinair gebied veel te bieden met prima restaurants met menu's uit alle windstreken van de wereld, Aziatisch, Italiaans, Grieks en nog veel meer. In Kings Cross, dat vroeger bekend stond als de rosse buurt van Sydney, heeft u de meeste keuze.

Sydney's stranden. Mocht u er de tijd voor hebben bezoek dan ook de stranden van Sydney, waarvan Bondi Beach en Manly Beach het meest bekend zijn. Bondi Beach is het strand waar men ziet en gezien wordt en de surfers zich uitleven in de golven. Iets rustiger is het strand bij Manly, en kunt u heerlijk zwemmen.

De Sydney Harbour Bridge werd voor het eerst voor het publiek en verkeer geopend door New South Wales' Premier Jack Lang op 19 maart 1932. In totaal is er 6 jaar aan gewerkt. De brug werd niet alleen gebouwd om de noordelijke regio van de stad toegankelijker te maken, maar was ook een werkverschaffingsproject.

De brug is van staal gemaakt en bestaat uit zes miljoen (met de hand geslagen) klinknagels. Sterke kabels moeten voorkomen dat de brug door de hete zon uitzet. Het is de breedste brug van de wereld (niet de langste boogbrug, dat is de Lupubrug in Shanghai, China) en het brugdek biedt plaats aan acht rijstroken voor autoverkeer (waarvan een busstrook), twee treinsporen, een fietspad en een voetpad. Sydney Harbour bridge is 1149 meter in lengte en heeft een boogspan van 503 meter. De top van de boog is 134 meter boven zeeniveau.

Na de Tweede Wereldoorlog emigreerden veel mensen uit Europa naar Australië. Het eerste dat ze zagen als ze in Sydney aan kwamen was de aanblik van deze enorme brug. In die tijd kostte het een auto 6 pence om erover heen te rijden. Een paard met ruiter kostte het 3 pence. Tegenwoordig wordt er alleen een retourkaartje afgegeven. Dat kost ongeveer drie Australische dollars (ruiters zijn niet meer toegestaan). Voor wandelaars en fietsers is de overgang gratis.

Beklimming
De ultieme toeristische ervaring van Sydney is een wandeling over de Sydney Harbour Bridge, de Sydney Bridge climb, een beklimming/wandeling over de boog van de brug. Dit avontuur duurt ongeveer 3,5 uur. Eenmaal boven (na zo'n 200 treden) kan men ver in de omtrek van Sydney rondkijken. Vanwege de risico's en de zwaarte van de klim moet men aan de nodige gezondheidseisen en conditionele eisen voldoen. Veiligheidstraining en een veiligheidspak/harnas zijn een onderdeel van de expeditie.

Art Gallery of New South Wales
De Art Gallery of New South Wales is te vinden in Sydney. Het is hét kunstmuseum van Sydney en NSW en tevens één van de meest culturele instellingen van heel Australië. Naast de vele bijzondere collecties uit Australië, Europa en Azië, zijn er bijna veertig tentoonstellingen. Ook worden hier verschillende prijzen zoals: de Archibaldprijs, de Wynneprijs en de Sulmanprijs uitgereikt.

Sydney Tower (beter bekend als "Centrepoint Tower" of de "AMP Tower") is de hoogste constructie in Sydney en de rest van Australië. Tevens is het de op één na hoogste constructie van het zuidelijk halfrond (de hoogste is de Sky Tower in Nieuw-Zeeland). De toren steekt 305 meter boven het centrum van Sydney uit.

De uitkijkgalerij (250 meter hoog) is open voor het publiek. De ingang is op Market Street 100, tussen Pitt en Castlereagh Street, te bereiken vanaf het "Pitt Street warenhuis" en staat boven Centrepoint (een groot kantoor- en winkelcomplex). Vandaar dat de toren vaak "Centrepoint Tower" genoemd wordt.

Met de (goudkleurige) liften kan het publiek ook naar de top van de toren dat een restaurant heeft. De tafeltjes zijn naast het raam geplaatst (de hele verdieping heeft in de rondte een groot raam) op een plateau. Dit draait langzaam rond, zodat de gasten kunnen genieten van het schitterende uitzicht over Sydney. Sydney Opera House, Sydney Harbour Bridge en The Rocks zijn zichtbaar vanuit dit restaurant. Vooral in de avond is het uitzicht magnifiek.

In 1970 werd begonnen met de bouw van het kantoorgebouw en de bouw van de toren begon in 1974. Het publiek kreeg in 1981 voor het eerst toegang tot de toren.

Powerhouse Museum
Het Powerhouse Museum is het grootste museum van het land. Alles draait er rond wetenschap en design. Het museum is gevestigd in een krachtcentrale uit 1900, het Ultimo Power Station. De collectie is opgedeeld in vier niveaus: stoommachines, lucht- en ruimtevaart, toegepaste kunst en design en sociale geschiedenis van Australië. In dit museum kunt u uren ronddwalen. U kunt er bijvoorbeeld

Locomotive No.1, de eerste Australische trein, bewonderen. Of wat vindt u van Little Wheels, een expositie waar zo'n 1600 matchbox te zien zijn? In de Transport Hall ziet u zelfs satellieten en maanlanders. De permanente tentoonstellingen zijn veelal interactief, voor kinderen is dit museum dus ook een echte aanrader.

Royal Botanic Gardens
The Royal Botanic Gardens liggen vlak bij het Sydney Opera House. Het gebied ligt tussen de haven en het centrale zakengebied in en bestaat uit tientallen verschillende tuinen (met meer dan een miljoen exemplaren bomen, struiken, planten, enzovoorts).

De botanische tuin is aangesloten bij Botanic Gardens Conservation International, een non-profitorganisatie die botanische tuinen samen wil brengen in een wereldwijd samenwerkend netwerk om te komen tot het behoud van de biodiversiteit van planten. Tevens is de botanische tuin aangesloten bij de Council on Botanical and Horticultural Libraries (CBHL); een internationale organisatie die zich bezighoudt met de ontwikkeling, het onderhouden en het gebruik van bibliotheken met botanische literatuur.

De lager gelegen tuinen worden vaak gebruikt voor lunchtijd en om in te joggen. Elke ochtend is hier ook een grote groep mensen bezig met Tai chi. Deze tuinen zijn ook vanuit een treintje te bekijken en de entree is gratis.

Bondi
Bondi Beach (uitspraak:"Bond-eye" met een lange i aan het eind) is een beroemd strand in Sydney, Australië. Hoewel Bondi Beach geen groot strand is, is het bekend geworden als startpunt van de Australische strand- en surfcultuur. Het is een klassiek stadsstrand met een aardige golfslag. Vele toeristen hebben Bondi Beach in de loop van de jaren bezocht en tijdens de kerstvakantie bezoeken veel Britse maar ook Nederlandse toeristen het strand om daar hun vakantie te vieren.

Vanaf Bondi Beach kan men naar andere stranden wandelen via paden langs de kust richting Bronte Beach. In november is langs deze route ieder jaar (gratis) de 'Sculpture by the Sea' expositie te zien. Een van de meest bijzondere (internationale) exposities van kunst in de buitenlucht. Veel van de kunst werken die te zien zijn, worden speciaal voor deze expositie en voor hun locatie in de expositie, vervaardigd.

Ook is Bondi Beach bekend van de TV-serie Bondi Rescue, deze serie volgt de strandwachten van Bondi terwijl zij hun werk uitvoeren.

Manly
Manly is een buitenwijk van Sydney in New South Wales, Australië, gesitueerd aan het zuideinde van het Northern Beaches gebied van Sydney. Sommige wijken zoals Balgowlah overlappen met het Warringah Council gebied in het noorden. Manly staat bekend om zijn mooie stranden en is een toeristen trekpeleister. Manly heeft zowel oceaan stranden als haven stranden. Kapitein Arthur Phillip gaf Manly zijn naam naar aanleiding van zijn eerste indruk van de Australische Aboriginals. Die kwamen hem door het water tegemoet toen hij in Australië arriveerde.

Er is een regelmatige veerdienst vanaf Manly Wharf naar Circular Quay, het stads centrum van Sydney. Met de normale veerdienst kost het 30 minuten om in het centrum van Sydney te komen, terwijl de JetCat er 15 minuten over doet. Er gaan bussen van en naar de stad en andere buitenwijken. Hoge flats en dure appartementen zijn langs de kustlijn gebouwd. Een mooi gezicht vanaf de veerboot. Manly heeft een eigen bestuur.

Taronga Zoo
Taronga Zoo is de grootste dierentuin van Sydney, voorstad Mosman. Het ligt ten noorden van de haven en is het best bereikbaar per veerpont. Vanuit de dierentuin kun je de skyline van Sydney goed zien (vooral vanuit de kabelbaan).

Taronga Zoo opende zijn deuren voor het eerst op 7 oktober 1916. De meeste dieren werden uit het verouderde "Moore Park" overgebracht naar Taronga Zoo: 228 zoogdieren, 552 vogels en 64 reptielen. Ze werden per schepen en platte aken vervoerd. Het giraffenhuis was klaar in 1923, het aquarium in 1927, Berg Tahr in 1932 en de tijgerkuilen in 1939. Onder leiding van Edward Hallstrom werden tussen de veertiger en zestiger jaren nieuwe onderkomens gebouwd voor onder andere koala's, apen, gorilla's en leeuwen.

Heden ten dage wordt er ook onderzoek verricht, dieren geconserveerd en les gegeven. Er is ook een speciaal educatiecentrum. Verder is er een vogelbekdier onderkomen en er is een regenwoud nagemaakt waar wandelingen gemaakt kunnen worden.

Wagga Wagga
Wagga Wagga is - met ca. 45.000 inwoners - de grootste stad in het binnenland van NSW. De stad ligt aan de spoorweg van Sydney naar Melbourne. Het leger is een belangrijke werkgever in de stad. In de buitenwijk Kapooka ligt een grote legerbasis en in de buitenwijk Forest Hill is een luchtmachtbasis gevestigd.

De nederzetting Wagga Wagga werd in de 1830er jaren gevestigd door Europese kolonisten bij een doorwaadbare plaats aan de Murrumbidgee-rivier. In 1870 werd Wagga Wagga erkend als gemeente en in 1946 als stad. In 1982 werd het samengevoegd met de naastgelegen shires Kyeamba en Mitchell om de City of Wagga Wagga te vormen, een Local Government Area dat een gebied van 4.886 km2 omvat.

In Australië is de stad vooral bekend als "broedplaats" van veel succesvolle sporters, zoals atleet Brad Kahlefeldt, tennisser Tony Roche en golfer Steve Elkington.

Wollongong
Wollongong is een industriestad, gelegen 80 km ten zuiden van Sydney. Het is de op twee na grootste stad van NSW. De stad Wollongong heeft ca. 240.000 inwoners, de gehele agglomeratie (inclusief Shell Harbour en Kiama) heeft ca. 260.000 inwoners. De naam Wollongong is afkomstig uit de taal van de aboriginals, en betekent waarschijnlijk het geluid van de zee. Als bijnaam wordt de naam vaak verkort tot "The Gong".

Tijdens de eerste landing van de Europeanen in 1796, werd de regio bewoond door de Dharwal aboriginals. De eerste Europeanen die zich in het begin van de negentiende eeuw in de regio vestigden waren kappers van cederhout. In 1834 werd een stad gepland en de twee jaren daarop werd de eerste straat aangelegd door Britse gedetineerden. In 1856 had Wollongong 864 inwoners. De gemeente Wollongong werd officieel gesticht in 1859. De groei kwam echter pas in het begin van de twintigste eeuw nadat onder invloed van de aanwezigheid van steenkoolmijnen, zware industrieën zich hier begonnen te vestigen. In 1942 werd de naam veranderd in de stad Wollongong.

Overige gebieden
New South Wales kent twee federale enclaves: het Australian Capital Territory (ACT), waarin de hoofdstad Canberra ligt, en het Jervis Bay Territorium. Ook de eilanden Norfolk & Lord Howe behoren tot New South Wales.

Canberra

Canberra, de hoofdstad van Australië, is eigenlijk een stads-staat en ligt midden in de staat New South Wales. Het Australia Capital Territory (A.C.T.) zoals het staatje heet, is 'gecreëerd' in 1911. Tien jaar eerder, in 1901, werden de toenmalige koloniale delen van Australië in officiële staten ingedeeld.

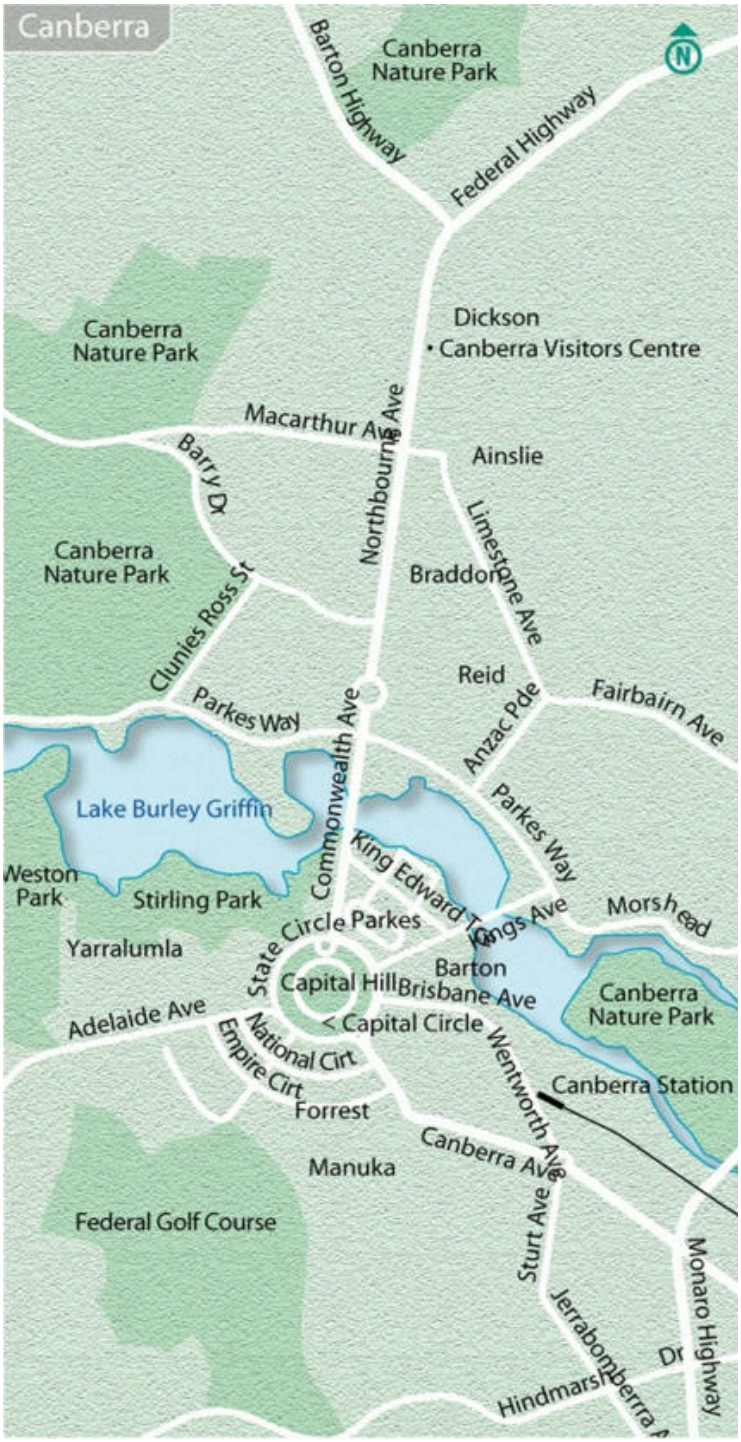

Er kwam nu meer structuur in de lappendeken die het land tot dan toe was, met rivaliteit en onderlinge concurrentie alom. Deze rivaliteit bestond ook tussen de steden Sydney en Melbourne, die beiden hoofdstad van de nieuwe federale staat Australië wilden zijn. Melbourne werd voorlopig gekozen als plaats waar de regering zetelde totdat men het eens zou worden over een neutrale stad. De keuze voor Melbourne was een persoonlijke keus van Edmund Barton, de eerste premier. In 1909 kocht men een stuk land aan van de staat New South Wales dat tussen Sydney en Melbourne in lag, te midden van prachtige natuur. Twee jaar later werd een wereldwijde wedstrijd uitgeschreven waarbij architecten een ontwerp van een stad konden indienen. Uiteindelijk werd het ontwerp van de Amerikaan Walter Burley Griffin gekozen. De naam van de nieuwe stad zou Canberra worden, afkomstig uit de Aboriginal taal en betekend 'ontmoetings-plaats'. Het duurde daarna nog bijna 30 jaar voordat het parlement zich hier uiteindelijk vestigde.

Dat Canberra 'geboren' is op de tekentafel is ook nu nog duidelijk te zien door de strakke lijnen en vormgeving die een beetje steriel over komen. Tegenwoordig wonen er ruim 300.000 inwoners in de stad waaronder veel politici, kunstenaars en ambtenaren. Het centrum van de stad wordt omgeven door veel parken en midden in de stad ligt het 11 km lange 'Lake Burley Griffin. De beide oevers worden verbonden door de 'Commonwealth Bridge', en de 'Kings Avenue Bridge'.

Wanneer u de stad bezoekt ga dan zeker naar Capital Hill, waar het Parliament House staat. Binnen in het gebouw hangen meer dan drieduizend kunstvoorwerpen, allemaal kunstwerken van Australische kunstenaars. Het gebouw is vrij toegankelijk en u kunt dagelijks, onder begeleiding van een gids, die de nodige uitleg geeft, tours maken door het gebouw. Mocht u interesse hebben in een debat tussen de regering en de oppositie, neem dan plaats op de publieke tribune. Hiervoor kunt u een gratis kaartje krijgen, dat u wel op tijd moet bestellen want de debatten zijn razend populair. De debatten beginnen om 14.00 uur.

Wanneer u van Capital Hill over de Commonwealth Bridge naar de andere kant van het meer gaat komt u via de Parkes Way en de Anzac Parade bij het Australian War Memorial. Op de route naar het War Memorial heeft u vanaf de brug goed zicht op de Captain Cook Memorial Water Jet, een fontein van maar liefst 140 meter hoog.

Het War Memorial is een in Byzantijnse stijl opgetrokken gebouw en een mengeling van museum, kunstgalerij en gedenkteken voor gesneuvelde soldaten. De Anzac Parade is als het ware een denkbeeldige as die Capital Hill en het War Memorial met elkaar verbindt. Vanaf de 842 meter hoge Mount Ainslie Lookout kunt u dit goed zien.

Verder zijn in en om Canberra tal van bezienswaardig-heden, zoals musea, galeries en monumenten. Houdt u van schilderijen, kunst van zowel westerse als Aboriginal kunstenaars, dan moet u zeker een bezoek brengen aan de National Gallery of Australia. Het museum herbergt de grootste collectie schilderijen Europese meesters, als Monet, Rodin, Picasso, maar ook van de Amerikaanse kunstenaar Andy Warhall. De afdeling 'Art of Aboriginal Australia' is erg populair en u kunt hier wisselende tentoonstellingen zien van Aboriginal kunst uit alle delen van Australia. In het National Film and Sound Archive wordt op een interactieve manier Australische Film- en geluidsmaterialen vertoond worden.

De omgeving van Canberra nodigt uit om wandelingen te maken in de diverse parken die hier liggen. Een daarvan is bijvoorbeeld een klim naar de top van Black Mountain, waar vandaan u een goed uitzicht heeft over de stad. Op de top staat een telecommunicatie mast die hoog boven de berg uittorent. In de toren is een kleine tentoonstelling over de geschiedenis van de telecommunicatie en een restaurant gevestigd.

Het vervoer in en naar Canberra is goed geregeld. Er is een regionale luchthaven bij de stad, met meerdere vluchten per dag Sydney en Melbourne. Er is ook een treinverbinding met Sydney. Canberra beschikt over een lokaal busnetwerk dat alle wijken met het centrum verbinden.

Voor wat betreft taxi's, dient u er rekening mee te houden dat op dagen dat het parlement zitting houdt, het zeer moeilijk is om een taxi's te bemachtigen.

Het Jervis Bay Territory is een onderdeel van het Australisch Hoofdstedelijk Territorium aan de zuidkust van New South Wales. Het is ongeveer 74km2 groot en ligt op het schiereiland Behwere, ingeklemd tussen het St. Georgesbasin, de Wreckbaai, de Tasmanzee en de Jervisbaai. Er wonen ongeveer 760 mensen, bijna allemaal werkzaam op de marinebasis.

Het territorium werd in 1915 door de Australische regering aangekocht van NSW om het federale bestuur in Canberra een toegang tot de zee te verschaffen. Dit was nodig omdat de Australische grondwet voorschrijft dat een deelstaats-hoofdstad toegang tot zee moet hebben, en Canberra ligt niet aan zee.

Ongeveer 90% van het territorium behoort toe aan de aboriginal-gemeenschap van Wreck Bay. Het Booderee NP (voor 1995 bekend als Jervis Bay NP) ligt in dit gebied.

Norfolk Island

Norfolk Island is een groene vlek midden in de Stille Oceaan en het enige overzeese gebiedsdeel van Australië met zelf-bestuur. Norfolk Island ligt ongeveer 1700 km ten noord-oosten van Sydney en 1000 km ten noordwesten van Auckland. Het eiland meet maar 8 bij 5 kilometer en is van vulkanische oorsprong. Het eiland is 36 km² groot en het hoogste punt is de Mount Bates (319 m). De kustlijn bestaat grotendeels uit hoge kliffen en alleen een klein deel, nabij het historische hoofdstadje Kingston, is vlak.

Kingston werd ooit door gevangenen gebouwd en is een be-zienswaardigheid op zich, vooral de oude begraafplaats is bijzonder. Veel oude gebouwen die de tijd overleefd hebben zijn ingericht als museum. Burnt Pine - het economische centrum van het eiland - is de enige andere plaats op het eiland. Hier zijn onder andere een postkantoor en een bank te vinden.

Captain Cook zag het eiland voor het eerst in 1774 en noemde het Norfolk Island, ter ere van de hertogin van Norfolk. Norfolk was één van de eerste Europese vestigingsplaatsen in het zuid-westen van de Stille Oceaan. Op 6 maart 1788 (minder dan 2 maanden nadat in NSW een strafkolonie was gesticht) arriveerden luitenant Philip Gidley King en 22 anderen (inclusief 15 convicts) in het huidige Kingston. Het leven op Norfolk was moeilijk. De grond was vruchtbaar, maar het terugdringen van het regenwoud was moeilijk en de oogst werd aangevallen door ratten en pape-gaaien. Ondanks deze moeilijkheden groeide de bevolking tot 1100. De nederzetting slaagde er echter niet in zichzelf te onderhouden en het bleek lastig en kostbaar de nederzetting in stand te houden.

Vanaf 1806 werden de bewoners geleidelijk aan overgebracht naar Van Diemensland (Tasmanië). In 1814 was de nederzetting geheel verlaten en werden alle gebouwen vernietigd om ongeautoriseerde bewoning van het eiland te ontmoedigen. Norfolk bleef 11 jaar lang onbewoond.

In 1825 werd een tweede strafkolonie gevestigd, zonder vrije migranten, waar de zwaarste criminelen (convicts) vanuit NSW en Van Diemensland naar toe gezonden werden. De omstandigheden waren zwaar en onmenselijk, waar-door moord, muiterij en ontsnappingspogingen veel voorkwamen. De enige uitzondering was de periode tussen 1840 en 1844 toen de behandeling van gevangenen drastisch verbeterde onder het bewind van kapitein Alexander Maconochie, een verlichte gevangenishervormer. Tijdens de tweede vestigingsperiode bereikte de omvang van het aantal gevangenen een maximum van 2000. De mooie gebouwen in Kingston werden in die periode door gevangenen gebouwd. Aangezien de publieke opinie zich tegen de gevangeniskolonie keerde, werden rond 1855 alle gevangenen overgebracht naar Port Arthur en Nieuw-Norfolk in Van Diemensland (Tasmanië).

In 1856 kwamen op Norfolk Island de afstammelingen van de muiters van het schip de Bounty wonen omdat Pitcairn Island, waar zij oorspronkelijk woonden, te klein werd. Tegenwoordig heeft het eiland ongeveer 2000 inwoners waarvan 40% afstamt van de oorspronkelijke muiters.

Door het milde klimaat en de vruchtbare grond is het eiland begroeid met inheemse planten en bomen, waarvan er ongeveer 40 uniek zijn en nergens anders voorkomen. Veel van deze vegetatie kunt u vinden in het Norfolk Island National Park, op het noordelijke deel van het eiland, waar diverse uitgezette wandeltochten te maken zijn. In het park liggen twee heuvels, Mount Pitt en Mount Bates, vanwaar u fantastische uitzichten over het eiland hebt.

Een andere activiteit die de moeite waard is om hier te ondernemen, is een bezoek aan Emily Bay. Vanaf dit afgelegen strand, vertrekken kleine boten met glazen bodem voor een tocht door de baai waarbij u een fantastisch zicht hebt over de hier groeiende koralen.

Ook voor sportliefhebbers biedt het eiland veel mogelijkheden. Paardrijden, golfen, diepzeeduiken, vissen en veel andere sporten behoren tot de mogelijkheden. Norfolk is een paradijs voor wandelaars en natuur-liefhebbers. Er komen drie zoogdieren voor, de geïntroduceerde Polynesische rat (Rattus exulans) en Zwarte rat (Rattus rattus) en de vleermuis Chalinolobus gouldii, die lokaal uitgestorven is. Norfolk Island Botanic Garden is de botanische tuin van Norfolk.

De Norfolk Island Botanic Gardens werden in 1986 is opgericht door de regeringen van Australië en Norfolk om de flora van Norfolk aan het publiek te tonen. Oor-spronkelijk had Pat Moore 0,6 ha van de tuin in haar bezit en ze creëerde een tuin die in aanzien stond. In 1993 werd een stuk regenwoud van 4,9 hectare aangekocht en aan de botanische tuin toegevoegd. De botanische tuin maakt deel uit van Norfolk Island National Park and Botanic Garden.

Van alle planten in de botanische tuin, is de kamerden (Araucaria heterophylla) de bekendste. Deze plant wordt in Europa als kamerplant verkocht en komt van oorsprong alleen op Norfolk in het wild voor. Kawakawa (Macropiper excelsum) is een verwant van de peper (Piper nigrum) die net als de peper als specerij kan worden gebruikt. Abutilon julianae is een soortAbutilon waarvan van 1913 tot 1985 werd gedacht dat hij was uitgestorven, tot hij werd herontdekt. Hibiscus insularis is een soort Hibiscus die endemisch op het nabijgelegen Phillip Island. Er zijn nog vele andere plantensoorten te zien, waaronder een aantal soorten die alleen op Norfolk in het wild voorkomen.

Houdt u er rekening mee dat u in bezit bent van een re-entry visum voor Australië wanneer u een bezoek brengt aan Norfolk Island.

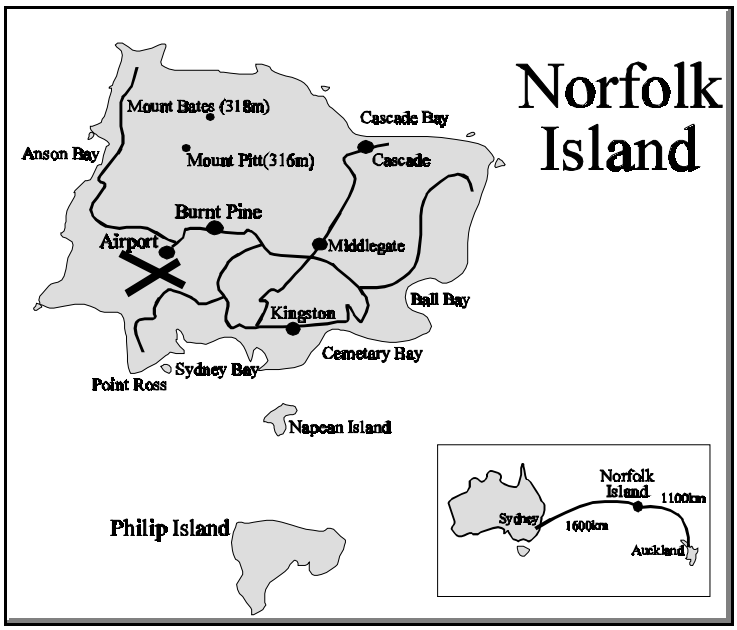

Lord Howe Island
Denkt u zich eens in, beschutte lagunes, palmbomen, koraalriffen, witte stranden, bergen en regenwoud. De Lord Howe archipel werd in 1982 op de Werelderfgoedlijst geplaatst vanwege haar zeldzame collectie van planten, vogels, zeeleven (koraal) en haar uitzonderlijke natuurlijke schoonheid.

Lord Howe-eiland is 14,6 km² groot en het hoogste punt ligt op 866 meter. Meer dan zeven miljoen jaren geleden ontstond Lord Howe Island uit vulkaan uitbarstingen. Door erosie is er slechts een 40e deel van de oorspronkelijke omvang overgebleven.

In de buurt van Lord Howe-eiland liggen Ball's Pyramid en Wolf Rock.

Wolf Rock
Wolf Rock, ook wel gespeld als Wolfe Rock, is de naam van een groep rotsen 1,6 km ten oosten van Lord Howe Island.

Het rif is genoemd naar de Wolf, een walvisvaarder die hier op 6 augustus 1837 aan de grond liep. Het schip, een brik die oorspronkelijk in 1814 door de Britse Royal Navy als oorlogsschip was gebouwd, kwam weer los van de rotsen en leek aanvankelijk nauwelijks schade te hebben opgelopen. Desondanks zonk het ruim 15 km verderop in diep water alsnog.

In 2002 werd Wolf Rock geschampt door HMS Nottingham, een torpedobootjager van de Royal Navy. Het schip, dat op Lord Howe-eiland een gewond bemanningslid aan wal had gebracht, raakte daarbij zwaar beschadigd. HMS Nottingham werd met behulp van een droogdok naar de Britse marinehaven in het Engelse Portsmouth vervoerd en daar gerepareerd.

Lord Howe Island is te bereiken door een vliegreis van twee uur vanaf Sydney of Brisbane.

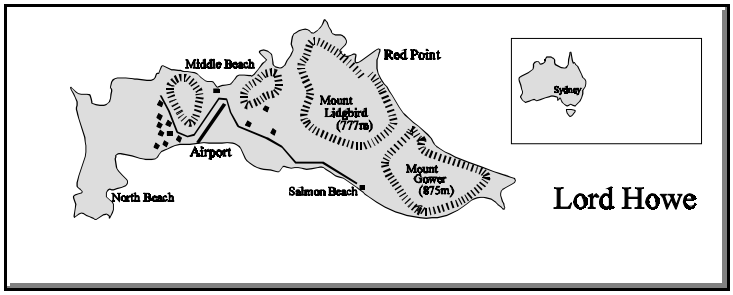

Victoria

Victoria is de kleinste staat van Australische vasteland. Het ligt in de zuidoostelijke hoek van het continent en heeft een bevolking van bijna 5 miljoen inwoners. De grens met New South Wales is de zuidelijke oever van de rivier de Murray. In het westen grenst het aan Zuid-Australië en in het zuiden aan de Indische Oceaan. De Straat Bass ligt tussen Victoria en Tasmanië. Victoria is net als Queensland vernoemd naar koningin Victoria.

Victoria heeft een oppervlakte van 227.416 km². Er zijn grote verschillen in klimaat, van het gematigde vochtige oostelijke Gippsland tot de in de winter met sneeuw bedekte en bijna 2000 meter hoge Australische Alpen in het noordoosten en de hete halfwoestijn van het noord-westen, met de weelderige irrigatiegebieden langs de Murray.

In de hoofdstad Melbourne woont ongeveer 70% van de bevolking van de deelstaat. De stad is gelegen aan de noordzijde van Port Philipbaai heeft de drukste containerhaven van Australië. De stad is het economische en culturele centrum van de deelstaat. In deze stad bevindt zich ook de Staatsbibliotheek van Victoria. Enkele andere plaat-sen zijn Ballarat, Beechworth, Bendigo, Echuca en Geelong.

Tussen Melbourne en Adelaide ligt de stad Geelong, met als grootste bezienswaardigheid het National Wool Museum. Volg vanaf Torquay de Great Ocean Road en geniet van het spectaculaire kustlandschap. Dit is één van de mooiste kustwegen van Australië. Baaien, kliffen, bossen en vreemde rotsformaties wisselen zich hier af.

Meer landinwaarts ten westen van Melbourne en ten noorden van de Great Ocean Road ligt Grampians National Park Dit natuurgebied is tevens een Aboriginal Reservaat. U ziet prachtige rode kliffen, een ouder gebergte dan waar dan ook in Australië. Ook zijn er tal van grotten met Aboriginal tekeningen.
Ten zuiden van Melbourne ligt Port Phillip Bay, waarlangs uitgestrekte voorsteden liggen. Op 2 uur rijden ten zuidoosten van de stad ligt Phillip Island, het prachtige zandeiland bekend vanwege z'n pinguïns en zeehonden kolonies. Nog verder zuidoostelijk liggen de prachtige natuurgebieden Wilsons Promontory en het Lakes National Park, een lagune met ongerepte eilanden en moerassen, broedplaats van veel zeevogels.

Tussen Melbourne en Sydney strekken zich de Snowy Mountains uit, met wintersportplaatsen als Mount Buller, Mount Hotham, Falls Creek en Mount Buffalo. De laatste biedt ook in de zomer uitstekende wandelmogelijkheden met vergezichten over de wijde omgeving.

Victoria bestaat uit de volgende regio's:

- Gippsland
- Goldfield (Ballarat) & Grampians
- Great Ocean Road
- Melbourne
- Snowy Mountains
- Yarra Valley

Onderstaande worden de belangrijkste plaatsen en streken in Victoria beschreven, in alfabetische volgorde.

Ararat
Ararat is het centrum van de wijnbouw in het zuidwesten van Victoria. Het is de enige stad in Australië gesticht door Chinese immigranten. Ararat heeft ongeveer 7000 inwoners. Een bijzonderheid is het landgoed Seppelt Great Western. In de reusachtige wijnkelder, een oude goudmijn, liggen in de 3 km lange gangen meer dan een miljoen flessen wijn en champagne.

Iets verder naar het noorden ligt het voor de schapenteelt zeer belangrijke Horsham. Het is het ideale vertrekpunt naar andere boeiende gebieden van Victoria, zoals naar het Little Desert National Park.

Bairnsdale
Bairnsdale is een klein plaatsje met enkel historische gebouwen. U kunt de St. Mary's Church bezoeken, dat enkele beroemde muurschilderingen heeft. Verder heeft Bairnsdale een prachtig 19e-eeuws Court House.

Ballarat
Ballarat is één van grootste steden in het binnenland van Victoria. De stad ligt ongeveer 105 km ten noordwesten van Melbourne, op een hoogte van 440 meter. De stad heeft een bevolking van ruim 90.000 inwoners. Ballarat is meer dan de moeite waard voor een kort bezoek.

In 1851 werd nabij Ballarat goud ontdekt, wat de instroom van ongeveer 10.000 goudzoekers in minder dan een jaar tijd tot gevolg had. Dit zorgde ervoor dat het kleine dorpje veranderde in de grootste binnenlandse stad in Victoria. Ballarat staat ook bekend als de plaats van de enige gewapende burgeropstand (de Eureka Stockade) die plaatsvond op 3 december 1854. Na de 1880's liep de groei terug en werd de stad al snel door Melbourne overschaduwd, maar het bleef een belangrijk regionaal centrum, waardoor veel van het erfgoed behouden bleef.

Tot 1971 had de stad een elektrische tram, die daarna vervangen werd door bussen. Een kleine gedeelte van het tramnetwerk - aan de westelijke kant van de stad bij het Wendoureemeer - wordt nog gebruikt als een museumlijn. Deze wordt beheerd door het Ballarat Tramway Museum. Recentelijk zijn er studies geweest om gedeeltes van het oorspronkelijke netwerk weer in dienst te stellen als tram of lightrail voor toeristen en ter ontlasting van de druk bezette bussen.

Ballarat Wildlife Park
In het Ballarat Wildlife Park is het mogelijk kangoeroes te voeren en te aaien. Ook emoes lopen vrij rond en kunnen gevoerd worden. Andere dieren in het park zijn koala's, wombats en Tasmaanse duivels.

Sovereign Hill
Sovereign Hill is het grootste openluchtmuseum van Australië. Men heeft hier een goudzoekersstadje uit vervlogen tijden nagebouwd. Bezoekers gaan terug naar de tijd van van de vroegere bloeiperiode van de goudvondsten. Zij kunnen nu zelf proberen met behulp van de goudzeef naar goud te zoeken.

Echuca
Echuca ligt aan de oever van de Murray River, op de grens met de deelstaat New South Wales. Aan het einde van de 19e eeuw was Echuca een belangrijke havenstad. Tegenwoordig is het een belangrijk regionaal centrum in de Murray vallei en wordt toerisme steeds belangrijker. U kunt hier bijvoorbeeld voor enkele dagen houseboats huren.

Gippsland Lakes
Gippsland Lakes is een populaire vakantiebestemming met eindeloze witte zandstranden, dorpen die soezen in de zon en achterland met heuvels, bossen en een uitgebreid netwerk van binnenwateren. De regio herbergt drie prachtige natuurparken aan de kust. In het Gippsland Lakes Coastal Park wandelt u over duinen die de binnenwateren scheiden van het prachtige Ninety Mile Beach.

Een ander natuurparadijs ontdekt u in het Lakes National Park, thuisbasis van Lake Victoria. Hier leidt een netwerk van wandelpaden u langs een kleurenzee van seizoensgebonden bloemen en orchideeën. De minst bevolkte van de drie parken, Lake Tyers State Park, wordt aangekleed door heerlijk geurende eucalyptusbomen en rustig water, dat ideaal is voor een kanoavontuur.

Marysville
Marysville is een kleine plaats (34 kilometer ten noordoosten van Healesville), die voorheen een bevolking van rond de 500 mensen had. Het plaatsje werd begin 2009 vrijwel volledig verwoest door de Murrindindi Mill bosbranden. De bosbrand verwoeste de meeste gebouwen van de plaats, waaronder de lagere school, het politieburo, het resort 'The Cumberland' en veel huizen. Alleen de beroemde Marysville Bakery bleef intact op de hoek van de hoofdstaat in Marysville.

Grampians National Park
Het Grampians NP ligt in het zuidwesten van Victoria en omvat een oeroud zandsteengebergte. Het gebied kreeg zijn naam in 1836 van Major Thomas Mitchell, die de Grampians op de Grampian Mountains in Schotland vond lijken. Bij de Aboriginals worden de Grampians aangeduid als "Gariwerd". De stammen van de Jardwadjali en Djab Wurrung zijn van oudsher de bewoners van het gebied. In 1984 werd 1.672 km² van de Grampians beschermd als nationaal park. Het Grampians NP ligt ongeveer 250 km westelijk van Melbourne en op maar een uur rijden van Warrnambool aan de kust.

Het ruige zandsteengebergte van de Grampians verheft zich plotseling uit uit de omliggende vlakte. Meer dan 400 miljoen jaar geleden is dit gebergte door zware aardbevingen ontstaan. Daarna hebben wind, regen en rivieren het uitgeslepen tot één van de indrukwekkendste landschappen van Australië.

Bergbossen met Eucalyptus-soorten als de rode gomboom en de stringybark en varens domineren het landschap van het Grampians NP. Meer dan 970 plantensoorten komen voor in het gebied. Er leven zo'n 40 zoogdierensoorten, zoals de oostelijke grijze reuzenkangoeroe, de roodnek wallabie, de voskoesoe en de koala. Meer dan 200 vogelsoorten leven in het Grampians NP, waaronder de langsnavelkaketoe en de helm-kaketoe.

In het noorden van het Grampians NP bevinden zich bij Ngamadjidj Shelter enkele grotschilderingen van Aboriginals. Centraal in het nationale park liggen de MacKenzie Falls, 'The Balconies' en de Wonderland Range. De MacKenzie Falls is een waterval van ongeveer 25 meter hoog en 20 meter breed. The Balconies is een rotsformatie die zich boven een diep dal bevindt. De Wonderland Range is een gebied met meerdere geologische bezienswaardigheden, zoals de Grand Canyon, de Lady Hat Silent Street en The Pinnacle. De Grand Canyon en de Lady Hat Silent Street zijn beide ravijnen die respectievelijk erg breed en erg smal zijn. The Pinnacle is een rotspunt boven de Wonderland Range, die wandelaars kunnen beklimmen.

Meer dan 50 wandelroutes lopen er door de Grampians. Tot de populairste daarvan hoort de Wonderland Range. Dit pad begint in de Grand Canyon, die zelfs de geringste geluiden met een geweldige echo laat weerklinken. Stil wordt het daarentegen in de Silent Street. Wandelaars horen alleen nog maar het gaan van hun eigen voetstappen. De Silent Street leidt naar de top van de Pinnacle Lookout met een van de vele adembenemende uitzichten over de Grampians, waaraan maar geen einde schijnt te komen.

Voor geoefende bergbeklimmers zijn de Grampians een niet te evenaren paradijs voor hun sport. De "Grand Stairway", de beklimming van de Mount Rosea, is voor hen, die het avontuur zoeken, de aangewezen plek. Overhangende rotsen met de smalste bergkammen boven de afgrond geven aan de bestijging een bijzondere kick.

De geschiedenis van de Grampians is tevens de geschiedenis van de Aboriginals. In de Grampians zijn talrijke overblijfselen van de oorspronkelijke bewoners van Australië te vinden. Tot nu toe werden hier meer dan 4.000 verschillende rotstekeningen gevonden, die tussen de 200 en 2.000 jaar oud zijn. Deze tekeningen zijn een expressie van hun visies, mythen en legenden. Bij het Lake Condah bevinden zich nog bouwwerken, die wel 6000 jaar oud zijn. Het Brambuk Living Cultural Center in Halls Gap beschikt bovendien over een bezienswaardige opzet van een collectie over de cultuur van de Aboriginals.

Halls Gap
Ingebed tussen Mount Difficult en Mount William Ranges ligt het kleine plaatsje Halls Gap in het hart van de Grampians. De "National Parks" en de aangrenzende eucalyptusbossen zijn het leefgebied van de vele koala's. Het "snurken" van de in de bomen slapende dieren begeleidt de bezoekers op hun wandelingen. Halls Gap is een gunstig startpunt, om kennis te maken met de Grampians. Het park is goed toegankelijk per auto, verschillende mooie routes slingeren door het fraaie landschap.

Great Ocean Road
De rit langs de westkust van Victoria behoort tot de unieke belevenissen in Australië. Niet zonder reden wordt de Great Ocean Road beschreven als één van de mooiste kustwegen ter wereld. De weg - met een lengte van ca. 240 km - ligt tussen de steden Torquay (aan de oostkant) en Warrnambool (aan de westkant).

In 1919 werd de aanleg begonnen door soldaten die van de Eerste Wereldoorlog (1914-1918) terugkwamen. Ze bouwden eraan tot aan 1932. De Great Ocean Road werd gewijd aan de slachtoffers van de oorlog en is dientengevolge het grootste oorlogsmonument voor slachtoffers uit de Eerste Wereldoorlog.

De weg wordt veel gebruikt door toeristen, die het Port Campbell NP, het Cape Otway NP en de verder westelijk gelegen adembenemende keten van steile rotsklippen willen bezoeken. Langs de weg zijn talloze parkeerplaatsen en scenic lookouts aangelegd. Voor een deel rijdt u dwars door het regenwouden van het Cape Otway NP.

Een autotocht langs de Great Ocean Road is een reis door de geschiedenis van de vissersdorpen en zeehavens aan de zuidwestkust van Victoria.

Torquay
In Torquay, nog geen 100 km ten zuiden van Melbourne, begint de ware Road Movie. Langs dit gedeelte van de kust verrichten surf-acrobaten op de meters hoge golven hun kunsten op de planken. Die sport is hier wel het summum. Bells Beach en Jan Luc behoren tot de bekendste surfgebieden ter wereld. Met Pasen komen hier jaarlijks de beste ruiters op de golven samen, om zich op de hoge golven te meten in het kader van de wereldkampioenschappen.

Lorne
De Great Ocean Road gaat verder naar Lorne, in de zomervakantie één van de populaire bestemmingen van de Melburnians, zoals de bewoners van de hoofdstad van de deelstaat zichzelf noemen. Watersport en vissen staan hier wat de vrijetijdsactiviteiten betreft aan de top. In Lorne vindt u tal van cafés, restaurants en hotels.

Apollo Bay
Het weggedeelte tussen Lorne en Apollo Bay is zeer fraai, hieraan heeft de Great Ocean Road mede ijn onderscheiding te danken als één van de aantrekkelijkste kustwegen ter wereld. Bij de aanleg van de weg heeft men elk afzonderlijke bocht van de kust willen volgen. Apollo Bay is een fraai gelegen dorpje, meteen bij de kust aan een kiezelstrand. Als u wat hoger op de heuvel staat achter het

plaatsje is het uitzicht over de kust en de zee fenominaal. In de heuvels liggen enkele kleine verblijfsaccommodaties. Het is wel zaak om in de weekends een reservering te maken voor zowel een hotel als het diner. Doorgaans is alles hier dan helemaal volgeboekt.

Cape Otway National Park
Na Apollo Bay verlaat de Great Ocean Road eventjes de kust en doorkruist het Cape Otway NP. In het noorden wordt het park begrensd door het regenwoud, in het zuiden door de rotsachtige kust, die glanzend als zilver de diepblauwe zee in duikt.

Moonlight Head,
Moonlight Head is de hoogste steile kust ter wereld. Meer dan 60 m steken de kliffen boven de zee uit. U kunt wandelen naar de rand van de kliffen, waar lookouts platforms zijn gemaakt.

Port Campbell
Port Campbell is een klein dorpje, met slechts 200 inwoners en een handvol verblijfsaccommodaties. Het plaatsje ligt meteen aan de Great Ocean Road en is ook het plaatsje dat het dichtst bij de spectaculaire rotsformaties ligt waar de kustweg zo bekend om is. Port Campbell heeft een kiezelstrand en een klein haventje, waar vissers vandaan vertrekken om krabben te gaan vangen.

Twelve Apostles, The Arch & London Bridge
De 'Twelve Apostles' is een formatie van 12 enorme rotsen aan de Great Ocean Road, tussen Port Campbell en Warnambool. De formatie is genoemd naar de twaalf apostelen van Jezus. De rotsen zijn van kalkzandsteen en steken vlak voor het zandstrand van het Port Campbell NP op uit zee. De twaalf reusachtige rotsen hebben duizenden jaren lang de wind en de branding kunnen weerstaan.

Even verder naar het westen ligt de 'London Bridge', een enorme natuurlijke brug met twee door het zeewater uitgesleten brugbogen. Eén daarvan is in 1990 ingestort. Een andere indrukwekkende formatie is 'The Arch', een enorm rotsblok die als een zuil uit de oceaan omhoog steekt.

De 'Twelve Apostles', 'The Arch' en de 'London Bridge' vormen de grootste toeristische attractie langs de Great Ocean Road. Er zijn tal van parkeerplaatsen, boardwalks en viewing platforms gemaakt, die een spectaculair zicht bieden op de rotsformaties, onder het constante gebeuk van de zuidelijke oceaan op de rotsen. Het is ook mogelijk om er met een helikopter hier rondvluchten te maken.

De Great Ocean Road heeft dit gebied ontsloten en tot de icoon van het boeiende en veelzijdige landschap van Victoria gemaakt. U kunt de Great Ocean Road op uw gemak per huurauto verkennen, en her en der wandeltochten maken en genieten van het uitzicht.

Warnambool
De plaats Warrnambool heeft ca. 28.000 inwoners en ligt aan de Princes Highway op 265 km ten westen van Melbourne en nabij het westelijke einde van de Great Ocean Road. Het is een havenstadje, waar lokale vissers vandaan vertrekken om te gaan vissen in de Zuidelijke Oceaan. In Warnambool kunt u het Flagstaff Maritime Museum bezoeken, dat de geschiedenis toont van het scheepvaart aan de zuidkust van Australië.

In het stadje Warrnambool lagen vroeger grote oceaan-stomers en boten voor de walvisvangst voor anker. Vandaag de dag wordt er in elk geval niet meer op walvissen gejaagd. Die worden nu gelukkig beschermd. In de maan-den mei tot oktober zoeken de bultruggen de baai op, die voor het stadje Warrnambool ligt. Vanaf een platform bij de Logan Beach is het voor bezoekers mogelijk, de verdraag-zame reuzen in hun natuurlijke omgeving te bekijken.

In Warnambool liggen zijn fraaie parken aangelegd, die door de inwoners graag gebruikt wordt voor ontspanning, joggen, straatentertainment en BBQ's. Vanaf Cannon Hill heeft u een magnifiek uitzicht over de stad, de baai en de oceaan. Bij het plaatsje ligt het Lake Petrobe Adventure Park, dat vertier biedt voor het hele gezin.

Warnambool is wat groter en heeft wat meer goedkope verblijfsaccommodatie dan in de plaatsjes langs de Great Ocean Road, zoals Lorne, Apollo Bay en Port Campbell. Bovendien ligt het plaatsje gunstig voor een bezoek aan het Grampians NP, dat op 2½ uur rijden ligt.

Lakes Entrance
Ruim 300km oostelijk van Melbourne - aan de zuidkust - ligt het Lakes National Park, een lagune met ongerepte eilanden en moerassen, broedplaats van veel zeevogels. De vissersplaatsjes Lakes Entrance en Metung bieden de beste uitvalsbasis voor een bezoek aan het park. U kunt er heerlijk wandelen en fietsen. Vlakbij Lakes Entrance heeft u een prachtig uitzicht over de Ninety Miles Beach.

Little Desert National Park
Het Little Desert NP ligt aan de westzijde van Victoria, het wordt aan de oostkant begrenst door de Wimmera River en aan de westkant door de grens met South Australia. Het nationale park bestaat uit drie delen, het "Western Block", het "Central Block" en het "Eastern Block".

De naam van het park is enigszins verwarrend, aangezien het voornaamste vegetatietype geen woestijn maar mallee scrubland is. Bovendien is Little Desert met een oppervlakte van 1326,47 km² (iets minder dan de provincie Utrecht) niet echt klein.

In 1955 werd het 9,45 km² grote Kiata Lowan Sanctuary opgericht ter bescherming van de thermometervogel (Leipoa ocellata). In 1968 werd dit beschermde natuurgebied uitgebreid met 945 hectare en hernoemd tot Little Desert National Park. In 1986 bereikte het nationale park zijn huidige grootte met de toevoeging van het westelijke en centrale deel van Little Desert.

Er komen meer dan 670 plantensoorten in Little Desert voor. Het oostelijke blok is vooral rijk aan banksia's en theebomen. Stringybark, een Eucalyptus-soort domineert in het centrale blok. Gele en rode gombomen en cipressen zijn te vinden in het westelijke blok. De gemiddelde neer-slag in Little Desert bedraagt 480 mm per jaar, hoewel het oostelijke deel van het nationale park met 400 mm per jaar droger is dan het westelijke deel met 600 mm per jaar.

In Little Desert leven meer dan 220 vogelsoorten, waaronder de thermometervogel, de geelvleugel-honingeter, het blauw koninkje en verschillende pape-gaaien. Andere diersoorten die in dit nationale park leven zijn de voskoesoe, de oostelijke grijze reuzenkangoeroe en de baardagame.

Verscheidene kampeermogelijkheden bevinden zich in en rondom Little Desert. In het nationale park zijn meerdere wandelroutes uitgezet.

Melbourne
Melbourne, met 3 miljoen inwoners, is de andere grote stad van Australië. Melbourne is genoemd naar de Engelse staatsman Lord Melbourne, die ten tijde van de stichting van de stad (in 1835) net aan zijn 2de regeringsperiode als Minister-President van Groot-Brittannië was begonnen en geboren was in het Engelse plaatsje Melbourne in Derbyshire. Van 1901 tot 1927 fungeerde Melbourne als zetel van het Australische parlement en federale regering.

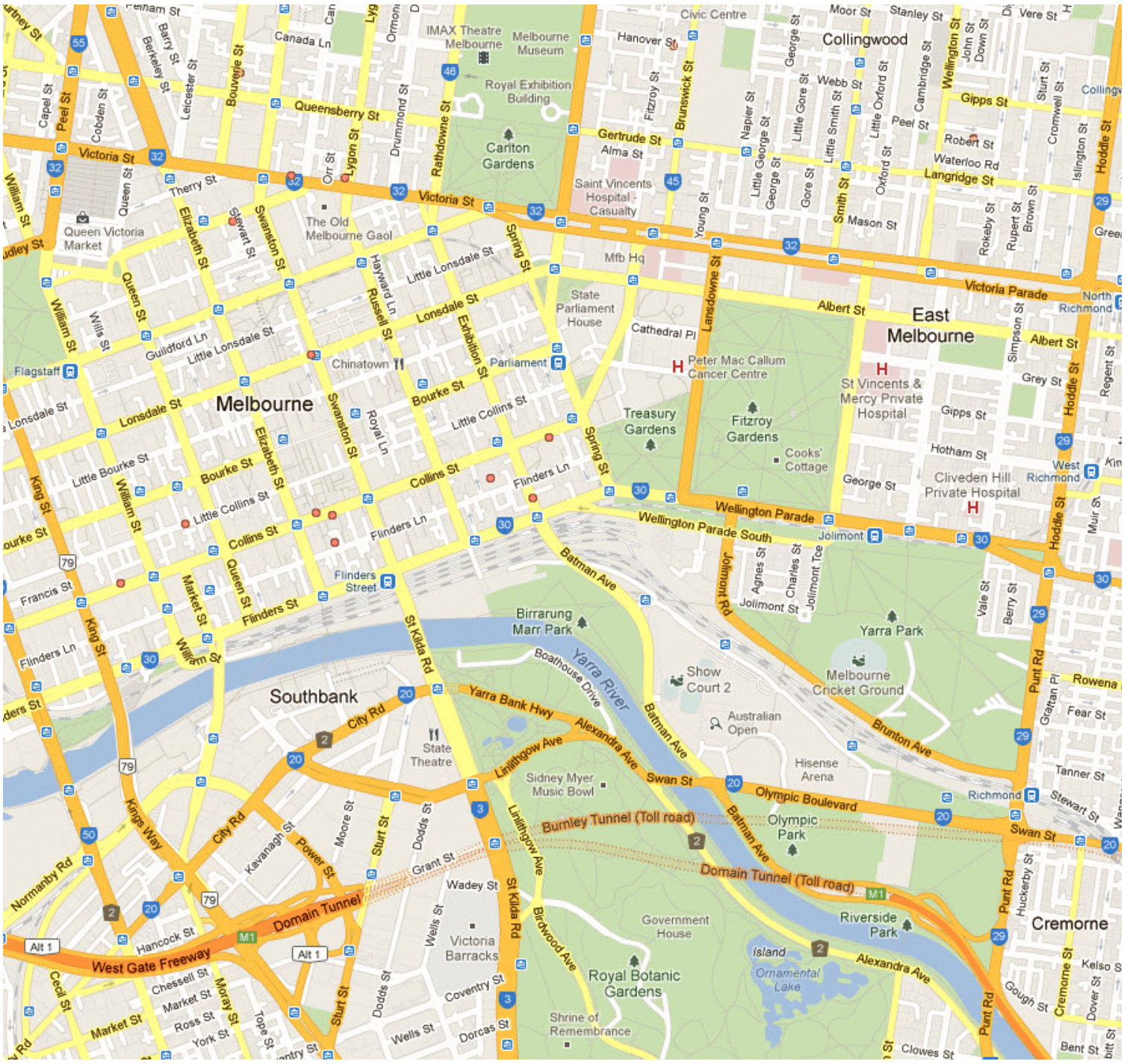

De inwoners van Melbourne zijn immigranten of nazaten daarvan uit de hele wereld, en dat is in het straatbeeld duidelijk te zien. Zo wonen alleen in de steden Athene en Thessaloniki meer Grieken dan in Melbourne. Zo zijn er verder Italiaanse, Vietnamese, Turkse en Chinese wijken. De stad heeft uitstekende winkels, markten, musea, restaurants en uitgaansgelegenheden.

Het centrum van Melbourne bestaat uit moderne hoge wolkenkrabbers en meer oorspronkelijke gebouwen in Victoriaanse stijl. Het stratenplan van het stadscentrum heeft de vorm van een rooster, en de straten van het zakencentrum staan haaks op elkaar. Dit stratenplan wordt het Hoddle Grid genoemd. In het Central Business District rijdt de City Circle Tram rond langs alle bekende plekken. Deze tramlijn is gericht op het vervoeren van toeristen.

De stad staat bekend om z'n sportevenementen, de Melbourne Cup (paardenraces) en de Formule 1 autorace. In tegenstelling tot Sydney en Brisbane, waar rugby erg populair is, wordt in Melbourne meer aandacht geschonken aan Australian Football. Er zijn stadions in Princes Park en Fawkner Park.

Melbourne telt een groot aantal theaters, galerieën en musea. Bezoek in ieder geval het Flinders Street Station, de Queen Victoria Market, het Chinese Museum, het Government House en het Victoria Arts Centre.

Melbourne is de bruisende, groene hoofdstad van Victoria die wordt gezien als het culturele, culinaire en modecentrum van Australië. In het kosmopolitische centrum kunt u geweldig shoppen en dineren in uitstekende restaurants.

Een andere aanrader zijn de parken op de zuidoever van de Yarra River, het Kings Domain en de Royal Botanical Gardens. De stad wordt ook wel de 'Garden City' genoemd vanwege de vele parken en ander groen die in de zeer uitgestrekte stad te vinden zijn. Aan de zuidoever van de Yarra rivier is een heel nieuw uitgaanscentrum ontstaan, rond het Crown Casino (Southbank). Daar staat ook het hoogste gebouw van de stad, de Eureka Tower.

De buitenwijken hebben elk een eigen karakter en zijn smeltkroezen van verschillende nationaliteiten. St. Kilda is één van de meest populaire wijken door zijn gezellige terrasjes en prachtige strand.

Federation Square
Federation Square is één van de belangrijkste pleinen in Melbourne. Het wordt omgeven door de straten Flinders Street, St Kilda Road, Russell Street en de rivier de Yarra. Tegenover het plein bevindt zich het Flinders Street Station en St. Paul's Cathedral. Aan het plein bevinden zich kunstgalerijen, musea, restaurants en andere horecagelegenheden. Daarnaast zijn er grote open gebieden die gebruikt worden voor evenementen.

Aan Federation Square bevindt zich het Australian Centre for the Moving Image, het Ian Potter Centre: NGV Australia van de National Gallery of Victoria en het Champions - Australian Racing Museum & Hall of Fame, waar allerlei voorwerpen uit de Australische racegeschiedenis tentoongesteld staan. Aan Federation Square bevindt zich ook een gebouw van de Special Broadcasting Service (SBS).

Het plein zelf is altijd geopend en vrij toegankelijk. De openingstijden van de gebouwen zijn verschillend. Het grootste open gebied van Federation Square heet The Square en het gedeelte naast het Ian Potter Centre: NGV Australia heet The Atrium.

Op de hoek bij Flinders Street en Swanston Street bevindt zich een ondergronds Visitor's Centre gericht op toeristen. Hiernaast worden vaak optredens gehouden door straatartiesten.

Flinders Street Station
Flinders Street Station is een belangrijk verkeersknooppunt in Melbourne en het bevindt zich op de hoek van Flinders Street en Swanston Street (bij St Kilda Road). Het station zelf strekt zich uit langs Flinders Street en de Yarra, totaan Queen Street. Tegenover het station bevindt zich Federation Square. Flinders Street Station staat op het Victorian Heritage Register. Het station heeft veertien perrons en elke werkdag reizen ongeveer 110.000 mensen via Flinders Street Station. Het Melbournse idioom "I'll meet you under the clocks" verwijst naar de klokken die boven de ingang van Flinders Street Station hangen. Deze geven de vertrektijd aan van de eerstvolgende trein van elke lijn.

In 1899 werd een architectuurwedstrijd gehouden voor een nieuw stationsgebouw op deze locatie. Het vorige stations-gebouw was gebouwd in 1854. Het winnende ontwerp werd gekozen uit 17 inzendingen en het was afkomstig van James Fawcett en H. P. C. Ashworth. Op 22 mei 1900 werd het winnende ontwerp bekendgemaakt en in datzelfde jaar begon de bouw. Op 15 augustus 1908 werd het werk overgenomen door de Victorian Railways. De bouw werd voltooid in 1910.

St. Paul's Cathedral
St. Paul's Cathedral is een kathedraal van de Anglicaanse Kerk, die zich bevindt zich in het zakendistrict van Melbourne. St. Paul's Cathedral is ontworpen door de architect William Butterfield in neogotische stijl. St. Paul's Cathedral staat op het Victorian Heritage Register.

Van 1852 tot 1885 heeft op de deze locatie de St Paul's Parish Church gestaan. In 1885 werd deze kerk afgebroken om St. Paul's Cathedral te kunnen bouwen.

De kathedraal is in verschillende etappen gebouwd. Butterfield weigerde Melbourne te bezoeken wat problemen opleverde met het bouwen van de kathedraal. De bouw werd uiteindelijk afgemaakt door Joseph Reed. Op 22 januari 1891 vond de consecratie van de kathedraal plaats.

De kathedraal heeft dertien klokken die geschonken zijn door Thomas Dyer Edwardes. De klokken werd vervaardigd en geïnstalleerd in 1889. In 1896 werd de St Paul's Cathedral Society of Bellringers opgericht, een vereniging van musici die de klokken kunnen luiden wanneer dat nodig is.

Australian Centre for the Moving Image
Het Australian Centre for the Moving Image (ACMI) is een museum gericht op film, (digitale) animatie en andere bewegende beelden, zoals computerspellen. Het ACMI heeft twee filmzalen waar zowel traditionele als digitale films afgespeeld kunnen worden. Door het jaar heen zijn er allerlei tentoonstellingen gericht op de filmgeschiedenis en op hedendaagse films. Het ACMI werkt samen met filmfestivals om nieuwe films en de laatste ontwikkelingen te tonen. Ook de hoogtepunten van andere festivals, zoals het Independent Games Festival, worden getoond in het ACMI. Andere activiteiten zijn presentaties en workshops, waar men bijvoorbeeld kan leren om een film te maken. Het ACMI werkt ook samen met het National Film and Sound Archive van Australië om allerlei informatie over films van Australië beschikbaar te maken.

Contemporary Art
Contemporary Art (ACCA) is een expositieruimte voor hedendaagse kunst, gelegen in de voorstad Southbank. Het moderne gebouw van de lokale architecten Roger Wood en Randal Marsh, dat is bedoeld als een kunsthal naar Duits voorbeeld, dateert van 1980 en is geheel bekleed met cortenstaal. Het aangrenzende gebouw, waarmee een centrale binnenplaats wordt gedeeld, is het Malthouse Theatre, bestemd voor diverse podiumkunsten .

Ieder jaar worden vijf wisseltentoonstellingen georganiseerd. De exposities variëren van solo- tot groepstentoonstellingen met hedendaagse kunst van Australische en internationale kunstenaars.

Naast het gebouw bevindt zich het omstreden kunstwerk Vault, dat in 1980 voor het City Square van Melbourne werd ontworpen door de beeldhouwer Ron Robertson- Swann, maar moest verhuizen naar het Batman Park. De sculptuur kreeg pas in 2002 een definitieve plaats bij het ACCA-complex. Het beeld heeft de weinig vleiende bijnaam het gele gevaar (Yellow Peril) gekregen.

City Circle Tram
De City Circle Tram is een gratis tram die in het zakendistrict van Melbourne rondrijdt. De tramroute heeft nummer 35 en het is gericht op het vervoeren van toeristen langs de bekende plekken in Melbourne. Tijdens de rit worden de inzittenden geïnformeerd over de haltes en over wat men in de omgeving kan vinden, zoals winkels. De trams rijden de route met de klok mee en tegen de klok in. De trams vertrekken ongeveer elke twaalf minuten. De trams rijden langs La Trobe Street, Harbour Esplanade, Flinders Street en Spring Street tot het kruispunt met Bourke Street, daarna via Nicholson Street en Victoria Street terug naar La Trobe Street.

Queen Victoria Market
De Queen Victoria Market in Melbourne is de grootste markt in openlucht op het zuidelijk halfrond. De markt beslaat 7 hectare, die ingepalmd worden door meer dan 1000 kraampjes. Je kunt er werkelijk alles vinden, van groenten en fruit over kaas, vlees tot kleding, schoenen, juwelen, handwerk en kunst. Iedere week krijgt de markt meer dan 130.000 bezoekers. De markt bevindt zich op de plaats van het voormalige stadskerkhof van Melbourne, het Melbourne Central Cemetery.

Eureka Tower
De Eureka Tower is een wolkenkrabber aan de Southbank. Het gebouw is 300 meter hoog en telt 91 verdiepingen. De constructie van het gebouw liep van 2002 tot en met 2006. Het gebouw is de hoogste woontoren yer wereld, als men tot de hoogste verdieping meet (maar de Q1 Tower in de Gold Coast is officieel de hoogste woontoren ter wereld, doordat de spits zijn hoogte vergroot). Daarnaast is de

toren ook het gebouw met de meeste verdiepingen die bewoond kunnen worden. Het gebouw is één van de zeven gebouwen die meer dan 90 verdiepingen tellen en staat op plaats 51 van de hoogste gebouwen in de wereld. Het is het op één na hoogste gebouw in Australië en het hoogste in Melbourne.

De Eureka Tower is vernoemd naar de Eureka Stockade, een opstand ten tijde van de Victorian gold rush in 1854. Deze achtergrond is terug te zien in de bekleding van het gebouw. De gouden kroon staat voor het goud van de goudkoorts, de rode streep staat voor het bloed dat vloeide tijdens de opstand, het blauwe glas staat voor de achtergrond van vlag van de Eureka Stockade en de witte strepen staan voor het kruis en de sterren op de vlag. De gouden kroon is voorzien van een laag 24 karaats goud.

Het Observatiedek, of Eureka Skydeck 88, beslaat de gehele tachtigste verdieping en is met 258 meter het hoogste publieke uitkijkpunt op het zuidelijk halfrond. Op het observatiedek staan meerdere verrekijkers. Daarnaast is er ook nog een kleine buitenplaats, 'The Terrace'. Het Skydeck bevat ook 'The Edge', dit is een glazen kubus die 3 meter over de rand van het gebouw uitsteekt. Als men de kubus binnenstapt is het glas nog mat. Daarna schuift de kubus uit het gebouw. Als de kubus volledig over de rand hangt, wordt het glas doorzichtig onder het geluid van brekend glas en het kapot gaan van machines.

Immigration Museum
Het Immigration Museum bevindt zich in het Old Customs House aan Flinders Street in het zakendistrict van Melbourne. Het maakt onderdeel uit van Museum Victoria waar ook andere musea in de staat Victoria onder vallen, zoals het Melbourne Museum. Het is geopend in oktober 1998.

Naast tijdelijke tentoonstellingen zijn er permanente tentoonstellingen over Station Pier, de oudste pier voor passagiers in Port Melbourne (de haven van Melbourne), over het migreren naar Australië en over het verlaten van een land. Er is ook een tentoonstelling over het Old Customs House waar het Immigration Museum in gehuisvest is.

Royal Exhibition Building
Het Royal Exhibition Building is een monument op de Werelderfgoedlijst. Het gebouw en haar omringende Carlton Gardens werden ontworpen voor de grote internationale tentoonstellingen van 1880 en 1888 in Melbourne. Het gebouw en de gronden werden ontworpen door Joseph Reed. Het staat ook op het Victorian Heritage Register.

Het gebouw werd geconstrueerd van baksteen, hout, staal en lei. Het combineert elementen van het Byzantium, Romaans, Lombardisch en de Italiaanse stijlen van de Renaissance. Het gebouw is typisch voor de internationale tentoonstellingsbeweging die tussen 1851 en 1915 meer dan 50 tentoonstellingen organiseerde in steden als Parijs, New York, Wenen, Calcutta, Kingston (Jamaïca) en Santiago (Chili). Deze hadden allemaal een gemeenschappelijk thema en doelstellingen: om materiële en morele vooruitgang door vertoningen van de industrie van alle naties in kaart te brengen.

Melbourne City Baths
De Melbourne City Baths is een openbaar badhuis, kuuroord en zwembad. Het gebouw staat op het Victorian Heritage Register. Op 9 januari 1860 opende de Melbourne City Baths om mensen daar te laten baden in plaats van in de vervuilde Yarra-rivier. Wegens gebrek aan onderhoud werd het gebouw in 1899 gesloten. Het gebouw werd gesloopt en op 23 maart 1904 werd het huidige gebouw geopend. Dit gebouw werd ontworpen door architect John James Clark. Het gebouw geeft de maatschappij van die tijd weer door de aanwezigheid van eerste klas en tweede klas baden. Ook is het gebouw zodanig ontworpen dat mannen en vrouwen geheel gescheiden kunnen baden. Vanaf 1947 kunnen mannen en vrouwen wel gezamenlijk van de faciliteiten gebruikmaken.

Block Arcade Shopping Mall
Block Arcade is een winkelcentrum in een L-vormige arcade, tussen Collins Street, Little Collins Street en Elizabeth Street. Block Arcade staat op het Victorian Heritage Register vanwege de Victoriaanse architectuur en maniëristische façades. De bouw van Block Arcade begon in 1891. De arcade is ontworpen door de architect David C. Askew van het architectenbureau Twentyman and Askew en het werd gefinancierd door Benjamin Fink. Askew ontwierp de Block Arcade in dezelfde bouwstijl als de Galleria Vittoria in Milaan. Het eerste deel werd voltooid in februari 1892 en het tweede deel werd gebouwd toen extra grond aan Elizabeth Street werd aangekocht. In oktober 1893 was de bouw voltooid.

Melbourne Town Hall
Melbourne Town Hall is het gemeentehuis van Melbourne. Het bevindt zich op de hoek van Collins Street en Swanston Street in het zakendistrict van Melbourne. Het gebouw heeft ook een auditorium met een orgel. De bouw van Melbourne Town Hall begon in 1867 en het gebouw werd voltooid in 1870. Voor het ontwerp van het gebouw werd een architectuurwedstrijd gehouden die gewonnen werd door het architectenbureau Reed and Barnes (tegenwoordig Bates Smart) van Joseph Reed. Op dezelfde locatie werd rond 1854 het eerste gemeentehuis gebouwd naar het ontwerp van James Blackburn. Het huidige gemeentehuis werd gebouwd omdat het eerste gemeentehuis al gauw te klein bleek. De eerste steen werd gelegd door Alfred van Saksen-Coburg en Gotha, Duke of Edinburgh.

In 1888 werd het een gebouw ernaast gekocht om daar een nieuw gebouw neer te zetten voor kantoren. In 1925 werd het gebouw getroffen door een brand. De grote hal en het orgel gingen hierbij verloren. Het gebouw werd uitgebreid richting Collins Street waardoor de hal groter werd en men kon een kleinere hal erbij bouwen. Er werd ook een nieuw orgel geïnstalleerd.

Staatsbibliotheek van Victoria
De centrale bibliotheek van de Australische staat Victoria bevat meer dan 1,5 miljoen boeken en 16,000 series, waaronder de dagboeken van de oprichters van de stad, John Batman en John Pascoe Fawkner, en de folio`s van James Cook. Het gebouw staat op het Victorian Heritage Register. In 1853 werd op instigatie van Charles La Trobe en Sir Redmond Barry besloten om een Staatsbibliotheek te bouwen. Een werdstrijd werd gehouden om te besluiten wie het nieuwe gebouw zou ontwerpen, de lokale architect Joseph Reed, die later het gemeentehuis van de stad en het Royal Exhibition Building ontwierp, won de wedstrijd.

Op 3 juli 1854 werd de eerste steen gelegd door gouverneur Sir Charles Hotham voor de nieuwe bibliotheek en de Universiteit van Melbourne. De bibliotheek opende in 1856 met een collectie van 3.800 boeken die werden gekozen door Sir Redmond. De eerste leeszaal was de Queen's Reading Room (nu de Queen's Hall) en opende in 1859.

Het nieuw deel van de bibliotheek is de gekoepelde leeszaal, die werd ontworpen door Norman G. Peebles en in 1913 werd geopend. Plannen voor het originele bijgebouw werden aangepast omdat het geld op was en het gebouw, waar een museum in zou komen, werd later geleidelijk gebouwd in een gestripte sobere klassieke stijl. De oorspronkelijke dakramen van de leeszaal werden in 1959 aangepast en bedekt met koper vanwege waterlekkage.

Het complex huisvestte ook de staatsgalerie en museum tot de National Gallery of Victoria in de jaren zestig verhuisde, en het huidige Melbourne Museum werd gebouwd in de Carlton Gardens in de jaren negentig.

De bibliotheek onderging in 1990 en 2004 grootschalige verbouwingen, De herontwikkeling omvatte de bouw van een aantal tentoonstellingsruimtes, waar permanente tentoonstellingen kunnen worden gehouden waaronder 'The Mirror of the World: Books and Ideas' en 'The Changing Face of Victoria' en ook worden er afbeeldingen tentoongesteld van de fotocollectie in de Cowen galerij. Als resultaat van deze herontwikkeling kan de bibliotheek gezien gezien worden als één van de grootste tentoonstellende bibliotheken in de wereld.

Melbourne Aquarium
Het Melbourne Aquarium bevindt zich aan King Street bij de Yarra-rivier en nabij het kruispunt met Flinders Street. Het gebouw is ontworpen door het architectenbureau Peddle Thorp en werd geopend in januari 2000. Het bassin, het Oceanarium, bevat 2.2 miljoen liter water. De diepte van het gebouw is zeven meter onder de grond. In Melbourne Aquarium zijn onder andere de volgende dieren te zien: Koningspinguïns en ezelspinguïns (in Antarctica), Zeekatten, vuurvissen, grote rafelvissen, krabben, anemoonvissen en andere kleurvolle zeedieren (in Weird & Wonderful), Regen-boogvissen, schildpadden, slangen, meervalachtigen, barra-mundi, pijlgifkikkers en fluoriserende kwallen (in River to Reef), Haaien (waaronder zandtijgerhaaien), pijlstaart-roggen, schildpadden en exotische vissen (in Sharks Alive)

In Melbourne Aquarium is ook een replica van de ijsbreker Nella Dan te zien. In Sharks Alive kunnen bezoekers ook duiken in het water om tussen de haaien te zwemmen. De dieren worden ook dagelijks gevoerd door duikers van Melbourne Aquarium. In het Ocean Theatre kan men presentaties bekijken over de dieren.

National Gallery of Victoria (NGV)
De National Gallery of Victoria (NGV) is een museum in de voorstad Southbank van de Australische stad Melbourne. Het museum werd gesticht in 1861 en is daarmee het oudste museum van Australië. De hoofdvestiging, NGV International waar de internationale collectie kunst is gehuisvest, is gelegen aan de St Kilda Road en maakt deel uit van het culturele hart van de Southgate Arts and Leisure Precinct in Southbank. Het museumcomplex dateert van 1967 en is ontworpen door de architect Roy Grounds, die ook verantwoordelijk is voor het naastgelegen Victorian Arts Centre. Het museum werd van 1999 tot 2003 compleet gerenoveerd door de architect Mario Bellini.

Melbourne Zoo
De Royal Melbourne Zoological Gardens werd geopend in 1862 en telt momenteel ca. 5.120 inheemse en uitheemse dieren, verdeeld over 460 verschillende soorten. Het park strekt zich uit over 22 hectare en ligt 4 kilometer ten noorden van het centrum van Melbourne en bevat onder meer een vlindertuin, een reptielenhuis en een Afrikaanse savanne.

Melbourne Park
Melbourne Park is een sportcomplex in Melbourne. De Australian Open wordt hier elk jaar in januari en februari ge-houden. Melbourne Park is onderdeel van het sport- en entertainmentgebied Melbourne Sports and Entertainment Precinct dat ook het Olympische Park Stadium en Park Yarra omvat.

De Australian Open is het eerste grandslamtoernooi van het tennisseizoen. Het wordt gespeeld in Melbourne Park. Het toernooi wordt georganisserd door Tennis Australia, de huidige naam van de “Lawn Tennis Association of Australia” (LTAA).

Zoals bij alle grandslamtoernooien komen naast het mannen- en vrouwenenkelspel, mannen- en vrouwendubbelspel en gemengd dubbelspel ook de junioren aan bod. Ook wordt een toernooi georganiseerd voor rolstoeltennissers.

Oorspronkelijk werd het toernooi aan het begin van het kalenderjaar gehouden. In 1977 werd dit verschoven naar eind december (rond kerst) waardoor er dat jaar zowel in januari als in december een toernooi werd gehouden.

Oorspronkelijk speelde men op de grasbanen van Kooyong, een buitenwijk van Melbourne. Na het toernooi van 1983 gaf de International Tennis Federation de organisatie te kennen dat de locatie-Kooyong niet meer aan de eisen van die tijd voldeed voor zo’n groot evenement. Vijf jaar later, in 1988, kwam Flinders Park, gereed, de toenmalige naam van de huidige locatie, Melbourne Park, waarvan de naam in 1996 aangenomen. Vanaf dat moment speelde men niet meer op gras maar op Rebound Ace (te vergelijken met het hardcourt op de US Open).

Voor de Australian Open van 2008 werd een nieuwe ondergrond aangelegd. De ReboundAce werd verwijderd en vervangen door Plexicushion, een ondergrond die meer lijkt op de ondergrond van de US Open

Het hoofdstadion, de Rod Laver Arena (vernoemd naar Rod Laver) en de eerste bijbaan (Hisense Arena), hebben beide een revolutionair uitschuifbaar dak zodat bij hoge temperaturen of bij regenval de toernooien doorgang kunnen vinden. Naast Australian Open heeft ook Wimbledon een dergelijk schuifdak over het centre court.

Melbourne Cricket Ground
Melbourne Cricket Ground (MCG), wordt gebruikt voor cricket, Australisch voetbal en voetbal. Het stadion is geopend in 1854, en biedt tegenwoordig plaats aan bijna 100.000 toeschouwers. Melbourne Cricket Ground staat op het Victorian Heritage Register. De Melbourne Cricket Ground was het hoofdstadion van de Olympische Spelen van 1956 en de Commonwealth Games 2006. Het is een van de belangrijkste en grootste cricketstadions in de wereld. Tot in de jaren '70 bood het stadion plaats aan 120.000 mensen, vanwege de veiligheid is dit aantal nu echter omlaag gebracht. Het toeschouwersrecord van 130.000, dateert uit 1959. De Richmond Football Club uit Richmond speelt haar thuiswedstrijden in het MCG.

Albert Park
Albert Park Street Circuit is het circuit waarop sinds 1996 de Grand Prix Formule 1 van Australië gehouden wordt. Omdat het racecircuit werd aangelegd in een stadspark, was er aanvankelijk veel protest tegen de aanleg. De Grand Prix zou aanvankelijk weer in Adelaide worden gehouden, maar een iets beter bod van de staat Victoria sloot de deal ten voordele van Melbourne. Het circuit is semi-permanent. Delen van de baan zijn openbare weg, die voor het raceweekeinde worden afgesloten, andere delen zijn onderdeel van het circuit. De lengte van de baan is 5,7 kilometer.

Melbourne Cup
De Melbourne Cup is de grootste paardenrace in Australië. De race wordt op de 1e dinsdag van november gehouden. De race staat heeft als 2e naam "the race that stops a nation", iedereen in heel Australië legt zijn werk opzij om 's middags naar de race te kijken op televisie of te luisteren op de radio. Inwoners van de staat Victoria hebben zelfs een officiële vrije dag. De Melbourne Cup wordt sinds 1861 gehouden op Flemington Racecourse en maakt deel uit van Spring Carnival, de verzamelnaam van de kleine 2 maanden waarin vele paardenraces plaatsvinden.

Yarra River
De Yarra River is een vrij korte rivier die in de Snowy Mountains ontspring op een hoogte van 1200 meter en na een stroomgebied van slechts 242 km uitmond in Port Phillip Bay, de grootste natuurlijke haven van Australië. Enkele van de belangrijkste zijrivieren van de Yarra zijn de Maribyrnong rivier en de Plenty rivier.

De benedenloop van de rivier loopt door het centrum van Melbourne. Aan de Yarra ligt ook Federation Wharf dat weer verbonden is met Federation Square. Meer stroomopwaarts loopt de rivier door het wijngebied '*Yarra Valley'*.

De rivier werd Birrarung genoemd door de Aboriginal Wurundjeri bevolking, die de regio rond Melbourne bewoonden voor de komst van de Europeanen. De rivier kreeg de naam Yarra Yarra in 1835 van John Helder Wedge van de Port Phillip Association in de veronderstelling dat dit de Aboriginal naam was voor de rivier.

Mornington Peninsula
Ten zuiden van Melbourne ligt Port Phillip Bay, een bijna gesloten baai waarlangs uitgestrekte voorsteden van Melbourne liggen. Mornington Peninsula scheidt de baai van de ocean. Het is heuvelachtig en heeft een mild klimaat, waardoor er veel wijnbouw is. In de zomer worden de mooie zand-stranden op het schiereiland druk bezocht. U kunt hier ook nog wel eens pinguins zien.

Deze prachtige omgeving had aantrekkingskracht op koks en wijnmakers, die de regio omtoverden tot een gastronomisch paradijs. De regio Red Hill ademt een artistieke sfeer door de ambachtelijke markten.

Portsea
Het vissersplaatsje Portsea heeft een gezellig centrum met veel restaurantjes en pubs. U kunt vanuit Portsea per ferry oversteken naar Queenscliff, waar de Great Ocean Road begint.

Sorrento
Het plaatsje Sorrento heeft een fraai historisch centrum, dat wordt geprezen om zijn mooie gebouwen, uitstekende eetgelegenheden en galerieën.

Phillip Island
Dit mooie zandeiland ligt op 2 uur rijden (140 km) ten zuidoosten van Melbourne. Phillip Island is vooral bekend vanwege z'n pinguïns en zeehonden kolonies. De pinguïns komen rond zonsondergang opduiken en gaan dan waggelend over het strand op zoek naar hun nesten. Maar dit schattige schouwspel is niet het enige wat Phillip Island u te bieden heeft.

U kunt bij The Nobbies zeehonden zien, bij het Conservation Centre koala's vasthouden en voeden en per fiets, te voet of anderszins de ruige, zuidelijke kustlijn met zijn ultieme surfstranden verkennen. De stad Cowes biedt een scala aan restaurants die uw smaakpapillen prikkelen met onweerstaanbare verse kreeft en schelpdieren. Maar de stranden op het eiland zijn ook heerlijk om te baden aan zee.

De beste tijd voor een bezoek is doordeweeks en buiten de schoolvakanties. Het eiland is per brug met het vasteland verbonden.

Snowy Mountains
Tussen Melbourne en Sydney strekken zich de Snowy Mountains uit, met wintersportplaatsen als Mount Buller, Mount Hotham, Falls Creek en Mount Buffalo. De laatste biedt ook in de zomer uitstekende wandelmogelijkheden met vergezichten over de wijde omgeving.

Mount Buffalo NP
Mount Buffalo National Park ligt op 4 uur rijden van Melbourne (320km) en een half uur van Bright. Vanwege de hoge ligging wordt het ook wel " Island in the Sky" genoemd. Zomers is dit een heerlijk wandelgebied, in de winter is het een skigebied (met 5 skiliften en diverse afdalingen).

Mount Bogong
Mount Bogong is - met 1986 meter - de hoogste berg in Victoria. Hij maakt deel uit van de Australische Alpen, die op hun beurt het zuidelijke gedeelte van The Great Dividing Range vormen. De berg ligt in het Nationaal park Alpine.

Parkers Corner
Het gehucht Parkers Corner ligt in het oosten van Victoria, aan de kruising van de wegen Rawson Road and Tyers en Thomson Valley Road. Parkers Corner telt 12 inwoners (2006) en is daarmee de op een na kleinste plaats (town) in Victoria. 18 km ten noorden van Parkers Corner staat Jans Hut, een karakteristieke schaapherdershut uit het begin van de 20e eeuw.

Wilsons Promontory National Park
Dit nationale park ligt op een schiereiland en vormt de meest zuidelijke punt van het Australische vasteland. Wilsons Prom is een prachtig natuurgebied, met z'n ongerepte stranden en prachtige rotsformaties. Begin een bezoek bijvoorbeeld met een strandwandeling bij Tidal River en doe daarna de Mount Oberon wandeltocht, waar u een fantastisch uitzicht heeft over het schiereiland en Waratah Bay.

Yarra Valley
De Yarra Valley, slechts op een half uur rijden van Melbourne, is bezaaid met boomgaarden en bloemkwekerijen. De vele wijngaarden liggen beschut door de groene Dandenong Ranges. Door dit groene landschap slingert de Puffing Billy stoomtrein zich een weg langs hellingen met varens en met bos bedekte bergen van Belgrave naar Emerald. In The William Ricketts Sanctuary ontdekt u een collectie Aboriginalbeelden.

Healesville Sanctuary Wildlife Park
Bezoek het Healesville Sanctuary Wildlife Park, waar u kennismaakt met traditionele Australische dieren, zoals vogelbekdieren, koala's, Tasmaanse duivels en echidna's. Ook verder oostwaarts is de Upper Yarra Valley uw bezoek meer dan waard is.

South Australia (SA)

South Australia staat, vanwege z'n gezellige wijn en oogstfeesten, bekend als de "festival state". South Australia werd in tegenstelling tot de meeste andere delen van Australië, vooral gekoloniseerd door Duitse emigranten. Veel plaatsnamen in de Barossa Valley en Adelaide Hills getuigen hier nog van.

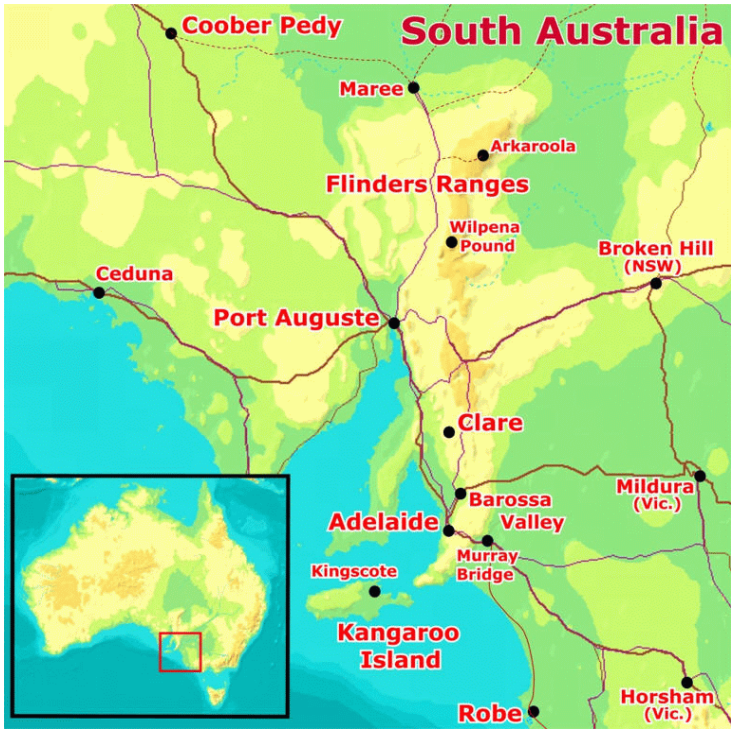

South Australia ligt aan de zuidkust van Australië. De deelstaat heeft een oppervlakte van 983.482 km² is is daarmee de derde grootste staat van het land. Het inwoneraantal bedraagt ongeveer 1,6 miljoen. Veel namen in en rond deze staat verwijzen naar Matthew Flinders en Nicolas Baudin. Deze ontdekkingsreizigers waren er, door respectievelijk Engeland en Frankrijk, op uit gestuurd om de zuidkust van Australië te verkennen en het land op te eisen.

De deelstaat South Australia wordt gekenmerkt door woestijnen met zoutmeren, oeroude bergketens en een vruchtbare kustvlakten. Het is de droogste staat van Australië, en een groot gedeelte ervan is dor en woestijnachtig. Het oostelijk gedeelte van de Grote Victoriawoestijn ligt in deze staat. In het noordoosten liggen nog drie andere woestijnen: de beruchte Simpsonwoestijn, de Sturt steenwoestijn en de Tirariwoestijn. Ongeveer een achtste deel van South Australia wordt ingenomen door het militair testterrein '*Woomera Prohibited Area*'.

De enige grote stad van South Australië is Adelaide, met haar mooie parken, Victoriaanse huizen en kerkjes. De Torrens River stroomt dwars door de stad.

Op 50 km ten noordoosten van de stad ligt Barossa Valley, één van de beste wijngebieden van Australië. Bezoek bijv. de wijnkelders van Jacobs Creek en Chateau Yaldara. Er zijn in de vallei in totaal 36 wijnhuizen waar geproefd kan worden. Ook kunt u overnachten op een chateau of in een originele pionierscottage. In januari worden grote wijnfeesten georganiseerd.

Ten oosten van de stad liggen de Adelaide Hills, een mooi landelijk gebied dat sterk doet denken aan Zuid-Engeland. Zuidoostelijk op weg naar Murray Bridge ligt het stadje Hahndorf, een door Duitse immigranten gesticht stadje inclusief vakwerkhuisjes. Verder oostwaarts stroomt de Murray River in een rustig tempo vanuit de Snowy Mountains naar het westen naar de oceaan. Het is één van de langste rivieren ter Wereld.

Op 80 km ten zuid westen van Adelaide ligt Kangaroo Island. Steek met de ferry over geniet van de ongerepte natuur. U ziet ondermeer pinguïns, zeehonden en veel zeevogels. De afgelegen baaien met mooie stranden zijn vaak alleen te bereiken door wandeltochten te maken.

Op ruim 300 km ten noorden ligt het havenstadje Port Augusta. Vanaf hier rijden de zgn. "Road Trains", dit zijn vrachtwagens met wel 3 of 4 opleggers, landinwaarts naar Alice Springs en Darwin. Bij Port Augusta kunt u afslaan richting de Flinders Ranges. Het is nog 100 km over een onverharde weg tot aan Wilpena Pound (alleen toegankelijk met 4WD auto). De Flinder Ranges is een zeer oud gebergte dat bekend staat om z'n vreemd uitgesleten ovaalvorm.

Lang geleden trokken handelsreizigers vanuit Adelaide per kameel door de woestijn, richting Alice Springs. Veel van hen waren Afghanen. In het noordelijke woestijnachtige deel van de staat leven veel van deze kamelen nu in het wild rond. Tegenwoordig kunt u door de woestijn naar Alice Springs reizen per luxueuze trein (The Ghan). Dit is de meest comfortabele manier om de eindeloze vlaktes met rood zand te doorkruisen, zonder dat u last heeft van de zinderende hitte die hier een groot deel van het jaar heerst. Het is er dan zo warm, dat veel mensen in dit gebied hun leven ondergronds doorbrengen. U kunt zelfs in Coober Pedy een ondergronds hotel logeren. De belang-rijkste exportproducten van South Australia zijn wol, tarwe en mineralen. Zo heeft Coober Pedy de grootste opaal-markt ter wereld. Er komen dan ook veel toeristen naar dit mijndelversstadje waar vele tours te maken zijn die in het teken staan van de mijnbouw.

South Australia bestaat uit de volgende regio's:

- Adelaide & de Adelaide Hills
- Barossa & Clare Valley
- Eyre Peninsula
- Fleurieu Peninsula
- Flinders Ranges
- Kangaroo Island
- Nullarbor Plain
- Outback
- Riverland
- Yorke Peninsula

Onderstaand worden de belangrijkste plaatsen en streken in South Australia beschreven, in alfabetische volgorde.

Adelaide

Adelaide, de hoofdstad van South Australia, heeft ongeveer 1,2 miljoen inwoners en is daarmee de 5e stad van het Australië. Adelaide heeft diverse bijnamen, zoals de 'City of Churches' (vanwege de vele kerken die de stad telt) en "the 20 minute city" (vanwege de goede bereikbaarheid van vrijwel alle plekken in en zelfs buiten de stad). Met de auto bent u binnen 20 minuten vanuit het CBD (Central Business District) bij het strand, in de Adelaide Hills, of in de wijngebieden ten noorden en zuiden van de stad.

Adelaide ligt ingebed in het idyllische landschap tussen de glooiende heuvels van de Mount Lofty Ranges en de kalme Golf van St. Vincent.

Adelaide werd in 1836 gesticht en is genoemd naar Adelheid van Saksen-Meiningen (Queen Adelaide), de gemalin van de toen regerende Engelse koning Willem IV. De goede bereikbaarheid is voor een groot deel te danken aan Kolonel William Light. Hij ontwierp de stad als een raster met brede boulevards, omgeven door parken. Vanuit het CBD wordt het verkeer via een aantal hoofdwegen de buitenwijken ingeleid.

Adelaide is de stad van de festivals, in maart (in de even jaren) wordt het "Adelaide Festival" georganiseerd met meer dan honderd voorstellingen op het gebied van muziek, theater, film en dans. Ook door het jaar heen kan Adelaide bogen op een goed uitgaansleven, ga daarvoor naar Rundle Mall en Hindley Street of bezoek het Adelaide Casino. Adelaide biedt een ontspannen en gastvrije sfeer.

Naast kunst en sport speelt lekker eten en drinken een grote rol. Dat maakt de aantrekkelijkheid van Adelaide beduidend groter. De meer dan 700 restaurants en 600 pubs in de stad maken het streven van Adelaide duidelijk, een bijzondere sfeer te willen aanbieden.

In oktober vindt in Adelaide het Tasting Australia Festival plaats, waar meer dan 30.000 fijnproevers uit de hele wereld naar toe komen. Bezoekers kunnen dan bij talrijke evenementen met al hun zintuigen genieten en zullen bovendien ook in de geheimen van de Australische keuken worden ingewijd.

Talrijke parken nodigen uit al wandelend met Adelaide kennis te maken. Aan de oevers van de Torrens River bevindt zich het Festival Centre, Adelaides internationale centrum voor beeldende kunst.

De bezienswaardigheden van de stad bestaan uit een aantal historische gebouwen, de botanische tuin en South Austra-lian Museum (mineralen en Aboriginal cultuur) en Art Gallery of South Australia (moderne kunst). De meeste trek-pleisters van de stad zijn gemakkelijk te voet te bereiken.

Adelaide is vooral de toegangspoort tot de outback, het woestijnachtige binnenland van Australië. Vanuit Adelaide vertrekt de luxe trein "The Ghan" naar Alice Springs.

Tandanya National Aboriginal Cultuurinstituut

Op de Grenfell Street heeft het Tandanya National Aboriginal Cultuurinstituut zijn thuis gevonden in een honderd jaar oude verbouwde nevenvestiging van een elektriciteitscentrale. Het is het oudste kunstcentrum van Australië in eigendom van en onder leiding van Aboriginals.

Botanical Gardens

Wetenswaardige zaken over de traditionele voeding en cultuur van de oorspronkelijke bewoners ervaren de bezoekers tijdens de Aboriginal Plant Use Trail. De educatieve route in de botanische tuin laat de grote rijkdom aan creativiteit zien, waarmee de Aboriginals planten als voedsel, voor behuizing en in geneesmiddelen gebruiken.

In de botanische tuin bevindt zich eveneens het National Wine Centre, slechts vijf tot tien minuten lopend verwijderd van de meeste hotels in de stad en het levendige kwartier East End met de vele restaurants. Met gebruikmaking van de nieuwste multimedia-technologie neemt het National Wine Centre u mee op een een interactieve reis door het verleden, het heden en de toekomst van de Australische wijnproduktie. Bezoekers kunnen met de hologrammen van bekende wijntelers spreken, toekijken bij de wijnproduktie en een nog fijnere neus krijgen voor de vele wijnsoorten.

Glenelg

De populaire badplaats Glenelg is vanuit het centrum in een half uur te bereiken met het openbaar vervoer. Het stuk met de historische tram, die rijdt tussen het Victoria Square in het centrum en het strand Glenelg, duurt dan wel vijf minuten langer. Maar de rit is daarentegen een bijzondere attractie, waarvan ook graag de plaatselijke pendelaars willen genieten.

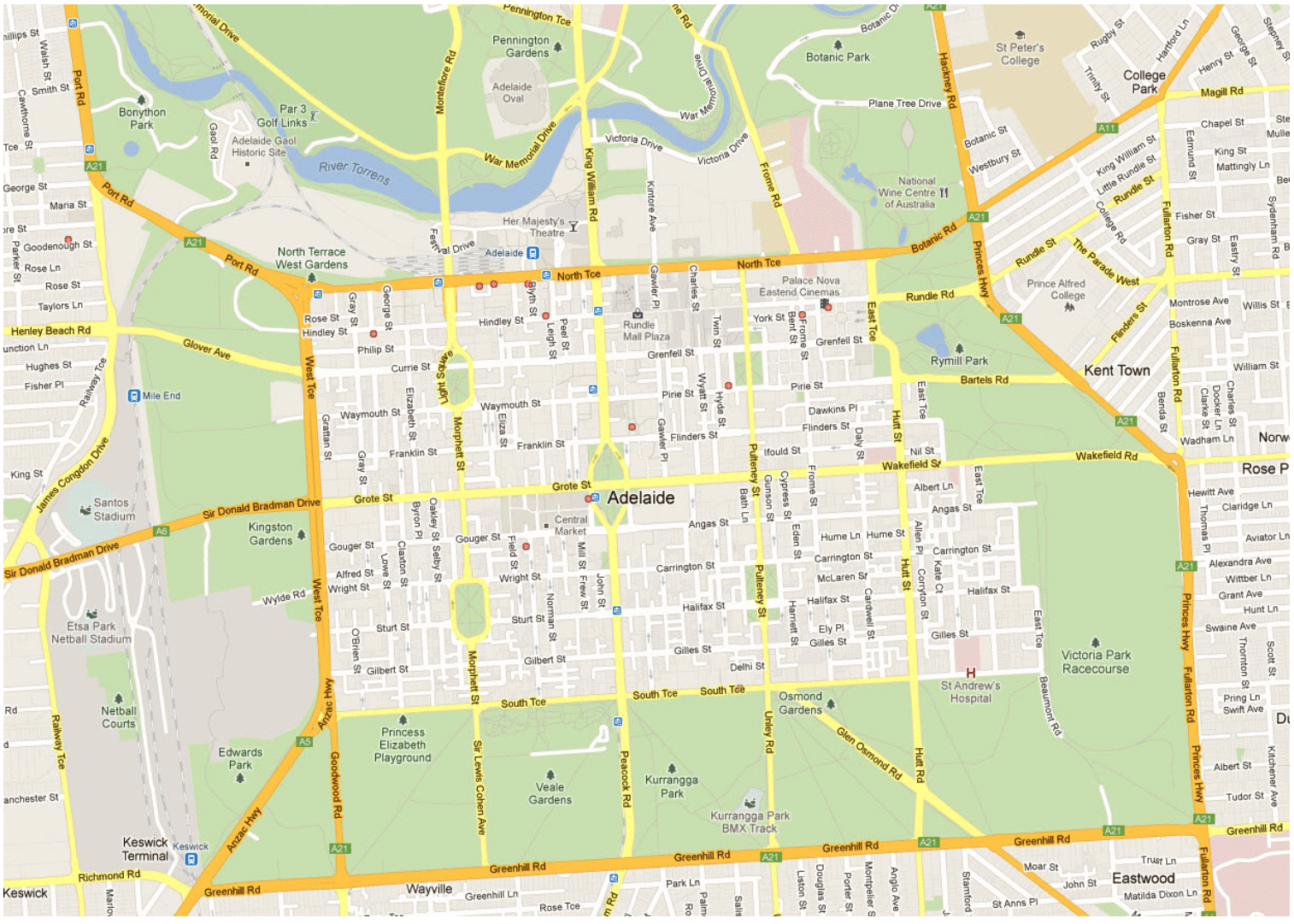

Adelaide Hills
Ten oosten van de stad Adelaide liggen de Adelaide Hills, een mooi landelijk gebied dat sterk doet denken aan Zuid-Engeland. Het landschap van de Adelaide Hills wordt gekenmerkt door Australische bush, wijnbergen en fruitplantages. Niet zelden zult u koala's aantreffen, die in de eucalyptusbomen slapen. Breng eventueel een bezoek aan het Cleland Wildlife Park en Warrawong Sancturay.

Hahndorf
25 km zuidoostelijk van Adelaide, op weg naar Murray Bridge, ligt het "Duitse" stadje Hahndorf, een door Duitse immigranten gesticht stadje inclusief vakwerkhuisjes. Het plaatsje heeft een groot aantal historische gebouwen, zoals de Old Mill. De hele hoofdstraat heeft een Europese aanblik. In de Academy, oorspronkelijk in 1857 gebouwd als een school, ziet u de collectie van een beroemde kunstenaar uit Hahndorf - Hans Heysen. Hahndorf is een populair toeristenplaatsje, vol met soevenirwinkels, galleries, cafés, restaurants en een casino. In januari wordt jaarlijks het traditionele 'Schutzenfest' gehouden.

Gorge Wildlife Park
Het Gorge Wildlife Park ligt bij Cudlee Creek (in de Adelaide Hills). Het is een dierentuin die zich vooral richt op inheemse fauna, hoewel ook enkele exotische diersoorten in het park te zien zijn.

Gorge Wildlife Park werd geopend in 1965 en is ongeveer 5.6 hectare groot. In Gorge Wildlife Park hebben bezoekers de mogelijkheid een koala vast te houden. Verder kan men door twee verblijven met kangoeroes en een volière met verschillende vogelsoorten lopen.

In Gorge Wildlife Park zijn negentien verschillende soorten buideldieren te zien, waaronder dertien soorten kangoeroes. De kangoeroe-soorten in deze dierentuin zijn de rode reuzen kangoeroe, de westelijke grijze reuzenkangoeroe, de Kangaroo Island kangoeroe, de wallaroe, de roodnek wallabie, de tammar wallabie, de parma wallabie, de moeras wallabie, de kwaststaartrots kangoeroe, de geelvoetrots kangoeroe, de roodbuikpademelon, de quokka en de borstelstaartrat kangoeroe. De zes andere buideldier-soorten in Gorge Wildlife Park zijn de Tasmaanse buidel-duivel, de grote buidelmarter, de koala, de wombat, de zuidelijke breedneus wombat en de voskoesoe.

Naast de buideldieren worden in Gorge Wildlife Park ook verschillende andere inheemse diersoorten gehouden, zoals de dingo, de emoe, de wigstaart arend, en verschillende watervogels en papegaaien. Tot de exotische dieren van Gorge Wildlife Park behoren de poema, het stokstaartje, de bruine kapucijnaap en de Mississippi-alligator.

Barossa & Clare Valley
Groene, uitgestrekte wijngaarden besloten in een glooiend landschap met goudgele graanvelden, markeren Australië's bekendste wijnregio's Barossa en Clare Valley. Hier rijpen de best gewaardeerde wijnen van het land, op minder dan 1,5 uur rijden ten noorden van Adelaide.

South Australia is de thuisbasis van de Australische wijn; meer dan 70 procent van alle exportwijnen van het land worden hier geproduceerd. Er zijn over de 270 wijnboerderijen in dertien wijngebieden, waarvan de meeste maar anderhalf uur met de auto van Adelaide af liggen.

De Barossa Valley, nog geen uur rijden ten noordoosten van Adelaide, is het bekendste en oudste wijnbouwgebied van Australië. Het is de moeite waard, de korte rit te onderbreken voor een be-zoekje aan de Whispering Wall dichtbij Williamstown. Bij dit akoestisch verschijnsel, een staaltje van bouwkunst in de periode van de bouw, kun je een gefluisterde tekst zelfs op een afstand van 140 m duidelijk waarnemen. Op de Mengler's Hill aan de andere kant van het dal wacht je ten-slotte een adembenemend uitzicht over de Barossa Valley.

Tengevolge van de oorlogen en de mislukte Duitse revolutie van 1848 trokken vele Lutheranen in de periode tussen 1840 en 1850 naar Australië. Hier waren zij verze-kerd van de godsdienstvrijheid, die zij in hun oude vader-land Duitsland niet hadden. In de deelstaat South Australia vonden de gelovige mensen een nieuw thuis. Het middelpunt van de nederzetting van de Duitsers was in die tijd de Barossa Valley. Nog heden ten dage kun je dat zien aan de plaatsnamen zoals Hahndorf, Krondorf en Bethany. De emigranten kwamen al gauw tot de ontdekking, dat het mediterrane klimaat bijzonder geschikt is voor de wijnbouw. Daarmee legden zij de basis voor de wijnteelt in Australië, die in de afgelopen jaren een sterke groei heeft gekend.

Barossa Valley
Op 50 km ten noordoosten van Adelaide ligt Barossa Valley, één van de beste wijngebieden van Australië. Bezoek bijv. de wijnkelders van Jacobs Creek en Chateau Yaldara. Er zijn in de vallei in totaal 36 wijnhuizen waar geproefd kan worden. Ook kunt u overnachten op een chateau of in een originele pionierscottage. In januari worden grote wijnfeesten georganiseerd.

De Barossa Valley produceert nu enkele van de beste wijnen van het land, waaronder de veel gevraagde Penfolds Grange. Vervaardigd uit Shiraz-druiven, geldt deze onder de kenners als een van de beste wijnen ter wereld. De wijnboeren in Barossa bewaren enkele van de `s werelds oudste Shiraz-druiven en produceren nog andere vaak onderscheiden soorten als Cabernet Sauvignon, Grenache, Semillion en Chardonnay.

De vele oude en nieuwe wijnhuizen hebben hun deuren voor het publiek geopend, waaronder het bekende wijnhuis *Jacobs Creek*. Daarnaast kunt u verschillende kunst- en antiekgalerieën en lokale markten bezoeken die bijdragen aan het unieke karakter van deze regio.

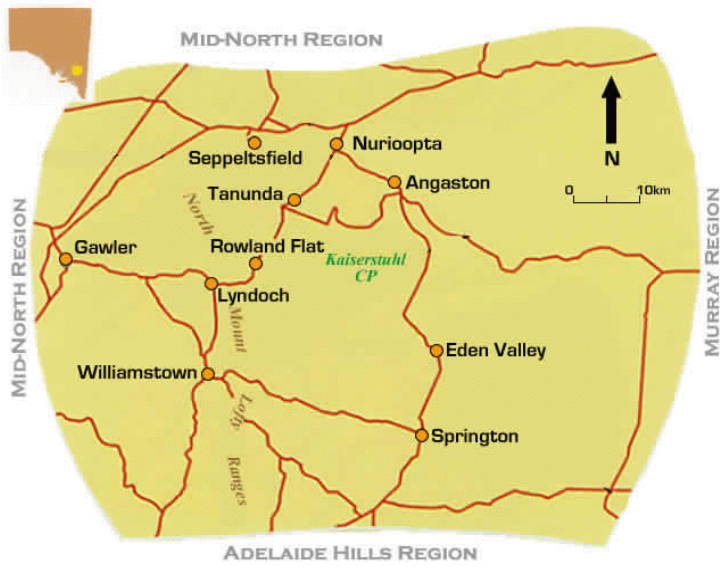

De beste manier om te genieten van de wijnproeverijen is door de vallei per fiets te verkennen en te overnachten in één van de uitstekende boutique-hotels. De Barossa Valley is niet alleen aantrekkelijk door de voortreffelijke wijnen, maar ook vanwege het unieke landschap, waar de wijnbergen zo fraai ingebed liggen.

Clare Valley
Deze wijnvallei ligt 135km ten noorden van Adelaide. Clare is een rustig plaatsje met historische gebouwen en kunstgaleries. De voormalige rechtbank en politiebureau staan op

de monumentenlijst. Andere plaatsjes in dit gebied zijn Auburn, Watervale en Sevenhill. Midden mei wordt het Clare Gourmet weekend gehouden.

In de vallei vindt u 28 wijnhuizen, U kunt de Riesling Trail volgen, een wandelpad (dat ook gefietst kan worden) tussen Watervale en Sevenhill. De beste Riesling van Australië komt uit deze streek. De wijnbouw werd in 1851 gestart door Jezuïten broeders van een klooster in Sevenhill. Vrijwel alle wijngaarden in de vallei nodigen u uit voor wijnproeven en vaak ook een rondleiding.

Coober Pedy
Coober Pedy is één van de heetste en meest afgelegen plekken op aarde. Het kan hier overdag soms warmer zijn dan 45 graden Celcius. Dat is mede de reden dat veel mensen hier hun leven ondergronds doorbrengen, u kunt zelfs in een ondergronds hotel logeren.

Coober Pedy heeft ongeveer 3500 inwoners. De stad ligt aan de Stuart Highway, 846 km ten noorden van Adelaide en 700 km ten zuiden van Alice Springs. De stad staat bekend als "de opaal hoofdstad van de wereld", 80% van alle opalen op de wereld zijn afkomstig io Coober Pedy. De naam Coober Pedy is afkomstig van Kupa Piti, een Aboriginal naam, die "witte man in gat" betekent. De stad ligt in de Outback, honderden kilometers van de dichtstbijzijnde nederzetting af.

De eerste indruk van het plaatsje komt niet echt vriendelijk over. Er is weinig begroeiing. Door de ligging in de woestijn is het hier vaak erg heet en leven de inwoners vaak (half) ondergronds wat een erg bijzondere aanblik geeft. Ook bevinden zich merkwaardige karakters onder de bevolking. Maar dit maakt het waarschijnlijk voor wat het is...

De opalen worden gevonden in ondergrondse mijnschachten. Het toerisme in de stad richt zich dan ook grotendeels op ondergrondse bezigheden. Hier bevinden zich onder meer kerken, hotels en toeristen kunnen een rondleiding krijgen in een niet meer in bedrijf zijnde mijn.

Er is een Opal museum, en de kitserige "Big Winch". Coober Pedy heeft de grootste opaalmarkt ter wereld. Opalen zijn kostbare halfedelstenen, ze vormen éé van de belangrijkste exportproducten van South Australia. Er komen dan ook veel toeristen naar dit mijnstadje om opalen te kopen.

In de stad zijn ook diverse films opgenomen, zoals *'Mad Max 3', 'The Adventures of Priscilla, Queen of the Desert'* en *'Pitch Black'*.

Dingo Fence
Ten oosten van het stadje - op weg naar William Creek - passeert u de '*Dingo Fence*'. Dit hek is 3600 km lang en loopt vanaf Queensland naar de zuidkust. Het hek dient de Dingo's weg te houden uit Zuidwest Australië, NSW, en Victoria.

Stuart Highway
De Stuart Highway is één van Australië's belangrijkste wegen. Vaak wordt er kortweg naar verwezen als '*The Track*'. De weg is vernoemd naar John McDouall Stuart, de eerste Europeaan die het land van zuid naar noord doorkruiste. Pas in het midden van de jaren 80 werd de weg volledig verhard. De weg maakt deel uit van het nationale wegennet van Australië. Hij loopt van de zuidkust bij Port Augusta, via Alice Springs naar de noordkust bij Darwin over een afstand van 2834 km. Nabij Marla kruist de Stuart Highway de Oodnadatta Track.

Het traject van de World Solar Challenge, een tweejaarlijks terugkerende race voor voertuigen aangedreven met zonne-energie, loopt langs de Stuart Highway.

Ediacara Hills
De Ediacara Hills zijn heuvels, die 200 km ten zuiden van Cooper Pedy en 650 km ten noorden van Adelaide liggen. Er zijn veel voormalige koper- en zilvermijnen die getuigen van de mijnbouwactiviteiten die in de 19e eeuw in het gebied plaatsvonden. De heuvels staan tegenwoordig met name bekend om de fossielen die er gevonden zijn. Het betreffen afdrukken van meercellige organismen zonder harde delen. De fossiele organismen die er aangetroffen zijn, behoren tot de Ediacarische biota en zijn de oudst bekende metazoa. De heuvels hebben zowel hun naam gegeven aan de biota, als aan het geologisch tijdvak Ediacarium.

Lake Cadibarrawirracanna
Het Lake Cadibarrawirracanna is een zoutmeer, ongeveer 250 km ten zuidoosten van Cooper Pedy. Het ligt in het noordoosten van de Woomera Prohibited Area, ten westen van het Eyremeer, ongeveer halfweg langs de William Creek Road en het gehucht William Creek (langs de Oodnadatta Track). Het meer heeft de langste plaatsnaam in Australië.

Coorong National Park
Het Coorong NP is 467 km² groot en omvat een 207 km² groot moeras, de eigenlijke Coorong, bij de monding van de Murray River (ongeveer 80 km ten zuiden van Adelaide). De rivier loopt hier het Lake Alexandrina binnen en maakt daar verbinding met de Coorong. De Coorong is eigenlijk een 145 km lange zoutwater lagune achter de indrukwekkende duinen van het Young Husband Schiereiland, een schoorwal langs de zuidelijke Indische Oceaan, evenwijdig aan een veel oudere duinenreeks uit het Pleistoceen meer landinwaarts.

De Coorong ligt tussen die twee duingordels in. Het is een zilte lagune met een lengte van ruim 100 km. Hier en daar komen ook andere habitats voor, zoals zoetwatermeren en slikplaten, vooral aan de zuidkant. Het natuurpark vormt een belangrijk broedgebied voor Australische trekvogels.

In 1940 werden strekdammen gelegd bij de monding van de Coorong in het Alexandrinameer, waardoor geen zeewater meer kan binnenkomen en de toestroom van zoet water uit de Murray is verminderd, een effect dat nog versterkt werd door onttrekking van water voor irrigatie verder stroomopwaarts langs de Murray. Zou de wateraanvoer nog verder teruglopen, dan dreigt de laatste verbinding tussen de Coorong en de zee te worden verbroken, en daarmee ook de mogelijkheid voor vissen en andere dieren om heen en weer te trekken.

Het Coorong NP is een geliefde plek voor 'birdwatchers'. Men vindt hier grote zwermen zwarte zwanen en hoenderganzen, naast ontelbare steltlopers. De Coorong vormt ook de grootste broedkolonie van de Australische pelikaan. In totaal zijn er in de lagune 238 vogelsoorten waargenomen. Zoogdieren die in het Coorong NP leven zijn onder andere de wombat, de mierenegel en de breedvoet buidelmuis.

Voor de lokale Ngarrindjeri mensen is het gebied van grote spirituele betekenis. Op verschillende plekken kunt u dan ook meer leren over de fascinerende Aboriginal 'droomtijd'.

Al met al is het park een perfecte stop op uw reis tussen Melbourne en Adelaide. De beste manier om het te verkennen is per boot vanaf Goolwa met Coorong Cruises.

De Ngarrindjeri is een volk in Australië. Ze behoren tot de Aborigines. Ze leven in het gebied rond de rivier de Murray en de Coorong. De Ngarrindjeri's zijn bekend vanwege het feit dat mannen en vrouwen nagenoeg een gelijk status hebben. Dit komt echter onder Aborigines nauwelijks voor. Hoewel de heiligste rituelen aan de mannen waren voorbehouden, speelden vrouwen ook een belangrijke rol in het ceremoniële leven van de stam.

Het woongebied van de Ngarrindjeri's was een vruchtbaar gebied dat veel kolonisten aantrok. Het gevolg was dat de meeste Ngarrindjeri's rond 1900 al van gemengde afkomst waren. Nog geen vijftig jaar later waren nog slechts weinigen op de hoogte van oude tradities en gebruiken. De situatie verergerde toen de regering nog meer druk op de Aborigines uitoefende om op te gaan in de dominante Australische cultuur.

Tegenwoordig zijn de Ngarrindjeri's in sociaal-economisch opzicht beter geïntegreerd dan de meeste andere Aborigines. Toch houden ze vast aan hun identiteit en proberen ze hun oude tradities en geloofsopvattingen te reconstrueren en nieuw leven in te blazen. Dit wordt gedaan door de strijd aan te gaan tegen de projectontwikkelaars die hun heilige plaatsen verwoesten. Onder leiding van de vrouwen lukt dit redelijk en hebben de Ngarrindjeri's de aandacht van de media getrokken.

Euchuca

Enkele kilometers verderop ligt Euchuca. Het was in de afgelopen eeuw de belangrijkste rivierhaven van Australië. Getuigen daarvan zijn de reusachtige aanlegplaatsen, die gebouwd werden van het hout van de eucalyptusbomen. De laatste schoepenradboten van de eens zo grote handelsvloot liggen in Echuca voor anker en bieden nu tochten aan.

Op de Murray River "logeren" is de beste mogelijkheid ken-nis te maken met de trotse rivier. Om als "kapitein" een woonboot te mogen besturen is alleen het bezit van een geldig rijbewijs vereist. Woonboten kunnen in vele plaatsjes aan de rivier worden gehuurd. Romantischer en stemmiger is de reis op de historische schoepenradstoomboot, die tot op vandaag nog op de Murray vaart.

Met oude houten stoomboten gaan de passagiers op hun ouderwetse reis terug naar de vorige eeuw. Een echte belevenis is het bij zonsondergang en onder het genot van een drankje op het dek aan zich voorbij te zien gaan van het ongerepte oerbos. De roep van de kookaburra's, die korte tijd later in zwermen opvliegen, maken het beeld van een harmonische natuur compleet.

Eyre Peninsula

Ten westen van Adelaide vindt u de prachtige Eyre Peninsula. Dit schiereiland beschikt over een eindeloze kustlijn met prachtige stranden, helder blauw water en uitstekende duikmogelijkheden.

Het binnenland kenmerkt zich door woestijn, vlaktes, zoutmeren, grillige rotsformaties en Aboriginal heiligdommen. Als u op zoek bent naar een unieke outbackervaring, is een meerdaagse excursie door de Gawler Ranges een aanrader. Net als een rit door de bekende Nullarbor Plain. Deze vlakte is bijna net zo groot als de staat Victoria, en zo droog en onherbergzaam dat er geen boom wil groeien.

U bereikt de Eyre Peninsula met het vliegtuig vanuit Adelaide naar Port Lincoln, Whyalla of Ceduna. Of per auto, indien u bijvoorbeeld de Nullarbor Plain wilt bereizen.

Ceduna

Ceduna is een klein vissersplaatsje, gelegen in de noordwesthoek van het Eyre Peninsula. Het plaatsje is een belangrijk verkeersknooppunt, waar de Flinders- en de Eyre Highway samen komen. Ceduna ligt 786 km ten noordwesten van Adelaide en vormt de laatste stop voor veel reizigers die de Nullarbor Plain oversteken richting Western Australia.

De naam Ceduna stamt af van 'Chedoona' in de taal van de lokale Aboriginals, dat "een plaats om te gaan zitten en te rusten"betekend. Ceduna heeft zijn onstaan te danken aan de walvisvangst in het midden van de 19e eeuw. Op St. Peter Island was een 'whaling station' gevestigd. Ceduna heeft nog steeds een belangrijke vissersvloot en vissers haven. Bij de ruige kust van de Great Australian Bight is het zeewater van een zeer zuivere kwaliteit. Er leeft hier een overvloed aan vis en schaaldieren. Op de rotsen ziet u grote zeeleeuwen kolonies. Jaarlijks - in oktober - wordt er het Oyster Festival georganiseerd.

Ceduna heeft onderstussen een bevolking van 3700 inwoners. Tegenwoordig is het toerisme een steeds belangrijkere inkomstenbron voor de inwoners. Bij het meer zuidoostelijk gelegen Streaky Bay en Bairds Bay. Vanaf deze plaatsen kunt u een boottocht maken naar Cape Radstock. Op weg naar de zeeleeuwen kolonie wordt u vergezeld door dolfijnen die voor de boot uit zwemmen. In het ondiepe water kunt u samen met deze dolfijnen zwemmen! Ook de nieuwsgierige zeeleeuwen komen u begroeten in het ondiepe water van de baai. U bent hier vrijwel altijd met een hele kleine groep en de dieren komen uit vrije wil (ze worden niet gevoerd). Een unieke ervaring!

Gawler Ranges

De Gawler Ranges liggen 600 km ten noordwesten van Adelaide, aan de noordzijde van het Eyre Peninsula. De natuur is er droog en indrukwekkend, met 1500 miljoen jaar oude volkaanrotsen, verweerde heuveltoppen, bizarre rotsformaties en uitgesleten canyons. De omgeving leent zich bovendien voor schitterende wandelingen waarbij u veel verschillende soorten vogels kunt spotten en ook andere bijzondere fauna van Gawler Ranges tegenkomt.

In het voorjaar (aug-nov) komt de Outback tot leven met duizenden bloemen en vele vogels. Het hele jaar door vindt u hier veel kangoeroes, emoe's en wombats.

Een bezoek aan het Gairdner meer behoort tot de mogelijkheden, net als een bezoek aan de nabijgelegen, fascinerende zoutpannen en Aborignal heiligdommen.

Port Lincoln

Port Lincoln is een klein stadje in het uiterste zuiden van het Eyre Peninsula. Het plaatsje heeft ca. 12.500 inwoners en leeft hoofdzakelijk van de visserij industrie. De stad wordt daarom ook wel eens "the seafood capital of Australia" genoemd. De stad kreeg z'n naam van Matthew Flinders in 1802 en was aanvankelijk een vissershaven voor de walvisvangst. De pier stamt uit 1875, welke gebouwd werd t/b.v. de export van wol en graan.

De visconservenfabriek werd in 1950 geopend en verwerkt hoofdzakelijk tonijn, die voor de kust wordt gevangen. Toerisme wordt steeds belangrijker voor Port Lincoln. Er zijn een aantal bezienswaardigheden in het plaatsje, zoals het Mill Cottage museum, Settler's Cottage museum en het Rose-Wal Memorial Shell museum. Ook vindt u er een aantal kunstgalerieën.

Ten zuiden van Port Lincoln liggen een aantal fraaie witte zandstranden en ruige zeekliffen. Het gebied wordt beschermd in het Lincoln National Park. U kunt de Whalers Way volgen, een scenic drive langs het spectaculaire kustlandschap. Voor de kust liggen een aantal fraaie eilanden, zoals Boston Island en Spilsby Islands. Bij het Dangerous Reef wordt veel gedoken. Er leven veel zeeleeuwen op en tonijn rond het rif. Het rif is wereldberoemd vanwege de mogelijkheid om te gaan duiken met de grote witte haai. Deze gevaarlijke menseneters komen hier in grote getale voor.

De bekendste aanbieder van duikexcursies bij het Dangerous Reef zijn 'Rodney Fox Shark Expedition' en 'Adventure Bay Charters'. Zij bieden 'Cage Diving' excursies aan, waarbij u in een klein groepje met duikuitrusting en duikgids in een kooi afdaalt in de oceaan, terwijl witte haaien om de kooi cirkelen.

Het badplaatsje Coffin Bay ligt 35 km noordwestelijk van Port Lincoln. Het plaatsje heeft maar 400 inwoners, maar

heeft door haar mooie ligging meestal meer toeristen. Coffin Bay wordt geheel omringd door het gelijknamige nationale park, waar u heerlijke wandeltochten kunt maken. Probeer bijvoorbeeld de 2,5 km lange Oyster Walk, dat u fantastisch uitzicht biedt over de baai.

Fleurieu Peninsula
De Fleurieu Peninsula is voor de lokale bevolking van South Australia de meest populaire vakantiebestemming. U vindt er prachtige stranden om eindeloos te wandelen, surfen of zwemmen, en beschutte baaien omarmd door een groen en glooiend landschap. Het gebied strekt zich uit van Adelaide tot aan Cape Jervis.

Natuur- en wandelvrienden komen op het hele Fleurieu Peninsula aan hun trekken. Het schiereiland biedt verschillende bushwalks. Ze zijn er van eenvoudige paden tot de 1500 km lange Heysen-Trail. De laatste begint in de Deep Creek Conservation Park en doorkruist talrijke regio's van Zuid-Australië. Daartoe behoren de Adelaide Hills of de Barossa Valley. Het pad eindigt tenslotte in de majesteitelijke Flinder Ranges in de Outback van South Australia.

Cape Jervis
Cape Jervis is het meest zuidoostelijke punt van het Fleurieu Peninsula. Het ligt ongeveer 110 km zuidelijk van Adelaide. Er is eigenlijk niet veel meer dan een haven, die het vertrekpunt is van de ferry naar Penneshaw op Kangaroo Island. Er zijn elke dag vier boten in elke richting over de Backstairs Passage. Hiervoor dient u van te voren een reservering te maken, de overtocht duurt circa 45 minuten.

Goolwa
Het havenplaatsje Goolwa ligt aan de noordzijde van de monding va de Murray River. Er is een dam gebouwd in de monding om te voorkomen dat zoutwater terugstroomt in Lake Alexandrina en de rivier zelf. De paddlesteamers bij de Wharf herinneren aan vervlogen tijden dat Goolwa een belangrijke functie vervulde tussen de scheepvaart op de rivier en de overslag op zeeschepen in het nabij gelegen Port Elliott.

Goolwa is tegenwoordig een populair badplaatsje, vanwaaruit dagexcursies per boot kunnen worden gemaakt naar het Coorong NP, dat aan de overkant van de riviermonding ligt.

Mc Laren Vale
McLaren Vale is één van de bekendste wijnregio's rond Adelaide. Het heeft een gematigd klimaat en een juiste bodemgesteldheid voor tal van druivensoorten. Maar ook olijven en Almonds worden in het gebied rond McLaren Vale verbouwd. Het plaatsje heeft ongeveer 2400 inwoners en biedt uitstekende restaurants, wijnhuizen, olijfgaarden, kaasmakers, bakkerijen, die uiteraard toegankelijk zijn voor het publiek. Eén van de bekendste wijngaarden van Australië vindt u hier: Hardy's. In het gebied is de wijnbouw begonnen met de komst van Thomas Hardy's in 1873. Ondertussen zijn er meer dan 30 wijnhuizen in het gebied.

Victor Harbour
Victor Harbor is een populaire badplaats aan de zuidzijde van het Fleurieu Peninsula. Het plaatsje heeft ca. 12.500 inwoners en u ziet nog wat historische huizen in het centrum. Een leuke attractie hier is de paardentram, welke een verbinding vormt tussen Victor Harbour en het voor de kust gelegen Granite Island, leefgebied van een hele kolonie kleine pinguins. Het overstappen van de auto in de nostalgische paardentram is een unieke ervaring en wordt met een adembenemend uitzicht op de zee beloond.

Granite Island
Op steenworp afstand voor de kust van Victor Harbour ligt Granite Island. Hier leven pinguïns en er zijn uitkijkpunten om dolfijnen en walvissen te zien. U kunt hier heerlijk genieten van een lunch in één van de gezellige restaurantjes op het eiland. Van mei tot oktober laten zich hier ook elk jaar de Southern Right-walvissen met hun nakomelingen zien.

Flinders Ranges National Park
Het Flinders Ranges NP is vernoemd naar Matthew Flinders (1774–1814), de kapitein van de Royal Navy die grote delen van South Australia heeft verkend. De Flinders Ranges liggen ongeveer 400 km ten noorden van Adelaide. Het Flinders Ranges NP heeft een oppervlakte 912 km² en is van noord naar zuid ongeveer 430 km lang.

Het natuurpark maakt onderdeel uit van het middelgebergte de Flinders Ranges. Het nationale park ligt op de overgang van de South Flinders Ranges en de North Flinders Ranges. De Flinders Ranges vormen een ruig en afgelegen landschap. De begroeiing bestaat voornamelijk uit mulga scrub en de rode gom-boom, als één van de prominente vertegen-woordigers van de lokale flora.

In 1802 zag Kapitein Flinders als eerste blanke het berglandschap, dat nu zijn naam draagt. De oorspronkelijke bewoners van dit gebied - de aboriginals - hadden hun eigen verklaring voor het natuurverschijnsel Wilpena Pound. Volgens hun droomtheoriën vielen de 2 gigantische slangen een stam aan tijdens een inwijdingsrite. Ze vraten de meeste leden van de stam op en omcircelden vervolgens het gehele gebied. De slangen stierven en vormden zo de omringende rotsen. Gigantisch of niet, de slangenkoppen konden elkaar net niet raken tijdens hun omsingelingspoging. Daarom ligt tussen de slangenkoppen een nauwe kloof die de enige toegang vormt tot dit gebied. Om het echt allemaal goed te zien kunt u het beste een rondvlucht boeken.

Maar u kunt natuurlijk ook over land op verkenning gaan. Na Flinders probeerden vele kolonisten hun geluk te beproeven. Maar door de watertekorten waren ze al snel gedwongen hun biezen te pakken. Toch lukte het een familie, die zich in 1899 vestigde in de pound, om tarwe te verbouwen. Maar na een overstroming hielden zij het ook voor gezien.

Nu zijn de Flinders Ranges een nationaal park en wonen er geen boeren of Aboriginals meer. Wel zijn er nog sporen te zien van de eerste en tevens laatste blanke bewoners. Ook zijn er vrijwel in elke hoek van de Flinders sporen te zien van de oorspronkelijke bewoners.

Het Flinders Ranges NP is één van de laatste gebieden waar de geelvoetrots-kangoeroe nog algemeen voorkomt. Sinds de tijd dat dingo's uit het park zijn verdwenen en er permanente waterputten zijn aangelegd voor vee, zijn de aantallen van de rode reuzenkangoeroe, de westelijke grijze reuzenkangoeroe en de wallaroe toegenomen. De borstelstaart kangoeroerat was lange tijd uitgestorven in dit nationale park, maar deze kleine kangoeroe is aan het begin van de 21e eeuw geherintroduceerd. Andere opvallende diersoorten in de Flinders Ranges zijn onder andere de emoe, de wigstaartarend en de Goulds varaan.

Het voorjaar (sep-dec) is de beste tijd voor een bezoek. Het is dan nog minder heet en u wordt overweldigt door de schoonheid van de enorme hoeveelheid wilde bloemen.

U kunt het gebied met een georganiseerde tour verkennen of zelf per 4WD huurauto. Het is ook mogelijk om een spectaculaire rondvlucht over Wilpena Pound te maken. Aanbieders hiervan vindt u bij de accommodaties Rawnsley Park Station en Wilpena Pound Resort

Arkaroola
Arkaroola ligt aan de uiterste noordzijde van de Flinders Ranges, 700 km ten noorden van Adelaide. Het wildlife sanctuary was eens een boerderij. Arkaroola ligt aan de rand van de Gammon Ranges, nabij een aantal historische plekken (zoals de Bolla Bollana Smelter Ruins) en een geothermisch aktief gebied (zoals de Paralana Hotsprings) en Mt Painter. In het gebied liggen enkele van de oudste rotsformaties ter wereld. Hier is namelijk een graniet ontdekt die 1,5 miljard jaar oud is. Arkaroola is alleen bereikbaar via onverharde wegen (het is verhard tot aan Copley).

Wilpena Pound
Wilpena Pound is een bijna cirkelvormige rotsformatie dat lijkt op een door de natuur gevormd amfitheater. Het is het meest karakteristieke punt in de Flinders Ranges. Saint Mary Peak, met 1170 meter het hoogste punt van de Flinders Ranges, maakt onderdeel uit van de Wilpena Pound.

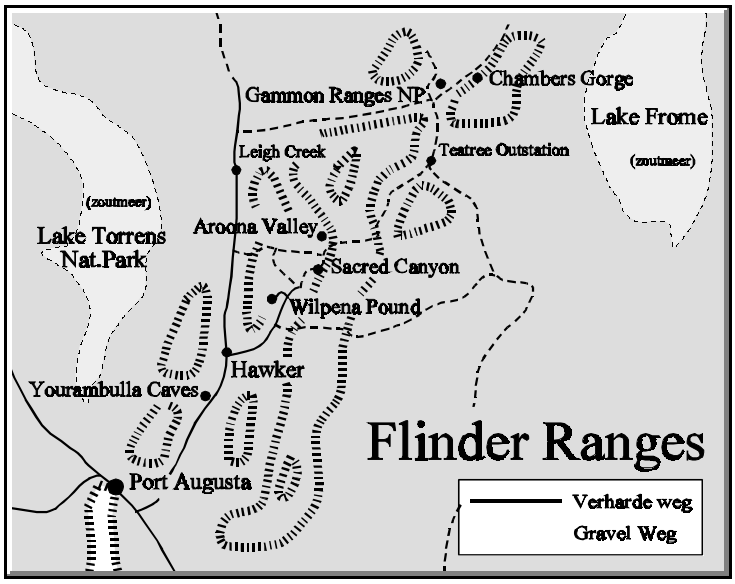

Gawler
De plaats Gawler ligt 41 km ten noorden van Adelaide, aan de westzijde van de Barossa Valley. De plaats heeft ongeveer 19.000 inwoners. Het ligt ingesloten tussen de twee armen van de Para River, aan de voet van de Mt. Lofty Ranges. Gawler heeft - net als Adelaide - in het centrum een rechtlijnig stratenpatroon, ontworpen door Col. William Light. De fraaie Victoriaanse bouwstijl van de vele historische gebouwen geven het plaatsje een aangename sfeer. Gawler vormt het centrum van de omliggende agrarische regio.

Sturt Highway
De 959 km lange Sturt Highway vormt de hoofdverbinding tussen Sydney en Adelaide (National Route 20). Deze weg begint op de afsplitsing van de Hume Highway nabij Gundagai, ten zuidwesten van Sydney. Hierna gaat de weg min of meer richting het westen, door het noordwesten van Victoria en verbindt de steden Wagga Wagga, Narrandera, Hay, Balranald, Mildura, Renmark en Gawler met elkaar. De weg gaat verder vanaf Gawler zuidwaarts richting Adelaide samen met de Main North Road. De weg is over de gehele lengte uitgevoerd als tweebaansweg, alhoewel er wel op een aantal plaatsten inhaalstroken zijn aangelegd.

De Sturt Highway is genoemd naar Charles Sturt, die het zuidwesten van New South Wales, de Murrumbidgee River, de Murray River en enkele delen van de woestijnen van centraal Australië verkende in de jaren '30 van de 19e eeuw.

De Sturt Highway heeft verbindingen met de volgende wegen:

- Newell Highway bij Narrandera
- Mid-Western Highway bij Hay
- Mallee Highway bij Balranald
- Murray Valley Highway ten oosten van Euston
- Silver City Highway bij Buronga
- Calder Highway bij Mildura
- Barossa Valley Highway bij zowel Nuriootpa en Gawler.
- Main North Road bij Gawler

Great Victoria Desert
De Great Victoria Desert is een dorre woestijnachtige ecoregio in het westen van South Australia (en gedeeltelijk ook in Western Australia). Het landschap van de woestijn bestaat uit kleine zandheuvels, grasland en zoutmeren.

De woestijn is meer dan 700 kilometer breed (van west naar oost) en bedekt een gebied van 424.400 km². Ten westen van de woestijn ligt de Western Australia Mallee shrub ecoregio, ten noordwesten de Kleine Zandwoestijn, ten noorden de Gibson Desert en de Central Ranges xeric shrublands, ten oosten de Tirari Desert en de Sturt Stony Desert en ten zuiden de Nullarbor Plain. Vanwege de droogte van de woestijn is er bijna geen landbouw mogelijk in het gebied. Ook is de woestijn beschermd natuurgebied.

De neerslag in de woestijn is laag, met een gemiddelde van 200 tot 250 millimeter per jaar. Grote onweersbuien komen wel veel voor in de Grote Victoriawoestijn, met een gemiddelde van 15 tot 20 per jaar. In de zomer kan de temperatuur overdag oplopen tot 32 – 40 graden °C. In de winter is de maximumtemperatuur 18 tot 23 °C.

De woestijn wordt bewoond door veel verschillende Aborigines, waaronder de Kogara en de Mirning. Verder staat de woestijn bekend om zijn vele reptielen, waarvan er ruim 100 soorten leven.

In 1875 was de Britse ontdekkingsreiziger Ernest Giles de eerste Europeaan die de woestijn doorkruiste. Hij vernoemde de woestijn daarna naar de toenmalige Britse koningin, Victoria van het Verenigd Koninkrijk.

Kangaroo Island
Kangaroo Island is het op twee-na-grootste eiland van Australië (na Tasmanië en Melville Island). Het heeft een oppervlakte van 4.405 km² en een omtrek van 509 km. Kangaroo Island is 145 km lang en tussen de 30 en 57 km breed. Het hoogste punt is 307 meter boven zeeniveau en bevindt op het plateau aan de noordkust.

Kangaroo Island ligt zestien km voor het vaste land. Het eiland heeft zich ongeveer 9.000 jaar geleden van het vaste land losgemaakt, door een stijging van de zeespiegel. Aan deze situatie is het te danken, dat er zich een eigen soortenvariëteit kon ontwikkelen, beschermd tegen verwoestende invloeden van de vossen en hazen, die uit Europa werden ingevoerd. Er ontstond één van de boeiendste natuurgebieden van Australië. Het is het leefgebied van grote aantallen niet schuwe snaveldieren, koala's, kangoeroes, wallabies en zelfs pinguins.

Aboriginals hebben het eiland enige tijd bewoond. In 1802 werd Kangaroo Island ontdekt en benoemd door de Engelse ontdekkingsreiziger Matthew Flinders. Hij werd gevolgd door de Fransman Nicolas Baudin, die een groot deel van Kangaroo Island in kaart bracht. Tegenwoordig dragen verschillende plaatsen op het eiland nog steeds een Franstalige naam.

Kingscote werd in 27 juli 1836 als eerste officiële nederzetting gesticht. Het was oorspronkelijk zelfs even de hoofdstad van South Australia, maar het stadje bleek niet te kunnen voldoen aan de waterbehoefte van de inwoners en werd daarom als hoofdstad vervangen door Adelaide.

Andere plaatsen op het eiland zijn American River en Penneshaw. Vanuit de laatste plaats vertrekt de veerboot naar Cape Jervis op het vasteland. De overtocht wordt in elke richting 4x per dag gemaakt en duurt 45 minuten. U dient hiervoor een reservering te maken.

Kangaroo Island heeft een bevolking van 4.400 mensen, waarvan er 1.800 in de hoofdstad Kingscote wonen. Productie van honing, wijn en wol zijn samen met het eco-toerisme de belangrijkste econo-mische pijlers van het eiland.

Als bezoekers doet u hier onvergetelijke indrukken op. U ziet hoe South Australia er al duizenden jaren uitziet: steile steenrotsen, hevig opspattend schuim, stille stranden, diepblauwe zee, reusachtige eucalyptusbossen, beschutte baaien en verborgen holen. Kangaroo Island vormt zonder twijfel een hoogtepunt van een reis door South Australia.

De voornaamste bezienswaardigheden op het eiland zijn:

- Flinders Chase NP: een natuurgebied dat aan de westkant van het eiland ligt. In Flinders Chase leven onder meer kangoeroes, koala's, vogelbekdieren en hoenderganzen. Vanuit het bezoekerscentrum zijn verschillende wandelingen te ondernemen.
- Cape du Couedic: één van de westelijkste punten van het eiland. Deze kaap is bekend om zijn kolonie Nieuw-Zeelandse pelsrobben en de Admirals Arch, een rotsformatie die een natuurlijke brug of boog vormt.
- Remarkable Rocks: een groep grote, door erosie in opmerkelijke vormen gesleten, rotsen op een klip boven de oceaan in het Nationaal park Flinders Chase.
- Seal Bay: toeristen kunnen samen met een gids het strand van Seal Bay bezoeken, waar een grote groep Australische zeeleeuwen te zien is.
- Hanson Bay: een goede plek om koala's in het wild te zien. Koala's zijn enkele tientallen jaren terug geïntroduceerd op Kangaroo Island en doen het opmerkelijk goed.
- Little Desert: zandduinen in de eucalyptusbossen aan de zuidkant van het eiland.

De belangrijkste trekpleister van Kangaroo Island is de natuur. Het eiland is grotendeels begroeid met eucalyptusbossen en boomsavannes.

Belangrijke redenen van het feit dat Kangaroo Island zo'n rijke natuur heeft zijn dat meer dan de helft van het eiland nooit gecultiveerd is en dat ruim 30% van het oppervlakte bestaat uit beschermd gebied. Er zijn vijf Wilderness Protection Areas (Ravine des Casoars, Cape Torrens, Western River, Cape Ganthaume, Cape Bouger), één nationaal park (Flinders Chase NP) en meerdere Conservation Parks. Bovendien ontbreken rode vossen en Europees konijnen op Kangaroo Island, twee soorten die op het vasteland grote schade hebben aangericht onder de inheemse zoogdieren door redatie en voedselconcurrentie.

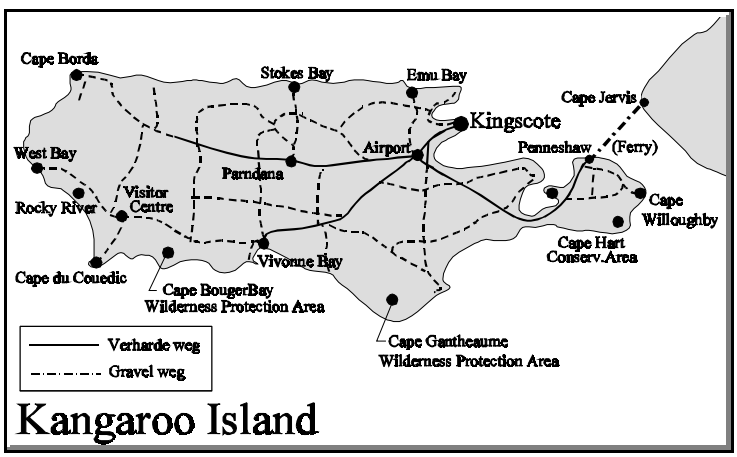

Er leven 22 zoogdiersoorten op Kangaroo Island, waarvan 19 inheems zijn: de mierenegel, de Kangaroo Island-kangoeroe, de tammarwallabie, de voskoesoe, de gewone kortneusbuideldas, de kleinste dwergbuidelrat, de endemische smalvoetbuidelmuis, 2 rattensoorten, 6 vleermuissoorten, de Australische zeeleeuw, de West-Australische pelsrob en de Nieuw-Zeelandse zeebeer. Drie soorten, de koala, de oostelijke koeskoes en het vogel-bekdier, zijn ingevoerd en overleven nog steeds op het eiland.

De reptielen worden op Kangaroo Island vertegenwoordigd door de varaan, de zwarte tijgerslang en de dwerg koperkop.

Op Kangaroo Island zijn 251 vogelsoorten waargenomen, waaronder enkele zeldzame soorten zoals de visarend en de bruine raafkaketoe. Andere opvallende vogelsoorten zijn de dwergpinguïn, het blauw koninkje, de regenbooglori, de boskalkoen, de hoendergans en de witbuikzeearend. Een ondersoort van de emoe leefde vroeger ook op Kangaroo Island. Deze loopvogel is echter tijdens het begin van de negentiende eeuw uitgestorven.

De reis van Adelaide naar Kangaroo Island duurt ongeveer 90 minuten naar Cape Jervis (op het Fleurieu Peninsula). Van hier vaart een auto- en passagiersboot naar Penneshaw op Kangaroo Island. De overtocht duurt nog geen uur. U kunt ook vanuit Adelaide per boot of vliegtuig naar Kangaroo Island reizen. Om het eiland te verkennen is een 4WD excursie met een ervaren gids aan te raden, omdat vele wegen onverhard en niet bewegwijzerd zijn.

American River

Het kleine rustige dorpje aan de oostzijde van Kangaroo Island vormt een goede basis om het eiland te verkennen. Het ligt ongeveer 25 km westelijk van Penneshaw, waar de ferry van het vaste land aankomt. American River ontving z'n naam vanwege een Amerikaans schip dat in 1803 in de wijde riviermonding strandde. De opvarenden bouwden uiteindelijk een nieuw zeilschip van lokaal hout.

Bij American River stroomt een rivier uit in Pelican Lagoon, een fraaie lagune die door 5 eilandjes van de zee wordt gescheiden. De lagune is een beschermd natuurpark en vormt het broedgebied voor veel watervogels, zoals pelikanen. 'S Avonds ziet u rond het plaatsje vaak wallabies, possums en andere nachtdieren te voorschijn komen.

Flinders Chase National Park

Het Flinders Chase NP is vernoemd naar Matthew Flinders (1774–1814), de kapitein van de Royal Navy die grote delen van South Australia heeft verkend. Het Flinders Chase NP is, met een oppervlakte van 328 km², het grootste beschermde gebied van Kangaroo Island. Het nationale park ligt in het zuidwesten van het eiland. Flinders Chase NP is via een onverharde weg te bereiken vanaf Kingscote.

Het Flinders Chase NP werd opgericht in november 1919. Sinds de oprichting heeft de park al een belangrijke rol in het beschermen van diersoorten die elders in Australië zeldzaam werden. Onder meer de tammarwallabie, de hoendergans en de geelstaartraafkaketoe zijn algemene diersoorten in Flinders Chase NP die elders zeldzaam geworden zijn. In 1923 werd de koala geïntroduceerd, gevolgd door het vogelbekdier in 1928. Beide diersoorten leven tegenwoordig nog steeds in Flinders Chase National Park.

Naast wilde dieren bevinden zich in Flinders Chase NP ook twee geologische bezienswaardigheden, de Admirals Arch en de Remarkable Rocks. De Admirals Arch is een rotsformatie die een natuurlijke brug of boog vormt en deze bezienswaardigheid bevindt zich bij Cape du Couedic, de zuidwestpunt van Kangaroo Island. Deze kaap staat ook bekend om de grote groep Nieuw-Zeelandse zeeberen die er leeft. De Remarkable Rocks is een groep van grote, door erosie in opmerkelijke vormen gesleten, rotsen op een klip boven de Zuidelijke Oceaan.

Noordkust
Bij de beschutte stranden aan de noordkust van Kangaroo Island kunt u ook prima zwemmen en duiken. Er leven zo'n 250 soorten vissen in allerlei kleuren en maten, en u heeft kans om zeehonden en dolfijnen tegen te komen tijdens een duikexcursie. Er worden dagelijks duiktrips georganiseerd vanuit Kingscote. In de verradelijke kustwateren van de noordkust vindt u ook ruim 60 aangespoelde schepen, die u onder water kunt bekijken.

Kingscote
Kingscote werd in 27 juli 1836 als eerste officiele nederzetting gesticht. Het was de oorspronkelijke hoofdstad van Zuid Australie, maar het stadje bleek niet te kunnen voldoen aan de watervereisten van de inwoners en werd daarom als hoofdstad vervangen door Adelaide.

Kingscote ligt aan Nepean Bay. Het plaatsje zelf ligt bovenop een klifpartij. Als u de kliffen aan de zuidzijde volgt leiden deze u naar de monding van de Cygnet River. Bij de monding van de rivier ziet u in de moerassen veel watervogels. Noordelijk van Kingscote worden de kliffen geleidelijk aan lager naarmate u meer bij Reeves Point komt (de locatie van de eerste settlement op het eiland en uberhaupt van SA). Onderaan de kliffen ziet u vaak kleine pinguins nesten, nabij de Wharf ziet u pelikanen die door de vissers worden gevoerd.

In Kingscote ligt het Hope Cottage Folk museum, waar u kunt zien hoe de mensen hier in vroeger tijden leefden. In het plaatsje vindt u ook nog een klein fabriekje voor eucalyptus olie en yacca gum.

Kingscote ligt 57 km van Penneshaw, waar de ferry aankomt van het vaste land. Er loopt een verharde tweebaansweg tussen Penneshaw en Kingscote. Kingscote heeft een vliegveld, waar vandaan 3x daags lijndiensten worden onderhouden naar Adelaide.

Penneshaw
Penneshaw is het meest oostelijke punt van Kangaroo Island. Het ligt ongeveer 57 km van Kingscote. Er is eigenlijk niet veel meer dan een haven, die het vertrekpunt is van de ferry naar Penneshaw op Cape Jervis op het vaste land. Er zijn elke dag vier boten in elke richting over de Backstairs Passage. Hiervoor dient u van te voren een reservering te maken, de overtocht duurt circa 45 minuten.

Seal Bay
Aan de zuidkust van Kangaroo Island vindt u Seal Bay Conservation Park, waar u een grote groep van circa 500 zeeleeuwen kunt zien. Het park is in 1972 opgericht om de zeeleeuwen te beschermen. Daarom kunt u niet overal in het park komen, omdat de zeeleeuwen daar hun jongeren opvoeden. In het park zijn lookouts, een loopbrug en plaatsen om te picknicken ingericht. Ook is het mogelijk om met een gids een rondleiding te maken.

Lake Eyre National Park
Het Lake Eyre is het grootste zoutmeer in Australië. Het ligt in het noordoosten van South Australia, ten zuiden van de Simpson Desert en ten westen van de Tirari Desert. Het meer bestaat uit twee delen: het grote Lake Eyre North en het kleinere Lake Eyre South. Deze meren zijn met elkaar verbonden door het natuurlijke Goyderkanaal. Beide meren liggen grotendeels in het Lake Eyre NP. Het laagste punt van het land (ca. 15 meter onder zeeniveau) is gesitueerd in het Lake Eyre North.

Op 17 juli 1964 brak Donald Campbell hier het wereld-snelheidsrecord op land aan het stuur van zijn Bluebird-Proteus CN7. Hij bereikte een snelheid van 648,73 km/u.

Mannum
Mannum is een klein havenplaatsje aan de Murray River. Het plaatsje is de vertrekplaats voor cruises over de Murray. Vanaf Mannum kunnen raderboten stroomopwaarts varen tot aan Albury (op de grens met NSW). Cruiseschepen die hier vertrekken zijn ondermeer de Murray Princess, Proud Mary en PS Marion.

Mannum werd in 1852 gesticht en heeft ondertussen ca. 3000 inwoners. Er is een museum gewijd aan de rivier-scheepvaart en de komst van de ontdekkingsreiziger Charles Sturt naar de plek waar nu Mannum ligt. Langs de rivier wordt veel gevist.

De Murray vormt een onderdeel van het 3.750 kilometer lange gecombineerde Murray-Darlingriviersysteem, dat zich uitstrekt over de vier Australische deelstaten in het zuidoosten van Australië. De Murray River heeft maar een gering watervolume (met 0,89 m^3/s waterdebiet), veel water verdampt onderweg vanwege het droge woestijnklimaat in haar stroomgebied. De Murray River ont-springt in de Great Dividing Range in New South Wales en het zuiden van Queensland De rivier stroomt in eerste instantie naar het noordwesten, alvorens af te buigen en 500 kilometer zuidwaarts te stromen. De wateren van de Murray stromen door verschillende meren, waaronder Lake Alexandrina en de Coorong, voordat hij bij Murray Mouth in de Zuidelijke Oceaan uitmondt.

De eerste Europeanen die de Murray River verkenden, waren Hamilton Hume en William Hovell, die de rivier in 1824 over-staken op de plek waar nu Albury ligt. Hamilton Hume noemde de rivier Hume River, naar zijn vader. In 1830 bereikte Kapitein Charles Sturt de rivier na de Murrumbidgee te hebben bevaren, en noemde de rivier Murray, als eerbetoon aan de toenmalige Britse staatssecretaris van Oorlog en Koloniën, Sir George Murray. Hij wist niet dat dit dezelfde rivier was die Hume en Hovell al eerder hadden gezien, een stuk stroomopwaarts. Sturt zette zijn reis voort en bereikte uiteindelijk de monding van de rivier bij Murray Mouth. Dit gebied werd later zorgvuldiger onderzocht door kapitein Collet Barker in 1831. In 1852 bouwde Francis Cadell een kano en werd de eerste Europeaan die de gehele rivier afvoer.

Vanaf de 19e eeuw echter werden op de rivier stoomboten ingezet voor transport. Rond 1860 voer er een dozijn boten over de rivier, vooral naar de goudvelden.

De Murray bevat een groot gehalte aan uniek rivierleven, onder andere inheemse vissen zoals de murraykabeljauw, forelkabeljauw, gouden baars, macquariebaars, zilverbaars, eel-tailed katvis, Australische spiering en western carp gudgeon. Verder komen er andere waterwezens in voor zoals de short-necked turtle, Murray River crayfish, broad-clawed yabbies en de large clawed shrimp.

De gezondheid van de Murray is flink verminderd sinds de Europeanen zich in Australië vestigden, gedeeltelijk door de regulatie van de rivier. Veel van de inheemse vissen zijn nu zeldzaam of bedreigd. Extreme droogtes in 2000–2007 hebben de rivier sterk aangetast.

Geïntroduceerde vissoorten, zoals de karper, Gambusia, weather loach, baars, forel en regenboogforel hebben ook een negatief effect op de inheemse vissen.

Vandaag de dag is het meeste verkeer op de rivier recreatief. Kleine privéboten worden gebruikt voor waterskiën. Woonboten zijn er een bekend verschijnsel, zowel als privé-eigendom als voor verhuur. Er zijn nog een aantal historische raderstoomboten in de vaart.

De Murray is natuurlijk ook een populair doel voor watersporters. Wie wil zwemmen, hoeft maar van de boot in het water te springen. De zandstranden bij Cobram en Barooga zijn bijzonder aantrekkelijk, om er een paar uur in de zon te luieren. Yarrawonga bij Lake Mulwala is het grootste binnenwater-sportgebied van Australië.

Marla
Marla is een 'service centre' aan de Stuart Highway, 400 km ten zuiden van Alice Springs en 200 km ten noorden van Coober Pedy. Marla ligt op de kruising van de Stuart Highway met de onverharde Oodnadatta Track, op zo'n 200 km van Oodnadatta. Marla ligt midden in de Australische Outback. Buiten het service centre is er geen bebouwing in en rond Marla.

Het plaatsje heeft slechts een paar honderd inwoners en kan zich handhaven in dit semi-woestijngebied doordat er een bron van water is, de Marla Bore. In Marla zijn onder andere een kleine supermarkt en een motel te vinden. Marla ligt aan The Ghan-spoorlijn; deze trein doet de plaats vier keer per week aan.

Slechts 35 km buiten Marla bevinden zich de Mintabie opaalvelden, die in South Australia minstens zo bekend zijn als Coober Pedy.

Marree
Marree is een kleine plaats met zo'n 70 inwoners. Marree ligt 685 km ten noorden van Adelaide, op de kruising van de Oodnadatta Track en de Birdsville Track. Het plaatsje ligt op 49 meter boven zeeniveau. Het gebied wordt vooral bewoond door Dieri.

De eerste Europese ontdekkingstocht door het gebied werd in 1840 uitgevoerd door Edward John Eyre. In 1859 bezocht ontdekkingsreiziger John McDouall Stuart het gebied. In 1883 bereikte de Central Australia Railway de plaats. Marree werd een belangrijk station voor vee-transport. De spoorweg werd later doorgetrokken naar Alice Springs (voltooid in 1929). Op dit traject reed de beroemde trein The Ghan. In 1980 werd de spoorlijn Adelaide - Alice Springs echter naar een meer westelijk gelegen traject verlegd, waardoor Marree haar spoor-verbinding naar de zuidkust verloor.

Birdsville Track
Mocht u er voor kiezen naar Queensland te gaan, dan kunt u de Birdsville Track volgen. Deze weg is voor 4WD terreinauto's meestal goed begaanbaar gedurende het droge seizoen. Wel dient u de nodige reserve brandstof mee te brengen.

Voor het bereiden van de Birdsville Track adviseren we een zgn. longwheelbase (LWB) terreinauto met 4-wiel aandrijving (4WD, bijv. een Toyota Landcruiser). De weg-conditie kan sterk verschillen. Denk eraan dat niet elke autoverhuurder toestaat dat zijn huurauto's over het Oodnadatta Track rijden. Er zijn ook zeer weinig tankstations langs de route en de brandstof die u onderweg kunt tanken is erg duur. Als de weg net gegrade is (met een bulldozer vlak gemaakt), dan kost het bereiden van de weg - zeker in het droge seizoen - weinig moeite. Maar soms is de weg uitgesleten door vrachtwagens en in slechte staat door regens, en dan is de Birdsville Track zelfs voor ervaren chauffeurs een uitdaging. U kunt de Birdsville Track berijden zonder speciale vergunning, als u tenminste de weg tussen Marree en Birdsville blijft volgen (voor bepaalde zijwegen heeft u wel een vergunning nodig).

Mount Gambier
Mount Gambier ligt grofweg halverwege Melbourne en Adelaide. De stad heeft ruim 22.000 inwoners en ligt op een hoogte van 190 meter. Het plaatsje Mount Gambier ligt aan de voet van de gelijknamige berg. Deze berg is een uitgedoofde vulkaan, waarvan niet helemaal duidelijk is wanneer deze voor het laatst is uitgebarsten. Volgens sommigen is dat 28.000 jaar geleden, volgens anderen slechts 4900 jaar geleden. Mount Gambier ligt temidden van een agrarisch gebied.

Blue Lake
De grootste attractie is het kratermeer Blue Lake. Dit is een uitgedoofde vulkaan, waar zich een meer in heeft gevormd met een donkerblauwe kleur. U kunt de scenic drive om het meer rijden, maar u kunt hier ook korte wandelingen maken naar de uitzicht-platforms. Het meer heeft een helder blauwe kleur. Het is één van de oorspronkelijk vier krater-meren op de berg Mount Gambier. Van de vier meren resten er nog slechts twee, de andere twee (Leg of Mutton Lake en Brownes Lake) zijn opgedroogd in de afgelopen 30 tot 40 jaar doordat het grondwaterpeil daalde. Het meer voorziet het dorp Mount Gambier van drinkwater.

Murray Bridge
Bij Murray Bridge kruist de Princess Highway de machtige Murray River. De Murray River is - met 2575 km lengte - de langste rivier van Australië. Door het gebrek aan een estuarium en vele zandbanken bij de monding kunnen schepen van zee niet de Murray opvaren.

In 1829 ontdekte Charles Sturt het gebied. Pas 25 jaar later vestigden zich hier de eerste kolonisten. Vanaf 1860 was Murray Bridge de plek - die toen nog Edward's Crossing heette - waar vee de rivier moest overzwemmen op hun tocht het oosten naar nieuwe boerderijen in meer westelijke delen van Australië. In 1879 werd bij Murray Bridge de eerste brug gebouwd over de Murray River. Een paar jaar later - in 1886 - werd ook een spoorbrug gebouwd voor de spoorlijn Melbourne - Adelaide.

In het begin van de 20e eeuw werden de oevers van de Murray ingepolderd, om vruchtbare grond voor boerderijen te winnen. De huidige brug stamt uit 1979.

Murray Bridge is een populaire watersport en sportvis bestemming. Bij het plaatsje liggen attracties als Dundees Crocodile Farm, Old Taliem Town en Monarto Zoological Park (een safaripark met Afrikaanse dieren).

Naracoorte
In 1994 werden de Naracoorte Caves toegevoegd aan de Werelderfgoedlijst vanwege het belang van de fossielen die in deze grotten te vinden waren. Het park heeft een omvang van 600 hectare, waarvan 305 hectare met 26 grotten tot het Werelderfgoed behoort.

Naracoorte Caves
De Naracoorte Caves vormen sinds 2001 een nationaal park. Er zijn in totaal 60 grotten in de Cave Range. De belangrijkste grot is de Victoria Fossil Cave, die in 1894 voor het eerst werd ontdekt. Maar de grot werd pas wereldberoemd oen in 1969 meer dan 93 fossielen van dieren werden gevonden in de grot, waaronder een aantal van dieren uit de oertijd die al lang zijn uitgestorven.

In 1994 werden de Naracoorte Caves toegevoegd aan de Werelderfgoedlijst vanwege het belang van de fossielen die in de grotten te vinden waren. Het park heeft een omvang van 600 hectare, waarvan 305 hectare met 26 grotten tot het Werelderfgoed behoort.

Gedurende duizenden jaren vielen dieren in de kalksteengrotten van Naracoorte Caves. Een groot aantal fossielen is gevonden, behorend tot bijna honderd verschillende diersoorten waaronder de buidelwolf, de buidelleeuw, de reuze kangoeroe en een grote herbivoor (een wombat van het formaat nijlpaard). Er is een bezoekerscentrum bij de grotten, waarvan een aantal toegankelijk zijn voor het publiek.

Nullarbor Plain
De Nullarbor Plain is een vlakte in het westen van South Australië. Het is een bijna boomloos gebied dat ten noorden van de Grote Australische Bocht ligt. Het woord 'Nullarbor' is afgeleid van het Latijnse nullus, dat niets betekent, en arbor dat boom betekent. De naam van de Aboriginals voor deze regio is Oondiri, dat waterloos betekent. Het gebied beslaat ongeveer 200.000 km². Op het breedste punt strekt de Nullarbor Plain zich 1200 kilometer uit van oost naar west. Het gebied vormt nog steeds een barrière voor reizigers die reizen tussen South Australia en Western Australië.

Oodnadatta
Oodnadatta is een klein plaatsje, gelegen op een hoogte van 112 meter boven zeeniveau en op 1011 km ten noorden van Adelaide. Het plaatsje heeft ruim 200 inwoners en kan bereikt worden via een onverharde weg vanuit Coober Pedy of via de Oodnadatta Track van Marree naar Marla. De naam is afgeleid uit het Arrernte waarin utnadata bloesem betekent. Oodnadatta ligt midden in een gortdroog woestijngebied.

John McDouall Stuart verkende de regio in 1859. De route die Stuart in kaart bracht tijdens zijn reizen tussen 1857 en 1862 werd als basis genomen voor de Overland Telegraph Line - het nieuw aan te leggen telegraafnetwerk. In 1890 werd Oodnadatta het eindpunt van een spoorlijn uit het zuiden, totdat de spoorlijn in 1928 verlengd werd naar Alice Springs. Sinds The Ghan-spoorlijn in 1981 verlegd werd naar een nieuw meer westelijk gelegen traject, is Oodnadatta een rustige nederzetting geworden met voornamelijk inheemse Australische bewoners (aboriginals). Oodnadatta is ook de plaats waar de hoogste temperatuur van Australië is gemeten: 50,7°C.

Oodnadatta Track
Voor avonturiers is het berijden van de Oodnadatta Track een uitdaging. De weg is onverhard en niet altijd even comfortabel. De weg doorkruist het droogste gebied van South Australia en passeert het Oodnadatta en het zuidelijke deel van Lake Eyre.

Traditioneel gezien is de weg een Aboriginal handelsroute. Langs de weg bevinden zich een aantal bronnen, die water krijgen uit het Groot Artesisch Bekken. De bekendste bron is die nabij Coward Springs.

Later werd deze route, vanwege de aanwezigheid van dit water, gekozen voor de Central Australian Railway, de oorspronkelijke route van The Ghan. Overblijfselen van de spoorlijn en telegraafstations zijn nog steeds te zien langs de weg. Heden ten dage volgt de Oodnadatta Track de route van de voormalige spoorlijn.

Voor het bereiden van de Oodnadatta Track adviseren we een zgn. longwheelbase (LWB) terreinauto met 4-wiel aandrijving (4WD, bijv. een Toyota Landcruiser). De weg-conditie kan sterk verschillen. Denk eraan dat niet elke autoverhuurder toestaat dat zijn huurauto's over het Oodnadatta Track rijden. Er zijn ook zeer weinig tankstations langs de route en de brandstof die u onderweg kunt tanken is erg duur.

Als de weg net gegrade is (met een bulldozer vlak gemaakt), dan kost het bereiden van de weg - zeker in het droge seizoen - weinig moeite. Maar soms is de weg uitgesleten door vrachtwagens en in slechte staat door regens, en dan is de Oodnadatta Track zelfs voor ervaren chauffeurs een uitdaging. U kunt de Oodnadatta Track berijden zonder speciale vergunning, als u tenminste de weg tussen Marla en Marree blijft volgen (voor bepaalde zijwegen heeft u wel een vergunning nodig).

Onderweg komt u een aantal roadhouses tegen, bijvoorbeeld bij Marree, 100 km vanaf Leigh Creek, of William Creek, 300km vanaf eerstgenoemde plaats. William Creek is bekend in heel Australië - het bestaat louter uit één pub. Er wonen officiëel 11 mensen. Ga zeker kijken in de pub. Ieder jaar is er een outback festival, waar bijna alles mogelijk is. Men komt zelf vanuit Sydney om er mee te feesten...

Port Augusta
Port Augusta ligt ongeveer 320 km ten noordwesten van Adelaide aan het noordelijke uiteinde van de Spencergolf. Port Augusta is een belangrijke havenplaats, het heeft ongeveer 14.000 inwoners. Er is een groot aantal historische gebouwen, die u tijdens een "Heritage Walk" kunt bezichtigen. Ook zijn er verschillende musea, waar-onder het Homestead Park Pioneer Museum, met onder meer een 130 jaar oude homestead.

In 1852 werd aan de natuurlijke haven in de Spencergolf de nederzetting Port Augusta gesticht. 26 jaar later begon hier de aanleg van de spoorlijn, die de noordkust met de zuidkust van Australië moest verbinden. De eerste spoorlijn werd aangelegd tot aan Alice Springs. Pas in 2003 werd de zuid-noord verbinding voltooid tot aan Darwin.

Port Augusta is ook een belangrijke tussenstop van de East West Transcontinental, de spoorverbinding die het oosten van Australië verbindt met Perth. Deze spoorlijn loopt dwars over de gortdroge Nullarbor Plain. Ten noorden van de stad ligt het Flinders Ranges NP.

Spencergolf
De Spencergolf is westelijke van twee grote baaien aan de zuidkust van Australië. De Spencergolf ligt tegenover de Grote Australische Bocht. De Spencergolf is 322 km lang en aan het zuidelijk uiteinde 129 km breed. De westkust wordt gevormd door het Eyre Peninsula, de oostkust door het Yorke Peninsula. Het Yorke Peninsula scheidt de Spencergolf van de kleinere St. Vincentgolf. De grootste plaatsen aan de golf zijn Whyalla, Port Pirie en Port Augusta.

Port Pirie
Port Pirie is een haven- en industriestad, die ongeveer 224 km ten noorden van Adelaide ligt (aan het oostzijde van de Spencergolf). De stad is - met ongeveer 13.500 inwoners - de zesde stad van South Australia De stad heeft de grootste smeltoven voor lood ter wereld, uitgebaat door het bedrijf Nyrstar – de oven verwerkt ook de metalen zilver, zink, koper en goud.

Voordat Europeanen zich hier vestigden, werd deze plek bewoond door de inheemse stam Nukunu. De plaats werd Tarparrie genoemd, waarvan wordt aangenomen dat het "modderbeek" betekent. Als eerste Europeaan zag Matthew Flinders deze plek in 1802 vanaf de boot waarmee hij de Spencergolf verkende. De eerste ontdekking over land staat op naam van ontdekkingsreiziger Edward Eyre toen hij de gebieden rondom Port Augusta verkende. John Horrocks

ontdekte voorts een pas door de Flinders Ranges naar de kust; deze pas wordt nu Horrocks Pass genoemd.

Toen de stad in 1845 werd gesticht, werd hij in eerste instantie Samuel's Creek genoemd, naar de ontdekker van Muddy Creek: Samuel Germein. In 1846 veranderde gouverneur Robe de naam in Port Pirie Creek naar het schip John Pirie, het eerste vaartuig dat de kreek bevoer. In 1848 kochten Matthew Smith en Emanuel Solomon 34 hectare grond waar ze de stad bouwden die nu bekend staat als Port Pirie.

Landmeter Charles Hope Harris bracht de stad in december 1871 in kaart. De straten, die evenwijdig aan dan wel loodrecht op de rivier lopen, werden vernoemd naar familieleden van het Hoofd Landmeting van Zuid-Australië, George Goyder. In 1873 werd het stuk land van Smith en Solomon opnieuw opgemeten, en Solomontown genoemd. Op 28 september 1876 werd Port Pirie officieel een gemeente, met een bevolking van 947.

De smelter werd gebouwd in 1889. In 1934 was deze dermate gegroeid dat het 's werelds grootste loodsmelter was geworden. Het bedrijf Broken Hill Associated Smelters verwerkt er lood- en zinkerts uit Broken Hill.

In 1953 werd Port Pirie tot "stad" verklaard (als eerste in de deelstaat South Australia). Het is de op één na grootste haven van South Australia. Het heeft een elegante hoofdstraat en enkele interessante historische gebouwen.

Renmark
Het aan de Murray River gelegen plaatsje Renmark is het oudste en grootste plaatsje in de Riverland regio. Het plaatsje ligt 256 km oostelijk van Adelaide en 145 km westelijk van Mildura (in Victoria). De naam van de plaats was oorspronkelijk Bookmark. Het werd ooit gesticht door twee Canadese broers - George en William Chaffey, die langs de rivier hier een schema van irrigatiewerken aanlegden. Hun huis - Olivewood Homestead - is nu een museum dat uitleg geeft over de irrigatiewerken langs de rivier. Renmark is nog steeds het centrum van de meest productieve land- en tuingebieden langs de Murray River. Er worden druiven, citrusfruit, steenfruit, groenten en bloemen verbouwd.

Net als in Mannum kunt u vanaf Renmark cruises maken over de Murray River of een huisboot huren voor een paar dagen en zelf - heerlijk in uw eigen tempo - een stuk van de rivier verkennen.

Robe
Robe is een klein, maar strategisch gelegen, plaatsje dat halverwege ligt op de route van het Grampians NP via de kustweg naar Adelaide. Robe ligt net ten zuiden van het Coorong NP, 350 km zuidoostelijk van Adelaide en 130 km noordwestelijk van Mount Gambier. Robe heeft een bevolking van ca. 800 inwoners.

Aboriginals waren de eerste bewoners van het gebied rond Robe Al snel na de eerste explorers arriveerden de eerste settlers. In 1846 was Robe de 3e haven van South Australia, vooral vanwege de export van wol en paarden. Vanaf het midden van de 19e eeuw werd de haven ook druk bezocht door goudzoekers op weg naar de goudvelden in Victoria (rond Ballarat).

Robe is vandaag de dag wat rustiger dan vroeger, maar vanuit de haven varen vissers uit op zoek naar kreeft en haai t.b.v. de export. Maar in het plaatsje zijn nog een groot aantal historische gebouwen bewaard gebleven, zoals het Customs House, Robe House en de Caledonian Inn.

Simpson Desert
De Simpson Desert ligt in centraal-Australië en strekt zich uit over de deelstaten Northern Territory, South Australia en Queensland. De woestijn beslaat een oppervlakte van ongeveer 170.000 km² en wordt begrenst door het MacDonnell gebergte (noordwesten), Channel Country (oosten), de Sturt Stony Desert en de Tirari Desert (zuidoosten) en Lake Eyre (zuiden).

Verschillende delen van de woestijn zijn beschermd. Het oostelijke deel (in Queensland) vormt het Nationaal park Simpson Desert. Het gedeelte in South Australia omvat drie afzonderlijke beschermde gebieden: het Nationaal park Witjira, het Regionaal reservaat Simpson Desert en het Conservatiepark Simpson Desert.

De Simpson Desert is een zandwoestijn met honderden parallelle rode duinen die een lengte hebben tussen de 300 en 500 km. De gemiddelde jaarlijkse neerslag bedraagt 130 ml, maar door de grote schommelingen die van jaar tot jaar optreden laat dit zich niet voorspellen. De zomertemperatuur bereikt limieten van meer dan 50°C.

Taliem Bend
Tailem Bend is een plaatsje bij de monding van de Murray Rivier, waar de rivier een scherpe bocht maakt naar de zee. Het plaatsje heeft ongeveer 1500 inwoners, het ligt bovenop zandsteen kliffen die door de rivier zijn uitgesleten. Het heeft geen haven, omdat de Murray River aan de monding zeer ondiep is en vol met zandbanken.

Tirari Desert
De Tirari Desert is een zandwoestijn in het noorden van SA. Het ligt ten westen van het zoutmeer Lake Eyre. In het Oligoceen en Mioceen lag in de Tirari Desert een groot meer, Lake Pitikanta, met omliggende wetlands. Destijds leefden verschillende soorten vissen, zoetwaterdolfijnen, krokodillen, schildpadden, flamingo's, vogelbekdieren, de eerste kangoeroes en buidelleeuwen in de Tirariwoestijn.

Woomera
Het dorp Woomera ligt op de zuidoostelijke uithoek van de Woomera Prohibited Area (WPA) en wordt door het Australische Ministerie van Defensie beheerd. Woomera ligt langs de Stuart Highway, halverwege tussen Port Augusta en Cooper Pedy. Woomera heeft ook een militair vliegveld.

In de jaren 1960 verbleven er meer dan 6000 wetenschappers en militairen en was het dorp voor buitenstaanders verboden terrein. Tegenwoordig is Woomera vrij toegankelijk — met onder meer een hotel — en verblijven er leven nog ongeveer 200 mensen. Binnen het WPA liggen echter een aantal plaatsen die belangrijk zijn voor de Aboriginals.

Woomera Prohibited Area (WPA)
De Woomera Prohibited Area is een wapentestterein van het Australisch leger. Het gebied beslaat zo'n 127.000 km², oftewel ongeveer een achtste deel van de deelstaat South Australia. Het is daarmee het grootste militair domein ter wereld.

De WPA is woestijngebied, merendeels vlak en bestaat uit steen- en zandvlakten en droge zoutmeren. Het in 1947 opgerichte gebied komt overeen met de Woomera Test Range, het eigenlijke wapentestgebied, dat erop gelegen is.

In de WPA worden raketten en munitie uitgetest, alsook andere proeven en trainingen uitgevoerd, door het leger. In de jaren 1960 voerde het Verenigd Koninkrijk hier ook kernproeven uit. In 2010 landde de Japanse ruimtesonde Hayabusa met materiaal van de planetoïde Itokawa in de WPA.

Queensland

Queensland wordt wel de Sunshine State van Australië genoemd, vanwege de aangename temperatuur grote hoeveelheid zonneschijn gedurende het hele jaar. De deelstaat ligt aan de oostkust van Australië en heeft een kustlijn van meer dan 5000km. U vindt er tal van badplaatsen, zoals Port Douglas, Palm Cove, Mission Beach, Airlie Beach, Noosa en Surfers Paradise.

Queensland is in oppervlakte (1.730.648 km²) de op één na grootste deelstaat en in bevolking (4,5 miljoen) de op twee na de grootste deelstaat van Australië. Queensland heeft ook de snelstgroeiende bevolking van Australië. Naar verwachting zal de staat in 2051 een bevolkingsomvang hebben van 7,5 miljoen (meer dan de staat Victoria).

Het noordelijk deel van Queensland ligt in de tropen, dat wil zeggen dat u hier qua klimaat met de regen- en droge tijd te maken heeft in plaats van met winter en zomer. Met name in het noordelijke kustgebied (Townsville en hoger) vindt u veel tropisch regenwoud. De beste tijd van het jaar om dit deel van Australië te bezoeken is van mei t/m november. Het binnenland van Queensland - ook wel de "Outback" genoemd - heeft een overwegend droog woestijn en savanne klimaat. In dit gebied vindt u weinig wegen en plaatsjes, het is een dunbevolkt agrarisch gebied.

Langs de oostkust van Queensland loot een bergketen - the Great Dividing Range - waar tal van valleien en kloven bezocht kunnen worden. Hier vindt u een aantal bekende natuurparken, zoals Lammington NP, Carnarvon Gorge en bij Cairns de Kuranda Gorge.

Voor de kust van Queensland liggen tal van paradijselijke eilanden - zoals de Whitsunday Islands, waar vaak luxe resorts zijn gebouwd voor een aangenaam verblijf. Ter hoogte van Gladstone strekt zich naar het noorden het grootste koraalrifstelsel ter wereld uit - het Great Barrier Reef. Dit prachtige rif kan op een aantal plaatsen met snelle boten worden bezocht, om te duiken en snorkelen.

De grootste- en tevens hoofdstad van Queensland is Brisbane, een levendige metropool met een modern hoogbouw centrum en uitgestrekte buitenwijken. Het centrum - met een mix aan moderne en historische gebouwen - ligt in een fraaie bocht van de Brisbane River. Ten oosten van de stad strekt zich Moreton Bay uit - geflankeerd door tal van zandeilanden. Op Moreton Island komen 's avonds dolfijnen aan het strand.

Queensland was oorspronkelijk een Britse kroonkolonie die in 1859 ontstond na afscheiding van New South Wales. De stad Brisbane startte oorspronkelijk als de Moreton Bay strafkolonie, waar convicts werden vastgehouden die opnieuw de fout ingingen, terwijl ze in New South Wales hun straf uitzaten. Na afscheiding werd de staat genoemd naar Koningin Victoria, de monarch ten tijde van de vestiging van de voormalige kolonie.

Geschiedenis in het kort:

1824	De Moreton Bay strafkolonie wordt gesticht.
1825	Brisbane wordt gesticht.
1839	Vervoer van veroordeelden wordt beëindigd.
1842	Vrije vestiging wordt toegestaan.
1859	De kolonie van Queensland wordt officieel gesticht.
1862	Queenslands westgrens wordt westwaarts van de 141ste naar de 138ste oostelijke lengtegraad opgeschoven.
1863	Eerste Chief Justice wordt aangesteld (Sir James Cockle).
1864	Dit jaar was een rampjaar voor Queensland: Maart - Grote overstromingen van de Brisbane River die het centrum van de stad bereikten. April - Branden verwoesten de westkant van Brisbanes Queen Street (het belangrijkste winkelgebied) December - Een andere brand (Brisbanes ergste ooit) verwoest de rest van Queen Street en aangrenzende straten
1865	De eerste stoomtreinen rijden in Queensland. De eerste rijdt van Ipswich naar Bigge's Camp (nu Grandchester).
1867	Queensland constitutie wordt geconsolideerd vanuit de bestaande wetgeving. Constitution Act 1867. Goud ontdekt in Gympie
1883	Queensland annexeert het zuidoosten van het eiland Nieuw-Guinea. Drie maanden later blijkt dit echter niet te worden toegestaan door de Britse koloniale overheid.
1891	De grote schaapscheerdersstaking leidt tot de formatie van de Arbeiderspartij (Labor Party).
1899	De werelds eerste regering gevormd door een Arbeiderspartij (Labor Party) (Premier Anderson Dawson) blijft één week aan de macht.
1901	Queensland gaat op in het Gemenebest van Australië.
1904	Vrouwenkiesrecht wordt ingevoerd tijdens de staatsverkiezingen.
1909	De Universiteit van Queensland wordt gesticht.
1920	Luchtvaartmaatschappij Qantas wordt opgericht om de outback van Queensland makkelijker te kunnen bereiken.
1922	De Legislative Council (eerste kamer) wordt ontbonden.
1928	De Royal Flying Doctor Service of Australia maakt haar eerste vlucht vanaf Cloncurry.

Queenslands bevolking is minder gecentraliseerd dan de rest van Australië. De hoofdstad Brisbane herbergt 45,5% van de totale bevolking van Queensland (2001). In de rest van Australië herbergen hoofdsteden gemiddeld 63,8% van de totale bevolking in een staat.

Queensland bestaat uit de volgende regio's:

- Brisbane & de Moreton Bay Area
- Capricorn Coast
- Fraser Coast (o.m. Fraser Island)

- Gold Coast
- Gulf Area
- Northern Tropical Queensland
- Queensland Outback
- Sunshine Coast
- Townsville & omgeving
- Whitsunday Coast

Onderstaand worden de belangrijkste plaatsen en streken in Queensland beschreven, in alfabetische volgorde.

Brisbane
Brisbane, de hoofdstad van Queensland, heeft het hele jaar een aangenaam subtropisch klimaat. Mede daardoor groeit de stad snel in omvang. Brisbane heeft momenteel ca. 1,7 miljoen inwoners en is daarmee de derde stad van Australië (na Sydney en Melbourne).

Brisbane ging in 1824 als strafkolonie van start en is vernoemd naar Sir Thomas Brisbane, toenmalig gouverneur van de deelstaat New South Wales. Toen Queensland in 1859 tot aparte deelstaat werd uitgeroepen werd Brisbane tot hoofdstad gekozen. Tot de Tweede Wereldoorlog ontwikkelde de stad zich langzaam. Tijdens WOII was het geallieerde hoofdkwartier van Generaal Douglas MacArthur in Brisbane gevestigd en speelde de stad een centrale rol in de strijd in het zuidwestelijk deel van de Stille Oceaan.

In 1982 organiseerde Brisbane de Gemenebestspelen en in 1988 vond de Wereldtentoonstelling in Brisbane plaats. Vanaf die periode heeft de stad een snelle groei doorgemaakt en is zij uitgegroeid tot de huidige metropool.

Het stadscentrum van Brisbane bestaat ondertussen uit moderne hoogbouw, afgewisseld door oudere gebouwen in Victoriaanse stijl. De buitenwijken daarentegen zijn zeer uitgestrekt en bestaan hoofdzakelijk uit laagbouw, met veel bungalows met zwembaden. Het leven in en rond Brisbane voelt aan zoals in Florida (USA).

De stad ligt langs de Brisbane River, zo'n 20 kilometer landinwaarts vanaf Moreton Bay. Langs de Brisbane rivier liggen mooie parken en boulevards. Het waterfront heeft een aantal jaren terug een metamorfose ondergaan, waardoor de stad heel aangenaam aanvoelt. Brisbane is vooral bij jonge toeristen populair, vanwege de twee grote uitgaansgebieden in de stad. In deze gebieden zijn veel clubs, bars, eet- en uitgaansgelegenheden. Brisbane heeft ook een grote universiteit.

In Brisbane vindt u twee grote musea, die zeker de moeite waard zijn om te bezoeken. De Art Gallery en het Queensland Museum vertellen u meer over het verleden en laten u kennis maken met kunst gemaakt door Aboriginals.

Daarnaast ziet u in de stad een aantal historische gebouwen, zoals City Hall en de Cathedral of St Stephan. Het is leuk om een boottocht te maken op de rivier, bijvoorbeeld naar het Lone Pine Koala Sanctuary. Maar er zijn ook interessante excursies buiten de stad, zoals naar Mount Coottha en naar Moreton Island (zie Moreton Bay).

Uitgaansgelegenheden in Brisbane:
- Era Bistro: Goed eten, goede wijn en goede tijden. In bistro Era kunt u hiervan genieten voor minder dan u verwacht. De Era ervaring omvat vele smaken en stemmingen. U kunt een á la carte gerecht bestellen, maar ook tapas en pizza's, geniet van uw favoriete cocktail in de lounge of drink een biertje aan de bar. *102 Melbourne Street, South Brisbane*

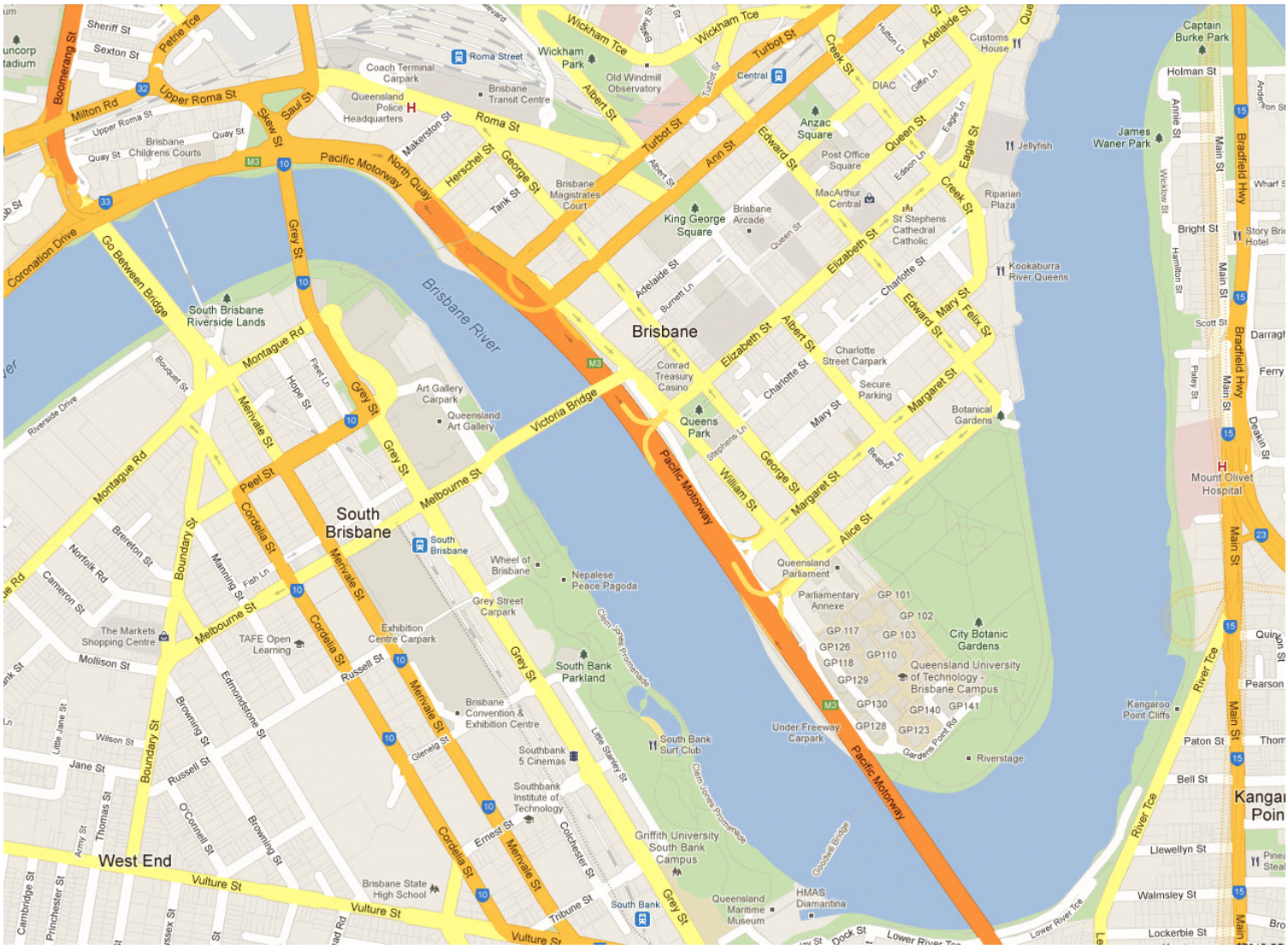

- Customs House: Op het universiteitsterrein vindt u Custom House. Hier kunt u binnen en buiten dineren met uitzicht op de rivier en Story Bridge. Eten in deze gezellige ontspannen sfeer is populair bij toeristen, bedrijven en locals. Gasten zijn verzekerd van uitstekend eten, fantastisch uitzicht en vriendelijk personeel. De keuken is internationaal met wisselend seizoensmenu. *The University of Queensland*
- Berkley's: Berkley's is gelegen in het hart van Sydney's Central District. In dit stijlvolle, moderne en elegante restaurant kunt u heerlijk dineren. Berkley's bied een á la carte restaurant, lounge, bar en wijnkelder. De keuken bevat Europese, Aziatische en mediterrane invloeden. Het restaurant is 7 dagen per week geopend voor ontbijt, lunch en diner. *Rendezvous Hotel Brisbane, 255 Ann Street*
- Belgian Beer Cafe Brussels: In een gerestaureerde bar uit 1920 bevind zich de Belgian Beer Cafe. Er hangt hier een warme sfeer waar u ontspannen een Belgisch biertje kunt drinken. In de tuin worden vaak zakelijke feestjes gegeven. *Corner Mary & Edward Street*
- Lure Lounge: De Lure Lounge is een mix van een modern interieur, verleidelijke ambiance en gevaarlijke cocktails. Begin of eindig uw avondje stappen hier. U vindt hier rustige plekken, een glanzende bar, een lounge en er worden diverse soorten muziek gedraaid. *28 McDougall Street, Milton*
- Zenbar: In 1996 opende de Zenbar haar deuren. Tegenwoordig word Zen gezien als een van de meest stijlvolle bars in Brisbane. U kunt hier heerlijk in de zon genieten van een kop koffie, een biertje of een exotische cocktail, zowel binnen als buiten. *Post Office Square, 215 Adelaide Street*

Queensland Art Gallery
In het Queensland Art Gallery vindt u ca. 11000 Australische en internationale schilderijen, beeldhouwwerken en kunst voorwerpen. Favorieten in het musea zijn schilderijen van B. Fletcher en R.G. Rivers. Toegang en rondleidingen zijn gratis.

Queensland Museum
In dit museum kunt u kennis maken met de geschiedenis, het cultureel erfgoed, de wetenschap en de verandering van Queensland. Een populaire bestemming voor schoolgroepen, het museum biedt ook leuke vakantie-activiteiten en een gevarieerd programma voor de jeugd. Toegang is gratis.

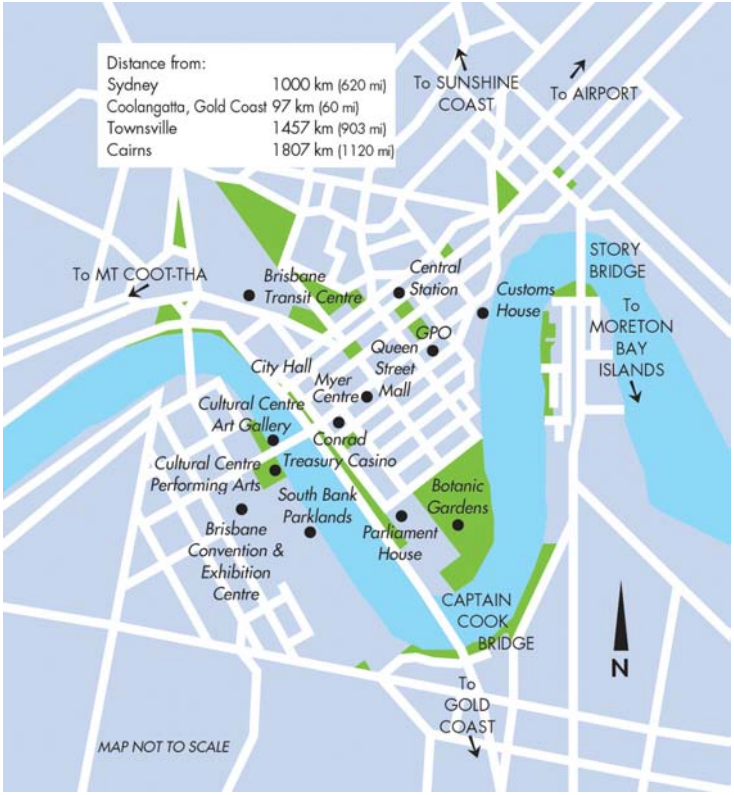

South Bank
South Bank is één van de leukste gedeeltes van de stad. Gelegen aan een oever van de Brisbane river, is dit de ideale plaats om lekker bij te komen. U vindt er een scala aan winkeltjes en terrasjes met uitzicht op het park en de rivier. Op zaterdagavond vinden er diverse openlucht-concerten plaats. De South Bank ligt direct tegenover het stadscentrum en is te voet te bereiken, maar er zijn ook watertaxi's op de rivier.

Vergeet ook vooral niet een bezoek te brengen aan South Banks Parklands, een lagune met een echt zandstrand midden in de stad. In het park is veel te doen, zo kunt u wandelen door het regenwoud, een hapje eten in een van de restaurants en cafés, in het weekend naar de markt gaan en genieten van straatartiesten. Afstammelingen van de Aboriginals houden hun tradities in ere tijdens zang- en dansvoorstellingen bij de Riverlife Mirrabooka.

In het South Bank Wildlife Sanctuary vindt u een overzicht van alle flora en fauna van Australie. Hier kunt u koala's aaien en een levensgrote slang om uw nek hangen.

Lone Pine Koala Sanctuary
Belangrijkste attractie in Brisbane is het Lone Pine Koala Sanctuary. Hier kunt u alles leren over koala's, u kunt ze zelfs vasthouden. Het Lone Pine Koala Sanctuary ligt aan de rand van het stadcentrum langs de Brisbane River, en is bereikbaar per boot vanuit het stadscentrum.

Mount Coottha
Vanaf Mount Coottha heeft u een geweldig uitzicht over de stad Brisbane. Mount Cootha ligt in het westen van de stad, een hoge heuvel die overal bovenuit steekt. U kunt met de auto naar de top van Mount Coottha rijden, waar een restaurant met terras ligt, dat een geweldig uitzicht biedt over de stad.

Botanical Gardens
De Botanical Gardens van Brisbane liggen aan de rand van het stadscentrum. De tuinen werden geopend in 1976. U vindt er meer dan 5000 verschillende soorten bomen, struiken en kruiden die typisch voorkomen in Queensland.

Cathedral of St. Stephan
De Cathedral of St. Stephan is ontworpen door Benjamin Backhouse. In 1874 is dit prachtige gebouw met symmetrische torenspitsen voltooid.

City Hall
In de neoklassieke City Hall komt al vanaf 1930 de gemeenteraad bijeen. De toren (92 m) is gebouwd in Italiaanse renaissancestijl en biedt een geweldig uitzicht over de stad.

University of Queensland
De University of Queensland is opgericht in 1909 en is de oudste universiteit van de deelstaat. Het is één van de topuniversiteiten van Australië. De centrale campus is gelegen in de wijk St. Lucia. Door een fusie in 1990 met het Queensland Agricultural College ontstond UQ Gatton. In 1999 opende de universiteit een campus in Ipswich. De Universiteit van Queensland heeft ruim 37.000 studenten uit meer dan 120 landen.

Brisbane River
De Brisbane River slingert zich een weg dwars door de stad, voordat hij uitmondt in Moreton Bay. De rivier is afgedamd bij de Wivenhoe Dam, waardoor Lake Wivenhoe is ontstaan. Dit meer vormt de belangrijkste voorraad drinkwater voor de stad Brisbane.

Overstromingen in Queensland 2010-2011
Sinds begin december 2010 werd Australië getroffen door een aantal overstromingen in de deelstaat Queensland. Naast Queensland dreigden half januari 2011 ook de deelstaten Victoria en Tasmanië door overstromingen getroffen te worden.

De overstromingen waren het gevolg van de tropische cycloon Tasha, gecombineerd met het La Niña-effect dat het sterkste was in de regio sinds 1973. Hierdoor viel er zeer veel neerslag. De overstromingen hebben geleid tot evacuaties en hebben 22 plaatsen en ongeveer 200.000 mensen getroffen. Het midden en zuiden van Queensland zijn het zwaarst getroffen waaronder de plaatsen Brisbane, Rockhampton, Emerald, Bundaberg, Dalby en Toowoomba. Er zijn 33 doden gevallen, van 15 mensen wordt aangenomen dat ze overleden zijn en 78 personen worden vermist.

Op 12 januari 2011 werden in de stad Brisbane, de hoofdstad van Queensland, de bewoners van ongeveer 6.000 woningen geëvacueerd.

Brisbane Forest Park
Ten noordwesten van het centrum van Brisbane vind je het Forest Park. Geniet hier van afgelegen kloven, uitgestrekte bossen en van het uitzicht op Moreton Bay. U vindt hier meer dan 800 soorten planten, waarvan veel zeldzame en bedreigde. Bij het informatie centrum zijn diverse wandelkaarten te koop, die u de mooiste plekjes in het regenwoud laten zien. Ook is er de mogelijkheid om een rondleiding te volgen. In het park vindt u diverse campings waar u kunt overnachten. Hiervoor dient u wel een vergunning aan te vragen.

Bruce Highway
De Bruce Highway, oftewel de Highway 1 tussen Brisbane en Cairns, is één van de belangrijkste wegen in Australië. Op de 1652 km rijdt u van een gematigd klimaat naar een tropisch klimaat. U ziet daarmee ook de natuur en het landschap veranderen. Bij Rockhampton kruist u de Steenbokskeerkring en komt u in de tropische zone terecht, het is ook hier waar het Great Barrier Reef ongeveer begint.

De Bruce Highway is vernoemd naar een voormalige politicus van Queensland, Henry Adam Bruce. Hij was de minister van wegenbouw van Queensland toen de weg halverwege de jaren 30 naar hem vernoemd werd.

De Bruce Highway is de grootste verkeersader in Queensland. Het was de bedoeling dat de weg alle belangrijke kustplaatsen met elkaar zou verbinden. Toch zijn er bij een aantal steden afsplitsingen gecreëerd om het verkeer beter te laten doorstromen en de druk op de steden te verkleinen. Hierdoor wordt de weg steeds korter gemaakt. Van Brisbane naar Cooroy loopt er parallelweg langs Gympie. Tot aan de Sunshine Coast is de weg vierbaans. De laatste 100km voor Cairns is ook vierbaans. Het tussen gelegen stuk is hoofdzakelijk tweebaans met af en toe inhaalstroken.

Verschillende belangrijke steden liggen langs de weg zoals Maryborough, Rockhampton, Mackay, Townsville, Thuringowa en Cairns. U kunt onderweg afslaan naar de Noosa (Sunshine Coast) en Hervey Bay (Fraser Island). De weg gaat ter hoogte van de Sunshine Coast langs de Glasshouse Mountains, de Gunalda Range, Mount Larcom, het platteland ten noorden van Rockhampton en daarna door suikerrietvelden, akkers en melkveeboerderijen. Het gebied is subtropisch en tropisch.

Het binnenland van South Queensland
Als u bij Brisbane landinwaarts gaat komt u in een agrarischgebied terecht.

Toowoomba
Toowoomba ligt ruim honderd kilometer ten westen van Brisbane, de hoofdstad van Queensland. Met bijna 120.000 inwoners is Toowoomba de op één na grootste stad van het Australische binnenland. Alleen de Australische hoofdstad Canberra heeft meer inwoners. De stad ligt op zo'n 700 meter boven zeeniveau, aan de rand van het Groot Australisch Scheidingsgebergte. Een bijnaam voor Toowoomba is "The Garden City" (de tuinstad).

De Dingo Fence is een 5320 km lang hekwerk dat is gebouwd om schapen in het zuidelijke deel van Australië te beschermen tegen dingo's. Aan het hekwerk werd begonnen in 1880 en vijf jaar later werd de bouw volbracht. Het hek overspant de gehele afstand van Jimbour, vlakbij Toowoomba aan de oostkust tot het Eyreschiereiland aan de Grote Australische Bocht en is 1,80 meter hoog. Door het hek nam de populatie van dingo's ten zuiden van het hek af en werden er minder schapen gedood, maar tegelijkertijd namen kangoeroes en konijnen sterk in aantal toe, wegens het wegvallen van hun natuurlijke vijand.

De Dingo Fence is één van de langste bouwwerken en het langste hek op aarde.

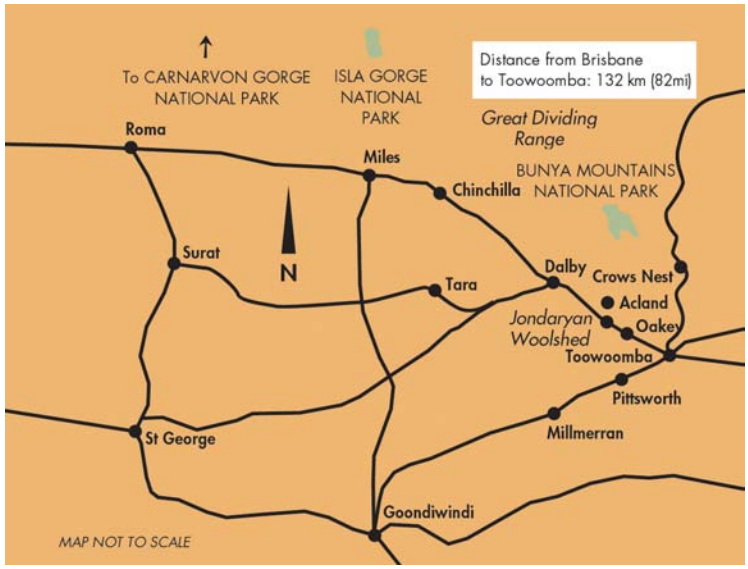

Ipswich
Ipswich ligt ongeveer 40 km ten zuidwesten van Brisbane aan de Bremer River. Ipswich is een plaats met ongeveer 140.000 inwoners, en functioneert inmiddels als een voorstad van Brisbane. Ipswich is het beginpunt van de Warrego Highway (landinwaarts naar Toowoomba, Dalby, Roma). Ipswich is vernoemd naar de Engelse stad Ipswich. De stad werd gesticht in 1827 als mijnbouwstad. In 1858 werd het een gemeente en in 1904 een stad.

Texas
Het dorpje Texas ligt in het zuidelijke binnenland van Queensland, aan de Dumaresq rivier tussen de plaatsen Goondiwindi en Tenterfield. Het wordt bestuurd vanuit het nabijgelegen Inglewood. Het dorp heeft zo'n 700 inwoners. Texas leeft vooral van de landbouw en tegenwoordig ook van het toerisme. Ook zijn er zilvermijnen en wordt er in de omgeving van Texas wijnen verbouwd. Het dorp heeft een museum, het Texas museum genoemd.

De Dumaresq River vormt een deel van de grens tussen de Australische staten Queensland en New South Wales. De Dumaresq is een zijrivier van de MacIntyre. Het stroomgebied van de Grensrivieren, waarvan de Dumaresq en de MacIntyre de belangrijkste zijn, strekt zich uit van de bergruggen in de Great Dividing Range in het oosten tot de uitgestrekte vlakten in het westen. De vallei met afzettingen van riviersediment is relatief smal in het oosten. Naar het westen neemt het verval af en wordt het landschap gekarakteriseerd door zacht glooiende heuvels en nemen de

rivierafzettingen toe, dat wil zeggen de riviervallei wordt breder. Andere plaatsen die aan de Dumaresq River liggen zijn Yelarbon en Bonshaw. De Bruxner Highway kruist de rivier iets ten zuiden van Texas. In de omgeving van de rivier worden wijngaarden aangetroffen. In vroegere tijden werd tabak verbouwd.

Murgon Fossil Site

Murgon Fossil Site is een vindplaats van fossielen uit het Vroeg-Eoceen, circa 54.6 miljoen jaar geleden. Murgon is gelegen in het zuidoosten van Queensland.

In het Vroeg-Eoceen waren Australië, Antarctica en Zuid-Amerika als laatste delen van het supercontinent Gondwana met elkaar verbonden. De verbinding tussen Australië en Antarctica verliep via Tasmanië. Bewijs voor de verbinding tussen Australië, Antarctica en Zuid-Amerika wordt door de fossielen van diverse diergroepen uit Murgon geleverd. Het klimaat was warm en vochtig met loofbossen en moerasbossen die de oude conifeerbossen uit het Krijt grotendeels hadden vervangen. De omgeving van Murgon was in het Vroeg-Eoceen vermoedelijk een moerasbos.

De moerasbossen van Murgon kenden een grote diversiteit aan diersoorten. In Murgon zijn fossielen van de oudst bekende Australische buideldieren gevonden. Het enige buideldier met hedendaagse verwanten op het continent is een nog naamloze buideldas van 25 cm groot. De opossummuis was een 20 cm grote omnivoor die zich voedde met zaden, vruchten en insecten. Een nauw verwante soort is bekend uit het Laat-Paleoceen van Peru. De opossummuizen komen tegenwoordig alleen nog in de bergstreken van Zuid-Amerika voor en de aanwezigheid van deze dieren in Murgon, waarbij één soort nauw verwant is aan een Zuid-Amerikaanse soort, is een belangrijk bewijs voor een connectie over land tussen Australië en Zuid-Amerika via Antarctica in het eerste gedeelte van het Cenozoïcum.

Buidelratten uit een andere orde, de Microbiotheria, ondersteunen deze hypothese verder. Tegenwoordig omvat deze orde nog slechts één soort, de monito del monte. Hoewel deze soort in de Andes leeft, blijkt het nauwer verwant aan de Australische soorten. Fossielen van microbiotheriën zijn met name bekend uit Zuid-Amerika, maar ook uit de Midden-Eoceense La Meseta Formation op Seymour Island bij Antarctica. In 2008 werd uiteindelijk ook een Australische vertegenwoordiger van de microbiotheriën beschreven. Dit buideldier was iets groter dan een muis en een boombewonende omnivoor.

Naast buideldieren leefden ook placentaire zoogdieren in deze periode al in Australië. Australonycteris clarkae is de oudst bekende vleermuis van het Zuidelijk Halfrond en één van de oudst bekende vleermuizen ter wereld. Ook het oudst bekende op de grond levende placentaire zoogdier van Australië is bekend uit Murgon, Tingamarra porterorum. Het was een primitief hoefdier behorend tot de Condylarthra die zich voedde met vruchten en insecten. De vondst van Tingamarra geeft aan de op de grond levende placentaire zoogdieren veel eerder dan aanvankelijk werd gedacht in Australië aanwezig waren en vermoedelijk het continent al hadden bereikt voordat het zich van Gondwana afsplitste. Mogelijk is de groep vervolgens weer uitgestorven in Australië om pas acht miljoen jaar geleden weer terug te keren in de vormen van muizen en ratten.

In Murgon zijn verder de fossielen gevonden van de enige bekende Australische salamanders en de oudst bekende zangvogel ter wereld, die een spanwijdte van 30 cm had. De verdere fauna van Murgon omvatte kikkers, waterschildpadden, krokodillen en wurgslangen. De krokodil was met een lengte tot twee meter het grootste dier in dit ecosysteem. De wurgslangen en de 80 cm lange Alamitophis tingamarra behoren tot de familie Madtsoiidae. Beide soorten zijn nauw verwant aan Argentijnse soorten uit het Laat-Krijt, een verdere ondersteuning van een verbinding over land tussen de twee continenten.

Warrego Highway

De Warrego Highway (A2) is een 750 km lange hoofdweg in het zuiden van Queensland. Het verbindt Brisbane met het binnenland van Zuid- en Centraal Queensland. De naam is afkomstig van de Warrego rivier, die aan het eindpunt van de weg ligt. De gehele weg maakt deel uit van de National Highway en vormt een deel van de verbinding tussen Darwin en Brisbane.

De weg begint aan het einde van de Ipswich Motorway, nabij Ipswich en gaat dan over de Great Dividing Range naar Toowoomba. Het eerste stuk tussen Ipswich en Toowoomba is een autosnelweg. Na Toowoomba kruist de weg de Darling Downs en gaat dan als tweebaansweg verder naar Roma en Charleville. Als u besluit om vanaf Brisbane of de Sunshine Coast naar het Carnarvon NP te rijden, dan biedt de Warrego Highway de snelste route.

Moreton Bay

Moreton Bay is een grote baai aan de oostkust ter hoogte van Brisbane. Moreton Bay wordt gescheiden van de Stille Oceaan door Moreton eiland, North Stradbroke-eiland en South Stradbroke-eiland. De Brisbane rivier en een aantal kleinere rivieren monden uit in Moreton Bay. Moreton Bay is vrij ondiep en zandig, maar een vaargeul maakt scheepvaart naar de Port of Brisbane mogelijk.

Moreton eiland heeft een beschermde status als Nationaal Park. De baai zelf omvat St Helena Island National Park en Moreton Bay Marine Park. Het beschermde zeegebied werd in 1993 ingesteld en heeft een oppervlakte van 3400 km². De beschermde wetlands, slikken en vaarwegen behoren tot de ecologisch gezondste in de regio. Afhankelijk van het jaargetijde kan men hier tot 25 % van alle Australische vogelsoorten aantreffen.

De baai is tevens het leefgebied van talloze andere diersoorten, waaronder dolfijnen, zeekoeien, haaien en schildpadden. Zeekoeien en schildpadden zijn bedreigde soorten aangezien ze kwetsbaar zijn voor aanvaring door boten. De baai is buitengewoon populair bij recreatievissers.

Moreton Island

Moreton Island ligt ca. 58 km ten noordoosten van Brisbane. Bijna het gehele eiland is Nationaal Park, waardoor de kustlijn, de zoetwatermeren, wetlands en bossen beschermd worden. Moreton Island is tevens een populaire vakantiebestemming voor liefhebbers van strand, natuur, vissen en walvissen kijken.

Moreton Island heeft een oppervlak van ca. 170 km² en de maximale lengte van noord naar zuid bedraagt 38 km. Het hoogste punt van Moreton Island is Mount Tempest, met een hoogte van 280 m is het de hoogste duin ter wereld. Cape Moreton in het uiterste noorden van het eiland is de enige rotspartij op het verder zandige eiland. Captain James Cook gaf de rotspunt in 1770 haar naam. Toentertijd werd gedacht dat deze deel uitmaakte van het vasteland.

Aan de westzijde van het eiland ligt een resort met een jetty. In het ondiepe water voor het resort komen dagelijk aan het eind van de middag dolfijnen, om gevoerd te worden. U kunt deelnemen aan het voeren, u staat dan tot uw middel in het water en de dolfijnen pakken de vis uit uw hand.

Er vaart 2x daags een ferry vanaf Brisbane naar Moreton Island en terug. Dit is een passagiersferry, op Moreton Island zijn alleen zandpaden en huurauto's (ook 4WD's) mogen niet op het eiland rijden. In aansluiting op de ferry is er een transferbus die u oppikt en terugbrengt naar belangrijkste hotels in Brisbane.

North Stradbroke Island
North Stradbroke Island ligt aan Moreton Bay, ca. 50km zuidoostelijk van Brisbane. Het eiland is 38 km lang en 11 km breed. Er zijn drie nederzettingen op het eiland, waarvan Dunwich de grootste is.

Dunwich werd in 1827 gesticht en startte als buitenpost voor gevangenen. De ondiepe wateren van Moreton Bay maakten transport van goederen naar de rivier Brisbane moeilijk. Schepen die goederen veelal vanuit Sydney aanvoerden, laadden hun goederen af te Dunwich. Vanaf Dunwich werden de goederen op platbodemschepen naar het vaste land getransporteerd. In die tijd was Dunwich niet meer dan een goederenoverslagplaats, waarbij gevangenen werden ingezet voor het laden en afladen van goederen. Tegenwoordig is Dunwich nog steeds een kleine nederzetting, waar de veerboten vanaf het vaste land aanleggen. Het 'Moreton Bay Research Station and Study Centre' van de Universiteit van Queensland is gevestigd in Dunwich.

Point Lookout - gelegen aan de oceaankant van het eiland - is de grootste toeristentrekpleister. De oostkant van het eiland heeft prachtig mooie zandstranden.

Het kleine Amity Point - aan de meest noordelijke punt van het eiland - is populair bij sportvissers. Een veerdienst zorgt voor een regelmatige verbinding tussen Cleveland (op het vaste land) en Dunwich aan de baaizijde van het eiland.

South Stradbroke Island
South Stradbroke Island ligt aan Moreton Bay, ca. 60km zuidoostelijk van Brisbane. Met een lengte van 22 km en een maximale breedte van 2,5 km is het eiland het kleinste van de twee Stradbroke Islands. In tegenstelling tot North Stradbroke Island ligt het eiland dichter bij het vaste land. In het noorden wordt het eiland door het Jumpinpin Channel gescheiden van North Stradbroke Island. Tot 1896 maakte het eiland deel uit van Stradbroke Island. Door een zware storm in dat jaar ontstonden er twee eilanden.

Het eiland leeft van het toerisme, maar op een veel kleinere schaal dan de nabijgelegen Gold Coast. Het eiland is aantrekkelijk voor toeristen die van rust houden. Er zijn enkele rustige campings op het eiland. De stranden aan de oostelijke zijde van het eiland zijn een paradijs voor surfers.

South Stradbroke Island bestaat voornamelijk uit zand, duinen en subtropische bossen. Het eiland kent ook een typerende flora en fauna. De Golden Wallaby wordt op het eiland aangetroffen.

Gold Coast - Surfers Paradise
100 km ten zuiden van Brisbane ligt de Gold Coast. Hier ligt de belangrijkste badplaats van Australië, Surfers Paradise. De Gold Coast staat bekend om haar zonnige en subtropische klimaat, haar stranden, haar ruime aanbod van toeristische attracties en een opmerkelijke skyline. Langs een kuststrook van 35km staan tientallen hoogbouw hotels met alle moderne faciliteiten. Dit alles maakt de stad de populairste vakantiebestemming van Australië.

De Gold Coast is met met bij een half miljoen inwoners de op één na grootste stad van Queensland en de op zes na grootste van Australië. 's Werelds grootste woontoren is te vinden in Gold Coast. De Q1 Tower is 323 meter hoog. Het Jupiter's Casino is één van de grootste en meest luxe casino's ter wereld. 's Avonds staat Surfers Paradise bol van het nachtleven.

Pretparken zijn er genoeg in de nabije omgeving van de Gold Coast. Tussen Coomera en Nerang (langs de Pacific Highway) liggen drie enorme pretparken; Warner Bros. Movie World, Dreamworld, Wet'n'Wild Water World en In Main Beach is Sea World te vinden.

Maar er is ook rust en natuur. In de directe omgeving van de Gold Coast liggen een drietal nationale parken: Lamington, Springbrook en Tamborine.

Het gebied biedt voldoende recreatiemogelijkheden en de meer dan zestig topgolfbanen bieden aan zelfs de meest doorgewinterde golfers een uitdaging.

Broadbeach
Broadbeach is één van de oudste en mondainste delen van de Gold Coast Het is het gedeelte waar Jupiters Casino ligt.

De skyline van Broadbeach is minder hoog dan bij Surfers Paradise. Broadbeach één van de beste plaatsen in de Gold Coast. Het biedt een combinatie van mooie rustige accommodaties, winkel plazas en brede stranden. Hier vindt u Broadbeach Mall, Pacific Fair, Oasis Shopping centre en Niecon plaza. In Broadbeach liggen relatief veel laagbouw familieresorts met grote zwembaden en vertier voor de hele familie.

Coolangatta
Coolangatta ligt aan het zuidelijke uiteinde van de Gold Coast. Hier liggen de mooiste stranden met de beste surf van de Gold Coast. De stranden worden geflankeerd door de kliffen van Point Danger - een schiereiland dat de grens met New South Wales markeert.

Rainbow Bay daarentegen is een beschutte baai, waar de kalme branding een veilig toevluchtsoord voor kleine kinderen biedt.

Verder noordelijk ligt Cape Greenmount, de perfecte plek om 's-ochtends vroeg de zonsopgang te zien over het kristalheldere water van Koraalzee. Elke tweede zondag van de maand worden hier marktstalletjes opgezet langs de waterkant, waar u lokale kunst en ambachten kunt bewonderen en kopen.

Het bekendste strand van de Gold Coast is Kirra Point. Kirra heeft hoge golven die allen geschikt zijn voor ervaren surfers, maar ook kleinere golven dichter bij de kust voor beginners. Het is een fantastische plaats om ervaren surfer bezig te zien en om tips op te doen als u zelf bezig bent om te leren surfen.

Ook bij Currumbin en Tallebudgera strekken zich prachtige zandstranden uit langs de kust. Het voordeel bij Coolangatta is dat de kust hier lang niet zo volgebouwd is als verder noordelijk langs de Gold Coast, bij Main Beach en Surfers Paradise. Hier vindt u hoofdzakelijk laagbouw hotels en apartementencomplexen voor een redelijke prijs.

Main Beach
Het mondaine Main Beach ligt aan de noordzijde van de Gold Coast. De kust splits zich hier. Op de 'Split' - een schiereiland langs de oceaan - ligt Seaworld, een pretpark met dolfijnen-shows, waterfunpark met eindeloze waterglijbanen, golfslagbaden, achtbanen en allerlei ander vertier voor het hele gezin.

In Main Beach vindt u een aantal van de meest luxe resorts van de Gold Coast, zoals Versace. Main Beach is het meer trendy gedeelte van de Gold Coast. Bezoek 's ochtends zoals de locals de beachcafés voor een luxe koffie, of met lunch de restaurants langs Tedder Avenue, waar de beste chefs van Australië hun kunsten vertonen. Maar u vindt bij Main Beach ook nog een aantal historische gebouwen en musea, dat het geheel wat allure geeft.

Main Beach is ook één van de levendigste delen van de Gold Coast, waar eigenlijk altijd wel wat gaande is. Er wordt 's avonds regelmatig vuurwerk afgestoken, er zijn festivals met straatoptredens, markten en straatpodia met livemuzieken, sportevenementen, allerlei dansfeesten etc. etc. Kortom, u hoeft zich hier niet te vervelen. Bij het Marina Mirage shoppingcomplex wordt elke zaterdag een boerenmarkt gehouden. En als u wilt bewegen kunt u een fiets huren en over de fietspaden langs de stranden fietsen, over de Nerang River naar Anzac Park, dat dicht tegen Southport Broadwater aanligt.

Southport
Southport is net als het meer noordelijk gelegen Broad Beach meer op vakantie voor families georiënteerd. U vindt hier veel water en jachthavens tussen de bebouwing. De plaats lijkt daardoor veel op Fort Lauderdale in Florida. Southport ligt van alle badplaatsen langs de Gold Coast het dichtst bij de pretparken Wet'n Wild, Warner Bros Movie World en Dreamworld. Ook kunt u van hieruit een excursie maken naar de Carlton Brouwerij bij Beenleigh, met rondleiding door de brouwerij, een uitleg over het bedrijf en uiteraard een bierproeverij.

Surfers Paradise
Surfers Paradise vormt het centrum van de Gold Coast, het ligt 78 kilometer ten zuiden van Brisbane. De badplaats is bekend om zijn hoge flatgebouwen, z'n uitgestrekte zandstranden, z'n glamour en vertier en z'n nachtleven. Hier vindt u enorm veel clubs, disco's, restaurants en talloze surfwinkels. Er zijn theaters waar wervelende shows worden opgevoerd, levendige comedy cafés en bioscoopcomplexen met de nieuwste films. De shoppingmogelijkheden zijn hier geweldig, alle luxe kledingmerken hebben hier hun eigen winkels en ook voor horloges, sierraden en andere verwennerijen kunt u hier eindeloos shoppen. In Surfers Paradise is eigenlijk alles wat in de overtreffende trap te vinden.

In 2005 werd er het Q1-gebouw geopend, met 323 meter de hoogste woontoren ter wereld en de op één na hoogste wolkenkrabber op het zuidelijk halfrond.

Het Q1-gebouw (Queensland Number One) is met zijn 323 meter hoogte het hoogste woongebouw ter wereld en de op één na hoogste wolkenkrabber op het zuidelijk halfrond (na de Eureka Tower in Melbourne). De Q1 is nummer 20 op de ranglijst van hoogste gebouwen ter wereld en de enige echte wolkenkrabber die de skyline van de Gold Coast domineert.

De Q1 is ontworpen door Atelier SDG, en zijn vorm is geïnspireerd door de Olympische Spelen van 2000, de Olympische toorts en het Sydney Opera House. Het gebouw werd ontwikkeld door de Sunland Group en gebouwd door Sunland Constructions. Het gebouw kreeg zijn naam als hommage aan het Australische Olympische roeiteam van 1920, dat Q1 heette.

Het oberservatiedek is op de 77e verdieping en is 's werelds enige observatiedek dat aan de kust ligt. Het gebouw wordt ondersteund door 22 palen, 2 meter in diameter, die tot 40 meter in de grond staan, waarvan 4 meter in vast gesteente. In totaal meet het gebouw 275 meter tot het dak, waarvan de spits 48 meter beslaat. Het belangrijkste materiaal is glas.

Op een hoogte van zestig verdiepingen is er een 10 verdiepingen hoge "miniregenwoudtuin", die 's nachts verlicht is.

De plaats staat internationaal ook bekend om zijn stratencircuit, waar jaarlijks de Grand Prix racewedstrijd wordt gehouden.

Dreamworld
Dreamworld is het favoriete themapark van de Australiers. In het park vindt u 13 verschillende werelden, onder andere Big Brother world, Tiger Island en Nick Central. In het park vindt u de snelste achtbanen te wereld en zijn er diverse shows te bekijken.

Warner Bros. Movie World
Warner Bros. Movie World is een attractiepark in Oxenford (20 km landinwaarts vanaf Surfers Paradise). Het park 168 ha groot en is dagelijks gedurende het gehele jaar geopend. Alle attracties in het park zijn gebaseerd op films. In het park zijn 4 achtbanen en 2 waterattracties te vinden. Eén van de meest spectaculaire attracties is de Superman Escape, een gelanceerde achtbaan die tijdens de hydraulische lancering in 2 seconden versneld naar 100 km/u. Er is ook een omgekeerde achtbaan en tal van bloedstollende attracties.

Naast de vele attracties komen al uw helden uit de Warner Bros films tot leven op de Street Star Parade. Ook kunt u hier al voorpremieres zien van films die nog niet in de bioscoop draaien. In het Movie World complex zijn verschillende filmstudio's in bedrijf. House of Wax, de Scooby-Doo films, Peter Pan en Ghost Ship zijn enkele van de films en tv-serie, geproduceerd in de Warner Roadshow studio's.

Wet'n'Wild Water Park
Dit waterpark biedt u een dag vol plezier met water. Glijbanen van 200 meter naar, beleef een tornado en kom bij in de whirlpool. In totaal vindt u 15 verschillende attracties in dit park, allemaal even uniek en spectaculair. Ook voor kleine kinderen is hier genoeg te beleven.

Point Danger
Point Danger is een hoge, steile rots - uitkijkend over de Stille Oceaan - aan de zuidzijde van de Gold Coast. Point Danger ligt op de grens van Queensland en New South Wales. Captain Cook gaf de rots haar naam toen hij deze op 16 mei 1770 met zijn schip passeerde. Het gevaar (danger) zat hem in het feit dat zich ongeveer 5 mijl voor de kust ondiepe zandbanken bevonden. Vanwege deze zandbanken kreeg een andere berg in de omgeving de naam Mount Warning (= waarschuwing). Voor de kust liggen een aantal riffen (Fidos Reef, South Reef en Nine Mile Reef), die populair zijn bij duikers).

Op de rots, die via een weg bereikbaar is, treft men aan:

- een park met uitzichtspunt;
- de Captain Cook Lighthouse;
- het Centauer Monument (WO II) en de 'Walk of Remembrance' (wandelpad);
- de Point Danger vrijwillige reddingsdienst.

De vuurtoren was in 1971 de eerste ter wereld die experimenteerde met laserlicht om de zichtbaarheid te vergroten. Nadat het experiment mislukt was werd de vuurtoren voorzien van conventionele elektrische lampen.

Het Centauer Monument herdenkt het feit dat op 14 mei 1943 het Australische ziekenhuisschip 'Centaur' door een Japanse onderzeeër werd getorpedeerd, waardoor het zonk.

Lamington National Park
50 km landinwaarts vanaf de Gold Coast ligt het Lamington NP, één van de mooiste nationale parken van Queensland. Hier kunt u lange en korte wandelingen maken, de prachtige natuur verkennen en talrijke vogels en andere dieren observeren. Het natuurpark staat op de werelderf-goedlijst.

Het park ligt ca. 100 km ten zuiden van Brisbane in het hinterland van de Gold Coast. Het bergachtige gebied maakt deel uit van de MacPherson Ranges. Het park, met een oppervlakte van 205 km², ligt op een plateau 900 m boven zeeniveau. Het park wordt gekenmerkt door een ruig berglandschap, watervallen, bergbeekjes, regenwoud en een unieke flora en fauna.

In het Laminington park liggen twee plekken waar u kunt verblijven; Binna Burra en O'Reileys. U kunt vanuit beide plekken wandeltochten maken door het park. Er zijn meer dan 160 km aan wandelpaden aangelegd. De Border Track verbindt O'Reileys met Binna Burra. Bij het bezoekerscentrum van Binna Burra is een camping en een "treetop walk" waarmee u tussen de boomtoppen kan wandelen.

Aan de westzijde van van het park - boven op de Green Mountains ligt O'Reilly's. O'Reilly's is een is een bijzondere plek, wat u duidelijk zal worden wanneer u meer over de geschiedenis te weten komt. Na deze informatie wandelt u de Tree Top Walk, waarbij u op 16 meter hoogte als het ware over het regenwoud loopt. U heeft een uitzicht over de oude Antarctic Beach bomen en de talrijke flora en fauna in dit gebied.

Bij Binna Burra verblijft u aan de oostzijde van het Lamington NP, bovenop een berg. Binna Burra is via een bochtige bergweg bereikbaar vanuit Beechmont en ligt op ongeveer 75 km van Brisbane. Bij Binna Burra ligt een lodge, een camping, een bezoekerscentrum en een cafétaria.

De vegetatie varieert van subtropisch en gematigd regenwoud tot droog eucalyptusbos. Binna Burra heeft een bezoekerscentrum, café, herberg, camping en picknickfaciliteiten. Binna Burra is een voor natuurliefhebbers uniek wandelgebied. Er lopen wandelpaden naar de bovenloop van de Coomera River, naar de Coomera Gorge, de Ship Stern Range en de nederzetting O'Reillys.

Toen de regering van Queensland het omringende land aankocht om de omvang van het nationale park te vergroten bleef Binna Burra in privéhanden. De naam is van Aboriginal oorsprong. Het woord betekent "waar de beuk groeit", een verwijzing naar de standplaats van de Antarctische beuk (Nothofagus moorei) die in het nabij gelegen regenwoud groeit.

Springbrook National Park
Dit koele, subtropische regenwoud werd zo'n 20 miljoen jaar geleden gevormd ten gevolge van vulkanische aktiviteit. In de westkant bevind zich de "natural bridge", waarbij een rivier zich door de eeuwen heen door de rotsen heeft gesleten en er een brug is onstaan. Op de plek waar het water

de bodem raakt heeft zich een aardige grot gevormd waar u - als de schemer in valt - gloeiwormen kunt bewonderen.

Tamborine National Park
Het Tamborine National Park ligt 45 km ten zuiden van Brisbane en 25km ten noorden van Lamington NP. Het park heeft een oppervlakte van 11,60 km² en omvat het plateau van Tamborine Mountain en de omliggende heuvels. Het plateau is 8 km lang, 5 km breed en ligt op een hoogte van 525 m. Door haar hoogteligging blijft het ook tijdens hete zomerdagen een beetje koeler. De meeste regen valt in de periode van december tot april. In de winter (juni - augustus) is het droger en kan het behoorlijk fris zijn.

In het gebied liggen verschillende kleine dorpjes (zoals Mount Tamborine) en op verschillende plaatsen zijn mooie picknick-plaatsen. Het gebied leent zich uitstekend voor het maken van toeristische rondritten en voor wie van een meer actieve tijdbesteding houdt zijn er verschillende boswandelingen naar uitzicht-punten, kliffen, watervallen, regenwoud en eucalyptusbossen.

In het park kunnen diverse diersoorten worden aangetroffen, zoals liervogels, vogelbekdieren, boskalkoenen, lorikeets (soort papegaai) en bowerbirds (een soort paradijsvogel) Er zijn geen campings in het park, maar in de omgeving is kleinschalige accommodatie (bed and breakfast) beschikbaar.

De belangrijkste plaatsen om te bezoeken zijn Joalah, Cedar Creek, The Knoll, MacDonald Park, Palm Grove en Witches Falls. Op iedere plek zijn picknickvoorzieningen en wandelpaden. Behalve in Cedar Creek is overal een bezoekerscentrum.

Sunshine Coast
Op 100 km ten noorden van Brisbane ligt - in vergelijking met de Gold Coast - de veel rustigere Sunshine Coast. De Sunshine Coast heeft als geheel ongeveer 250.000 inwoners, half zoveel als de Gold Coast. De Sunshine Coast wordt gekenmerkt door prachtige stranden, uitgestrekte panorama's over de kust, en vruchtbare landbouwgrond in het achterland. De Sunshine Coast produceert een grote verschei-denheid aan tropische vruchten en noten.

De Sunshine Coast heeft geen opdringerige hoogbouw. De badplaatsen, zoals Coolum Beach, Caloundra en Noosa, doen veel meer denken aan Middellandse Zee dorpjes in Zuid-Frankrijk. Uiteraard vind u hier prachtige stranden. Noosa heeft de mooiste stranden, de meest beschutte ligging en een gezellig sfeer – vooral 's-Avonds als er straatmarkten zijn en de mensen over de boulevard en door de winkelstraat flaneren.

De Sunshine Coast heeft diverse attracties, zoals de bekende '*Australia Zoo'*, het zeepark '*UnderWater World*', de '*Buderim Ginger Factory*', de '*Big Pineapple*' ananasplantage en het '*Majestic Theatre'*. Het best bewaarde geheim van dit gebied is het subtropisch regenwoud van het Mary Cairncross Reserve. Maar ook een wandeling naar de top van de Glass House Mountains beloont u met de meest adembenemende vergezichten.

Aan de Sunshine Coast liggen een serie badplaatsen tussen Noosa Heads en Coulandra, een kuststrook van ca. 50 km. Andere plaatsen die tot de Sunshine Coast behoren zijn: Mooloolaba, Alexandra Headland, Maroochydore, Buderim en Nambour. Soms worden de plaatsen Gympie, ca. 30 minuten rijden ten noorden van Noosa Heads, en Caboolture, 30 minuten rijden ten zuiden van Caloundra, bij een ruimere definiëring ook tot de Sunshine Coast gerekend.

Glasshouse Mountains
Landinwaarts ziet u de Glasshouse Mountains liggen, een eigenaardig gevormd heuvelgebied met prachtige natuur van vulkanische oorsprong (karstlandschap). Op weg van Brisbane naar de Sunshine Coast kunt u de scenic route volgen door de Glass House Mountains, waarbij u langs een aantal magnifieke uitzichtpunten komt. Een aantal van de steile heuvels kunt u te voet beklimmen.

Cooroy
Cooroy is een dorp in het achterland van Noosa Shire, 20 kilometer van Noosa Heads. Cooroy is vernoemd naar Cooroy Mountain, welke oorspronkelijk Coorooey werd genoemd, naar het Aboriginal woord voor koeskoes, kurui.

Cooroy heeft een aantrekkelijk klassiek dorpscentrum maar is op sommige punten ook gemoderniseerd. Cooroy heeft een hotel, een Golf Club, een Bowls Club en de RSL Club. Noosa Botanical Garden ligt bij Lake MacDonald net buiten het dorp. Coorroy heeft ongeveer 2300 inwoners.

Noosa Heads
Noosa Heads ligt aan de noordzijde van de Sunshine Coast, op minder dan 2 rijden ten noorden van Brisbane. Noosa staat bekend om zijn mooie stranden en de nabij-gelegen rotsachtige, beboste heuvels. De Noosa Rivier vormt een

natuurlijke grens tussen het dorp, de heuvels en het Noosa National Park. Naast Noosa Heads liggen Noosaville en Noosa Junction. Gezamelijk vormen ze de plaats Noosa.

Noosa Heads is het toeristische hart van het Noosa, met veel restaurants en hotels. In de gezellige hoofdstraat - Hastings Street - vindt u talloze restaurants met terrasjes, cafés en boetieks.

Kort na de Tweede Wereldoorlog groeide het kusttoerisme exponentieel, toen goudzoeker uit Gympie op vakantie gingen aan de kust bij Noosa. Hierom zijn de wegen rond Noosa vernoemd naar Gympie-coördinatiepunten zoals Gympie Terrace en Mary Street. Tegen het midden van de jaren negentig was Noosa Heads opgebloeid tot een bekende toeristenbestemming, genoteerd in nationale en internationale reisgidsen.

Noosa Heads' belangrijkste attracties zijn haar stranden, zoals het prachtige Rainbow Beach. In tal van baaien wordt gesurfd. Eén van de belangrijkste surfwedstrijden is het Noosa Festival of Surfing. Dit festival trekt grote aantallen surfer aan.

Andere belangrijke evenementen zijn: Rock'n Tewantin, Noosa Long Weekend, Noosa Triathlon en Pomona's King of the Mountain. Het Noosa 'Long Weekend' duurt eigenlijk tien dagen, waarin allerlei culturele activiteiten worden georganiseerd. Met zulke festivals geeft Noosa een relaxte indruk en bevorderen het toerisme. De inwoners van Noosa komen meer relaxed over dan de inwoners van nabijgelegen dorpen. Er wordt gezegd dat nieuwe inwoners lang moeten wennen aan de ontspannen levenswijze.

In Noosa Heads leeft een koalapopulatie die vaak gezien wordt in en rond het Noosa National Park. Er zijn vele wandelroutes in het park mogelijk, zoals naar Boiling Pot, Hell's Gates en Paradise Cave. Aan de noordzijde loopt u over een boardwalk, en heeft u een prachtig uitzicht over de baai en de kliffen.

Nambour
Nambour ligt in het achterland van de Sunshine Coast aan de voet van de Blackall Range. De stad ligt op ruim 100 kilometer ten noorden van Brisbane. Nambour heeft ca. 14.000 inwoners en is het centrum van het achterland van de Sunshine Coast.

Nambour ontleend z'n naam aan het Aboriginal woord "Naamba", dat verwijst naar de rood bloeiende theeplant. Het gebied werd voor het eerst bewoond in 1870 door Matthew Carroll. Het stadje werd toen Petrie's Creek genoemd. Toen in 1891 de spoorverbinding met Brisbane werd voltooid werd Petrie's Creek hernoemd tot "Nambour", naar het *Nambour Cattle Station*'.

De belangrijkste industrie vormt de suikerindustrie. Om het stadje heen liggen grote suikerrietvelden en de Moreton Sugar Mill lag in het centrum. In 2003 werd deze suikerfabriek gesloten en de gehele toekomst van de suikerindustrie werd onzeker. Ondertussen zijn veel boeren overgestapt op tuinbouw van tropische vruchten, dat veel meer opleverd dan suiker. Er zijn ondertussen 3 attractieparken bij Nambour ontstaan: de '*Big Pineapple'*, de '*Big Cow*' en de '*Big Macadamia Nut'*.

De Big Pineapple
De Big Pineapple is een attractiepark aan de zuidelijke rand van Nambour. Het is een ananasplantage, waar u alles leert over deze tropische vrucht. Er is een cafètaria waar ananas in allerlei bereidingsoorten wordt aangeboden. Er zijn rondritten over de ananasplantage, souvenirwinkeltjes, restaurants en tentoonstellingen. De Big Pineapple is 16 meter hoog en werd in 1971 voor het publiek geopend. De toegang is gratis. Een concurrerende Big Pineapple bevindt zich bij een niet meer gebruikt tankstation in Gympie, 100 kilometer noordwaarts.

Australia Zoo
De Australia Zoo is een dierentuin in Beerwah, in het achterland van de Sunshine Coast. De Australia Zoo ligt vlakbij de Bruce Highway, ongeveer 25 km van Noosa en 100 km ten noorden van Brisbane.

De dierentuin is opgericht door Bob en Lynn Irwin in 1970. Het echtpaar Irwin verhuisde omdat hun reptielen-verzameling te groot was geworden voor hun huis nabij Melbourne. Bij Beerwah begonnen ze een bescheiden wildpark voor wilde dieren. In de eerste jaren heette de dierentuin "the Beerwah Reptile Park", vervolgens "Queensland Reptile and Fauna Park".

In 1992 nam zoon Steve Irwin de dierentuin over van zijn vader en hernoemde het park "Australia Zoo". Sindsdien is het uitgegroeid tot de populairste toeristenbestemming in Queensland. Steve Irwin bleef Australia Zoo leiden tot zijn dood op 4 september 2006. Irwin verwierf wereldwijd bekendheid vanwege de televisieserie The Crocodile Hunter, uitgezonden door Animal Planet. Nu wordt het park gerund door zijn vrouw, Terri Irwin.

Sinds de dierentuin is opgericht in 1970 is het doel: "Conservation through exciting education" ("Natuurbehoud met behulp van spannende educatie"). De dierentuin werkt mee aan fokprogramma's van verschillende bedreigde diersoorten en heeft een dierenziekenhuis waar onder andere koala's worden opgevangen.

Steve Irwin is bekend geworden door het door hem gepresenteerde tv-programma "The Crocodile Hunter", dat in 137 landen werd uitgezonden. In de film "Dr. Doolittle 2" speelde hij een bijrol naast de bekende Amerikaanse acteur Eddie Murphy. Ook speelde hij een hoofdrol in de film "The Crocodile Hunter: Collision Course". Deze film won de "Best Family Feature Film Award" voor een komische film bij de prijsuitreiking van de Young Artist Award. Hij kende grote successen in populariteit in verschillende landen vanwege zijn gewaagde manier van 'jagen' op reptielen. Zijn Australische accent en zijn enthousiaste en energieke manier van vertellen droegen hier aan bij.

Karakteristiek voor de "Crocodile Hunter" was de schijnbaar roekeloze manier waarop Irwin de wildste en gevaarlijkste dieren tegemoet trad. Irwin kwam in opspraak omdat hij tijdens een van zijn shows in de dierentuin een krokodil voerde terwijl hij zijn één maand oude zoontje Robert vasthield. Deze gebeurtenis werd door de media uitgebreid vertoond. Later heeft hij zich nog oprecht verontschuldigd voor het feit, dat hij mensen bezorgd had gemaakt, maar hij gaf wel aan dat anderen zich niet moesten bemoeien met zijn stijl van kinderen opvoeden. Hij wilde dat zijn zoon ook een dierenliefhebber zou worden. Dit wilde hij bewerkstelligen door hem van jongs af aan bij dieren aanwezig te laten zijn.

In Australië werd hij soms als een overenthousiaste gek afgeschilderd. Irwin zei dat hij heel goed wist wat hij deed omdat hij was opgegroeid met krokodillen en er dagelijks intensief mee werkte. Zo had zijn vader hem een python gegeven toen hij nog maar zes jaar oud was.

Op 4 september 2006 overleed Steve Irwin op 44-jarige leeftijd. In eerste instantie wilde hij opnames maken voor de onderwaterdocumentaire "The Oceans Deadliest". Daar het hiervoor te slecht weer was, besloot hij wat onderwateropnames van pijlstaartroggen te maken voor de televisieshow van zijn dochter Bindi bij het Groot Barrièrerif Hierbij werd hij door een giftige pijlstaartrog gestoken in de borststreek waarbij mogelijk het hart rechtstreeks werd geraakt. Medische hulp kwam te laat en reanimatie mocht niet baten; Irwin overleed kort daarna.

Fraser Coast
Een uur noordwaarts van de Sunshine Coast komt u bij Hervey Bay, met het voor de kust liggende Fraser Island. Dit is het grootste zandeiland ter wereld. Fraser Island is één groot natuurreservaat dat u alleen per 4wd kunt verkennen, er zijn geen verharde wegen. Vanuit Urangan Harbour bij Hervey Bay varen meerdere keren per dag ferries naar het eiland. Op het eiland leven veel zeldzame vogels en de wilde dingo's.

Hervey Bay
Hervey Bay is een havenstadje en badplaatsje met ruim 55.000 inwoners. Hervey Bay ligt ongeveer 3,5 uur rijden ten noorden van Brisbane en 30 minuten ten noordoosten van Maryborough. De stad beschikt over een eigen vliegveld, met directe vluchten naar Brisbane en Sydney.

De baai werd oorspronkelijker "Hervey's Bay" genoemd door James Cook, toen hij er op 21 mei 1770 langs voer. De baai is genoemd naar marine officier Augustus Hervey. Tot voor kort bestond Hervey Bay alleen nog maar uit een strook kleine dorpjes die langs de kust lagen. In 1976 telde de bevolking nog maar 8.000 inwoners. De laatste jaren is de bevolking echter onstuimig gegroeid, met name door veel gepensioneerde Australiers zijn hier gaan wonen (die de Gold Coast te druk en te duur vinden).

Hervey Bay heeft een warm subtropisch klimaat zonder extremen. In de zomer ligt maximum temperatuur overdag gemiddeld op zo'n 30 graden Celsius, met een minimum temperatuur van zo'n 21 graden Celsius. In de winter is de gemiddelde temperatuur overdag maximum zo'n 22 graden Celsius. Aangezien het klimaat subtropisch is valt het gros van de jaarlijkse regenval tijdens de zomer. Het regen-seizoen loopt van december tot februari.

De stad ligt vlakbij Fraser Island,'s werelds grootste zand eiland, en Lady Elliot Island, een prestigieus vakantie eiland op het Groot Barrièrerif. The lokale economie drijft op het toerisme. De belangrijkste toeristentrekkers zijn cruises om walvissen te kijken en dagtochten naar Fraser Island en Lady Elliot Island. Er komen meer dan 600.000 toeristen per jaar.

Er zijn bij Hervey Bay twee plekken vanwaar u naar Fraser Island kunt varen. Vanaf Urangan Harbour (net oostelijk van het stadscentrum) kunt u met een passagiersboot verscheidene malen per dag naar Fraser Island varen. Urangan ligt nabij het stadscentrum van Hervey Bay, bij deze jachthaven en winkelcentrum liggen enkele luxe hotels en apartementencomplexen. Bij Urangan kunt een 4WD dagexcursie boeken (incl. Ferry) om het eiland te bezichtigen.

De andere plek is River Heads, 10 km zuidelijk van Hervey Bay, vanwaar u met een autoferry kunt oversteken naar Fraser Island. Deze oversteek duurt ongeveer een uur. Het is mogelijk om in Hervey Bay zelf een 4WD terreinauto met kampeeruitrusting te boeken, om hiermee zelf het eiland te verkennen. U dient dan dus ook de ferryovertocht bij River Heads te regelen. Zelf rijden op het eiland vergt echter wel veel van uw stuurmanskunst.

Als u van plan bent op Fraser Island te gaan kamperen, neem dan voldoende eten en drinken mee. Op het eiland is weinig te verkrijgen en wat je er kan krijgen is vrij duur.

Fraser Island
Fraser Island is het grootste zandeiland ter wereld. Het eiland is 122 km lang en 5 tot 25 km breed. Het heeft een oppervlakte van 1600 km². Het landschap is zeer afwisselend; mangrovebossen, tropische regenwouden, eucalyptusbossen en duinlandschap. Sinds 1992 staat het eiland op de UNESCO Werelderfgoedlijst.

Fraser Island wordt door de oorspronkelijke Aboriginal bewoners K'gari (paradijs) genoemd. Er is archeologisch bewijs van een bewoning van minstens 5000 jaar, en misschien nog veel langer. Dit is zeer mogelijk omdat de Aboriginal bevolking al meer dan 50.000 jaar geleden voet op Australische bodem zette. Op veel plaatsen op het eiland zijn overblijfselen van Aboriginal bewoning gevonden.

In 1802 zette Matthew Flinders voet aan wal op Fraser Island, daarna nog een aantal ontdekkingsreizigers, ontsnapte gevangenen en schipbreukelingen. In 1836 woonde een aantal overlevenden van het op de klippen gelopen schip Stirling Castle een week of zes op Fraser Island voordat ze werden gered. Tijdens hun verblijf ontstond er een sfeer van vijandigheid en agressie tussen hen en de op het eiland wonende Aboriginal bevolking. Één van de overlevenden was de vrouw van de kapitein van het gezonken schip, Eliza Fraser. Naar haar is het eiland door de Europeanen genoemd.

Het zand dat Fraser Island heeft gevormd, en dat nog steeds doet, is afkomstig uit de plateaus in New South Wales. Al honderdduizenden

jaren spoelen rivieren zand en ander fijn materiaal naar de zee waar de stroming het naar het noorden vervoerde. Drie rotsen van vulkanische oorsprong (Indian Head, Middle Rock en Waddy Point) fungeerden als afzettingsbasis en vergaarden het zand. Sinds het einde van de laatste ijstijd, tussen 10.000 en 20.000 jaar geleden, is het gebied door de stijging van de zeespiegel losgeraakt van het vasteland. De aanhou-dende zuidoostelijke winden bliezen het zand op tot hoge duinen. Sommige duinen zoals Mt. Bowarrady hebben een hoogte van meer dan 240 meter bereikt en behoren tot de hoogste duinen ter wereld.

Op Fraser Island heeft zich het zogenaamde "coffee rock" gevormd. Coffee rock is eigenlijk gewoon zand dat samengeperst is en bij elkaar gehouden wordt door organische colloïden die in som-mige van de donkergekleurde meertjes en moerassen voor-komen. Het ziet eruit als donker koffiekleurig afgerond gesteente en komt her en der op Fraser Island voor, vooral langs de stranden.

Er bevindt zich een groot aantal zoetwatermeren. Sommige zijn meer dan 300.000 jaar oud en ouder dan ieder ander kustmeer in Australië. De meren zijn onder te verdelen in drie categorieën: "perched lakes", "barrage lakes" en "window lakes".

Perched lakes zijn meren die geheel boven de grondwaterspiegel liggen vanwege een ondoorlatende laag op of onder de bodem van het meer. Zij bevatten alleen regenwater. Hiervan zijn er 40 te vinden op Fraser Island, de helft van al dit soort meren op de wereld. Lake Bowarrady bijvoorbeeld ligt 120 meter boven zeeniveau. Ook Lake McKenzie is een perched lake.

Barrage lakes ontstaan doordat een barrière zorgt dat het water uit een natuurlijke bron niet weg kan en een meer vormt. Een voorbeeld hiervan is Lake Wabby, waarbij een zandverstuiving het water belet weg te stromen.

De laatste categorie, window lakes, komen voor daar waar de bodem onder de grondwaterspiegel zakt en het grondwater, gefilterd door het witte zand, aan de oppervlakte komt en een meer vormt. Een voorbeeld hiervan is Basin Lake en wederom Lake Wabby.

Het grootste deel van het eiland is begroeid met gras, struiken, eucalyptusbomen en acacia's. Een groot aantal plantensoorten groeit op het eiland, variërend van heide aan de kust tot subtropisch regenwoud landinwaarts. Fraser Island is de enige plaats ter wereld waar regenwoud hoger dan 200 meter boven zeeniveau op zandduinen groeit.

Het eiland is rijk aan diersoorten. Opvallend is het groot aantal vogels: meer dan 350 soorten zijn er al gevonden. Fraser Island wordt veel door trekvogels gebruikt als rustplaats op hun reis tussen Australië en Siberië.

Er leven maar weinig zoogdieren op het eiland. De meest voorkomende zijn vleermuizen en dingo's. Een dingo is een roofdier (vergelijkbaar met een vos) die ook voor mensen gevaarlijk kan zijn. De dingo's op Fraser Island zijn de meest raszuivere van Australië.

Als u gaat kamperen op Fraser Island, dient u voorzichtig om te gaan met de dingo's. Ofschoon ze lijken op honden, zijn ze minder vriendelijk en betrouwbaar. Geadvisseerd wordt om voedsel op te bergen in uw auto en niet onbeheerd achter te laten. Het beste kunt u de dingo's op afstand houden. Bij aankomst op het eiland krijgt u informatie hoe u het beste met deze dieren om kunt gaan.

In de vele meren op Fraser Island komt niet al te veel leven voor vanwege de schoonheid, zuurtegraad en lage voedingswaarde van het water. Er zijn een paar kikkersoorten die zich aan deze condities hebben aangepast. De meren zijn zeer schoon en veilig om in te zwemmen.

Fraser Island heeft geen verharde wegen, het is niet toegestaan om met een huurauto van bijv. EuropCar, Hertz, Thrifty, Britz of Apollo op het eiland te rijden (zelfs niet met een 4wd). De wegen zijn onverhard en vanwege het mulle zand zijn de wegen alleen begaanbaar voor auto's met vierwielaandrijving. Het strand dient als snelweg. Bij Eurong dient het strand tevens als landingsbaan voor kleine vliegtuigen. Er liggen verschillende scheepswrakken langs de kust, het bekendste is de Maheno, dat op/in het strand ligt.

Op het eiland bevinden zich enkele nederzettingen, en diverse resorts en campings. Per jaar komen er ca. 300.000 toeristen. Fraser Island kan vanuit Hervey Bay (vanaf River Heads) per autoferry worden bereikt. Er is een landing aangelegd voor de autoferry bij Moon Point. Er vaart ook 3x per dag een passagiersboot tussen Hervey Bay (Urangan) en Kingfisher Bay Resort (op het eiland).

Lake McKenzie

Een van de meest bijzondere stranden vindt u aan Lake McKenzie. Na een korte wandeling door het regenwoud ziet u het onwaarschijnlijk helderblauwe meer. Het water in dit meer bestaat alleen uit regenwater, geen grondwater, is niet gevoed door stroompjes en er is geen stroom naar de oceaan. Lake McKenzie wordt ook wel de 'window lake' genoemd. Het water is zo helder dat u zelfs de bodem tot 15 m diep kunt zien! Het meer wordt omringd door een schitterend strand van fijn wit zand waar u heerlijk kunt relaxen.

75 Mile Beach

Bij 75 Mile Beach ligt langs de oostkust van Fraser Island. Door gevaarlijke stromingen en veel tijgerhaaien is het niet de beste plek om te zwemmen. Echter, het strand is ontzettend mooi en heeft veel mooie plekken zoals Champagne Pool, Indian Head en Maheno scheepswrak. Het strand wordt ook gebruikt als snelweg en als start-en landingsbaan voor kleine vliegtuigen. Mocht u de kans hebben, maak dan een helicoptervlucht om het hele strand te zien vanuit de lucht.

Maheno Shipwreck

Het schip 'Maheno' was een van de belangrijkste passagiersschepen dat lange tijd op Tasmania voer. In 1935 werd de Maheno buiten gebruik genomen. Het werd met een sleepboot richting Japan gesleept, waar het zou worden gesloopt. Onderweg trof de bemanning echter slecht weer en er werd besloten het schip los te laten en aan te laten spoelen, zodat de sleper de storm zou overleven. Sindsdien ligt Maheno op Fraser Island, waar het een veel gefotografeerd object is.

Gympie

Gympie ligt ongeveer 160 kilometer ten noorden van Brisbane, net ten noorden van de Mary River. Oorspronkelijk was het gebied rond Gympie bedoeld om vee op te laten grazen, totdat James Nash in 1867 goud in het gebied ontdekte. Op dat moment verkeerde Queensland in een economische depressie en redde deze ontdekking het van de ondergang. Het goudzoeken vormt nog steeds inkomstenbron voor de inwoners, maar daarnaast zijn landbouw, veeteelt en toerisme ook belangrijk. Op het heuvelachtige landschap rond Gympie groeien ananassen, macadamia noten en andere gewassen.

De naam Gympie stamt van de Aboriginal naam voor een boom (de Gympie-gympie boom). Deze boom heeft grote ronde bladeren die dezelfde eigenschappen hebben als die van brandnetels. De vertaling voor Gympie is ruwweg "duivel".

Gympie heeft nog een echte dorpsuitstraling. Mary Street vormt het centrum, hier vindt u het postkantoor, banken, winkels en allerlei barretjes en cafés. In Gympie wordt jaarlijks een groot muziek evenement georganiseerd, hier komen duizenden fans en muzikanten op af.

Daarnaast is het een prachtig landschap door de uitgestrekte bossen. In deze vallei liggen ook de dorpen Dagun, Amamoor, Kandanga en Imbil. Met de "The Valley Rattler" - een oude stoomtrein - kan het landschap rond Gympie bekeken worden. De treintocht begint aan de zuidkant van Gympie, waar het oude treinstation van Gympie ligt. Dit station is het originele station van het spoor dat door Gympie liep tijdens de goudkoorts van 1900. De treinreis gaat door de Mary Valley, waar hij de Mary River volgt. Deze rit is een spectaculaire reis door de hele vallei.

Gympie is bereikbaar via de Bruce Highway. Maar u kunt Gympie ook bereiken per trein (Tilt Train) en bus..

Maryborough

Maryborough ligt ongeveer 30 km zuidwestelijk van Hervey Bay en ca. 300 kilometer ten noorden van Brisbane. Als u de Bruce Highway verlaat komt u eerst door Maryborough voordat u Hervey Bay bereikt. Maryborough heeft een historische centrum, dat onstaan is langs Mary River.

Maryborough werd ontdekt in 1847 en werd in 1861 een gemeente. In 1905 kreeg Maryborough stadsrechten. Tijdens de negentiende eeuw was de stad een belangrijke haven naar het vaste land voor immigranten van over de hele wereld die zich in Queensland wilden vestigen. De stad heeft door de jaren heen veel industrieën gekend, er werd ondermeer goud, wol, hout en suiker geproduceerd.

De stad en de rivier zijn in 1847 vernoemd naar Lady Mary Lennox (1790 - 1847), de vrouw van Sir Charles Augustus Fitzroy, de gouverneur van New South Wales. Lady Mary is kort na deze vernoeming overleden bij een ongeluk met haar koets.

De enige uitbraak van de pest in Australië was in 1905 in Maryborough. In die tijd was Maryborough de grootste haven van Queensland – een logistiek centrum voor wol, hout, vlees en andere handelsproducten. Een vrachtschip uit Hongkong waarop de plaag heerste meerde aan in Maryborough. Rond dat moment nam een werknemer van de scheepswerf, Richard O'Connell, wat stof mee zodat zijn kinderen erop konden slapen. Uiteindelijk stierven vijf van zijn zeven kinderen, twee verpleegsters en een buurvrouw aan de ziekte. Gelukkig zijn er daarna geen andere gevallen meer geconstateerd. Wel bracht het voorval een golf van angst, paniek en hysterie op gang. Een grote menigte keek toe hoe het huis van de O'Connells tot de grond toe afgebrand werd door gezondheidsambtenaren. Bij het stadhuis werd een herdenkingsfontein geplaatst om de overleden verpleegsters te herdenken.

In de omgeving van Maryborough leven allerlei zeldzame en beschermde diersoorten, zoals de Red Crested Black Cockatoo.

In Maryborough wonen ca. 26.000 mensen. In de omgeving liggen veel boerderijen die toeleveren aan tal van voedselverwerkende industrieën in en rond de stad. Daarnaast vormen de visserij en de houtindustrie een belangrijke inkomstenbrom. Het hier gevestigde Hyne & Son is één van de grootste producenten van houten producten in Australië. Ook EDI Rail (vml. Walkers Limited), dat alle rails en locomotieven produceert voor de spoorwegen van Queensland, is in Maryborough gevestigd.

Toerisme is tegenwoordig ook een belangrijke bron van inkomsten voor de stad. Maryborough bestaat uit karakteristieke gebouwen en veel cultureel erfgoed. De stad heeft veel beschermde gebouwen uit de negentiende en twintigste eeuw, waaronder het postkantoor en het Customs House.

Capricorn Coast

Centraal in Queensland ligt de Capricorn Coast, dat de overgangszone vormt van gematigd klimaat naar een tropisch klimaat. U ziet daarmee ook de natuur en het landschap veranderen. De kust loopt van Keppel Sands in het zuiden tot Byfield en Shoalwater Bay in noorden.

Bij Rockhampton komt u in de sub-tropische zone, het is ook hier waar het Great Barrier Reef begint. Voor de kust liggen enkele koraaleilanden, op sommige is een resort gebouwd zoals bij Heron Island, Brampton island, Lady Elliot Island en Great Keppel Island. Bij Rockhampton kunt u het Dreamtime Cultural Centre bezoeken, waar u leert over de leefwijze van de Aboriginals.

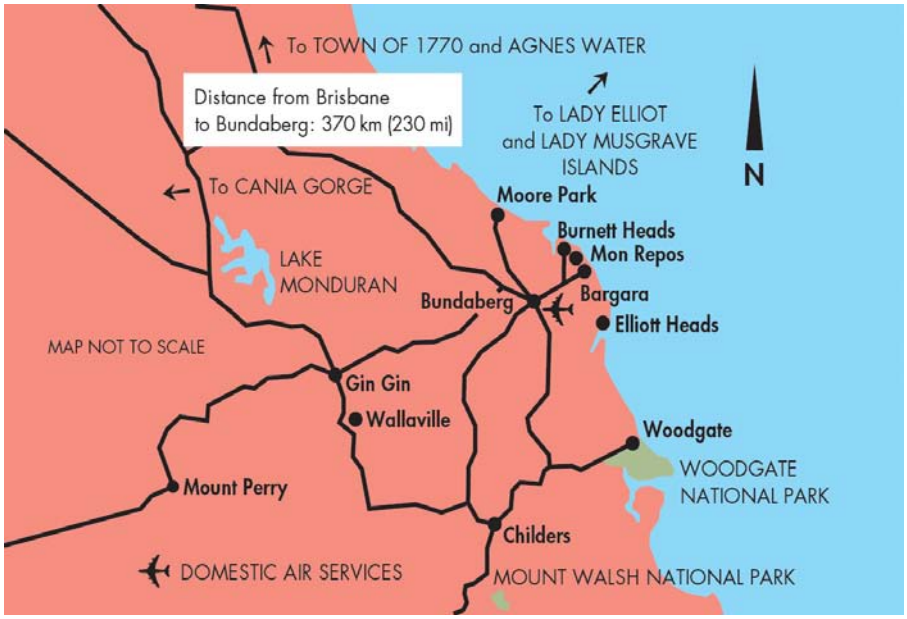

De regio heeft een aangenaam (sub)tropisch klimaat, met hete zomers en zachte winters. Ondanks dat het deels in de tropen ligt, heeft het in de regentijd niet de hoge temperaturen en extreme luchtvochtigheid van Noord Queensland.

Agnes Water

Het plaatsje Agnes Water bevindt zich 8 kilometer zuidelijk van Town of 1770. Het is een rustig plaatsje langs de drukke Bruce Highway.

Bundaberg

Bundaberg ligt aan de Burnett River, op ongeveer 10 km van de kust en op zo'n 370 km ten noorden van Brisbane. De stad heeft ca. 50.000 inwoners. Bundaberg is een belangrijk centrum van de suikerindustrie. In de omgeving van Bundaberg (en eigenlijk langs de hele Capricorn Coast) wordt op grote schaal suikerriet. Rond Bundaberg zijn verscheidene suikerraffinaderijen te vinden. De stad is vooral bekend vanwege de Bundaberg Rum, die hier geproduceerd wordt.

Voor de komst van de Europeanen werd de omgeving van Bundaberg bewoont door Aboriginals. De naam van de lokale aboriginalgroep is Gurang-Gurang (goe-rang goe-rang).

Op toeristisch vlak staat Bundaberg bekend als de "springplak naar het Groot Barrièrerif". Het ligt in de nabijheid van Lady Musgrave Island en de Lady Elliot Island, de meest zuidelijke Australische koraaleilanden.

Het wereldberoemde Mon Repos Beach (Turtle Beach) ligt op 11 km afstand van de stad. Tussen oktober en maart komen hier grote aantallen lederschildpadden hun eieren leggen. Enkele kilometers hier vandaan ligt Bargara, een steeds populairder wordende kustplaats.

Capricorn Highway

De Capricorn Highway (Route 66) is een hoofdweg in het centrale gedeelte van Queensland. Het verbindt Rockhampton met het westen van Queensland. De highway is ongeveer 560 kilometer lang en komt samen met de Landsborough Highway in Barcaldine. De weg loopt parallel met de Steenbokskeerkring, waar de naam ook van afkomstig is. Andere steden die langs de weg liggen zijn Gracemere, Westwood, Duaringa, Dingo, Blackwater, Emerald, Bogantungan, Alpha en Jericho.

De weg loopt nagenoeg in een oost-west richting en doorkruist een gebied dat bekend is als het Centrale Hoogland. Ten westen van Bogantungan loopt hij door het Groot Scheidingsgebergte.

Gladstone

Gladstone is een drukke havenstad, met allerlei industrieën zoals: aluminiumverwerking, zware chemie en olieverwerking. De haven van Gladstone is - na Brisbane - de grootste haven van Queensland. De stad heeft een bevolking van ca. 30.000 mensen. Gladstone wordt door toeristen vaak aangedaan op doorreis naar het voor de kust gelegen Heron Island. Belangrijkste attractie in Gladstone is de Gladstone Art Gallery & Museum, gevestigd in het oude gemeentehuis op de hoek van Goondoon Street en Bramston Street. Het museum heeft een kleine verzameling contemporaine Australische schilderijen en keramiek. Vanaf de Aucklan Point Lookout heeft u een goed uitzicht over de haven en de stad.

Voor de Europese kolonisatie was de Gladstone regio het leefgebied an de Baiali (of Byellee) en Goreng goreng Aboriginals.

In mei 1770 voer James Cook in het donker langs de haven van Gladstone. Matthew Flinders echter zag als eerste de haven tijdens zijn ontdekkingsreis in augustus 1802. Hij noemde de haven Port Curtis, naar admiraal Roger Curtis, een man die Flinders jaren eerder assisteerde bij Kaap de Goede Hoop. John Oxley verkende de haven en het omringende land in november 1823. Hij was niet erg positief over de regio. Hij vond de haven moeilijk bereikbaar, het land te droog en het hout waardeloos voor bouwdoeleinden.

Niettemin werd er een kolonie opgericht bij Port Curtis, bedoeld om gevangenen te huisvesten. Kolonel George Barney's leidde de expeditie. Op 25 januari, 1847 kwam het schip de Lord Auckland aan, met aan boord 87 soldaten en gevangenen. Het schip liep vast op het zuidelijke puntje van Facing Island. De kolonisten verbleven zeven weken op het eiland voordat ze gered werden door het vrachtschip Thomas Lowry. Ze vestigden zich uiteindelijk aan de kust, op een plaats die nu bekend staat als Barney Point.

Op 30 januari werd Barney officieel de luitenant gouverneur van de nederzetting. Het duurde amper twee maanden voordat men het plan om het gebied te gebruiken voor gevangenen liet varen. Doordat een wijziging in de regering van Engeland, werden Barney en de overige kolonisten teruggeroepen. De interesse in de regio bleef echter.

Tegen 1853, onderzocht Francis MacCabe het gebied om er een nieuw dorp te stichten. In die tijd kwamen ook veel gevangenen vrij. Deze ex-gevangenen vestigden zich onder andere in dit nieuwe dorp. In 1863 werd het dorp een gemeente. Richard Hetherington werd gekozen als eerste burgemeester. Het dorp werd vernoemd naar de Britse William Gladstone.

Tot 1893 ontwikkelde Gladstone zich langzaam. Toen werd er een vleesverwerkingsbedrijf gevestigd bij Parsons Point. In 1963 werd Queensland Alumina Limited, een aluminium-verwerkingsbedrijf, opgericht op de plek van deze oude fabriek. Tegelijkertijd werden de havenfaciliteiten van Gladstone uitgebreid en de stad belandde in een periode van snelle industriële en economische ontwikkeling.

Gladstone heeft heeft een historisch centrum, met diverse historische gebouwen en een aantal fraaie straten. Er kan goed worden gewinkeld in Gladstone. Daarnaast beschikt Gladstone over allerlei parken en botanische tuinen waar gezwommen kan worden en waar gewandeld en gebarbecued kan worden. Een lokale attractie is de Gladstone Marina (aan de oostkant van de stad - bij de oceaan), waar men kan relaxen en picknicken of BBQ-en.

De fraaie zandstranden op Boyne Island en bij Tannum Sands zijn populair, waar u heerlijk kan relaxen. De Millennium Esplanade (aan de zuidoostzijd van de stad) is één van de attracties. Er zijn daar vele mogelijkheden om beschut te zitten, te wandelen en te BBQ-en aan het uitgestrekte strand.

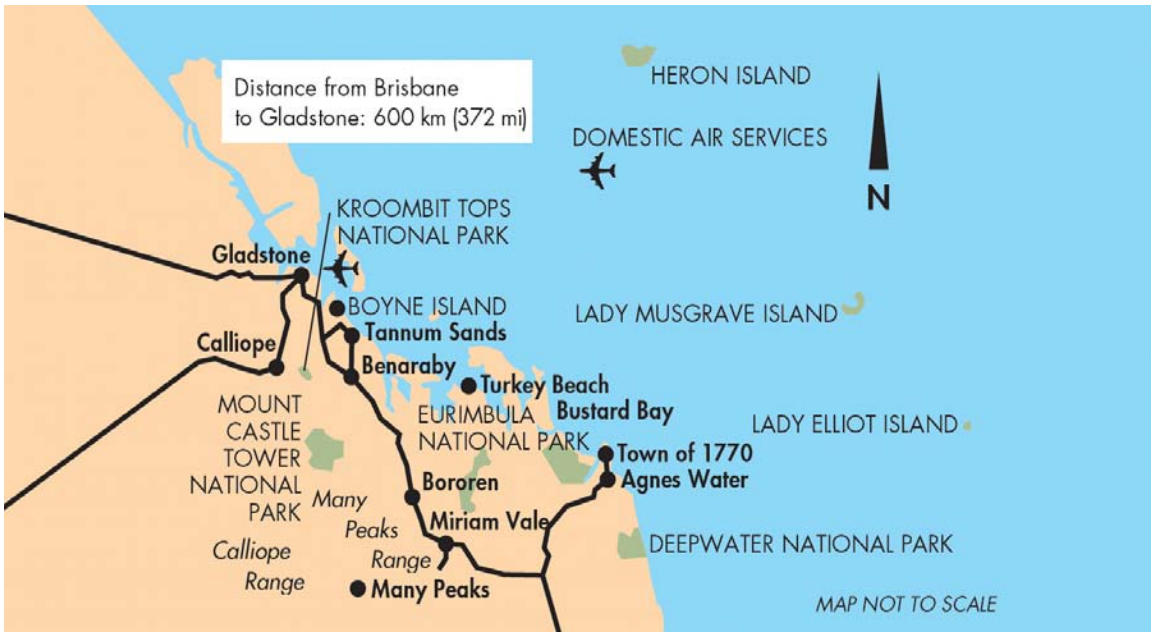

Lake Awoonga ligt ongeveer 25 kilometer ten zuiden van Gladstone. Dit recreatiepark is populair bij bezoekers uit heel Australië. Er zwemmen veel soorten vis maar er leven ook veel andere zoogdieren en vogels. Daarnaast is Lake Awoonga de belangrijkste drink-waterreservoir van Gladstone.

Great Keppel Island

Great Keppel Island ligt 15 kilometer van de kust van Yeppoon. Het eiland is het grootste van de achttien

eilanden van de Keppel Archipel, en beslaat een gebied van meer dan 14,5 km². De eilanden zijn zo genoemd door kapitein James Cook in 1770 naar admiraal Augustus Keppel.

Het eiland is altijd populair geweest onder bezoekers. Het omringende water bevat vele vissoorten en andere zeedieren. Tijdens het begin van de Europese geschiedenis werd het gebied gebruikt om schapen te fokken. Tegenwoordig is het een toeristenbestemming. Het tropische klimaat en de verschillende stranden trekken toeristen van heinde en verre aan. Er zijn een aantal accommodaties waar ze kunnen verblijven, waaronder het grote Great Keppel Island Resort. Het eiland is bereikbaar via veerponten vanuit Yeppoon en met een vliegtuigje vanuit Rockhampton.

Een groot deel van het eiland is een nationaal park, daarnaast ligt het eiland zelf in het Keppel Bay Islands Nationale Park.

Humpy Island

Humpy Island is een eiland dat deel uit maat van de Keppel Archipel. Het eiland is niet groter dan 0,5 km². Er is één parelwit strand aan de noordwestkust van het eilandje. Het ligt op korte afstand van het veel grotere Great Keppel Island.

Keppel Bay

Keppel Bay vormt het zuidelijkste punt van de Capricorn Coast. Keppel Bay is een brede maar ondiepe baai omringd met eilandjes. Het grootste en bekendste eiland hiervan is Great Keppel Island.

Bij Keppel Bay mond de Fitzroy River uit in de oceaan. De Fitzroy is één van de grootste rivieren in centraal Queensland. Het stroomgebied beslaat ongeveer 150.000 km² en is het op één na grootste stroomgebied van Australië. De rivier wordt gevormd door samenkomst van de Mackenzie River en de Dawson River. Het stroomgebied loopt van de Carnarvon Ranges in het westen tot de riviermonding bij Keppel Bay. De belangrijkste industrieën in het stroomgebied zijn kolenmijnen, veehouderijen en katoenplantages.

In Keppel Bay en in de benedenloop van de Fitzroy River komen zeekrokodillen voor. Ook veel barramundi vis en fitzroy schildpadden leven in de baai en rivier.

Rockhampton ligt ongeveer 40 kilometer ten noordwesten van Keppel Bay. Tijdens de 19e en 20e eeuw was deze stad de belangrijkste haven aan de rivier. De aanwezigheid van rotsformaties zorgde er echter voor dat de rivier niet gebruikt kon worden om verder landinwaarts te varen. Tegenwoordig worden de Keppel Bay en de Fitzroy River vrijwel alleen gebruik voor plezierjachten en kleine vissersboten.

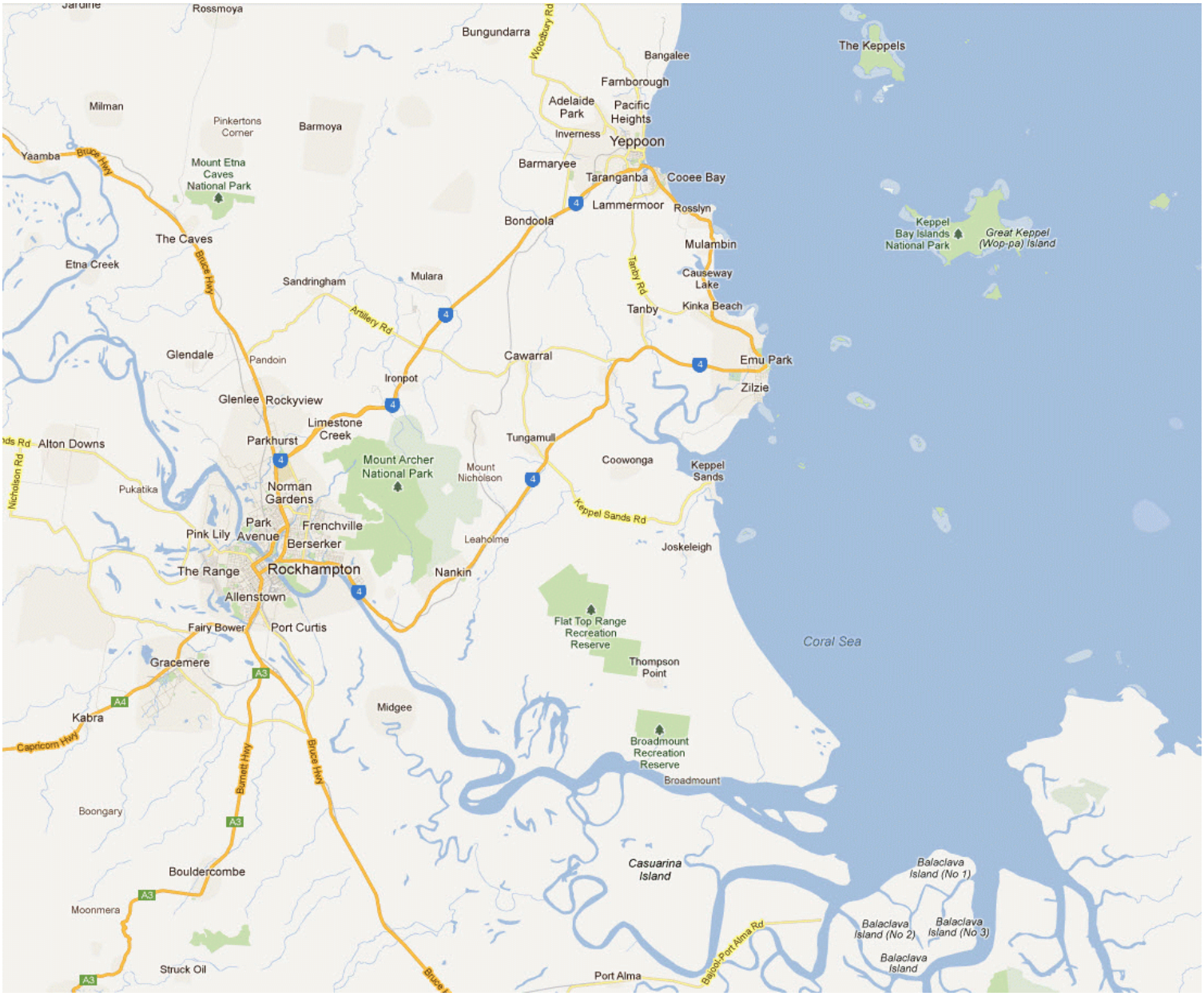

Wilson Island
Wilson Island is een klein paradijselijk eiland met een resort erop. Het is de habitat voor zeeschildpadden en verschillende watervogelsoorten. U kunt hier goed snorkelen en duiken. Wilson Island ligt ongeveer 80 km ten noordoosten van Gladstone en is per boot te bereiken vanuit het op 15 km afstand gelegen Heron Island (2 uur varen vanaf Gladstone via Heron Island en 40 minuten varen vanaf Heron Island).

Rockhampton
Rockhampton is - met een bevolking van bijna 80.000 inwoners - de grootste stad in Centraal Queensland. Het vormt het administratieve en handelscentrum van de streek. Rockhampton ligt op oevers van de Fitzroy River, ongeveer 40 kilometer van de riviermonding. De Berserker Range ligt aan de oostkant van de stad en de Athelstane Range aan de westkant. Het gebied behoorde oorspronkelijk aan de Darumbal Aboriginals.

In 1853 begon de Europese tijd van het gebied. De broers Charles en William Archer waren op zoek naar graasland voor hun vee. Ze gingen naar het gebied dat Ludwig Leichhardt en Thomas Mitchell tijdens hun expedities in 1844 en 1846 geschikt hadden bevonden als graasland. Vanaf 1855 begonnen zich meer mensen te vestigen in het gebied.

Via de goed bevaarbare Fitzroy River konden goederen gemakkelijk aan- en afgevoerd worden. De nederzetting breidde zich aanvankelijk uit langs de rivieroevers. De Engelse naam voor het dorpje, dat was ontstaan, was 'Hampton'. Dat in combinatie met de grote rotspartij in de rivier zorgde in 1856 voor een nieuwe naam: 'Rockhampton'.

Zoals in zoveel andere Australische steden, bloeide de economie van Rockhampton op na de ontdekking van goud. De oude hutjes en tentjes werden langzaam vervangen door meer substantiële gebouwen. In het oude deel van Quay Street ziet u nog steeds deze historische gebouwen staan. Het belangrijkste gebouw hiervan is het zandstenen grens-kantoor (1900), het postkantoor (1892), het gerechts-gebouw (1888) en de St Joseph's Kathedraal (1892). In 1902 kreeg Rockhampton stadsrechten.

Op 16 juni 1909 kreeg Rockhampton een tramlijn. In die tijd was dit - op Brisbane na - de enige stad met een tram. De stoomtrams reden verschillende routes door Rockhampton, in totaal lag er zo'n 10 km spoor. Het ongemak dat stoom-trams in een tropisch klimaat brengen leidde tot de onder-gang in 1939; daarna kreeg Rockhampton een busdienst.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog werd er een Amerikaanse legerbasis gestationeerd aan de buitenkant van de stad. Daar bevonden zich meer dan 70.000 militairen.

In 1971 werd een dam in de Fitzroy River in werking gesteld, waardoor een stuwmeer is ontstaan van meer dan 60 km lang. De dam dient vooral voor een betrouwbare watervoorziening voor de stad.

Rockhampton staat in Australië bekend als de "rundvlees-hoofdstad van Australië". Op de Bruce Highway - aan de in- en uitgang van de stad - wordt men door de standbeelden van '*Santa Gertrudis, Brahman, Braford en Droughtmaster bulls'* hieraan herinnert. Twee grote slachthuizen zijn gevestigd in het gebied rond Rockhampton. De '*Gracemere Saleyards'* - één van de grootste veemarkten van het land - ligt aan de westkant van de stad. Maar de stad heeft veel meer bedrijvigheid dan alleen de vleesverwerkende industrie. Er zijn tal van lokale fabrieken en dienstenleveranciers. Maar ook de detailhandel, zorg en transport bieden veel werkgelegenheid aan de inwoners.

Rockhampton is een belangrijk verkeersknooppunt in centraal Queensland. De stad vormt een knooppunt voor het trein tussen de kolenmijnen in het binnenland en de haven van Gladstone. U ziet hier regelmatig enorme kolentreinen rijden. Rockhampton heeft tevens een grote regionale luchthaven, met geregelde vluchten naar plaatsen in Noord- en Zuid-Queensland.

Als u vanuit het zuiden komt, beginnen bij Rockhampton de tropen. Dit zorgt vaak voor extreme warmte in de zomer. De nabijgelegen bergen verergeren dit effect: de warmte en vochtigheid kunnen zich niet verplaatsen. 's Winters zijn de temperaturen milder. In Rockhampton schijnt de zon gemiddeld meer dan 300 dagen per jaar. Hierom worden er het hele jaar toeristenactiviteiten georganiseerd.

Toerisme speelt een steeds grotere rol in de ontwikkeling van de city en het gebied eromheen. De stad ligt op een strategische plek voor toeristen die langs de oostkust van Queensland reizen, halverwege de Fraser Coast en de Whitsunday Coast. Daarnaast ligt de Capricorn Coast op zo'n 30 minuten rijden van Rockhampton en is Great Keppel Island van daaruit makkelijk te bereiken.

Bezienswaardigheden in de stad zijn:
- Art Gallery of Rockhampton: De kunstgalerij van Rockhampton bevat hoofdzakelijk werk van Australische artiesten van de jaren 40 tot de jaren zeventig.
- Botanic Gardens: De Rockhampton Botanic Gardens zijn opgericht in 1869 en liggen in het zuiden van Rockhampton. Allerlei soorten palmen, varens en andere planten zijn er te vinden. Sommige zijn zelfs meer dan 100 jaar oud.
- Rockhampton Zoo: De dierentuin van Rockhampton ligt tussen de Botanic Gardens en het Murray meer. Allerlei dieren en vogels zijn er te vinden, zoals koala's, chimpansees, krokodillen, kangoeroes en de zeldzame Cassowary.
- Dreamtime Cultural Centre: Het Dreamtime Cultural Centre is het grootste culturele centrum in Australië. In het 12 hectare grootte park zijn inheemse planten, bomen en watervallen te vinden. De meest interessante delen van het centrum zijn het Torres Straight Islander Village, didgeridoo spelers, Djarn Djarn dansers en boemerang gooien.
- Archer Park Station: Het Archer Park stoomtrammuseum laat de ontwikkeling en de historie van het op rails gebaseerde openbaar vervoer van Rockhampton zien. Het is gevestigd in het 100 jaar oude Archer Park station.

Populaire attracties buiten de stad zijn onder andere het '*Rock Pool Waterpark*' en de *Riverbank Parklands*.

Rockhampton is een basis voor de Royal Flying Doctors Service en de reddingshelikopter die voor verschillende ziekenhuizen vliegt en helpt bij noodevacuaties in afgelegen gebieden in de regio. Het Rockhampton Base ziekenhuis ligt zo'n 4 km van het centrum, en is het belangrijkste ziekenhuis van centraal Queensland. Het kleinere Hillcrest Particuliere Ziekenhuis en het Particulier Ziekenhuis zijn vlakbij. De Australische Rode Kruis Bloed Service ligt tegenover het Base ziekenhuis.

In januari 2011 werd Rockhampton getroffen door een watersnood. Gebouwen werden gesloten, straten stonden blank en de bewoners werden geëvacueerd.

Shoalwater Bay
Een groot deel van de noordelijke helft van de Capricorn Coast bestaat uit het Shoalwater Bay militaire trainings gebied, en is niet toegankelijk voor onbevoeg-den. Het mili-

taire gebied begint iets ten noorden van Rockhampton. Hier worden regelmatig grootschalige grond- en luchtoperaties geoefend. Een afdeling van het Singaporaanse leger is er sinds 1995 ook gevestigd.

Town of 1770
Town of 1770 is gebouwd op de plaats waar James Cook en z'n bemanning voor de tweede keer aan land gingen in Australië in mei 1770. Het plaatsje heeft 220 inwoners.

Oorspronkelijk heette het Round Hill — genoemd naar de kreek die er doorheen stroomt — de naam is veranderd in 1970 om Cook's bezoek te herdenken. De bevolking van Town of 1770 herdenkt deze historische gebeurtenis elk jaar als onderdeel van het 1770 Festival dat gehouden wordt in mei.

Het dorpje is een populaire toeristenbestemming aan de Queensland Discovery Coast, in het Joseph Banks Environmental Park. Het is omringd met de koraal zee en de Bustard Bay aan drie zijden. Het dorpje beschikt over vakantieaccommodaties, restaurants, een kleine supermarkt en een kleine haven.

Town of 1770 is bereikbaar via een weg vanaf Bundaberg, dat 120 kilometer meer zuidelijk ligt. Het dorpje heeft maar een kleine permanente populatie; er verblijven wel veel vakantiegangers en toeristen om gebruik te maken van de vismogelijkheden en andere wateractiviteiten.

De vele verschillende dier- en plantensoorten worden zoveel mogelijk beschermd, wat in combinatie met de surfmoge-lijkheden het tot een belangrijke toeristische attractie maakt. Daarnaast is het mogelijk om dagvaarten en vluchten naar het Groot Barrièrerif, het dicht bijzijnde Lady Musgrave Island en Lady Elliot Island, Fitzroy Reef, Pancake Creek en het historische Bustard Head lighthouse te ondernemen.

Het gebied bestaat daarnaast uit vier nationale parken: Deepwater, Eurimbula, Mount Colosseum, en Round Hill. In al deze gebieden is het mogelijk om in de natuur te kamperen en te wandelen.

Yeppoon
Yeppoon is - met ruim 11.000 inwoners - de grootste badplaats aan de Capricorn Coast. De 20 kilometer lange kuststrook tussen Yeppoon en Emu Park bevat allerlei grotten, smalle baaien en landtongen. Dit zijn de overblijfselen van vulkaanuitbarstingen en zorgen ervoor dat het water ondiep is en de stranden redelijk veilig zijn.

Yeppoon heeft prachtige stranden en is daardoor een geliefde badplaats geworden, maar wordt ook steeds populairder bij gepensioneerde Australiërs als woonplaats. Het rustige Yepppon ligt 45 km ten noordoosten van het veel drukkere Rockhampton, waar de Bruce Highway loopt.

Het binnenland van Central Queensland
Het landschap tussen Gladstone en Mackay wordt gedomineerd door suikerrietvelden. Het is daarom geen slecht idee om bij Gladstone landinwaarts te gaan, naar het Carnavon National Park. Dit park ligt midden in de Great Dividing Range, de bergketen die langs de oostkust van Australië loopt. De prachtige natuur met zeldzame planten en bomen en de schitterende Carnavon Gorge maken een bezoek aan dit park meer dan de moeite waard.

Het Carnarvon NP ligt 450 km ten zuidwesten van Rockhampton. U heeft toegang tot het natuurpark vanaf de Carnarvon Development Road (de hoofdweg tussen de plaatsjes Emerald en Roma). De 45 km lange toegangsweg naar Carnarvon NP is deels onverhard en is soms - in de regentijd (dec-apr) moeilijk begaanbaar met een gewone auto.

Anakie
Het dorpje Anakie ligt net ten zuiden van de Capricorn Highway, 44 km ten westen van Emerald. In Anakie bevindt zich het eerste en oudste attractiepark van Australië, het Fairy Park. Even ten westen en noorden van Anakie liggen de Willows Gemfields, vindplaats van de beste kwaliteit smaragd in de regio.

Langs de 10km lange toegangsweg naar de Willows Gemfields vanaf de Capricorn Highway ziet u overal kuilen, stille getuigen van graafwerk door smaragdzoekers. Om te mogen graven dient u een vergunning aan te vragen in het dorpje. Gemakkelijker is het om een paar 'buckets' vol te kopen bij één van de mjnen, en deze dan zelf te gaan zeven en wassen. Bij het dorpje Willows ligt ook een camping.

Emerald
Op de route van Carnavon Gorge naar Mackay komt u langs Emerald, waar in de buurt smaragd wordt gevonden (zie Sapphire & Rubyvale). Emerald zelf is slechts een regionaal centrum voor de bevolking in de omgeving, met wat winkels, banken en een treinstation. Even ten oosten van Emerald liggen enorme kolenmijnen. U ziet dan ook onderweg langs de Capricorn Highway enorm lange treinen, die de kolen naar de kust brengen.

Carnarvon National Park
Het Carnarvon NP is 298.000 hectare groot. Hoofdattractie van het park is de Carnarvon Gorge, maar daarnaast zijn er nog zes andere secties in het park: Deepdale, Goodliffe, Ka Ka Mundi (een golvende, beboste vlakte met zandsteenkliffen), Moola-yember, Mount Moffat en Salvator Rosa (een sectie met geërodeerde rotsformaties afgewisseld met open eucalyptuswoud).

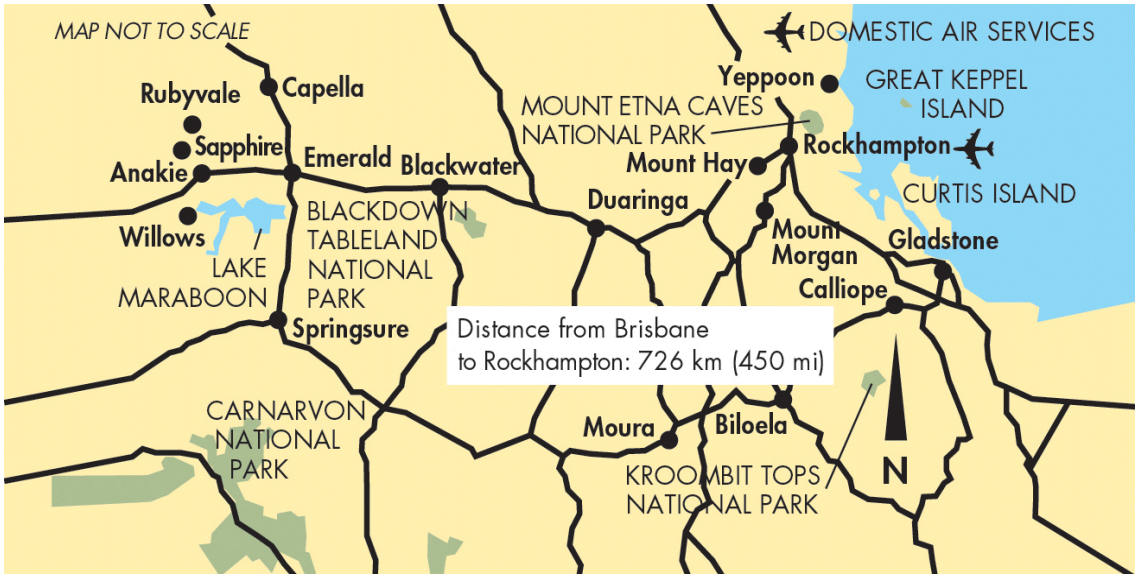

Bij de Carnarvon Gorge heeft de Carnarvon Creek een diepe kloof in het landschap uitgesleten. Het heeft een oppervlakte van 16.000 hectare en is het meest bezochte deel van het park.

Roma
Roma is een kleine stad in het binnenland van Centraal Queensland. Roma ligt ruim 500 km ten noordwesten van Brisbane, op de kruising van de Warrego en Carnarvon Highways. Roma is het centrum van een regio waar

veel veeteelt en landbouw plaatsvindt. Het gebied heeft tevens wijngaarden en een eigen wijnindustrie. De belangrijkste producten zijn rundvlees, tarwe en wol. Roma heeft bijna 7000 inwoners.

Sapphire & Rubyvale

De dorpjes Sapphire en Rubyvale vormen het hart van de Gemfields regio, het gebied waar smaragd wordt gevonden. U kunt hier tours boeken, waarbij uw gids u laat zien waar en hoe u deze halfedelstenen kunt vinden. Maar u kunt uiteraard ook zelf gaan graven en zeven. Het makkelijkste is om bij één van de mijnen een 'bucket' te kopen, en deze zelf op uw gemak te wassen en zeven. Meestal heeft u een aantal smargdsteentjes gevonden na een ochtendje zoeken.

Smaragd is een variëteit van beril en geldt als de edelste steen uit de berylgroep. De kleurgevende stof is chroom, soms vanadium.

Smaragd ontstaat door een combinatie van opdringende magma en metamorfe omzetting van gesteenten. Afzettingen komen daarom voor in pegmatietgangen of in de omgeving daarvan. De winning van kristallen vindt bijna uitsluitend plaats uit het moedergesteente, waar de smaragd gegroeid is in kleine gangen of op de wanden van holten. Alluviale afzettingen kunnen nauwelijks ontstaan, omdat het soortelijk gewicht van smaragd vergelijkbaar is met dat van kwarts.

Smaragden zijn zeer bros en gevoelig voor stoten, druk en hitte. Bij temperaturen boven de 700 graden celsius verliezen ze hun kleur. Smaragden zijn niet gevoelig voor zuren. Ze worden gewoonlijk verwerkt als solitaire siersteen of samen met diamanten en worden meestal in een gouden vatting gezet. Vaak is smaragd troebel door insluitsels. Deze gelden niet als fouten, zolang er niet te veel zijn, maar worden beschouwd als bewijs van echtheid ten opzichte van synthetische stenen en andere imitaties. De vakman noemt ze Jardin (Frans voor 'tuin').

The Crater

Nabij het Carnarvon NP ligt 'The Crater'. Dit is de belangrijkste vindplaats van fossielen uit het Trias in de Australië. De afzettingen op deze locatie staan bekend als de Arcadia Formation en dateren van 230 miljoen jaar geleden.

In het Trias was het wereldwijde klimaat over het algemeen warm en droog, maar oostelijk Australië vormde een uitzondering op de woestijnachtige omstandigheden wereldwijd met uitgestrekte wetlandgebieden die uiteindelijk zouden leiden tot de steenkoolafzettingen van Queensland en New South Wales.

In het Vroeg- en Midden-Trias waren de basale archosauriërs de belangrijkste roofdieren, terwijl therapsiden de voornaamste grote landdieren waren. De dinosauriërs waren destijds nog een groep in ontwikkeling. In Australië waren het echter de amfibieën die de dominante diergroep waren met meer dan twintig bekende soorten behorend tot de Temnospondyli.

In The Crater zijn fossielen gevonden van onder meer Keratobrachyops, Lapillopsis en Plagiobatrachus, terwijl van elders in Australië de resten van onder andere Paracylotosaurus bekend zijn. Vondsten van Australische reptielen uit het Trias zijn een stuk zeldzamer. In The Crater zijn fossielen van de basale archosauriër Kalisuchus en enkele hagedisachtige vormen als Kodimakara gevonden. De vondsten uit The Crater omvatten verder fossielen van vissen, waaronder longvissen.

Mackay en omgeving

Mackay is een klein stadje dat leeft van de suiker- en de kolen-industrie. Mackay wordt ook wel de "the Sugercane Capital" genoemd, vanwege de grote suikerfabriek. Ongeveer 1/3 van de totale suikerproductie van Australië komt uit dit gebied.
In de heuvels ten zuidwesten van Mackay worden kolen gedolven in dagbouw. Er rijden lange treinen vanuit het binnenland naar Mackay, waar de kolen in de haven worden overgeladen in enorme schepen.

James Cook was de eerste Europeaan die de regio bezocht waar de stad zich nu bevindt. Mackay is ondertussen een stad met ongeveer 73.000 inwoners, en daarmee één van de grootste in Central Queensland. De stad heeft een historisch centrum, met enkele fraaie winkelstraten. Mackay ligt ongeveer 800 km te noorden van Brisbane en 920 km ten zuiden van Cairns.. De gemiddelde temperatuur in de stad is 23 graden.

Ten noordwesten van Mackay - op ongeveer 1 uur rijden - ligt het Eungella National Park. Vanaf de lodge heeft u een prachtig uitzicht over Pioneer Valley. U kunt hier mooie wandeltochten maken en ondermeer het vogelbekdier en koala's zien.

Voor de kust liggen diverse paradijselijke eilanden. U kunt deze gemakkelijk bereiken per ferry. Heron Island heeft een reputatie als één van de beste duikresorts in Australië.

Heron Island

Heron Island is een koraaleiland op de Great Barrier Reef, gelegen ter hoogte van Mackay. Het eiland ligt 150 km uit de kust nabij het buitenrif, waardoor u direct vanaf het strand in een eindeloze tuin van koraal kunt zwemmen. Ontdek de caleidoscopische kleuren van de vele vissen en de vreemde vormen van het koraal.

Het eiland is ook een van de weinige plaatsen waar u met een gids een 'wandeling' over het rif kunt maken om de geheimen van de koraalwereld te ontdekken. Van februari tot maart, is het eiland een broedplaats voor schildpadden, terwijl u tussen juni en juli verschillende bultrugwalvissen vanaf het strand kunt zien.

Whitsunday Islands & Airlie Beach

De Whitsunday Group is de meest populaire eilandengroep van het Great Barrier Reef. Met name het heerlijke klimaat en de schitterende natuur staan borg voor een aangenaam verblijf. Hier vindt u tal van eilandresorts, van middenklasse tot superdeluxe. U kunt ook dagcruises maken met snelle boten naar het buitenrif of zeilcruises maken tussen de eilanden. Airlie Beach, Shute Harbour en Repulse Bay zijn de badplaatsjes van waaruit u de eilanden en het rif kunt bereiken. De eilanden zijn een favoriete bestemming voor veel toeristen. U kunt hier zeilen, picknicken, vissen, snorkelen en duiken.

De Whitsunday Islands vormen een eilandengroep tussen het Great Barrier Reef en de kust. De 73 eilanden zijn heuvelachtig en hebben een prachtige natuur. De meeste eilanden hebben mooie witte zandstranden, waar u goed kunt snorkelen. U ziet onderwater een grote verscheidenheid aan tropische vissen. Met snelle boten wordt gevaren naar het Great Barrier Reef (buitenrif), waar goed kan worden gedoken. Het gebied is ook ideaal om te zeilen. U kunt een zeilcruise maken of een zeilboot charteren.

De Whitsundayeilanden zijn zo genoemd door James Cook in 1770, omdat hij dacht dat het op het moment dat hij er langs voer de christelijke feestdag "Whitsunday" (Pinksteren) was. Tegenwoordig is algemeen bekend dat hij op een andere datum langs de eilanden voer. In die tijd werd de internationale datumgrens nog niet gebruikt, die ten oosten van Australië loopt. Cook wist dus niet dat het eigenlijk al maandag was, waardoor de naam eigenlijk onjuist is.

Het gebied rondom de eilanden is een waar paradijs voor zeilers. In Airlie Beach kunt u aan boord gaan van een luxe jacht of catamaran voor een één- of meerdaagse tocht langs de mooiste paradijsjes. De meeste eilanden beschikken over resorts die variëren van eenvoudige Robinson Crusoë hideways tot de meest luxueuze paradijzen.

Airlie Beach
Airlie Beach vormt de toegangspoort tot de voor de kust gelegen Whitsunday eilanden. Airlie Beach is één van de populairste badplaatsen langs de oostkust van Queensland. Het heeft zo'n 3000 inwoners, maar vaak een veelvoud aan toeristen. Samen met het nabijgelegen Shute Harbour vormt het een opstappunt voor cruises naar zowel de Whitsunday eilanden, als naar het Groot Barrièrerif.

Airlie Beach ligt ongeveer 35 km oostelijk van Properpine , waar de regionale luchthaven ligt en de Bruce Highway loopt, ongeveer 900 km noordelijk van Brisbane en 820 km zuidelijk van Cairns. Airlie Beach heeft een aantal grote jachthavens.

Airlie Beach heeft een klein strand, waar in de regentijd (nov-mei) veel zeekwallen voorkomen. Om de toeristen en inwoners toch een plaats te bieden om te kunnen zwemmen, is er een kunstmatige lagune aangelegd bij het strand. De lagune word omgeven door tropisch regenwoud, beschutte picknicktafels en gratis barbecues.

Vanaf Airlie Beach vertrekken er boten naar The Great Barrier Reef. De mogelijkheden voor duikers zijn hier eindeloos, zowel voor beginners als voor de ervaren duiker.

Daydream Island
Daydream Island behoort tot de Whitsunday Archipel. Het eiland is 1 kilometer lang en ongeveer een halve kilometer breed. Dit eiland is te bereiken vanaf Hamilton Island of vanaf het vliegveld van Whitsunday Coast in Proserpine. Het eiland kent tevens een kleine maar dichtbegroeide jungle met tropische vegetatie bewoond door papegaaien en kleinere vogels.

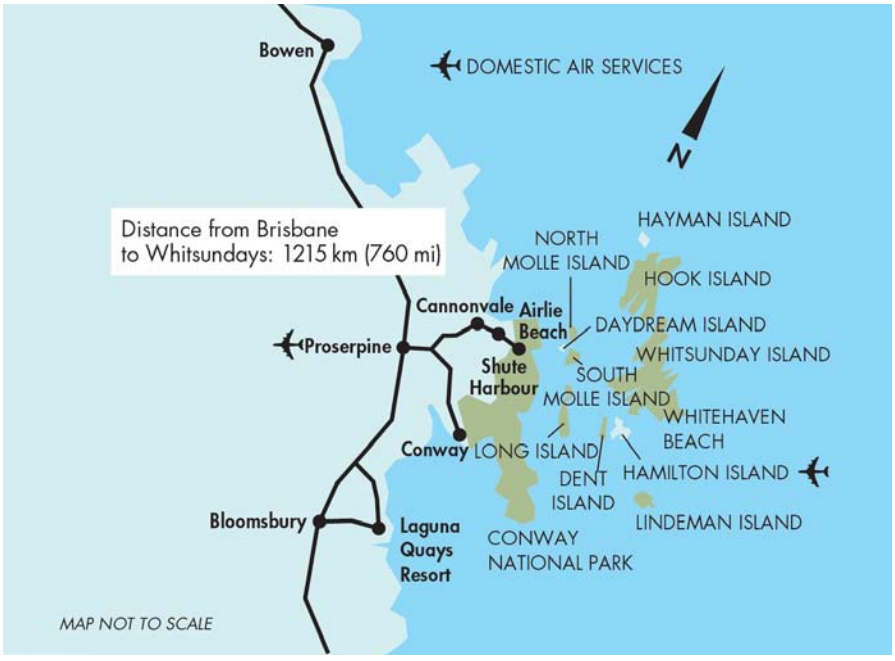

Hamilton Island
Hamilton Island is het meest centraal gelegen eiland in de Whitsunday Archipel. Het eiland heeft een tropische uitstraling met koraalstranden. U kunt er snorkelen in het heldere warme water, waarbij u de meest kleurrijke vissen ziet. U kunt een cruise maken naar het nabijgelegen Whitehaven Beach of naar het meer afgelegen buitenrif van het Great Barrier Reef. Maar u kunt ook gaan zeilen, golfen, zeekajakken, etc - de lijst met activiteiten op Hamilton Island is werkelijk oneindig.

Op Hamilton Island ligt een groot resort waar u voor een redelijk bedrag kunt verblijven. Het resort is dan ook erg populair. Voordeel is dat Hamilton Island makkelijk te bereiken is, het heeft een eigen luchthaven met directe vluchten naar Brisbane en Sydney.

Aan de westzijde van Hamilton Island ligt een klein dorpje rond een baai, waar u tijdens uw verblijf in de Whitsundays inkopen kunt doen (er is een supermarkt, bakker, etc..) en heerlijk kunt dineren in één van de vele restaurantjes. Hamilton Island heeft een gratis openbaar vervoersysteem. Bussen rijden om de 5 à 10 minuten een vaste route over het eiland. Maar op het eiland zijn ook veel wandelpaden aangelegd, waar u schitterende wandtochten kunt maken. Maar u kunt er ook voor kiezen om te relaxen op één van de vele parelwitte stranden.

Hamilton eiland ligt op dezelfde tropische breedtegraad als Honolulu (Hawaï) in het noorden en Mauritius in het zuiden. Het klimaat is gedurende het hele jaar warm en tropisch met een gemiddelde temperatuur van 27,4ºC. De maximum temperaturen (december, januari, februari) zijn rond de 30ºC met een maximum temperatuur (juni, juli, augustus) rond de 23ºC.

Hayman Island
Hayman Island) behoort tot de Whitsunday Archipel. Het is het meest noordelijk gelegen eiland van de Whitsundays en heeft een oppervlakte van 4 km². Op het eiland ligt een zeer luxe resort. Rondom het eiland liggen een tal van kleine baaien en koraalstranden. Op het eiland zijn wandelpaden aangelegd, vanwaar men tevens uitzichten heeft over de prachtige omgeving.

Long Island
Long Island is één van de meer toegankelijke eilanden van de Whitsunday Archipel. Het eiland ligt het dichtst bij Shute Harbour (op het vaste land), waarvandaan de shuttleboten vertrekken naar de eilanden. Long Island bestaat hoofdzakelijk uit nationaal park met tropisch regenwoud. Op het zijn een aantal wandelpaden aangelegd, er zijn geen wegen. Wel vindt u er prachtige stranden.

Op het eiland liggen drie accommodaties. En op Long Island bestaat de mogelijkheid om te kamperen op bepaalde plekken bij het strand.

Shute Harbour
Bij Shute Harbour vertrekken de shuttleboten naar de Whitsunday eilanden. Op verschillende tijdstippen gaan er boten naar steeds weer een ander eiland. De meest frequent varende shuttleboot is die naar Hamilton Island. Vanuit Shute Harbour vertrekken ook een aantal dagcruises naar het buitenrif van het Great Barrier Reef.

Whitsunday Island
Whitsunday Island is het grootste eiland van de Whitsunday Archipel. Het eiland is helemaal nationaal park, reden waarom er zijn geen accommodaties zijn op het eiland. Het eiland

wordt door zeeschildpadden gebruikt om te nestelen en eieren te leggen. U dient in het nestelseizoen extra voorzichtig te zijn waar u loopt. Er kan op het eiland gekampeerd worden, er zijn op een aantal plekken kleine eenvoudige kampeerplaatsen ingericht met wc.

Whitehaven Beach is absoluut de meest bezienswaardige plek op Whitsunday Island. Dit hagelwitte strand aan een turquoise gekleurde lagune ligt aan de oostkant van het eiland, aan een grote beschuute baai. Het gebied ziet er uit als een droomeiland in de Stille Zuidzee. U kunt goed snorkelen in de lagune, u ziet er veel gekleurde vissen. In de baai liggen vaak een aantal jachten voor anker. Whitehaven Beach is te bereiken per boot, per helicopter of per watervliegtuig. Maar als u op het eiland kampeert kunt u er ook gewoon heenlopen.

Vanuit Airlie Beach worden verschillende zeiltrips aangeboden naar de Whitsunday Islands, waarbij over het algemeen ook Whitehaven Beach wordt aangedaan.

Townsville en omgeving

De havenstad Townsville ligt ongeveer 1.370 km ten noorden van Brisbane en 350 kilometer ten zuiden van Cairns. De stad heeft ca. 165.500 inwoners, het is daarmee de grootste stad in Noord Queensland. Voor de kust van Townsville strekt zich het Great Barrier Reef uit.

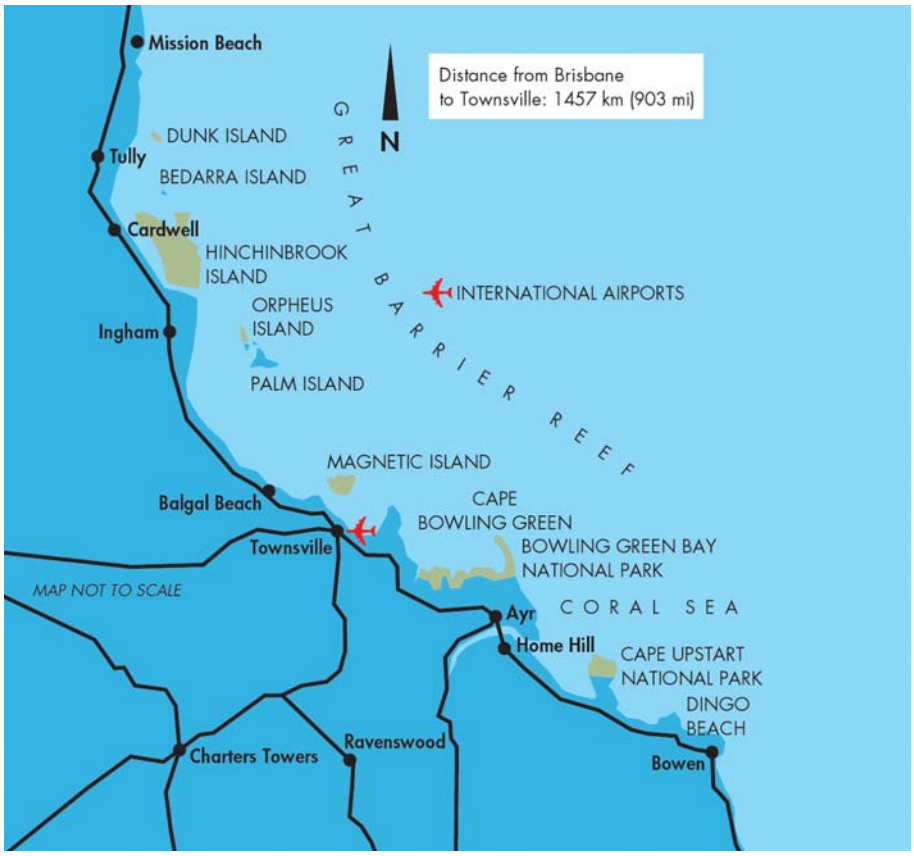

De stad is vernoemd naar Robert Towns die opdracht gaf ter plekke een scheepswerf te bouwen. De industriehaven ligt ten noordwesten van de monding van de Ross-rivier die gedeeltelijk door de stad stroomt. De jachthaven ligt daar weer pal naast. De stad heeft ook een eigen luchthaven.

De haven van Townsville speelde in de Tweede Wereldoorlog een belangrijke rol. De Amerikaanse oorlogsvloot gebruikte het als haar belangrijkste marinehaven in de strijd tegen de Japanners.

De haven vormt tegenwoordig voor Townsville de voornaamste bron van inkomsten. Vanuit de haven worden mineralen uit Mount Isa en Cloncurry verscheept, maar ook rundvlees, wol, suiker en hout worden vanuit hier geëxporteerd. Daarnaast beschikt de stad ook over een behoorlijke industrie. Zo worden er drie verschillende metalen grootschalig verwerkt: zink, koper en nikkel.

Bij Townsville begint de Flinders Highway, de belangrijkste verbinding tussen de outback en de oostkust. U kunt hier dan ook regelmatig enorme "Road Trains" zien rijden. In Townsville zijn nog een groot aantal historische gebouwen bewaard gebleven. Het heeft een gezellig centrum met winkels en restaurants.

De grootste attractie van de stad is het Great Barrier Reef Wonderland, waar veel onderzoek wordt gedaan naar het leven op het rif. Naast het grote onderzoekscentrum en museum kunt u het enorme aquarium en IMAX-theater bezoeken.

Meer dan 2000 kilometer lang en 80 kilometer breed strekt het Great Barrier Reef zich uit langs de kust van Queensland. Dit grootste koraalrif ter wereld is een natuurwonder met bizarre vormen en kleurrijke vissen. In het gebied liggen maar liefst 900 eilanden, voor het merendeel onbewoond.

Een ander toeristische attractie is 'The Strand', een mooi strand dat zich aan de noordoostzijde van de stad uitstrekt langs de kust. Bij 'The Strand' vindt u tal van cafés, beachbarretjes en restaurants.

Een andere grote attractie ligt voor de kust, namelijk Magnetic Island. Vanuit Townsville varen er vrijwel elk uur zowel passagiers- als auto-ferries naar het eiland.
Het stadsbeeld van Townsville wordt in grote mate bepaald door Signal Hill, die meteen naast het centrum omhoogsteekt. Het oude centrum ligt eigenlijk een beetje tegen de berg aan gebouwd. Bovenop Signal Hill staat een hoge antenne en is een uitkijkpunt. Rondom Townsville bepalen daarentegen de suikerrietvelden het landschap.

Er liggen een aantal mooie eilanden voor de kust in de omgeving van Townsville, zoals Magnetic, Hinchinbrook en Orpheus Island.

<u>Hinchinbrook Island</u>

Hinchinbrook Island ligt 170km ten noorden van Townsville, slechts 5km uit de kust. Het is een vrij groot en hoog eiland, begroeid met ongerept regenwoud. Het eiland is vrijwel helemaal nationaal park en vogelreservaat, en kan uitsluitend wandelend worden verkend. Het eiland is te bereiken per snelle ferry vanuit Cardwell (1x dagelijks in het hoogseizoen [mei-okt] en in het resterende laagseizoen op zo, wo & vr. De overtocht duurt 50 minuten.

<u>Home Hill</u>

Home Hill is een klein plaatsje, dat ongeveer 98 kilometer ten zuiden van Townsville en 1269 kilometer ten noorden van Brisbane ligt. Home Hill is een slaperig plaatsje met ca. 3000 inwoners. Bij Home Hill ligt een grote suikerfabriek. Naast mango en verschillende soorten groente wordt er in de omgeving voornamelijk suikerriet verbouwd.

De legende gaat dat het dorpje in eerste instantie Holme Hill genoemd zou worden, maar omdat degene die het bord zou maken de naam niet in schrift kreeg is het Home Hill geworden.

Meest kenmerkende bouwwerk bij Home hill is de Burdekin Brigde. Deze brug werd gebouwd in tussen 1948 en 1957 overspant de Burdekin River. Met zijn 1097 meter lengte is het één van de langste meervoudige overspanningsbruggen in Australië.

In eerste instantie dacht men dat deze brug niet op de huidige locatie gebouwd kon worden. Er was geen stevige rotsformatie waarop de brug gebouwd kon worden. In 1946, brachten twee hooggeplaatste overheids-ingenieurs een bezoek aan India om een aantal bruggen op zandformaties te onderzoeken. Dezelfde techniek werd later ook bij de bouw van de Burdekin Bridge toegepast. Het is de enige brug in Australië die niet op een stevige fundering is gebouwd.

De brug rust op 11 enorme, holle, betonnen caissons die in de rivierbedding zijn gezonken. De caissons hebben een breedte van 17 meter en variëren in wijdte van 5.5 tot 7.6 meter. De caissons zijn tot 30 meter in de rivierbedding gezonken.

De Burdekin Bridge verving een brug die zeer laag boven de rivierbedding lag, waardoor hij vaak onder water stond en uiteindelijk in een vloed werd weggevaagd. De overblijfselen van deze brug zijn nog steeds te zien bij laag water.

Door de speciale constructie van de brug, waarbij stalen balken een trus vormen over het wegdek, wordt de brug regelmatig afgesloten om zogenaamde 'road trains', die beide weghelften innemen op de nauwe brug, over te laten steken.

Magnetic Island

Magnetic Island ligt 8km uit de kust van Townsville. Het eiland heeft een oppervlakte van 52 km² en is bergachtig. Magnetic Island heeft ruim 2000 permanente bewoners en is bereikbaar per veerboot vanuit Townsville. Het eiland heeft een beperkt wegennet, het beste kunt u een fiets, scooter of 'minimoke" auto huren om het eiland te verkennen. Het eiland is bereikbaar met een snelle ferry (vaart 14 maal per dag).

De naam van het eiland is terug te voeren op het veronderstelde "magnetisch effect" dat het eiland had op het kompas van kapitein Cook tijdens zijn reis langs de oostkust van Australië. De hoogste berg op het eiland is ook vernoemd naar Kapitein Cook: Mount Cook is 497 meter hoog.

Op het eiland leven naast veel zeldzame vogelsoorten ook Koala's in het wild. Magnetic Island is heuvelachtig, heeft mooie strandjes en is overwegend begroeid met eucalyptus bomen, waardoor het er heerlijk rijkt. Het is één van de beste plekken om koala's in het wild te spotten.

Toerisme is een belangrijke bron van inkomsten; ruim de helft van het eiland bestaat uit beschermd natuurgebied, waarin tal van wandelroutes zijn aangelegd. Ook de vele baaien en het gunstige klimaat maken het eiland tot een ideale vakantiebestemming. Aan de noordzijde van het eiland ligt het idylische Horseshoe Bay. De beschutte baai heeft een prachtig strand, het is heerlijk zonnebaden hier onder de bomen en zwemmen in de zee.

Orpheus Island

Orpheus Island is een tropisch eiland dat ter hoogte van Ingham (80 kilometer ten noorden van Townsville) 24 km uit de kust ligt. Het ligt aan de rand van het Great Barrier Reef. Het eiland is voor het grootste deel een nationaal park. Het lijkt qua natuur veel op Hinchinbrook en Dunk Island, maar ligt veel afgelegener (er is geen ferry-service). De heuvels op het eiland zijn met regenwoud begroeid, aan de omtrek vindt u paradijselijke stranden. Het eiland is omringd door prachtige koraalriffen (met zgn. "soft corals"), en dat maakt het eiland tot een paradijs voor duikers.

Ongerepte stranden, weelderig regenwoud en kleurrijke riffen zorgen voor een 'bounty eiland'ervaring. Er zijn op het eiland een aantal wandelpaden aangelegd, die steeds weer naar parelwitte stranden leiden, waar u heerlijk kunt relaxen met het geluid van wuivende palmbomen op de achtergrond.

Het binnenland van North Queensland

Het binnenland van North Queensland biedt een heel afwisselend landschap. Een groot deel is echte outback, een dorre en met spaarzaam grasland begroeid vlakte die hooguit licht glooiend is. Maar naarmate u meer nordelijk gaat, dichter bij de Gulf of Carpentaria, wordt het landschap groener. Er vindt veel mijnbouw en veeteelt plaats in het gebied. De belangrijkste plaatsen zijn Charterd Towers, Mount Isa en Cloncurry. Wegen zijn er sporadisch en meestal onverhard. Het is het ideale 4wd gebied.

Barkly Highway

De Barkly Highway is een Australische weg in het noorden van het land die deel uitmaakt van de National Highway. De weg is 765 kilometer lang en loopt van het stadje Cloncurry in Queensland tot aan de Stuart Highway in het Northern Territory, 25 kilometer ten noorden van Tennant Creek. De weg is genoemd naar het Barkly Tableland, een plateau in het Noordelijk Territorium dat ten noorden van de weg ligt. In Cloncurry sluit de Barkly Highway aan met de Flinders Highway. Op de T-splitsing met de Stuart Highway, een plaats gekend als Three Ways, staat de John Flynn Memorial. De weg droeg voorheen over zijn gehele lengte het nummer 66, en tussen Cloncurry en Mount Isa ook het nummer 83. Recentelijk is het gedeelte in Queensland omgenummerd tot National Route A2

Deze tweevaksbaan met een gemiddelde breedte van 8 meter dateert van 1940 en is tot op heden de enige geasfalteerde verbinding tussen het Noordelijk Territorium

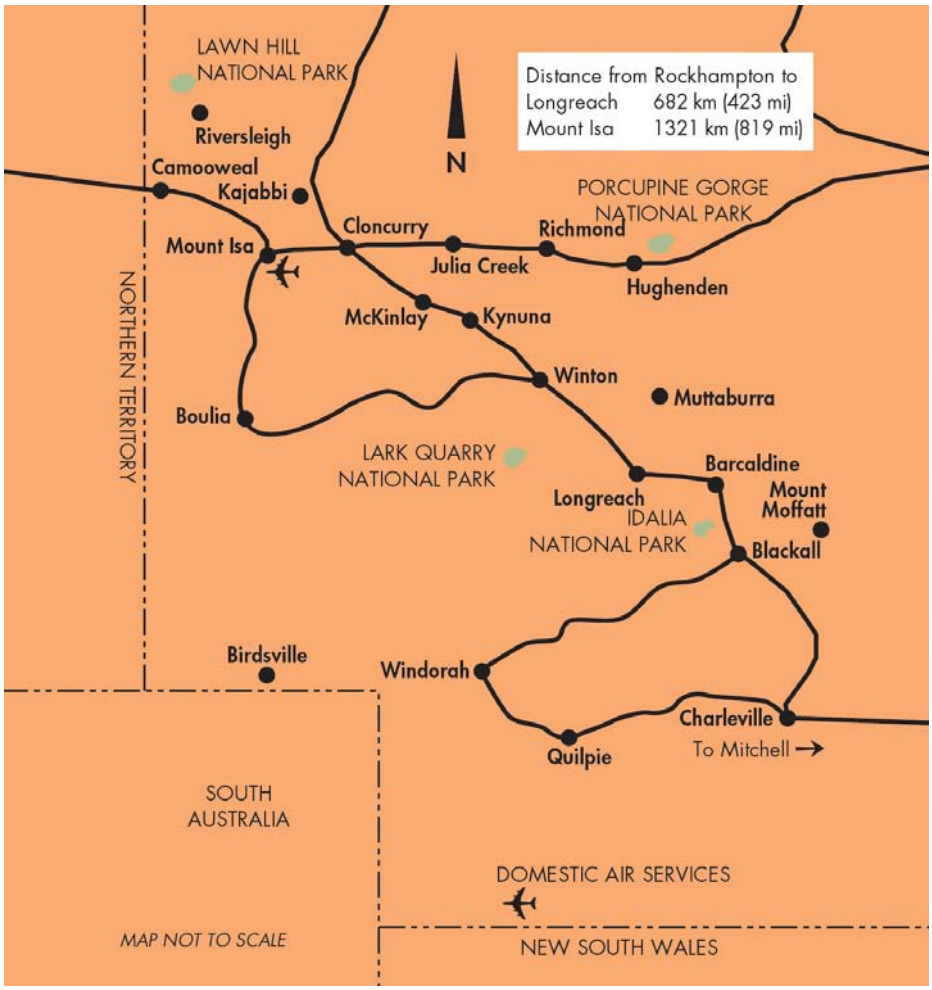

en Queensland. In het regenseizoen kan de weg overstroomd raken. De Barkly Highway wordt voornamelijk gebruikt voor commercieel vervoer: de mijnindustrie in en rond Mount Isa en Cloncurry is heel belangrijk, een aanzienlijk deel van het veevervoer tussen noordelijk en noordoostelijk Australië gaat via deze weg, en de zuivelindustrie in noordoostelijk Queensland transporteert haar producten naar het Noordelijk Territorium deels langs de Barkly Highway. Een tweede belangrijke groep weggebruikers zijn toeristen.

Barcaldine

Barcaldine staat bekend als de "Garden City of the West". Het plaatsje heeft 1.800 inwoners en ligt tussen Charleville en Winton De plaats is in 1886 gesticht bij de aanleg van de spoorlijn. Barcaldine's 'moment of fame' was de 'Shearer's Strike' in 1891. Het vormde het centrum van deze staking, die de schapenteelt in Australië ijdelijk tot stilstand bracht. Deze gebeurtenis leidde tot de stichting van de Australische Labor Party. Veel van de historische activiteit van deze dagen zijn tentoongesteld in het Australian Workers' Heritage Centre in Ash Street. Interessant is ook de Outback Zoo aan de Matilda Highway

Cloncurry

Het plaatsje Cloncurry ligt 770 km ten westen van Townsville aan de Cloncurry River. Cloncurry is bereikbaar via de Flinders Highway. In 1884 kreeg Cloncurry stadsrechten en in 1908 werd er een spoorlijn aangelegd.

In 1867 ontdekte schapenfokker Ernest Henry bij het plaatsje koperertz. Rond 1916 was Cloncurry de belangrijkste bron van koper in Australië. De mijnbouw nam een grote vlucht, maar ook de veehouderij is een belangrijke activiteit in de regio. Tot de opkomst van Mount Isa was Cloncurry de grootste nederzetting in noordwest Queensland. Cloncurry Shire heeft ruim 3800 inwoners; de stad zelf zo'n 2600.

De eerste vlucht van de Royal Flying Doctors Service vond plaats vanuit Cloncurry op 15 mei 1928 met een gehuurd vliegtuig van de toen nog kleine maatschappij Qantas. In de stad is een museum gevestigd over de Vliegende Dokters.

Cloncurry heeft de reputatie van een van de warmste plaatsen van Australië. In 1889 werd hier een temperatuur van 51 graden Celcius gemeten, een waarde die in heel Australië nooit meer is overtroffen.

Gulf of Carpentaria

De Gulf of Carpentaria is een grote, ondiepe zee, aan drie zijden omsloten door het vasteland van Australië. In het noorden gaat de Golf over in de Arafurazee, de natuurlijke waterscheiding tussen Australië en Nieuw-Guinea. Geologisch gezien is de Golf nog maar jong - ten tijde van de laatste ijstijd was de Golf nog land.

Het meeste land dat langs de Gulf ligt is vlak en laaggelegen. Ten westen van de Gulf ligt Arnhemland en de Top End regio van het Northern Territory. In het oosten ligt het Cape York Peninsula, in het zuiden de Gulf Country regio, beide in Queensland. Het gebied is in 1606 door de Nederlandse schipper Willem Jansz als eerste in kaart gebracht. In 1623 vernoemde Jan Carstensz de golf naar gouverneur van Batavia: Pieter de Carpentier. In 1802 en 1803 werd de golf in kaart gebracht en verder onderzocht door Matthew Flinders.

Het klimaat is heet en vochtig met twee seizoenen per jaar. Het droge seizoen loopt van april tot november, en wordt gekenmerkt door zeer droge zuidoostelijke tot oostelijke wind. Het natte seizoen loopt van december tot maart. De meeste regen valt in deze periode, waarbij de laaggelegen gebieden overstroomd raken.

Er wonen weinig mensen in het gebied rond de Gulf. Het land - dat voornamelijk met gras en dorre bush is begroeid - wordt vooral gebruikt voor veeteelt. Ook zijn er grote gebieden gereserveerd voo Aboriginal communities. Er zijn weinig verharde wegen, als het gebied wilt verkennen adviseren we u dit te doen met een 4wd terreinauto.

Lawn Hill National Park
180km ten noordoosten van Mount Isa ligt het Lawn Hill NP (alleen per 4wd te bereiken). De Lawn Hill River heeft een diepe kloof uitgesleten, waar een mooie oase in is ontstaan. Het park ligt in het afgelegen Arnhemland, tegen de grens aan met het Northern Territory. Het gebied is rijk aan Aboriginal cultuur. Bezoekers hebben voor sommige delen een "permit" nodig.

Lawn Hill NP wordt nog weinig bezocht door buitenlandse toeristen. Dat komt vooral door de lange reistijd naar het park. Maar als u er eenmaal bent wordt u wel beloont. U wordt getrakteerd op rust en prachtige kleurcontrasten van de oker rode rotsen, veel ongerept groen en de meestal knalblauwe lucht. U kunt in de gorge wandelingen maken of over de rivier kayakken.

Mount Isa
Het mijnbouwstadje Mount Isa ligt op 890km van Townsville en 645km van Tennant Creek. De stad werd gesticht nadat John Campbell Miles in 1923 een zilver-loodader ontdekte ten westen van Cloncurry. Mount Isa is waarschijnlijk één van de productiefste mijnen in de geschiedenis: er wordt lood, zilver, koper en zink gewonnen. De zilver-, en lood-mijnen in Mount Isa zijn de grootste ter wereld. Er is ook een enorme kopermijn, de grootste van Australië. De delfstoffen worden per trein 900 kilometer vervoerd naar de haven van Townsville.

Er wonen naar schatting 22.000 mensen in de Mount Isa, en met een oppervlakte van 41.225 km² gold Mount Isa lange tijd als de grootste stad ter wereld. Het stadje vormt een welkome stop op weg van de oostkust naar de outback. Er worden excursies aangeboden om de mijnen te bezoeken. Houdt u er in augustus rekening mee dat er dan in Mount Isa een groot rodeo festival plaats vindt.

Riversleigh
Riversleigh ligt ongeveer 250 km ten noordwesten van Mount Isa en 75 km ten zuidoosten van het Lawn Hill NP. Het gebied omvat 3108 km². Riversleigh werd in 1994 toegevoegd aan de Werelderfgoedlijst vanwege haar ecologische en biologische waarde. Het gebied bevat vele fossielen van tussen 15 en 25 miljoen jaar oud. De vondsten uit Riversleigh geven een goed beeld van ecosystemen in dit deel van Australië gedurende het Laat- Oligoceen en Mioceen. In deze periode was het klimaat warm en vochtig en regenwouden domineerden het continent.

De eerste fossielen uit Riversleigh werden aan het begin van de twintigste eeuw gevonden, maar in de belangrijkste vondst was in 1983 toen in een paar blokken kalksteen duizenden botten werden ontdekt. Binnen enkele uren waren tientallen onbekende fossiele zoogdieren gevonden. Riversleigh had in het Laat-Oligoceen en Mioceen een enorme diversiteit met onder meer meervallen, longvissen, slangen, ongeveer twintig soorten waterschildpadden, krokodillen (zowel aquatische als landbewonende vormen), roofvogels, loopvogels zoals Emuarius, buideldassen, roofbuideldieren, meerdere soorten koala's, wombats, diprotodonten, meer dan twintig soorten kangoeroes, meer dan dertig soorten andere klimbuideldieren, buidelmollen, vogelbekdieren en meer dan veertig vleermuissoorten. Tot de kangoeroes van Riversleigh behoort ook Ekaltadeta, een carnivoor met krachtige voorpoten en sterke kaken met scherpe tanden.

Undarra Volcanic National Park
Als u bij Innisfail (30km ten noorden van Mission Beach) landinwaarts gaat, dan komt u na 230km over de verharde weg bij het Undarra Volcanic NP. Het park staat bekend om z'n enorme "lava tubes", wel 900m lang en 19m hoog. De "tubes" zijn ontstaan na de eruptie van de Undarra vulkaan – 190.000 jaar geleden. Er zijn in totaal 52 "lava tubes", de beste manier is om ze te bezoeken is met een lokale gids.

Mission Beach & omgeving
Het rustige en aangename badplaatsje Mission Beach is vooral bekend om z'n prachtige zandstrand dat een schitterend uitzicht biedt op de eilanden voor de kust. Het badplaatsje ligt 230km ten noorden van Townsville en 130km ten zuiden van Cairns.

Tully River
10km ten westen van Mission Beach ligt Tully Bridge. Hier kruist de Tully River de kustweg. De grote en constante waterstroom en het geleidelijke verval vanuit de bergen maakt de rivier zeer geschikt voor wildwater kanoën en

raften. Stroomopwaarts stroomt de rivier door een nauwe kloof en er zijn enkele indrukwekkende stroomversnellingen. Dagelijks worden kano en rafting tochten georganiseerd, waar jong en oud aan kunnen deelnemen.

Dunk & Bedarra Island

Voor de kust bij Mission Beach liggen Dunk en Bedarra Island. Dit zijn heuvelachtige eilanden met tropisch regenwoud begroeid en omzoomd door idyllische zandstranden.

Driekwart van Dunk Island is nationaal park. Of u nu wilt genieten van de zon op de honingkleurige stranden, zwemmen in het azuurblauwe water, snorkelen of duiken op het Great Barrier Reef of een tocht wilt maken door het dichte regenwoud: Dunk Island biedt voor ieder wat wils.

Bedarra Island is veel kleiner en ligt meer afgelegen. De eilanden zijn te bereiken per watertaxi (vaart dagelijks 5x heen- en weer; overtocht naar Dunk duurt 30min.) of QuickCat ferry-service (vaart dagelijks 2x heen- en weer, overtocht naar Dunk duurt 20min. en naar Bedarra duurt 40min.).

Cairns

Cairns, met ruim 80.000 inwoners, is de belangrijkste stad in noordelijk Queensland. Cairns ligt op ongeveer 1720 km van Brisbane en 2500 km van Sydney. Ofschoon Cairns een echt toeristenplaatsje is geworden, bevinden de belangrijkste bezienswaardigheden zich buiten de stad. U kunt vanuit Cairns met boten naar het Great Barrier Reef gaan. Bij Cairns is de afstand naar het rif het kortst (1 à 1,5 uur varen). Snorkelend of vanuit de glassbottomboat kunt u genieten van de schit-terende kleuren van de koraalformaties en tropische vissen op het Great Barrier Reef.

Cairns wordt aan de landzijde ingesloten door hoge bergen. Deze bergen zijn met jungle begroeid en vormen een aantrekkelijk reisdoel voor een dagexcursie. Achter de bergen beginnen de Tablelands, een agrarisch gebied met mooie bossen en rivieren. Bij Kuranda is een indrukwekkende Gorge uitgesleten, die u gemakkelijk kunt zien vanuit de trein of vanuit de skyrail (kabelbaan).

De stad zelf staat bekend om zijn uitbundige uitgaansleven met vele pubs, discotheken en restaurants. Eén van de drukste gedeeltes van de stad is de Esplanade. Deze lange boulevard biedt allerlei amusementscentra en winkels. Cairns zelf beschikt maar over een heel klein strandje.

Iets ten noorden van Cairns liggen de badplaatsjes Trinity Beach, Kewarra Beach, Clifton Beach en Palm Cove. In tegenstelling tot de hotels in Cairns, liggen de hotels hier direct aan of bij het strand.

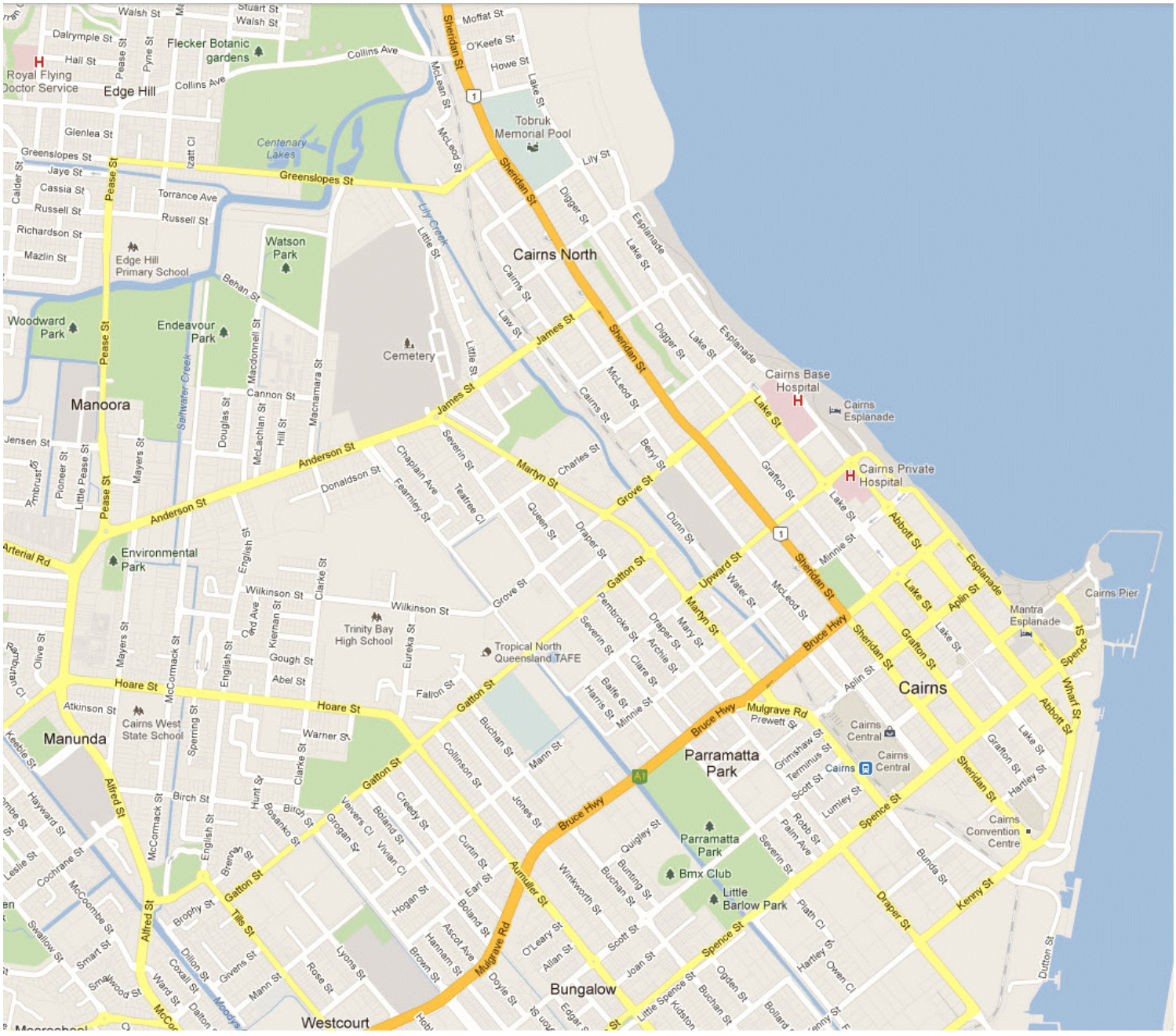

watervallen. Eens was dit een plek met vulkanische activiteit, maar nu vormt het een rustig thuis voor vele dieren, waaronder pademelons, buideldassen, possums en het vogelbekdier. De belangrijkste plaatsen zijn: Atherton, Yungaburra, Mareeba, Malanda en Millaa Millaa. De temperatuur is in de bergen meestal lager dan aan de kust, wat voor veel mensen aangenaam aanvoelt.

In Yungaburra staat de Curtain Fig Tree. Hier is een door een wurgvijg omgroeide boom omgevallen op een andere boom. De 15 meter lange luchtwortels van de wurgvijg zien er uit als een gordijn.

Bij de Mila Mila Falls kunt u heerlijk genieten en tot rust kunt komen onder het genot van de klaterende watervallen. Ook vindt u hier in het regenwoud veel wildlife.

De streek rond Malanda is een centrum van melkveehouderij. De melk die hier wordt geproduceerd, wordt door heel Australië geleverd.

Cairns is gesticht in 1876, om mijnwerkers onderdak te bieden die goud zochten in het Hodgkinson River goudveld en genoemd naar William Wellington Cairns (de toenmalige gouverneur van Queensland). De nederzetting raakte in verval toen een eenvoudigere route werd ontdekt vanaf Port Douglas. De toekomst van Cairns was echter veilig gesteld toen het een spoorverbinding door het Kuranda regenwoud kreeg en het een belangrijk punt werd in de export van suikerriet, goud, kostbare metalen en landbouwproducten van de omliggende kust- en binnenlandse gebieden.

Cairns is vandaag de dag het regionale centrum voor het noordelijkste deel van Queensland. Veel toeristen eindigen of beginnen hier hun vakantie in Australië, omdat het een internationale luchthaven heeft en omdat de stad als ideale uitvalsbasis dient voor allerlei excursies, in de omgeving, zoals duiken of snorkelen op het Great Barrier Reef, een bezoek aan het Daintree NP en een rit met de skyrail of scenic railway naar Kuranda.

De maximumtemperatuur schommelt tussen de 25 en 31 °C, de minimumtemperatuur tussen de 17 en 23 °C. Het aantal maandelijkse zonuren varieert tussen de 210 en 310.

Atherton Tableland

Het Atherton Tableland is een hoogvlakte ten zuidwesten van Cairns. De hoogte van het Atherton Tableland bedraagt tussen de 600 en 900 meter. Het Atherton Tableland maakt deel uit van de Great Dividing Range, die parallel aan de Australische oostkust loopt. De belangrijkste rivier in het gebied is de Barron river, met een stuwdam waarachter het Lake Tinaroo ligt.

Het gebied bestaat uit grasland, afgewisseld met stukken tropisch regenwoud. De Atherton Tablelands staan bekend om hun veelzijdige natuur met kristalheldere kratermeren, vruchtbare heuvels, ongerept regenwoud en woeste

De Barron River ligt in het Atherton Tableland. De rivier is afgedamd en vormt op deze wijze het Lake Tinaroo, de hoofdwatervoorziening van de regio. De Barron Falls, een waterval van 230 meter hoog, bevindt zich nabij Kuranda. Het grootste deel van het water wordt gebruikt voor elektriciteitsopwekking in de Barron Gorge-waterkrachtcentrale. De Aboriginal naam voor de rivier was Bibhoora.

Cairns International Airport

Cairns International Airport wordt geëxploiteerd door de Cairns Port Authority en ligt 7 kilometer ten noorden van de stad, tussen het stadscentrum en de noordelijke stranden. Wat betreft het aantal nationale en internationale passagiersaantallen is het de zesde luchthaven van Australië. In het seizoen 2003-2004 werden drie miljoen passagiers vervoerd.

De luchthaven heeft een aparte terminal voor binnenlandse en buitenlandse vluchten. De luchthaven is een belangrijke basis voor vluchten naar kleine airstrips op het Cape York Peninsula en bij de Golf of Carpentaria. Cairns Airport is ook een basis voor de Royal Flying Doctor Service.

Clifton Beach

Clifton Beach is een rustige buitenwijk van Cairns, direct gelegen aan de oceaan. In Clifton Beach liggen een aantal wat kleinere hotels en appartementencomplexen, ideaal voor een verblijf van enkele overnachtingen. De plaats ligt ideaal voor als u een dagexcursie wilt maken naar het Daintree NP, naar Kuranda of naar het Great Barrier Reef. Transfers kunnen worden geregeld naar uw accommodatie in Clifton Beach. Het voordeel is dat Clifton Beach veel dichter bij de luchthaven van Cairns ligt (slechts 22 Km) dan bijvoorbeeld Port Douglas, dus sneller en goedkoper te bereiken.

Clifton Beach beschikt over een fraai langgerekt zandstrand, waar u heerlijk kunt relaxen. In tegenstelling tot de hotels in

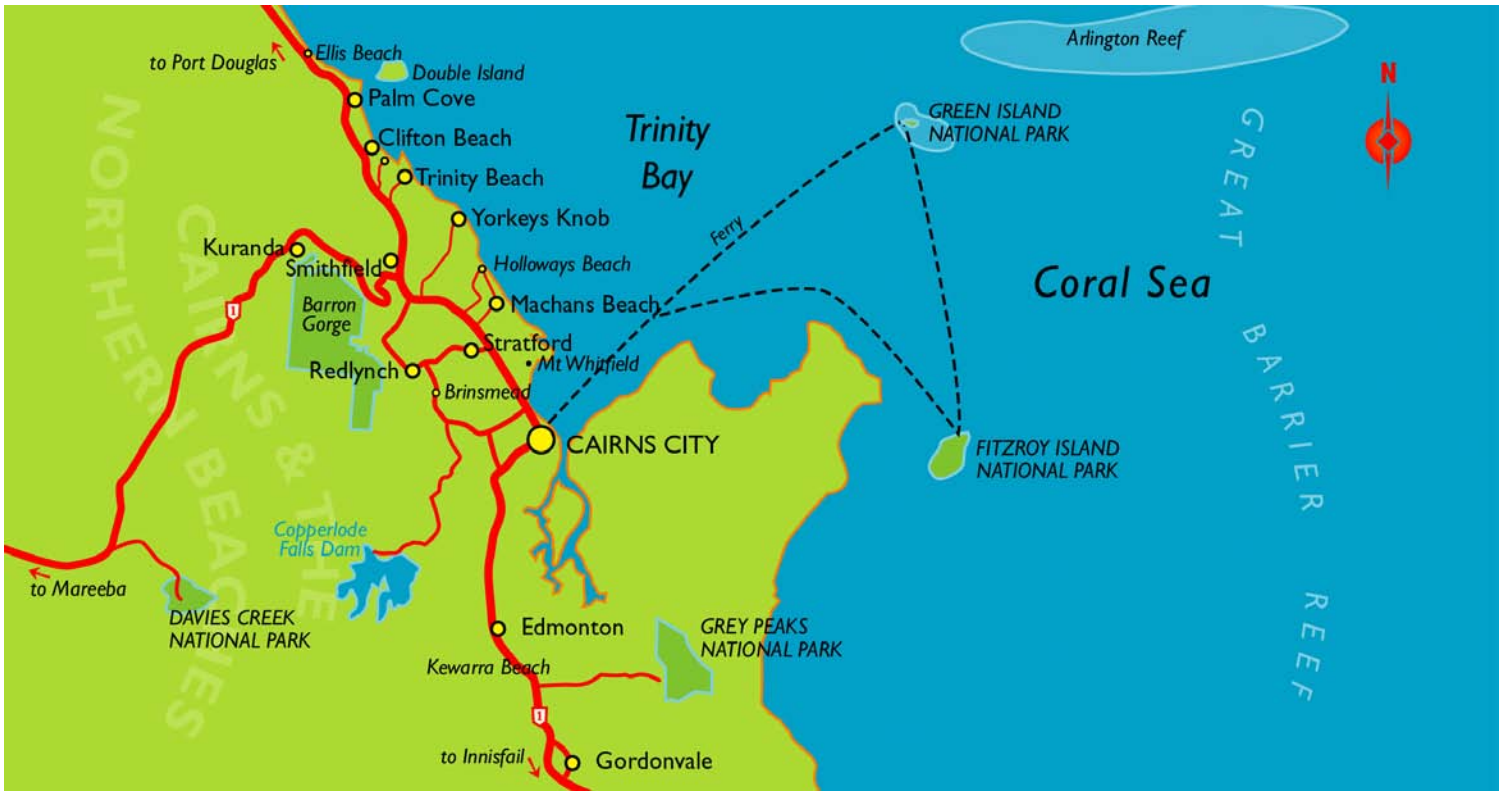

Cairns liggen de hotels hier direct aan of bij het strand, en de locatie is veel mooier en rustiger. Er zijn winkels in de buurt (in het moderne winkelcentrum van Clifton Beach, direct naast de Captain Cook Highway). Aan de Esplanade liggen een paar cafés en restaurants. Clifton Beach ligt tussen Kewarra Beach (2 km zuidelijk) en Palm Cove (3 km noordelijk).

Esplanade

Sinds 1800 is de Esplanade de ontmoetingsplek voor de inwoners van Cairns. Het is een lange boulevard met winkels, hotels, cafés en restaurants en aan de andere kant het water van Trinity Bay met heel in de verte het Great Barrier Reef. U vindt er een zwembad, picknickplekken, speeltuintjes en skatebanen.

Op de Esplanade hangt altijd een ontspannen sfeer waar zowel inwoners van Cairns als reizigers op afkomen om te zonnen, te joggen of te lunchen. Ook worden wordt er hier 's avonds verschillende barbecues en feesten gehouden. Om hier de volgende ochtend van bij te komen kun je een les aqua aerobics, pilates en zelfs yoga volgen!

Great Barrier Reef (GBR)

Het Great Barrier Reef in Australia is het grootste koraalrif op aarde en felgekleurde vissen, grillige koralen en diephelder water maken het tot de mooiste plek ter wereld om te duiken! Het rif ligt in de Koraalzee, parallel aan de noordoostkust van Australië. Van de Lady Elliott Islands bij de kust van midden Queensland tot aan Papoea-Nieuw-Guinea strekt het zich uit over een lengte van meer dan 2000 km. Het Groot Barrièrerif is de grootste toeristische attractie van Australië.

Cairns is één van de makkelijkste plekken van waar uit u naar het Great Barrier Reef kunt gaan, omdat het hier dichter bij de kust ligt dan elders. Met een snelle boot duurt het minimaal een uur voordat u bij het buitenrif bent (ca. 70 km). Er zijn meerdere aanbieders van (duik)cruises op het GBR, elk heeft z'n eigen concessiegebied (van de Marine Park autoriteiten mogen maar een beperkt aantal bezoekers per dag op een bepaald rif zijn). Quicksilver, die vanuit Port Douglas vertrekt, is één van de grootste en beste maatschappijen om mee naar het Great Barrier Reef te gaan.

Kewarra Beach

Kewarra Beach is een rustige buitenwijk van Cairns, direct gelegen aan de oceaan. In Kewarra Beach liggen een aantal wat kleinere hotels en appartementencomplexen, ideaal voor een verblijf van enkele overnachtingen. De plaats ligt ideaal voor als u een dagexcursie wilt maken naar het Daintree NP, naar Kuranda of naar het Great Barrier Reef. Transfers kunnen worden geregeld naar uw accommodatie in Kewarra Beach. Het voordeel is dat Kewarra Beach veel dichter bij de luchthaven van Cairns ligt (slechts 16 Km) dan bijvoorbeeld Port Douglas, dus sneller en goedkoper te bereiken.

Kewarra Beach beschikt over een fraai zandstrand, waar u heerlijk kunt relaxen. In tegenstelling tot de hotels in Cairns liggen de accommodaties hier direct aan of bij het strand en de locatie is veel mooier en rustiger. Er zijn geen winkels in Kewarra zelf, maar wel in het nabij gelegen Trinity Beach. Kewarra Beach ligt tussen Trinity Beach (2 km zuidelijk) en Clifton Beach (2 km noordelijk).

Kuranda

Kuranda is een bergdorp met ca. 650 inwoners, dat op een hoogte van 330 meter ligt in de Atherton Tablelands. Cairns ligt op 10 kilometer afstand (over de weg 25 km), bereikbaar via de Kuranda Range. Het dorp wordt omgeven door regenwoud.

Het regenwoud om Kuranda was gedurende 10.000 jaar de woonomgeving van het Aboriginal Djabugay volk. Europeanen begonnen het gebied te verkennen in de 19e eeuw. Kuranda werd voor het eerst bewoond in 1885 en Thomas Behan begon in 1888 met het verkennen van het omringende gebied. In 1887 werd begonnen met de aanleg van de, nu beroemde, spoorlijn van Cairns naar Herberton. De spoorlijn bereikte Kuranda in 1891. Het huidige station is gebouwd in 1915.

In het gebied werd lange tijd koffie verbouwd, maar hout vormde in de begintijd de belangrijkste industrie. Nu is de kap van tropische bomen verboden in het gebied. De omgeving van Kuranda behoort vrijwel in z'n geheel tot het Wet Tropics World Heritage gebied.

In 1960 is valakbij Kuranda - in de Barron River - de Barron Gorge waterkrachtcentrale gebouwd. Gedurende de 1960s en 1970s was Kuranda een populair hippiedorp, maar ondertussen is het bloeiende toeristenbestemming. Elke week arriveren duizenden toeristen in het dorp, door gebruik te maken van de Kuranda Scenic Railway, de Kuranda Skyrail kabelbaan of via de weg over de Kuranda Range.

In het dorp is een markt te vinden met diverse kunst stalletjes en restaurants. Kuranda is een belangrijk centrum in de opaal en didgeridoo industrie. Hier was oorspronkelijk het Tjapukai danstheater, dat opgericht was door de New Yorkers Judy en Don Freeman. Het theater bevindt zich nu bij het Skyrail-grondstation bij Caravonica. In Kuranda bevinden zich onder andere ook een vogelpark, een vlindertuin en een koalaopvangcentrum. Om het dorp heen zijn ook talrijke wandelpaden en uitzichtpunten, op onder andere de Barron rivier.

Aangezien Kuranda in de tropen ligt zijn er slechts kleine verschillen in de temperatuur. De seizoenen bestaan eigenlijk slechts uit een droog seizoen en een regenseizoen. De lucht is niet zo vochtig als in de nabijgelegen kuststeden aangezien het hoog in het achterland ligt.

Kuranda Scenic Railway
De Kuranda Scenic Railway is een spoorlijn die van Cairns naar het nabijgelegen bergdorp Kuranda loopt. De naam 'Kuranda Scenic Railway' wordt zowel gebruikt voor de spoorlijn zelf, als voor de toeristische trein die tweemaal per dag van Cairns naar Kuranda en weer terug rijdt. De spoorlijn kronkelt door de Macalister Range en wordt niet meer wordt gebruikt voor regelmatige diensten. Zij loopt door de plaatsen Stratford, Freshwater (stopt bij Freshwater Station) en Redlynch vóór het bereiken van Kuranda.

Het huidige bergstation bij Kuranda is gebouwd in 1915. In het dorp is een markt te vinden met diverse kunststalletjes en restaurants. In Kuranda bevinden zich ook een vogelpark, een vlindertuin en een koala-opvangcentrum. Om het dorp heen zijn ook talrijke wandelpaden en uitzichtpunten met uitzicht over de barrongorge. De toeristische trein stopt bij een uitkijkpunt met een prachtig uitzicht op de Barron Falls. De trein rijdt ook langs enkele kleinere watervallen, waaronder Stoney Creek Falls.
De spoorweg werd voltooid in 1891, oorspronkelijk ten behoeve van de mijnbouw. Er zijn vele levens verloren gegaan bij het bouwen van tunnels en bruggen op de route. De eerste operatie van een toeristisch treintje van Cairns naar Kuranda was in 1936.

Palm Cove
Palm Cove is een rustig plaatsje net ten noorden van Cairns en direct gelegen aan de oceaan. In Palm Cove liggen een aantal kleinere en grotere hotels en appartementencomplexen, ideaal voor een verblijf van enkele overnachtingen. De plaats ligt ideaal voor als u een dagexcursie wilt maken naar het Daintree NP, naar Kuranda of naar het Great Barrier Reef. Transfers kunnen worden geregeld naar uw accommodatie in Palm Cove. Het voordeel is dat Palm Cove veel dichter bij de luchthaven van Cairns ligt (slechts 25 km) dan bijvoorbeeld Port Douglas, dus sneller en goedkoper te bereiken.

Palm Cove beschikt over een fraai langgerekt zandstrand, waar u heerlijk kunt relaxen. In tegenstelling tot de hotels in Cairns liggen de accommodaties hier direct aan of bij het strand en de locatie is veel mooier en rustiger. Er zijn winkels in de buurt (in het moderne winkelcentrum van Palm Cove, direct naast de Captain Cook Highway). Aan de Esplanade liggen tal van cafés en restaurants, waardoor het plaatsje de hele dag een gezellige indruk maakt. Palm Cove ligt tussen Clifton Beach (3 km zuidelijk) en Port Douglas (50 km noordelijk).

Skyrail Rainforest Cableway
Skyrail is een unieke regenwoudervaring: u wordt gaat met een gondelbaan, die slecht enkele meters boven de bomen zweven, naar het dorpje Kuranda, gelegen boven op de bergen en in het tropische regenwoud. U gaat langs en over het regenwoud van het Barron Gorge NP, waarbij u een magnifiek uitzicht heeft over de kust bij Cairns en de Barron Gorge. U ziet onderweg tropische vogels van dichtbij in de bomen en u ziet in de verte de Barron Falls. U stapt onderweg uit bij twee stations waar u van de natuur kunt genieten, midden in het regenwoud.

De kabelbaan loopt van Cairns naar het bergdorpje Kuranda bergen. Het dalstation bevindt zich net ten noorden van Cairns. Het bergstation ligt in het dorpje Kuranda (naast het spoorwegstation. De Skyrail is gebouwd in 1995 en heeft een lengte van 7,5 km. De kabelbaan heeft 114 gondels en er zijn vier Skyrail stations:

- Kuranda (bergstation)
- Barron River
- Red Peak
- Caravonica (dalstation)

Gondels verlaten het station op doorlopende basis. Voor een enkele reis moet u minimaal een uur uitrekken. Trek ook een paar uur uit voor je bezoek aan Kuranda. U kunt i.p.v. terug met de skyrail ook een combinatie doen met de Kuranda Scenic Railway, dus heen met de Skyrail en terug met de trein of omgekeerd.

Tjapukai Aboriginal Cultural Park
In 1987 werd door een groep Australiers in Kuranda het Aboriginal Dance Theater opgericht. De dansgroep was erg succesvol, maar Kuranda was voor veel mensen te afgelegen. Daarom werd een nieuw theater gebouwd naast het dalstation Caravonica van de Skyrail (net ten noorden van Cairns). Het theater is uitgegroeid tot een volledige toeristische attractie. In het park vindt u verschillende theaters, vier musea, een kunstgalerij en een traditioneel kamp waar u de geschiedenis van de aboriginals ontdekt. U maakt er kennis met de medicijnman, de muziek van de aboriginals en u kunt er leren boomerang werpen en speerwerpen. Tjapukai Aboriginal Park is overdag en 's avonds te bezoeken. Om het hele park te bekijken moet u minimaal 2 à 3 uur rekenen.

Trinity Beach
Trinity Beach is een rustige buitenwijk van Cairns, direct gelegen aan de oceaan. In Trinity Beach liggen een aantal wat kleinere hotels en appartementencomplexen, ideaal voor een verblijf van enkele overnachtingen. De plaats ligt ideaal voor als u een dagexcursie wilt maken naar het Daintree NP, naar Kuranda of naar het Great Barrier Reef. Transfers kunnen worden geregeld naar uw accommodatie in Trinity Beach. Het voordeel is dat Trinity Beach veel dichter bij de luchthaven van Cairns ligt (slechts 16 Km) dan bijvoorbeeld Port Douglas, dus sneller en goedkoper te bereiken.

Trinity Beach beschikt over een fraai langgerekt zand-strand, waar u heerlijk kunt relaxen. In tegenstelling tot de hotels in Cairns liggen de accommodaties hier direct aan of bij het strand en de locatie is veel mooier en rustiger. Er zijn winkels in de buurt (in het moderne winkelcentrum van Trinity Beach, direct naast de Captain Cook Highway). Aan de Esplanade liggen tal van cafés en restaurants, waardoor het plaatsje de hele dag een gezellige indruk maakt. Trinity

Beach ligt tussen Cairns-Noord (4 km zuidelijk) en Kewarra Beach (2 km noordelijk).

Tropical North Queensland
Het gebied te noorden van Cairns vormt het noordelijkste deel van Queensland. Het is een afgelegen tropisch natuurgebied, met veel uitbundig groen en waar u veel prachtige bloemen en kleurrijke vogels ziet. Ook de oceaan is hier prachtig. Voor de kust strekt zich het noordelijk deel van het Great Barrier Reef uit. Dicht bij de kust ziet u soms prachtige turquoise kleuren in de lagunes. Er zijn tal van paradijselijke stranden, die meestal verlaten zijn.

Op 75 km ten noorden van Cairns ligt Port Douglas, het meest noordelijke badplaatsje van Queensland. Ook hier liggen de hotelresorts aan of bij het strand, maar de resorts zijn hier nog luxer en ruimer aangelegd dan bij de noordelijke stranden van Cairns (Palm Cove, Clifton, Kewarra en Trinity Beach). Nadeel is wel dat u vanaf de luchthaven verder moet rijden naar Port Douglas (75 km).

Na Port Douglas krijgt de ongerepte natuur de overhand, eerst in het Daintree NP, daarna in het Cape Tribulation NP en vervolgens op het Cape York Peninsula. Dit is het gebied uit de film "Crocodile Dundee". De wegen zijn onverhard en u kunt daarom het beste het gebied bezoeken met een 4WD excursie. Er zijn dagexcursies vanuit Cairns en de noordelijk gelegen badplaatsjes naar Daintree en Cape Tribulation. Bij deze excursies vaart u ondermeer met een boot over de Daintree River, waar u veel vogels en krokodillen kunt zien. Er zijn in het gebied grotten met Aboriginal tekeningen. Ook ziet u enorme termieten-heuvels.

Black Mountain National Park
Het Black Mountain NP ligt 45 km ten noordwesten van Cooktown. De Black Mountains herbergen tal van grotten met oeroude rotstekeningen van de aborigines. U kunt hier uitleg krijgen over de Aboriginal legendes en u kunt de rotstekeningen bewonderen. Het park is alleen bereikbaar per 4wd terreinauto.

Bloomfield Track
De Bloomfield Track - van Cape Tribulation naar het noorden - slingert door het regenwoud, op weg naar Cooktown. Onderweg kruist het de soms wilde Bloomfield River, oftewel Wujal Wujal volgens de Aborigines. Deze weg is eigenlijk meer een pad, een onverharde weg door dichte jungle met veel kuilen, dips (die soms onder water staan). Het is een echt *'Camel Trofee'* gebied. De meeste autoverhuurders staan echter niet toe dat hun huurauto's (zelfs de 4wd's) hier rijden. In het hart van de regenperiode (feb-apr) is deze weg vaak gesloten.

Cape York Peninsula
Voor de avonturiers is het ongerepte schiereiland Cape York een paradijs! De wilde, oorspronkelijke natuur is alleen per 4wd terreinauto toegankelijk. Het schiereiland heeft een oppervlakte van ongeveer 137.000 km² (daarmee groter dan Griekenland of Engeland), maar heeft ongeveer 18.000 inwoners. In het zuiden is het schiereiland ongeveer 430 kilometer breed en strekt zich 660 kilometer naar het noorden uit. Het westen ligt het aan de Gulf of Carpentaria en het oosten ligt het de Koraalzee.

Het schiereiland is genoemd naar het noordelijkste punt, Cape York, dat tevens het noordelijkste punt van het Australische vasteland vormt. De kaap ligt 1170 kilometer ten noorden van Cairns. Aan de punt van het schiereiland ligt Thursday Island, bewoont door de Torres Strait Aboriginals.

Er wonen ruim 6000 Aborigines op het Cape York Peninsula en daarmee vormen ze 35 procent van de bevolking. De Aborigines hebben 20 procent van het land in bezit. Onderling vertonen deze Aborigines een grote social, culturele en taalkundige verscheidenheid. De meesten wonen in dorpen en 'communities' met zelfbestuur.

Uit archeologische vondsten blijkt dat de Aborigines ooit hier landbouw bedreven, maar dat de arbeidsinspanningen die deze levenswijze vereiste niet opwogen tegen de voordelen. Een nomadische levensstijl leverde veel meer tijd op voor ontspanning, het uitvoeren van rituelen en het aanknopen en onderhouden van banden met andere clans en leden van de eigen clan.

De Aborigines uit het centrale deel van de westkust bij Weipo - de Wiks - zijn waarschijnlijk het bekendst. Hun actieve deelname aan de landrechtenbeweging in de jaren '90 speelde een grote rol in het onderuithalen van het idee dat Australië Terra Nullius (een land zonder mensen) zou zijn. Dat idee maakte de landonteigening zo makkelijk.

Enkele jaren geleden werd de Cape York Land Council opgericht, die opkomt voor de eigendomsrechten van de

plaatselijke Aborigines. Ook heeft deze organisatie een aantal nieuwe en baanbrekende landbeheerprojecten op touw gezet, in samenwerking met natuurbeschermers, boeren en mijnbouwbedrijven. Toch is de gezondheid van de Aborigines hier slecht en hun levensverwachting is de laagste van het land.

Als u het Cape Yrk wilt bezoeken dient u te beschiken over een 4wd terreinauto. U kunt kamperen in het gebied met een 4wd camper en er zijn op een aantal plaatsen ook cabins en kleine hotelletjes (zoals in Bamaga, Weipo en Punsand). Wel dient u er rekening mee te houden dat u voor het bezoek aan bepaalde delen (waar Aboriginal communities zijn gevestigd) een permit nodig heeft. Er zijn weinig tankstations langs de wegen op het schiereiland. Het beste vult u de brandstoftanks bij Bamaga, Weipa en Punsand, aangezien het brandstofverbruik van uw 4wd terreinauto op onverharde wegen veel hoger ligt.

Cape Tribulation

Cape Tribulation is een landtong in het Daintree National Park, het ligt 110 km ten noorden van Cairns. Bij Cape Tribulation raakt het regenwoud de oceaan. Langs de turquoise lagune strekt zich een prachtig zandstrand uit, waardoor het één van de mooiste stranden is van Quuensland. De oorspronkelijke bewoners van het gebied zijn de Kuku Yalanji.

Cape Tribulation (in het Nederlands vertaald: 'Kaap Tegenspoed') is zo genoemd door de Engelse ontdekkingsreiziger James Cook op 10 juni 1770, nadat zijn schip vlakbij was vastgelopen op het rif. Captain Cook en z'n bemanning moesten hier een maand verblijven om het schip te repareren, alvorens ze weer verder konden zeilen.

Bij Cape Tribulation liggen een paar luxe "rainforest lodges". Er is een klein dorpje ontstaan voor de parkwachters, lodgestaff en de mensen die Cape Trib als dagexcursie bezoeken. Er zijn twee kleine supermarkten, twee geldautomaten en een afhaal restaurant. Het Great Barrier Reef bevindt zich ongeveer 19 kilometer uit de kust. Er zijn twee cruisemaatschappijen die vanaf het strand dagelijks vertrekken. Andere activiteiten die hier worden aangeboden zijn begeleide nachtwandelingen, 4-wheel-drive-tours, paardrijden, kajakken, jungle surfen en krokodillen tours.

Een verharde weg geeft vanuit het zuiden toegang tot het gebied via de veerboot over de Daintree River. Ten noorden van Cape Tribulation gaat de weg verder over de onverharde Bloomfield Track.

De meeste toeristen bezoeken het gebied tijdens het droge seizoen (mei-nov). In het regenseizoen (dec-apr) kan hier zeer veel water vallen, wel meer dan 6 meter per jaar. Tijdens het regenseizoen zwemmen er vaak zeekwallen (yellyfish) in de zee en zelfs in de kreekjes. Daarnaast zwemmen er in de kreekjes en rivieren ook regelmatig krokodillen.

Cooktown

Cooktown is de noordelijkste plaats aan de oostkust van Australië. Het plaatsje ligt aan de monding van de traag stromende Endeavour River. Er wonen ca. 1600 mensen. Cooktown vormt een perfecte uitvalsbasis om de tropische wildernis in de omgeving van het plaatsje te verkennen, zoals het Lakefield NP en het Black Mountain NP.

De plaats dankt zijn naam aan Captain James Cook, die hier in 1770 een aantal weken doorbracht omdat zijn schip gerepareerd moest worden. In het museum vindt u memorabilia, waaronder het oude anker van het schip. Het schip HMS Endevour was vastgelopen op een rif bij Cape Tribulation en raakte zwaar beschadigd. De rivier bij Cooktown bood een veilige haven om het schip aan de onderkant te kunnen repareren. James Cook en z'n bemanning verbleven hier 7 weken, ondermeer ook voedsel te vinden voor de verdere reis. Op tochten door het binnenland werden veel nieuwe plantensoorten gevonden en beschreven, en werd de kangoeroe voor het eerst door een Europeaan beschreven.

In de taal van de lokale Guugu Yimithirr Aborigines heet de plaats 'Gan.gaarr', wat 'plaats van de steenkristallen' betekend. Deze stenen worden door de Aborigines gebruikt tijdens ceremonies en worden verder door het land verhandeld.

De eerst volgende expeditie naar dit gebied was rond 1820. 50 jaar later werd er goud ontdekt in de buurt van Cooktown. Dit zorgde voor een goudkoorts die vele mensen naar de Endeavour River bracht. Hier ontstond een nieuwe haven op de zuidelijke oever van de Endeavour. Cooktown was een feit.

Sinds de expeditie van James Cook is er veel interesse ontstaan voor de grote diversiteit aan flora en fauna, die gevonden kan worden rond Cooktown.

Daintree National Park

Het Daintree NP is een unieke plek op de wereld, omdat twee werelderfgoederen elkaar ontmoeten: het Daintree Rainforest en het Great Barrier Reef. Na Port Douglas krijgt de ongerepte natuur de overhand, eerst in het Daintree NP, daarna bij Cape Tribulation en vervolgens langs het Bloomfield Track en bij het historische plaatsje Cooktown. Dit is het gebied uit de film "Crocodile Dundee". Vanuit Cairns bereikt u het Daintree regenwoud in minder dan twee uur rijden.

Tijdens een boottocht over de Daintree River wordt u begluurd door vele krokodillen die als ware heersers hun territorium bewaken. Nog spannender is een (nacht)wandeling door het dichte regenwoud, waar u een soort totaalbeeld van de rijkdom van de natuur krijgt. In deze wildernis ontdekt u misschien wel een miljoen tinten groen en komt u bizarre schimmels en dieren tegen waarvan u de naam niet eens kent.

Nergens op aarde zijn zoveel verschillende planten en diersoorten te vinden als hier. Daarom heeft Unesco Daintree Forest aan haar Werelderfgoedlijst toegevoegd. Op 1200 vierkante kilometer vind u 30 procent van alle soorten kikkers, buideldieren en reptielen, 65 procent van alle soorten vleermuizen en vlinders en 20 procent van alle vogelsoorten die Australië rijk is. Hier leven ook unieke dieren en vliegen de papegaaien u letterlijk om de oren.

Bijna 50 miljoen jaar geleden bestond heel Australie uit regenwoud, tegenwoordig is daar nog maar 0,3% van over. Het grootste deel van deze 0,3% bevind zich in het Daintree NP. In het Nationaal Park vindt u ruim 18.000 soorten flora en bomen van 2.500 jaar oud. Het tropisch regenwoud hier is het oudste ter wereld. Naast de enorme biodiversiteit was de ouderdom van het regenwoud reden om het park op de Werelderfgoedlijst te plaatsen.

De wegen zijn in het park grotendeels onverhard en u kunt daarom het beste het gebied bezoeken met een 4WD excursie of uw eigen 4wd terreinauto. Alleen de toegangsweg naar Cape Tribulation is verhard.

De meest ideale manier om deze omgeving te verkennen, is door enkele dagen te verblijven in een "rainforest lodge". Deze comfortabele eco-lodges zijn in overeenstemming met hun natuurlijke omgeving gebouwd en bieden u volop gelegenheid om u op elk uur van de dag te laten kennismaken met het dierenleven van het regenwoud. Uiteraard kunt u vanuit uw lodge wandeltochten en 4WD

safari's maken of gewoon lekker luieren bij het zwembad of op één van de verlaten idyllische stranden.

Er zijn dagexcursies vanuit Cairns en de noordelijk gelegen badplaatsjes naar Daintree NP en Cape Tribulation. Bij deze excursies steekt u met een pontje de Daintree River over, waar veel vogels en krokodillen te zien zijn. Een riviercruise is hier beslist aan te raden. Het gebied staat ook bekend om z'n hoge kauri bomen, z'n grotten met Aboriginal tekeningen en om z'n enorme termietenheuvels.

Lakefield National Park

Het Lakefield National Park ligt ten noordwesten van Cooktown op het Cape York Peninsula. Het natuurpark is opgericht in 1979 en heeft een oppervlakte van 5370 km². Het park is het op één na grootste van Queensland en is een populaire plaats om te kamperen of vissen.

Het Lakefield NP is beschermd vanwege haar unieke flora en fauna, maar ook vanwege de aboriginal rotstekeningen die hier gevonden zijn in een aantal grotten. U kunt deze grotten bezoeken, waar uitleg wordt gegeven door een gids over de ouderdom en de betekenis van de tekeningen voor de Aboriginees.

Over de weg is het park bereikbaar via een onverharde weg vanuit Cooktown of Laura. Het park ligt erg afgelegen en bezoekers wordt aangeraden om voldoende voedsel en brandstof mee te nemen vóór u vertrekt uit Cooktown of Laura. In het park bevinden zich twee parkwachterstations die in geval van nood hulp kunnen bieden.

Door het park loopt een onverharde weg, die gedurende het grootste deel van het regenseizoen ontoegankelijk is (dec-apr). Er zijn uitzichtpunten en wandelpaden aangelegd. In het park vindt u verscheidene kampeerterreinen.

Lizard Island

Lizard is één van de meest noordelijke, en misschien ook wel het meest bijzondere, eiland van het Great Barrier Reef. Er ligt een luxe resort op het eiland en er zijn dagelijkse vluchten naar het eiland vanaf Cairns. Ook zijn er combinaties mogelijk met een aantal duikcruises, zoals die van Mike Ball, waarbij u eindigt op Lizard eiland en darna terugvliegt naar het vasteland.

Neem een picknickmand mee en vaar naar één van de vierentwintig prachtige stranden die het eiland is gezegend. Op één van deze zand-paradijsjes zweeft u vrijwel meteen boven een levendige onderwaterwereld met vele vormen en kleuren. Een hotspot voor duikers is de Cod Hole, waar u de nieuwsgierige Potato Cod u van wel heel dichtbij bekijkt.

Ook een wandeling door het bergachtige binnenland is een aanrader, die wordt beloond met een panoramisch uitzicht vanaf de Cook's Look, de plek waar Captain Cook zijn route door het doolhof van koraalrif uitstippelde.

Port Douglas

Port Douglas ligt 75 km ten noorden van Cairns, het is het meest noordelijke badplaatsje. Ook hier liggen de hotelresorts aan of bij het strand, maar de resorts zijn hier nog luxer en ruimer aangelegd dan verder zuidelijk bij Cairns. De stad is vooral bekend als toegangs-poort tot het Great Barrier Reef en het Daintree NP.

De brede hoofdstraat is be-kleed met veel 19e eeuwse ge-bouwen en enkele moderne gebouwen die door hun ont-werp perfect in het originele straatbeeld passen. Port Douglas werd gesticht in 1877. De streek trok toen veel kolo-nisten omdat in de naburige Hodgkinsonrivier goud was ontdekt. Het dorp werd genoemd naar een vroegere premier van Queensland, John Douglas.

Tegenwoordig wonen er ongeveer 2000 mensen in Port Douglas, maar het aantal

toeristen dat de stad bezoekt en hier verblijft is meestal vele malen groter.

Port Douglas is dé plek van waar uit u naar het Great Barrier Reef kunt gaan. Het rif ligt hier namelijk relatief dicht voor de kust en er zijn een groot aantal riffen die bezocht kunnen worden. De fantastische onderwaterwereld van dit natuurwonder bezielt iedereen. Een boottocht naar het rif is beslist een must! Quicksilver is de grootste cruise aanbieder, zij varen vanuit Port Douglas naar het Outer Reef (er zijn aansluitende transferbussen vanuit Cairns en de noordelijke badplaatsen).

Of u voor een dagtocht snorkelen of eilandbezoek, kajakken, duikexpeditie of een luxe droomcruise met overnachting aan boord kiest, is geheel afhankelijk van uw persoonlijke voorkeur. Het is in ieder geval één van de hoogtepunten van uw reis!

Sommerset
Somerset is een historische stad en tegenwoordig een ruïne van het vroegere Somerset homestead, de plaats werd in 1863 door John Jardine (vader van Frank Jardine) gesticht en ligt ongeveer 35 kilometer ten noorden van Bamaga op het schiereiland van Kaap York in Queensland, Australië. Het is een goede kampeerplaats en ideaal voor een daguitstapje, er is de mogelijkheid om er een barbecue te houden.

Torres Strait
De Torres Strait is een zeestraat tussen het Cape York Peninsula en Papoea-Nieuw-Guinea. De straat is ongeveer 150 km breed en verbindt de Koraalzee in het oosten met de Arafurazee in het westen. De Torres Strait werd in 1606 ontdekt door de Spanjaard Luis Vaéz de Torres, die de zuidkust van Nieuw-Guinea van oost naar west volgde. Het zou echter tot James Cook in 1770 duren totdat er weer een Europeaan door de straat voer. Verscheidene Nederlandse ontdekkingsreizigers, zoals Abel Tasman, waren niet in staat geweest om vast te stellen of er in het gebied een straat was of dat Nieuw-Guinea en Australië met elkaar verbonden waren.

De Torres Strait Islands horen bij Australië. Ze liggen verspreid over een gebied van ongeveer 48.000 km². De eilanden zijn zeer divers, sommige hebben rotsachtige bergtoppen, anderen hebben een vulkanische oorsprong of zijn omringd door een kleurrijk koraalrif. Van de ongeveer 100 eilanden zijn er 17 bewoond, waaronder het hoofdeiland Thursday Island en Poruma. De Torres Strait Islanders, de oorspronkelijke bewoners van de eilanden in de Torres Strait, zijn van Melanesische afkomst en bevolkten de eilanden ongeveer 5000 jaar geleden vanuit Papoea-Nieuw-Guinea.

Op de eilanden in de Straat Torres wordt naast de bestuurlijke taal Engels onder andere ook Mabuiag, Meriam en de mengtaal Torres-creools gesproken (een Creoolse taal die verwant is aan het Tok Pisin van Papoea Nieuw-Guinea en de Solomon eilanden).

De Torres Strait Islanders zijn niet verwant aan de Australische Aborigines, maar aan de volkeren van Nieuw-Guinea, met wie ze verschillende culturele overeenkomsten vertonen.

Northern Territory (NT)

Het Northern Territory van Australië was oorspronkelijk het noordelijke gedeelte van de deelstaat South Australia. Het is thans een gebied met beperkt zelfbestuur. Het heeft een oppervlakte van 1.349.129 km² voor amper 250.000 inwoners. De hoofdstad is Darwin, de meest noordelijk gelegen stad van het land.

'The Territory', zoals het in Australië gekend is, heeft het imago van een groot natuurgebied en de weinige inwoners zien zichzelf graag beschreven als stoere, geharde natuurmensen. Twee van de meest populaire natuur-gebieden van Australië liggen in het NT: het tropische Kakadu NP in het noorden en het wereldberoemde Uluru - Kata Tjuta NP in het zuiden, beter bekend als Ayers Rock en de Olga's.

Een groot gedeelte van het Norther Territory bestaat uit woestijn. De Simpson Desert ligt voor het grootste deel in NT, terwijl ook de Tanami Desert hier ligt.

Er zijn ook bergen in het Northern Territory, alhoewel ze heel oud en afgesleten en dus niet meer erg hoog zijn. De MacDonnell Ranges strekken zich ten oosten en ten westen van Alice Springs uit.

In het noordoosten van het Northern Territory ligt Arnhemland (ten oosten van Kakadu NP), dat zich ook uitstrekt in Queensland (langs de Gulf of Carpentaria). Dit is een enorm leeg gebied, bestaand uit vlak grasland met bushbegroeing her en der. Arnhemland behoort voor een groot deel toe aan de Aboriginal bevolking toe.

Tussen Arnhemland en de Simpson Desert - ligt het Barkly Plateau. Dit is ook zo'n leeg gebied met grasland, waar boerderijen met een enorme omvang zijn gevestigd. De Barkly Highway (van Townsville via Mount Isa naar Tennent Creek) voert door dit gebied. Ook het Barkly Plateau ligt voor een deel in Queensland.

Het hele Northern Territory telt maar twee steden: Darwin en Alice Springs. Andere plaatsjes zijn Katherine, Tennant Creek en Jabiru.

In Australië wordt met het begrip '*Outback*' de regio's aangeduid die ver van de bewoonde wereld verwijderd liggen. De outback beslaat bijna driekwart van Australië en strekt zich hoofdzakelijk uit over het Northern Territory, Western Australia en het delen van de deelstaten Queensland, New South Wales en South Australia.

Onder het begrip 'Outback' vallen verschillende landschappen en klimaatzones. Grote delen van de Outback in Western Australia zijn ontoegankelijk: soms valt hier in jaren geen regen, terwijl in de zomer de temperatuur tot boven de 50 °C oploopt. De outback van Queensland bestaat daarentegen deels uit tropisch regenwoud.

Karakteristieken van de outback
- Er zijn weinig verharde wegen. Alleen de allerbelangrijkste doorgaande wegen zijn geasfalteerd. De overige doorgaande hoofdwegen zijn onverhard Boerderijen liggen veelal aan zandpaden die alleen met 4wd terreinauto's te berijden zijn. Het is geen uitzondering wanneer een boerderij 80 kilometer van de geasfalteerde weg verwijderd ligt.Binnen een nationaal park zijn vrijwel alle wegen onverhard.
- Boerderijen zijn op zelfverzorging ingericht. Het is geen probleem wanneer wekenlang geen supermarkt kan worden bezocht.
- Nederzettingen met enkele huizen, een tankstation, een supermarkt, een garage, een bank en horeca liggen honderden kilometers uit elkaar.
- Kinderen krijgen onderwijs op afstand via de radio (School of the Air) en internet. Bij ernstige ziektes en ongevallen wordt een beroep gedaan op de Royal Flying Doctors Service.

- Kamelen werden in 1870 uit het Midden-Oosten ingevoerd. Ze leven deels op farms, deels in het wild.
- Van de circa 300.000 Aborigines (circa 1,5% van de totale bevolking van Australië) woont ongeveer 20% in de outback, de meesten van hen in reservaten.

Als u de Outback gaat bezoeken, adviseren we u een grote longwheelbase (LWB) 4-wielaangedreven (4WD) terreinauto te huren. U dient zich terdege voor te bereiden op uw route en op de lokale omstandigheden. De wegconditie kan sterk varrieren. Als een 'Track' net is gegrade, dan is zo'n weg gemakkelijk te bereiden (zelfs nog wel met een gewone auto). Maar als dezelfde weg al een tijdje niet is gegrade en is uitgesleten door grote 'Road Trains' of dat er door regen enorme kuilen zijn ontstaan, dan vormt zo'n 'Track' zelfs voor de meeste

Het noordelijk deel van het Northern Territory

Het noordelijke deel wordt ook wel de 'Top End' genoemd. Darwin is de grootste stad in het noorden van Australië. Het is een moderne snelgroeiende stad met ca. 125.000 inwoners en uitgangspunt voor vele bezienswaardigheden. De meeste bezoekers aan het 'Top End' beginnen of eindigen hun bezoek op de luchthaven van Darwin. De afstanden zijn namelijk inmens en er kan vanuit alle delen van Australië naar Darwin worden gevlogen.

De bekendste is het Kakadu National Park (250 km ten zuidoosten van Darwin). Kakadu staat bekend om z'n prachtige moeraslandschap in het noorden en heuvelachtige bushlandschap in het zuiden. Maak een cruise op de Yellow Water Lagoon en zie de krokodillen en enorme aantallen watervogels. Bezoek per 4WD of per helicopter de Jim Jim Falls en de Twin Falls. In Kakadu leven de Aborigines al duizenden jaren. Bij Obiri Rock en Nouralangi Rock vindt u eeuwen oude Aboriginal tekeningen.

Een andere bezienswaardigheid is Katherine Gorge. De Katherine rivier heeft een diepe kloof uitgesneden in het landschap. In de prachtige kloof, die op sommige punten 100 meter diep is, liggen 7 cataracten. U kunt een gecombineerde cruise / wandeltocht maken tot aan de 3e cataract.

Het Litchfield National Park vormt voor de meeste bezoekers een aangename verrassing. Het park is minder druk maar biedt zeker zo'n mooi landschap als Kakadu. In het Litchfield park wisselen klifwanden, watervallen, bushland en regenwoud elkaar af. Alhoewel er een verharde weg loopt door het park naar de Wangi Falls, zijn sommige bezienswaardigheden alleen per 4WD auto te bereiken.

Ten noorden van Darwin liggen Bathurst en Melville Island, ook wel de Tiwi Islands genoemd. Op deze afgelegen eilanden leven de Tiwi Aborigines, die nog steeds op zeer oorspronkelijke wijze leven. Vanuit Darwin kunt u met Tiwi Airlines een bezoek brengen aan de eilanden. Op de eilanden zijn geen verharde wegen, er is één resort met tenten.

De 'Top End' grenst het aan de Timorzee en aan de Arafurazee (in het noorden) en aan de Gulf of Carpentaria (in het oosten). 17 graden zuiderbreedte kan gezien worden als de zuidelijke grens, daaronder ligt de 'Red Centre'. Het 'Top End' beslaat, ongeveer 1/3e van het NT.

Het klimaat in het noorden is tropisch met een dichte, weelderige begroeiing. In het zuiden gaat dit geleidelijk over in een droger type met een meer open vegetatie. De belangrijkste plaatsen zijn Darwin en Katherine.

Arnhemland

Dit ongerepte gebied dat zich uitstrekt ten oosten van Kakadu NP tot aan de Golf van Carpentaria is grotendeels een Aboriginal reservaat. Er zijn geen verharde wegen, en u kunt dit gebied – vanwege de benodigde "permits" - het best bezoeken met specifieke tours (zoals die vanuit Seven Spirit Bay, Gove en het Davidson kamp). Naast de Aboriginal cultuur die hier in de afgelegen gemeenschappen voortleeft, is de natuur verrassend mooi.

Arnhemland heeft een oppervlakte van 97.000 km². Het gebied kreeg zijn naam van Matthew Flinders, die het noemde naar het Nederlandse schip De Arnhem, dat hier in 1623 de kust verkende. Het gebied is sinds 1931 een reservaat voor de Yolgnu Aborigines. Het gebied wordt namens de Aborigines bestuurd door de Northern Land Council, maar werd tot het midden van de jaren 50 bestuurd vanuit de hoofdstad Darwin.

Arnhemland en de Yolgnu vormen de bakermat voor de didgeridoo. De eucalyptusbomen die zijn uitgehold door termieten kunnen worden gebruikt als een natuurlijk instrument.

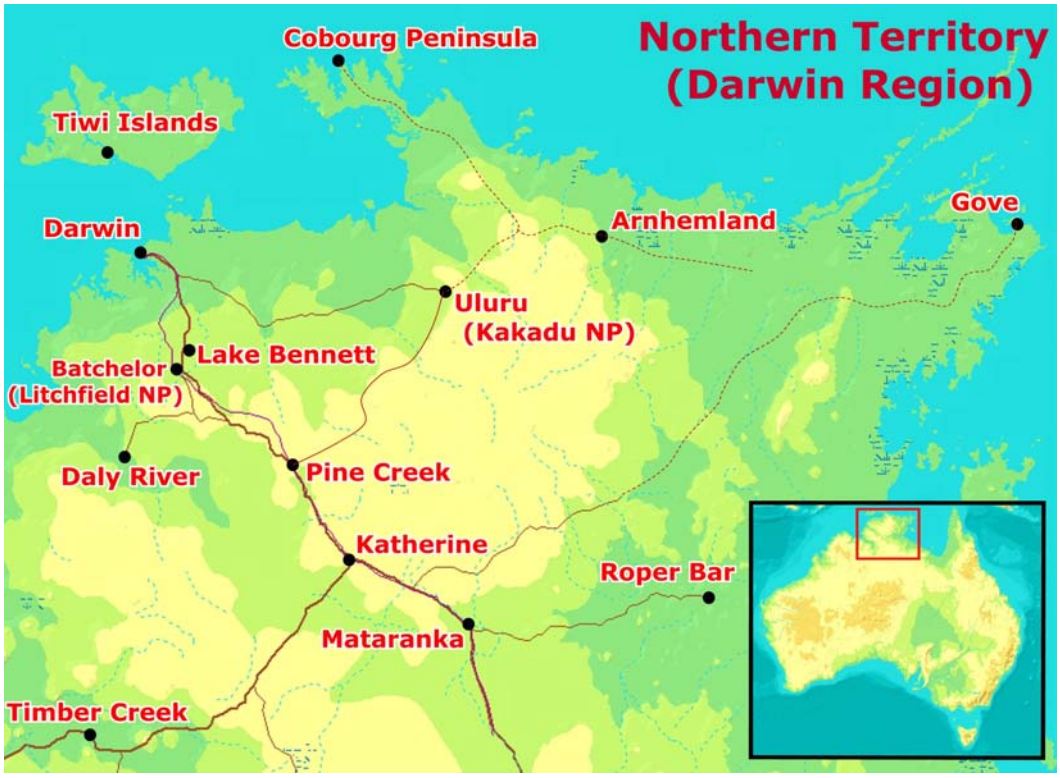

Een 'permit' om te reizen door Arnhemland kunt u bij de Northern Land Council aanvragen. U dient te motiveren waarom u er gaat reizen, waarbij het helpt als u een uitnodiging heeft van een lokale Aboriginal (bijv. de eigenaar van een Art Gallery).

Arnhem Highway

De Arnhem Highway vormt de toegangsweg naar het noordwestelijk deel van Arnhemland. De weg loopt van Humpty Doo (35 km ten zuiden van Darwin, bij de aansluiting op de Start Highway) naar Jabiru (in het Kakadu NP en de Ranger Uranium-mijn. Vanaf daar gaat u verder over onverharde wegen Arnhemland in, maar u dient hiervoor wel te beschikken over een 4WD terreinauto en de benodigde 'permits'. U kunt de weg volgen naar het Davidson Safari Camp of naar het Cobourg Peninsula (Seven Spirit Bay Resort, bij Smith Point).

Central Arnhem Road
Deze 660 km lange onverharde weg loopt vanaf de Stuart Highway (nabij King River Crossing, 50 km zuidoostelijk van Katherine) naar Gove - aan de Gulf of Carpentaria. Als u naar Gove wilt dient u wel over een 4WD terreinauto en de benodigde 'permits' te beschikken.

Gulf of Carpentaria
De Gulf of Carpentaria is een grote, ondiepe zee, aan drie zijden omsloten door het vasteland van Australië. In het noorden gaat de Golf over in de Arafurazee, de natuurlijke waterscheiding tussen Australië en Nieuw-Guinea. Geologisch gezien is de Golf nog maar jong - ten tijde van de laatste ijstijd was de Golf nog land.

Aan de oevers van de Golf ligt hoofdzakelijk vlak en laaggelegen grasland met bushbegroeiing. Ten westen van de Golf ligt Arnhemland. In het oosten ligt het Cape York Peninsula, in het zuiden de Gulf Country regio, beide in Queensland.

Het gebied is in 1606 door schipper Willem Jansz als eerste in kaart gebracht. In 1623 vernoemde Jan Carstensz de golf naar gouverneur van Batavia Pieter de Carpentier. In 1802 en 1803 werd de golf gekarteerd en verder onderzocht door Matthew Flinders.

Het klimaat is heet en vochtig met twee seizoenen per jaar. Het droge seizoen loopt van april tot november, en wordt gekenmerkt door zeer droge zuidoostelijke tot oostelijke wind. Het natte seizoen loopt van december tot maart. De meeste regen valt in deze periode, waarbij de laaggelegen gebieden overstroomd raken.

Groote Eylandt
Groote Eylandt is het grootste eiland in de Gulf of Carpentaria Het eiland meet 50 km van oost naar west en 60 km van noord naar zuid 60. Het eiland heeft een oppervlak van 2326 km2 en ligt zo'n 50 km uit de kust, ten oosten van Arnhemland (ca. 630 km van Darwin).

Groote Eylandt werd voor het eerst door Europeanen bezocht in 1623, door de Nederlander Willem van Coolsteerdt met zijn schip de Arnhem. Het was echter Abel Tasman die het eiland in 1644 zijn Nederlandse naam gaf. Op het eiland wonen ongeveer 1500 mensen, vrijwel alle inwoners leen in Aboriginal communities. Het hele eiland is sinds 1976 gemeenschappelijk bezit onder een zgn. 'Aboriginal Freehold Title'. Er is een grote mangaanmijn op het eiland, die royalty's betaalt aan de aborigines.

Darwin
Darwin is de meest noordelijk gelegen grote stad in Australië en is hoofdstad van het Northern Territory. De stad ligt aan Fannie Bay, die in verbinding staat met de Timorzee. Darwin beschikt over een internationale luchthaven. Ofschoon de stad zelf niet zo veel attracties te bieden heeft, vormt het een ideaal uitgangspunt voor tochten naar het Kakadu NP en andere delen van het Northern Territory.

In het begin van de 19e eeuw werd door de Engelsen al een aantal keren een poging ondernomen in dit noordelijke deel van het Australische continent een nederzetting te stichten. De pogingen van de Engelsen kwam voort uit angst voor de Nederlanders die al in Indonesië aanwezig waren, en waarvan men dacht dat zij van hieruit voet aan de grond in Australië probeerden te krijgen.

Tussen 1824 en 1829 bouwde men een fort op ongeveer 200 kilometer ten noordoosten van waar nu het huidige Darwin ligt. Ruim 20 jaar later werd de nederzetting verlaten, tot in 1864. In dat jaar werd aan de monding van de Adelaide Rivier een nieuwe nederzetting gesticht die in 1866 al weer verlaten werd. Uiteindelijk werd op de plaats waar nu Darwin ligt in 1869 een nederzetting gebouwd die Palmerston genoemd werd. Rond 1890 groeide het stadje explosief nadat in de omgeving goud gevonden was. In 1911 werd de naam gewijzigd en ging officieel Darwin heten, vernoemd naar Charles Darwin.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog speelde Darwin een belangrijke rol als basis van de geallieerden die van hieruit acties ondernamen tegen de japanners. Het centrum van Darwin werd op 19 februari 1942 door 150 Japanse gevechtsvliegtuigen gebombardeerd, waarbij het grotendeels werd verwoest.

Ook bleef Darwin niet gespaard voor het geweld van cyclonen. Tijdens de kerstdagen van 1974 trok de cycloon Tracy over de stad. Dit kostte 49 mensen het leven terwijl ongeveer 70% van de bebouwing werd verwoest. Elk jaar trekken er in de regentijd (dec-apr) cyclonen over het Northern Territory. Dat de start wordt geraakt door zo'n cycloon is zeldzaam, maar ondertussen is de stad hier wel beter op voorbereid. Alle gebouwen in Darwin moeten voldoen aan strenge bouwvoorschriften waardoor ze bestand moeten zijn tegen het geweld van cyclonen.

Darwin is één van de snelst groeiende steden in Australië, de gemiddelde leeftijd van de inwoners ligt onder de 30. De stad kent een grote culturele diversiteit, er wonen meer dan 50 nationaliteiten, waaronder de oorspronkelijke bewo-ners - de Larrakia Aboriginals, maar ook veel immigranten uit tal van Aziatische landen. In Darwin staat de enige universiteit van het Northern Territory, de Charles Darwin University. U kunt een bezoek brengen aan de campus.

Darwin vormt een ideaal uitgangspunt voor een bezoek aan de Nationale Parken in de omgeving. Het Kakadu National Park op ongeveer 150 km ten zuidoosten van Darwin is het bekendste. Daarnaast zijn het Litchfield National park en Katherine Gorge National Park (Nitmiluk) absoluut de moeite waard om te bezoeken.

Ondank de oorlog en cyclonen zijn er in Darwin toch nog een aantal historische gebouwen te zien, zoals het Government House, het voormalige politiebureau en het gerechtsgebouw. Maar u kunt ook genieten van de zonsondergang tijdens een cruise door Fannie Bay. In het weekend worden er verschillende markten gehouden, zoals in Parap, Nightcliff en Mindil Beach. Ontdek de lokale kunst en handwerken, maar u ziet hier ook muzikanten en artiesten die straattheater aan het maken zijn en er zijn ook traditionele dichters aan het werk.

Botanical Gardens
De 42 hectare groote botanische tuin van Darwin ligt midden in de stad, aan de oevers van Fannie Bay. In de botanische tuin ziet u een grote collectie palmen en vele orchideeën. Er zijn thematuinen aangelegd als regenwoud, een moeras en een mangrovebos, die toegankelijk zijn over vlonders. De Botanical Gardens zijn gratis toegankelijk. *Open: dagelijks 7-19hr.*

Charles Darwin National Park
Het Charles Darwin NP ligt 4 km ten zuidoosten van Darwin. Het park is in 1998 opgericht en heeft een oppervlakte van 13 km². Er liggen een aantal bunkers uit de Tweede Wereldoorlog in het park, waarvan één is omgebouwd tot bezoekerscentrum waar objecten uit deze periode worden tentoongesteld. Het park bevat ook enkele uitkijkpunten over de stad Darwin. Het park wordt gebruikt voor uiteenlopende evenementen, waaronder het *'Earthdance' festival*.

Chinese Museum & Temple
Het Chinese Museum bevat een tentoonstelling over de situatie van de Chinese gemeenschap van Darwin, over de oosterse voorwerpen die de immigranten meenamen en

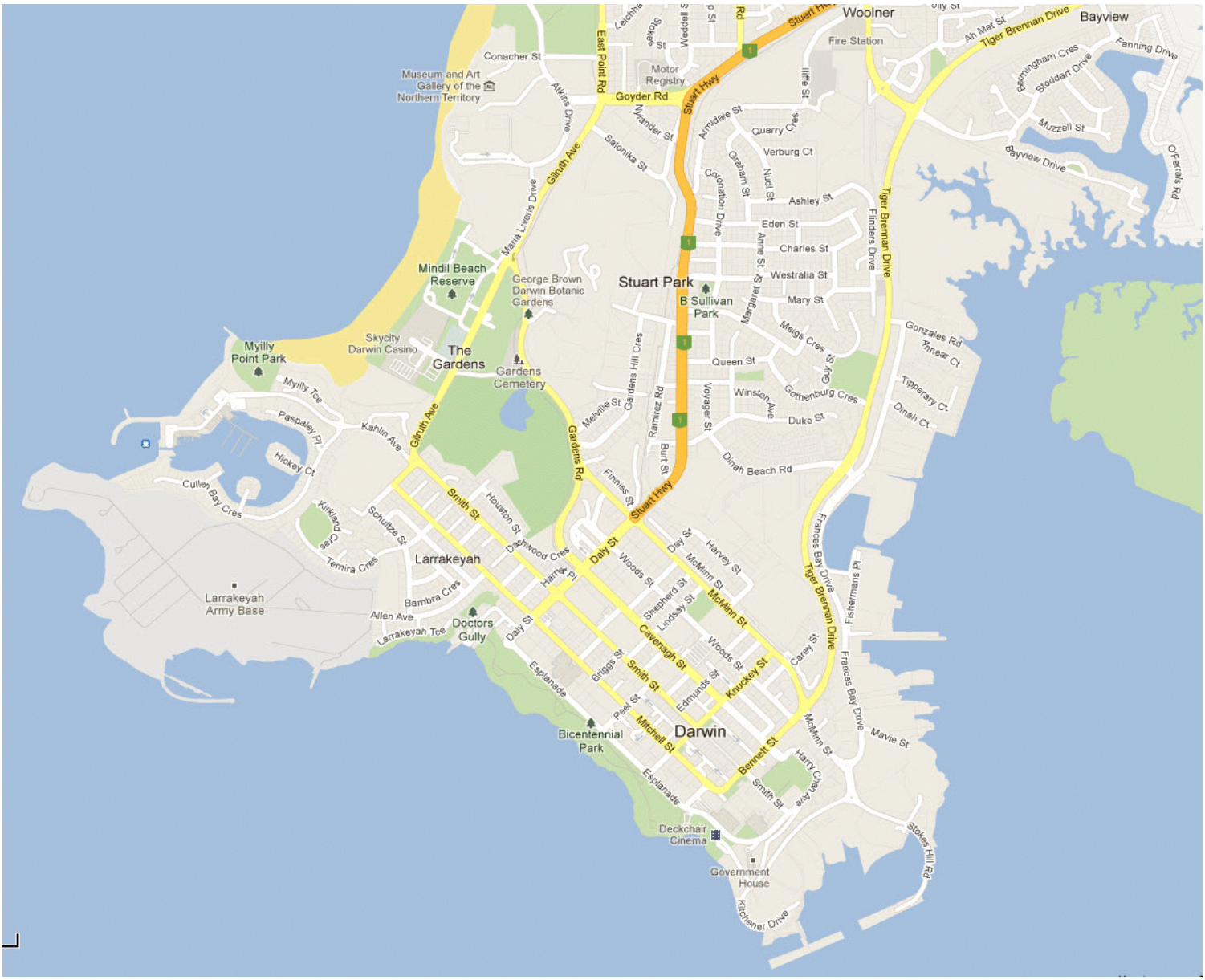

over de moeilijkheden van de Chinese immigranten na aankomst. Maar het meest imposant is de Chung Wah Tempel, die een hoofdrol speelt in allerlei Chinese evenementen, zoals bij het Chinese Nieuwjaar en het Moon Festival. *Open: wo-ma 10-14 hr.*

Crocodylus Park

Net ten oosten van de luchthaven van Darwin (op 15 minuten rijden) ligt een wildpark met leeuwen, tijgers, legu-anen, casuarissen, dingo's en wallaby's. In de Bellair's Lagoon leven ruim 70 zoutwaterkrokodillen. Er zijn 20 verblijven met zich voortplantende krokodillenpaartjes, welke u vanaf een loopbrug kunt zien. *Open: dagelijks 9-17hr.*

Darwin Aviation Museum

In het Darwin Aviation Museum ziet u ondermeer een B52 bommenwerper en een wrak van een neergehaalde Japanse ZERO, een gevechtsvliegtuig dat in 1942 tijdens de Japanse aanval neergeschoten is.

East Point Military Museum & Reserve

In het East Point Reserve ligt het Military Museum, waar een tentoonstelling is ingericht over Darwin in de Tweede Wereldoorlog, aan de hand van ondermeer video's, foto's en een grote wapen collectie. In de loop der jaren is de kwaliteit van de collectie enorm gegroeid. In het park om het museum leven wallabies. *Adres: East Point Reserve, Darwin; Open: dagelijks 9:30-17:30 hr*

Esplanade

De Esplanade is de boulevard langs Fannie Bay. De Esplanade wordt geflankeerd door de botanische tuin van Darwin. Aan de andere kant van de Esplanade liggen een aantal luxe hotels. De winkelstraten van Darwin liggen op loopafstand meteen achter de Esplande; Mitchell Street, Smith Street en Cavenagh Street. Aan het uiteinde van de Esplanade ligt de Aquascene. Hier verzamelen zich dagelijks bij hoog water, grote scholen vissen die u kunt voeren en zelfs uit uw hand kunt laten eten.

Fannie Bay Gaol Museum

Het Fannie Bay Gaol Museum ligt aan de rand van de stad. Het gebouw dateert uit 1883, toen het de belangrijkste gevangenis in Darwin was. De gevangenis werd in 1979 gesloten. Bezoekers kunnen een kijkje nemen in de cellen en bij de galgen. Er is ook een sectie die werd gebruikt om Vietnamese vluchtelingen en zelfs melaatsen te huisvesten. *Adres: Ross Smith Avenue, Darwin; Open: dagelijks 10-16:30 hr; Entree: gratis*

Indo-Pacific Marine Exhibition

In de aquaria van dit complex zijn totale ecosystemen aangelegd, met levende koralen en getijdenwerking. U ziet er uiteraard allerlei vissen, schaaldieren en weekdieren uit de Timorzee, waaronder een aantal zeldzame exoten zoals zeewespen, zeepaardjes en steenvissen. *Adres: Stokes Hill Wharf; Open: dagelijks 10-16hr.*

Mindil Beach Sunset Market
U kunt bij Mindil Beach op donderdag- en zondagmiddag (apr-okt) terecht voor uw souvenir aankopen. Op de markt vindt u allerlei typisch Australische spullen, zoals boemerangs, leren hoeden, didgeridoo's. Er zijn ook etenstentjes, waar u Aziatisch e.d. kunt eten. Aan het eind van de middag kunt u vanaf Mindil Beach genieten van een fantastische zonsondergang.

De didgeridoo vindt zijn oorsprong in Noordoost-Arnhemland. Hoe lang er al didgeridoo's bestaan is onduidelijk, de oudste aanwijzingen voor het bestaan vormen rotstekeningen in de Kakadu-regio, die al zo'n 1000 tot 2000 jaar oud zijn. Op één van deze tekeningen is zelfs een didgeridoo speler te zien met twee zangers. Het verspreidingsgebied geeft aanleiding om aan te nemen dat de didgeridoo maximaal zo'n 2000 jaar oud is.

Tegenwoordig kom je de didgeridoo ook tegen in moderne muziek. Bekende bands met didgeridoo zijn o.a. Yothu Yindi, Jamiroquai, Gjallarhorn.

De naam "Didgeridoo" is, hoewel het woord niet zo klinkt, een typisch westerse naam. Er zijn twee gangbare theorieën waar de naam van didgeridoo vandaan kan komen. De eerste is dat het een onomatopee is, afgeleid van de klank die bij bepaalde ritmes klinkt, of dat het het antwoord was op de vraag "wat speel je", waarop de bespeler niet het instrument noemde, maar het ritme dat hij speelde.

Bij de Aboriginals staat het instrument onder veel namen bekend, zoals: Yidaki, Yirdaki of Yaraki (Yolngu volk, Noordoost-Arnhemland), Magu (West-Arnhemland), Ilpirra (rond Alice Springs), Ngarrriralkpwina (Groote Eylandt) Kanbi en Ihambilbing.

De didgeridoo is een holle blaaspijp, een eucalyptusboomstam of -tak (meestal stringybark, yellow box, Darwin wooly butt of Ironbark) die door termieten is uitgeholt.. Oorspronkelijk was de didgeridoo waarschijnlijk van bamboe, dat veel gemakkelijker hol te maken is, zeker in de tijd dat er nog geen goede metalen gereedschappen waren. Oude rotstekeningen laten ook de ringen zien die kenmerkend zijn voor bamboe. Vooral de instrumenten van Djalu Gurruwiwi hebben heel duidelijk deze ringen.
De didgeridoo is een volksinstrument, traditioneel vaak voorzien van rarrk-motieven (arcering, streepjes-techniek) in aarde/okerkleuren. En ook relatief summiere beschilderingen in één of twee kleurvlakken of met alleen ringen (Djalu-didgeridoos) zijn vrij traditioneel.

Voor toeristen zijn de didges vaak voorzien van dot paintings en felle kleuren. Grappig is dat de dot-painting techniek uit een streek in Australië komt (het centrale woestijngebied) waar traditioneel geen didgeridoo wordt gespeeld.

Goede didgeridoos hebben geen speciaal mondstuk nodig, dat wil zeggen het hout heeft precies de juiste vorm en diameter. Als dit niet zo is, dan wordt een mondstuk gemaakt van bijenwas dat gevormd kan worden door kneden/verwarmen.

Darwin staat ook bekend om z'n festivals die hier door het jaar gehouden worden. De bekendste is de 'Beer Can Regatta', waar u kunt genieten van sportieve activiteiten, muziek en dans. Dit festival vindt ieder jaar van eind juni tot-en-met begin juli plaats.

Museum & Art Gallery of the Northern Territory
Het 'Museum & Art Gallery of the NT' herbergt ondermeer schitterende Aboriginal kunst voorwerpen uit het Northern Territory. Maar u kunt ook kunst uit Indonesië en Sabah zien. Naast kunst, zijn hier ook veel opgezette dieren te zien die hun oorsprong in deze omgeving hebben. Zo zijn er diverse vogels, 'box jelly fish', de dodelijke kwallen uit de Australische wateren en een ruim 5 meter lange zoutwater krokodil te zien. Er is een permanente tentoonstelling over beruchte cycloon Tracy. Het museum is gratis toegankelijk en heeft een café en een uitgebreide giftshop. *Conacher Street, Fannie Bay, Darwin; Open: ma-vr: 9-17 hr; za-zo: 10-17hr*

Stuart Highway
De Stuart Highway is één van Australië's belangrijkste wegen. Vaak wordt er kortweg naar verwezen als The Track. De weg is vernoemd naar John McDouall Stuart, de eerste Europeaan die het land van zuid naar noord doorkruiste. Pas in het midden van de jaren 80 werd de weg volledig verhard.

De weg maakt deel uit van het nationale wegennet van Australië. Hij loopt van Port Augusta in het zuiden, via Alice Springs naar Darwin in het noorden over een afstand van 2834 km. Bij Katherine kan worden afgeslagen naar Victoria Rivers en Western Australia over de Victoria Highway. Bij Tennen Creek kan worden afgeslagen naar Mount Isa en Townsville (in Queensland) over de Barkly Highway.

Het traject van de World Solar Challenge, een tweejaarlijks terugkerende race voor voertuigen aangedreven met zonne-energie, loopt langs de Stuart Highway. Darwin is de startplaats van de race..

The Ghan
Darwin was tot 2004 niet verbonden met het spoorwegnet van de rest van Australië. Op 1 februari 2004 werd de spoorlijn van Alice Springs naar Darwin in gebruik genomen, waardoor men per spoor van Darwin naar Port Augusta en verder naar Adelaide, Melbourne en Sydney kan reizen. Over het traject rijdt de beroemde trein "The Ghan". De trein vertrekt 2x per week en legt een afstand af van ruim 3000 km in 3 dagen. Sydney ligt over het spoor zelfs zo'n 4500 km van Darwin.

Arnhem Highway
De Arnhem Highway is de belangrijkste weg naar het Kakadu NP. De weg loopt van Humpty Doo (35 km zuidelijk van Darwin, bij de aansluiting met de Stuart Highway) via Jabiru naar de Ranger-uraniummijn aan de oostrand van het Kakadu NP. Langs de weg liggen de Fogg Dam en het Mary River NP (ten noorden van de weg bij de oversteek van de Mary River). Ook kruist de weg de Adelaide River, de West- en de South Alligator River. Ongeveer na 140 km vanaf het begin van de weg bereikt u de toegangspoort van het Kakadu NP. Bij de brug over de South Alligator River (ongeveer 45 km in het Kakadu NP) ligt het Frontier Kakadu Village, waar een camping en een hotel ligt.

Adelaide River
Op weg naar Kakadu NP, 64 km ten zuidoosten van Darwin, kruist de Adelaide River de Arnhem Highway. Nabij de brug vertrekken cruises over de Adelaide River, waarbij de hoofdattractie de 'Jumping Crocodiles' zijn. De enorme zoutwater Crocs springen soms anderhalve meter uit het water naar een stuk vlees dat aan een hengel hangt.

De Adelaide River is zeer vogelrijk. Tijdens de 90 minuten durende tocht over de rivier ziet u eksterganzen, brolgakraanvogels, dollarvogels en havikken. Grote groepen ijsvogels en kaketoes verzamelen zich langs de oevers. Mogelijk ziet u ook wilde zwijnen en waterbuffels tussen het hoge gras. *Cruises: mei-aug om 9, 11, 13 en 15hr; sep-apr om 9, 11 en 14.30hr. Er worden transfers verzorgt vanuit Darwin*

Mary River National Park
De Mary River Wetlands is een moerasgebied met lagunes en veel watervogels. Het Mary River NP ligt tussen Darwin en de hoofdingang van het Kakadu NP, aan weerszijden van de Arnhem Highway. Het park bestaat uit dertien delen die in de toekomst één nationaal park moeten gaan vormen, dat de wetlands rondom de Mary River en diens zijtakken beschermt. Deze wetlands worden bewoond door onder meer zeekroko-dillen, zandwallabies, zwartnek-ooievaars, ekster-ganzen en barramundi's. De dertien delen van het toekomstige Mary River NP zijn:

- Mary River Conservation Reserve,
- Point Stuart Reserve en Stuart Tree Historical Reserve aan de Arafurazee;
- Alligator Lagoon, Shady Camp, Swim Creek, Opium Creek, Boggy Springs, Jimmys Creek, Wildman River en Annaburroo ten noorden van de Arnhem Highway;
- Mary River Crossing en McKinlay River ten zuiden van de Arnhem Highway.

Het Mary River NP ligt in het zuiden tegen het Kakadu NP aan. U kunt vanaf de Kakadu Highway ook het park bezoeken. De toegang ligt ongeveer 45 km ten zuidwesten van Cooinda.

Kakadu National Park
Het Kakadu NP ligt ca. 150 km ten oosten van Darwin. Dit prachtige park is opgericht in 1981 en heeft een oppervlakte van 19.804 km² (ongeveer zo groot als Ierland). De naam Kakadu is een verbastering van het Aboriginalwoord "Gagudju".

Kakadu staat tweemaal vermeld op de Werelderfgoedlijst, zowel vanwege de culturele waarde met onder andere een groot aantal rotsschilderingen van Aboriginals als vanwege de rijke natuur. Het nationale park werd voor het eerst in 1981 op de Werelderfgoedlijst geplaatst.

Een groot deel van het park is eigendom en woongebied van Aborigines. Zij verpachten het op hun beurt aan de Austra-lische overheid die het openstellen als Nationaal Park. Het gebied wordt begrensd door de Van Diemen Gulf (in het noorden), door Arnhemland (in het oosten) en door Nitmiluk NP (in het zuiden).

Door het park stromen vier rivieren, de East Alligator River, de West Alligator River, de Wildman River en de South Alligator River, ieder met een eigen stroom gebied.

Om een goede indruk te krijgen van het park moet u tenminste twee dagen in het park verblijven. Er zijn alleen lodges en campings bij Jabiru, South Alligator River en bij Cooinda (Yellow Water Billabong).

Barramundi Gorge
Na een korte wandeling over rotsen en stenen (en de allom tegenwoordige borden die waarschuwen voor krokodillen in het water) komt u aan bij een mooie 'swimming hole' en een klaterende waterval. En het goede is: daar kunt u wel veilig zwemmen. In deze diep uitgesleten kloof ligt een bron die de kloof vult. Meestal is het zeer rustig op dit idyllische plekje.

Cooinda
Het plaatsje Cooinda ligt aan de oever van de Yellow Water Billabong, één van de bekendste en spectaculairste moerasgebieden van de wereld. In Cooinda vindt u het Warradjan Cultural Centra, waar de bezoekers een goed inzicht krijgen in de leefgewoontes van de lokale Aboriginals *(open: dagelijks 9-17hr)*. Bij Cooinda liggen enkele verblijfs-accommodaties, campings, winkels, een restaurant en een groot zwembad. Bij het vliegveldje van Cooinda kunt u rondvluchten boeken over het Kakadu NP.

Vanuit Cooinda kunt u vertrekken met de Yellow Water Cruise, die u over de Jim Jim Creek en de South Alligator River vaart. Tijdens zonsop- en ondergang kunt u veel vogels en wilde dieren spotten. De Yellow Water cruise is een favoriete activiteit bij vogelliefhebbers, dankzij de vele ijsvogels, honingeters, slangenhalsvogels, jacana's, zeearenden en vele andere interessante soorten.

East Alligator (Ubirr Rock)
Bij East Alligator is de hoofdattractie Ubirr Rock, de overhangende rots die wereldberoemd is om z'n oeroude Aboriginal rotstekeningen (zie Ubirr en Nourlangi). East Alligator ligt aan het einde van de Arnhem Highway. Na de afslag rijdt u nog 34km over een verharde weg naar Border Store / Manbiyarra. Een 1 km lang pad leidt u naar Ubirr Rock. *Open: apr-nov 8.30hr-zonsondergang; dec-mrt 14hr-zonsondergang.*

Fogg Dam
Bij Fogg Dam is een billabong ontstaan, die een ideale plaats vormt om vogels en enorme waterlelies te 'spotten'. Soms ziet u hier ook krokodillen en buidelratten. U kunt Fogg Dam bereiken door de afslag te nemen van de Arnhem Highway, net voordat u het Kakadu NP bereikt.

Jabiru
Jabiru is het centrale servicecentrum in Kakadu NP. Er wonen zo'n 1100 mensen, hoofdzakelijk parkopzichters, resortstaff en hun familie. In Jabiru ligt het Crocodile Hotel, een resort waarvan het hoofdgebouw de vorm van een krokodil heeft. U vindt hier ook een supermarkt, een garage en tankstation en een kleine kliniek voor eerste hulp.

Uitgebreide informatie over het Kakadu National Park kunt u krijgen bij het Bowali Information Center, 5km ten zuidwesten van Jabiru. U kunt hier allerlei brochures krijgen. Ook kunt u hier video presentaties zien waarbij u een perfect inzicht krijgt over het park.

Jabiru ligt ongeveer 250 km ten oosten van Darwin aan de Arnhem Highway. Jabiru heeft ook een vliegveld. Gedurende het regenseizoen is Jabiru vaak alleen bereikbaar via de lucht omdat de Arnhem Highway dan volledig onder water staat. Jabiru is vernoemd naar de zwarthalsooievaar, die in Australië wel wordt aangeduid als "jabiru".

Jim Jim en Twin Falls
De zuidelijke grens van het park wordt gevormd door een enorme zandstenen rotswand, waar de South Alligator rivier vanaf stroomt. Tijdens het regenseizoen zwelt de rivier op door de vele regen en stroomt dan in een razend tempo naar beneden soms als in de vorm van een waterval.

Het park is een aantal watervallen rijk, zoals Jim Jim Falls, met een verval van 152 meter, of Twin Falls die vooral ge-

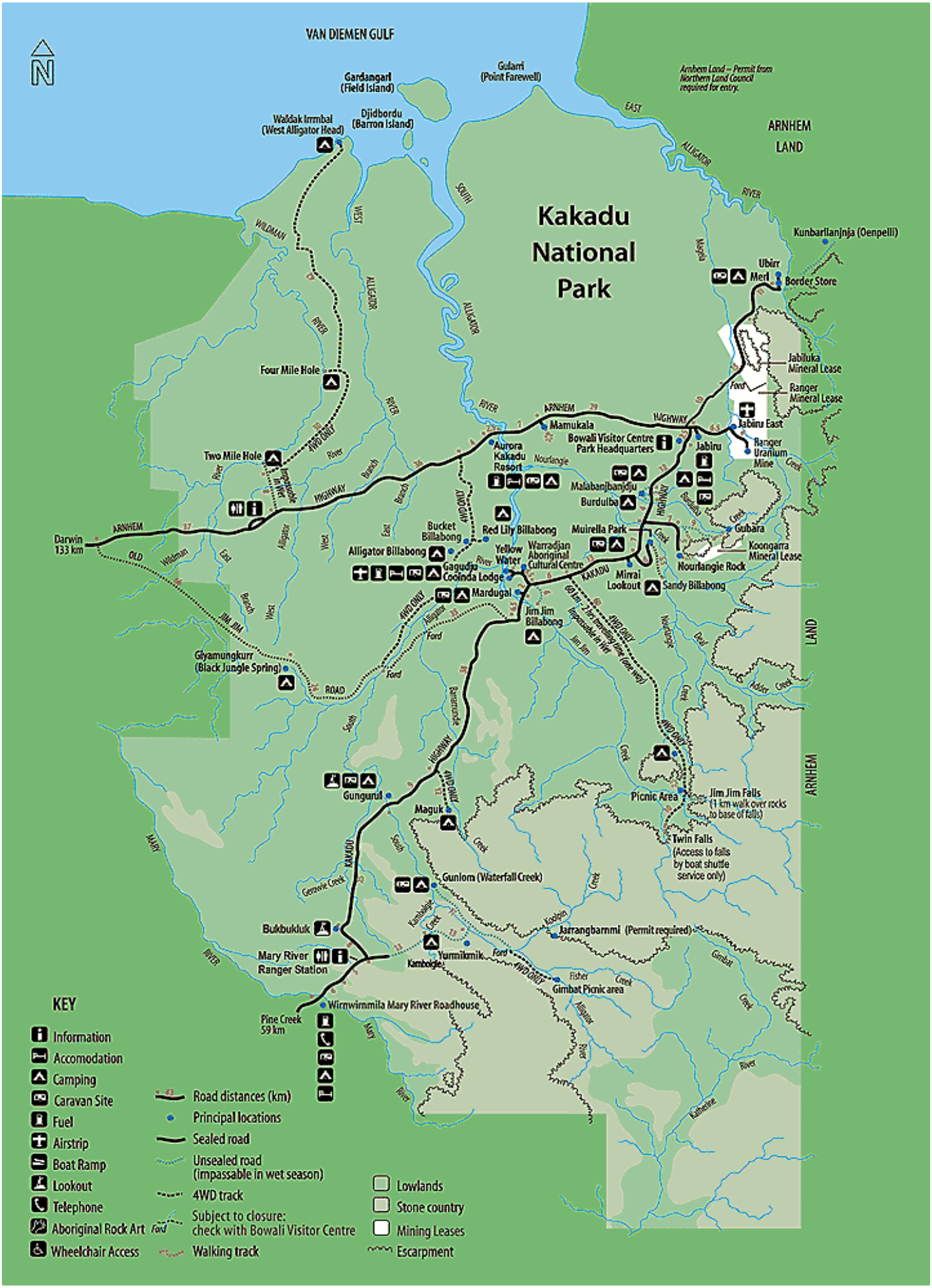
VAN DIEMEN GULF
Gardangarl (Field Island)
Gularri (Point Farewell)
Arnhem Land – Permit from Northern Land Council required for entry.
Waldak Irrmbal (West Alligator Head)
Djidbordu (Barron Island)
ARNHEM LAND
Kakadu National Park
Kunbarllanjnja (Oenpelli)
Ubirr
Merl
Border Store
Four Mile Hole
Jabiluka Mineral Lease
Ranger Mineral Lease
Jabiru East
Mamukala
Bowali Visitor Centre Park Headquarters
Jabiru
Ranger Uranium Mine
Aurora Kakadu Resort
Two Mile Hole
Malabanjbanjdju
Burdulba
Gubara
Bucket Billabong
Red Lily Billabong
Muirella Park
Koongarra Mineral Lease
Darwin 133 km
Alligator Billabong
Yellow Water
Warradjan Aboriginal Cultural Centre
Nourlangie Rock
Gagudju Cooinda Lodge
Mirrai Lookout
Sandy Billabong
Mardugal
Jim Jim Billabong
Giyamungkurr (Black Jungle Spring)
Gungurul
Maguk
Picnic Area
Jim Jim Falls (1 km walk over rocks to base of falls)
Twin Falls (Access to falls by boat shuttle service only)
Gunlom (Waterfall Creek)
Bukbukluk
Jarrangbarnmi (Permit required)
Mary River Ranger Station
Yurmikmik
Kambolgie
Gimbat Picnic area
Wirnwirnmila Mary River Roadhouse
Pine Creek 59 km
KEY
Information
Accomodation
Camping
Caravan Site
Fuel
Airstrip
Boat Ramp
Lookout
Telephone
Aboriginal Rock Art
Wheelchair Access
Road distances (km)
Principal locations
Sealed road
Unsealed road (impassable in wet season)
4WD track
Subject to closure: check with Bowali Visitor Centre
Walking track
Lowlands
Stone country
Mining Leases
Escarpment

gedurende het regenseizoen spectaculair zijn. Tijdens de droge periode blijft er van al dat geweld niet heel veel over en vormen zich poelen (Billabongs) waar ontzettend veel vogels op af komen.

De watervallen zijn alleen bereikbaar in het droge seizoen. Beide watervallen zijn alleen per 4wd terreinauto te bereiken. Een 60 km lang zandweggetje vanaf de afslag bij de Kakadu Highway (39km zuidwestelijk van het Bowali Visitor Centre) leidt u naar de Jim Jim Falls. Deze rit neemt ongeveer 2 uur en de onverharde weg is soms in slechte staat.

De Twin Falls zijn per boot te bereiken van een plek nabij de Jim Jim Falls (verzorgd door de parkrangers). Ook de Gunlom Falls zijn de moeite waard, het zijn mooie lange watervallen in het zuidelijk deel van Kakadu. U kunt hier in de door erosie uitgeholde gaten in de rots op verschillende plateaus zwemmen.

Kakadu Highway
Door het Kakadu NP lopen maar 2 verharde wegen. De Kakadu Highway loopt van Pine Creek in het zuiden (bij de aansluiting met Stuart Highway) naar Jabiru, in het noordoosten. De weg is verhard en het grootste deel van het jaar goed toegankelijk. Alleen in de regentijd (dec-apr) wordt de weg soms afgesloten, als er te veel water op de weg staat (vooral bij de dips). Langs de Kakadu Highway liggen het Bowali Information Centre en de Yelllow Waters Billabong (waar u en cruise kunt maken door de beroemde 'Wetlands' van Kakadu).

Mamukala Wetlands
De Mamukala Wetlands vormen een belangrijke rustplek voor veel trekvogels tijdens hun lange tocht van het zuiden van Ausstralië naar Indonesië. Ook talloze zoogdieren, reptielen en amfibieën maken dankbaar gebruik van deze waterbron. Dit uitgestrekte moerasgebied is redelijk goed toegankelijk gemaakt, door tal van wandelroutes en vogelobservatieposten die zijn aangelegd.

Mary River National Park
Bij de kruising van de Kakadu Highway met de Mary River kunt u het zuidelijk deel van de Mary River Wetlands. Het is een moerasgebied met lagunes dat wordt bewoond door onder meer zeekrokodillen, zandwallabies, zwartnek-ooievaars, ekster-ganzen en barramundi's.

U kunt vanaf de Kakadu Highway (45 km ten zuidwesten van Cooinda) een 12 km onverhard weggetje volgen naar Maguk Plunge Pool, maar dat kan alleen met een 4wd terreinauto. Een 2km lange verhoogde loopstijger loopt door de rivierbedding naar een poel, die door een waterval wordt gevoed. Door dit zuidelijke deel van het park lopen enkele wandelpaden en er liggen ook twee campings.

Ranger Uraniummijn
De Ranger uraniummijn ligt zo'n 10 kilometer ten oosten van Jabiru. Het ligt in een gebied dat ontoegankelijk is voor toeristen.

In 1969 werd in Arnhemland - direct ten oosten van het Kakadu NP - Uranium ontdekt. In 1981 werd de Ranger Uraniummijn in productie genomen, de grootste van Australië (en één van de grootste ter wereld). De mijn is eigendom van de Australische staat en het mijbouwbedrijf Rio Tinto.

Bij de Ranger uraniummijn wordt uraniniet (uraniumerts) gedolven. Het bestaat voornamelijk uit uraniumdioxide. Uranium wordt voornamelijk gebruikt als splijtstof voor kerncentrales. DE uraniumader loopt van Nouralangi Rock (in het Kakadu NP) naar het oosten, Mount Brockman (in Arnhemland).

Om het gewenste 235U te winnen moeten grote hoeveelheden erts gedolven worden, want in 1000 kilo erts zit slechts 1 kilo van dit uraniumisotoop. De hoeveelheid bij de Ranger Uraniummijn geproduceerd Uraniumoxide is geheim, maar wordt geschat rond de 10,000 ton/jaar (exportwaarde van 600 miljoen AUD).

De delving van uranium(erts) is zeer volume-intensief en het vindt derhalve middels dagbouw plaats. Omdat na het scheidingsproces grote hoeveelheden radioactief afval en verzuurde modder achter blijven in de mijn, is er streng toezicht op de veiligheid in en rond de Rangermijn. De mijnbouw van Uranium is in Australië omstreden en constant onderwerk van politiek debat.

Nourlangie
Ca. 21 km ten zuidwesten van het Bowali Visitor Center, langs de Kakadu Highway, ziet u een afslag naar Nourlangie Rock. Vanaf de afslag voert een verharde weg u naar de parkeerplaats en het begin van het wandelpad naar Nourlangie Rock, die wereldberoemd is om haar oeroude Aboriginal rotstekeningen (zie Ubirr en Nourlangie Rock). Vanaf Gunwarddehardde Lookout heeft u het beste zicht op de rotsformatie. Een pad van 15 km voert langs een schuilplaats en rotstekeningen van de borigines. De 3,5 km lange Bubba Trail begint bij de camping Muirella Park en loopt door moerassen met talloze watervogels.

Ubirr & Nourlangie Rock
Naast de wetlands en boomsavannes liggen in het zuiden en in het oosten van Kakadu ook nog rotsgebieden, die onderdeel zijn van het Arnhemland-plateau. Door middel van diverse wandelroutes kunnen toeristen Kakadu met diens natuur en culturele achtergrond leren kennen.

De menselijke aanwezigheid in dit gebied gaat meer dan 20.000 jaar terug, wat blijkt uit de vele rotsschilderingen die men in dit gebied gevonden heeft. Veel van de rotstekeningen mogen niet door toeristen worden bezocht, omdat ze een - voor de Aboriginal bevolking - spirituele waarde hebben. Ubirr en Nourlangie Rock zijn plaatsen die wel opengesteld zijn voor toeristen. U kunt hier fraaie rotsschilderingen zien.

Ubirr Rock is een spectaculaire rotsformatie met Aboriginal tekeningen uit verschillende perioden. De rotstekeningen zijn gemaakt in een soort grot (overhangende rots), waardoor de tekeningen goed bewaard zijn gebleven. De oudste tekeningen hier zijn ca. 20.000 jaar oud. De artsites bij Ubirr kunnen worden bereikt door het volgen van een 1 km lang circulaire wandelpad vanaf het parkeerterrein te volgen. Deze wandeling duurt ongeveer 45 minuten in

totaal. De belangrijkste artsites zijn ook voor gehandicapten bereikbaar. Er is een aftakking van het circulaire wandelpad dat u naar nog meer artsites voert plus een fraai uitzichtpunt (dit pad is wat steiler en neem hiervoor 15 à 20 minuten extra de tijd).

Nourlangie Rock is een belangrijke plaats uit de Dreamtime periode. U kunt hier haast de mystieke sfeer voelen. Nourlangi is een langwerpige rode rots van zandsteen met zwarte, oranje en witte strepen waar u getrakteerd wordt op indrukwekkende vergezichten.

Kakadu is een archeologisch en etnologisch belangrijk gebied dat meer dan 40.000 jaar bewoond is geweest. De grotschilderingen, rotsinscripties en archeologische plaatsen laten de vaar-digheden en levenswijze van de toen-malige bewoners zien, van de mensjager uit de pre-historische tijden tot de Aboriginals die hier nog steeds wonen.

Aboriginal rotskunst is naturalistische kunst, het is een afbeelding van hun fysieke, sociale en culturele omgeving, De Aborigines hebben een nauwe band met het land en hun geestelijk erfgoed. Deze relatie wordt niet alleen uitgedrukt in de tekeningen, maar ook in hun muziek, lied, dans, ceremoniële lichaam schilderingen en hun verhalen. Verhalen zijn zeer belangrijk voor de aborigines: ze bevatten de regels, wijsheden en wetten van hun cultuur die enkel mondeling worden doorgegeven.

De overhangende rotsen bij Ubirr en Nourlangi boden de Aborigines onderdak en een leefruimte, De gladde rotsen waren een ideaal oppervlak voor tekeningen van om belangrijke gebeurtenissen, dieren en spirituele cijfers. De rotstekeingen vormen zowel een getuige van de Aboriginal cultuur uit het verleden, maar vormt ook een belangrijk onderdeel van het Aboriginal leven van vandaag.

De Aborigines is het enige volk ter wereld dat al duizenden jaren onafgebroken rotstekeningen maakt over hun leven – inclusief de komst van de blanke Europese kolonisten. Er zijn twee stijlen; de röntgenstijl en de mimistijl. Bij de eerste stijl lijkt het alsof de inwendige organen en botten zijn ingetekend, zoals op een röntgenfoto. Bij de mimistijl worden kleine mensachtige wezens getekend; vriendelijke en schuwe geesten. Bij de mimistijl gaat het om relatief eenvoudige oker tekeningen zonder opsmuk door andere kleuren (bijv. de Tasmanian Tiger en de stok-achtige mimi cijfers). Een derde stijl is contact kunst. Het markeert de komst van niet-inheemse mensen, en mensen worden afgebeeld met handen in hun portemonnee en assen en vuurwapens.

Wetlands

Kakadu staat vooral bekend om de wetlands, hoewel boomsavannes circa tachtig procent van het parkoppervlak bedekken. De wetlands liggen om de drie Alligator Rivers. De naam "alligator" verwijst foutief naar de zeekrokodil en werd gegeven door Engelse kolonisten die eerder in de Verenigde Staten met echte alligators in contact waren gekomen.

De West Alligator River is de kleinste van de drie rivieren. De East Alligator River vormt de grens tussen Kakadu en Arnhemland. De South Alligator River ligt midden in Kakadu en het is met een lengte van 200 km de grootste rivier ter wereld die geheel in één nationaal park ligt.

In het regenseizoen nemen de rivieren sterk in omvang toe en omliggende gebieden overstromen. Grote delen van Kakadu worden in deze periode onbegaanbaar. In het droge seizoen is Kakadu het best te bezoeken doordat de wegen begaanbaar worden en de dieren zich terugtrekken naar de permanente watergebieden als de Yellow Waters Billabong en de Mamukala Wetlands en zo beter zichtbaar zijn.

De gemakkelijkste manier om de Wetlands in u op te nemen, is door een boottocht te maken over de Yellow Waters lagune. Met een grote sloep vaart u door het moerasgebied, waarbij de gids de boot behendig stuurt door de kanalen en langs de oevers. U kunt talrijke vogelsoorten zien en met een beetje geluk ook reusachtige zoutwater-krokodillen, want die zitten hier in overvloed. Er is een hotel, camping en bezoekerscentrum bij Cooinda. Mocht u meer willen weten over de cultuur van de hier levende Aborigines bezoek dan het Warrandjan Aboriginal Cultural Center.

In Kakadu leven verschillende diersoorten die alleen in de Kakadu-Arnhemland regio voorkomen, zoals de zwarte wallaroe. In totaal leven er ongeveer 280 verschillende vogelsoorten, waaronder de typische 'Jabiru', de zwart-nek ooievaar, de Rosé kaketoes en de vele watervogels waaronder de ekstergans, de grote zilverreiger, de zwartnek-ooievaar en de witbuik-zeearend..

Maar vogels zijn niet de enige bewoners van dit uitgestrekte park. Er leven ook diverse soorten kikkers, reptielen, en zoogdieren. En nog altijd worden nieuwe soorten ontdekt.

Verder is Kakadu vooral bekend om de krodillen, een diersoort die al miljoenen jaren op aarde voorkomt. Er zijn twee soorten, de zoetwater- (freshie) en de zoutwaterkrokodil (saltie). De zoutwaterkrokodillen zijn een bijzonder agressieve soort. Zwemmen in één van de rivieren wordt dan ook sterk afgeraden. Natuurlijk kunt u wel een boottocht over de rivier maken om deze dieren te zien, dat is zeker de moeite waard.

Katherine

Het plaatsje Katherine ligt op ongeveer 337 km ten zuiden van Darwin en 640 km noordelijk van Alice Springs. Het plaatsje is ontstaan lang de Stuart Highway, waar deze de Katherine River kruist.

Deze stad heeft haar naam te danken aan de ontdekker John McDouall Stuart, die de plaats vernoemde naar de dochter of één van zijn sponsoren van de expeditie.

Katherine is de op twee na grootste plaats van het NT. Katherine heeft ongeveer 10.000 inwoners en ligt vlakbij het Nitmiluk NP (beter bekend Katherine Gorge).

Katherine was vroeger een verdedigingspost tijdens de Tweede Wereldoorlog. Nog steeds speelt Katherine een belangrijke rol in defensie. Er ligt een militaire basis (Tindal) van de Australische luchtmacht net ten zuidoosten van het stadje.

Ooit was het gebied langs de Katherine Rivier het leefgebied van de Jawoyn Aborigines. Toen er een telegraafstation werd aangelegd bij Katherine, ontwikkelde zich langzaam aan een centrum voor veeteelt langs de rivier.

Cutta Cutta Caves

27 km ten zuiden van Katherine liggen spectaculaire druipsteen-grotten, waar zeldzame vleermuizen in leven. *Open: apr-nov dagelijks (apr-nov) met rondleidingen om 9, 10, 11, 13, 14 en 15hr.*

Katherine Museum

In het centrum van het plaatsje - aan de Gorge Road - ligt het Katherine Museum, het vertelt de geschiedenis van de streek *(open: ma-za 10-13hr en 14-17hr).*

Katherine Hotsprings

3 km ten zuidwesten van de stad liggen de Katherine Hotsprings, langs de Victoria Highway. Deze bronnen hebben een contante tem-peratuur van 32 graden Celcius en hebben een geneeskrachtige werking.

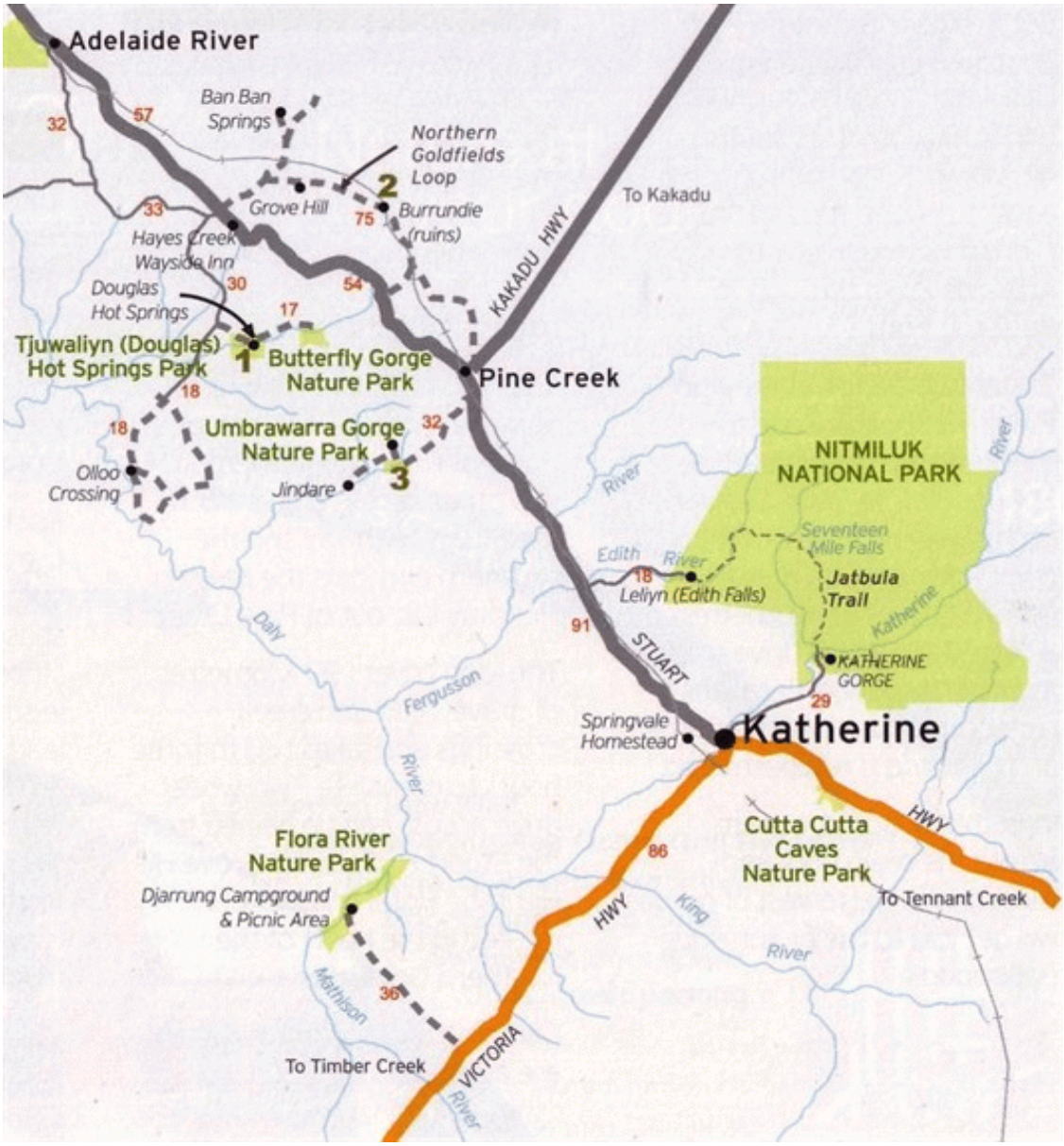

laire natuurwonder te verkennen, maakt u het beste een kano- of boottocht langs de steile, oranje-gekleurde muren met fascinerende rotstekeningen. U kunt kiezen 3, 4 of 5 gorges bezoeken. Bij de cataracten moet u dan steeds overstappen in de volgende boot of uw kano dragen.

Naast de Katherine Gorge zijn er in Nitmiluk NP prachtige wandelmogelijk-heden, er is meer dan 100km wandelpaden aangelegd. In het noorden van het nationale park ligt Leliyn, ook bekend als de Edith-waterval. Ook zijn er oude Aborigi-nal rotstekeningen te vinden in het park. *Open: dagelijks 7-18hr.*

Springvale Homestead

8 km ten zuidwesten van Katherine ligt de Springvale Homestead, de oudste boerderij van het gebied, daterende uit 1878. *Open: dagelijks 10-17hr.*

Victoria Highway

In Katherine begint de Victoria Highway, die de verbinding tussen de Stuart Highway en Kununurra vormt. De weg heeft een lengte van 555 km (waarvan 470 km in het NT) en is als National Highway 1 gemarkeerd. De weg maakt deel uit van de National Highway (het gedeelte Darwin-Perth). Op sommige stukken loopt de weg samen met de Victoria River, waaraan de weg zijn naam ontleent.

De weg bestond oorspronkelijk uit een aantal paden die in 1950 van gravel werden voorzien om de vleesindustrie te ondersteunen. In de jaren '60 werd de weg verbeterd, tegelijk met de ontwikkeling van het Ord Irrigatieschema nabij Kununurra. Hierdoor werd het mogelijk om road trains toe te laten. In 1974 werd de weg onderdeel van de National Highway en werd in de jaren '90 volledig geasfalteerd.
De weg kruist de Victoria rivier nabij Timber Creek, een kruising die bekend is van de overstromingen in het regenseizoen (wat de hoofdroute dan tussen WA en NT blokkeert). Het komt voor dat het oppervlak van de brug meer dan 10 meter onder water ligt.

Nitmiluk National Park (Katherine Gorge)

Het Nitmiluk NP is ligt ongeveer 30 km ten oosten van Katherine. Het nationale park is in 1989 gesticht en heeft een oppervlakte van 2928 km². Tot 1989 heette het park Katherine Gorge National Park. Vanaf 1989 kwam het gebied in beheer van de Jawoyn, de oor-spronkelijke bewoners van de streek, en de naam van het nationale park veranderde in "Nitmiluk", wat "plaatsen van cicaden" betekent. De Jawoyn beheren Nitmiluk samen met de Parks and Wildlife Commission of the Northern Territory.

Het park wordt voornamelijk bezocht vanwege de Katherine Gorge, een vijftig kilometer lange rotskloof die de Katherine River in het zandsteen van het Arnhem Land Plateau heeft uitgesleten. Het gorgesysteem vormt één van de mooiste landschappen van het noorden. In de prachtige kloof, die op sommige punten 100 meter diep is, liggen 12 cataracten en 13 gorges.

In de regentijd (nov-mrt) kan de rivier veranderen in een kolkende watermassa die zich door de kloof wringt. Dan is het park moeilijk toegankelijk. In het droge seizoen daarentegen wordt de rivier veel rustiger en worden de cataracten goed zichtbaar. Tussen de cataracten blijft het water staan en onstaan diepere riviersecties.

In de Katherine Gorge liggen verschillende neststranden van de zoetwaterkrokodil. Daarnaast kunt u hier tal van watervogels en wallabies zien. De kloof is het leefgebied van 58 soorten reptielen en amfibieën. Om dit spectacu-

Litchfield National Park

Op slechts 1½ uur rijden (100 km zuidelijk) van Darwin vindt u het Litchfield National park. Het park is een verzameling van mooie watervallen, zandsteenformaties, termieten heuvels en meertjes. Het park heeft een oppervlakte van 1461 km² en is daarmee een stuk kleiner dan het Kakadu NP. Het park is vernoemd naar Frederick Henry Litchfield, lid van de eerste Europese expeditie naar het gebied. Voor de oprichting was Litchfield een gebied waar naar tin en koper werd gezocht.

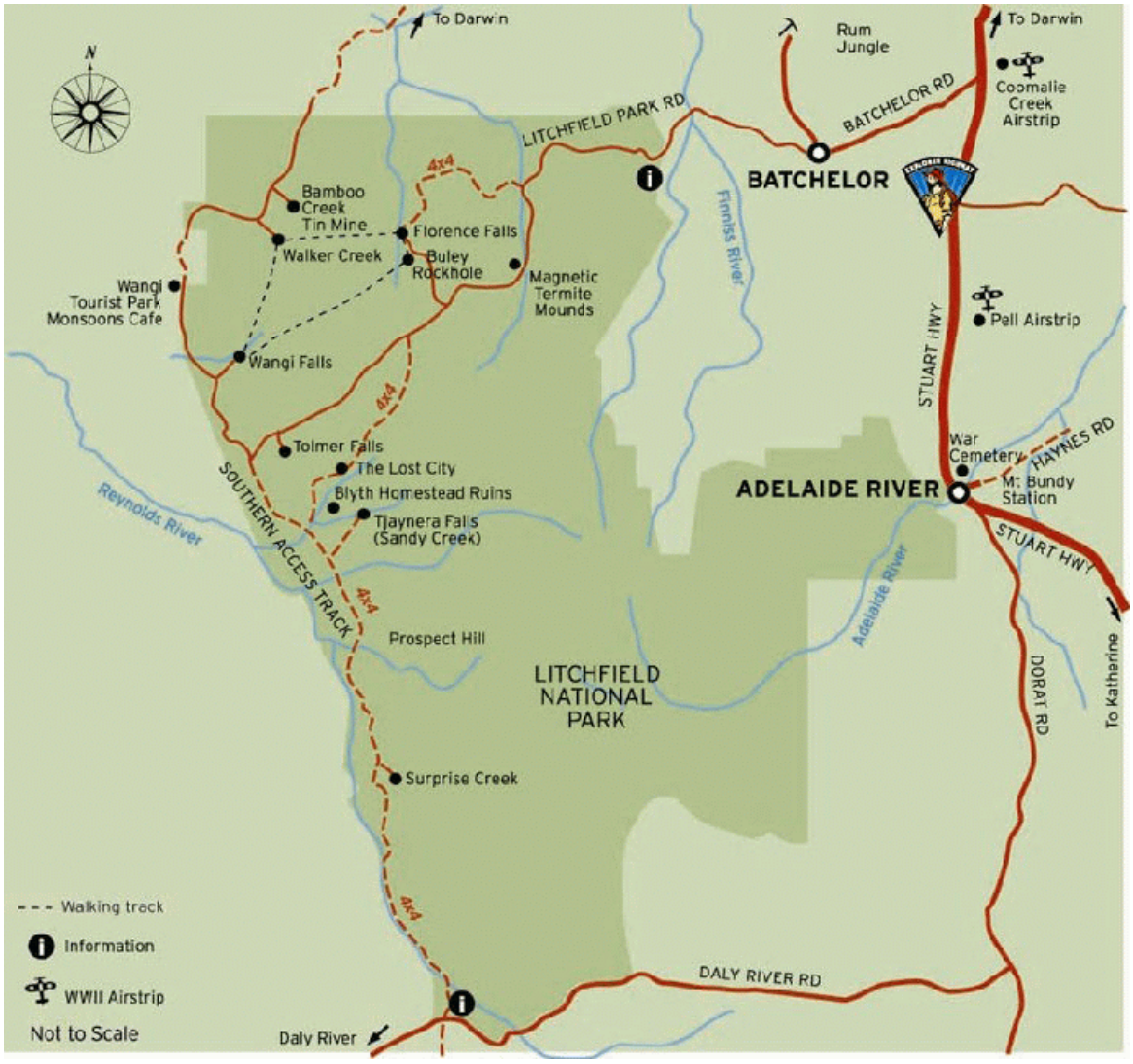

hebben gekregen en doen denken aan oude ruines. De Lost City is wat moeilijker te bereiken. Om hier te komen moet u over een 10 kilometer lang modderig en steil tractorspoor rijden, alleen toegankelijk met een 4 wheeldrive auto. Wanneer u dit pad blijft volgen komt u bij de Sandy Creek Falls. Verder vindt u door het hele park verspreid indrukwekkende termieten heuvels, waarvan sommige meer dan 2,5 meter hoog zijn.

Er zijn twee wegen die toegang geven tot het park. Eén vanuit het oosten via het plaatsje Batchelor, te bereiken via een afslag op de Stuart Highway, de andere vanuit het noorden via de Berry Spring – Cox Peninsula Road. De twee wegen komen samen in het park waardoor u een rondrit zou kunnen maken. Het oude mijnstadje Batchelor is overigens de enige plaats met accommodatie in de buurt van het Litchfield NP, dat zelf niet over accommodatie beschikt. Ook bij Lake Bennett vindt u accommodatie.

Het Litchfield NP ligt in de Tabletop Range, een zandsteenplateau in de Top End, waaruit meerdere riviertjes met watervallen ontspringen. In het noordoosten van het park liggen tot twee meter hoge magnetische termietenheuvels, die gebouwd zijn in de noordzuidrichting door kompastermieten. De rotsgebieden van Litchfield worden onder meer bewoond door kortoor-rotskangoeroes.

De populairste attracties in het park zijn de Florence Falls, Tolmer Falls, Wangi Falls en de Sandy Creek Falls. De eerste watervallen die u tegenkomt wanneer u vanuit Batchelor het park in rijdt, zijn de Florence Falls. Het water van deze waterval stort zich van 212 meter hoogte in een meertje waar u heerlijk kunt zwemmen. Een aanrader is het om deze waterval te bekijken vanaf het uitkijkpunt dat via een korte wandeling over een pad te bereiken is.

Na een aantal kilometer komt u bij de volgende waterval, Tolmer Falls. In deze omgeving broedt de zeldzame oranje hoefijzer vleermuis. Ter bescherming en om deze dieren zo min mogelijk te storen, is het hier niet toegestaan te zwemmen in het meertje bij de waterval.

Ongeveer 7 kilometer verderop aan de 'loop', die u aflegt wanneer u alle watervallen wilt zien, liggen de Wangi Falls. Deze waterval is de meest populaire en vaak erg druk bezocht door dagjes mensen, die met bussen hier naar toe komen. Bij de Wangi Falls vindt u een idyllisch meertje waar u kunt zwemmen. Door het tropische regenwoud loopt een vlonderpad van enkele kilometers lang waarover u een mooie wandeling kunt maken.

Ook een bijzondere bezienswaardigheid in dit nationale park is de 'Lost City'. De Lost City is een verzameling van zandstenen kolommen die door weersinvloeden vreemde vormen

Litchfield NP is het hele jaar door te bezoeken, maar als u alles wilt zien is het droge seizoen (mei-nov) de beste tijd. In het regenseizoen (dec-apr) zijn vaak de wegen onbegaanbaar en/of de meertjes overstroomd. Een aanrader is om dit park vroeg op de dag te bezoeken zodat u het rijk alleen heeft. Gaat u later in de ochtend komen veel bussen met dagjesmensen hier aan en wordt het erg druk!

Lake Bennett

Lake Bennett is een Wilderness Resort, gelegen iets ten oosten van de Stuart Highway en 81 km ten zuiden van Darwin. Met 30 minuten rijden bereikt u het Litchfield NP. Lake Bennett zelf is een 81 hectare groot meer, gelegen in een bosrijk natuurgebied van 125 hectare. U kunt bij Lake Bennett verscheidene activiteiten doen, zoals abseilen, wandelen, golfen, bergbeklimmen, kanoën, zeilen, vissen en zwemmen.

Mataranka

105km zuidelijk van Katherine ligt Mataranka. Het is het laatste dorpje van enige betekenis langs de Stuart Highway richting zuiden tot aan Alice Springs. Mataranka staat vooral bekend om z'n warmwaterbronnen.

Tanami Desert

In de Tanami Desert heeft een oppervlak van 37.529 km², er zijn enorme vlaktes te vinden die louter bestaan uit rood zand en kleine heuvels. De begroeiing bestaat vooral uit taaie spinifex-grassen en lage struiken, waaronder meldesoorten. De Tanami Desert is één van de meest geïsoleerde en droge plaatsten op aarde. De Tanami was de uiterste grens van het Northern Territory en was tot in de 20e eeuw nog nooit helemaal onderzocht.

In de woestijn komen nog verwilderde dromedarissen voor, nakomelingen van de lastdieren die jarenlang in dit gebied wer den gebruikt. Ook leeft er de grootste populatie van de bedreigde rode haaswallabie. De dichtstbijzijnde plaats met vastgestelde neerslag is Rabbit Flat.

De Warlpiri zijn één van de grootste Aboriginestammen. De Warlpiri's waren jagers-verzamelaars en trokken in groepen van dertig man door de Tanamiwoestijn. Hun bestaan draaide om water en ze trokken van bron naar bron. Pas in 1911, toen er in de Tanami goud werd gebonden, kwamen ze regelmatig in contact met Europeanen. Tijdens het bloedbad van Conniston kwamen zo'n honderd Warlpiri's om het leven door toedoen van het Australische leger. Anderen vluchtten naar het noorden, weg van hun traditionele leefgebied. De overlevenden werden gedwongen in de jaren '40 van de 20ste eeuw hun nomadische levenswijze op te geven. Nu bewonen zij met hun nakomelingen dorpjes als Yuendumu, Lajamanu, Warrabri, Willowra en Nyirrpi.

Na de invoering van de nieuwe wet in 1976 werden bijna alle oude stamgebieden aan de Warlpiri's teruggegeven. Dit betekent niet dat ze een onafhankelijk leven leiden. De meesten zijn werkloos en leven van een uitkering. Daarnaast zijn er nog minimale inkomsten uit de mijnbouw en de verkoop van inheemse kunst.

De Warlpiri's staan bekend om hun stippenschilderijen waarin ze hun Dreamtimeverhalen, de jukurrpa, uitbeelden. Door persoonlijke en gemeenschappelijke verhalen en de daarmee verbonden plekken in het landschap uit te beelden door middel van U-vormen, concentrische cirkels en lijnenpatronen, bevestigen de kunstenaars zowel hun rechten als hun plichten jegens het land. Een van de bekendste Warlpirikunstenaars is Michael Jagamara Nelson. Hij ontwierp het mozaïek in de voorhof van de Australische parlementsgebouw in Canberra. In 1985 werd de Warlukurlanga Artists Aboriginal Association opgericht, nadat enkele kunstenaressen de traditionele lichaamsbeschilderingen op linnen hadden gezet en daarmee internationale aandacht trokken.

Tiwi Islands

Ten noorden van Darwin liggen Bathurst en Melville Island, ook wel de Tiwi Islands genoemd. Op deze afgelegen eilanden leven de Tiwi Aborigines, die nog steeds op zeer oorspronkelijke wijze leven. Vanuit Darwin kunt u met Tiwi Airlines een bezoek brengen aan de eilanden. Op de eilanden zijn geen verharde wegen, er is slechts één resort met tenten waar u kunt verblijven. Omdat de eilanden aboriginal gebied is, is een toegangspermit nodig; behalve in maart tijdens de Tiwi Football Final en de grote Art Sale.

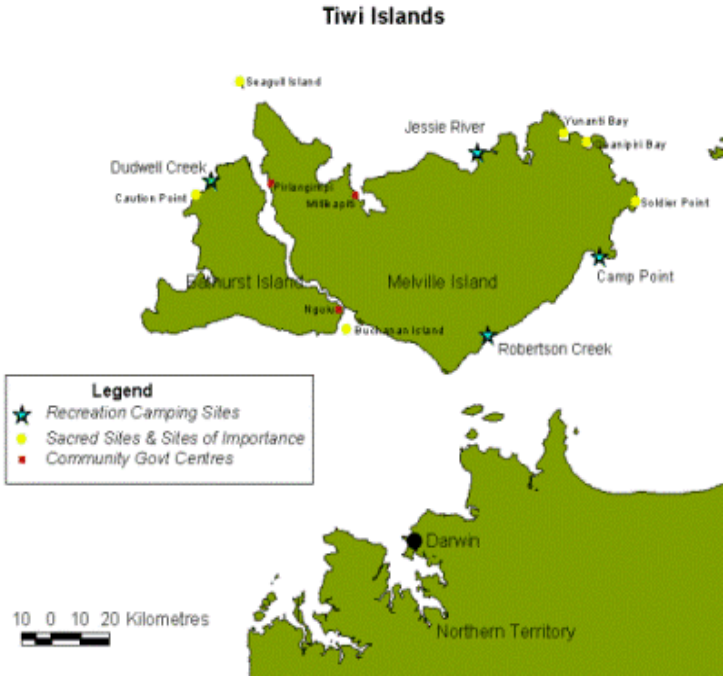

De Tiwi Aboriginals beschilderen van oudsher hun lichaam ter voorbereiding op ceremonies. Ze brengen dezelfde motieven aan op kano's, manden van schors en zelfs op de vliegtuigen van Tiwi Airlines. Dansen hoort op de eilanden bij het dagelijkse leven, vooral tijdens ceremonies.

Melville Island

Melville is het grootste eiland van de Tiwi eilanden. Het eiland ligt 80 km ten noordwesten van Darwin. Melville Island heeft een oppervlakte van 5.786 km², en is daarmee - na Tasmanië - het grootste eiland van Australië Het eiland behoort eigenlijk tot Arnhemland, Vermoedelijk heeft Abel Tasman het eiland in 1644 heeft 'ontdekt'.

Op het eiland vindt u bossen met eucalyptus-, woolly-butt en paperbark bomen, maar er zijn ook moerassen en tropische zandstranden. Op het eiland leven wallaby's, opossums, reptielen en tal van vogelsoorten. Schildpadden leggen hun eieren op de stranden en het water is het domein van pijlstaartroggen, haaien, grote duivelsroggen en zeekrokodillen. In de mangroves leven krabben en vele soorten vis.

Bathurst Island

Bathurst is wat kleiner dan Melville Island. Het eiland ligt direct ten westen en wordt slechts gescheiden door een kanaal dat gemakkelijk met een kano kan worden overgestoken. Bathurst Island heeft geen vliegveld. Ngun is de enige nederzetting op het eiland, aan de zuidoostkant. De natuur op Bathurst is erg vergelijkbaar met die van Melville Island.

De Tiwi Aborigines kwamen voor het eerst in contact met Europeanen in de achttiende eeuw. Er zouden nog meer ontmoetingen volgen. Na een mislukte poging in de jaren twintig van de negentiende eeuw werden de eilanden in het begin van de twintigste eeuw gekoloniseerd. Toen in 1976 de Aboriginal Land Rights Act (Noordelijk Territorium) van kracht werd, werden de eilanden weer teruggegeven aan de Tiwi.

Tegenwoordig leven de meeste Tiwi verspreid over drie nederzettingen: Nguiu, de voormalige katholieke missiepost, Pularumpi, waar ooit een school stond voor halfbloedkinderen, en Milikapi, een voormalige overheidsnederzetting. Sommige inwoners gaan in het weekend nog altijd op kangoeroe- of schildpaddenjacht, maar ze gebruiken nu boten met buitenboordmotoren en jachtgeweren i.p.v. boomstamkano's en speren.

Het Dreamtime concept van de Tiwi verschilt aanzienlijk van die van andere Aboriginals. Hun eilanden zijn verdeeld in murukupupuni of landen. De eilanden zijn woonoorden van 'spirit children'. Als een nieuw clan-lid wordt verwekt, zo menen de Tiwi, wordt een 'spirit child' in een droom overgedragen van de vader naar de moeder uit dezelfde clan.

De Tiwi Design Aboriginal Corporation in Nguiu is het hoofdkwartier van Tiwi Design, een collectief van ongeveer honderd kunstenaars. Ze houden zich bezig met weven, schilderen, zeefdrukken, houtsnijden en keramiek. Het project wordt beschouwd als een goed voorbeeld voor andere Aboriginalondernemingen.

Victoria River District (VRD)

Het Victoria River District kan beschouwd worden als een overgangsgebied tussen het Top End en de Kimberley's (in Western Australia). Men vindt er zowel de uitlopers van de tropische vegetatie van de Top End als de typische boabbomen die kenmerkend zijn voor de Kimberleys.

Het gebied is genoemd naar de Victoria River, de langste rivier van het Northern Territory. Het belangrijkste plaatsje langs de rivier is Timber Creek, waar de Victoria Highway de Victoria River kruist. Deze plaats wordt gebruikt als startpunt voor een bezoek aan het Gregory NP. In het VRD ligt de enorme veefokkerij - Victoria River Downs, eens de grootste van Australië.

Bullo River Station
Het Bullo River Station is een 'working cattle station' van ongeveer een half miljoen acre groot. Hier kunt u vissen, vee bijeendrijven, stieren vangen en een helikoptervlucht maken. Ook heeft het Bullo Station accommodatie beschikbaar.

Flora River Nature Park
Hier kun je met je kano langs de weelderige vegetatie en tufstenen dammen varen of op de oevers en door de savanne wandelen.

Gregory National Park
Gregory NP is - met 13.000 km² - na Kakadu NP het grootste nationaal park van het Northern Territory. Het park is te bereiken via de Victoria Highway vanuit Katherine of Kununurra, en licht nabij Timber Creek.

Vanaf verschillende uitzichtspunten heeft u prachtige vergezichten over het landschap dat de Victoria River heeft uitgeslepen. U kunt de Escarpment Lookout Walk volgen, met verstommend mooie vergezichten. Een goed alternatief is het wandelpad langs de Joe Creek - dat geflankeerd wordt door rotskunst en palmen - te volgen.

Ook vindt u hier veel sporen van de aboriginal cultuur terug. Zowel in de rivieren, kreken als waterplassen komen zoet- en zoutwaterkrokodillen voor. Vooral de zoutwater-krokodil kan zeer agressief en gevaarlijk zijn. Wees dus voorzichtig aan de waterrand en zwemmen wordt ten zeerste afgeraden.

In het zuidelijk gedeelte kunt u door de Limestone Gorge wandelen en met uw 4WD terreinauto de ruige, 90 km lange, Bullita Stock Route volgen.

Tijdens het regenseizoen is het park moeilijk of niet te bereiken. Voor de meeste wegen heeft u een 4WD terreinautonodig en een goede voorbereiding is aan te raden. Er zijn mogelijkheden tot kamperen in het Gregory NP en nabij deze kampeerplaatsen zijn vaak korte wandel-paden aangelegd. Als u het park bezoekt, dient u eerst inkomen te doen in het Roadhouse van Timber Creek of van Victoria River. Er zijn geen winkels of lodge in het park.

Keep River NP
Net voor de grens met Western Australia komt u het Keep River NP tegen. Bekijk de Aboriginal-rotskunst in Keep River Gorge en de Rainbow Serpent die in Nga-nalam op de rotsen is geschilderd.

Timber Creek
Timber Creek is het belangrijkste plaatsje langs de Victoria Highway, tussen Kununurra en Darwin. Het plaatsje vormt een goed uitgangspunt om de omge-ving te verken-nen, zoals het Gregory NP. In het plaatsje vindt u een hotel, winkels en een tankstation.

Buiten het plaatsje ligt historische Bullita Homestead, waar u kunt overnachten. Bij de Coolibah Crocodile Farm kunt u duizenden krokodillen zien. Ook is de beklimming van de Kuwang Lookout de moeite waard, het biedt een panoramisch uitzicht over de Stokes Range.

Het zuidelijk deel van het Northern Territory
Het zuidelijke deel van het NT vormt het hart van Australië, het wordt ook wel het *'Red Centre'* genoemd. In dit desolate, vrijwel onbewoonde gebied met savannes, woestijnen en eindeloze vlaktes ontdekt u unieke natuur-fenomenen. U vindt hier geen grote steden, geen haute-couture winkels en geen beroemde wijngaarden, maar wel het gevoel van de Outback.

De uitgestrektheid, de overweldigende natuur en de heldere sterrenhemels laten een overweldigende indruk na. Ook de aboriginal-cultuur, de boomerang en 'Bush tucker food' hoort bij dit deel van Australië. De kleine karak-teristieke pubs en roadhouses, de roadtrains (enorme vrachtwagens van soms wel 35-meter lang) die u onder-weg kunt tegenkomen, zijn leuke en interessante beziens-waardigheden. De enige stad in het gebied is Alice Springs.

Het Red Centre wordt gekenmerkt door de rode kleur van zand en rotsen. De oorzaak hiervan is het hoge ijzergehalte in de grond, dat door blootstelling aan de lucht oxideert en het landschap een roestachtige, roodbruine kleur geeft.

Het Great Artesian Basin in Australië is het grootste onder-grondse waterreservoir ter wereld. Het werd in 1879 ontdekt en strekt zich over 23 % van Australische continent uit, te weten over een groot deel van Queensland, het noorden van New South Wales, het zuidoosten van het Noordelijk Territorium en het noordoosten van Zuid-Australië. De omvang wordt geraamd op 64.900 kubieke kilometer.

Door de ontdekking van het Groot Artesisch Bekken kon de veeteelt in het binnenland van Australië tot ontwikkeling worden gebracht. Het water uit artesische bronnen was bruikbaar voor het drenken van het vee. Het water heeft wel een relatief hoog zoutgehalte, waardoor het voor irrigatie van gewassen niet geschikt is.

Het gebruik is niet zonder problemen: door overmatige onttrek-king zakt de grondwaterspiegel en kan zout water binnen-dringen, waardoor het water uit de bronnen voor decennia onbruikbaar wordt. Ook zijn er problemen met vervuiling door mijnbouw en vuilstorten.

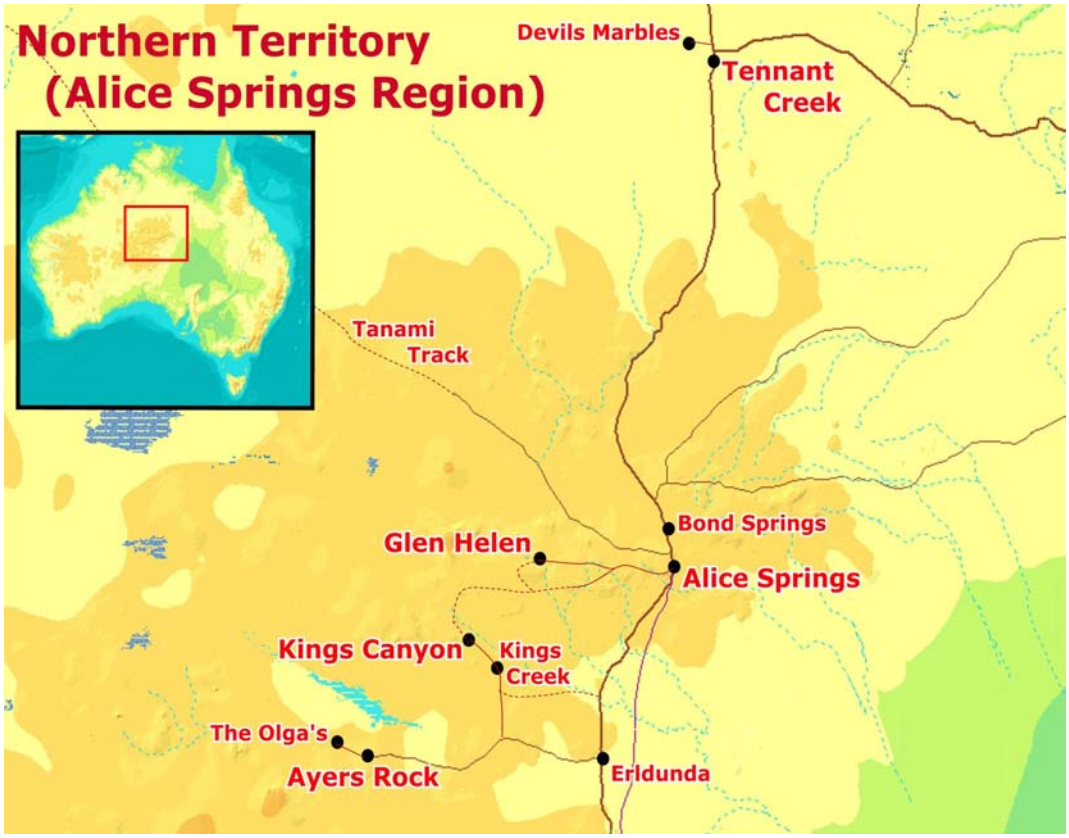

Alice Springs

'The Alice', zoals Alice Springs vaak door de Australiërs liefkozend genoemd wordt, ligt in het hart van Australië en is hoofdstad van het rode centrum. Alice Springs is met een inwoner aantal van ongeveer 27.000 de tweede grootste stad in het Northern Territory.

In 1861 begon John Stuart aan een expeditie dwars door het centrale deel van Australië die bijna een jaar zou duren. In 1872 werd de stad gesticht als station voor het telegrafisch verkeer, 'the Overland Telegraph Line', tussen Darwin in het noorden en Adelaide in het zuiden. Vanuit Adelaide was er een verbinding met Engeland. Het station werd gevestigd aan een kreek, waarvan men dacht dat het een permanente water bron was, in de bedding van de meestal opgedroogde Todd rivier. De Todd rivier was vernoemd naar Sir Charles Todd, terwijl de bron naar zijn vrouw Alice vernoemd werd; Alice Springs.

Tegenwoordig is Alice Springs een moderne stad en is de belangrijkste stad in het midden van Australië. Alice Springs heeft een zeer geïsoleerde ligging: de dichtst-bijzijnde steden van enig formaat zijn Port Augusta in Zuid-Australië (1007 km) en Darwin (1305 km). Zowel ten westen als ten oosten ervan strekt zich het MacDonnell gebergte uit. De stad ligt aan de noordflank van dit gebergte en ligt aan oevers van de Todd River, die het grootste deel van het jaar droog staat.

Het stadje heeft een aantal bezienswaardigheden waarbij het historische Telegraph Station zeker niet mag ontbreken. Anzac Hill, het monument ter nagedachtenis aan de militairen die gesneuveld zijn in de beide wereldoorlogen. Van af Anzac Hill heeft u een mooi uitzicht over het stadje. Wanneer u geïnteresseerd bent in hoe men in dit onherbergzame gebied medische zorg kreeg en nog altijd krijgt moet zeker een bezoek brengen aan de Royal Flying Doctors basis. U krijgt hier uitgebreid inzicht hoe de 'vliegende dokters' werken en hoe belangrijk zij zijn.

Mooie Aboriginal kunst kunt u bewonderen in het Aboriginal Art en Cultural Centre. In dit door Aborigines zelf geleide centrum kunt u een groot aantal gebruiks-voorwerpen en typisch Aboriginal muziek-instrumenten zien en wordt u geïnformeerd over de betekenis en het gebruik van de voorwerpen. Veel voorwerpen worden hier ook nog vervaardigd en te koop aangeboden als souvenir.

Buiten de stad liggen een groot aantal bezienswaardig-heden en Alice Springs is dan ook een prima uitgangspunt voor een bezoek aan de omgeving. U kunt ballonvaren, een tocht maken op een kameel, een rondvlucht maken naar en over Ayers Rock, The Olga's en de omgeving.

Alice Springs ligt aan de Stuart Highway, een verharde tweebaans- weg, die tussen Adelaide en Darwin loopt en ongeveer de route volgt die John Stuart met zijn expeditie volgde eind 19e eeuw.

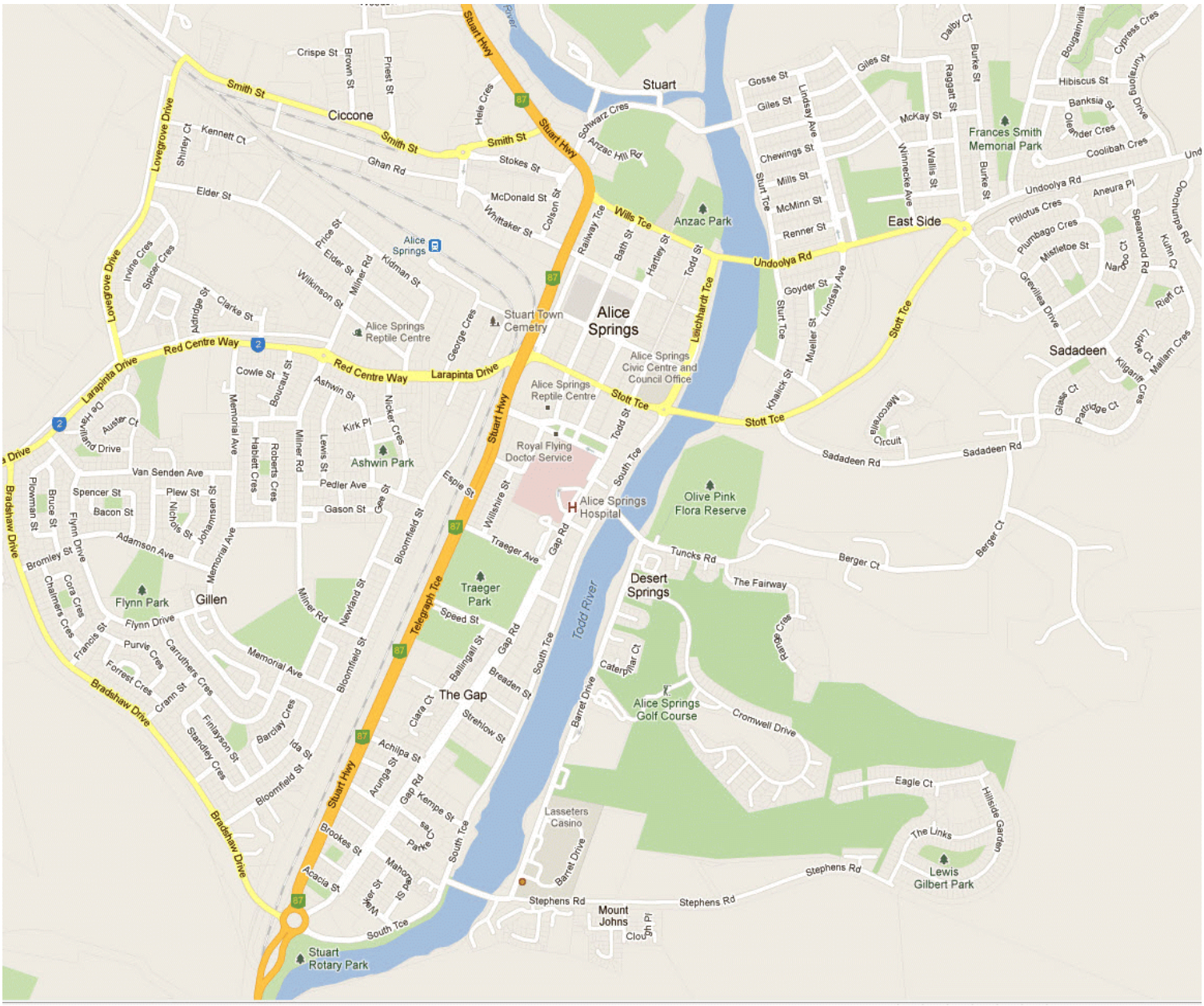

De Arrernte (ook wel Aranda of Arunta) is een Aboriginal volkerengroep die leeft rond Alice Springs. De Arrerntes zijn waarschijnlijk de beroemdste Aborgines ter wereld, dankzij de werken van wetenschappers als Sigmund Freud en Émile Durkheim. Zij bestudeerden de betekenis van de begrippen Dreaming en Dreamtime - de traditionele, op het land gebaseerde geloof van de Aborigines - en op het verwantschapssysteem van de Arrerntes, waarbij een man trouwt met de dochter van de dochter van de broer van zijn moeders moeder.

De Arrerntes zijn een verzameling Arandictalige volken uit de omgeving van Alice Springs. Hiertoe behoren de Alyawarres, de Anmatyarres en de Western Arrerntes. Al deze groepen hebben zwaar geleden onder hun contact met de Europeanen: hoge sterftecijfers, ontwrichting en etnocide. Sommige groepen zijn uitgestorven.

Tussen 1860 en 1870 - de Arrerntes leefden toen al 20.000 jaar in het gebied - kwamen zij voor het eerst met niet-Aborigines in aanraking. Tijdens de kolonisatie werd hun land in gebruik genomen als graasgebied. De Arrerntes werden tewerkgesteld als boerenknecht en huisbediende, in ruil voor voedsel en wat zakgeld. Sinds de jaren '70 van de twintigste eeuw is een klein deel van het gebied teruggegeven aan de oorspronkelijke bewoners, krachtens nieuwe wetten en door verkleining van de veestations.

Het Dreamingconcept is door de Arrerntes nog altijd van groot belang, hoewel ook het Christendom een belangrijke rol speelt in hun leven. De Arrerntes hebben vaak grote gezinnen, die tegenwoordig op vaste woonplaatsen verblijven, waar ruim de helft van de bevolking uit jongeren en kinderen bestaat.

Werkloosheid is een groot probleem en velen leven van een uitkering. Arrerntes kopen hun eten tegenwoordig in winkels, maar ze vullen hun maaltijd aan met kangoeroes, emoes, varanen, konijnen, honingmieren, larven en wilde vruchten.

De taal van de Arrernte wordt in Alice Springs op scholen onderwezen. Op veel scholen is het zelfs een verplicht vak.

Royal Flying Doctors Service (RFDS)

De Royal Flying Doctors Service is een luchtambulancedienst voor diegenen die in de Australische Outback wonen. Het is een non-profit-organisatie die zowel noodhulp als eerste hulp verleent aan mensen die afgelegen wonen. Dat geldt vooral voor de bewoners van een station in de Outback, soms op honderden kilometers van de bewoonde wereld.

De RFDS heeft 50 vliegtuigen en 22 bases met in totaal 495 fulltime en 145 parttime werknemers. Er werd meer dan 50.000 km gevlogen met ca. 160 landingen. Er worden jaarlijks ongeveer 700 patiënten geholpen, waarvan een kleine 100 noodzakelijke evacuaties.

School of the Air

School of the Air is de naam van een aantal afstandsonderwijsscholen voor kinderen in het afgelegen Outbackgebied van Australië. De School of the Air werd opgericht op 8 juni 1950. Van 1951 tot 2002 werden de lessen gegeven en gevolgd via de korte golfradio, maar recent hebben alle scholen het internet omarmd en worden de lessen via een webcam-verbinding gegeven. Elke student heeft recht-streeks contact met een leraar in de grotere steden van het gebied zoals Broken Hill, Alice Springs of Meekatharra. Gewoonlijk krijgt elke student ongeveer een uurtje per dag individuele of groepslessen van de leerkracht. De rest van de dag werkt hij de oefeningen af onder toezicht van een ouder, broer of zus.

Vroeger kregen de leerlingen hun schriftelijke oefeningen via de Royal Flying Doctors Service of via de Australische postdienst (die onregelmatig leverden). Maar sinds de uitbreiding van het internet naar de outback worden de oude methodes bijna niet meer gebruikt.

Vanwege het isolement van de kinderen speelt de School of the Air ook een sociale rol. Voor veel kinderen is het zo dat ze de eerste keer met andere kinderen buiten hun eigen familiekring in contact komen. Hierbij aansluitend is het weekje per jaar dat de kinderen naar hun school reizen om 7 dagen met hun leerkracht en klasgenoten door te brengen.

Er zijn meer dan 16 van deze scholen in Australië. De oudste hiervan is de Alice Springs School of the Air, die gemiddeld 120 leerlingen lager onderwijs onder haar hoede heeft, verspreid over 1.300.000 vierkante kilometer. Ongeveer 15% van de kinderen zijn Aboriginals.

Alice Springs ligt aan de Stuart Highway, een verharde tweebaansweg tussen Adelaide (1500 km zuidelijk) en Darwin (1500 km noordelijk). Houdt u op de wegen in de Outback rekening met de enorme afstanden en met de Road Trains, dit zijn enorme vrachtwagen combinaties met wel 3 of 4 opleggers. Ofschoon om de 100 km tankstations en roadhouses zijn gebouwd, dient u zich toch goed voor te bereiden op het rijden in de woestijn.

The Ghan

Alice Springs heeft een treinverbinding met Port Augusta (en vandaar met de grote steden van Australië) en met Darwin. De trein die reidt naar Alice Springs is 'The Ghan'.

De route grofweg Adelaide en Darwin via Alice Springs was dezelfde die door de ontdekkingsreiziger John Stuart samen met de Afghaanse kamelen drijvers was afgelegd.

In de zomer (7apr t/m 30okt) rijdt The Ghan twee keer in de week het 2979 km lange traject. De reis over het volledige traject wordt afgelegd in 50 uur en 30 minuten. In de winter rijdt de trein een keer per week het gehele traject. De oorspronkelijke naam was Afghan Express en was ontleend aan de kamelenkaravanen die voordien het transport over die route verzorgden.

Vooral in de zomer zijn de treinen reeds lang van tevoren volgeboekt en is het meestal niet meer mogelijk zonder reservering met de trein te reizen. Evenals de Indian Pacific (tussen Perth, Adelaide en Sydney) bestaat de trein uit drie klassen namelijk:

- Gold kangaroo service (1e klas)
- Red kangaroo service (2e klas)
- Sittingclass (zitrijtuig met verstelbare stoelen)

De meeste rijtuigen zijn de Gold kangarooservice. Daarnaast zijn er nog restauratierijtuigen, bagagerijtuigen en rijtuigen voor het personeel. Een trein kan wel uit dertig rijtuigen bestaan getrokken door twee diesellocomotieven. De trein is met een dergelijke lengte vaak te lang op in zijn gehele lengte langs het perron te staan en wordt dan in

twee delen gesplitst die elk langs een ander perron komen te staan.

Doel van de aanleg van de lijn was vanaf het begin de ontsluiting van de Australische Outback, het binnenland. De South Austra-lian Railways besloten tot de aanleg van een smalspoor lijn.

1878:	Zuiden: Begin van de bouw in Port Augusta
1879:	Zuiden: voltooiing tot Quorn
1883:	Zuiden: voltooiing tot Marree
1883:	Noorden: Begin van de bouw in Palmerston (Darwin)
1888:	Noorden: voltooiing tot Pine Creek
1891:	Zuiden: voltooiing tot Oodnadatta
1910:	Besluit om beide trajecten met elkaar te verbinden
1926:	Commonwealth Railways verkrijgt de beide trajecten
1926:	Noorden: voltooiing tot Katherine
1929:	Noorden: voltooiing tot Birdum, eindpunt in Larrimah
1929:	Zuiden: The Ghan begint onder de huidige naam en verbindt Port Augusta met Alice Springs.

Door overstromingen spoelden steeds opnieuw bruggen en hele delen van het traject weg, terwijl de houten spoorbielzen verloren gingen door termieten en bosbranden. Daarom werd besloten tot de aanleg van een nieuw traject, 150 km ten westen van het oude traject.

1957:	Zuiden: Traject van Stirling North (bij Port Augusta) naar Marree opnieuw aangelegd en met Adelaide verbonden.
1975:	Zuiden: Begin van de bouw van het nieuwe traject tussen Tarcoola (aansluiting op Trans-Australian Railway) en Alice Springs
1976:	Noorden: Exploitatie beëindigd.
1980:	Zuiden: Nieuwe traject van Tarcoola naar Alice Springs geopend.
2001:	Noorden: Begin van de bouw van het traject van Alice Springs naar Darwin.
2003:	Traject bereikt Darwin.
2004:	Vanaf 2 feb'04 rijden passagierstreinen tot Darwin.

Todd River

De Todd River ontspringt in het MacDonnell gebergte ten noorden van Alice Springs in het Noordelijk Territorium en stroomt in zuidoostelijke richting. Na 50 km mondt ze uit in de rivier de Hale, die op haar beurt uitmondt in het Lake Eyre in South Australia.

Deze rivier ligt in het droogste gedeelte van Australië en heeft gedurende het grootste deel van het jaar weinig of geen water. Als de Todd stroomt is het water bruin door het meegevoerde sediment.

De Todd stroomt door Alice Springs. Hier wordt ieder voorjaar de Henley-on-Todd Regatta gehouden. Omdat de rivier dan normaliter droog staat leggen de deelnemers het parcours rennend af met hun boten zonder bodem. Eénmaal, in 1993, moest de race worden afgelast omdat er water in de Todd stond.

Ayers Rock & The Olga's

De belangrijkste bezienswaardigheden in "The Red Centre" liggen in de woestijn, ver buiten Alice. Op 450 km ten zuidwesten van Alice ligt Ayers Rock, een grote rots die plotseling uit het overwegend vlakke woestijnlandschap steekt. Bij zonsondergang straalt de rots een fel rode gloed uit.

Ayers Rock is een heilige plaats voor de Aborigines, zij noemen de rots 'Uluru'. Aan de omtrek van de rots ziet u in holtes tekeningen van de Aborigines. 30 km ten westen van Ayers Rock liggen de Olga's ('Kata Tjuta'), net als Ayers Rock steken deze rotsen plotseling uit het woestijnland-schap omhoog, alleen zijn de Olga's veel ronder van vorm.

De meeste toeristen bezoeken Ayers Rock bij zonsopgang of bij zonsondergang. Door de steeds verschillende invalshoek van het licht lijkt de rots van kleur te veranderen, van geel tot donkerbruin. Bovendien is het aan de rand van de dag veel koeler in de woestijn, en dus geschikter voor een wandeltocht. In de zomer kan de dagtemperatuur hier meer dan 45 °C worden.

Australië werd oorspronkelijk door de kolonisten gezien als een Terra Nullius, land dat aan niemand behoorde. Aan het einde van de 20e eeuw won de gedachte terrein, dat de aboriginals de rechtmatige eigenaars zijn. In 1985 is dit gebied door de Australische regering terug-geven aan de Anangu, de oorspronkelijke bewoners. Zij hebben het gebied teruggeleased aan de regering voor een periode van 99 jaar. In 1987 werd het Uluru - Kata Tjuta National Park gesticht, het park heeft een oppervlakte van 1326 km². Het onderhoud en management van het park wordt door de Anangu zelf uitgevoerd.

Geologisch onderzoek heeft aangetoond dat zowel Ayers Rock als de Olga's bestaan uit gesteenten van dezelfde geologische ouderdom. Ayers Rock bestaat uit mariene zandsteen, rijk aan het mineraal veldspaat (dit gesteente wordt een arkose genoemd), De Olga's uit conglomeraat, een gesteente dat bestaat uit veel grovere fragmenten. Bijzonder aan Ayers Rock is dat de berg op 48 natuurlijke pijlers staat van hard gesteente, die opgevuld zijn met zandsteen, en daardoor een solide fundament heeft.

Beide rotsformaties werden gevormd in het tijdperk Neoproterozoïcum, tussen 900 en 550 Ma (miljoen jaar) geleden. Toentertijd werd het Amadeus-bekken, dat zich bevond in dit deel van Australië, gevuld door een ondiepe zee. In deze zee werden puinwaaiers afgezet, met als brongebied een ouder, inmiddels deels weggeërodeerd gebergte, de Petermann Range. Hoe groter de korrels in een sediment, hoe moeilijker ze te verplaatsen zijn. Omdat de fragmenten in een zandsteen (zandkorrels) kleiner zijn dan in een conglomeraat, moeten de Olga's dichter bij de oorsprong van het sediment hebben gelegen.

Tijdens de Varistische gebergtevorming, rond 350 miljoen jaar geleden, werd het gesteente geplooid en is er een synform (een U-vormige plooi) ontstaan. De flanken van deze synform staan bijna verticaal. Vanaf het Krijt is de omgeving opgevuld met nieuw sediment, waardoor het landschap vrij vlak is. Alleen de meest competente (dus moeilijk erodeerbare) rotspunten, zoals Ayers Rock en de Olga's, steken boven de vlakte uit. Hoewel Ayers Rock nogal eens een monoliet wordt genoemd, is dit strikt genomen niet juist. Een monoliet loopt namelijk niet door in de ondergrond, iets dat de zandsteenformatie van Ayers Rock en de Olga's wel doen (zie afbeelding).

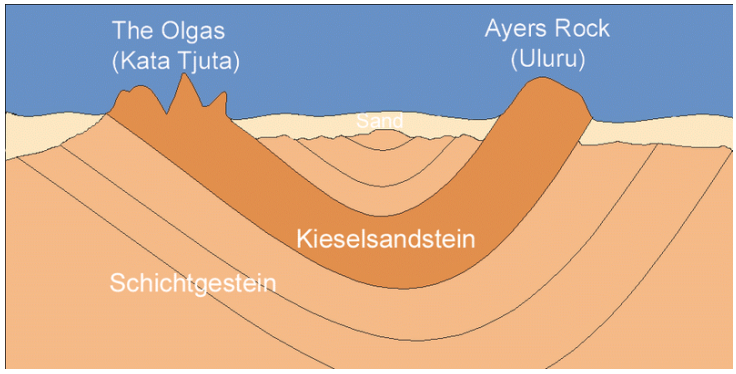

Doordat de zandsteen bestaat uit opeenvolgingen van (roodgekleurde) veldspaatrijke en meer kwarts bevattende lagen (die daardoor geler zijn), is er een geband patroon zichtbaar. De veldspaten en glimmers in het sedimentair gesteente zorgen voor het glimmende uiterlijk van de berg.

Verweerde en geoxideerde veldspaten hebben het gesteente een roodbruine roestige kleur gegeven.

Alhoewel het woestijnlandschap in het Uluru - Kata Tjuta National Park een heel droge en doodse indruk geeft, leven er meer dan 500 plantensoorten, 27 typisch Australische zoogdiersoorten en 73 reptielensoorten in het park.

De 'Dreamtime', ook wel bekend als 'Tjukurpa', is de mythologie van de Australische Aborigines. Het is niet echt een tijd van schepping, maar meer een tijd van ordening. Hierin speelt het hedendaagse landschap een belangrijke rol. Belangrijke punten in het landschap vervullen belangrijke functies in de mythologie.

Voor de Aboriginals is het landschap een soort bijbel. Er zijn allerlei belangrijke gebeurtenissen uit de droomtijd van af te lezen. Eén van de belangrijkste locaties is Uluru. Zo zijn verschillende scheuren in deze rots volgens de Aboriginals overblijfselen van een grote strijd tussen twee mythologische wezens. En in sommige overhangen en grotten schuilen nog steeds de geesten van vroeger, en zo wordt van andere specifieke holen gedacht dat ze zijn gegraven door mythologische mollen.

Bij de belangrijke locaties in het gebied heerst er een strikte scheiding tussen mannen en vrouwen, die streng wordt gehandhaafd. Er zijn bepaalde gedeelten van bijvoorbeeld Uluru die speciaal over vrouwenzaken gaan en daar mogen de mannen dan ook niet komen en omgekeerd. Met niet-Aborigines wordt ook tegenwoordig niet gedetailleerd over de rituelen en historische gebeurtenissen rond de Tjukurpa gesproken.

De Aboriginals geloven sterk dat de geesten van de voorvaderen nog steeds aanwezig zijn op aarde. De zielen van de overledenen blazen kracht in bij de nieuwe generatie. Elke geest blijft dichtbij de plaats waar hij is overleden. zodat daar de vermeende uitstralingskracht dan ook het sterkste is. Veel geesten houden zich op rond belangrijke plaatsen, waardoor die nog heiliger worden.

Ayers Rock (Uluru)

De bekendste en misschien wel de meest gefotografeerde rots ter wereld is Ayers Rock, die door de Aborigines 'Uluru' wordt genoemd. "Uluru' betekend 'grote rots' in hun taal Deze voor Aborigines heilige plaats mag u zeker niet overslaan wanneer u het 'rode centrum' van Australië bezoekt. Ook al heef u deze 348 meter hoge rots vele malen op foto's en plaatjes gezien, in het echt blijft het een zeer indrukwekkend natuurverschijnsel.

De rots heeft iets betoverends zeker wanneer u bij zonsondergang naar het fantastische schouwspel van de wisselende kleuren kijkt. Door invloed van het zonlicht verandert de rots van vuurrood via oranje naar okergeel. Vaak is de verandering van kleur slechts te zien in een fractie en heeft het ook te maken met de invalshoek van het zonlicht, maar wie goed oplet, ziet het gebeuren.

Maar Ayers Rock wordt meestal 's ochtends door toeristen nogmaals bezocht, maar dan om er omheen te wandelen en de diverse grotten te bezichtigen aan de omtrek van de rots. Voor de Aborigines hebben de grotten een grote religieuze betekenis, het beste is om de wandeling met een gids te doen zodat u uitleg krijgt over de betekenis van bepaalde grotten.

Vaak is alleen het kijken naar de kleuren van Ayers Rock en de wandeling eromheen niet genoeg. Voor veel toeristen vormt een beklimming van de rots een uitdaging, mede ook omdat u na een behoorlijk zware klim vanaf boven een fantastisch uitzicht heeft over de omgeving. Maar gezegd moet wordn dat de Aboriginal bevolking hier niet blij mee is, aangezien zij de rots zien als iets dat met respect behandeld moet worden. Zij geloven dat de rots geschapen is door hun voorouderlijke geesten en willen dit dan ook zoveel mogelijk beschermen.

Voor de Anangu, de lokale Aborigines, is Uluru een belangrijke religieuze plaats. De rots is verbonden met hun mythologie, de Tjukurpa. Alle facetten van de rots hebben een bepaalde betekenis en zijn met elkaar verbonden via de mythologie in de Tjukurpa. Bepaalde scheuren in de rots zijn voor de Anangu de overblijfselen van een strijd tussen twee mythologische wezens uit de Droomtijd.

Verschillende kleine gaten worden geassocieerd met holen gegraven door mythologische mollen. Zo vormt de rots als het ware een Bijbel voor de Anangu, die geen schrift hadden om hun mythologie op te schrijven. Er zijn verschillende heilige plekken rondom de rots die een speciale rol spelen bij mannen- of vrouwenrituelen.

De Tjukurpa is grotendeels geheim voor niet-ingewijden. Het is bijvoorbeeld voor Anangumannen verboden om zelfs maar te kijken naar bepaalde delen van de rots die met vrouwen-Tjukurpa te maken hebben en andersom.

Het beklimmen van de rots is in de Anangu-religie taboe. Er is daarom een groot span-ningsveld tussen de Tjukurpa en het intensieve toerisme in het park. Hoewel de Abori-gines het eigendom van de rots terugkregen, kunnen zij geen verbod opleggen aan anderen om de rots te be-klimmen. Toch zijn er elk jaar minder en minder toeristen die zich aan de klim wagen. Sommigen uit respect, ande-ren wegens de zware fysieke inspanning die de klim in het woestijn-klimaat vereist. Wij raden daarom aan - uit respect voor de Aborigines - de rots niet te beklimmen en liever een wandeling te maken om de rots. Tijdens de wandeling worden bepaal-de delen van de Tjukurpa met borden uitgelegd.

Ayers Rock Resort (Yulara)

Bij het Uluru - Kata Tjuta NP is een groot resortcomplex gebouwd, waar alle bezoe-kers kunnen (en moeten) overnachten. Alle hotels en campings liggen binnen het Ayers Rock Resort complex, ook wel "Yulara" genoemd. Het resortcomplex ligt op ongeveer 20 km afstand van Ayers Rock, en ongeveer 50 km van de Olga's.

De faciliteiten van het resort-complex bestaan, naast alle hotelfaciliteiten, uit een be-zoekerscentrum, restaurants, cafe's, bioscoop, de balies van de tourmaatschappijen en een winkel-centrum. Er zijn de hele dag (gratis) transferbussen tussen de luchthaven en de hotels (ca. 15 min. rijden) en tussen de hotels onderling.

Vanaf het Ayers Rock Resort (Yulara) kunt u met uw eigen (huur)auto naar Ayers Rock en de Olga's rijden. Alter-natief is dat u deelneemt aan één van de vele excursies die hier worden aangeboden naar het park.

Het Ayers Rock Resort (Yulara) zelf is op meerdere manieren vanuit buiten-wereld te bereiken:

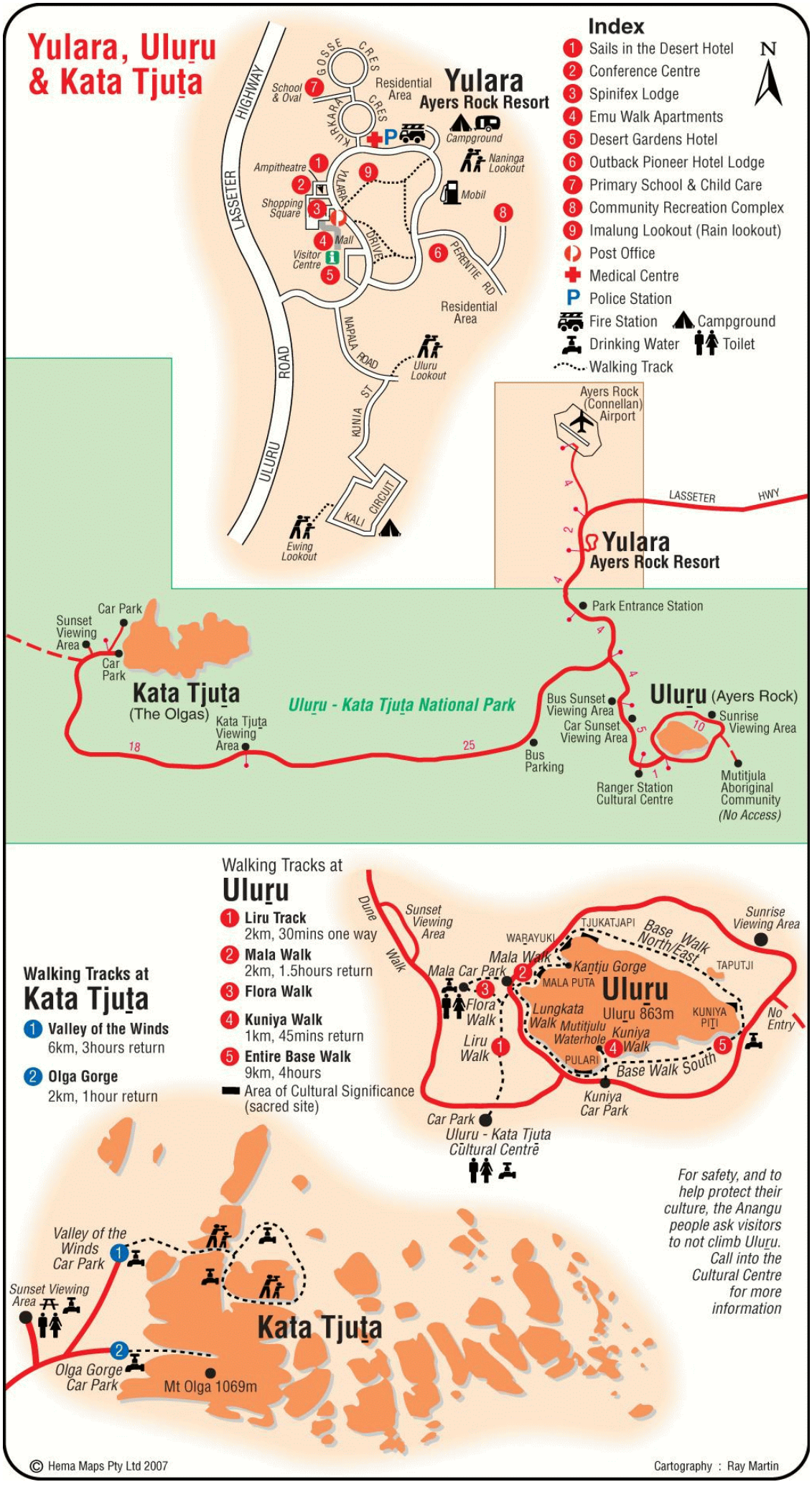

- Met het vliegtuig: bij het resort is een vliegveld aanwezig waarvandaan directe vluchten naar diverse grote steden in Australië plaatsvinden.
- Met de auto: vanaf zowel Alice Springs als Adelaide kan men over de Stuart Highway en de Lasseter Highway het park bereiken. Alice Springs ligt op 450 km afstand.
- Met de bus: vanaf Alice Springs en andere grote steden zijn er busverbindingen naar het park.

Ayers Rock - Sound of Silence Dinner

Ongeveer een uur voor zonsondergang rijdt u naar de woestijn, waar u wordt ontvangen op champagne en hapjes. Tijdens de zonsondergang geniet u van een heerlijk diner als u de zon ondergaat met op de achtergrond de wereldberoemde Ayers Rock.

De Olga's (Kata Tjuta)

Dertig kilometer ten westen van Ayers Rock liggen de Olga's die, net als Ayers Rock hoog boven de woestijn uitsteken. Terwijl Uluru een grote monoliet is, bestaan de Olga's uit dertig rotsformaties die daarnaast ook een rondere vorm hebben dan Ayers Rock. In de taal van de Anangu Aborigines heet deze rotsformatie dan ook, Kata Tjuta wat 'veel hoofden' betekent. De hoogste van de dertig rotsen is meer dan 500 meter hoog.

Het is hier een stuk rustiger dan bij Ayers Rock en wanneer u tussen de rotsen door over een van de wandelroutes loopt waant u zich alleen op de wereld. Vooral de 'Valley of The Winds' Walk is de moeite waard.

Volgens de Aborigines woont op de hoogste rots van Kata Tjuta een mythologische slang, Wanambi genaamd, in een waterhol dicht bij de top. De haren van de slang zijn de donkere lijnen op de oostkant van de rots. De wind die door de vele gaten van de rots waait is zijn adem. Als de slang erg boos is zwelt deze aan tot een orkaan.

Er zijn twee beschikbare wandelroutes. De lokale Aborigines hebben liever niet dat u de rotsen beklimt, maar op deze paden blijft. De wandelroutes zijn gesloten als het te gevaarlijk is om ze te bewandelen (teveel wind, te warm of tijdens reddingsoperaties).

Lasseter Highway
De Lasseter Highway verbindt het Ayers Rock Resort (Yulara) met de Stuart Highway. Sinds 2003 is de weg volledig geasfalteerd en zelfs van betere kwaliteit dan de Stuart Highway zelf. De weg is genoemd naar Harold Lasseter. Onderweg langs de weg ziet u Mount Ebenezer, aan de zuidkant van de weg liggen. Mount Ebenezer is groter dan Ayers Rock, maar heeft niet dezelfde mooie kleur heeft. Mount Ebenezer wordt daarom weinig bezocht.

Op de plek waar de Lasseter Highway aansluit op de Stuart Highway ligt Erldunda. Deze plaats is eigenlijk niet veel meer dan een roadhouse met tankstation, een hotel en een kamelenfarm. Vrijwel alle auto's stoppen onderweg bij Erldunda, omdat de afstand van hier naar het Ayers Rock Resort nog steeds ongeveer 240 km bedraagt.

Devils Marbles Conservation Reserve
Het Devils Marbles Conservation Reserve herbergt een aantal immense, ronde rotsen van rood graniet, die verspreid liggen in de Davenport Ranges. Deze ronde bolachtige rotsen zijn het resultaat van zo'n 1700 miljoen jaar geleden: gesmolten lava werd vlak onder het aardoppervlak samengeperst tot bollen. Door erosie kwamen zij aan de oppervlakte te liggen.

Deze enorme keien verschillen in doorsnee van enkele decimeters tot wel 7 meter. Het is een betoverend gezicht om deze "knikkers van de duivel" op de platte Australische vlakte te zien liggen. Ze bevinden zich ongeveer 100 km ten zuiden van Tennant Creek en 10 km te noorden van het dorpje Wauchope. Bij zonsondergang zijn zij het mooist.

De lokale Kaytetye-Aborigines noemen deze keien Karlu Karlu. Voor hen zijn ze de eieren van de Regenboogslang, die hier in de Droomtijd is geweest, en is dit een heilige plaats. Door de tijd heen zijn de ceremonies en verhalen over dit gebied verloren gegaan, maar voor de Kaytetye is het nog steeds een belangrijke plek. De Devils Marbles kunnen gezien worden als een van de oudste religieuze plaatsen ter wereld. Het gebied is het gehele jaar voor iedereen toegankelijk en heeft een netwerk van voetpaden met informatieborden.

Een van de boulders werd in 1953 uit het gebied gehaald om een permanent monument te worden op het graf van John Flynn, oprichter van de Royal Flying Doctors Service. De Aborigines waren het hier niet mee eens en na lang debatteren werd de steen in 1990 teruggeplaatst. John Flynn kreeg hierop een andere steen aangeboden door de Aborigines.

Kings Canyon (Watarrka)
Door de woestijn lopen een aantal zeer oude bergketens. Op een aantal plaatsen zijn door erosie diepe kloven ontstaan. Planten en dieren slagen er soms in te overleven in die kloven. De kleurcontrasten die u daar kunt zien zijn schitterend mooi. Het fel rode van de rotsen, het groen van de woestijnplanten tegen een strak blauwe hemel.
De Kings Canyon is een zeer spectaculaire kloof, met wel 300-meter hoge steile wanden. De wanden zijn diep rood, en dat levert dus zo'n scherp contrast op. Binnen in de kloof stroomt Kings Creek, een vloedrivier die de kloof heeft uitgesleten. Ook binnenin, maar dan meer aan het einde van de kloof ligt de 'Garden of Eden', een soort oase in de woestijn lijkt die door een natuurlijke waterbron in leven wordt gehouden. Verassend is de grote variëteit aan planten hier.

De Devils Marbles zijn gevormd uit graniet, dat te midden van onmetelijke hoeveelheden zandsteen als een soort geologisch eilandje in de Australische woestijn ligt. Het graniet is waarschijnlijk ongeveer 1,7 miljard jaar geleden gevormd als gevolg van het stollen van magma. Dikke lagen zandsteen er bovenop zetten het onder grote druk. Na het eroderen van dit zandsteen en het door plooiing omhoog komen van het graniet verminderde de druk op het graniet zo, dat het de kans kreeg om uit te zetten en barstte. Dit proces heet drukontlasting en is een vorm van mechanische verwering. De solide laag graniet is daardoor in de aardkorst uiteengevallen in grote min of meer rechthoekige blokken.

De tweede vormingsfase werd in gang gezet toen deze blokken blootgesteld werden aan water. Nadat het graniet aan de oppervlakte was komen te liggen begon de buitenste laag van de blokken te verweren en vormde zich een zogenaamde verweringsmantel om het nog onaangetaste moedermateriaal. In de volgende fase kwam dit alles zichtbaar aan het oppervlak, weer en wind spoelde de verweringsmantel na verloop van tijd weg en de overgebleven blokken begonnen verder (chemisch en mechanisch) te verweren.

Na de vormingsfase is het verweringsproces begonnen. Het belangrijkste verweringsproces bij de Devils Marbles is het exfoliatie proces. Door chemische processen veranderen stoffen in het gesteente van aard, en nemen dus ook een ander volume aan. Exfoliatie wordt dan veroorzaakt door spanningen in de buitenkant van de steen. De geproduceerde spanningen veroorzaken dat dunne lagen van het moedergesteente afbrokkelen. Hierdoor zal de steen afronden en bolvormig worden. Op plaatsen waar hij hoekig is, spelen immers meer exogene krachten dan op een ronde vorm met minder oppervlak. Het uiterlijk van de steen doet lijken alsof hij als een ui uit vele laagjes is opgebouwd. In werkelijkheid dringt de chemische verwering slechts centimeters in het gesteente door. Verwering waarbij uiteindelijk een bolvormig gesteente overblijft, noemen we sferoïdale- of wolzakverwering. De "eindvorm" van sferoïdale verwering noemen we tors.

Als tweede verweringsproces hebben de Devils Marbles ook nog te maken met solarisatie. De grote temperatuur-verschillen tussen dag en nacht zorgen voor het uitzetten en krimpen van het gesteente. Ook al is dit effect minimaal, over een lange tijdsperiode heeft dit wel degelijk effect. Kleine delen van het gesteente kunnen loslaten, maar de ook blokken als geheel kunnen er door splijten.

Er zijn vele wandelroutes: korte of wat langere, uitdagendere routes. De meeste bezoekers wandelen zowel bovenlangs de canyon (bijv. 's middags net voor zonsondergang) als in de Canyon naar de 'Garden of Eden' (bijv. 's ochtends, als het nog wat koeler is). Temidden van de twee hoge rotswanden vindt u sowieso een welkome verkoeling in kleine waterpoelen. U kunt ook kiezen voor de kortere en minder intensieve Kings Creek Walk.

De Kings Creek Walk is een 2-tal km lang (heen/terug), duurt ongeveer een uur en volgt Kings Creek. Aan het einde ervan is een platform ingericht, met zicht op de kloofwanden erboven.

De 6 km lange (en 3 à 4 uur durende) Kings Canyon Rim Walk loopt over de toppen van de canyon. Dit pad begint met een steile klim ("Heartbreak Hill") die de wandelaars leidt naar de top, van waaruit men een spectaculair zicht heeft over de omgeving. Halverwege de wandeling leidt een zijwegje naar de Garden of Eden, een oase met perma-nent water en een uitbundige plantengroei. De tweede helft van de wandeling loopt langs een doolhof van verweerde zandsteen. Vandaar uit daalt de weg geleidelijk naar het vertrekpunt.

Een wandeling die aanbevolen wordt voor onervaren wandelaars is die naar Kathleen Springs (2,6 km heen en terug, ongeveer 1,5 uur). Borden langs de weg geven in-formatie

over de eeuwenoude Aborigines cultuur en over de recente vee-industrie. De wandeling leidt naar een door een bron gevoede waterpartij aan het begin van Kathleen Gorge. Op deze frisse plaats kan men rustig genieten van de omgeving.

Het is af te raden hier te wandelen tijdens het midden van de dag vanwege de hitte. Zonnecrème, hoofddeksel, water (minstens 1 liter per wandeluur op het heetst van de dag) en een vliegennetje (in de warmste maanden) zijn noodzakelijk.

Een deel van de kloof is een heilige plaats voor de Aboriginals. Bezoekers wordt daarom ook gevraagd niet af te wijken van de wandelpaden.

Central Australia Aboriginal Land
Grote delen van het onherbergzame Outback van Australië behoort aan de Aboriginals. Het gaat om het gebied aan de zuidwestkant van Northern Territory (ten westen van Ayers Rock), dat doorloopt tot in de deelstaten Western Australia en South Australia.

Het gebied wordt doorsneden door de onverharde Great Central Highway en de Gunbarrel Road. Dit gebied behoort tot het meest afgelegen delen van Australië. Als u het wilt bezoeken, dient u zich terdege voor te bereiden. U heeft permits nodig en een grote 4wd terreinauto, en voldoende eten en brandstof om het dagenlang uit te houden in de woestijn. Mobiele telefoons werken hier niet, u doet er derhalve goed aan om een satelietelefoon meet te nemen.

Surveyor General's Corner
Surveyor General's Corner is de naam van het punt waar de grenzen van Western Australia, South Australia en het Northern Territory samenkomen. Dit punt had op het exacte snijpunt van de meridiaan 129° oosterlengte en de parallel 26° zuiderbreedte moeten liggen, maar door fouten in de positiebepaling van de oostgrens van Western Australia ligt het in werkelijkheid niet op die plaats.

In 1836 werd besloten dat de landgrens van Western Australia de meridiaan 129° oosterlengte zou volgen. Dit was een puur theoretisch besluit omdat er op het terrein nooit metingen waren uitgevoerd die die meridiaan moesten lokaliseren. Pas in 1911 werd hierover een overleg opgestart tussen de federale overheid en de staatsoverheden van Western en South Australia. Nog eens elf jaar later, in 1922, werd een akkoord bereikt en startte men de metingen.

De Pintubi is een volk in Australië. Ze leven tegewoondoordig in Papunya, zo'n 240 kilometer ten noordwesten van Alice Springs, hoewel de laatst overgeblevenen tot 1984 in de Gibsonwoestijn in het Noordelijk Territorium leefden. Ze behoren tot de Aborigines.

De Pintubi's zijn beroemd geworden omdat ze erg lang in hun oorspronkelijke gebied bleven wonen. Daarom werden ze ook wel de 'Lost Tribe' genoemd. Het was de bedoeling van de overheid dat ze heropgevoed werden om op te gaan in de burgermaatschappij. Dit gebeurde echter niet, wonder-baarlijk genoeg slaagden de Aborigines erin hun eigen taal en cultuur te behouden.

Papunya is nu één van de bekendste autonome Aboriginal-gemeenschappen en een opmerkelijk 20ste-eeuws succes-verhaal. Ceremoniële zandkunstwerken, evenals de patronen die tijdens heilige en geheime rituelen op het lichaam worden aangebracht, stonden centraal in een plaatselijke kunststroming, die uiteindelijk invloed kreeg in heel Australië. De in 1971 opgerichte coöperatie Papunya Tula Artists werd een van de succesvolste door Aborigines beheerste ondernemingen. De kunstwerken van het collectief hadden ook internationaal succes en leverden in steden als New York en Parijs soms hoge bedragen op. Het grote succes van de Pintubi-ontwerpen heeft andere Aboriginal volken gestimuleerd hun kunstnijverheid op de markt te brengen. Om aan de toeristische vraag naar Aboriginal-kunst te voldoen, zijn ook andere Aborigines weer geïnteresseerd geraakt in hun Dreamtime verhalen. De kunstenaars zeggen dat ze hun culturele erfgoed niet verkwanselen, maar dat ze hun cultuur met de rest van de wereld willen delen. De geheimen bewaren ze voor zichzelf en hun kinderen. De stijl mag dan veranderd zijn, de inhoud is nog hetzelfde. Sinds 1981 hebben kunstenaars dependances gesticht in Warlungurra en Kiwirrkura, op de grens van WA en het NT. Beide nederzettingen bloeien.

In Kiwirrkura vond in 1984 een onverwachte gebeurtenis plaats: een ontmoeting met wat waarschijnlijk de laatste traditionele Pintubi's of bush-Pintubi's waren. Noch de Aborigines zelf, noch de niet-Aborigines hadden gedacht dat er nog Pintubi's waren die op traditionele wijze in de woestijn leefden. De hereniging van de negen bush-Pintubi's met familieleden die ze al 25 jaar niet hadden gezien, trok wereldwijd de aandacht van de media.

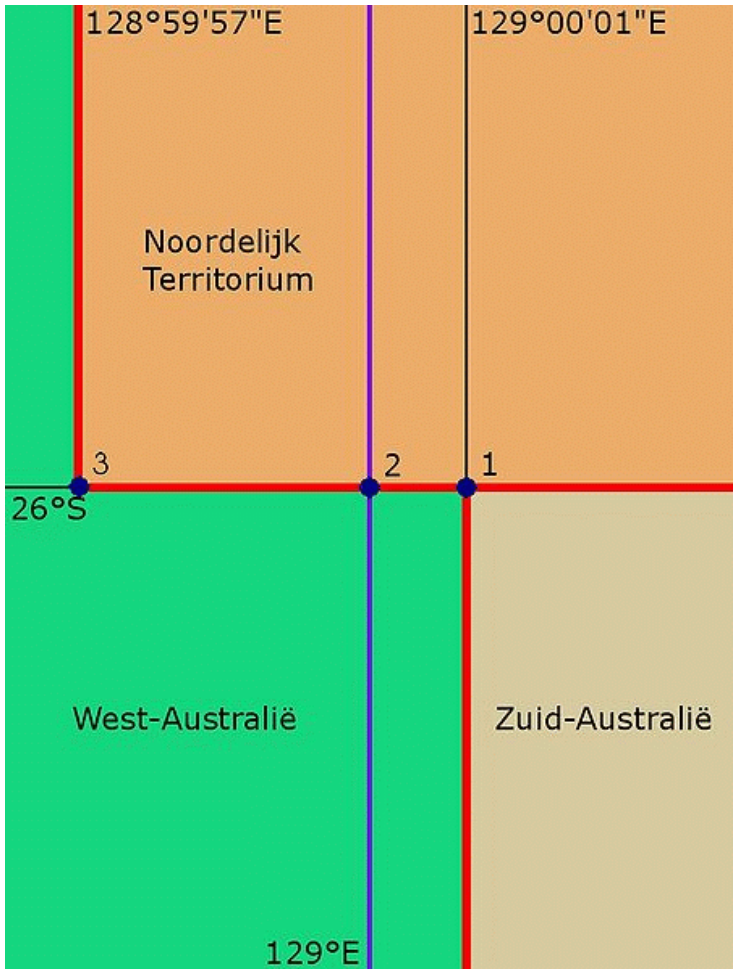

Rode lijnen:	huidige grenzen
Blauwe lijn:	theoretische oostgrens van West-Australië
Punt 1:	Surveyor General's Corner (eindpunt van de zuidelijke grenssectie)
Punt 2:	punt waar Surveyor General's Corner had moeten liggen
Punt 3:	eindpunt van de noordelijke grenssectie (Afstand tussen punten 1 en 3: 127 meter)

Twee onafhankelijk van elkaar gekozen markeerpunten, die verondersteld werden zich op de 129ste lengtegraad te bevinden, werden aangeduid. Het ene bevond zich nabij Argyle in het noorden, het andere nabij Deakin in het zuiden. De West-Australische grens zou bepaald worden door vanuit deze twee punten op een exacte noord-zuid as naar elkaar toe te werken tot beide lijnen op hetzelfde punt de 26ste breedtegraad zouden snijden. De overeenkomst hield geen rekening met de mogelijkheid dat door fouten in de plaatsbepalingen deze twee lijnen de 26ste breedtegraad op verschillende punten zouden snijden.

Gedurende vele jaren legden landmeters delen van de West-Australische grens vast. In de jaren '60 van vorige eeuw werd ook de grens tussen South Australia en het Northern Territory opgemeten. Deze grens bevindt zich op 26° zuiderbreedte, de breedtegraad waarop de noordelijke en zuidelijke secties van de West-Australische grens moesten samenkomen. Dit was de eerste grensbepaling die uitgevoerd werd met modern elektronisch materiaal. In 1967 werd het gebied rond het snijpunt 129° oosterlengte en 26° zuiderbreedte nauwkeurig opgemeten. Men kwam echter tot de bevinding dat het noordelijk gedeelte van de West-Australische grens niet op de 129ste breedtegraad lag, maar een afwijking vertoonde van 3 sec. naar het westen.

Ook het zuidelijk gedeelte vertoonde een - weliswaar kleinere - afwijking van 1 seconde naar het oosten. Een jaar later werden twee monumenten opgericht: één op het snijpunt 128°59'57" oosterlengte/26°00'00" zuiderbreedte (waar de noordelijke sectie eindigde), een ander op het snijpunt 129°00'01" oosterlengte/26°00'00" zuiderbreedte (het eind-punt van de zuidelijke sectie). Deze twee punten liggen ongeveer 127 meter uit elkaar. Er werd bepaald dat het punt waar de twee staten en het NT samenkwamen Surveyor General's Corner zou genoemd worden.

Het gevolg van de gemaakte fouten is dat de West-Australische oostgrens geen volledige rechte lijn is, maar een knik van 127 meter vertoont op 26° zuiderbreedte. Dit wordt vrijwel nooit op kaarten aangegeven. Het betekent ook dat Western Australia bij benadering 100 km2 of 0,004% kleiner is dan oorspronkelijk bedoeld. Het Northern Territory wint ongeveer 120 km2 (0,009%) en South Australia verliest circa 20 km2 (0,002%).

MacDonnell Ranges

Dit oeroude gebergte strekt zich ten westen en ten oosten van Alice Springs uit. Het gebied kenmerkt zich door evenwijdig aan elkaar gelegen lage bergruggen en droge valleien. Ondanks het woestijnklimaat zien de valleien er redelijk groen uit. In de schaduw van de bergen zijn op veel plaatsen permanente waterplaatsen te vinden waar flora en fauna weelderig zijn. Zo is er bij waterplaatsen altijd veel begroeiing en zie je vaak vogels en rotswallabies.

De MacDonnel Ranges zijn parallel lopende bergkammen van kwartsiet en zandsteen en strekken zich honderden kilometers over Centraal Australië uit en bieden vanuit de lucht een angstaanjagend panorama van totale verlatenheid.

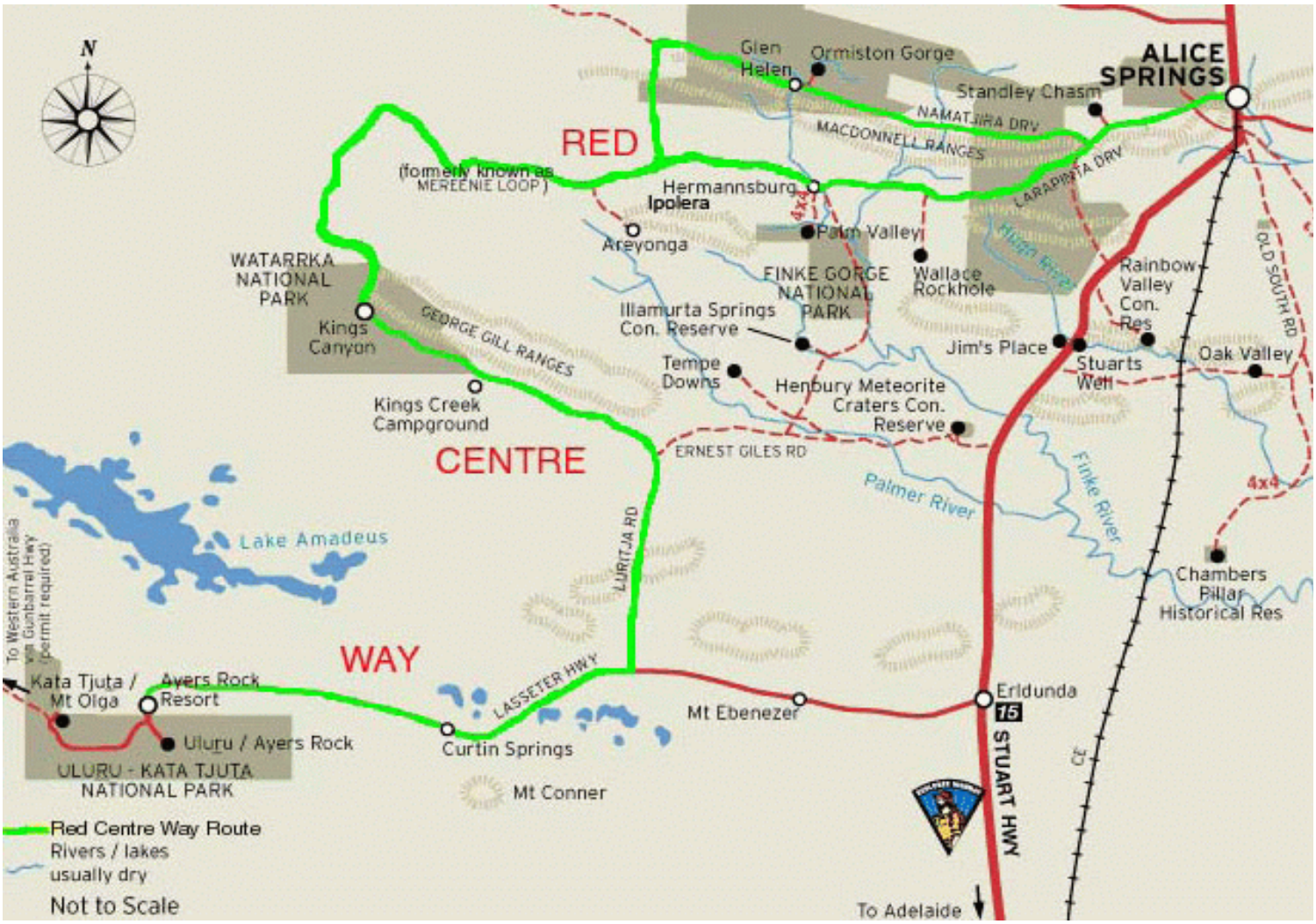

Op een aantal plaatsen zijn door erosie diepe kloven ontstaan. De bekendste kloven zijn: Ellery Creek Big Hole, Finke Gorge (Palm Valley), Glen Helen Gorge, Gooses Bluff, Ormiston Gorge, Serpentine Gorge, Simpsons Gap en Standley Chasm. De meeste kloven liggen in het 200 km lange Western Mac Donnell NP. Met de Mereenie Loop Road kunt u langs deze kloven rijden op route van Alice Springs naar Kings Canyon (uitsluitend met een 4WD mogelijk).

Meerenie Loop Road
De Mereenie Loop Road is een onverharde weg, waarbij u vanuit Alice Springs "binnendoor" naar Kings Canyon en Ayer Rock kunt rijden. U kunt daarbij een aantal prachtige kloven bezoeken in de Western MacDonnell Ranges. Als u deze route wilt rijden, dient u wel over een permit te beschikken (verkrijgbaar in Alice Springs). Langs deze route is alleen brandstof verkrijgbaar bij Glen Helen en het kleine plaatsje Hermansburg.

Finke Gorge National Park
Het Finke Gorge NP is opgericht in 1967, het heeft een oppervlakte van 458,43 km². In dit park ligt ook het prachtige "Palm Valley". Palm Valley is gelegen in een kloof waarin verscheidene soorten palmbomen groeien. De weelderige begroeiing in de beschutte kloof staat in schril contrast met de droogte van de woestijn. De bekendste is de "cabbage Palm" (Livistona mariae). Deze oase van rust is ideaal voor een daguitstap.

Gosses Bluff
Gosses Bluff is de naam van een inslagkrater bij Hermannsburg, ongeveer 175 km ten westen van Alice Springs. De krater is ontstaan door een inslag van een meteoriet ongeveer 142,5 ± 0,8 miljoen jaar geleden, in het Vroeg-Krijt, vrij kort na het einde van het Jura. Door erosie is de originele krater van 22 km diameter naar 5 km diameter gekrompen. De kraterranden zijn 150 m hoog en de diameter is 5 km.

De meteoriet die insloeg zou een doorsnee van ongeveer 1 km gehad hebben en zich tot 5 km in de grond geboord hebben, waarbij hij volledig verdampte. Het idee dat de structuur door een meteorietinslag gevormd is werd voor het eerst voorgesteld in de jaren zestig aan de hand van straalkegels.

De krater wordt door de Western Arrente Aboriginals Tnorala genoemd en is voor hen een heilige plaats. De krater ligt dan ook in het Tnorala Conservation Reserve.

Ochre Pits
De Ochre Pits (de naam betekent okerputten) zijn een populaire toeristische bestemming in de Western MacDonnel Ranges, ongeveer 50 kilometer ten westen van Alice Springs, langs de Larapinta Trail.

De mijn behoort aan het Westelijke Arrernte volk. Voor 1880, toen Europeanen zich in het gebied vestigden, mochten alleen bepaalde mannen de oker verzamelen. De formatie bestaat uit verscheidene lagen rots in allerlei tinten, met opvallende kleurverschillen tussen de lagen. De oker werd door Aborigines traditioneel gebruikt in ceremonieën en werd verhandeld met naburige stammen. De okerverf vond zijn weg naar grote delen van Australië en werd geroemd om zijn eigenschappen: zacht bij aanraking, met sprekende kleuren en een zachte glans. De tinten lopen uiteen van goud tot een donker, naar paars neigend rood. Nadat de oker gedolven was, werd hij gemalen en gemengd met emoe-vet om lichamen mee te beschilderen voor ceremonieën.

West MacDonnell National Park
Het West MacDonnell National Park beschermt een gedeelte van het MacDonnellgebergte ten westen van Alice Springs. Het park is in 1992 opgericht en heeft een oppervlakte van 2069 km².

De Larapinta Trail - een populair langeafstands-wandelpad - volgt het gebergte van oost naar west door het langgerekte (250 km) park. Enkele van de bezienswaardigheden in het West MacDonnell NP zijn: Ormiston Pound, Ellery Creek Bighole, Simpsons Gap, Mount Sonder en de Ochre Pits.

Simpson Desert
De Simpson Desert ligt in centraal-Australië en strekt zich uit over het Noordelijk Territorium, Zuid-Australië en Queensland. Zij beslaat een oppervlakte van ongeveer 170.000 km².

Ten noordwesten van de woestijn liggen de MacDonnell Ranges, in het oosten ligt het zogenaamde Channel Country, in het zuidoosten gaat de Simpson Desert over in de Sturt Stony Desert en de Tirari Desert en in het zuiden ligt het Lake Eyer.

Verschillende delen van de woestijn zijn beschermd. Het oostelijke deel in Queensland vormt het Simpson Desert NP. Het gedeelte in South Australia omvat drie afzonder-lijke beschermde gebieden: het Witjira NP, het Simpson Desert Regional Reserve en het Simpson Desert Conservation Park.

De Simpson Desert is een zandwoestijn met honderden parallelle rode duinen die een lengte hebben tussen de 300 en 500 km. De gemiddelde jaarlijkse neerslag bedraagt 130 ml, maar door de grote schommelingen die van jaar tot jaar optreden laat dit zich niet voorspellen. De zomertemperatuur bereikt limieten van meer dan 50°C.

Tennant Creek
Tennant Creek ligt ongeveer halverwege tussen Darwin en Alice Springs. De plaats ligt op de Stuart Highway die het noorden en het zuiden van Australië met elkaar verbindt. Ongeveer 25 kilometer ten noorden van Tennant Creek ligt het westelijke uiteinde van de Barkly Highway. De Devils Marbles liggen circa 100 km zuidelijker. Tennent Creek heeft ongeveer 3700 inwoners.

Op ruim 500 km ten noorden van Alice ligt het goudmijnstadje Tennant Creek. U kunt in het plaatselijke museum leren over de mijn en de leefomstandigheden van de mijnwerkers.

Barkly Highway
De Barkly Highway is 765 kilometer lang en loopt van het stadje Cloncurry in Queensland tot aan de Stuart Highway in het Northern Territory, 25 kilometer ten noorden van Tennant Creek. De weg is genoemd naar het Barkly Tableland, een plateau in het Northern Territory dat ten noorden van de weg ligt. In Cloncurry sluit de Barkly Highway aan met de Flinders Highway. Op de T-splitsing met de Stuart Highway, een plaats gekend als Three Ways, staat de John Flynn Memorial. De weg droeg voorheen over zijn gehele lengte het nummer 66, en tussen Cloncurry en Mount Isa ook het nummer 83. Recentelijk is het gedeelte in Queensland omgenummerd tot National Route A2

De Barkly Highway werd in 1940 aangelegd. De tweebaansweg heeft een gemiddelde breedte van 8 meter en is tot op heden de enige geasfalteerde verbinding tussen het Northeern Territory en Queensland. In het regenseizoen kan de weg overstroomd raken. De Barkly Highway wordt voornamelijk gebruikt voor commercieel vervoer: de mijnindustrie in en rond Mount Isa en Cloncurry is heel belangrijk, een aanzienlijk deel van het veevervoer tussen noordelijk en noordoostelijk Australië gaat via deze weg, en de zuivelindustrie in noordoostelijk Queensland transporteert haar producten naar het Northern Territory deels langs de Barkly Highway. Een tweede belangrijke groep weggebruikers zijn toeristen.

Western Australia (WA)

Western Australia is - met 2.529.875 km² - de grootste staat van Australië. Een groot deel van WA bestaat uit woestijn, in alle varianten. Western Australia heeft een bevolking van 2,5 miljoen mensen, waarvan grofweg driekwart in en rond Perth woont. Western Australia wordt in het zuiden, westen en noorden omgeven door de Indische Oceaan.

Western Australia bestaat voor een groot deel uit woestijn en halfwoestijn, waaronder de Great Sandy Desert in het noorden, de Little Sandy Desert en de Gibson Desert in het centrum en de Great Victoria Desert in het zuidoosten. Ook een klein gedeelte van de Tanami Desert ligt in het noordoosten van WA. Verder zijn er ook de Kimberley, een verweerd plateau in het uiterste noorden en de Pilbara, een rijk mineralengebied in het westen. De enorme Nullarbor Plain in het zuidoosten wordt gedeeld met South Australia.

Nederlanders zetten ooit als eerste bezoekers voet aan wal in Western Australia en noemden het Nieuw-Holland. De naam werd in 1644 als eerste gebruikt door Abel Tasman en is daarna nog lange tijd gebruikt. Op verschillende kaarten uit de 19e eeuw werd de naam nog gebruikt om er het onontgonnen westen van Australië mee aan te duiden terwijl in het oosten van Australië de staten New South Wales, Tasmania, Queensland en Victoria ontstonden. Pas toen de Fransen dreigden om Nouvelle Hollande in het westen van Australië te koloniseren, raakten ook de Engelsen in het westen van dit continent geïnteresseerd en werd het door hen gekoloniseerd.

Perth wordt beschouwd als de meest afgelegen metropool op aarde, zo liggen Singapore en Jakarta dichterbij dan Sydney of Melbourne. Perth is een uitgestrekte stad, de agglomeratie domineert de hele kustvlakte ten westen van de Darling Range. De omgeving van Perth heeft een heerlijk mediterrane klimaat.

Ten zuiden van Perth vindt u een prachtig vruchtbaar gebied met spectaculaire kust met kliffen en duinen, fraaie bossen met enorme kauri bomen en een wijngebied die wijnen voortbrengt die tot de beste ter wereld behoren.

Landinwaarts ligt de Wheat Belt, die geleidelijk overgaat in een gebied met schaarse begroeiing en uiteindelijk zelfs in een droge zandwoestijn.
De meeste bezoekers aan Western Australia willen kennis maken met de grandeur van de natuurlandschappen. Sinds de highways naar het noorden en het noordwesten zijn verhard, kan men gebieden verkennen die men vroeger als bijna onbereikbaar beschouwde.

Naarmate u meer naar het noorden reist, worden de temperaturen steeds hoger. Als u de 'wild flowers' in bloei wilt zien staan, kunt u het beste reizen in de lente (aug-okt). Als u voor de walvissen komt bij Ningaloo Reef, dan is ook het voorjaar de beste tijd (begin jul t/m half okt). Dan trekken namelijk de reusachtige 'Whalesharks' langs de westelijke kusten. Vanaf Broome heeft u te maken met een droog seizoen (mei-nov) en een regentijd (dec-apr). Als u over de onverharde Gibb River Road wilt rijden, dan is daarvoor mei tot en met oktober de beste reistijd.

Zuidwest WA

Het zuidwesten van Western Australia is het hele jaar door een perfecte vakantiebestemming. De regio biedt een

spectaculaire diversiteit: van dieprode rotsformaties en het spankelende blauwe water van de Indische en de Zuidelijke Oceaan tot het weelderige groene landschap van de wijngebieden en kauribossen. De Margaret River regio herbergt prachtige nationale parken, goed gevulde wijnkelders en verlaten stranden.

In de grootste stad **Perth** maakt u kennis met de zorgeloze manier van leven, het zonnige klimaat, prachtige stranden en uitstekende restaurants. Aan de oceaan vindt de historische havenstad Fremantle en een aantal prachtige badplaatsen met daartussenin een scala aan mooie surfstranden. Voor de kust ligt het Rottnest Island.

Als u van mooie landschappen houdt - met bossen en wijngaarden, zeekliffen en duingebieden, prachtige zandstranden en schilderachtige dorpjes – dan zult u onder de indruk zijn van het **zuidwestelijk deel** van WA. Het gebied is nog nauwelijks door toeristen ontdekt. In tegenstelling tot de noordkust van WA heeft dit gebied een meer Europees klimaat en zijn de afstanden tussen de bezienswaardigheden hier goed te doen.

Ruim 200 km ten zuiden van Perth ligt **Margaret River**, een wijngebied van naam, maar ook een mooi natuurgebied. Geniet van de grillige kustlijn met zeekliffen en de diepblauwe oceaan. In de heuvels liggen rustige dorpjes, wijngaarden, watervallen en Kauri bossen.

Als u de kustweg volgt tot aan Albany (400km) komt u door het schitterende **D' Entrecasteaux National Park**. Het uitzicht vanaf de kustweg is schitterend. Onderweg kunt u op een aantal plaatsen korte wandeltochten maken. Albany is een oud havenplaatsje, een aantal historische gebouwen zijn onlangs gerestaureerd. Vanaf hier gaat u landinwaarts naar de **Stirling Ranges**. Deze bergketen stijgt plotseling op uit het licht heuvelachtige landschap eromheen. Beklim Bluff Knoll (1073 m) voor een mooi uitzicht. U ziet tijdens het klimmen mooie wilde bloemen.

U gaat verder oostwaarts naar Raventhorpe en Esperance. U kunt kiezen voor een meer noordelijke route langs de bekende Wave Rock bij Hyden (700 km), of meer zuidelijk langs het Fitzgerald River National Park (480 km), waar u ondermeer 80 soorten orchideeën kunt zien. In augustus en september kunt u hier vanaf het strand walvissen zien. Esperance is één van de oudste plaatsjes van West Australië. Op 20 km ten oosten van Esperance ligt het ruige **Cape Le Grand National Park**. Hier kunnen mooi wandeltochten worden gemaakt. Voor de kust liggen een aantal eilanden, onderdeel van de Recherche Archipel. Bekendste eiland is Woody Island, waar u ondermeer zeehonden en pinguïns kunt zien. Meer landinwaarts op 300 km ten noorden van Esperance liggen de goudzoekersplaatjes Kalgoorlie en Coolgardie. De historie leeft nog voort in het Hainault Gold Mine Museum en de gerestaureerde pioniershuizen uit de gouden tijd.

De bezienswaardigheden ten noorden Perth liggen ver uit elkaar. In principe heeft u voor de ruim 4000 km lange route via Broome naar Darwin tenminste 2 weken nodig. Een 4WD terreinauto is niet strikt nodig voorzover u op de verharde hoofdweg blijft, maar heeft toch voordelen als u kleine uitstapjes maakt naar de bezienswaardigheden onderweg. Op 50 km ten noorden van Perth ligt het Yanchep National Park, waar veel Koala's leven. 150 km verder noordwaarts bij Cervantes ligt het Nambung National Park, beter bekend als de **Pinnacles**. U ziet hier een enorm aantal zandstenen pilaren van soms wel 5 meter hoogte, die meer dan 30.000 jaar oud zijn. 200 km verder ligt het vissersplaatje Geraldton, ideaal voor een lunchstop met kreeft als beste keus op het menu. Daarna volgt u de kust van het midden van WA.

Perth

Perth is - met 1,6 miljoen inwoners - veruit de grootste stad van Western Australia. Het centrum van Perth bestaat uit moderne hoogbouw maar ook uit historische huizen en kerken uit het midden van de vorige eeuw. U kunt er prima winkelen maar ook gezellig uitgaan. Bezoek de gallerieën in King Street en maak een wandeling door de Botanical Gardens. Er is een gratis bus die u door het hele centrum brengt. De stad wordt gerekend tot de meest leefbare steden ter wereld. Iedereen heeft de ruimte en er heerst rust en veiligheid.

De eerste nederzetting werd in 1829 gesticht door kapitein James Stirling. Er werd kortstondig in WA een straflkolonie opgericht en bij Fremantle werd een gevangenis gebouwd. De echte groei kwam in het midden van de 19e eeuw na de ontdekking van goud bij Coolgardie en Kalgoorlie. Perth profiteerde daarvan als haven en bestuurlijk centrum. Mijnbouw vormt voor de stad een belangrijke inkomsten bron, alle Australische mijnbouwbedrijven hebben kantoren in Perth en de mijnbouw heeft een groot aanslingerend effect op de rest van de economie van WA. Zo hebben ook alle banken, verzekeraars en accountantskantoren grote kantoren in Perth.

Een spoorlijn, de Trans-Australian Railway, verbindt ondertussen Perth met Adelaide, de dichtstbijzijnde grote stad (op 2800 km afstand). Bij Perth ligt een staalfabriek en 2 grote autofabrieken. De haven van Fremantle wordt gebruikt om veel producten te exporteren. De stad heeft een universiteit en een grote creatieve sector. Ook kent de stad twee Australian Football-teams.

Meer dan de helft van de inwoners van Perth zijn eerste generatie immigranten. Een kwart daarvan komt elders uit Australië (vooral van Sydney en Melbourne), een kwart uit Engeland, 6% uit resp. Ierland en Schotland, 5% uit Italië en 5% uit China. De Nyungah Aboriginals - de oorspronkelijke bewoners van het gebied - vormen een zeer kleine minderheid (ca. 0,2% van de inwoners), maar er leven wel veel Aboriginals buiten de stad Perth in WA.

Het stadscentrum wordt gekenmerkt door prestigieuze bouwwerken, wolkenkrabbers, stadsparken met cafés eromheen, verscheidene leuke winkelstraten en uitgangswijken. King Street bijvoorbeeld is omgeven door kunstgalerieën, elegante boetiekjes en eethuizen. Voor kwaliteits-warenhuizen en -modeketens verkent u het beste de winkelcentra van nabijgelegen Murray Street en Hay Street. U kunt de meeste bezienswaardigheden prima te voet verkennen.

Maak een rondwandeling door de Old Mill, gebouwd in 1835 voor het malen van meel, en de Old Perth Boys School, gebouwd in 1854 uit zandsteen die door de gevangenen via de Swan River werd aangevoerd. Bezoek de Perth Mint, een van 's werelds oudste muntenmakerijen in East Perth.

Perth is een stad die bol staat van kunst en cultuur. Bekijk een toneelstuk in het Playhouse en Perth Theaters of luister naar de soulzanger en symfonieën die door de geweldige akoestische architectuur van het Perth Concert Hall weerklinken. Elke zomer biedt het Perth International Arts Festival een programma tjokvol theater, muziek, dans en visuele kunsten.

Het Edwardian theater in Hay Street, dat is opgenomen op de werelderfgoedlijst, biedt ruimte aan een aantal grootschalige ballet-, opera-, theater- en orkestproducties. Hier kunt u een uitvoering van het Western Australian Ballet, Opera of Symphony Orchestra bijwonen. Geniet voor de voorstelling van een maaltijd in een van de cafés en restaurants aan de waterkant. Mis vooral de levendige vrijdagavond in de stad niet, wanneer de winkels tot ’s avonds laat open zijn en de zakenmensen het einde van de werkweek vieren.

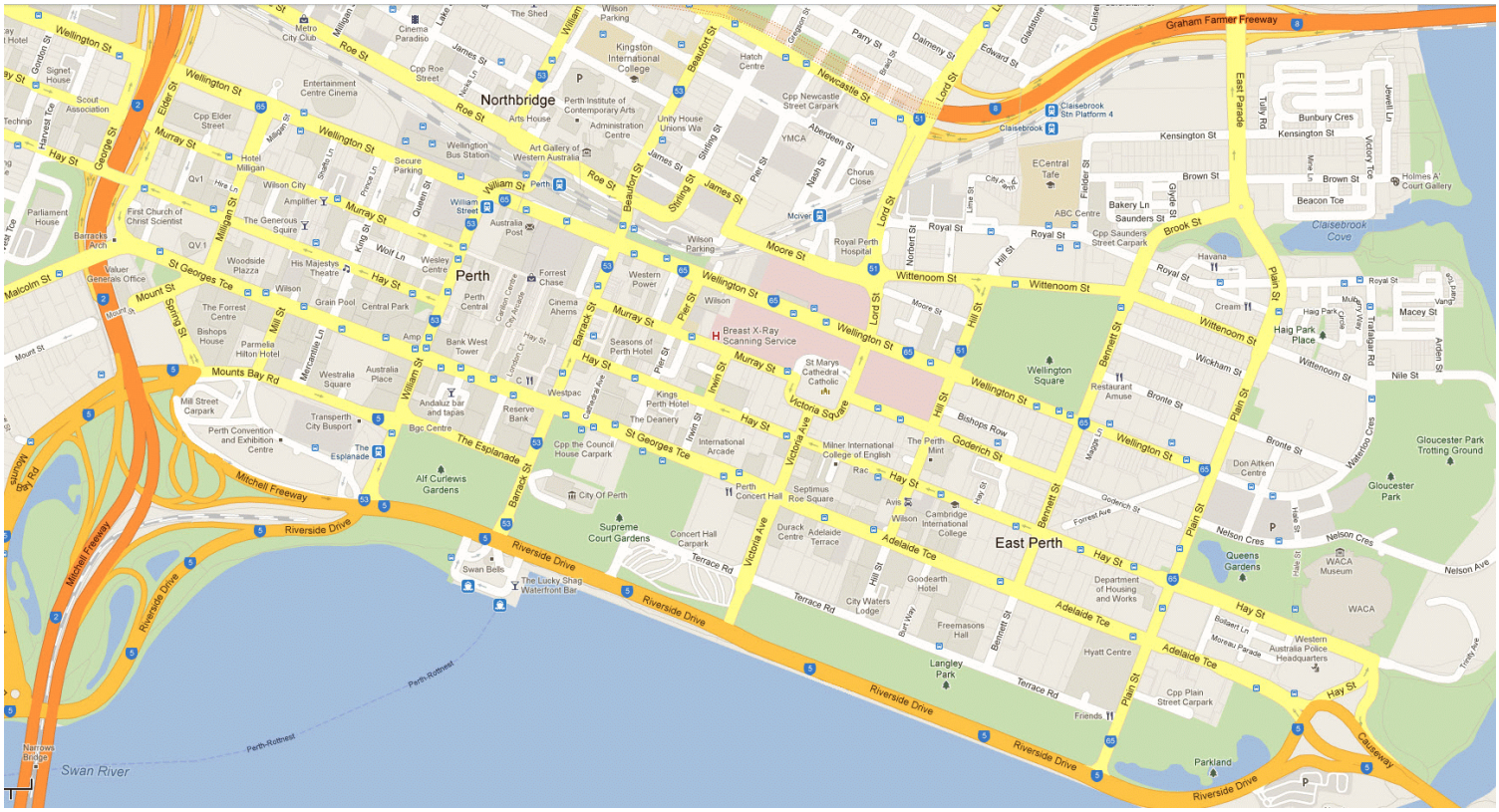

Net buiten het stadscentrum, in Northbridge, kunt u Aboriginalkunst bekijken in de Art Gallery van Western Australia en visuele uitvoerende kunsten in The Perth Institute of Contemporary Arts. Verken de geologische herkomst van de staat, de rijke Aboriginalgeschiedenis en de Europese koloniale geschiedenis in het Western Australian Museum. Dit alles is te zien in het omvangrijke Perth Cultural Centre in Northbridge. Maar u kunt zich in deze wijk ook elke avond in het nachtleven storten. Tussen William, James, Aberdeen en Parker Street vindt u tal van clubs, cafés en bars, maar ook een heleboel toprestaurants.

Niet ver daar vandaan bevindt zich Leederville, een populaire plek bij Yuppies. Geniet van een lui dagje winkelen in trendy Oxford Street. Leederville komt 's nachts tot leven, wanneer de feestgangers van Perth zich vermaken in levendige Ierse pubs, hippe ondergrondse clubs en nachtelijke eethuisjes.

Om het centrum heen liggen zeer uitgestrekte buitenwijken, die met een uitstekend wegennet en openbaar vervoers-systeem verbonden zijn. Veel inwoners hebben een huis met tuin en zwembad, waardoor de stad enorm uitgestrekt is.

Het centrum ligt op 12km van de domestic airport (ca. 20 minuten rijden) en 17km van de international airport (30 minuten rijden). Aan de kust – op 15-20km van het centrum vindt u de havenplaats Fremantle en de badplaatsen Cottesloe, Scarborough Beach en City Beach.

City Beach

10 km ten westen van het centrum ligt City Beach. Het is het strand dat het dichtst bij het centrum van de Perth ligt, en ook één van de meest levendige badplaatsen in dit gebied. Het strand is breed en langgerekt met een duinenrij, waarop de bebouwing meteen begint (zoals in Zandvoort en Scheveningen). Aan de Esplanade liggen kleine hotels, restaurants, cafés en speeltuintjes voor de kinderen. City Beach is ook erg populair om te bodyboarden of te vissen.

De Nyungah (ook wel genoemd Noongar/Nyoongar/Nyoongah) Aborigines leven al 40.000 jaar in het gebied rond de Swan River. De benaming van hun taalgroep, Nyungah, maakt ook deel uit van de naam van een grotere taalfamilie, Pama-Nyungah. Deze talen worden gesproken door dertig procent van de Aborigines van Kaap York tot het uiterste zuidwesten van Australië.

Tot 1829, toen de Britten een kolonie stichtten in Western Australia, leidden de Nyungahs een semi-nomadisch bestaan. Afhankelijk van de beschikbare hoeveelheden water, vis, wild, vruchten, wortels en knollen, trokken ze rond. Het kolonisatieproces was de doodsteek voor de traditionele levenswijze van de Aborigines. De traditionele voedselbronnen van dit volk werden opgebruikt of vernietigd en al gauw was de inheemse bevolking afhankelijk van geïntroduceerde producten. In de decennia die volgden op de stichting van de nederzetting bij de Swan stierf een groot aantal Aborigines aan ziekten als mazelen en griep. Ondanks gewelddadige confrontaties met soldaten, veroordeelden, vrije kolonisten - en later in de 20ste eeuw, geweldloze confrontaties met bureaucraten - hebben de Nyungahs hun identiteit weten te behouden.

Tegenwoordig vormen ze een stedelijke Aboriginal gemeenschap en kampen met grote problemen. Hoe blaas je bijvoorbeeld een op het leven in de wildernis gebaseerde cultuur nieuw leven in als de heiligste plaatsen schuilgaan onder asfalt en beton? In Australië kan iedereen zichzelf Aborigine noemen. Om als zodanig door de staat te worden erkend, moet je je afstamming kunnen bewijzen en deel uitmaken van een Aboriginal-gemeenschap. Aan het einde van de 19de eeuw verenigden meerdere Nyungahgroepen zich. Er ontstonden nieuwe gemeenschappen die zich op oudere voorgangers kunnen beroepen. Nyungah-organisaties vormen een spreek-buis voor de gemeenschap over zaken die alle leden aangaan.

Cottesloe Beach

Cottesloe Beach is één van de meest populaire plekken van de stad voor zwemmen, snorkelen en surfen. Het is iets minder druk en volgebouwd dan City Beach. Neem de tijd om de Aboriginal- en moderne kunst in galerieën in High Street te bekijken. Langs de Esplanade staan Norfolk pines, die de badplaats een aangenaam uiterlijk geven. Aan de Esplanade liggen tal van restaurants, cafés en pubs. Geniet van een vroege ochtend ontbijt naast de Indische Oceaan, of een verfrissend biertje op het terras bij zonsondergang.

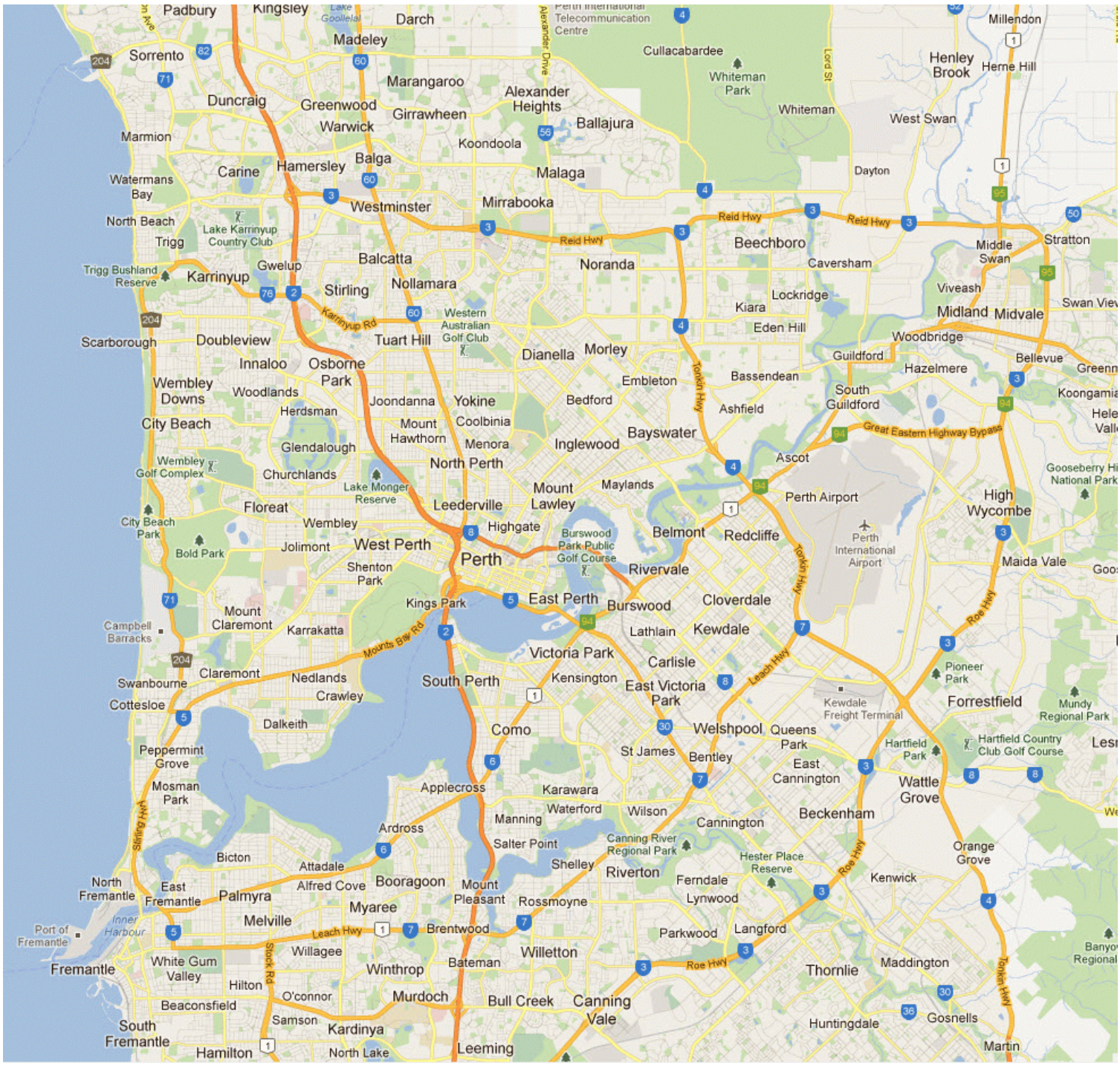

Cottesloe Beach is het drukst op zondagmiddag, de lokale bevolking hebben hier dan hun "sunday session", wat betekend genieten op het strand gecombineerd met zwemmen, surfen of joggen, dan heerlijk genieten met de hele familie en vrienden van een BBQ met drankjes en muziek.

De Cottesloe Surf Life Saving Club controleert regelmatig het strand en de branding, om ervoor te zorgen dat surfers en zwemmers veilig zijn. Cottesloe Beach ligt ongeveer 15 minuten rijden van Perth. Regelmatige Transperth bussen rijden naar Cottesloe en het strand ligt op ongeveer 600 meter lopen van het treinstation Cottesloe.

Fremantle

Fremantle heeft een historisch centrum, waar u een aantal interessante musea en kunstateliers vindt. South Terrace – ook wel de "Strip" genoemd, is één van de drukste en gezelligste uitgaanscentra van Australië – met uitstekende restaurants, terrasjes en gezellige pubs. Straatmuzikanten en straatartiesten strijden om uw aandacht. Fremantle ligt slechts op 20 minuten rijden van Perth, en is ook goed met het openbaar vervoer bereikbaar.

Fremantle, ook wel "Freo" genoemd, is een havenstad met ca. 8500 inwoners. Het ligt aan de monding van de Swan River en functioneert als een voorstad van Perth. Fremantle werd in 1829 gesticht, en deed eerst dienst als gevangenis. Daarna - in de goudkoorts periode was Fremantle de belangrijkste havenplaats aan de westkust van Australië geworden. Fremantle heeft daardoor een rijke historie, dat goed tot uitdrukking komt in de vele historische gebouwen en musea in het centrum. Een goede plek om u te oriënteren is het uitkijkpunt boven op het Port Authority Building.

Als u op zoek bent naar kunst en de culturele geschiedenis van Fremantle, bezoek dan de artistieke enclave van Fremantle en bezoek het Fremantle Museum en het neo-Gothische Fremantle Arts Centre.

Nadat Fremantle in 1987 de America's Cup toegewezen kreeg, is het plaatsje rigoureus opgeknapt. De toen gerestaureerde oude huizen doen tegenwoordig dienst als musea, kunstgalerijen, restaurants, hotels en pubs. Sindsdien trekt Fremantle steeds meer bezoekers van over de hele wereld. Dit komt niet alleen door de jachthaven met zijn

mediterrane karakter, maar ook door de typische sfeer in de stad, die geschiedenis met het moderne leven verbindt.

Begin uw eet- en pleziertocht in Fremantle's levendige Cappuccino Strip, met zijn vele cafés en openlucht-restaurants en oude pubs met zeelieden van overal ter wereld. Voor een hapje van Fremantle's beroemde zeevruchten uit de Indische Oceaan zijn de restaurants en cafés aan de Fishing Boat Harbour ideaal. In de kronkelende straatjes van Fremantle vindt u gerechten uit alle continenten. Eet Aziatisch of Indiaas of bij een van de vele levendige pizza- en pastatentjes die getuigen van de Italiaanse gemeenschap hier in de stad. Voor verse producten moet u op de weekendmarkt zijn waar u behalve kooplui en stalletjes vol groente en fleurig fruit ook straatmuzikanten tegenkomt.

Zuig de geschiedenis van Fremantle op in het Roundhouse, één van de eerste gevangenissen van de staat, evenals de Fremantle Prison. U proeft het verleden tijdens een rondleiding overdag of 's avonds door de fakkelverlichte Fremantle Prison: de eerste gevangenis van de staat en het grootste door dwangarbeiders gebouwde bouwwerk.

Maak kennis met de geschiedenis van de dwangarbeiders in de stad op het Convict Walking Trail, die naar de Pensioner's Barracks en Essex Street leidt, ooit de ruigste buurt van Fremantle. Of maak kennis met het leven van vóór de Europese kolonisatie op het Manjaree Heritage Trail. U leert de oudste orale tradities ter wereld kennen als u van Cantonment Hill - waar de geest van de dingo woont - langs andere belangrijke oriëntatiepunten van de Nyoongar Aborigines loopt.

Het Western Australian Maritime Museum biedt een goed beeld van de onderwaterwereld en toont een verzameling voorwerpen die van verschillende schipbreuken afkomstig zijn, zoals het wrak van de Batavia. Het replica van het schip Duyfken is eigendom van het museum, maar kunt dagelijks bezichtigen in het centrum van Perth. Maar het museum biedt meer, u kunt hier ook de Australia II zien, het zeiljacht waarmee de America's Cup werd gewonnen en een onderzeeër uit de Oberon-klasse.

Vaar op de Leeuwin-windjammer of zeil naar Carnac Island en kijk naar zeehonden, walvissen en dolfijnen. Geniet van een gratis zondagsconcert in het Fremantle Arts Centre of ontspan met een picknick tijdens zonsondergang op South Beach. Genoeg te doen in Fremantle.

Hillery's Boat Harbour
Bij de noordelijke stranden is het veel rustiger dan bij de meer zuidelijke stranden van Cottesloe, City Beach en Scarborough. Onderweg naar het noordelijke badplaaysje Hillery's Boat Harbour kunt u zeeleeuwen, tuimelaars en bultruggen zien in het Marmion Marine Park op Trigg Beach. U kunt gaan snorkelen in de ondiepe lagunes, waar u rifwanden, kleine eilandjes en onderwatergrotten ziet.

Ontspan daarna in de bars en restaurants op de promenade van Sorrento Quay in het bruisende Hilary's Boat Harbour. Duik vervolgens in een onderwaterwereld in het aquarium of maak een boottocht om walvissen of diepzeevissen van nabij te bekijken.

Vanuit Hillery's Boat Harbour kunt u ook de shuttleboat nemen naar Rottnest Island, een boottocht van 45 minuten. Hillery's Boat Harbour ligt op een half uur rijden uit het centrum en is ook goed bereikbaar per openbaar vervoer.

Kings Park
Kings Park is het bekendste park van Perth. Het ligt langs de Swan River en biedt een geweldig uitzicht op stad. Wandel onder het torenhoge eucalyptusbladerdak en langs spiegelgladde meren, beeldhouwtuinen en picknickplaatsen op het Bushland Nature Trail. Geniet van de spectaculaire uitzichten over de stad, Swan River en Darling Ranges vanaf het uitkijkpunt Lotterywest Federation Walkway of vanaf de top van de 15 meter hoge DNA Tower. In het park ligt ook het State War Memorial.

In Kings Park ligt een grote Botanical Garden, waar u alles kunt leren over overlevingstechieken in de bush, proef 'bush tucker', het eten dat de woestijn biedt, en luister naar verhalen over de Rainbow Serpent tijdens een wandeling met een lokale Aboriginal-gids. Verken ook de rijke diversiteit van de wilde bloemen uit Western Australia.

Deze 400 hectare grote, rijkelijk begroeide tuinen zijn maar een korte wandeling van het stadscentrum van Perth verwijderd. U kunt ze verkennen op de fiets, tijdens een bushwalk of op rolschaatsen. Of geniet gewoon van de frisse lucht, het vogelgezang en de zomerse buiten-evenementen. Bezoek ook de Aboriginal Art Gallery in Kings Park en boek een Aboriginalrondleiding door Kings Park, waar de mythische Wagyl-serpent volgens overleve-ring de grond in ging en aan de voet van Mt Eliza tevoor-schijn kwam, waardoor de Swan River werd gevormd.

Mount Lawney
Luister naar geweldige livemuziek in Mount Lawley, waar het art-deco Astor Theatre al vele populaire muzikanten en bands welkom heeft geheten. Het theater is gelegen in Beaufort Street, tussen een hele reeks boetiekjes, delicatessenwinkels, bruisende bars en cafés, restaurants en nonchalante eetgelegenheden. Ga op koopjesjacht naar keukengerei of unieke modekleding, bekijk de mooie federale en koloniale gebouwen en kom tot rust in de kleine verzorgde parken.

Rottnest Island
Rottnest Island ligt 18km voor de kust van Perth, in de Indische Oceaan. Op dit eiland leven quokka's (kangoeroe-achtige buideldieren – die door Nederlandse zeevaarders voor ratten werden aangezien). Het heuvelachtige eiland heeft een prachtige natuur met aan de omtrek afwisselend ruige en beschutte baaien. Er zijn onderwatergrotten waar interessante duiken kunnen worden gemaakt. Het eiland heeft ook een aantal zoutwater meren, dat een broed-gebied vormt voor veel zeevogels.

Het eiland is 11 km lang en heeft een breedte van maximaal 5 km. Er rijden nauwelijks auto's op Rottnest Island. Het eiland kan het beste per fiets worden verkend (ter plekke te huren). U kunt fietsen naar afgelegen baaien en vanaf 63 stranden gaan zwemmen rondom het rustige Rottnest Island. Geniet van fantastische uitzichten en wandel naar de zoutmeren. Speur naar de vele vogelsoorten en quokkas, de inheemse buideldieren waarnaar het eiland is vernoemd.

Fiets noordwaarts naar Little Parakeet Bay en zwem in het heldere en beschermde water. Stop voor lunch in een café in Geordie Bay, even verderop. Wilt u liever de onderwater-wereld ontdekken? Volg dan de snorkelroute bij Parker Point of boven diverse scheepswrakken. Ga scubaduiken in Fish Hook Bay, waar koraalriffen zorgen voor verschillende blauwtinten.

Surf bij Strickland, Salmon en Stark Bays, waar de golven 0,5 tot 1 meter hoger zijn dan die bij de stranden in Perth. Of grijp een hengel en maak optimaal gebruik van de geweldige vismogelijkheden die het eiland biedt.

Leer meer over de geschiedenis van het eiland tijdens een rondleiding in de Aboriginalgevangenis of in het Rottnest Museum. Bezoek een oude vuurtoren en bekijk de onder-grondse tunnels, gigantische kanonnen en verre uitzichten vanaf Oliver Hill. Met het mediterrane klimaat, de inheemse

flora en fauna en het ontspannen ritme is het geen wonder dat de lokale bewoners Rottnest Island hun zomervakantie graag voor zichzelf willen houden.

Buiten de schoolvakanties is het eiland heel rustig. Rottnest Island is een weekendparadijs van de inwoners van Perth. Het is een prima plek om te relaxen en te genieten van de vele activiteiten, zoals surfen, snorkelen en vissen. De ferry-overtocht van Fremantle duurt 30 minuten en vaart elke 2 uur. Vanuit het centrum van Perth (via fremantle) duurt de overtocht 45 minuten.

Scarborough Beach
De badplaats Scarborough Beach ligt langs een prachtig langgerekt zandstrand. Er wordt hier veel gesurft. Maar het is ook heerlijk om in het heldere water te zwemmen, of snorkelen en daarna lekker te zonnen op het strand.

Er is enige afstand gehouden tussen het strand en de bebouwing, waardoor de badplaats niet opdringerig overkomt. Geniet vanaf het terras van een restaurant of café langs de boulevard hoe de zon wegzakt in de Indische Oceaan.

Scarborough Beach ligt op ongeveer 20 minuten rijden van het stadsentrum en Fremantle en 40 minuten rijden van de luchthaven.

Subiaco
Verken Subiaco, vernoemd naar de benedictijnse monniken die zich hier in 1851 vanuit Subiaco in Italië vestigden. Tegenwoordig leeft het erfgoed van dit gebied voort in decoratieve Italiaanse architectuur en een groen, levendig stadscentrum. In het Subiaco Museum worden gedenkwaardigheden van de monniken en de Aboriginal cultuur tentoongesteld. Slenter door Rokeby Road en neem de sfeer van de verschillende markten in je op. In de buurt van Kings Park kunt u de pittoreske campus van de University of Western Australia aan de oever van de rivier verkennen. Bekijk een optreden in het Regal Theatre of Subiaco Arts Centre of zwerf rond in de majestueuze lobby van het Subiaco Hotel waar de locals van Perth samenkomen voordat ze met z'n allen naar de moderne grand cafés gaan.

Swan River
De Swan River, die dwars door de stad stroomt, bepaalt voor een groot deel het stadsbeeld. Langs de oevers zijn parken en boulevards aangelegd. De meer dan 50 kilometer rivieroever vormt een perfecte plek voor een heerlijke wandel- of fietstocht.

Maak een boottocht over de Swan River langs parken en wolkenkrabbers naar de stranden en baaien van Rottnest Island. Of trek langs opulente woningen naar de levendige, historische haven van Fremantle. Neem een snelle veerboot naar de Perth Zoo of ga stroomopwaarts naar de wijngaarden van de schilderachtige Swan Valley. De Barrack Street Jetty is het centrale punt in het centrum van Perth waar vandaan de ferries over de Swan River vertrekken.

Ervaar de schitterende skyline van Perth tijdens een dinercruise. Of zak de rivier af naar Matilda Bay en bewonder de gebouwen in mediterrane stijl van de University of Western Australia. Huur een gestroomlijnde zeilboot en dein over het water. Ga kanoën, kajakken, kitesurfen en jetskiën of kijk gewoon vanaf de kust naar de bonte verzameling schepen. Leg een picknickdeken neer of fiets langs het water van de Perth Waters of de Canning River.

Transperth Trains
Transperth is het moderne regionale treinnetwerk in de om-geving van Perth (vergelijkbaar met de CityRail in Sydney). Het netwerk is onderdeel van het vervoersbedrijf in Perth - Transperth - dat ook de gratis stadsbussen exploiteert.

Transperth is voor toeristen zeer gemakkelijk te gebruiken. U kunt een electronische pas kopen (vgl. Met de OV chipknip). Transperth heeft vijf lijnen in het netwerk:

- Armadale Line, gaat naar het zuiden in twee richtingen
- Fremantle Line, gaat naar zuidwesten van Perth
- Joondalup Line, gaat richting het noorden en kan verder verlengd worden van Clarkson naar Jindalee
- Midland Line, in de richting van het noordoosten.
- Mandurah Line, gaat naar het zuidelijkste puntje van het netwerk.

Directe omgeving van Perth
Buiten Perth is het vooral de natuur die voor beziens-waardigheden zorgt. Ga cruisen over de Swan River langs parken en wolkenkrabbers en de 40 wijngaarden in de Swan Valley of de Perth Zoo.

Mandurah
De bruisende stad Mandurah ligt op korte afstand tot Perth, staat bekend als de parel van de Peel regio. In Mandurah kunt u uw hartje ophalen wat betreft cultuur. Er zijn hier ontzettend veel restaurants, winkels, gallerieën en culturele gebouwen. Voor een echte culturele belevenis moet u een bezoek brengen aan het Mandurah Performing Acts Centre. De lichten in de baai gaan wanneer het volk naar de waterkant trekt om te genieten van een barbecue of diner in één van de velen restaurants.

De mooie nieuwe Mandurah Ocean Marina, in het hart van Mandurah, beschikt over vele vissersboten, parken, uitzichtspunten, winkels, markten en café's. Geniet van het helder blauwe water van de Indische Oceaan. Hier vindt u vele scholen dolfijnen, pelikanen en andere prachtige watervogels!

Perth Hills
Het heuvelgebied ten oosten van Perth staat bekend om z'n wijnhuizen, boomgaarden en kleine dorpjes - zoals het fraaie Toodyay - met kunstgalerieën, tuinen en historische huizen. Het gebied wordt gevormd door de Darlin Range, een heuvelrug die op een afstand van 30 km als een halve maan om Perth ligt. Het gebied is populair bij wandelaars en natuurliefhebbers. U vindt een paar natuurparken in de heuvels, zoals het John Forest NP en het Kalamandu NP. In de natuurparken ziet u watervallen, eucalyptusbomen en jarrah's en marri's. Vanaf de meeste picknickplaatsen kunt u genieten van een magnifiek uitzicht.

Het plaatsje Manduring was vroeger een centrum van de houtindustrie in het gebied. Tegenwoordig is het een rustig plattelandsdorpje met enkele pensionnetjes, restaurants en kunstgalerieën. Buiten het plaatsje ligt de dam van Mundaring Weir, dit stuwmeer vormt het startpunt van de 560 km lange Golden Pipeline. Deze werd aan het begin van de 20e eeuw aangelegd en is het meest ambitieuze waterleidingproject ooit. Nog steeds is het 's werelds langste zoetwaterleiding. Het brengt drinkwater en water voor de goudmijnen naar Kalgoolie in de Goldfields regio.

Achter de Darlin Range strekt zich de Avon Valley uit, waar het historische plaatsje York ligt. U kunt in het John Forrest National Park mooie bushwandeltochten maken. Het is mogelijk om boven de Avon Valley een ballontocht te maken.

Perth Zoo
De direntuin van Perth ligt aan de rivier, maar een stuk buiten het centrum. Het beste kunt u de Perth Zoo bereiken per ferry. In de Zoo herbergt 1800 dieren, verdeeld over 230 inheemse en uitheemse soorten. De 19 hectare grote dierentuin heeft 3 themagebieden: the Australian Walkabout

(met ondermeer krokodillen, pinguins, reptielen en allerlei vogels), the African Savannah (met ondermeer cheetah's, giraffen, hyena's, leeuwen, neushoorns, stokstaartjes en zebra's) en the Asian Rainforest (met ondermeer beren, gibbons, olifanten, otters, oerang oetangs en tijgers). *Open: dagelijks 9-17hr*

Yanchep
Als we de kust van Perth noordwaarts volgen, komt u na 50km bij het Yanchep NP, een bushlandschap met vennetjes waar veel koala's en kangoeroes leven. Als u Highway 60 zou volgen komt u daarna door een prachtig duingebied met mooie stranden. De laatste jaren ontstaan langs deze kust tot aan Lancelin in rap tempo luxe buitenwijken en vakantiedorpjes met jachthavens en golfbanen. De hoge zandduinen nodigen uit om te "sandboarden". Om naar het verre noorden te rijden, is overigens het volgen van de Highway 1 praktischer.

Albany
Albany ligt aan een King George Sound, een natuurlijke haven. Albany telt ongeveer 25.000 inwoners, waarmee het de grootste plaats aan de zuidkust van WA. De Noongar Aborigines vormden de oorspronkelijke bevolking van de streek, nu vormen ze een kleine minderheid. Albany ligt 360 km ten zuidoosten van Perth (5 uur rijden) en 385 km ten oosten van Margret River. De stad heeft zich genesteld tussen Mount Clarence en Mount Melville. Verder landinwaarts vindt u de granieten koepels en karribossen van het Porongurup National Park en nog verder de Stirling Range.

De stad is gesticht in 1826 en is daarmee de oudste Europese permanente nederzetting in West-Australië. Het is een oud havenplaatsje met een aantal historische gebouwen en musea. Het vormde tot begin vorige eeuw een vaste tussenstop voor schepen die van Sydney naar Europa voeren. Ga terug in de tijd en ontdek de oude gevangenis-sen, de tavernen en walvisschepen. U vindt in deze plaats 50 koloniale gebouwen die vele eeuwen hebben overleefd en nu omgetoverd zijn tot musea, gallerieen of restaurants. Wanneer u de Amity Trail wandelt, een tocht van ongeveer 30 minuten, komt u langs deze bijzondere gebouwen. Bezoek het walvissen station, ga aan boord op een walvis-boot.

Turndirrup National Park
Ten zuiden van het stadje strekt zich het Torndirrup schiereiland uit, een natuurpark dat zeker een bezoek waard is. De oceaan beukt hier zwaar in op de zeekliffen, waardoor mooie rotsformaties zijn ontstaan, zoals de Gap en Natural Bridges. Bijzonder mooi is het uitzicht 's avonds bij ondergaande zon. Geniet van de prachtige kustlijn met graniet, de groenblauwe zee en de schoonheid van de natuur. Geniet van de zilte zeelucht en maak indrukwekkende foto's bij de Gap, waar u op 24 meter diepte de zee ziet golven!

Stirling Ranges National Park
Op 85km ten noorden van Albany liggen de Stirling Ranges. Deze bergketen stijgt plotseling op uit het licht heuvelachtige landschap eromheen. De Stirlings Ranges bestaan uit meer dan een dozijn abrupt oprijzende toppen van meer dan 750 meter hoog. De Bluff Knoll in het oosten is met zijn 1073 meter het hoogst. Het nationale park van 115.761 ha is ca 65 km lang en ca 20 km breed. Het loopt van west naar oost en is een van de belangrijkste parken van Western Autralia.

Beklim Bluff Knoll voor een prachtig weids uitzicht. De Stirling Ranges zijn begroeid met een tapijt van wilde bloemen, die het gebied een groot deel van het jaar prachtige kleuren geven. Op de lage noord hellingen groeit een dicht en vaak stekelig struikgewas. Dat maakt op groter hoogte plaats voor schaars begroeide, ruwe en stenige gedeeltes.

Mount Barker
Aan de voet van de Stirling Ranges - aan de zuidzijde - ligt Mount Barker, een wijngebied dat veel topwijnen voortbrengt. Bezoek bijvoorbeeld de Plantagenet Winery.

Cervantes
Ten noorden van Perth maken de prachtige beboste landschapen met historische nederzettingen geleidelijk plaats voor een halfwoestijn, opgefleurd door tapijten van wilde bloemen, De eerste plaats aan de kust sie u tegenkomt is Cervantes, 220 km te noorden van Perth. Het kleine rustige vissersplaatsje ligt ongeveer 40 km van de highway. Er zijn winkels en 2 campings in het plaatsje. De grootste attractie bij Cervantes is het Nambung National Park, beter bekend als de Pinnacles.

Nambung National Park (Pinnacles)
Iets ten zuiden van Cervantes ligt het Nambung NP, beter bekend als de Pinnacles. U ziet hier een enorm aantal zandstenen pilaren van soms wel 5 meter hoogte, die meer dan 30.000 jaar oud zijn. Er is een scenic drive uitgezet door het park, maar de beste indrukken doet u op door te wandelen. Er zijn op een aantal plekken parkeerplaatsen aangelegd en vanaf de uitzichpunten heeft u een prachtig uitzicht op de merkwaardige pilaren. Ze zijn gevormd uit schelpen uit een lang verleden tijdperk toen het zand hier onder de zee lag.

Afgezien van de pilaren bestaat het park voornamelijk uit strand en zandduinen. De beste periode om dit park te bezoeken is de lente (augustus – oktober), wanneer de wilde bloemen bloeien en de temperaturen nog niet te heet zijn. De beste tijd om de Pinnacle Desert te zien is bij zonsondergang, als de schaduwen en de warme kleuren nog wat aan de mystiek bijvoegen.

Danmark
Het dorpje Denmark ligt aan de South Coast Highway, ruim 50 km ten westen van de Albany en ruim 400 km ten zuiden van Perth. Het dorp zelf ligt aan de Denmark River die uitmondt in de Wilson Inlet, een groot meer dat in verbinding staat met de Southern Ocean. Wilson Inlet is een mooie baai met veel watervogels. Op de Danmark River kunt u een rustige kanotocht maken. Danmark heeft ruim 5000 inwoners.

Het kustgebied rond Denmark werd voor het eerst geobserveerd in 1627 door de Nederlander Francois Thijssen, kapitein van het VOC-schip 't Gulden Seepaert. Thijssen noemde het door hem ontdekte land naar Pieter Nuyts, een hoge employé van de VOC die als passagier meevoer. Kapitein Thijssen had de Australische zuidkust ontdekt en bracht daar 1.500 km kustgebied van in kaart.

Toen pas twee eeuwen jaar later de eerste blanken het gebied rond de huidige Denmark River betraden, woonden daar de Noongar. Deze Aborigines hadden hun rivier en de inlet de naam Kurrabup gegeven, hetgeen betekent 'plaats van de zwarte zwaan'.

Hoewel het 'Zuidland' door de Nederlanders was ontdekt, werd er door de Nederlanden weinig aandacht aan geschonken, al bleef de westelijke helft van het continent Nieuw Holland heten tot ver in de 19de eeuw. De Engelsen waren voortvarender dan Nederland en toen bleek dat Frankrijk interesse kreeg in West-Australië, besloot Engeland tot algehele kolonisatie. Gebieden in West-Australië die eeuwenlang Nederlandse namen hadden gehad zoals Nuyts Land, verdwenen, evenals Leeuwin Land, in welk laatste gebied de Denmark River lag. Die kreeg zijn

naam van de Engelse scheepsarts Thomas Braidwood Wilson die het gebied in 1829 als eerste westerling verkende. Wilson noemde de rivier naar zijn in Engeland wonende vriend, de arts Alexander Denmark die overigens zelf nooit een voet op Australische bodem heeft gezet. Wilson roemde de vruchtbare grond en de woudreuzen die ideaal timmerhout konden opleveren.

Omstreeks 1885 werd begonnen met de houtwinning die tegen 1900 zijn hoogtepunt kende. De nederzetting kreeg in 1896 de naam Denmark. Menig Engels huis uit die tijd werd gebouwd met hout uit Denmark en zelfs straten in Londen werden geplaveid met Denmarks hardhout. Door de roofbouw die de pioniers pleegden, raakte de houtvoorraad echter snel uitgeput. De nederzetting liep leeg en uiteindelijk schakelde de bevolking over op de ontginning van het land voor agrarische doeleinden, dit doorgaans met matig succes. In de jaren twintig vestigden zich groepen mensen uit het Verenigd Koninkrijk die zich gingen bezighouden met land- en tuinbouw en veeteelt.

Kort na 1960 startte de wijnbouw. Riesling en Cabernet Sauvignon beten het spits af, gevolgd door een scala aan druivensoorten die goed bleken te gedijen op de vruchtbare leemgrond. In de vijftig jaren die volgden groeide Denmark uit tot een belangrijk wijngebied met momenteel bijna 25 wijngaarden. Behalve de winning en het transport van plantagehout van de bluegum (de blauwe gomboom) voor de Japanse papierindustrie kent Denmark geen industrie. Visvangst wordt op kleine schaal bedreven, maar er is geen haven.

Het toerisme begon in de Tweede Wereldoorlog, toen in de havenstad Albany gelegerde Amerikanen Denmark ontdekten als uitstapje. Het werd een geliefd vakantieoord voor de West-Australiërs. De zuivere lucht en de altijd groene natuur van de regio rond Denmark zijn inmiddels bij velen bekend.

De 100 km lange kustlijn telt meer dan vijftien stranden, afgewisseld door baaien, duinlandschap, rotsformaties en kliffen. De gemiddelde regenval is 1.135 mm per jaar. Er heerst een heerlijk mediterraan klimaat, met relatief droge zomers en natte winters. Gemiddelde dagtemperatuur 's zomers 25°C, 's winters 16°C.

De ligging aan de Denmark River met zijn authentieke houten brug en de ruime aanwezigheid van oorspronkelijke vegetatie tot tussen de bebouwing geeft het dorp een pittoresk aanzien. Her en der zijn gebouwen die herinneren aan de pionierstijd, zoals de geheel uit hout opgetrokken Anglican Church, het oudste nog bestaande gebouw van Denmark aan de Strickland Street, de huidige winkelstraat. Er is een museum dat de geschiedenis van het dorp belicht.

Nabij de monding van de Denmark River, de plek waar de eerste mensen zich ooit vestigden, komen enkele oude trails samen, paden van de oorspronkelijke aborignalbevolking waarlangs nog sporen van de vroegere cultuur te vinden zijn. Dwars door Denmark loopt de beroemde Bibbulmun Track, een 1.000 km lang wandelpad dwars door de natuur van Perth naar Albany. De herinnering aan Denmarks voormalige spoorlijn wordt levend gehouden door de Denmark-Nornalup Heritage Trail.

Het milde klimaat, de rust, de ruimte en het natuurschoon maken Denmark tot een geliefd vakantieoord. Het zeer beperkte scheepvaartverkeer voor de kust en de afwezigheid van vervuilende industrie vinden hun weerslag in schone stranden en kraakhelder oceaanwater. De soms heftige branding maakt het gebied tot een geliefd plek voor surfers.

De bevolking is uitgesproken divers en draagt nog steeds de sporen van een hippiecultuur die Denmark in de laatste decennia van de 20ste eeuw een stempel gaf en een bonte mengeling van mensen aantrok met een uitgesproken eigen gezicht, individualisten, aanhangers van natuurgeneeswijzen, natuurvorsers, spiritueel ingestelden, handwerkslieden, artiesten en gepensioneerden vanuit alle uithoeken van de wereld. Velen van hen zien Denmark als een soort toevluchtsoord.

Creatieve en culturele activiteiten krijgen veel aandacht en Denmark Arts organiseert festivals, kunstmarkten, exposities, optredens en workshops door en voor de plaatselijke bevolking. Iedere veertien dagen wordt op zondag de Community Market gehouden in het dorpscentrum waar groente en fruit en kunstnijverheid van de plaatselijke bevolking te koop is. Populair zijn de Denmark Markets die rond Kerstmis en Pasen worden gehouden in het Berridge Park pal aan de rivier met optredens van plaatselijke muzikanten. Deze kunstmarkten zijn een goede afspiegeling van de 'couleur locale'.

William Bay National Park

Op 14km ten westen van Danmark ligt het William Bay NP, een natuurpark met mooie bossen, meertjes, een prachtig duingebied en zandstranden. De hoogtepunten van het park zijn Greens Pool, Elephant Rocks, Tower Hill, Madfish Bay en Waterfall Beach. Neem tussen het wandelen een pauze om te zwemmen in Peaceful Bay en de Greens Pool.

Het park bestaat uit ongerept natuurbos en wouden met een grote variëteit, vooral aan eucalyptusbomen zoals de marri, de karri, de jarrah en de tingle, welke laatste soort een hoogte kan bereiken van zestig meter. Opvallend is de Red Flowering Gum met zijn vuurrode bloesem. De streek toont iedere lente een veelheid aan wilde bloemen. Er zijn enkele duizenden verschillende soorten, waaronder orchideeën. Veel species komen alleen in deze streek voor.

Er is een rijk vogelleven met onder meer splendid blue wrens, emoes, ibissen, aalscholvers, eksters en papegaaien en er leeft een grote variëteit aan reptielen en buideldieren zoals de grijze kangoeroe, de quokka, de bandicoot en de opossum.

Door de overvloedige vispopulatie zijn er dolfijnen en zeeleeuwen en ieder jaar doen walvissen de baaien voor de kust van het park aan tijdens hun trek naar het noorden.

Walpole (Valley of the Giants)

Het plaatsje Walpole ligt in de heuvels aan de Nornalup Inlet, een prachtige baai omzoomd door bossen en stranden. In Walpole vindt u verblijfsaccommodatie, restaurants en winkels. Het plaatsje ligt 66 km ten westen van Denmark en 265km ten oosten van Margaret River.

15km ten oosten van Walpole ligt de belangrijkste bezienswaardigheid van het gebied, de "Valley of the Giants" (onderdeel van het Walpole National Forrest). In deze vallei groeien enorme Karri bomen, die wel 90 meter hoog en meer dan 2500 jaar oud kunnen worden. U kunt in dit natuurpark de beroemde "treetop walk" doen, over 600 meter lange loopbruggen loopt u langs de kruinen van de Karri's, om nog beter deze woudreuzen in u op te kunnen nemen. Maar er zijn in de vallei ook andere - niet minder spectaculaire - wandeltochten te maken. Volg bijvoorbeeld een gedeelte van de Bibbulmun Track of leg per mountainbike een deel van de Munda Biddi Trail af.

De hoge rode tinlge trees groeiden er ongetwijfeld ook al toen de de Nederlandse scheepsofficier Pieter Nuyts de streek in 1627 voor het eerst zag, maar er zijn er nog maar betrekkelijk weinig over. De 40 km oceaankust die bij het park horen, omvatten granietkapen, brede en schoen

zandstranden, met heide begroeide hellingen en goede beschutte inhammen.

Langs het kustgebied ten westen van Walpole strekt zich het schitterende D'Entrecasteaux NP uit (zie Pemberton - D'Entrecasteaux NP).

Esperance (675km van Perth / 490km van Albany)
Esperance kwam in het wereldnieuws toen in 1979 de omgeving bezaaid raakte door brokstukken van het in de dampkring terugkerende NASA Spacelab. Een aantal brokstukken is bij elkaar gebracht in een klein museum. Voor de rest moet Esperance het qua toerisme hebben van het Cape Le Grand NP, dat 55km ten oosten van het plaatsje ligt. Dit park staat bekend om z'n verbluffende baaien met azuurblauw water tussen rotsachtige landtongen.

De historie van Esperance is verbonden met de meer inwaarts gelegen goedzoekersplaatsjes Coolgardie en Kalgoorlie. Het stadje heeft met de opkomst en de ondergang van de goudvelden in het noorden zijn ups & downs gekend. Nu heeft is het vooral bekend vanwege de sranden en de eilanden van de Recherche Archipelago. Een rit langs de kust leidt naar de Pink Lake, een zoutmeer dat, zoals de naam al zegt, echt rooskleurig is.

Cap Le Grand National Park
In dit afgelegen natuurpark ziet u ongestoorde natuur, hagelwitte stranden en aparte rotsformaties. Het beste uitzicht heeft u vanaf Frenchman's Peak (262m), die gemak-kelijk is te beklimmen. U kunt prachtige wandeltochten maken langs de verlaten stranden. Voor de kust liggen een aantal eilanden, onderdeel van de Recherche Archipel. Het bekendste eiland is Woody Island, waar u ondermeer zeehonden en pinguïns kunt zien.

De zware rotsformaties, lange, ongerepte witte zandstranden en helderblauw water zijn kenmerken die overal terugziet in dit prachtige natuurpark. Een indrukwekkende rug van granietheuvels verrijst boven een golvende, met heide begroeide zandvlakte die zich over een groot deel van de 32.000 ha van het park uitstrekt. Sommige grotten en tunnels in de rotsformaties zijn voor moderne trekkers interessant. Wandelen is in dit park een van de meest beoefende hobby's.

Pink Lake
Pink Lake is een zoutmeer dat vanwege de hoge concentratie van "zout" roze tot purper kleurt. Het is een ideale plaats om even tot rust te komen.

Heyden
Het kleine zeer afgelegen plattelandsdorpje Heyden ligt 350 km ten oosten van Perth en 345km van Albany. Het dorpje zelf heeft de bezoeker weinig anders te bieden dan een hotel, enkele winkels, en tankstation en een camping. Maar 3 km ten oosten van Heyden ligt één van de bekendste "icoons" van Western Australia, de 'Wave Rock'.

Verder bestaat de omgeving van Heyden, in een straal van 200 km, louter uit lichtglooiende akkers en grasland. Vanaf Perth worden er dagtochten georganiseerd naar Wave Rock.

Wave Rock
Wave Rock is net als Ayer's Rock (in het NT) één van de bekendste natuurverschijnselen van Australië. Deze 110 meter lange rotsformatie heeft de vorm van een 15 meter hoge oceaangolf. Het effect is vergroot door de verticale lijnen die ontstaan zijn door hier vanaf sijpelend regenwater, dat met de carbonaten en het ijzerhydroxide reageerde.

Wave Rock is een enorm blok graniet. De ouderdom van Wave Rock wordt geschat op 500 miljoen jaar. Door erosie is de rots in 60 miljoen jaar uitgehold en verkleurd.

Mulka's Cave
21 km ten noorden van Heyden ligt een andere rotsformatie, waarin grotten die voor de lokale Aborigines heilig gebied zijn. In de grotten ziet u oeroude Aboriginal rotstekeningen.

Kalgoorlie
In Kalgoorlie werd in 1893 bij toeval goud ontdekt, het was het begin van een goudindustrie die tot op de dag van vandaag doorgaat. Men was hier gestuit op de grootste en rijkste goudader ter wereld. In het stadje draait alles om de goudmijnen die u ook kunt bezoeken. In Kalgoorlie is ook nog fraaie architectuur te vinden. De historische gebouwen en kleurvolle pubs zijn de erfenis van een meer dan honderd jaar oude geschiedenis van de goudkoorts. Bezoek het Museum of the Goldfields, het is zeker een bezoek waard.

Kalgoorlie is ontstaan tijdens de goudkoorts rondom 1880, toen massa's gelukzoekers uit het hele land zich in dit gebied vestigden. Voor de eerste delvers was het een onstuimige, harde tijd, waarin wetteloosheid en ziekten welig tierden. In het nabijgelegen Coolgarlie werd de eerste grote goudvondst gedaan. Op 10 juni 1893 deden Patrick Hannan en twee vrienden de grootste vondst, die bekend staat als Hannan's Reward. Binnen een jaar waren er tienduizenden goudzoekers afgekomen op de 'Golden Mine'. Het standbeeld van de in gedachten verzonken Hannan staat voor de indrukwekkende Town Hall uit 1908.

De aandacht van de goudzoekers is geleidelijk aan steeds meer verschoven van Coolgardie naar Kalgoorlie. Rond 1960 was de bevolking in de Goldfields regio gegroeid tot meer dan 200.000, voornamelijk goudzoekers, en door de schurken en prostituees had de regio had zich een ruige reputatie verworven.

Tegenwoordig hebben de gelukzoekers plaatsgemaakt voor de kapitaalkrachtige mijnbouwbedrijven, maar de romantiek van de goudkoorts leeft nog voort in de deftige oude gebouwen van Kalgoorlie, de historische pubs en de kleurrijke karakters. In Hannan Street, genoemd naar de Ier Paddy Hannan die hier in 1893 goud vond, kun je logeren in het Hannan Hotel en zelfs een Hannan-biertje drinken.

Kunst van Aboriginals en uit de tijd van de goudkoorts vindt u in het Flying Doctor's Visitor Centre. U kunt ook goudzoekerskamp verkennen, waar de goudzoekers ooit hun tenten hebben opgeslagen, in de Australian Prospectors & Miners Hall of Fame.

In het stoffige spookstadje Gwalia zijn de verlaten huisjes, hutten en winkels alles wat er van de droom van de gouddelvers over is.

Kalgoorlie heeft een bevolking van ca. 30.000 inwoners, en is de grootste stad in de Goldfields regio. De naam 'Kalgoorlie' is afgeleid van een woord uit het Wangai, 'Karlkurla', dat 'sappige peer' betekent. De klassieke goudzoekersplaatsen Kalgoorlie en Boulder werden in 1989 samengevoegd.

Breng een bezoek aan de Super Pit Mine, die per jaar meer dan 800.000 ounces goud produceert. Het gat in de aarde van deze goudmijn is 3,5 km lang en 1,5 km breed, groot genoeg dat Ayers Rock er in z'n geheel inpast.

Als u nog een dag wilt blijven, kunt u naar het noorden rijden, naar de Inside Australia-tentoonstelling in Lake Ballard. De 51 zwarte stokkige figuren in het schitterend witte landschap bieden een geweldig schouwspel.

De Goldfields regio is ook rijk aan natuurschoon. Verken de rustgevende eucalyptuswouden, de brede vlakten, droge meren, het met lage struiken begroeide land en de grasvelden, tijdens een wandeltocht of een rit met een 4WD terreinauto. Uw pioniersgeest moet u daarbij beslist niet vergeten. Behalve de verstommend mooie landschappen vindt u er ook een rijk vogelleven inclusief de chuditch, mallee fowl en dunnart.

Als u terugkomt in de stad, begrijpt u meer van de vriendelijke mensen in deze streek en hun unieke outback-spirit. Doe mee met de festiviteiten rondom hun beroemde paardenrace The Boulder to Kalgoorlie Cup. Of ga in de pub eindeloos met een old-timer praten. Zowat op elke hoek van de straat is er één, dus u krijgt gegarandeerd een boeiend avondje uit.

Great Eastern Highway
Kalgoorlie ligt 590 km ten oosten van Perth, aan heteindpunt van de Great Eastern Highway (en 410 km noordelijk van Esperance). De zandwoestijn in de omgeving van Koolgardie verandert in de lente (sep-nov) in een kleurrijke bloemenzee. Vanaf Merredin volgt u de 560 kilometer lange Golden Pipeline Heritage Trail. Deze werd aan het begin van de 20e eeuw aangelegd en is het meest ambitieuze waterleidingproject ooit. Nog steeds is het 's werelds langste zoetwaterleiding. Op de top van de heuvel in Kellerberrin kunt u op de Golden Pipeline Lookout gaan staan.

Coolgardie
Ook midden in het woestijnlandschap, maar dan 40km ten zuidwesten van Kalgoorlie langs de Great Eastern Highway, ligt het goudzoekerplaatsje Coolgardie, dat ondertussen een soort museumstadje is geworden.

Coolgardie is een historisch goudzoekersplaatsje waar de goudkoorts van WA ooit begon. Coolgardie werd in 1892 gesticht nadat goud in de omgeving was ontdekt. In 1898 had de plaats al 15.000 inwoners en was de derde plaats van West-Australië. Rond de Eerste Wereldoorlog was de goudkoorts van Coolgardie over en nam het inwonertal sterk af. Ondertussen wonen er nog maar 800 inwoners. U vindt er enkele hotels, restaurants, winkels, een camping en een tankstation.

Het centrum van Coolgardie doet tegenwoordig meer denken aan een verlaten westernstadje uit een cowboy-film. De historie leeft nog voort in de gerestaureerde pioniershuizen uit de gouden tijd van rond 1900. U kunt een kijkje nemen in het Goldfields Exhibition Museum of met een kameel de woestijn intrekken. Volg per 4WD terreinauto de historische Holland Track of het goudzoekerspoor door het Goldfields Woodland National Park onderweg naar Merredin. Breng een bezoek aan het historische Cummins Theatre en volg de Merredin Peak Heritage Trail, voor prachtige vergezichten en inzicht in de manier waarop rond 1890 goud werd gedolven. Ontdek de geschiedenis van de Tweede Wereldoorlog van deze regio in het Army Hospital en bekijk gedeelten van de Rabbit Proof Fence. U kunt over de Aboriginal geschiedenis leren in het Totadgin Conservation Park.

Margaret River
In het kustgebied tussen Cape Naturaliste en Cape Leeuwin liggen de wijngaarden van Margaret River. Het plaatsje heeft ongeveer 4500 inwoners en leeft van de wijnbouw en het toerisme. Jaarlijks trekt de regio zo'n 500.000 toeristen. Slechts 1% van de Australische wijnen is afkomstig uit de omgeving van Margaret River, maar meer dan 15% van haar premium-wijnen. U kunt hier 70 fameuze wijngaarden ontdekken, zoals Evans & Tate, Fermoy Estate, Flinders Bay Wines en Flying Fish Cove. De cabernet moet u zéker proberen: het gebied is er beroemd om. In de wijnhuizen kunt u naar hartenlust van de heerlijkste wijnen proeven, De meeste wijngaarden liggen tussen de Bussell Highway en de schilderachtige Cave Road.

Maar er is meer dan wijnbouw, u vindt hier ook makers van voedingsmiddelen, zoals de Berry Farm (fruit), de Chocolate Factory (chokolade), de Fonti Farm en de Dairy Company (zuivel en kazen).

Als u genoeg heeft van de geneugten van de wijnkelders kunt u uw smaakpapillen verder laten verwennen in één van de talrijke sublieme restaurants tussen de wijngaarden. De combinatie van bekroonde chefs en verse, smakelijke ingrediënten betekent dat er altijd iets heerlijks op tafel komt. U kunt er ook de speciale bieren, heerlijke kazen, jams, kruiden, olijven, zoetwaterkreeft, chocolade, fudge en het versgemaakte ijs proberen.

In het kleine plaatsje Margaret River vindt u naast wijnhuizen en restaurants ook kunstgaleries, ambachtelijke ateliers en enkele winkeltjes met snuisterijen.

Margaret River ligt ongeveer 260 km zuidelijk van Perth, en 9 km van de kust. Door het plaatsje stroomt de gelijknamige rivier, die 45 km oostelijker ontspringt in de beboste heuvels. Om het plaatsje heen liggen in de rollende heuvels verscheidene rustige dorpjes, wijngaarden en bossen. In het gebied kunt u mooie fietstochten maken, waarbij u af en toe kunt stoppen voor wijnproeven, een wandeling, genieten van de rust en het uitzicht of om een heerlijk hapje te eten.

Busselton
De badplaats Busselton, gelegen ongeveer 220 km ten zuidwesten van Perth en 40 km ten noorden van Margaret River, is in 1832 gesticht door de familie Bussell. Het is één van de populairste vakantiebestemmingen voor zon-aanbidders in Western Australia en biedt prachtige stranden. Busselton ligt aan de Geographe Bay, waarlangs fraaie zandstranden liggen. Bij Busselton kunt u over de over de langste houten steiger in Australië wandelen. In het Observatorium kunt u koraal en vissen zien die kenmerkend zijn voor het onderwaterleven hier voor de kust.

Dunsborough
Het kleine kustplaatsje Dunsborough ligt aan de zuidkant van de Geographe Bay, 23 km westelijk van Busselton. Bij het plaatsje kan gedoken worden naar het wrak van de HMAS Swan. Dunsborough ligt net ten oosten van Cape Naturalistem de noordelijke kaap van het Leeuwin-Naturaliste NP. Bij de vuurtoren van Cape Naturaliste heeft u een panoramische uitzicht over de oceaan. Tussen juni en september ziet u hier walvissen op hun jaarlijkse trektocht langs de kust door het water glijden.

Leeuwin-Naturaliste National Park
Dit 120 km lange natuurpark strekt zich uit van Bunker Bay en Cape Naturaliste in het noorden tot aan Cape Leeuwin en Augusta in het zuiden. De twee kapen bestaan uit ruige kliffen en langs de kust, zoals Canal Rocks en de Sugarloaf Rock. U kunt prachtige wandeltochten maken of de mooi aangelegde wandelpaden. Tussen de kliffen en kapen vindt u diverse baaien en stranden. Eén van de meer beschutte plaatsen langs de kust is Prevelly Park. Dit is één van de beste surfplekken van Australië.

Bunker Bay bevindt zich op het uiterste puntje van Cape Naturaliste, ten noorden van de plaats Margaret River. Deze badplaats biedt prachtige, beschutte witte zandstranden en is een bijzonder populaire plek om te snorkelen of scuba-duiken. Maar er zijn ook stranden met wat hogere golven, waar gesurft wordt.

Bij sommige stranden zijn de golven hoog en geschikt om te surfen, zoals bij Ellensbrook (14 km noordewestelijk van

MR) en Redgate (15 km zuidwestelijk van MR). Maar andere stranden liggen meer beschut en zijn veilig om te zwemmen, zoals bij Gowaramup Bay (19 km noordwestelijk van MR), Gnarabup (12 km westelijk van MR) en Hamelin Bay (42 km zuidelijk van MR).

Achter deze stranden, kliffen en kapen, dat helemaal behoort tot het Leeuwin-Naturaliste NP, vindt u indrukwekkende karri-bossen. De kaurri-bomen kunnen hier wel 60 meter hoog en 2500 jaar oud worden. De Boranup Lookout, bij de Caves Road tussen Margaret River en Augusta, biedt een fantastisch uitzicht over het Boranup Forest en de omgeving. De Caves Road slingert prachtig door het kauri-bos, waarbij de enorme bomen wel torens van kathedralen lijken.

In de kuststrook vindt u ook prachtige druipsteen grotten, waarvan er zes toegankelijk zijn voor het publiek. Ze liggen in de Leeuwin-Naturaliste Ridge, die uit graniet, kalksteen en duinen bestaat. De grotten hebben zich in de zachtere kalksteenlagen gevormd. De Galgardup Cave, en Giants Cave liggen iets ten zuiden van Margaret River. Meer naar het zuiden liggen de Mammoth Caves met fossielen en de Lake Cave (open: dagelijks 9.30-17hr), waarin zich spiegelgladde onderwatermeren bevinden (open: dagelijks 9.30-15.30hr). Nog verder zuidelijk, nabij Augusta, ligt de beroemde Jewel Cave, waarin u prachtig gevormde stalactieten en stalagmieten ziet. Ten norden van Yallingup liggen de Ngilgi Caves, die geassocieerd wordt met de Aboriginal legende Ngilgi (de goede geest)en Wolgini (de kwade geest).

De meest zuidelijke plek is het romantische Augusta, waar de vuurtoren van Cape Leeuwin de scheiding tussen de Indische Oceaan en de Zuidelijke Oceaan vormt. Speur tussen juni en september van hieruit naar walvissen. Ga waterskiën, vissen of maak een boottocht op de Blackwood River langs zangvogels en historische grotten.

Yallingup
Yallingup is een aboriginal woord dat 'plaats van liefde' betekent. De plaats ligt 266 km zuidelijk van Perth, en 43 km noordelijk van Margaret River. Het is een populaire toeristische bestemming vanwege de fraaie stranden, de leemsteengrotten en vanwege de nabijheid tot het Leeuwin-Naturaliste National Park. De bekendste stranden zijn Three Bears, Yallingup, Smith's Beach en Injidup.

Pemberton
Het kleine houthakkersdorpje Pemberton ligt verscholen in de Karri bossen. Het dorp stamt uit 1913, toen het dienst deed voor de houtindustrie. Ondertussen is het dorp omringd door natuurparken, waardoor de houtindustrie nagenoeg verdwenen is. Wel kunt u hier in de ateliers mooi houtsnijwerk kopen.

Het dorp is de beste plaats om de magie van de magnifieke oerbossen te ondergaan. U kunt met de auto gaan, te voet, met de fiets of met de 'Tram' die over 36 km lang spoor door het bos rijdt. De rit met de 'Tram' naar Northcliff gaat door de bossen en over hoge bruggen. Er worden onderweg regelmatig stops gemaakt, voor foto's of wandelingen.

Pemberton ligt temidden van allerlei bossen en natuurparken, niet alleen met karri's maar ook jarrah's en marri's. Als u de omgeving wilt verkennen moet u elke dag daarom een keuze maken naar welk natuurpark u gaat. Pemberton ligt 350km zuidelijk van Perth en 140km oostelijk van Margaret River.

Glouchester National Park
3km buiten Pemberton staat in de bossen de 61 meter hoge Glouchester Fire Tree, een enorme karri-boom met bovenin een uitzichtplatform. De beklimming (die niet geheel ongevaarlijk is) wordt beloond met een schitterend uitzicht op de prachtige omgeving.

Beedelup National Park
20km ten westen van Pemberton ligt het Beedelup NP, een park waar u mooie wandeltochten kunt maken. U kunt heerlijk picknicken bij de Beedelup Falls. Tussen september en midden november staat het bos vol met fleurige wilde lentebloemen.

Warren National Park
Ook het Warren NP, 10km ten zuiden van Pemberton, is zeker een bezoek waard. In het park domineren de karri bomen, maar er is ook veel andere vegetatie te vinden.

D'Entrecasteaux National Park
Langs het kustgebied ten zuidwesten van Pemberton strekt zich het schitterende D'Entrecasteaux NP uit. Het is een natuurpark bestaat uit ongerepte Karri bossen, maar ook duingebieden en prachtige stranden. Het is een ideaal wandelgebied. Rijd naar de steile rotsen en de zich verplaatsende zandduinen van het D'Entrecasteaux NP.

Pinjarra
Pinjarra is een klein plaatsje met ca. 3300 inwoners. In de Australische geschiedenis is Pinjarra vooral bekend vanwege de slag om Pinjarra, waarbij in 1834 tussen de 15 en 40 aboriginals om het leven kwamen.

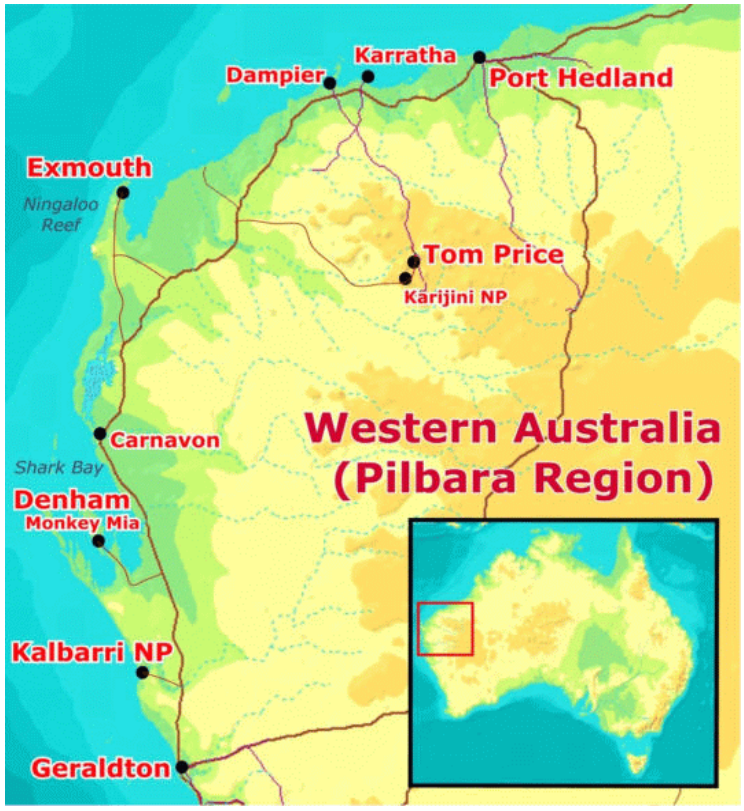

De Coral Coast van WA
Dit kustparadijs strekt zich uit van Cervantes en het maanlandschap van '*Pinnacles Desert*' in het zuiden (220 km noordelijk van Perth) tot Exmouth en Ningaloo Reef in het noorden. U volgt daarbij vanuit Perth eerst de Brand High, die vanaf Geraldton van naam veranderd in de North West Coastal Highway.

De Coral Coast van WA is een kustgebied van ruim 1000 km lang, dat door veel toeristen al hoppend van plaats naar plaats wordt afgelegd, volgens: Geraldton, Kalbarri, Shark Bay (waar u de afslag moet volgen naar Denham en Monkey Mia), Carnarvon, Coral Bay en Exmouth.

De uitgestrekte westkust van Australië staat bekend als de "Shipwreck Coast". Veel Oostindië-vaarders zijn hier vroeger op de klippen gelopen. De kust wordt voor een groot deel geflankeerd door koraalriffen. Achter de ruige kliffen begint vrijwel meteen het woestijnlandschap. Toch heeft dit afgelegen gebied een grote aantrekkingskracht op bezoekers, vooral vanwege een aantal unieke natuurparken.

We willen u wel waarschuwen voor de enorme afstanden. Na Kalbarri (485 km noordelijk van Perth) is het nog 400 km naar Monkey Mia, de plaats waar dolfijnen aan het strand komen. Monkey Mia ligt op het Peron Peninsula bij Shark Bay.

Bij Monkey Mia moet u beslissen, of terug naar Perth (834 km) of verder noordwaarts naar Coral Bay bij het schitterende Ningaloo Reef (672 km) of zelfs iets verder op het North West Peninsula naar Exmouth. Vanaf Coral Bay is het dan nog 825 km naar Port Hedland of 1406 km naar Broome (zie het noorden van WA).

Carnarvon
Het plaatsje Carnaveron is gelegen aan de monding van de Gascoyne River en vormt de poort naar het noorden van Western Australia. Het stadje heeft ca. 7200 inwoners en is voornamelijk gekend voor zijn plantages met tropisch fruit, zoals bananen, meloenen en mango's. De plaats is genoemd naar Henry Howard Molyneux Herbert, 4e graaf van Carnarvon. Dingen die u kunt doen in Carnarvon zijn:

- Bezichtig een plantage of koop de vers geplukte producten in de Carnarvon Growers Market.
- Wandel langs de met palmbomen omzoomde Fascine en picknick met een emmer lokale garnalen op het strand.
- Vanaf de historische One Mile Jetty, onderdeel van het historische stadsdeel, kunt u een hengeltje uitwerpen.
- Zwem in de nabijgelegen waterpoelen van Rocky Pool en Chinaman's Pool

Als u 70 km naar het noorden rijdt komt u bij de Carnarvon 'blowholes', waar oceaanwater 20 meter de lucht in wordt gespoten. U kunt snorkelen in de nabijgelegen koraallagune, waar u ook kunt kamperen onder de sterren.

Mount Augustus
Mount Augustus is de grootste monoliet ter wereld. Hij bevindt zich in het westen van Australië op ongeveer 850 km ten noorden van Perth en 320 km ten oosten van de Stadt Carnarvon. De aboroginal Wadjari noemen hem Burringurrah. Bij de berg zijn op verschillende plaatsen schilderingen en gravures van hen gevonden. De vegetatie van de omgeving bestaat uit hoge mulgabossen en andere acacia's.

Op 3 juni 1858 beklom Francis Gregory, op zijn 107-dagen durende reis door de Gascoyne regio, als eerste Europeaan de berg. Een paar weken later noemde hij de berg naar zijn broer Sir Augustus Charles Gregory (1819-1905).

Mount Augustus is 8 km lang en bedekt een oppervlak van 48 km². De berg verheft zich 858 m boven de omgeving, de top ligt op een hoogte van 1.105 m boven zeeniveau. Hij is daarmee 2,5 keer zo groot als de Ulu?u (vroeger "Ayers Rock"). De kleur van het gesteente varieert van purper, roze en rood tot oranje. De rots bestaat uit 1 Ga oud marien sedimentgesteente en proterozoïsche zandsteen. Hij rust op een 1,65 Ga oude granietlaag.

North West Peninsula & Ningaloo Reef
In het uiterste noordwesten van het WA - waar de westkust begint af te buigen naar het oosten - ligt het North West Peninsula. Bij dit schiereiland liggen twee belangrijke natuurparken, één op het land en één voor de kust.

Het Cape Range NP is een oeroud gebergte met spectaculaire ravijnen die zijn uitgesneden door oude rivieren. Het landschap lijkt wat op het Karinjini NP en de Kimberleys, maar dan meteen aan de oceaan. Aan de westkant van het Cape Range NP - de meest spectaculaire kant - kunt u de Yardie Creek Run rijden (alleen toegankelijk met een 4wd terreinauto).

Voor de kust ligt de andere hoofdattractie van het Noord-West Peninsula, het Ningaloo Reef. Dit is het op één na grootste koraalrif van Australië, en - wat kleuren en bezoekmogelijkheden - wellicht nog wel interessanter dan het het Great Barrier Reef.

Op het schiereiland liggen de plaatsen Exmouth en Coral Bay, waar u accommodaties en campings kunt vinden. Exmouth ligt aan de noordoostkant van het schiereiland en is veel groter dan Coral Bay. Maar Coral Bay ligt aan de westkust en daardoor veel gunstiger als u het Ningaloo Reef wilt bezoeken.

Cape Range National Park
Kalkstenen rotspartijen, diepe canyons, honderden mysterieuze grotten en zeker 50 kilometer aan ongerept strand: in het Cape Range National Park wandelt u van het ene hoogtepunt naar het andere. Het park, werd in 1965 opgericht en beslaat ruim 50.000 hectare. Haar noordelijke grens ligt op slechts 40 kilometer van Exmouth. Het gebied is maar liefst 630 plantensoorten rijk, wat verrassend hoog is voor dit droge kalksteengebied. Daarnaast is het een leefgebied voor onder meer emoes, kangoeroes en vele vogelsoorten.

In het Cape Range NP zijn alle wegen onverhard, u zult dus een 4WD terreinauto nodig hebben als u het park zelf per auto wilt verkennen.

Rijd langs een kronkelende weg naar de afgronden in de ravijnen van Shothole Canyon en Charles Knife Canyon, waar de uitzichten werkelijk adembenemend zijn. Deze canyons liggen slechts 35 kilometer vanaf het centrum van Exmouth. Hier kunt u kamperen tussen spectaculaire kloven, die door de erosie van eeuwenoude rivieren zijn ontstaan.

Vanaf de Charles Knife Canyon ziet u achter de dieprode ravijnen het groen van de oostelijke vlakte op het schiereiland en het diepblauwe van de Exmouth Gulf. Volg de 5 km lange wandeling tussen de twee ravijnen en verken het verborgen netwerk van grotten en tunnels onder de rotsige plateaus.

Wandel naar de top van Yardie Creek, op zoek naar de zeldzame zwartvoetige rotswallaby die zich vaak bij de steile rode rotswanden van de kloof ophouden. De mangrovegebieden binnen in de kloof bieden onderdak aan vele soorten vogels en zeedieren.

Een andere mooie wandelmogelijkheid is het volgen van het 3 kilometer lange wandelpad door Mandu Mandu Gorge, waar u uiteindelijk wordt beloont met magnifieke panoramische uitzichten over de oceaan.

Ook kunt u een boottocht maken onderaan de Yardie Creek kloof. U kunt de zeevogels en waadvogels bespieden vanuit een vogelobservatiehut in Mangrove Bay. Wandel dwars door Mandu Mandu Gorge over een bushwalk, waar u onderweg een grote hoeveelheid verschillende vogelsoorten zult tegenkomen.

Coral Bay
Coral Bay is maar een kleine dorpje, gelegen in de duinen aan de zuidkant van het Ningaloo Reef op de kortste afstand van het rif. Tussen november en februari heeft u grote kans op de stranden grote zeeschildpadden te zien, die hier dan

nesten. Naast snorkelen vanaf het strand, kunt u hier ook uitstekend duiken, zeekajakken en "quad-biken".

In de periode april t/m juni kunt u hier voor de kust de zeldzame whaleshark zien, de grootste vissoort op aarde. Grote groepen whalesharks migreren elk jaar vanuit Indonesië langs het Ningaloo Reef naar Shark Bay, om daarna weer terug te keren

Ga naar het strand, waar u slechts een paar meter het water in hoeft te lopen om de tropische vissen en het veelkleurige koraal van het Ningaloo Reef te bewonderen. Ideaal is om hier te snorkelen of duiken, maar u kunt de magische onderwaterwereld ook bekijken vanuit een glasbodemboot.

Speur tussen mei en november naar de scholen etherische mantarays en tussen juli en november naar de migrende bultruggen. Na de volle maan in maart en april ziet u misschien wel hoe het koraal zich voortplant, waardoor de zee er roze uit komt te zien.

Kortom, er is het hele jaar door iets bijzonders te zien bij het Ningaloo Reef, en Coral Bay is de beste plek waarvandaan uit dat kunt doen. Bij Coral Bay vindt u een camping, enkele verblijfsaccommodaties, een supermarkt en een tankstation. U kunt vanhier cruises maken over de oceaan om walvissen en mantaroggen te spotten, maar er zijn ook vele andere activiteiten mogelijk.

Exmouth
Het rustige havenstadje Exmouth ligt aan de oostkant van het North West Peninsula. De Cape Range is een zeer oude bergketen met enkele mooie kloven en een interessante natuur. Het is de moeite waard om vanuit Exmouth nog verder noordwaarts te rijden, om de kaap (Vlamingh Head), en vervolgens langs de westkant van het Cape Range NP - met z'n prachtige witte zandstranden - tot aan Yardie Creek. Exmouth is vooral bekend vanwege z'n mogelijkheden om naar het noordelijk deel van het Ningaloo Reef te gaan.

Exmouth werd in 1967 gebouwd als luchtmachtbasis aan de oostzijde van het North West Peninsula. Het moderne plaatsje heeft een haven en modern winkelcentrum. De laatste jaren zijn er een aantal nieuwbouwwijken aangelegd. Het leger is nog steeds aanwezig, maar Exmouth is eerder de ideale uitvalsbasis voor mensen die het noordelijk deel van het Ningaloo Reef Marine Park en het Cape Range NP willen bezoeken.

Ga mee met een visboot of huur een zeekajak om langs dolfijnen, schildpadden en doejoengs te peddelen. 's Avonds kun je dineren in de jachthaven, die wordt omzoomd door cafés, restaurants, boetiekjes en bodega's.

Leer surfen op de zachte golven in Wobiri, laat je meevoeren door een grote golf die van links komt op The Bombie of scheer over de rollende golven vanaf Dunes Beach en Murion en Montebello Islands.

Het leven in Exmouth is zeer 'easy going' maak gerust in de plaatselijke kroegen een praatje en drink een biertje met de plaatselijke bevolking of andere reizigers. Exmouth beschikt over diverse hotels, campings, winkelcentra en tankstations. Het plaatsje ligt 1270 km ten noorden van Perth.

Muirion Islands
U kunt vanuit Exmouth een dagtocht maken naar de rustige Muiron Islands, een klassiek woestijneiland met tropische wateren die wemelen van zeedieren en complexe koraalriffen. Duik of snorkel in Turtle Bay, een plek waar de zeeschildpadden onder bescherming hun eitjes leggen. U zult vele andere geweldige duikplekken langs de kust tegenkomen, met kleurrijke koraaltuinen met een diepte van 3 tot 20 meter. Luier op een verlaten strand of gooi een lijntje uit in het ondiepe water voor een gigantische trevally. Voor ultieme eenzaamheid en romantiek kunt u toestemming vragen om hier te overnachten.

Ningaloo Reef
Niet alleen in het oosten maar ook in westen van Australië bevind zich een reusachtig duikparadijs: het Ningaloo Reef. Het nog relatief onbekende Ningaloo Marine Park omvat één van de mooiste koraalrifen ter wereld. Meer dan 450 vissoorten, waaronder makrelen, barracuda's, trevally's, papagaaivissen, anemoonvissen, engelvissen, meer dan 250 koraalsoorten en zeeschilpadden, dolfijnen, zeesponsen, zeesterren en schelpdieren leven in dit deel van de Indische Oceaan.

Wellicht de meest indrukwekkende onderwaterontmoeting is het zwemmen met de walvishaaien - de 'Whalesharks'. Deze vissen, die wel 18 meter lang en 40.000 kg zwaar kunnen zijn, zijn ongevaarlijk en worden vrijwel dagelijks gezien tussen april en juni in het Ningaloo Marine Park (gedurende deze periode worden speciale duiktochten aangeboden).

Andere seizoensafhankelijke rifbewoners zijn de bultrug-walvissen (juni tot november) en enorme mantaroggen (mei tot november), die wel een spanwijdte kunnen bereiken van 5 meter en hier hun loopings maken in het water, terwijl u van onderwater toekijkt. Op verscheidene stranden aan de noordkant van het park leggen zeeschildpadden tussen november en februari hun eieren. Na de volle maan in maart en april ziet u misschien wel hoe het koraal zich voortplant, waardoor de zee er roze uit komt te zien.

Snorkel of duik in het ondiepe water met prachtig gekleurde vissen in het Bundegi Bombies Reef Reserve. Het ondiepe water hier is bij uitstek geschikt is voor beginnende duikers en snorkelaars.

Meer ervaren duikers kunnen de science fiction-achtige sponzen, gorgonen en hoornkoralen van dichtbij gaan bekijken bij de ingang van de Exmouth Gulf. Ontmoet schildpadden, reuzenmanta's, dolfijnen, doejoengs, vliegende knorhanen, klipvissen en anemoonvissen en nog veel meer in Lighthouse Bay.

U hoeft bij het Ningaloo Reef slechts van het strand de zee in te stappen om de Nemo-clownfish te zien badderen in anemoontentakels en u aan lionfish en de roofdierachtige murenepalingen evenals honderden andere soorten tropische vissen te vergapen.

Het 260 km lange Ningaloo Reef, dat parallel loopt aan de kust van het North West Peninsula, is het dichtst bij de kust gelegen rifstelsel ter wereld. Enkele van de duiklokaties liggen op minder dan 100 meter van de schitterende zandstranden verwijderd. Het gebied is nauweljiks door het toerisme ontdekt.

In 1987 werd het rif en het omliggende water beschermd als het Ningaloo Marine Park. Het gebied dat afgebakend is als werelderfgoed heeft een oppervlakte van 705.015 hectare, en sluit meteen aan op het Cape Range NP. Het Marine Park omvat niet alleen het Ningaloo Reef zelf, maar ook een stuk van de kust - met onderwatergrotten en prachtige stranden en kliffen horen bij het park. Zowel in het water als aan land leidt dit tot een collectie van unieke fauna en flora.

Yardie Creek Run
Yardie Creek Run is een onverharde weg langs de westkust van het North West Peninsula. Dit '4WD Track' is meestal in niet al te beste staat, en daarom alleen geschikt voor chauffeurs met veel 4WD rijervaring. Maar langs de Yardie Creek Run wordt u wel beloond met de mooiste attracties van het Cape Range NP, waar u anders - vanaf de oostzijde

- lange wandeltochten voor moet maken. U ziet ruige kloven met zeldzame planten, veel kangoeroes en rockwallaby's leven hier en u ziet een grote verscheidenheid aan vogels.

Geraldton
Op 350 km ten noorden van Perth ligt het vissersplaatje Geraldton, ideaal voor een lunchstop met lokale rotskreeft als beste keus op het menu. Geraldton ligt aan Champion Bay, waar u aan het strand prima kunt zwemmen. Bezoek ook het HMAS Sydney Memorial, ter nagedachtenis aan de 645 zeevaarders die op de koraalriffen ter hoogte van Geraldton ooit het leven lieten. Vanaf het monument heeft een fraai uitzicht over de oceaan.

Geraldton heeft ca. 27.500 inwoners en vormt een regionaal centrum voor de omliggende boerderijen in een gebied, dat zich uitstrekt tot aan Mount Magnet (343 km landinwaarts).

Voordat u vanuit het zuiden Geraldton bereikt, rijdt u een aantal uur op de Brand Highway, die tussen juni en november wordt versierd door een bonte stoet prachtige wilde bloemen. Deze kleurenpracht is ook in overvloed te zien in het Badgingarra National Park, halverwege de rit. Wandel op de Badgingarra Nature Trail langs zwarte en gele
kangoeroepoten, banksia, sterrenbloemen en mottlecash, 's werelds grootste eucalyptusbloem.

Als u verder rijdt richting Geraldton, komt u bij de tweeling-kuststadjes Dongara – Denison, waar u kunt vissen, de lokale wijn en zeegerechten proeven of vanaf het beschutte, witte strand een duik in zee kunt nemen. Volg een eeuwenoud pad langs de Irwin River, tussen twee stadjes, en stop even om het Russ Cottage uit 1860 en het Old Police Station te zien, dat nu als museum dienst doet. Bekijk ook de eucalyptusbomen die zich in allerlei vreemde bochten hebben gewrongen en de ruïnes van de huizen, kerken en scholen in het eeuwenoude stadje Greenough Hamlet.

Kalbarri
Het plaatsje Kalbarri ligt aan de monding van de Murchison en heeft lange, verlaten zanstranden. Naast het grote aantal plantensoorten is het Kalbarri National Park vooral bekend om de verweerde rotsen van het diepe ravijn van de Murchison River. Boven de "Loop" waar de rivier een U-vormige bocht maakt, bevindt zich Nature's Window, een gat in de op elkaar gestapelde lagen steen, waardoor u ver beneden de rivier kunt zien.

Kalbarri National Park
Het prachtige landschap van Kalbarri National Park omvat kustgebieden en mooie kloven in het binnenland. Het natuurpark omvat 1830 km² aan bushland en kloven. De beste tijd voor een bezoek is tussen juli en oktober. Het is dan niet al te heet en droog. In de zomer kunnen de temperaturen oplopen tot 40°C. Kalbarri ligt 485 km ten noorden van Perth.

Het Kalbarri National Park dankt z'n bestaan aan de Murchison River, die in het bushland enkele prachtige fel rode gorges heeft uitgesleten. De mooiste zijn de Loop Gorge en de Z-Bend Gorge.

Geniet van het uitzicht bij Natures Window en vanaf Hawkes Head Lookout of Ross Graham Lookout (bij de Z-Bend Gorge). Kijk toe hoe de Murchison River enorme cirkels vormt op The Loop, nog zo'n geweldig uitkijkpunt. Speur overdag naar het rijke vogelleven en de grijze kangoeroes en emoes. Let op zeeleeuwen, dolfijnen en migrerende walvissen vanaf de kliffen aan de kust, zoals bij Red Bluff en Pot Alley.

Maak een bushwandeling door de adembenemende landschappen van het Kalbarri NP. Wandel door het ruige gebergte en kano langs de roestrode rotsravijnen langs de Murchison River. Tussen juli en oktober komt het landschap tot leven met de kleuren van 800 wilde bloemsoorten. De bekendste is de Kalbarri catspaw, een kleine gele of rode plant die normaliter te zien is op pas afgebrande grond tussen augustus en september. Ook enkele orchideeënsoorten zijn alleen in of nabij het park te vinden.

Kalbarri Town
Bij het plaatsje Kalbarri aan de kust (66 km van de hoofdweg) ligt de Rainbow Jungle, één van de mooiste vogelparken van Australië. Spectaculaire kliffen zijn te zien rond de monding van de rivier, vlakbij het plaatsje Kalbarri. Op de ruige kustlijn zijn in het verleden een groot aantal VOC schepen te pletter geslagen. Het bekendste scheepswrak is dat van de Zuytdorp, waar de noordelijke kust naar is vernoemt en waar een klein museum in het plaatsje aan is gewijd. U kunt een bezoek brengen aan het papegaai-broedcentrum in Kalbarri. Er zijn schattige cafés en strandbarretjes, waar u onder het genot van drankje en hapje kunt genieten van de gemengde geluiden van de oceaan en de bush.

Zwem of surf vanaf Chinaman's Beach of relax en bekijk de pelikanen tijdens het voeren op het strand. In de baai ziet u vaak dolfijnen spelen en in de wintermaanden ziet u walvissen en hun kalveren langstrekken. probeer op de rivier te kanoën of u kunt paardrijden op het strand.

Voor een panoramisch uitzicht kunt u ook een helikoptervlucht maken over het park, de kustlijn en de duikschatten van de Abrolhos Islands – meer dan 120 onbedorven eilanden uitgestrekt over 100 km oceaan.

Shark Bay
In en rond het ondiepe water van Shark Bay, 850 km ten noorden van Perth, leven verschillende bijzondere diersoorten, waaronder dolfijnen. Deze tuimelaars komen elke ochtend bij Monkey Mia aan het strand waar ze op spetterende wijze gevoerd worden door de rangers van het park. De baai werd in 1699 door de avonturier William Dampier Shark Bay gedoopt.

Het turquoise kleurige water, de hagelwitte zandstranden en het heerlijke klimaat van deze beschutte baai, maken het gebied een ideale vakantiebestemming voor zon, zee en strand. Maar Shark Bay heeft meer te bieden, het staat sinds 1991 op de UNESCO-lijst van werelderfgoederen. Het Shark Bay World Heritage Area bezit, met zijn eilanden en het land dat eromheen ligt, drie belangrijke en unieke kenmerken:

- het grootste en rijkste zeegrasgebied ter wereld
- de grootste populatie zeekoeien ter wereld
- de algenkolonies (stromatolieten) die tot de oudste soorten van de aarde behoren.

De baai biedt in omvang en diversiteit een unieke onderwater-habitat. Er leven bijvoorbeeld grote aantallen zeekoeien, tijgerhaaien en zeldzame zeeschildpadden. De baai wordt bezocht door 5 soorten walvissen en enorme aantallen zee- en trekvogels. Maar de baai is vooral beroemd om z'n wilde dolfijnen, die zich vaak drie keer per dag uit eigen drang aan het strand laten zien bij Monkey Mia.

De 1500 km lange kustlijn wordt begrensd door duinen van rood zand, zandstenen kliffen en stranden. Het park biedt ruimte aan veel bedreigde planten en dieren en verscheidene natuurlijke processen hebben een schitterend kustlandschap gecreëerd. Het gebied om de baai heen kent het langste bloeiseizoen van de beroemde Australische "wildflowers". Alhoewel er een verharde weg naar het

plaatsje Denham loopt, is het natuurpark vooral per 4WD terreinauto te bezichtigen.

Shark Bay en Ningaloo Reef vormen samen de belangrijkste hoogtepunten langs de lange westkust van Australië. Nadat u Monkey Mia heeft bereikt moet u echter beslissen, of terug naar Perth (835km) of oneway verder noordwaarts via Carnarvon naar Coral Bay bij het schitterende Ningaloo Reef (670km). Vanaf Coral Bay is het dan nog 825km naar Port Hedland of 1410km naar Broome.

Denham
Denham is een een voormalige parelhaven en vormt het grootste plaatsje op het Peron Peninsula. Bij de beschutte zwemstranden kunt u heerlijk zwemmen, snorkenen en duiken. Denham heeft een relaxte uitstraling en is heerlijk voor natuurliefhebbers. U vindt in en om het plaatsje hier veel verschillende soorten vogels en andere dieren.

Denham staat bekend om zijn excellente vismogelijkheden en de warme zonnestralen in de winter. Het kalme water van de baai nodigt u uit voor een een boottocht of een tocht op waterski's.

Bezoek ook het dolfijnencentrum van Denham.In het Dolfijnen Informatiecentrum vindt u meer informatie over de dolfijnen en de omgeving. Deze is dagelijks geopend van 7.00 tot 16.00 uur. Geniet 's avonds van een heerlijke zeevismaaltijd in een lokaal restaurant.

Dirk Hartog Island
Dirk Hartog Island is het belangrijkste eiland van een groepje eilanden aan de westzijde van Shark Bay. Het eiland is - met 620 km² - het grootste en meest westelijke eiland van Australië.

Het dankt zijn naam aan de Nederlandse schipper Dirck Hartog van het schip de Eendracht, die op 25 oktober 1616 als tweede Europeaan op Australisch grondgebied landde (de eerste op de westkust). Voor hem werd Australië in 1606 al vanuit het noord-oosten ontdekt door de Nederlandse ontdekkingsreiziger Willem Janszoon.

Omstreeks 1800 waren de producten die het eiland voortbracht guano (vogelmest) en parels. In 1869 verleende de Australische overheid een vergunning voor het beweiden met schapen.

In 1968 besloot de overheid het eiland aan de hoogste bieder te verkopen. Sir Thomas Wardle kocht het pachtrecht en het eiland werd particulier bezit van hem en zijn vrouw Lady Wardle om te overwinteren. Toen in de jaren negentig van de 20e eeuw de wolprijs kelderde, werd toerisme de voornaamste bron van inkomsten.

Eagle Bluff
Aan de zuidzijde van het Peron Peninsula ligt Eagle Bluff, het voortplantingsgebied van de doejoengs. Eagle Bluff werd vernoemd na de zeearenden die op het rotseiland aan de kust nesten.

Francois Peron National Park
U kunt een 4WD excursie maken door het Francois Peron NP, waar de rode zandduinen een scherp contrast vormen met de verblindend witte stranden en de kristalblauwe oceaan.

Hamelin Pool
Als u zuidelijkste deel van Shark Bay heeft bereikt, nadat u van de North West Coast Highway bent afgeslagen, dan komt u eerst bij Hamelin Pool. Dit zuidelijke deel van de baai is één van slechts twee plekken op aarde waar zeestromatolieten leven. De rotskoepels, die eruit zien als de onderwaterkeien uit de film Cocoon, werden gebouwd door levende microben die 3.500 miljoen jaar geleden op aarde leefden.

Monkey Mia
Monkey Mia maakt deel uit van het Shark Bay Marine Park, een gebied dat op de Werelderfgoedlijst staat. De belangrijkste attractie is het dagelijkse voeren van wilde 'bottleneck dolphins', die daar al sinds de jaren zestig dichtbij de kust komen.

Na jaren te zijn gevoerd door de lokale vissers, zwemmen de wilde dolfijnen volledig uit vrije wil naar het strand om met de mensen te spelen. U kunt ze voeren of met ze zwemmen in het heldere, azuurblauwe water. De dolfijnen zwemmen door het kniehoog water en volgen de "Rangers" tot het tijd is om ze te voederen. De ranger kiest een aantal mensen die de dolfijnen uit de hand kunnen voederen. Meestal komen de dolfijnen in groepjes van vijf naar het strand. Op deze gebeurtenis wordt door de parkrangers zorgvuldig toezicht gehouden.

In het gebied rond Monkey Mia, dat in 1890 voor het eerst werd beschreven, waren lange tijd vissers en parelvissers actief. De herkomst van de naam is niet helemaal duidelijk. Mia is een woord van de Aboriginals, dat thuis of schuil-plaats betekent. Het woord Monkey wordt echter niet alleen in verband gebracht met een gelijknamig schip van parelvissers, dat hier in de late negentiende eeuw zou hebben geankerd, maar ook met apen die Maleisische parelvissers als huisdieren bij zich hadden, met een spreektaalwoord voor schapen en met een schoener genaamd Monkey, die in 1843 in dit gebied zou zijn geweest.

In de jaren zestig begonnen een visser en zijn vrouw een deel van hun vangst aan tuimelaars te voeren. Toen dit bekend werd, kwamen hier bezoekers naar kijken. In 1985 werd een informatiecentrum gebouwd. Drie jaar later werden met overheidssubsidie wegen, parkeerterreinen en andere voorzieningen aangelegd. In het najaar van 1990 werden de wateren nabij Monkey Mia aangewezen tot Marine Park.

Naast de dolfijnen vindt u voor de kust van Monkey Mia ook walvissen, mantarays, schildpadden, haaien en een enorme hoeveelheid vissen en een tiende van 's werelds doejoengs. Speur naar mantarays, schildpadden en haaien op Skipjack Point.

Monkey Mia wordt bedreigd als gevolg van overbevolking en toegenomen bezoekersaantallen. De dolfijnen lopen gevaar door visnetten, toegenomen scheepvaartverkeer en zoutwinning. De Australische overheid vaardigde in 2006 maatregelen uit om het aantal schepen in het gebied terug te dringen. Ook zou het voortbestaan van de toeristenattractie worden bedreigd door het feit dat de bezoekende dolfijnen "vergrijzen", al werden er in 2007 enige jongen geboren.

U kunt hier verscheidene activiteiten doen, zoals:

- Vanuit een kajak of een glasbodemboot het zeeleven van heel dichtbij bekijken
- Snorkellen of duiken in de baai
- Op een kameel rijden langs Dolphin Beach
- Tijdens een boottocht kijken naar het seizoensgebonden merken van de haaien door de parkrangers of het dagelijkse voeren van de pelikanen
- Een hengel uitgooien naar wijting, kabeljauw, snapper, makreel en tonijn
- Alles leren over 'bushtucker' met een lokale Malgana-gids
- Het bijwonen 's avonds van een lezing van een lokale bioloog, die onderzoek doet in Shark Bay
- Een zeiltocht maken door de baai bij zonsondergang

- Quadbike door de zandduinen en de bush
- Scenic Flight maken over het Peron schiereiland en de baai
- Genieten van een artesisch warmwaterbad
- Het maken van de historische 'Station Life'-wandeling op Peron Homestead
- Kajakken of kanoën over de Big Lagoon

Monkey Mia ligt ongeveer 25 km ten noordoosten van Denham (30 minuten rijden), dat zo'n 800 km noordelijk van Perth ligt. Voor toegang tot het Monkey Mia Reserve wordt een kleine bijdrage gevraagd. Monkey Mia biedt u vele accommodaties, faciliteiten en activiteiten.

Ocean Park
Dit enorme zeepark ten zuiden van Denham laat u kennis maken met de diversiteit van het zeeleven in Shark Bay. Bekijk de haaien tijdens het voeren, griezel bij de slibberige zeeslangen en bekijk de babyzeeschildpadden van dichtbij.

Shell Beach
Tussen Hamelin Pool en Denham op het Peron Peninsula ligt Shell Beach, dat bestaat uit miljarden superkleine schelpjes in plaats van zand. Het strand strekt zich over meer dan 100 kilometer uit, met schelpen die tot wel op zeven à tien meter diep liggen. Vroeger werden de schelpen verwerkt tot stenen, door ze samen te drukken.

Steep Point
Als u een 4WD terreinauto heeft, kunt u de omweg naar Steep Point - het meest westelijke punt van Australië - nemen. Dit is een geweldig uitkijkpunt voor de spectaculaire Zuytdorp Cliffs, die 170 meter boven de zee uitrijzen en zich langs de kust naar Kalbarri uitstrekken.

Van hieruit kunt u een boot naar Dirk Hartog Island nemen, waar onherbergzame zeekliffen, beschutte witte stranden en viswateren van wereldklasse te vinden zijn.

De Outback van WA
Ga op avontuur in de rijke rode aarde van de Gascoyne Murchison outback. Ontdek de nationale parken en de sneeuwwitte stranden van Esperance en de South Coast. Observeer hoe de ruwe outback in de winter en de vroege lente tot leven komt met de kleuren van wilde bloemen. Kom meer te weten over de Aboriginal-geschiedenis van Mount Augustus en de Kennedy Range. Vlucht naar de kleine, vriendelijke dorpjes van Wheatbelt en geniet van de geologische wonderen zoals Wave Rock. Ga door naar Kalgoorlie en de goudvelden en leer alles over de goudkoorts en de unieke flora and fauna. Je zult deze diverse en theatrale landschappen vanaf de sprankelende Zuidelijke Oceaan tot aan de rode aarde van de outback in Western Australia nooit meer vergeten.

Eucla National Park
Het Eucla NP ligt 1238 kilometer ten oosten van Perth, op de grens met South Australia. Het natuurpark werd in 1979 opgericht en heeft een oppervlakte van 36 km².

Bekijk het oude telegraafstation, eens het drukste regionale telegraafstation van Australië, dat langzaam maar zeker onder de duinen verdwijnt. Afhankelijk van de wind ziet u mogelijk nog een schoorsteen uit het zand steken of wellicht zelfs de gehele ruïne. Wandel naar de nu verlaten pier, die eens werd gebruikt om de pioniers per schip van voorraden te voorzien.

Gibson Desert
De Gibson Desert ligt net ten westen van de grens met het Northern Territory. Haar oppervlakte bedraagt circa 156.000 km². Een relatief klein deel in het zuiden van de woestijn is beschermd als het Gibson Desert Nature Reserve. De beruchte Gunbarrel Highway loopt hierdoor.

De Gibson Desert kreeg haar naam van de ontdekkingsreiziger Ernest Giles. Bij een poging in 1874 om vanuit de Overland Telegraph Line de westkust te bereiken, stootte hij op de Gibson Desert. Hij noemde de woestijn naar Alfred Gibson, met wie hij samen deze poging waagde en die in de woestijn verdwenen en omgekomen was.

Het rode zand, afgewisseld met enkele hoger liggende rotsachtige gebieden, is voornamelijk begroeid met woestijngras en mulga, een soort eucalyptusstruik.

De woestijn ligt geklemd tussen de Great Sandy Desert in het noorden en de Great Victoria Desert in het zuiden. Het zoute Lake Disappointment scheidt haar in het westen van de Little Sandy Desert, terwijl andere zoutmeren, waaronder het Lake Mackay, de oostelijke grens vormen.

De neerslag is relatief hoog voor een woestijngebied - meestal tussen de 200-250 ml per jaar - maar is zeer onvoorspelbaar. Onweersbuien en restanten van tropische cyclonen zijn hiervoor voor het grootste deel verantwoordelijk. De wintertemperatuur schommelt meestal tussen de 18-23 °C, terwijl de zomertemperatuur 34-42 °C kan halen.

Great Sandy Desert
De Great Sandy Desert is een woestijn in het noordoosten van WA. De woestijn heeft een oppervlak van 360,000 km², en is daarmee één van de grootste woestijnen van Australië.

Het gebied waarin de Great Sandy Desert zich uitstrekt is zeer dunbevolkt. De woestijn zelf is een plat gebied tussen de rotsachtige gebieden van de Pilbara en de Kimberley. In het zuidoosten grenst de woestijn aan de Gibson Desert en in het oosten aan de Tanami Desert.

De hoeveelheid neerslag is laag in dit gebied. Gebieden rondom de Kimberley hebben maar een gemiddelde van 300 mm per jaar. Net als in veel Australische woestijnen is de hoeveelheid neerslag zelfs naar woestijnmaatstaven niet overdreven hoog, maar toch valt in zelfs de droogste gebieden meer dan 250 mm neerslag per jaar. Bijna alle regen die hier valt komt van zware regenbuien. Deze komen op gemiddeld 20 tot 30 dagen per jaar voor.

In de zomer kan de temperatuur overdag oplopen tot 37 - 38 °C. De winters zijn er kort, en ook warm met een gemiddelde temperatuur van 25 tot 30 °C. Het zuidoostelijke deel van de Great Sandy Desert wordt doorkruist door de historische Canning Stock Route.

Great Victoria Desert (GVD)
De Great Victoria Desert is een dorre woestijnachtige ecoregio in het zuidenoosten van WA. De woestijn ligt ook in de deelstaat South Australia. Het landschap van de woestijn bestaat uit kleine zand-heuvels, grasland en zoutmeren. De woestijn is meer dan 700 kilometer breed (van west naar oost) en bedekt een gebied van 424,400 vierkante kilometer.

In 1875 was de Britse ontdekkingsreiziger Ernest Giles de eerste Europeaan die de woestijn doorkruiste. Hij vernoemde de woestijn daarna naar de toenmalige Britse koningin, Victoria van het Verenigd Koninkrijk.

De woestijn wordt bewoond door veel verschillende Aborigines, waaronder de Kogara en de Mirning. Verder staat de woestijn bekend om zijn vele reptielen. Onderzoek heeft uitgewezen dat er ruim 100 soorten leven in het gebied.

De Great Victorian Desert wordt omringd door andere woestijnen en halfwoestijnen. Ten westen van de woestijn ligt de Western Australia Mallee shrub ecoregio, ten noordwesten de Little Sandy Desert, ten noorden de Gibson Desert en de Central Ranges, ten oosten de Tirari-Sturt

Stony Desert en ten zuiden de Nullarbor Plain. Vanwege de droogte van de woestijn is er bijna geen landbouw mogelijk in het gebied. Ook is de woestijn beschermd natuurgebied.

De neerslag in de woestijn is laag, met een gemiddelde van 200 tot 250 millimeter per jaar. Grote onweersbuien komen wel veel voor (gemiddeld 15 tot 20 per jaar). In de zomer kan de temperatuur overdag oplopen tot 32 – 40 graden °C. In de winter is de max.temp. 18 tot 23 °C.

Gunbarrel Highway
De Gunbarrel Highway is een afgelegen onverharde woestijnweg in West-Australië en het Northern Territory. De weg is 1400 kilometer lang en bestaat voor het grootste gedeelte uit een '4WD Track' van mul zand. De weg loopt van Wiluna in het westen naar Yulara (via Jackie Junction en Docker River) in het oosten. Het meest oostelijke deel van de weg wordt nu de Tjukaruru Road genoemd naar de Aboriginal bevolking die in het gebied woont.

Oorspronkelijk liep de Gunbarrel Highway van Carnegie Station in West-Australië naar Victoria Downs net ten noorden van de grens tussen NT en SA. Deze route is bijna nooit gebruikt aangezien enkele stukken verlaten zijn of verboden voor toeristen.

De Gunbarrel Highway was de eerste weg die aangelegd werd ten behoeve van het militaire onderzoekscentrum Woomera. Het gebied waar de atoombom werd getest werd later Maralinga genoemd. De highway werd aangelegd onder leiding van de legendarische bushman Len Beadell, die ook verantwoordelijk was voor de aanleg van talrijke andere wegen naar afgelegen gebieden in de jaren '40 en '50.

De reis over de weg is lang en vereist een goede voorbereiding. Alleen ervaren chauffeurs met een goed uitgeruste 4WD terreinauto met voldoende brandstof en watervoorraad dienen aan dit avontuur te beginnen. De langste afstand tussen tankstations is 489 kilometer dus is het noodzakelijk om geheel zelfvoorzienend te zijn.

Nullarbor Plain
De Nullarbor Plain is een vlakte in het zuidoosten van WA. Het is een bijna boomloos gebied dat ten noorden van de Grote Australische Bocht (Great Australian Bight) ligt. Het woord Nullarbor is afgeleid van het Latijnse nullus, dat niets betekent, en arbor dat boom betekent. De naam van de Aboriginals voor deze regio is Oondiri, dat waterloos betekent. Het gebied beslaat ongeveer 200.000 km². Op het breedste punt strekt de Nullarbor Plain zich 1200 km uit van oost naar west tussen SA en WA.

Great Australian Bight
De Grote Australische Bocht is een bocht of open baai in het zuiden van Australië. De International Hydrographic Organization definieert de bocht als het deel van de Indische Oceaan tussen West Cape Howe in Western Australia tot de Zuidwestkaap op Tasmanië. In 1627 was de Nederlandse ontdekkingsreiziger Thyssen de eerste Europeaan die de bocht bezocht en in 1802 werd het gebied in kaart gebracht door Matthew Flinders.

De kust van de Grote Australische Bocht kenmerkt zich door de hoge kliffen, kleine strandjes en rotsplaten. Tijdens de wintermaanden kan het er zeer onstuimig zijn.

Route: Perth – Ceduna (2.000 km/6 dagen)
Verbreed uw horizon op de Eyre Highway door de uitgestrekte, boomvrije en betoverende Nullarbor Plain. U kunt deze tocht maken als u van Melbourne, Adelaide of Perth komt en van het westen naar het oosten of andersom over de snelweg rijdt. Welke richting u ook kiest, u zult versteld staan van de enorme landschappen. Zie hoe de boomheuvels overgaan in platte, met blauwbos bezaaide plateaus, waar u grote groepen kangoeroes langs de weg ziet springen. Bezoek uitgestrekte veestations, historische hofstedes en afgelegen spoorwegposten. Zie zeldzame vogels van dichtbij in Eyre, speur naar de zuidelijke gladde dolfijn vanaf de ruige Bunda Cliffs en vis in Fowlers Bay. Overnacht in een van de motels of kampeerplaatsen die overal langs de weg te vinden zijn. Hoewel dit een afgesloten weg is, loopt hij door afgelegen gebieden en moet je je grondig voorbereiden. U heeft een 4WD terreinauto nodig als u onderweg deze route wilt verlaten.

Dag 1 - Van Norseman naar Balladonia
De South-West, Beaches en Goldfields Drive brengen u van Perth naar Norseman, waar de tocht begint. Bekijk de levensechte monumenten voor de vroegere kameeltreinen voordat je over de Eyre Highway naar het oosten rijdt. Rijd door de bossen van de Dundas Nature Reserve en beklim de schilderachtige granieten heuvels van Fraser Range, die worden omringd door 's werelds grootste eucalyptusbos. Wandel door de torenhoge blackbutts, zalmgombomen en groene gimlets, om maar enkele van de 20 soorten eucalyptusbomen te noemen.

Zie hoe de piek van Mt Pleasant over het bos uitrijst, bezoek het schaapstation Fraser Range en speur naar vogels, kamelen en wilde bloemen tijdens een bushwalk. Rijd naar Newman Rocks voor prachtige uitzichten over het bos, het gebergte en de open vlakten. Dit is ook een goede plek om te picknicken. Iets verderop ligt Balladonia, waar delen van het Amerikaanse Skylab-ruimtestation in 1979 op aarde neerstortten. Breng de nacht door in een motel of op een van de kampeerplaatsen in de buurt.

Dag 2 - Van Balladonia naar Caiguna
Rijd met uw 4WD noordwaarts naar Rawlinna, een afgelegen spoorwegstation waar twee keer per jaar de Indian-Pacific trein aankwam. Leer hoe u schapen bijeendrijft op de enorme schapenboerderij of kijk toe hoe in half april lokale schapenfokkers hun paard- en stierrijkunsten laten zien op de jaarlijkse Nullarbor Muster. Vanuit Balladonia leidt een andere onverharde weg u 200 km naar het zuiden, naar de witte stranden en granieten uitsteeksels van het Cape Arid National Park.

Vanaf Balladonia gaat u verder naar het oosten en komt u langs Afghan Rocks, vernoemd naar de kameeldrijver die door uitgedroogde reizigers werd doodgeschoten omdat hij zich in een onvervuilde waterpoel waste. Bekijk zijn graf voordat je verder rijdt naar Balladonia Homestead, gebouwd in 1889, dat nu onderdak biedt aan een kunstgalerie waar de geschiedenis van de regio te zien is. Daarbij komt u over de Ninety Mile Straight, die met zijn 147 km 's werelds langste rechte stuk weg is. De weg eindigt in Caiguna, waar u in een herberg, motel of op een kampeerplaats kunt overnachten.

Dag 3 - Van Caiguna naar Madura
Bekijk het Caiguna 'blowhole' voordat u over de weg naar het Nuytsland Nature Reserve slingert, waar je met uw 4WD terreinauto een serie kleine grotten en ingestorte spelonken, bekend als de Dolines, kunt bezoeken. Bekijk Dead Dog Cave, waar de gemummificeerde overblijfselen van een Tasmaanse tijger zijn gevonden. Volg de geologisch unieke karstformaties van Cocklebiddy Cave, waar zich een van 's werelds langste onderwaterdoorgangen bevindt. Echt ervaren grotduikers kunnen in de doorgang duiken, maar u heeft wel een vergunning nodig en u moet uw eigen uitrusting meebrengen.

Vogelkijkers kunnen de 50 km lange omweg in zuidwestelijke richting naar Eyre Bird Observatory volgen, waar zo'n 230 soorten vogels, vele zeldzaam en bedreigd, te vinden zijn. U heeft een 4WD nodig of u moet vooraf bellen om te worden opgehaald.

Het is 74 km van Caiguna naar Madura, waar robuuste paarden, bekend als 'Walers' voor het Indische leger werden gefokt. Vandaag de dag grazen er voornamelijk schapen in Madura, waar je in een motel kunt overnachten en even kunt bijkomen.

Dag 4 - Van Madura naar WA/SA Border Village
Vanaf Madura strekt de door heuvels geflankeerde weg zich 116 km lang zonder onderbreking tot aan de horizon uit naar Mundrabilla. Sla eten en brandstof in voordat u terugklimt naar de top van het Hampton Tableland naar Eucla, waar u in het Eucla National Park de fascinerende, steeds verschuivende zandduinen kunt bewonderen.

Bezoek het kleine museum en geniet op de top van de helling van de uitzichten over Eucla en de kustlijn. Een ander pad loopt noordwaarts van Eucla naar Forrest, waar de zes huisjes die ooit door het personeel van het Bureau of Meteorology werden gebruikt nog steeds aanwezig zijn. Vanaf Eucla is het nog eens 12 km langs de weg over de grens met South Australia naar Border Village en in een hele nieuwe tijdzone.

Dag 5 - Van WA/SA border village naar Nullarbor Roadhouse
Ga een onherbergzaam 4WD-avontuur over de oude weg aan, die bijna 200 km evenwijdig aan de nieuwe Eyre Highway ligt. Houd er rekening mee dat deze route soms kan overstromen, dus bereid u goed voor. Volg anders de Eyre Highway door het Nullarbor National Park, langs de ongelooflijk steile Bunda Cliffs. Bewonder vanaf een van de vijf aangegeven uitkijkpunten hoe de zuidelijke rand van Australië op een dramatische manier in zee stort. Wees wel voorzichtig als u over de kalkstenen kliftoppen loopt. Van hieruit loopt de weg door het klassieke Nullarbor Plain gebied, zonder bomen en schijnbaar zonder einde.

Als u dieper in dit hypnotische landschap wilt doordringen, neemt u de 100 km lange noordelijke omweg naar Cook, een geïsoleerde buitenpost van de Trans-Australia Railway. De Indian-Pacific trein dendert hier twee keer per week doorheen. Ontmoet de families die aan de spoorweg werken voordat je weer naar de Eyre Highway en Nullarbor Roadhouse terugkeert.

Dag 6 - Van Nullarbor Roadhouse naar Ceduna
Van hier tot aan Nundroo reist u door Yalata Aboriginalland en heeft u een vergunning nodig als u de snelweg wilt verlaten (verkrijgbaar bij het White Well rangerstation), als u onderweg bent naar het zuiden voor een uitstap naar Head of Bight. Kijk vanaf de omhoogrijzende Bunda Cliffs of u de zuidelijke gladde dolfijn kunt vinden, die hier tussen mei en oktober in de beschermde wateren paart en jongen krijgt.

Terug op de snelweg kunt u in Yalata Roadhouse door Aboriginalkunst snuffelen en rijdt u verder naar de volgende overnachtingsplaats in Nundroo, waar u zuidwaarts kunt rijden voor de pittoreske vishaven Fowlers Bay. Bekijk de walvissen vanaf de ruige zeekliffen, wandel over de zandduinen en witte stranden en speur naar de wilde dieren in het Fowlers Bay Conservation Park. Keer terug naar de snelweg en rijd door in de richting van Penong, waar u windmolens kunt bekijken en op de golven van wereldklasse in Cactus Beach kunt surfen. Proef de smakelijke oesters in Denial Bay op weg naar Ceduna, op de zandrondingen van Murat Bay. Van hieruit kun je terugvliegen naar Adelaide of aan een extra autorit van bijna 800 km beginnen naar Adelaide.

Trans-Australian Railway
De Trans-Australian Railway is de spoorlijn tussen Port Augusta (SA) en Kalgoorlie (WA). De Trans-Australian Railway doorkruist de Nullarbor Plain en bevat het langste spoortraject zonder bochten ter wereld.

In 1901 verenigden de zes Australische kolonies zich tot de Commonwealth of Australia. In die tijd was Perth gescheiden van de rest van Australië door duizenden kilometers woestijn. De enige verbinding met de rest van het land bestond uit scheepvaartverbindingen via de Grote Australische Bocht, een zee berucht vanwege de zware zeegang.

Een van de beweegredenen van Western Australia om zich bij de federatie aan te sluiten was de belofte dat uit federale gelden een spoorverbinding tussen WA en de rest van het continent zou worden aangelegd. Tussen 1907 en 1909 vonden trajectverkenningen plaats. In september 1912 werd begonnen met de aanleg van de lijn in Port Augusta. De lijn werd in de spoorbreedte van 1435 mm aangelegd (normaal-spoor), terwijl de aansluitende spoorlijnen nog als smal-spoorlijn waren aangelegd. Pas in 1970 was het hele oost-west traject door Australië in normaalspoor uitgevoerd. In 1917 was de lijn voltooid. Langs het traject was geen water voorhanden, noch voor de stoomlocomotieven, noch voor de passagiers. In de tijd van de stoomtractie bestond daarom de helft van de lading uit water voor de stoom-locomotief.

De Trans-Australian Railway is 1693 kilometer lang en loopt vanaf Port Augusta via Tarcoola naar de goudstad Kalgoorlie. Tussen Watson (SA) en Nurina (WA) bevat het traject geen enkele bocht. Dit traject van 497 kilometer is het langste traject zonder bocht ter wereld.

Het noorden van WA
In het noordwesten van het Australische continent vindt u de Hamersley en Kimberley Ranges, met unieke en eigenzinnige landschappen. Beide zijn oeroud - gedurende miljoenen jaren zijn de rotsen zo verweerd dat deze steenkoepels, plateau's en gorges (kloven) konden ontstaan. Het is een van de interessantste en bovendien meest afgelegen gebieden die u in Australië kunt bedenken.

Broome
Broome, het stadje van de parelvissers, ligt aan de afgelegen noordwestkust van Australië. Broome telt ongeveer 11.500 inwoners en ligt ruim 2300 km van Perth en ruim 1800 km van Darwin. Het aangename klimaat, de hagelwitte stranden en het turquoise water, maken Broome een geliefde bestemming.

Broome is vernoemd naar de toenmalige gouverneur van West-Australië, Frederick Broome. Broome heeft zijn bestaan te danken aan de grote hoeveelheid parelschelpen die hier voor de kust werden gevonden. In het begin van de 20e eeuw was Broome zelfs hèt centrum van parelvisserij. Door de crisis van 1929 en de opkomst van gekweekte en namaak-parels raakte Broome in verval.

Op 3 maart 1942 voerden negen Japanse gevechtsvliegtuigen een luchtaanval uit op 16 vliegboten in de baai van Broome. Aan boord van de vliegboten bevonden zich nog de vanuit Java geëvacueerde vluchtelingen, voor-namelijk Nederlandse burgers en militairen. De vliegboten werden in brand geschoten en slechts enkelen wisten zich te redden. 64 Nederlanders kwamen hierbij om het leven. Slechts 25 van hen konden worden begraven in de erehof van de begraafplaats Karrakatta, bij Perth.

Deze snelgroeiende stad laat u weer even proeven van het stadsleven, na de ruige weg door de outback. 5km ten noorden van het stadscentrum ligt Cable Beach. Bij dit 22 km lange strand kwam de telegraaf kabel aan land die Australië met Engeland verbond.

Bekijk de 130 miljoen jaar oude dinusaurus voetafdrukken, die in de rots op Gantheaume Point bewaard zijn gebleven. De onherbergzame rotsen en de azuurblauwe wateren liggen op slechts 6 km van Broome. U kunt ze bij eb vanaf het rif zien of de pleisterafdruk aan de top van de klif bekijken.

Voor meer natuurwonderen mag u de "Staircase to the Moon" niet missen. Dit is een spectaculaire, zilverkleurige illusie die ontstaat als een opkomende volle maan in de getijdevlakte van Roebuck Bay wordt weerspiegeld. Broome viert het fenomeen – dat zich drie avonden per maand voordoet tussen maart en oktober - met livemuziek en markten op Town Beach.

Nog steeds is de parelcultuur belangrijk in dit gebied. In 1880 kwamen voornamelijk uit Japan parelvissers over en al snel kreeg Broome een multicultureel tintje dat het nu nog steeds heeft. De meeste witte parels die wereldwijd worden verkocht komen uit Broome. 20km ten noordoosten van de stad liggen verscheidene parelfarms langs de kust, die u kunt bezoeken.

Broome is een oase met prachtige brede zandstranden in het desolate gebied van de Kimberley. In het droge seizoen

- tussen mei en november - wordt het stadje overspoeld door toeristen. De stad zelf biedt een interessante mengeling van koloniale en aziatische architectuur. Wandel door Chinatown, ooit het bruisende centrum van parelschelpen, biljartcafés, huizen van vermaak, opiumhuizen en bordelen. De beste toonzalen met parels, winkels en cafés bieden nu geweldige winkelgelegenheden

Leer in het lokale parelmuseum meer over de vroege Japanse, Filippijnse en Maleise parelduikers die hier in drommen aankwamen. Bekijk de grafstenen die gewijd zijn aan 900 Aziatische parelduikers op de Japanese Cemetery. Of voel de dramatiek en de hoge zeeën van de vroege pareldagen terwijl u op een parellogger door de baai vaart.

Een belangrijke bron van bestaan is tegenwoordig het toerisme. De belangrijkste reden om Broome aan te doen is om vanhieruit de majestueuze Kimberley-bergketen te bezoeken, die zich tussen Broome en Darwin uitstrekt. Vermaard is vooral de Gibb River Road, die alleen tussen april en november en per 4-WD terreinauto te berijden is.

Broome heeft en vliegveld met vluchten naar alle delen van Australië. In Broome vindt u ook winkels en tankstations om uw voorraad aan te vullen als u onderweg bent langs de noordwestkust. Maar Broome is ook een aangename rustplek, het heeft door de immer waaiende lichte zeebries een aangenaam klimaat.

Buccaneer Archipel

250 km noordoostelijk van Broome ligt Cockatoo Island, een afgelegen eiland in de Buccaneer Archipel met een schitterende natuur en interessante Aboriginal stammen. Het contrast van de hagelwitte stranden, de knalrode rotsen met de diepblauwe oceaan doen soms pijn aan de ogen. Op de eilanden van de Buccaneer Archipel leven Aborigines op nog zeer oorspronkelijke wijze, want de tijd lijkt in deze afgelegen streek stil te staan.

Cape Leveque

Een reeks verlaten stranden en kobaltblauw water kenmerken dit bijzondere schiereiland ten noorden van Broome. Bij Cape Leveque kunt u op lange verlaten witte stranden langs rotsige rode kliffen wandelen. U kunt zwemmen, snorkelen, vissen, modderkrabben vangen of zelfs overnachten in de openlucht.

Kooljaman is het Aboriginal woord voor Cape Leveque, de noordelijkste punt van het Dampier Peninsula. U wordt hier door de Aboriginal gemeenschap uitgenodigd om hun levensstijl en traditionele vismethoden te ervaren.

U overnacht hier in het Aboriginal 'Wilderness Camp' van Kooljaman. Slaap in safaristijl of in paperbark-hutjes en ga de volgende ochtend naar het strand om te snorkelen, een wandeling langs het rif te maken en met een lokale Aboriginalgids de oude missieruïnes te verkennen.

Beagle Bay is het thuis van de Sacred Heart Church, die hier in 1917 door Pallotine-monikken en Aboriginals gebouwd werd, helemaal tot aan het altaar van paarlemoer.

Middle Lagoon wordt tot één van de mooiste afgelegen stranden van Australië gerekend. Kampeer, huur een boot of ga op zoek naar modderkrabben met een lokale gids vanaf Lombadina. Verblijf in de afgelegen plaatsen Mudnunn, Chile Creek en La Djardarr Ba.

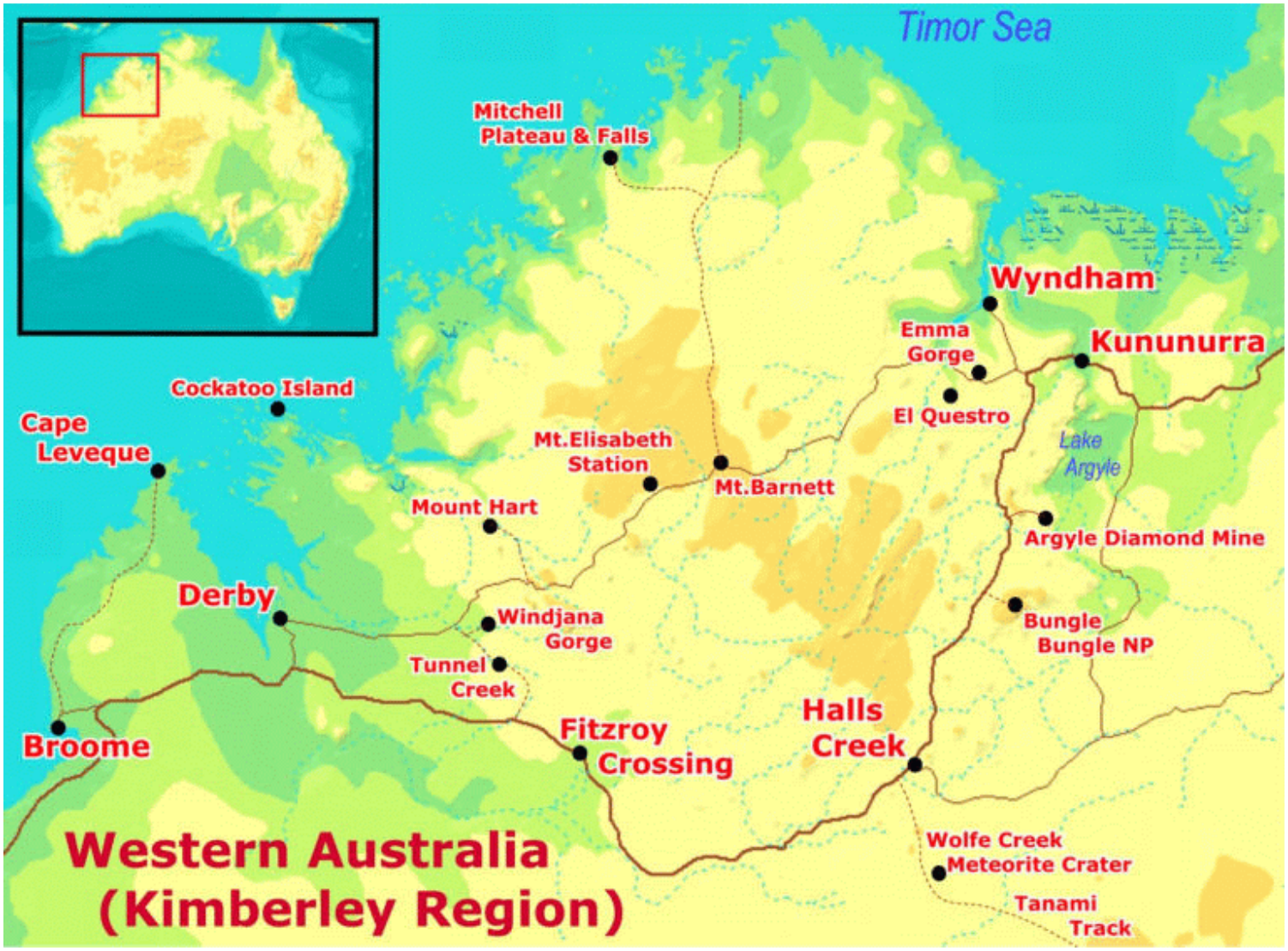

Het gebied is een bezoek meer dan waard, zowel vanwege de prachtige natuur als vanwege de interessante Aboriginal cultuur waarmee u hier kunt kennismaken. Tussen juli en oktober kunt worden de wateren rondom Cape Lévêque bezocht door bultrugwalvissen, die u vanaf de kliffen kunt spotten.

Roebuck Bay
Tussen september en april elk jaar ziet u bij Roebuck Bay tienduizenden trekvogels, die vanuit Siberië zijn aangekomen. In dit gebied leeft ongeveer 40 procent van het totaal aantal vogelsoorten van Australië en u kunt een aantal van die soorten 'spotten' tijdens een wandeling over het strand, mangroven, wadden, tropische bossen en weides. Bij Roebuck Bay is daartoe het Broome Bird Observatory gesticht, waar u uitleg kunt krijgen over de vogels.

Andere fantastische plekken in de buurt van Broome van waaruit u vogels kunt bekijken, zijn: Entrance Point en Deepwater Jetty, de golfbaan en renbanen van Broome, de mangroven van de stad en Barred Creek en Willie Creek. Zelfs als u geen enthousiaste vogelobservator bent, zul je genieten van het enorme gekwetter en vogelgezang.

Christmas Island
Christmas Island ligt in de Indische Oceaan, ten noordwesten van WA en slechts 350 km ten zuiden van Java. Het eiland heeft een oppervlak van 135 km². Er wonen meer dan 1400 mensen, waarvan de meerderheid in de hoofdstad Flying Fish Cove. De bevolkingssamenstelling is: 70% overzeese Chinezen (grotendeels Kantoneessprekend), 20% Europeanen en 10% autochtone Maleisiërs. Engels is de officiële taal, maar er wordt ook Kantonees en Maleis gesproken. De belangrijkste godsdiensten op het eiland zijn het boeddhisme (75%), het christendom (12%) en de islam (10%).

Het eiland is vooral bekend door de grote hoeveelheid rode krabben die er leven. De jaarlijkse trek van deze krabben is in vele natuurdocumentaires vastgelegd. Er komen een aantal endemische zoogdieren voor, zoals de rat en de spitsmuis. Er zijn ook endemische ondersoorten van de vleermuizen.

Derby
Derby - gelegen aan de King Sound - vormt de westelijke toegangspoort tot het Kimberley Plateau. Dit is een zeer oud gebergte met veel vreemd-soortige rotsformaties, gorges en met een unieke flora en fauna. Het kleine stadje ligt aan het westelijke uiteinde van de Gibb River Road, waaraan de meeste kloven en raffijnen van de Kimberley's liggen, zoals Widnjana Gorge.

Derby ligt 220 km oostelijk van Broome. Bij Derby is een post van de Flying Doctors gevestigd. In Derby vindt u enkele hotels, winkels, tankstations en een camping.

U ziet u een groot aantal Baobab bomen groeien in de omgeving. Deze bomen hebben een vreemd uiterlijk en een enorme omtrek bij de stam.

Leer meer over de Aboriginalleider en de bandiet Jandamurra op het Pigeon Heritage Trail en ontdek de kunst van het Mowanjum Aboriginal-volk. De 1500 jaar oude Boab Prison Tree, met een omtrek van meer dan 14 meter, mag u zeker niet missen. Vanaf Derby kunt u een boot nemen of naar de eilanden van Buccaneer Archipelago vliegen.

Boab Prison Tree
De Boab Prison Tree ligt net ten zuiden van Derby. Deze grote holle baobab was in de jaren negentig van de negentiende eeuw gebruikt als tijdelijke gevangenis voor Aborigines, op weg naar de gevangenis in Derby. Tegenwoordig is, om vandalisme tegen te gaan, een hek om de boom geplaatst.

Gibb River Road (GRR)
De Gibb River Road, ook wel de "Beef Road" genoemd, is een onverharde route die vanuit Derby naar Wyndham en Kununurra loopt. Het volgen van deze route is één van de manieren om de Kimberley's te verkennen, de totale route bedraagt ongeveer 667 km. U kan een kopie van de "The Gibb River and Kalumburu Road" oppikken bij het toeristenbureau van Broome, Derby of Kununurra. De weg heeft meestal weinig verkeer, alhoewel hij als '4WD Track' bij toeristen steeds populairder wordt. De wegconditie van de Gibb River Road kan sterk variëren, afhankelijk van wanneer de weg voor het laatst gegrade (vlakgemaakt) is. Naarmate er in de tussentijd Road Trains overheen gereden zijn en regens zijn gevallen, zal de weg in steeds slechtere conditie verkeren.

Rijd met een 4WD terreinauto over de 660 km lange Gibb River Road van Derby (in het westen) tot Kununurra (in het oosten), en geniet onderweg van wat de Kimberley's te bieden hebben. Hoogtepunten langs de route zijn de Windjana Gorge, Tunnel Creek, Lennard Gorge, Bell Gorge, Manning Gorge, Jack's Waterhole, Drysdale River, Emma Gorge en El Questro. Er zijn maar een beperkt aantal overnachtingsmogelijkheden onderweg, zoals bij Mount Hart, Mt. Elizabeth Station, Drysdale Station, Ellenbrae Station Homestead en Emma Gorge / El Questro.

Ongeveer halverwege, bij Mount Barnett, vindt u het enige 'Roadhouse' met winkel en tankstation langs de route. Hier ligt ook de aftakking naar het noorden, waarover u het Mitchell Plateau en het afgelegen plaatsje Kulumburu kunt bereiken.

Onderweg dient u een paar rivieren en kreekjes over te steken. Deze staan soms onder water, zodat u uiterst voorzichtig moet zijn bij het door het water rijden.

In de Kimberley's kunt u bij diverse locaties op de rivier kanoën, een bushwalk maken en naar vogels kijken. Aan de oostzijde van de GRR kunt u stoppen voor een duik in de rivier en een kop thee bij het roadhouse bij Durack River Crossing. Bij Jack's Waterhole kunt u goed naar barramundi vissen. Ook komt u onderweg langs de GRR diverse lookouts tegen.

Bell Gorge
Vanaf de westzijde langs de GRR is pittoreske Bell Gorge de 3e Gorge die u tegenkomt. Na de afslag volgt u een tijdje de onverharde zijweg totdat u de parkeerplaats bereikt. De Gorge zelf bereikt u via een korte wandeling langs Bell Creek, waarbij u een gladde oversteek moet maken door de kreek. Bekijk hoe het water 100 meter trapsgewijs omlaag valt over perfecte U-vormige kliffen naar een diepe poel, die perfect is om een duik in te nemen.

U kunt kamperen in Silent Grove, ongeveer 20 kilometer verderop, of op de populaire bushkampeerplaats langs de Bells Creek, 11 kilometer verderop. Zorg dat u uw plekje vroeg veiligstelt! Als u niet wilt kamperen, kunt u verder naar het noorden in een eenvoudige bed & breakfast bij Mount Hart Homestead overnachten. Van daaruit kunt u een bushwalk maken en in het Leopold Range Conservation Park op - met schroefpalmen omzoomde - waterwegen kanoën.

Drysdale River National Park
Het Drysdale River NP ligt 2168 kilometer ten noordoosten van Perth. Het afgelegen park heeft een oppervlakte van 4483 km² en is in 1974 opgericht. Bezoekers zijn geheel op zichzelf aangewezen. In het park is een grote verscheidenheid aan flora en fauna te vinden en wetenschappers ontdekken nog steeds nieuwe soorten. Het

Drysdale River NP ligt midden in de Kimberley's, nabij Mount Barnett en de afslag van de GRR naar het Mitchell Plateau en Kulumburu.

El Questro Wilderness Area
El Questro is gelegen aan de oostelijke rand van de Kimberley regio, en strekt zich ongeveer 80 km uit tot in het hart van deze regio. De Chamberlain Gorge, die in dit gebied ligt, is vanaf het westen gezien de op één na laatste Gorge langs de GRR. Met vier grote riviersystemen zult u in dit park zeker vele dieren, vogels en vissen in de rivieren, zoetwaterbronnen en zoutwatermonden tegenkomen.

In het "El Questro Wilderness Park" kan u kennis maken met het leven op een 'working cattle ranch' in deze woeste en afgelegen streek. De boerderijen in de Kimberley's zijn inmens groot, El Questro is ongeveer één miljoen acre groot. U kan er o.a. zwemmen, vissen, paard- en kameel rijden, helikoptertochtjes en 4WD tochten door "the bush" maken. U kunt er ook overnachten en het heeft een goed restaurant, bar en zwembad. De accommodatie varieert van luxe homestead-kamers tot kampeerplaatsen in de bush.

Maak een boottocht in de Chamberlain Gorge, langs omhoogrijzende steile wanden, tropische vegetatie en Wandjina-rotskunst. Wandel door dichtbegroeide bossen met Livingstonia-palmen naar de thermaalbronnen van Zebedee Springs. Bekijk vanaf de randen de enorme kuddes grazend vee. Trek met een El Questro-ranger te paard door de omgeving. U ziet vele verschillende wilde dieren in de Kimberley, waaronder wilde paarden, wilde ezels, trappen, kraaghagedissen, varanen, zeearenden, brolga's, jabiroes en veelkleurige papegaaien.

Emma Gorge
Emma Gorge is vanaf het westen gezien de laatste Gorge langs de GRR. In het park ziet u bomen vol vlinders en wijnranken en een enorm turquoise waterput. Na een wandeling van een uur naar het ravijn beloont u zichzelf met een duik in het water of een heerlijke massage onder de permanente druppelwatervallen in het Gorge Resort. Dit resort ligt verscholen tussen de palmen en schroefpalmen en vormt een geweldige plek om te ontspannen voordat uw avontuur aan de Gibb River Road tot een einde komt.

Galvans Gorge
De hoefijzervormige Galvans Gorge is de meest toegankelijke Gorge aan de GRR. De Gorge is vanaf het westen gezien langs de GRR de 4e Gorge, gelegen net ten oosten van Mount Hart. U kunt bij de Galvans Gorge zwemmen en aan een touw zwaaiend in het water springen. U kunt ook onder de waterval gaan zitten en omhoog kijken naar de boabbomen, die zich aan de rotswand erboven vastklemt hebben.

Kalumburu
Reis naar de afgelegen Aboriginalplaats Kalumburu, waar je kunt overnachten. Vis vanaf het rif en op de rivieren en kampeer op het strand in Honeymoon Bay en McGowan Island.

Lennard Gorge
Lennard Gorge is één van de minder bekende en bezochte kloven en ravijnen. De Lennard Gorge is vanaf het westen gezien de 2e Gorge langs de GRR. Volg het wandelpad aan het einde van de onverharde zijweg naar een richel, vanwaaruit u een dramatisch uitzicht heeft over het ravijn en de watervallen.

Manning Gorge
Manning Gorge is vanaf het westen gezien de 5e en meest centraal gelegen Gorge langs de GRR. Maak een wandeling vanaf de camping in Mt Barnett, dat naast de rustige poelen van Lower Manning Gorge ligt. Van hieruit loopt een wandelpad langs wanden met Aboriginalrotskunst naar de spectaculaire waterval en poel van de Upper Manning Gorge. Maak de wandeling zelf of sluit u aan bij een groep onder leiding van een gids tijdens een tocht op de rivier. Als u daar bent aangekomen, kunt u zwemmen, vissen of gewoon vanaf de rotsen van het landschap genieten. De watervallen zijn op hun best tussen mei en juli.

Mitchell River National Park
Voor een echt ruig avontuur gaat u op zoek naar de Aboriginal-rotskunst en de inheemse vegetatie in het Mitchell River NP. Dit natuurpark wordt voor het grootste gevormd door het Michell Plateau, in het noorden van de Kimberley's. Het Mitchell River NP heeft een oppervlakte van 115.300 hectare. In het park ligt het Drysdale River Station, een oude boerderij, die nu onderdak biedt aan toeristen in safaritenten en comfortabele hutten met eetgelegenheid en bar.

Vanuit Drysdale River Station kunt u de spectaculaire Mitchell Falls, Surveyors Pool en de Mitchell en King Edward River verkennen. Wandel door bossen met grijze en witte gombomen, bekijk de vele verschillende wilde dieren van dichtbij en verken de Aboriginalgeschiedenis.

Als u buiten het park verblijft, kunt u te voet het Mitchell Plateau overtrekken naar de majestueuze Mitchell Falls, een serie van vier watervallen die over rotslagen in een diep meer vallen.

Maak vanaf Drysdale River Station een 'Scenic Flight' over Mitchell Falls, Merten Falls en het uitgestrekte Mitchell Plateau. U ziet onderweg ook de Prince Regent River en de magnifieke kustlijn.

Tunnel Creek
Het Tunnel Creek NP ligt aan een onverharde zijweg van de GRR, halverwege Windjana en Quanbun Butte (aan de Great Northern Highway, 42 km westelijk van Fitzroy River). Deze zijweg is meestal in slechtere conditie dan de GRR zelf. U kunt alleen met een 4WD terreinauto vanaf Windjana naar Tunnel Creek rijden. Zie voor verdere informatie de subparagraaf "Tunnel Creek" bij de Great Northern Highway.

Windjana Gorge
Een bijzondere plek in de Kimberleys is Windjana Gorge. Het is een archeologisch paradijs, nergens ter wereld werden zoveel fossielen gevonden als hier. Ook het groot aantal Aboriginal rotstekeningen maken een bezoek meer dan de moeite waard.

Deze 3,5 kilometer lange kloof in de Napier Range wordt doorsneden door de Lennard River. In het natte seizoen staat de rivier hoog en vult de vallei. Maar in het droge seizoen blijven er hooguit wat waterpoelen omringd door struiken en bomen over. Hier ziet u veel verschillende vogels en honderden zoetwaterkrokodillen, die lekker in de buurt van de waterpoelen liggen te zonnebaden.

De kloof ligt 145 km oostelijk van Derby en 150 km noordelijk van Fitzroy Crossing. Het is vanaf het westen gezien de 1e Gorge langs de GRR. De 7 km (heen en terug) lange Gorge Walk gaat door de volledige kloof en volgt de Lennard River.

Great Northern Highway (Broome-Kununurra)
De Great Northern Highway is een van de belangrijkste wegen in Western Australië en verbindt Perth met de noordelijkste havenstad Wyndham (net oostelijk van de Kimberley's). De weg heeft een lengte van 3204 kilometer waarvan 3144 kilometer deel uitmaakt van de National Highway. Behalve een paar bruggen in de regio Kimberley is het grootste gedeelte uitgevoerd als een tweebaansweg.

De Great Northern Highway is de langste highway in Australië en vormt zelfs op sommige delen de meest afgelegen geasfalteerde weg ter wereld. Langs de weg kunt u soms honderden kilometers moeten rijden zonder tankstation of 'roadhouse' tegen te komen. In economisch opzicht is het de toegangsweg tot de grondstofrijke gebieden, zoals de regio's Pilbara en Kimberley. In deze gebieden zijn industrieën, landbouw en toerisme grotendeels van deze weg afhankelijk.

In de Kimberly biedt de weg toegang tot natuurgebieden als het Purnululu NP (Bungle Bungle), Wolfe Creek NP, Geiki Gorge NP en de Gibb River Road. Langs het noordelijk deel van de weg, van Broome naar Kununurra, voert de weg langs de zuidelijke flank van de Kimberleys. Hier liggen de plaatsjes Halls Creek en Fitzroy Crossing. De Great Northern Highway vormt een alternatieve route voor als de Gibb River Road, bijvoorbeeld vanwege regens, gesloten is.

Bungle Bungle National Park
Halverwege Halls Creek en Kununurra ligt het Bungle Bungle NP (officieele naam: Purnululu NP. Het natuurpark werd in 1987 gesticht en heeft een oppervlakte van 640 km². In 2003 werd het natuurpark op de Werelderfgoedlijst geplaatst.

De Bungle Bungle Range vormde vroeger een plateau, dat zo'n 200 meter hoger lag dan de huidige vloer van de Ord River Valley. Door erosie zijn er ravijnen en valleien ontstaan, maar ook een doolhof van oranje met zwarte, horizontale gestreepte koepelvormige bergen. De meeste zijn meer dan 100 meter hoog en ogen als enorme bijenkorven.

Het gebied wordt bewoond door de Kija- en Jaru Aborigines, die met de parkbeheerders meewerken om het cultureel toerisme te bevorderen. De 55 km lange toegangsweg naar het park is alleen voor 4WD terreinauto's berijdbaar. Er is een camping vanwaaruit u prachtige wandelingen kan maken naar de vreemde rotsformaties met namen als Echidna Chasm en Cathedral Gorge.

Fitzroy Crossing
Fitzroy Crossing ligt aan de Great Northern Highway, die zuidelijk om de Kimberley's heenloopt. Het plaatsje ligt 1820 km ten noordoosten van Perth en 440 km ten oosten van Broome. Fitzroy Crossing vormt de uitvalsbasis voor een bezoek aan het Geiki Gorge NP. Het plaatsje ligt aan de Fitzroy River, op de plek waar de highway de rivier kruist. In het plaatsje vindt u hotels, winkels, resaurants, een tankstation en een camping.

Geikie Gorge National Park
Het Geikie Gorge NP ligt 20 km ten oosten van het plaatsje Fitzroy Crossing. Het park heeft een oppervlakte van 31,36 km² en is in 1967 opgericht. De rijke flora en fauna in de Gorge zijn heel bijzonder. Een boottocht over de rivier is de beste manier om de Gorge te bezoeken.

Geikie Gorge maakt deel uit van een 350 miljoen jaar oud rif; het maakte ooit deel uit van de Indische Oceaan. De 14 km lange Geikie Gorge met zijn 30 meter hoge kalkstenen rotswanden, werd gecreëerd door de Fitzroy River. De rotswanden hebben een rode kleur gekregen door de oxidatie van ijzer in het gesteente. Geikie Gorge is één van de weinige plaatsen ter wereld waar zaagvissen, pijlstaartroggen, barracuda's, mosselen en garnaalsoorten zich na het terugtrekken van de oceaan hebben aangepast aan het zoete water.

Het natuurpark is genoemd naar Sir Archibald Geikie, toen het park in 1883 een naam kreeg. Sir Archibald heeft het park zelf nooit bezocht en om die reden hopen de traditionele bewoners, de Bunaba Aboriginals, dat het park bekend zal worden onder de echte naam Darngku.

De kloof is gevormd door de Fitzroy River. Het niveau van de rivier kan in het regenseizoen stijgen tot 16,5 meter boven het normale niveau. Het hoge peil is duidelijk op de wanden van de kloof zichtbaar door de schurende werking van het water op de witte kalksteen.

Halls Creek
De Great Northern Highway loopt evenwijdig aan de zuidkant van de Kimberley en brengt u naar het nieuwe dorp "Halls Creek"'. Halls Creek was in 1885 het decor voor de eerste goudkoorts in Western Australia. Vlakbij ligt de "China Wall", een rotswand van kwarts.

In Halls Creek vindt u hotels, winkels, restaurants, tankstations en een camping aanwezig zijn. Halls Creek is de uitvalsbasis voor een bezoek aan de Wolfe Creek Meteorite Crater (148 km zuidelijk).

Kununurra
Aan de oostzijde van de Kimberleys ligt het plaatsje Kununurra. Vanaf hier is het nog 500 km naar Katherine Gorge en 820 km naar Darwin (beide in het NT). De naam Kununurra betekent in de taal van de lokale Aboriginals 'ontmoeting van de grote wateren'.

Kununurra werd gesticht in 1960 ten behoeve van de werkers aan de Argyle Dam. Door de aanleg van een stuwdam in de Ord River is een enorm stuwmeer ontstaan ten zuiden van Kununurra, het Lake Argyle. Het overtollige moesonwater kan zo gebruikt worden voor irrigatie. Op het meer worden dagelijks boottochtjes georganiseerd, zoals door Ord River Cruises. Tijdens de boottocht op het Lake Argyle ziet u langs de oevers zoetwaterkrokodillen, wallaby's, moerasvogels en dramatische kliffen.

Kununurra heeft een bevolking van 6.000 inwoners en vormt de noordelijk toegangspoort tot de Kimberley's. Het is een moderne snelgroeiende stad, met hotels, winkels, restaurants, tankstations en een camping. In de stad kunt u bij verscheidene kunstgalerieën Aboriginalkunst kopen uit de streek. Vanuit Kununurra kunnen vluchtsafari's worden gemaakt naar allerlei plekken in de omgeving, zoals naar het Bungle Bungle NP, de Argyle Diamond Mine, Wyndham en El Questro.

Maar ook dichter bij de stad zijn voldoende activiteiten voorhanden. Peddel met uw kano over Lake Kununurra en zwem in een diepe waterput onder Black Rock Falls.

Op slechts twee kilometer buiten de stad vindt u het prachtige ruige Mirima National Park, bij de lokale bevolking ook wel bekend als de mini-Bungles en bekend om zijn sedimentaire formaties, steile ravijnen en een prachtig uitzicht. Een opvallend kenmerk van dit park zijn de baobabbomen die zich vastklampen aan de rotswanden. De Hidden Valley is één van de prachtigste kloven en biedt u spectaculaire zichten over de omgeving.

120 km ten zuiden van Kununurra ligt de Argyle Diamond Mine, één van de meest productieve diamantmijnen ter wereld. U kunt een bezoek brengen aan deze enorme mijn, en leren over de mijnbouw en de zeldzame roze diamanten bekijken, die elk jaar weer uit deze eeuwenoude rots worden gehaald.

Tunnel Creek National Park
Het Tunnel Creek NP ligt aan een onverharde zijweg van de Great Northern Highway, halverwege Windjana (aan de Gibb River Road) en Quanbun Butte, 42 km westelijk van Fitzroy River. Deze zijweg is meestal in slechte conditie. U kunt alleen met een 4WD terreinauto vanaf Quanbun naar Tunnel Creek rijden.

Het Tunnel Creek NP heeft een oppervlakte van 0,9 km², en is opgericht in 1992. Het natuurpark ligt 1845 km ten noorden van Perth en 470 kilometer ten oosten van Broome. In het park bevinden zich de oudste grotten van Western Australia.

Tunnel Creek is één van de grootste natuurwonderen van de Kimberley's. Door het kalksteen van de Napier Range heeft Tunnel Creek een 800 meter lange natuurlijke tunnel geboord. De tunnel is kletsnat en nogal donker. In Tunnel Creek kan u via de ondergrondse rivierbedding over de keien naar de andere kant wandelen en waden. De grot komt na 800 meter aan de andere zijde van de Napier Range uit.

Tunnel Creek is beroemd geworden als schuilplaats van een Aboriginal leider met de naam Jandamarra. Hij werd in 1897 omgebracht bij de uitgang.

Neem uw zaklamp en camera mee en bekijk het kalkstenen rif dat meer dan 350 miljoen jaar oud is. In de Tunnel wemelt het van de vleermuizen.

Wolfe Creek Meteorite Crater
De Wolfe Creek Meteorite Crater ligt 148 km zuidelijk van Halls Creek, aan de zuidelijke rand van de Kimberley's. Met z'n 850 meter doorsnee en 50 meter diepte is dit de best zichtbare en op één na grootste meteorieten krater ter wereld.

Wyndham
De haven van Wyndham ligt aan de noordkant van de Great Northern Highway, aan de Cambrigde Gulf. Wyndham werd gesticht in 1888 naar aanleiding van de vondst van goud in Halls Creek en als centrum van de veehouderij. In Old Wyndham staan er nog enkele 19de eeuwse gebouwen, waaronder het ostgebouw, gerechtsgebouw en de oorspron-kelijke kade. Rond Wyndham leven veel zoet- en zoutwater-krokodillen. U kan o.a. een bezoekje brengen aan het "Wyndham Crocodille Park.

Kimberleys
Oostelijk van Derby ligt het Kimberley Plateau. Dit is een zeer oud gebergte met veel vreemdsoortige rotsformaties, gorges en met een unieke flora en fauna. U kunt de Kimberleys op een aantal manieren zien. Over land lopen twee wegen dwars door de Kimberleys, de ruige maar directe Gibb River Road (alleen per 4WD terreinauto bereidbaar) en de meer zuidelijk gelegen verharde weg langs Fitzroy Crossing, Halls Creek en de Bungle Bungles. Beide wegen bieden schitterende panorama's en de gelegenheid om wandeltochten te maken door dit prachtige natuurgebied.

U kunt de Kimberleys ook vanaf het water zien. De Kimberly Explorer Cruise is een klein modern expeditieschip dat vaart van Broome naar Darwin vice versa. Er wordt gestopt bij de afgelegen eilanden van de Buccaneer Archipel, waar Aborigines op nog zeer oorspronkelijke wijze leven. Tevens wordt geankerd in de ver landinwaarts strekkende baaien. Er worden walexcursies georganiseerd bij het Prince Regent Flora & Fauna Reserve, één van de mooiste maar meest afgelegen delen van de Kimberleys.

Een snellere manier om de Kimberleys te zien is vanuit de lucht. Zowel vanuit Broome, Derby, Halls Creek als Kununurra kunnen airsafari's worden gemaakt. Zo krijgt u een goed beeld van de omvang en verscheidenheid van landschappen in de Kimberley's.

De Kimberley regio - gelegen in het uiterste noorden van WA - heeft een oppervlakte van 424.517 km². Er wonen echter maar ca. 41.000 inwoners in het gebied, wat het één van de dunst bevolkte delen van Australië maakt. De regio grenst aan de Timorzee in het noorden, het Northern Territory in het oosten en aan de Tanami- en de Great Sandy Desert in het zuiden.

In deze regio bevindt zich één van de bekendste natuurfenomenen van Australië: de Bungle Bungles, een groep van 300 meter hoge rotsen van oranje-zwart gestreepte zandsteen in de vorm van bijenkorven. Zij worden beschermd in het Purnululu NP.

Het hart van de Kimberley's bestaat uit een oeroud gebergte, met tal van indrukwekkende bergkloven en aan de kust mooie stranden en ongerepte riffen. Het gebied ligt ingeklemt tussen de steden Broome en Derby (beide zijn apart beschreven) en Kununurra. U kunt het gebed overland per 4WD terreinauto verkennen over de Gibb River Road, of met een gewone auto over de Great Northern Highway (beide zijn apart beschreven).

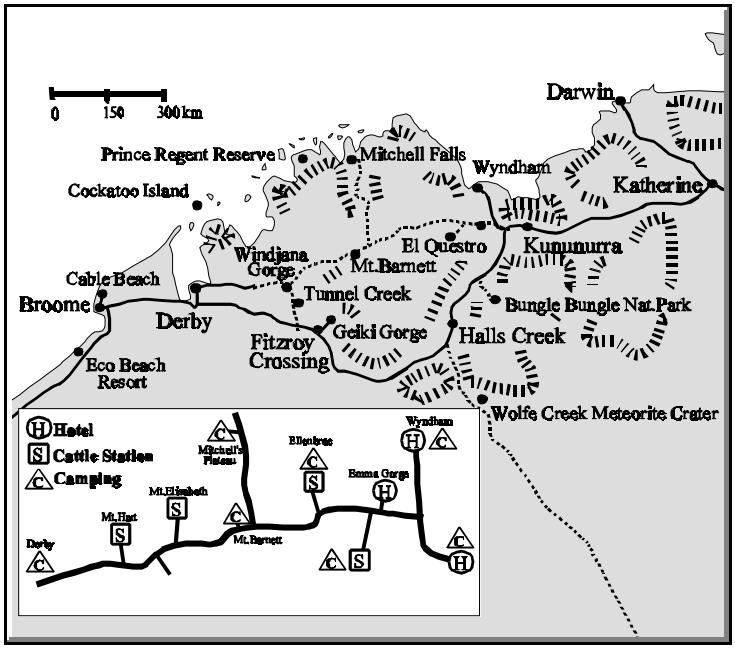

Pilbara
De Pilbara (uitgesproken als "Pillbra") is een regio in het noorden WA. De streek is bij velen bekend vanwege de enorme ijzerertsmijnen. De Pilbara regio heeft een oppervlakte van 507.896 km². Het is een afgelegen gebied met ruige natuur en oeroude bergen, zoals de Hamersley Ranges.

De Pilbara werd voor het eerst uitgebreid onderzocht door Francis Gregory in 1861. Mijnbouwactiviteiten startten in 1943 in Wittenoom Gorge. Tegenwoordig wonen er ongeveer 40.000 inwoners in het gebied, met name in de plaatsen Port Hedland, Karratha, Wickham, Newman en Marble Bar. Ook werken er mensen in de regio die elders wonen en per vliegtuig naar de regio komen.

Het gebied heeft deels een steppe- en deels een woestijnklimaat en wordt gekenmerkt door hoge temperaturen in de zomer. Vrijwel dagelijks zijn de temperaturen boven de 30°C, terwijl ook temperaturen boven de 45°C gebruikelijk zijn. De plaats Marble Bar telde 160 dagen met een maximum temperatuur van meer dan 100°F (37,8°C) van 31 oktober 1923 tot 7 april 1924, hetgeen als wereldrecord wordt beschouwd.

Dampier
Dampier is een havenplaats in het noordwesten van WA. De plaats heeft ongeveer 1350 inwoners. Dampier is vernoemd naar de Engelse piraat William Dampier.

De Mardu Aborigines leven in het woestijngebied en de woeste berggebieden van de Pilbara regio. De Mardu's is een verzamelnaam voor sprekers van het Giyadjarra, het Mandjildjarra en het Budidjarra. Het leefgebied van de Mardu's is dermate onherbergzaam - er zijn geen rivieren of meren waar permanent water in staat - dat het tot de jaren '60 van de 20ste eeuw duurde tot er Europeanen kwamen te wonen, aangezien zij dit gebied als onbewoonbaar beschouwden.

De cultuur van de Mardu's overleefde zo de contacten met de Europeanen. Voor deze eerste contacten plaatsvonden, leidden de Mardu's een nomadisch bestaan in de woestijn. Ze trokken van plek naar plek, rekening houdend met de steeds wisselende weersomstandigheden en gebruikten werktuigen van steen, been en hout om in hun behoeften te voorzien. De bevolkingsdichtheid was zeer laag: gemiddeld ongeveer één persoon per tweehonderd vierkante kilometer.

Net als andere Aborigines waren de Mardu's ervan overtuigd dat het voortbestaan van de wereld en hun volk afhankelijk was van het onderhouden van relaties met almachtige Dreamtime-wezens, die de hoofdrol speelden in hun godsdienstige leven. Deze wezens zouden zijn voorgekomen uit de platte, vormeloze leegte die de aarde aan het begin der tijden was. In de gedaante van mens en dier trokken zij rond en gaven zij de wereld van de Mardu's haar huidige vorm. Deze totemwezens voerden rituelen uit opdat de mensen ze zouden nabootsen en bezielden het landschap met de geest waarvan de mens en alle andere wezens zijn vervuld. Ook schreven zij de mensen voor hoe ze met elkaar moesten omgaan, hoe ze moesten jagen, besnijdenissen moesten uitvoeren en hoe ze sierlittekens dienden aan te brengen. Ook tegenwoordig brengen Mardumannen nog veel tijd door met spirituele gesprekken, met het vervaardigen van heilige voorwerpen en het uitvoeren van eeuwenoude rituelen op heilige plaatsen, de zogeheten jabiya.

Fitzgerald River National Park

Het Fitzgerald River National Park beslaat 329.039 ha en omvat fraaie landschappen zoals rotskapen, brede witte zandstranden, ruige bergen en schilderachtige inhammen. In het park zijn maar liefst 1784 verschillende soorten planten geteld en 75 daarvan groeien nergens anders ter wereld. Vanaf de 52 km lange Hamesley Drive Heritage Trail aan de oostkant van het park lopen, korte gemarkeerde paden naar de belangrijkste planten.

Joffre Falls

Het park is het op één na grootste van Western Australië en staat bekend om de vele uitzichten op de door riviertjes uitgesleten kloven.

Karijini National Park

De Karijini wordt beschouwd als één van de meest spectaculaire parken van WA. Door miljoenen jaren erosie zijn diepe kloven uitgesleten en dramatische watervallen gecreëerd die meters naar beneden storten. Het gebied leent zich perfect voor een wandeling die af en toe kan worden afgewisseld door een plons in een van de vele waterpoelen. Op het knooppunt van vier kloven biedt een uitkijkpunt, vooral in de ochtend en late middag, een schitterend uitzicht op prachtig gekleurde Australische bodems en de uitgestrekte vlakte die wordt gesteund door de schijnbaar eindeloze horizon.

Het Karijini NP heeft een oppervlakte van 6274 km², het park was opgericht in 1969. Het Karijini NP strekt zich uit over de Hamersley Range in de regio Pilbara. Voorheen was het park bekend onder de naam Hamersley Range.

Dit ruige natuurpark lijkt op de Kimberleys, maar de kloven zijn in Karijini langer, nauwer en dieper, er zijn meer watervallen en het gebied wordt veel minder bezocht.

Het park omvat drie soorten landschappen : glooiende heuvels met eucalyptusbossen, laagen droog "shurbland" en in het noorden vindt u spectaculaire kloven. In de Australische lente is het park bedekt met tapijten van wilde bloemen.

Ofschoon er een verharde weg dwars door het park loopt, heeft u een 4wd nodig om bij de mooiste gorges en "lookouts" te komen. Het mijnwerkersplaatsje Tom Price ligt het dichtst bij het park. Karijini NP ligt hemelsbreed ongeveer 1055 km ten noordoosten van Perth.

Port Hedland

Het havenstadje Port Hedland is de grootste plaats van de Pilbara regio. De stad heeft een diepe zeehaven, die is gebouwd op een eiland dat verbonden is met het vasteland door een 3 kilometer lange dijk.

In Port Hedland wonen ca. 12.000 mensen. Zelfs al voor de 'Marble Bar Goldrush' in de 80-er jaren van de 19e eeuw was de stad al belangrijk. Er was toen een vloot van 150 parelvisserboten gevestigd. Het centrum van Port Hedland biedt een rustige en aangename indruk, u vindt er nog een aantal historische gebouwen.

De stad heeft - zeker in verhouding tot zijn omvang - een gigantische haven voor mineralen. In de haven worden allerlei ertsen en mineralen overgeslagen, die gewonnen worden in de heuvels verder landinwaarts. De goederentreinen die tussen de mijnen en Port Hedland rijden kunnen bijzonder lang zijn (meer dan 10km lang). In de haven ligt één van 's werelds grootste ijzererts-voorraden.

De toeristische trekpleisters moeten het hier van hun afmetingen hebben. Kijk bijvoorbeeld vanaf de Redbank Bridge naar de aankomst van één van de zes dagelijkse, reusachtige goederentreinen uit het mijnstadje Newman. Deze treinen met ijzererts kunnen wel een lengte hebben van enkele kilometers.

Tom Price

Tom Price telt 2.721 inwoners met een gemiddelde leeftijd, van 29 jaar. Het is de hoogstgelegen stad in WA, op 747 meter boven zeeniveau.

De stad is bekend als mijnwerkersstad, ongeveer vijf kilometer buiten Tom Price bevindt zich een ijzerertsmijn van Rio Tinto Group. De stad is vernoemd naar Thomas Moore Price, voormalig vice president van het Amerikaanse staalbedrijf Kaiser Steel.

Tasmanië

Tasmanië, het op 240 km ten zuiden van Melbourne liggende eiland, wordt door steeds meer bezoekers bezocht. Het is een groen eiland, dat qua landschap veel meer op Europa lijkt dan op het Australische vasteland. Het eiland is heeft een oppervlakte van 68.401 km² (vergelijkbaar met Nederland), maar telt slechts 500.000 inwoners. Het is dus dun bevolkt en dat valt ook meteen op als u er bent. Er zijn schitterende natuurparken waar u heerlijk kunt genieten van de rust en de ongerepte natuur. Aangezien het klimaat vergelijkbaar is met dat van Nederland, vormt de lente en zomer de beste periode om Tasmanië te bezoeken.

Tasmanië raakt steeds bekender en populairder en terecht, want deze kleinste staat van Australië heeft een heel eigen karakter en een overweldigend mooi, bergachtig en ruig landschap. Een fantastische bestemming voor families, natuurliefhebbers en voor wandelaars.

Plan uw verblijf in Tasmanië niet te krap. Neem tenminste een week de tijd om de belangrijkste bezienswaardigheden te zien, maar beter nog is 10 dagen. Het beste kunt u vertrekken vanuit Hobart en vervolgens steeds 2 overnachtingen maken in resp. Strahan, Cradle Mountains NP en Freycinet NP. De laatste overnachting is dan in Hobart.

U bereikt Tasmanië per ferry, de Spirit of Tasmania vaart 2x daags vanuit Melbourne naar de plaats Devonport. Deze ferry-overtocht duurt ca. 9 uur en gaat zowel overdag als 's nachts (afhankelijk van het seizoen). Maar makkelijker en sneller (en meestal ook goedkoper) is vliegen. Er zijn diverse vliegverbindingen naar Hobart en Launceston.

Het Tasmaanse grondgebied omvat ook twee andere eilanden, King Island en Flinders Island. Deze liggen tussen het vaste land en Tasmanië in. De zeestraat tussen Tasmanië en het "Noordelijke Eiland" van Australië (zoals de lokale zeggen), staat ook wel bekent als de Bass Strait. Tasmanië is te bereiken per ferry vanaf Melbourne. Reken hiervoor ongeveer 8 uur. Vliegen gaat sneller. U kunt eventueel ook een stopover maken op Flinders of op King Island.

Geschiedenis

Tasmanië was het grootste deel van de afgelopen 100.000 jaar verbonden met het Australische vasteland. Daardoor werd het waarschijnlijk vrij snel bevolkt na de aankomst van de eerste mensen in Australië. De oudste Australiërs zouden reeds 60.000 jaar geleden in Australië kunnen zijn aangekomen.

Eerste bewoners

Volgens onderzoekers kwamen de eerste mensen ongeveer 40.000 jaar geleden naar Tasmanië, mogelijk via een landbrug tussen het eiland en Australië in de Straat Bass. Toen de landbrug verdween door de zeespiegelstijging bleef de menselijke populatie op het eiland ongeveer 10.000 jaar grotendeels geïsoleerd van de buitenwereld.

In de Warrengrot in de Maxwell River-vallei hebben archeologen recentelijk sporen gevonden van Tasmaniërs die 35.000 jaar gelden op het eiland leefden, wat bewijst dat de Tasmaniërs de meest zuidelijk wonende groep mensen was tijdens het pleistoceen. De stenen werktuigen van de Tasmaniërs waren vrij primitief in vergelijking met die van andere moderne mensen.

Tasmaniërs zagen er uit als zwarte Afrikanen. Ze waren ook vrij groot. De mannen waren gemiddeld 1,63 tot 1,70 meter, maar sommigen waren tot 2 meter groot.

Lange tijd werd aangenomen dat de Tasmaniërs geen manieren hadden om de zeeën te bevaren, en derhalve tot de komst van de Europeanen geen contact hadden met volkeren van buiten het eiland. Ze zouden derhalve ook nooit technologieën en ideeën hebben uitgewisseld met bijvoorbeeld de Aboriginals uit Australië. Recente archeologische opgravingen spreken dit idee echter tegen. Zo'n 4000 jaar geleden begonnen de Tasmaniërs minder zeevoedsel te eten, en meer vlees van de grotere zoogdieren op het eiland zelf zoals kangoeroes en wallabies. Ook gingen ze andere gereedschappen gebruiken.

Een ander veel gehoord verhaal is dat de Tasmaniërs nooit de kennis hadden om vuur te maken, maar ook dit wordt tegengesproken door archeologische vondsten. Mogelijk waren ze ook meer bedreven in zeevaart dan lange tijd werd aangenomen. Het lijkt er meer en meer op dat ze in staat waren kleine kano's te bouwen om mee naar nabijgelegen eilanden te varen.

De Tasmaniërs leefden als jagers en verzamelaars. Hun populatie bedroeg 3.000 à 10.000. Er leefden verschillende stammen die regelmatig onderling oorlog voerden. De Tasmaniërs maakten zoals mensen elders kunst, onder andere rotskunst.

Abel Tasman

Abel Tasman ontdekte het eiland op 24 november 1642 voor de gouverneur van Indië, genaamd Van Diemen. Hij noemde het eiland naar zijn opdrachtgever: Anthoonij van Diemenslandt noemde. Anthonie van Diemen, gouverneur-generaal van Nederlands Oost-Indië, stuurde Abel Tasman op zijn ontdekkingsreis naar Nieuw-Holland (het tegenwoodige Australië). In 1803 kwam Van Diemensland in Britse handen. In 1856 kreeg het eiland een nieuwe naam namelijk Tasmanië als eerbetoon aan Abel Tasman.

Europese kolonisatie

De Britten waren de eerste Europeanen met een kolonie in Tasmanië. Al snel ontstonden er conflicten tussen de Tasmaniërs en de Europeanen. In 1803 kondigde de Engelse gouverneur de krijgswet af.

In amper 30 jaar tijd (1803 – 1833) werd de populatie van de Tasmaniërs gereduceerd van 5000 naar ongeveer 300, veelal door ziektes die Europese ontdekkingsreizigers en kolonisten met zich meenamen en door conflicten. Tussen 1803 en 1823 vonden er tevens twee grote oorlogen plaats tussen de Europeanen en de Tasmaniërs. De Europeanen ontvoerden onder andere Tasmaanse kinderen als werkkrachten.

Vanaf 1824 laaide het conflict verder op toen de Europeanen de Tasmaniërs steeds minder tolereerden in de kolonie, en de Tasmaniërs op hun beurt Europese boerderijen en nederzettingen beroofden. Tussen 1826 en 1831 voerden de Tasmaniërs geregeld guerrillaoorlogen tegen de kolonisten.

George Augustus Robinson, een Christelijke missionaris, sloot in 1833 vriendschap met enkele van de laatste Tasmaniërs waaronder Truganini. Hij leerde hun taal en overtuigde hen te vertrekken naar een nieuwe nederzetting op Flinderseiland waar hij hen een betere leefomgeving beloofde, met een mogelijke terugkeer naar Tasmanië in de nabije toekomst.

Eenmaal op Flinderseiland werden ze echter aan hun lot overgelaten. Van de 300 Tasmaniërs die op het eiland arriveerden, stierven er 250 in de 14 jaar erna door slechte leefomstandigheden.

In 1847 vertrokken de laatste 47 volbloed-Tasmaniërs naar hun laatste nederzetting in Oyster Cove. Rond deze tijd zagen de Europeanen hen niet langer als bedreiging. De Tasmaniërs vertoonden zich nog geregeld op officiële bijeenkomsten. In 1859 was hun aantal teruggebracht tot ongeveer een dozijn. In 1876 stierf de laatste volbloed-Tasmaan, een vrouw genaamd Truganini.

De stoffelijke overschotten van de Tasmaniërs uit Oyster Cove werden respectloos behandeld gedurende de jaren 60 van de 19e eeuw. Veel musea claimden de botten voor hun collecties ondanks het geloof van de Tasmaniërs dat de ziel van een mens alleen kan rusten als zijn lichaam in zijn thuisland begraven is. Het skelet van Truganini lag tot 1947 ook in een museum.

Op 13 augustus 1997 uitte de Tasmaanse regering officieel spijt over de wandaden tegen de Tasmaniërs. In 2006 was Tasmanië de eerste staat van Australië waarin de overheid een financiële compensatie gaf aan de gestolen generaties. Momenteel zijn veel mensen bezig met pogingen de laatste resten van de cultuur van de Tasmaniërs te bewaren.

Nakomelingen van de Tasmaniërs

Officieel zijn de Tasmaniërs vandaag de dag uitgestorven daar er geen volbloed-Tasmaniërs meer in leven zijn. Er zijn echter wel veel nakomelingen van de originele Tasmaniërs. Verder is veel van de oude cultuur en taal van de Tasmaniërs verdwenen.

Momenteel zijn er ongeveer 150.000 mensen die rechtstreeks afstammen van de originele Tasmaniërs. Sinds de jaren zeventig van de 20e eeuw zijn er campagnes opgezet om deze mensen te laten erkennen als Tasmaniërs, en dus de inheemse bevolking van Tasmanië. Een bekende groep van deze nakomelingen is de 'Lia-Pootah'.

Sinds de jaren zeventig van de 20e eeuw wordt echter geprobeerd deze cultuur weer nieuw leven in te blazen.

Leefgewoonten van de Tasmaniërs (Palawa's)

De Palawa's leefden in zeventig tot vijfentachtig groepjes van tussen de dertig en tachtig leden. Iedere groep had een territorium van tussen de vijf- en achthonderd vierkante kilometer. De Tasmaniërs vormden negen grotere sociale eenheden of stammen, met een gemeenschappelijke taal en cultuur. Over hun religieuze praktijken geloofsvoorstellingen is nauwelijks iets bekend. Het is wel bekend dat de Palawa's 3500 jaar geleden om onbekende redenen stopten met het eten van vis. Sindsdien aten zij vooral schelp- en schaaldieren en pinguïns.

Natuur

Hoewel het eiland de kleinste deelstaat is, heeft het de meeste natuurparken van Australië. Er zijn 19 nationaal park en meer dan 476 natuurreservaten, met een totaal beschermd oppervlak van 40% van de totale landoppervlakte. De ongerepte wildernis is dus nooit ver weg. Veel van deze parken zijn opgenomen in de World Heritage-lijst van UNESCO. Van de ruwe bergtoppen en dichte regenwouden van Cradle Mountain in het noorden tot het afgelegen zuidelijke uiteinde van het eiland. Het is allemaal onderdeel van de Tasmaanse wildernis.

En de natuur is goed toegankelijk gemaakt. Klim over het Hazard Ranges en bewonder de adembenemende Wineglass Bay in Freycinet NP. Bekijk je eigen gezicht in het water van Dove Lake en volg de Overland Track in Cradle Mountain-Lake St Clair NP. Maak een bushwalk door het regenwoud van Gondwanan en ontdek de 18e eeuwse Franse tuin in Recherche Bay in South West NP. Bewonder Russell Falls, de omhoogrijzende moerasgombomen en de skipistes in Mount Field NP. Maak een boottocht over de muisstille Gordon River en ga wildwatervaren op de Franklin in

Franklin-Gordon Wild Rivers NP. Wat u ook doet en waar u ook bent, het is volop genieten in de pure natuur Tasmanië.

Tasmaanse duivel
De Tasmaanse duivel is een zeer vraatzuchtig vleesetend buideldier, dat enkel op het eiland Tasmanië voorkomt. De Tasmaanse duivel kwam vroeger ook voor in Australië maar is daar circa 3000 jaar geleden al uitgestorven.

De Tasmaanse duivel is ongeveer 60 cm lang, exclusief een 30 cm lange staart. Het dier heeft een grote kop, een bek met krachtige kaken en het heeft zwakke achterpoten. Het dier heeft een duidelijk zwartachtig bont met witte flarden op de keel, aan beide kanten van de buik en op het achterdeel. De Tasmaanse duivel heeft een woeste uitstraling en staat bekend om zijn intolerante karakter. Het dier is zeer sterk voor zijn grootte en het jaagt op dieren die groter zijn dan het dier zelf, zoals kleine kangoeroes, knaagdieren, hagedissen en andere kleine dieren. Het leeft in holen in rotsachtige gebieden.

Tasmaanse duivels werpen zo'n 40 jongen per keer, in hun buidel is er echter maar plaats voor 4 dieren, waardoor de rest afsterft.

Tot 1941 (toen de soort beschermd werd) werd op de Tasmaanse duivel gejaagd wegens zijn gevaar voor huisdieren en gevogelte. Toch zijn er op afgelegen gebieden van Tasmanië nog grote aantallen aanwezig. Sinds eind 20e eeuw neemt het aantal Tasmaanse duivels zienderogen af.

De populatie van de Tasmaanse duivel daalt niet alleen door de jacht maar ook - en vooral - doordat het dier te kampen heeft met een besmettelijke vorm van kanker. Door deze ziekte ontwikkelt zich een tumor op de snuit van het dier waardoor de dieren niet meer kunnen jagen of eten. Een besmet dier sterft binnen 5 à 6 maanden. Maar liefst tachtig procent van de Tasmaanse duivels overlijdt aan kanker en een behandeling ontbreekt. Sinds de uitbraak van de tumorziekte in de jaren negentig is de Tasmaanse duivelbevolking gehalveerd. In 2005 leefden er naar schatting nog 75.000 Tasmaanse duivels op het eiland, naar verwachting is dat aantal momenteel nog verder verminderd.

Uit recent onderzoek blijkt dat de Tasmaanse duivels de tumorcellen aan elkaar doorgeven als ze elkaar bijten tijdens gevechten en tijdens de voortplantingsperiode. De beperkte genetische variatie (mogelijk samenhangend met eerdere episodes van bijna-uitsterven zoals door de intensieve vervolging van het dier zo'n driehonderd jaar geleden) resulteert in een uiterst beperkte resistentie tegen de tumoren: normaal worden tumorcellen die worden overgedragen tussen twee verschillende dieren, zelfs van dezelfde soort, onmiddellijk afgestoten, maar de Tasmaanse duivels zijn genetisch zo sterk aan elkaar gelijk dat getransplanteerde cellen niet door het immuunsysteem van de ontvanger worden opgemerkt en gewoon doorgroeien.

De dieren gaan zich op steeds jongere leeftijd voortplanten. Volgens Australische onderzoekers is dit het eerste geval ooit waarbij een zoogdier ten gevolge van een ziekte zijn voortplantingsleeftijd heeft verlaagd. Alleen bij vissen die worden overbevist is dit verschijnsel al eerder beschreven.

In het noord-westen van het eiland zijn er dieren aangetroffen die wel antistoffen tegen de tumoren ontwikkelen, waardoor de overleving van de soort toch tot de mogelijkheden behoort.

In 2010 werd bekendgemaakt dat een aantal Tasmaanse duivels, opgegroeid in gevangenschap, zal worden uitgezet op een Australisch eiland. Deze dieren zouden daar een nieuwe populatie moeten gaan vormen. Omdat de besmette dieren op een ander eiland leven, hopen dierenbeschermers dat de soort zo kan overleven.

Gevlekte Buidelmarter
Een ander roofbuideldierdier dat hoofdzakelijk op Tasmanië wordt aangetroffen, is de gevlekte buidelmarter, een buidelmarter van gemiddeld 35 cm lengte met een wit gevlekte, lichtbruine kleur.

Tasmaanse tijger
Tot begin jaren 30 van de 20e eeuw was Tasmanië ook het enige gebied waar de Tasmaanse tijger (of buidelwolf) zich nog ophield. Maar het laatste exemplaar van dit eveneens tot de roofbuideldieren behorende buideldier stierf in 1936 in de dierentuin van Hobart.

Tasmaanse doornsnavel
De Tasmaanse doornsnavel is een vogel, dat alleen te vinden is op Tasmanië en op de kleinere eilanden in de Straat Bass. In deze gebieden komt hij geregeld voor, vooral in koude en natte regio's. Zijn natuurlijke habitat is voornamelijk regenwoud of stukken nat bos, maar de vogel wordt ook aangetroffen in scrubland. Het is een kleine vogel (ongeveer 10 centimeter) met een bruingetint verenkleed. Tussen de mannetjes en vrouwtjes is in het uiterlijk geen duidelijk verschil te onderscheiden. De Tasmaanse doornsnavel voedt zich voornamelijk met kleine insecten, die hij op de grond en vlak daarboven vindt.

Andere Tasmaanse dieren
Tasmanië herbergt nog een aantal andere dieren die nergens anders (meer) voorkomen. De Pseudomys higginsi is een ongeveer 13 cm groot knaagdier dat vooral in de hoger gelegen bossen leeft. De roodbuikpademelon is een bruinachtige kangoeroe van zo'n 60 cm hoogte die alleen nog op Tasmanië rondspringt. De Tasmaanse borstelstaartkangoeroerat is een ruim 30 cm lange, bruingrijze kangoeroerat die slechts Tasmanië nog als leefgebied heeft en zich 's nachts en op de grond voortbeweegt.

Vogelbekdier
Vogelbekdieren komen voor in het oosten van Australië en in Tasmanië. Aan de oostkust zijn ze echter moeilijk te zien en op Tasmanië worden ze veel vaker 'gespot'.

Het vogelbekdier is een opmerkelijk zoogdier, omdat het een opvallend aantal kenmerken deelt met vogels en reptielen. Het is bijvoorbeeld een van de weinige zoogdieren die eieren leggen. Toch is het vogelbekdier niet verwant aan vogels. Het vogelbekdier wordt tot de zoogdieren gerekend, omdat de dieren hun jongen voeden met melk uit gespecialiseerde melkklieren. De kenmerken van het vogelbekdier herinneren eraan hoe zoogdieren (en vogels) geleidelijk zijn geëvolueerd uit reptielen.

Vogelbekdieren komen voor in het oosten van Australië en zijn echte waterbewoners. Ze bewonen vooral rivieren en meren, maar komen ook wel in ondiepe gedeelten in zee voor. Hun lichaam is helemaal afgestemd op leven in het water, hoewel ze zich ook op het land kunnen voortbewegen. Op het land lopen ze enigszins wijdbeens en waggelend.

Vogelbekdieren leven solitair en zijn territoriaal. Ze graven holen in oevers waarin ze zich overdag schuilhouden. De holen bevinden zich vooral boven de waterspiegel. Ze foerageren vooral 's nachts. Ze zijn ongeveer vijftig tot zestig centimeter lang (de staart meegerekend) en kunnen ongeveer zeventien jaar oud worden. Het vogelbekdier is een van de weinige diersoorten die een zomerslaap houden.

De voorste poten van een vogelbekdier dienen als peddels, de achterste poten als stuur. De dikke staart kan fungeren als een soort roer, maar er wordt ook vet in opgeslagen. Tussen de tenen zitten zwemvliezen. Deze vliezen kan het vogelbekdier onder zijn poten wegvouwen, zodat er klauwen vrijkomen en het graven kan. De korte fluwelige vacht lijkt op die van een mol en is waterdicht.

Vogelbekdieren leven van vis, wormen, weekdieren en garnalen. Hun eendachtige snavel is in tegenstelling tot bij vogels, niet hard, maar zacht en flexibel en wordt gebruikt om in modder te wroeten op zoek naar voedsel. De snavel is bedekt met huid. Deze huid is nog wel eens beschadigd doordat ze zichzelf hebben gestoten of gesneden aan scherpe objecten onder water. In de snavel zitten kleine zintuigen die gevoelig zijn voor elektrische signalen die prooidieren afgeven. Bij het foerageren onder water vertrouwt het vogelbekdier geheel op zijn snavel. De oren en ogen worden afgesloten. Een jong vogelbekdier heeft tanden. Later gaan de tanden verloren en worden ze vervangen door rijen horizontaal geplaatste hoornachtige ribbels. De voorste ribbels zijn scherp en snijden het voedsel, de achterste ribbels zijn stomper en vervullen de functie van kiezen.

Het Australische vogelbekdier graaft bij de rivieroever een gecompliceerd broedhol. Dit broedhol kan wel 30 meter lang zijn. Het vrouwtje legt hier haar eieren in. Wanneer de eieren uitgekomen zijn verzorgt de moeder de jongeren in het hol. Telkens wanneer het vogelbekdier het hol verlaat zorgt ze ervoor dat de ingang van de tunnel afgesloten is met modder.

Het vrouwelijke vogelbekdier legt 2 tot 3 eieren. Deze zijn niet hard en breekbaar maar leerachtig, zoals bij reptielen. Het wijfje legt haar eieren in een hol en bebroedt ze ongeveer tien dagen, door zich eromheen te krullen. Tijdens het broeden verlaat ze het hol vrijwel niet. Wanneer de jongen geboren worden zijn ze nog blind en hebben nog geen vacht. Ze zijn op dat moment ongeveer vijfentwintig millimeter groot.

Vogelbekdieren hebben geen tepels. De melk vloeit bij het wijfje uit de talgklieren van de haren die in melkvelden aangelegd worden op haar borst. De melk lekt langs de haren en de jongen likken het op. Na vier maanden verlaten de jongen het hol en kunnen ze zelfstandig eten.

Mannelijke vogelbekdieren hebben aan beide achterpoten sporen waarmee ze gif kunnen injecteren. Meestal wordt dit gif ingezet om tijdens de paartijd concurrerende mannetjes te bestrijden, maar het dier zet dit wapen ook in tegen vijanden. Het gif bevat meer dan 80 toxines.[3] Het gif is niet direct dodelijk, maar kan bij mensen extreme en chronische pijn veroorzaken. Vogelbekdieren zijn geen agressieve dieren, maar een mannetje dat wordt opgepakt en zich bedreigd voelt zal niet aarzelen om zijn belager te prikken.

Het lichaam van het vogelbekdier is opmerkelijk opgebouwd, hij heeft de snavel van een eend, lijf van een mol en staart van een bever. De lichaamstemperatuur bij de vogelbekdieren schommelt tussen de 25 °C en de 35 °C, maar meestal is de lichaamstemperatuur ongeveer 32 °C, wat opmerkelijk laag is voor een zoogdier. Door zijn dikke vacht en lage lichaamstemperatuur kan hij makkelijk oververhit raken.

Typische kenmerken van het vogelbekdier:
- Gewicht: mannetje: 1,2 - 2,6 kg, vrouwtje: 0,7 - 1,6 kg
- Lengte: mannetje: 50 cm, vrouwtje: 43 cm
- Leeftijd: tot 16 jaar, gemiddeld mannetje: 4-5 jaar, vrouwtje: 6-8 jaar
- Kleur: diep bruin met een goudkleurige buik

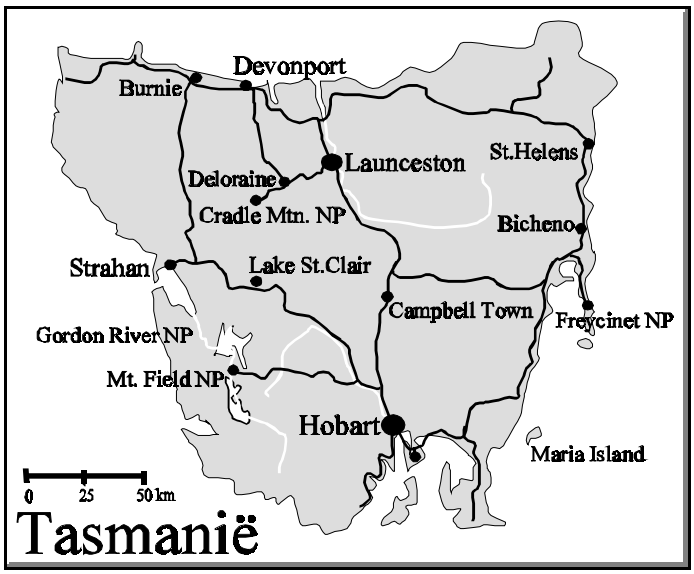

Hobart

De havenstad Hobart is de hoofdstad van Tasmanië. De stad telt zo'n 200.000 inwoners, en is Australisch tweede oudste stad (na Sydney). Hobart is een sfeervolle en erg gezellige stad en bestaat uit een unieke mix van moderne, koloniale en maritieme architectuur.

In het oude centrum, vooral bij Battery Point, staan prachtige koloniale huizen en het is met zijn hobbelige straatjes en gezellige drukte zeker een bezoek waard. De historische huizen, het scheepskwartier, pubs en kerken zijn nog in uitstekende staat en hierdoor heeft de stad een knus karakter weten te behouden.

De stad ligt aan de Derwent river, die overbrugd wordt door de 1025m lange Tasman Bridge. Naast alle maritieme activiteiten, vindt hier ook de finish plaats van de jaarlijkse Sydney - Hobart zeilrace. Hobart begon zijn bestaan aan het water en de sfeer van de haven is nog altijd een belangrijk aspect van de stad. Sullivan's Cove, tussen de Old Wharf, waar de eerste Europeanen zich vestigden, en het vissersdorp Battery Point, vormen het hart van de kosmopolitische stad.

Hobart is een belangrijk centrum voor kunst en cultuur in Australië. U vindt er veel ateliers en galleries van vooraanstaande Tasmaanse kunstenaars, zoals in de Lady Franklin Gallery in Lenah Valley. Maar ook in et straatbeeld komt de kunst terug. Slenter langs de kleurrijke muurschilderingen, over de stoepen met patronen en langs de versierde lantarenpalen die de straten in North Hobart omzomen. Musici gaan de straten van Hobart op tijdens het Hobart Summer Festival en het Taste of Tasmania Festival, dat tijdens de jaarwisseling één week duurt.

Battery Point

Eén van de mooiste - en duurste - wijken van Hobart is Battery Point. In Battery Point ontkomt u niet aan het koloniale verleden van Australie. Hier vind u koloniale herenhuizen uit 1830 - 1840, authentieke pubs, oude arbeiders- en vissershuisjes langs smalle met door gaslampverlichte straatjes.

Vroeger stonden op deze strategische plek langs de Derwent River een batterij kannonnen als bescherming tegen vijandelijke invallen - vandaar de naam Battery Point. De kanonnen zijn inmiddels al lang verdwenen, maar Battery Point heeft zijn oorspronkelijke zeevaarders-charme behouden.

De grootste attracties van deze sfeervolle wijk zijn de Arthur's Circus (een groep van oude schilderachtige cottages), de St George's Anglican Church en het Van Diemen's Land Folk Museum, een Georgiaans gebouw op prachtige aangelegde en onderhouden terreinen.

Neem eens een kijkje in Kelly's Steps, dat in 1839 door de legendarische avonturier James Kelly werd gebouwd. Of treed tijdens een Ghost Tour in de voetsporen van veroordeelden, struikrovers, walvisvaarders, zeelieden, barmeisjes en prostituees.

Constitution Dock
Wanneer u op zoek bent naar een meer classy buurt in Hobart met luxe restaurants en trendy bars, dan kunt u naar Constitution Dock gaan. In de zomer meren hier internationale cruiseschepen aan. Dankzij het bezoek van toeristen zijn veel gebouwen opgeknapt en hebben weer hun glamorous uiterlijk terug gekregen. Vanuit Constitution Dock vertrekken ferries naar de eilanden rond Tasmanië en naar het vasteland van Australie. Constitution Dock is ook de finish van de beroemde Sydney to Hobart Yacht Race eind december.

Federation Concert Hall
Laat je meeslepen door het spel van het Tasmanian Symphony Orchestra in de Federation Concert Hall in Davey Street.

Salamanca Arts Centre
Bezoek de studio's van kunstenaars en bekijk uitvoerende kunsten in de eeuwenoude magazijnen van het Salamanca Arts Centre.

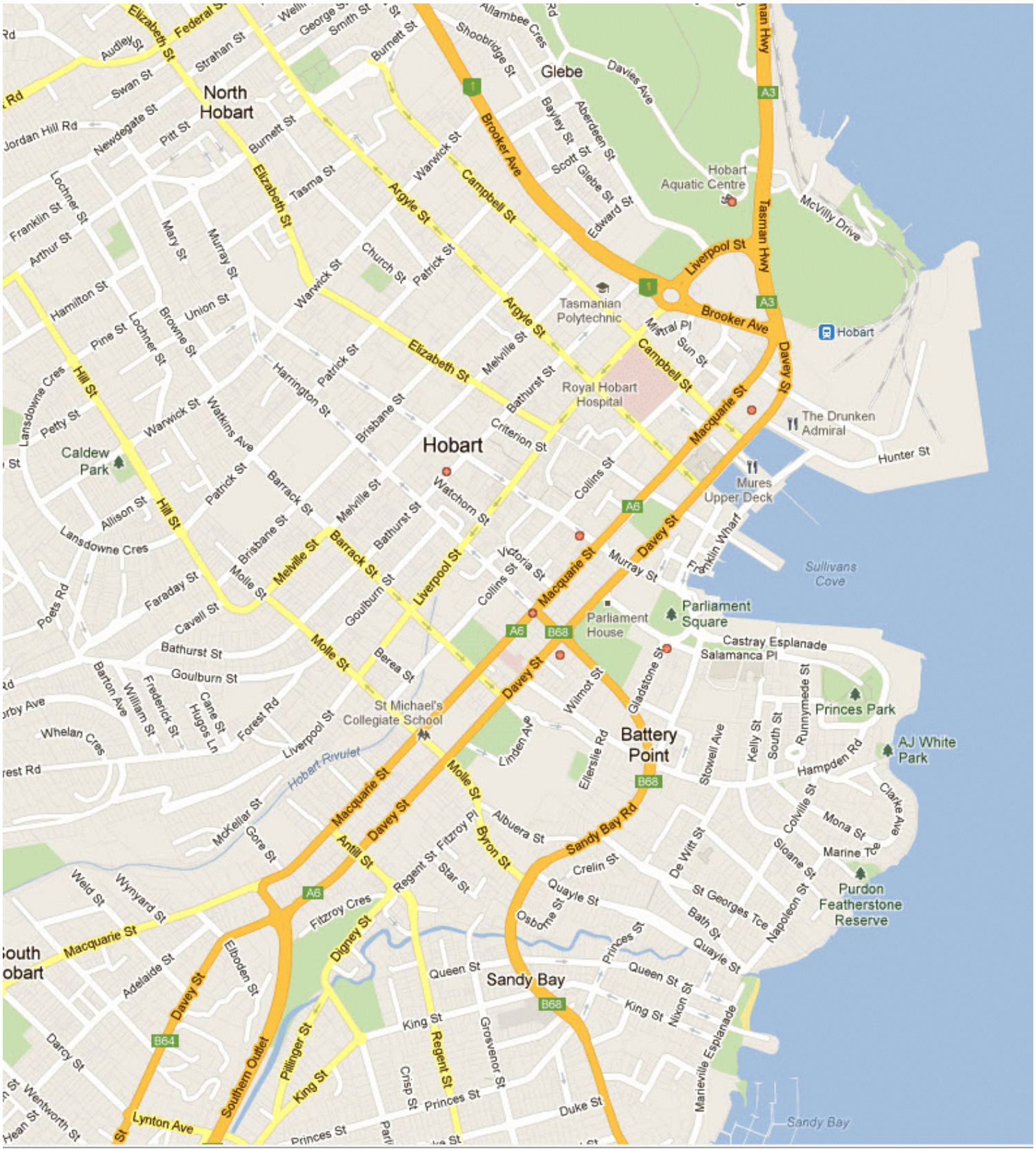

Salamanca Place
Op Salamanca Place vindt u elke zaterdagmorgen de beroemde Salamanca Markets. Het is gezellige maar meestal ook drukke markt, waar u zowel verse producten als veel snuisterijen kunt vinden.

Ga terug in de tijd in Salamanca Place, het fascinerende kasseienplein aan de waterkant. Op zaterdagochtend kun je over de levendige Salamanca Markets struinen en de kunstwerken van glasblazers, pottenbakkers en schilders kopen. Koop een uniek stuk handwerk of organisch groente en fruit, boerderijkazen en verse snijbloemen van de vriendelijke lokale boeren.

Geniet van het aroma van vers gemalen koffie onder de parasols, terwijl de zeilen aan de masten wapperen en muzikanten op straat spelen. Ontdek de galerieën, theaters, handwerkwinkels en restaurants in de Georgiaanse magazijnen van rond 1830, waar vroeger zeelieden, walvisvaarders en werklieden bijeenkwamen.

Tasmanian Museum and Art Gallery
Bewonder de kunst van de vroege kolonisten en een paar opgezette Tasmaanse duivels in het Tasmanian Museum and Art Gallery, dat op de World Heritage-lijst opgenomen gebouwen omvat aan de waterkant in Sullivans Cove.

Theatre Royal
Bekijk internationaal ballet, opera, drama en musicals of kijk of je een glimp van het vermeende spook kunt opvangen in het Theatre Royal, het oudste theater van Australië. Noel Coward speelde hier en Sir Laurence Olivier smeekte de Tasmaniërs om het gebouw in stand te houden.

Buiten het centrum van Hobart
Net ten noorden van het centrum is de Universiteit van Tasmanië gevestigd. De stad ligt tevens aan de voet van Mount Wellington, die drie maanden per jaar met sneeuw is bedekt. Binnen straal van 100 km van Hobart liggen 4 nationale parken.

Austins Ferry
Austins Ferry is een buitenwijk van Hobart. De wijk is genoemd naar James Austin (1776–1831), die in 1803 samen met zijn neef John Earl als gevangene naar Port Phillip in Victoria werd gestuurd. In 1804 kwamen ze aan in Van Diemensland. Toen hun straf voorbij was werd aan beide mannen een klein stuk land geschonken aan de westoever van de rivier de Derwent, tussen Hobart en New Norfolk. In 1818 startten ze een veerdienst over de rivier, die al snel een belangrijke verbinding vormde tussen Hobart en het noorden van Tasmanië. Deze veerdienst kreeg de naam Austins Ferry. Het oude woonhuis van James Austin is tegenwoordig te bezichtigen.

Bruny Island
De naam Bruny Island slaat eigenlijk op twee eilanden, met elkaar verbonden door een smalle strook land voor de kust van Hobart. Bruny was vroeger een belangrijk walvisstation, maar vormt met zijn beschutte baaien, stranden en lagunes nu vooral een paradijs voor vogelaars, zeilers en zwemmers.

Adventure Bay werd ontdekt in 1773 door Tobias Furneaux en werd vernoemd naar zijn schip, HMS Adventure. James Cook verkende de regio in 1777, evenals William Bligh in 1788 en 1792.

Langs de gehele zuidelijke kuststrook van het eiland, van Fluted Cape tot aan het Labillardiere Peninsula, strekt zich het South Bruny National Park uit. Het park heeft een oppervlakte van 50,59 km² en is opgericht in 1997. Op de meeste plaatsen bestaat het park slechts uit de smalle kuststrook, met uitzondering van de beide uiteinden en ten zuiden van Mount Bruny, waar het park grotere stukken achterland, of zelfs vrijwel het hele schiereiland omvat.

De kustlijn aan de zuidkust bestaat voornamelijk uit uit zee oprijzende kliffen met hier en daar gematigd regenwoud. Het hoogste punt van het eiland is de 504 meter hoge Mount Bruny.

Het nationaal park kent enkele wandelpaden, onder andere naar Fluted Cape en Mount Bruny. Op het Labillardiere schiereiland loopt een weg naar de Cape Bruny vuurtoren. Hier is ook een parkeerplaats en zijn enkele bezoekers-faciliteiten, zoals een toilet en picknickplaatsen.

In het nationaal park komen onder andere wallaby's voor, omdat deze diersoort hier geen natuurlijke vijanden heeft, heeft de alleen op Bruny voorkomende albino wallaby zich kunnen handhaven.

Hartz Mountains National Park
et Hartz Mountains NP ligt ongeveer 85 kilometer zuidelijk van de hoofdstad Hobart. Het park heeft een oppervlakte van 71.4 km² en is opgericht in 1939. Het grootste gedeelte van het park ligt boven 600 meter boven zeeniveau, met 1253 als hoogste punt en 160 meter als laagste punt.

In de winter is vrijwel het gehele park bedekt met sneeuw. Het park is dan ook slechts toegankelijk voor gevorderde wandelaars. Als de sneeuw in het voorjaar smelt, ontstaan er verschillende mooie watervallen.

Het park is genoemd naar de Harz Mountains, een tweelingberg van 1253 meter hoog in het midden van park. Een wandeling naar de top van deze bergen en weer terug duurt ongeveer vier tot vijf uur. De bergen bestaan voor een groot gedeelte uit doleriet, een stollingsgesteente en zijn zo'n 165 miljoen jaar geleden ontstaan. Het laagste gedeelte van het park, in het zuidwesten, is ontstaan uit mariene gesteenten, tussen de 355 en 180 miljoen jaar geleden.

Het park heeft enkele basisfaciliteiten als toiletten, picknicktafels en een schuilhut, welke gelegen zijn aan het einde van de (onverharde) toegangsweg naar het park.

Huon Valley
Proef klassieke, in een koel klimaat geproduceerde wijnen in de wijnkelders en wijnmakerijen in Coal River Valley, Derwent Valley en Huon Valley, allemaal op korte rijafstand van Hobart. In een zonnig wijngaardrestaurant kunt u de wijnen met een bord vol verse landbouwproducten combineren.

Kettering
Ten zuiden van Hobart vind je het rustige kuststadje Kettering, aan de kust van het D'Entrecasteaux Channel. Geniet van uw lunch terwijl u naar de jachten en vissersboten in de beschutte haven kijkt of neem de veerboot naar Bruny Island.

Mount Field National Park
Ongeveer 70 km noordwestelijk van Hobart (1 uur rijden) ligt het Mount Field NP, één van de populairste natuurparken in de omgeving van Hobart. In het park kan men de gevarieerde Tasmaanse flora en fauna leren kennen. De 10 km lange wandeling naar Tarn Shelf is de droom van elke echte wandelaar, vooral in de herfst wanneer de glettsjermeren, bergen en valleien zijn gehuld in het oranjerood. Langere routes leiden naar de toppen van Mount Field West en Mount Mawson, de langste skipiste van Zuid-Tasmanië.

Het Mount Field NP heeft een oppervlakte van 158.81 km² en is opgericht in 1916. De belangrijkste bezienswaardig-heden in het park zijn de Russellwaterval, de weelderige varenbossen en de hoge snowgums (één van de hoogste

boomsoorten ter wereld). Wandel het Lady Barron Falls Circuit. naar Lady Barron Falls langs, het pad voert u langs Lake Dobson, bossen met palmachtige pandani en hoog oprijzende moerasgombomen.

Als u nog hoger klimt, naar de plateaus van de hooglanden en de steile rotswanden van Tarn Shelf, kunt u over de uitgebreide meren in de vallei eronder uitkijken. In april en mei schitteren de berghellingen met de gouden, rode en oranje bladeren van de fagus, de enige boom in Australië die in de winter haar bladeren verliest.

In de wintermaanden tussen juni en augustus vind u hier ook lauflaufpaden onder de sneeuwgombomen en onvolgroeide pijnbomen.

Mount Wellington
Hobart is gebouwd aan de voet van Mount Wellington. De berg is 1271 meter hoog en hoort bij de Wellington Range. De berg is vaak met sneeuw bedekt, soms zelfs in de zomer. De berg vormt de westelijke flank van de stad.

Geniet van een panoramisch uitzicht op Hobart, Bruny Island, South Arm en het Tasman Peninsula vanuit het documentatiecentrum bovenop de door de wind geteisterde Mount Wellington. Volg door koele, beboste valleien het historische Pipeline Track of steek te paard of met een mountainbike Wellington Range over.

Beklim Sphinx Rock en bekijk de Octopus Tree, de grootste boom van het woud. Abseil of beklim de rotsachtige doleriettorens van Organ's Pipe. Rijd met een jeep over ruwe bergpaden of bergaf op een mountainbike tijdens een adembenemende tocht. De wilderniservaring van Mount Wellington brengt u tot 1.270 meter boven de zeespiegel, maar ligt slechts op twintig minuten van het stadscentrum.

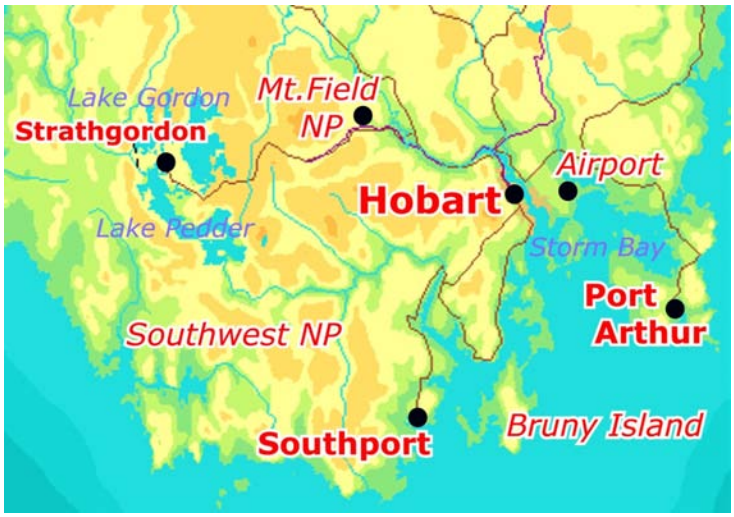

Port Arthur
Op ongeveer een uur rijden (100 km) ten zuidoosten van Hobart - aan de zuidkant van het Tasman Peninsula - ligt Port Arthur, met z'n historische gevangenis complex. Meer dan 60 gebouwen doen u herinneren aan de periode dat Australie door de Britten als dumpplek voor gevangen werd gebruikt. Indertijd was Port Arthur zelfs de meest meedogenloze gevangenis van het hele Britse rijk! Van 1830 tot 1877 hebben in Port Arthur 12.500 gevangenen gezeten die op vaak gruwelijke wijze werden gestraft.

Eén van de straffen was opsluiting in de modelgevangenis, waar de gevangenen van alle beelden en geluiden van de buitenwereld werden afgezonderd, in de overtuiging dat dit tot een 'morele ommekeer' zou leiden.

In 1830 begon Port Arthur als een klein houtstation en tussen 1833 en 1850 werd een deel van de meest gewetenloze misdadigers hier tewerkgesteld. De zaken die deze dwangarbeid heeft opgeleverd, is een complex aan gebouwen en tuinen.

Voor sommige van de gevangenen was Port Arthur een helse plaats, maar de meeste van het zouden hun proeftijd weten te verdienen door goed gedrag te tonen, waarna de vrijlating steeds dichterbij kwam. Op grond van hun geleerde vaardigheden bloeide er in deze stad dan ook een bloeiende industrie op.

Het einde van het koloniale straf systeem betekende ook de sluiting van Port Arthur, dat rond 1900 een toeristische attractie begon te worden. Er staan nog veel grote gebouwen, zoals de gevangenis uit 1844, wachttorens, de sinistere Model Prison en de kerk.

Port Arthur beslaat 40 hectare grond en door de prachtige omgeving lijkt het alsof u op een campus van een oude universiteit rondloopt. Maar wilt u Port Arthur op een echt spannende manier beleven, boekt u dan de Historic Ghost Tour. 's Nachts gaat u dan langs de ruïnes van de gevangenis en worden verschillende spookverhalen verteld.

Door de bijzondere geschiedenis van Port Arthur valt hier dan ook veel te zien en te beleven. U kunt bijvoorbeeld een korte boottocht naar het aangrijpende Eiland van de Dood maken, waar zowel de gevangenen als burgers werden begraven, vaak in ongemarkeerde graven.

Volg de Convict Water Supply Trail langs de reservoirs, aquaducten, molens en waterraderen die er nog over zijn van de korenmolen die in 1843 werd gebouwd. Bekijk de slaapzalen, kantine, bibliotheek en de Katholieke kapel waarin het in 1857 werd omgetoverd. Probeer je de scheepsbouwerij bij de dokken voor te stellen, waar in de hoogtijdagen 70 dwangarbeiders werkten.

Wandel door de zalen, de keuken, de bakkerij, de wasserij en het mortuarium van het ziekenhuis, die in 1841 en 1842 werden gebouwd. Bekijk de Separate Prison, waar in 80 cellen de gevangenen met kappen op en in isolatie werden opgesloten. Daarmee werd in 1848 begonnen als symbool van een nieuwe, zachtmoediger aanpak van gevangen, waarbij zweepslagen plaats maakten voor psychologische straffen. In werkelijkheid was Port Arthur net zo wreed als andere strafinrichtingen en door de isolatie kregen veel gevangenen psychische problemen. In 1864 werd een gesticht gebouwd om hen onder te brengen.

Ga naar Point Puer Boys Prison, de eerste tuchtschool voor jongens in het Britse Imperium. Rond 3000 jongens tussen 9 en 16 werden onderworpen aan de strenge discipline en harde straffen van Puer. Nu kun je tussen de restanten van de gebouwen lopen, die allemaal in een bushlandschap liggen. Sinds de 19e eeuw is er weinig veranderd.

Rond 1870 was het aantal dwangarbeiders dramatisch teruggelopen en degenen die over waren gebleven, waren te oud, te ziek of te krankzinnig om te kunnen werken. De laatste gevangene werd in 1877 overgeplaatst en de plek werd omgedoopt in Carnarvon.

Als u door de fraaie Victoriaanse tuinen loopt, kunt u zich wellicht moeilijk voorstellen dat dit ooit een beruchte gevangenis is geweest waarin in zijn hoogtijdagen 1100 gevangenen gelijktijdig zaten opgesloten.

Recherche Bay
Peddel met uw kajak naar Recherche Bay (127 km zuidelijk van Hobart), waar u een 18e eeuwse Franse tuin kunt bezichtigen, die wordt omgeven door dik bos en uitgestrekte witte stranden.

Richmond
Dwars door het eiland Tasmanië loopt de Midlands Highway, die Hobart met Launceston verbindt. Langs deze weg ligt

de historische stad Richmond. In het pittoreske Richmond - 30 minuten rijden ten noordoosten van Hobart - kunt u over de oudste stenen brug van Australië wandelen en in de cel van haar oudste gevangenis staan. De gevangenis dateert uit 1825.

Richmond belichaamt alles wat historisch is aan Tasmanië. Het heeft meer dan 50 historische gebouwen. Loop bij lantaarnlicht over de kasseienstraten tijdens een ghost tour of picknick op de oevers van de Coal River. Ontdek de lokale kunst en ambachten in de galerieën en cafés. Stop op de terugweg eens bij een van de vele wijnmakerijen in de Coal Valley.

Tasman Highway
De Tasman Highway (of A3) verbindt Hobart met Launceston, via de noordoost en oost kust van het eiland. De benaming "Tasman Highway" is afkomstig van de ligging van de weg (langs de kust). De highway is met een lengte van 418 kilometer de langste van Tasmanië. De reisduur over de gehele weg is ongeveer 4,5 uur.

Het gedeelte tussen Launceston en Scottsdale loopt via het Sideling Range uitzichtpunt, met een spectaculair uitzicht over Scottsdale en de omgeving. Het oostelijke deel is eveneens spectaculair; de weg loopt op sommige punten slechts enkele meters langs de Tasmanzee.

Tussen de Tasman Bridge en Hobart International Airport, nabij Cambridge, is de weg autosnelweg. Het overgrote deel van de weg is een tweebaansweg met op sommige plaatsen inhaalstroken.

Tasman National Park
Het Tasman NP ligt 56 kilometer ten oosten van Hobart. Aan de kustlijn zijn vele spectaculaire rotsformaties te zien. Aan de zuidkant van het park bevinden zich enkele van de hoogste kliffen van Australië, waaronder Kaap Pillar, Kaap Hauy en Kaap Raoul. Het Tasman Island maakt deel uit van het park. Het park heeft een oppervlakte van 97 km² en werd opgericht in 1917.

Cape Pillar is een 300 meter hoge klif van doleriet, gelegen aan de zuidoostelijke punt van het Tasman Peninsula. De kaap behoort tot de hoogste kliffen van Australië. Pillar is opgenomen in verschillende wandelroutes, waaronder de 68 km lange wandelroute 'Three Capes Track', die ook langs Cape Hauy en Cape Raoul voert.

Tasman Island is een 1,2 km.² groot onbewoond eiland dat recht tegenover Cape Pillar ligt (op 500 meter van de kaap). Het eiland is een 300 meter hoge rots van doleriet. Op het eiland staan een beschermde vuurtoren uit 1906 en een onbemand weerstation.

Tasman Island was oorspronkelijk bebost, maar is nu alleen nog begroeid met gras en struiken. Op het eiland broedt een kolonie van 700.000 duifprions, die bedreigd worden door verwilderde katten. Andere broedvogels zijn de grauwe en dunbekpijlstormvogel. Het eiland wordt gebruikt als rustplaats door de Kaapse pelsrob en de Nieuw-Zeelandse zeebeer.

Westkust van Tasmanië
Als toeristen de westkust van Tasmanië bezoeken, betekend dat in de praktijk meestal een verblijf in het vissersdorpje Strahan. Het plaatsje ligt aan een baai, waar de Gordon River en de Franklin River uitmonden in zee. Dit wordt ook wel het wilde westen van Tasmanië genoemd, want het gebied is voor het grootste deel ongerept natuurgebied, dat moeilijk toegankelijk is. Meer landinwaarts liggen de mijnbouwstadjes Queenstown en Zeehan. Hier kunt u leren over de rijke historie van de plaatsjes, die hun ontstaan te danken hebben aan de komst van gelukzoekers naar zilver en goud.

Queenstown
Queenstown biedt op het eerste oog een wat surrealistisch aanzicht. Overal om het plaatsje liggen enorme bergen rode aarde, die zijn opgegraven uit de mijnen. Ooit behoorde de twee mijnen tot de rijkste goud- en kopermijnen ter wereld. Goud werd hier ontdekt in 1881 en de Mt Lyell Gold Mining Company heeft hier vervolgens 10 jaar naar goud gegraven. Het koperers werd hierbij als afval opzij geschoven op grote hopen, pas vanaf 1891 werd begonnen met de winning van koper uit dit afval (dat nog steeds gebeurd). U kunt de twee mijnen bezoeken, er worden rondleidingen georganisseerd. U gaat daarbij 6 km door tunnels onder de grond tot op een diepte van 340 meter onder zeeenivo.

In het historische stadje kunt u nog wat herinneringen zien aan die periode, alhoewel het plaatsje Zeehan veel fraaier is. Naast z'n rijke sociale en industriële geschiedenis biedt Queenstown ook toegang tot het "wilde westen" van Tasmanië.

Vanuit Strahan kunt u de stoomtrein nemen naar Queenstown. De treinreis biedt een magnifiek uitzicht over de omgeving, die u in alle rust kunt gade slaan. Alternatief is dat u vanuit Strahan naar Queenstown rijdt met uw auto via een slingerende weg met meer dan 90 bochten.

Strahan
Strahan is de uitvalsbasis voor een bezoek aan het Gordon River NP. Maak een cruise door Macquarie Harbour en over de prachtige Gordon River. U ziet Sarah Island, het beruchtste gevangeniseiland van Australië. Gordon River stroomt door een uniek regenwoud, met zeldzame planten en dieren.

Strahan is ooit ontstaan rond een vroege houtzagerij en haven voor de mijnbouw in de bergen. De houtindustrie is ondertussen verledentijd, het gebied rond Strahan is voor het grootste deel beschermd gebied.

Het plaatsje heeft momenteel ca. 650 inwoners, die voornamelijk van de visserij en het toerisme leven. Strahan ligt aan Long Bay Bij de haven vindt u de Strahan Woodwoks Gallery in de Morrisson's Huon Pine Mill *(open: dagelijks 9-17hr)*, het station van de West Coast Wilderness Railway. De stoomtrein rijdt door een fraai landschap naar Queenstown *(dagelijks om 10.15hr en 15.15hr).* In Strahan liggen enkele kleine hotels en lodges, restaurants, winkels, een tankstation en een camping. In Strahan kunt u bij het Visitors Centre informatie krijgen over de streek en en excusies en activiteiten boeken.

U kunt vanaf Strahan de majestueuze Gordon River op varen, en zien hoe deze samenkomt met de wilde Franklin River, die haar weg zoekt door bosrijke valleien in het Franklin-Gordon Wild Rivers NP. De cruise vertrekt uit de haven van Strahan.

Vanaf de Lyell Highway (Hobart-Stahan) kunt u al genieten van het dramatische landschap in het noordelijk deel van het Franklin-Gordon Wild Rivers NP. U kunt vanaf hier wildwatervaren op de furieuze Franklin River, langs bosvalleien, diepe kloven en bergen die door gletsjers zijn uitgesneden. Er zijn ook enkele wandelpaden aangelegd die beginnen bij de weg, zoals het Franklin River Nature Trail.

Afgezien van het noordelijk deel, bij de Lyell Highway, is het Franklin-Gordon Wild Rivers NP alleen toegankelijk via de rivieren of door de lucht. Zelfs te voet vormt de wilde natuur een grote uitdaging. Een tocht met een watervliegtuigje is een absolute aanrader als u een goed idee wilt krijgen van de uitgestrektheid van deze wildernis.

Vanuit Strahan kunt u stoomtrein nemen naar de historische stad Queenstown, eens één van de rijkste goud- en kopermijnen ter wereld. De treinreis biedt een magni-fiek

uitzicht over de omgeving, die u in alle rust kunt gade slaan. Alternatief is dat u naar Queenstown rijdt met uw auto via een slingerende weg met meer dan 90 bochten.

In Macquarie Harbour en Long Bay - de baai bij Strahan - kunt u prachtige kajaktochten maken. Ook de moeite waard is de wandeling over het 5 km lange grintpad naar Ocean Beach. Of relax in deze rustige omgeving en geniet van een schitterende maaltijd met wijn.

Franklin-Gordon Wild Rivers National Park
Het Nationaal park Franklin-Gordon Wild Rivers NP ligt in zuidwestelijk Tasmanië en heeft een oppervlakte van 446.342 hectare. Het park is in 1908 opgericht en in 1939 tot nationaal park verklaard. De meeste bezoekers zien het park vanaf een cruise op de majestueuze Gordon River (beginnend in Strahan).

De naam 'Wild Rivers' komt niet uit de lucht vallen - raften is één van de grootste attracties hier. U vindt in dit park namelijk één van de grootste wilde rivieren ter wereld. Het is ook de laatste grote rivier in Australië zonder dammen.

Het gebied omvat hoge bergketens en diepe kloven met sprekende namen als Deliverance Gully en Thunderush Rapids. In het natuurpark liggen stukken regenwoud, watervallen, bergtoppen en een gevarieerde flora.

U kunt hier ook uitstekend wandelen door de nauwelijks doordringbare natuur. U kunt tot de Sir John Falls komen. Een andere - meer inspannende wandeling en klim - is die naar de top van Frenchmans Cap (1442 m), waar u een adembenemend uitzicht heeft over de omliggende meren, rivieren en wouden.

Of volg de kronkelende Lyell Highway en geniet van het dramatische landschap. Daar kun je wildwatervaren op de furieuze Franklin River, langs bosvalleien, diepe kloven en bergen die door gletsjers zijn uitgesneden. Volg de Donaghys Lookout Walk voor uitzichten over de Franklin River of bergtoppen. Of neem het uitdagende meerdaagse Frenchmans Cap Track langs 'buttongrass'-velden, gletsjervalleien en regenwouden vol eeuwenoude Huon- en King Billy-pijnbomen, met als bestemming Lake Tahune, onder de torenhoge piek van Frenchmans Cap, een van 's werelds oudste rotsen.

Gordon River Dam
De Gordon River Dam is een dubbelgekromde boogdam in de Gordon River, die een hoogte heeft van 140 meter. In 1963 verleende de federale overheid de opdracht om de dam en de Gordon River Road aan te leggen van het dorpje Maydena naar de Gordon River in het South West NP. Een jaar later werd de weg en de dam aangelegd. De weg maakte het South West NP toegankelijk vanuit het oosten (richting Hobart). Er zijn geen verbindingen naar het westen (naar Strahan)

Voor dit project had men aanvankelijk meerdere dammen in gedachte, maar uiteindelijk werd alleen de Gordon River Dam gebouwd en kwam de aangekondigde Franklin Dam er niet. Door de aanleg van de dam ontstond het Lake Gordon. Het McCarltans Pass Channel werd aangelegd als verbinding met het Lake Pedder (dat grotendeels ontstond door de aanleg van de Scotts Peak Dam).

South West National Park
Het South West NP omvat één van de grootste stukken gematigd regenwoud ter wereld dat nog geheel ongerept is. Het park bestaat uit ruige bergen, wouden, meren en een lange diep gekerfde kustlijn.

Het South West NP heeft een oppervlakte van ruim 6180 km² en is in 1951 opgericht. Het is een woest inspirerend gebied, onderdeel van het Tasmanian Wilderness Heritage Area en het staat op de World Heritage List van UNESCO.

De Gordon River ontstpringt vanuit het park (het wordt namelijk gevoed door het Lake Gordon en Lake Pedder). Een ander prominent punt is Scots Peak. Het biedt adembenemende vergezichten van ruige bergen zoals de Saw Back, Western Arthur, Anne en Frankland ketens. Dit is wildernis op zijn best en dit, één van Australië's meest spectaculaire natuurgebieden.

Het park is alleen vanuit het oosten toegankelijk (vanuit de richting Hobart). Er is geen verbinding naar het westen (richting Strahan). Er zijn verscheidene wandeltochten uitgezet, waarvan de South Coast Track de bekendste is. Deze wandeltocht duurt tien dagen en onderweg zijn er campings en hutten om te overnachten. U loopt dan van Port Davey naar het afgelegen Melaleuca, waar u met een watervliegtuig moet worden opgehaald.

Maar er zijn ook kortere wandeltochten mogelijk. De meeste kortere wandelingen beginnen bij de Gordon Dam en het bezoekerscentrum Strathgordon. U kunt over de Gordon Dam-muur wandelen, maar ook van de steile rand abseilen. Bij het langs de weg gelegen Bathurst Harbour kunt u tussen oktober en maart de bedreigde oranjebuik-papegaai zien rondvliegen. Zwerf door met mos bedekte bomen en over gigantische stronken op het korte Creepy Crawly Nature Trail (die begint bij de ingang van het park).

Een andere mogelijkheid is om vanaf de Scots Peak Dam te gaan wandelen - waar de Huon Rivier is afgedamt. Bij deze dam ziet u de torenhoge bergpieken van Mount Anne, Mount Eliza en de Western Arthurs, aan de kust van Lake Pedder. Onderweg naar de Scots Peak Dam kunt u ook een wandeling maken naar het diepe Lake Judd.

De ervaren hikers kunnen in dit bijna ondoordringbare maar prachtige gebied hun hart ophalen! Houdt wel rekening met het onvoorspelbare weer en neem een kompas en een goede kaart mee, aangezien in dit ruige gebied geen duidelijke wegen en paden zijn.

Een andere mogelijkheid is om een scenic vlucht te maken over het 608.000 hectare grote Gondwanan-regenwoud, met z'n horizontale struiken en de zeldzame Huon-pijnbomen.

Zeehan
Zeehan heeft wel wat weg van een 'Ghost Town'. Het hoofdstraatje staat vol historische gebouwen uit de bloeitijd rond 1914, toen het plaatsje nog een rijke zilverstad was. Mooie gebouwen zijn het Gaiety Theatre, the Post Office, the Grand Hotel en de St Lukes Church. Ooit waren er 26 hotels in Zeehan. Het plaatsje heeft ondertussen nog maar ca. 850 inwoners, maar dat waren er vroeger veel meer. U kunt in het West Coast Pioneers Memorial Museum meer te weten komen over de onstuimige mijnbouw-geschiedenis van Zeehan.

Ten oosten van Zeehan liggen de andere twee mijnbouwplaatsjes van het gebied, Roseberry en Tullah. Vanuit het vredige Roseberry kun je een rondleiding nemen in Pasminco Mine of naar Montezuma Falls, de grootste waterval in Tasmanië, wandelen.

Ten noordwesten van Zeehan ligt Lake Pieman en de Pieman River. In Corinna kunt u verblijven in een gerestaureerd mijnwerkerhuisje, aan de oevers van de majestueuze Pieman River.

Midden van Tasmanië
Het midden van Tasmanië wordt gedomineerd door een bergmassief met enkele aan elkaar grenzende natuurparken, waar u of linksom of rechtsom omheen moet

rijden. Het gaat om het beroemde Cradle Mountain - Lake St Clair NP, Mole Creek Karst NP, Walls of Jeruzalem NP en het Central Plateau Consevation Area.

Launceston is de grootste stad van het noorden van Tasmanië. De havenstad ligt aan een lange zeearm - de River Tamar - die vanaf zee wel 50 km landinwaarts steekt. 50 km ten zuidoosten van Launceston ligt het Ben Lomond NP, met z'n ruige bergtoppen en waar u kunt wandelen, bergbeklimmen en zelfs skiën in de winter. Ten zuiden van Launceston snuift u de sfeer op van een 19e eeuws dorp in Longford en bezoekt u de grootste ambachtenmarkt van Australië in het charmante rivierdorpje Deloraine.

Tussen de kust en het centrale bergmassief liggen de dorpjes Sheffield, Wilmot en Mole Creek, welke een aangename lunchstop vormen op weg naar de natuurparken in het gebied. Slenter langs antiekgalerieën en ambachtswinkeltjes en -markten in het Georgische dorp Evandale en steek de Ross River over via een kasseibrug in Ross.

Cradle Mountain & Lake St Clair NP
Het Cradle Mountain and Lake St. Clair National Park is het beroemdste natuurgebied van Tasmanië. Het bestaat eigenlijk uit twee delen, het noordelijke deel is het meest ruig en bergachtig en ligt rondom Cradle Mountain, de fraaie berg met z'n zaagtand silhouet. Het zuidelijke deel is meer heuvelachtig en ligt rondom het Lake St. Clair. Het zuidelijke deel bereikt u vanuit het zuiden (vanaf de Lyell Highway) en het noordelijke deel vanuit het noorden.

Het Cradle Mountain - Lake St. Clair NP is 1612 km² groot en biedt spectaculaire bergpieken, diepe kloven, watervallen, wilde rivieren, meren, open veengronden en een rijke fauna. U kunt vele mooie dagwandelingen maken, zowel in het gebied rond Cradle Valley als rond Cynthia Bay. Ook een wandeling rond Dove Lake is de moeite waard. Tijdens een wandeling spot u met een beetje geluk wombats, mierenegels of wallabies.

Het natuurpark is in 1922 opgericht, en is daarmee het tweede National Park van Australië (na het Royal NP bij Sydney) en staat ook op de Werelderfgoedlijst. De opvallende pieken van Cradle Mountain zijn uitgegroeid tot een icoon van Tasmanië. Door het prachtige landschap is het een echt paradijs voor natuurliefhebbers en wandelaars. Er zijn dan ook verschillende wandelroutes uitgezet, waaronder de grootste tocht van Australië: de Overland Track.

Het Cradle Mountain - Lake St Clair NP is een belangrijk gebied voor de instandhouding van de unieke inheemse plant- en boomsoorten van Tasmanië. 40-55% van de alpine flora komt enkel hier voor. Bovendien komt 68% van de soorten die geregistreerd zijn in de hogere regenwouden van Tasmanië in dit park voor. De alpine vegetatie van het park is zeer divers en is voor het grootste deel ontsnapt aan de bosbranden waaronder de omringende gebieden zwaar te lijden hebben gehad.

In het park zijn vele diersoorten te vinden, waaronder de wallabie, wombat, mierenegel, Tasmaanse duivel, possum, buidelmarter, het vogelbekdier, de Tasmaanse doornsnavel, Tasmaanse struiksluiper en de Tasmaanse honingeter.

Voor het lopen van het "Overland Track" tijdens het hoogseizoen geldt een hoge toegangsprijs (thans 160 AUD p.p.). Het geld dat geint wordt gaat naar de organisatie van de parkwacht, onderhoud van de paden, parkgebouwen en de huur van helikopters voor het transport van afval van de toiletten en hutten in het park. Voor 'dayvisitors' en gasten van de Cradle Mountain Lodge geldt een lagere entreeprijs.

Cradle Mountain
Het noordelijk deel van het nationale park ligt wordt gedomineerd door de berg Cradle Mountain, die 1545 meter hoog is. De belangrijkste trekpleisters zijn Cradle Mountain en Barn Bluff. Er zijn veel wandelroutes in het park. U kunt kiezen voor kortere wandeltochten van 1-3 uur bij Dove Lake, of voor langere wandeltochten van 4-7 uur hoger de bergen in.

Bij de kortere wandeltochten loopt u door het regenwoud, de heidegebieden, de grasvlakten en de lager gelegen valleien van het park. Het magnifieke uitzicht op Cradle Mountain ontbreekt hierbij zelden.

Bij de langere wandelingen moet u eten en drinken zelf meenemen en loopt u door een variatie aan landschappen: oerbos, heidevelden, regenwoud en het hooggebergte. U ziet watervallen en bergmeren en onderweg krijgt u prachtig uitzicht op de bergpieken die meer in het midden van het park liggen, zoals Mount Pelion East, Mount Pelion West, Mount Oakleigh en Mount Ossa (met 1.617 meter de hoogste berg van Tasmanië).

Ook is het mogelijk de bekende 6 daagse en 65 km lange Overland Track te lopen, die meestal wordt begonnen in het noorden.

Wandel de gehele Overland Track (65 km) in zes dagen naar Lake St Clair of kies korte of dagwandelingen vanaf het Cradle Mountain Visitor Centre en Dove Lake. Vergeet niet dat u deze wandelingen goed moet plannen. U moet ze van tevoren boeken bij Tasmania's Parks & Wildlife Service en een goede tent en warme slaapzak meenemen. Hoewel op de route acht basishutten met fornuiskachels aanwezig zijn, is er geen garantie dat er ook altijd ruimte is. De beste tijd om over dit pad te wandelen is tussen november en april, wanneer het weer vanwege de zomertijd wat milder is en de dagen langer zijn. In april ziet u de spectaculaire wisselende kleuren van de loofbomen. Deze wandeling is niet alleen een fysieke uitdaging, maar u wordt ook echt één met de natuur. U ziet meren, bossen en kloven, bergen en heidegronden, spectaculaire watervallen en steile, steenachtige pieken.

Dag 1: Van Ronny Creek naar Waterfall Vallley
Op de eerste dag wandelt u 10 km naar de top van de onherbergzame, onmogelijke imposante pieken van Cradle Mountain. Start bij Ronny Creek en volg de gematigde beklimming langs Crater Falls en Crater Lake naar Marions Lookout. Of volg de meer open beklimming langs Horse Track naar Crater Peak. U kunt de wandeling ook bij Dove Lake beginnen en langs Lake Lilla en Wombat Pool lopen om uiteindelijk bij Marions Lookout uit te komen. Dit is een geweldige plek om even stil te staan en de stille, spiegelende wateren van Dove Lake in u op te nemen. Ga langs het Cradle Mountain-plateau verder en klim over de dolerietrotsen naar de 1.500 meter hoge top. Wandel om de glaciale ring heen, van waaruit je rechts het pad kunt verlaten om de ruige Barn Bluff te verkennen. Daal af door het hoogland en let onderweg op wallaby's en opossums in de bomen, de 'button grass'-velden en de kruidenweiden. Eindig je dag in de met mos bedekte Waterfall Valley, in het eenvoudige comfort van Barn Bluff Hut of onder uw tentdoek op een van de vele campings.

Dag 2: Van Waterfall Valley naar Lake Windermere
Wordt wakker in een schone berglucht en met het blije getjilp van de inheems vogels, zoals de karrowong en de Yellow Throaded Wattle. Dit 8 km lange pad brengt u binnen drie uur weer terug, zodat u ruim de tijd hebt om van de omgeving te genieten. Vanaf Waterfall Valley loopt het pad naar het zuiden over zeggemoerassen bezaaid met pandanistruiken, eucalyptusbomen en zeldzame pencil-pijnbomen, waarvan er enkelen wel 1.000 jaar oud zijn! Geniet van het schilderachtige tijdens uw lunch in Lake Will en wandel dan op uw gemak naar Innes Falls aan het zuidelijke uiteinde van het meer. Sla bij Lake Holmes af om over de 'button grass'-velden naar het theekleurige Lake Windermere te gaan. Na een verfrissende duik kunt u naar het uitkijkpunt van

Forth Valley wandelen om over de geurige, groene Lemonthyme Forests uit te kijken. Breng de nacht door in Windermere Hut. Bekijk de briljante, met sterren bezaaide hemel en luister naar de rondrennende verlegen, nachtelijke opossums.

Dag 3: Van Lake Windermere naar Pelion Plains
Bereid u voor op een 17 km lange wandeling over het moerasland en door de bergen. Pauzeer bij Forth River Lookout voor uitzichten over de gletsjervallei van de rivier en het gigantische eucalyptusbos eromheen. Vanaf Pine Forest Moor slingert de route langs knoestige, met mos bedekte bossen onder de overhangende rotsen van Mt Pelion West. Lunch bij Frog Flat, onder de hoogste basaltpieken van de berg. Hier vallen de watervallen van de Forth River omlaag in de Lemonthyme Valley. U zult de richting van die watervallen volgen terwijl je afdaalt langs Leaterwood-, sassafras- en mirtebossen en uiteindelijk over de alpine graslanden naar Pelion Plains. Dit deel van de route volgt het ruiterpad dat in 1898 werd aangelegd om de mijnwerkers van de oostelijke stadjes naar de mijnen aan de West Coast te vervoeren. Geniet van de geplooide Mount Oakleigh en de supergrote wombats die in het gras grazen. Sla dan uw kamp op in de onlangs gebouwde Pelion Hut.

Dag 4: Van Pelion Plains naar Kia Ora
Staar uit over de door je ziel snijdende vlakte van de South-West wildernis voordat u begint aan deze 9 km lange wandeling langs Pelion Gap naar Kia Ora Hut. U komt door smaragdgroene bossen en gaat omhoog langs met eucalyptus omzoomde hellingen naar een opening. Van hieruit ziet u de Cathedral Mountain, waarbij Pelion East en Mount Ossa elk aan één kant van u omhoogrijzen. De ervaren klimmer heeft vast tijd voor de drie uur durende retourbeklimming naar Mount Ossa, de hoogste piek van Tasmanië. De top is een ideaal uitkijkplatform voor het zuidelijke deel van de Cradle Mountain - Lake St Clair World Heritage Area. Daal af naar Pinestone Valley langs kussenplanten, oeroude pijnbomen en scoparia. Beklim een kleine richel naar Kia Ora Hut, verscholen achter Cathedral Mountain.

Dag 5: Van Kia Ora Hut naar Windy Ridge
De 10 kilometer lange tocht van vandaag neemt vier in beslag, plus natuurlijk omwegen van het pad voor mooie uitzichten. Bezoek Leatherwood Garden en Du Cane hut, eens het bush-huis van de trapper Paddy Hartnett en zijn vrouw. Verken het Leatherwood-bos in de omgeving, dat aan het einde van de lente en 's zomers met grote witte bloemen wordt bedekt. Zwerf in zuidelijke richting langs de Mersey River en las een pauze in voor het verkennen van drie van de grootste en meest spectaculaire watervallen in Tasmanië: Fergusson, D'Alton en Hartnett. Ferguson Falls is vernoemd naar een voormalige ranger in Lake St. Clair, terwijl Hartnett naar Paddy Hartnett, de excentrieke bushman met de bolhoed, is vernoemd. Passeer Du Cane Gap en volg de route door dichte mirtebossen omlaag voordat u de U-vormige gletsjer van Windy Ridge bereikt. De grote zwerfkeien bij de ingang schoven tijdens de laatste lange ijstijd langzaam langs de vallei omlaag. Na de gemakkelijke wandeling van 10 kilometer van vandaag zet u een tent op of breng je de nacht in Windy Ridge hut door.

Dag 6: Van Windy Ridge naar Lake St. Clair
Bereid u voor op de laatste 18 km van uw tocht, plus eventuele omwegen die u wilt toevoegen. Wandel langs open eucalyptusbossen en over de grasvelden van de Bowling Green, waarvandaan u de top van Mount Acropolis kunt zien. Volg de route zuidwaarts naar de pittoreske Pine Valley, onder de in mist gehulde Du Cane Range. Een brug brengt u naar Cephissus Creek in een weelderige regenwoudomgeving. Van hieruit klimt u naar de top van Mount Acropolis voor een uitzicht omlaag over Labyrinth en de elegante meren. Of u blijft in zuidelijke richting lopen, door droog sclerofielbos en open 'button grass'-velden naar Narcissus Hut op Lake St Clair. Hier eindigt uw wandeling met een boottocht over het diepste natuurlijke meer van het zuidelijk halfrond. Als u van het pad afdwaalt, kunt u omkijken en zich vergapen aan de schijnbaar ondoordringbare bergen waar u doorheen bent gekomen.

De meeste toeristen verblijven in de Cradle Mountain Lodge in het park, of in de cabins of op de camping bij Pencil Pine (de noordelijke entree tot het NP). Het park ligt behoorlijk geïsoleerd, Pencil Pine ligt 40 km van de Murchisson Highway, en 70 km van Devonport resp. Deloraine, via Sheffield, Wilmot of Mole Creek. Een minder gebruikte toegang is via het 'Arm Rivier Track', aan de oostkant.

Lake St. Clair
Het zuidelijk deel van het Cradle Mountain - Lake St. Clair NP ligt rondom het Lake St. Clair, een 200m diep glaciaal meer. Het is het diepste zoetwatermeer van Australië. U kunt over vlonders kilometers lang langs het meer lopen of boottochten maken over het meer.

Het zuidelijk deel is toegankelijk vanaf de Lyell Highway, ter hoogte van Derwent Bridge. Bij de zuidelijke ingang ligt een bezoekerscentrum, een lodge met cabins en een restaurant en een camping. De ingang ligt 165 km ten noordwesten van Hobart. Er zijn plannen voor het bouwen van een ecologisch vakantiepark in Pumphouse Point bij Lake St Clair.

Mount Ossa
Mount Ossa is met zijn 1614 meter de hoogste berg van Tasmanië. Het is één van de acht Tasmaanse toppen met een hoogte van meer dan 1500 m. De berg ligt in het midden van het Cradle Mountain - Lake St Clair NP.

Tarraleah
Neem de Lyell Highway naar het hart van de Tasmaanse wildernis. Stop in de oude hydroelektrische stad Tarraleah, waar vogelbekdieren, buidelmarters, wombats en Tasmaanse duivels door de straten lopen. Het plaatsje Tarraleah ligt ingeklemt tussen het Cradle Mountain Lake St Clair NP (in het noorden) en het Franklin-Gordon Wild Rivers NP (in het zuiden).

Deloraine
Dit aantrekkelijke stadje ligt buiten de vaste routes, maar is een omweg waard. De belangrijkste reden waarom mensen naar Deloraine komen zijn de nabijgelegen grotten van het Mole Creek Karst National Park en de talrijke natuurwandelingen die u hier kan maken. Ook het Walls of Jeruzalen NP is goed te bereiken vanuit Deloraine. Deloraine ligt 50 km ten westen van Launceston en telt 2032 inwoners.

Mole Creek
Mole Creek bestaat uit één straat. Het ligt centraal ten opzichte van enkele van de mooiste natuurparken van Tasmanië, zoals het Mole Creek Karst NP. Het Mole Creek Hotel heeft een echte 'Aussie Pub' met memorabilia van de buidelwolf, oftewel de 'Tasmanian Tiger'. U kunt ook het Trowunna Wildlife Park bezoeken, waar u wombatts en wallaby's ziet en waar de parkranger u uitlegt waarom u moet uitkijken voor de kaken van de 'Tasmanian Devil'. Mole Creek ligt 22 km westelijk van Deloraine.

Mole Creek Karst National Park
Het Mole Creek Karst NP heeft een oppervlak van 13.45 km² en opgericht in 1939. Het park ligt 168 km ten noorden van Hobart en 16 km van het dorpje Mole Creek.

Het park bestaat eigenlijk uit een verzameling van ongeveer 300 verspreide grotten en dolines. Het park is speciaal gecreëerd om de plaatselijke karststructuren te beschermen. De naam is afgeleid van veelvoorkomende verschijnsel in karstgebieden: onder-duikende rivieren. De kalksteengrotten staan bij de Aboriginals bekend als 'Kooparoona Niara'.

Twee van de grotten in het nationale park zijn toegan-kelijk: de King Solomons Cave en de Marakoopa Cave. Deze grotten zijn onder begeleiding te bezichtigen. Beide grotten bevatten druipsteenformaties in vele vormen en kleuren. De

Marakoopa Cave huisvest tevens een grote groep glimwormen. De overige grotten en karststructuren zijn niet of slecht toegankelijk. In deze gedeelten van het park zijn dan ook geen faciliteiten te vinden.

Quamby Bluff Forest Reserve
Quamby Bluff Forest Reserve is een bosreservaat in het noorden van Tasmanië. Het ligt op 20 minuten afstand van het kleine plaatsje Deloraine. Quamby Bluff zelf is een berg in het park. De tocht naar de top van de berg is een populaire wandeling.

Sheffield
Het dorpje Sheffield staat bekend om z'n 'murals', muurschilderingen over het leven van de pioniers, boeren en dieren uit de omgeving. In 1980 beslisten de winkeliers van Sheffield om het idee van de muurschilderingen; zoals er ook zijn in het Canadese plaatsje Chemainus, over te nemen. Op dit moment zijn er een 20-tal muurschilderingen verspreid over het centrum en een 10-tal in buitenbuurten ervan. Het stadje heeft dan ook als bijnaam gekregen de "Town of Murals" en "the outdoor Art Gallery". Sheffield ligt 50 km noordwestelijk van Deloraine en 30 km zuidelijk van Devonport.

Walls of Jerusalem National Park
Het Walls of Jerusalem NP ligt in het centraal-westen van Tasmanië, ten oosten van de bekende Cradle Mountain. Het park heeft een oppervlak van 518 km² en is in 1978 opgericht. Het park bestaat uit een 1250 meter hoog berg plateau geflankeerd aan 3 zijden door steile rotswanden. U kunt prachtige wandelingen maken in het park, waarbij u zelfs tot op het plateau kunt komen tijdens een halvedag wandeling. Rijdt vanaf het dorpje Mole Creek door naar Lake Rowallan (40 km), waar zich de parkingang bevindt.

Launceston
Launceston, met 75.000 inwoners de tweede stad van Tasmanië, ligt op een prachtige locatie in het noorden aan de Tamar rivier. Het stadje dankt zijn rijkdom aan de mineralenvondst aan het einde van de negentiende eeuw. Wandelend door het centrum herleeft u die historie bij het aanzicht van de prachtige Victoriaanse huizen uit die tijd.

Launceston is de op twee na oudste stad van Australië (na Sydney en Hobart) en bevat nog tal van mooie historische gebouwen. Het is het commerciële centrum voor Noord Tasmanië. De stad vormt een charmante mengeling van oude Victoriaanse gebouwen, parken, tuinen en promenades en is dan ook aan plezier om door te wandelen. Naast enkele interessante musea, het pretpark Penny Royal World en wijnmakerijen is de geweldige natuurlijke omgeving de belangrijkste reden om naar Launceston te gaan.

Een belangrijke toeristische trekpleister is Cataract Gorge Reserve, net ten westen van de stad. Vanuit het centrum van Launceston is het 10 minuten wandelen naar de ingang van de prachtige Cataract Gorge. Steile rechte rotswanden lopen langs de South Esk River. Rond de Cataract Canyon ligt een natuurreservaat waar de inheemse dieren vrij kunnen leven. In de zomer maanden kan het bijzonder druk zijn. Er is een kabelbaan aanwezig, zodat je over de Gorge heen kan kijken. Ook zijn er diverse hikes uitgezet.

Om de stad heen liggen een aantal boutique wijngaarden – die zeker een bezoek waard zijn. Er is een redelijk nachtleven, bijvoorbeeld The Saloon, een beetje alternatief, en The Pavilion tavern, een iets rustiger tent.

Ben Lomond National Park
Tussen de Midlands en de oostkust van Tasmanië - 50km ten zuidoosten van Launceston - ligt het Ben Lomond NP. Het park heeft een oppervlakte van 165 km² en is opgericht in 1947. Het is een onherbergzaam alpien gebied, dat uitzicht biedt over heel Noord-Tasmanië. Er groeien onder andere bergmargrieten en zonnedauwsoorten. In het park leven ook wallaby's, buidelratten en wombats.

Het Ben Lomond NP bestaat voornamelijk uit een 1300 meter hoog plateau dat duidelijk te zien is vanuit de omgeving. Het plateau heeft een oppervlakte van ongeveer 85 km² en is genoemd naar de gelijknamige berg in Schotland.

Na Mount Ossa (1617 meter) is Legges Tor de tweede hoogste berg van Tasmanië. Met zijn 1572 meter is hij het hoogste punt van het park. In de winter is het park het voornaamste skigebied van Tasmanië; in de lente zijn de bezoekers eerder wandelaars.

Noordkust van Tasmanië
De noordkust van Tasmanië bestaat uit een aaneenschakeling van stranden en rotsformaties, met uitzicht op de Bass Straight - de zeestraat van ongeveer 240 km breed die Tasmanië van het Australisch vasteland scheidt. Langs de kust liggen tal van badplaatsen (zoals Burnie, Stanley en Pinguin), havenplaatsen (zoals Devonport) en goudzoekersplaatsen (zoals Beaconsfield).

In het noordoosten vindt u mooie akkerlanden en het Forest EcoCentre van Scottsdale. Meteen daarnaast in Bridport kunt u gaan vissen, bij de Barnbougle Dunes kunt u golven en bij Nabowla kunt u wandelen door de keurige lavendelvelden.

Centraal aan de noordkust ligt de Tamar Valley, waar een zeearm 50 km landinwaarts reikt tot aan Launceston (beschreven bij het midden van Tasmanië).

De meeste drukte - als daar al sparake van is - vindt u aan de noordwestkust, bij de plaatsen Devonport, Burnie en Stanley. Hier vindt u prachtige stranden, waar de inwoners van Tasmanië graag gaan zonnebaden. Maar u kunt ook de natuur in bij Rocky Cape NP.

Als u eens water anders wilt, kunt u een paar dagen verblijven op King Island, waar u kunt gaan sportvissen, kaas kunt proeven van de bekende King Island Dairies en naar één van de meer dan 70 scheepswrakken kunt duiken.

Bass Strait
De Bass Strait is de zeestraat tussen Tasmanië en het vasteland van Australië. De zeestraat heeft een breedte van ongeveer 240 km en de gemiddelde diepte is slechts 50 meter. In de ijstijden stond Straat Bass droog, dat wil zeggen dat Tasmanië met het vasteland van Australië verbonden was. De zeespiegel stond toen ongeveer 100-125m lager dan tegenwoordig.

De zeestraat staat bekend om haar ruwe, stormachtige zeegang. In het Engels worden deze wateren the Roaring Forties genoemd, naar de 40e breedtegraad die er doorheen loopt.

In het westen - richting Indische Oceaan - wordt de Bass Straight begrensd door het King Island. De Furneaux groep (met als grootste eilanden Flinders Island en Cape Barren Island) ligt aan de oostkant, tegen de Tasmanzee aan. Er liggen in totaal meer dan 50 eilanden in de Bass Straight. De belangrijke eilanden aan de westkant zijn:

- King Island
- Three Hummock Island
- Hunter Island
- Robbins Island

In het zuidoost liggen de eilanden:
- Furneaux groep (waaronder Flinders Island)
- Cape Barren Island
- Clark Island

In het noordoosten liggen de eilanden:
- Kent groep (waaronder Deal Island)
- Hogan Island
- Curtis Island

Ruil de stress van het vasteland in voor schone lucht, lege stranden, historische scheepswrakken en een rijke fauna op Flinders Island en King Island.

Flinders Island
Flinders Island - het grootste eiland van de Furneaux-groep - werd in 1773 bij toeval ontdekte door Tobias Furneaux Flinders, in een zeer dichte mist was hij afgedwaald van de Endeavour. Tegenwoordig kunt u Flinders Island bereiken per vliegtuig vanuit Launceston of per veerboot vanuit Bridport. Als u vanuit het vaste land (Victoria) komt, kunt u in Moorabbin het vliegtuig nemen of de boot nemen in Port Welshpool. Flinders Island ligt voor de noordoostelijke punt van Tasmanië.

Er wonen slechts 900 mensen op Flinders Island en u ziet ze nauwelijks, want het eiland is toch nog 1333 km² groot. Wat u waarschijnlijk wel te zien krijgt, zijn de dieren en de vogels: de wallaby's en de wombats, de kleine winterkoning en de gigantische zwervende albatros. Maak een wandeling naar de lagunes en inhammen in het oosten, waar duizenden trekvogels uitrusten van hun lange tocht naar het zuidelijk poolgebied. In de zee kunt u duiken op gigantische krabben en kreeften en speuren naar zeehonden, dolfijnen en de walvissen die hier langs komen.

Bass en Flinders hebben Flinders Island per boot en te voet in 1798 en 1799 verkend, en nog steeds is een ouderwetse wandeltocht de beste manier om de plek te leren kennen.

Een groot deel van Flinders Island is nu natuurreservaat waar u een overvloed aan wilde dieren en witte stranden vindt, die contrasteren met de rotsen van het - onder wandelaars populaire - Strezelecki NP. Het park ligt in het zuidwesten van Flinders Island. Het park heeft een oppervlakte van 42 km² en is opgericht in 1967. Het park is genoemd naar de Poolse en ontdekkingsreiziger en geoloog Paul Edmund Strzelecki, die veel in dit gebied werkzaam was.

Het park bestaat uit een kuststrook met landinwaarts enkele lage bergen met Mount Strzelecki als hoogste punt (756m). De bodem bestaat voornamelijk uit graniet. De vegetatie in het park is redelijk uniek, omdat dit één van de weinige plaatsen is, waar de vegetatie van het vasteland van Australië voorkomt met de eilandvegetatie van Tasmanië. Let op de roze en grijze granieten rotsen van Mount Strzelecki en Mount Killiecrankie en de beekjes, zandduinen en de rustige, groene landbouwvelden.

Loop langs de lange ongerepte stranden die bezaaid zijn met zwerfkeien die met oranje mos zijn bedekt, en ga op jacht naar de topaas die de Killiecrankie-diamant wordt genoemd. Echte ontdekkingsreizigers gaan altijd met een schat naar huis.

Aan het einde van de 18e eeuw werd het eiland bevolkt door zeehondenjagers en hun vrouwen, meest Aboriginals. De zeehondenstand kelderde echter al gauw en de laatste vergunning tot zeehondenjacht werd in 1828 toegekend. Een groot aantal van de zeehondenjagers en hun gezinnen besloten op de Furneaux-eilanden te blijven wonen, waar ze in hun levensonderhoud voorzagen door het houden van vee en de jacht op de op de Furneaux-eilanden veelvuldig voorkomende dunbekpijl-stormvogel.

In 1833 werden de laatst overgebleven Tasmaanse Aboriginals overgebracht naar Settlement Point (ook bekend onder de inheemse naam Wybalenna, oftewel het huis van de zwarte man) op Flinders Island. Deze 160 overlevenden werden hier veilig geacht voor de blanke kolonisten, maar het verhuisplan bleek al snel gedoemd te mislukken. In 1847 verhuisden de 45 overgebleven Aboriginals opnieuw, dit keer naar Oyster Cove aan de oostkust van Tasmanië.

Vanf het einde van de negentiende eeuw werd er land in bezit gegeven, maar pas in de jaren '50 werd er daadwerkelijk een begin gemaakt met de planmatige kolonisatie van het eiland. Er werden hoofdzakelijk kolonisten aangetrokken van het Tasmaanse vasteland en uit midden-Nieuw-Zuid-Wales die zich hoofdzakelijk aan de oostkust van Flinders Island hebben gevestigd.

Neem de stadjes Whitemark (de hoofdplaats) en Lady Barron of de gehuchtjes Emita en Killiecrankie als uitgangsbasis. Logeer in huisjes aan het strand, vriendelijke pubs en pensions of verwen jezelf met een health spa. Na de rantsoenering en bonkende galeischepen zouden Captain Cook en zijn bemanning beslist van een voedzame organische maaltijd en een ontspannende massage hebben kunnen genieten.

Furneaux Group
De Furneaux Group is een groep eilanden, gelegen ten noordoosten van Tasmanië. De groep bestaat uit 52 eilanden, waarvan Flinders Island het grootste is. Andere eilanden zijn Cape Barren Island en Clarke Island. De eilandengroep is vernoemd naar haar ontdekker, Tobias Furneaux.

De Furneaux-eilanden werden in 1773 voor het eerst door Europeanen ontdekt toen Tobias Furneaux, een kapitein uit de ontdekkingsvloot van James Cook, de eilanden in zicht kreeg. Begin 1799 voltooiden de Britse ontdekkingsreizigers Matthew Flinders en George Bass de allereerste omronding van Tasmanië, waarmee ze bewezen dat het geen onderdeel uitmaakte van het Australische vasteland. Straat Bass werd naar Bass vernoemd en het grootste eiland van de Furneaux-eilanden kreeg Flinders' naam.

King Island
Voor ouderwets ontspannen is King Island dé plek. Het bevindt zich 80 km ten noordoosten van Tasmanië, waar vaak onstuimige westenwinden waaien, die de Roaring Forties worden genoemd. Hoe meer u van de zuivere stimulerende lucht inademt, des te ontspannen raakt u.

Het eiland, dat in 1797 werd ontdekt, was ooit bekend om zijn overvloed aan zeehonden, maar deze zijn vrijwel allemaal uitgeroeid. De regenval, de weelderige weiden en de metalen afzettingen hebben hoopvolle boeren, mijnwerkers, en andere pioniers getrokken. Tegenwoordig zijn het de lege stranden, riffen op zee, vuurtoren, scheepswrakken, zeevruchten en de zuivel die de toeristen naar de trotse gemeenschap van 1000 personen trekt.

Neem een duik in de maritieme geschiedenis van het eiland met meer dan 70 plekken waar scheepswrakken liggen. Ga vissen en kijken naar de plaatselijke kreeftenvissers en duikers naar zeeoren (soort schelpdier) die hun rijke vangst het strand opslepen. Bezoek de beroemde King Island Dairies, waar je de lekkerste volle room en heerlijke brie kunt proeven, terwijl u meer te weten komt over handgemaakte kaas en de geschiedenis ervan.

Bezoek het Lavinia Nature Reserve en speur naar wallaby's, schuwe vogelbekdieren en vogels die uiteenlopen van de orange bellied parrot (soort parkieten) tot grote zeearenden. En van de schat aan wilde dieren geniet je vast nog meer dan een botanicus uit de 18e eeuw.

Ga daarna naar Currie, het commerciële centrum bij de haven van het eiland. Kijk naar de schepen die de haven binnenlopen, terwijl u geniet van de sappige, versgevangen

vis. Het leven op een praktisch onbewoond eiland was nog nooit zo ontspannen. Er leven amper 1700 mensen op het eiland.

Kent Island Group
De Kent Island Group ligt in de Bass Straight en bestaat uit een groep van zes eilanden. De eilanden hebben bij elkaar een landoppervlakte van 23,7 km². De eilandengroep is vernoemd naar kapitein William Kent, die 1798 langs de eilanden voer.

Het grootste eiland in de groep is Deal Island; de andere eilanden zijn van groot naar klein: Erith Island, Dover Island, North East Isle, South West Isle en Judgement Rocks. De eilanden bestaan voornamelijk uit een granieten rotsbodem met een al dan niet versteende zandbodem en duinen. Het hoogste punt bevindt zich op het grootste eiland en ligt 305 meter boven zeeniveau.

De eilanden hebben nauwelijks faciliteiten. Er is op Dover Island een reddingshut en op Deal Island staat een vuurtoren en is er een museum. Vanwege de fragiele natuur wordt kamperen in het park afgeraden. Rondom de eilanden liggen verschillende scheepswrakken.

Burnie
Burnie was ooit een belangrijke papierstad, maar is nu één van de leukste stops langs de noordwestkust van Tasmanië. Het strandleven, de kunstnijverheid en een levendig uitgaansleven hebben het havenplaatsje omgetoverd in een aangenaam badplaatsje, vanwaaruit gemakkelijk ook andere delen van noordwestelijk Tasmanië kunnen worden bezocht.

De Emu Valley Rhododendrons Gardens aan de Breffny Road zijn erg mooi. Aan de Old Surrey Road zit het Lactos Cheese Tasting Centre *(open: dagelijks 9-17hr)*. Guide Falls - iets zuidelijker - is een toegankelijke waterval waar u door het regenwoud kunt wandelen. Bij de Creative Paper Mills kunt u zien hoe handgeschept papier gemaakt wordt *(open: dagelijks 9-17hr).*

Aan weerszijde van het stadje vindt u natuurgebieden en andere badplaatsjes, zoals Pinguin, Boat Harbour en Sisters Beach.

Devonport
Devonport, gelegen aan de Mersey is één van de belangrijkste toegangspoorten naar Tasmanië. Het is de op twee na grootste stad van het eiland en is genoemd naar het Engelse graafschap Devon.

De rotsachtige landtong Mersey Bluff ligt 1 km van het centrum. Hier markeren rotsschilderingen de ingang van Tiagarra, het Tiagarra Aboriginal Cultural and Arts Centre, dat aandacht besteedt aan het leven van de eerste Tasmaniërs met meer dan 2000 stukken.

In Devonport vormen de inmense ferryboten - genaamd 'Spirit of Tasmania'- een echt herkenningspunt in de gezellige haven. Van hieruit kun u langs de kust van Devonport wandelen of fietsen.

Narawntapu National Park
Bezoek het Narawntapu NP, met zijn vreedzaam grazende kangoeroes, wombats, wallaby's en pademelons (klein soort kangoeroe), die u zeker niet mag missen.

Pinguin
Bezoek de levendige markten en het schilderachtige strand van het badplaatsje Penguin. Pinguin ligt 28km westelijk van Devonport.

Port Sorrel
Bij Port Sorel - 20 km te oosten van Devonport - kunt u gaan waterskiën, zeekajakken of vissen van een drijvend platform. Het plaatsje ligt omgeven van beschermd natuurgebied.

Stanley
Aan de noordwestkust van Tasmanië ligt het badplaatsjes Stanley. Bekijk de zeehonden en de dwergpinguïns rond de haven. Stanley is een levendig plaatsje met hotels, restaurants en winkels. Midden in het stadje ligt de vreemde tafelberg - genaamd "The Nut". De berg heeft de bijnaam "Ayers Rock on the Beach". U kunt met een kabelbaantje omhoog en heeft hiervandaan een prachtig uitzicht over het kustgebergte van het Rocky Cape NP.

Rocky Cape National Park
Het Rocky Cape NP ligt aan de noordwestkust van Tasmanië - ongeveer 28 km oostelijk van Stanley. Het park heeft een oppervlakte van 30,64 km² en is opgericht in 1967. Het park bestaat uit een enkele kilometers brede kuststrook, die loopt van Rocky Cape in het Noordwesten, tot aan voorbij Sisters Beach in het zuidoosten. De strook bestaat uit zand en rotsstrandjes direct langs de kust met tot ongeveer 300 meter hoge heuvels in het achterland. De rotsen langs de kust zijn grillig gevormd door eeuwenlange erosie. Op sommige plaatsen zijn hierdoor natuurlijke grotten ontstaan. Hoewel kustplaatsje Sisters Beach helemaal omsloten is door het park, maakt het hier geen deel van uit.

Het park is voornamelijk geschikt voor dagrecreatie en er zijn geen kampeermogelijkheden. Een bescheiden overnachtingsmogelijkheid is te Sisters Beach en Boat Harbour ten oosten van het park, terwijl westelijk buiten het park enige campings te vinden zijn. Het park bevat aboriginal nederzettingen, onder meer in grotten van 8000 jaar oud. Men kan zwemmen, vissen en de kusten verkennen en er worden wandelingen georganiseerd vanaf minder dan 20 minuten tot een hele dag waarbij onder meer scheepswrakken en eigenaardige rotsformaties bezien kunnen worden.

Arther Pieman Conservation Area
Helemaal aan het einde van de weg langs de noordkust, waar deze ondertussen verder landinwaarts is gaan lopen komt u bij het Arthur Pieman Conservation Area. Vaar de Arthur River af langs zeearenden naar het gematigde regenwoud, de zandduinen en bezienswaardigheden van Aboriginals in de Tarkine-wildernis. Dit is een gebied dat nog weinig wordt bezocht en is letterlijk een uithoek van Tasmanië.

Woolnorth
Het gebied rond Woolnorth is vooral bekend vanwege de kliffen aan de ruige kust van de Bass Straight, die door de aborigines duizenden jaren geleden versierd zijn met prachtige rotstekeningen. U kunt op de historische, 22.000 hectare grote Woolnorth Hopmestead op Cape Grim overnachten.

Tamar Valley
Centraal aan de noordkust stroomt de Tamar River in zee. De rivier heeft een breed dal uitgesleten dat nu een soort zeerarm vormt die ver landinwaarts steekt, wel 50km tot aan Launcston. Aan de oostkant van de Tamar Valley bij zee kunt u de kleine pinguïns bij Low Head bezoeken. Of neem de boot naar de pelsrobbenkolonie op Tenth Island.

Aan de westkant van de Tamar Valley kunt u stoppen bij het goudmijnmuseum in Beaconsfield. Wanneer u honger hebt gekregen, kunt u volop eten en drinken in de wijnmakerijen in Tamar Valley met zijn koele klimaat zoals Ninth Island en Pipers Brook en langs de Jansz op weg naar Launceston (beschreven bij het midden van Tasmanië).

De oostkust van Tasmanië
Langs de oostkust van Tasmanië vindt u enkele prachtige natuurparken. Ofschoon er ook hele mooie stranden te vinden zijn, is deze kust toch veel meer het territorium van wandelaars en natuurliefhebbers.

U kunt vanaf Launceston de noordoostkust volgen langs het Mount William NP naar Freycinet NP. De kust wordt afgewisseld door kliffen en stranden. Het badplaatsjes Bicheno en Swansea bieden een goede basis voor een bezoek aan het Freycinet NP. De vervolgroute langs de oostkust - naar Hobart - kunt u onderbreken met een verblijf op Maria Island, een ander hoogtepunt van Tasmanië.

De rijke geschiedenis aan de oostkust van Tasmanië is herkenbaar aan de plaatsnamen. Het schiereiland Freycinet is vernoemd door een Franse ontdekkingsreiziger, terwijl Schouten Island haar naam te danken heeft aan de eerste Nederlandse ontdekkingsreizigers.

De noordelijke oostkust van Tasmanië
Aan de noordoostkust vindt u het Mount William NP, waar u het wandelpad 'Bay of Fires' kunt volgen en kunt genieten van de kliffen, stranden en bossen. Er leven veel bos-kangoeroes in het gebied. St Helens is de belangrijkste plaats langs de oostkust, het is een rustig badplaatsje en ideaal uitgangpunt om het noordoosten van Tasmanië te verkennen.

Derby
65 km noordwest van St Helens - langs de Tasman Highway - komt u het plaatsje Derby tegen, waar u met behulp van zeven op zoek kunt gaan naar saffieren. Bij Derby liggen ook tinmijnen.

Mount William NP
Het Mount William NP ligt aan de noordoostkust van het eiland Tasmanië. Het heeft een oppervlakte van 184.39 km² en werd opgericht in 1973. Het park is ondermeer aangelegd om de bedreigde Grijze reuzenkangoeroe te beschermen. Het park is dan ook een belangrijk gebied voor deze kangoeroesoort. Er komen ook bijna 100 verschillende soorten vogels voor.

Het park ligt aan de kust van de Tasmanzee en beslaat een groot gedeelte van noordoostkust van het eiland. Het park bestaat dan ook met name uit zandstranden en achterliggend landschap. De stranden worden gekenmerkt door de vele door de zee afgeronde stenen en kleine rotsformaties. Het hoogste punt van het park is de 216 meter hoge heuvel Mount William.

Het park is met de auto bereikbaar, er lopen twee wegen naar het park, één naar het noorden van het park en één naar het zuidelijke gedeelte. In het noordelijke gedeelte bevinden zich enkele campingplaatsen, picknickplaatsen, een parkeerplaats en het begin van de wandeling naar Mount William. Het zuidelijke gedeelte omvat onder andere een camping- en picknickplaats en een vuurtoren op het schiereiland Eddy Stone Point.

St. Helens
Deze schilderachtige vissershaven, gelegen aan de Georges Bay, is - met ruim 2000 inwoners - de grootste plaats aan de oostkust van Tasmanië en ook de populairste badplaats. Niet alleen sportvissers komen naar St. Helens, maar het is ook de ideale uitvalsbasis voor een verkenning van de magnifieke noordoostkust, met zijn zandduinen, witten zantstranden en groepen Forster-kangoeroes. U kunt vissen of duiken in de baai van St Helens of langs de kusten van Georges Bay.

Leer in de St Helens History Room meer over de Aboriginals van Georges Bay en de walvisvaarders, zeelieden en de Chinezen die in de tinmijnen hebben gewerkt en de regio mede vorm hebben gegeven. Bezoek ook het historische huis van Fair Lee.

10 km noordoostelijk van St Helens ligt het badplaatsje Binalong Bay. Loop over het witte zand en surf, zwem en vis in de smaragdgroene zee.

Als de kleine weg langs de kust verder noordwaarts volgt, komt u bij de 'Bay of Fires'. Dit is een aaneenschakeling van prachtige stranden, rotsachtige heuvels, en oogverblindende lagunes. In de lagunes is het veilig zwemmen. U kunt hier een tweedaagse wandeltocht maken langs verlaten stranden, archeologische afvalhopen van de Aboriginals en met korstmos bedekte zwerfkeien. Kampeer in de duinen en bekijk de Eddystone Lighthouse, voordat u in uw afgelegen ecolodge met een ontroerend mooi uitzicht over de oceaan aankomt, die hier namelijk ook te vinden zijn.

Pyengana
Proef de boerenkaas in de buurt van Pyengana en verken het Saint Colombia Falls State Park, dat net ten westen van het dorp ligt.

De centrale oostkust van Tasmanië
Centraal aan de oostkust ligt het Freycinet NP, na Cradle Mountain de bekendste icoon van Tasmanië. Als u er eenmaal bent wilt u niet meer weg. Verblijf in Swansea, Bicheno of Coles Bay (net buiten het park) of bij de lodge in het park en geniet van het uitzicht over de kristalheldere Oyster Bay. In het Freycinet NP wandelt u beslist naar de top van Mount Amos, voor een adembenemende uitzicht op Wineglass Bay. In het park draait alles om activiteiten, maar niet alleen wandelen - maar ook zwemen, kayakken, vissen, snorkelen en duiken.

Bicheno
Bicheno is een klein badplaatsje langs de oostkust van Tasmanië met ongeveer 700 inwoners. In het plaatsje liggen enkele kleine hotelletjes, winkels, een tankstation en een camping. Toeristen verblijven vaak in Bicheno om van hieruit het nabij gelegen Freycinet NP te bezoeken. U kunt een bezoek brengen aan de wijngaarden en bessenboerderijen rondom de plaatsjes Bicheno en Swansea. Ook op culinair gebied bent u in de lokale restaurantjes aan het goede adres, alles vers.

Bij Bicheno kunt u zeekajakken, zwemmen, snorkelen of duiken vanaf een glasbodemboot. Wandel naar Rocking Rock en de Bicheno Blowhole. Kijk naar de parade van dwergpinguïns en bekijk de Tasmaanse duivels, kangoeroes en pelikanen in het plaatselijke natuurpark.

Als u noordwaarts rijdt vanaf Bicheno kunt u bij de Aspley River Waterhole stoppen om te zwemmen. Vervolg de schilderachtige route naar de glanzende Chain of Lagoons en stop in Elephant Pass - 30km noordelijk van Bicheno - voor de beroemde pannenkoeken in Europese stijl.

Klim in St Marys - 45 km noordelijk van Bicheno - naar de top van St Patrick's Head of naar de South Sister Peak, die beter toegankelijk is en waar u over de sprookjesachtige lappendeken van bos en kust kunt uitkijken.

Coles Bay Conservation Area
Coles Bay Conservation Area is het smalle stuk schiereiland dat de verbinding vormt naar het Freycinet Peninsula. In het moerasland van Moulting Lagoon, net buiten Freycinet NP, kunt u zwarte zwanen, pelikanen en gevlekte, uit hun slaap ontwakende scholeksters zien. De baai - eigenlijk een lagune - is prachtig mooi en wordt geflankeerd door hagelwitte stranden. In Coles Bay ligt een camping met cabins en een kleine winkel.

Als er naast de pier van Coles Bay geen pinguïn vist, dan ziet u er misschien wel één iets verderop. Spring op een boot naar Schouten Island en zie tussen juni en september de dolfijnen en walvissen op hun trektocht die ook hun voorouders al namen. Snorkel of duik in Coles Bay en Great Oyster Bay en bekijk de honderden kleurrijke vissen die onder het zeewier en de sponzen en rotsen zwemmen.

Overnacht in de kalme Coles Bay aan de ingang van Freycinet NP. Leg de perfecte contouren van de baai met uw camera vast en ga dan vanaf het ongelofelijk witte strand zwemmen, een boottocht maken, vissen, snorkelen, zeekajakken of scubaduiken.

Als u de benen wilt strekken, kunt u klimmen, abseilen en bergwandelen tussen de steile en grijze granietrotsen van de Hazard Ranges in het park. Of maak een dagtocht over de heidevelden aan de kust - ten zuiden van Swansea.

Douglas-Apsley National Park
Het Douglas-Apsley NP ligt aan de oostkust van Tasmanië, 149 km noordoostelijk van Hobart, en een paar kilometer ten noorden van Bicheno. Het Douglas Apsley NP is één van de nieuwere parken van Tasmanië, het heeft een oppervlakte van 160.8 km² en het werd in 1989 opgericht. Het park beschermt het enige nog aan de oostkust overgebleven beboste uitstroomgebied van drie hoofdrivieren, de Apsley, de Denison en de Douglas rivier. Hoogtepunten van het park zijn de diepe kloven, de wilde bloemen en het milde landklimaat.

Bezoekers kunnen er korte bush-wandelingen maken, of een driedaagse trektocht. U kunt hier langs rustige rivieren en watervallen, in het regenwoud en onder hoge eucalyptus-bomen en pijnbomen wandelen en kamperen.

Freycinet National Park
Het Freycinet NP ligt aan het centrale deel van de oostkust van Tasmanië, het heeft een oppervlakte van 168 km². Het nationale park is één van de oudste van Australie, het werd in 1916 opgericht. De Franse zeevaarder Nicolaas Baudin gaf het schiereiland z'n naam. Het Freycinet NP is met zijn vele wandelpaden door bossen en langs prachtige stranden en baaien een eldorado voor wandelaars.

Het Freycinet NP ligt op een langerekt schiereiland, dat wordt gedomineerd door de granieten bergen van de Hazard Mountain Range. Het park telt een groot aantal wandelroutes, waaronder de wandeling naar de Wineglass Bay. De populairste wandeling brengt u naar de prachtige baai die de vorm heeft van een wijnglas, vandaar de naam. Met zijn rode granieten pieken, ongerepte witte zandstranden, eucalyptusbossen, en wilde bloemen was dit één van de eerste nationale parken van Tasmanië.

Eén van de wandelingen die u niet mag overslaan is de pittige klim naar het uitzichtpunt bovenop Mount Amos, van waaruit u een adembenemend mooi uitzicht heeft over de beroemde Wineglass Bay.

De 300 meter hoge roze granieten heuvels die steil uit de oceaan oprijzen, vormen een prachtig decor voor een kajaktrip in de ochtend door de turquoise lagune ten westen van het schiereiland. Baaien met glashelder water, verlaten stranden en een heerlijk klimaat. Hier heeft u dikwijls de natuur voor uzelf.

In dit rustige nationale park kunt u vaak dolfijnen, zeehonden, walvissen, echidna's, wombats en wallaby's observeren. Zie moerasvogels in Moulting Lagoon en speur tijdens een boottocht naar migrerende bultruggen.

Maak een bushwalk in de Aboriginalstreken en kom meer te weten over de Franse kolonisten die dit paradijs als eerste ontdekten.

Aan het einde van de dag kun je ontspannen in een lodge met uitzicht over de Great Oyster Bay. Geniet van een verrukkelijke maaltijd bij een knapperende open haard met uitzicht over Great Oyster Bay. Alles is vers en lokaal in Freycinet, zoals verse zeevis en een glas wijn dat uit de plaatselijke wijngaard komt. Dit milde en zonnige schiereiland is beroemd om het sappige vlees van met gras gevoerd rundvee en lammetjes, het smakelijke wildvlees en de verse zeevis, waaronder rivierkreeft, kam-mosselen en die heerlijke zout-zoete oesters.

Swansea
Swansea is een klein badplaatsje langs de oostkust van Tasmanië met ongeveer 1100 inwoners. Bezoek een bessenkwekerij, boetiek-wijnmakerij, en het wijn- en wolcentrum in en rondom Swansea. Maak een historische wandeling of bezoek de charmante Spiky Bridge net buiten de stad, die door dwangarbeiders is gebouwd.

Ten zuiden van Swansea liggen heidevelden, die bij de baai overgaan in parelwitte stranden. Zwem, surf, duik en vis in het Mayfield Bay Coastal Reserve en wandel naar de uitkijkposten voor uitzichten over de schilderachtige kustlijn.

Bekijk kolonies dunbekpijlstormvogels en bezoek de wetlands van Moulting Lagoon bij Coles Bay, om de zwarte zwanen, de pelikanen en de scholeksters te zien als ze net wakker worden.

In het plaatsje liggen enkele kleine hotelletjes, winkels, een tankstation en een camping. Toeristen verblijven vaak in Swansea om van hieruit het nabij gelegen Freycinet NP te bezoeken. U kunt een bezoek brengen aan de wijngaarden en bessenboerderijen rondom de plaatsjes Bicheno en Swansea. Ook op culinair gebied bent u in de lokale restaurantjes aan het goede adres, alles vers.

Proef de vers geopende oesters in Freycinet Marine Farm of kijk vanaf het dek van een boot hoe ze worden geoogst. Proef de pinot noir, chardonnay, sauvignon blanc en riesling op de wijnmakerijen in een koel klimaat op niet meer dan een uur rijden van Freycinet.

De zuidelijke oostkust van Tasmanië
Voor de zuidoostkust van Tasmanië ligt het prachtige Maria Island, dat bijna in z'n geheel een beschermd natuurgebied is. Van Triabunna neemt u de ferry naar het autovrije Maria Island, dat niet alleen rijk is aan geschiedenis, maar ook een paradijs voor bushwalking en zeekajakken.

Maria Island
Vanuit Triabunna vertrekken de veerboten naar Maria Island. Het eiland is een paradijs voor bushwandelaars en wilde dieren. U zult er dan ook geen winkels of auto's tegenkomen. Klim naar de top van de rotsen op de zware Bishop en Clark of wandel naar de Painted Cliffs en Fossil Cliffs, die vernoemd zijn naar de meer dan 300 miljoen oude zeevisfossielen. Breng een bezoek aan Bloodstone Point, waar de Aboriginal-stam stenen verzamelde om hun haren mee te verven.

Maak daarna een wandeling naar de overblijfselen van de nederzetting van dwangarbeiders in Darlington en luister naar het verhaal van de Italiaanse ondernemer die de stenen gebouwen in een hotel wilde veranderen, maar failliet ging. Bekijk de wijnstokken en de moerbeibomen die hij 200 jaar geleden heeft achtergelaten. U kunt overnachten in de oude Penitentiary, op een van de vele campings op het eiland of teruggaan naar Triabunna of Orford om daar de nacht door te brengen.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	I.	Australië
Onderdeel:	**c.**	**Praktische reizigersinformatie**

Ambassades
Australische Ambassade in Nederland
Carnegielaan 4
2517 KH Den Haag
Tel: +31 (0)70 310 82 00
Fax: +31 (0)70 310 82 50
Email: austemb_thehague@dfat.gov.au

Nederlandse Ambassade in Australië
120 Empire Circuit,
Yarralumla, Canberra ACT 2600, Australië
Tel: (+61) (0)2 6220 9400
Fax: (+61) (0)2 6273 3206
Email: can@minbuza.nl

Ambulance
Elke stad of regio heeft z'n eigen ambulance dienst. Raadpleeg de telefoongids of de hotelreceptie voor het telefoonnummer. Het landelijke telefonisch noodnummer in Australië is 000.

Autorijden
Australië is zeer geschikt om per huurauto te verkennen. De wegen zijn goed onderhouden, buiten de steden is het ver-keer heel rustig. Er is links verkeer in Australië, sommige verkeersregels zijn afwijkend. De meeste bezienswaardig-heden staan goed aangegeven, op regelmatige afstand vindt u parkeerplaatsen met toiletten en tankstations. We adviseren u om naast een geldig Nederlands rijbewijs ook een internationaal rijbewijs mee te nemen. Voor autohuur raden we u met klem aan om een creditcard mee te nemen. Zie ook paragraaf 11.II (afhalen v/d huurauto of camper).

Rijden in Australië betekend dat u vaak grote afstanden moet afleggen. De wegen in afgelegen woestijngebieden zijn vaak leeg en het klimaat vaak droog, heet en stoffig. U doet er goed aan regelmatig te stoppen om uit te rusten, wat te drinken en even te bewegen buiten de auto (bijv. elke 2 uur). Langs de hoofdwegen vindt u met enige regelmaat tankstations en "roadhouses" (wegrestaurants). Als u op een reisdag een lange afstand voor de boeg heeft, adviseren we u tijdig te beginnen met de rit, zodat het geen racepartij wordt. Een navigatiesysteem (zoals een Tom Tom) kan erg gemakkelijk zijn bij het vinden van de snelste route in Australië. Houdt u aan de wettelijke maximum snelheid, ook in Australië kennen ze radar-controles en flitspalen (zie ook paragraaf B.12.VI).

Voor huurauto's en campers gelden meestal regels ten aanzien van waar en wanneer u ergens mag rijden (zie paragraaf B.11.II). We raden af om 's nachts en in de schemering te rijden buiten de bebouwde kom in de Outback (vanwege de vele wilde dieren die dan langs en op de wegen zitten). Als u op onverharde wegen wilt rijden, dient u zich ervan te vergewissen of u daar mag rijden met de auto van de verhuurder. Meestal is het zo dat als u problemen krijgt met de auto langs een onverharde weg, dat u dan zelf de sleepkosten moet betalen. Maar ook schade die het gevolg is van rijden op onverharde wegen kan u worden aangerekend.

Bij de grote steden bevinden zich tolwegen, zoasl de havenbrug bij Brisbane en de noordelijke uitvalswegen bij Sydney. Deze tolwegen zijn te vermijden, maar dat betekend vaak wel dat u meer tijd kwijt bent om op uw bestemming aan te komen. Als u van plan bent op tolwegen te gaan rijden, dan dient u hiervoor vooraf bij de verhuurder een electronische pas aan te schaffen. Ook kunt u achteraf (binnen 24 uur) op internet nog uw tol betalen. Als u verzuimd uw tol te betalen, dan krijgt u hiervoor een boete (vaak verhoogt met een forse administratie fee).

De Australische overheid heft een lokale 'tax' op huurtarieven t.a.v. huurauto's en campers, voorzover die een aanvang vinden op luchthavens. Deze heffing wisselt per luchthaven (maar ligt tussen de 10 en 20%). Als met u is afgesproken dat u uw huurauto moet ophalen bij een huurdepot in de stad, dan kunt u dit niet zomaar wijzigen in ophalen bij een luchthaven depot. Houdt er rekening mee dat als u dit toch doet, dat u dan ter plaatse een toeslag moeten betalen (als u dit echter vooraf bij ons [PIT] had geregeld, dan had u deze toeslag overigens bij ons moeten afrekenen). Het is uw verantwoordelijkheid om aan ons door te geven waar u uw huurauto wilt ophalen en inleveren. Ook andere toeslagen die ter plaatse worden berekend (en vooraf aan u zijn gemeld d.m.v. onze brochures, websites, bevestiging en reisdocumenten) zijn voor uw rekening.

Banken
In Australië is het bankwezen goed ontwikkeld. U treft er vaak in de kleinste dorpjes met een paar honderd inwoners banken. U kunt over het algemeen zonder problemen met uw bankpas geld opnemen bij geldautomaten, die u door heel Australië aantreft. Op de luchthavens zijn in de aankomsthal geldwisselloketten en geldautomaten (ATM's).

Belasting
Op goederen en diensten wordt op in Australië een omzetbelasting van 10% geheven ('GST' = Goods and Service Tax). Wij hebben deze GST belasting inbegrepen bij onze prijzen. De lokaal betaalde belasting kan bij uitvoer van artikelen (mits boven een bepaald drempelbedrag) worden gerestitueerd.

Betaalmiddel
Het betaalmiddel in Australië is de Australische Dollar (AUD). Euro's en travellercheques, kunnen bij de meeste banken worden omgewisseld. De meeste hotels accepteren creditcards (Visa, Mastercard en American Express).

Er zijn munten van 5, 10, 20 en 50 Cents, 1 en 2 Dollar. Bankbiljetten zijn er van 5, 10, 20, 50 en 100 Dollar. Zie ook hoofdstuk A.5 (meenemen van betaalmiddelen).

Binnenlandse vluchten
Na een verregaande fusiegolf in het begin van de jaren negentig zijn er nu nog twee grote binnenlandse luchtvaartmaatschappijen overgebleven (Qantas en Virgin). Qantas heeft een dienstregeling die het hele land dekt. Vrijwel dagelijks kan worden gevlogen naar elke binnenlandse bestemming, vliegen is wat dat betreft net zo gewoon als in de USA. Ondertussen moet echter bij Virgin en JetStar ("low cost carrier" van Qantas) koptelefoonhuur, alcoholische dranken en snacks moeten worden afgerekend aan boord. Op de belangrijke verbindingen tussen de grote steden worden meerdere vluchten per dag uitgevoerd. Op de kleinere bestemmingen wordt in samenwerking met kleine regionale luchtvaartmaatschappijen gewerkt.

Op binnenlandse vluchten mag u 20 kg bagage inchecken. Voor overbagage wordt een toeslag gerekend. De binnenlandse vluchten worden over het algemeen uitgevoerd met moderne straalvliegtuigen (Boeing 737's en groter). Naar de kleinere plaatsjes vliegt u soms met propeller-vliegtuigen. U dient voor uw vlucht minstens een uur voor vertrek in te checken. Bij doorverbindingen op een interna-tionale vlucht dient u eraan te denken dat de luchthavens bij de grote steden aparte terminals hebben voor inter-nationale en binnenlandse vluchten. Ook de binnenlandse luchthavens beschikken meestal over uitgebreide en moderne faciliteiten. Binnenlandse vluchten hoeven niet herbevestigd te worden, voor de zekerheid adviseren we toch even te checken of uw vlucht op tijd vertrekt. Zie ook A.4

(meenemen van bagage), hoofdstuk B.10 (in het vliegtuig) en bijlage 18 (uw luchtvaartmaatschappij).

Camping
Vrij kamperen is toegestaan, echter lang niet overal. We adviseren u echter vanwege de bescherming van het milieu, uw comfort en uw veiligheid gebruik te maken van campings. De Big 4 is de grootste keten van campings in Australië. In drukke vakantieperiodes is het raadzaam een campingplaats van te voren te reserveren.

Criminaliteit
Australië is een relatief veilig land. Maar zoals in elk land waar veel toeristen komen, dient u alert te zijn voor de kleine criminaliteit, zoals tassendieven en zakkenrollers. Laat geen waardevolle zaken onbeheerd achter. Zie ook paragraaf B.12.IV (verlies en diefstal) en hoofdstuk A.6 (risico's, aansprakelijkheid en verzekeringen).

Duty Free
Naast artikelen van persoonlijke aard (kleding, foto-apparatuur, enz.) mogen bezoekers de volgende artikelen belastingvrij invoeren.

- Rookwaren: 200 sigaretten of 250g tabak of 50 sigaren resp. een combinatie van tabaksartikelen waarvan het gewicht niet boven de 250g uitkomt.
- Alcoholische dranken: 1 liter wijn, bier of sterke drank.
- Andere artikelen met een totale waarde van AUD 400 (AUD 200 voor personen onder 18 jaar).

Elektriciteit
De elektriciteit in Australië is 240V/50Hz. De stopcontacten zijn driepolig, identiek aan die in Nieuw-Zeeland en heel anders dan die in Nederland. Voor de aansluiting van scheerapparaten, haardrogers, enz., is een adaptor of wereldstekker nodig.

Entertainment/Nachtleven
Tot in de kleinste dorpjes in Australië vind u pubs. In de grotere steden zijn uitgebreide uitgaansmogelijkheden, van bioscopen (binnen of in de openlucht), muziek- en dans-theaters tot aan cabaret- en operavoorstellingen. Vaak komen theatergezelschappen uit Europa in het 'off-season' aldaar naar Australië op tournee. Ondertussen zijn er ook een aantal grote casino's geopend bij Melbourne, Gold Coast, Cairns, Darwin, Perth, Hobart en Launceston.

Eten/Drinken
In Australië vindt u een zeer ruime keuze aan restaurants, van de bekende fastfood ketens, lokale "takeaways" (afhaal restaurant), exotische restaurantjes van immigranten tot zeer chique dinergelegenheden. De ingrediënten die gebruikt worden zijn vaak van betere kwaliteit dan we in Europa gewend zijn. De kleding is meestal informeel "Aussie Casual", alhoewel in dure hotel en restaurants soms avondkleding wordt gewaardeerd.

Op het raam van restaurants ziet u soms staan BYO, hetgeen betekent "bring your own". Een dergelijk restaurant heeft geen alcohol-vergunning, u mag dan wel uw eigen fles wijn of bier meenemen. U geeft de fles dan bij binnenkomst in het restaurant af aan de bediening om hem koud te zetten en open te laten maken, u ontvangt dan glazen van het restaurant.

Een populaire manier van eten onderweg is de Aussie BBQ. Bij parkeerplaatsen onderweg en in de Nationale Parken zijn vaak gemetselde grills gemaakt, waarop u zelf uw maaltijd kunt roosteren. U kunt in vrijwel elke supermarkt BBQ-kolen, vlees, sauzen ed. kopen.

Feestdagen
In Australië gelden de volgende officiële feestdagen (anders dan de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede Vrijdag, 1e en 2e Paasdag en Kerst):

- Australia Day 26 januari
- ANZAC Day 25 april
- Queens Birthday maandag in juni (per jaar verschillende dag, de feitelijke verjaardag van de Engelse koningin is in september)

Daarnaast gelden per staat nog aparte feestdagen, bijv. ter gelegenheid van paardenraces.

Festivals en evenementen
In Australië worden jaarlijks een aantal grote festivals gehouden, waarbij het kort tevoren bijzonder moeilijk is nog hotel-accommodatie te vinden. Als u van plan bent een bepaalde stad rond een festivaldatum te bezoeken, reserveer dan tijdig uw hotel.

- Formule 1 Races in Melbourne (internationale opening van het Formule 1 autorace seizoen)
- Melbourne Cup (één van de meest prestigieuze paardenraces ter wereld)
- Adelaide Festival (theaterfestival, deels in de open lucht. Vergelijkbaar met het Edinburgh Festival).
- Alice Springs Desert Regatta (zeilrace in de woestijn, omgeven door veel gezelligheid)

Fooi
In principe geldt in Australië dezelfde regel als in Nederland. Fooi geven is niet verplicht, maar als u vindt dat er aan u een goede dienst is verleend kunt u aan uw waardering uitdrukking geven door een kleine tip te geven. Service en belasting zijn over het algemeen inbegrepen bij de prijs.

Fotografie
Australië is zeer fotogeniek, indien u dia's maakt, kunt u diafilm het beste vanuit Nederland meenemen (in Australië zijn diafilms ondertussen moeilijk nog te krijgen). Foto- en video-apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn goed verkrijgbaar voor vergelijkbare prijzen als in Nederland. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft. Met een statief en telelens van ca. 2000 a 300mm bent u goed voorbereid op natuurfoto's maken.

Gezondheid
Het klimaat in Australië is aangenaam en gezond, u hoeft daarom doorgaans geen bijzondere medische voorzorgs-maatregelen te nemen. Voor informatie wat betreft ad-viezen, respectievelijk voorschriften verwijzen wij u naar de GGD of uw huisarts. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

In Australië komen een groot aantal gevaarlijke en giftige dieren voor. Meest gevaarlijke zijn waarschijnlijk krokodillen, haaien en stingers (kwallen).

<u>Krokodil</u>
Krokodillen leven met name in het tropische noorden van Australië. Ze leven voornamelijk in moerasgebieden, meertjes en rivieren. Hoewel het uitzonderlijk is, komen krokodillen tijdens en vlak na overstromingen soms ook in meer bewoonde gebieden voor. Het gevaarlijkste is de zoutwaterkrokodil (salty's), deze komen met name in brak-water voor maar meestal niet verder dan 50 meter van de oevers. Pas daarom op bij oevers in het tropische noorden van Australië, met name 's nachts wanneer het water-oppervlak slecht te zien is. Vraag altijd lokale bewoners of gidsen waar het veilig is om te gaan zwemmen.

<u>Haaien</u>
Haaien komen aan de kusten van Australië voor in alle soorten en maten, van kleine rifhaaien tot de levensgevaarlijke grote witte haai (die vooral aan de zuid-kust leeft). Een haaienaanval is zeldzaam is, en als het al gebeurd gaat het meestal om surfers die per abuis door een haai worden aangevallen (de haai ziet het surfboard aan voor een dode vis). Bij veel stranden zien strandwachters er

mede op toe dat er geen haaien zijn. Daar kunt u dan met een gerust hart gaan zwemmen.

Stingers (box yelly fish)
Voor de kust van Australië komen stingers voor, dit zijn extreem giftige kwallen, waaronder de box jellyfish. Door een steek van de box jellyfish kan zelfs een volwassen, gezond persoon in korte tijd overlijden (meestal door een hardaanval). De box jellyfish is goed te herkennen, deze kwal is namelijk relatief groot. Er bestaan echter ook kwallen die ook dodelijk zijn maar nauwelijks te zien zijn met het blote oog. Mocht u gestoken worden door een kwal, laat dit direct weten aan mensen bij u in de buurt. Op veel stranden in Australië staan grote potten met azijn, gooi zo snel mogelijk en zoveel mogelijk azijn over de wond. Azijn zorgt ervoor dat er niet nog meer gif het lichaam binnenkomt en dat u de tentakels veilig kunt verwijderen. Het zorgt er echter niet voor dat het gif dat al in uw lichaam zit niet meer werkt. Zorg er daarom voor dat u na een steek zo snel mogelijk naar een EHBO of ziekenhuis gaat voor verdere behandeling. Maar zelfs dan is het mogelijk dat u nog geruime tijd last zult houden van de prikplek.

Stingers komen in de Northern Territory het gehele jaar voor, langs de oostkust van Australië komen ze met name voor tijdens de zomer / regentijd (nov t/m apr). Het noordelijk deel van Queensland is eigenlijk alleen in juni en juli stingervrij. Aan de zuid- en westkust van Australië komen de stingers vrijwel niet voor. De populaire stranden in Queensland zijn vaak met stingernetten en strandwachten uitgerust, volg altijd de lokale instructies op en blijf binnen de netten. Lokaal kunt u een anti-stinger zwempak kopen van dun nylon. Als u er niet gerust op bent adviseren we u niet te zwemmen in zee en gebruik te maken van het zwembad.

Golf
Er zijn tal van golfmogelijkheden in Australië. Enkele van de beste golfbanen van de Australië zijn die op Hamilton Island, bij Cypress Lakes Resort (in de Hunter Valley) en bij Laguna Quays Resort (bij Proserpine).

Immigratie / Douane
Bij binnenkomst van Australië wordt voor EU- burgers voor en verblijf van minder dan 3 maanden een geldig paspoort verlangd, een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. U dient tevens over een visum te beschikken, ook transit passagiers. Het toeristenvisum voor een verblijf van maximaal 3 maanden kan door ons (PIT) binnen enkele seconden worden klaargemaakt. Als u langer in Australië bent dan 3 maanden dient u zelf het visum te regelen via de Australische Ambassade. Er zijn geen bijzondere gezondheidseisen (zoals verplichte vaccinaties) voor toeristen. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst moet een "Arrival Card" met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Bij aankomst in Australië wordt reizigers gevraagd een "Quarantaine" verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kent Australië strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze op bepaalde plaatsen kunnen gebruiken d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. op luchthavens, hotellobby's, bij Starbuck, etc...). Als u ook onderweg wilt kunnen internetten, dat dient u een SIM kaart (of dongel) te kopen voor het UMTS netwerk. Deze zijn te koop bij de winkels van de grote telecom aanbieders (zoals Telstra en Vodaphone). Langs de hoofdroutes en in de meeste plaatsen is de mobiele ontvangst goed.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit Australië is 2 tot 3 uur voor vertrek (afhankelijk van uw vlucht). De luchthavenbelasting ("Airport Departure Tax") is reeds inbegrepen in de reissom van vooraf gekochte tickets. U hoeft dus ter plaatse geen "Airport Departure Tax" meer af te rekenen. Deze regels kunnen wijzigen, zie bijlage 24 (airporttax).

Klimaat
Het klimaat in Australië is tegengesteld aan dat van Europa, dus zomer in Nederland betekent winter in Australië. Hoe zuidelijker u in Australië komt, hoe koeler het klimaat wordt. Tasmanië heeft een klimaat vergelijkbaar met Nederland of Engeland, Het klimaat in het gebied bij Sydney, Melbourne en Adelaide is vergelijkbaar met midden Frankrijk,

Rond Brisbane en bij Perth moet u qua klimaat meer denken aan de Middellandse Zee. Nog noordelijker wordt het een warm klimaat, aan de kust tropisch en in de woestijn warm en droog. Vooral in het tropische deel van Australië, bij Cairns, Townsville, Mackay, Darwin en Broome dient u bij het reizen in de maanden december t/m april rekening te houden met de regentijd. Er kunnen in korte tijd enorme hoeveelheden neerslag vallen, waardoor wegen tijdelijk onbegaanbaar worden. De regentijd is ook het seizoen waarin cyclonen kunnen optreden. Buiten de regentijd is het weer veel droger en rustiger. Zie ook paragraaf B.12.I. (lokale omstandigheden).

Adelaide	Jan	Feb	Mar	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
Max Temp. (°C)	30	29	27	23	19	16	15	16	19	22	25	28
Min. Temp. (°C)	15	17	15	13	10	8	7	8	9	11	13	15
Neerslag (mm)	2	2	2	4	7	7	7	6	5	4	3	3
Water Temp.(°C)	19	20	20	18	16	15	14	14	14	15	16	17

Alice Springs	Jan	Feb	Mar	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
Max Temp. (°C)	47	36	33	29	23	20	19	22	26	31	34	35
Min. Temp. (°C)	22	21	18	14	9	6	4	7	10	15	18	20
Neerslag (mm)	34	39	22	12	17	16	8	2	6	20	23	32

Canberra	Jan	Feb	Mar	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
Max Temp. (°C)	28	27	24	20	15	12	11	13	16	19	23	26
Min. Temp. (°C)	13	13	10	6	3	1	0	1	3	5	9	11
Neerslag (cm)	48	57	52	47	52	38	45	45	48	69	64	58

Darwin	Jan	Feb	Mar	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
Max Temp. (°C)	32	32	32	33	32	31	30	31	33	34	34	33
Min. Temp. (°C)	25	25	25	24	22	20	20	21	23	25	25	25
Neerslag (cm)	39	33	26	10	1	0	0	0	1	2	13	24
Water Temp.(°C)	29	29	29	28	28	26	26	24	27	27	29	29

Melbourne	Jan	Feb	Mar	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
Max Temp. (°C)	26	26	24	20	17	14	13	15	17	20	22	24
Min. Temp. (°C)	14	14	13	11	9	7	6	6	8	9	11	13
Neerslag (cm)	5	5	5	6	6	5	5	5	6	7	6	6
Water Temp.(°C)	18	18	17	16	15	14	13	13	13	14	15	16

Perth	Jan	Feb	Mar	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
Max Temp. (°C)	30	30	28	24	21	18	17	18	19	21	25	27
Min. Temp. (°C)	18	18	17	14	12	10	9	9	10	11	14	16
Neerslag (cm)	1	1	2	4	12	19	17	14	8	6	2	1
Water Temp.(°C)	20	20	21	21	20	19	18	18	18	18	19	20

Sydney	Jan	Feb	Mar	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sep	Okt	Nov	Dec
Max Temp. (°C)	26	25	25	22	19	17	16	17	20	22	24	25
Min. Temp. (°C)	18	18	17	15	11	9	8	9	11	13	15	17
Neerslag (cm)	10	11	13	13	12	13	11	8	7	8	8	8
Water Temp.(°C)	22	22	22	21	14	17	16	16	16	17	19	20

Kleding
Gezien de grote klimaatsverschillen tussen het noordelijk en zuidelijk deel van Australië is het raadzaam om op rondreis hier in uw kledingkeuze rekening mee te houden. Als u in het regenseizoen door het tropische noorden reist, kunt u het beste een dunne regenjas en paraplu meenemen. Voor de warmere streken in het noorden en in de woestijn wordt luchtige katoenen kleding aangeraden. Neem ook een trui mee voor de avonden en als u airconditioned gebouwen binnengaat. Het zuiden van Australië kent een klimaat zoals in Europa, dus zomerkleding meenemen als u reist van november t/m maart, winterkleding in de maanden juni t/m augustus. In de bergen en op Tasmanië kan het vriezen en sneeuwen.

Lokale Agent
Onze lokale agent is *Goway Travel*, zij hebben een kantoor in het centrum van Sydney. De contactgegevens van onze lokale agent in Australië vindt u op uw voucher (zie reisdocumenten). Sommige reisonderdelen (zoals bijv. campers en meerdaagse bustours) boeken we direct bij de leverancier, de naam en contactgegevens hiervan ziet u dan op de voucher staan.

Medische hulp
De medische standaard in Australië is hoog. In de grotere steden van Australië zijn moderne ziekenhuizen gevestigd. In de kleinere plaatsen zijn vaak klinieken voor eerste noodhulp 24 uur per dag beschikbaar. In de afgelegen Outback bent u qua medische hulp aangewezen op de Flying Doctors Service, deze heeft 36 vliegtuigen en 23 bases (zie www.flyingdoctor.org.au). Voor noodhulp kunt u bellen:

- Western Australia: 1 800 625800 (of per satelliet-telefoon: 08 94176389)
- Centraal Australië (SA & NT): 08 86489555
- Queensland Outback:
    - Charleville Base: 07 46541443
    - Mt Isa Base: 07 47432802
    - Cairns Base: 07 40400500
    - voor de overige bases (Brisbane, Townsville, Rockhampton en Bundaberg): 000
- South Eastern Section (NSW, Vic & Tas): 08 80881188

Politie
Elke stad of regio heeft z'n eigen politiedienst. Raadpleeg de lokale telefoongids of de receptie van uw hotel voor het telefoonnummer van het lokale politiebureau. Het landelijke telefoon noodnummer in Australië is: 000 (zie ook paragraaf B.12.IV t/m VI).

Religie
Ruim 76% van de bevolking behoort tot een bepaalde geloofsovertuiging. De Anglicaanse en de Katholieke kerk zijn met elk 26% van de bevolking de omvangrijkste religies. Door immigranten uit alle delen van de wereld zijn er ook tal van andere overtuigingen, zoals boeddhisme, hindoeïsme en islam.

Souvenirs
Typische Australische "iconen" zijn de Kangaroo, de Wallaby en de Koala. Uiteraard zijn ook tal van Aboriginal souvenirs te koop, zoals de boemerang en de didgeridoo. Andere populaire souvenirs zijn de Outback "bushman hat & coat ".

Taal
De officiële taal is het Engels. Er zijn verschillen tussen het Australisch Engels en het Engels dat elders wordt gesproken. Bezoekers zullen op taalgebied over het algemeen weinig problemen ondervinden.

Taxi's
In de steden zijn voldoende taxi's aanwezig. De tarieven zijn vergelijkbaar met die in Nederland. De taxi's zijn voorzien van een taximeter. 's Avonds en op feestdagen geldt een hoger tarief.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt u dag en nacht telefoneren tussen Nederland en Australië. Op de postkantoren zijn meestal telefoon-boxen, fax en internetverbinding beschikbaar. Voor de meeste openbare telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig. Deze kunt u vooraf bij telefoonwinkels in Nederland kopen of terplaatse in telefoonwinkels. Het internationaal toegangsnummer van Australië is 61. De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken in Australië prima, maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van Telstra of Vodaphone.

Transport
In de steden is goed openbaar vervoer beschikbaar in de vorm van bus, trein, tram en ferry. Kaartjes moeten vooraf worden gekocht bij de automaat of aan het loket. Elk gebied (deelstaat) heeft zijn eigen vervoerskaarten, vaak is een OV-pass voor een aantal dagen goedkoper.

Tussen de grotere steden rijden lange afstandsbussen met een vaste dienstregeling. Dit zijn comfortabele airconditioned bussen met faciliteiten als slaapstoelen, video, toilet en bar. De belangrijkste busmaatschappij is Grey-hound. Als u meerdere trajecten per bus gaat afleggen, kunt u het beste vooraf een buspas kopen. Elke stad heeft een centrale busterminal (vgl. met NS-station in Nederland).

Er zijn ook een aantal treinverbindingen in Australië, ofschoon treinen net als in de USA vaak minder frequent en langzamer rijden dan bussen en vooraf moeten worden geboekt. Bij de grote steden is een uitgebreid treinnetwerk beschikbaar, gericht met name op het forensenvervoer.

In de steden is een goed openbaar vervoersysteem beschikbaar. In Sydney zijn met name de snelle ferry's door de baai erg populair. In Perth zijn de stadsbussen in het centrum van de stad gratis.

Tijdzone
Australië heeft verschillende tijdzones, afhankelijk per staat. Het tijdverschil met Nederland ziet u uitgedrukt in onderstaande tabel. Australië ligt op het oostelijk halfrond, 's ochtends in Nederland (bijv. in de zomer 8.00 uur) is dus dezelfde dag 's avonds in Sydney (16.00 uur).

Staat	zomer in NL	winter in NL
Victoria (Melbourne) & New South Wales (Sydney)	+ 8 uur	+ 10 uur
Queensland (Brisbane & Cairns)	+ 8 uur	+ 9 uur
South Australia (Adelaide)	+ 7,5 uur	+ 8,5 uur
Northern Territory (Darwin & Alice Springs)	+ 7,5 uur	+ 8,5 uur
West Australia (Perth & Broome)	+ 7 uur	+ 6 uur

Uitgaven
Het prijsniveau in Australië ligt grofweg iets hoger dan Nederlands niveau. Etenswaren zijn doorgaans iets goedkoper, luxe goederen doorgaans iets duurder dan in Nederland. In de outback bent u bij supermarkten en benzinestations duurder uit dan bij de grote steden. Het door u ervaren prijspeil is uiteraard ook afhankelijk van de EUR/AUD wisselkoers. Deze wisselkoers varieert de laatste jaren flink en beweegt zich doorgaans tussen de 0,55 en 0,80 EUR/AUD.

Water
Kraanwater is doorgaans veilig te drinken. Voor de veiligheid adviseren we u op afgelegen plaatsen uw drinkwater te koken of flessen bronwater te kopen.

Winkels
De winkels in Australië bieden dezelfde keus aan waren als in Europa. In de steden vindt u grote warenhuizen (bijv. Grace Brothers), aan de rand van de steden vindt u vaak moderne en enorm grote supermarkten en winkelcentra. Ook op de luchthavens vindt u veel winkels met een ruim aanbod, ook dutyfree shops. De openingstijden zijn: ma-vr 9.30-18.00 uur & za 9.30-13.00uur. In de grote steden zijn de winkels vaak langer open.

Zonnebrand
Het noordelijk deel van Australië ligt in de tropen. De lucht is niet vervuild en zuiver. Hierdoor komt sterke zonnestraling ongehinderd op aarde. Hoofdbedekking alsmede een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor is hierom zeker aan te raden. Weest u erop bedacht dat uw huid heel gevoelig is, wanneer u vanuit de Nederlandse winter aankomt. Ga niet op het heetst van de dag zonne-baden.

De overige delen van Australië hebben te maken met een dunnere ozonlaag dan boven Europa, dus ook daar wordt aan reizigers geadviseerd zich goed te beschermen tegen de zonnestraling.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: II. Cook Eilanden

De Cook Eilanden vormen één van de meest zuidelijke eilandgroepen in de Stille Zuidzee. De eilanden hebben landschappelijk veel overeenkomst met het naburige Frans Polynesië. Ook de warmte en vriendelijkheid van de Polynesische bevolking komen overeen. Op de Cook Eilanden is de voertaal echter Engels, is het prijspeil aanzienlijk lager en is het aantal bezoekers veel geringer.

Rarotonga, hoofdeiland van de Cook Eilanden, is één van de mooiste eilanden van de Pacific. Op wandeltochten door de steil uit zee oprijzende bergen kunt u volop genieten van de uitbundige begroeiing en het spectaculaire uitzicht. Rarotonga is volledig omringd door koraalriffen en lagune's. Op 220 km ten noorden van Rarotonga ligt Aitutaki, een eiland bekend om haar prachtige lagune. Traditie in dans, zang en kunst leeft nog voort in het dagelijks leven op Aitutaki.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: II. Cook Eilanden
Onderdeel: a. Algemene informatie

Kerngegevens:
Landoppervlak . . . . . .240 km²
Zeeoppervlak . . . . . 1.830.000 km²
Aantal eilanden 15
Aantal bewoonde eilanden 15
Inwoners 19.103
Inwoners per km² 80
Hoofdeiland . . . . . Rarotonga
Hoofdstad . . . . . Avarua
Inwoners op het hoofdeiland 54%

Lokatie
De Cook Eilanden liggen in de tropen en zijn onderdeel van Polynesië. De eilandengroep heeft een geïsoleerde ligging midden in de Stille Zuidzee, de meest nabij gelegen bewoonde eilanden zijn Tahiti - Frans Polynesië (1200 km ten oosten) en Niue (1100 km ten westen). Alleen Rarotonga is bergachtig met een hoogste punt van 600 meter, de andere eilanden zijn vrijwel vlak.

Geschiedenis
Volgens legenden arriveerden de eerste Polynesiërs op de Cook Eilanden per kano vanuit Frans Polynesië in 1200 AD. Maar opgravingen duiden erop dat de Cookeilanden al in de zesde eeuw voor het eerst bevolkt werden door Polynesiërs, die vanuit het zuidoosten uit het nabijgelegen Tahiti migreerden. Van oorsprong zijn de bewoners dus ook nauw verwant aan de Maori's.

De eerste Europeaan, die de Cook Eilanden ontdekte, was de Spaanse ontdekkingsreiziger Alvaro de Mendaña. De Spanjaarden waren in die tijd meer geïnteresseerd in een snelle route tussen Peru en de Philippijnen, dan in kolonisering van de eilanden. De Spanjaarden meerden in de late zestiende eeuw enkele malen bij de eilanden aan.

Het was captain James Cook die op z'n ontdekkingsreizen door de Pacific in 1773 en 1777 de eilanden in kaart bracht. Hij noemde de eilanden de Hervey Islands. Hoewel Captain Cook enkele weken in het gebied verbleef, miste hij Rarotonga.

Volgens overlevering werd Rarotonga enkele jaren later waargenomen door captain William Bligh van de Bounty (nog voor de muiterij) en werden de eilanden uiteindelijk zelfs bezocht door de muiters van de Bounty (enkele weken na de muiterij). Een Cook-eilander mocht destijds aan boord

komen van de Bounty en kreeg bij terugkeer naar de wal enkele sinaasappelen mee. Pitten van deze sinaasappelen hebben de basis gelegd van de huidige citrusvrucht industrie. Overigens kreeg de eilandengroep pas in 1824 de naam Cook Islands van de Russische kartograaf John von Krusenstern.

In de tijd van de eerste Europese ontdekkingsreizigers werden de eilanden met harde hand bestuurd door een feodaal chiefdom. Net als de andere Polynesiërs geloofden de Cook-eilanders in een hiërarchie van goden en geesten. Veel van deze goden en geesten werden afgebeeld in houtsnijwerk en tekeningen. In het begin van de 19-de eeuw werden de eilanden regelmatig bezocht door walvisvaarders en handelaren in sandalwood.

Missionarissen
Het christendom werd in 1821 naar de eilanden gebracht door de Engelse missionaris John Williams. De vaak onder erbarmelijke omstandigheden gebouwde kerkjes en missieposten uit de 19-de eeuw kunnen nog steeds bezocht worden. Vrijwel alle Cook-eilanders zijn uiteindelijk tot het christendom bekeerd.

Een andere opzienbarende persoon was William Masters, een boerenknecht uit Gloucester -Engeland. Na aankomst op Rarotonga trouwde hij met een lokale vrouw en vestigde zich op het afgelegen eiland Palmerston. Masters benoemde zichzelf tot predikant van de Anglicaanse kerk. Hij trouwde zichzelf vervolgens met twee, naar Palmerston overge-komen, zusters van z'n vrouw. Na 18 jaar verblijf op Pal-merston was hij vader van 60 kinderen. Masters verdeelde het eiland in drieën, voor elke familie een deel. Momenteel stammen duizenden Cook-eilanders af van deze William Masters.

Protectoraat
In de late 19-de eeuw dreigde Frankrijk vanaf Tahiti de Cook Eilanden te koloniseren. De Cook-eilanders zochten bescherming bij de Engelsen en in 1988 werd het een Engels protectoraat. In 1901 werden de eilanden onder het protectoraat van Nieuw-Zeeland gesteld. Dat bleef zo tot 1965, het jaar waarin de eilanden zelfbestuur kregen.

De eilanden waren in die tijd zeer moeilijk te bereiken. Sporadisch deed een lijnvaartschip de eilanden aan, vanaf 1935 werd met een vliegboot een wekelijkse verbinding onderhouden tussen Nieuw Zeeland en Aitutaki. In de tweede wereldoorlog werd door de Amerikanen op Aitutaki een airstrip aangelegd, die overigens nog steeds in gebruik is. Alhoewel het oorlogsgeweld aan de Cook Eilanden voorbij ging, had de tweede wereldoorlog toch een enorme invloed op de eilanden. De Amerikaanse levensstijl werd op de eilanden geïntroduceerd, doordat veel Amerikaanse soldaten er werden gestationeerd op doortocht naar Guadalcanal korte tijd verbleven.

Zelfbestuur
De Cook Eilanden werden in 1965 onafhankelijk, waarbij een democratisch meer-partijen-systeem werd gevestigd. Nadat de eilanden autonomie verkregen werd Albert Henry (van de Cook Islands Party) verkozen als de eerste minister-president. In 1978 werd Henry opgevolgd door Tom Davis van de Democratic Party. Op 11 juni 1980 tekenden de Verenigde Staten een overeenkomst met Nieuw-Zeeland waarmee ze de maritieme grenzen tussen de Cook Eilanden en Amerikaans-Samoa vaststelden en waarmee ze hun claim op Penrhyn, Pukapuka, Manihiki en Rakahanga opgaven.

Economie
Economisch zijn de Cook Eilanden vooral afhankelijk van de export van tropische vruchten en hulp van Nieuw-Zeeland. Door de aanleg van een moderne luchthaven en bouw van luxe hotels op Rarotonga bezoeken steeds meer toeristen de eilanden. Het toerisme speelt voor de economie een steeds belangrijkere rol. Veel van de 19.000 inwoners leven echter buiten de officiële economie op nog zeer traditionele wijze.

Politiek & Bevolking
Van de 19.000 inwoners zijn 90% van Polynesische oorprong, de resterende 10% Europees en Aziatisch. De Cook Eilanden zijn een zelfstandig land met een democratisch gekozen parlement. De politieke situatie is stabiel.

De Cook Eilanden beschikken over zelfbestuur en zijn dus volledig verantwoordelijk voor binnenlandse zaken. Door middel van een vrije associatie zijn de eilanden verbonden met Nieuw-Zeeland. Nieuw-Zeeland draagt wel, altijd in overleg met het bestuur van de Cook Eilanden, de verantwoordelijkheid voor enkele buitenlandse zaken. Defensie is hier een voorbeeld van. Recentelijk hebben de Cook Eilanden het buitenlands beleid meer naar zich toegetrokken. In 2005 hadden de eilanden diplomatieke relaties met 18 andere landen.

De uitvoerende macht ligt op de Cook Eilanden bij de regering. De wetgevende macht wordt gedeeld door de regering en het parlement. De rechtspraak is onafhankelijk van de uitvoerende en wetgevende macht.

Geografie
De Cook Eilanden zijn gesitueerd in de zuidelijke Grote Oceaan, ten noordoosten van Nieuw-Zeeland, tussen Niue, Samoa en de Tokelau-eilanden in het westen en Frans-Polynesië in het oosten. De 15 eilanden hebben een totale landoppervlakte 236 km² en zijn verspreid over 2,2 miljoen vierkante kilometer oceaan. Alle Cook Eilanden zijn atollen; door de combinatie van vulkanische activiteit en koraalgroei ontstaan.

De eilanden zijn onderverdeeld in twee groepen: de Zuidelijke Cook Eilanden, waarop de bevolking grotendeels is geconcentreerd, en de Noordelijke Cook Eilanden. De negen Zuidelijke Cook Eilanden zijn in verhouding hoger en jonger dan de zes Noordelijke, die alle atollen zijn. Ook onder de Zuidelijke Cook Eilanden bevinden zich enkele eilanden die feitelijk een atol zijn. Het hoogste punt van de Cook Eilanden is de Te Manga (652 m) op het hoofdeiland Rarotonga. Een overzicht van de eilanden:

- Noordelijke eilanden (bestaande uit: Manihiki - Nassau - Penrhyn - Pukapuka - Rakahanga - Suwarrow)
- Zuidelijke eilanden: (bestaande uit: Aitutaki - Mangaia - Manuae - Palmerston - Rarotonga en de 4 meer oostelijk gelegen eilanden: Atiu - Mauke - Mitiaro - Takutea)

Geologie
In de Cook Eilanden komen vijf soorten eilanden voor:

- Hoog eiland (een eiland met vulkanische oorsprong)
  - Rarotonga
- Laag eiland (een eiland dat ontstaan is als gevolg van sedimentatie op een koraalrif of door opheffing, zoals bij een "Raised Atol"):
  - Atiu
  - Mangaia
  - Mauke
  - Mitiaro
- Zandbank (een klein eiland of motu, dat gevormd is uit zand en koraal):
  - Nassau
  - Takutea
- Bijna Atol (= een atol, die nog niet volledig gevormd is):
  - Aitutaki
- Atol: Een ringvormig eiland van koraal, dat ontstaan is door relatieve zeespiegelstijging en landerosie:
  - Manihiki
  - Manuae

- Palmerston
- Pukapuka
- Rakahanga
- Suwarrow
- Penrhyn

De Cook Eilanden liggen op de grootste tektonische plaat van de wereld. Geologisch kan men de Cook Eilanden opdelen in twee grote delen: de Noordelijke Cook Eilanden en de Zuidelijke Cook Eilanden. De oudere Noordelijke Cook Eilanden zijn alle geëvolueerd in atollen zonder ondergrondse grotten. Ook zijn hier geen sporen van karst terug te vinden. Al deze atollen liggen op het onder water gelegen Manihiki Plateau, dat op zo'n 3000 meter diepte ligt. De Zuidelijke Cook Eilanden, die jonger zijn en ongeveer 90% van de totale landoppervlakte bedekken, hebben een vulkanische oorsprong. Het grootste eiland Rarotonga is zo'n vulkanisch eiland dat 653 meter boven het zeeniveau uitsteekt. Rarotonga werd 2 miljoen jaar geleden gevormd als gevolg van een hoge vulkanische activiteit in het gebied. De overige vier eilanden in het zuiden (Atiu, Mangaia, Mauke en Mitiaro) hebben een complexe geologische structuur met sporen van karst en een vertakt grottensysteem. De vorming van deze laatste vier gebeurde zo'n 10 miljoen jaar geleden.

De Zuidelijke Cook Eilanden zijn gekenmerkt door de steile kusten. Deze zijn ontstaan na jaren van kalkophoping. Deze ophoping is een natuurlijke bescherming voor de reserves van zoet water op de eilanden. Mineralen voor mijnbouw zijn echter niet te vinden op de Cook Eilanden. Er is wel onderzoek gebeurd naar mineralen zoals mangaanknollen en kobalt in de exclusieve economische zone van de Cook Eilanden. Daarvan zouden de Cook Eilanden met 7,5 miljoen ton een van de grootste reserves hebben. Maar tot op dit moment zijn er nog geen ontginningen gebeurd.

Bodem en hydrografie

De bodem van de verschillende Cook Eilanden is afhankelijk van het eiland systeem. We kunnen hier een opdeling maken aan de hand van de ligging. De bodem van de Noordelijke Cook Eilanden is gelijkaardig aan deze van andere atollen in Oceanië. Ze zijn opgebouwd uit koraal, waarboven een dunne laag organisch materiaal ligt. De bodem voedselarm, poreus en ze is bijna enkel geschikt voor kokospalmen, pandanus en enkele andere soorten tropische planten. Door de inwoners wordt in waterrijk gebied taro geteeld. De bodem van de meeste Zuidelijke eilanden, zijn daarentegen van vulkanische oorsprong en dus vruchtbaarder. Hierdoor zijn ze meer geschikt voor landbouw. De laaglanden van deze eilanden worden gedomineerd door vruchtbare alluviale bodems. Het binnenland van Atiu, en het hele eiland van Rarotonga zijn blootgesteld aan sterke erosie, mede door de ananas plantages.

Het weinige water dat door de grond van de noordelijke eilanden sijpelt is licht brak, en is uitgeput. Om de eilanders van drinkbaar water te voorzien moeten ze dus regenwater opslaan in speciale tanks. Op Pukapuka, Nassau en Rakahanga zijn er waterputten waar het regenwater wordt opgeslagen. Op de vulkanische eilanden in het zuiden, is het grondwater wel van goede kwaliteit. Op Rarotonga en Mangaia halen ze hun water uit bronnen en kleine beekjes. Op de andere eilanden halen ze hun water uit grote grondwater reserves.

Klimaat

Op de Cook Eilanden heerst een tropisch maritiem klimaat, met een duidelijk regenseizoen van november tot april en een droog seizoen van mei tot oktober. Tijdens het regenseizoen, waarin ook de tropische cyclonen voorkomen, valt 2/3e van alle regen van een heel jaar.

Er zijn slechts kleine verschillen tussen de seizoenen en een betrekkelijk constante temperaturen rond de 25° C. De natste maanden zijn januari tot april. De buien zijn meestal hevig, maar duren nooit lang.

Cyclonen kunnen zich alleen vormen in de regentijd, ze vormen zich meestal ten westen van de Noordelijke Cook Eilanden, en bewegen dan in zuidelijke richting tot 15° zuiderbreedte, waarna ze in zuidoostelijke richting bewegen. Tijdens El Niño merkt men op dat de cyclonen in de buurt van de Noordelijke Cook Eilanden richting Frans-Polynesië gaan. Dit geeft een scherpe daling van de regenval (tot 60%) op de zuidelijke eilanden, terwijl op de Noordelijke Cook Eilanden de regenval met wel 200% kan toenemen. Tijdens de La Niña gebeurt het omgekeerde.

Gedurende bijna het hele jaar worden de Cook Eilanden overheerst door passaatwinden, die het sterkst zijn gedurende de wintermaanden. De gemiddelde jaarlijkse temperatuur varieert van 21° C tot 28° C, en is grotendeels afhankelijk van de huidige El Niño.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	II.	Cook Eilanden
Onderdeel:	**b.**	**Beschrijving per eiland**

Rarotonga

Rarotonga, het enige bergachtige eiland van de Cook Eilanden, lijkt in menig opzicht op Tahiti. Het heeft steile bergtoppen en diepe valleien, omgeven door een kustvlakte, witte stranden, azuurblauwe lagunes en een koraalrif op 500 meter uit de kust. De bergen zijn begroeid met een weelderige tropische vegetatie. Veel tropische vruchten groeien hier in het wild. De kustvlakte bestaat voor een groot deel uit palm- en bananenplantages.

Om de bezienswaardigheden op het eiland te verkennen kunt een "Circle Island Tour" doen. Dat kunt u doen als excursie, maar ook is mogelijk om met het openbaar vervoer te gaan. Zowel linksom als rechtsom rijdt overdag een bus om het uur, waarbij u kunt in- en uitstappen waar u wilt. De totale rit (zuivere rijtijd) om het eiland neemt 50 minuten in beslag, maar in de praktijk bent u met talloze stops de hele dag bezig. U bezoekt ondermeer Muri Lagoon, Ngataniia Harbour, "Ara Metua" met z'n talrijke "Maraes" (tempels), het museum, Pa's Palace en de Maire Nui Gardens Nursery.

Meer inspannend is de vier uur durende bergwandeling, waarbij een ervaren gids u meeneemt door weelderige jungle naar de top van de 1355 meter hoge berg "Te Rua Manga" (The Needle). Vanaf de top heeft u een spectaculair uitzicht over het eiland, de lagune en de oceaan. De gids toont u tijdens de wandeling de overal om u heen groeiende tropische vruchten.

Rarotonga is het meest dichtbevolkte eiland van de Cook Eilanden. Het eiland heeft een landoppervlak van 67 km² en er wonen ongeveer 15.000 mensen (ca. 70% van de totale bevolking van de Cook Eilanden) Rond het eiland loopt een 31 kilometer lange geasfalteerde weg, die alle dorpjes ontsluit. Er zijn geen dorpjes in het binnenland.

Geografie

Rarotonga is een typische vulkanisch Zuidzee-eiland met bergketen in het midden waarvan de toppen meer dan 600 m hoog zijn. De steile bergen vormen waterscheidingen. Rivieren hebben diepe dalen en kloven uitgesleten in deze bergen. Het eiland is 11 bij 7 km en heeft een oppervlakte van 67 km². Het gesteente is basalt met een leeftijd van 1,1 tot 3,64 miljoen jaar geleden. Het hoogste punt is Te Manga 652 meter. De bergachtige regio is dicht begroeid met tropische vegetatie en daar zijn alleen onverharde wegen en voetpaden.

De kustvlakte is smal met een breedte van een paar honderd meter tot 2 kilometer. Het eiland is omgeven door een bijna gesloten rif dat rondom een turquoise gekleurde lagune ligt. Het rif heeft zes doorgangen voor boten die slechts beperkt begaanbaar zijn. Alle nederzettingen en landbouwgebieden liggen in de smalle kuststrook. Typisch voor het landschap van dit kustgebied zijn afwisselend akkerland, braakliggende gronden en plantages mango-bomen, broodboom, citrusvruchten en de Tahitiaanse kastanje (Inocarpus fagifer). Verder worden ook yamwortel en taro gekweekt, vooral in de vochtige en vruchtbare valleien. De kokospalm is de basis voor een kleine kopraproductie.

Flora

De flora van het kustgebied is volledig veranderd door eeuwenlange menselijke bewoning. De onbebouwde en in cultuur gebrachte gebieden zijn meestal begroeid met laag struikgewas en secundair regenbos of met varens, vooral Dicranopteris linearis(orde: Gleicheniales). Boven dit cultuurlandschap met een lage vegetatie - die ook nog eens door meerdere branden is gehavend - verheft zich relatief ongestoord regenbos op de berghellingen waarin drie verschillende zones kunnen worden onderscheiden. Eerst zijn daar de tot 20 m hoog groeiende Homalium acuminatum bomen. Daarboven liggen het wat lager blijvende Fagraea- en Fitchia-bos. Waarin vooral de prachtige rode bloesems van Fitchia speciosa opvalt. In de bovenste zone groeit het Metrosideros bos met vooral Metrosideros collina (Mirtefamilie). Op Rarotonga, groeit ook een inheemse soort orchidee: Habenaria amplifolia.

Fauna

De zoogdieren werden op één na allemaal ingevoerd door de mens, de Pacifische rat kwam mee met de eerste Polynesische kolonisten, later kwamen varkens, paarden, geiten en andere dieren mee met de Europeanen. De inheemse landdieren zijn insecten en slakken. Onder de vogels is er de endemische Rarotongajufferduif Ptilinopus rarotongensis en de Rarotongamonarch (Pomarea dimidiata). Er komt slechts één zoogdier voor, de Tongavleerhond (Pteropus tonganus).

Avarua

Avarua is de hoofdstad van de Cook Eilanden en ligt aan de noordkust. De plaats heeft 2000 inwoners en heeft de sfeer van een rustig dorp. Van de oorspronkelijke, in koloniale architectuur opgetrokken gebouwen is weinig overgebleven. links. Nu domineren sobere, moderne gebouwen die echter zijn omgeven door veel tropisch groen. Bij Avarua, zijn er twee kunstmatig verbeterde doorgangen in het rif, zodat er twee havens zijn voor vracht- en vissersschepen.

Avarua is het bestuurlijk centrum van de semi-autonome staat Cook eilanden binnen het verband van Nieuw-Zeeland en vormt één van de 5 districten van dit eiland. Het district grenst aan de Tupapavallei en aan Nikao (de luchthavenzone van het eiland) en komt daarmee globaal overeen met het oude territoriale stamgebied van de Teauotongastam. De plaats ligt op zeeniveau aan de voet van de heuvel Rarotonga (208 meter).

Avarua heeft ongeveer 2600 inwoners en is daarmee ook de grootste plaats op het eiland. De inwoners leven vooral van toerisme, handel, visserij en landbouw.

International Airport

Direct naast Avarua - aan de noordwestzijde - ligt de luchthaven voor nationaal en internationaal luchtverkeer. Vanaf Rarotonga Airport kan binnenlands gevlogen worden naar de meeste van de 15 eilanden van de Cook eilanden, en internatonaal naar Auckland en Papeete.

Muri Lagoon

De lagune van Rarotonga kunt u verkennen met de "Lagoon Glass Bottom Cruise". U ziet de enorme kleurenpracht van het koraal en de tropische vissen in de lagune. Tussen de middag kunt u op het strand van een "Motu" (onbewoond eiland) luieren en genieten van een speciaal voor u bereide tropische BBQ-lunch.

Over de kolonisatie van het eiland in prehistorische tijden bestaat geen consensus. Het eiland is tussen 700 en 200 v. Chr. vanuit Tonga en Samoa gekoloniseerd. Rarotonga is in 1813 door de Europeaan Theodore Walker, schipper van de schoener Endeavour, "ontdekt". Hij is echter niet aan land gegaan. De eerste Europeanen die voet aan wal zette op Rarotonga was de bemanning van de schoener Cumberland een jaar later. In 1821 landde de missionaris van de London Missionary Society John Williams op het eiland. Met hulp van predikanten en onderwijzers uit Tahiti werd het eiland gekerstend. Later kwamen ook nog walvisvaarders en die brachten alcohol, vuurwapens en besmettelijke ziekten mee waarvoor de inheemse bevolking zeer gevoelig was. In 1888 werd het een Brits protectoraat. In de 20ste en 21ste eeuw kreeg het een eiland een toeristische infrastructuur.

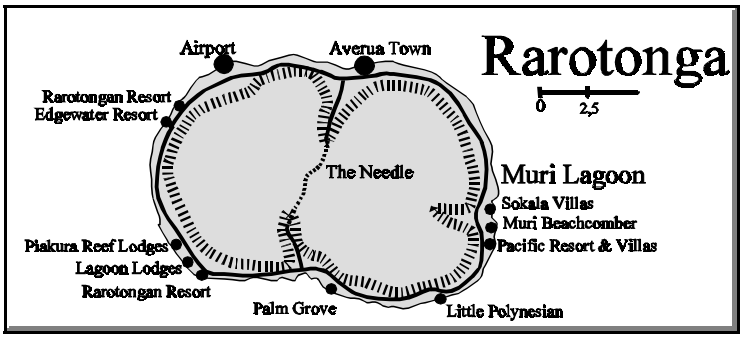

Aitutaki

De lagune van Aitutaki, met een omtrek van 45 km, staat bekend als één van de mooiste ter wereld. Een cruise door de lagune mag u zeker niet missen.

Aitutaki is geologisch gezien bijna een atol, het heeft een oppervlakte van 18 km² en het hoogste punt is 124 m. Aitutaki ligt 220 km ten noorden van Rarotonga, twee maal daags wordt door Air Rarotonga een vlucht onderhouden tussen deze eilanden. Aitutaki heeft een bevolking van ongeveer 2200 inwoners, waarvan de meeste in en om het hoofdplaatsje Arutanga wonen. In het plaatsje vindt u een bank met ATM, post-kantoor en een kleine jetty.

Aitutaki heeft de vorm van een driehoek met een punt omhoog. Aan de zuid- en oostzijde wordt de lagune begrenst door kleine onbewoonde Motu's (koraaleilandjes met strand en palmbomen erop). Aan de noordwestzijde van de lagune ligt het heuvelachtige hoofdeiland. Arutanga ligt halverwege de westkust van dit hoofdeiland. Langs de gehele kust van het hoofdeiland vindt u eenvoudige huizen met tuintjes van de lokalen. De meeste inwoners leven buiten de officiële economie, middels de opbrengst van hun tuintje en door ruilhandel met de dorpsgemeenschap voorzien ze in hun levensonderhoud. Langs de westkust ten noorden en zuiden van Arutanga bevinden zich een aantalguesthouses en kleine strandresorts.

Aan de oostzijde van het hoofdeiland ligt een schiereiland, waar de landingsbaan - gebouwd in de Tweede Wereldoorlog - zich bevindt. Het vliegveldje heeft verder geen terminal gebouw (alleen een klein gebouwtje). Ten zuiden van de landingsbaan ligt het Aitutaki Lagoon Resort en een paar kleinere accommodaties. Vanaf hier worden dagelijks boottochten georganiseerd door de lagune, zoals die van Bishops Cruises.

Lagune

De beste manier om de prachtige lagune van Aitutaki te verkennen, is door het maken van de **"Full Day Lagoon Cruise"**, waarbij u bij het snorkelen de meest prachtige tropische vissen en koralen kunt zien. Uw gids geeft uitleg over het ontstaan van de lagune en de gewoonten van de vissen. Tussen de middag zal de gids voor u op een onbewoond eiland een BBQ-lunch bereiden. De BBQ zal onder andere bestaan uit heerlijke vis, die de gids speciaal voor u op traditionele wijze vangt.

Nog romantischer is de **"Sunset Cruise"**, eveneens een cruise door de prachtige lagune, maar dan van een halve dag, waarbij de gids voor u bij zonsondergang een diner-BBQ bereid.

One Foot Island

In de zuidwest hoek van de lagune vindt men "One Foot Island", oftewel Tapuaetai. De naam One Foot Island is gebaseerd op een oude mythe, waarin een vader het leven van zijn zoon redt door met de boot op het eiland aan te meren, maar zijn zoon te dragen en in een boom te zetten, zodat hun achtervolgers geloven dat de vader altijd alleen is geweest, omdat er slechts één voetspoor door het zand loopt. Op One Foot Island staat het meest afgelegen postkantoor ter wereld. Het is ook het enige postkantoor ter wereld dat op een verlaten eiland ligt.

Aitutaki werd vermoedelijk rond 900 door Polynesiërs gekoloniseerd. Het eerste contact met Europeanen was via de bemanning van de Bounty op 11 april 1789. Het eiland was lange tijd moeilijk bereikbaar en had een sluimerend bestaan temidden van de Stille Oceaan. Sporadisch deed een lijnvaartschip het eiland aan, maar vanaf 1935 werd met een vliegboot een wekelijkse verbinding onderhouden tussen Nieuw Zeeland en Aitutaki. In de tweede wereldoorlog werd door de Amerikanen op Aitutaki een airstrip aangelegd, die overigens nog steeds in gebruik is. Alhoewel het oorlogsgeweld zelf aan Aitutaki voorbij ging, had de tweede wereldoorlog toch een enorme invloed op het eiland. De Amerikaanse levensstijl werd op het eiland geïntroduceerd, doordat veel Amerikaanse soldaten er werden gestationeerd. Na de oorlog keerde te rust terug, maar onstond het eerste toerisme. Maar vanwege de geïssoleerde ligging is het toerisme nog steeds kleinschalig.

Opvallend aan dit eiland is dat er geen honden toegestaan zijn. Eind 18e eeuw hebben de bewoners van Aitutaki geleden onder een pest-epidemie. De honden op het eiland werden ervan beschuldigd de ziekte te verspreiden. De oudsten van het eiland zijn daarom nog steeds van mening dat honden niet op het eiland mogen komen: voor bewaking en als huisdier houden de bewoners van Aitutaki daarom varkens.

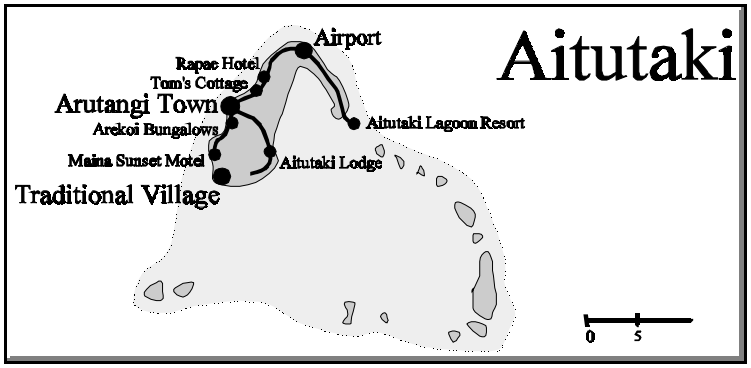

Nga-pu-Toru

Nga-pu-Toru is de gezamenlijke naam van de oostelijke eilanden: Atiu, Mauke, Mitiaro en Takutea. De naam betekent in het Rarotongaans, de (nga) wortels (pu) drie (Toru), of in het Nederlands de drie wortels. De naam verwijst naar de families van de Ariki van Atiu, Mauke en Mitiaro. Het eiland Takutea is onbewoond.

Atiu

Atiu heeft een fascinerend landschap. Het is een opgerezen atol ("raised atol"), d.w.z. het was ooit een volledige atol maar is door de tectonische werking van de aarde omhooggestegen boven zeeniveau. De koraalriffen - aan de omtrek van het eiland - die ooit net onder de zeespiegel lagen vormen nu steile en messcherpe zeekliffen, met grotten en verborgen witte stranden. De druipsteengrotten en kloven (de zgn. Makatea) kunt u bezoeken, er zijn een aantal wandelpaden over het het eiland aangelegd, maar het beste wel met een gids. De Makatea is namelijk dicht begroeit met jungle en vormt een dolhof waar je gemakkelijk de weg kwijt raakt. Midden op het eiland vindt u een centraal plateau, met een meertje en moerassen en waar ook vijf dorpjes liggen.

Het eiland is ongeveer 5km breed en 6,8 km lang en heeft een omtrek van 20,6km. Er is een gravelweg om het eiland en naar de dorpjes op het plateau. Vanwege de kleine messcherpe koraalsteentjes in het gravel, dient u echter voorzichtig te zijn om niet onderuit te gaan met uw scooter of mountainbike.

Er wonen op het eiland ca. 600 mensen. De bevolking leeft voornamelijk van de landbouw en visserij, hoofdzakelijk voor eigen gebruik. Op het eiland bevindt zich een kleinschalige koffieplantage, die wordt gerund door het Duitse echtpaar Juergen Manske-Eimke en Andrea Eimke, die reeds meer dan twintig jaar op het eiland wonen.

Atiu is een vulkanisch eiland - met een oppervlakte van 30 km² - dat wordt omringd door een ongeveer 6 meter hoog koraalrif. In het centrum van het eiland bevindt zich een 70 meter hoge heuvel met een platte top. Op dit platteau bevindt zich een cluster van 5 menselijke nederzettingen. Deze nederzettingen zijn: Teenui, Mapumai, Ngatiarua, Areora, Tengatangi.

Atiu ligt 187 kilometer ten noordoosten van Rarotonga. Het behoort tot de zuidelijke eilandengroep van de Cook Eilanden. Er is een kleine haven - die allen bij hoogtij en op de top van een golf bereikbaar is voor een kano of sloep. Gemakkelijker is om het eiland te bereiken per vliegtuig, aan de noordwestzijde licht een kleine landingsbaan. Er is een dagelijkse vlucht tussen Rarotonga en Atiu.

Bezienswaardigheden

Atiu stond vroeger ook bekend als Enuamanu (wat zoveel betekent als Land van de vogels). In de Copeka grotten, die in het zuidoosten van Atiu in de jungle gesitueerd zijn, leeft de "Copeka bird", een klein vogeltje dat alleen voorkomt op dit eiland. Deze vogel beschikt over een sonarsysteem zodat hij, net als een vleermuis, kan navigeren en jagen in het donker van de grotten.

Kapitein James Cook nam Atiu voor het eerst waar op 31 maart 1777. Op 3 april 1777 zond hij een verkenningsploeg naar het eiland toe. In 1975 kreeg Atiu zijn eigen haven. In 1978 kwam het vliegveld van Atiu gereed.

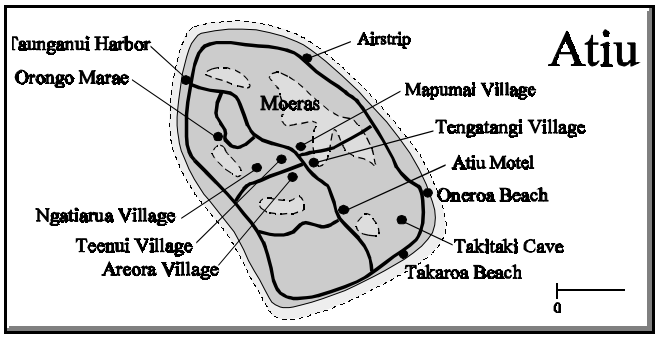

Takutea
Takutea (soms ook Enua-Iti genoemd, wat Klein Eiland betekent) is een onbewoond eiland. Takutea wordt gerekend tot de zuidelijke eilandengroep van de Cook Eilanden, en bevindt zich 21 kilometer ten noordwesten van het eiland Atiu. Takutea is het enige eiland van de Cook Eilanden dat nooit permanente bewoning heeft gehad.

Het eiland is eigendom van de bewoners van Atiu. Eens per jaar sturen zij een expeditie naar Takutea om er kokosnoten in te slaan.

Volgens de folklore zou het eiland oorspronkelijk Areuna geheten hebben. Na verloop van tijd zou een stamhoofd van Atiu het eiland Takutea genoemd hebben, wat zoiets betekent als Mijn witte vis.

Takutea heeft een doorsnede van ongeveer 2,5 kilometer. Het eiland is berucht vanwege zijn moeilijke bereikbaarheid. Het is alleen via de noordwestelijke hoek van het eiland mogelijk om aan land te gaan, en dit is niet zonder gevaren.

Takutea is grotendeels begroeid met kokospalmen en doet op dit moment dienst als natuurreservaat. Veel zeevogels zoals sterns, de Roodstaartkeerkringvogel, de Roodpootgent en de Kota, die verworden is tot een onofficieel embleem van de Cook Eilanden, gebruiken het eiland als broedplaats. Ook de kokoskrab, die zich voornamelijk voedt met kokosnoten, is een bewoner van het eiland.

James Cook bereikte het eiland op 4 april 1777 en zond een aantal bemanningsleden van zijn schip in boten naar het eiland toe om voedsel te verzamelen. Tijdens hun zoektocht naar voedsel troffen de bemanningsleden ook enkele onbewoonde hutten aan.

Vanaf 1888 werd Takutea onderdeel van de Cook Eilanden en daarmee een Brits Protectoraat.

Mauke
Het eiland Mauke, 241 km ten noordoosten van Rarotonga gelegen, lijkt qua landschap veel op Atiu. U treft er grotten, kliffen en prachtige witte stranden. De mogelijkheden om te zwemmen zijn echter beperkt vanwege het dicht op de kust gelegen koraalrif. Mauke (afgeleid van ma uke, "Uke's Land"; ook bekend als Akatokamanava) werd door de Europeanen aanvankelijk Parry's Island genoemd.

Mauke is een vrij vlak eiland; de centrale heuvel bevindt zich ongeveer 30 meter boven zeeniveau. Het eiland heeft een omtrek van 18 kilometer. De grond op het eiland is vruchtbaar en geschikt voor landbouw. Mauke wordt omringd door een barrièrerif.

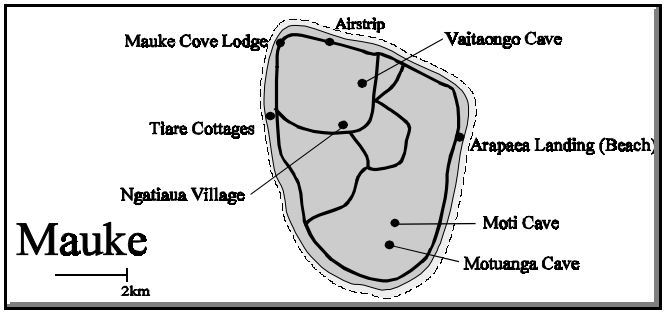

Mitiaro
Mitiaro is een klein en vlak eiland met in het midden een moeras en enkele meren. In de meren leeft veel aal, de meren zijn broedgebied voor verscheidene vogelkolonies. Maar er zwemt ook tilapia, ook wel bekend als brasem, die werd geïmporteerd vanuit Afrika om als voedsel te dienen voor de inwoners. Het eiland is omringd door een koraalrif dat tussen de 6 en 9 meter hoog is. De oceaan die Mitiaro omringd is 4500 meter diep. Qua grootte is Mitiaro het vierde eiland van de Cook eilanden archipel. Het eiland is 6,4 kilometer breed op zijn breedste punt.

Mangaia
Mangaia is het meest zuidelijk gelegen eiland van de Cook Eilanden. Mangaia is geologisch één van de oudste eilanden van de Pacific (meer dan 18 miljoen jaar oud). Bijzonder is dat het eiland is omringd door witte koraalkliffen (koraalrif dat boven water is komen), met in zee een smal koraalrif. Zeker ook bezienswaardig zijn hier de spectaculaire druipsteengrotten. Vanaf het hoogste punt van het eiland, Rangimotia Point (169 meter hoogte) heeft u een mooi uitzicht over het eiland en de oceaan.

Mangaia is 51 km² groot en het hoogste punt is 169 m. Op Mangaia wonen ruim 2200 mensen, waarvan de meeste in en om het hoofdplaatsje Oneroa. Er komt slechts één zoogdier voor, de Tongavleerhond (Pteropus tonganus), die een grote verspreiding heeft in de Grote Oceaan.

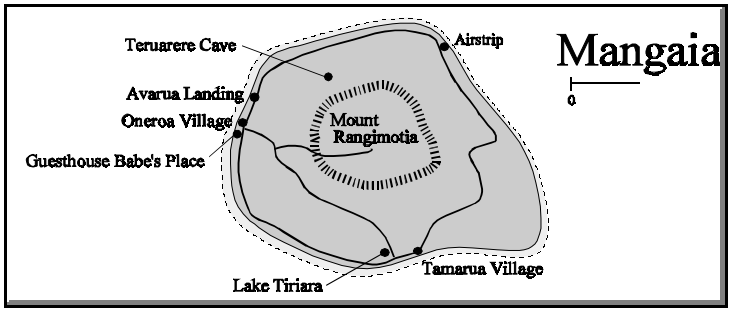

Manuae
Manuae is een onbewoond atol, dat onderdeel uitmaakt van de zuidellijke eilandengroep van de Cook Eilanden. Het ligt 100 kilometer ten zuidoosten van het eiland Aitutaki. Het atol is 6,2km lang en 4km breed.

Het atol Manuae bevindt zich op de top van een 4.000 meter hoge vulkaan die onder zeeniveau ligt. Manuae bestaat in feite uit twee eilanden, Manuae en Te Au O Tu, die onderling van elkaar gescheiden worden door een lagune. Beide eilanden hebben een vorm die doet denken aan een hoefijzer, en hebben elk een oppervlakte van 6 vierkante kilometer. De afmetingen van de lagune zijn 7 x 4 kilometer. De lagune is ondiep en bevat grote zandbanken die door het water verschuiven. Het hoogste punt van het eiland ligt 5 meter boven zeeniveau.

Het eiland is een natuurpark en een belangrijke broedplaats voor zeevogels en zeeschildpadden in de centrale Grote Oceaan. De kustwateren rondom Manuae wemelen van de vis.

Captain James Cook nam Manuae op 23 september 1773 waar. Daarmee werd Manuae het eerste van de Cook Eilanden waarop Cook voet zette.

De Noorse auteur Erlend Loe schreef op humoristische wijze over een expeditie naar Manuae in zijn roman "L" uit 1999.

Penrhyn
Het eiland Penrhyn is een enorm grote atol (90 km²), het behoort tot de afgelegen noordelijke groep en wordt sporadisch door toeristen bezocht. Penrhyn (ook wel Tongareva, Mangarongaro, Hararanga, en Te Pitaka) is het grootste en meest afgelegen atol van de Cook eilanden. Penrhyn bevindt zich 1365 km ten Noordoosten van het eiland Rarotonga, op zo'n 9 graden ten zuiden van de evenaar. Er is slechts één vlucht per week (op zaterdag via Manihiki) tussen Rarotonga en Penrhyn.

Het atol ligt op de hoogste onderwater vulkaan van de Cook Eilanden, 4876 m boven het oceaan oppervlak. Penrhyn is 24km lang en 14km breed. Het heeft een omtrek van 77 km en een landoppervlakte van 9.84 km². Het hoogste punt van het atol is nog geen 5m boven het zeeniveau. Het eiland is daardoor erg kwetsbaar voor een stijging van de zeespiegel.

Het Penrhyn atol heeft twee dorpen. Het hoofddorp Omoka, hoofd van de Penrhyn eilandraad, bevindt zich op het eiland Moananui, in het westen van de atol. Het dorp Te Tautua ligt op het eiland Pokerere, ten oosten van het atol. Op Penrhyn wonen ca. 200 mensen (in 2001 waren dat nog ruim 350). Veel jonge gezinnen trekken naar Rarotonga in de hoop op werk en inkomen. Een meerderheid (75%) van de inwoners is aanhanger van de Cook eilandse Christelijke kerk, terwijl de overige 25% de Katholieke kerk aanhangt.

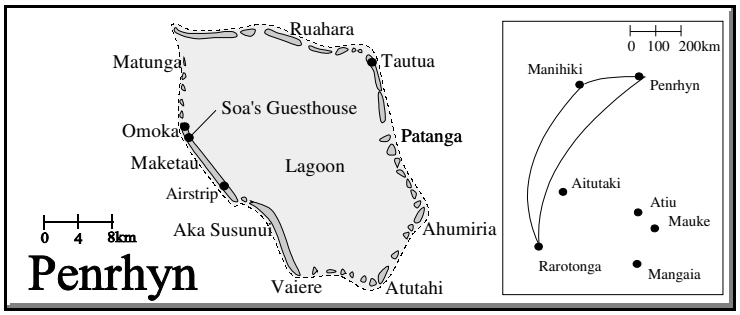

Manihiki
Het eiland Manihiki is een prachtige atol, dat vooral bekend is vanwege z'n parelkwekerijen (waar zwarte parels worden gekweekt). De parelkwekerij vormt de belangrijkste bron van inkomsten, waar verscheidene families van afhankelijk zijn. De parelkwekers leven in paalhuizen in de lagune boven het water.

Manihiki is een driehoekig atol, bestaande uit 40 kleine motu's welke door middel van een koraalrif zijn verbonden. Het ligt 1160 kilometer ten noorden van Rarotonga en wordt beschouwd als één van de mooiste eilanden van de archipel. Het eiland heeft een oppervlakte van 4 km² en wordt bewoond door ca. 280 mensen.

Het eiland behoort tot de afgelegen noordelijke groep en wordt sporadisch door toeristen bezocht. Bezoekers kunnen evt. verblijven in een paalhuis bij één van de families. Er zijn slechts twee vluchten per week (op donderdag en zaterdag) tussen Rarotonga en Manihiki).

Het Manihiki Plateau is een oceanisch plateau in het zuidwesten van de Stille Oceaan. Het plateau werd gevormd door vulkanische activiteit zo'n 125 tot 120 miljoen jaar geleden, tijdens het midden van de krijt periode aan de grens van een triple junction, genaamd de Tongareva triple junction.

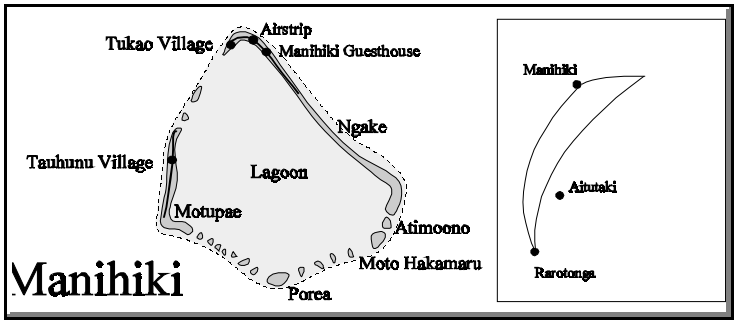

Rakahanga
Rakahanga is een afgelegen atol in de noordelijke eilandengroep. Het is een van de meest ongerepte plaatsen op aarde. De atol ligt zo'n 1,248 km van het hoofdeiland Rarotonga. Het dichtste eiland op 44 km is Manihiki.

Het atol is 4,6km lang en 2,3km breed en heeft een oppervlakte van 4 km². Het hoogste punt van het atol is nog geen 5m boven het zeeniveau. Het eiland is daardoor erg kwetsbaar voor een stijging van de zeespiegel.

Het Rakahanga atol bestaat uit twee hoofdeilanden en zeven motus. In het oosten zijn de belangrijkste eilanden: Akaro, Motu Ngangle, Huananul, Motu Mahuta en Motu Okakara. In het zuidwesten is het belangrijkste eiland Te Kainga ("het huis"), welke de breedste doorgang naar de lagune bewaakt. Er wonen op Te Kainga ca. 120 mensen, er zijn 5 dorpjes: Purapoto, Niteiri, Numahanga, Teruakiore en Matara (belangrijkste nederzetting).

Pukapuka
Pukapuka is een atol dat onderdeel uitmaakt van de noordelijke eilandengroep. Het is een van de meest afgelegen eilanden binnen de Cook Eilanden en ligt ongeveer 1140 kilo-meter ten noordwesten van Rarotonga. Het is een lage koraal atol, driehoekig van vorm en bestaat uit drie eilanden waarvan het landoppervlak slechts 3 km² beslaat. Het atol heeft een lengte van 9,5km en een breedte van 8km. De omtrek bedraagt 36km.

Pukapuka staat bekend als het eerste eiland van de Cook Eilanden dat door Europeanen werd waargenomen. Het werd ontdekt door de Spaanse ontdekkingsreiziger Álvaro de Mendaña de Neira op 20 augustus 1595 en noemde het naar de heilige van die dag, San Bernardo.

Daarna werd het tot 1857 zelden door schepen bezocht. In 1857 zette de London Missionary Society onderwijzers van Rarotonga en Aitutaki op het eiland. In 1862 was de bevolking bekeerd tot het christendom. In 1863 overvielen Peruaanse slavenhandelaren het eiland en namen 145 mannen en vrouwen gevangen, waarvan er maar twee ooit op het eiland terugkeerden.

In 1924 vestigde de Amerikaanse schrijver Robert Dean Frisbie op Pukapuka, die diverse boeken schreef over de Zuidzee-eilanden en Pukapuka in het bijzonder. In 2005 werd het eiland geraakt door de tropische cycloon Percy, een tropische storm van de vierde categorie, die duizenden bomen velde en driekwart van het aantal huizen beschadigde.

Robert Dean Frisbie (geboren op 17 april 1896 in Cleveland - USA) was een Amerikaans schrijver van reisverhalen over Polynesië.

Frisbie, zoon van Arthur Grazly Frisbie en Florence Benson, werd geboren in Cleveland, in de Verenigde Staten. Toen hij op jonge leeftijd te horen kreeg dat zijn gezondheid zodanig slecht was dat hij niet één Amerikaanse winter zou overleven, vertrok hij in de jaren '20 van de vorige eeuw naar de Stille Zuidzee. Aangekomen op Tahiti, begon hij zijn omzwervingen als strandjutter. Verwonderd over de bijzondere dingen die hij zag en meemaakte besloot hij zijn beschouwingen op te schrijven. Daarmee trad hij in de voetsporen van de beroemde Zuidzee schrijvers die actief waren in de 19e eeuw. Een van zijn grote voorbeelden (zoals onderschreven door zijn dochter) was Robert Louis Stevenson.

Het eerste uitgebreide reisverhaal van zijn hand dat bekendheid kreeg heet The Book of Puka-Puka (over het eiland Puka-Puka) en werd in 1929 uitgegeven door Century & Co. Zijn dochter Florence Frisbie (alias: Johnny) schreef op een zeer jonge leeftijd onder de begeleiding van haar vader het autobiogra-fische kinderboek Miss Ulysses of Puka-Puka.

Na een avontuurlijk leven, dat hij leefde op onder andere Tahiti en Moorea, stierf Frisbie op 53 jarige leeftijd. Hij zou vermoedelijk zijn gestorven aan de gevolgen van tetanus. Hij liet afgezien van een grote financiële schuld, zijn vijf kinderen achter op het eiland Rarotonga.

Werk
Frisbie bracht een groot aantal artikelen en schetsen voort die bij verschillende uitgevers in Amerika werden gepubliceerd. Het eerste artikel dat verscheen over zijn tijd op Papeete draagt de titel: Fei-hunting in Polynesia (1923)

Zijn reisverhalen zijn tot op de dag van vandaag van grote waarde. Ze bevatten gedetailleerde en avontuurlijke beschrijvingen over het leven in Polynesië en in het bijzonder op de Cook Eilanden. Zijn werk wordt gekenmerkt door zijn gepassio-neerde zoektocht naar eenzaamheid. De volgende boeken zijn onder zijn naam in druk verschenen:

- The Book of Puka-Puka (A Lone Trader On A South Sea Atoll) (1929)
- The Ghost of Alexander Perks, A.B. (1931)
- A Copra Island (1932)
- My Tahiti (1937)
- Mr. Moonlight's Island (1939)
- The Island of Desire (The Story of a South Sea Trader) (1944)
- Amaru: A Romance of the South Seas (1945)
- Dawn Sails North (1949)

Boeken van zijn dochter Florence ('Johnny') Frisbie:
- Miss Ulysses of Puka-Puka (1948)
- The Frisbies of the South Seas (1959)

De Nederlandse schrijver Boudewijn Büch heeft zich intensief bezig gehouden met de Frisbies. Hij spoorde dochter Jonny op, interviewde haar en wijdde in 1993 aan in het VARA reisprogramma De wereld van Boudewijn Büch een hele aflevering aan de schrijver Dean Frisbie, zijn familie en aan het eiland Puka Puka.

Nassau
Nassau is een eiland dat deel uitmaakt van de noordelijke eilandengroep van de Cook Eilanden. Het eiland ligt zo'n 90 kilometer ten zuiden van Pukapuka. Het eiland is slechts 0,5km² groot, en ligt 9 meter boven het zeeoppervlak. Het eiland is ovaalvormig en is het enige eiland van de Noordelijke Cook Eilanden zonder lagune. Op het eiland zijn vooral palmbomen te vinden. Het lokale voedsel bestaat voornamelijk uit taro, fruit en vis.

Nassau heeft slechts één dorp - gelegen in het noordwesten - waar ca 70 mensen wonen in rieten huisjes (genaamd kikau). In 2007 werd er een nieuwe haven gebouwd. De toegang tot het eiland is zeer beperkt omdat er geen vliegveld is. Een reis naar het eiland vanaf Rarotonga of Pukapuka per schip duurt al ruim drie dagen. De enige permanente verbinding met de buitenwereld is een satellietverbinding via een grondstation.

Nassau wordt geregeerd door de eilandraad van Pukapuka, en deze wordt geadviseerd door het eilandcomité van Nassau. Ellit Smith beschreef Nassau in zijn boek Cook Islands Companion als "de kleine tuin van Eden".

Nassau, dat vroeger Te Nuku-o-Ngalewu (Land van Ngalewu) heette, behoorde origineel toe aan de eilanders van Pukapuka. Nadat de twee eilanden elk hun weg gingen kreeg het de naam "Te Motu Ngaongao" (Verlaten eiland) nadat eilanders uit Manihiki het onbewoond hadden gevonden. In 1803 werd het eiland voor het eerst ontdekt door westerlingen. Die gaven het eiland de naam "Adele Island". Zo'n 20 jaar later werd het eiland terug hernoemd naar "Lydra Island" door een andere ontdekkingsreiziger. Daarna kreeg het de naam "Ranger Island" naar het schip van een Londense walvisvaarder. In 1834 besloot de Amerikaanse walvisvaarder May Mitchell dat het eiland "Mitchell Island" zou heten.

Pas in 1835 kreeg het eiland de naam die het nu nog altijd draagt, Nassau; naar het schip van een andere walvisvaarder John D. Sampson. Het is niet echt duidelijk waarom het bij deze naam bleef, zeker nadat een andere walvisvaarder het later "New-Port Island" probeerde te noemen.

In februari 2005 werd het eiland hevig getroffen door Orkaan Percy. De heropbouw van het eiland, en de infrastructuur werd bemoeilijkt doordat het eiland zo afgelegen ligt, en er slechts sporadisch een veerverbinding is. Door de hulp van NZAID en de Cookeilandse overheid werd in oktober van hetzelfde jaar de infrastructuur (het ziekenhuis, de school, de energiecentrale, het telecommunicatienetwerk en ontmoetingsplaats) hersteld.

Suwarrow
Suwarrow (ook Suvorov en Suvarov genoemd) is een onbewoond atol dat onderdeel uitmaakt van de noordelijke eilandengroep van de Cook Eilanden. Het atol ligt 825 kilometer ten noordwesten van Rarotonga en ongeveer 1300 kilometer ten zuiden van de evenaar.

Suwarrow was onbewoond toen het werd ontdekt door het Russische schip "Suvorov" op 17 september 1814. Het schip was vernoemd naar de Russische generaal Alexander Vasilyevich Suvorov, die als "Suwarrow" in Lord Byron's epische gedicht Don Juan verschijnt. Suwarrow is sinds zijn ontdekking alleen met tussenpozen bewoond.

In 1942 deed een orkaan 16 van de 22 eilanden waaruit het atol bestond onder water verdwijnen. De kustwachters die het atol op dat moment bewoonden verlieten het en lieten een hut met watertanks, wilde varkens en kippen achter op het eiland. Momenteel woont er een kustwachter op Anchorage Island, het grootste eiland in het atol.

De vrouw van Robert Louis Stevenson omschreef Suwarrow ooit als "het meest romantische eiland in de wereld", maar het eiland was niet het model voor het beroemde boek van haar echtgenoot, Schateiland. In het midden van de negentiende eeuw (men is het er niet over eens of het in 1848 of 1855 was) werd er overigens wel een schat op het eiland gevonden: de bemanning van een schip uit Tahiti voerde bergingswerk uit en groef een kistje op waarin zich NZ$ 15.000 bevond.

Palmerston
Palmerston is een afgelegen atol, dat onderdeel uitmaakt van de noordelijke eilandengroep van de Cook Eilanden. Het hoogste punt op het eiland is 6 meter. Het atol werd in 1774 ontdekt door captain James Cook. Het leek bij ontdekking niet bewoond te zijn, alhoewel er later sporen zijn gevonden van bewoning.

In 1862 vestigde een Engelsman - William Masters - zich op het eiland met zijn drie vrouwen, en startte zijn eigen kolonie. Hij leasde het land van de Britse kroon en was tot aan zijn dood (in 1899) heer en meester op het eiland. De bevolking van het eiland groeide gestaag, in 1936 woonden er zo'n 100 mensen. De lease op het land wordt nog steeds doorgegeven aan de hoofden van de drie verschillende familielijnen (allen afstammelingen van William Masters).

William Masters was een opzienbarende persoon in de Stille Zuidzee. Hij was geboren in Engeland en opgegroeid als boerenknecht uit Gloucester. Hij ging op avontuur als missionaris naar de Cook Eilanden. Na aankomst op Rarotonga trouwde hij met een lokale vrouw en vestigde zich op het eiland Palmerston. Masters benoemde zichzelf tot predikant van de Anglicaanse kerk. Hij trouwde zichzelf vervolgens met twee naar Palmerston overgekomen zusters van z'n vrouw. Na 18 jaar verblijf op Palmerston was hij vader van 60 kinderen. Masters verdeelde het eiland in drieën, voor elke familie een deel. Momenteel stammen duizenden Cook-eilanders af van deze William Masters.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	II.	Cook Eilanden
Onderdeel:	**c.**	**Praktische info. voor de reiziger**

Accommodatie
De eilanden van de Stille Oceaan zijn voor veel mensen synoniem aan grenzeloze luxe in dure resorts. De Cook Eilanden zijn anders. De meeste accommodatie op de Cook Eilanden is kleinschalig en minder luxueus en exclusief dan op bijvoorbeeld Fiji en Frans-Polynesië. Maar de locatie van de hotels en bungalows is vaak schitterend.

De hotels liggen vaak aan het strand en bestaan uit losse bungalows of appartementen. De huisjes liggen vaak verborgen in de jungle en zijn volgens Polynesische tradities gebouwd. Sommige kamers hebben uitzicht op zee, vrijwel allemaal zijn ze op loopafstand van de kobaltblauwe zee. Veel hotels bieden allerlei activiteiten aan, zoals snorkelen, duiken, vissen en varen.

Ambassades en consulaten
Nederlandse ambassade in Nieuw-Zeeland (tevens voor de Cook Eilanden): www.nieuwzeeland.nlambassade.org

Ambassade van Nieuw-Zeeland in Nederland: www.nzembassy.com

Ambulance
Het lokale telefonisch alarmnummer is: 998

Autorijden
Het hoofdeiland Rarotonga is geschikt om per huurauto te verkennen. De meeste bezienswaardigheden liggen langs de kustweg, die geheel om het eiland heen loopt. Er is linksverkeer op de Cook Eilanden, de wegen zijn overigens zeer rustig. De bewegwijzering is beperkt, navigatie-systemen werken hier niet - dus u zult aangewezen zijn op een wegenkaart. Buiten de hoofdplaats Averua vindt u geen tankstations.

We kunnen huurauto's voor u reserveren op Rarotonga (huurtarieven en voorwaarden zijn beschikbaar op aanvraag). Terplaatse moet u (als bestuurder) bij afhalen van de huurauto beschikken over een geldig Nederlands rijbewijs en een creditcard (we adviseren ook een internationaal rijbewijs mee te nemen). Bij autohuur dient u bij het politiebureau van Avarua een lokaal rijbewijs te kopen, dat op vertoon van een Nederlands-rijbewijs wordt verstrekt (kosten: 10 NZD).

De minimum leeftijd als bestuurder is 23 jaar. Vraag de verhuurder om een routekaart en uitleg over de verkeersregels. Beste is om een 4WD terreinauto te huren, want u zult soms over onverharde wegen willen rijden, vooral zodra u van de hoofdweg af gaat. Zie ook paragaraaf B.11.II - afhalen van de huurauto.

Banken
In Avarua zijn 2 banken gevestigd, de ANZ bank en de Westpac bank (openingstijden: ma t/m vr 9.00 - 15.00 uur, de Westpac bank ook op zaterdag 10.00 - 11.00 uur). Bij de banken treft u een geldmachine aan (ATM's). Op Aitutaki en Atiu treft u (in het hoofdplaatsje) een bank aan met geldmachine (ATM). Op de overige eilanden zijn nog geen geldmachines aanwezig, maar deze situatie kan veranderen.

In de aankomsthal word bij aankomst van internationale vluchten kortstondig een wisselloket geopend.

Belasting
Op goederen en diensten wordt op de Cook Eilanden een omzetbelasting van 10% geheven ('GST' = Goods and Service Tax). De omzetbelasting is over het algemeen inbegrepen bij de prijs. Deze belasting wordt, ook bij uitvoer van artikelen, niet gerestitueerd.

Betaalmiddel
Het betaalmiddel op de Cook Eilanden is de New Zealand Dollar (nz$ ≈ 0,57 euro). Euro's en andere valuta, alsmede travellercheques, kunnen bij de banken op Rarotonga worden omgewisseld. De meeste hotels accepteren credit-cards (Visa, Mastercard en American Express). De regering van de Cook Eilanden geeft Cook Island Dollars uit (zeer kleurrijke biljetten en vreemdvormige munten), met een zelfde waarde als de nz$ en die ook als wettig betaalmiddel worden geaccepteerd. Er zijn munten van 5, 10, 20 en 50 Cents, 1 en 2 Dollar. Bankbiljetten zijn er van 5, 10, 20, 50 en 100 Dollar.

Binnenlandse vluchten
Het transport tussen de eilanden wordt uitgevoerd met Air Rarotonga. Deze maatschappij heeft een zeer uitgebreid routenet en vluchtschema. Hierdoor kunt u dagelijks vliegen tussen de eilanden Rarotonga en Aitutaki. Enkele malen per week wordt vanaf Rarotonga gevlogen naar Atiu, Mauke, Mitiaro en Mangaia. De vlucht naar Penrhyn en Manihiki wordt 1x per week uitgevoerd.

Er is een binnenlandse airpass voor toeristen beschikbaar, uw vliegticket bestaat dus uit een totaal van vluchtsectoren. Indien bij een vlucht tussen twee buiteneilanden een overstap moet worden gemaakt en de vervolgvlucht heeft hetzelfde vluchtnummer, dan geldt dit als één vlucht. In alle overige gevallen van overstappen worden twee afzonderlijke vluchten berekend. Over vliegtickets wordt omzetbelasting berekend.

Brandweer
Het lokale telefonisch alarmnummer is: 996

Camping
Kamperen is op de Cook Eilanden niet toegestaan.

Duty Free
Naast artikelen van persoonlijke aard mogen bezoekers de volgende artikelen belastingvrij invoeren.

- Rookwaren: 200 sigaretten of 250g tabak of 50 sigaren resp. een combinatie van tabaksartikelen waarvan het gewicht niet boven de 250g uitkomt.
- Alcoholische dranken: 2 liter wijn of sterke drank of 4½ liter bier.
- Andere artikelen met een totale waarde van NZ$250.

Elektriciteit
De elektriciteit op de Cook Eilanden is 240V/50Hz. De stopcontacten zijn driepolig, identiek aan die in Australië en Nieuw-Zeeland. Voor de aansluiting van scheerapparaten, haardrogers, enz., is een adapter of wereldstekker nodig.

Entertainment/Nachtleven
Bij de grotere hotels wordt meestal 1x per week een Polynesische dansshow georganiseerd. Vrijdagavond is "islandnight', de uitgaansavond waarbij de discotheken tevens druk bezocht zijn door de lokale jeugd.

Eten/Drinken
De meeste grotere hotels bieden restaurant- en room-service aan. Oceaanvis, schaaldieren (kreeft) en tropisch fruit behoren tot de bijzonderheden. In het hoofdplaatsje Avarua bevinden zich enkele goede restaurantjes. Bezoek bijvoorbeeld het visrestaurant Traders Jack aan de haven.

Daarnaast vindt u in Averua ook fastfood restaurants, lokale "takeaways" en kleine restaurantjes van immigranten (zoals

bistro's, pizaria's en Aziatische restaurants). De ingrediënten die gebruikt worden zijn vaak van betere kwaliteit dan we in Europa gewend zijn. De kleding is doorgaans informeel "Casual", alhoewel in de chique restaurants in resorts soms avondkleding wordt gewaardeerd. Buiten Averua en op de buiteneilanden bent u aangewezen op het restaurant van uw accommodatie.

Omdat de eilanden van Vanuatu omringd zijn door de oceaan, treft u op het menu veel tonijn en andere grote zeevis aan, alsmede schaaldieren en tropisch fruit. Bij traditionele gerechten wordt zoete aardappel en casave (zowel de wortel als de bladeren) gebruikt.

Feestdagen
Op de Cook Eilanden gelden de volgende officiële feestdagen (anders dan de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede-Vrijdag, 1e en 2e Paasdag en Kerst):

-4 augustus	Constitution Day
-26 oktober	Gospel Day

Festivals en evenementen
De volgende 4 belangrijke jaarlijkse evenementen worden gehouden:

- Dancer of the Year (Polynesische dansshow met competitie tussen de eilanden) . . . . . in april
- Miss Cook Islands verkiezing . . . . . in september
- Round Rarotonga Road Race . . . . zaterdag in october
- Tiare Week (Bloemen festival met op de eerste dag het "food festival" en de laatste dag het corso in november

Fooi
Op de Cook Eilanden is het geven van een fooi ongebruikelijk. Service en belasting zijn over het algemeen inbegrepen bij de prijs.

Fotografie
De eilanden zijn zeer fotogeniek, indien u dia's maakt kunt u deze het beste vanuit Nederland meenemen. Op Rarotonga zijn diafilms duur en moeilijk te krijgen. Foto- en video-
apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn goed verkrijgbaar voor vergelijkbare prijzen als in Nederland. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft. Op de Cook Eilanden heeft u veel gelegenheid om onderwaterfoto's te maken.

Gezondheid
Het klimaat op de Cook Eilanden is aangenaam en gezond, u hoeft daarom doorgaans geen bijzondere medische voorzorgsmaatregelen te nemen. Het beste kunt u echter naar de GGD of uw huisarts gaan voor een specifiek advies. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

Op de Cook Eilanden komen vrijwel geen gevaarlijke of giftige dieren voor. Het meest gevaarlijke dier is waarschijnlijk de haai. Binnen de riffen in de lagunes ziet u hooguit kleine ongevaarlijke rifhaaien. De grotere haaiensoorten - zoals de hamerhead, tijgerhaai en de witte haai - houden van diep en stromend water en deze ziet u daarom eigenlijk alleen buiten de lagunes.

Denkt u eraan dat het koraal scherp is. Om wondjes en eventuele infecties te voorkomen, raden wij u aan plastic sandalen te dragen wanneer u over het koraal wilt lopen of in ondiep water boven het koraal gaat zwemmen. Indien u zich gesneden heeft aan het koraal is de kans op infectie zeer groot, wacht daarom niet te lang met antibiotica te gebruiken.

Golf
Er is op Rarotonga nauwelijks gelegenheid tot het spelen van golf. Er is slechts één openbare 9-holes baan.

Immigratie / Douane
Bij binnenkomst van de Cook Eilanden wordt voor EU-burgers voor een verblijf van max. 31 dagen een paspoort verlangd, dat nog tenminste 6 maanden geldig is t/m de geplande vertrekdatum, een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. visa en verplichte vaccinaties voor toeristen. Bij aankomst moet een "Arrival Card" met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst in de Cook Eilanden wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kennen de Cook Eilanden strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
De enige internationale luchthaven van de Cook Eilanden ligt aan de noordwestzijde van het eiland Rarotonga. De luchthaven ligt 4,5 km ten westen van het hoofdstadje Avarua. Op deze luchthaven worden zowel internationale als binnenlandse vluchten uitgevoerd. De volgende luchtvaartmaatschappijen voeren internationale vluchten uit.

- Air New Zealand (naar Auckland en Christchurch (Nieuw-Zeeland)
- Air Tahiti (naar Tahiti [Frans-Polynesië], wat aansluiting geeft op vluchten naar Los Angeles en Amsterdam - u moet vanaf Amsterdam rekening houden met een totale reistijd van minstens 24 uur).
- Qantas (naar Sydney [Australië])
- Virgin Australia (naar Sydney [Australië])

Alle overige luchthavens en airstrips dienen alleen het binnenlands vliegverkeer.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit de Cook Eilanden is 120 minuten voor vertrek. De luchthavenbelasting, "Airport Departure Tax" bedraagt momenteel 55 nz$ per persoon. Iedereen die het land verlaat dient dit bedrag op de luchthaven cash te betalen. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 24 (Airporttax).

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze op bepaalde plaatsen kunnen gebruiken d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. in hotellobby's). Als u ook bij het zwembad of aan het strand wilt kunnen internetten, dat dient u een SIM kaart (of dongel) te kopen voor het UMTS netwerk. Deze zijn te koop bij de winkels van de grote telecom aanbieders (zoals Vodaphone). Alleen bij Averua is de mobiele ontvangst goed. Bij veel hotels en in Averua vindt u ook een aantal internetcafé's.

Kleding
Voor een bezoek aan de Cook Eilanden kunt u het best lichte zomerkleding meenemen. Bij een bezoek aan een lokaal dorp stellen de inwoners het op prijs als u zich niet in badkleding laat zien, maar met overhemd of t-shirt. Denk aan een dunne regenjas (voor wandelingen) en plastic sandalen (ter bescherming tegen koraal). Neem een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. De winkels
in Averua kunnen overigens voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft.

Klimaat
De Cook Eilanden hebben gedurende het gehele jaar een aangenaam en zonnig klimaat. De maanden april t/m november zijn het droogst en koelst, met een temperatuur tussen de 15 en 25 graden Celsius. De maanden december t/m maart vormen de natte tijd, de temperatuur ligt dan iets hoger (tussen 20 en 30 graden Celsius) en er bestaat een geringe kans op hevige storm. Met name aan de oostzijde van Rarotonga valt in deze periode veel regen. Ook aan de westzijde en op de overige eilanden is de luchtvochtigheid in deze periode hoger, maar een continue passaatwind maakt het toch aangenaam.

	max. temp. (º Celsius)	min. temp. (º Celsius)	Zonneschijn (uren)	Regenval (inches)
Jan	29	23	179	10
Mar	29	23	181	1
Mei	27	20	162	7
Jul	25	19	177	4
Sep	25	19	177	4
Nov	27	21	178	6

Lokale agent
Onze lokale agent in de Cook eilanden is *Islandhopper Vacations*. Hun kantoor is gevestigd naast de luchthaven van Rarotonga en zij hebben een desk in de aankomsthal van de luchthaven. De contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Medische hulp
Het ziekenhuis in Avarua op Rarotonga biedt 24 uur medische noodhulp (zie ook ambulance).

Politie
Het lokale telefonisch alarmnummer is: 999

Religie
Christelijk; overwegend Rooms Katholiek, Protestants en Anglicaans. De oude Polynesische geloofsinvloeden leven voornamelijk nog in zang en dans.

Souvenirs
Houtsnijwerk, Polynesische beelden, zwarte parels, schelpkettingen, Polynesische muziek, ed.

Taal
De lokale taal is het Cook Islands Maori. Deze taal heeft veel gelijkenis met andere Polynesische talen. Engels is de tweede taal, die door vrijwel alle inwoners wordt gesproken. Bezoekers zullen op taalgebied over het algemeen weinig problemen ondervinden.

Taxi's
Er zijn op de eilanden een beperkt aantal taxi's beschikbaar. U dient vooraf een prijs af te spreken, meters ontbreken of zijn meestal buiten werking.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt u dag en nacht telefoneren tussen Nederland en de Cook Eilanden. U dient echter een verbinding aan te vragen bij de operator. Op het post-kantoor in Avarua zijn telefoonboxen, fax en internet-verbinding beschikbaar. Voor de openbare telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig. Deze kunt u terplaatse in telefoonwinkels kopen. Het internationaal toegangsnummer van de Cook Eilanden is 682. De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken op Rarotonga en op Aitutaki (westzijde) prima, maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van Vodaphone. Wilt u vanuit de Cookeilanden naar Nederland bellen, gebruik dan 0031 of +31.

Transport
Op Rarotonga rijdt van ma t/m za elk half uur gedurende de dag (7.00 - 17.30 uur) een bus rond het eiland. U kunt zelf aangeven waar gestopt moet worden.

Op de **buiteneilanden** is geen geregeld openbaar vervoer. U bent aangewezen op transfers van de hotels, een enkele taxi of een gehuurde scooter of fiets. De afstanden zijn gelukkig beperkt.

Tijdverschil
Het tijdverschil met Nederland bedraagt 11 uur (in NL winter) of 12 uur (in NL zomer). De Cook Eilanden liggen op het westelijk halfrond. 's Avonds in NL om 20.00 uur (in de zomer) is het in de Cook Eilanden dus 8.00 uur 's ochtends op dezelfde dag.

Uitgaven
Het prijsniveau ligt op Nederlands niveau. Lokale producten, zoals vis en tropisch fruit zijn voordeliger, geïmporteerde waren, zoals koffie, worstjes en sterke drank, zijn duurder.

Water
Kraanwater is op Rarotonga doorgaans veilig te drinken, maar gechloreerd. Voor de veiligheid adviseren we u echter uw drinkwater te koken of flessen bronwater te kopen.

Winkels
De winkels op Rarotonga kunnen voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft, zoals bijv. kleding, sportartikelen, parfums en medicijnen. Ook bij de luxere hotels vindt u winkels. Er zijn moderne supermarkten met een uitgebreid assortiment aan kruidenierswaren. Op de buiteneilanden hebben de winkels een beperkt assortiment. Op Rarotonga zijn enkele duty-free-shops. De openings-tijden zijn: ma-vr 8.00-16.00 uur & za 8.00-12.00 uur).

Zonnebrand
De Cook Eilanden liggen in de tropen, de lucht is niet vervuild en zuiver. Hierdoor komt sterke zonnestraling ongehinderd op aarde. Hoofdbedekking alsmede een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor is hierom zeker aan te raden. Weest u erop bedacht dat uw huid heel gevoelig is, wanneer u vanuit de Nederlandse winter aankomt.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	**III.**	**Fiji**

De Fiji eilanden zijn centraal gelegen in de Stille Zuidzee, met alle facetten van een aards paradijs. Eens berucht als de "kannibaal-eilanden", nu veel meer bekend om zijn actieve, kleurrijke samenleving. Fiji kent een grote variatie in landschappen en koraalriffen - van vulkanisch gebergte met bergmeren tot ongerepte koraalatollen. Meest opmerkelijk is de integratie van traditionele gebruiken en kunst in het hedendaagse leven.

Bij aankomst ervaart u al snel de gemoedelijke sfeer, die zo kenmerkend is voor deze eilandengroep. De oorspronkelijke bevolking van Fiji is een mix van Melanesische en Polynesische volken. Het bestuur van Fiji is in handen van deze oorspronkelijke bewoners, waarop stamhoofden (Ratu's) en koningen (Toi's) nog grote invloed hebben. In Fiji wonen ook veel Indiërs, afstammelingen van de door de Engelsen naar Fiji gebrachte plantagewerkers.

Fiji ligt in het overgangsgebied van Melanesië naar Polynesië. Rondom liggen de eilandstaten Tuvalu, Wallis & Futuna, Tonga (in het noorden en oosten) en Nieuw-Caledonië en Vanuatu (in het westen). Recht onder Fiji ligt Nieuw-Zeeland. De 18.376 vierkante kilometer metende archipel bestaat uit twee grote eilanden (Viti Levu en Vanua Levu), omringd door 318 kleine eilandjes, waarvan de helft bewoond is, en honderden riffen en rotsen die voor bewoning ongeschikt zijn. Ver in het noorden ligt het eenzame eiland Rotuma. Het totale land- en wateroppervlak bedraagt ongeveer 1.290.000 vierkante kilometer.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	III.	Fiji
Onderdeel:	**a.**	**Algemene informatie**

Kerngegevens:

Landoppervlak	18.272 km²
Zeeoppervlak	1.290.000 km²
Aantal eilanden	320
Aantal bewoonde eilanden	150
Inwoners	950.000
Inwoners per km²	40
Hoofdeiland	Viti Levu
Hoofdstad	Suva
Inwoners op het hoofdeiland	80%

Locatie

Fiji ligt in de tropen, midden in de Stille Zuidzee op de scheidslijn van Polynesië en Melanesië. De meest dichtstbijzijnde eilanden zijn Tonga (700 km zuidoostelijk), Samoa (1200 km noordoostelijk) en Vanuatu (1100 km westelijk). Fiji ligt ten westen van de datumgrens in dezelfde tijdzone als Nieuw-Zeeland, het is daardoor één van de eerste gebieden waar de nieuwe dag begint.

Fiji bestaat uit een enorm aantal eilanden van vulkanische oorsprong, waarvan Viti Levu (met een oppervlak half zo groot als Nederland) de grootste is. Viti Levu is behoorlijk bergachtig, het binnen-land bestaat uit met jungle begroeide bergen van tussen de 1500 en 2000 meter hoog. Een groot aantal buiteneilanden kan vanaf Viti Levu gemakkelijk worden bezocht per vliegtuig, waaronder Vanua Levu, Taveuni en Kadavu. De kleinere eilanden zijn vaak atollen, dit zijn koraalformatie die net boven zeeniveau uitsteken. De meeste eilanden zijn omringd door koraalriffen en turquoise gekleurde lagunes. Fiji bezit enkele van de beste duiklocaties ter wereld.

Geschiedenis

Men vermoedt dat Austronesische mensen de eerste mensen ooit waren die zich op Fiji vestigden, zo'n 3500 jaar geleden. Ongeveer 1000 jaar later zouden de eerste Melanesiërs hen gevolgd zijn. Hun oorsprong lag hoogstwaarschijnlijk in Zuidoost-Azië en ze kwamen wellicht op Fiji aan via Indonesië. Op het eiland Moturiki (Lomaiviti-eilanden) zijn archeologische vondsten gedaan van nederzettingen die teruggaan tot ongeveer 900 v.C.

In de 10de eeuw na Christus bloeide het Koninkrijk Tu'i Tonga volop in de huidige onafhankelijke staat Tonga. Fiji ondervond hier ook al snel invloed van. Zo vermoeden wetenschappers dat deze invloed uit Tonga waarschijnlijk aan de basis ligt van de intrede van Polynesische talen en cultuur in Fiji. Het Tongaanse koninkrijk begon langzaam aan te vervallen vanaf de 13de eeuw na Christus. Toen kwam er ook een Tongaanse prins aan in Fiji, namelijk Ma'afu.

In 2005 werd bekend dat bepaalde oeroude skeletten - die gevonden zijn bij de Sigatoka Sandunes (op het hoofdeiland Viti Levu) - ongeveer 3000 jaar oud zijn, waarschijnlijk toebehoren aan de eerste mensen die ooit op Fiji aankwamen. Hun oorsprong zou volgens dit onderzoek in het zuiden van China of in Taiwan liggen. Obsidiaan, een zeldzaam natuurlijk voorkomend vulkanisch glas uit Papoea-Nieuw-Guinea, werd eveneens op Sigatoka ontdekt. Volgens de theorie van proffessor Nunn - onderzoeker aan de University of the South Pacific - zijn sommige mensen ongeveer 7000 jaar geleden weggetrokken uit het zuiden van China of Taiwan om zich in Papoea Nieuw-Guinea te gaan vestigen. Vandaar zouden ze vervolgens naar Fiji gemigreerd zijn. Deze eerste cultuur op Fiji wordt de Lapita cultuur genoemd, en ze moet volgens de professor ongeveer 2500 jaar oud zijn.

Sepeti Matararaba, een archeoloog van het Fiji Museum, zegt dat deze cultuur vooral in de buurt van de kust moet gevestigd zijn, omdat juist daar de meeste overblijfselen van aardewerk en potten zijn teruggevonden (wellicht dus van de Lapita cultuur). Daarnaast werden er ook primitieve juwelen ontdekt. Om tot de ontdekking van deze Lapita cultuur te komen, waren overigens meer dan 20 verschillende archeologische vindplaatsen nodig op Fiji.

Volgens mondelinge overlevering echter, zijn de hedendaagse mensen in Fiji nakomelingen van het stamhoofd Lutunasobasoba. Zij kwamen met hem in Fiji aan per kano. Vervolgens trokken ze landinwaarts naar de bergen van Nakauvadra. Hoewel deze mondelinge traditie niet historisch of wetenschappelijk onderbouwd is, stimuleert de Fijiaanse over-heid deze mythe, en vele mensen uit Fiji geloven er dan ook in.

De eerste sporen van de Polynesische bevolking op Fiji stammen uit circa 1500 v.C. Het was ruim 1000 jaar later dat de eerste Melanesiërs per kano vanuit het westen in Fiji arriveerden. In de jaren die volgden vermengden de Melanesische en Polynesische bevolking en combineerden ook de specifieke gebruiken van de twee bevolkingsgroepen. Er ontstonden zeer hechte stammen-structuren die tot op de dag van vandaag zijn blijven bestaan. Er was een continu gevecht tussen de diverse koningen en stamhoofden, waarbij samenzwering, geweld en kannibalisme meer regel dan uitzondering waren. De bevolking was creatief bij het bouwen van grote kano's (Ndrua) en huizen (Mbures).

Ook de dans, muziek, houtsnijwerk, tapa-beschildering en kookkunst werden zeer sterk ontwikkeld. De eerste Europeaan, die Fiji (Taveuni) waarnam, was Abel Tasman in 1643. Hij voer in 1634 langs Taveuni, op zoek naar het Zuidland dat later Australië bleek te zijn. Captain James Cook landde in 1774 op enkele van de Lau eilanden (gelegen oostelijk van Viti Levu). Het was echter captain William Bligh die in 1789, na de muiterij op de Bounty, in

een sloep tussen Viti Levu en Vanua Levu doorvoer. Hij bracht daarbij grote delen van de eilandengroep, met z'n op dat moment zeer gebrekkige middelen, in kaart. Goede herinneringen had hij niet aan de eilanden, want voor de noordoostkust van Viti Levu werd hij belaagd door enkele zeer vijandige kannibalen. Hij noemde de eilandengroep daarom de Cannibal Islands. In 1792 bezocht captain Bligh opnieuw de eilandengroep, nadat hij eerder met slechts enkele manschappen via Nederlands-Indië z'n weg terug gevonden had naar Europa. Ook bij z'n tweede bezoek landde hij niet op de eilanden.

Vanwege de geruchten over de wreedheden en het kannibalisme van de eilanders, was het pas in het begin van de 18-de eeuw dat de eerste Europeanen op de eilanden landden. De eerste Europeanen waren walvisvaarders, ontsnapte gevangenen uit Australië, handelaren in sandalwood en andere avonturiers. Deze "beachcombers", waaronder de Zweed Charles Savage, hielpen één van de koningen (koning Cakobau van het eiland Mbau) aan Europese wapens om de andere koningen en stamhoofden te bevechten. Vanaf 1840 beheersten de achtereenvolgende koningen van Mbau het gehele eiland Viti Levu. Zelfs heden ten dage is de koning van Mbau Één van de meest invloedrijke personen in de politiek van Fiji.

Prekoloniale periode

In de 18-de eeuw ontstond een welvarende handel in "Bêche de Mere" (zeekomkommers) en sandalwood. Een groot aantal Europese handelaren en missionarissen vestigden zich rond 1822 op het eiland Levuka en later ook elders in Fiji. Levuka werd de eerste moderne westerse stad in Fiji. Niet veel later, in 1830, arriveerden de eerste christelijke missionarissen vanuit Tahiti, namelijk Hatai, Arue en Tahaara. Ze kwamen aan in Lakeba en waren gebracht via Tonga door de London Missionary Society. Een kleine vier jaar later (1834) kwamen er twee nieuwe missionarissen aan in Lakeba, namelijk William Cross en David Cargill. Zij werden begeleid door afgezanten van het toenmalige Tongaanse stamhoofd Taufa'ahau en door Josua Mateineniu, een Fijiaan uit Vulaga. 1834 was tevens het jaar waarop er voor het eerst een Amerikaans expeditieschip Fiji bezocht, onder leiding van captain Charles Wilkes.

In 1845 werden er in Fiji grote hervormingen doorgevoerd onder leiding van het toenmalige stamhoofd van Viwa, Ratu Ravisa (Varani). Varani was de eerste belangrijke Fijiaanse missionaris die actief was op meerdere eilanden, en hij had eveneens een sterke invloed op een van de strijdende leiders van Fiji, namelijk Ratu Seru Cakobau. In 1847 krijgt Fiji te maken met een Tongaanse inval onder leiding van prins Enele Ma'afu van Tonga. Hij vestigde zichzelf in Lakeba in 1848. Een jaar later, in 1849, wordt per ongeluk het handelsconsulaat van John Brown Williams (Verenigde Staten) vernietigd door verdwaalde kanonskogels. Het werd vervolgens volledig geplunderd door Fijiaanse inboorlingen. In 1851 volgde hierop een (bedreigend) bezoekje van de United States Navy. Zij eisten een schadevergoeding van 5000 dollar voor het verlies van hun handelsconsulaat.

De Europeanen speelden een belangrijke rol in de oorlog, die door koning Cakobau tegen de koning van Tonga werd gevoerd. Uiteindelijk werden de, nabij Tonga gelegen, eilanden van de Lau-groep bij Fiji gevoegd. Oorlogsheld Ratu Seru Epenisa Cakobau vestigde zich als Vunivalu (hoogste stamhoofd) in 1853. Hij werd hiermee de eerste Koning van Fiji (de eerste Tui Viti). Hij bekeerde zich tot het christendom in 1854, beïnvloed door verscheidene eigen-schappen van deze religie die door de missionarissen waren ingevoerd. In Rewa brak er echter een opstand uit tegen Cakobau, maar deze werd al snel met de grond gelijk gemaakt en de leider hiervan, Mara, werd vier jaar later geëxecuteerd.

In 1855 wordt het huis van John Williams Brown vernield door brandstichting. Hierop volgde opnieuw een bezoek van een oorlogsschip (USS John Adams), en er werd 44.000 dollar schadevergoeding geëist. Het oorlogsschip zorgde eveneens voor de bezetting van enkele eilanden van Fiji als 'onderpand'.

In 1858 komt er voor het eerst een Britse consul aan in Fiji, namelijk William Thomas Pritchard. Daarnaast kwam er ook een vijandig bezoek van het schip USS Vandalia. Gezien de schulden biedt Cakobau aan om Fiji af te staan aan het Verenigd Koninkrijk voor 40.000 dollar. Dit wordt in 1862 echter geweigerd door het Verenigd Koninkrijk omdat het beweerd te hebben vastgesteld bij de aan Cakobau ondergeschikte stamhoofden dat zij hem niet allemaal aanvaarden als Koning van Fiji. Met andere woorden, volgens het Verenigd Koninkrijk is Cakobau niet bevoegd om zelf te beslissen over het al dan niet afstaan van Fiji. Mede door dit voorval wordt er in 1865 een Confederatie van Fijiaanse Stamhoofden opgericht.

Amerikaanse bedreigingen namen toe en in 1867 werd Cakobau door Europese kolonisten gekroond tot Koning van Bau, maar vanaf dan was hij uiteraard zijn titel als Koning van Fiji kwijt. In 1868 is de Polynesia Company (uit Australië) bereid om grond in de buurt van Suva over te kopen, op voorwaarde dat de Verenigde Staten Cakobau's schulden kwijtschelden. Hierop volgt in 1871 uiteindelijk de vestiging van het Koninkrijk Fiji als constitutionele monarchie. Cakobau werd er Koning van, maar de echte macht lag natuurlijk bij het Kabinet en de Wetgevende Macht van kolonisten uit Australië.

De schulden van Fiji stegen echter opnieuw de hoogte in, en in 1872 werd hierop een ambtenaar van het Verenigd Koninkrijk, John Bates Thurston, naar Fiji gezonden om met Cakobau te onderhandelen over een overname van Fiji door het Verenigd Koninkrijk. Tenslotte, op 10 oktober 1874, werd Fiji officieel een Britse kolonie.

Koloniale periode

Sir Hercules Robinson, die was aangekomen op 23 september 1874, werd aangesteld als interim-gouverneur van Fiji. In 1875 werd hij echter vervangen door Sir Arthur Gordon. In de plaats van Fiji in zijn geheel te besturen, werd door hem autonomie gegeven aan verschillende lokale stamhoofden. Wel was het vanaf nu verboden om stamoorlogen te organiseren. De kolonie werd verdeeld in vier verschillende regio's, en deze werden verder ingedeeld in 12 districten, elk geregeerd door een lokaal stamhoofd.

In 1876 werd er een Grote Raad van Stamhoofden opgericht dat bedoeld was als een soort van adviescentrum voor de gouverneur. Deze organisatie bestaat tegenwoor-dig nog steeds en ze heeft een constitutionele rol: ze is namelijk verantwoordelijk voor het kiezen van Fiji's presi-dent, een vicevoorzitter en 14 van de 32 senatoren. Zij werd aangevuld met een nieuwe organisatie, namelijk de Fijian Affairs Board. Deze twee organisaties zijn tegen-woordig de wetgevende macht van Fiji. Vroeger waren de Europese kolonisten echter niet onderworpen aan deze wetten.

In 1882 werd de hoofdstad verplaatst van Levuka naar het meer toegankelijke Suva. Verder verbood Gordon de verkoop van gronden; deze konden echter wel nog verhuurd of geleased worden. Dit beleid werd in feite voortgezet tot vandaag en tegenwoordig is 83% van Fiji nog steeds staatseigendom. Hij verbood ook de exploitatie van Fijianen als arbeiders.

Tijdens de Amerikaanse burgeroorlog steeg de katoenprijs explosief. Duizenden avonturiers kwamen naar Fiji om katoen- en suikerrietplantages aan te leggen. Na verloop van tijd nam het verzet tegen koning Cakobau toe. Toen ook de katoenprijs weer daalde, ontstond een economische crisis en een geweldadige situatie. Na de mislukking van de katoenoogst in de periode 1875-1877, besloot Gordon in 1878 om contractarbeiders uit India te importeren om te werken op de suikerrietvelden (die de plaats hadden ingenomen van de katoenvelden). Hierop arriveerden op 14 mei 1879 de eerste 463 mensen uit India, een aantal dat tot het einde van deze regeling in 1916 nog zou oplopen tot 61.000. Het plan zorgde ervoor dat de Indische arbeiders vijf jaar kwamen werken in Fiji, waarna ze op eigen kosten konden terugkeren naar India, of het contract verlengen voor een nieuwe termijn van vijf jaar. Als ze kozen voor dit laatste, zou hun terugkeer worden vergoed door de overheid. De meeste Indiërs bleven in Fiji en startten kleine plantages of winkels voor zichzelf. Ondertussen werd een derde van de oorspronkelijke bevolking getroffen door de mazelen met fataal gevolg. Ter beperking van de politieke gevolgen van deze rampzalige demografische ontwikkeling, kregen de oorspronkelijke bewoners speciale politieke rechten, die ze tot op de dag van vandaag hebben behouden.

Eerste Wereldoorlog

Fiji was in feite niet rechtstreeks betrokken bij de Eerste Wereldoorlog. Er heeft zich echter wel een incident voorgedaan in 1917. Graaf Felix von Luckner kwam aan op het eiland Wakaya (van de Lomaiviti-eilanden), nadat zijn schip was vastgelopen in de buurt van de Cook Eilanden. Hierop volgde een beschieting vanuit Papeete op het Franse grondgebied Tahiti. Op 21 september ging een politie-inspecteur samen met een aantal Fijianen naar Wakaya en von Luckner, die zich niet realiseerde dat deze mannen ongewapend waren, gaf zich onbewust over. De koloniale autoriteiten stonden niet toe dat mensen van Fiji zouden dienen in de oorlog. Een kleinzoon van Cakobau ging echter bij het Franse Vreemdelingenlegioen en was militair hoog gewaardeerd (hij kreeg het oorlogskruis; Croix de Guerre). Vervolgens voltooide hij een studie in rechten aan de Universiteit van Oxford, en in 1921 keerde hij uiteindelijk terug naar Fiji, zowel als oorlogsheld als allereerste academicus. In de daaropvolgende jaren zou hij uiteindelijk een invloedrijke politicus worden in Fiji en zou hij de basis leggen voor het onafhankelijke moderne Fiji.

Tweede Wereldoorlog

De Fijiërs vochten in de tweede wereldoorlog aan de zijde van de geallieerden en bleken daarbij zeer vaardige vechters. Vele duizenden inwoners zouden vrijwillig dienen in het Fiji Infantry Regiment, dat onder commando stond van sir Edward Cakobau, een andere kleinzoon van Seru Epenisa Cakobau. Het regiment werkte samen met Nieuw-Zeelandse en Australische legereenheden.

De aanval op Pearl Harbor door Japan op 8 december 1941 kondigde het begin aan van de Tweede Wereldoorlog in Azië (the Pacific War). Door zijn centrale ligging werd Fiji geselecteerd als een opleidingsbasis voor geallieerden. Er werd een landingsbaan gebouwd in Nadi (die later zou uitgroeien tot internationale luchthaven), en de kust werd bezaaid met geschutsopstellingen. Het oorlogsgeweld zelf ging echter aan Fiji voorbij. De Fijiers bouwde gedurende de oorlog een moedige reputatie op. Zo kreeg korporaal Sefanaia Sukanaivalu het Victoria Cross voor zijn dapperheid in de Slag van Bougainville.

De mensen die in der tijd vanuit India naar Fiji migreerden, weigerden echter in grote aantallen om dienst te nemen tijdens de Tweede Wereldoorlog. Dit zou een van de vele oorzaken zijn van de naoorlogse etnische spanningen waarmee Fiji te maken zou krijgen.

Politiek

De Grote Raad van Stamhoofden, met aanvankelijk een adviserende bevoegdheid, was in 1876 opgericht. Vanaf 1904 kreeg het echter meer bevoegdheden. Zo werd het bevoegd om 6 van de 19 raadsleden te kiezen. Twee leden werden benoemd door de koloniale gouverneur van een lijst met zes kandidaten. De gouverneur zelf was het 19de lid. Het eerste genomineerde Indische lid werd benoemd in 1916.

Na de Tweede Wereldoorlog zette Fiji zijn eerste stappen naar intern zelfbestuur. De wetgevende raad werd uitgebreid tot 32 leden in 1953. 15 daarvan werden door hen gekozen en gelijk verdeeld over de drie grote etnische kieskringen (inheemse inwoners, Indische mensen en Europeanen). De Indische mensen en de Europeanen kozen direct 3 van de 5 leden. De 5 inheemse leden waren allen voorgedragen door de Grote Raad van Stamhoofden. Ratu Sukuna werd gekozen als eerste spreker.

Fiji wordt een onafhankelijke staat

In juli 1965 werd er in Londen een constitutionele conferentie gehouden om de grondwettelijke veranderingen te bespreken met het oog op de invoering van een verantwoordelijke overheid in Fiji. De Indiërs eisten de onmiddellijke invoering van een volledig zelfbestuur, met algemeen kiesrecht. Deze eisen werden echter direct afgewezen door de inheemse inwoners, aangezien zij bang waren om hun controle over het land te verliezen ten gunste van de Indiërs. De Britten waren echter vast-besloten om Fiji naar de onafhankelijkheid te brengen en de inheemse bevolking besefte dat ze weinig keus hadden. Ze probeerden dus te onderhandelen voor de beste deal die ze konden krijgen. Uiteindelijk, op 10 oktober 1970, na een lange overgangsperiode werd Fiji onafhankelijk, waar-bij een democratisch meerpartijensysteem werd gevestigd.

Militaire Coups

Bij de verkiezingen in 1986 behaalde de, door Indiërs gedomineerde, Alliance Party de meerderheid van stemmen. De Fijiërs vreesden dat hun speciale rechten zouden worden afgenomen en er ontstond tumult. In 1987 volgden binnen enkele maanden twee militaire coups onder leiding van Luitenant-Colonel Rabuka. Bij de tweede coup werd het militair leiderschap van Rabuka definitief gevestigd. Na de tweede coup trad Fiji uit het Brits Gemenebest en werd een republiek. Alhoewel de coups zonder bloedvergieten of veel geweld werden uitgevoerd, kreeg Fiji veel slechte publiciteit in de internationale media. Met name het toerisme maakte daardoor zware tijden door. De laatste jaren is op politiek en economisch vlak veel goed gemaakt en is de situatie stabiel en vreedzaam.

Sitiveni Rabuka (geboren 13 september 1948) is een Fijisch politicus. Rabuka studeerde aan een militaire academie in Nieuw-Zeeland waaraan hij in 1973 afstudeerde. Hij werkte daarna voor het Indiase defensie college en een Australische militaire academie. Van 1980 tot 1981 maakte hij deel uit van de militaire leiding van UNIFIL, de VN-troepen in Libanon. In 1982 werd Rabuka, met de rang van kolonel, benoemd tot stafchef van het Fijische leger. Van 1983 tot 1985 leidde hij het Fijian Battalion in de Sinaï, die daar gestationeerd waren als onderdeel van Multinational Force and Observers (MFO) vredesmacht.

Staatsgrepen

Na zijn terugkeer in Fiji hervatte hij zijn werk als stafchef. Op 13 mei 1987 pleegde hij vrij onverwacht een militaire staatsgreep waarbij de regering van Timoci Bavadra, een Indo-Fijiër. Rabuka nam de leiding van de Militaire Raad op zich en herstelde de macht van de etnische Fijiërs. De grondwet werd buiten werking gesteld. Rabuka benoemde Ratu Sir Penaia Ganilau tot gouverneur-generaal van Fiji, omdat deze veel gezag uitstraalde en Rabuka dacht dat hij de belangen van de etnische Fijiër zou dienen.

Ganilau probeerde echter de grondwet en de democratie te herstellen. Op 28 september 1987 pleegde Rabuka echter opnieuw een staatsgreep en verijdelde deze poging. Rabuka versterkte zijn eigen gezag en riep de republiek uit. Dit betekende dat de Britse koningin Elizabeth II niet langer het staatshoofd was van Fiji. Op 5 december benoemde Rabuka Ganilau tot president en benoemde hij Ratu Sir Kamisese Mara, die van 1966 tot begin 1987 premier was geweest, opnieuw tot regeringsleider. Rabuka trok zich terug als machthebber en leider van de Militaire Raad, maar bleef als stafchef, legercommandant, minister van Binnenlandse Zaken, Defensie en Jeugd Zaken op de achtergrond grote macht uitoefenen.

Minister-president
In 1990 kreeg Fiji een nieuwe grondwet waarbij de macht van de etnische Fijiërs verder werd versterkt. In 1991 werd Rabuka voorzitter van de Politieke Partij van Fiji. In 1992 won Rabuka als kandidaat van die partij de parlementsverkiezingen en hij vorm-de daarop een regering. In 1994 werden er na een kabinetscrisis tussentijdse verkiezingen gehouden. Hierbij verloor de Politieke Partij van Fiji (FPP) twee zetels en moest daarom een coalitie vormen. Rabuka vormde daarop een regering bestaande uit de FPP en de General Voters Party. Deze laatste partij werd gesteund door de etnische minderheden in Fiji.

De parlementsverkiezingen van 1999 werden gewonnen de door Arbeiderspartij van Fiji (sociaaldemocraten) onder leiding van de Indo-Fijiër Mahendra Chaudhry. Chaudhry werd premier.

Betrokkenheid bij de staatsgreep in Fiji in 2000
Nadien werd Rabuka tot voorzitter van de Council of Chiefs (Raad van Oudsten) gekozen. Na de staatsgreep in Fiji in 2000, waarbij Chaundhry werd afgezet, moest Rabuka in 2001 als voorzitter van de Council of Chiefs aftreden op verdenking van betrokkenheid bij de staatsgreep. Rabuka werd later ook beschuldigd voor het aanzetten van een legermuiterij, die in november 2000 plaatsvond in de Koningin Elizabeth Barakken. Over de mogelijke rechterlijke vervolging van Rabuka is anno 2005 nog geen besluit genomen.

Economie
De primaire bronnen van inkomsten zijn export van suikerriet, kopra, cocosolie, vis, goud en het toerisme. Van de totale uitvoerwaarde neemt rietsuiker 32 procent in beslag. Nog altijd zijn het de Indiërs die de plantages bewerken. Eigenaar is het staatsbedrijf Fiji Sugar Corporation. Het leunen op een dergelijke kwetsbare pijler (voor een groot deel afhankelijk van de prijspolitiek van bijvoorbeeld de EU) dwingt de regering tot het zoeken naar alternatieven. De houtindustrie (naaldhout en mahonie) biedt enig alternatief

Secundaire inkomsten zijn de verbouw van specerijen, vanille en koffie. De bedrijven in de exportsector zijn vooral in handen van Fijiërs en buitenlanders. De voornaamste handelspartners zijn Australië en Groot-Brittannië, maar de meeste toeristen komen uit Australië en Nieuw-Zeeland.

De Indiërs domineren in de middenstand en ambachtelijke sector. Een meerderheid van de ruim 770.000 inwoners leeft echter buiten de officiële economie op nog zeer tradi-tionele wijze. Fiji is één van de weinige eilandengroepen in de Stille Oceaan die nagenoeg zelfvoorzienend is wat betreft voedsel.

De economie van Fiji is sterk afhankelijk van het toerisme, er komen jaarlijks ruim 350.000 bezoekers uit de hele wereld. Aanvankelijk maakten veel vluchten tussen Amerika (Los Angeles en Hawaii) en Australië/Nieuw-Zeeland een tussenstop in Fiji, maar tegenwoordig is het toerisme meer afhankelijk van goedkope vluchten uit Australië en Nieuw-Zeeland (zoals van Virgin Australia), maar ook van vluchten vanuit Azië (vnl. Hong Kong, en Japan). Veel toeristen reizen met "packagedeals", waarbij ze verblijven in de grotere resorts op Viti Levu en de Mamanuca eilanden.

Bevolking
Fiji heeft een multiculturele samenleving, 50% van de bevolking is van Melanesische of Polynesische oorsprong, 45% is van Indiase oorsprong en 5% zijn van Europese of van andere Aziatische oorsprong.

De Melanesiërs hebben door vermenging met vooral Tonganezen veel Polynesische trekjes (een lichtere huidstint en en een langer gelaat dan bijv. de Salomon eilanders of Papua's), maar ook veel Polynesische gebruiken overgenomen. Terwijl de Melanesische volkeren veelal een matriarchale maatschappij voorstaan, zijn de Fijianen patriarchaal. De 'chiefs' erven hun status van hun vader en dat geldt ook voor de vererving van grond en andere eigendommen. De Fijianen zijn doorgaans ook langer dan hun westerburen. Melanesisch is daarentegen weer het overheersen van krulhaar.

De iets kleinere gemeenschap van allochtone Indiërs stamt af van de tienduizenden contractarbeiders die naar de suikerrietplantages werden gehaald en in veel gevallen niet meer naar hun land terugkeerden. Door emigratie (vooral naar Australië, als gevolg van de staatsgrepen) en een betere geboorteplanning is aan de kortstondige numerieke meerderheid, zoals die in de jaren veertig tot en met tachtig bestond, een einde gekomen.

Met name in de dorpen zijn de stamverbanden nog intact en speelt geld in het dagelijkse leven nog nauwelijks een rol. De inwoners van Fiji hebben een groot besef van hun eigen cultuur en gewoonten. De bewoners zijn over het algemeen zeer vriendelijk en gastvrij. De bewoners zijn echter ook zeer trots en hebben een sterk ontwikkeld eergevoel.

Niet altijd zijn bezoekers gewend aan het lage werktempo (ze noemen dat "Fiji time"). Maak u echter hier niet te druk over, pas u zelf aan aan de lokale omstandigheden. Er kan echter op Fiji ook hard en accuraat worden gewerkt. Een ontspannen praatje en een vriendelijke aansporing werken doorgaans beter dan nors op uw rechten staan of het geven van geld.

Godsdienst & Tradities
Ongeveer 53% van de inwoners van Fiji is christelijk (vooral methodistisch), 38% is hindoe en 8% is Moslim. Die opvallende verdeling komt doordat de bevolking van Fiji op te delen is in oorspronkelijke bewoners van Fiji en inwoners wiens roots teruggaan naar India. De oorspronkelijke bewoners van Fiji bekeerden zich na de komst van de missionarissen in groten getale tot het christendom. De hindoes in Fiji namen hun geloof mee uit India, toen zij in de negentiende eeuw naar Fiji trokken om voor de Britse koloniale heersers te gaan werken. Zowel India als Fiji was destijds een Britse kolonie. De Indiërs gingen niet meer weg.

In de gemeenschap van oorspronkelijke bewoners van Fiji zijn familiebanden en afkomst erg belangrijk. Iedereen heeft een eigen rol binnen de familie en zijn sociale omge-ving. Door die rol worden sociale structuren en vriend-schappen gevormd. Ouderen en mensen met een vooraan-staande positie binnen de gemeenschap krijgen veel respect. Geboortes, huwelijken en sterfgevallen worden uitgebreid met de familie en de sociale omgeving gevierd.

Klimaat
Eén van de kenmerken van de tropische klimaatzone waarbinnen de meeste eilanden in de Stille Oceaan liggen, is de vrij constante temperatuur. Zowel in Nadi (aan de westkant van het hoofdeiland Viti Levu) als in Suva (aan de oostzijde) ligt de gemiddelde temperatuur het gehele jaar door rond de 25 graden.

De verschillen in neerslag zijn groter. De oostelijke eilanden ontvangen veel meer regen dan de westelijke. Nadi krijgt gemiddeld 1921 millimeter regen per jaar, Suva maar liefst 3161 millimeter. De meeste neerslag valt tijdens de maanden oktober tot maart, vrij droog is de periode juni tot september.

Tijdens het regenseizoen komt de regen vrijwel elke dag met bakken uit de hemel, maar welliswaar aan de regenkant van het eiland heviger en langduriger dan aan de droge kant van het eiland. De buien duren soms maar kort, maar kunnen overstromingen en aardverschuivingen tot gevolg hebben.

Tijdens de regentijd - tussen november en april (op het zuidelijke halfrond het zomerseizoen) - komen de meeste tropische cyclonen voor. Ieder jaar trekt er wel een storm met de kracht van een orkaan over Fiji, al zijn die zelden erg zwaar. Tijdens een storm dient u de adviezen van de autoriteiten of het hoetelmanagement op te volgen, om ervoor te zorgen dat u een veilig onderdak vindt.

Geografie
De Fiji-eilanden zijn erg bergachtig met pieken tot boven de 1300 meter, met als hoogste punt de Tomanivi of Victoria (1324 m). Er heerst een tropisch klimaat en de eilanden zijn bedekt met tropische bossen.

Op het grootste eiland Viti Levu bevindt zich de hoofdstad: Suva, waar bijna driekwart van de totale bevolking woont. Andere belangrijke steden op Viti Levu zijn: Lautoka (waar de grootste haven is) en Nadi (waar de grootste luchthaven zich bevindt).

Landschap
De grote eilanden zijn van vulkanische oorsprong, de kleine bestaan uit koraalriffen, versteende resten van schaaldiertjes die zich hebben gehecht aan de rand van ondergelopen vulkanen. De eilanden zijn erg bergachtig. De hoogste top op Viti Levu (Groot Fiji) is de door een hoog plateau omgeven Tomanivi (1324 meter); op Vanua Levu (Groot Land) ligt de top op 1032 meter). Geen van de vulkanen is actief. De eilanden zijn bedekt met tropische bossen.

Planten
Plantenkundigen schatten het aantal soorten op ruim drieduizend, waarvan ongeveer eenderde endemisch (inheems) is. Sommige spectaculaire boomsoorten, zoals de dakua, zijn verdwenen als gevolg van kap ten behoeve van de kano's, maar daar staat tegenover dat actief wordt gewerkt aan herbebossing met bomen die ook van economisch nut zijn, zoals mahonie. De kustvlakten zijn bebouwd met kokosplantages. Van nog groter economisch belang waren en zijn nog steeds de uitgestrekte suikerrietvelden. In beide gevallen gaat het dus om ingevoerde en aangeplante soorten. Langs enkele lagunes komen mangrovebossen voor. Voorkomende planten zijn bamboe, banyan, cacao, den, kokospalm, mango, orchidee en schroefpalm.

Dieren
Nagenoeg alle landzoogdieren zijn ingevoerd, met name door de Indiërs ten behoeve van kleinschalige veeteelt en de uitroeiing van schadelijke dieren die de suikerrietplantages bedreigden. Verder zijn er flinke aantallen reptielen en amfibieën, waaronder de Zuid-Amerikaanse gestreepte iguana. Veel spectaculairder is de grote en kleurrijke vogelpopulatie, die overigens weer bedreigd wordt door de ontbossing. Zoals overal in de Pacific is de onderwaterwereld mooi, zeker in de lagunes en in de onmiddellijke nabijheid van de koraalriffen. Verder komen op Fiji fregatvogels, honden, kippen, mangoesten, papegaaien, zeeschildpadden en zwijnen voor.

Beste reistijd
De beste tijd om naar Fiji te gaan is tussen mei en oktober, in de winter van Fiji. Het is dan het droge seizoen, wat betekent dat de lucht vrijwel onbewolkt is. De temperatuur ligt zelfs in de winter rond de 25 graden. In deze tijd trekken echter veel toeristen naar Fiji. In oktober en in februari en maart is Fiji een stuk minder druk, omdat dan de schoolvakanties in Fiji en Australië voorbij zijn. Eind oktober en begin november is de temperatuur heerlijk en het is bovendien nog droog. Bovendien vindt dan het hindoefestival Diwali plaats. Het hele land staat op zijn kop en de feestvierende aard van de inwoners van Fiji komt dan bovendrijven. Als u rond deze tijd in Fiji bent, ziet u het allerbeste dat het land te bieden heeft.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	III.	Fiji
Onderdeel:	**b.**	**Beschrijving per eiland**

Viti Levu eilandengroep
De Viti Levugroep is een eilandengroep in het noorden van Fiji. De groep bestaat uit het hoofdeiland Viti Levu en een aantal eilanden er omheen, waaronder Bau, Beqa, Nukulau en Vatulele. De eilanden hebben een gezamenlijke oppervlakte van 10.453 km² en zo'n 700.000 inwoners. Geografisch zouden de Lomaiviti-, Mamanuca- en Yasawa-eilanden ook tot de groep kunnen worden gerekend, maar gewoonlijk worden zij als aparte groepen gezien.

De Viti Levu groep komt vrijwel overeen met de divisies Centraal en Western. De Central divisie is 4.093 km² groot, heeft 340.843 inwoners en de hoofdstad is Suva (tevens de hoofdstad van het land). Central ligt voor het grootste gedeelte op Viti Levu en is onderverdeeld in vijf provincies: Naitasiri, Namosi, Rewa, Serua en Tailevu. De Western divisie is 6.360 km² groot, heeft 317.376 inwoners en de hoofdstad is Lautoka. De Western divisie beslaat voor het grootste gedeelte het eiland Viti Levu en is onderverdeeld in drie provincies: Ba, Nadroga-Navosa en Ra.

Op Viti Levu, Fiji's hoofdeiland, leeft ruim 80% van de totale bevolking van Fiji. Het eiland, met een doorsnee van 150 km, bestaat uit vulkanisch gebergte. Aan de oostzijde van het eiland valt veel neerslag, de berghellingen zijn zeer vruchtbaar en weelderig begroeid. Ook de hoofdstad Suva, metropool van de Zuid-Pacific, ligt op het oostelijk deel van het eiland. De westzijde van Viti Levu is veel droger en kaler, op de heuvels wordt veel suikerriet verbouwd.

Aan de westkust ligt het drukke havenstadje Lautoka en het stadje Nadi, waar de internationale luchthaven is gevestigd. Aan de zuidkust, ook wel de Coral Coast genoemd, strekt zich op 500 meter uit de kust een koraalrif uit. Aan de Coral Coast, met z'n prachtige baaien en witte stranden, zijn een aantal grote hotels gevestigd

In het binnenland van Viti Levu, ook wel de hooglanden genoemd, vinden we veel boerderijen en plantages, maar ook ruig berglandschap, een stuwmeer en een aantal snelstromende rivieren.

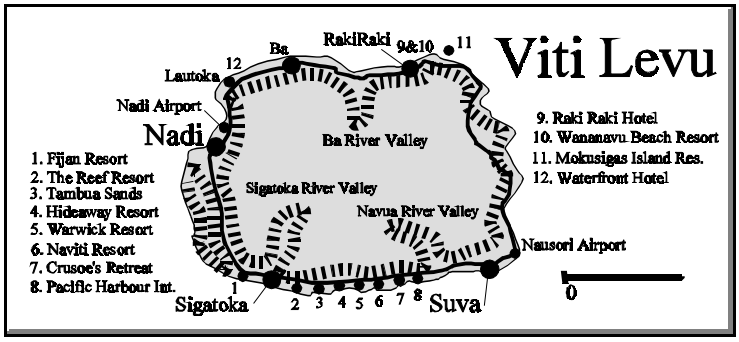

De westkust van Viti Levu

De westkust is de droge kant van het eiland Viti Levu. Hier ligt het plaatsje Nadi (zeg: Nandi), dat omringd wordt door plantages met op de achtergrond de bergen. Het is het enige vlakke stuk van het eiland, vandaar dat hier de internationale luchthaven ligt. Langs de westkust liggen stranden en mangrove bossen. Het koraalrif ligt hier zeer ver uit de kust, in de mooie lagune liggen prachtige "bounty-eilandjes".

Nadi en het omliggende kustgebied is niet het mooiste deel van het eiland, maar - vanwege de luchthaven en de eilandenresorts op de Mamanuca- en Yasawa eilanden – is het wel qua toerisme het drukste deel van het eiland. Het beste verblijft u hier op de dicht tegen de kust aan liggende eilandjes Sonasali of Denarau.

Excursiemogelijkheden:

- Zeilcruise door de lagune, waarbij u kunt snorkelen (en duiken) en BBQ op een onbewoond "bounty-eiland"
- Wandeltocht naar de top van de "Sleeping Giant"
- Bezoek aan de Garden of the Sleeping Giant
- Bezoek de Nausori Highlands per 4wd,
- Bezoek aan de kleurrijke markten in Nadi en Lautoka
- Kanoën of jetboaten over een snelstromende rivier
- Golfen op één van de drie "Championship Golfcourses" op Denarau Island.
- Sunset Dinner Cruise door de lagune bij zonsondergang met een 3 gangen "a la carte" diner en Fijian dansshow.

Nadi

Nadi is de op drie na grootste agglomoratie van Fiji. De stad ligt aan de westzijde van het hoofdeiland Viti Levu, temidden van een grote vruchtbare kustvlakte. Nadi telt ca. 45.000 inwoners, het vormt een multiraciale samenleving. Veel inwoners zijn van Indiase of Fijiaanse afkomst. Derhalve is Nadi een centrum voor het hindoeïsme en de islam. De Sri Siva Subramaniya tempel, gelegen in een buitenwijkje, is een bekende locatie voor pelgrims.

Nadi werd gesticht in 1947. In dat jaar richtte de overheid van Fiji een eigen "overheidsstation" op in het gebied. Al snel volgden kantoren van bedrijven. Op zich is de stad Nadi niet bijzonder. De drukke winkelstraat oogt rommelig en is vaak verstopt met auto's. U vindt er tal van cafés en restaurantjes, supermarkten en zelfs enkele warenhuizen.

Nadi ligt aan de Nadi rivier, die vanuit het midden van Viti Levu naar de westkust stroomt. Er waren plannen om het stadscentrum van Nadi te verplaatsen naar Martintar vanwege het feit dat het huidige centrum erg gevoelig is voor overstromingen. Dit plan werd niet ten uitvoer gebracht daar het oude centrum al te sterk gevestigd was op de huidige locatie.

De voornaamste bron van inkomen voor de stad is het toerisme, gevolgd door de suikerrietproductie. Door de ligging ten opzichte van dit vliegveld is Nadi de primaire aankomst- en vertrekplaats voor vliegtuigpassagiers. Nadi en bijbehorende regio hebben een grotere concentratie hotels en motels dan andere plaatsen van Fiji. Voor bezoekers die met een ochtendvlucht uit Fiji vertrekken, is een verblijf in Nadi voor de laatste nacht aan te raden. Ook vormt Nadi een gemakkelijke basis voor als u slechts enkele dagen in Fiji verblijft en er zelf op uit wil trekken met een huurauto.

Nadi International Airport

Ongeveer 9 kilometer van de stad ligt het Nadi International Airport, de grootste luchthaven van Fiji. De luchthaven heeft een moderne terminal, met restaurants, bars en taxfree winkels. Aan de westzijde van de luchthaven ligt de Seaplane Base, waarvandaan u met een watervliegtuig naar eilandresort kunt vliegen.

Sleeping Giant

Deze berg domineert het landschap aan de westzijde van Viti Levu. Vanaf de top heeft een prachtig uitzicht. U kunt de top van de berg bereiken per 4wd auto of te voet, waarbij u onderweg veel exotische bloemen en vogels ziet.

Garden of the Sleeping Giant

Nabij Nadi ligt de "Garden of the Sleeping Giant". Deze fantastisch gelegen orchideeëntuin is op ingenieuze wijze aangelegd door de Amerikaanse acteur Raymond Burr (Perry Mason). U kunt hier junglewalks doen, waarbij u zeldzame "hardwood" bomen (o.a. sandalwood & kauri) en medicinale planten en meertjes met waterlelies ziet.

Denerau Island

Ten westen van Nadi ligt een kunstmatig eiland, waar sinds de jaren '80 een aantal grote hotelresorts met golfbanen zijn verrezen. Ondertussen is er ook een villadorp gebouwd met een jachthaven (Marina) en modern winkelcentrum. De hotelresorts op Denerau Island zijn zeer luxe en beschikken elk over een eigen strand. Er is een shuttleservice op Denerau Island tussen de hotelresorts en de Marina.

Vanuit de Marina kunt u twee maal per dag - met *Beachcomber Cruises* en *South Sea Cruises* naar de "bounty eilandjes" varen, die voor de kust liggen (zie ook: Mamanuca Eilanden). Ook de boottransfers naar de Mamanuca- en Yasawa Eilanden vertrekken vanuit Denerau Marina.

Nausori Highlands

Vanuit Nadi voert een weg landinwaarts naar de ruige Nausori Highlands, met z'n afgelegen traditionele dorpen, watervallen en bergmeertjes. U kunt hier een wandeltocht maakt door de bergen en het regenwoud.

Lautoka

Lautoka is - met ruim 50.000 inwoners - de op één na grootste stad van Fiji. De stad ligt in het westen van het eiland Viti Levu, en heeft na Suva de grootste haven. Het is de hoofdstad van de divisie Western. Het stadje staat bekend als 'Sugar City' vanwege de ligging in het centrum van de suikerrietplantages. Ten zuiden van Lautoka ligt de olieterminal en wat industrie.

Op 15 juli 2005 werd bekend dat in Bourewa, in de buurt van Natadola, 16 oeroude skeletten gevonden zijn. Daarbij werden ook potten gevonden die vermoedelijk uit 500 v.C. afkomstig zijn. Dr. Nunn suggereerde dat deze skeletten mogelijk de allereerste bewoners van Fiji waren, afkomstig uit 1200 v.C. "Lapita mensen waren de eerste mensen die naar Fiji kwamen, alsook Vanuatu, Nieuw-Caledonië, Tonga en Samoa. Deze mensen lieten bewijzen van hun aanwezigheid achter in de vorm van gedecoreerde aardewerken potten," aldus Dr. Nunn. Hij vermoedde eveneens dat deze eerste mensen waarschijnlijk waren gekomen vanuit Papoea-Nieuw-Guinea of de Salomonseilanden, gezien op deze eilanden dezelfde soorten potten werden teruggevonden, alsook het obsidiaan in Papoea-Nieuw-Guinea. Wel is het zo dat de potten die in Fiji gevonden werden, veel minder uitgesproken gedecoreerd waren dan deze van de Salomonseilanden en Papoea-Nieuw-Guinea.

Dr. Nunn toonde op 9 november 2005 aan dat een stuk obsidiaan, dat in de buurt van Natadola ontdekt werd, origineel afkomstig zou zijn uit de obsidiaanmijn van Kutau Bao, op Talasea Peninsula (eiland New Britain) in Papoea Nieuw-Guinea, ongeveer 4500 kilometer van zijn ontdekkingsplaats. Ondanks het feit dat dit vulkanisch glas wel degelijk gekend was bij de Lapita cultuur, werd het er niet zo veel gebruikt. Het ontdekte stuk obsidiaan toonde echter wel sporen van "bewerking" en het moet in Fiji geraakt zijn net nadat de Lapita cultuur er zich gevestigd had. Dr. Nunn vermoedt dat obsidiaan wellicht als een soort van talisman of geluksbrenger werd gebruikt bij de Lapita mensen.

Natadola Beach

Natadola Beach is het mooiste zandstrand op Viti Levu. Het ligt aan de zuidwestkust van Viti Levu, en was lange tijd

moeilijk bereikbaar. In 2008 is bij Natadole een groot modern resort gebouwd met een geasfalteerde toegangsweg vanaf de Queens Road, zodat het gebied nu goed toegankelijk is.

De zuidkust van Viti Levu (Coral Coast)
De zuidkust van Viti Levu is beslist het mooiste deel van het eiland. De grillige bergachtige kust heeft een groot aantal prachtige baaien met witte zandstranden. Voor de kust strekt zich een prachtige turquoise kleurige lagune uit met daarachter een koraalrif van honderden kilometers lengte. Het rif is een beschermd natuurgebied vanwege z'n zeldzame onderwaterfauna. Er kan hier uitstekend worden gedoken.

Direct ten zuiden van Nadi voert de Queens Highway door een glooiend heuvellandschap met suikerrietplantages en een woud van pijnbomen, waarbij u regelmatig door dorpjes komt. In deze dorpjes ziet u nog veel traditionele huizen. Vanaf Cuvu Bay, waar het Fijian Resort is gelegen, volgt de met palmbomen omzoomde Queens Highway de kust.

Op verscheidene plaatsen langs de kust kunt u wandeltochten maken door de bergen, waarbij u door een nog nagenoeg ongerepte gebied komt met tropische vogels, fruitbomen en mooie bloemen.

De beste manier om de zuidkust te verkennen is per huurauto, de bezienswaardigheden kunnen vanaf de Queensroad worden bereikt en staan goed aangegeven. De hotels liggen tussen de 70 en 150km van de luchthaven in Nadi, waardoor een transfer kostbaar is.

Bij Sigatoka voert de weg over een lange smalle brug over de Sigatoka River. Vanuit Sigatoka kunnen excursies gemaakt worden langs de rivier, landinwaarts naar de verrassend ruige Nausori Highlands.

Verder in oostelijke richting voert de kustweg langs een aantal prachtige baaien, traditionele dorpjes (Koro's) en over heuvels met fantastische panorama's. Dertig kilometer voor Suva kruist de weg de behoorlijk brede Navua-rivier. Met name verder landin-waarts loopt deze rivier door een prachtig canyon landschap.

Sigatoka
Sigatoka is de hoofdstad van de provincie Nadroga-Navosa. De stad ligt aan de monding van de Sigatokarivier, aan de zuidkust van het eiland. De plaats ontleent zijn naam aan de rivier, en is ontstaan op de plek waar rivier over een grote brug kan worden overgestoken. Bij de volkstelling van 1996 had het een inwonertal van 7940. Nadroga-Navosa is een van de veertien provincies van Fiji, in de divisie Western. De provincie heeft een oppervlakte van 2.385 km² en had in 1996 54.083 inwoners. Sigatoka zelf heeft 7.940 inwoners.

Van 1912 tot 1923 hadden de bananenplantages in de Sigatokavallei zwaar te lijden onder de Yellow Sigatoka, een bladschimmelziekte die bananenplanten aantast en die in die periode epidemische proporties aannam. Een nog schadelijker variant, de Zwarte Sigatokaziekte, werd hiernaar vernoemd.

Ondertussen vormt Sigatoka het centrum va de toeristische Coral Coast. Er is een levendige en kleurrijke markt (die het beste 's ochtend bezocht kan worden) en enkele indiase tempels. Ook zijn er supermarkten, restaurants (vooral de indiase zijn erg goed) en koffiebarretjes.

Sigatoka Valley & Highlands
Bij Sigatoka kunt u de Sigatoka vallei landinwaarts volgen. In het binnenland van Viti Levu, ook wel de "Highlands" genoemd, vind u nog veel traditionele dorpjes met kleinschalige landbouw en plantages. De tijd lijkt hier stil te staan. De weg slingert omhoog en u komt langs bossen, regenwoud en tal van uitzichtpunten. Diep in de binnenlanden ligt een goudmijn, die u kunt bezoeken.

In de dorpjes in de vallei en in de "Highlands" ziet u nog veel traditionele huizen. De beste manier om een dorpje te bezoeken is door wat kava te kopen op de markt van Sigatoka, en deze als geschenk (tambua) te geven aan de "chief" van het dorp. Kava vormt altijd een goede gelegenheid voor de Fijiers om bij elkaar te komen in hun traditionele "meetinghouse" en een paar uur lekker rustig wat te praten en uit te rusten. Het beste doet u dit aan het eind van de middag.

De Sigatoka rivier heeft een lengte van ongeveer 115 kilometer. De rivier ontspringt in het midden van het eiland Viti Levu, aan de westkant van de Tomaniviberg, en stroomt in zuidwestelijke richting naar de Grote Oceaan, met aan de monding de stad Sigatoka. Ofschoon de rivier niet al te diep is, vormt het in sommige delen van het binnenland de voornaamste verkeersroute.

Tavuni Hill Fort
Bij het begin van de vallei, op 4km van Sigatoka, ligt een oud stenen fort (Tavuni Hill Fort) dat honderden jaren terug is gebouwd door Tonganezen, die destijds probeerden Fiji te veroveren. Het fort is een aantal jaren terug met hulp van UNESCO hersteld, en vormt één van de oudste historische bouwwerken in de Pacific.

Sigatoka Sand Dunes NP
Ten westen van Sigatoka, aan de monding van de Sigatoka rivier, liggen hoge zandduinen. Dit is één van de belangrijkste archeologische vindplaatsen in de Pacific, waar aardewerk is gevonden dat meer dan 3500 jaar oud is. Een display terplaatse legt het één en ander uit, maar voor het aardewerk zelf moet u naar het nationale museum in Suva.

In 2005 werd bekend dat bepaalde oeroude skeletten - die gevonden zijn bij de Sigatoka Sandunes (op het hoofdeiland Viti Levu) - ongeveer 3000 jaar oud zijn, waarschijnlijk toebehoren aan de eerste mensen die ooit op Fiji aankwamen. Hun oorsprong zou volgens dit onderzoek in het zuiden van China of in Taiwan liggen. Obsidiaan, een zeldzaam natuurlijk voorkomend vulkanisch glas uit Papoea-Nieuw-Guinea, werd eveneens op Sigatoka ontdekt. Volgens de theorie van proffessor Nunn - onderzoeker aan de University of the South Pacific - zijn sommige mensen ongeveer 7000 jaar geleden weggetrokken uit het zuiden van China of Taiwan om zich in Papoea-Nieuw-Guinea te gaan vestigen. Vandaar zouden ze vervolgens naar Fiji gemigreerd zijn. Deze eerste cultuur op Fiji wordt de Lapita cultuur genoemd, en ze moet volgens de professor ongeveer 2500 jaar oud zijn.

Sepeti Matararaba, een archeoloog van het Fiji Museum, zegt dat deze cultuur vooral in de buurt van de zuidkust gevestigd moet zijn geweest, omdat juist daar de meeste overblijfselen van aardewerk en potten zijn teruggevonden (wellicht dus van de Lapita cultuur). Daarnaast werden er ook primitieve juwelen ontdekt. Om tot de ontdekking van deze Lapita cultuur te komen, waren overigens meer dan 20 verschillende archeologische vindplaatsen nodig op Fiji.

Serua
Serua is de hoofdplaats van de provincie Serua in de divisie Central. Het plaatsje ligt aan de toeristische Coral Coast.

Pacific Harbour
Bij Pacific Harbour bestaat de kust uit een wirwar van eilandjes, die met mangrove en jungle zijn begroeid, met kleine paradijselijke zandstrandjes daar tussenin. U kunt vanuit hier dagtrips maken naar Beqa Island, het eiland van de "firewalkers".

Bij Pacific Harbour ligt een openluchtmuseum 'Orchid Gardens', waar u een aantal Fijiaanse huizen met

uiteenlopende vorm bij elkaar zijn gebracht. Er worden ook dans- en muziekvoorstellingen gegeven.

Bij Pacific Harbour kunt u duiken, waarbij haaien worden gevoerd. Bij een oude visfabriek biedt een duikoperator de mogelijkheid om deze indrukwekkende, maar ook gevaarlijke vissen, van dichtbij te zien.

Navua
Aan de oostkant van de Coral Coast stroomt de Navua rivier in zee. Deze wildwaterrivier heeft een Gorge uitgesleten in de bergen. U kunt hier met kano's door de jungle varen en stroomversnellingen trotseren.

Navua is de hoofdplaats van de provincie Namosi in de divisie Central. Navua is een plaatsje met ongeveer 5000 inwoners. Navua ligt aan de Navua rivier, die vanuit het midden van Viti Levu naar de zuidkust stroomt. Navua ligt ten oosten van de toeristische Coral Coast. Op de rivier worden tal van watersporten en excursies georganiseerd.

De zuidoostkust van Viti Levu
De oostzijde van het hoofdeiland Viti Levu is de regenkant. Hier valt veel neerslag, waardoor de berghellingen zeer weelderig begroeid zijn. Aan de oostzijde liggen geen hotels en de rond-het-eiland weg is hier deels onverhard. Aan de zuidoostkust ligt de hoofdstad Suva, met 200.000 inwoners de "metropool" van de Stille Zuidzee. Maar alles gaat hier in onze ogen rustig aan toe. De stad ademt vanwege z'n vele koloniale architectuur, rustige parkjes en kleurrijke markten een exotische sfeer. Bezoek in ieder geval de botanische tuin (Thurston Gardens) en het Nationale museum, waar u een prachtige collectie Polynesische kunst en traditionele gebruiksvoorwerpen ziet.

Suva
Suva, dat te samen met z'n buitewijken, zo'n 200.000 inwoners omvat, is de "metropool" van de Stille Zuidzee. Maar alles gaat hier in onze ogen rustig aan toe. De stad ligt aan de zuidoostzijde van Viti Levu, en telt ongeveer 90.000 inwoners. De hele agglomeratie telt echter ongeveer 200.000 inwoners.

De stad ademt vanwege z'n vele koloniale architectuur, rustige parkjes en kleurrijke markten een exotische sfeer. In de smalle steegjes rondom Cunming straat, valt de historie niet te ontkennen. Oude, statige gebouwen met trotse balkons overschaduwen de stoepen met sierlijke poortjes. Het centrum bruist al sinds koloniale tijden.

In 1882 werd de hoofdstad van Fiji door het koloniale bestuur verplaatst van Levuka (op Ovelau) naar het stadje Suva, op het schiereiland in het oosten van Viti Levu. Kolonel F.E. Prat ontwierp de toekomstige stad. Tentijde van de verplaatsing stonden er nog slechts een dozijn gebouwen in het toenmalige dorp. Pas begin twintigste eeuw begon Suva te leven. In 1952 werd Suva officieel de grootste stad van Fiji.

Een minder vrolijke geschiedenis ging hieraan vooraf. In de jaren vijftig van de achttiende eeuw benoemde Chef Cakobau van Bau zichzelf tot koning van Fiji, met behulp van koning George van Tonga. Hij zou het land niet veel goeds brengen. Tijdens zijn koningschap gaf hij stukjes land weg aan buitenlanders en maakte hij tegelijkertijd grote schulden. Toen hij in het jaar1862 geen uitweg meer zag, probeerde hij heel Fiji tevergeefs aan Groot-Brittanië te verkopen.

In dezelfde jaren gingen de Australiërs gebukt onder de kater van de gold rush. Zij boden in 1868 daarom aan om de schulden van Cakobau af te betalen in ruil voor handelsrecht in Fiji en het eigendom over vijf duizend vierkante kilometer land, waaronder het schiereiland van Suva. Cakobau greep zijn kans en verdreef de oorspronkelijke bewoners zonder pardon weg om plaats te maken voor de Australische katoenplantages. Dit vormde het begin van Suva.

Bezoek in ieder geval de botanische tuin (Thurston Gardens) en het Nationale museum, waar u een prachtige collectie Polynesische kunst en traditionele gebruiksvoorwerpen ziet.

In Suva is de Universiteit van de Zuidelijke Grote Oceaan gevestigd, de gezamenlijke universiteit van twaalf Oceanische eilandstaten en -territoria. Suva is bereikbaar via de nabij gelegen internationale luchthaven.

Universiteit van de Stille Zuidzee
De "University of the South Pacific" (USP) is de gezamenlijke universiteit van negen eilandstaten en drie territoria in Oceanië: Fiji, Kiribati, Marshalleilanden, Nauru, de Salomonseilanden, Samoa, Tonga, Tuvalu, Vanuatu en de Nieuw-Zeelandse territoria de Cook Eilanden, Niue en de Tokelau-eilanden. De hoofdzetel is gevestigd in de Fijische hoofdstad Suva, maar elk land en territorium behalve de Tokelau-eilanden heeft zijn eigen vestiging. In Fiji zijn naast in Suva ook vestigingen in Labasa en Lautoka.

Toerisme is voor veel landen in die regio een dermate serieuze bron van inkomsten geworden dat de bevolking zelf de gelegenheid moest krijgen zich daar in te ontwikkelen (ook interregionaal). De USP biedt dan ook gespecialiseerde studies aan op het gebied van toerismemanagement.

Nasinu
Nasinu is de hoofdplaats van de provincie Naitasiri in de divisie Central. Nasinu heeft ongeveer 90.000 inwoners. Nasinu is eigenlijk een buitenwijk van Suva.

Nausori
Nausori is de hoofdplaats van de provincie Tailevu in de divisie Central. Nausori heeft ongeveer 50.000 inwoners. Nausori is eigenlijk een buitenwijk van Suva, en is de plek waar de luchthaven van Suva ligt. Er wonen hier veel expatriates.

In 2006 werd bekend dat in Kaku, in Nausori, een oud Fijiaans dorpje was ontdekt. Dit dorpje werd wellicht bestuurd door stamhoofden tussen 1250 en 1560. Het bezat een sterk strijdfort dat tot nog toe uniek is in Fiji. Archeoloog Sepeti Matararaba van het Fiji Museum was verbaasd over sommige van de ontdekkingen. Een voorbeeld hiervan is een ijzeren bijl die vermoedelijk door blanke handelaren gebruikt werd om te ruilen voor artefacten van Fiji. Al deze opgravingen zijn vandaag de dag belangrijke themapunten voor het toerisme in Fiji. De meeste opgegraven artefacts zijn te bewonderen in het Nationale Museum in Suva.

De noordkust van Viti Levu
De weg langs de noordkust van Viti Levu heet de King's Road. Deze weg voert van Nadi langs het havenstadje Lautoka naar het marktplaatsje Ba (aan de gelijknamige rivier). Vervolgens slingert de weg over de heuvels, door plantages en langs de kust naar het mooie lagunegebied bij Rakiraki. Daarna slingert de weg verder landinwaarts door de bergen naar Suva. Dit laatste stuk weg is zeer fraai en voert langs een aantal traditionele dorpjes, maar is nog voor ongeveer 50km onverhard. De noordkant van Viti Levu is nauwelijks toeristisch ontwikkeld. Af en toe moet u misschien stoppen voor een overstekende suikerriettrein of voor op de weg staande varkens, runderen en paarden.

Ba
Ba is de hoofdplaats van de provincie Ba in de divisie Western. Ba heeft ongeveer 16.000 inwoners. Ba ligt aan de noordkust, ten oosten van Lautoka. Ba ligt aan de oever van de Ba rivier, die vanuit het midden van Viti Levu naar de noordkust stroomt. De stad leeft van de opbrengst van de omliggende suikerrietplantages, het ligt in een zeer vruchtbare vlakte.

Vaileka
Vaileka is de hoofdplaats van de provincie Ra in de divisie Western. Vaileka heeft ca. 3400 inwoners. Ra ligt aan de noordkust van Viti Levu, en vormt het belangrijkste agrarische centrum in het noordoosten van Viti Levu.

Rakiraki
Alhoewel Rakiraki aan de noordkust ligt, valt hier weinig regen. De reden hiervoor is dat bij Rakiraki de bergen behoorlijk ver landinwaarts liggen. Rakiraki ligt aan Bligh Water, de zeestraat tussen Viti Levu en Vanua Levu. De zeestraat is genoemd naar Captain Bligh, die na de muiterij op de Bounty in deze zeestraat achterna werd gezeten door kannibalen. Vanwege de stroming zijn de koraalriffen hier zeer gevarieerd en kleurrijk en leven aan de buitenkant van het rif veel grote vissen (barracuda, tonijn en verscheiden soorten haaien). Vanuit Rakiraki kunnen boottochten worden gemaakt naar de paradijselijke eilandjes voor de kust, waar u uitstekend kunt snorkelen en duiken.

Eilanden voor de kust van Viti Levu
Viti Levu is aan alle kanten omgeven door eilanden. Aan de westzijde liggen de Mamanuca- en de Yasawa Eilanden, aan de zuidzijde liggen Beqa Island en Vatulele Island en aan de oostzijde ligt Ovelau Island.

Aan de oostzijde wordt Viti Levu geflankeerd door de Korozee, die voor een groot deel wordt omsloten door Vanua Levu in het noorden en de Lau-eilanden in het oosten. Ook in de Korozee liggen tal van eilandenresort (zoals Toborua IR en de Wakaya Club), die vaak allen per watervliegtuig zijn te bereiken.

Aan de noordzijde wordt Viti Bligh Water geflankeerd door Bligh Water, die voor een groot deel wordt omsloten door Vanua Levu en de Yasawa-eilanden. De zee is ongeveer 9.500 km² groot en vernoemd naar de Britse kapitein William Bligh (kapitein van de HMS Bounty, vanwege z'n hachelijke tocht in een open sloep na de muiterij op de Bounty). De zee is relatief ondiep en begroeid met koraal. Ook hier liggen een aantal eilanden resorts (zoals Vomo Island Resort) die alleen per watervliegtuig kunnen worden bereikt.

Mamanuca eilanden
Ten westen van het hoofdeiland Viti Levu en ten zuiden van de Yasawa Eilanden liggen de Mamanuca eilanden, paradijselijke eilanden waar u een echte Stille Zuidzee ervaring opdoet. De kleine eilanden zijn met palmbomen begroeid en hebben aan de omtrek een hagelwit strand. Op de eilanden is altijd wel een strand te vinden voor u zelf en in de omgeving van uw resort liggen vaak ook onbewoonde eilanden – waar u bijvoorbeeld met een zeilboot heen kunt gaan.

De lagune heeft een licht turquoise kleur, en biedt een kleurrijk onderwaterleven. U ziet er een grote variatie aan tropische vissen, mantaroggen, zeeschildpadden, reuzenschelpen en harde- en zachte koralen. Het gebied is dus ideaal om te snorkelen en duiken, maar u kunt er ook uitstekend surfen catamaran zeilen en vissen.

De Mamanuca-eilanden zijn een populaire toeristen-bestemming; het toeristisch centrum van de eilanden is Malololailai. De onderstaande resorts hebben allemaal een eigen karakter en specialisatie. Het verschil zit 'm in de ligging en landschap, prijs en comfort, activiteiten en rust en de intimiteit en hoeveelheid faciliteiten. De eilanden zijn ideaal om te relaxen, een boek te lezen in een hangmat en u lekker te laten verwennen met lekker eten en massage. Op de volgende eilanden zijn eilandresorts gevestigd:

- Beachcomber Island (Beachcomber IR)
- Kadavulailai Island (Bounty IR)
- Malolo Island (Funky Fish IR, Malolo IR, Likiliku IR, Walu Beach Resort)
- Malololailai Island (Musket Cove IR, Plantation IR en Lomani IR)
- Mana Island (Mana IR)
- Matamanoa Island (Matamanoa IR)
- Namotu Island (Namotu Surf Resort)
- Navini Island (Navini IR)
- Qalito (Castaway IR)
- South Sea Island (South Sea IR)
- Tavarua (Cloudbreak Surf Resort)
- Tokoriki Island (Tokoriki IR)
- Treasure Island (Treasure IR)
- Vomo Island (Vomo IR)

De eilanden van de Mamanuca group zijn te bereiken per boot (met de snelle boten van *South Sea Cruises*, die 3x per dag varen vanuit Denarau Marina), per helikopter of watervliegtuig. Het wat grotere eiland Malololailai heeft zelfs een kleine luchthaven, waardoor het met een (goedkopere) gewone vlucht vanuit Nadi is te bereiken.

De mamanuca eilanden zijn zonder uitzondering klein. Malolo eiland is met zijn tien vierkante kilometer veruit de grootste. En zelfs dat is nog meer dan drie keer zo klein als Vlieland. Het duurde dan ook lang voordat de Europeanen deze stipjes op de kaart ontdekten.

De zon schijnt de hele dag onverstoord door. Dit deel van Fiji heeft de hoogste zonfactor van het hele Stille Zuidzee gebied. Om de dieren onder water te zien, hoeft u nauwelijks nat te worden. Vanaf de boot kunt u al babyhaaien zien jagen op kleine visjes. Waterslangen glijden het strand op. Als je niet oppast stap je in het ondiepe water op een rog. De mamanucas zijn één groot aquarium.

Op Monuriki werd een groot deel van de film *"Castaway"* opgenomen opgenomen, met Tom Hanks in de hoofdrol. Sinds de film is het eiland een toeristische attractie geworden. Monuriki is een onbewoond eiland, het is maar zo'n 1000 bij 500 meter groot. Het eiland wordt omringd door een koraalrif. Het bestaat verder uit rotsen en heeft een aantal kleine stranden. Het is dicht begroeid. Het hoogste punt ligt op ongeveer 125 meter. Op het eiland groeit de Pandanus en de kokospalm.

Op Monuriki komt de bijna uitgestorven Gekamde Fiji Leguaan (Brachylophus vitiensis) voor. Deze vormt een geslacht binnen de Fiji leguanen. Daarnaast is het een broedplaats voor de karet schildpad.

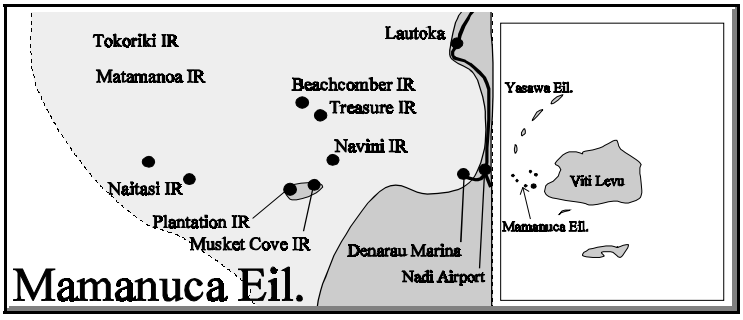

Yasawa eilanden
De Yasawa eilanden liggen ten noordwesten van het hoofdeiland Viti Levu. Op deze afgelegen vulkanische eilanden ziet u een zeer gevarieerd landschap met steile bergen, grillige rotsformaties, regenwoud, kokosplantages, hagelwitte zandstranden en een turquoise lagune. Deze mooie eilanden zijn nauwelijks bewoond, er zijn alleen wandelpaden (geen auto's) en de natuur is er nog ongerept. Er leven veel zeeschildpadden en vogels op de eilanden. Onderwater zijn de kleuren van de koralen en tropische vissen een lust voor het oog.

De archipel bestaat uit ongeveer 30 eilanden en strekt zich ca 40 kilometer ten noordwesten van Lautoka in ongeveer 80 kilometer in noordoostelijk richting uit. Samen met het Great Sea Reef vormt het de natuurlijke grens tussen de Stille Oceaan en Bligh Water. De eilanden zijn van

vulkanische oorsprong en zijn bergachtig, met toppen tussen de 250 en 600 meter. Ten zuiden van de eilanden liggen de Mamanuca-eilanden.

De Yasawa-eilanden zijn vernoemd naar het grootste eiland Yasawa. De archipel heeft een oppervlakte van ongeveer 135 km². Bestuurlijk valt het onder de Western divisie en daaronder de provincie Ba.

Als gevolg van de muiterij op de Bounty werd de archipel in 1789 ontdekt door kapitein William Bligh. Na een bezoek van de HMS Arthur onder leiding van kapitein Barber in 1794 werden de eilanden pas in 1840 in kaart gebracht door Charles Wilkes.

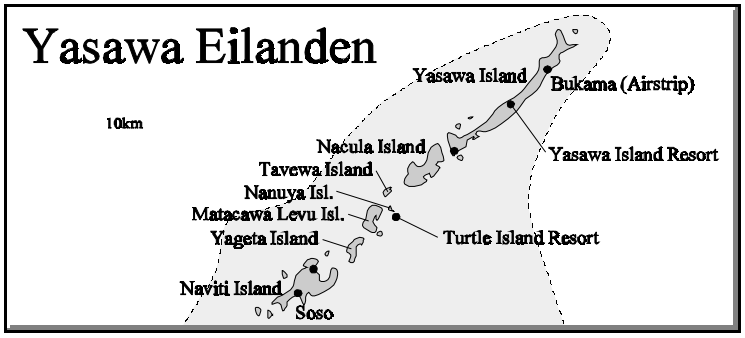

Op enkele van deze koraaleilanden is een luxe Island Resort gevestigd, maar de meeste van deze eilanden zijn onbewoond en ongerept. Meest waarschijnlijk is dat als u er eenmaal bent u er nooit meer weg wilt gaan. De volgende eilandresorts liggen op de Yasawa eilanden:

- Blue Lagoon Beach Resort
- Manta Ray Bay Resort
- Nanuya IR
- Navutu Stars IR
- Oarsmans Bay Lodge
- Octopus Resort
- Turtle IR
- Viwa IR
- Yasawa Island Lodge

De Yasawa eilanden zijn te bereiken per boot (met de snell catamaran "Yasawa Flyer"), per helikopter of per watervliegtuig. Een aantal eilanden van de Yasawa-archipel waren het decor voor de film "The Blue Lagoon".

The Blue Lagoon is een Amerikaanse speelfilm uit 1980 met Brooke Shields en Christopher Atkins, geproduceerd door Randal Kleiser. Het script, geschreven door Douglas Day Stewart, was gebaseerd op de roman The Blue Lagoon van Henry De Vere Stacpoole. De muziek was gecomponeerd door Basil Poledouris. De film was gemarkeerd met de zin: 'Een sensueel verhaal over pure liefde'.

De film gaat over twee jonge kinderen die op een tropisch eiland stranden na schipbreuk te hebben geleden samen met de kok van het schip, Paddy. Paddy is een onbehouwen zeebonk die te veel drinkt, en drinkt zich uiteindelijk dood waardoor de kinderen zichzelf moeten zien te redden. Wel geeft hij hen twee lessen mee. De eerste is een verbod de andere kant van het eiland te betreden, aangezien daar inboorlingen mensen aan hun afgoden offeren. De tweede is een verbod op het eten van een bepaald soort bessen, "anders ga je slapen en word je niet meer wakker".

De kinderen groeien op in totale onwetendheid van de rest van de wereld en begrijpen ook niets van zaken als seksualiteit. Emmeline raakt in paniek als ze voor het eerst ongesteld raakt. Emotionele gevoelens en fysieke veranderingen rijzen als ze pubers worden en verliefd worden op elkaar. Ze ontdekken seks en uiteindelijk raakt Emmeline zwanger, hoewel ze in het geheel niet beseft dat ze een kind gaat krijgen. Uiteindelijk wordt een zoon geboren, die ze Paddy noemen. Ze leren de kleine Paddy o.a. jagen, vissen en zelfs honkballen.

Door een ongelukkige samenloop van omstandigheden verliest het koppel als ze met hun zoontje in de sloep zitten beide roeispanen en drijven ze af naar open zee. Daar blijkt dat de kleine Paddy, inmiddels een peuter, de verboden bessen heeft meegenomen en per ongeluk een paar heeft doorgeslikt. Wetend dat er geen hoop meer is verdeelt Richard de overgebleven bessen in twee porties. Hij en Emmeline eten de bessen en gaan met Paddy op de bodem van de boot de dood afwachten.

Enkele uren later worden de drie door een boot opgepikt die naar Richard en Emmeline op zoek was. Ze zijn buiten bewustzijn, maar alle drie in leven.

Vatulele

Vatulele is vooral bekend vanwege één van de meest exclusieve resorts van Fiji, die zich op het eiland bevindt (Vatulele IR). De resort ligt aan een prachtig mooi en paradijselijk zandstrand, en biedt vele sport en excursiemogelijkheden op het eiland. Het resort werkt nauw samen met de communities op het eiland, waardoor u ook de gelegenheid heeft om de dorpjes te bezoeken.

Vatulele ligt 30km voor de zuidkust van Viti Levu. Het is 31,6 km² groot en ligt 30 kilometer ten zuiden van Viti Levu. Het hoogste punt meet 34 meter. Op het eiland liggen vier dorpen, Ekubu, Taunovo, Lomanikaya en Bouwaqa. De belangrijkste bestaansbronnen zijn de teelt van kokosnoten en taro. Aan de noordwestkust van Vatulele bevindt zich een bijzondere attractie. In een grot - die een onderaardse verbinding heeft met de oceaan - leven grote rode garnalen, die door de lokale bevolking als heilig worden vereerd. Zoals u weet - wordt de rode kleur bij garnalen alleen verkregen na koken van de garnalen. De garnalen zijn beschermd en kunnen dus niet gevangen of gegeten worden.

Beqa

10 km ten zuiden van Viti Levu ligt Beqa Island, bekend vanwege z'n vuurdansers. Ook de lagune van Beqa is een bekende duiklocatie. U kunt het eiland bereiken vanuit Pacific Harbour. Op Beqa ligt het .. Resort. Voor de kust ligt het Royal Davui Resort.

Vanua Levu eilandengroep

De Vanua Levugroep is een eilandengroep in het noorden van Fiji. De groep bestaat uit het hoofdeiland Vanua Levu en een aantal andere eilanden er omheen, waarvan Taveuni het belangrijkste is. Andere eilanden zijn onder meer de Ringgoldeilanden, Laucala, Matagi, Namena Lala, Qamea, Rabi, Vorovoro en Yadua Taba.

De Vanua Levugroep vormt de divisie Northern en heeft een oppervlakte van 6.199 km². In 2007 hadden de eilanden samen 130.607 inwoners. De hoofdstad is Labasa. Northern beslaat het eiland Vanua Levu plus de overige eilanden van deze groep. De divisie is onderverdeeld in drie provincies: Bua, Cakaudrove en Macuata. De provincie Bua ligt ten westen van het eiland Vanua Levu, het heeft een oppervlakte van 1.379 km² en heeft 13.988 inwoners. De provincie Cakaudrove heeft een oppervlakte van 2.816 km² en heeft 44.821 inwoners, de hoofdstad is Savusavu. De provincie Macuata heeft een oppervlakte van 2.004 km² en heeft 70.207 inwoners, de hoofdstad is Labasa.

Vanua Levu

Vanua Levu is in grootte het tweede eiland van Fiji, maar wordt nog weinig door toeristen bezocht. Het landschap wordt hier gedomineerd door plantages en bergen begroeid met een dicht regenwoud. Het eiland wordt omringd door prachtige zandstranden, schitterende lagunes en kleurrijke koraalriffen. Labasa, het grootste stadje op het eiland, is een havenplaatsje met een drukke markt en ligt temidden van suikerrietplantages.

De meeste toeristen die Vanua Levu bezoeken, gaan naar de zuidkant van het eiland – bij het dromerige zuidzee stadje Savu Savu. Op tal van plekken rond en in dit rustige plaatsje ziet u warmwater bronnen en stoom uit de grond komen. Vanuit Savu Savu kunt u een wandeltocht maken door het regenwoud naar watervallen. Onderweg ziet u traditionele dorpjes, kleurige vogels en veel tropische bloemen. Savu Savu ligt aan een prachtige baai, waar u blowholes ziet en u goed kunt duiken en vissen. Overigens biedt het hele barrièrerif, dat zich langs de zuidkust van Vanua Levu uitstrekt, uitstekende duiklocaties. Ook het beroemde Rainbow Reef, dat tussen Vanua Levu en Taveuni ligt, kan vanuit Savu Savu worden bezocht.

Het eiland Vanua Levu heeft twee luchthavens, één bij Savu Savu en één bij Labasa. Beide zijn per vliegtuig vanaf Nadi te bereiken in ca. 1½ uur.

Vanua Levu is het grootste eiland van de Vanua Levugroep. Het is 5.538 km² groot en het hoogste punt is 1032 m. Op het eiland wonen ongeveer 130.000 mensen, vooral in de steden Labasa en Savusavu. Rond het eiland bevinden zich koraalriffen. Op het eiland, vooral in het noorden, wordt suiker geproduceerd. Ook copra is een belangrijk gewas.

Labasa
Labasa is een stad in Fiji en is de hoofdplaats van de provincie Macuata in de divisie Northern. Labasa telde in 2007 bij de volkstelling 27.450 inwoners.

Savu Savu
Op tal van plekken rond en in dit rustige plaatsje ziet u warmwater bronnen en stoom uit de grond komen. Vanuit Savu Savu kunt u een wandeltocht maken door het regenwoud naar watervallen. Onderweg ziet u traditionele dorpjes, kleurige vogels en veel tropische bloemen. Savu Savu ligt aan een prachtige baai, waar u blowholes ziet en u goed kunt duiken en vissen. Overigens biedt het hele barrièrerif, dat zich langs de zuidkust van Vanua Levu uitstrekt, uitstekende duiklocaties. Ook het beroemde Rainbow Reef, dat tussen Vanua Levu en Taveuni ligt, kan vanuit Savu Savu worden bezocht.

Savusavu is de hoofdplaats van de provincie Cakaudrove in de divisie Northern. Savusavu telde in 2007 bij de volkstelling 7000 inwoners.

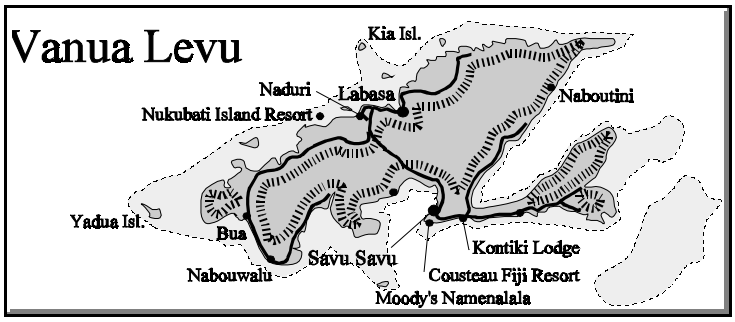

Taveuni
Het bergachtige Taveuni, dat onderdeel is van de Vanua Levu eilandengroep heeft een landoppervlak van 435 km² groot. Het is daarmee het derde eiland van Fiji in omvang. Het hoogste punt is 1230 m. Taveuni heeft de bijnaam "Garden Island". Het ruige bergachtige binnenland is met eeb dicht regenwoud begroeid, maar aan de omtrek vindt u prachtige witte zandstranden.

Het is één van de mooiste en aangenaamste tropische eilanden in de Pacific. Overal op het eiland ziet u mooie en soms zeldzame tropische bloemen in het wild groeien. Er leven hier meer vogelsoorten dan op de meeste andere plekken in de Pacific. U ziet er honderden watervallen, bergmeertjes, snelstromende riviertjes, grotten, steile zeekliffen, blowholes en traditionele dorpjes.

Vanaf de luchthaven, aan de noordkant, loopt er een verharde weg langs de westkust en deels langs de oostkust. Er liggen enkele kleine resorts op het eiland, en enkele zeer exclusieve resorts op aparte eilandjes voor de noordoostkust. Taveuni is alleen per vliegtuig te bereiken (vanaf Nadi ca. 1½ uur vliegen).

Tavoro NP & Boma Falls
Aan de oostkant van Taveuni ligt het Tavoro National Park, een beschermd natuurpark waar u schitterende wandeltochten kunt maken en de prachtige Bouma Falls kunt zien.

Waitavala Falls & Lake Tagimoucia
Aan de westkant van Taveuni ligt de "Waitavala Waterslide", een natuurlijke glijbaan over de gladde rotsen. Midden op het eiland, in de bergen op een hoogte van ruim 800 meter ligt het Lake Tagimoucia. Dit kratermeer heeft een unieke flora en er groeien hier planten en bloemen die nergens anders op de Wereld voorkomen.

International Dateline
Wat ook heel bijzonder is, is dat Taveuni één van de weinige eilanden is waar de 180 graden meridiaan precies overheen loopt (een display bij het Garden Island Resort geeft de precieze plek aan). De is echter slechts de theoretische datumgrens, de 180°OL of WL meridiaan loopt namelijk dwars door het eiland heen. In de praktijk ligt de datumgrens - om praktische redenen - meer oostelijk. Toch ligt er een zichtbare lijn, die vooral de functie van toeristische trekpleister heeft. Een toerist kan met zijn ene been op maandag en zijn ander op dinsdag staan.

Rainbow Reef en Somosomo Straight
Maar wat Taveuni echt uniek maakt, ligt onderwater voor de kust van het eiland. De koraalriffen voor de westkust van het eiland zijn zo kleurrijk en gevarieerd, dat de bekende onderwaterfilmer Jacques Cousteau dit rif als één van de allerbeste duiklokaties ter Wereld beschouwde. Het "Rainbow Reef", zoals dit rif wordt genoemd, is een steile koraalmuur met vooral zachte koralen. Het rif heeft zich hier zo uitbundig kunnen ontwikkelen ten gevolge van 2 grote oceaanstromingen die hier tegen elkaar botsen. Van-wege de voedselrijkdom rond het rif is hier ook een druk onderwaterleven gade te slaan van kleine en grote vissen.

De noordelijke regio van Fiji wordt ook wel de wereldhoofdstad van het zachte koraal genoemd. Fiji heeft ongeveer 10.000 vierkante kilometer rif, met ruim 300 verschillende soorten koraal. In de Fiji Barrier Reef Eco Region wordt deze kwetsbare zeebegroeiing sinds 1977 actief beschermd. Tussen de eilanden Vanua Levu en Taveuni vaart u over de Somosomo strait. Bij de zogenaamde Gele Tunnel duikt u van de boot. Tussen geel koraal daalt u langzaam dieper in het warme water.

De sterke stroming zorgt ervoor dat de zachte koralen - met hun flexibele skelet - genoeg voedingsstoffen ontvangen. Tussen zeewaaiers, knalblauw en gele aaltjes laat u zich meevoeren richting de Grote Witte Muur. Duikers over de hele wereld kennen deze 61 meter diepe, witte afgrond. Eigenlijk heeft de bedekking van zacht koraal een lichte lavendelkleur, maar de diepte geeft de muur een witte glans. Eenmaal dicht bij het koraal aangekomen, ontdekt u tientallen kleurtinten en felgekleurde zeediertjes.

Fiji staat bekend om zijn heldere water met ver zicht en duikmogelijkheden gedurende het hele jaar. De gemiddelde temperatuur schommelt het hele jaar tussen de 24 en 30 graden, de zichtbaarheid kan reiken tot 46 meter. Het aantal duikplekken beperkt zich niet tot de Gele Tunnel en Grote Witte Muur. In het kleurrijke "Rainbow Reef" of bij de Zachte Koraal Grot bent u in een nieuwe onderwaterwereld. Een zeeschildpad deint met u mee in de stroming, in de verte vliegen een paar Manta roggen langs en nog iets later spot u de eerste haai.

Thurston Point

Thurston Point is een kaap aan de oostzijde van het eiland Taveuni. Het is het meest oostelijke punt van het eiland en is vernoemd naar John Bates Thurston die van 1888 tot 1897 Brits gouverneur van Fiji was. Ten oosten van de kaap liggen de eilanden Qamea, Laucala en Matagi.

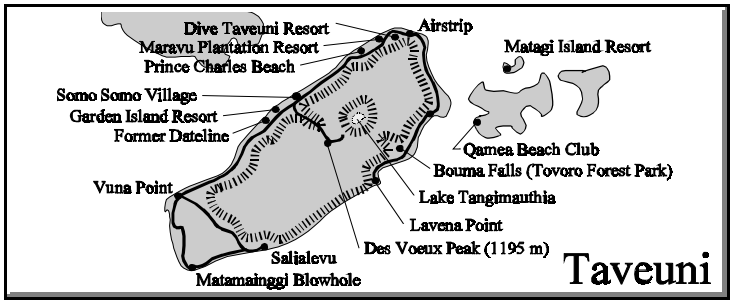

Qamea

Qamea is een eiland in de Vanua Levu eilandengroep, gelegen enkele kilometers ten oosten van Taveuni. Het is een van de drie eilanden die gemakkelijk per speedboot vanuit Thurston Point (op Taveuni) te bereiken zijn. Het vulkanische eiland is 34 km² groot en is heuvelachtig. Er liggen zes dorpen op het eiland, waarvan Kocoma met ongeveer 550 inwoners het grootste is. Op het eiland ligt het Qamea Island Resort.

Laucala

Laucala is een eiland in de Vanua Levu eilandengroep, gelegen enkele kilometers ten oosten van Taveuni. Het is een van de drie eilanden die gemakkelijk per speedboot vanuit Thurston Point (op Taveuni) te bereiken zijn. Het heeft een oppervlakte van 12 km². Het eiland is privébezit van Dietrich Mateschitz, hoofd van het Red Bullconcern. Op het eiland is een kleine resort gevestigd, die alleen als één geheel kan worden gehuurd voor een minimum aantal dagen..

Dietrich Mateschitz (Sankt Marein im Mürztal, 20 mei 1944) is een Oostenrijkse zakenman en miljardair. Hij woont in Salzburg. Hij kocht Laucala eiland van de familie Forbes voor £7 miljoen.[1] Hij bezit 49% van de aandelen in de fabriek van energiedrankproducent Red Bull.

Matagi

Matagi is een eiland in de Vanua Levu eilandengroep, gelegen enkele kilometers ten oosten van Taveuni. Het is een van de drie eilanden die gemakkelijk per speedboot vanuit Thurston Point (op Taveuni) te bereiken zijn. Het hoefijzer-vormige eiland is 97 ha groot en is privé-bezit. Op het eiland ligt het Matagi Island Resort.

Ringgold eilanden

De Ringgoldeilanden zijn subgroep binnen de Vanua Levu eilandengroep. Het Budd-, Nukusemanu- en Heemskercq Reef maken deel uit van de groep. De archipel is vrijwel onbewoond. Alleen op Qelelevu is een klein dorpje. Het heeft een oppervlakte van 1,5 km² en het hoogste punt meet 12 meter. De bewoners leven van visserij.

Rabi

Rabi is een eiland van de Vanua Levu eilandengroep. Het heeft een oppervlakte van 66,3 km² en het hoogste punt meet 463 meter. Het eiland heeft ongeveer 5.000 inwoners en de admistratieve hoofdplaats is Tabwewa. Vrijwel alle inwoners op het eiland zijn Micronesiërs van Banaban Island (in Kiribati). Doordat hun eiland te klein dreigde te worden vanwege de fosfaat mijnbouw (90% van het landoppervlak is afgegraven), hebben de Engelsen in 1945 - na de Japanse bezetting - de meeste eilanders naar Rabi overgebracht. De Banabans hebben vastgehouden aan hun eigen leefgewoonten, de taal op Rabi is bijvoorbeeld Gilbertese (3000 van de 5300 inwoners spreekt deze Micronesische taal). De oorspronkelijke Fijiaanse bevolking is in 1945 verplaatst van Rabi naar Taveuni.

Er zijn vier dorpjes op Rabi – genoemd naar dorpjes op Banaba die werden vernietigd door de Japanners in de Tweede Wereldoorlog. Tabwewa Village, voorheen bekend als Nuku in Fijian, is het administratieve centrum van Rabi. Tabwewa ligt in het uiterste noorden van het eiland. U vindt er administratieve gebouwen, een werf, een postkantoor, een rechtbank, een ziekenhuis en een guest house – de enige die op het eiland. 14 kilometer naar het zuiden ligt Tabiang (voorheen Siosio), waar de enige school en de airstrip zijn. Andere dorpjes zijn Uma (voorheen Wiinuku) en Buakonikai (voorheen Aoteqea).

Formeel resorteerd de eilandraad van Rabi onder de provincie Cacabau. Maar Rabi heeft tot op vandaag een grote mate van autonomie in politieke beslissingen. De eilandraad beslist over alle belangrijke zaken en functioneerd quasi als de regering van Banaban. En hoewel ondertussen alle Banabans burgers zijn van Fiji, hebben de eilandbewoners van Rabi ook nog een Kiribati paspoort en blijven ze juridische de landeigenaren van Banaba. De eilandraad heeft het recht één vertegenwoordiger naar het Parlement van Kiribati te sturen, en de eilanraad beheert sindsdien ook hun oorspronkelijke thuisland Banaba.

Rabi was de eerste plek in Fiji waar Indiase contractarbeiders konden gaan werken. Toen de eerste indiase plantagewerkers naar Fiji werden overgebracht, weigerde de meeste Europese plantagehouders op Fiji hen in dienst te nemen in verband met de hoge extra kosten. Maar op Rabi was een plantagehouder (Captain J. Hill) die wel sympathiek tegenover het koloniale overheidsbeleid stond. Hij stelde 106 contractarbeiders op Rabi te werk op zijn plantage. Tot aan de Tweede Wereldoorlog bestond Rabi voor een groot deel uit een copra plantage van Lever's Pacific Plantations.

Al aan het begin van de Tweede Wereldoorlog besloot de koloniale heersers van Kiribati om de bevolking van Banaba te verplaatsen. Met de opbrengst van de fosfaat mijnbouw kocht de Britse regering het plantage eiland. Vanwege de grote verwoestingen op Banaba in de Tweede Wereld oorlog werd in 1945 de verplaatsing van de Banabans naar Rabi meteen ter hand genomen. Echter sommige beweren dat de verplaatsing vooral werd uitgevoerd, zodat de koloniale heersers ongehinder verder konden gaan met de fosfaatmijnbouw op Banaban.

De Banabans kwamen naar Fiji in drie grote golven. Op 15 December 1945 kwam de eerste groep van 703 mensen (met inbegrip van 318 kinderen) aan, tesamen met 300 inwoners van andere eilanden van kiribati. De Banabans hadden op diverse andere eilanden in Kiribati in Japanse interneringskampen gezeten, en mochten na de oorlog niet meer terug naar hun eigen eiland. Er werd hun verteld dat er huizen waren op Rabi waar ze konden gaan wonen, maar in werkelijkheid leefden ze het eerst jaar op Rabi in tenten. Daarna verbeterde de leefomstandigheden zoor de Banabans op Rabi zich geleidelijk.

Eind jaren '70 liep de fosfaatmijnboub op Banaban op z'n einde, maar het werd voor de Rabi Council steeds duidelijker dat er geen terugkeermogelijkheden waren naar hun vaderland. Banaban was ondertussen voor 90% was afgegraven en grotendeels onder zeeniveau verdwenen was. Een tweede migratiegolf van Banabans volgde tussen 1975 en 1977 en een derde migratiegolf volgde tussen 1981 en 1983. Deze laatste twee groepen hadden in de tussentijd vanaf 1945 gespreid geleefd op allerlei eilanden van Kiribati, maar waren daar nooit geïntegreerd.

In een massaceremonie op 15 December 2005, zestig jaar na de dag sinds de komst van de eerste Banabans naar Fiji, kregen ook de laatse Rabi eilandbewoners het Fijiaanse staatsburgerschap. De meeste eilandbewoners die gearriveerd waren met de tweede en derde migratiegolf waren tot dan toe illegaal in Fiji (maar getolereerd door de Fijiaanse regering op humanitaire gronden).

Yadua Taba
Yadua Taba is een vulkanisch eiland in de Vanua Levu eilandengroep in Fiji. Het heeft een oppervlakte van 7 km² en een hoogte van maximaal 100 meter. Het eiland is (tesamen met Monuriki eiland in de Mamanuca's) de enige plaats ter wereld waar de gekamde Fiji leguaan voorkomt. De populatie is redelijk stabiel en wordt onderhouden door de Fijian National Trust.

De gekamde fijileguaan (Brachylophus vitiensis) is een hagedis uit de familie leguanen. Het dankt zijn naam aan de hoge kam van anderhalve centimeter lange stekels op de rug en nek. De kam is bij de andere soorten aanmerkelijk lager. De kleur is helder groen tot grasgroen, de mannetjes hebben aantal dun zwartomzoomde witte dwarsbanden op de rug, die bij de vrouwtjes ontbreken. Wanneer het dier verstoord wordt of geïrriteerd raakt verandert de kleur in korte tijd van lichtgroen naar zwart, wat een spectaculair gezicht is.

De gekamde fiji leguaan is een van de drie soorten fiji leguanen uit het geslacht Brachylophus, die endemisch zijn in Fiji. De leguaan heeft een zeer klein verspreidingsgebied en komt alleen voor op een paar eilanden van Fiji, onder andere op Yadua Taba en Monuriki. Ondanks de hier redelijk stabiele populatie is het de enige plaats ter wereld waar de leguaan voorkomt.

Eastern Division
De Eastern Division is één van de vier divisies van Fiji. De divisie heeft een opopervlak van 1.376 km², heeft 36.979 inwoners en de divisiehoofdstad is Levuka. De Eastern divisie is onderverdeeld in drie provincies: Kadavu, Lau en Lomaiviti (de provincie omvat alle eilanden van de Lomaiviti eilandengroep).

Kadavu
Het meest zuidelijk gelegen grote eiland van Fiji is Kadavu. Het eiland staat bekend om zijn ongerepte natuur, prachtige zandstranden en schitterende koraalriffen. U vindt hier een ruig gebergte, regenwoud, watervallen, bergmeertjes, zeekliffen, grotten en traditionele dorpjes. Op het eiland leven zeldzame roodgroene papegaaien. Op de verlate stranden nestelen zeeschildpadden. Op het eiland komt slechts één zoogdier voor, de Tongavleerhond (Pteropus tonganus), en zelfs dat is onzeker. 75% van het eiland is bedekt met tropisch regenwoud.

De hoofdattractie van Kadavu is het Great Astrolabe Reef, één van de beste duiklocaties in de Pacific. Het rif ligt ten noordoosten van het eiland. U ziet er prachtige koraaltuinen en veel grote vissen.

Het hoofdplaatsje van Kadavu is Vunisea, gelegen in een vlakke strook land die het bergachtige oostelijke en westelijke deel met elkaar verbindt. Bij Vunisea ligt de airstrip en een klein haventje en vormt daarmee de enige toegangspoort tot Kadavu. Het eiland Kadavu heeft nauwelijks wegen en kan daardoor het beste te voet of per watertaxi worden verkend. De vlucht naar Kadavu vanuit Nadi duurt ongeveer 1 uur.

Het eiland Kadavu ligt ten zuiden van het hoofdeiland Viti Levu, en is het hoofdeiland van de Kadavu-archipel. Het eiland is 417 km² groot en het hoogste punt is 838 m. Het eiland is 93 kilometer lang en varieert tussen 365 meter en dertien kilometer in breedte. Er wonen zo'n kleine 10.000 mensen verspreid over verschillende dorpjes. William Bligh was de eerste Europeaan die het eiland ontdekte op zijn tweede reis in 1792.

De provincie Kadavu beslaat de volledige Kadavu-archipel, heeft een oppervlakte van 478 km² en heeft ongeveer 10.000 inwoners. Kadavu is een van de veertien provincies van Fiji, in de divisie Eastern. De Kadavu archipel bestaat naast het hoofdeiland Kadavu uit de eilanden Galoa, Ono en een aantal kleine eilanden van het Great Astrolabe Reef.

Ono
Ono is een eiland in de Kadavu-archipel in Fiji, tussen Kadavu en het Great Astrolabe Reef. Het heeft een oppervlakte van 30 km² en het hoogste punt meet 354 meter.

Great Astrolabe Reef
De hoofdattractie van Kadavu is het Great Astrolabe Reef, één van de beste duiklocaties in de Pacific. Het rif ligt ten noordoosten van Kadavu. U ziet er prachtige koraaltuinen en veel grote vissen.

Lomaiviti-eilanden
De Lomaiviti-eilanden bestaan uit zeven hoofdeilanden en een aantal kleinere eilanden. De oppervlakte is 411 km² en er wonen 16.415 mensen. De eilanden vormen de provincie Lomaiviti, een van de drie provincies in de divisie Eastern.

Ovalau
Ovelau is een klein bergachtig eiland met een oppervlak van 102,3 km². Het eiland behoort tot de Lomaiviti- archipel. Het eiland is 13 km lang en 10 km breed en ligt 20 kilometer uit de kust van Viti Levu, net oostelijk van de hoofdstad Suva. Het vulkanische landschap is erg bergachtig. Het hoogste punt is Nadelaiovalau met 626 m.

U kunt het eiland bereiken per ferry of vliegtiuig. Ovalau is De hoofdplaats is het stadje Levuka (dit is de voormalige hoofdstad van het land) en dit is ook de grootste van de 24 woonkernen op het eiland waarop totaal ongeveer 9000 mensen wonen. Levuka heeft ongeveer 4300 inwoners. Ofschoon Levuka wat afgelegen ligt, heeft het toch enkele bezienswaardigheden te bieden aan bezoekers. Er komen slechts twee zoogdieren voor, de vleermuizen Tongavleerhond (Pteropus tonganus) en Emballonura semicaudata.

Lau eilandengroep
De Lau-eilanden vormen een grote eilandengroep ten oosten van de Korozee (aan de oostzijde van Fiji)). Het is een versnipperd eilandengebied, dat ligt halverwege Viti Levu (het hoofdeiland van Fiji) en Tonga. Er zijn daarom - cultureel gezien - op de eilanden grote Tonganese invloeden te zien. De Lau-eilanden vallen uiteen in drie eilandengroepen:

- de noordelijke groep, hoofdzakelijk vulkanische hoge eilanden
- de zuidelijke groep, hoofdzakelijk lage eilanden op koraalriffen (atollen)
- de Moala-eilanden

De archipel bestaat in totaal uit ongeveer 100 eilanden, waarvan er ongeveer 30 bewoond zijn. De totale landoppervlakte beslaat 487 km² en vormt de provincie Lau, een van de drie provincies in de divisie Eastern. Lau is een van de veertien provincies van Fiji. De provincie heeft een oppervlakte van 487 km² en had in 1996 12.211 inwoners. Het hoofdplaatsje is Tubou.

Moala-eilanden
De Moala-eilanden zijn een subgroep binnen de Lau-archipel in Fiji. Ze bestaan uit de drie eilanden Moala, Totoya en Matuku, gelegen in het zuidwestelijke deel van de archipel en beslaan een oppervlakte van ca 147 km².

Historisch zijn de Moala-eilanden meer verbonden met Bau en Viti Levu. In het midden van de 19e eeuw werden ze echter veroverd door de Tongaanse krijgsheer Enele Ma'afu en samengevoegd met de Lau-eilanden.

Moala is één van de drie eilanden van de Moala-eilanden. Het eiland heeft een oppervlakte van 62,5 km² en het

hoogste punt is de Delaimoala, die 464 meter hoog is. Moala eiland heeft ongeveer 3000 inwoners, waarvan de meeste in en ron het hoofdplaatsje Naro wonen.

Totoya is een van de drie eilanden van de Moala-eilanden. Het is 28 km² groot en daarmee het kleinste van de archipel. Het hoogste punt meet 366 meter. De hoofdplaats van het eiland is Tovu.

Matuku is een van de drie eilanden van de Moala-eilanden. Het is 57 km² groot en het hoogste punt meet 385 meter. Op het eiland liggen zeven dorpen: Yaroi (dat tevens als de hoofdplaats fungeert), Natokalau, Qalikarua, Levuka-i-Daku, Makadru, Raviravi en Lomati.

Rotuma
Het eiland Rotuma is 46,6 km² groot en het hoogste punt is 225 meter. Het eiland heeft een aparte status binnen Fiji. Het eiland heeft 2.095 inwoners (2007) die vooral langs de kust leven. De hoofdplaats is het dorp Motusa dat een duizendtal inwoners heeft.

Bij het eiland liggen nog enkele bijeilandjes die net als Rotuma van vulkanische oorsprong zijn. Het hoogste punt is 256 meter boven zeeniveau. Het eiland is voor een groot deel in gebruik voor de landbouw en er heerst een tropisch klimaat. Er komt slechts één zoogdier voor, de vleermuis Emballonura semicaudata.

Politieke Status
Het eiland is onderdeel van de Republiek Fiji maar heeft op lokale wetgeving meer zeggenschap dan andere gemeenten in het land en heeft de status van Dependency. Er is 1 zetel die voor een vertegenwoordiger uit Rotuma is in het Huis van afgevaardigden.

Geschiedenis
Het eiland is voor het eerst gezien door Edward Edwards in 1791. In het midden van de negentiende eeuw gingen zeelieden die van schepen gevlucht waren naar de eilanden en mengden zich met de lokale bevolking. Methodistische missionarissen kwamen in 1842 vanuit Tonga om het geloof te verkondigen, in 1847 gevolgd door Maristische Katholieken.

Conflicten tussen deze twee geloofsovertuigingen en hoofden van lokale stammen uit de zeven districten leidden ertoe dat deze gezachtshebbers in 1879 aan het Verenigd Koninkrijk vroegen of die het eiland wilde annexeren. Op 13 mei 1881 werd dit officieel (die datum staat nu bekend als Rotuma day en is een lokale feestdag), zeven jaar na de Britse annexatie van de Fiji-eilanden. Kerken die op het eiland te vinden zijn herinneren hieraan.

Bevolking
De meeste oorspronkelijke inwoners van het eiland wonen elders in Fiji (ongeveer 10.000), en slechts iets meer dan een vierde deel woont nog op Rotuma. De cultuur van deze Rotumans verschilt ook van de rest van Fiji en is meer verbonden met de Polynesische eilanden die oostelijker liggen.

In 1985 stemde 85 procent van de bevolking tegen het openen van het eiland voor toeristen. De bevolking groeit met 2,1 procent per jaar. Ongeveer 45 procent van de bevolking werkt in de landbouw en visserij. Het belangrijkste exportproduct is de kokosnoot. Het BNP per hoofd van de bevolking is FJD 1953,-.

Infrastructuur
Er is een onverhard nationaal vliegveldje op het eiland (Elsi'o Airport), een haven ontbreekt echter. Verder lopen er verschillende, veelal onverharde, wegen lang de kust van het eiland.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	III.	Fiji
Onderdeel:	**c.**	**Praktische informatie voor de reiziger**

Accommodatie
Fiji heeft accommodaties voor elke smaak en budget. Van de luxe resorts bij Nadi tot eenvoudige bungalows op de meest afgelegen eilanden. Van kleine hotels tot enorme resorts, waar luxe tot een kunst verheven is. Op Fiji is accommodatie in overvloed aanwezig, al doet u er goed aan om in het hoogseizoen ruim op tijd te reserveren. Sommige resorts richten zich specifiek op pasgetrouwden op huwelijksreis. Andere resorts laten geen kinderen toe, of richten hun amusement juist op de allerkleinsten.

Ambassade & Consulaat
Fiji heeft geen ambassade in Nederland. Er staat wel een ambassade in Brussel.

Adres: Square Plasky 92 -94, 1030 Brussel
Telefoon: +32 2 7369050; Fax: +32 2 7361458
Email: info@fijiembassy.be

Nederland heeft geen ambassade op Fiji, maar wel een consulaat. Dat consulaat staat in Suva.

Adres: Cromptons, Suite 10 (Queensland Insurance Centre), G.P.O. 300, Suva
Telefoon : +679 3301499; Fax: +679 3301618
E-mail: cromptons@connect.com.fj

Ambulance
Per regio en eiland zijn er andere telefonische alarmnummers. Op Viti Levu kunt u 911 bellen voor een ambulance. Raadpleeg de hoteldirectory.

Autorijden
Uitsluitend op Viti Levu, Vanua Levu en Taveuni zijn huurauto's beschikbaar. Het hoofdeiland Viti Levu is zeer geschikt om per huurauto te verkennen. De meeste bezienswaardigheden liggen langs de kustweg, die geheel om het eiland heenloopt. Er is links verkeer op de Fiji eilanden, de wegen zijn overigens zeer rustig. Rijdt voorzichtig, vaak lopen dorpsbewoners en vee over de weg. Vermijd rijden in het donker. De wegen in Fiji zijn in slechte staat en veel automobilisten houden zich niet aan de regels. Vooral 's avonds lopen veel mensen en dieren over de weg.

We kunnen huurauto's voor u reserveren op de eilanden Viti Levu, Vanua Levu en Taveuni (huurtarieven en voorwaarden zijn beschik-baar op aanvraag). Terplaatse moet u (als bestuurder) bij afhalen van de huurauto beschikken over een geldig Nederlands rijbewijs en een creditcard (we adviseren ook een internationaal rijbewijs mee te nemen). De minimum leeftijd als bestuurder is 23 jaar. Vraag de verhuurder om een routekaart en uitleg over de verkeersregels. Beste is om een 4WD terreinauto te huren, want u zult soms over onverharde wegen willen rijden, vooral zodra u van de hoofdweg af gaat. U mag een huurauto niet meenemen op een ferry. Zie ook paragaraaf B.11.II - afhalen van de huurauto.

Banken
Er zijn banken gevestigd - zoals de ANZ bank en de Westpac bank - in de grotere plaatsen op Viti Levu (Suva, Nadi, Sigatoka en Lautoka) en in de hoofdplaatjes op Vanua Levu, Taveuni. De meeste banken hebben ook een geldmachine (ATM). De banken hebben de volgende openingstijden:

ma - do: 9.30 - 15.00 uur
vr: 9.30 - 16.00 uur

Ook in de luchthaventerminal van Nadi vindt u in de aankomsthal een ATM.

Belasting
Op goederen en diensten wordt op in Fiji een omzetbelasting van 15% geheven ("GST" = Goods and Service Tax). Deze belasting wordt, ook bij uitvoer van artikelen, niet gerestitueerd.

Betaalmiddel
Het betaalmiddel in Fiji is de Fiji Dollar (FJD). Er zijn biljetten van 1, 2, 5, 10, 20, 50 en 100 FJD. Er zijn munten van 1, 2, 5, 10, 20 en 50 cents alsmede 1 dollar. Euro's en andere buitenlandse valuta, alsmede travellercheques, kunnen bij de banken (ANZ en Westpac) op Viti Levu worden omgewisseld. De banken zijn geopend van 9.00 tot 15.00 uur op maandag tot en met vrijdag. Op de luchthaven van Nadi is een 24 uurs geldwisselservice beschikbaar (na de immigratiedienst in de aankomsthal). De meeste hotels accepteren creditcards (Visa, Mastercard, Dinerscard en American Express). Op Viti Levu kunt u met een pinpas geld opnemen bij de geldautomaat.

Binnenlandse vluchten
Het transport tussen de eilanden wordt uitgevoerd met Pacific Sun (onderdeel van Air Pacific). Deze maatschappij heeft een zeer uitgebreid routenet en vluchtschema. Turtle Airlines vliegt op charterbasis tussen de eilanden met watervliegtuigen. Islandhoppers doet hetzelfde met helicopters. Bij de binnenlandse vluchten tussen de eilanden gelden vaak strenge gewichtsregels, bijv. max. 10 kg. Onze agenten ter plaatse zijn desnoods bereid eventuele overbagage tijdelijk te beheren. Wilt u van deze service gebruik maken, meldt dit dan direct bij aankomst aan de agent of zo spoedig mogelijk daarna. U mag over het algemeen 1 stuk handbagage van niet al te grote afmeting in de cabine meenemen.

Camping
Kamperen is op de Fiji eilanden alleen op bepaalde plaatsen en met toestemming van de grondeigenaar of het nabijgelegen dorp toegestaan. Goede en veilige campings ontbreken. Daarom raden we kamperen op de eilanden af.

Criminaliteit
In de grote steden zoals Suva is de laatste jaren een stijging in criminaliteit te zien. Overvallen en diefstal komen regelmatig voor, waarbij buitenlanders en toeristen soms het doelwit zijn. Mijd de achterbuurten van Suva. In de grotere steden (Suva, Nadi en Lautoka) is het aantal zakkenrollers gestegen, vooral op markten en bij nachtclubs. Let dus goed op uw eigen veiligheid.

Duty Free
Planten, fruit, honden, katten, gevaarlijke goederen en drugs mogen niet geïmporteerd worden. Het is toegestaan om 200 sigaretten òf 50 sigaren òf 250 gram tabak; 2 liter sterke drank of twee liter wijn (boven 18 jaar); 50g parfum en 250ml eau de toilette in te voeren.

Electriciteit
De electriciteit op de Fiji eilanden is 240V/50Hz. De stopcontacten zijn driepolig, identiek aan die in Australië en Nieuw-Zeeland. Voor de aansluiting van scheerapparaten, haardrogers, enz., is een adaptor of wereldstekker nodig.

Entertainment/Nachtleven
Bij de grotere hotels wordt meestal 1x per week een Lovo-feest georganiseerd. Ook vuurdansen (traditie van Beqa), zang en andere dansen worden opgevoerd. Vrijdagavond is "islandnight', de uitgaansavond waarbij de discotheken tevens druk bezocht zijn door de lokale jeugd.

Eten/Drinken
In Fiji hebben de meeste grotere hotels een keuze aan restaurants. Daarnaast vindt u in Nadi, Suva en Lautoka ook fastfood restaurants, lokale "takeaways" en kleine restaurantjes van immigranten (zoals bistro's, pizaria's en Aziatische restaurants). Er zijn hier een groot aantal uitstekende restaurants voorhanden. Met name visspecialiteiten zijn hier het uitproberen waard. De ingrediënten die gebruikt worden zijn vaak van betere kwaliteit dan we in Europa gewend zijn. De kleding is doorgaans informeel "Casual", alhoewel in de chique restaurants in resorts soms avondkleding wordt gewaardeerd. Buiten de grotere steden en op de buiteneilanden bent u aangewezen op het restaurant van uw accommodatie.

De Fiji kookstijl is vaak gebaseerd op het smoren van vlees en groente in kokosmelk (lolo). In de lokale gerechten wordt vaak cassave en dalo verwerkt. De grondoven (lovo) is bij toeristen bijzonder populair. Op gloeiend heet gestookte stenen wordt een in bananebladeren ingepakte haché van vis, vlees, groente en fruit in enkele uren gaargesmoord. De maaltijd wordt vaak met dans, zang en vuurwerk opgediend. Het drinken van Kava is in Fiji net zo gewoon als het drinken van koffie in Nederland. Kava is de wortel van een peperplant, waarvan het extract een verdovende werking heeft.

Het nachtleven op Fiji is kleinschalig en relaxed. Een aantal hotels organiseren Meke (feest) avonden, en Lovo (grondovenmaaltijd) avonden. Bij sommige hotels worden firewalking demonstraties gegeven door mannen van Beqa Island. Een groot aantal hotels hebben nachtclubs en disco's.

Feestdagen
Op de Fiji eilanden gelden de volgende officiële feestdagen (anders dan de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede-Vrijdag, 1e en 2e Paasdag en Kerst):

- Laatste maandag in mei Ratu Sekuna day
- Vrijdag in midden juni Queen Elizabeth's Birthday
- Laatste zaterdag in juli Constitution day
- 2e maandag in october Fiji day

Daarnaast wordt de geboortedag van profeet Mohammed, de geboortedag van Prince Charles en het Diwali (Hindu festival) gevierd (oct - nov).

Nieuwjaarsdag wordt uitgebreid gevierd in Fiji. De festiviteiten duren soms wel enkele weken. Alles vindt voornamelijk op straat plaats: er wordt gedanst op het oorverdovende geluid van trommels, vuurwerk en gezang. In Suva vindt de jaarlijkse straatparade plaats, waarbij alle inwoners zich uitbundig aankleden om het nieuwe jaar in te luiden. Het feest rond Oud en Nieuw in Fiji is het grootste feest in de Pacific.

De militairen die op dit moment de macht hebben in Fiji verbieden het vieren van Youth Day en Ratu Sir Lala Sukuna Day. Tijdens Ratu Sukuna Day vierden de bewoners van Fiji de geboortedag van Ratu Sir Sukuna, de 'vader' van het moderne Fiji. De festiviteiten duurden een week lang, met aandacht voor de sociale en politieke situatie in Fiji. De president hield traditiegetrouw een belangrijke speech op de laatste dag van de week festiviteiten. Nu is de viering dus verboden door de machthebbers, die menen dat de vrije dagen beter gebruikt kunnen worden om te werken.

Festivals en evenementen
In Fiji worden een groot aantal regionale festivals georganiseerd. Naast de onderstaande 3 zijn er nog vele Indiase festivals.

Mbula Festival in Nadi . . . . . juli
Hibiscus Festival in Suva . . . . . augustus
Sugar Festival in Lautoka . . . . . september
Diwali Hindoe Festival . . . . . november

Hoewel het Diwali festival van origine alleen door de hindoes in Fiji werd gevierd, is het feest ter ere van de god Lakshmi inmiddels uitgegroeid tot een nationale feestdag. Ook niet-hindoes vieren het Diwali. Er wordt feest gevierd met luide muziek en kleding in felle kleuren. Hindoes maken zoetigheden die bij Diwali horen en nodigen hun familie uit om van heinde en verre naar hun huis te komen.

Fooi
In Fiji is het geven van een fooi ongebruikelijk. Service en belasting zijn over het algemeen inbegrepen bij de prijs.

Fotograferen
De eilanden zijn zeer fotogeniek. Indien u dia's maakt kunt u deze het beste vanuit Nederland meenemen. Foto- en video-apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn goed verkrijgbaar voor vergelijkbare prijzen als in Nederland. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft. In Vanuatu heeft u veel gelegenheid om onderwaterfoto's te maken. Houdt u er rekening mee dat onderwaterfotografie speciale eisen stelt aan uw apparatuur. Koop liever een voordelige wegwerp-camera dan experimenteren met uw dure camera. Op Viti Levu zijn er een aantal winkels waar u uw fotorolletje kunt laten ontwikkelen.

Gezondheid
Er gelden voor Fiji geen bijzondere risico's voor uw gezondheid. Als u gewoon goed gezond bent, dan hoeft u doorgaans geen bijzondere medische voorzorgsmaatregelen te nemen. Het beste kunt u echter naar de GGD of uw huisarts gaan voor een specifiek advies. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

In Fiji komen vrijwel geen gevaarlijke of giftige dieren voor. Het meest gevaarlijke dier is waarschijnlijk de haai. Binnen de riffen in de lagunes ziet u hooguit kleine ongevaarlijke rifhaaien. De grotere haaiensoorten - zoals de hamerhead, tijgerhaai en de witte haai - houden van diep en stromend water en deze ziet u daarom eigenlijk alleen buiten de lagunes.

Denkt u eraan dat het koraal scherp is. Om wondjes en eventuele infecties te voorkomen, raden wij u aan plastic sandalen te dragen wanneer u over het koraal wilt lopen of in ondiep water boven het koraal gaat zwemmen. Indien u zich gesneden heeft aan het koraal is de kans op infectie zeer groot, wacht daarom niet te lang met antibiotica te gebruiken.

Golf
Er is op Fiji uitstekende gelegenheid tot het spelen van golf. De 18-holes banen bij het Sheraton Denarau hotel, bij Pacific Harbour en bij Suva zijn banen van wereldklasse. Ook tal van hotels bieden golf gelegenheid.

Immigratie / Douane
Bij binnenkomst van de Fiji-eilanden wordt voor EU burgers voor een toeristisch verblijf van max. 3 maanden een geldig paspoort verlangd, dat nog ten minste 3 maanden geldig is bij aankomst, een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. verplichte vaccinaties voor toeristen. Bij aankomst moet een "Arrival Card"' met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst op de Fiji eilanden wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kennen de Fiji eilanden strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
Nadi Airport ligt 8km buiten Nadi aan de westzijde van het eiland Viti Levu. Op deze luchthaven worden zowel internationale vluchten als interislandvluchten uitgevoerd. De volgende luchtvaartmaatschappijen voeren internationale vluchten uit.

- Air Caledonie (naar Noumea [Nieuw-Caledonië])
- Air New Zealand (naar Auckland [Nw.Zealand])
- Air Marshall (naar Tarawa [Kiribati] en Majuro [Marshall eilanden])
- Air Nauru (naar Nauru en Tarawa [Kiribati])
- Air Pacific (naar Sydney, Brisbane en Melbourne [Australië], Auckland en Christchurch [Nw.Zealand], Los Angeles [USA], Apia [Samoa], Tongatapu en Vava'u [Tonga], Port Vila [Vanuatu] en Noumea [Nieuw-Caledonië])
- Air Vanuatu (naar Port Vila [Vanuatu])
- Qantas (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])
- Solomon Airlines (naar Honiara [Salomon Eilanden])
- Virgin Australia (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])

Bij Suva aan de oostzijde van Viti Levu ligt Nausori Airport (20 km ten oosten van de stad). Naast binnenlandse vluchten vertrekken vanaf hier ook internationale vluchten naar Tonga, Samoa en Kiribati. Alle overige luchthavens en airstrips dienen alleen het binnenlands vliegverkeer.

Vanaf Amsterdam moet u rekening houden met een totale reistijd van minstens 24 uur, via Los Angeles.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit Fiji is 120 minuten voor vertrek. De luchthavenbelasting ("Airport Departure Tax") bedraagt momenteel fj$150 per persoon. Deze heffing is reeds inbegrepen in de reissom van vooraf gekochte tickets. U hoeft dus ter plaatse geen "Airport Departure Tax" meer af te rekenen. Deze regels kunnen wijzigen, zie bijlage 24 (airporttax).

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze op bepaalde plaatsen kunnen gebruiken d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. op luchthavens, hotellobby's, bij Starbuck, etc...). Als u ook onderweg wilt kunnen internetten, dat dient u een SIM kaart (of dongel) te kopen voor het UMTS netwerk. Deze zijn te koop bij de winkels van de grote telecom aanbieders (zoals Telstra en Vodaphone). Langs de hoofdroutes en in de meeste plaatsen is de mobiele ontvangst goed.

Kleding
Voor een bezoek aan Fiji kunt u het beste lichte zomerkleding meenemen. Vooral katoenen kleding is uitermate geschikt voor overdag. Bij een bezoek aan een lokaal dorp stellen de inwoners het op prijs als u zich niet in badkleding laat zien. Neemt u een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. De winkels in Fiji kunnen overigens voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft.

Klimaat
Fiji heeft gedurende het gehele jaar een aangenaam en zonnig klimaat. De maanden april t/m november zijn het droogst en koelst, met een temperatuur tussen de 15 en 25 graden Celcius. De maanden december t/m maart vormen de natte tijd, de temperatuur ligt dan iets hoger (tussen 20 en 30 graden Celcius) en er bestaat een geringe kans op

hevige storm. Met name aan de noordoostzijde van Viti Levu valt in deze periode veel regen. Ook aan de zuidwestzijde en op de overige eilanden is de luchtvochtigheid in deze periode hoger, maar een continue passaatwind maakt het toch aangenaam.

Gem. in °C	Jan.	Febr.	Mrt.	Apr.	Mei	Juni	Juli	Aug.	Sept.	Oct.	Nov.	Dec.
Lucht temp.	27	27	27	27	26	25	25	24	25	25	26	26
Water temp.	27	27	27	28	28	27	26	26	26	26	27	27

Lokale agent
Onze lokale agent in Fiji is *Rosies Tours*. Hun hoofdkantoor is gevestigd bij de luchthaven van Nadi en zij hebben een kantoor in de aankomsthal van de luchthaven. Het telefoonnummer en andere contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Medische hulp
Ziekenhuizen in Suva, Nadi en Lautoka op Viti Levu bieden 24 uur medische noodhulp. Buiten deze steden en op de buiteneilanden vindt u alleen doktersposten voor EHBO.

Politie
Per regio en eiland zijn er andere telefonische alarmnummers. OP Viti Levu kunt u het alarmnummer 911 bellen. Raadpleeg de hoteldirectory.

Religie
Er zijn vele geloofsovertuigingen aanwezig in Fiji (o.a. protestant en katholiek, maar ook hindu en moslim). U bent van harte welkom in de kerkjes om een dienst bij te wonen.

Souvenirs
Houtsnijwerk, kava, katoenen pareo's, sieraden van (parelmoer)schelpen en strohoeden zijn de belangrijkste souvenirs die u hier vindt.

Stranden
Op de Mamanuca, Yasawa en Lau eilanden vindt u schitterende witte stranden. Op Viti Levu treft u ook mooie stranden aan langs de Coral Coast en bij Raki Raki. Bij laagwater wordt de lagune echter op sommige plaatsen erg ondiep. Ook bij Taveuni, Kadavu en op Vanua Levu zijn mooie stranden te vinden.

Taal
De lokale **taal** in Fiji is het Engels, Fijiaans en Hindustaans. Engels is de officieële taal, die door vrijwel alle inwoners wordt gesproken. Bezoekers zullen op taalgebied over het algemeen weinig problemen ondervinden.

Fijisch is een Austronesische taal, en daarbinnen weer een Malayo-Polynesische taal die voornamelijk op Fiji (vooral op het eiland Vanua Levu) wordt gesproken. Er zijn rond de 350.000 mensen die het Fijisch als moedertaal spreken, en verder 200.000 mensen die het als tweede taal spreken. Het is ook één van de officiële talen op Fiji (naast het Engels en het Hindoestani). Er gaan zelfs stemmen op om het de enige 'nationale taal' van Fiji te maken.

Het Fijisch is een zogenaamde VOS-taal: in een zin komt het werkwoord eerst, dan het lijdend voorwerp en dan pas het onderwerp. Dus een zin als Jan slaat Piet wordt dat Slaat Piet Jan.

Fijisch Hindoestani (ook bekend als Fijisch Hindi) is een Indo-Arische taal, die wordt gesproken door de meerderheid van de Indiase bevolking op de Fiji-eilanden. Tegenwoordig wordt de taal gesproken door circa 460.000 mensen. Zij zijn afstammelingen van mensen die ooit uit de staten Uttar Pradesh en Bihar waren verbannen en op Fiji als dwangarbeiders tewerk werden gesteld. De taal is grotendeels gebaseerd op vooral het Awadhi en tevens het Bhojpuri, maar is ook beïnvloed door andere Indische talen, het Engels en het (Austronesische) Fijisch.

De taal heeft enkele unieke kenmerken waarmee het zich onderscheidt van het Awadhi op het Indiase schiereiland, ook al kunnen de sprekers van de twee talen (of dialecten) elkaar onderling wel verstaan. Fijisch Hindoestani wordt door bijna de gehele Indiase gemeenschap, 38,1% van de bevolking van Fiji, gesproken.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt u dag en nacht automatisch telefoneren tussen Nederland en Fiji. Op de postkantoren zijn meestal telefoonboxen, fax en internetverbinding beschikbaar. Op Viti Levu zijn deze faciliteiten te vinden in het postkantoor van Suva, Nadi, Lautoka en Sigatoka. Het postkantoor is open van maandag t/m vrijdag van 7 uur 's ochtends tot 3 uur 's middags. Voor bellen vanuit telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig (te koop bij meeste hotels en postkantoren). Het internationale toegangsnummer van Fiji is 679.

De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken op Fiji (aan de zuid en westzijde) en op Vanua Levu (bij Labasa en Savu Savu) prima, maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van Vodaphone.

Taxi's
Op zowel Viti Levu, Vanua Levua als Taveuni rijden taxi's. Het eenvoudigst kunt u vooraf de receptie van uw hotel een taxi laten reserveren. Er gelden vaste prijzen, afhankelijk van de gereden afstand. 's Avonds en 's nachts geldt voor taxi's een duurder tarief. U dient vooraf een prijs af te spreken, meters ontbreken of zijn meestal buiten werking.

Transfer
Bij aankomst verzorgt onze agent *Rosies Tours* de transfers. De transfer wordt uitgevoerd in een moderne minibus. Bij aankomst op de luchthaven wordt automatisch met de transfer een begroeting uitgevoerd. Een medewerker van onze agent staat met een naambordje op u te wachten. Bij aankomst wordt onze voucher omgewisseld voor lokale vouchers en tickets.

Transport
De afstanden op het hoofdeiland zijn nog behoorlijk groot. Van Nadi airport naar de hotels aan de Coral Coast is 80 tot 100 km, minstens 1 uur rijden.

Op Viti Levu en op Vanua Levu rijden **publieke bussen** rond. De busdiensten worden door privé ondernemingen gedreven. De bussen hebben meestal alle ramen openstaan, zijn vaak overvol en maken veel stops waardoor de rit van Nadi naar Suva 5 tot 6 uur in beslag kan nemen. Er wordt gestopt bij vaste haltes (busstop), in- en uitstappen buiten de aangegeven haltes is niet mogelijk. U betaalt de chauffeur bij instappen.

Tijdzone
Het tijdverschil met Nederland bedraagt 11 uur (in NL winter) of 10 uur (in NL zomer). De Fiji eilanden liggen op het oostelijk halfrond, 's ochtends in Nederland (bijv. in de zomer om 8.00 uur) is dus dezelfde dag 's avonds op de Fiji eilanden (18.00 uur).

Uitgaven
Het prijsniveau ligt op Nederlands niveau. Lokale producten, zoals vis en tropisch fruit zijn voordeliger, geïmporteerde waren, zoals koffie, worstjes en sterke drank, zijn duurder.

Water
Kraanwater is op Fiji bijna overal veilig te drinken. Voor de veiligheid adviseren we u echter uw drinkwater te koken of flessen bronwater te kopen.

Winkelen
Kleurrijke Polynesische kleding, schelpsieraden en beroemde zwarte parels zijn specifieke souvenirs die te koop zijn. In Suva en in Nadi en op de luchthaven vindt u in de winkels een ruim aanbod aan bijv. kleding, sportartikelen, parfums en medicijnen. Ook bij de luxere hotels vindt u winkels. Er zijn moderne supermarkten met een uitgebreid assortiment aan kruidenierswaren. Op de buiteneilanden hebben de winkels een beperkt assortiment. De winkels zijn van maandag tot en met vrijdag open van 08.00-17.00. Sommige winkels sluiten tussen de middag. Ook op zaterdagochtend zijn de winkels open (8.00-12.00 uur). In Suva, Nadi en Sigatoka zijn kleurrijke maar rustige markten.

Woordenlijst
Hierbij hebben wij een aantal woorden voor u opgenomen die u kunt gebruiken bij een verblijf in Fiji. U dient er bij de uitspraak rekening mee te houden dat er voor medeklinkers vaak een n wordt geplaatst. De luchthaven heet bijv. Nadi Airport, u zegt Nandi Airport.

Nederlands	**Fijiaans (fonetisch)**
hallo / welkom	bula (bu-la)
tot ziens	ni sa moce (ni sah mothay)
goed / oké	achcha / rait (ach-cha / right)
slecht	ca (tha)
ja	io (ee-oh)
nee	sega (sayngah)
groot / veel	levu (layvu)
klein	lailai (lie-lie)
slim	matai (mah-tye)
stom / gek	lailai (lie-lie)
mooi	totoka (toe-toe-kah)
blij	marau (mah-rau)
genoeg!	bas! (bahs)
afgelopen / einde	khalas (kalas)
verboden	tabu (tamboo)
verlegen	madua (man-doo-ah)
bedankt	vinaka (vinahka)
geld	ilavo (ee-lah-vo)
geschenk / walvistand	tabua (tam-boo-ah)
eten	kakana (kakana)
kava bowl	tanoa (tah-noah)
dorp	koro (koro)
huis	vale (va-lay)
overnachtings huis	bure (bur-ay)
toilet	vale lailai (vah-lay lie-lie)
boom	vu ni kau (vu ni cow)
vandaag	nikua (nickuah)
morgen	ni mataka (ni mahtahka)
gisteren	nanoa (na-noa)
vrouw	marama (mah-rah-mah)
vrouwlijk / meisje	yalewa (yah-lay-wah)
man / jongen	tagane (tahng-ahnay)
kind	gone (ngonay)

Zonnebrand
In de tropen is het onverstandig op het heetste deel van de dag in de zon te gaan liggen. Net na aankomst dient u ook voorzichtiger te zijn met het zonnebaden. Draag bij voorkeur een hoofddeksel als u in de zon loopt. Een goede zonnebrandmelk met een beschermingsfactor die is afgestemd op uw huid mag u zeker niet vergeten.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	**IV.**	**Frans-Polynesië**

Het legendarische Tahiti is het meest bekende eiland van Frans Polynesië. Ontdekkingsreizigers als Wallis, Bougainville en Cook vertelden reeds over dit aardse paradijs, Gauguin schilderde het. De charme van de Tiki-beelden, de machtige skyline van Bora Bora, de parelduikers van de Tuamotu eilanden, de tempelruïnes van de Marquesas en nog veel meer - een onuitputtelijke inspiratiebron voor schrijvers, schilders en musici. Een bezoek aan Frans Polynesië betekent ultiem comfort en exclusiviteit.

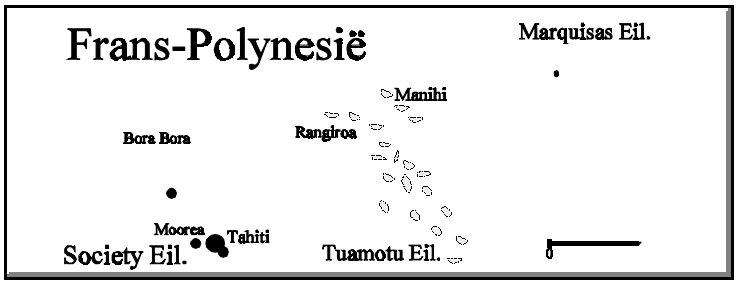

De eilanden zijn van vulkanische oorsprong, zijn weelderig begroeid, met witte zandstranden en azuurblauwe lagunes, omringd door koraalriffen en kleine koraaleilandjes (motu's). Onder water ziet u een grote variatie aan vissen en koralen in de meest uiteenlopende kleuren.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	IV.	Frans-Polynesië
Onderdeel:	**a.**	**Algemene informatie**

Kerngegevens:	
Landoppervlak	3.265 km²
Zeeoppervlak	5.030.000 km²
Aantal eilanden	118
Aantal bewoonde eilanden	65
Inwoners	220.000
Inwoners per km²	67
Hoofdeiland	Tahiti
Hoofdstad	Pape'ete
Inwoners op het hoofdeiland	66%

Lokatie
Frans-Polynesië is een Frans overzees gebiedsdeel, gelegen in de tropen midden in de Stille Zuidzee. Het meest dichtbijzijnde eiland is Rarotonga (1200 km westelijk). Frans-Polynesië ligt ten oosten van de datumgrens in dezelfde tijdzone als Hawaii. Tahiti ligt halverwege Californië en Australië, 6.400 km van Los Angeles en 5.300 km van Sydney.

Frans-Polynesië telt 35 hoge eilanden en 83 atollen die verspreid liggen in de Stille Zuidzee. Het gebied is groter dan heel Europa. De eilanden zijn van vulkanische oorsprong, zijn weelderig begroeid, met witte zandstranden en azuurblauwe lagunes, omringd door koraalriffen en kleine koraaleilandjes (motu's). Onder water ziet u vissen in de meest uiteenlopende kleuren en koralen in allerlei vormen en kleuren. Het is hierdoor een ideale duikbestemming. Frans-Polynesië bestaat uit de volgende vijf eilandengroepen:

- Society Eilanden (Windward Eilanden en Leeward Eilanden)
- Austral Eilanden (Rurutu en Tubuai)
- Tuamotu Eilanden (Rangiroa en Manihi)
- Marquesas Eilanden (Nuku Hiva en Hiva Oa)
- Gambier Eilanden.

De Society Eilanden en de Marquesas Eilanden bestaan vooral uit een vulkanisch gebergte van 1000 tot 1500 meter hoog. De Austral en de Gambier Eilanden bestaan uit 400 meter hoge heuvels. De Tuamotu eilanden zijn koraalatollen.

Geschiedenis
Wanneer en hoe de eerste bewoners op de eilanden arriveerden is niet precies bekend. Meest waarschijnlijk is dat de Polynesiërs vanuit Azië via de meer westelijk gelegen eilanden in de Pacific, zoals Fiji en Tonga, naar Frans Polynesië zijn getrokken. Rond 2000 jaar geleden vestigden zij zich allereerst op de Marquesas eilanden, van waaruit zij zich later ook op de andere eilanden van Frans Polynesië vestigden. De Polynesiërs trokken in hun enorme zeil-catamarans, die wel 80 mensen konden herbergen, verder naar Hawaii, Nieuw Zeeland en het Paaseiland. Uit ondermeer de aanwezigheid van de zoete aardappel in Polynesië wordt afgeleid dat de Polynesiërs contact hebben gehad met de Indianen in Zuid Amerika. Op de eilanden ontstonden koninkrijken en religies, waar de vele tempels (marae) en beelden (tiki's) nog stille getuigen van zijn.

Alhoewel Europese ontdekkingsreizigers al ruim 250 jaar door de Pacific voeren, werden de eilanden van Frans Polynesië pas in 1767 door Engelse kapitein Wallis ontdekt. De Tahitianen bleken vriendelijke bewoners te zijn - zij kenden geen kannibalisme, iets dat al heel uitzonderlijk was voor het gebied in die tijd. In ruil voor spijkers bleken de lokale vrouwen zich massaal aan de bemanning aan te bieden voor de liefde. Ook bij de bezoeken van latere ontdekkingsreizigers als de Bougainville (1768), Cook (1769) en Bligh (1788) was dit een gebruikelijk ritueel.

James Cook kwam eigenlijk naar Tahiti voor een astrologische waarneming (het passeren van de planeet Venus voor de zon langs) en verbleef daarbij drie maanden op het eiland. De wetenschappers, die op de reis waren meegekomen, bestudeerden in de tussentijd het eiland en haar bewoners, hetgeen de grootste hoeveelheid informatie opleverde over de Polynesiërs tot dan toe. Cook keerde, na dit eerste bezoek, op zijn latere ontdekkingsreizen nog twee maal terug naar Tahiti.

De muiterij op de HMS Bounty
De reis van de Engelse kapitein William Bligh met de Bounty was erop gericht om zaden en jonge planten van de broodboom uit Tahiti mee te nemen naar de Engelse kolonies in het Caraibisch gebied. De reis begon met veel tegenslag. Tevergeefs werd geprobeerd om vanuit Europa Kaap Hoorn te ronden op weg naar de Pacific. Pas na een maand van storm en ontbering besloot Bligh de reis voort te zetten via Kaap de Goede Hoop en Australië. Bligh en z'n bemanning verbleven een half jaar op Tahiti, waarbij de bemanning zeer gehecht raakte aan de Polynesische manier van leven. Kapitein Bligh moest diverse malen optreden, toen er zaken uit de hand dreigden te lopen.

Drie weken nadat koers werd gezet voor de terugtocht ging bij Tonga een deel van de bemanning over tot muiterij. Kapitein Bligh en enkele getrouwe bemanningsleden werden in een sloep van boord gezet, met minimaal proviand, water en instrumenten in de overtuiging van de muiters dat ze ergens in de Pacific zouden omkomen. Bligh en een groot deel van z'n getrouwen overleefden echter op wonderbaarlijke wijze de tocht. Hij werd bij Fiji achterna gezeten door kannibalen en doorstond enkele stormen en kwam na 41 dagen uiteindelijk aan op Timor, in Nederlands-Indië.

De muiters waren ondertussen met de Bounty op zoek naar een veilig toevluchtsoord. Ze vestigden zich korte tijd op het eiland Tubuai in de Austral-groep, maar kregen ruzie met de lokale bewoners. Ze voeren terug naar Tahiti om vrouwen, dieren en proviand mee te nemen en vestigden zich uiteindelijk op het eiland Pitcairn, een eiland dat ze op de heenreis hadden waargenomen en nog niet op de zeekaarten stond.

Missionarissen
In 1774 kwamen Spaanse missionarissen naar Tahiti en zij verbleven er een jaar. Bedoeling hiervan was om het christendom te introduceren. Vanaf 1797 vestigden er zich voor het eerst definitief Europeanen. Dit waren protestanten van de London Missionary Society. Tesamen met de missionarissen kwamen ook walvisvaarders en handelaren naar Frans Polynesië. In 1803 werd koning Pomare II van Tahiti gedwongen om te vluchten naar Moorea. Hij en zijn onderdanen werden bekeerd tot het protestantisme in 1812.

In 1834 arriveerden er Franse katholieke missionarissen op Tahiti. In 1836 werden zij er echter buiten gegooid. Dit leidde Frankrijk ertoe om een kanonneerboot te sturen naar Tahiti in 1838. De Franse admiraal du Petit-Tours dwong de lokale bevolking onder dreiging z'n invloed op. In 1843 werd Frans Polynesië door hem opgeëist als Franse kolonie. Na korte schermutselingen legde de lokale bevolking zich neer bij de Franse overheersing. In 1843 werd de Tahitiaanse hoofdstad Papeete opgericht. In de volgende honderd jaar bleven de eilanden een geïsoleerd gebied, dat slechts sporadisch werd aangedaan door bezoekers.

Rond 1880 claimde Frankrijk de Tuamotueilanden die daarvoor toebehoorden aan de dynastie van Pomare. Alle Marquesas eilanden werden beschouwd als Franse eilanden. Vanaf 1880 was Tahiti niet langer een protectoraat, maar een Franse kolonie. In 1885 benoemde Frankrijk een gouverneur en stichtte ze een algemene raad voor deze kolonie. In 1889 werden de eilanden Rimatara en Ruturu geannexeerd door Frankrijk. De eerste officiële naam voor deze Franse kolonie was Etablissements de l'Oceanie. In de volgende vijftig jaar bleven de eilanden een geïsoleerd gebied, dat slechts sporadisch werd aangedaan door bezoekers.

Tweede Wereldoorlog
In 1940 erkende de administratie van Frans-Polynesië de Vrije Franse Troepen en vele Polynesiërs dienden tijdens de Tweede Wereldoorlog. Tijdens deze oorlog werd Frans-Polynesië bedreigd door de Japanners, maar die waren vanwege de enorme afstanden niet in staat om een invasie te organiseren op de eilanden. De tweede wereldoorlog passeerde relatief geruisloos op de eilanden. Frans Polynesië, en met name het eiland Bora Bora, was voor de geallieerden slechts van belang als steunpunt tussen Amerika en Australië. Op de eilanden werden vliegvelden aangelegd en militairen gestationeerd, waardoor de Amerikaanse levensstijl werd geïntroduceerd.

Vanaf 1946 waren de Polynesiërs officieel Franse staatsburgers. De status van Frans-Polynesië werd veranderd van kolonie in overzees territoria. Na de oorlog bezochten steeds meer toeristen het gebied. In 1960 werd een moderne internationale luchthaven aangelegd op Tahiti.

Na de oorlog bezochten steeds meer toeristen het gebied. In 1960 werd een moderne internationale luchthaven aangelegd op Tahiti.

Nucleare Testsite
Toen in 1962 de Franse kolonie en nucleaire proeftuin Algerije onafhankelijk werd, werden de Mururoa-Atol en de Tuamotueilanden geselecteerd als nieuwe testsite. In september 1995 wilde Frankrijk opnieuw kernproeven uitvoeren in Frans-Polynesië. Hierop volgde wereldwijd fel protest. In 1996 trad Frankrijk dan uiteindelijk toe tot het Comprehensive Test Ban Treaty, en beloofden ze dus om niet langer kernwapens te testen.

Economie
De primaire bronnen van inkomsten zijn het toerisme en de cocosnoot-producten (handel in kopra en cocos-olie). Secundaire inkomsten zijn de parelmoerschelpen en cultivé-

parels, visvangst, aquacultuur, vanille en koffie. Ook landbouw wordt een steeds belangrijkere activiteit in Tahiti.

Bevolking
Frans-Polynesië heeft 220.000 inwoners. De bevolking bestaat voor 70% uit Polynesiërs, 12% uit Europeanen (vnl. Fransen), 10% uit halfbloed Polynesisch/Europees, 5% uit Chinesen en 3% uit halfbloed Polynesisch/Chinees. De Chinese bevolkingsgroep domineert in het midden en kleinbedrijf (winkels, ed.).

De wieg van de Polynesische Maohi-beschaving staat op de Markiezeneilanden, en er zijn nog steeds heel wat indrukwekkende overblijfselen en levendige tradities die daaraan herinneren. De grote gebeeldhouwde Tiki-beelden en de "marae", gewijde religieuze plaatsen afgebakend door in rijen of als piramides op elkaar geplaatste stenen, zijn op alle eilanden alomtegenwoordig.

Dat de traditionele kunsten heropleven, merken we aan de populariteit van de tatoeages, die in oorsprong een sociaal symbool met een esthetische functie waren. Ook heel wat andere cultuurdisciplines zoals dans of meerstemmige liederen, met name de "himene tarava" of de "ruau", waarin de Polynesiërs hun diepste zieleroerselen bezingen, bloeien als nooit tevoren.

Kunst en Cultuur
Haar wortels gaan terug tot het mytische verleden van de grote zeevaarders die zich zo'n 3 000 jaar geleden op de eilanden kwamen vestigen. Haar faam wordt van generatie op generatie overgedragen door het heilige woord. Wie is toch die mysterieuze dame? Onze Polynesische cultuur. Eeuwenlang werd ze mondeling overgeleverd, soms werd ze door iedereen vergeten en net nu men vreesde dat ze voorgoed was verdwenen, maakt ze weer opgang.

Het is in deze duizenden jaren oude traditie dat hedendaagse zangers de inspiratie vinden voor hun schitterende volkse of gewijde hymnes, waarvan de echo's zich vermengen met het onophoudelijke gefluister van de oceaan ... Het is op deze cultuur dat de dansers en danseressen zich verlaten voor hun schitterende choreografieën ... Het is van dit verleden dat de liefhebbers van de va'a leren hoe ze de gracieuze prauwen van hun voorvaderen kunnen nabouwen en door lagunes en over de oceaan kunnen sturen!

Ook het slagwerk dat percussionisten uit de grote pahu toveren en de prachtige to'ere, de kunst van de mooie, complexe tatoeages, vinden hun oorsprong in deze traditie. Net zoals de kunst van de fijnbewerkte houtsculpturen, afstammelingen van de grote stenen tiki's die nog steeds de wacht houden tussen de lavastenen van de aloude 'marae' in de verborgen valleien.

Op onze genereuze eilanden zijn talent en natuurlijke rijkdom onlosmakelijk met elkaar verbonden en worden ambachten verheven tot ... kunst.

Tatoeages en dans
Het is in de 18de eeuw dat de Europese zeevaarders voor het eerst melding begonnen te maken van de tatoeages waarmee de inwoners van Tahiti hun lichamen versierden. Hoewel tatoeëren in die tijd door missionarissen werd verboden, weet de kunst - drager van de culturele identiteit van de Maohi's - in het geheim toch te overleven. Daar waar in het Westen uiteenlopende kleuren worden gebruikt, geven de Polynesische tatoëerders de voorkeur aan zwart. De tatoeages hebben geometrische en vaak symbolische motieven die verwijzen naar de rijke fauna en flora op de eilanden, en ze worden door zowel mannen als vrouwen gedragen als lichaamsversiering. Daar waar tatoeages bij ons vaak als iets intiems en privé worden beschouwd, worden ze in Polynesië dus gezet om ook echt door iedereen gezien te worden.

Sinds enkele jaren is er op Tahiti een nieuwe generatie uiterst getalenteerde jonge tatoeëerders uit de schaduw van hun voorgangers getreden. Steeds meer toeristen doen een beroep op hun diensten, en zo dragen ze bij tot de verspreiding van de Polynesische tatoeagekunst in het buitenland.

Net zoals de tatoeage was de Tahitiaanse dans, die door de missionarissen als te erotisch werd beschouwd, gedwongen een clandestien bestaan te leiden tot het begin van de 20ste eeuw. De "tamure" is een parendans die in dancings wordt opgevoerd, terwijl de "ori Tahiti" een groepsdans is met afwisselend trage en snelle bewegingen op het ritme van drums, begeleid door liederen, gitaren en ukeleles. De Tahitiaanse dansen vallen op door hun kracht en charme, hun symbolische bewegingen en hun prachtige aankleding (kostuums, bloemenkronen). Het zijn geen spektakels die enkel voor toeristen worden opgevoerd, maar eerder een volkse traditie waarmee de Polynesiërs uiting geven aan hun sociale verbondenheid en die een hoogtepunt kent met de Heiva i Tahiti (julifeesten) waar verschillende dansgroepen het tegen elkaar opnemen. Voor de beste gezelschappen vormen deze feesten ook de aanzet tot hun verovering van de internationale podia.

Ambachten
De handigheid van de ambachtslieden is legendarisch. Bezoekers kunnen zich daar zelf van gaan vergewissen op één van de talrijke tentoonstellingen die het hele jaar door op de verschillende eilanden worden georganiseerd. De vrouwen van de Australes-eilanden beheersen de kunst van het vlechten als geen ander. Met twijgen van de pandanus, de kokospalm of "aeho" riet maken ze de prachtigste hoeden, tassen, manden en matten.

Het observatievermogen en de liefde voor de natuur van de Polynesiërs vertalen zich in schitterende "tifaifai", handgemaakte bedspreien met etnische motieven of plantenmotieven. De voorliefde van de vrouwen voor dit typische decoratie-element van de Polynesische fare, waarin ze al hun creativiteit leggen, heeft ertoe geleid dat er tegenwoordig jaarlijks een tifaifai-expositie wordt georganiseerd, één groot feest van vorm en kleur. De mannen geven uitdrukking aan hun artistieke creativiteit in de houtbewerking. Ze combineren hun inspiratie met eeuwenoude grafische en symbolische motieven die ze uitsnijden in de fijnste houtsoorten: "tou" of plaatselijk palissanderhout en "miro" of rozenhout. Op de Markiezeneilanden vinden we de prachtigste stukken: lansen, knotsen en "umete", vruchtenschalen die ook als dienblad kunnen worden gebruikt. Ook vulkanische gesteenten, koralen en zelfs beenderen worden gebruikt voor het maken van decoratieve voorwerpen of gebruiksvoorwerpen zoals de "penu", de stamper.

Tot slot komen de veelkleurige nuances van de gepolijste parelmoer weer helemaal in de schijnwerper te staan door de heroplevende interesse voor de parelmoer. Dankzij zijn fascinerende en voortdurend veranderende kleuren is het een geliefkoosd element voor het versieren van danskostuums of voor het maken van kleurrijke juwelen.

Flora en fauna
De tropische regenwouden van Frans-Polynesië bevatten veel zeldzame plant- en diersoorten. De eilanden zijn vooral bekend vanwege de geurige coulissen. De Tiaré tahiti, die uitsluitend bloeit op de Genootschapseilanden, is een zeer sterk geurende bloem en het nationale symbool van Frans-Polynesië en Tahiti. Hij staat momenteel onder bescherming. De atollen om de eilanden zijn bedekt met talrijke

koralen, waaromheen clownvissen en vlindervissen zwemmen. Ook de Reuzenmanta bevindt zich hier. Door de kernproeven van Frankrijk tussen 1966 en 1968 is wel een deel van het waterleven op de eilanden onherstelbaar getroffen.

Ontstaan
In het begin der tijden boden de Polynesische eilanden in het centrum van de Stille Oceaan met hun vulkanische bodem maar weinig overlevingskansen aan de eerste plantensoorten die er trachtten te groeien. Vandaar dat de oorspronkelijke flora relatief arm is, en dat er heel wat soorten bloemen en planten werden geïmporteerd die zich aan het bijzondere eilandmilieu wisten aan te passen en hier goed gedijen.

Tahiti en de andere eilanden danken hun reputatie voor een groot stuk aan de weelderige tropische vegetatie die alle bezoekers weet te fascineren. Een bezoek aan de talrijke parken en botanische tuinen (zie pagina's over Tahiti, Moorea, Huahine, Tahaa, Ua Huka) is een ware ontdekkingstocht voor liefhebbers van de uitzonderlijk rijke flora.

Planten met uiteenlopend nut
Met de verschillende migraties introduceerde de mens op de eilanden talrijke planten met een zogenaamd "traditioneel" nut: voedingsgewassen, planten met geneeskrachtige eigenschappen of waarvan textiel kon worden gemaakt. Toen de eerste Maori's de archipels begonnen te bevolken, brachten ze een eerste reeks voedingsgewassen mee zoals de kokosboom, de mape (Tahitiaanse kastanje), uru, igame, afkomstig uit Indo-Maleisië, maar ook het suikerriet, de bananenplanten, de spondias ...

De eerste missionarissen voegden daaraan nog nieuwe nuttige planten toe (tamarindebomen, citroenbomen, advocaat, vanille, mangoboom ...) of sierbloemen die, afgezien van de tiare-tahiti en de pua, allemaal van buitenaf werden ingevoerd. Heel wat Polynesische medicijnen worden gemaakt op basis van planten en vaak worden de recepten van deze "raau" (geneesmiddelen) nog van generatie op generatie overgeleverd. In de traditionele architectuur worden nog heel wat planten en bomen gebruikt als bouwmateriaal (bamboestructuren, stronken van de kokospalm, dakbekledingen in "niau" - onderling verweven palmbladeren - of pandanus ...).

Daar waar we op de hogere eilanden zo'n 1 000 verschillende soorten aantreffen, vinden we op de lager gelegen eilanden (atollen), die veel meer blootstaan aan wind en stofregen, maar een hondertal soorten planten en bomen, waarvan de tou, de kokospalm, de fara (pandanus), nono, miki miki ... de meest voorkomende zijn.

Op de bergachtige eilanden treffen we een gelaagde vegetatie aan die zich aanpast aan de hoogte, de wind en de hoeveelheid zon en neerslag. De kust is het terrein van de kokospalmen en verschillende andere boomsoorten (aito, mangobomen, tamanu ...). Dankzij de goed gestructureerde irrigatie en verzorgde teelt, treffen we in de valleien een heel gevarieerde flora aan. Op hoger gelegen plateaus en toppen vinden we inheemse soorten (boomvarens en talrijke endemische heesters).

Klimaat
Het klimaat op de eilanden varieert van subtropisch tot tropisch op basis van de grootte van de eilanden. De warmte en de extreem hoge luchtvochtigheid hebben samen met de vruchtbare vulkanische bodem gezorgd voor dichte regenwouden op de eilanden. Er worden twee jaargetijden onderscheiden: het hete jaargetijde dat duurt van november tot maart en het koelere jaargetijde, dat van april tot oktober loopt.

De bloemen: voor meer levensvreugde
Bloemen kunnen niet worden weggedacht uit het leven en de cultuur van de Polynesiërs. Van bij hun aankomst op de luchthaven worden bezoekers verwelkomd met geurige en kleurrijke kransen. Verder wil de tradtitie dat ook mensen die vertrekken zo'n tiare-krans krijgen omgehangen om hun een behouden reis te wensen. Om fytosanitaire redenen werden de kransen van schelpen vervangen door bloemenkransen.

Bloemen staan symbool voor feest, plezier en levensvreugde. Rond de markt van Papeete maken vrouwen bloemenkronen die de Polynesiërs dragen bij speciale gelegenheden zoals huwelijken, of gewoon op een gezellige avond bij vrienden.

Heel wat Polynesische legenden vinden hun oorsprong in de traditionele bloemen. De Maohi tiare, die tegenwoordig "Tiare Tahiti" wordt genoemd om haar te onderscheiden van het algemene woord "tiare", dat zoveel betekent als "bloem", zou geschapen zijn door de god Atea met de hulp van Tane, god van de schoonheid. In de tijd van de oude Polynesiërs mochten enkele koningen en prinsen deze heilige bloem plukken. Later werd de tiare enkel gebruikt als symbool van liefde. Bij Polynesische huwelijken werden het huis en het bed van het jonge paar 30 dagen lang bestrooid met tiares. Door de fijne geur van de tiare konden de jonggehuwden het geheim van de overvloed van de god Atea ontdekken. Momenteel wordt de "Tiare Tahiti" door de jonge Tahitianen gebruikt in hun liefdesspelletjes. Een Tiare Tahiti aan het linkeroor betekent dat het hart van de drager al werd veroverd. Wordt de bloem rechts gedragen, dan is er nog een kans ...

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	IV.	Frans-Polynesië
Onderdeel:	**b.**	**Beschrijving per eiland**

Bovenwindse Eilanden

De Bovenwindse Eilanden (Frans: Îles du Vent) zijn de oostelijke eilandengroep van de Genootschapseilanden van Frans-Polynesië. De archipel omvat een bestuurlijke eenheid (subdivision administrative) van Frans-Polynesië en omvat Tahiti, Moorea, Mehetia, Tetiaroa en Maiao. Tahiti, Moorea en Mehetia zijn hoge eilanden. Tetiaroa en Maiao zijn koraalatollen. De totale oppervlakte van deze eilanden bedraagt 1176 km².

Op de eilanden woont 75-80% van de bevolking van Frans-Polynesië. In 2002 waren dit 194.900 mensen, waarvan 26.200 in de hoofdstad Papeete. Het grootste deel van de bevolking spreekt Frans en Tahitiaans (co-officieel met Frans in Frans-Polynesië).

Bestuurlijk vormen de Bovenwindse Eilanden het bestuurlijk gebied van de Bovenwindse eilanden (Îles du Vent), een van de vijf bestuurlijke gebieden van Frans-Polynesië. Geografisch is dit bestuurlijk gebied gelijk aan het electorale gebied van de Bovenwindse Eilanden, dat een van de 6 electorale districten vormt van de archipel voor de Assembleé van Frans-Polynesië.

Tahiti
Tahiti is één van de bekendste eilanden in de Stille Zuidzee. Het is de plek Waar de Franse missionarissen er niet in slaagden de eilandbewoners te weerhouden van tatoeages. Waar de huidige surfsport haar oorsprong vindt en waar mensen elkaar offerden om de goden goed te stemmen.

Tahiti, het grootste eiland van Frans Polynesië, wordt ook wel het eiland van de liefde genoemd. Met een ongerepte jungle, watervallen, varens en orchideeën, canyons, rivieren, stranden, lagunes, tempels, tiki-beelden, maar vooral een charmante en vriendelijke bevolking. De Tahitiaanse cultuur is nog alom aanwezig op het eiland. Zo zijn veel vrouwen gekleed in een pareo, een traditioneel kledingstuk.

Het eiland bestaat uit twee vulkanen die met elkaar zijn verbonden. Men spreekt dan ook van Tahiti Nui (groot Tahiti) en Tahiti Iti (klein Tahiti). Tahiti heeft een gevarieerd landschap; naast schilderachtige stranden zijn er bergen en junglegebieden. Tahiti is onder andere bekend geworden door de schilderijen van Paul Gauguin. Deze Franse schilder heeft er verscheidene jaren gewoond en gewerkt. Aan de zuidzijde van Tahiti staat op de plek waar hij woonde nu een museum, ter nagedachtenis aan hem met reproducties van zijn werk.

Het eiland heeft 175.000 inwoners en is 1 036 km² groot. Zestig procent van de bevolking van Frans-Polynesië woont op Tahiti. Dit eiland, dat zo verschilt van de andere eilanden van Frans-Polynesië, is het beginpunt van iedere reis door het eilandenrijk. Veel reizigers, vooral de pasgetrouwde stellen op een dure huwelijksreis, trekken gelijk naar één van de paradijsjes verderop. Maar dat is eigenlijk eeuwig zonde. Beter neemt u eerst één of twee dagen de tijd om het eiland te verkennen.

Wie naar Tahiti gaat, verwacht een eiland met witte stranden die net zo exotisch zijn als de naam. Die zijn er echter nauwelijks. Het is op de kleinere eilanden van Frans Polynesië, waar u word verblind door het witte zand.

Maar het strand op Tahiti stelt nooit teleur. Als u eenmaal bent neergeploft in het zwarte zand, dan ziet u dat de zee hier niet glad en rimpelloos is, zoals bij sommige andere eilanden van Frans-Polynesië. Hier peddelen de Tahitianen hun surfboard door de golven, om te wachten op die ene golf. Hier is het surfen ontstaan. Ontdekkingsreizigers keken honderden jaren geleden hun ogen uit, toen ze de eilandbewoners op stukken hout op de golven zagen meeliften.

Als u niet zou weten dat er zoveel paradijselijke eilanden achter de horizon lagen, dan zou u hier de rest van uw leven willen blijven. Op dit strand, met dit uitzicht. Maar de reis gaat vanaf Tahiti altijd verder.

Papeete

Aan de noordwestzijde ligt de hoofdstad Papeete, een druk en modern havenstadje met ruim 130.000 inwoners. Maar Pape'ete voelt als een dorp, waar iedereen elkaar groet. Het is er warm en chaotisch. Maar niemand heeft het te druk. De gebouwen zijn onbeduidend, de sfeer is ontspannen. Geen mens lijkt zich hier zorgen te maken.

Papeete heeft mooie winkels, uitstekende restaurants en een actief uitgaansleven. Bij een wandeltocht door de stad kunt u de koloniale architectuur bewonderen en de unieke sfeer ademen van een Franse provinciestad in de stille Zuidzee. Er is een levendige en kleurrijke markt, die u kunt bezoeken. Het paleis van de laatste Polynesische koning - Pomare - kunt u bezoeken.

De haven ligt in een opening tussen het rif. Van een koloniale stad is weinig meer te merken; de Chinese houten huizen en de Franse villa's en andere koloniale gebouwen zijn vaak vervangen door betonnen flats. Sinds de jaren zestig is er vooral nieuwbouw landinwaarts verschenen.

Papeete is de hoofdstad van zowel Tahiti als de gehele eilandengroep Frans-Polynesië. Het havenstadje Papeete met 25.000 inwoners en 130.000 inwoners in de agglomeratie, ligt aan de noordwestkust van het Franse eilandje Tahiti. De stad heeft een oppervlakte van 77,3 vierkante kilometer en een bevolkingsdichtheid van 1360 inw/km2. Men spreekt er Tahitiaans en is vaak protestants (54%) of rooms-Katholiek (30%). Men betaalt er met de CFP-frank. De luchthaven Faaa ligt vijf kilometer van Papeete. De naam Papeete betekent "Water uit de mand". Het bier dat in Papeete wordt gebrouwen heet Hinano.

Bezienswaardigheden:
- Markt van Pirae
- Begraafplaats van Uranie
- Paofai-tempel
- Museum van Zwarte-Parel
- Bougainville-park
- Huis van koningin Marau
- Kathedraal van Belvédere

Voor 1820 was Papeete niet meer dan een moeras met wat hutjes van enkele bewoners. Maar in 1820 besloten Londense missionarissen (London Missionary Society) zich hier te vestigen. Ook koningin Pomaré besloot om hier van tijd tot tijd te wonen. Ze maakte haar tot hoofdstad en al snel werd het er drukker in de haven. In 1830 werd de haven een tussenstop voor walvisvaarders, stoomboten en vrachtboten. En bedrijven vestigden zich in de haven.

In 1842 werd Tahiti een Frans Protectoraat en twee jaar later werd de helft van de stad verwoest door een grote brand. In 1904 werd een deel van de stad weggevaagd door een stormvloed. In 1914, het begin van de Eerste Wereldoorlog, werd Papeete gebombardeerd door twee Duitse kruisers. Er woedde een economische crisis totdat er in 1964 een marineluchtmachtbasis en een centrum voor kernonderzoek werd gevestigd. De laatste tientallen jaren heeft Papeete een snelle bevolkingsgroei, onder andere door 35.000 nieuwkomers uit Frankrijk.

Circle Island Tour

Bij een verblijf op Tahiti moet u zeker de Circle Island Tour maken, waarbij u ondermeer een bezoek brengt aan het Paul Gauguin museum. Ook de Jeep Safari in de binnenlanden van het eiland is zeer de moeite waard. U maakt dan een wandeltocht door het hooggebergte, en ziet messcherpe kliffen, diepe raffijnen en watervallen.

Ten westen van de stad ligt het nationale musuem van Tahiti en haar eilanden, waar veel Polynesische artifacts zijn tentoongesteld. Ten oosten van de stad kunt Point Venus bezoeken, de plek waar Captain James Cook de zonsverduistering waarnam en waar nu een monument staat ter nagedachtenis daarvan.

Het binnenland

Het bergachtige binnenland van Tahiti is van een andere schoonheid. Het eiland wordt gevormd door een ring van vulkanische bergkammen met steile toppen. De bergruggen zijn bedekt met ondoordringbaar oerwoud, slechts hier en daar doorbroken door kleine riviertjes en zandweggetjes.

U kunt met een 4wd terreinwagen tot hoog in de bergen komen. In de bergen kunt u overnachten in een comfortabele berghut. Achter u reist de imposante Mount Tahiti tot in de wolken. Het is er warm en klam. 's Ochtends is de lucht strakblauw, maar 's middags komt de regen. Het regent hier veel en hard. Soms wel tien meter per jaar. Geen stukje grond is onbedekt, overal vechten varens, bomen en gras om een straaltje zonlicht.

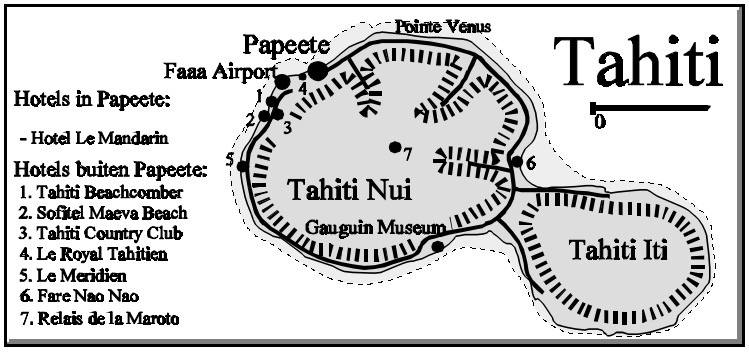

Het is nog vroeg in de ochtend als u opstaat voor een wandeltocht door de bergen. Vanaf de toppen van de heuvels kijkt u majestueus uit over Tahiti. Het dauw ligt nog op de bladeren. U waant zich de koning van een verborgen eilandenrijk. Voor u strekt zich een eindeloze leegte uit.

u staat op de top van de dichtbegroeide heuvels en kijkt naar beneden. In de vallei slingert de rivier zich richting de azuurblauwe zee in de verte. Er hangt slechts wat mist over de jungle, verder is de lucht strakblauw. U beseft: dit moet het paradijs zijn.

Paul Gauguin
Eugène Henri Paul Gauguin (Parijs, 7 juni 1848 – Atuona op de Marquesaseilanden, 9 mei 1903) was een Frans post-impressionistisch kunstschilder.

Na zijn opleiding in Orléans bracht Gauguin zes jaar door in de koopvaardij, en later in de Franse marine. Bij terugkomst in Frankrijk in 1870 werd hij assistent bij een beursmakelaar. Gustave Arosa, die Gauguins voogd werd toen hij op 19-jarige leeftijd zijn moeder verloor, bracht hem in contact met de schilderkunst. Dezelfde Arosa had hem ook aan zijn baan geholpen bij de Marine en later bij de bank. Arosa is dus een sleutelfiguur in het leven van Gauguin, omdat hij indirect ook een grote invloed zou gaan hebben op de kunst van Gauguin. Dit had ook te maken met het feit dat Arosa een grote liefde had voor amateurfotografie en goed bevriend was met Nadar, die foto's maakte als reproductie van belangrijke monumenten in de wereld, als de zuil van Trajanus en het Parthenon.

Gauguin huwde in november 1873 met de Deense Mette Sophie Gad, bij wie hij vijf kinderen kreeg. Hij werd een succesvolle beursmakelaar, en werd tevens kunstverzamelaar en, zoals nu te zien is, zeer verdienstelijk amateurschilder, die in impressionis-tische stijl werkte.

In 1882 stortte de beurs in en raakte Gauguin zijn baan kwijt. Tegen 1884 verhuisde Gauguin met zijn familie naar Kopen-hagen, waar hij minder succes had in een loopbaan als vertegen-woordiger van een Franse textielfabrikant. Hij wilde echter liever fulltime gaan schilderen en keerde daarom in 1885 terug naar Parijs, na het mislukken van een tentoonstelling van zijn werk in Denemarken. Hij kon zijn vrouw en kinderen niet behoorlijk onderhouden, zodat zijn vrouw terugging naar haar familie.

Gauguin woonde, op initiatief van Theo van Gogh, de broer van Vincent, twee maanden samen met Vincent van Gogh, in Arles om te schilderen en van elkaar te leren. Het werd geen gelukkige periode. Gauguin kreeg depressieve buien en deed een zelfmoordpoging. Uit de brieven van Van Gogh - die Gauguin financieel steunde - blijkt dat ze voortdurend ruzie hadden. Op een moment was Gauguin zo geschrokken van het gedrag van zijn huisgenoot, die hem tijdens een avondwandeling achtervolgde, dat hij een nacht in een hotel doorbracht. De volgende ochtend had Van Gogh een deel van zijn oor afgesneden. Daarop werd Van Gogh in een gesticht opgenomen en vertrok Gauguin uit Arles. Duitse wetenschappers beweren echter, na een langdurig onderzoek, dat Gauguin het oor van Van Gogh met een zwaard afhakte, na een ruzie. Ze zouden er zelf voor gekozen hebben om de toedracht geheim te houden. Gauguin deed dit om vervolging te voorkomen.

Er zijn schilderijen van Gauguin en Van Gogh die eruitzien alsof ze met dezelfde verf geschilderd zijn. Ze maakten ook portretten van elkaar. In 1886 kwamen Gauguin, Émile Bernard en Paul Sérusier naar Pont-Aven. Zij richtten er de School van Pont-Aven op. In 1891 vertrok Gauguin naar de tropen om te ontsnappen uit de Europese beschaving, en aan alles wat kunstmatig en conventioneel was. Hij had hierbij het beeld van de edele wilden voor ogen (zoals beschreven door Jean-Jacques Rousseau) en wilde zich afzetten tegen de burgerlijke maatschappij. Wellicht heeft echter ook een rol gespeeld dat hij in Frankrijk als kunstenaar weinig erkenning kreeg.

Hij verbleef op Frans-Polynesië (eerst Tahiti en later de Marquesas eilanden), waarvandaan hij nog slechts éénmaal Frankrijk zou bezoeken. Hij leefde hier samen met Paou'óura, bij wie hij een zoon Emile kreeg, geboren in 1899.

Paul Gauguin stierf op 54-jarige leeftijd in 1903, ziek van syfilis en hartaanvallen. Hij ligt begraven op het kerkhof in Atuona op het eiland Hiva Oa in de Marquesas eilandengroep.

Schilderstijl
Paul Gauguin: Manao tupapau, de geest van de doden kijkt toeDe werken van Gauguin behoren tot het postimpressionisme. Zijn werk loopt vooruit op het ongebruikelijke kleurgebruik van de fauvisten en de expressionisten.

Sommigen menen dat het werk van Gauguin vooruit loopt op het symbolisme. De kunst van de impressionisten bevredigde Gauguin niet, omdat hij vooral het onzichtbare wilde weergeven, de stemming en gevoelens achter het beeld. Naast olieverfschilderijen maakte Gauguin ook veel grafisch werk, zoals houtsneden, waarvan de wildheid, de directheid hem aansprak.

Na zich eerst aangesloten te hebben bij de impressionisten, begon Gauguin tijdens zijn periode in Bretagne een eigen stijl te ontwikkelen. Hij schilderde daar de vrouwen in klederdracht in een zeer verstilde en geconcentreerde stijl, die vooral de rust en de eenvoud van het boerenleven weer schijnt te geven.

Zijn eigen stijl in die periode duidt Gauguin aan met het cloison-nisme, een woord dat is afgeleid van de middeleeuwse techniek van het emailleren, het cloissoné, waarbij de vlakjes emaille van elkaar gescheiden worden door metalen randjes. Rond vrijwel alle figuren uit deze tijd, en ook meestal in de latere schilderijen, tot het eind van zijn leven, staan donkere randen geschilderd.

In de periode in Bretagne schildert Gauguin ook religieuze taferelen, onder andere het doek Het visioen na de preek of Jacob de engel uit 1888. Dit schilderij laat een combinatie zien van biddende Bretonse vrouwen met hun witte mutsen en Jacob die stevig door de engel wordt vastgegrepen, dit alles op een uitermate gedurfde knalrode achtergrond, met tussen de vrouwen en de engel een stevige boom, schuin over het doek.

Na zijn vertrek naar de tropen bereikt Gauguin de toppen van zijn kunstenaarschap, al blijkt hij ook een vechtersbaas en een amokmaker. Het prachtige kleurgebruik, de indringende blikken van de Polynesische vrouwen, die gewillig voor hem poseerden, en de geheimzinnige titels van de schilderijen zijn voor de liefhebber van het werk van Gauguin een waar genoegen.

D'où venons-nous, Que sommes-nous? Où allons-nous? (1897)Een voorbeeld is het grote schilderij (375x139 cm) met daarop de tekst: D'où venons-nous, Que sommes-nous? Où allons-nous? (Waar komen we vandaan? Wie zijn wij? Waar gaan we heen?). Op dit schilderij zijn een tiental bijna levensgrote personen afgebeeld, omringd door sprookjesachtige planten, dieren en symbolen uit de Polynesische godsdienst.

Moorea
Op 19 kilometer ten westen van Tahiti ligt het eiland Moorea. Ook Moorea is bergachtig en omgeven door een lagune, maar Moorea heeft een veel indrukwekkender skyline dan Tahiti.

Het leven op Moorea gaat veel langzamer dan op Tahiti, ofschoon de oversteek maar een boottochtje van ongeveer veertig minuten is. Maar u komt dan aan in een andere wereld, met messcherpe bergenkammen, dichte jungle en verborgen baaien, waar gracieuze mantaroggen zich ontspannen laten voeren door duikers en snorkelaars.

Aan de noordkust liggen twee prachtige baaien, "Baie de Cook" en "Baie de Opunohu". In deze baaien komt de bevolking aan het eind van de middag naar het strand om te pootjebaden. De stranden zijn minder oogverblindend dan op het nabijgelegen Bora Bora. Maar het is wel hier - in het zand tussen de palmbomen - waar zich het echte eilandleven afspeelt. Met een ukulele en een BBQ komen ze

genieten van de ondergaande zon. Moorea is trouw gebleven aan haar Polynesische traditie. Waar luxe niet nodig is, omdat de zon, de zee en het strand eenvoudigweg niet te overtreffen zijn.

Aan de westkust van Moorea ligt het Tiki Theatre Village, waar de levensstijl van de oorspronkelijke Polynesische bevolking zeer aanschouwelijk wordt uitgebeeld in een dorp met ondermeer tempels en traditionele huizen. Moorea is een echte huwelijksreisbestemming.

Moorea heeft een eigen vliegveld. Er zijn geen rechtstreekse vluchten vanuit het buitenland naar Moorea maar het eiland is wel rechtstreeks te bereiken vanuit Papeete dat wel een internationaal vliegveld heeft en er is ook een frequent varende ferry-verbinding tussen Tahiti en Moorea.

Moorea heeft een oppervlak van 134 km² en heeft ongeveer 16.500 inwoners. De hoofdplaats is Afareaitu, het hoogste punt op het eiland is Mont Tohivea (1.207 m). De naam Moorea betekent "gele hagedis".

Geschiedenis
Het eiland werd in 1767 ontdekt door Wallis. Hij ging hier niet aan land. Hij noemde het eiland naar de Hertog van York. In 1777 bezocht James Cook Moorea. In 1817 vestigden zich Engelse missionarissen zich op het eiland om de bewoners te bekeren en er een suiker- en Textielfabriek te stichten. In 1843 werd Moorea bij Frans-Polynesië gevoegd.

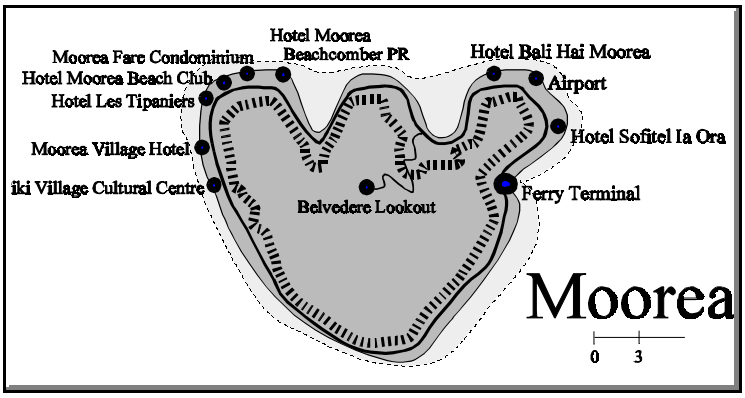

Overige bovenwindse eilanden

Andere bovenwindse eilanden van Frans-Polynesië zijn Mehetia, Maiaou en Tetiaroa. Deze eilanden zijn veel kleiner en worden nauwelijks door toeristen bezocht. Alleen Maiao en Tetiaroa hebben een kleine landingsbaan, maar er zijn geen geregelde vluchten naar Tahiti of andere eilanden.

Mehetia
Mehetia is een relatief jonge stratovulkaan die nog steeds actief is. Het hoort bij de Bovenwindse Eilanden van Frans-Polynesië en ligt 110 km ten oosten van Tahiti. Het is een eiland van iets meer dan 2 vierkante kilometer. Het hoogste punt ligt op 435 meter. Het eiland is onbewoond.

Minder dan een miljoen jaar geleden ontstond Mehetia. Voordat de Europeanen het gebied koloniseerden werd het eiland bewoond door de Polynesiërs en was het een handelspost tussen Tahiti en de Tuamotueilanden.

In 1776 bezocht Samuel Wallis het eiland. Hij was de eerste Europeaan die voet aan wal zette. Hetzelfde jaar werd Mehetia ook bezocht door Louis Antoine de Bougainville.

Tot 1806 was het eiland bewoond. In dat jaar werd het overvallen door soldaten afkomstig van de Tuamotu eilanden. De hele bevolking werd toen weggevoerd. Later in de 19e eeuw werd het eiland een tijd gebruikt als strafkolonie. Hierna werd het definitief verlaten. In 1982 barstte de vulkaan voor het laatst uit. In 1986 volgde nog een flinke aardbeving.

Maiaou
Maiao is een eiland in de Stille Oceaan en maakt deel uit van de Bovenwindse Eilanden (Frans-Polynesië). Maiao ligt 78 kilometer ten zuidwesten van Moorea. Maiou heeft een oppervlak van 8.8 km², het heeft 300 inwoners en de hoofdplaats is Taora. Hoofdplaats: Taora Het hoogste punt van het eiland is 154 meter.

Tetiaroa
Tetiaroa is een Frans-Polynesisch atol, bestaande uit 13 kleinere eilandjes (= motu) en behorende tot de Genootschapseilanden in de Stille Oceaan. Het bevindt zich 59 km ten noorden van Papeete, de hoofdstad van Frans-Polynesië op het eiland Tahiti. Tetiaroa heeft één inwoner, Marlon Brando's zoon Teihotu.

In 1965, na de opnames van de film Muiterij op de Bounty leasede Marlon Brando het atol voor de periode van 99 jaar. Tot 1990 verbleef hij regelmatig op het eilandje Onetahi. Hij had plannen op het eiland een resort te beginnen, maar zag hiervan af vanwege de hoge kosten.

Momenteel is een lokale projectontwikkelaar bezig met de bouw van een luxe resort op het atol.

Benedenwindse Eilanden

De Benedenwindse Eilanden (Frans: Îles Sous-le-Vent) zijn de westelijke eilandengroep van de Genootschapseilanden van Frans-Polynesië. De archipel omvat een bestuurlijke eenheid (subdivision administrative) van Frans-Polynesië en omvat Huahine, Raiatea (grootste eiland van de groep), Tahaa, Bora Bora, Maupiti, Tupai, Manuae, Maupihaa en Motu One.

De archipel is op 12 april 1769 ontdekt door James Cook, kwam onder Frans protectoraat in 1843 en werd een Franse kolonie in 1880.

De eilanden zijn bergachtig en bestaan vanwege de vulkanische oorsprong uit de gesteentes trachiet, doleriet en basalt. Het totale landoppervlak van de benedenwindse eilanden is 395 km² en er wonen ruim 33.000 inwoners.

Op de eilanden vindt u broodbomen, schroefpalmen en kokospalmen. De weinige aanwezige fauna bestaat uit wilde zwijnen, ratten en kleine hagedissen. In de beekjes op de eilanden leeft wat zoetwatervis, maar in de koraalriffen rond de eilanden vindt men een grote verscheidenheid aan tropische zoutwatervissen. Op de eilanden wordt kopra, suiker, rum, parelmoer en vanille geproduceerd. Toerisme is een zeer belangrijke drijfveer van de economie.

Voor veel mensen is Bora Bora het mooiste eiland ter wereld, maar tegelijkertijd ook onbetaalbaar. De prijzen zijn daar extreem hoog. Maar gelukkig doen de andere benedenwidse eilanden niet veel onder in schoonheid. En u bent er zeker van dat u minder toeristen tegenkomt op Huahine, Raiatea en Taha'a.

Raiatea & Taha'a

Op 192 km ten noorden van Tahiti liggen de zustereilanden Raiatea en Taha'a. Beide eilanden zijn bergachtig en omringd door een lagune en koraalriffen. Beide eilanden worden slechts in geringe mate bezocht door toeristen. Niettemin zijn er enkele bezienswaardigheden die een verblijf zeker rechtvaardigen.

Raiatea
Raiatea is een vruchtbaar eiland met dichtbegroeide jungle en prachtige flora. De lagune bevat kleurrijke koralen en vissen. De Faaroa rivier op Raiatea is de enige bevaarbare rivier in Frans Polynesië. De Taputapuatea tempel is één van de belangrijkste tempels van Polynesië. Raiatea heeft een jachthaven, waar u zeiljachten kunt huren voor tochten rond Raiatea en Tahaa en naar Bora Bora, Huahine en Maupiti.

Het eiland bestaat uit een uitgedoofde vulkaan en een door een rif omgeven lagune. Het eiland heeft ruim 11.000 inwoners. De belangrijkste plaats is Uturoa. Bezoekers komen vooral naar het eiland voor de natuur, en het avontuur om deze te verkennen en ervan te genieten per kano, wildwater raft, mountainbike of zeilcatamaran. Er zijn veel activiteiten mogelijk op het eiland.

Taha'a
Taha'a vormt samen met Raiatea een bijna atol, bestaande uit een uitgedoofde vulkaan (de 590 meter hoge Mont Ohiri) die omgeven is door een rif en lagune. Het eiland heeft ongeveer 5000 inwoners. De belangrijkste plaatsen zijn: Patio, Haamene, Vaitoare en Tiva.

Zodra u op Tahaa uit de boot stapt, wordt u bedwelmd door een zoete geur. Onmiddellijk herkent u de geur van vanille. Overal op het eiland staan de vanille orchideeën, die de eilandbewoners telen om het kostbare kruid te verkopen. De geur past bij de omgeving en de traditionele levensstijl van de Polynesische bewoners. Het leven gaat hier langzaam en zorgen zijn onnodig.

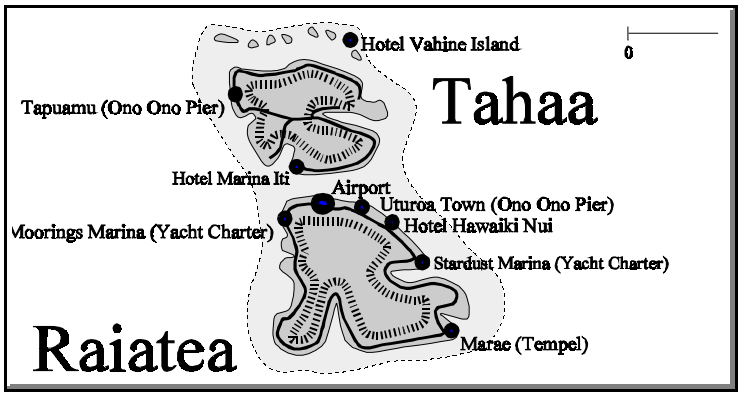

Huahine
Op 175 km ten noordwesten van Tahiti ligt Huahine. Dit eiland bestaat uit twee bergachtige hoofdeilanden die geheel omringd worden door een lagune en koraalriffen. De twee hoofdeilanden zijn verbonden door een brug. Het prachtige Huahine is ideaal om te genieten van de rust en de zon. De kust is grillig en er zijn talrijke adembenemend mooie baaien. Bij een bezoek aan Huahine mag u zeker de ruïnestad Maeva niet missen, één van de belangrijkste tempelcomplexen in Polynesië.

Huahine bestaat uit een uitgedoofde vulkaan (de 669 meter hoge Mont Turi) en een door een rif omgeven lagune. Het eiland heeft ongeveer 6000 inwoners. De economie is grotendeels afhankelijk van de verbouw van vanille en kokosnoten.

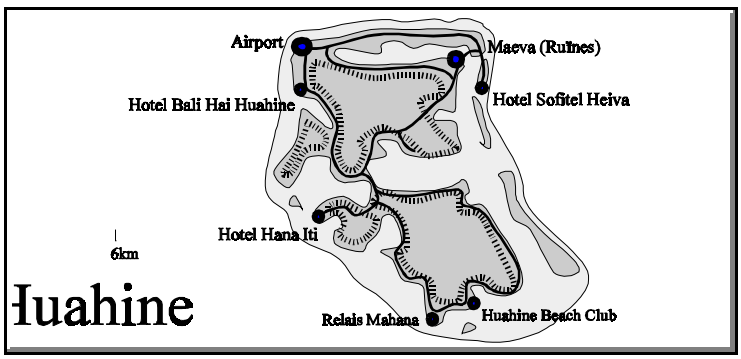

Bora Bora
Bora Bora, 264 km ten noordwesten van Tahiti, wordt door menigeen het mooiste eiland van de Pacific genoemd. Het is vooral de grillige skyline en de turquoise lagune die op veel bezoekers een onvergetelijke indruk maken. Het eiland wordt gedomineerd door twee steile en dicht begroeide vulkanen. Op Bora Bora wonen ongeveer 4500 inwoners.

Ofschoon in de Tweede Wereldoorlog nooit om het eiland is gevochten, was het voor de geallieerden een belangrijk bastion in de Stille Zuidzee. Vele Amerikaanse soldaten passeerden destijds het eiland op weg naar Zuidoost-Azië, waardoor het eiland veel bekendheid verwierf.

Bora Bora bestaat uit een uitgedoofde vulkaan, de 727 meter hoge Mount Otemanu, en een door een rif omgeven lagune. In het jaar 2000 telde het eiland 4500 inwoners. De grootste plaats is Vaitape. De oorspronkelijke naam luidde Pora Pora, dat in het Tahitiaans "eerstgeborene" betekent.

Bora Bora was de locatie voor de film "Hurricane", die regisseur Dino de Laurentis hier in 1977 draaide. Ondanks het ook voor Polynesische begrippen hoge prijspeil, zijn de resorts op Bora Bora zeer geliefd bij de bezoekers.

Hotels & Resorts op Bora Bora
Het eiland is met name bekend om haar spectaculaire landschap en luxueuze resorts, die het eiland herbergt. Het eiland wereldberoemd en geliefd bij de "Rich and Famous" van de hele wereld en pas getrouwde stellen met een behoorlijk groot bestedingsbudget.

De hotels op Bora Bora liggen òf aan de zuidkant van het hoofdeiland, òf op de motu's (kleine paradijselijke eilandjes) in de lagune. Aangezien de luchthaven ook op een motu ligt, moet u altijd een boot nemen om bij uw hotel te komen.

Huwelijksreisbestemming
Bora Bora is als bestemming voor een huwelijksreis niet voor iedereen weggelegd. Extremen van luxe en natuurlijke schoonheid ontmoeten hier elkaar. Maar voor wie dit eiland weet te bereiken, staat een bijzonder verblijf te wachten. De meest ultieme ervaring is een verblijf in een overwaterbungalow op een Motu, met uitzicht op het hoofdeiland met z'n enorme klifpartij. Terwijl het privé vijfgangendiner op uw balkon onder de sterren wordt opgediend, ziet u in het verlichte water onder uw bungalow duizenden kleurrijke vissen wegschieten op zoek naar voedsel tussen het koraal. Maar ondanks deze afleiding weten de topchefs van Bora Bora uw zintuigen perfect te bespelen. En de bijbehorende service uiteraard is subliem.

De resorts staan in privélagunes. De hutjes staan op palen in het ondiepe water van de lagune. Vanuit uw slaapkamer hoeft u slechts een trapje af te dalen naar zee, voor een eerste frisse ochtendduik. Maar fris is een relatief begrip als het water in de lagune vrijwel constant 25°C is. U kunt een canoe breakfast bestellen, dat dan wordt gebracht per kano naar uw bungalow.

Overdag hoef je eigenlijk niks te doen om van het betoverende landschap te genieten. De oogverblindende - bijna fluoriserend - turquoise lagune wordt overzien door de messcherpe bergtoppen van het vulkanische Bora Bora. Bedekt met ondoordringbaar oerwoud reiken ze naar de hemel. Het samenspel van de kalme zee en de woeste bergen zorgt voor één van de mooiste plekken op aarde.

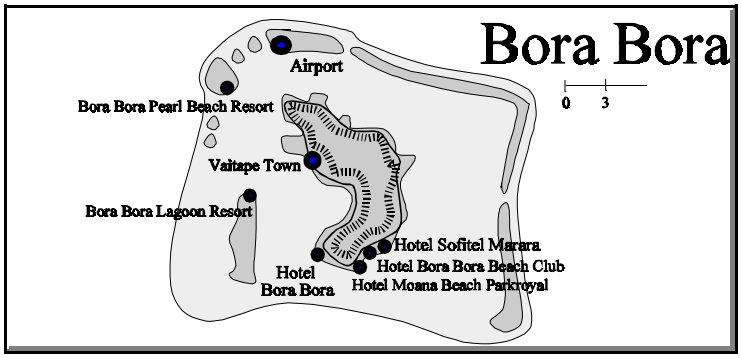

Bora Bora werd waarschijnlijk in de 4e eeuw door Polynesiërs gekoloniseerd. Hoewel Bora Bora al in 1722 werd ontdekt door de Nederlander Jakob Roggeveen, duurde het tot 1777 voordat James Cook als eerste Europeaan voet aan wal zette. In 1842 werd Bora Bora een Frans protectoraat.

Tweede Wereldoorlog
Tijdens de Tweede Wereldoorlog vestigde de Verenigde Staten er een basis. Onder andere werd er een landingsbaan en een oliedepot aangelegd en het werd een basis voor watervliegtuigen. De basis werd tijdens de oorlog niet aangevallen en op 2 juni 1946 opgeheven. Maar zoveel Amerikanen hadden het er zo naar hun zin dat ze weigerden te vertrekken. Sommigen zijn uiteindelijk met harde hand van het eiland verwijderd.

Lange tijd bleef Bora Bora het enige internationale vliegveld van Frans-Polynesië. Maar het kon daarentegen nooit grote vliegtuigen aan. Deze situatie bleef tot 1962 duren toen Faa'a International Airport werd geopend in Papeete.

Overige Benedenwindse eilanden
De overige benedenwindse eilanden zijn: Maupiti, Tupai, Manuae, Maupihaa en Motu One. Deze eilanden zijn veel kleiner en worden nauwelijks door toeristen bezocht. Alleen Maupiti beschikt over een vliegveld met dagelijkse vluchten naar Tahiti en Bora Bora.

Maupiti
Maupiti is één van de meest westelijk gelegen eilanden van de Genootschapseilanden. Er wonen ongeveer 1200 mensen. De hoofdplaats is Vaiea.

Het Vulkanische eiland is ongeveer 13 km² groot. Het wordt gevormd door een dode vulkaan (het hoofdeiland) die geheel omgeven wordt door lagune. Deze wordt weer omringd door een sliert koraaleilanden die op hun beurt weer worden omgeven door een rif. Het hoogste punt is Mont Teurafaatui (380 meter). Vanaf deze plek is het atol Bora Bora te zien. Het hoofdplaatsje is Vaiea. Er is een veerpont die het hoofdeiland met het eiland Motu Tuanai verbindt waarop het vliegveld ligt. Er is een smalle doorgang in het rif, waardoor schepen de lagune kunnen bereiken.

Het eiland heeft geen hotels en is ook nauwelijks ingespeeld op toerisme. Wel zijn er enkele pensions. Drie keer per week gaat er een vlucht van Air Tahiti naar Tahiti. De economie is sterk afhankelijk van de noni productie.

Archeologische vondsten wijzen uit dat het eiland al bewoond werd in het jaar 850. Op het eiland zijn 16 graven gevonden van rond die tijd. Dit zijn de oudste vondsten uit de Genootschapseilanden. In 1722 werd het ontdekt door de Nederlander Jacob Roggeveen.

Tupai
Tupai is een atol, dat deel uitmaakt van de Benedenwindse Eilanden. Het ligt ongeveer 19 kilometer ten noordwesten van Bora Bora en 460 kilometer ten noordwesten van Tahiti. Het eiland heeft een oppervlakte van 11 km². Het atol heeft geen permanente bewoners. Op Tupai is een kokosnootplantage.

Manuae
Manuae (ook wel Scilly, Putai, of Fenua ura genoemd) is een afgelegen atol, dat deel uitmaakt van de Benedenwindse Eilanden. Het ligt ongeveer 550 kilometer ten westen van Papeete en 350 kilometer ten westen van Bora Bora. Het atol werd in 1767 ontdekt door Samuel Wallis. Het oppervlak bedraagt 4 km² en er wonen 24 inwoners.

Maupihaa
Maupihaa (ook wel Mopelia genoemd) is een zeer afgelegen atol, dat deel uitmaakt van de Benedenwindse Eilanden. Het ligt ongeveer 72 kilometer ten zuidoosten van Manuae. Het eiland heeft een oppervlakte van 2.6 km². Er is één dorpje - Motu Maupihaa - dat slechts 10 inwoners heeft.

Motu One
Motu One (ook wel Bellingshausen vernoemd naar Fabian Gottlieb von Bellingshausen) is een zeer afgelegen atol, dat deel uitmaakt van de Benedenwindse Eilanden. Het ligt ongeveer 550 kilometer ten noordwesten van Tahiti en 72 kilometer ten noordwesten van Manuae. Het atol heeft heeft een oppervlakte van 2.3 km². Ofschoon op het eiland een paar hutten staan, heeft het geen permanente bewoners.

Tuamotu eilanden
De Tuamotu eilanden bestaat uit 78 koraalatollen, dit zijn ringvormige eilanden die met palmen zijn begroeid en maar net boven het zeeniveau uitsteken. Rangiroa is de grootste, het is zelfs één van de grootste atollen ter wereld met een lengte van 68 km en breedte van 23 km.

De Tuamotu eilanden vormen een gebied van ongeveer 1800 bij 900 kilometer groot. In totaal zijn de eilanden zo'n 885 vierkante kilometer groot. Er wonen zo'n 15.000 mensen. De eilanden zijn waarschijnlijk al zo'n 1400 jaar bewoond. Er zijn een aantal, uit koraal opgebouwde, altaren gevonden die hierop wijzen.

Verschillende ontdekkingsreizigers hebben de Tuamotu eilanden bezocht:

1480	door Tupac Inca Yupanqui (discutabel)
1521	door Ferdinand Magellaan
1606	door Pedro Fernandes de Queirós
1616	door Willem Cornelisz Schouten en Jacob le Maire
1722	door Jacob Roggeveen
1765	door John Byron
1768	door Louis Antoine de Bougainville
1769	door James Cook
1815	door Otto von Kotzebue
1839	door Charles Wilkes
1947	door Thor Heyerdahl die er landde op Raroia met het vlot de Kon-Tiki

De archipel bestaat uit 78 atollen, waarvan Anaa, Fakarava, Hao, Makemo, Manihi, Rangiroa, Tikehau en Mataiva de belangrijkste zijn. De archipel in ingedeeld in 16 gemeenten die de naam hebben van het belangrijkste atol. Veel kleine atollen zijn onbewoond en hebben de status van beschermd natuurgebied.

Rangiroa
Rangiroa is onderdeel van de Tuamotu eilanden en ligt ongeveer 350 km ten noordoosten van Tahiti. Het eiland heeft een oppervlakte van 170 km². Er wonen ongeveer 2000 mensen verspreid over drie dorpen. Door de grootte van de omliggende lagune (80 bij 32 km) is Rangiroa het op één na grootste atol ter wereld (Kwajalein, onderdeel van de Marshalleilanden is het grootste). Toch is de maximumdiepte van de binnenzee slechts 35 meter. Slechts 2 van de 418 eilanden worden bewoond.

De grootste attractie van Rangiroa is niet zozeer de langgerekte witte zandstranden, maar het prachtige en gevarieerde onderwaterleven in de lagune. Deze trekt veel toeristen. Verder worden er parels, oesters en zelfs rode en witte wijn geproduceerd.

Avatoru
Aan de noordwestzijde van de atol zijn 3 motu's door bruggen met elkaar verbonden. Hier ligt hoofdplaatsje Avatoru, de luchthaven en 2 hotels. In Avatoru vindt u 2 mooie kerkjes en het "mother of pearl and pearl culture Crafts Center", een museumpje over de lokale parel-industrie. Tot de grootste attracties van Rangiroa behoren niet alleen de langgerekte witte zandstranden, maar vooral ook het prachtige en gevarieerde onderwaterleven in de lagune.

In de 10e eeuw kwamen de eerste Polynesiërs naar Rangiroa. Op 18 april 1616 werd het atol ontdekt door de ontdekkingsreiziger Jacob le Maire. De eerste Europese bewoners vestigden zich er in 1851.

Makatea

Makatea is een verhoogd koraaleiland, dat deel uitmaakt van het atol Rangiroa. Makatea is 7,5 kilometer lang van noord naar zuid en maximaal 7 kilometer breed. Het eiland rijst 80 meter boven het zeeniveau uit. Er wonen ongeveer 100 mensen op het eiland. De hoofdplaats is Moumu aan de oostkust. Verder is er ook de verlaten plaats Vaitepaua aan de oostkust en de bijna verlaten havenplaats Temao aan de noordwestkust. Beide plaatsen dateren uit de tijd dat op het eiland fosfor gewonnen werd. Dat was tussen 1917 en 1964. Tegenwoordig leven de bewoners vooral van landbouw en visserij. Exportproducten zijn kopra en kokoskrab.

De Nederlandse ontdekkingsreiziger Jacob Roggeveen gaf het eiland in 1722 de naam Aurora. De Polynesiërs noemden het later Tea Dad, wat witte rots betekent.

Manihi

Op 250 km ten oosten van Rangiroa ligt het atol Manihi. In de lagune van Manihi liggen de parelkwekerijen, waar de kostbare zwarte parels worden gekweekt. In de afgesloten lagune zijn de omstandigheden ideaal voor de parel-industrie. Industrie is echter een groot woord: de lokale bewoners hebben kleine stukjes van de lagune afgezet om de zeldzame en waardevolle parels te kweken.

Een zwarte parel kan alleen ontstaan in de allerbeste omstandigheden. De juiste watertemperatuur, genoeg zonlicht en dagelijkse verzorging. De oester waarin de parel jarenlang verborgen ligt, is zo gevoelig voor verandering, dat alleen met de dagelijkse verzorging van een ervaren parelboer de zeldzame zwarte parel ontstaat. In de Tuamotu-archipel zijn de omstandigheden perfect en de mensen toegewijd en geduldig.

Het zand kraakt onder uw blote voeten als u richting de zee loopt. Zelfs als u tot uw knieën in het heldere water staat, doet het witte zand hier pijn aan uw ogen. U duikt in de lagune op zoek naar die ene wilde oester. Door uw duikbril ziet u een mooi exemplaar. Op het strand maakt u de schelp open: een matzwarte parel glinstert. Stille Zuidzee dromen worden hier werkelijkheid: turquoise-blauw water, hagelwitte zandstranden, wuivende palmbomen, etc.

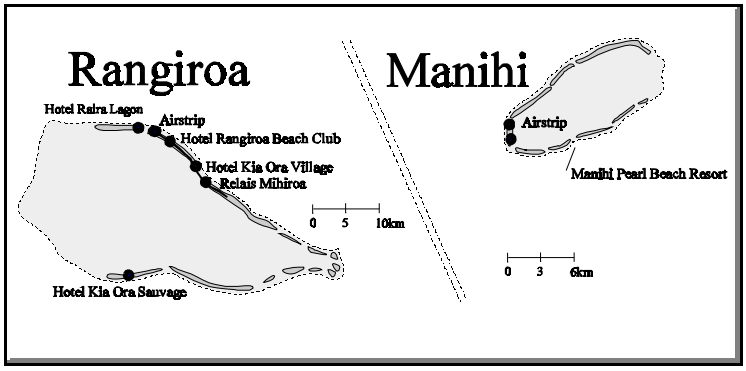

Tikehau

Tikehau is onderdeel van de Tuamotu eilanden en ligt slechts 30km ten westen van Rangiroa. Het atol is bijna ovaalvormig en meet zo'n 19 bij 27 km. De eilanden hebben een landoppervlakte van ongeveer 20 km². Het hoogste punt op het eiland is 8 meter. Het hoofdplaatsje Taherahera ligt aan de zuidzijde van de atol. Sinds 1977 is er een vliegveld. Ook is er sinds een paar jaar een luxe hotelresort te vinden. Op het eiland wonen nu ongeveer 400 mensen.

Bij de Tuheiava Pass, de doorgang de motu's bij het resort, is populair bij duikers vanwege de "dansende" manta-roggen. Ook ziet u hier andere grote vissen, zoals barracuda, tonijn en verscheidene haaiensoorten. De prachtige en rustige atol is ook een belangrijk vogelbroedgebied.

Tikehau werd in 1816 ontdekt door de Russische ontdekkingsreiziger Otto von Kotzebue. In 1987 ondernam Jacques-Yves Cousteau een expeditie naar het atol, waarvan prachtige tv-beelden zijn uitgezonden over de hele wereld.

Fakarawa

Fakarava is, met een lengte van 60km en een breedte van 25km, de op één na grootste atol van Frans Polynesië. Het atol heeft 2 dorpen – Rotoava en Tetamanu. De lagune en een groot aantal eilanden van de atol zijn een beschermd natuurreservaat, vanwege de zeldzame vogels en vissen die hier leven. U ziet er barracuda, mantaroggen, en verscheidene soorten haaien.

Door het spiegelgladde water van de turquoise lagune glijdt een zwarte driehoek. Rifhaaien zweven over het rif, terwijl u nog geen meter van ze afzwemt. Verderop schiet een speer door het water. Een lokale visser vangt zijn avondeten bij elkaar. De vissers duiken zonder vrees onder in deze wereld. Ze zijn er onderdeel van. Ze vangen niet meer dan ze nodig hebben. Ze jagen volgens oude tradities. Hun buit eten ze het liefst rauw: poisson cru, zoals de Fransen het noemen. Sashimi zoals je het nog nooit gegeten hebt.

De vissers brengen u graag naar hun favoriete motu, een kleine eilandje op het beschermende rif om het atol. Hier loopt u uw eigen voetafdrukken achterna. Het zijn de enige op het eiland. De lagune van Fakarawa staat in een open verbinding met de Grote Oceaan. Ontelbare vissen komen naar de voedselrijke lagunes. 's Avonds ligt de vis op de barbecue. Met wat lokale bewoners van een van de kleine eilandjes kijkt u naar het vuur en de sterrenhemel. U wordt onmiddellijk opgenomen in de gemeenschap, waar het leven eenvoudig is.

Op meer dan dertig uur vliegen van Nederland was het jachtige leven nog nooit zo ver weg. Midden in het paradijs hoeft u slechts na te denken over wat u morgen gaat doen. Luieren op uw privé-eiland of met een speer op jacht naar uw avondmaal.

Raroia

Raroia is een atol in de Tuamotu-Archipel en dit is een zeegebied dat hoort tot Frans-Polynesië. Het ligt op 6 km ten zuidwesten van Takume en ongeveer 55 km ten noordoosten van Nihiru.

De lengte is van oost naar west 44 km, van zuid naar noord 14 km. De landoppervlakte van het eiland bedraagt 19,5 km² (maar incl. Lagune is dat 385 km²), het heeft een omtrek van 116km. Het atol bestaat uit totaal 280 riffen, waarvan er 60 min of meer beschut, aan de lijzijde van de wind liggen. Het dorp Garumaoa is gelegen aan de noordwest kant van de lagune, net ten zuiden van de enige toegangsweg Passe Garu. Het is een Commune associée (deelgemeente) van de gemeente Makemo en heeft 303 inwoners.

Er is een ingang naar de binnenkant van het atol die bevaarbaar is voor schepen van maximaal 100 meter lengte. Aan de oostzijde is het atol begroeid met struikgewas en in het noorden en westen staan bomen. Van binnen is de lagune tot 27 meter diep. Het landoppervlak is maar 19,5 km², maar het atol omsluit een gebied van 385 km². Hier worden op het koraalrif parels gekweekt.

Het atol werd vooral bekend als het eindpunt van de Kon-Tiki expeditie in 1947.[1] Het expeditielid Bengt Danielsson deed van 1949 tot 1952 op Raroia promotie-onderzoek en schreef daarover diverse boeken.

Het eiland Raroia werd in 1606 door Pedro Fernández de Quirós ontdekt. Hij gaf het de naam "La Fugitiva".

Puka Puka
Puka Puka is afgelegen atol in het noordoosten van de Tuamotu archipel en behoort tot een subgroep van eilanden die ook wel de Îles du Désappointement wordt genoemd. Puka Puka is bijna ovaal van vorm met een lengte van 5,7 km en een breedte van 3 km. Het landoppervlak is 4 km² waarbinnen een lagune ligt van 2,2 km². Er wonen ongeveer 160 mensen op het atol.

Het enige dorp is Tehonemahina (aneder spelling: Teonemahina) aan de westkant van het atol. In het noorden is er een airstrip waardoor het eiland met kleine propellervliegtuigen vanuit Tahiti kan worden bereikt. Puka Puka heeft geen haven, maar een aanlegpier, waar alleen met kleine boten kan worden aangelegd. De eilandbewoners voorzien in hun eigen levensonderhoud. Belangrijke voedselgewassen zijn kokosnoten, yam, taro en tropische vruchten. Hoofdvoedsel is vis, gevolgd door kip en het vlees van loslopende varkens. Er is geen toeristische infrastructuur. Tussen de lagune en de oceaan is geen voor boten bevaarbaar kanaal, alleen kano's kunnen in de lagune varen.

In 1958 trof een tropische cycloon (tyfoon) het eiland, waardoor het merendeel van de mannelijke bevolking omkwam omdat zij aan het vissen waren. Dit verlies werd later gecompenseerd door immigratie van andere eilanden die overbevolkt waren geraakt.

In 1996 werd de nederzetting opnieuw bijna volledig verwoest door een tyfoon. Alleen met financiële steun van Frankrijk konden de gebouwen weer worden opgebouwd.

Puka Puka was de eerste van de Tuamotu-eilanden, dat op 24 Januari 1521 door Ferdinand Magellaan werd waargenomen. Het toen onbewoonde atol noemde hij "eiland van teleurstelling", omdat hij er geen zoet water en weinig voedsel vond. De Nederlandse zeevaarders Willem Cornelisz Schouten en Jacob le Maire noemden het atol op 10 April 1616 "Honden Eylandt".

Het eiland werd pas na de Tweede Wereldoolog bewoond. Het was het eerste eiland dat de bemanning van de Kon-Tiki te zien kreeg na vertrek vanuit Peru.

Fangatau
Fangatau is een atol dat behoort tot de Tuamotu eilanden. Het is 8 km lang en 3,7 km breed en heeft een landoppervlak van 6 km²; de lagune heeft een oppervlak van 11 km². Er wonen ongeveer 250 mensen op het eiland. Teana is de hoofdplaats van de gemeente Fangatau. In 1978 werd een klein vliegveld in gebruik genomen. Sinds december 2007 is er een zoetwaterleidingnet, maar dit water is niet drinkbaar.

Er is slechts één guesthouse op het eiland, dat nog nauwelijks door toeristen wordt bezocht. Er is een grot gewijd aan de Maagd Maria en een kerkje.

Fangatau werd voor het eerst door de Russische ontdekkingsreiziger Fabian Gottlieb von Bellingshausen waargenomen op 10 juli 1820.

Moruroa
Moruroa (Mururoa, Mururura), in de geschiedenis ook bekend als Aopuni is een atol dat behoort tot de Tuamotu eilanden. Het is 28 km lang en 11 km breed en heeft een landoppervlak van 15 km². Het ligt zo'n 1250 km ten zuidoosten van Tahiti.

Misschien is Moruroa in het verleden bewoond geweest. De eerste melding van het atol werd gemaakt in 1767 door de Britse ontdekkingsreiziger Philip Carteret, net nadat hij Pitcairn had ontdekt. Hij noemde het Bishop of Osnaburgh Island. In 1792 zonk de walvisvaarder Matilda in de buurt van Moruroa. De opvarenden overleefden een tijd op Moruroa.

Het atol is sinds 1962 militair terrein van Frankrijk. Het is daarom verboden om het atol of de lagune te betreden. De doorgangen in het rif zijn om deze reden afgesloten. Schepen en vliegtuigen die binnen een straal van 30 kilometer komen zijn verplicht zich via de radio te melden. Op de eilanden zijn een landingsbaan en een paar opslagbunkers te vinden. Voor burgers is het eiland verboden gebied.

Nucleaire tests
Moruroa is mischien wel één van de bekendste atollen ter wereld. Het eiland werd wereldnieuws, toen het Franse leger gedurende 1966 en 1996 verscheidene kernproeven hier heeft uitgevoerd. Dit waren 41 bovengrondse en 174 ondergrondse tests. Tegen deze proeven werd veel geprotesteerd, onder andere door Greenpeace, met de Rainbow Warrior die later door de Franse geheime dienst in Auckland is opgeblazen.

Marquesas eilanden
Dit verloren paradijs, op 1500 km ten noordoosten van Tahiti, is één van de meest afgelegen gebieden ter wereld. Sporadisch worden de Marquesas eilanden aangedaan door bezoekers, ofschoon er toch een aantal bijzonderheden zijn te zien.

Goed verborgen, in het hart van de Grote Oceaan, liggen eilanden die al sinds de negentiende eeuw een onweerstaanbare aantrekkingskracht op avonturiers en kunstenaars hebben. De Franse kunstenaar Paul Gauguin

schilderde er en schrijver Robert Stevenson bezocht de eilanden voordat hij zijn beroemde boek Schateiland schreef. De eerste avonturiers dachten vooraf dat de 'inboorlingen' van de Marquesas-eilanden barbaren en kannibalen waren. Al snel zagen ze hoe vreedzaam en gastvrij de inwoners werkelijk waren. Het is onderdeel van de magie van de Marquesas-eilanden.

Haaien, walvissen en dolfijnen zwemmen onder water. Woeste natuur met dichte bossen boven water, prachtige jungle en donkere grotten waar dolfijnen in en uit zwemmen. Een landschap dat uit de prehistorie lijkt te komen. En haar bewoners maken prachtige kunst en zijn vriendelijk, eerlijk en gastvrij. Dat contrast zorgt ervoor dat de Marquesas-eilanden al eeuwenlang volmaakt in balans zijn.

De eilanden genieten grootse bekendheid dankzij klassiekers als Moby Dick, die hier hun oorsprong vinden. Maar u vindt meer kunt op de Marquesas eilanden: tiki's, tatoeages en wilde paarden.

De Marquesas archipel is een eilandengroep die zich uitstrekt over een lengte van 400 km. In het Frans heten ze de Îles Marquises, in het Noord-Marquesan Te Henua Kenata (Het land van de mannen) en in het Zuid-Marquesan Te Fenua `Enana (idem). De eilanden hebben in totaal een landoppervlakte van 1274 km² en hebben tesamen ongeveer 9000 inwoners.

De eilanden bestaan uit een ruig vulkanisch gebergte en steken als een speer uit de oceaan. De eilanden hebben geen koraalriffen of kustvlakten, hetgeen de eilanden erg onherbergzaam maakt. Verrassenderwijs werden de eilanden eens bewoond door meer dan 50.000 inwoners. Veel van de huidige 8000 inwoners leven nog op traditionele wijze, verbouwen hun eigen voedsel en zijn behendig in het bewerken van hout en steen. Geit en kreeft behoren hier tot het dagelijks menu.

De Marquesas eilanden bestaan kunnen ingedeeld worden in een noordelijke eilandengroep (bestaande uit: Eiao, Hatutu, Motu Iti, Motu One, Nuku Hiva, Ua Huka en Ua Pou) en een zuidelijke groep (bestaande uit: Fatu Hiva, Fatu Huku, Hiva Oa, Moho Tani, Motu Nao en Tahuata).

In België zijn deze eilanden vooral bekend door Jacques Brel die samen met minnares Maddly Bamy per zeiljacht Askoy naar het eiland Hiva Oa voer. Ook Johan Verminnen die een groot bewonderaar van Brel is, verwijst hiernaar wanneer hij in het liedje "Ik wil, ik wil, ik bezingt te willen gaan naar Brels Îles Marquises".

Nuku Hiva
Robert Melville - de schrijver van Moby Dick - kwam tijdens zijn zeiltocht door de Pacific rond 1840 naar Nuku Hiva. Hij schreef in zijn reisverslag: 'Terwijl we op enige afstand langs het eiland zeilden, vingen we een glimp op van bloeiende valleien, diepe laagtes, watervallen en golvend oerwoud; hier en daar verborgen door uitstekende en rotsachtige kliffen, die zich ieder moment openden om uitzicht te bieden op een nieuwe, wonderbaarlijke schoonheid.'

Die schoonheid is onveranderd gebleven. Het kleine haventje waar zeiljachten aanmeren ligt verstopt tussen steile rotskliffen. Het oerwoud rijkt tot aan de toppen van de hoge bergen van Nuku Hiva. Nuku Hiva is het grootste en belangrijkste eiland van de Marquisas eilanden. Het heeft een oppervlakte van 339 km². Voorheen was het eiland ook bekend als Île Marchand en Madison Island. Het hoogste punt van dit eiland ligt op 1224m en heet Tekao.

Het eiland is bergachtig, ruig en grillig gevormd. Het eiland wordt aan de westzijde gedomineerd door een grote baai, waaromheen het hoofdplaatsje Taiohae ligt. Het kleine rustige plaatsje heeft ongeveer 2000 inwoners, en beschikt over een bank, postkantoor en winkels. Het plaatsje heeft een fort en kathedraal, welke door toeristen kunnen worden bezocht.

Andere bezienswaardigheden die u zeker niet mag missen zijn de Hakaui-vallei, met een indrukwekkende 550 meter hoge waterval, de oostkust met z'n spectaculaire 1000 meter hoge zeekliffen en de archeologische vondsten bij Tohua. Er wordt momenteel onderzoek gedaan door archeologen naar de vele tempels en forten op het eiland.

Veel inwoners dragen een belangrijkste kunstvorm altijd met zich mee. De tatoeages van de Marquesas-eilanden zijn wereldberoemd. De vormen hadden vroeger allerlei betekenissen, maar nu dienen de regelmatige vormen vooral als versiering. De huid op de armen en benen, borstkas en rug wordt gebruikt als doek. Ook afbeeldingen van dieren worden veel gebruikt. De bewoners zijn trots op hun tatoeages. De inkt sluit aan bij hun woeste leefomgeving, waar ze zich zo diep verbonden mee voelen.

Vervoer buiten Taiohae vindt plaats per helikopter, boot of terreinauto, aangezien er nauwelijks wegen zijn op het eiland. De luchthaven ligt aan de noordwestzijde van het eiland, op ongeveer 2 uur rijden van Taiohae.

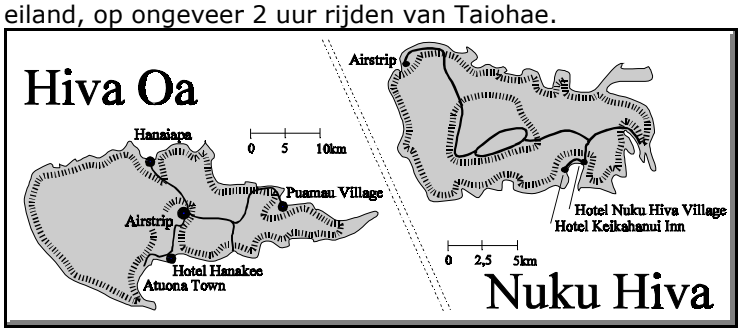

Hiva Oa
Hiva Oa is op één na het grootste eiland in de Marquisas eilanden. Het eiland behoort tot de zuidelijke groep. Het heeft een oppervlakte van 320 km². Er leven een kleine 2000 mensen op het eiland, die bijna allemaal in en om het hoofdplaatsje Atuona wonen. Het plaatsje is heel rustig, u vindt er een bank, postkantoor en enkele winkels.

Ua Huka is, samen met Nuku Hiva het centrum van Polynesische kunst. In de geïsoleerde valleien komt u langs kleine dorpjes als Hane, Hokatu, or Vaipaee. Daar werken kunstenaars aan houtsnijwerk en rijk gedecoreerde speren.

Eeuwenoude rotstekeningen van de eerste bewoners van de Marquesas-eilanden zijn in de wanden van een slapende vulkaan gekerfd. Al eeuwenland leven er mensen op deze eilandjes aan het einde van de wereld. De kunst in de krater van Vaikivi bereikt u na een lange paardrijdtocht door het dichte oerwoud, dat als een klamme deken over Ua Huka ligt.

Er galopperen bijna 2000 wilde paarden over de vlaktes van Ua Huka. Terwijl u stapvoets door de kleine dorpjes rijdt, krijg u van iedereen, jong en oud, een stralende glimlach toegeworpen. Bezoekers zijn zeldzaam en buitenstaanders worden warm verwelkomd in de kleine gemeenschap. Nietemin is toerisme ondertussen een belangrijke bron van inkomsten, maar u moet zich daarbij geen massatoerisme voorstellen. Er is maar één klein hotel op het eiland en een handvol pensionnetjes.

Op het eiland Hiva Oa vindt u de graftombes van de schilder Paul Gauguin en zanger Jacques Brel. Beide brachten de laatste jaren van hun leven op het eiland door. Op het eiland bevindt zich een museum dat gewijd is aan Gauguin. Toen de schrijver Robert Louis Stevenson het eiland bezocht, schreef hij over het eiland dat het mooiste eiland was dat hij tot dan toe had bezocht.

Hiva Oa is nog steeds voor het grootste deel een ongerept eiland, prachtig begroeid met kleurige bloemen en met ondermeer de zeldzame sandalwood- en tiro-bomen (rozenhout). U kunt excursies maken naar de tempelruïnes en tiki-beelden van Tohua Upeke en Oipona, bij het nabij gelegen eiland Tahuata snorkelen en op het strand liggen of vanuit uw hotel wandeltochten maken door de omgeving.

Volgens het lokale scheppingsverhaal schiepen de goden de eilanden als hun woning, daarom dragen alle eilanden in de archipel namen die samenhangen met het bouwen van een huis. Hiva Oa betekent "lange nokbalk". Het lokale Polynesische dialect van Hiva Oa heet ook Hiva Oa.

Ua Huka
Ua Huka is een eiland, dat deel uitmaakt van de Noordelijke Marquesas eilanden. Het eiland ligt ongeveer 42 kilometer ten oosten van Nuku Hiva. Het eiland heeft een oppervlakte van 83.4 km² en het hoogste punt is de Hitikau piek, die 857 meter hoog is.

Ua Huka heeft een zeer puntig silhouet, met een groot aantal kale rotspunten die scherp omhoog steken. Het binnenland is zeer bergachtige en ruig. De jungle is dicht en vrijwel ondoordringbaar.

Na Nuku Hiva en Hiva Oa is Ua Huka het eiland in de Marquesas groep dat het meest door toeristen wordt bezocht. Er wonen ongeveer 600 mensen op het eiland, waarvan de meeste in en om het hoofdplaatsje Vaipaee. Er is een klein eenvoudig guesthouse op het eiland. Het eiland is bereikbaar per lijnvliegtuig.

Ua Pou
Ua Pou is een eiland dat deel uitmaakt van de Noordelijke Marquesas eilanden. Het ligt ongeveer 50 kilometer ten

zuiden van Nuku Hiva. Het eiland heeft een oppervlakte van 105 km² en het hoogste punt is Mont Oave, die 1232 meter hoog is. Ook Ua Pou is gesierd met een prachtig puntig silhouette. Net als Ua Huka wordt het af en toe bezocht door toeriisten. Er leven ongeveer 2200 mensen op het eiland. Het hoofdplaatsje is Hakahau, waar u kunt verblijven in een eenvoudig guesthouse.

Tahuata
Tahuata is het kleinste bewoonde eiland van de Marquesas eilanden. Het ligt 4 kilometer ten zuiden van het eiland Hiva Oa, in de zuidelijke eilandengroep van de Marquesas. Het eiland heeft een oppervlakte van 61 km², het hoogste punt op het eiland is Mount Amatea die 1050 meter hoog is. Er wonen bijna 700 mensen op het eiland, waarvan de meeste in het hoofdplaatsje Vaitahu .

Tahuata werd in 1595 ontdekt door de Spaanse ontdekkingsreiziger Álvaro de Mendaña de Neira. James Cook bezocht het eiland in 1774.

Fatu Hiva
Fatu Hiva is een eiland, dat deel uitmaakt van de Zuidelijke Marquesas eilanden. Het dichtstbijzijnde eiland is Motu Nao. Het eiland heeft een oppervlakte van 84 km² en het hoogste punt op het eiland is Mont Touaouoho, die 1125 meter hoog is. Er wonen een kleine 600 mensen op het eiland, waarvan de meeste in en om het hoofdplaatsje Omoa. De Noors antropoloog Thor Heyerdahl woonde een jaar op dit eiland, samen met zijn vrouw Liv.

Eiao
Eiao is een eiland dat deel uitmaakt van de Noordelijke Marquesas eilanden. Het ligt 3 kilometer van het onbewoonde eiland Hatutu en 100 kilometer ten zuidoosten van Nuku Hiva, het grootste eiland van de Marquesas eilanden. Het eiland heeft een oppervlakte van 43.8 km², het hoogste punt is 576 meter hoog. Het eiland is onbewoond.

Eiao werd in 1791 ontdekt door de Amerikaan Joseph Ingraham. Eind 19e eeuw werd het eiland voor korte tijd gebruikt als leprakolonie. In de jaren '70 vonden hier verschillende kernproeven plaats, uitgevoerd door het Franse leger.

Fatu Huku
Fatu Huku is een klein onbewoond eiland, dat deel uitmaakt van de Zuidelijke Marquesas eilanden. Het ligt ongeveer 30 kilometer ten noorden van Hiva Oa. Het eiland heeft een oppervlakte van 1.3 km². Het eiland werd in 1774 ontdekt door de Britse zeevaarder James Cook.

Hatutu
Hatutu is een onbewoond eiland, dat deel uitmaakt van de Noordelijke Marquesas eilanden. Het ligt 3 kilometer ten oosten van Eiao. Het eiland heeft een oppervlakte van 6.4 km² en het hoogste punt is 428 meter. Het eiland is een belangrijk broedgebied voor de blauwvoetgent.

Hatutu werd in 1791 ontdekt door de Amerikaan Joseph Ingraham, die het eiland Hancock Island noemde, naar de toenmalige gouverneur van Massachusetts, John Hancock. Voordat het eiland zijn huidige naam kreeg, heette het eerst nog Langdon en daarna Nexon.

Moho Tani
Moho Tani (ook wel Molopu genoemd) is een klein, onbewoond eiland, dat deel uitmaakt van de Zuidelijke Marquesas eilanden. Het ligt 17 kilometer ten zuidoosten van Hiva Oa en 21 kilometer oostelijk van Tahuata. Het eiland heeft een oppervlakte van 15 km² en het hoogste punt van het eiland is 520 meter. Sinds 1992 is het eiland een natuurreservaat.

Moho Tani werd in 1592 ontdekt door de Spaanse zeevaarder Álvaro de Mendaña de Neira.

Motu Iti
Motu Iti is een klein onbewoond eiland, dat deel uitmaakt van de Noordelijke Marquesas eilanden. Het ligt ongeveer 50 kilometer ten noordwesten van Nuku Hiva. Het eiland heeft een oppervlakte van 0.2 km².

Het eiland werd in 1791 ontdekt door de Amerikaan Joseph Ingraham, maar hij zette geen voet aan land. Ingraham noemde het Franklin Island, naar de Amerikaanse politicus Benjamin Franklin.

Motu Nao
Motu Nao (ook wel Rocher Thomasset genoemd) is een klein onbewoond eiland, dat deel uitmaakt van de Zuidelijke Marquesas eilanden. Het ligt ongeveer 22 kilometer ten noordoosten van Fatu Hiva. Het eiland heeft een oppervlakte van 0.1 km² en daarmee eigenlijk meer een met jungle begroeide rots, dan een eiland.

Motu One
Motu One is een klein onbewoond eiland, dat deel uitmaakt van de Noordelijke Marquesas eilanden. Het ligt 30 kilometer ten noordoosten van Eiao en 9 kilometer ten oosten van Hatutu. In 1992 werd Motu One tot natuurreservaat uitgeroepen, omdat er vele zeeschildpadden en zeevogels leven.

De eerste westerling die het eiland bezocht was de Amerikaan David Porter in 1813. Hij noemde het Lincoln Island.

Gambier eilanden
De meest afgelegen archipel van Frans-Polynesië wordt gevormd door Gambier eilanden. Op deze eilanden vindt u nog parels in wilde oesters en eet ue vis die u zelf heeft gevangen. De meeste families van de Gambier archipel hebben een eigen eilandje. Een parelwit strand, een hutje op palen in de zee en wat palmbomen in hun tuin. Hier hebben de mensen geen privé-eiland omdat ze zo rijk zijn, maar omdat dit het einde van de wereld is.

De Gambier eilanden vormen een eilandengroep in het zuidoosten van Frans-Polynesië. In totaal bedraagt het landoppervlak van de Gambier eilanden tesamen 31 km². Er wonen zo'n 1000 mensen, waarvan 2/3e op het hoofd-eiland Mangareva. Andere eilanden van de groep zijn Akamaru, Aukena en Taravai.

De bergachtige eilanden worden omringd door koraalrif, dat hun beschermt tegen de eindeloze Grote Oceaan. Het dichtstbijzijnde continent is Zuid-Amerika, op meer dan 8.000 kilometer afstand. Iets anders dan de eindeloze zee is er niet.

Er komen vrijwel geen bezoekers in dit gedeelte van de wereld. Vanaf Tahiti is het vier uur vliegen. Verder weg van de bewoonde wereld kunt u bijna niet komen. U zou verwachten dat de bevolking bezoekers argwanend bekijkt. Maar niets is minder waar. De bevolking ontvangt u met open armen. Ze nemen u volledig op in hun leven en nemen u mee naar hun huis en hun favoriete visstek. Ze maken een barbecue voor u klaar en ze vertellen u over hun leven. Hier bent u geen toerist, maar een mede-bewoner voor een week op één van de meest afgelegen plekken ter wereld.

De eilanden zijn paradijselijk, een tropische omgeving zonder drukkende hitte. Vrijwel de hele dag waait er een fris briesje. In de winter kan het zelfs fris zijn. En wat te doen ? Op het rif dat de eilanden omringt, wordt u afgezet op een motu, een klein eilandje die boven het rif uitsteekt. Veel families hebben hier een buitenhuisje, waar ze in het weekend naar toe gaan. Eten meenemen hoeft niet: dat

wordt vers gevangen. Met een harpoen duikt u onder water tot er een flinke vis binnen bereik is. Enige doeltreffendheid en u heeft uw eigen avondeten gevangen.

De economie van de eilanden is gericht op landbouw en visserij. De meeste inwoners verdienen hun geld met de parelkwekerijen, die ze in het water uitzetten. Een klein stukje zeebodem en wat oesters. Met eindeloos geduld en complete toewijding helpen de eilanders de oesters om een parel te maken.

Tijdens uw verblijf op de Gambier eilanden maakt u het van dichtbij mee. De parelkwekerijen, de visvangst, de buitenhuisjes en het zorgeloze leven. Want de grootste parels van de Gambier archipel zijn haar inwoners, die u niet alleen onderdak bieden, maar u volledig opnemen in hun leven.

Ten tijde van de Nucleaire tests op Moruroa diende Mangareva ook als logistiek steunpunt. Het eiland ligt op 400 kilometer afstand van Mururoa. Op Mururoa hield de Franse regering jarenlang haar nucleaire proeven. Buitenlanders mochten het gebied niet in. Pas sinds 1995 zien de bewoners van de Gambier eilanden weer westerlingen die met goede bedoelingen naar hun leefgebied komen.

Air Tahiti verzorgt eenmaal per week vluchten naar de luchthaven Totegegie op Mangareva.

De eerste westerlingen die de Gambier eilanden betraden waren de missionarissen. De preken mistten hun effect niet. De eilandbewoners werden toegewijde christenen. Op de mooiste plekjes van de eilanden steekt er dan ook steevast een wit kerkje uit de groene bossen. De kerkjes zijn klein. Grote kerken zijn ook niet nodig voor de 1.300 mensen die in de archipel wonen.

Mangareva
Mangareva is het hoofdeiland van de Gambier eilanden. Het is een vrij kaal en heuvelachtig eiland, omringd door een fraaie lagune en koraalrif. Er wonen een kleine 700 mensen op het eiland, waarvan de meeste in en om het hoofdplaatsje Rikitea. In de eerste helft van de 19e eeuw vestigde zich een groep missionarissen op Mangareva. Zij bouwden een klooster, Rouru genaamd, in de buurt van Rikitea.

Bij het plaatsje ligt een vliegveld en een haven, vanwaaruit de zeer afgelegen eilanden Pitcairn en Henderson - halverwege Frans Polynesië en Paaseiland - bereikt kunnen worden. De bootverbinding tussen Mangareva en Pitcairn is de enige reguliere manier om als passagier deze laatste schuilplaats van de "muiters op de Bounty" te bereiken.

Waarschijnlijk woonden er in het jaar 1000 al Polynesiërs op Mangareva. Hun geschiedenis is vergelijkbaar met die van de bewoners van Paaseiland. Door te grootschalige ontbossing werd het eiland onvruchtbaar. Door de hongersnoden en daarbij behorende oorlogen werd de bevolking uitgedund.

Austral eilanden
In de Stille Oceaan bestaan nog onontdekte paradijsjes. Waar ruige mannen tientallen kilometers in kano's afleggen en vis vangen met speren. De Austral archipel is zo'n eilandengroep.

De Austral eilanden (Frans: Îles Australes of Archipel des Australes) vormen een eilandengroep in het zuidwesten van Frans-Polynesië. In totaal bedraagt het landoppervlak van de Austral eilanden tesamen 140 km². De groep bestaat uit zeven eilanden, verdeeld in twee administratieve regios, de Tubuai-eilanden (bestaande uit: Îles Maria, Rimatara, Rurutu, Tubuai en Raivavae) en de Bass-eilanden (bestaande uit: Rapa Iti en Marotiri).
Er wonen zo'n 7000 mensen op de Austral eilanden, waarvan ongeveer 2000 op het hoofdeiland Tubuai. Op de Bass-eilanden is bijna geen vegetatie te vinden en hier wonen dus zeer weinig mensen.

De Austral-archipel ligt afgelegen. Weinig toeristen maken de lange reis vanaf hoofdeiland Tahiti naar Rurutu, Raivavae of Tubuai. De bewoners vinden het wel best. De bezoekers worden warm onthaald, maar het leven in de Pacific is goed genoeg zonder de drukte van het toerisme.

De eerste bewoners vestigden zich waarschijnlijk rond het jaar 900 na Christus. Waarschijnlijk waren zij afkomstig van de Genootschaps eilanden (Tahiti).

Îles Maria
De Îles Maria (ook wel Maria, Hull Island of Nororotu genoemd) is een atol, bestaande uit vier kleine eilanden, die deel uitmaken van de Tubuai eilanden in de Austral Group. De eilandjes zijn onbewoond, maar in het verleden was er een strafkolonie aanwezig. Het dichtstbijzijnde eiland is Rimatara, dat op 205 kilometer van het atol ligt. Het eiland heeft slechts een landoppervlak van 4.3 km².

Rimatara
Rimatara is een eiland, dat deel uitmaakt van de Tubuai eilanden in de Austral Group. Rimatara heeft een oppervlakte van 9 km² en het hoogste punt van het eiland is Mont Uahu, die 83 meter hoog is. Er wonen ongeveer 800 mensen op het eiland. Er zijn drie dorpen op Rimatara: Amaru (de hoofdplaats), Anapoto en Mutuaura. Samuel Pinder Henry ontdekte Rimatara in 1821.

Rurutu
Rurutu is een eiland, dat deel uitmaakt van de Tubuai eilanden in de Austral Group. Rurutu ligt ongeveer 572 kilometer ten zuiden van Tahiti. Het eiland heeft een oppervlakte van 22 km² en het hoogste punt van het eiland is Mont Manureva, die 385 meter hoog is. Er zijn drie dorpen: Moerai (de hoofdplaats), Hauti en Avera. Bij elkaar wonen er zo'n 2200 mensen op Rurutu.

Tussen juni en oktober trekken bultrugwalvissen met hun jongen door het warme water van Frans-Polynesië. Bij het eiland Rurutu komen ze uitrusten. Maar Rurutu is dan ook een oase van rust, niet alleen op het eiland. Op de veranda's van kleine pensionnetjes in Moerai zitten de vrouwen op een rij. Met snelle handbewegingen vlechten ze de schors van de kokospalm, waar ze manden en hoeden van maken.

In het ondiepe water net buiten het barrièrerif komen de walvismoeders op kracht, terwijl de jongen nieuwsgierig hun nieuwe omgeving onderzoeken. U kunt het schouwspel met eigen ogen aanschouwen, terwijl u snorkelt. De kapitein van de kano weet de walvissen eigenlijk altijd te vinden, het zeeleven zit de eilandbewoners van Rurutu namelijk in het bloed. Honderden jaren geleden peddelden de mannen van de Austral-archipel hun kano's al naar de eilanden in de buurt, ze voeren zelfs helemaal naar Nieuw-Zeeland - bijna tweeduizend zeemijl verderop.

U bent dan ook in goede handen. Het hele jaar varen de kano's voor dag en dauw uit. Meestal zijn het mannen alleen, met hun speer of een harpoen varen ze naar het rif - net buiten de lagune. Daar duiken ze onderwater, om minuten later boven te komen met een verse vis aan de punt van hun wapen.

James Cook ontdekte het eiland in 1769, tijdens zijn 2e reis naar de Stille Zuidzee.

Tubuai
Tubuai is een eiland, dat deel uitmaakt van de Tubuai eilanden in de Austral Group. Het is een klein eiland, het omvat ongeveer 45 km². Het hoogste punt op het eiland is Mont Taita, die 422 meter hoog is. Er wonen ongeveer 2100

mensen op het eiland, waarvan de meeste in en om het hoofdplaatsje Mataura. Mataura is tevens het administratieve centrum van de hele eilandengroep.

Het heuvelachtige Tubuai wordt af en toe door toeristen bezocht. Er zijn enkele guesthouses in Mataura. De enige echte bezienswaardigheid is het gerestaureerde Fort George. Maar in de lagune en bij de koraalriffen kan goed worden gesnorkeld en gedoken.

Tubuai werd in Augustus 1777 ontdekt door de ontdekkingsreiziger James Cook. Hij durfde hier echter niet aan land te gaan. Niet alleen vanwege het rif dat het eiland omgaf maar ook door de agressief ogende bewoners.

In september 1789 probeerden de muiters van de Bounty zich te vestigen op Tubuai. Dit mislukte echter doordat de bevolking doorlopend in de aanval ging. Wel bouwden zij een klein fort met de naam Fort George. In 1843 werd Tubuai een Franse kolonie. In 1903 werd Tubuai, samen met de rest van de Austral-eilanden samengevoegd met Frans-Polynesië.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog bestond de angst dat de Franse eilanden in de Stille oceaan door de Japanners bezet zouden worden. De Japanners zijn echter nooit zover gekomen.

Raivavae
Raivavae (vml. Vavitu) is een eiland, dat deel uitmaakt van de Tubuai eilanden in de Austral Group. Het eiland heeft een oppervlakte van 16 km². Het hoogste punt op het eiland is de dode vulkaan Mont Hiro, deze is 437 meter hoog. Raivavae wordt omgeven door een lagune met koraalriffen en een aantal kleine omliggende eilanden.

Er wonen ongeveer 1000 mensen op het eiland. De hoofd-plaats is Rairua, waar de meeste inwoners wonen. De andere dorpen heten Mahanatoa, Anatonu en Vaiuru. Het eiland kent een strenge protestantse traditie. De geïso-leerde ligging, ten zuiden van Tahiti heeft bijgedragen aan de hechte, warme gemeenschap van de eiland-bewoners. Door de sterke familiebanden, ieder kind heeft honderden ooms en tantes, zorgt iedereen voor elkaar.

Met dezelfde warmte en openhartigheid wordt u ontvangen als je aankomt op de eilanden. Veel vissers zetten je graag af op één van de onbewoonde eilandjes, om u 's avonds weer op te komen halen.

Het eiland is de grootste koffieproducent van Frans-Polynesië. Daarnaast is de visvangst belangrijk. Er zijn verschillende archeologische opgravingen te bezich-tigen, maar het toerisme stelt tot nog toe weinig voor.

Ontdekkingsreizigers die door de Stille Oceaan trokken, noemden het piepkleine eilandje het mooiste eiland van de Grote Oceaan. De met varens bedekte heuvel Mt. Hiro kijkt uit over een smaragdgroene lagune. Het rif dat de lagune beschermt tegen de branding van de oceaan, is versierd met kleine eilandjes.

Wat natuurlijke schoonheid lijkt Raivavae op Bora Bora. Maar hier is nergens een resort te bekennen. Geen dure hotels en geen chique restaurants. Raivavae ligt een stuk afgelegener en pas sinds 2002 beschikt het eiland over een vliegveldje. Er zijn echter geen lijndienstvluchten vanuit Tahiti naar het eiland. Voor die tijd was Raivavae alleen per boot te bereiken.

Raivavae werd in 1775 ontdekt door de Spaanse ontdekkingsreiziger Tomás Gayangos. Hij noemde het eiland Santa Rosa. In 1880 werd het een Frans protectoraat. In 1903 werd Raivavea, samen met de rest van de Austral-eilanden samengevoegd met Frans-Polynesië.

Rapa Iti
Rapa Iti is een afgelegen eiland, dat deel uitmaakt van de Bass eilanden in de Austral Group. Het heuvelachtige en met jungle begroeide eiland heeft een oppervlakte van 40 km² en het hoogste punt op het eiland is Mont Perau, die 650 meter hoog is. Er zijn twee dorpen: Ahurei (de hoofdplaats met ca. 350 inwoners) en Area (ca. 130 inwoners). In 1791 bezocht George Vancouver als eerste Europeaan het eiland.

Marotiri
Marotiri (ook wel Bass Rocks genoemd) is een groep van vier eilanden, die deel uitmaken van de Bass eilanden in de Austral Group. Het grootste eiland is Southern Rock (22.400 m²). Het dichtstbijzijnde eiland is Rapa Iti, dat 75 kilometer ten noordwesten van de eilandengroep ligt. Alle eilanden zijn onbewoond. De vier grote rotseilandjes bereiken een hoogte van maximaal 105 meter boven de zeespiegel, de kleinere zijn zo laag dat ze voortdurend worden overspoeld door de branding. De eilandjes liggen 1,5 tot 3 kilometer uit elkaar. Bij elkaar hebben de eilandjes een landoppervlakte van 4.3 km². De eilanden van Marotiri worden niet permanent bewoond.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	IV.	Frans-Polynesië
Onderdeel:	**c.**	**Praktische info. voor de reiziger**

Accommodatie
De eilanden van Frans-Polynesië zijn voor veel mensen synoniem aan grenzeloze luxe in dure resorts. U kunt inderdaad moeiteloos verblijven in een overwaterbungalow bij één van de Genootschapseilanden voor 700 Euro of meer per kamer per nacht. Maar er zijn ook eenvoudigere accommodaties, zoals middenklasse hotelsm pensions en guesthouses. Maar die zijn uiteraard wel minder luxueus en exclusief dan de luxe resorts. Dat merkt u vaak ook aan de service en maaltijdkeuze. Maar de locatie van deze accommodaties is vaak net zo schitterend.

De meeste hotels en resorts liggen aan het strand en bestaan uit losse bungalows of appartementen. De huisjes liggen vaak verborgen in de jungle en zijn volgens Polynesische tradities gebouwd. Sommige kamers hebben uitzicht op zee, vrijwel allemaal zijn ze op loopafstand van de kobaltblauwe zee. Veel hotels bieden allerlei activiteiten aan, zoals snorkelen, duiken, vissen en varen.

Ambassades en Consulaten
Nederlandse consulaat in Frans-Polynesië: www.nieuwzeeland.nlambassade.org
Franse ambassade en consulaten in Nederland: www.ambafrance-nl.org

Ambulance
Per regio en eiland zijn er andere telefonische alarmnummers. Raadpleeg de hoteldirectory.

Autorijden
Het hoofdeiland Tahiti is geschikt om per huurauto te verkennen. De meeste bezienswaardigheden liggen langs de verharde kustweg, die geheel om het eiland heen loopt. Er is rechtsverkeer, de wegen zijn goed onderhouden. Het verkeer is buiten Papeete zeer rustig, maar in de stad kan het soms druk zijn. Ook op Moorea, Bora Bora , Huahine en Raiatea kan een auto worden gehuurd. Op deze eilanden is het verkeer meestal zeer rustig. De maximum snelheid is 80km/uur, in de bebouwde kom 50 km/uur. De beweg-wijzering is beperkt, navigatiesystemen werken hier niet - dus u zult aangewezen zijn op een wegenkaart. Op de meeste eilanden is er alleen in het hoofdplaatsje of bij de luchthaven / haven een tankstation.

We kunnen huurauto's voor u reserveren op de bovengenoemde eilanden (huurtarieven en voorwaarden zijn beschikbaar op aanvraag). Terplaatse moet u (als bestuurder) bij afhalen van de huurauto beschikken over een geldig Ne-derlands rijbewijs en een creditcard (we adviseren ook een internationaal rijbewijs mee te nemen). De minimum leeftijd als bestuurder is 23 jaar. Vraag de verhuurder om een routekaart en uitleg over de verkeersregels. Beste is om een 4WD terreinauto te huren, want u zult soms over onverhar-de wegen willen rijden, vooral zodra u van de hoofdweg af gaat. Zie ook paragaraaf B.11.II - afhalen van de huurauto.

Banken
In Papeete zijn diverse banken gevestigd. Op de buiteneilanden vindt u alleen in de hoofdplaatsjes banken. De openingstijden van de banken zijn: 08.00 tot 15.30 van maandag t/m vrijdag. Enkele banken zijn op zaterdag open van 07.45 tot 11.30. Op de internationale luchthaven Faa'a is een wisselkantoor aanwezig.

Belasting
Op goederen en diensten wordt in Frans-Polynesië een omzetbelasting van 8% geheven. Deze belasting wordt, ook bij uitvoer van artikelen, niet gerestitueerd. Sinds 1 januari 1999 geldt een 6% belasting op hotelaccommodatie.

Betaalmiddel
Het betaalmiddel in Frans Polynesië is de Cour de Franc Pacifique (CFP). Er bestaat een vaste aan- én verkoop wisselkoers van 119,33 CFP per 1 Euro. U kunt vanuit Nederland evt. Euro's meenemen. Terplaatse kunt u ook geld wisselen met USD, NZD en AUD.

Er bestaan biljetten van 10.000, 5.000, 1.000 en 500 francs. Er bestaan munten van 100, 50, 20, 10, 5 en 2 francs. Betalen per creditcard (Visa, Mastercard en American Express) is zeer gebruikelijk. Buitenlands geld en travellercheques van Thomas Cook en American Express kunnen in de hotels en banken worden omgewisseld in francs, waarbij u rekening moet houden met wisselkosten.

Binnenlandse vluchten
U vliegt tussen de eilanden met Air Tahiti. Deze maatschappij heeft een zeer uitgebreid routenet en vluchtschema. Hierdoor kunt u vrijwel elke dag tussen de Society-eilanden vliegen en enkele malen per week tussen Tahiti en elk van de overige eilanden.

Op de binnenlandse vluchten tussen de eilanden gelden strenge gewichtsregels, max.. 20 kg. Onze agent ter plaatse is altijd bereid eventuele overbagage tijdelijk te beheren. Wilt u van deze service gebruik maken, meldt dit dan direct bij aankomst aan de agent of zo spoedig mogelijk daarna. U mag over het algemeen 1 stuk handbagage van niet al te grote afmeting in de cabine meenemen.

Bootverbindingen
Als alternatief voor vliegen tussen de eilanden kunt u ook de boot nemen. Tussen Tahiti en Moorea vaart een autoveer volgens een dagelijks vast schema. De andere eilanden van de Society Groep kunnen met de high-speed shuttle boot "Ono Ono" worden bereikt. Deze moderne shuttle beschikt over 450 vliegtuigstoelen in een airconditioned cabine. De overtocht van Papeete naar Huahine duurt 3 uur. Tussen Huahine en Raiatea en tussen Raitea en Bora Bora duurt de overtocht slechts een uur. De route Papeete - Huahine - Raiatea - Bora Bora wordt 3 keer per week uitgevoerd (heen: ma, wo, vr/ terug: zo, di, do). Op zaterdag wordt tussen Bora Bora en Maupiti heen en weer gevaren.

Camping
Kamperen is niet toegestaan.

Duty Free
Planten, fruit, honden, katten, gevaarlijke goederen en drugs mogen niet geïmporteerd worden.

Het is toegestaan om 200 sigaretten òf 50 sigaren òf 250 gram tabak; 2 liter sterke drank of twee liter wijn (boven 18 jaar); 50g parfum en 250ml eau de toilette; goederen tot een waarde van CFP Fr5000 (CFP Fr2500 voor personen tot 15 jaar) mee te nemen.

Elektriciteit
De elektriciteit op Tahiti is 110 of 220 volt bij 60 Hz. De stekkers en stopcontacten zijn zoals in Nederland. Een ronde stekker dient over een uitsparing te beschikken voor de in de stopcontact aanwezige aardingspen (zoals in Frankrijk gebruikelijk).

Entertainment/Nachtleven
Papeete is een levendige stad. Sommige nachtclubs sluiten door de week om middernacht, in het weekend blijven ze open tot 2 of 3 uur 's ochtends. Een leuke locatie om wat te drinken en mensen te bekijken is *Le Retro*, een Parijs-achtig café in het Vaima centrum. *Le Tamure Hut*, in het Royal Papeete hotel, is één van de meest populaire (dans-) locaties met oude en nieuwe Tahitiaanse muziek gespeeld door een live band. *La Cave* (in het Royal Papeete hotel) is een andere nachtclub met een Tahitiaanse sfeer.

Eten/Drinken
Tahiti beschikt over uitstekende Franse, Italiaanse en Chinese restaurants. Kies gerust eens voor een '*plat du jour*' of een '*prix-fixe*' menu. Deze zijn in vele restaurants verkrijgbaar, zijn goed en u bent aanzienlijk goedkoper uit (ongeveer 15 à 20 Euro). '*Poisson cru*' is een typisch Tahitiaanse salade met verse tonijn gemarineerd in citroen, komkommer, uien en tomaten geserveerd met een cocosnoot-dressing.

Tahitiaanse keuken

De Tahitiaanse keuken (ook wel de Frans-Polynesische keuken genoemd) laat zich in drie categorieën indelen:

- De oorspronkelijke keuken zoals deze bestond voor het eerste contact met de Europeanen: Deze gerechten bestaan vaak uit rauwe vis of uit vlees gebakken in een zandoven. Er wordt weinig groente gegeten maar des te meer fruit. Belangrijke ingrediënten zijn verder de cassave en de zoete aardappel. Verder wordt er varkensvlees en zeeschildpad gegeten. Die laatste is trouwens wel een bedreigde soort.
- De Europese en Amerikaanse keuken: Europese en Amerikaanse gerechten bereid met Polynesische ingrediënten. Er wordt opvallend veel gebruikgemaakt van spamvlees.
- De Chinese keuken: Tahiti heeft een grote Chinese minderheid. Deze hebben hun eigen richting gegeven aan de plaatselijke keuken.

Tahitiaanse gerechten worden gewoonlijk met de handen gegeten. Er wordt weinig gebruikgemaakt van kruiden.

Hoofdgerechten

- Fafa is een stoofpot van taro en kokosmelk en vlees.
- Uru is een zetmeel waar frieten van gemaakt worden.

Bijgerechten

In de Polynesische keuken is het gebruik van voor en nagerechten niet gebruikelijk. Alles wordt tegelijkertijd geserveerd.

- Ipo is gekookt kokosbrood.
- Po'e is gebakken fruit, gemengd met zetmeel en overgoten met kokosmelk.

Snacks en bijgerechten

- Faraoa, rauw kokosbrood.
- Pai zijn kliekjes gemengd met fruit en custard.
- Firifiri een Polynesische donut.

In Frans-Polynesië hebben de meeste grotere hotels en resorts een keuze aan restaurants. Daarnaast vindt u in Papeete ook fastfood restaurants, lokale "takeaways" en kleine restaurantjes van immigranten (zoals bistro's, pizaria's en Aziatische restaurants). De ingrediënten die gebruikt worden zijn vaak van betere kwaliteit dan we in Europa gewend zijn.

De kleding is doorgaans informeel "Casual", alhoewel in de chique restaurants in resorts soms avondkleding wordt gewaardeerd. Buiten Papeete en op de buiteneilanden bent u meestal aangewezen op het restaurant van uw accommodatie.

Omdat de eilanden van Frans-Polynesië omringd zijn door de oceaan, treft u op het menu veel tonijn en andere grote zeevis aan, alsmede schaaldieren en tropisch fruit. Bij traditionele gerechten wordt zoete aardappel en casave (zowel de wortel als de bladeren) gebruikt.

Feestdagen
In Frans-Polynesië gelden de volgende officiële feestdagen (anders dan de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede-Vrijdag, 1e en 2e Paasdag, 1e en 2e pinksterdag en 1e en 2e Kerstdag):

- 5 maart Gospel Day
- 1 mei Labour Day
- in mei Ascencion Day (Hemelvaartsdag)
- 29 juni Internal Autonomy Day
- 14 juli Bastille Day
- 15 augustus Assumption Day (Maria Hemelvaart)
- 1 november Alle Heiligen
- 11 november Armistice Day (Wapenstilstandsdag)

Festivals en evenementen
Het meest belangrijke jaarlijkse festival is het Heiva i Tahiti. Dit 2 weken durend festival wordt gehouden van 30juni tot 14 juli. Er is een uitgebreid programma met parades, dansvoorstellingen, carnavals-feesten, races & sporttoernooien. Op "Quatorze Juillet" (14 juli) is het hoogtepunt in de parades en feesten. Hotels zijn erg druk geboekt rond deze tijd.

Dat Polynesië trots is op die rijke en veelzijdige cultuur, blijkt uit de talrijke evenementen die worden georganiseerd, met als jaarlijks terugkerend hoogtepunt het grote Heiva-festival in juli, waar groepen met tot wel 150 leden elkaar trachten te overtreffen in muzikale creaties, choreografieën en kledij. De traditionele poëzie wortelt in de eeuwenoude kunst van de "orero", gedichten die werden voorgedragen, begeleid met het pure geluid van de neusfluit of "vivo".

In grote prauwen ...
De algemeen aanvaarde theorie stelt dat de bevolking van de Stille Oceaan door de Polynesiërs ongeveer drie- tot vierduizend jaar geleden het gevolg is van grote volksverhuizingen vanuit Zuidoost-Azië. Op basis van hun kennis van de wind, de stromingen en de sterren voeren deze eerste onverschrokken zeevaarders in hun dubbele prauwen (met zeil) van gevlochten twijgen en hout naar het Oosten en koloniseerden er de centrale archipels (Cook-eilanden, Tahiti en de andere eilanden...) tussen 500 v.C. en 500 n.C.

Het is uit deze expedities die rond 1000 n.C. ten einde kwamen, dat de "Polynesische driehoek" is ontstaan, gevormd door Hawaii (in het noorden), het Paaseiland (in het oosten), Frans Polynesië (in het westen) en Nieuw-Zeeland (in het zuidwesten). De verschillende talen die op deze eilanden worden gesproken en die allemaal afstammen van de Ma'ohi-taal, getuigen van de gemeenschappelijke afkomst van hun bewoners.

Fooi
Het geven van fooien is zeer ongebruikelijk in geheel Frans-Polynesië en wordt zelfs niet altijd op prijs gesteld.

Fotograferen
De eilanden zijn zeer fotogeniek. Indien u dia's maakt kunt u deze het beste vanuit Nederland meenemen. Foto- en video-apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn goed verkrijgbaar in Papeete, maar wel duurder dan in Nederland. Op de buiteneilanden vindt u nauwelijks fotowinkels. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft.

In Frans-Polynesië heeft u veel gelegenheid om onderwaterfoto's te maken. Houdt u er rekening mee dat onderwaterfotografie speciale eisen stelt aan uw apparatuur. Koop liever een voordelige wegwerpcamera dan experimenteren met uw dure camera.

In Papeete zijn er een aantal winkels waar u uw fotorolletje kunt laten ontwikkelen. Eén van de beste is *Tahiti Photo* in Vaima Centre.

Gezondheid
Het klimaat in Frans-Polynesië is aangenaam en gezond, u hoeft daarom doorgaans geen bijzondere medische voorzorgsmaatregelen te nemen. Het beste kunt u echter naar de GGD of uw huisarts gaan voor een specifiek advies. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

In Frans-Polynesië komen vrijwel geen gevaarlijke of giftige dieren voor. Het meest gevaarlijke dier is waarschijnlijk de haai. Binnen de riffen in de lagunes ziet u hooguit kleine ongevaarlijke rifhaaien. De grotere haaiensoorten - zoals de hamerhead, tijgerhaai en de witte haai - houden van diep en stromend water en deze ziet u daarom eigenlijk alleen buiten de lagunes.

Denkt u eraan dat het koraal scherp is. Om wondjes en eventuele infecties te voorkomen, raden wij u aan plastic sandalen te dragen wanneer u over het koraal wilt lopen of in ondiep water boven het koraal gaat zwemmen. Indien u zich gesneden heeft aan het koraal is de kans op infectie zeer groot, wacht daarom niet te lang met antibiotica te gebruiken.

Golf
De bekendste golfbaan in Frans-Polynesië is de 18-holes baan van Atimaono (buitenwijk van Papeete). In juni wordt hier hier het Pro/Am Golf open georganiseerd. Golf is niet zo'n populaire bezigheid als in Fiji of Hawaii.

Hulpdiensten
Mocht u in het geval van nood de hulp nodig hebben van politie, brandweer en/of ambulance dan kunt u gebruik maken van onderstaande alarmnummers.

- Politie: 17
- Brandweer: 18
- Ambulance: 15

Immigratie / Douane
Bij binnenkomst van Frans-Polynesië wordt voor EU burgers voor een toeristisch verblijf van max. 3 maanden een geldig paspoort verlangd, dat nog ten minste 3 maanden geldig is bij aankomst, een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. verplichte vaccinaties voor toeristen. Bij aankomst moet een "Arrival Card"' met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst in Frans-Polynesië wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en

de landbouw kent Frans-Polynesië strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
De internationale luchthaven van Frans-Polynesië ligt aan de noordwestzijde van het hoofdeiland Tahiti. De luchthaven ligt 15km westelijk van het centrum van de hoofdstad Pape-ete. Op deze luchthaven worden zowel internationale vluch-ten als interisland vluchten uitgevoerd. De volgende lucht-vaartmaatschappijen voeren internationale vluchten uit.

- Air Caledonie (naar Noumea [Nieuw-Caledonië])
- Air New Zealand (naar Auckland [Nw.Zealand])
- Air Tahiti Nui (naar Auckland, Brisbane, Los Angeles, Sydney en Tokyo)
- LAN Airlines (naar het Paaseiland en Santiago [Chili])
- Qantas (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])
- Virgin Australia (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])

Alle overige luchthavens en airstrips dienen alleen het binnenlands vliegverkeer.

Vanaf Amsterdam moet u rekening houden met een totale reistijd van minstens 22 uur, via Los Angeles.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit Frans-Polynesië is 120 minuten voor vertrek. De luchthaven-belasting ("Airport Departure Tax") bedraagt momenteel 1150 XFP per persoon. Deze heffing is reeds inbegrepen in de reissom van vooraf gekochte tickets. U hoeft dus ter plaatse geen "Airport Departure Tax" meer af te rekenen. Deze regels kunnen wijzigen, zie bijlage 24 (airporttax).

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze op bepaalde plaatsen kunnen gebruiken d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. in hotellobby's). Als u ook bij het zwembad of aan het strand wilt kunnen internetten, dat dient u een SIM kaart (of dongel) te kopen voor het UMTS netwerk. Deze zijn te koop bij de winkels van de grote telecom aanbieders (zoals Vodaphone). Alleen op de Genootschapseilanden bij de steden en dorpjes is de mobiele ontvangst goed. Bij veel hotels en in Papeete vindt u ook een aantal internetcafé's.

Kleding
Voor een bezoek aan Frans-Polynesië kunt u het best lichte zomerkleding meenemen. Bij een bezoek aan een lokaal dorp stellen de inwoners het op prijs als u zich niet in badkleding laat zien, maar met overhemd of t-shirt. Denk aan een dunne regenjas (voor wandelingen) en plastic sandalen (ter bescherming tegen koraal). Neem een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. De winkels in Papeete kunnen overigens voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft.

Klimaat
Frans Polynesië heeft gedurende het gehele jaar een aangenaam zonnig klimaat. De maanden juni t/m oktober zijn het droogst en koelst, met een gemiddelde temperatuur van 25°C. De maanden november t/m mei zijn iets warmer, met een gemiddelde temperatuur van 26,5°C. Met name aan de oostzijde van de bergachtige eilanden valt in deze periode veel regen. De regen valt vrijwel altijd in korte maar hevige stortbuien.

De luchtvochtigheid is dan op de eilanden iets hoger, maar een continue passaatwind maakt het toch aangenaam.

Gem. in °C	Jan	Feb	Mrt	Apr	Mei	Jun	Jul	Aug	Sep	Oct	Nov	Dec
Lucht temp.	27	27	27	27	26	25	25	24	25	25	26	26
Water temp.	27	27	27	28	28	27	26	26	26	26	27	27

Lokale agent
Onze lokale agent in Frans-Polynesië is *Tahiti Tours*. Hun kantoor is gevestigd in het centrum van Papeete en zij hebben desks in de aankomsthal van de luchthaven van Papeete alsmede in diverse hotels. Het telefoonnummer en andere contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Medische hulp
Pape'ete beschikt over een modern ziekenhuis, dat 24 uur per dag noodhulp kan bieden. Buiten Papeete en op de buiteneilanden vindt u alleen doktersposten voor EHBO.

Politie
Het alarmnummer van de politie op Tahiti is 17. Verwacht echter niet dat de persoon aan de andere kant van de lijn antwoordt in het Engels.

Religie
Christelijk; overwegend Rooms Katholiek en Protestants. De oude Polynesische geloofsinvloeden leven voornamelijk nog voort in zang en dans.

Stranden
Op Tahiti zijn er weinig stranden te vinden, de stranden die er zijn hebben meestal zwarte zand. Het enige witte zandstrand is te vinden in het zuidoosten (Varao) en is via een verharde weg te bereiken. Bij zowel het Hotel Sofitel als de Tahiti Beachcomber hotel is een wit kunstmatig strand aangelegd. Ook niet-gasten kunnen gebruik maken van dit strand.

Souvenirs
Zwarte parels, de katoenen pareo's, sieraden van schelpen en strohoeden zijn de belangrijkste souvenirs die u op Tahiti vindt.

Taal
De lokale taal is het Frans en het Maohi (Tahitiaans), ofschoon ook opvallend veel Engels wordt gesproken. Met name in de hotels en winkels zullen bezoekers over het algemeen weinig taal-problemen ondervinden. Ook al is het Frans de officiële taal, de Engelse taal wordt steeds populairder als omgangstaal met name onder jongeren. Het Tahitiaans is nauw verwant aan het Rarotongan, het Maori en het Hawaïaans.

Taxi's
In Papeete rijden er veel taxi's, echter deze zijn in de ochtend- en avondspits moeilijk te vinden. De grootste taxi standplaatsen vindt u op boulevard Pomare vlakbij de markt (42.02.92) en bij het Vaima Centre (42.98.35). Taxi's zijn duur. De meeste taxichauffeurs verstaan Engels. Let er op dat u vooraf een prijs afspreekt met de chauffeur. De meeste taxi's hebben ook een meter. De tarieven zijn tussen 8 uur 's avonds en 6 uur 's ochtends minstens 30% hoger dan overdag. Er zijn op de buiteneilanden slechts een beperkt aantal taxi's beschikbaar. U dient hier vooraf een prijs af te spreken, meters ontbreken of zijn meestal buiten werking.

Telecommunicatie
Telefoon-, telegram-, telex-, fax en internetservices zijn aanwezig. In Papeete zijn deze faciliteiten te vinden op de 2e etage van het postkantoor op boulevard Pomare. Het postkantoor is open van maandag t/m vrijdag van 7 uur 's ochtends tot 3 uur 's middags.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt U dag en nacht automatisch telefoneren tussen Nederland en Frans-Polynesië. Op de postkantoren zijn meestal telefoonboxen, fax en internetverbinding beschikbaar. Voor de openbare telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig. Deze kunt u terplaatse in telefoonwinkels kopen. Het internationaal toegangsnummer van Frans-Polynesië is 689. De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken op Tahiti, Moorea (aan de noordzijde bij de hotels), en op Bora Bora prima, maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van Vodaphone. Wilt u vanuit Frans-Polynesië naar Nederland bellen gebruik dan 0031 of +31.

Transfer
Bij aankomst verzorgt onze agent *Tahiti Tours* de transfers. De transfer wordt uitgevoerd in een moderne minibus. Bij aankomst op de luchthaven wordt automatisch met de transfer een begroeting uitgevoerd. Een medewerker van onze agent staat met een naambordje of een groot bord op u te wachten. Bij aankomst wordt onze voucher omgewisseld voor lokale vouchers en tickets.

Transport
"Le Truck" is Tahiti's openbaar vervoer. Het zijn een soort gekleurde legertrucks met houten bankjes zijdelings en lijken op de Filippijnse bus. Ze rijden wanneer het uitkomt. De bestemming is te zien boven op de truck. Het begin- en eindpunt van 'Le Truck' is bij de open markt in het centrum van Papeete. Officiële bushaltes (*arrêt le truck)* zijn aanwezig, echter in- en uitstappen buiten de aangegeven haltes is mogelijk. U betaalt de chauffeur voordat u uitstapt op uw bestemming. De trucks rijden gedurende het licht is; 's nachts is er alleen vervoer naar de hotels aan de westkust tot aan Maeva Beach. Het tarief van Papeete naar Maeva Beach is 1,5 euro. Voor 5 euro reist u met "le Truck" van het begin- tot het eindpunt.

Ook op de andere Society eilanden rijdt 'le Truck', echter minder frequent dan op Tahiti. Op de overige buiteneilanden is het openbaar vervoer vaak minder goed geregeld.

Tijdsverschil
Het tijdverschil tussen Tahiti en Nederland bedraagt 11 uur (in NL winter) of 12 uur (in NL zomer). Frans-Polynesië ligt op het westelijk halfrond, 's avonds (bijv. in de zomer 20.00 uur) in Nederland is dus dezelfde dag 's ochtends in Frans-Polynesië (8.00 uur). Frans-Polynesië kent eigenlijk 3 verschillende tijdzones.

- Gambiereilanden: 10 uur vroeger.
- Marquesaseilanden: 10,5 uur vroeger.
- Genootschapseilanden (Tahiti, Bora Bora, Moorea, Tuamotu Archipel, Tubuai-eilanden): 11 uur vroeger.

Daarnaast kent Frans-Polynesië geen verschil tussen zomer en wintertijd. Als in Nederland de zomertijd begint wordt het tijdsverschil 1 uur langer.

Uitgaven
Het prijsniveau ligt 30 tot 50% hoger dan Nederland. Alles wat typisch frans is, zoals - stokbrood, wijn en franse kaas - heeft een redelijke prijs. Alle overige importgoederen zijn daarentegen duur.

Water
Kraanwater is in Frans Polynesië bijna overal veilig te drinken. Voor de veiligheid adviseren we u echter uw drinkwater gedurende 5 minuten te koken of flessen bronwater te kopen. Na het gekookte water afgekoeld te hebben, kunt u het veilig gebruiken als drinkwater en voor zaken als tanden poetsen, lenzen schoonmaken en het wassen van groente en/of fruit.

Onderstaand geven we u een indicatie van de lokale kosten:

Lokaal telefoontje	0,50 euro
Rit met "le truck"	1,50 euro
Lunch bij Restaurant 'Te Honu Iti' (middenklasse)	14,50 euro
Lunch bij 'Snack Fare Hotu' (budget)	8,00 euro
Diner zonder wijn bij 'Auberge du Pacific' (duur)	75,00 euro
Diner zonder wijn bij Lou Pescadou (middenklasse)	35,00 euro
Diner zonder wijn bij 'Les Roulettes' (goedkoop)	14,00 euro
Biertje bij een hotel	5,00 euro
Cola in een snack bar	2,00 euro
Fotorolletje 100 ASA Kodacolor, 36 opnamen	10,00 euro

Winkels
Kleurrijke Polynesische kleding, schelpsieraden, beroemde zwarte parels en Franse parfums zijn enkele kenmerken van wat er te vinden is. '*Le Marché*', in Pape'ete, is dé open markt om te winkelen en is de gehele week open van 05.00-18.00. De markt van Papeete is duur; dit komt omdat er geen directe belastingen betaald worden, zodat alles is inbegrepen. *Vaima Centre*, met haar chique winkels, is voor de Franse en Europese inwoners van Pape'ete hét Mekka om te winkelen. Afdingen is niet gebruikelijk op Tahiti en kan als een belediging opgevat worden. Een aantal winkels blijven tussen de middag open.

Woordenlijst
Om de lokale bevolking een vriendelijke indruk en groet te geven, hebben we hieronder een aantal woorden voor u opgenomen:

Nederlands	**Polynesisch (fonetisch)**
hallo	Ia orana (ie-ah-oh-*rah*-na)
welkom	maeva (mah-ee*y*-vah)
tot ziens	parahi (pah-*rah*-hie)
goed (oké)	maitai (*maj*-taj)
erg goed	maitai roa (*maj*-taj-*row*-ah)
dank-u-wel	maruru (mah-*roe*-roe)
vrouw	vahine (vah-*hie*-neey)
man	tane (*tah*-neey)
sarong	pareu (pah-*ray*-oe)

Zonnebrand
Frans-Polynesië ligt in de tropen, de lucht is niet vervuild en zuiver. Hierdoor komt sterke zonnestraling ongehinderd op aarde. Hoofdbedekking alsmede een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor is hierom zeker aan te raden. Weest u erop bedacht dat uw huid heel gevoelig is, wanneer u vanuit de Nederlandse winter aankomt. Zonne-baden tijdens het heetst van de dag wordt afgeraden.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	**V.**	**Nieuw-Caledonië**

Nieuw Caledonië is uniek. De hoofdstad Nouméa wordt het Parijs van de Pacific genoemd - met z'n uitstekende bistro's, gezellige terrasjes en mooie boutiques. Op elke hoek verkopen ze baguettes, croissants en Café au Lait. Franse invloeden domineren het land. Tot het einde van de achttiende eeuw heette het land Kanaky (land van de kanaks), de oorspronkelijke Melanesische bewoners.

Nieuw-Caledonië ligt in het westelijk deel van de Stille Oceaan, tussen de oostkust van Australië, Fiji en Vanuatu. De archipel bestaat uit het hoofdeiland Grande Terre met daaromheen een aantal paradijselijke eilandjes. Grande Terre is ongeveer 400 km lang en bestaat uit een ruig granieten berglandschap met vooral aan de oostkust baaien, witte stranden en exotische rotsformaties.

Maar ook op de meer afgelegen eilandjes vindt u bezienswaardigheden, zoals Ile des Pines met z'n naaldbomen en hagelwitte stranden. Ouvéa is een prachtig koraalatol met turquoise lagune, koraalriffen, witte stranden en palmbomen. Geschikt voor de avonturier is het grotere en bergachtige Lifou - totaal ongerept, echt een eiland om de tijd te vergeten.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	V.	Nieuw-Caledonië
Onderdeel:	**a.**	**Algemene informatie**

Kerngegevens:

Landoppervlak	19.103 km²
Aantal eilanden	25
Aantal bewoonde eilanden	6
Inwoners	167.600
Inwoners per km²	9
Hoofdeiland	Grand Terre
Hoofdstad	Nouméa
Inwoners op het hoofdeiland	86%

Nieuw-Caledonië heeft alles te bieden wat bij een tropische bestemming hoort. De kustlijn bestaat uit brede witte zandstranden en helderblauw water (ideaal voor watersporten zoals duiken en zeilen). Vooral duiken en snorkelen is populair vanwege de enagrootste koraalrif ter wereld.

In het binnenland zijn nog vele ongerepte stukken natuur te vinden die veelal zijn ondergebracht in natuurreservaten. Daarnaast zijn er oerbossen, watervallen en de grootste lagune ter wereld. U kunt hier prachtige wandeltochten maken.

Geschiedenis

Voor de komst van James Cook in 1774 - die toen nog steeds op zoek was naar het Terra Australis - was het eiland uitsluitend bevolkt door de Melanesiërs die verspreid leefden in clans. De meeste clans leefden geïsoleerd van elkaar, wat tot een veelheid van talen (28) heeft geleid. In 1774 ontdekte James Cook als eerste Europeaan dit gebied.

In 1853 werd het Frans bezit. Napoleon III annexeerde Nieuw-Caledonië in een poging om meer invloed te kunnen uitoefenen in de regio. Wat Australië reeds was voor de Engelsen, werd Nieuw-Caledonië voor de Fransen: een strafkolonie. Tussen 1864 en 1897 werden bijna 21.000 veroordeelden verscheept naar de andere kant van de wereld. In de daaropvolgende periode werd het eiland getekend door revoltes van de Kanaken (Les Canaques). De oorspronkelijke bewoners namen het niet langer dat hun land werd gestolen en hun heilige plaatsen werden onteerd door de indringers. De kolonisatie kende een hoogtepunt in de 19e en 20e eeuw toen de Kanaken buiten de wet werden gesteld en gedwongen werden om in reservaten te wonen, die ze enkel konden verlaten met toestemming van de overheid.

Na de Tweede Wereldoorlog werd Nieuw-Caledonië een Frans Overzees Gebied. De oorspronkelijke bevolking kreeg meer rechten en werd zich daar ook politiek van bewust, wat leidde tot het ontstaan van een onafhankelijkheidsbeweging op het einde van de jaren 60. Het keerpunt voor deze beweging was in 1984, het jaar van "Les Evénements', een verwijzing naar een periode van chaos en onlusten. In de Nouméa-akkoorden van 1998 werden de krijtlijnen vastgelegd voor een geleidelijke overdracht van de macht aan de Kanaken. Een referendum over volledige onafhankelijkheid is voorzien binnen 15 jaar na 1998.

In de jaren '80 kwam de onafhankelijkheidsbeweging 'Kanak' op. Met de overeenkomsten van 1988 is het op politiek gebied stabieler geworden en is de economie opnieuw in even-wicht gebracht. In 1998 is Nieuw-Caledonië een procedure gestart om de institutionele status te wijzigen. Met ingang van 2014 en ten laatste in 2019 kunnen inwoners die ten minste twintig jaar op een van de eilanden wonen, hun stem uitbrengen over volledige onafhankelijkheid van de archipel.

Bestuurlijke indeling

Nieuw-Caledonië is ingedeeld in 3 provincies: Province Nord (het noordelijk deel van het hoofdeiland), Province Sud (het zuidelijk deel van het hoofdeiland) en Province des Îles. Deze drie provincies zijn verder onderverdeeld in 33 gemeenten.

De provincies van Nieuw-Caledonië zijn:

- Province Nord (het noordelijk deel van het hoofdeiland; hoofdstad: Koné)
- Province Sud
- Province des Îles (hoofdstad: Wé (gemeente Lifou)).

Elk van deze provincies heeft een eigen vlag en embleem en alle bevoegdheden die niet liggen bij het Territoriale Congres in Nouméa of bij de Franse Republiek. De grenzen en bevoegdheden van de provincies zijn in 1988 vastgelegd in de Matignonakkoorden.

<u>Province Sud</u>

Province Sud omvat de zuidelijke helft van het hoofdeiland Nieuw-Caledonië, het heeft een oppervlakte van 7012 km². Het is verreweg het meest bevolkte en ontwikkelde deel van Nieuw-Caledonië. In de bergen bevinden zich enkele enorme nikkelmijnen, die de belangrijkste inkomstenbron voor Nieuw-Caledonië vormen. Er wonen ruim 175.000 inwoners. De provinciale assemblee en het provinciale bestuur zetelen in de Nieuw-Caledonische hoofdstad Nouméa, terwijl de Franse provinciale autoriteiten vanuit La Foa opereren.

<u>Province Nord</u>

Province Nord omvat de noordelijke helft van het hoofdeiland Nieuw-Caledonië, het heeft een oppervlakte van 9583 km². Dit deel van het eiland is het rustigst, maar landschappelijk het aantrekkelijkst, voor toeristen die het hoofdeiland verkennen. Er wonen ongeveer 45.000 inwoners in de deze provincie. Het bestuurscentrum is de plaats Koné.

<u>Province des îles Loyauté</u>

Province des îles Loyauté omvat de Loyaliteits eilanden, waarvan Maré, Lifou en Ouvéa de belangrijkste zijn, en een aantal kleinere eilanden. De provincie omvat een landoppervlakte van 1981 km², het heeft slechts ca. 22.000 inwoners. Het bestuurscentrum is de plaats Wé in de gemeente Lifou.

Bevolking
Het aantal inwoners bedraagt ca. 230.000. De bevolking bestaat voornamelijk uit Melanesiërs en Europeanen. De meeste inwoners van Nieuw-Caledonië zijn rooms-katholiek (60%) of protestants (30%). De Kanak, de oorspronkelijke bewoners van de eilandengroep in de Stille Oceaan leven volgens oude tradities. Zij geloven in de mystieke kracht van hun voorvaderen en de natuur.

Lokale Tradities
De Kanak leven in kleine gemeenschappen waarbij samenwerking erg belangrijk is. Elkaar helpen en alles delen is de basis van hun samenleving. Ouderen en het hoofd van de stam staan in hoog aanzien. Belangrijke beslissingen worden met de hele gemeenschap genomen.

Gewoonten en gebruiken
Het is in Nieuw-Caledonië gebruikelijk om vreemden te groeten. De inwoners van Nieuw-Caledonië zijn onafhankelijk en trots. Daar heeft hun vriendelijkheid echter niet onder te lijden. De warme gastvrijheid en nieuwsgierige instelling van de inwoners van Nieuw-Caledonië is legendarisch. Iedereen groet elkaar en op de wegen is het gebruikelijk om naar medeweggebruikers te zwaaien.

Geografie
Geografisch ligt Nieuw-Caledonië in de oostelijke Zuidzee, in Melanesië, op 22 graden zuiderbreedte en 170 graden westerlengte, boven de Steenbokskeerkring. Het ligt ca. 2 à 3 uur vliegen ten oosten van Australië en noordwestelijk van Nieuw-Zeeland. De archipel bestaat uit Grande Terre, Iles Bélep, Ile des Pins en Iles Loyauté (?Maré, Lifou en Ouvéa). Grande Terre is een groot en bergachtig eiland, het heeft een oppervlakte van 18.575 km² en het hoogste punt is Mont Panié (1628 m).

Klimaat
Nieuw-Caledonië heeft een tropisch klimaat, daardoor is het heel het jaar door warm met een hoge vochtigheidsgraad. Gedurende de heetste maanden valt ook de meeste regen. De passaatwinden zorgen ervoor dat het tropische klimaat gematigd wordt. Het verschil tussen de seizoenen is dan ook minder groot dan in andere landen met een tropisch klimaat. Ruwweg is het tussen april en september wat koeler. Tussen september en maart is het warm en vochtig in Nieuw-Caledonië.

Er zijn twee seizoenen: een koud en een heet seizoen. De koele periode valt tussen juni en augustus. Echt koud is het dan nog steeds niet: gemiddeld is het 24 graden. ´s Nachts koelt het af tot gemiddeld 15 graden. Tussen augustus en november loopt de temperatuur langzaam op en begint het vaker te regenen.

In het hete seizoen loopt de temperatuur regelmatig op tot 30 graden. Dan valt ook de meeste regen. Het hete seizoen begint rond november en duurt tot april. Vanaf april wordt het koeler en droger.

Gem. temperatuur jul/aug/sep 20 °C
Gem. temperatuur jan/feb/mrt 24 °C

Tussen januari en maart is het orkaanseizoen. Dan trekken tropische stormen langs de eilanden van Nieuw-Caledonië. Deze stormen zijn behoorlijk heftig. Meestal worden ze lang van te voren aangekondigd. Volg dan de aanwijzingen van lokale bewoners op als er een orkaan in aantocht is.

Beste reistijd
Tussen September en December is het niet te heet en vochtig in Nieuw-Caledonië. Er is dan ook minder kans op regen. Dit is dus de beste periode om de eilanden te bezoeken. Tussen juni en augustus kan het behoorlijk koel zijn. Als je op het strand wilt liggen is het dan te koud. Voor wandelaars is het koele seizoen echter perfect.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	V.	Nieuw-Caledonië
Onderdeel:	**b.**	**Beschrijving per eiland**

Grande Terre
Het hoofdeiland Grande Terre is één van de grootste eilanden in de Stille Zuidzee, het is 450 km lang en 50 km breed. Van noord naar zuid strekt de hoge bergketen de "Chaîne Centrale" zich hier uit. Op de 1628 m hoge "Mont Panié" (Hienghène) bevindt zich een natuurreservaat dat uitzonderlijk rijk is aan inheemse plantensoorten. In het zuidwesten ligt de tweede top van Caledonië, de "Mont Humbolt" (Païta), van 1618 meter hoog. Het bergachtig binnenland is dichtbegroeid met jungle. U ziet hier wildwater rivieren, mistige bergtoppen en veel mooi gekleurde vogels.

Voor liefhebbers van natuur en avontuur is een wandeltocht de beste manier om de vaak verborgen schatten te ontdekken die Nieuw-Caledonië te bieden heeft. Ook is het een goede gelegenheid de savannes met kajapoetbomen te bewonderen op de uitgestrekte vlaktes van de westkust, de grote bergketen bedekt met oerbossen te doorkruisen, op zoek te gaan naar de jungle en de Caledonische cowboys of gastvrije stammen te bezoeken.

Het eiland is goed toegankelijk via de geasfalteerde weg, die grofweg rond het eiland loopt. Door de uitstekende kwaliteit van de wegen is een rondrit over het eiland met een huurauto een plezier. Tijdens de reis komt u langs gevarieerde landschappen, dwars door natuurparken, langs bochtige kustwegen, over bergpassen en op pontjes om een rivier over te steken. Het is echter wel aan te raden een terreinwagen te nemen als u de gebaande paden wilt verlaten...

Op een schiereiland aan de zuidwestzijde ligt de hoofdstad Nouméa, een moderne stad met enkele mooie stranden, interessante musea, gezellige restaurants en bars.

De westkust van het eiland bestaat uit een kustvlakte met grasland, mangrove bossen en ondiepe baaien. De oostkust daarentegen biedt een veel afwisselendere natuur. Hier vindt u nog ongerepte jungle, grillig gevormde bergen, prachtige valleien, schitterende baaien met stranden. Aan de zuidoostzijde vindt u enkele grote meren die door grote watervallen trapsgewijs in de oceaan uitmonden.

Nieuw-Caledonië leent zich uitstekend voor een aktieve vakantie. Wandel- en ruitertochten langs de bergketen of de rivieren of temidden van de laagvlakten zijn mogelijk met een gids, die alles weten over de fauna en flora van Nieuw Caledonië, u kennis kunnen laten maken met de aard van de stammen en met u overblijfselen uit het verleden kunnen bezoeken.

Ook op het water zijn er genoeg activiteiten te doen, op en in de lagune, maar ook in de rivier, zoals canyoning en kanoën. Parapente, ULV, vliegen en parachutespringen vormen een waar plezier voor de luchtliefhebber. Er zijn nog talrijke andere activiteiten te doen: tennis, golf… om uw verblijf compleet te maken!

Ofschoon Grande Terre een veilige, comfortabele en goed toegankelijke bestemming is, die aan de bezoeker veel te bieden heeft, heeft het toerisme nog geen grote vlucht genomen.

Nouméa
Nouméa, de moderne hoofdstad van Nieuw-Caledonië, wordt ook wel "Parijs van de Zuidzee" genoemd. Aan de boulevard is het aangnaam toeven. Nouméa heeft restaurants, bioscopen en theaters, maar ook stadstuinen en -parken. Kleine boetieks verkopen de mooiste kleding

van de duurste Europese modehuizen. Maar er zijn ook grote warenhuizen en 'designer outlets'. De koloniale huizen van de eerste Europeanen en de stenen gebouwen van de gevangenissen en het leger, de getuigen van de pioniersjaren, passen uitzonderlijk goed bij de modernere bouwstijlen van de stad.

Als u vanaf de heuvels rond Nouméa over de stad uitkijkt, ziet u twee gotische kerktorens. Ze steken scherp af tegen het blauwe water van de baai waaraan de stad ligt. De St Joseph's Kathedraal staat in Nouméa op een heuvel en geeft een prachtig uitzicht over de stad. De kathedraal is in 1888 gebouwd.

In het hart van de hoofdstad van Caledonië vindt men de Place des Cocotiers, dat met zijn muziektent en omringd door diverse winkels, het uitgangscentrum voor de bewoners is. Verderop, aan de voet van het Quartier Latin, vindt men aan de Baie de la Moselle de nog steeds populaire stadsmarkt en een watersportplaats waar de meeste boten vertrekken voor een tocht naar de naburige eilanden.

De Baie des Citrons en de Baie de l'Anse Vata onderscheiden zich door hun zeer geliefde stranden, waar men talrijke hotels, restaurants, bars, nachtclubs en casino's kan vinden. De grote lagune voor de kust bij Noeméa is een paradijs voor watersporters. Bij Anse Vata ziet u windsurfers en kitesurfers druk in de weer. Maar bij Baie des Citrons is het ook heerlijk om te zonnebaden, lekker beschut op het strand, uit de wind en onder een palmboom.

Nouméa heeft diverse musea, zoals dat van de stad en van de zeegeschiedenis, die verschillende culturen tonen, maar ook de gemeenschappelijke geschiedenis van de inwoners van de archipel. Bezoek het Tjiabaou Cultural Centre en leer de rijke tradities en cultuur van de inheemse bevolking kennen. Op de kleinere eilanden van Nieuw-Caledonië gaat het dagelijks leven nog zoals u dat in het museum kunt zien. In het Museum van Nieuw-Caledonië en in het Tjibaou Cultural Centre ziet u ook hoe het leven op het eiland er uitzag voor de komst van de westerlingen. De traditionele huizen van de Kanaken, de oorspronkelijke bewoners, zijn naadloos in de moderne architectuur van het Tjibaou Center verwerkt.

Er is genoeg te zien en doen in Nouméa, zoals heerlijk slenteren over de markt op zoek naar kunst en souvenirs. Laat u meevoeren op de geur van verse delicatessen als schaal en schelpdieren en exotisch fruit.

Sport heeft hier ook zijn plek, dankzij de talrijke faciliteiten in de stad: stadions, sporthallen, zwembaden, een renbaan, jeu-deboulesterreinen.

Voor de kust van Nouméa ligt de grootste koraallagune ter wereld. Aan de rand van de lagune ligt een lang uitgerekt koraalrif, de onderwaterkleuren en het onderwaterleven trekken duikers uit de hele wereld. U kunt hier duiken of snorkelen met kleurrijke vissen, mantaroggen, zeeschildpadden en haaien.

Nouméa ligt aan de westkust Grande Terre. Aan de westzijde ligt het aan een grote baai, die een natuurlijke haven vormt. De stad is het economische, administratieve en culturele centrum van de archipel en heeft ruim 90.000 inwoners, voornamelijk Europeanen, Kanaken, Indonesiërs en Vietnamezen. Het is een van de snelst groeiende steden van de Stille Zuidzee. Bij de stichting in 1854 heette de stad Port-de-France. De hoofdstad combineert Franse koloniale architectuur met een paradijselijke, rustieke ligging. Bij Nouméa ontmoet het Bourgondische Franse leven de kalmte van de Stille Zuidzee.

Magenta Airport

Magenta is de luchthaven bij Noumea, waar binnenlandse vluchten worden uitgevoerd naar 23 vliegvelden in Nieuw-Caledonië. Aircalin voert de meeste bbinnenlandse vluchten uit, het heeft een moderne vloot van ATR propeller-vliegtuigen waarmee u frequent naar bijvoorbeeld Ile de Pine, Lifoe, Ouvea en Maré kunt vliegen. Er wordt vanuit Magenta niet internationaal gevlogen (zie daarvoor: International Airport Tontouta).

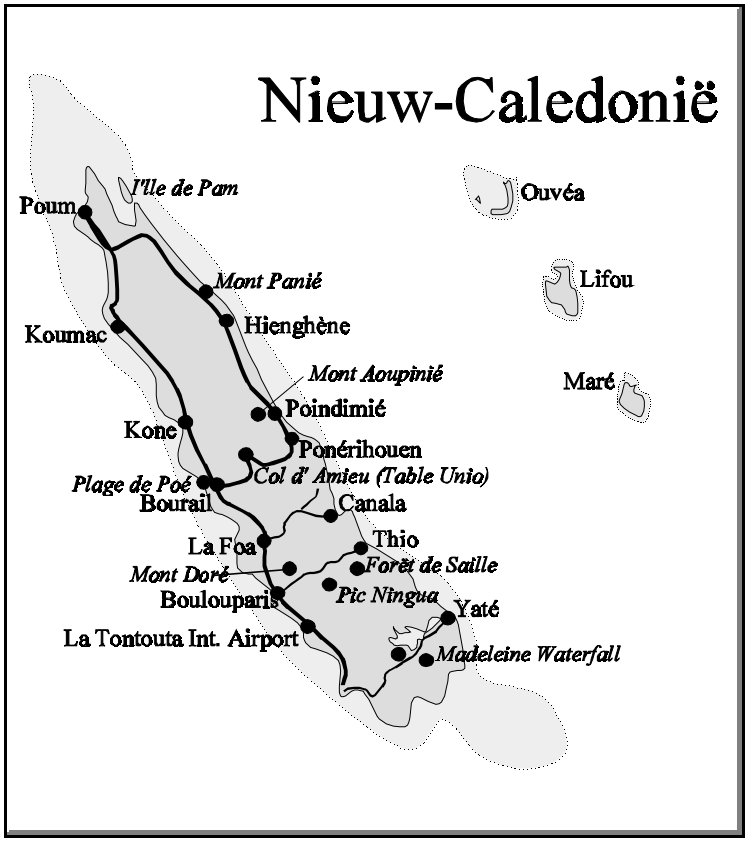

Zuidoosten

Ten zuidoosten van Nouméa ligt een streek met veel bossen en heuvels. U vindt er het Parc de la Rivière Bleue en de Madeleine waterval. Het is een dunbevolkte streek, waar het plaatsje Yaté ligt. De streek heeft een oppervlakte van 2336,8 km² en heeft ca. 2000 inwoners.

Parc de la Rivière Bleue

Parc Provincial de la Rivière Bleue Dit 9045 hectare grote bosreservaat is een waar paradijs vol planten- en diersoorten die endemisch zijn voor dit gebied. Het park is voorzien van zwemplekken, picknickplaatsen en talloze wandelpaden. De reusachtige Kaori, die 40 meter hoog is en bijna duizend jaar oud, is een van de attracties van het park. Met een beetje geluk krijgen de bezoekers ook de kagoes te zien die hier vrij rondvliegen.

La Chute de la Madeleine

Deze botanische tuin bevindt zich midden in de "Plaine des Lacs" en in de nabijheid van het "Parc Provincial de la Rivière Bleue". Hier zijn 168 plantensoorten te zien en de flora van het reservaat is met name interessant vanwege de aanwezigheid langs de rivier van 7 prehistorische coniferen, overblijfselen uit de tweede periode. Een botanisch pad is aangelegd om het publiek de rijke, gevarieerde flora in de oerbossen van Nieuw-Caledonië te tonen.

De langeafstands wandelroute "Grande Randonnée" nr. 1 (GR®-NC1) biedt wandelaars de gelegenheid Nieuw-Caledonië op een geheel andere wijze te benaderen en op plaatsen te komen die alleen te voet bereikbaar zijn.

Het eerste traject start in “Prony” (uiterste zuidpunt van “Grande Terre”) en loopt tot het Provinciale natuurpark Rivière Bleue in de gemeente Yaté. De GR®-NC1 gaat verder naar de “Barrage de Dumbéa” en sinds 2007 is het mogelijk het gehele “Parc Provincial de la Rivière Bleue” te voet te doorkruisen.

Het meest logisch is het de GR®-NC1 van zuid naar noord te volgen: van “Prony” naar “Ouénarou”. Maar het is ook mogelijk de route in omgekeerde richting te lopen. De tweede etappe biedt dan schitterende uitzichten over de oceaan. In de huidige vorm is de GR®-NC1 onderverdeeld in drie etappes. Aan het einde van iedere etappe is er gelegenheid een kampement op te slaan. Het is dus ook mogelijk dagwandelingen te maken over de GR®-NC1, aangezien de vertrekpunten eenvoudig bereikbaar zijn.

Eerste etappe: (1) Prony – (2) Refuge (schuilhut) des Néocallitropsis
Tijdens deze eerste etappe komt u in aanraking met de mijn- en bosbouwgeschiedenis van de Zuidelijke Pacific. “Prony”, de mijn van “La Tchaux” en de mijn “Anna-Madeleine”.

Tweede etappe: (2) Refuge des Néocallitropsis – (3) Netcha
Wanneer u de “Refuge des Néocallitropsis” achter u hebt gelaten, volgt u de lange bergkam die de “Plaine des Lacs” scheidt van de “Vallée du Creek Pernod”. Het pad verbindt de “Pic du Pin” met de mijn “Anna-Madeleine”. Van deze niet extreem hooggelegen route, die zich toch duidelijk verheft boven het omringende gebied, kunt u het zuiden van het eiland overzien tot aan de glinsterende watermassa van de Grote Oceaan. Een suggestie: een bezoek aan de “Réserve botanique
de La Madeleine*” aan het eind van de tocht.

Derde etappe: (3) Netcha – (4) Ouénarou (Parc Provincial de la Rivière Bleue)
In het spoor van de muildieren die onvermoeibaar door dit gebied trokken om de goudzoekers, mijnwerkers of bosbouwers te ravitailleren, wandelt u door de mysterieuze “Vallée du Creek Pernod”, waar grillige waterstroompjes discreet tussen het riet door kronkelen. Na een zwerf tocht over de donkere aardkorst vol glinsterende poelen beklimt u de “Pic du Cintre”, vanwaar zich een panorama ontrolt van het gehele gebied. Vervolgens daalt u weer af naar de verstikkende warmte van het halfduistere “Bois du Sud”.

Zuidwestkust
De zuidwestkust van Grande Terre - rond Nouméa - bestaat uit groene heuvels (tot 500 m hoogte) en met gras en mangrovebossen begroeide kustvlakte. Voor de kust strekt zich een koraalrif uit, waarachter een lagune is ontstaan. De kleuren zijn prachtig, turquoise van de zee, groen van de natuur en rood van de rotsen en aarde. De bergen bieden goede wandelmogelijkheden. In de lagune kan goed worden gezwommen.

Le Mont-Dore
Le Mont-Dore is de streek ten zuiden van Nouméa. Het gebied heeft een oppervlakte van 643 km² en telt bijna 25.000 inwoners. Er liggen boerderijen en plantages in deze streek. Deze streek wordt maar weinig door toeristen bezocht.

Dumbéa, Paita en Boulouparis
Ten noorden van Nouméa ligt een gebied met groene heuvels waar veel landbouw en veeteelt plaatsvind. Het lijkt veel op zuid-Frankrijk. Er liggen de plaatsjes Dumbéa, Paita en Boulouparis. De streek heeft een oppervlakte van 1820 km² en telt ca. 33.000 inwoners.

International Airport Tontouta
De internationale luchthaven Tontouta ligt op 45 minuten rijden van de hoofdstad Nouméa. U kunt van hier naar Azië, Australië, Nieuw-Zeeland en andere Stille Zuidzee eilanden vliegen met Air Caledonie, Qantas, Virgin, Air New Zealand, Air Vanuatu en Air Pacific. De luchthaven beschikt over een moderne terminal met cafés, restaurants en tax-freeshops. In de aankomstahl bevindt zich een geldmachine (ATM). Op de luchthaven zijn enkele autoverhuurders gevestigd.

Petite Randonnée'-routes
In het zuiden zijn een twaalftal bewegwijzerde regionale wandelroutes uitgezet die veilig en comfortabel bereikbaar zijn. Deze bewegwijzerde paden zijn erkend door de FFRP en de GR®-NC1. Brochures met een beschrijving van de wandeltochten zijn verkrijgbaar bij de Direction des ressources naturelles en bij het “Office du Tourisme” van Nouméa en van de Zuidprovincie.

- Het Sentier du Pic de Ouitchambo (587 m) in Boulouparis
- Het “Forêt des Cycas” in Bourail
- Het “Sentier des Trois Baies” in Bourail
- Het “Plateau de Dogny” (1 019 m) in Sarraméa
- Het “Sentier de la Cascade de Farino”
- De “Chemin des Bagnards” in “Port Boisé”
- Het “Parc du Ouen Toro” in Nouméa
- De “Route à Horaire” in Yaté
- In het spoor van de galeiboeven in “Prony”
- Het “Sentier de l'Ilot Signal”
- De “Sentiers de l'Ilot Casy”
- Over de “Mont-Dore”

Niet bewegwijzerde paden
De dicht bij Nouméa gelegen “Gorges de Dumbéa” zijn 's zomers zeer in trek om er te wandelen en te zwemmen; het gebergte van de “Monts Koghi” (1061 m) biedt een schitterend uitzicht op Nouméa en de vlakte van Dumbéa. De “Mont Dore” en de streek rond “Prony” in het zuiden zijn beroemd als wandelgebied, evenals de iets noordelijker gelegen “Mont Humboldt” (1618 m) en “Mont Mou” (1220 m). In de buurt van “Sarraméa”, “La Foa” en “Farino” ligt de “Vallée des B”, interessant voor goede wandelaars die de oude koffieplantages willen bezoeken, en andere overblijfselen van de kolonisatie, de wandeling van “La Fo-Ouïa” langs de rivier willen maken of naar de “Cold'Amieu” met zijn magnifieke boomgaarden. De stam “Oua Tom”, een botanische rondleiding en schitterende paden, waaronder het “Sentier de la Grande Case”. Op het “Ile des Pins” biedt de “Pic Ngâ” (262 m), het hoogste punt van het eiland dat op slechts één uur lopen ligt, een bijzonder uitzicht over de lagune.

Middenwesten
Voorbij Boulouparis begint het cattle-ranch gebied, enorm uitgestrekte boerderijen met duizenden stuks runderen ziet u hier zover het oog reikt. Bij La Foa wordt het weer heuvelachtiger. U ziet suikerrietvelden en prachtige tropische bossen.

La Foa
Het plaatsje La Foa speelde een belangrijke rol in de strijd tussen de Kanaken (Melanesiërs) en de Franse koloniale macht. U ziet op een aantal plaatsen nog forten en traditionele Kanaken dorpjes. La Foa heeft ca. 3000 inwoners.

Thio en Canala
Als u doorsteekt over de bergen naar de oostkust bereikt u de mijnstadjes Thio en Canala. Deze bergachtige streek wordt door weinig bezoekers aangedaan. Dit is het gebied van de grote nikkelmijnen, echter u ziet ook watervallen, bossen, warmwaterbronnen en tal van historische missieposten.

Bourail
Bourail is de tweede stad van Nieuw-Caledonië. Het plaatsje heeft ruim 5000 inwoners en is oorspronkelijk gebouwd door de hierheen verbannen gevangenen uit Frankrijk. In de 2e wereldoorlog speelde Bourail een belangrijke rol in de verdediging tegen de oprukkende Japanners. In Bourail vindt u een interessant museum, enkele historische gebouwen en even buiten het plaatsje enkele vreemde rotsformaties. Op 17 km ten westen van Bourail ligt Plage de Poé, een prachtig gelegen 15 km lang wit zandstrand.

Binnenland
Bezienswaardigheden op weg van Bourail naar Poindimié zijn het berglandschap bij Col des Roussettes, de water-vallen iets ten noorden van Houaïlou en het natuurpark Réserve de l' Aoupinié in de bergen bij Ponérihouen en het iets verder noordelijk gelegen Val de Tchjamba.

Noordwesten
In het dorre heuvelland tussen Bourail en Koumac liggen de plaatsjes Pouembout, Koné, Voh en Kaala-Gomen, plaatsjes met enkele historische gebouwen. Onderweg passeert u grotten, mijnplaatsjes en enkele mooie uitzichtpunten. Het is een streek waar veel toeristen snel doorheen rijden op doorweg langs de westkust. Wel zijn er steeds fraaie stranden te vinden langs de turquoise lagune aan de westkust. Ook kunt u fraaie wandelingen maken in de bergen, bijvoorbeeld bij Mont Panie (de hoogste berg van Nieuw-Caledonië). In dit gebied zijn weinig overnachtingsmogelijkheden (voornamelijk bij Koné).

Een wandeltocht maken over het noordelijk deel van het eiland is een unieke ervaring vanwege de natuur daar en het contact met de plaatselijke inheemse bevolking. Aangezien de Kanaken alles weten van de paden van hun voorouders en de heilige plaatsen, kunnen zij u als enigen hier naar toe brengen.

Ze zullen u de legendes van hun voorouders vertellen en u bijzondere planten laten zien (meer dan 2500 inheemse soorten). De gidsen, die vaak botanist, soms vertellers of historici en ook wel taalkundigen zijn, kunnen uw tocht iets extra's geven door informatie die in geen enkele gids te vinden is.

Wandelen in dit gebied is ook leren omgaan met de leegte, de stilte, terug naar de natuur in de meest zuivere betekenis van de term, een kennismaking met een volledig andere wereld. U vergeet al snel het comfort van de stad bij het zien van het feeërieke schouwspel van de nevel die opkomt aan het einde van een dal of de zon die ondergaat achter boomvarens of prehistorische coniferen.

Koné.
- "Grand sentier de Néami": een ontdekkingstocht naar de flora die veel inheemse soorten telt; dicht bij de route zijn nesten van vliegende honden te zien. Talloze panorama's. Kreken en rivierbekkens om af te koelen. Bij vooraf reserveren is het mogelijk te eten bij de inboorlingen.
- "Sentier de la croix Pwicate": varens, palmen, kauri-bomen, tamanu's en de Montrouziera cauliflora; schitterende panorama's van de "Mont Panié" (hoogste punt van NC), het "Massif du Koniambo", de "Pic du Cantaloupaï", baden onder watervallen en de maaltijd gebruiken bij een stam (vooraf reserveren).

Pouembout.
- "Sentier de Görö-Pörö": kennismaking met de stam van "Ouaté" en de schitterende natuur, panorama van de "Vallée de la Ponérihouen" en het "Massif du Boulinda".

Poya.
- Bezoek aan de stam van "Gohapin".
- Pad naar de tweelingwaterval "Inérami" en de "Arawa": kreekjes en watervallen, traditionele cultuur, varens, épaulettes, ochideeën, baniaanbomen, blauwe kersen en mythen en sagen van de Kanaken.
- "Sentier de l'Aoupinié": de stam van "Gohapin", kajapoetbomen en regenwoud, uitkijkpunten.

Voh.
- "Sentier de Ouango" : uitkijkpunten, resten

Noorden
De noordzijde van Grande Terre is een landschappelijk fraai gebied, met ruige bergen die uitlopen in een groene kustvlakte. Bij de kust vindt u prachtige zandstranden langs de betoverende lagune. Vanaf de kustweg heeft u mooie vergezichten op de baaien en lagunes. Het Malabou Beach Resort bij Poum is een ideale stop voor duikers en snorkelaars.

Poum
Poum ligt aan de uiterste noordzijde van Grande Terre, op 424 km van Noume. Het is plaatsje met ca. 1400 inwoners is opzichzelf niet zo bijzonder, maar de streek eromheen is wonderschoon. U ziet er hagelwitte stranden met palmbomen aan een turquoise lagune, waar menigeen van gedroomt heeft. Voor de kust ligt een groot koraalrif, waar uitstekend kan worden gedoken en gesnorkeld. Nabij Poum kunt u een klein Kanakendorpje bezoeken, waar u inzicht krijgt in de leefgewoonten van de Kanaken.

Belep
Belep is een eilandengroep ten noorden van Grande Terre, het heeft een een landoppervlakte van 69,5 km². Het eiland telt ruim 900 inwoners, waarvan de meeste wonen in en om het hoofdplaatsje Waala.

Pouébo - Koumac
De weg tussen Pouébo en Koumac voert door een wat droger gebied, bij Col d' Amoss heeft u een mooi uitzicht over de bergen en lagunes. In de verte is het eiland Pam te zien, dat geheel tot natuurpark is verklaard. U steekt de brede Diahot rivier over per ferry bij het plaatsje Ouégoa (vaart 24 uur/dag).

Een wandeltocht maken met een lokale gids in het noorden van Grande Terre is een unieke ervaring, vanwege de prachtige natuur en het contact met de plaatselijke inheemse bevolking. De volgende wandeltochten zijn mogelijk:

Koumac..
- "Sentier de la Vierge": talloze uitkijkpunten, een weelderig begroeid karstlandschap, droog woud, savanne met kajapoetbomen en oerbossen.

Poum.
- "Forêt sèche de Baaba": met de prauw erdoorheen en bezoek aan een oude stam. Ontdekking van het droge woud eromheen onder leiding van een natuurgids.

Noordoostkust
De noordoostkust van Grande Terre, met name het gebied rond Hienghène en Poindimié, wordt door velen als het mooiste deel van Nieuw-Caledonië beschouwd. De bergen bereiken hier hun hoogste pieken (ruim 1600 meter hoog). Dichte jungle met klifpartijen, wildwaterrivieren en watervallen, prachtige bloemen, tropische vogels en cocosplantages bepalen hier het landschap. Ook voor de oostkust strekt zich een lang koraalrif uit. De kust wordt daardoor geflankeerd door een turquoise gekleurde lagune met beschutte baaien en prachtig witte zandstranden. De kleurrijke koralen, de enorme visrijkdom en de vele soorten schelpdieren maken dit gebied zeer geliefd bij duikers en snorkelaars.

Poindimié
Poindimié is de belangrijkste plaats aan de oostkust. Het plaatsje heeft ca. 5000 inwoners. U vindt hier diverse kleine strandhoteelletjes. Het rif voor de kust behoort tot de beste duiklocaties in de Pacific.

Het stuk tussen Poindimié en Hienghène is één van de mooiste kustwegen in de Pacific. U kunt dus het beste hier wat extra tijd inplannen. Vanaf de parkeerplaatsen kunt u gemakkelijk de schitterend mooie valleien inwandelen of lekker genieten op de verlaten witte strandjes. In de vloedlijn vindt u de meest exotische schelpen.

Hienghène
Hienghène is een populaire toeristentrekpleister, met wonderschone ligging. 7 km voor u Hienghène bereikt, rijzen plotseling de messcherpe zwarte zeekliffen op. De kliffen omsluiten op tal van plaatsen kleine strandjes en grotten. In Hienghène vindt u een aantal kleine hotelletjes. Het plaatsje heeft ca. 2700 inwoners.

Hienghène - Pouébo
De weg tussen Hienghène en Pouébo is over een lengte van 50 km nog onverhard. Het gravel is echter goed berijdbaar. 17 km ten noorden van Hienghène steekt u met een kleine

ferry de Ouaième rivier over (vaart 24 uur/dag). Daarna passeert u een groot aantal bruggen over wilde rivieren, ziet u tal van watervallen die zich van het Massif du Panié storten. Bezoek in ieder geval de Tao watervallen. De Kanaken leven in de dorpjes onderweg vaak nog in traditionele hutten. Na Colnett wordt het land vlakker en kaler. Pouébo is een plaatje met ca. 2400 inwoners.

Een wandeltocht maken met een lokale gids in het noordoosten van Grande Terre is een unieke ervaring, vanwege de prachtige natuur en het contact met de plaatselijke inheemse bevolking. De volgende wandeltochten zijn mogelijk:

Hienghène.
- "Sentier du col de Panok": teelt van voedingsgewassen en oude koffieplantages, oerbossen en savannen met kajapoetbomen, fraaie zwemplekken en een bezoek aan de stam van Bas Coulna. Met de mogelijkheid om bij deze stam te kamperen en de maaltijd te gebruiken.
- "Sentier de Wevia" en de overblijfselen van deze oude stam.
- "Sentier de Garalé" met een schitterend uitzicht op de Mont Panié, de Mont Colnett en de westelijke lagune.

Kouaoua.
- "Les deux cascades" (De twee watervallen)

Poindimié.
- "Sentier de Koyaboa": plantages en zeer fraaie uitzichten over de lagune, het "Ilot Tibarama" en de valleien van Ina en "Napoémien".
- "Sentier du pont Tamanou" in de verfrissende ambiance van een lieflijke kreek van de bergketen.
- "Sentier Palorfou" in het hart van het "Forêt de Napoémien".
- "Sentier Naköba" in de omgeving van de stam van "Napoémien"

.
Ponérihouen.
- "Sentier de Pô" met uitzicht op de vallei van "Monéo", de "Sphinx", de "Mé Kanin" (987 m) en de "Aoupinié" (1006 m).
- "Sentier Persévérance" met overblijfselen van een mijn en de inheemse flora.
- "Sentier des chutes de Nato", met het "Forêt de Népia", een mysterieuze tuin en rotstekeningen.

Touho.
- Historisch pad pad naar een uitkijkpunt, de overblijfselen van een prauw en een Amerikaans vliegtuig.
- De "Captage d'Hacinène" en de vier valleien.
- De "Pointe de Maïna", met fraai uitzicht op de lagune en het oerbos.

Île des Pins

Île des Pins is het bekendste en meest bezochte buiteneiland van Nieuw Caledonië. Het is maar 70 km van het hoofdeiland "la Grande Terre" gelegen. Het eiland is slechts 15 km lang en nog geen 15 km breed en heeft een landoppervlakte van 152,3 km². Île des Pins heeft een bevolking van ca. 1900 inwoners, waarvan de meeste in en om het hoofdplaatsje Vao wonen.

Ooit was Île des Pins een gevangeniskolonie. In 1871 greep een groep revolutionairen - de Commune van Parijs - de macht in de Franse hoofdstad, ze hielden een groot deel van Parijs gedurende 2 maanden in hun macht. Daarna slaagde de Franse regering erin de stad te heroveren, veel opstandelingen werden gedood. De revolutionairen die de opstand overleefden, werden verbannen naar het geïsoleerde Île de Pins.

Île des Pins heeft tal van hagelwitte stranden. Baie d'Oro werd zelfs door het tijdschrift "Islands" uitgeroepen tot het mooiste strand ter wereld. De turqoise lagune om het eiland nodigt uit om in te snorkelen of duiken, met miljoenen vissen en enorm kleurrijk koraal. De felle kleuren van het koraalrif en de vissen zijn soms zelfs vanaf het strand te zien. Zeewater spoelt langzaam over het koraalrif een beschutte baai binnen. Vissen van alle soorten en maten vinden beschutting in de rotsspleten en tussen het koraal.

Île des Pins is een slaperig eiland waar reizigers zich onderdompelen in rust en natuurschoon. Op de hoogvlakte - midden op het eiland - groeien duizenden "Norfolk Pines", de karakteristieke pijnbomen waar het eiland z'n naam aan ontleent. U kunt wandeltochten maken naar het centrale massief en genieten van de tropische bloemen en planten, het aangename klimaat en het fantastische uitzicht.

Aan de omtrek van eiland liggen diverse dorpjes. Lokale vissers trekken 's ochtend in traditionele kano's de zee op, zoals dat al duizenden jaren gebeurd. De meeste huizen hebben witte muren en strodaken. In de tuintjes bij de huizen verbouwen de lokalen hun eigen groente en fruit. 's Middags wordt er een "siësta" gehouden, waarna de vrouwen beginnen te koken voor het avonden. U kunt het eiland prima verkennen per minimoke of scooter.

Île des Pins heeft nog een naam. Eén die veel beter past bij het hemelse karakter van dit kleine stukje land in het midden van de Stille Zuidzee. L'Île la plus poche du paradis (het eiland dat het dichtste bij het paradijs ligt).

Vroeger legden de ontdekkingsschepen tussen het koraal van Île des Pins aan. Het was het enige eiland in de Pacific waar de bomen groot genoeg waren om de masten van de enorme zeilschepen mee te vervangen. Vandaar de naam van het eiland: het eiland van de pijnbomen. De Norfolk pijnbomen

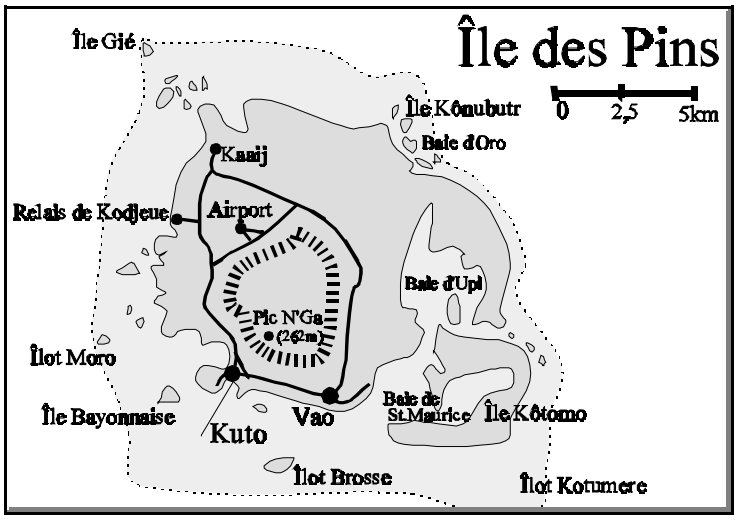

Loyaliteits eilanden

De Loyaliteits eilanden (Îles Loyauté) zijn een archipel, waarvan het hoofdeiland zich op 100 km van de eilanden bevindt. De eilandengroep vormen een aparte provincie. De hoofdplaats is Wé op het eiland Lifou. Hoofdplaats is echter een groot woord: het is een verzameling gebouwtjes in de beschutting van een inham. Daaromheen verbergt het dichte bos de kleinere dorpjes van de Kanaken, die verspreid over het eiland leven. Onder leiding van hun opperhoofd volgen zij de oude levenswijze van de Stille Zuidzee. Iedere dag trekken ze er in hun kano's op uit om te vissen in de lagune rond het eiland.

De eilandenarchipel bestaat uit 4 atollen (Maré, Lifou, Ouvéa en Tiga) en een paar kleine eilandjes eromheen (zoals Dudun, Faiava en Mouli). De totale oppervlakte van de eilanden bedraagt 1.981 km². Op Maré ligt het hoogste punt (138 meter). De eilanden hebben een totale bevolking van ca. 22.000 inwoners, bestaande uit een mengeling van Polynesiërs en Melanesiërs en een kleine Europese minderheid. Het belangrijkste exportproduct van de eilanden vormt kopra (gedroogd vruchtvlees van kokosnoten).

Ofschoon de drie hoofdeilanden Lifou, Maré en Ouvéa al behoorlijk ruig en ongerept zijn, overtreft Tiga alles. Een groot deel van dit kleine atol is beschermd natuurgebied en de kleuren in de lagune zijn oogverblindend.

Maar de eilanden van de îles Loyauté hebben meer te bieden dan het clichématige tropische eiland met ongerepte zandstranden en lagunes met glashelder water. Elk eiland heeft z'n eigen identiteit: verborgen kreken, steile kliffen bedekt met majestueuze exemplaren van de Araucaria columnaris, legendarische rotsen die zich verheffen als middeleeuwse vestingen, vergeten grotten midden op het eiland en zulke dichte wouden dat het wel lijkt of u de eerste bent die er een stap zet.

Op de eilanden zijn wandelroutes uitgezet door gebieden waar legendes en tradities u op de voet volgen. Treedt binnen in deze mysterieuze, onbekende wereld en een verborgen natuur waar iedere boom, iedere rots zijn eigen verhaal vertelt. Ga op ontdekkingsreis naar de binnenlanden van de "Îles Loyauté".

De Britse kapitein William Raven, die in 1793 met het handelsschip Britannia van Norfolk naar Batavia voer, wordt vaak genoemd als de eerste westerling die het eiland aandeed. Het is echter waarschijnlijker dat de ontdekking en naamgeving van de eilanden iets verder terug gaat; Tussen 1789 en 1790 voer het Engelse schip Loyalty tijdens een handelsreis ook in de buurt van de eilanden.

Lifou
Lifou is het grootste eiland van de "Loyalty Island Group". Het is een koraalatol met bijzondere zandsteen grotten, interessante onderwater flora en fauna en mooie witte zandstranden. De inwoners van Lifou zijn buitengewoon muzikaal. De oude liedjes beleven nu een revival door een aantal bands. Lifou heeft de beste duiklocaties van Nieuw-Caledonië.

Het hoofdeiland van Lifou is heuvelachtig en heeft een oppervlakte van 1150 km². Het hoogste punt is 138 meter. Er wonen ca. 10.000 mensen, waarvan de meeste in en om het hoofdplaatsje Wé. Er leven verscheidene soorten vleermuizen op het eiland, de enige zoogdieren op het eiland.

Geniet van een ontspannende duik in de zachte golven van de prachtige Chateaubriand baai voor het hotel. Op Lifou wonen de mensen nog in stamverbanden, met een stamhoofd die vaak als dorpshoofd optreedt.

U kunt bijvoorbeeld een wandeling maken onder begeleiding van het hoofd van de Easo-stam. Een bezoek waard zijn o.a. de grotten van Luengoni. Er bestaat de mogelijkheid om een "Bougna" te proberen. Dit is een traditioneel gerecht, gegaard in een grondoven.

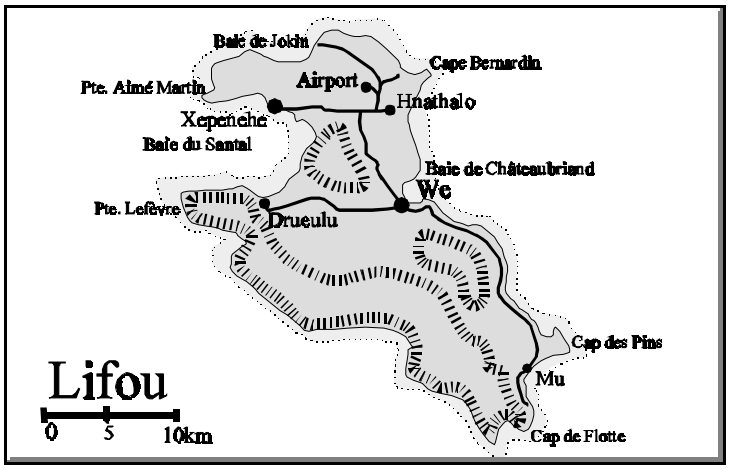

Een wandeltocht maken over Lifou met een lokale gids is een unieke ervaring, vanwege de prachtige natuur en het contact met de plaatselijke inheemse bevolking. De volgende wandeltochten zijn mogelijk:

Stam van Xodre
- De grot van "Inegoj" en zijn grote onderaardse meer.
- "Bouche des Vents Qenyeny", mythen en legendes over de zee met een demonstratie van traditionele visvangst.

Stam van Hmelek
- Het pad van "Bernard L'ermite", hoofdpersoon uit een Kanakenlegende: een waterwinplaats, tweelingrotsen, spelonken, grot, natuuraquarium, kliffen met prachtig uitzicht over het eiland en de historisch interessante plaats Ijetro.

Stam van Easo
- "Sentier d'Antoine Geihaze" een tocht waarop u planten, vogels en grotten kunt ontdekken, evenals de traditionele jachttechnieken van het district Wetr ten noorden van Lifou.

Stam van Tingeting
- "Grotte du Diable" en uitzicht over de kliffen.

Stam van Hunëte
- Wandeltocht van twee dagen door het bos met bivak in het kokospalmbos "Cocoteraie de Zimetrötr", dichtbij de schitterende kustlijn van Hnajoisis waar de eerste katholieke missionarissen aan land zijn gekomen. Vissen, bessen plukken, nachtwake op het strand van Ngönij en weer terug naar de stam van Hunëte
- Botanische ontdekkingstocht door het oerbos met bezoek aan de grotten. Zwemgelegenheid.
- Mythen en legenden rondom de grotten.

Stam van Hnathalo
- Mythisch pad over de kliffen van Ejengen met bezoek aan de ruïnes van een voormalig belangrijk stamhoofdgebied.

Stam van Luengoni
- De onderaardse grotten hier worden ook wel de parels van "Luengoni" genoemd.

Maré
Maré is een enigszins heuvelachtig en weelderig begroeid eiland, met steile kliffen en enkele mooie strandjes. Maré heeft een oppervlakte van 642 km², het hoogste punt is 15 meter. Er wonen ca. 7500 mensen op het eiland, waarvan de meeste in en om het hoofdplaatsje Tadine. De enige zoogdieren die op het eiland leven zijn vleermuizen, er leven vier soorten.

Tradities leven nog sterk op Maré, u ziet in de dorpjes nog veel hutten met grasdaken en de inwoners leven grotendeels van wat zij verbouwen op eigen land. Er zijn enkele tropische vruchten plantages, zoals sinaasappels, avocado's en lychees.

Een wandeltocht maken over Maré met een lokale gids is een unieke ervaring, vanwege de prachtige natuur en het contact met de plaatselijke inheemse bevolking. De volgende wandel-tochten zijn mogelijk:

Stam van Kurine
- Ten zuiden van Maré, kunt u in het gebied van de stam van Kurine op ontdekkingsreis gaan naar Shabadran. Tijdens een sportieve wandeltocht van tweeënhalf uur langs het koraalplateau doorkruist u ademloos mooie landschappen naar een feeërieke plek onder de kokospalmen, aan de oever van een kreek met een hagelwit zandstrand. Uw gids zal u langoesten of kokoskrabben leren vangen en samen met u groene kokosnoten plukken. Een onvergetelijk moment dat nog wordt versterkt door het feit dat deze magische plek lange tijd niet toegankelijk was voor toeristen.

Stam van La Roche
- "Rocher de Titi", met de eerste vestingwallen (Guhnere Tare), het katholieke jubeljaarmonument en de grot van Tawabeniruo.

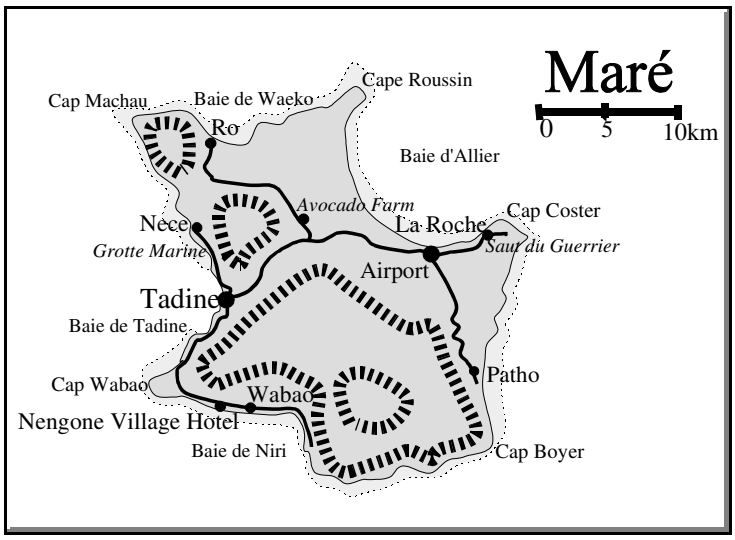

Ouvéa
Ouvéa is het kleinste en meest afgelegen van de 3 hoofd-eilanden van de Îles Loyauté. Ouvéa is een fraaie atol, dat nog weinig door toeristen wordt bezocht. Er zijn slechts 2 guesthouses op het eiland. Ouvea heeft een oppervlakte van 132,1 km². Er wonen ca. 4400 mensen op het eiland. In Ouvéa wordt naast het Frans en de lokale Melanesisch taal van de Kanaken ook een Polynesisch taal gesproken, het Faga Uvea. Het is de enige Polynesische taal die gesproken wordt in Nieuw-Caledonië. Mensen die Faga Uvea spreken zijn volledig geïntegreerd.

Nabij Ouvéa liggen nog enkele kleinere eilanden (zoals Mouli en Faiava). De hoofdplaats op Ouvéa is Fayaoué. Een bezoek waard zijn de blauwe grotten bij Anawa en de Lekine-kliffen. Op Ouvéa leven twee soorten vleermuizen (waaronder de Tongavleerhond), de enige zoogdieren op het eiland.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	V.	Nieuw-Caledonië
Onderdeel:	**c.**	**Praktische info. voor de reiziger**

Accommodatie
De eilanden van Nieuw-Caledonië bieden een breed scala aan overnachtingsmogelijkheden, van luxueuze hotels en de traditionele Melanesische huizen (gites, cases), tot kampeerplaatsen. Ook kunt u bij lokale bewoners overnachten of ervaren hoe de traditionele bewoners van Nieuw-Caledonië wonen, eten en slapen.

Hotels en resorts
De meeste hotels in Nieuw-Caledonië zijn klein en eenvoudig. Hotels hoeft u zelden van tevoren te reserveren. Er zijn hotels in alle prijsklassen. Vooral rond Noumea en op Île des Pins vindt u enkele duurdere resorts. In deze vijfsterrenhotels kunt u zich laten verwennen met massages, sauna en schoonheidsbehandelingen. Vaak kunt u gratis gebruik maken van watersportfaciliteiten. Op de kleinere eilanden van Nieuw-Caledonië zijn de hotels meestal eenvoudig. De meeste kleinere hotels worden door families gerund, die ook voor hun gasten koken. De Franse cuisine is erg belangrijk in Nieuw-Caledonië. Waar u gaat overnachten, lekker eten is vaak verzekerd.

Gîtes
In heel Nieuw-Caledonië vind u zogenaamde Gites, waar reizigers overnachten in traditionele Melanesische hutten. De hutten staan soms op palen in zee en kijken vaak uit over het strand en de oceaan. Bij een overnachting in een Gite hoort een heerlijke maaltijd van verse vis en schaaldieren, die de eigenaar van de Gite voor je klaar maakt.

Alarmnummers
De alarmnummers van brandweer, politie en ambulance zijn respectievelijk: 18, 17, 15

Ambassades en consulaten
Nieuw-Caledonië is een onderdeel van Frankrijk. Voor vragen en advies over Nieuw-Caledonië kunt u terecht bij de Franse ambassade in Den Haag.

Adres: Smidsplein 1, 2514 BT 's Gravenhage.
Telefoon: 070 3125800 / Fax: 070 3125824
E-mail: info@ambafrance-nl.org
Website: www.ambafrance-nl.org

Het Franse consulaat neemt de consulaire zaken van Nieuw-Caledonië in Nederland waar. U vindt het Franse consulaat onder andere in Amsterdam.

Adres: Vijzelgracht 2, 1017 HR Amsterdam
Telefoon: 020 5306969 / Fax: 020 530 69 88

Nederland heeft geen ambassade in Nieuw-Caledonië. Wel een consulaat in Nouméa, de hoofdstad van Nieuw-Caledonië.

Adres: Caillard & Kaddour Immobilier
B. P. 370, 98845 Nouméa Cédex, Nieuw-Caledonië
Telefoon. 00-687-242121 / Fax 00-687-284858
E-mail: hraab@ckgroup.nc
Website: www.nieuwzeeland.nlambassade.org

Ambulance
Elke stad of eiland heeft z'n eigen ambulance dienst. Raadpleeg de lokale telefoongids of de receptie van uw hotel. Het algemene alarmnummer voor de ambulance is 15

Autorijden
Grande Terre is zeer geschikt om per huurauto te verkennen. De wegen zijn goed onderhouden, buiten Nouméa is het verkeer heel rustig. Iles des Pins, Lifou en Maré zijn vanwege hun geringe omvang en onverharde wegen minder geschikt. Er is rechts verkeer in Nieuw-Caledonië. De maximum snelheid is 100km/uur, in de bebouwde kom 50 km/uur. De bewegwijzering is beperkt, navigatiesystemen werken hier niet - dus u zult aangewezen zijn op een wegenkaart. In en Noumea vindt u genoeg tankstations. Buiten de grotere plaatsen vindt u geen tankstations.

We kunnen huurauto's voor u reserveren op Grande Terre en Île de Pins (huurtarieven en voorwaarden zijn beschikbaar op aanvraag). Terplaatse moet u (als bestuurder) bij afhalen van de huurauto beschikken over een geldig Nederlands rijbewijs en een creditcard (we adviseren ook een internationaal rijbewijs mee te nemen). De minimum leeftijd als bestuurder is 23 jaar. Vraag de verhuurder om een routekaart en uitleg over de verkeersregels. Beste is om een 4WD terreinauto te huren, want u zult soms over onverharde wegen willen rijden, vooral zodra u van de hoofdweg af gaat. Zie ook paragaraaf B.11.II - afhalen van de huurauto.

Banken
In New Caledonië is het bankwezen redelijk ontwikkeld. Buiten Nouméa treft u alleen banken aan in de belangrijkere dorpjes. In Nouméa kunt u zonder problemen met uw bankpas geld opnemen bij geldautomaten (ATM's). Ook buiten Nouméa vind u geldautomaten in de grotere plaatsjes. Let er wel op dat er soms een maximum bedrag is dat je bij een automaat op mag nemen. Op de internationale luchthaven Tontouta zijn in de aankomsthal geldwisselloketten en ATM's aanwezig. De openingstijden zijn: ma-vr 8.30- 16.00 uur.

Belasting
Op goederen en diensten wordt in Nieuw-Caledonië een omzetbelasting van 8% geheven. Deze belasting wordt, ook

bij uitvoer van artikelen, niet gerestitueerd. Sinds 1 januari 1999 geldt een 6% belasting op hotelaccommodatie.

Betaalmiddel
Het betaalmiddel in Nieuw-Caledonië is de Cour de Franc Pacifique (CFP). Er bestaat een vaste aan- én verkoop wisselkoers van 119,33 CFP per 1 Euro. U kunt vanuit Nederland evt. Euro's meenemen. Terplaatse kunt u ook geld wisselen met USD, nz$ en AUD. Er bestaan biljetten van 500, 1000, 5000 en 10.000 CFP en er bestaan munten van 5, 10, 20, 50 en 10 CFP.

Betalen per creditcard (Visa, Mastercard & American Express) is zeer gebruikelijk. Buitenlands geld kan overdag bij banken worden omgewisseld in Francs, waarbij u rekening moet houden met wisselkosten.

De CFP is de munteenheid van alle Franse overzeese gebiedsdelen in de Stille Oceaan, zoals Frans-Polynesië, Nieuw-Caledonië en Wallis en Futuna. De frank wordt niet onderverdeeld; de 1-frank munt is de kleinste eenheid (er zijn dus geen centimes). Zoals vastgelegd in het decreet van 26 december 1945 stond CFP voor franc des colonies françaises du Pacifique. Later evolueerde de betekenis naar Communauté financière du Pacifique en daarna Change Franc Pacifique (CFP), hoewel de wettekst van 1945 nooit aangepast werd.

Binnenlandse vluchten
Het transport tussen de eilanden wordt uitgevoerd door Air Caledonie. Deze maatschappij beschikt over moderne goed onderhouden vliegtuigen. Air Caledonie vliegt vanaf Grande Terre regelmatig naar alle eilanden. Vanaf Magenta Airport (vlakbij Noumea) vliegt Air Caledonie onder andere naar Touho, Koné, Koumac, Belep en naar Île des Pins en de loyaliteits eilanden: Maré, Ouvéa, Lifou and Tiga.

Er is een binnenlandse airpass, speciaal voor toeristen. DE airpass bestaat uit minimaal 4 vluchtsectoren (coupons). Indien bij een vlucht tussen twee buiteneilanden een overstap moet worden gemaakt en de vervolgvlucht heeft hetzelfde vluchtnummer, dan geldt dit als één vlucht. In alle overige gevallen van overstappen worden twee afzonderlijke vluchten berekend. Over vliegtickets wordt omzetbelasting berekend. U kunt ook helikopters en kleine vliegtuigjes huren voor binnenlandse vluchten bij Air Alize en Air Loyaute.

Camping
In tegenstelling tot de andere landen in de Stille Oceaan, is Nieuw-Caledonië zeer geschikt voor kampeerders. Er zijn veel Campings Amenager (beheerde campings). Meestal moet u per auto betalen en vindt u op de camping toiletten, douche en barbecues. Vrij kamperen is echter niet toegestaan. Kamperen is erg populair bij de lokale (Franse) inwoners van Nieuw-Caledonië. In Nouméa kunt u goed en voordelig kampeerspullen kopen.

Duty Free
Naast artikelen van persoonlijke aard mogen bezoekers de volgende artikelen belastingvrij invoeren:
- Rookwaren: 200 sigaretten of 250g tabak of 50 sigaren resp. een combinatie van tabaksartikelen waarvan het gewicht niet boven de 250g uitkomt.
- Alcoholische dranken: 2 liter wijn en 1 liter sterke drank.

Criminaliteit
Nieuw-Caledonië is een veilig land. Buiten Nouméa en de grotere plaatsjes leven de lokale mensen in nauw verband met hun dorp en familie, waardoor de sociale controle groot is. Met name in Noumea - waar ondertussen veel toeristen komen - dient u alert te zijn voor kleine criminaliteit, zoals tassendieven en zakkenrollers.

Elektriciteit
De elektriciteit in Nieuw-Caledonië is 220V/50Hz. De stopcontacten zijn driepolig zoals in Frankrijk.

Entertainment/Nachtleven
Alleen in Nouméa, Hienghène en Poindimié vindt u een noemenswaardig nachtleven (restaurants, bars en disco's). Er zijn 2 casino's in Nouméa gevestigd. Buiten deze steden blijven de meeste toeristen 's avonds in hun hotel, om te dineren en zich te vermaken in de bar. Sommige hotels bieden op bepaalde avonden van de week een traditionele dansshow aan. Op de buiteneilanden lijkt de de tijd stil te staan en is alleen op vrijdagavond buiten de hotels enig vertier te vinden.

Eten/Drinken
In Nouméa hebben de meeste grotere hotels een keuze aan restaurants. Daarnaast vindt u in Nouméa, Hienghène en Poindimié ook fastfood restaurants, lokale "takeaways" en kleine restaurantjes van immigranten (zoals bistro's, pizaria's en Aziatische restaurants). De ingrediënten die gebruikt worden zijn vaak van betere kwaliteit dan we in Europa gewend zijn. De kleding is doorgaans informeel "Casual", alhoewel in de chique restaurants in resorts soms avondkleding wordt gewaardeerd.

Nieuw-Caledonië heeft een gevarieerde keuken, maar het meest wordt er Frans, Vietnamees, Chinees en Indonesisch gegeten. Een bekend lokaal gerecht is Bougna, een wrap gevuld met yamswortel, zoete aardappel, banaan en stukjes kip, vis, krab of kreeft.

Feestdagen
In Nieuw-Caledonië gelden naast de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede Vrijdag, 1e en 2e Paasdag en Kerst) ook lokale feestdagen.

1 maart	Herdenkingsdag
14 juli	Quatorze Juillet
24 September	Dag van Nieuw-Caledonië
29 september	Manit dag
1 december	Gospel dag

Festivals
In Nieuw-Caledonië worden jaarlijks maar vier grote festivals gehouden, waarbij het kort tevoren bijzonder moeilijk is nog hotel-accommodatie te vinden. Als u van plan bent een gebied rond een festivaldatum te bezoeken, reserveer dan tijdig uw hotel.

half maart	festival van de yam (hele land)
rond Pasen	Grote-Omelet Festival (Par Fayard)
eind mei	avocado festival (hele land)
eind augustus	Foire de Bourail (Bourail)

Festival van de Yam
Het Festival van de Yam is de belangrijkste gebeurtenis voor de Kanak in Nieuw-Caledonië. Alle kleine dorpjes met traditionele bewoners vieren de speciale dag. Het geeft het begin aan van de oogsttijd, als de traditionele bewoners van Nieuw-Caledonië de aardappelen uit de grond halen. De aardappelen (Yam's) worden tijdens de ceremonie met respect behandeld. Nadat een priester de aardappel uitgebreid gezegend heeft, wordt hij verdeeld onder de bewoners van de kleine gemeenschappen.

Grote Omelet-festival
Het Grote Omelet-festival is een bijzondere dag in het kleine dorpje Par Fayard in Nieuw-Caledonië. Het festival wordt in vijf Franstalige steden in Frankrijk, Canada en Nieuw-Caledonië gevierd. De dorpelingen van Par Fayard komen bij elkaar om een enorme omelet te bakken. Zevenduizend eieren gaan in de omelet, die een diameter heeft van drieeneenhalve meter. Het is een traditie sinds Napoleon ooit in een klein dorpje in Zuid-Frankrijk logeerde.

De herbergier serveerde de keizer een omelet. Napoleon vond die zo lekker, dat hij de volgende dag aan de dorpelingen vroeg om een enorme omelet klaar te maken voor zijn soldaten.

Fooi
In Nieuw-Caledonië is het geven van een fooi over het algemeen ongebruikelijk.

Fotografie
Nieuw-Caledonië is zeer fotogeniek, indien u dia's maakt, kunt u diafilm het beste vanuit Nederland meenemen (in Australië zijn diafilms ondertussen moeilijk nog te krijgen). Foto- en video-apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn goed verkrijgbaar, maar voor hogere prijzen als in Nederland. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft. In Nieuw-Caledonië heeft u veel gelegenheid om onderwaterfoto's te maken.

Gezondheid
Het klimaat in Noumea en Île des Pins is aangenaam en gezond, u hoeft daarom doorgaans geen bijzondere medische voor-zorgsmaatregelen te nemen als u alleen deze gebieden bezoekt. Bezoekt u tijdens uw verblijf in Nieuw-Caledonië ook de binnenlanden van Grande Terre en de buiteneilanden, dan adviseren we een malaria profilaxe en u zich te laten vaccineren tegen Hepatitis A (geelzucht) en DTP/DKTP (difterie, kinkhoest, tetanus en polio). De laatste jaren komt Dengue (of knokkelkoorts) voor in Nieuw-Caledonië. Zorg dus dat u zich zoveel mogelijk beschermd tegen muggenbeten. Het beste kunt u echter naar de GGD of uw huisarts gaan voor een specifiek advies. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

In Nieuw-Caledonië komen vrijwel geen gevaarlijke of giftige dieren voor. Het meest gevaarlijke dier is waarschijnlijk de haai. Binnen de riffen in de lagunes ziet u hooguit kleine ongevaarlijke rifhaaien. De grotere haaiensoorten - zoals de hamerhead, tijgerhaai en de witte haai - houden van diep en stromend water en deze ziet u daarom eigenlijk alleen buiten de lagunes.

Denkt u eraan dat het koraal scherp is. Om wondjes en eventuele infecties te voorkomen, raden wij u aan plastic sandalen te dragen wanneer u over het koraal wilt lopen of in ondiep water boven het koraal gaat zwemmen. Indien u zich gesneden heeft aan het koraal is de kans op infectie zeer groot, wacht daarom niet te lang met antibiotica te gebruiken.

Golf
Alleen bij Nouméa zijn goede golfmogelijkheden. U kunt op de golfbaan golfuitrusting huren.

Hulpdiensten
Mocht u in het geval van nood de hulp nodig hebben van politie, brandweer en/of ambulance dan kunt u gebruik maken van onderstaande alarmnummers.

- Politie: 17
- Brandweer: 18
- Ambulance: 15

Immigratie / Douane
Bij binnenkomst van Nieuw-Caledonië wordt voor EU burgers voor een toeristisch verblijf van max. 30 dagen een geldig paspoort verlangd, dat nog ten minste 3 maanden geldig is bij aankomst, een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. verplichte vaccinaties voor toeristen. Bij aankomst moet een "Arrival Card"' met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst in Nieuw-Caledonië wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kent Nieuw-Caledonië strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
De Internationale luchthaven van Nieuw-Caledonië (Tontouta) ligt aan de westkust op het hoofdeiland Grande Terre, 70 km ten noorden van de hoofdstad Noumea. Op deze luchthaven worden alleen internationale vluchten uitgevoerd. De volgende luchtvaartmaatschappijen voeren internationale vluchten uit.

- Air Caledonie (naar Auckland, Brisbane, Honiara, Nadi, Papeete, Port Vila, Walis & Futuna en Sydney)
- Air France (naar Parijs)
- Air New Zealand (naar Auckland [Nw.Zealand])
- Air Pacific (naar Nadi [Fiji]
- Air Vanuatu (naar Port Vila [Vanuatu])
- Qantas (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])
- Solomon Airlines (naar Honiara [Salomon Eilanden])
- Virgin Australia (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])

Noumea heeft ook een luchthaven voor binnenlandse vluchten, deze ligt veel dichter bij de stad (5km ten oosten van het centrum). Alle overige luchthavens en airstrips dienen alleen het binnenlands vliegverkeer.

Vanaf Amsterdam moet u rekening houden met een totale reistijd van minstens 24 uur, via Australië.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit Nieuw-Caledonië is 120 minuten voor vertrek. De luchthavenbelasting ("Airport Departure Tax") bedraagt momenteel 1570 XPF per persoon. Deze heffing is reeds inbegrepen in de reissom van vooraf gekochte tickets. U hoeft dus ter plaatse geen "Airport Departure Tax" meer af te rekenen. Deze regels kunnen wijzigen, zie bijlage 24 (airporttax).

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze op bepaalde plaatsen kunnen gebruiken d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. in hotellobby's). Als u ook bij het zwembad of aan het strand wilt kunnen internetten, dat dient u een SIM kaart (of dongel) te kopen voor het UMTS netwerk. Deze zijn te koop bij de winkels van de grote telecom aanbieders (zoals OPT en Vodaphone). Alleen bij de grotere steden is de mobiele ontvangst goed. In de grotere steden en dorpen vindt u internetcafés waar u tegen betaling kunt internetten.

Kleding
Voor een bezoek aan Nieuw-Caledonië kunt u het best lichte zomerkleding meenemen. Bij een bezoek aan een lokaal dorp stellen de inwoners het op prijs als u zich niet in badkleding laat zien, maar met overhemd of t-shirt. Denk aan een dunne regenjas (voor wandelingen) en plastic sandalen (ter bescherming tegen koraal). Neem een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. De winkels in Port Vila kunnen overigens voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft.

Klimaat
Nieuw-Caledonië heeft gedurende het gehele jaar een aangenaam zonnig klimaat, met een temperatuur tussen de

22 en 30°C. De passaatwinden zorgen het hele jaar door voor een aangename bries.

De maanden mei t/m november zijn het droogst. De maanden december t/m april zijn iets warmer en vochtiger, het is het regenseizoen. Met name aan de oostzijde van Grande Terre valt in deze periode veel regen. De luchtvochtigheid is dan op de eilanden iets hoger, maar een continue passaatwind maakt het toch aangenaam.

Lokale agent
Onze lokale agent in Nieuw-Caledonië is *Arc en Ciel Voyages*. Hun kantoor is gevestigd in het centrum van Noumea. Het telefoonnummer en andere contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Medische hulp
Alleen bij Nouméa zijn moderne ziekenhuizen gevestigd. In enkele belangrijke dorpen zijn klinieken gevestigd voor eerste noodhulp.

De medische kosten zijn in Nieuw-Caledonië hoger dan in Nederland. Het afsluiten van een verzekering die dekking biedt voor ziekenhuisopname, specialistenhulp en repatriëring tot kostprijs is belangrijk.

Politie
Elke stad of eiland heeft z'n eigen politiedienst. Raadpleeg de lokale telefoongids of de receptie van uw hotel voor het telefoonnummer. Het landelijk alarmnummer van de politie is 17.

Religie
Er zijn vele geloofsovertuigingen aanwezig in Nieuw-Caledonië (o.a. protestant en katholiek, maar ook hindu en moslim). U bent van harte welkom in de kerkjes om een dienst bij te wonen.

Souvenirs
Houtsnijwerk, kava, katoenen pareo's, sieraden van (parelmoer)schelpen en strohoeden zijn de belangrijkste souvenirs die u hier vindt.

Stranden
Op alle eilanden van Nieuw-Caledonië vindt u schitterende witte stranden. De stranden zijn vrijwel altijd openbaar.

Taal
De officiële taal in Nieuw-Caledonië is het Frans, dat door vrijwel alle inwoners wordt gesproken. Met name in de hotels zullen bezoekers over het algemeen ook met het Engels uit de voeten kunnen. De oorspronkelijke Melanesische bewoners, de Kanaken, spreken onderling een lokale taal, die vaak per regio verschilt. Er worden 29 verschillende Melanesische dialecten gesproken. Buiten Nouméa wordt weinig Engels gesproken.

Mensen die regelmatig met toeristen te maken hebben - zoals in de hotels - spreken meestal wel Engels. De meeste inwoners van Nieuw-Caledonië spreken echter alleen Frans. Het wordt reizigers naar Nieuw-Caledonië aangeraden om een basiskennis van de Franse taal te hebben.

Taxi's
In en rond Nouméa zijn voldoende taxi's aanwezig. De tarieven zijn hoger dan die in Nederland. De taxi's zijn voorzien van een taximeter. 's Avonds en op feestdagen geldt een hoger tarief. Buiten Nouméa zijn er slechts een beperkt aantal taxi's beschikbaar.

Taxi´s rijden in Nieuw-Caledonië niet rond om passagiers op te pikken. U dient ze telefonisch te bestellen. Hotels en restaurants bellen graag een taxi voor u. Ook winkels waar u net iets gekocht hebt vinden het geen enkel probleem om een taxi voor u te regelen.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt u dag en nacht automatisch telefoneren tussen Nederland en Nieuw-Caledonië. Op de postkantoren zijn meestal telefoonboxen, fax en internetverbinding beschikbaar. Voor de openbare telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig. Deze kunt u terplaatse in telefoonwinkels kopen.

Het internationaal toegangsnummer van Nieuw-Caledonië is 687. De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken in Nieuw-Caledonië (bij de grotere steden) prima, maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van OPT of Vodaphone. In internetcafés bel je met Skype gratis via internet. Wilt u vanuit Nieuw-Caledonië naar Nederland bellen gebruik dan 0031 of +31.

Transport
In Nouméa is redelijk openbaar vervoer beschikbaar. Daarbuiten en op de overige eilanden bent u hoofdzakelijk aangewezen op eigen vervoer (auto, transfers, scooter en fiets)

Bus
Op Grande Terre rijden bussen tussen de verschillende steden. Ze zijn goedkoper dan taxi´s. Ze doorkruisen het hele eiland, maar rijden onregelmatig.

Boot
Vanaf Grande Terre vaart een snelle catamaran regelmatig tussen Noumea en Ile des Pins en de Loyalty Islands. U kunt ook een boot huren als u zelf door het gebied wilt varen. Meer informatie over de lijndienst van de catamaran vind je bij Compagnie Maritime des Iles/Havanna (tel: 270 405).

Tijdverschil
Het tijdverschil met Nederland bedraagt 10 uur (in NL winter) of 9 uur (in NL zomer). Nieuw-Caledonië ligt op het oostelijk halfrond, 's ochtends in Nederland (bijv. in de zomer om 9.00 uur) is dus dezelfde dag 's avonds in Vanuatu (18.00 uur).

Uitgaven
Het prijsniveau in Nieuw-Caledonië ligt ruim boven Nederlands niveau (ca. 20 tot 40%). Lokale etenswaren (zoals verse vis, tropisch fruit, maar ook stokbrood en lokale franse kaas en wijn) zijn doorgaans iets goedkoper, overige waren en luxe goederen zijn ruim duurder dan in Nederland. Met name ook de excursies, entertainment en kosten van uitgaan zijn veel hoger dan in Nederland.

Veiligheid
Nieuw-Caledonië is veilig voor toeristen, er is weinig criminaliteit en de wegen zijn in goede staat. Als het donker is steken dieren de weg over, dus wees alert als je 's avonds rijdt. In de dichte bossen op sommige eilanden verdwaal je gemakkelijk. Volg dus de aangegeven wegen en paden, tenzij je een goede gids hebt.

Wandelen
In Nieuw-Caledonië is wandelen door de natuur een populaire bezigheid. Er zijn veel wandelpaden uitgezet. We adviseren om zoveel mogelijk onder begeleiding van een lokale gids te wandelen. Andere zaken waar u rekening mee dient te houden zijn:

- Droog en zonnig seizoen. 23° tot 25°.
- Proviandering: tijdens tochten dient alles te worden meegenomen. In het oerwoud gaat authenticiteit samen met een zeer eenvoudig leven. Het voedsel dat door de inheemse vrouwen wordt klaargemaakt, is gebaseerd op lokale producten.
- Logies / Kamperen: kampeer niet buiten de hiertoe aangewezen plaatsen. In de hutten is het comfort

beperkt. Er wordt altijd in gemeenschappelijke ruimten geslapen en wandelaars wordt sterk aangeraden een slaapzak mee te nemen. Op 600 of zelfs 1000 meter hoogte zijn de nachten fris.
- Kleding: bescherming tegen de kou is 's avonds en op bepaalde winderige bergkammen geen overbodige luxe.
- Reisapotheek: de natuur van Nieuw-Caledonië is niet erg gevaarlijk. Bescherm u tijdens het warme seizoen tegen zon en muggen. Drink nooit onbehandeld drinkwater.
- Veiligheid: breng uw familie, de gîte of de naburige stam op de hoogte van uw tocht. Ga niet alleen op pad. Bij aankomst maakt u volgens een oude gewoonte kennis met de stamleden, een moment vol emotie, waarbij menselijk contact centraal staat. Een goede gelegenheid voor Europeanen en Kanaken om elkaar te leren kennen. De gastvrijheid van de Kanaken is legendarisch. Hun hulp is onmisbaar bij een tocht over niet bewegwijzerde paden. Een wandeltocht op Nieuw-Caledonië is één groot avontuur. Maar landkaarten bieden toch enig houvast.
- Toestemming: veel van de paden lopen langs of over privé-eigendom of terreinen waar gewoonterecht heerst. Het is aan te bevelen van tevoren toestemming te vragen en alle hekken achter u te sluiten.
- Vuur: verboden van half november tot half april.

Water
Kraanwater is bijna overal veilig te drinken. Voor de veiligheid adviseren we u drinkwater te koken of flessen bronwater te kopen.

Winkels
De winkels in Nouméa kunnen voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft, zoals bijv. kleding, sportartikelen, parfums en medicijnen. Ook bij de luxere hotels vindt u winkels. Er zijn moderne supermarkten met een uitgebreid assortiment aan kruidenierswaren. Buiten Nouméa en op de buiteneilanden hebben de winkels een beperkter assortiment. De winkels zijn van maandag tot en met vrijdag open van 08.00-17.00. Sommige winkels sluiten tussen de middag. Ook op zaterdagochtend zijn de winkels open (8.00-12.00 uur).

Zonnebrand
Nieuw-Caledonië ligt in de tropen. De lucht is niet vervuild en zuiver. Hierdoor komt sterke zonnestraling ongehinderd op aarde. Hoofdbedekking alsmede een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor is hierom zeker aan te raden. Wees erop bedacht dat uw huid heel gevoelig is, wanneer u vanuit de Nederlandse winter aankomt. Ga niet op het heetst van de dag zonnebaden.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	**VI.**	**Nieuw-Zeeland**

Aotearoa - het land van de lange witte wolk - Nieuw-Zeeland voor de Maori's. Nieuw-Zeeland is het meest zuidwestelijke deel van Polynesië en bestaat uit twee hoofdeilanden, te weten het Noordereiland en het Zuidereiland en een aantal kleine eilandjes. Beide hoofdeilanden worden gescheiden door Cook Strait, dat op het smalste punt 20 km breed is. Het is een land van ongelofelijke contrasten waar een enorme verscheidenheid aan mogelijkheden en bezienswaardigheden aanwezig zijn; uitstekend kamperen, golfen, jagen, bergbeklimmen, mountainbiken, skiën, snowboarden, wandelen, wildwatervaren, windsurfen en vissen zijn slechts enkele voorbeelden van de talrijke activiteiten.

Kerngegevens:
Landoppervlak . . . . . 270.000 km²
Aantal inwoners 3.300.000
Inwoners per km² 12,2
Hoofdstad (regeringszetel) . . . . . Wellington
Grootste stad . . . . . Auckland

Locatie en afstanden
Nieuw-Zeeland is een langgerekt, smal land dat ongeveer in noord-zuidrichting in de Stille Oceaan ligt. Over de lengteas van de eilanden ligt gebergte over een groot gebied. Met een totale oppervlakte van ca. 270.000 km² verdeeld over de twee hoofdeilanden en enkele kleinere eilanden, is het land iets groter dan de Britse Eilanden. Gelegen tussen de 34e en 37e breedtegraad is Nieuw-Zeeland ongeveer te vergelijken met het Europese Middellandse Zeegebied. De antipoden liggen in Spanje. Stewart Island is een klein eiland dat direct ten zuiden van het Zuidereiland ligt.

Vanaf Amsterdam naar Auckland moet u rekening houden met een totale vliegtijd van 27 uur. De afstand van de meest noordelijke stad op het Noordereiland, Kaitaia, tot de meest zuidelijke stad op het Noordereiland, Wellington, is 983 km. De afstand van Nelson, de meest noordelijke stad op het Zuidereiland, tot Invercargill, de meest zuidelijke stad van het Zuidereiland, is 996 km.

Geschiedenis
Historisch gezien is Nieuw-Zeeland een jong land. Onbewoond gedurende miljoenen jaren, tot de aankomst van de eerste Maori's. Volgens legenden kwamen zij rond het jaar 925 in hun catamarans en kano's van een eiland Hawaiki (Frans Polynesië). Het verhaal wil dat Kupe, een grote Maori-navigator, zijn volk over de grote oceaan leidde naar Aotearoa (Nieuw-Zeeland), hetgeen betekent: het land van de grote witte wolk. Hij bekeek en onderzocht de eilanden en keerde daarna weer terug naar de Hawaiki-eilanden met enthousiaste verhalen. Pas rond 1200 gingen de Maori's weer terug naar Nieuw-Zeeland, als gevolg van overbevolking, ziektes en stammenoorlogen op Hawaiki.

<u>Moriori</u>
Toch was Nieuw-Zeeland al enkele honderden jaren bewoond door primitieve stammen die afkomstig waren van de eilanden uit Oost-Polynesië. Ze werden Moriori's genoemd en waren waarschijnlijk rond ca. 700 naar Nieuw-Zeeland en de Chatham-eilanden overgestoken. Het waren jagers en vissers en in beperkte mate landbouwers. Zij zijn grotendeels verantwoordelijk geweest voor het uitsterven van de moa, een grote vleugelloze vogel. De Moriori's die zich op de Chatham-eilanden gevestigd hadden, werden pas in de 19e eeuw in hun bestaan bedreigd. Door een gebrek aan wapens waren de Moriori's op Nieuw-Zeeland kansloos tegen de krijgslustige Maori's. In 1933 stierf de laatste volbloed Moriori.

Cape Reinga
90 Mile Beach
Bay of Islands
Paihia
Whangerei
Pacific Ocean
Coromandel Peninsula
Whitianga
Auckland
North Island
Tauranga
Bay of Plenty
Hamilton
Tasman Sea
Waitomo
Rotorua
Thermal Area
Te Urewera NP
Lake Taupo
Taupo
Gisborne
New Plymouth
Tongariro NP
Mt Egmont NP
Mt Ruapehu
Hawke Bay
Whanganui NP
Napier
Hastings
Wanganui
Palmerston North
Farewell Spit
Abel Tasman NP
Kahurangi NP
Motueka
Marlborough Sound
Masterton
Nelson
Picton
Ferry
Wellington
Blenheim
Westport
Paparoa NP
Punakaiki
Nelson Lakes NP
Kaikoura
Greymouth
Hanmer Springs
Hokitika
Arthur's Pass NP
Franz Josef Glacier
Fox Glacier
Mt Cook NP
Westland NP
Mt Cook
Christchurch
Banks Peninsula
Haast Pass
Lake Tekapo
Mt Aspiring NP
Lake Pukaki
Timaru
Omarama
Milford Sound
South Island
Queenstown
Oamaru
Doubtful Sound
Te Anau
Fiordland NP
Otago Peninsula
Dunedin
Gore
Invercargill
Bluff
Stewart Island
100 km

Abel Tasman

Het was in 1642 dat de Nederlander Abel Tasman Nieuw-Zeeland ontdekte. Hij was op weg naar Batavia in opdracht van de VOC. Hij ankerde zijn schip aan de westkust van het Zuideiland. Hij werd door de Maori's niet bepaald vriendelijk ontvangen. Verschillende leden van zijn bemanning werden door de Maori's (kannibalen) gedood.

In 1642 kreeg de Hollander Abel Janszoon Tasman opdracht om het "Zuidland" of het "terra incognita Australis" op te sporen en te onderzoeken. Hij kreeg die opdracht van gouverneur-generaal Anthony van Diemen en de Raad van Indië.

In augustus 1642 vertrokken de twee schepen de "Heemskerck" en de "Zeehaen" uit Batavia, Indonesië eerst naar Mauritius om goederen af te leveren en om proviand water en brandhout in te slaan. Vanaf 8 oktober koerste Tasman richting het huidige Australië en arriveerde eerst op een onbekend land dat "Diemensland" genoemd werd later het tegenwoordige eiland Tasmanië bleek te zijn. Australië zelf kregen ze niet te zien maar enkele weken later op 13 december 1642 zag Tasman als eerste Europeaan de westkust van het Zuideiland van Nieuw-Zeeland, "een groot hooch verheven landt".

Hij vervolgde zijn reis richting noorden en ontmoette op 19 december een groepje vijandige Maori's die een aantal van zijn manschappen doodden. Het nieuw ontdekte land werd "Statenland" genoemd en later gewijzigd in Nieuw-Zeeland, ter ere van de provincie Zeeland waar zoveel zeehelden vandaan kwamen. Tasman zeilde verder naar het noorden langs de westkust van het Noordeiland. De noordkaap van Nieuw-Zeeland werd de Kaap Maria van Diemen genoemd.

Er werden nog wat eilandjes ontdekt en daarna koers gezet naar Batavia, waar Tasman op 15 juni 1643 aankwam. De VOC was teleurgesteld in de resultaten die Tasman geboekt had en hijzelf rapporteerde dat de bevolking zo vijandig was dat handeldrijven er vooralsnog niet inzat.

James Cook

In 1769 zette Captain James Cook voet aan land en eiste het gebied op voor Engeland. Hij bracht Nieuw-Zeeland met eenvoudige middelen verbazingwekkend goed in kaart. Hierna bezochten regelmatig Europese handelaren en walvisvaarders Nieuw-Zeeland, waarbij met name jacht op zeehonden werd gemaakt.

Meer dan een eeuw na de ontdekking Nieuw-Zeeland door Abel Tasman maakte de Britse ontdekkingsreiziger James Cook tussen 1768 en 1774 twee reizen rondom de wereld. Hij ontdekte op 7 oktober 1769 de oostkust van het Noordeiland met zijn schip de "Endeavour". Verder ontdekte hij de doorgang tussen het Noord- en Zuideiland en hij knoopte wel goede betrekkingen aan met de Maori's.

De Hollanders en de Britten toonden verder echter weinig interesse in Nieuw-Zeeland en richtten zich nog steeds op respectievelijk Nederlands-Indië en India.

Nieuw-Zeeland wordt Britse kolonie

De eerste walvisvaarders bereikten Nieuw-Zeeland in het begin van de 19e eeuw. Ze waren afkomstig van Tasmanië en Australië en vestigden zich in de Bay of Islands, het noordelijke deel van Noordeiland. Er werd zelfs enige handel gedreven tussen de Maori's en Groot-Brittannië zond in 1814 een aantal missionarissen onder leiding van Samuel Marsden naar dit gebied.

Verder gingen de bemoeienissen van Groot-Brittannië niet totdat de Fransen ten tonele verschenen. Zij hadden wel interesse in Nieuw-Zeeland. met als gevolg dat de Britten op 30 januari 1840 de soevereiniteit over Nieuw-Zeeland proclameerden. ?Tussen 1839 en 1843 kwam een grootscheepse immigratie vanuit Engeland op gang. Mede door diverse schermutselingen met de Maori's werd het noodzakelijk het één en ander vast te leggen in verdragen.

Op 6 februari 1840 werd er een verdrag gesloten tussen de Maori's en de Britten, de "Treaty of Waitangi". Nieuw-Zeeland werd daardoor een Britse kolonie en de Fransen hadden het nakijken. Door dit verdrag erkenden de Maori's de soevereiniteit van Groot-Brittannië en op hun beurt kregen de Maori's dezelfde rechten als Britse onderdanen en erkenden ook het bezit van hun grond. Hierdoor ontstonden later grote problemen door interpretatieverschillen.

Hobson had hierbij de Maori-stamhoofden tegen elkaar uitgespeeld en uiteindelijk weinig keus gelaten dan in te stemmen met zijn voorstel. De Engelsen en Maori's kregen door het verdrag in principe gelijke rechten, maar in de praktijk domineerden de Engelsen. Er volgde een enorme instroom van kolonisten. De Britten kochten op grote schaal land van de Maori's.

De Maori's dachten dat ze nog steeds alle Nieuw-Zeelandse grond bezaten. De Britten bedoelden alleen de gronden die de Maori's op dat moment bewerkten en bebouwden. Dit gaf aanleiding tot bloedige conflicten zoals bijvoorbeeld de Taranaki-oorlog, ook wel genoemd de Eerste Maori-oorlog. Hierbij werd de Britse nederzetting in Taranaki door de Maori's in brand gestoken en vernield. Een leger van tienduizend Britse militairen nam wraak in een strijd die toch nog vijf jaar zou duren.

Na ondertekening van het verdrag besloten de Britten om de kolonisatie van Nieuw-Zeeland gestructureerd aan te pakken. Hiertoe werd in 1840 de New Zealand Company opgericht door Edward Gibbon Wakefield. Besloten werd om de grond tegen vastgestelde prijzen te verkopen en met het geld werd de overtocht van de emigranten bekostigd. Dit was zo aantrekkelijk dat binnen een paar maanden alle grond verkocht was.

Toen de eerste kolonisten arriveerden bleek er echter meer grond verkocht te zijn dan er in werkelijkheid voorhanden

was. De Britse regering sprong in de bres en ging op grote schaal land kopen waardoor de kolonisatie alsnog voltooid werd en de New Zealand Company kon worden opgeheven. In 1840 werd Auckland de hoofdstad. De kolonisten stichtten de steden Wellington, New Plymouth, Nelson, Dunedin en Christchurch.

Om de orde te herstellen werd George Grey als gouverneur met bijzondere volmachten in 1845 naar Nieuw-Zeeland gezonden. Grey trad enerzijds met zeer harde hand op, maar herwon anderzijds door eerlijk optreden het vertrouwen van de Maori's. Op 23 december 1846 kreeg Nieuw-Zeeland een nieuwe constitutie. Het kreeg de namen New Munster en New Ulster en werd verdeeld in provincies, elk onder een eigen gouverneur.

In 1848 werd de grondwet voorlopig buiten werking gesteld. In 1851 werd de New Zealand Company ontbonden en in 1852 werd een nieuwe constitutie uitgevaardigd. Er kwamen provinciale bestuursraden, een algemene raad naast de gouverneur en een algemeen vertegenwoordiger. Het actieve kiesrecht voor al deze lichamen werd aan de census gebonden. Dit systeem functioneerde op een wijze die de zes provincies in feite tot evenzoveel zelfstandige staatjes deed worden. De regeling van de verhouding ten opzichte van de inheemse bevolking bleef aan de Britse regering voorbehouden.

In 1856 kreeg Nieuw-Zeeland een zekere mate van autonomie. Intussen voelden de Maori's zich door de steeds grotere aankopen van grond door de regering in het nauw gebracht, terwijl de blanke bevolking, de groeiende spanning onder de Maori's voelend, vreesde te zullen worden uitgeroeid. Zo kwam het tot de Tweede Maori-oorlog (1860-1870), in feite een reeks bloedige onlusten die hoofdzakelijk tot het Noordeiland beperkt bleven. De Maori's trachtten tot onderlinge eenheid te komen onder een koning, maar slaagden daarin niet. Hun Hau-Hau beweging (sinds 1865), die gebaseerd was op een ideologie waarin elementen van eigen en bijbels geloof vermengd waren, richtte zich tegen christendom en vreemde overheersing. De Maori's konden zich echter ten slotte niet staande houden. Zij verloren hun land door gedwongen verkoop of confiscatie.

Een enorme toevloed van kolonisten was intussen gevolgd op de ontdekking van goud te Otago (1861). In 1862 werd het systeem van voorkoop van grond door de regering prijsgegeven, waarmee de laatste bescherming van de inheemse bevolking tegen verlies van haar grondeigendom weggenomen was. In 1865 werd Wellington in plaats van Auckland hoofdstad.

Van 1870 tot 1890 was één ministerie, onder Sir Harry Atkinson, aan de regering. Deze periode werd gekenmerkt door een diepe depressie en in 1875 werden regering en bestuur weer gecentraliseerd. De invoering van koelkamers op schepen betekende voor Nieuw-Zeeland een omwenteling (1882) want voortaan werden schapen ook voor de slacht gefokt. In 1881 werden de eerste maatregelen tegen massale immigratie van Chinese arbeidskrachten genomen. In 1887 werden de Kermadeceilanden geannexeerd en in 1900 de Cook eilanden, Savage-eiland en Suvoroveiland.

In de late 19de eeuw nam de export van zuivel, wol en lamsvlees sterk toe. Hierdoor steeg de welvaart in snel tempo en werd Nieuw Zeeland één van de rijkste landen ter wereld. In 1888 werd onder druk van de arbeiders wetten afgekondigd die hen meer rechten gaf. De conservatieven raakten daarop verdeeld. In 1889 werd het algemeen mannenkiesrecht ingevoerd en in 1890 kwamen de gecombineerde liberale en arbeiderspartijen aan het bewind. Door voor die tijd unieke sociale wetgeving, staatssocialisme en economische planning werden in de volgende twintig jaar enorme vorderingen gemaakt. De landbouw werd geïntensiveerd; het kleingrondbezit werd zeer begunstigd. In 1893 kregen ook de vrouwen kiesrecht en in 1909 scheidde de Labour Party, die met de Liberale Partij één geheel had gevormd, zich als aparte partij af. In deze tijd kwamen grote stakingen voor. In 1912 kwam de conservatieve National Party weer aan het bewind. Intussen was Nieuw-Zeeland op 26 september 1907 een autonoom dominion geworden.

De 1e en 2e wereldoorlog gingen vrijwel geheel aan Nieuw-Zeeland voorbij. Zowel in de Eerste als in de Tweede Wereldoorlog vormden Nieuw-Zeelandse soldaten samen met Australische soldaten het ANZAC (Australia, New Zealand Army Corps), dat in Europa, Afrika en Azië vocht tegen de Duitsers en Japanners. In 1919 werd West-Samoa mandaatgebied van Nieuw-Zeeland. In 1930 werd Nieuw-Zeeland zwaar getroffen door de wereldcrisis en de regering ging o.a. over tot drastische bezuiniging en loonsverlaging. Tevens werd de uitgebreide sociale wetgeving grotendeels buiten werking gesteld. De Labour Party kwam daarop in de oppositie terecht maar won in november 1935 weer de verkiezingen. M.J. Savage kwam daarop met een Labour-kabinet en de regering nationaliseerde het bankwezen, regelde de export, herstelde het systeem van arbitrage in arbeidsconflicten, stelde een minimumloon in en nationaliseerde de spoorwegen.

Nieuw-Zeeland onafhankelijk

In 1947 werd Nieuw-Zeeland een onafhankelijk, autonoom lid van het Britse Gemenebest. In november 1949 kwamen de conservatieven onder S. Holland weer aan het bewind, maar de politieke en sociale structuur onderging geen belangrijke wijzigingen meer. Op 1 januari 1951 werd het Hogerhuis opgeheven. De op de landbouw gerichte economie van Nieuw-Zeeland bloeide in de jaren vijftig als nooit tevoren en de inkomens van de Nieuw-Zeelanders waren zeer hoog. Men "vergat" echter om te industrialiseren en men bleef voor de export zeer afhankelijk van de grootste afnemer, Groot-Brittannië.

In 1957 kon Labour weer een regering vormen, onder leiding van W. Nash. Op 1 januari 1962 verkreeg het mandaatgebied West-Samoa onafhankelijkheid. De regering, die sinds 1960 weer gevormd werd door de conservatieven, steunde in 1964 Maleisië in het conflict met Indonesië en de betrekkingen met de Verenigde Staten werden hecht als gevolg van de steun van Nieuw-Zeeland aan de Amerikaanse Vietnam-politiek.

Bij de parlementsverkiezingen van november 1972 moest de conservatieve Nationale Partij haar meerderheid afstaan aan de Labour Party. De nieuwe premier, David Lange van de Labour Party, kondigde direct na zijn aantreden een aanlegverbod voor door kernenergie aangedreven orlogsschepen in Nieuw-Zeelandse havens aan. Dit leidde tot grote spanningen met de Verenigde Staten en Australië. In 1973 werd Groot-Brittannië lid van de EEG en dat veroorzaakte, samen met de oliecrisis, voor een economische ramp. De agrarische producten werden door Groot-Brittannië voortaan met name uit de EG-landen geïmporteerd. De producten uit Nieuw-Zeeland werden getroffen door hoge importheffingen, waardoor de exportopbrengst steeds lager werden. Nieuw-Zeeland moest flink wat geld lenen waardoor de buitenlandse schuld sterk opliep met als gevolg een enorme inflatie.

Politiek

Vanaf de eerste vestiging van Europeanen in Nieuw-Zeeland komen regelmatig onenigheden voor tussen de Maori's onderling en Europeanen (die Pakeha worden genoemd). In

een poging een eind te maken aan de onenigheden over land, werd op donderdag 6 februari 1840 door enkele Maori stamhoofden en vertegenwoordigers van de Britse Kroon het Verdrag van Waitangi getekend. Vanaf dat moment is Nieuw-Zeeland een zelfstandige Britse kolonie en waren er afspraken over de verdeling van land. Dit verdrag functioneert tot op vandaag als een soort grondwet van Nieuw-Zeeland.

Als gevolg van schendingen van het verdrag door de verschillende partijen, lopen de spanningen regelmatig hoog op. Tussen 1845 en 1872 vinden er veel conflicten plaats die samen bekendstaan als de 'New Zealand Wars' of 'The Land Wars'. De 'Dog Tax War' in 1890 is het laatste grote gewapende conflict. Ook daarna zijn nog niet alle onenigheden verholpen, maar veelal worden ze in de rechtbank opgelost.

In 1893 voerde Nieuw-Zeeland als eerste land algemeen stemrecht voor vrouwen in.

Band met Groot-Brittannië
De jaren na de oorlog houdt Nieuw-Zeeland een sterke band met het Verenigd Koninkrijk hoewel het in 1947, met de ratificatie van het Statuut van Westminster wel volledige onafhankelijkheid verkreeg. In 1967 gaat het land over van het Pond sterling op de Dollar (en wordt het imperial maatstelsel vervangen door het metrieke). Vanaf 1973 gaat het Britse moederland zich steeds meer richten op Europa; dit gaat ten koste van de overzeese Commonwealth- partners.

Nieuw-Zeeland is nog steeds lid van het Gemenebest van Naties en het staatshoofd is Elizabeth II van Nieuw-Zeeland, die vertegenwoordigd wordt door een gouverneur-generaal, sinds augustus 2006 is dat Judge Anand Satyanand. De troonopvolger is Charles, Prins van Wales, Hertog van Cornwall. In Nieuw-Zeeland is de officiële titel van het staatshoofd: Her Majesty, Elizabeth the Second, By the Grace of God, Queen of New Zealand and Her other Realms and Territories, Head of the Commonwealth, Defender of the Faith (Hare Majesteit, Elizabeth de Tweede, Bij de Gratie Gods, Koningin van Nieuw-Zeeland en Haar andere Gebieden en Territoria, Hoofd van het Gemenebest, Verdediger van het Geloof).

Parlementaire democratie
Het land heeft een parlement bestaande uit één kamer met normaal gesproken 120 leden. Het kiesstelsel waarborgt evenredige vertegenwoordiging en dit heeft na sommige verkiezingen extra zetels tot gevolg, de zogenaamde 'overhang'. Zo telt het parlement sinds de verkiezingen van 2008 bijvoorbeeld 122 zetels. Er is algemeen kiesrecht voor de gehele meerderjarige bevolking. Nieuw-Zeeland heeft een ongeschreven grondwet.

Uit het parlement wordt een kabinet van circa 20 ministers gekozen. Het parlement zetelt in de hoofdstad Wellington. Leider van dit kabinet is de premier, sinds november 2008 is dat John Key van de centrumrechtse National Party. Er zijn momenteel zeven partijen vertegenwoordigd in het parlement.

Verder is Nieuw-Zeeland lid van de Verenigde Naties, APEC, OECD en ANZUS. Na een meningsverschil in 1985 met de Verenigde Staten over kernwapens heeft het ANZUS verdrag wat schade opgelopen, omdat Nieuw-Zeeland tegen elke vorm van kernenergie en -wapens is.

Regering
Vanaf 1984 bouwen opeenvolgende kabinetten het overwegend socialistische en agrarische land om tot een zelfstandige industriële natie met een vrijemarkteconomie (met behoud van de sterke agrarische sector).

De socialistische regering-Lange komt in 1984 in conflict met de Verenigde Staten, als onderzeeboten met kern-wapens aan boord niet langer welkom zijn in de territoriale wateren van Nieuw-Zeeland. De militaire samenwerking met de VS komt tot een einde. In 1985 is er een conflict met Frankrijk, dat in de haven van Auckland het vlaggenschip van Greenpeace, de Rainbow Warrior tot zinken brengt.

Tot en met 1993 worden de parlementen van Nieuw-Zeeland elke drie jaar gekozen volgens het districten-stelsel. Vanaf 1996 geldt een stelsel van evenredige vertegenwoordiging. Daarmee krijgen ook kleinere partijen een kans en sindsdien wordt met coalities geregeerd. Tussen 1990 en 1999 had de Nationale Partij het voortouw, tussen 1999 en 2008 was Labour aan de macht en sinds 2008 regeert de Nationale Partij weer.

Recente politieke situatie
In 1991 werd een begin gemaakt met grootscheepse bezuinigingen in de sociale zekerheid. De verkiezingen van 1990 werden dan weer gewonnen door de National Party onder leiding van James Brendon Bolger. Deze ging door op de ingeslagen weg en de hervormingen pakten nu wel goed uit. In 1992 werd een akkoord gesloten tussen de regering en de Maori's over de regeling van de visrechten, zoals vastgelegd in het Verdrag van Waitangi (1840). De Maori's (12% van de bevolking) kregen krachtens het akkoord 50% van de binnenlandse visvangst.

In 1993 werd via een referendum het stelsel van evenredige vertegenwoordiging aangenomen. Dit betekende dat ook kleine partijen een stem in het parlement kunnen krijgen. Na de eerste verkiezingen nieuwe-stijl kreeg het door Maori's gedomineerde New Zealand First een sleutelrol in de Nieuw-Zeelandse politiek.

Bij de verkiezingen van november 1993 verwierf de National Party 50 van de 99 zetels. Bolger bleef aan, maar was gedwongen concessies te doen aan zijn harde lijn van economische hervormingen. Bij het gelijktijdig gehouden referendum over het toekomstige kiesstelsel sprak een meerderheid zich uit voor evenredige vertegenwoordiging, waarmee het bestaande districtenstelsel werd verlaten. In 1995 groeide de economie fors in een sterk geliberaliseerd klimaat. Premier Bolger van de National Party vormde eind februari 1996 een coalitie met de United Party, waardoor de regering op een meerderheid van één zetel kon rekenen in het parlement.

De parlementsverkiezingen van oktober 1996 betekenden een flink verlies voor de National Party maar in december vormde Bolger toch zijn derde kabinet, een coalitie met de New Zealand First Party (NZFP). Na wat onduidelijk politiek

gemanouvreer krijgt Nieuw-Zeeland met Jenny Shipley de eerste vrouwelijke premier en werd Bolger gedwongen terug te treden. Bolger was op dat moment in het buitenland.In november 1999 won Labour de verkiezingen en Helen Clark werd de eerste gekozen vrouwelijke premier. Labour vormde een coalitie met de linkse Alliance Party, maar zijn sterk afhankelijk van de steun van de Groenen.

Bij de parlementsverkiezingen van 17 september 2005 bleef de Labour Party van premier Helen Clark met 50 zetels (41% van de stemmen) één zetel voor op de oppositiepartij National Party van Don Brash (49 zetels, 40%). Labour leverde hiermee twee zetels in ten opzichte van de verkiezingen in 2002, National won 22 zetels ten koste van de kleine partijen. Hoewel de "Foreshore and Seabed" -kwestie over Maori aanspraken op het Nieuw-Zeelandse kustgebied tijdens de afgelopen regeerperiode het politieke debat domineerde, werd dit bij de verkiezingsstrijd overschaduwd door het thema belastingverlagingen. Wel heeft de uit Labour afkomstige Maori Party vier zetels behaald.

Op 17 oktober 2005 heeft Helen Clark met de bekendmaking van het nieuwe kabinet haar derde regeerperiode ingeluid. Hiermee is zij de langst zittende Labour-premier uit de Nieuw-Zeelandse geschiedenis. Clark heeft samen met de Progressive Party van Jim Anderton een minderheidskabinet gevormd, dat echter via een 'Confidence and Supply Agreement' wordt gesteund door New Zealand First en United Future. Hiermee zijn de benodigde 61 zetels gehaald. Aangezien zij geen deel uitmaken van de coalitie, hebben de leiders van de twee laatstgenoemde partijen benoemingen gekregen als 'Ministers outside Cabinet'. New Zealand First leider Winston Peters is minister van Buitenlandse Zaken geworden en United Future leider Peter Dunne is Minister van Inkomsten ('Revenue') geworden. In oktober 2007 worden Maori activisten aangehouden op beschuldiging van het plannen van gewelddadige acties. In november 2008 leidt John Key de centrumrechtse Nationale partij naar een verkiezingsoverwinning.

In juni 2009 krimpt de economie voor het vijfde kwartaal op een rij en is daarmee de langste recessie in Nieuw-Zeeland een feit. In november 2009 is 6,5 % van de bevolking werkloos, het hoogste percentage in 9 jaar. In januari 2010 worden de betrekkingen met Fiji herstelt na een maandenlange diplomatieke ruzie over vis's voor de militaire regering van Fiji.

Bestuurlijke indeling
Nieuw-Zeeland is onderverdeeld in 17 regio's die elk bestuurd worden door een regionaal gekozen raad. Daarnaast bestaan er 74 zogenaamde territoriale autoriteiten (57 districten, 16 steden en de Chatham eilanden). Dit zijn geen onderverdelingen van de regio's maar een parallelle bestuursvorm die verantwoordelijk is voor andere zaken dan de regio's. Sommige territoriale autoriteiten liggen zelfs in twee verschillende regio's.

Verder zijn er ook vier overzeese gebiedsdelen die onder het bestuur van Nieuw-Zeeland vallen: Cook eilanden, Niue, Ross Dependency en de Tokelau eilanden

Economie
Nieuw-Zeeland is een moderne geïndustrialiseerde natie met een vrijemarkteconomie en leunt sterk op in- en export. De belangrijkste exportproducten zijn vlees (vooral schaap en rund), zuivel (vooral roomboter en melkpoeder), fruit (vooral kiwi's), vis en hout. De meeste geïmporteerde producten zijn machines, voertuigen, petroleum en elektronische apparatuur. De belangrijkste im- en exportpartners zijn Australië, de Verenigde Staten en Japan. De inflatie van de Nieuw-Zeelandse consumenten prijs index behoort tegenwoordig tot de laagste in de geïndustrialiseerde wereld.

Sterk in opkomst zijn de markten wijnbouw, filmindustrie en toerisme. In 2004 is Nieuw-Zeeland een discussie begonnen met China over vrije handel tussen die twee landen. Sinds 1980 zijn de meeste radio- en televisiestations, het telecommunicatiebedrijf, de posterijen en de spoorwegen geprivatiseerd.

Landbouw, veehouderij, visserij en bosbouw
In de landbouw is de veehouderij met ca. 9 miljoen runderen de belangrijkste sector. De melkboerderijen en de bedrijven met intensieve schapen- en slachtveeteelt bevinden zich voornamelijk op het Noordeiland. Nieuw-Zeeland is een van de grootste exporteurs ter wereld van lams- en schapenvlees. De extensieve schapenteelt in de hooglanden van het Zuideiland dient voornamelijk voor de wolproductie. Nieuw-Zeeland is het derde wolproducerende en tweede wolexporterende land in de wereld. Er zijn ca. 50 miljoen schapen en er zijn bedrijven die meer dan 12.000 schapen hebben.

De opbrengst van de akkerbouw, die zich voornamelijk richt op de verbouw van graan, haver, gerst, aardappelen, groenten, fruit en tabak, dekt de binnenlandse vraag volkomen. Bijzondere producten zijn o.a. de "kumara", een zoete aardappel die alleen op het Noordeiland groeit en "tamarillos", een soort vlezige tomaten. "Nashis" is een kruising tussen een appel en een peer. Belangrijke exportproducten zijn kiwi's, die zelf ooit ingevoerd zijn, passievruchten, appels en peren. Voor de binnenlandse markt worden sinaasappels, limoenen, kersen, pruimen en abrikozen gekweekt.

De rijke visgronden rondom Nieuw-Zeeland, waar o.a. ook oesters, kreeft en mosselen voorkomen, worden sinds de instelling van de 200-mijlszône aanzienlijk professioneler geëxploiteerd. Een jaarlijks quota-stelsel zorgt ervoor dat de verschillende vissoorten verantwoord beheerd worden. Ook viskwekerijen zijn flink in opmars.

Een kwart van de oppervlakte van Nieuw-Zeeland is met bossen bedekt (ooit was dat 80%), die steeds meer grondstoffen voor de houtindustrie leveren. De houtindustrie exporteert o.a. hout, houtpulp, papier en fineer. In de houtindustrie en aanverwante industrieën werken ca. 30.000 mensen.

Mijnbouw, industrie en energie
De belangrijkste bodemschatten van Nieuw-Zeeland zijn steenkool, aardgas, goud, zilver en kalksteen. De zes aardgasvelden dekken 29% van de energiebehoefte maar men verwacht dat deze velden in 2014 niets meer produceren. In de Tasman-zee zijn ook een aantal aardolie-velden in productie genomen.

In de industrie zijn ca. 300.000 mensen werkzaam zijn en deze sector draagt voor 26% bij aan het bnp. Deze mensen werken voornamelijk in kleine en middelgrote bedrijven en

zware industrie komt bijna niet voor. De industrie neemt ca. 25% van de totale export voor haar rekening. Belangrijke takken van industrie zijn: metaal- en machine-industrie, de hout-, cellulose-, meubel- en papierindustrie, de leer- en bekledingsindustrie en de voedingsmiddelen-industrie.In Bluff op het Zuideiland staat de grootste aluminiumsmelterij van het zuidelijk halfrond.

De energieopwekking en -verzorging zijn in handen van de overheid en worden door waterkracht- en geothermische centrales verzorgd. Het land heeft door de talrijke rivieren en meren een groot potentieel aan waterkracht. Driekwart van de elektriciteit wordt door waterkracht opgewekt. Ook de zonne- en windenergie worden steeds belangrijker.

Handel
De uitvoer van agrarische producten is nog steeds de belangrijkste bron van inkomsten. Belangrijkste exportproducten zijn dan ook vee, vlees- en vleesproducten, wol, boter, pulp, papier, kaas, huiden en vellen. In 2000 werd er voor 14,6 miljard dollar geëxporteerd en de be-langrijkste afnemers waren: Japan, Australië, de Verenigde Staten, Groot-Brittannië en Duitsland. Geïmporteerd wor-den vooral machines en transportuitrustingen, brandstof-fen en chemicaliën. In 2000 werd er voor 14,3 miljard dollar geïmporteerd. Belangrijkste leveranciers zijn: Australië, Japan, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië.

Wijnbouw
De wijnbouw in Nieuw-Zeeland is nog jong. Pas in 1986 werd het land als wijnland ontdekt, hoewel er toen al ruim honderd jaar wijn werd gemaakt. De oorsprong van de wijnbouw in Nieuw-Zeeland ligt bij immigranten uit Europa, met name uit Kroatië.

Het belangrijkste wijnbouwgebied in Nieuw-Zeeland is het op het Zuidereiland gelegen Marlborough. De speciale ligging tussen twee bergruggen in en nabij een grote hoeveelheid water (Grote Oceaan), samen met de unieke bodemgesteldheid (kiezelhoudend), zorgt voor een microklimaat dat uitermate geschikt is voor het telen van wijndruiven.

Wijnen uit Marlborough vallen op door hun speciale aromatische kwaliteiten. Met name wijnen gemaakt van het druivenras Sauvignon blanc doen het erg goed. Een ander belangrijk wijnbouwgebied situeert zich rondom Napier op het Noordereiland.

Filmindustrie
De laatste jaren weten filmproducers de weg naar Nieuw-Zeeland te vinden. De schitterende natuur en het afwisselende landschap is zeer geschikt om er avonturenfilms en dergelijke te schieten waar veel buiten-opnamen bij nodig zijn. Veel opnamen voor King Kong (2005), The Chronicles of Narnia en Brideflight zijn gemaakt in Nieuw-Zeeland en ook de televisieseries Xena en Hercules zijn er opgenomen. De films Black Sheep en de Lord of the Rings-trilogie zijn er zelfs volledig opgenomen.

Verkeer en toerisme
Nieuw-Zeeland heeft zowel op het Noord- als op het Zuideiland een uitgebreid, in goede staat verkerend wegennet (totaal 93.130 km). Opmerkelijk is dat Nieuw-Zeeland 15.800 bruggen telt. Het spoorwegnet (4273 km) verbindt de belangrijkste bevolkingscentra en wordt door de in 1990 geprivatiseerde New Zealand Rail Ltd. geëxploiteerd, die ook een uitgebreid autobusnet onderhoudt. Het zeescheepvaartverkeer is zeer belangrijk voor de economie van Nieuw-Zeeland. De belangrijkste havens zijn: Whangarei, Wellington, Auckland, Picton, Lyttelton en Taurange.

Voor het binnenlandse verkeer is de luchtvaart door de grote afstanden die soms afgelegd moeten worden, onontbeerlijk. Vele kleine particuliere luchtvaartmaatschappijen, Air New Zealand en luchttaxidiensten onderhouden de verbindingen. Het internationale luchtverkeer wordt onderhouden door Air New Zealand en door tal van buitenlandse maatschappijen. Internationale luchthavens zijn er in Auckland, Christchurch en Wellington.

Toerisme wordt een steeds belangrijker onderdeel van de Nieuw-Zeelandse economie. Het toerisme levert ca. 80.000 banen op en elk jaar meer dan 1,5 miljoen bezoekers die meer dan 2,5 miljard dollar spenderen. Het toerisme groeit hier bijna drie keer zo snel als in de rest van de wereld. In 2001 bezochten 1,9 miljoen toeristen Nieuw Zeeland, waarvan voor het eerst meer dan 25.000 Nederlanders. De top vijf van buitenlanders bestaat uit Australiërs, Amerikanen, Japanners, Engelsen en Koreanen. Nieuw-Zeeland zet sterk in op het zogenaamde "ecotoerisme", waarin maatregelen genomen worden om ervoor te zorgen dat het toerisme zich op een verantwoorde manier ontwikkelt. In 1991 werd daartoe de wet op het beheer van natuurlijke bronnen, de Resource Management Act, aangenomen. Verantwoord omgaan met het milieu inclusief het culturele en historische erfgoed van het land staat in deze wet centraal. Nieuw-Zeeland loopt met deze wet mondiaal voorop wat betreft beleid ten aanzien van toerisme en natuurbeheer.

Bevolking
Nieuw-Zeeland telt rond de 4,2 miljoen inwoners. Ongeveer 70% van de bevolking is van Europese oorsprong; voor-namelijk afkomstig uit het Verenigd Koninkrijk, Nederland, Duitsland en Ierland, maar ook onder andere uit Zuid-Afrika. Maori's maken voor 14,7% deel uit van de bevolking en zijn de oorspronkelijke bewoners van Nieuw-Zeeland. De overige circa 15% bestaat hoofdzakelijk uit Aziaten en Oceaniërs. Het aantal Aziatische immigranten groeit sinds ongeveer 1990 sterk.

Ruim 600.000 Nieuw-Zeelanders is officieel Maori. Hun voorvaderen kwamen vóór de 13e eeuw in verscheidene immigratiegolven vanuit Polynesië naar de eilanden. In het niet zo verre verleden kwamen immigranten in hoofdzaak van de eilanden in de Pacific. Maori's en Paheka's (Nieuw-Zeelanders van Europese afkomst) zijn tegenwoordig een verenigd volk met gelijke burger- en staatsrechten. In totaal vormen de Nederlandse immigranten 8% van de bevolking in Nieuw-Zeeland.

Voorouderverering is nog steeds belangrijk in de traditionele Maori-samenleving. De vele goden vertegenwoordigen zaken als oorlog, hemel, zee en bergen. Andere belangrijke onderdelen van de religie zijn de levenskracht (mairu), de geest (wairua) en de spirituele kracht (mana). De afgelopen twee eeuwen heeft het christendom grote invloed gehad op de aloude Maori-tradities en rond 1840 waren bijna alle Maori's bekeerd tot het christelijke geloof.

Belangrijke mannelijke Maori's hebben nog steeds tatoeages op delen van het lichaam. Vrouwen hebben alleen tatoeages op het gezicht. De traditionele Maori-samenleving is opgebouwd uit ongeveer 50 stammen die genoemd zijn naar de kano's waarmee hun voorouders in Nieuw-Zeeland aankwamen.

De Maori waren van oudsher krijgers, maar er werd ook op het land gewerkt en gejaagd. Alle leden van een stam waren gezamenlijk eigenaar van het grondgebied waarop ze leefden. In het midden van alle dorpen bevond zich de "marae", een open binnenplaats die centraal stond in het sociale leven. Op dat gebied stond ook altijd een soort gemeenschapshuis of "whare runanga". De Maori's geloven dat in dit huis ook de voorouders verblijven.

Vroeger was er een duidelijke scheiding in klassen, namelijk adel, priesters en slaven. Tegenwoordig zijn de Maori's geïntegreerd in de Nieuw-Zeelandse samenleving. Het verhalen vertellen over historische gebeurtenissen van generatie op generatie is van groot belang voor de Maori-samenleving. Zang, dans, muziek, bepaalde gebaren en poëzie zijn hierbij ook belangrijk. Het maken van kunstige houtsnijwerken is altijd een specialiteit geweest van de Maori's. Textielbewerking en het maken van sieraden zijn ook populair.

De Maori's begroeten elkaar door de neuzen tegen elkaar te drukken. Deze manier van begroeten wordt "hongi" genoemd. Het toenemende schuldbewustzijn van de blanken heeft een eigen zelfbewustzijn ontwikkeld dat "Maoritanga" genoemd wordt betekent dat men trots is op het eigen culturele erfgoed.

Toen de eerste blanken aankwamen gaven de maori's zichzelf de naam "tangata maori" dat "het gewone volk" betekent. De blanken noemde ze daarentegen "pakeha", niet-Maori's. De maatschappelijk positie van de meeste Maori's is op dit moment niet zo best. Bijna de helft van de Maori's krijgt overheidssteun en een kwart verdiend maar NZ$ 400 per week. Maar een klein aantal heeft een leidende functie bij de overheid of het bedrijfsleven. Ook het aantal academisch geschoolde Maori's is maar gering. Dat dit vaak tot problemen leidt tussen de Maori's en de blanke bevolking van Nieuw-Zeeland mag duidelijk zijn.

De kwestie van de landrechten beheerst al sinds de negentiende eeuw de verhouding tussen de overheid en de Maori's. Door het Verdrag van Waitangi in 1840 werden de Maori's in feite onteigend van hun grond. Zelf dachten ze dat ze de Engelsen slechts het recht van bestuur over hun land gaven. In 1994 werd het Waitangi Tribunaal in het leven geroepen, waar geprobeerd werd het probleem definitief op te lossen. Ondanks een aantal uitspraken en toezeggingen is er nog geen definitieve regeling.

Van de 4.2 miljoen Nieuw-Zeelanders wonen er grofweg 3/4e op het Noordereiland en 1/4e op het Zuidereiland. De dichtstbevolkte regio is Greater Auckland met ongeveer een miljoen inwoners.

Religie

Volgens de 2006 census is het christendom nog steeds de meest voorkomende religie, alhoewel het aantal christenen sterk aan het afnemen is. In 2006 was 55,6% van de bevolking aanhanger van het christendom, terwijl vijf jaar eerder (2001 census) dit er nog bijna 61% waren. Tien jaar eerder in (1996 census) waren er nog 64%. Vijftien jaar eerder waren er nog 70% (1991 census) christenen, volgens de Statistics New Zealand.

De Anglicaanse Kerk van Nieuw-Zeeland en de rooms-katholieke Kerk zijn de voornaamste denominaties. Beiden mogen circa 13% van de bevolking tot hun aanhang rekenen. Het aantal anglicanen is in vijf jaar gedaald van 585.000 naar 555.000 terwijl het aantal katholieken is toegenomen van 486.000 naar 508.000. Het deel van de bevolking dat aangeeft geen religie te hebben is in dezelfde tijd sterk toegenomen van 29,6% (2001 census) naar 34,7% (2006 census): een toename van 1% per jaar.

Sport en cultuur

De Nieuw-Zeelandse cultuur is een samensmelting van Maori en Europese cultuur. Dit komt onder andere duidelijk tot uiting bij rugbywedstrijden, waarbij de spelers vooraf een Haka uitvoeren. De populairste sport is rugby en als het nationale team - de All Blacks - speelt, zit menig Nieuw-Zeelander aan de buis gekluisterd. Andere populaire sporten zijn cricket en golf. Ook activiteiten zoals bungee-jumpen en zorbing hebben hun (commerciële) oorsprong in Nieuw-Zeeland. Ook wordt het voetbal steeds populairder in Nieuw-Zeeland, het land plaatste zich voor de wereld-kampioenschappen voetbal van 2010 in Zuid-Afrika, waar het 1-1 gelijk speelde tegen Slowakije en 1-1 tegen Italië, de toenmalige wereldkampioen.

Taal

Het Engels dat in Nieuw-Zeeland gesproken wordt, kenmerkt zich voornamelijk door de "e" die meer als "i" wordt uitgesproken.

Er bestaat een soort "Kiwi-slang", hieronder staan enkele voorbeelden:

Rattle your dags! = schiet toch op!
Mate/cobber = maat/makker
Goes like a bomb = loopt als een trein
Not much chop = loont niet
Loopies = toeristen
Full as a bull = dronken
See ya = tot ziens
Wops-wops = diep in de provincie

Het Maori wordt door ruim 3% van de bevolking gesproken en de de Maori's zelf spreken beide talen. Het aantal Maori's dat onder elkaar nog Maori spreekt wordt wel steeds minder. Daarnaast komen er veel woorden uit het Maori voor in het dagelijks spraakgebruik.

Het Maori kent enkele overeenkomsten met Indonesische dialecten en Polynesische talen zoals die gesproken worden op Tonga, Samoa, de Cookeilanden en Frans-Polynesië.

Door de vele Nederlandse emigranten die zich in de periodes 1950-1960 en 1980-1985 in Nieuw-Zeeland gevestigd hebben kunt u regelmatig ook Nederlands spreken.

Het Maori-alfabet kent maar vijftien letters: de a, e, h, i, k, m, n, o, p, r, t, u, w, ng, en wh. De laatste letter wordt uitgesproken als een harde f. Het Maori kent geen s-klanken. De meeste aardrijkskundige namen zijn van Maori-oorsprong en laten zich goed vertalen, zoals:

Ao = wolk
Tea = wit
Roa = lang

Ao tea roa is dan "land van de lange witte wolken", de Maori-naam voor Nieuw-Zeeland. Enkele Maori- woorden en uitdrukkingen:

Aroha = liefde
Haere-mai = welkom
Hui = bijeenkomst van de stam
Manu = vogel
Peruperu = krijgsdans
Roto = meer
Rangi = hemel
Waiata = lied
Waka = kano
wai = water

Het woord Maori werd voor het eerst gebruikt door de Europeanen en betekent normaal of gewoon.

Onderwijs
Nieuw-Zeeland geeft hoge prioriteit aan het onderwijs en analfabetisme komt dan ook bijna niet voor. Het gratis onderwijs is verplicht voor alle kinderen tussen vijf en zestien jaar. De meesten starten dan ook met onderwijs op hun vijfde jaar en hebben vaak daarvoor al kleuteronderwijs gevolgd, allemaal gesubsidieerd door de staat. Voor kinderen die zeer afgelegen wonen is er de mogelijkheid voor schriftelijk onderijs. Kohanga Reo kindergarten en Te Kura Kaupapa zijn taalleerscholen voor het Maori. Privé-scholen hebben vaak een religieuze achtergrond.

Er zijn ongeveer 2300 scholen voor basisonderwijs en 350 scholen voor voortgezet onderwijs. Nieuw-Zeeland heeft zeven universiteiten en een aantal lerarenopleidingen en technische opleidingen. Er zijn twee hogere Maori-opleidingen, "Te Wananga O Raukawa" in Otaki en "Te Wananga O Aotearoa" in Awamutu.

Geografie
Reliëfkaart van Nieuw-ZeelandDe belangrijkste landmassa's van Nieuw-Zeeland zijn het Noordereiland en het Zuidereiland, die door de Straat Cook van elkaar gescheiden worden. Het Zuidereiland is daarvan het grootst en wordt van noord naar zuid gescheiden door de Nieuw-Zeelandse Alpen. De hoogste top in deze bergketen is Aoraki/ Mount Cook (3754 m). In dit gebergte bevinden zich 17 pieken die boven de 3000 m uitsteken. Het minder bergachtige Noordereiland kent vulkanisme. Vanaf ongeveer het midden van het eiland loopt een vulkanisch actieve zone naar het noordoosten. De hoogste top op het Noordereiland is Mount Ruapehu; een actieve vulkaan met een hoogte van 2797 m.

Naar oppervlakte gerangschikt is Stewart eiland het derde eiland van Nieuw-Zeeland. Het ligt 30 km ten zuiden van het Zuidereiland en wordt daarvan gescheiden door de Straat Foveaux. De hoogste bergtop van Stewart eiland is Mount Anglem (980 m). Naar bevolking gerangschikt is Waiheke eiland het derde eiland, dat 18 km voor de kust van Auckland in de Golf van Hauraki ligt. Verder bestaat Nieuw-Zeeland uit een groot aantal kleine eilanden, waaronder de Antipoden eilanden, waarvan een deel onbewoond is.

Nieuw-Zeeland is het meest geïsoleerd gelegen land ter wereld. Het dichtstbijzijnde buurland is Australië, dat circa 2000 km ten noordwesten ligt en waarvan Nieuw-Zeeland wordt gescheiden door de Tasmanzee. Ten noorden liggen Nieuw-Caledonië, Fiji en Tonga. De enige grote landmassa in het zuiden is Antarctica. In NNO-ZZW richting meet Nieuw-Zeeland ruim 1600 km.

Nieuw-Zeeland heeft qua vormgeving een verrassende overeenkomst met Italië. Beide landen zijn ongeveer even groot en hebben dezelfde vorm. Ze liggen ook ongeveer op dezelfde geografische breedte. Zelfs de 'spoor', het schiereilandje aan de rugzijde van de 'laars' (Christchurch, respectievelijk Gargano) is aanwezig.

Flora en fauna
De Department of Conservation (DOC) is de Nieuw-Zeelandse overheidsorganisatie die zich bezighoudt met natuurbescherming en behoud van natuurlijk erfgoed. Het New Zealand Plant Conservation Network (NCPZN) is een niet-gouvernementele organisatie die zich in Nieuw- Zeeland bezighoudt met de bescherming en het herstel van de oorspronkelijke flora en hun natuurlijke habitats.

Sinds Nieuw-Zeeland zich 80 miljoen jaar geleden van Gondwanaland afscheidde, heeft zich een volledig van de rest van de wereld geïsoleerde natuur ontwikkeld. Een deel van het oppervlak is bedekt met regenwoud dat tegenwoordig voor een groot deel tot nationale parken is verklaard. Er komen vele tientallen varensoorten voor. Tetrapathea tetrandra is een plant die van nature in Nieuw-Zeeland voorkomt. De pohutukawa (Metrosideros excelsa) is een plant, die ook van nature aanwezig is in Nieuw- Zeeland en veel als sierstruik wordt aangeplant. Clianthus puniceus is een plant die in het wild met uitsterven be-dreigd wordt, maar in België en Nederland bij tuincentra te koop is. In het verleden was een groot deel van het Noordereiland begroeid met kauri-bossen. Tegenwoordig zijn deze grotendeels verdwenen door houtkap. De kauri- boom kan tientallen meters hoog en duizenden jaren oud worden.

Er zijn maar twee van oorsprong inheemse zoogdieren, beiden vleermuizen, en weinig amfibieën en reptielen, die vaak levendbarend zijn. Wel is onder deze reptielen de tuatara of brughagedis, die geen verdere levende nauwe verwanten heeft, en dus binnen de reptielen een unieke plaats inneemt. Ook de vier soorten Nieuw-Zeelandse oerkikkers (Leiopelmatidae) worden wel beschouwd als levend fossiel. Omdat er zo weinig viervoeters zijn, werden en worden er in Nieuw-Zeeland veel ecologische rollen door vogels en grote insecten ingenomen. Zo waren tot in historische tijden de grote moa's belangrijke herbivoren; de aan hen verwante kiwi's zijn nog steeds actief, evenals de ook niet-vliegende takahe. Verder zijn er fossielen gevonden van grote roofvogels. Nieuw-Zeeland heeft drie inheemse papegaaien, de kaka, de kakapo en de kea. Aan de zuidkust van het Zuidereiland en op enkele zuidelijker gelegen eilanden komt de zeldzame geeloogpinguïn voor.

<u>Bedreigingen</u>
De natuur in Nieuw-Zeeland heeft ook te leiden onder een aantal bedreigingen. De komst van mens is hier veelal de oorzaak van. De invoer van uitheemse dieren zoals ratten, honden, katten en voskoesoe's heeft ervoor gezorgd dat veel unieke vogelsoorten nu met uitsterven bedreigd worden of, zoals de moa's en de huia, al zijn uitgestorven. Er zijn naar schatting zo'n 120 uitheemse dieren 328 uitheemse planten die als ongewenst worden gezien door de Nieuw-Zeelandse overheid.

Vooral de uit Australië ingevoerde voskoesoe's waarvan er anno 2005 zo'n 60 miljoen rondlopen richten enorme schade aan. Waar de voskoesoe in Australië natuurlijke vijanden heeft (en ironisch genoeg met uitsterven bedreigd wordt), kan deze soort zich in Nieuw-Zeeland ongehinderd voortplanten. De enige vijand is de auto; de platgereden voskoeskoe is dan ook een erg veel voorkomend verschijnsel op de Nieuw-Zeelandse wegen. Door middel van afschieten en vergiftigen van voskoeskoe's probeert de Nieuw-Zeelandse regering het aantal terug te dringen. Bij de diverse natuurgebieden zijn hierover informatieborden te vinden. Recreanten worden hierbij gevraagd om uit te kijken voor giftig lokaas.

In 2004 is Didymosphenia geminata aangetroffen in de Lower Waiau Rivier. Dit kiezelwier kwam voorheen enkel voor op het noordelijk halfrond. Het eencellige organisme wordt lokaal Didymo of 'rock snot' genoemd. Het over-

woekert rotsbodems en kan zich eenvoudig verspreiden. Sinds 2004 heeft het zich dan ook verder verspreid over de Nieuw-Zeelandse binnenwater. Het overheidsbeleid met betrekking tot deze exoot richt zich op het voorkomen van verdere verspreiding door bij besmette wateren borden te plaatsen. Recreanten worden hierbij gevraagd om na recreatie geen water te vermengen met andere wateren. Men hanteert hiervoor het beleid van 'check, clean, dry'. Recreanten dienen hun spullen te controleren op water en zo nodig af te drogen. Als dit niet mogelijk is dienen deze spullen minimaal 48 uur te worden gedroogd.

Klimaat
De seizoenen zijn in Nieuw-Zeeland precies tegenovergesteld als in Nederland. Het is zomer van december tot en met februari en winter van juni tot en met augustus. Van het noorden naar het zuiden wordt het steeds kouder.

Ten noorden van Auckland is het subtropisch en de rest van het land kent een gematigd zeeklimaat met lange warme zomers en zachte winters met af en toe vorst.

In het voor- en najaar valt de meeste regen. In de Bay of Islands valt gemiddeld 1648 mm neerslag, in Auckland 1300 mm, in Wellington 1271 en in Christchurch 658 mm. De meeste neerslag valt in Milford Sound aan de zuidwestkust van het Zuideiland met ca. 7000 mm per jaar. De minste neerslag valt in Los Angeles met ca. 400 mm per jaar. Op de hoogste bergtoppen van het Mount Egmont nationaal park, het Tongariro nationaal park en in de Zuidelijke Alpen ligt eeuwige sneeuw. De zomers zijn in deze berggebieden fris en 's winters koud met sneeuw.

De gemiddelde dag- en nachttemperaturen in de zomer en in de winter bedragen in de Bay of Islands 25/15°C, in Auckland 23/14°C, in Wellington 20/11°C en in Christchurch 22/12°C. Het Zuideiland kent de grootste temperatuurverschillen met warm en droog weer in het noorden en oosten en in het westen en zuiden kouder en natter weer.

Nieuw-Zeeland ligt in een gordel van westenwinden, die hier dominant zijn. De luchtstroom wordt langs de gehele westkust tot opstijging gedwongen, wat met veel neerslag gepaard gaat en de dalende luchtstroom brengt ten oosten van de bergketens veel minder neerslag. Daar is het landschap vrij droog en dor.

Cookstraat tussen het Noord- en het Zuideiland staat als zeer stormachtig bekend door een soort schoorsteeneffect.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	VI.	Nieuw-Zeeland
Onderdeel:	**a.**	**Korte informatie per regio**

Noordereiland
Het Noordereiland (Engels: North Island, Maori: Te Ika-a-Maui) is één van de twee grote eilanden waaruit Nieuw-Zeeland bestaat. Het andere grote eiland is Zuidereiland en wordt daarvan gescheiden door de Straat Cook. Naast deze twee eilanden bestaat Nieuw-Zeeland uit een groot aantal kleinere eilanden.
Van noord naar zuid meet Noordereiland maximaal 800 km en de breedte maximaal 400 km. Het heeft een oppervlakte van 114.453 km² en het hoogste punt is 2797 m. Het landschap wordt gedomineerd door vulkaankegels en vulkanen waarvan er een aantal nog actief zijn. Het ligt op de Indisch Australische plaat. De natuurlijke haven van de hoofdstad Wellington is een ondergelopen caldera, net zoals het grootste meer van Nieuw-Zeeland bij Taupo. Verder zijn er veel geisers en warmwaterbronnen te vinden. Ongeveer 75% van de totale Nieuw-Zeelandse bevolking woont op het Noordereiland.

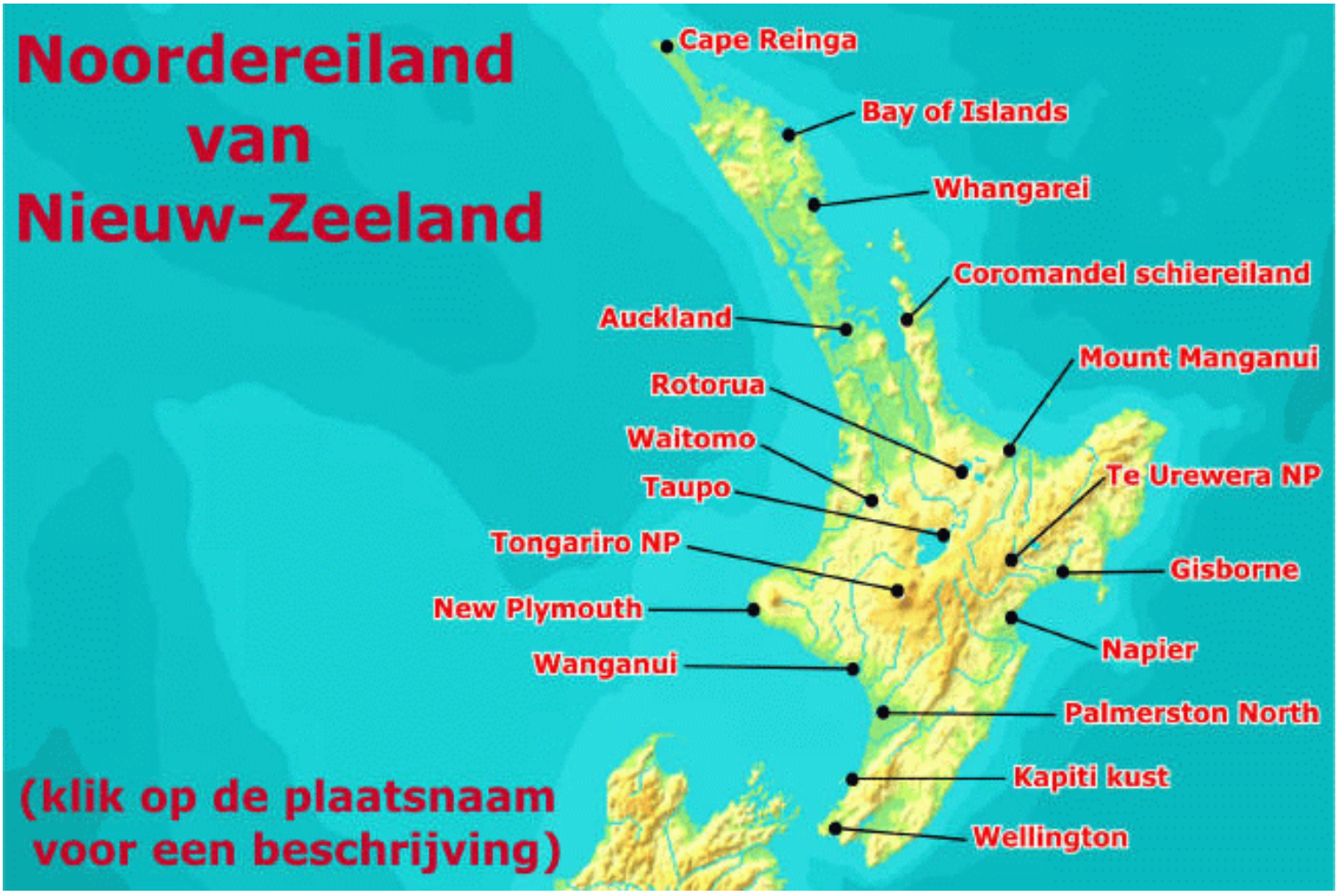

Auckland

Auckland, met ruim 1 miljoen inwoners, is de grootste stad van Nieuw-Zeeland en het belangrijkste knooppunt voor het luchtverkeer. De stad ligt op de glooiingen van de landengte tussen de Pacific Ocean en de Tasmanzee, op het Noordeiland.

De inwoners vormen een bonte mix van nationaliteiten die afkomstig zijn uit vele windstreken in de wereld. Een grote groep vormt de van oorsprong Polynesische bevolking die hier in het verleden zijn neergestreken op hun tochten vanuit de stille Oceaan.

De eerste bewoners waren de Maori, die op de plaats waar nu Auckland ligt een 'Pa', (een versterkte nederzetting), bouwden op de toppen van de hier gelegen uitgedoofde vulkanen. Door ziekten en onderlinge strijd raakten de nederzettingen in verval en op het moment dat de eerste Europese kolonisten hier in 1840 kwamen, was de omgeving grotendeels verlaten.

Auckland werd door Captain William Hobson (de latere eerste gouverneur van Zeeland) vernoemd naar Lord Auckland, een hoge officier van de Britse marine. Nadat in 1840 de "Treaty van Waitangi" getekend was in de plaats Russel riep hij de nederzetting Auckland uit tot hoofdstad. 25 jaar later echter werd Wellington het nieuwe regeringscentrum en daarmee ook hoofdstad.

In de loop van vele jaren heeft de stad zich ontwikkeld tot wat het nu is, en werd de belangrijkste commerciële stad van het land. Het commerciële hart van de stad is tegenwoordig te vinden in Queen Street. De meeste inwoners van de stad wonen in de buitenwijken en niet in het centrum.

Het centrum van de stad ligt direct aan de baai, en bestaat uit moderne hoogbouw en winkelcentra. Door de restauratie van historische gedeelten van de stad zijn gezellige winkelbuurten ontstaan. Naast de uit beton en glas opgetrokken kantoorgebouwen in de stad, zijn er natuurlijk ook andere attracties te vinden in en rond het centrum, zoals musea, kunstgaleries en parken. Veel attracties liggen aan het water en rond de parken als Albert Park, Victoria Park en de Domain. Het beste uitzicht over de stad heeft u vanaf de vulkanische berg Mount Eden. De grote havenbrug geeft toegang tot het meest noordelijk deel van het Noordeiland. Het War-Memorial Museum, dat een zeer complete verzameling Maori-kunst herbergt, en het Auckland museum zijn zeker een bezoek waard. Voorts treft u in de stad enkele bezienswaardige gebouwen en mooie parken.

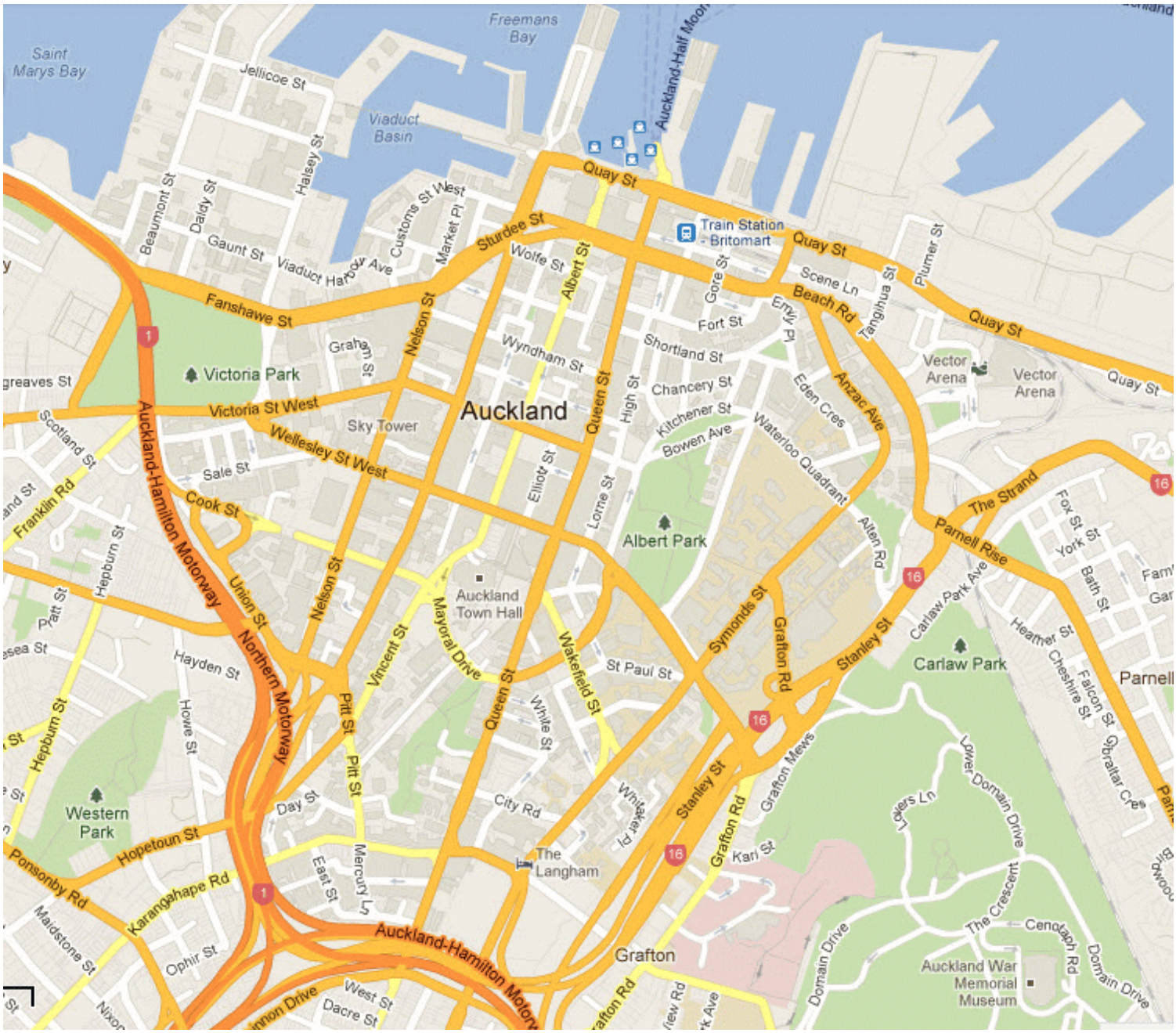

De stad wordt omringd door water, met de Tasman zee aan de kant en de Pacific aan de andere kant, en heeft daardoor een grote aantrekkingskracht op watersport-liefhebbers, waaronder veel zeilfanaten. Door de vele zeiljachten die hier afgemeerd liggen in de haven, heeft de stad de bijnaam, "City of Sails", gekregen.

Vrijwel alle bezoekers van Nieuw Zeeland komen in Auckland aan, de gateway van het land, waar praktisch alle intercontinentale vluchten aankomen.

Waitemata Harbour
De baai waaraan Auckland ligt heet Waitemata Harbour (ook wel Auckland Harbour genoemd). De bbaai is ca. 178 km² groot en verbindt de stad met de Golf van Hauraki en de Stille Oceaan. De naam komt uit de Maori-taal, Wai te Mataa. De ingang van de baai is aan de oostzijde, tussen North Head en Bastion Point. De noordelijke oever van de haven wordt gevormd door North Shore City. Andere plaatsen langs de baai zijn Birkenhead, Northcote en Devonport.

Net ten westen van het stadscentrum ligt de Auckland Harbour Bridge, die de zuidoever met de noordoever verbindt. Vanuit het stadscentrum zijn er bootverbindingen naar North Shore, Rangitoto Island en Waiheke Island. Ten oosten van het zuidelijke uiteinde liggen de jachthavens van Westhaven en de buitenwijken van Freemans Bay en het Viaduct Basin. Er zijn diverse scheepswerven en havens binnen Waitemata Harbour, evenals de marinebasis Devonport.

Viaduct Harbour
In Viaduct Basin werden de 2000 America's Cup en de 2003 America's Cup gehouden. Er zijn vele café's, restaurants en clubs.

Skytower
Vanaf de 328 meter hoge Skytower heeft u een prima uitzicht over de stad en haar omgeving, en kunt u zich hier goed oriënteren hoe de stad in elkaar steekt. De toren heeft vier observatiedekken die u met een razendsnelle lift kunt bereiken. In het Orbit Restaurant kunt u zelfs tijdens een heerlijke maaltijd genieten van dit uitzicht, waarbij u niet van plaats hoeft te wisselen aangezien het restaurant langzaam ronddraait.

New Zealand National Maritime Museum
Water en boten hebben altijd al een belangrijke rol gespeeld in de geschiedenis van Nieuw Zeeland en mag een maritiem museum dan ook niet ontbreken. Het museum laat ongeveer 1000 jaar zeevaart geschiedenis van Nieuw Zeeland zien. Er worden veel historische (zeil) schepen en kano's tentoongesteld, waaronder die van de Polynesische ontdekkingsreizigers van het allereerste begin. In het museum is ook een zaal ingericht als scheepsinterieur, compleet met scheepsgeluiden en een deinende vloer.

Auckland Art Gallery
Kunstliefhebbers mogen een bezoek aan dit eerste en grootste kunstinstituut van Nieuw Zeeland zeker niet missen. Deze galerie besteed voor een groot deel aandacht aan de ontwikkeling van de Nieuw Zeelandse kunst door de jaren heen. Er is hier werk te vinden van Colin McCahon, Frances Hodgkins en Ralph Hotere. Hoogtepunt van het mu-seum zijn de Maori portretten van Gottfried Lindauer. Aan de overkant van de straat waar de City art Gallery staat, vindt u de New Gallery. In de New Gallery kunt u wisselende kunst exposities zien van hedendaagse kunst. Beide galeries staan naast het Albert park waar het heerlijk toeven is tussen palmen, subtropische struiken, standbeelden en fonteinen.

De Skytower is onderdeel van het SKYCITY Auckland casino complex. De toren heeft een gemiddelde van 1450 bezoekers per dag en meer dan 500.000 per jaar, om verschillende rede-nen, zoals het uitzicht, het springen van de toren of het casino.

Het bovenste deel van de toren bevat twee restaurants en een café, waarvan een draaiend restaurant dat 190 meter boven de grond is en elk uur 360 graden draait. De toren heeft drie verdiepingen bedoeld voor observatie op verschillende hoogtes. Elk dek geeft een uitzicht van 360 graden over de stad. Het grootste observatie dek op 186 meter hoogte heeft op sommige plaatsen van de verdieping glazen vloeren van 38mm dik, die ervoor zorgen dat je recht naar beneden kunt kijken. Het bovenste uitzicht dek genaamd 'Skydeck' is net onder de antenne op 220m hoogte en geeft uitzichten tot 82 km in de verte.

De toren heeft ook de activiteit 'SkyJump', een sprong van 192 meter hoogte vanaf het observatiedek waarbij een maximum-snelheid van 85 km per uur kan worden gehaald. De kabel blijft in zijn positie, zodat bij windstoten degene die springt niet met de toren botst.

De toren wordt ook gebruikt voor telecommunicatie met de Auckland Peering Exchange, op verdieping 48. Op de top bevinden zich ook een internetmast en een weerstation, zodat men kan zien wat de weersomstandigheden zijn op de top.

De toren is gemaakt van versterkt beton. De basis met een diameter van 12 meter, inclusief 3 liften en een noodtrap, wordt ondersteund door 8 poten die gebouwd zijn op 16 pilaren die 12 meter de grond in zitten in het zandsteen.

De toren is ontworpen om windsnelheden van 200 km per uur aan te kunnen. Onderzoek heeft uitgewezen dat een aardbeving van 7 op de schaal van Richter die plaatsvindt op 40 km van de toren, de toren niet zal beschadigen.

Auckland Museum
Het Auckland museum wordt ook wel het 'Auckland War Memorial Museum' genoemd staat in de Domain, het hoogstgelegen stadspark in Auckland. In dit volkenkundige en natuurhistorisch museum, waarvan de ingang van het gebouw doet denken aan de klassieke Parthenon van Athene, worden de beste collecties van Maori-kunstwerken en voorwerpen tentoongesteld; de Maori Treasures.Daarnaast is er een overzicht van de oorlogen waarbij Nieuw Zeelandse militairen betrokken waren, zoals de Boerenoorlog, de 1e en 2e wereldoorlog en zijn militaire voorwerpen en wapens te zien.

Auckland Domain en de Winter Gardens
Dit park ligt op een steenworp afstand van het museum waar mooie bloementuinen zijn aangelegd met daarin veel standbeelden die langs de paden staan. In de zomer worden hier regelmatig gratis openlucht concerten gegeven.

One Tree Hill
Deze ruim 180 meter hoge heuvel, dankt zijn naam aan het feit dat hier maar één boom staat met daarnaast nog een gigantische obelisk ter nagedachtenis aan de Maori, die hier lang geleden de grootste versterkte nederzetting bouwden. De eerste boom die hier stond was een voor de Maori heilige totara boom. Deze boom heeft de tijd niet overleefd en is vervangen door een gigantische dennenboom. One Tree Hill ligt in het Cornwall Park, 7 km ten zuiden van het centrum van Auckland. Hij ligt in het Auckland vulkaanveld. De laatste eruptie was 20.000-30.000 jaar geleden. De lava bedekte een gebied van 20 km².

Het was ooit de plek van de grootste prehistorische Maori-nederzetting in de regio. Sinds de 16e eeuw, en wellicht nog vroeger, was het gebied inclusief de heuvel bewoont door de Wai o Hua-stam. Ook andere Maori-stammen in het Aucklandgebied hebben hun sporen op de heuvel achtergelaten.

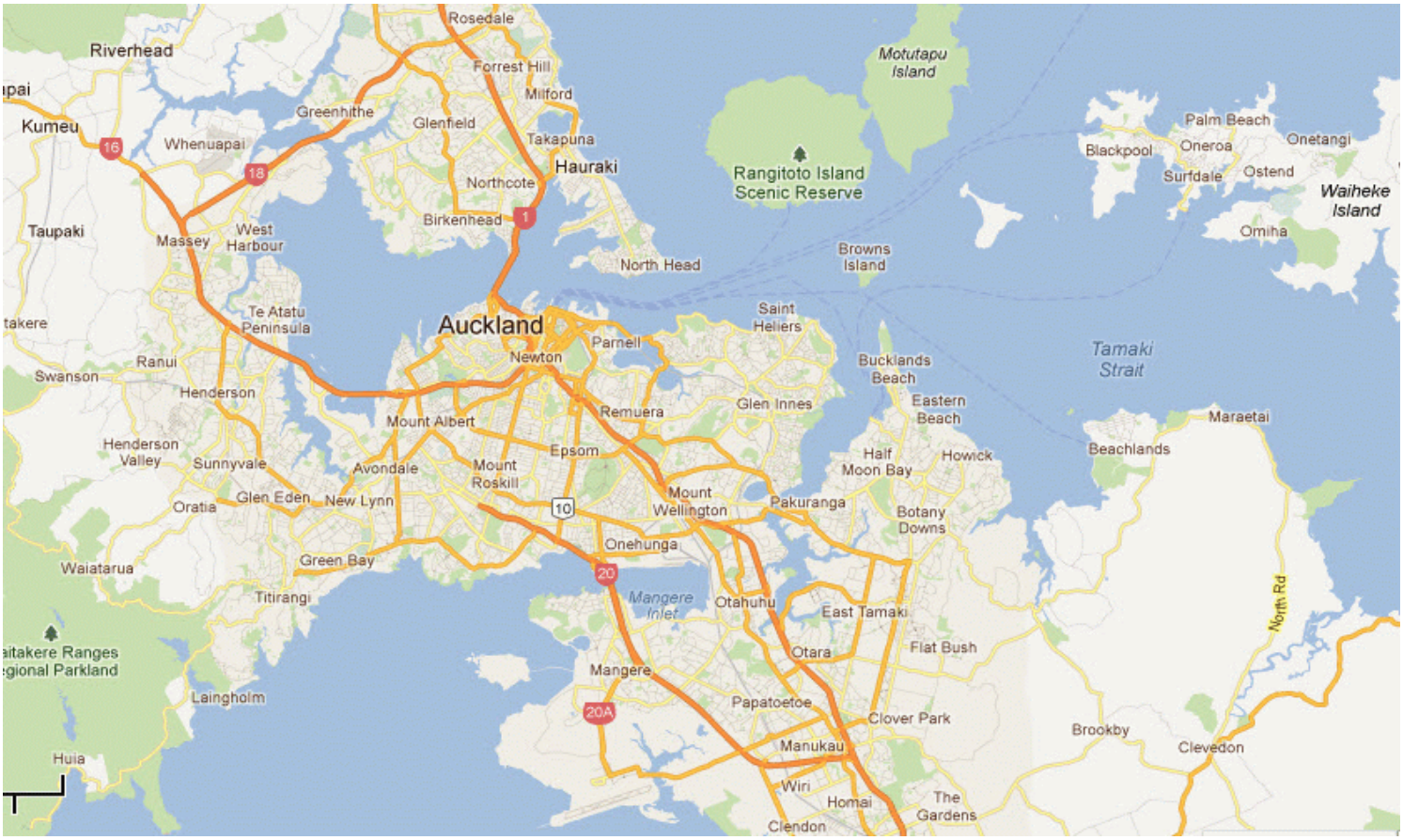

De vulkaan is genoemd naar de eenzame podocarpus totara boom, die in de 17e eeuw op de top werd geplant. De Europese immigranten gaven deze naam aan de heuvel. Eén van de Maori-namen voor de heuvel is Maungakiekie: berg van de kiekie, kiekie (Freycinettia banksii) Epiphyte een klimplant uit de schroefpalmfamilie. Deze naam suggereert wel dat de vegetatie in de Maori-tijd anders was dan nu. Een andere Maori-naam is Te Totara i Ahua, die refereert aan de heilige totaraboom (podocarpus totara) en kan worden vertaald als de totara die alleen staat. De totara is heilig om dat hij geassocieerd wordt met het doorsnijden van de navelstreng van de pasgeboren baby. Dit is een belangrijke ceremonie in de Maori-samenleving. De gebeurtenis herinnert aan de geboorte van de jongen Koroki. Een latere Maori-koning. De totaraboom is omgehakt in 1852 door een groep arbeiders die boos waren omdat enkele voorraden niet waren geleverd. Het werd omgehakt voor brandhout. Pogingen om een nieuwe totara op de heuvel te zetten mislukten.

Buitenwijken van Auckland

De stad beslaat een gebied van ongeveer 60 vierkante kilometer waarvan de meesten 'suburbs' zijn en praktisch enkel uit laagbouw bestaan. Veel van deze suburbs lijken op elkaar, maar er springen er een paar uit die de moeite waard zijn. Parnell is de bekendste en ligt slechts 2 km van het stadscentrum verwijderd. Hier werd Auckland als het ware 'geboren' en waren Engelse kolonisten de eerste bewoners hier. U ziet hier veel Victoriaanse huizen en winkeltjes die bewaard zijn gebleven. De meesten zijn gerestaureerd in de oorspronkelijke staat of op een meer excentrieke wijze.

Rondom K Road dat even ten zuiden van het centrum ligt, was in het verleden het woongebied van veel Polynesiërs en Maori's. Tegenwoordig wonen er veel artiesten en hangt er een prettig sfeertje. Er zijn veel cafés en etnische restaurantjes te vinden. Iets verder naar het zuidwesten ligt Ponsonby met de mooiste Victoriaanse huizen van Auckland. Ponsonby is ook de 'place to be' voor wat beteft het uitgaansgelegenheden. U vindt hier vele restaurants, cafés, pubs. Wilt u hier op zaterdagavond gaan eten zorg dan dat u vooraf reserveert in het restaurant van uw keuze om teleurstelling te voorkomen.

Wilt u gaan winkelen of een theater bezoeken ga dan naar de wijk Newmarket, even ten zuiden van Parnell. Ten oosten van het centrum van Auckland, aan de Tamaki Drive staan de mooiste en grootste huizen van veel rijke Aucklanders, maar hier vindt u ook geweldige stranden, zoals Mission Bay en St. Heliers Bay.

Devonport (Northshore)

De buitenwijk Devonport ligt op een landtong aan de noordkant van het centrum van Auckland, the northshore, en straalt een 19e eeuwse sfeer uit. Het was dan ook één van de eerste gedeelten waar de Europese kolonisten zich vestigden. Nog altijd staan er goed bewaarde Victoriaanse huizen en gebouwen die dit sfeertje versterken. Devonport is eenvoudig te bereiken met de ferry. Vanaf hier hebt u tegelijkertijd ook nog een prachtig uitzicht over de 'skyline' van de stad en kunt u genieten van de vele zeilboten, het zicht op de Harbour Bridge en de groene vulkaan Rangitoto. Ondanks dat Devonport wat commercieel oogt, is het nog steeds een prima wijk om aan de drukte van het stadscentrum te ontkomen.

Rond Auckland

De regio rond Auckland op het Noordereiland kent een reeks aan bezienswaardigheden en attracties. De 1.5 miljoen inwoners van de stad trekken er graag op uit en ze hebben dan een uitgebreide keuze. De stranden van Piha zijn door de ruige branding ideaal voor surfers en kun je met een cocktail in je hand in Devonport genieten van het uitzicht op de haven en skyline van Auckland.

Hauraki Gulf Islands

Even ten oosten van Auckland liggen een groep eilanden in de Hauraki Gulf. De eilanden Rangitoto, Motutapu, Waiheke, Great Barrier en Little Barrier worden door de Maori ook wel "drijvende eilanden" genoemd. De eilanden zijn populair als weekend bestemming voor de inwoners van Auckland om te relaxen en te sporten. Van alle eilanden behoren er 47 tot beschermd gebied waar zeldzame vogels leven en inheemse bomen en planten groeien. De eilanden zijn onder andere

bereikbaar per ferry. Zeilers kunnen met een zeilboot de eilanden bezoeken.

Rangitoto & Motutapu Island
Deze twee eilanden liggen op slechts tien kilometer afstand ten noordoosten van Auckland en worden door een weg met elkaar verbonden. Rangitoto Eiland is een vulkaan, die 250 jaar geleden uitgedoofd is, en vanaf de top heeft u een fantastisch panoramisch uitzicht. U kunt hier prima wandelingen maken en in ongeveer 4 uur loopt u het eiland rond. Zorg wel voor goede wandelschoenen.

Motutapu is in tegenstelling tot Rangitoto helemaal met grasland bedekt waar schapen en koeien rustig grazen. Ook hier zijn wandelingen mogelijk en kamperen op een eenvoudige camping behoort tot de mogelijkheden.

Waiheke Island
Dit eiland is een van de grootste en het meest populair onder Aucklanders voor een weekend trip. De witte zandstranden en de mooie baaien nodigen uit om heerlijk te relaxen en te genieten. Het weer is hier over het algemeen beter, met meer zon en hogere temperaturen, dan in Auckland zelf. Er zijn restaurants en accommodatie mogelijkheden die een kort verblijf hier erg aangenaam maken. Mocht u niet enkel willen luieren dan heeft het eiland nog andere mogelijkheden, zoals wandeltochten maken, zeekajakken, surfen of paardrijden. Ook wijnproeven op een van de wijngaarden op dit eiland is mogelijk maar ook een bezoek brengen aan een kunst atelier of galerie van een van de kunstenaars die zich hier gevestigd hebben. De bekendste galerie is Artworks.

Great Barrier Island & Little Barrier Island
Op 35 minuten vliegen van Auckland ligt het grootste eiland van de Hauraki Golf, het Great Barrier Eiland.Ook dit eiland is bijzonder geliefd onder de inwoners van Auckland, mede door de schitterende natuur, de mooie zandstranden en baaien. Toch is het eiland nog redelijk primitief, zo is er bijvoorbeeld geen waterleiding maar wordt het regenwater opgevangen en via daken in reservoirs opgevangen, waarna het dienst doet als drinkwater. Elektriciteit wordt door dieselgeneratoren en windmolens opgewekt en zijn veel wegen onverhard.Toch leven hier een paar honderd inwoners permanent, voornamelijk kunstenaars, boeren en vissers.Voor u als bezoeker zijn er voldoende aktiviteiten; u kunt zwemmen, snorkelen, wandelen door dichtbegroeide bossen. Voor de surfers is de ruige oostkust een prima plek en kunnen zij hier hun hart ophalen. Little Barrier Eiland is een waar dierenparadijs waar verschillende bedreigde diersoorten leven in de dichte bossen. Het is alleen mogelijk dit eiland te bezoeken met een vergunning.

Auckland Airport
Auckland Airport is de grootste luchthaven van Nieuw-Zeeland met 13 miljoen passagiers per jaar. De luchthaven ligt 21 kilometer ten zuiden van het centrum van Auckland, in de buitenwijk Mangere. Auckland Airport is de thuishaven van de luchtvaartmaatschappij Air New Zealand.

De luchthaven heeft twee landingsbanen die parallel aan elkaar lopen en heeft een capaciteit van 45 vluchten per uur. De kleinste landingsbaan was oorspronkelijk een taxibaan. De twee banen liggen te dicht op elkaar om tegelijkertijd in gebruik te zijn. De kleine baan is bedoelt als reserve voor als de langere baan in onderhoud is.

Auckland Airport heeft een international terminal en een domestic terminal, die middels een voetpad (greenline) en gratis shuttlebussen met elkaar verbonden zijn. In beide terminals vindt u cafés, restaurants en winkels. Achter de douane in de vertrekhal vindt u een groot aantal taxfree winkels.

Bay of Islands
De Bay of Islands is één van de mooiste kustgebieden van Nieuw-Zeeland en is wereldbekend, vooral vanwege de uitstekende mogelijkheden tot diepzee vissen. Deze baai, met zijn grillige kustlijn van ongeveer achthonderd kilometer, waarin verspreid ongeveer 150 eilanden liggen, is eenvoudig bereikbaar en ligt op twee uur rijden ten noorden van Auckland in het deel dat Northland heet. De eilandjes hebben prachtige stranden en mooie rotsformaties, en het gebied heeft een heerlijk subtropisch klimaat.

De baai ligt aan de oostzijde van het 300 km lange schiereiland, dat zich ten noorden van Auckland uitstrekt in de Stille Oceaan. De baai heeft een grote historische waarde, aangezien het de bakermat van Maori cultuur vormt en hier de kolonisatie van Nieuw Zeeland begonnen is. Hier werd ook de overeenkomst tussen de Maori en de Engelsen ondertekend, de "Treaty of Waitangi". Naast Waitangi zijn er nog een paar plaatsen die interessant zijn, Paihia en Russell. De drie plaatsen zijn een goede uitvalsbasis om de eilanden en de omgeving te bezoeken.

De Bay of Islands heeft een prachtige natuur waar het heerlijk toeven is en vele activiteiten ondernomen kunnen worden. U kunt hier mooie cruises maken, zeilen, zwemmen, duiken, zeevissen, fietsen, wandelen, paardrijden, kajakken, en parasailen. Genoeg te doen dus. Al deze activiteiten kunt u boeken via lokale touroperators die hier gevestigd zijn.

Paihia en Waitangi
Paihia werd gesticht door dominee Henry Williams in 1923 en was lang een nietszeggend en onbeduidend dorp ontstaan uit een missiepost. Wanneer u echter nu Paihia binnenrijdt is het eerste wat opvalt, de vele Hostels, motels, hotels restaurants die hier zij aan zij staan en met elkaar concurreren om toeristen te lokken. Nadat u diverse hotels gepasseerd bent, komt u uit bij het winkelgebied gelegen bij de Paihia Wharf. De Paihia Wharf is dé plaats om het vakantie gevoel op te snuiven van de Bay of Islands. Dit is een verzamelplaats van de toeristen en kunt u onderlinge belevenissen uitwisselen. Ook hoort u hier de sterke verhalen van vissers die elk beweren de grootste vis gevangen te hebben. Wanneer er een haai of marlijn gevangen is, gaat dit als een lopend vuurtje rond en verzamelt men zich bij de Wharf om de vangst te bekijken. Het stadje is een heerlijk relaxte plaats met een gemoedelijke sfeer.

Historisch gezien heeft het plaatsje enkel de Church of Saint Pauls' uit 1926 te bieden. Het is overigens al de vierde kerk die op deze plaats gebouwd is, en de eerste stamt uit 1823. In 1830 werd hier het eerste gemengde huwelijk gesloten tussen een Maori meisje en een Engelse smid. Ook stond hier ooit de eerste drukpers waarmee de eerste Maori Bijbel en het Verdrag van Waitangi gedrukt werd. Vanuit Paihia kunnen diverse tours geboekt worden, zoals zeil- en zeevistrips, duiktours en boottochten waarbij dolfijnen en walvissen gespot kunnen worden. Andere activiteiten die vanuit Paihia gedaan kunnen worden zijn; Zee kajakken, historische en ecologische wandelingen en de mogelijkheid tot het boeken van rondvluchten over de Bay of Islands.

Net boven Paihia ligt Waitangi, dé plaats waar in 1840 het belangrijkste verdrag tussen de Maori en de Europese kolonisten ondertekend is en geldt als basis voor de wederzijdse verhoudingen. In eerste instantie was het allemaal koek en ei tussen de Maori en de Europeanen, totdat de Maori zich realiseerden dat zij hun land "verkocht" hadden aan Koningin Victoria van Engeland. Dit leidde tot bloedige gevechten. In het bezoekerscentrum van Waitangi kunt u de geschiedenis rondom dit verdrag zien en horen door middel van een audiovisuele presentatie.

Marae is een Maori woord dat nu ook in het Engels van Nieuw-Zeeland wordt gebruikt om een stuk land aan te duiden waar de Wharenui of ontmoetingshuis (letterlijk groot huis) staat. Net als vrijwel alle Maori woorden blijft het onveranderd in het meervoud.

De ruimte voor de Wharenui wordt gebruikt voor ceremonies en toespraken. Het gebouw zelf wordt gebruikt voor langere vergaderingen, maaltijden, overnachtingen en verschillende culturele activiteiten.

Veel stammen (iwi) en substammen en veel kleine nederzettingen hebben hun eigen marae. Sinds de tweede helft van de 20e eeuw hebben Maori's in de stedelijke gebieden marae opgezet die gebruikt konden worden door verschillende stammen, zoals de Maraeroa in oost-Porirua. Voor veel Maori is de marae net zo belangrijk als hun eigen huis.

Een andere bezienswaardigheid in de omgeving die de moeite waard is, zijn de Haruru Falls. Deze watervallen liggen 2 kilometer landinwaarts en zijn eenvoudig te bereiken met eigen vervoer of lopend via de wandelroute die dwars door Waitangi National Reserve gaat.

Waipoua Kauri Forest

Kauri-bomen behoren tot de allergrootste bomen van heel de wereld, en het warme klimaat van Northland zorgt ervoor dat deze bomen hier prima kunnen groeien. In het Waipoua Kauri Forest vind je dan ook de mooiste exemplaren van heel Nieuw-Zeeland. Hoewel zowel Maori als Europeanen hier druk bezig zijn geweest met het kappen van deze prachtige bomen ten behoeve van scheepsbouw en de uitgestrekte oeroude bossen zijn verdwenen, zijn er gelukkig nog een aantal indrukwekkende kauri's bewaard gebleven. Ze zijn te herkennen aan hun massieve grijze stam en hebben een grandeur die niet op foto's te vangen zijn. Je moet er dus gewoon heen!

Door hun gigantische lengte zijn de Kauri's al vanaf de weg goed te zien, maar de mooiste bomen zijn pas goed te zien wanneer je het Waipoua Kauri Forest inloopt. Er zijn verschillende wandelroutes uitgezet zodat je de meest indrukwekkende exemplaren niet kunt missen. Waaronder de Te Matua Ngahere die de oudste boom van heel Nieuw-Zeeland. Ze denken dat deze Kauri maar liefst 4000 jaar oud is! Hier vlakbij staan de Four Sisters: vier enorme kauri's die ongeveer even groot zijn en dicht bij elkaar staan. De bekendste boom van het bos is de Tane Mahuta. Deze wordt ook wel 'de heerser van het woud' genoemd en is met een hoogte van 52 m en een omvang van 13 m met recht de baas van het stel te noemen. Het Waipoua Kauri Forest ligt aan Highway 12 in Northland op het Noordereiland.

Kerikeri

Kerikeri is een historisch plaatsje en het meest liefelijke plaatsje in het Northland. Kerikeri ligt ongeveer 23 kilometer van Paihia en zeer de moeite waard om te bezoeken. Het plaatsje is gesticht door dominee Samuel Marsden als tweede missiepost, en gebouwd op een plek van een voormalige Maori nederzetting. De missiepost werd beschermd door de machtige Maori leider Hongi Hika.

In 1819 werd de missie post verder uitgebouwd door dominee John Butler met het 'Kemp House', het oudste houten gebouw wat nog overeind staat, en de 'Stone Store', het oudste stenen gebouw van Nieuw Zeeland. De Stone Store wordt nu als souvenirs winkel gebruikt. Aan de overkant van de rivier ligt Rewa's Maori Village, een gereconstrueerd Maori dorp uit de tijd van voor de komst van de Europese kolonisten. In de traditionele gebouwen als de marea – verzamel plaats – en de Pataka – gemeenschappelijke opslagruimte – zijn veel inheemse materialen verwerkt.

Tegenwoordig wonen in Kerikeri veel kunstenaars van wie je in winkels en galeries werk kunt zien. Wilt u een goed inzicht krijgen in de historie van dit stadje, doe dan de 10 minuten durende 'Historic Walk', die begint achter de Stone Store. Deze wandeling voert u langs de belangrijkste historische hoogtepunten zoals de Kororipo Pa, het fort van het stamhoofd van de Hongi Hika stam. De wandeling eindigt bij de St. James Anglicaanse kerk, gebouwd in 1878. Wanneer u de rivier oversteekt kunt u de ongeveer 4 kilometer lange Kerikeri River Track doen, die u naar de Rainbow Falls voert, watervallen die zich ongeveer 27 meter naar beneden storten. Onderweg komt u langs de Wharepoke Falls waar de Fairy Pools liggen waar u kunt zwemmen en picknicken.

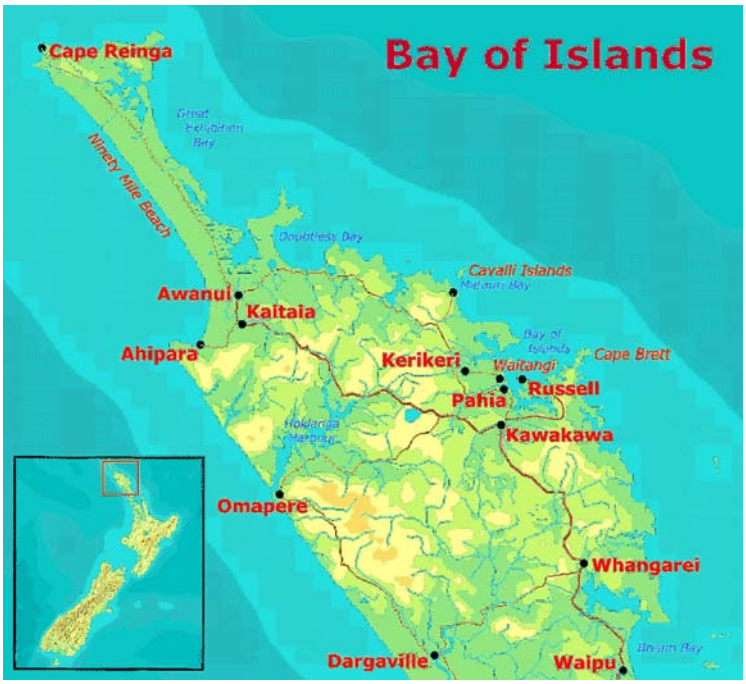

Cape Reinga

Vaak denkt men dat Cape Reinga het meest noordelijke puntje van Nieuw Zeeland is, omdat men tot hier per auto of bus kan komen, maar die eer is weggelegd voor de Surville Cliffs die 30 kilometer meer oostelijk liggen. Toch krijgt u hier het gevoel aan het einde van de wereld te staan.

De Maori legende vertelt dat de geesten van de overledenen hier Nieuw Zeeland verlaten voor hun reis naar het land van oorsprong, Hawaiki. Reinga betekent dan ook "onderwereld" in Maori taal. Na nog eens kilometers lang door het verlaten land gereden te hebben bereikt u de vuurtoren van Cape Reinga, Cape Reinga Lighthouse. U hebt hier een eindeloos uitzicht over zee en ziet u hier duidelijk de Tasman Zee overgaan in de Grote Oceaan. De Tasman Zee is veel donkerder van kleur dan de Grote Oceaan waardoor het goed zichtbaar is.

Dit meest noordelijke deel van Nieuw Zeeland, de Aupouri Peninsula, wordt door de Maori 'Te Hika o te Ika' genoemd, dat vrij vertaald "staart van de vis" betekend. De Maori geloven dat Maui, de mythische figuur die Nieuw Zeeland geschapen zou hebben, op een dag het Noordereiland als een vis uit zee omhoog trok.

Het schiereiland heeft een ruig en leeg landschap, bestaand uit hoge zandduinen die overgaan in '90 Mile Beach'. Het is niet duidelijk hoe het strand aan deze naam komt omdat het zich uitstrekt over een lengte van 90 kilometer wat maar 56 mile is. Zoals aangegeven kunt u zelf per auto naar Cape Reinga rijden over Highway 1 maar ook kunt u er voor kiezen een georganiseerde tour per bus te maken, waarbij u een spectaculaire rit over 90 Mile Beach maakt. De bustrips vertrekken vanuit Kaitaia, Doubtless Bay en Bay of Islands.

Doubtless Bay
Deze baai ligt in het Subtropische Northland, in het uiterste noorden van het Noorder Eiland. De baai dankt zijn naam aan Captain Cook, getuige de notitie die hij maakte op het moment dat hij hier voorbij voer dat het 'doubtless a bay' was. Deze simpele naam doet echter niets af aan de schoonheid van deze baai, die is prachtig. Het gebied heeft schilderachtige baaien en inhammen en veel mooie zandstranden.

Gebouwen van historische waarde uit het begin van de kolonisatie zijn ook hier terug te vinden. Dit gebied was ten tijde van de kolonisatie een belangrijk walvisstation van waaruit de schepen uitvoeren voor de walvisjacht.
Tegenwoordig is dit gebied een paradijs voor vissers en kunstenaars, waarvan deze laatste geïnspireerd worden door de prachtige omgeving.

Strandliefhebbers komen hier zeker aan hun trekken op de diverse stranden die hier liggen. De meest populaire stranden zijn Coopers Beach, dat behoorlijk ontwikkeld is en veel accommodaties heeft en Cable Bay. Andere populaire plaatsen in deze omgeving zijn Taipa en Tokerau Beach.De sportievelingen onder u zullen zich absoluut niet vervelen door de vele activiteiten die men hier vindt, zoals paardrijden, kajakken, zeilen, snorkelen en duiken en parachutespringen. Een leuke vier uur durende trip is te boeken voor diegene die met dolfijnen wil zwemmen waarnaast u gedurende de trip ook uitleg krijgt over de flora en fauna en de geschiedenis van dit gebied.

Ninety Mile Beach
Met zijn 56 mile (exact 90 kilometer) die 90 Mile Beach lang is, is dit het langste strand van heel Nieuw Zeeland. Het strand is maar liefst 6 kilometer breed en heeft hoge zandduinen tot wel 145 meter hoog. Een rit over het strand is een spectaculaire belevenis, maar doe dit niet met een gewone huurauto want u zult waarschijnlijk hopeloos vast komen te zitten.Wilt u deze ervaring toch meemaken boek dan een georganiseerde bustrip.

Whangarei
Whangarei is de enige stad in het uiterste hoge noorden van het Noordereiland, en is populair onder zeilers. Dit laatste komt mede door de mooie natuurlijke haven waaraan de stad ligt. De haven wordt omgeven door beboste heuvels en in de omgeving zijn prachtige baaien en stranden.De stad zelf heeft veel tuinen en parken heerlijk voor een korte wandeling of om in alle rust te genieten.

Town Basin, de haven die praktisch in het stadshart ligt, is een populaire ontmoetingsplaats en er zijn dan ook veel cafés en restaurants die aan het water liggen. Ook kunt u galeries en musea bezoeken, waarvan het Clapham's Clock Museum met zijn 1600 klokken heel interessant is.

Parahaki Scenic Reserve
Verder buiten Whangarei kunt u fantastische wandelingen maken bijvoorbeeld in het Parahaki Scenic Reserve dat ten oosten van de stad ligt. Tijdens de wandeling komt u langs een aantal Maori complexen en plaatsen waar men ooit gom vond. En 'last' maar zeker niet 'least': de Whangarei Falls, waarschijnlijk de meest gefotografeerde watervallen van Nieuw Zeeland, waarvan het water vanaf een hoogte van 25 meter in een meertje stort. In het meertje kunt u veilig zwemmen. Rondom het meertje zijn een aantal uitkijkplatforms gebouwd waarvandaan u een prima zicht op de watervallen heeft.

Ten zuiden van Auckland
Het gebied ten zuiden van Auckland langs de westkust bestaat uit heuvelachtig boerenland. Er zijn slechts een beperkt aantal bezienswaardigheden, vandaar dat deze regio minder toeristen ontvangt dan streken als Coromandel en Rotorua. Meest bekende attractie in het gebied zijn de Waitomo Caves. Maar uiteraard kunt u de westkust blijven volgen tot aan New Plymouth als alternatief voor de route middendoor het Noordereiland (lang Rotorua, Taupo en Tongariro).

Waitomo Caves
Waitomo betekent letterlijk in de Maori-taal: water dat door een hol stroomt. De Waitomo Caves vormen een een gigantisch grottenstelsel waarvan een groot deel nog niet eens is ontdekt. Al wel gevonden zijn de Ruakuri- en Awanui-grotten en de werkelijk prachtig mooie - en bekendste - Glowworm Cave. Deze zijn allemaal voor het publiek opengesteld en je gaat er tijdens een tour met bootjes langs allerlei stalactieten en stalagmieten. Houd er rekening mee dat er in december en januari rijen voor deze tochten staan, maar sla de Glowworm Cave hierdoor niet over! Moeder natuur heeft hier ontzettend haar best gedaan er iets moois van te maken. Miljoenen gloeiwormen bedekken het plafond van deze grot en het lijkt net alsof de Melkweg uit de hemel is gedonderd en zich heeft vastgeplakt aan deze grot. Neem wel een warme trui mee want het onder de grond is het behoorlijk koud.

De Waitomo Caves zijn niet alleen om rustig vanuit een bootje te bekijken; hier hebben de Kiwi's ook weer een aantal waanzinnige adventure sports bedacht. Wat dacht je van black-water raften? Liggend in een luchtband laat je je meedrijven met de stroom van de ondergrondse rivier van de Ruakuri Cave. Je gaat door allerlei donkere gangen, smalle doorgangetjes en watervallen en je komt door een tunnel met gloeiwormen! Je kunt het nog uitdagender maken door de tocht te doen waarmee je ook gaat abseilen, klimmen en door nog meer gangen gaat. In de Lost Word Cave is er de mogelijkheid om van 100 m te abseilen. Dit is

echt van de gaafste dingen om te doen in Nieuw-Zeeland! En je hoeft er niet eens veel ervaring voor te hebben. Al kunnen degenen die al wel meer geoefend hebben de hun nieuwste geavanceerde moves hier uittesten.

De Waitomo Caves liggen 2,5 uur rijden ten zuiden van Auckland en 2 uur ten westen van Rotorua, vanaf de Stuart Highway 8 km naar het westen aan de Waitomo Caves Road.

Hamilton
Op weg vanuit Auckland naar de Waitomo grotten komt u door het plaatsje Hamilton. Dit is de vier na grootste stad van Nieuw-Zeeland en de grootste die niet aan de kust ligt. Er wonen ruim 100.000 mensen en ligt in de heuvelachtige Waikato dat een van de meest productieve landbouw-gebieden van Nieuw-Zeeland is. Hier vestigden zich rond 1840 de eerste Europese kolonisten aan de rivier de Waikato. Dit is overigens de langste rivier van Nieuw-Zeeland en nog steeds neemt deze Waikato een belangrijke plek in de stad in. Aan de rivier liggen veel parken en tuinen waarin je kunt wandelen en de beide oevers worden verbonden door vijf bruggen. Hamilton wordt ook wel de 'Fountain City of New Zealand' genoemd vanwege de vele fonteinen in alle parken, waarvan de 'Hamilton Centennial Fountain' in het Boyes Park de mooiste is. Drie keer per dag vertrekt de in het centrum de raderboot MV Waipa Delta waarvan je het mooiste uitzicht op de stad hebt.

Garden Place vormt het hart van de stad. Deze bestaat uit gazons met bomen en een met gekleurde steentjes betegeld plein waar vooral in de zomer veel mensen op afkomen. Parallel aan de rivier loopt Victoria Street dat door zijn ligging net een boulevard is waarover je lekker kunt flaneren én winkelen.

Aan de rivier ligt ook het Waikato Museum of Art and History. Hier kun je een grote collectie Nieuw-Zeelandse kunst zien en tentoonstellingen over de geschiedenis van Waikato. Hoogtepunt is een 140 jaar oude Maori-oorlogskano.

De Hamilton Gardens is de populairste toeristenattractie en liggen in het uiterste zuiden van Hamilton. Hier liggen verschillende paviljoens waarin Japanse, Chinese en Engelse tuinen en andere bijzondere bloemen en planten te zien. Bij het Memorial Park is een mooie rozentuin en de start van excursieboten over de rivier de Waikato. Zo kun je met de 'Spirit of Waikato' een 2,5 uur durende cruise over de rivier maken.

Kawhia Harbour
Als u toch in de buurt bent, iets ten westen van Waitomo ligt het plaatsje Kawhia Harbour met z'n schitterende natuurlijke haven. Je kunt hier prima vissen en zwemmen. De kustlijn is hier zo kronkelig dat Captain James Cook de ingang van de haven niet eens kon zien. Er is bij het strand Te Puia een 'hot water beach' en wanneer u hier een kuil graaft, heeeft u uw privé spa met gloeiend warm water! Maori hebben altijd veel interesse gehad in de haven en de vruchtbare omgeving. Ze hebben er dan ook hard voor gevochten om het gebied in handen te krijgen.

Het gebied heeft een belangrijke betekenis voor hen want hier werd de kano met de naam Tainui begraven waarmee ze zo'n acht eeuwen geleden aan land kwamen. Bij het Anaukiterangi gemeenschapshuis markeren stenen de boeg en de achtersteven van de kano. Deze kano werd overigens ooit vastgemaakt aan een pohutukawa. In de Kawhia Harbour staat nu heel bos vol met deze bomen maar die ene boom staat nog altijd centraal voor de Tainui-bevolking als hun eerste contact met Nieuw-Zeeland.

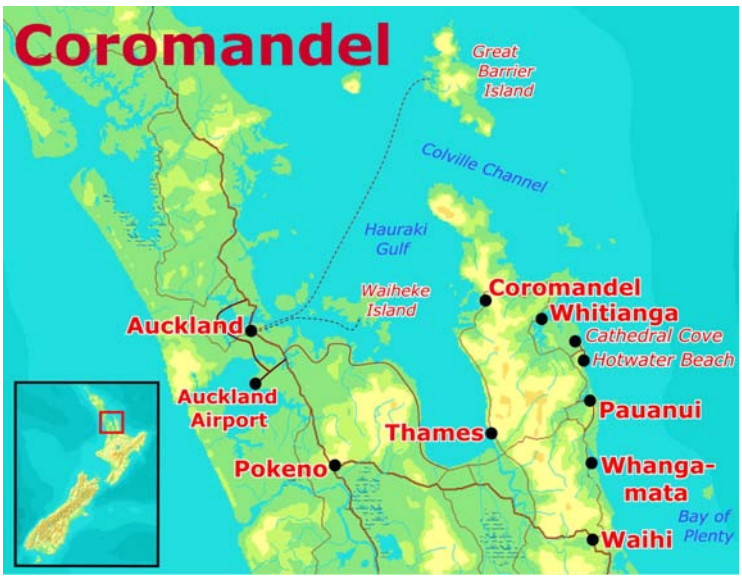

Coromandel Schiereiland
Het schiereiland ligt op ongeveer twee uur rijden van Auckland en is een vluchtoord voor hen die de drukte van Auckland achter zich willen laten. Het schiereiland is heuvelachtig, heeft een prachtige natuur, met subtropisch regenwoud die doorsneden worden door rivieren en aan beide kanten prachtige zandstranden, waar naar hartenlust gezwommen en gesurft kan worden. Het schiereiland is 85 km lang en op het breedste stuk 40 km breed.

De Maori leefden hier al vele eeuwen toen in 1852 goud gevonden werd. Dat leverde een toestroom van veel gelukszoekers op van voornamelijk blanke kolonisten, die zich hier vestigden. Het was dan ook in die tijd een belangrijk gebied voor de goudmijn industrie. Een van de grootste goudmijnen ter wereld bevond zich hier, de Martha Mine bij Waihi. Uiteindelijk werden de mijnen gesloten omdat de goudvoorraad grotendeels uitgeput was. Maar eind jaren tachtig van de vorige eeuw werd opnieuw goud gevonden en werd de mijn bij Waihi weer geopend. Tegenwoordig is de geschiedenis van de goudwinning te zien in drie verschillende musea, het Historical Museum en Mineralogical Museum in Thames en het Coromandel Mining & Historic Museum in Coromandel. Naast informatie en beschrijvingen zijn hier veel gebruiksvoorwerpen uit die tijd te zien.

Het schiereiland heeft veel te bieden op toeristisch gebied, wat ook blijkt uit de vele bezoekers die hier jaarlijks voor kortere of langere tijd naar toe komen. Schilderachtige plaatjes als Coromandel, Colville en Port Jackson zijn een bezoek zeker waard. Maar ook de plaats Thames, de poort tot de Coromandel, mag u zeker niet overslaan.

Thames
De plaats is oorspronkelijk vernoemd naar de rivier waaraan de plaats ligt. Hoewel de rivier nu bekend is onder de naam Waihou River werd die eerder door James Cook de Thames genoemd toen hij het gebied van de Coromandel in kaart bracht.In de plaats Thames kunt u musea gaan bezoeken of beklim Monument Hill, een monument ter nagedachtenis aan de Eerste Wereldoorlog, van waaruit u een mooi uitzicht heeft over Thames en omgeving.

Coromandel State Forest
Andere activiteiten die u vanuit Thames kunt doen is een bezoek brengen aan Totara Valley, een wijngebied waar u ook wijn kunt proeven, of een rit maken door het Coromandel State Forest Park. In dit park vindt u nog de machtige Kauri, een typische Nieuw Zeelandse boom. Deze boom werd in het verleden veel gekapt voor de handel, en was na goud de tweede bron van inkomsten van het schier-eiland. Door de houtkap zijn er nog maar weinig over.

Het Coromandel State Forest leent zich ook uitstekend voor mooie wandeltochten, en picknicken. In de rivieren kan ook op forel gevist worden en als u geluk hebt vindt u nog edelstenen in het water, goed om het vakantie geld aan te vullen. In het 73.000 hectare grote park ligt ongeveer 250 kilometer aan uitgezette wandelpaden waar de wandelliefhebber zich dus niet zal vervelen.

Hot Water Beach
Genoeg van al het bos, ga dan richting de kust en graaf een kuil op "Hot Water Beach", en creëer uw eigen thermische bad. Pas op! Het water kan behoorlijk warm zijn en het is aan te raden een schep mee te nemen om daarmee uw privé Spa te graven. Na een paar uur heerlijk weken kunt u dan een verfrissende duik nemen in de koele zee.

Hahei
Ten noorden van Hot Water Beach ligt Hahei, waar de beste zandstranden van het Coromandel schiereiland liggen. In de omgeving van Hahei kunt u ook perfect duiken, het gebied wordt dan ook als officieel 'Marine Park' aangemerkt.

Te Pare Point & Cathedral Cove
Iets ten oosten van Hahei ligt een voormalige Maori Pa (versterkte nederzetting), Te Pare Point, waar nog resten van de versterkte vesting te zien zijn. Op ongeveer 2 uur lopen ten noorden van Hahei ligt 'Cathedral Cove', een in de witte rotsen uitgesleten grot die op een kathedraal lijkt. Overigens is Cathedral Cove enkel bij laag water te bezoeken.

Bay of Plenty
De Bay of Plenty is de grote baai die ingeklemd ligt tussen het Coromandel schieriland en de East Cape. De baai is populair bij zonaanbidders en watersporters. Vrijwel langs de hele baai strekken zich prachtige stranden uit. U vindt er ook een aantal plaatsjes, zoals Tauranga, Mount Manganui, Whakatane, Katikati en Kawerau.

De naam Bay of Plenty (Baai van de overvloed) komt van James Cook, de ontdekker van Nieuw-Zeeland. Die zou op de plaats talrijke voorraden hebben aangetroffen van Maori's, dat in schril contrast zou staan met de eerdere ontdekking van de Bay of Poverty.

Tauranga
Tauranga is met een bevolking van ca. 110.000 inwoners de grootste stad van de Bay of Plenty regio. Tauranga is één van de snelst groeiende steden van Nieuw-Zeeland. Naar verwachting zal het over een aantal jaar Dunedin inhalen. De stad ontleent haar toeristische aantrekkingskracht aan de nabijheid van Mount Maunganui en de diverse watersportmogelijkheden.

Mount Manganui
Het plaatsje Mount Maunganui ('grote heuvel') ligt op een landtong aan de voet van de berg Maunganui, tegenover de plaats Tauranga aan de 'Bay of Plenty'. De plaats is een belangrijke haven voornamelijk voor de houtindustrie, maar tegelijkertijd een populaire badplaats door de mooie stranden.

De berg Maunganui was in het verleden een eiland, en het is nog altijd duidelijk te zien dat het ooit een vulkaan was. De zandbank tussen het vasteland en het eiland 'groeide' steeds verder en uiteindelijk ontstond de landtong waar nu de plaats Mount Maunganui ligt. In de zomermaanden wordt het plaatsje 'bevolkt' door veel badgasten, voornamelijk Nieuw Zeelanders, die aangetrokken worden door de mooie zandstranden, de branding waar het prima surfen is, en het vaak zonnige weer.

Voor de actieve bezoekers is een klim naar de 232 meter hoge top een goed alternatief voor hen die geen trek hebben in een dag luieren of zwemmen. Eenmaal boven wordt men beloond met een mooi panoramisch uitzicht over de omgeving. Ook kunt u hier de contouren van een versterkt Maori dorp zien dat hier in het verleden lag. Aan de voet van de berg liggen zoutwater poelen, gevuld met warm water dat opborrelt vanuit een bron die op 40 meter diepte ligt. Het warme water wordt ook in thermische baden gepompt waar het heerlijk relaxen is, zeker na een klim naar de top en weer terug.

Ohope Beach
Ohope Beach, behoort tot één van de mooiste stranden van Nieuw Zeeland en is een bijna 11 kilometer lang zandstrand. Bent u uitgerust bekijk dan de omgeving. Er zijn veel wandelingen mogelijk over uitgezette routes door een mooie natuur. Vanaf het strand bestaat de mogelijkheid dat u dolfijnen, schilpadden en zelfs Orka's voorbij te zien zwemmen.

Katikati
Katikati ligt 25 kilometer ten noordwesten van Tauranga. De stad werd voor het eerst bewoond 1875 door immigranten uit County Tyrone in Ierland. Het land was afgenomen van de lokale Maori na de oorlogen en door de regering aan de immigranten gegeven. Katikati staat bekend om zijn vele muurschilderingen. Deze zijn in de jaren negentig aangebracht om toerisme aan te trekken. Het resultaat was de verkiezing tot Nieuw-Zeelands "Most Beautiful Small Town" (met minder dan 8.000 inwoners) in 2005 door de "Keep New Zealand Beautiful Society". Drie kilometer ten zuiden van Katikati zijn enkele warmwaterbronnen.

Kawerau
Kawerau ligt 58 kilometer ten oosten van Rotorua aan highway 34. Kawerau is één van de jongste plaatsen van Nieuw-Zeeland. Het werd in 1953 gesticht bij de bouw van de " New Tasman" pulp en papier molen. De molen werd hier gebouwd vanwege de beschikbaarheid van geothermische energie, water uit de Tarawera rivier en vurenhout uit het nabijgelegen Kaingaroa bos. In 1987 was Kawerau één van de zwaarstgetroffen plaatsen van een aardbeving bij Edgecumbe. De vulkaan Mount Edgecumbe ligt drie kilometer ten oosten van Kawerau. Momenteel wordt er gebouwd aan een geothermische elektriciteitscentrale van 90 MW. Het merendeel van de bevolking is Maori.

Whakatane
Whakatane is een plaats met ca. 18.000 inwoners, gelegen op 100 km ten oosten van Mount Maunganui. Ook hier vindt u prima stranden. Maar dat is niet alles wat u hier kunt beleven. Een bezoek aan het plaatselijke museum is de moeite waard met tentoonstellingen van Maori kunst en informatie over de leefomstandigheden uit vroegere tijd. Houdt u van spektakel dan kunt u gaan raften of jetboaten op de Whakatane Rivier.

De belangrijkste industrieën van de stad zijn: bosbouw, melkveehouderijen, tuinbouw, visserij, toerisme en nijverheid. Whakatane is de toegangspoort tot White Island (Whakaari), de meest actieve vulkaan van Nieuw-Zeeland, ligt 48 kilometer ten noorden van Whakatane. Andere populaire toeristische trekpleisters zijn: zwemmen met dolfijnen, walvissen kijken, surfen, jagen en wandelen.

De Maori-nederzetting in dit gebied dateert van rond 1200. Volgens Maori-verhalen is Toi te Huatahi, ookwel Toi Kairakau genoemd, geland bij Whakatane, rond 1150, om zijn kleinzoon Whatonga te zoeken. Hij kon Whatonga niet vinden en besloot een pa te bouwen op het hoogste punt. De regio rond Whakatane was belangrijk tijdens de Maori-oorlogen midden in de 19e eeuw.

Whakaari (White Island)
White Island, of Whakaari zoals het in Maori taal heet, ligt 40km noordelijk van Whakatane, voor de kust in de Bay of Plenty. Het is een vulkanisch eiland en heeft een beschermde status. Het eiland dankt haar naam aan de stoom die nog altijd rond het eiland hangt. Deze vulkaan is dan ook nog altijd actief en braakt nog steeds stoom, giftige gassen en as uit. Bij helder weer kan men vanaf de kust de vulkanische activiteiten waarnemen. Ondanks dit is een bezoek aan het eiland zeer de moeite waard en uiterst spectaculair.

U waant zich hier op de maan wanneer u hier een bezoek brengt. Het voortdurende gerommel vanuit de krater, de kokende modderpoelen, het borrelende grondwater en de enorme stoomwolken zijn spectaculair. Ondanks het gebrek aan vers water en de giftige gassen leven op sommige delen van het eiland diverse vogelsoorten en groeien er bomen. Het eiland is bereikbaar per boot, ook is het mogelijk om per helikopter een bezoek aan het eiland te brengen. Meer informatie hierover kunt u bij de lokale toeristen bureaus krijgen.

Rotorua
Midden in het geyserland ligt Rotorua, een kuuroord aan de oever van het gelijknamige meer. De altijd aanwezige geur van rotte eieren nodigt niet uit voor een bezoek aan dit gebied. Maar ondanks dat is Rotorua de meest bezochte stad van Nieuw Zeeland. Het is dan ook de bron van deze geur, waterstofsulfide, die de bezoekers hier naar toe lokt. Het gebied ligt in het centrum van het nog altijd vulkanisch actieve centraal plateau, en is bekend om zijn geothermische activiteit, zoals spuitende geysers, kokende modderpoelen, warmwaterbronnen en zelfs warmwater rivieren. Het landschap heeft iets mysterieus door de stoom die hierdoor uit de aarde opstijgt.

De geneeskrachtige werking van de bronnen was al bekend bij de eerste kolonisten, en al vrij snel werd Rotorua een populaire bestemming. Twee grote bronnen in het gebied werden al snel tot kuuroord gebombardeerd en kwam men hier naar toe om van kwalen als, jicht, spieraandoeningen en andere lichamelijke ongemakken, te genezen.

Maar naast de thermale activiteiten en geneeskrachtige minerale bronnen heeft Rotorua nog een toeristentrekker: de Maori Cultuur. De Maori cultuur is hier dan ook nadrukkelijk aanwezig en nergens in Nieuw Zeeland vindt u zoveel Maori uitingen bij elkaar. Rotorua wordt al sinds de 14e eeuw bewoond door de Maori. Zij hebben ook de naam aan Rotorua gegeven. De naam betekent letterlijk: 'Het tweede meer', "roto" betekent, meer en "rua" betekent twee. Het meer was dan ook het tweede dat de toen hier aanwezige Maori stam ontdekte.

De Maori verspreiden zich over het gebied, maar ook kwamen er andere stammen bij, waardoor onderlinge conflicten niet uit konden blijven. De conflicten duurde totdat de eerste Europese kolonisten in 1870 bezit namen van dit gebied.Vandaag de dag kunt u zelf de Maori cultuur beleven en zelfs letterlijk proeven.In de verschillende Maori gemeenschapshuizen kunt u de eeuwenoude cultuur zien, door het bijwonen van ceremoniële dansen, concerten en kunt u genieten van de 'hangi', de traditionele Maori maaltijd die in een kuil in de grond gestoofd wordt. Ook is er veel Maori kunst en architectuur te vinden.

Door alles wat u hier beleeft en ziet zou u bijna vergeten dat ook in de omgeving van Rotorua prachtige natuur is, variërend van diepblauwe meren, inheemse bossen, heldere rivieren en resten van weggeslagen vulkanen. Na een stevige wandeling door de fantastische natuur kunt u relaxen in de één van de Spa's.

Polynesian Spa
Vanuit de hele wereld komen bezoekers speciaal voor de geneeskrachtige werking naar de Polynesian Spa toe. De warmwaterbronnen hebben een temperatuur tussen de 35°C en 50°C en kunt u kiezen uit verschillende watersoorten. Wat dacht u van Radium- of Priestwater, beide met een hoge zuurgraad. Of toch liever Alkalisch Rachelwater, in de Polynesian Spa is aan u de keus.

Whakarewarewa
Deze plek, door de Nieuw Zeelanders kortweg "Whaka" genoemd, is misschien wel het meest bezochte natuurpark

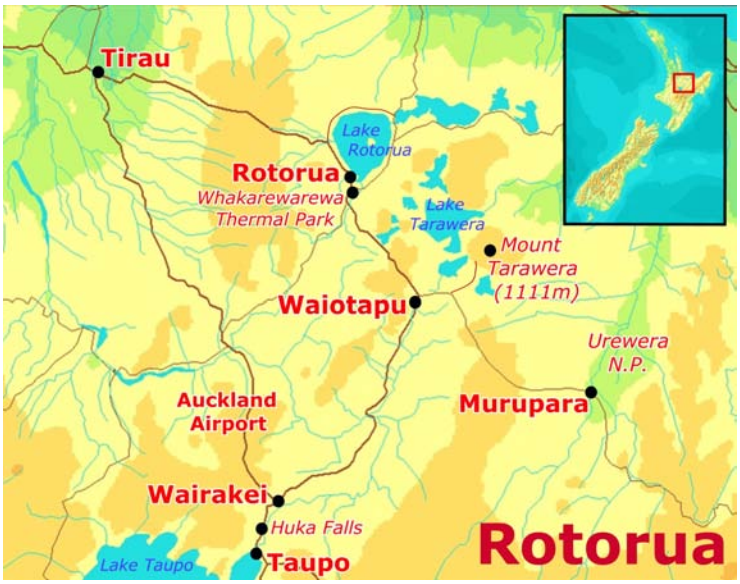

van Nieuw Zeeland! En dat is niet voor niets, want hier is werkelijk alles te zien waar Nieuw Zeeland bekend om is; indrukwekkende activiteit van moeder natuur en de Maori cultuur. Het park ligt in een geothermisch zeer actief gebied en de Maori leven en wonen hier al sinds 300 jaar.

U kunt Whaka via twee kanten binnenkomen; Whaka The Thermal Village of via het New Zealand Art and Crafts Institute. Maori demonstraties worden aan beide kanten van het park gegeven en het maakt dan ook niet uit aan welke kant u het park in gaat. Onder andere dans en zang maken deel uit van de demonstraties. Vaak worden bezoekers gevraagd mee te doen. Ook hebt u de mogelijkheid te proeven van de Hangi maaltijden die hier worden bereid.

Gaat u via het Arts and Crafts Institute dan loopt u eerst onder de indrukwekkende roodgeschilderde en bewerkte toegangspoort door. Het is een oorlogsmonument dat alle omgekomen Maori – soldaten die dienst deden in het ANZAC leger tijdens de beide wereldoorlogen herdenkt.In het Institute leren Maori jongeren hout bewerken, beeldhouwen en weven op traditionele wijze. Ook kunt u deelnemen aan interactieve tours door het centrum en rondlopen door nagebouwde Maori nederzettingen.

In Whaka - The Thermal Village - vindt u naast een Maori begraafplaats en gemeenschapshuis het schitterende Wahaio Meeting House. Hier worden culturele optredens gehouden waar u actief aan mee kunt doen.

Maar hier bevinden zich ook warmwaterbronnen, kokende modderpoelen, dampende rotsen met als topattractie een aantal van de meest indrukwekkende geisers van Nieuw Zeeland. Vooral de Pohutu is waanzinnig; deze spuit tot wel dertig meter de lucht in. Dit gebeurd ongeveer 10 tot 25 keer per dag, alleen het tijdstip is niet te voorspellen, maar de kans dat u dit fenomeen meemaakt is groot.
Het Whaka park ligt op ongeveer 3 kilometer ten zuidoosten van Rotorua en rijden er hiervandaan de hele dag shuttle busjes naar het park.

Rotorua Museum of Art and History
Het museum is gehuisvest in het eerste kuuroord van Rotorua, het in Tudor stijl opgetrokken Bath House. Dat alleen al is een bezoek aan dit museum waard. In dit elegante gebouw kunt u in de "Taking the Cure Gallery" naast een aantal oude kuurbaden de historie van 'het kuren' en het Bath House zien.

Er is een zeer goede tentoonstelling van kunstwerken en fascinerende schatten van de Arawa, een lokale Maori stam. Zo kunt u hier bijvoorbeeld gevellijsten van het Houmaitawhiti gemeenschapshuis in Rotoiti zien, bewerkte kunstvoorwerpen van 'greenstone' (Nieuw Zeelands jade) en Pani, een vrouwenfiguur van puimsteen, een barende Kumaragodin. Dit laatste is opvallend omdat het meestal vruchtbaarheidsgoden zijn in de Maori cultuur, en geen godinnen.

Verder kunt u een spectaculaire korte film zien waarin de geschiedenis, mythologie, en geologie van Rotorua worden gecombineerd en u zowel van de geometrische activiteiten als de Maori geschiedenis meer te weten komt.

Tamaki Maori Village
Tamaki Maori Village is een nagebouwd Maori dorp zoals deze eruit zagen voor de 'invasie' van de Europeanen in Nieuw Zeeland. U maakt hier kennis met de Maori cultuur op een beetje commerciële manier tenminste als u de ingestudeerde 'shows' ziet en de vele Maori artikelen die u na afloop kunt kopen. Ondanks dat biedt de Tamaki Maori Village op een leuke manier een beeld van de traditionele Maori cultuur.

Tijdens de shows krijgt u dans, zang en kleding van Maori te zien en zal een stoere Maori krijger iemand uit het publiek uitdagen tot een gevecht. Ook de smaakpapillen worden hier niet vergeten, u krijgt hier de traditionele hangi voorgeschoteld.

Tamaki Maori Village ligt op ongeveer 15 minuten rijden ten zuiden van Rotorua. Van hieruit worden tours georganiseerd door Tourism Rotorua op Fenton Street in het centrum van de stad.

Waimangu Volcanic Valley
De Waimangu Volcanic Valley is het nieuwste hydrathermische systeem van de wereld.De vallei is ontstaan na de uitbarsting van de Tarawera vulkaan in 1886. Tegenwoordig kunnen bezoekers een mooie wandeling maken van ongeveer 1,5 uur langs alle hoogtepunten.Eerst komt u langs de Waimangu Cauldron, het grootste kokende meer ter wereld!

Hoewel Waimangu 'zwart water' betekent, heeft het meer een blauwe kleur omgeven door dampende rotsen. Ga even van de route af en maak een klim naar de Inferno Crater. Hier liggen indrukwekkende terrassen met microalgen en het water in de krater in maar liefst 80°C. er hangt een constante damp boven het water dat een blauw-groene kleur heeft. Aan het einde van de wandeling komt u bij het groene Lake Rotomahana waar u een boottocht kunt maken. Dit is zeker een aanrader want u vaart langs de meest bizarre en indrukwekkende dingen, als geisers, fumaroles, kraters en thermale planten. De Waimangu Volcanic Valley ligt aan Highway 5, 26 kilometer ten zuidoosten van Rotorua.

Waiotapu Thermal Wonderland
Misschien denkt u bij deze naam aan een commercieel attractiepark zoals Disney, maar dat is niet het geval. Waiotapu Thermal Wonderland is echt een wonderlijk land met kleurrijke kraters, geisers en meren. U valt hier van de ene verbazing in de andere door de verscheidenheid aan kleuren die moedernatuur heeft gebruikt.

Zo heeft u hier de 'Artists Palette' waarvan alleen de naam u al doet vermoeden dat u een veelkleurig panorama te zien krijgt. En dat is ook zo, want de warme en koude poelen, borrelende modderpoelen en sissende fumaroles zijn erg kleurrijk. Nog indrukwekkender is de gigantische 'Champagne pool' met borrelend water dat sist en sprankelt als champagne in een glas. De rand van dit meer heeft een okerkleurige versteende rand die afsteekt tegen de kleur in het meer. Een ander hoogtepunt is de 'Lady Knox Geyser', die elke ochtend stipt om 10.15 bijna een uur lang water tot wel 21 meter hoogte de lucht in spuit. Om het allemaal nog mooier te maken wordt er nog wat zeepsop aan toegevoegd. Het Waiotapu Thermal Wonderland ligt 30 kilometer ten zuiden van Rotorua.

Agrodome Leisure Park
Schapen, onderweg zult u waarschijnlijk al veel van deze bekende 'bollen wol' gezien hebben, maar mocht u er geen genoeg van hebben, dan kunt u in het Agrodome Leisure Park uw hart ophalen. U ziet hier 19 verschillende soorten schapenrassen en laat een schaapsscheerder zien hoe in no time deze beesten van hun 'warme jas' ontdaan worden. Er worden demonstraties gegeven met schaapshonden die hele kuddes bij elkaar drijven.

Vindt u het leuk om zelf lammetjes de fles te geven? Ook dat is hier mogelijk evenals het melken van een koe.
U kunt een Farm Tour maken waarbij u over het gigantische land van het Agrodome Leisure Park kunt struinen en u in contact komt met verschillende dieren, en kunt u Kiwi fruit en wijn proeven. In de souvenirwinkel van het park kunt u heerlijke wollen kleding en schapenvachten kopen in alle soorten en maten.

Het Agrodome Leisure Park ligt aan Highway 1, ongeveer 7 kilometer ten noorden van Rotorua.

Taupo
Taupo ligt aan de noordzijde van Lake Taupo, in een schilderachtige omgeving. Lake Taupo is populair bij de sportvissers vanwege de forel die hier in overvloed voorkomt. Aan de andere kant van het meer ziet u de contouren van de drie vulkanen in het Tongariro National Park.

Het plaatsje Taupo zelf heeft niet zo heel veel attracties, maar dat wordt door de omgeving dubbel goed gemaakt, Taupo is daarvoor een prima uitvalsbasis.

Interessant in Taupo is het Taupo Regional Museum & Art Gallery, met tentoonstellingen over de geschiedenis van het plaatsje en exposities van Maori kunst. Waar het in Taupo om draait is de omgeving, die nodigt uit om allerlei activiteiten te ondernemen. Steeds meer toeristen ontdekken wat er allemaal te doen is, waardoor Taupo uitgegroeid is tot een toeristenstadje met veel hotels, restaurants en cafés. In het stadje zijn veel touroperators te vinden die allerlei trips organiseren naar de meest uiteenlopende attracties in de omgeving.

Taupo ligt aan het grootste meer van heel Australasia en dat is wat Taupo met zijn fantastische watersportmogelijkheden tot een magneet voor toeristen maakt. Maar niet alleen het meer biedt mogelijkheden op sportief gebied, ook ander sportief avontuur is in de omgeving te vinden, zoals Bungee jumpen, skydiven, paardrijden, jet-boaten en nog veel meer. Wilt u liever relaxen en ontspannen, ook dan kunt u hier ook prima terecht. Er zijn hier een aantal prima Thermale Spa's, met naar men zegt een geneeskrachtige werking. U kunt zich laten verwennen door diverse massages en aroma therapieën. Ook de wandelaars komen hier aan hun trekken. In de omgeving kunt u prima wandelen, bijvoorbeeld naar de Haku falls die in het Wairakei Park liggen.

Lake Taupo
Het grootste meer van Nieuw Zeeland en heel Australasia is Lake Taupo. Het ligt 350 meter boven zeeniveau. Lake Taupo is ontstaan in het jaar 186 na Christus, na een gigantische vulkaanuitbarsting. De volgelopen krater van deze vulkaan vormt nu het meer en heeft kristalhelder water. De oevers hebben witte puimstenen stranden en beschutte rotsige inhammen. De omgeving is hier magnifiek, mede door het uitzicht op de vulkanen van Mount Tongariro, Mount Ngauruhoe en de met eeuwige sneeuw bedekte Mount Ruapehu.

Lake Taupo wordt gevoed door een aantal rivieren waardoor er veel forellen in het meer leven, bij uitstek dus een perfecte plek voor vissers. Vooral tussen mei en oktober kunt u hier goed hengelen, maar zorg wel van te voren voor een visvergunning. De vergunning kunt u in Taupo krijgen.

Maar vissen is niet het enige wat u hier kunt doen. Er zijn legio andere activiteiten om u te vermaken. U kunt gaan zwemmen, maar houdt er wel rekening mee dat het water redelijk koud is. Een beter stekkie voor de zwemmers is Acacia Bay waar een rustig strand te vinden is en bovendien borrelen hier de Waipahihi warmwaterbronnen die de watertemperatuur een stuk aangenamer maken.

Toch liever iets anders dan zwemmen, dan kunt u gaan waterskien, surfen, kanoën op het meer. In de omgeving bestaat de mogelijkheid om te paragliden, skydiven, mountainbiken en zelfs paintballen. Op de rivieren kunt u raften, maar nog leuker is 'drift diving'. Hierbij laat u zich meesleuren door de stroming van de Waikato rivier en voelt u zich als een forel tussen de forellen.In de bossen ten noorden van Lake Taupo kunt u nog een bijzondere, maar wel erg leuke attractie beleven; "Rock 'n Ropes". Hierbij waant u zich als Tarzan en Jane wanneer u aan lianen door het bos vliegt.

Vissen in Lake Taupo
Voor vissers is het hier een waar paradijs! Taupo wordt niet voor niets de hoofdstad van het forelvissen van de wereld genoemd. Niet alleen in Lake Taupo krioelt het van de regenboogforellen maar ook in de meren Rotoaira, Otamangakau, Hinemaia en Karatau die in de buurt liggen. Vissen in deze omgeving is zo populair dat vaak fanatieke vissers schouder aan schouder staan om een visje aan de haak te slaan. In Taupo kunt u bootjes en hengels huren en zorg ook voor een visvergunning want zonder mag u hier niet vissen. De vergunning kunt u krijgen in Taupo.

Wairakei Park & Huka Falls
Op ongeveer 10 kilometer ten noorden van Taupo ligt Wairakei Park, een park vol hydrathermische activiteit. Door dit park stroomt de langste rivier van Nieuw Zeeland, de Waikato.

De Waikato rivier perst zicht onderweg door een nauwe doorgang in de rotsen en stort zich schuimend en met donderend geraas in een 11 meter lager gelegen bassin, dit zijn de Huka Falls. Aan het schuim ontleent de waterval ook haar naam: 'Huka' is het Maori woord voor 'schuim'. Het water heeft een aparte turquoise kleur en is goed te zien vanaf een voetbrug boven de rivier. U kunt de Huka Falls ook bereiken vanuit Taupo per jet boat, of een raderboot uit 1908.

Een zeven kilometer lang pad leidt van de Huka Falls naar de Aratiatia Rapids. Dit was ooit het meest heftige gedeelte van de rivier, tot dat de overheid besloot van de waterkrachten gebruik te maken en er een energie centrale te plaatsen. Inmiddels voorziet deze centrale Nieuw Zeeland voor 5% van elektriciteit. Om de kracht van het water als bezoeker toch te kunnen ervaren wordt de dam een paar keer per dag geopend.

Bent u nieuwsgierig naar de werking van een vulkaan ga dan naar het Vulcano Activity Center. Via monitoren ziet u hier de activiteiten van de vulkanen in de omgeving en komt u meer te weten over de hydrathermische en vulkanische gebieden van Nieuw Zeeland.

In Wairakei Natural Thermal Valley ziet u dampende modderpoelen in de kleuren bruin, roze en grijs, stomend water en gekleurde rotsformaties. Het hoogtepunt van het Wairakei Park is echter de mysterieuze vallei "Craters of the Moon".

Midden in het bos ligt een terrein met stomende kraters, borrelende modderpoelen en smeulende boomstronken. Door het gebied liggen door planken gevormde paden waar u absoluut niet vanaf mag wijken, want een stapje teveel naar links of rechts en u kunt lelijke brandwonden oplopen.
Een mooi overzicht over dit park heeft u vanaf de parkeerplaats.

Taupo Hot Springs
Taupo bevindt zich midden in een vulkanische omgeving. Dit zorgde niet alleen voor spectaculaire aardverschuivingen, maar ook voor thermische activiteiten waar je nu van kunt profiteren: kuuroorden in de vorm van borrelende spa's met - naar men zegt - geneeskrachtige werking. Taupo Hot Springs ligt beschut in de natuur vlakbij Lake Taupo. Hier kun je geweldig relaxen en laat je allerlei kruiden en mineralen hun werk doen. Er zijn verschillende baden met ieder zijn eigen temperaturen krachten. Zo kun je je laten

onderdompelen in een heet bad met sodium bicarbonate die je poriën opent, je lichaam reinigt en je bevrijdt van kriebel en andere huidirritaties. Natuurlijk word je hier op en top verwend met diverse massages en lichaamsbehandelingen. Voor dit laatste moet je wel even in de buidel tasten maar de baden zijn niet duur.

Tongariro National Park
Het Tongariro National Park is het eerste nationale park van Nieuw Zeeland en één van de oudste van de wereld. Het gebied werd, door Maori Chief Horonuku Te Heuheu Tukino, in 1887 aan de staat geschonken. Hij zag dit als een belangrijke oplossing om dit prachtige gebied te behouden in zijn oorspronkelijke staat. De Europese kolonisten zagen dit belang ook en riepen het uit tot nationaal park. In 1990 werd het park door de UNESCO als eerste nationaal park op de lijst van werelderfgoed gezet. Het park heeft drie imposante vulkanen, Ngauruhoe, Ruapehu en Tongariro. Het park is zeer geschikt voor het maken van wandeltochten of om andere buitensporten te beoefenen. In de winter kan er zelfs geskied worden op de flanken van de Ruapehu.

Het Tongariro National Park is één van de meest spectaculaire parken van heel Nieuw Zeeland. De verscheidenheid aan landschappen op een dergelijk relatief klein oppervlak zijn haast uniek. De landschappen zijn ontstaan door toedoen van de drie aanwezige vulkanen. Ten westen van deze vulkanen liggen weelderige bossen en hebben de hellingen een grote verscheidenheid aan vegetatie. Aan de oostkant is het een stuk droger en heersen er grote temperatuursverschillen. Er zijn hier zelfs droge steppeachtige gebieden waar praktisch geen begroeiing te vinden is. In de bossen leven veel inheemse vogels zoals de Kiwi, de Bell Bird en de Tui. In de moerassen die dit park rijk is groeit de zeldzame zonnedauw en verschillende orchideeënsoorten. Op hoger gelegen plekken zijn alpine bloemen en toendra grassen te vinden.

Het park is het hele jaar door te bezoeken en er kunnen mooie wandelingen gemaakt worden die variëren van een paar uur tot 6 dagen. De korte wandelingen zijn misschien eenvoudig maar zeker niet de minst mooie. De tocht naar de Taranaki waterval duurt ongeveer 2,5 uur, evenals die naar de Silica stroomversnellingen. Beide tochten lopen langs Waikare rivier.

Tongariro Crossing
Een van de mooiste tochten is de 'Tongariro Crossing' en heeft de bijnaam, 'Finest one day walk in Nieuw Zeeland'. De tocht gaat van Mangatepoto naar Ketetahi over een afstand van ongeveer 17 kilometer. U loopt door een spectaculair vulkanisch landschap van gestolde lava, stenen en beekjes en door afwisselende vegetatie in de lager gelegen gedeeltes. Komt u in de hoger gelegen gebieden, zoals Mount Ngauruhoe en Mount Tongariro dan is er vaak helemaal geen begroeiing meer. U kunt de 17 kilometer lange tocht in ongeveer acht uur afleggen, maar wilt u meer zien onderweg is de tocht ook in twee dagen mogelijk, waarbij u onderweg in hutten of op een camping overnacht. Besluit u voor het laatste dan is het aan te raden van te voren een 'Great Walks pass' te regelen. U kunt deze krijgen bij de Visitor Centers van Whakapapa, Turangi of Taupo. De Tongariro Crossing is vanuit Turangi bereikbaar per shuttle bus die u naar Mangatepoto of Ketetahi brengt.

Hebt u meer tijd en bent u een echte wandelfanaat, doe dan de 'Tongariro Northern Circuit', die ongeveer zes dagen in beslag neemt. U komt langs verschillende vulkanische kraters, kleurige vulkaan meren, warmwaterbronnen en andere spectaculaire landschappen. Onderweg zijn er verschillende accommodaties waar u kunt overnachten en het is raadzaam van tevoren te reserveren, zeker in de zomer want dan zijn deze snel volgeboekt. Een klim naar de krater van Mount Ruapehu is mogelijk in de zomer en is zeer de moeite waard. De klim is overigens niet helemaal zonder gevaar doordat deze vulkaan nog steeds giftige gassen uitbraakt en er kunnen losse stenen naar beneden komen. Doe deze tocht dan ook altijd met een groep!

In de winter is het Tongariro National Park dé plaats voor skifanaten. Het Whakapapa Ski Field is het grootste skigebied van Nieuw Zeeland en heeft meer dan dertig pistes. Skiërs en snowboarders van alle niveaus kunnen hier hun hart ophalen. Andere prima skigebieden in het park zijn, Turoa Ski Area en het Tukino Ski Field.

Te Urewera National Park
Het Te Urewera National Park is het op twee na grootste nationaal park van Nieuw Zeeland. Het park herbergt schitterende, ongerepte bossen, meren, rivieren en watervallen.Dwars door het park loopt de bergketen de Huiarau Range die het noorden van het zuiden scheidt. In de bossen leven veel inheemse vogelsoorten zoals Kiwi, Tui, Kaka en Kokako. Verder zijn hier herten en ander wild te vinden en in de meren en rivieren wemelt het van de forel.

In het dichte regenwoud leefden eeuwenlang het Tuhoe – volk, ook wel 'kinderen van de mist' genoemd, omdat in dit gebied, waar het door de vele regen erg vochtig is, voortdurend mistflarden tussen de bomen en rond de bergen hangen. Bij een bezoek aan het park is een regenjas dan ook geen overbodige luxe.

Eén van de mooiste attracties van het park is Lake Waikaremoana. Het meer is maar liefst 248 meter diep en de Maori geloven dat het meer is gevormd door een watermonster. Ooit zou een Maori leider zijn dochter in het water gegooid hebben en in haar doodsstrijd nam het meisje de gedaante van een watermonster aan en probeerde tegen de hellingen op te klimmen. Zij slaagde hier niet in en vulde het meer met haar tranen. Nog altijd zou haar geest op windstille dagen het meer beroeren en heeft het meer de bijnaam, "het meer van het rimpelende water". De werkelijke oorsprong van het meer ligt ongeveer 2200 jaar achter ons, toen door een gigantische aardverschuiving de gorge van de Waikaretaheke Rivier geblokkeerd werd en het water aan de andere kant het meer vormde. egenwoordig worden er veel boottochten over het meer georganiseerd en bestaat de mogelijkheid

een cruise te maken en op deze manier de beschutte baaien, steile oevers en watervallen te ontdekken. Als u zelf actief het water op wilt kunt u een kano, kajak of zelfs een rubberboot huren.

In het Te Urewera National Park kunt u ook fantastische wandelingen maken. Er zijn honderden kilometers wandeltochten uitgezet die variëren van een half uur tot meerdere dagen. Onderweg komt u spectaculaire watervallen tegen, stroomversnellingen en uitzichtpunten. U kunt hier het hele jaar door wandelen, in de winter kan het behoorlijk koud en nat worden. Overnachten kan in hutten en op campings, maar zorg zelf voor voldoende voedsel, kookgerei en brandstof. De kortste wandeling is de Hinerau's Track en duurt een half uur. Onderweg hebt u een mooi uitzicht over het meer en komt u langs prachtige watervallen. De populairste wandeling is de Lake Waikaremoana Track. Deze wandeling, van ongeveer 50 kilometer, voert langs de mooiste punten van het park en duurt 3 a 4 dagen. De tocht is voor iedereen goed te doen.

Het Te Urewera National Park is met het openbaar vervoer nauwelijks te bereiken. Er rijden wel shuttle bussen op aanvraag tussen Tuai, Onepoto en Hopuruahine. Als u een 4 WD auto heeft kunt u wel via een ongeasfalteerde weg in Waikaremoana komen en hier een watertaxi nemen.

Raften op de Motu River

Houdt u van het ruigere werk, dan is raften op de Motu Rivier een uitdaging.
De rivier stroomt door een onbedorven omgeving met steile hellingen die begroeit zijn met inheemse bossen. Het gebied is door de overheid benoemd tot 'Wilderness Zone'.

Hier worden meerdaagse rafttochten georganiseerd die helemaal naar de Bay of Plenty voeren, ongeveer 90 kilometer verderop. Onderweg gaat u door drie verschillende kloven waarbij u door stroomversnellingen, 'rapids', van categorie 3 tot en met 5 vaart. Via de Upper Gorge kom je steile rapids tegen die na felle regenbuien zelf tot categorie 6 kunnen gaan en dan ook niet meer bevaren mogen worden. Vervolgens gaat het verder door de Te Paku Gorge, die wat smaller is en minder heftig dan de vorige kloof, uiteindelijk volgt de Lower Gorge de laatste kloof. Hier komt de spanning en sensatie in drievoud terug, met de meest heftige stroomversnellingen en wordt uw durf op de proef gesteld. Overnachten op deze meerdaagse tocht doet u in tentjes in de ruige omgeving van de Raukumara Ranges.

De Motu Rivier ligt in het Raukimara Forest Park op de oostelijke punt van het Noordereiland en is via Highway 35 te bereiken. In de plaatselijke information centers van Opotiki, Whakatane en Rotorua kunt u meer informatie krijgen over de rafttochten die vanuit deze plaatsen georganiseerd worden

East Cape

De East Cape op het Noorder Eiland is de streek waar de eerste kolonisten van Nieuw Zeeland aankwamen, zowel Maori als Europeanen, en van hieruit het land verder koloniseerden. Hierdoor vindt u in dit gebied veel historische plaatsen van zowel Maori als Europeanen die u kunt bezoeken tijdens een rondrit per auto. De route loopt over Highway 35. De East Cape ligt aan de oostkant van het Noordereiland en is een ruig gebied. Het landschap heeft schitterende bergen, bossen, rivieren, watervallen, baaien en stranden. In het binnenland ontbreken veelal verharde wegen waardoor dit deel moeilijk toegankelijk is, en juist hier hebben zich veel Maori gevestigd. De kustweg is prima, Highway 35, en loopt van Opotiki naar Gisborne lang langs een mooie rotsachtige kustlijn.

Het vruchtbare gebied aan Hawkes Bay even ten noorden van het stadje Napier wordt dan ook wel 'de fruitschaal' van Nieuw Zeeland genoemd. Wanneer u uw rondrit start in Opotiki merkt u al gauw dat Highway 35 afbuigt richting zee, naar de Bay of Plenty. Nog mooier is het, indien u beschikt over een 4-wheel drive, een route dwars door het ruige ongerepte bosrijke gebied langs de Motu Rivier te nemen. U rijdt dan over de Old Motu Coach Road, die bij Omarumutu begint. De weg loopt langs de plaatsjes Motu en Matawi. Een jetboat of raft tochtje over de rivier is hier een aanrader. Wanneer u de weg langs de rivier blijft volgen, komt u bij Maraenui weer op Highway 35 terug. Hier bij de Maraenui Look-Out heeft u een schitterend uitzicht over de baai. Iets verderop ligt het plaatsje Ta Kaha waar een groot Maori-gemeenschapshuis staat met mooi Maori houtsnijwerk.

Wanneer u verder rijdt komt u lang schilderachtige baaien en mooie stranden, Whanarua Bay is hiervan een van de mooiste. Het strand is hier omgeven door bossen zodat u in alle rust kunt zwemmen en picknicken. Als u uw weg vervolgd komt u langs Raukokore Church, een wit Anglicaans kerkje van hout, gebouwd in 1894. Vervolgens komt u bij Cape Runaway, een plaats waar u niet zomaar naar toe kunt, maar vooraf toestemming moet vragen. Deze plaats is volgens de Maori namelijk dé plek waar Maori als eerste aan land gingen tijdens hun tochten over de oceaan. Via een kort stukje landinwaarts, rijdt u weer naar de kust waar u uitkomt bij Hicks Bay. Hicks Bay is favoriet bij de kampeerders en een prima plaats om te snorkelen, te duiken of te vissen. Hier vlakbij liggen de Waihirere – watervallen die een bezoek waard zijn. Het volgende dorp wat u tegenkomt is Te Araoa, een plaats voor visliefhebbers,

hier vindt u veel uitstekende visrestaurants. In de buurt van Te Araoa staat een gigantische pohutukawa boom die maar liefst 22 stammen heeft. Wilt u naar het meest oostelijke puntje van Nieuw Zeeland, ga dan bij Te Araoa even van de weg af en rijdt over een onverharde weg naar de East Cape Lighthouse. De weg loopt langs een fantastische kustlijn.

Na deze 'sidetrip' volgt u opnieuw Highway 35 richting Tikitiki, een klein dorp aan de monding van de Waiapu rivier. In dit dorp staat de indrukwekkende Saint Mary's Church, één van de rijkst bewerkte Maori Kerken van Nieuw Zeeland. De vele Maori invloeden zijn terug te zien in de fraaie houtsnijwerken, de panelen en glas-in-lood ramen. Ook in deze kerk zijn gedenktekens te vinden van de in de Eerste Wereld oorlog gesneuvelde Maori, die meevochten met de Nieuw Zeelandse strijdkrachten. De route gaat vervolgens naar Ruatoria, dit is de belangrijkste Maori plaats in Nieuw Zeeland. Hier woonden enkele belangrijke Maori Stamhoofden en ook nu nog woont hier de Porou-stam. Wanneer u bij Ruatoria iets verder het binnenland in gaat 'botst' u op de Raukumara Ranges, waarvan de hoogste berg Mount Hikurangi is (1752 meter) en een heilige berg van de Maori. Wanneer u deze berg wilt beklimmen om de eerste zonnestralen van een nieuwe dag te voelen, moet u een vergunning aanvragen. De vergunning kunt u krijgen Ngati Porou Outdoor Pursuits in Gisborne.

De volgende plaats die u aandoet is Tokomaru Bay. Hier staan oude vissershuisjes en wonen er nog veel Maori in deze plaats, waarvan vier Maori – gemeenschapshuizen getuigen zijn. Daarnaast zijn hier een groot aantal kunstenaars neergestreken die hun ateliers voor bezichtiging open gesteld hebben. U kunt in deze omgeving heerlijk wandelen, mountainbiken, zwemmen en vissen. Uw rondrit is nu bijna ten einde, maar voor u in Gisborne terug bent, passeert u eerst nog Anaura Bay waar de rivier Hawai uitmondt in zee en James Cook aan land ging. Hier ligt ook Tolaga Bay met zijn prachtige witte zandstranden, waar u een 5 kilometer lange wandeling kunt maken die u naar Cook's Cove brengt, de plek waar Captain James Cook zes dagen voor anker lag.

Gisborne

Gisborne heeft de eer, als meest oostelijk gelegen stad, het eerste een nieuwe dag te mogen verwelkomen. Ook historisch gezien is Gisborne van belang. Het is namelijk dé plek in Nieuw Zeeland waar in 1769 James Cook voet aan wal zette. Hij noemde de baai, waaraan Gisborne ligt, Poverty Bay omdat het in zijn ogen weinig te bieden had en ook was de ontmoeting met de Maori bevolking verre van vriendelijk. Voordat James Cook hier arriveerde werd het gebied al vele eeuwen bewoond door de eerste Maori, die de nederzetting Taranganui a Kiwa noemden. Later trokken de Maori meer landinwaarts waar de grond erg vruchtbaar bleek. Door het milde klimaat en de gunstige temperaturen, de vele zonuren en de vruchtbare grond is het gebied rond Gisborne uitermate geschikt voor de teelt van druiven, appels, citrusvruchten en natuurlijk de bekendste vrucht van de Nieuw Zeeland, de Kiwi.

Gisborne zelf heeft een compact centrum waar drie rivieren doorheen stromen, daartussen verspreid over de stad liggen mooie parken. Door de rivieren heeft de stad ook veel bruggen moeten bouwen en wordt dan ook 'the city of bridges' genoemd. Natuurlijk heeft de stad, hoe kan het ook anders met een dergelijke historie, een aantal musea. Het Gisborne Museum & Arts Centre geeft een overzicht van de historie van Gisborne. Hier komt u alles te weten over de geschiedenis en het ontstaan van de stad. Hier worden voorwerpen van de Maori en de koloniale tijd tentoongesteld. Op het museum terrein staat ook het oudste nog bewaarde huis van Gisborne, Wyllie Cottage, gebouwd in 1872. De kunst galerie laat naast wisselende tentoonstellingen, ook kunstwerken uit de omgeving zien, zoals Maori houtsnijwerk, wat ook te koop aangeboden wordt.

Achter dit museum bevind zich het Star of Canada Maritime Museum, waar een deel van het stoomschip "Star of Canada" te zien is. Dit schip liep in 1912 op de klippen bij Gisborne. Ook wordt veel aandacht geschonken aan de landing van Captain James Cook met zijn schip de Endeavour.

Veel historische punten kunt u al lopend door de stad gaan bekijken. Tijdens uw wandeling komt u een standbeeld van 'Young Nick' tegen, de scheepsjongen van James Cook, die als eerste land zag en feitelijk Nieuw Zeeland ontdekte. De witte kliffen die hij toen zag werden door James Cook 'Young Nicks Head' genoemd. Verderop aan de andere kant van de rivier staat een monument van James Cook, op de plaats waar hij voet aan wal zette. Wanneer u doorloopt vanaf het monument komt u via een wandelweg, die bergop gaat, op Titirangi (Kaiti Hill), vanwaar u een mooi uitzicht heeft over de omgeving. Op de 135 meter hoge top is het Cook Observatory gevestigd, waarvan men claimt dat dit het meest oostelijk gelegen observatorium ter wereld is.Aan de voet van Titirangi staat het Te Poho-o-Rawiri ontmoetingshuis van de Maori, één van de grootste van Nieuw Zeeland. Het huis is zowel van binnen als van buiten rijkelijk gedecoreerd. Vlakbij het ontmoetingshuis staat een kleine Maori kerk, Toko Toru Tapu. Aan de rand van het stadscentrum ligt de botanische tuin, waar u lekker kunt uitrusten en genieten van een picknick.

Het perfecte klimaat nodigt uit om te zwemmen in zee wat u o.a. bij Waikanae Beach kunt doen, dit strand ligt dicht bij het centrum. Voor de kust ligt een rif, wat het bijzonder geschikt maakt om hier te (wind)surfen. Vooral Midway Beach, Wainui Beach en Makorori Beach zijn hiervoor bij uitstek geschikt. In de omgeving is het mogelijk om te gaan raften. Omdat dit wat verder buiten Gisborne gebeurt, zijn er dagtrips te boeken. U kunt zelfs meerdaagse raft tours boeken waarbij u overnacht in accommodaties die in de buurt liggen.

Chardonnay aan de Poverty Bay

Poverty Bay doet je denken dat dit maar een kale bedoening is waar niks wil groeien. Maar niets is minder waar! James Cook gaf de baai deze naam toen hij zonder succes water en voedsel van Maori wilde krijgen. Poverty Baai is juist een van de meest vruchtbare streken van het land en een van de belangrijkste wijnproducerende streken van Nieuw-Zeeland. Dankzij het mediterrane klimaat en de voedselrijke grond worden hier fantastische chardonnay's geproduceerd. Maar liefst 35% van de totale chardonnay-oogst van het land komt hier vandaan en mag het nabijgelegen Gisborne zich de 'Chardonnay Capital of New Zealand' noemen. De wijnen van Poverty Bay hebben een unieke en volle smaak en vallen zowel nationaal als internationaal regelmatig in de prijzen.

En deze heerlijke wijnen kun jij proeven! Maak van tevoren wel een afspraak want niet alle wijngaarden zijn dagelijks geopend voor publiek. Al deze genoemde proeverijen liggen op zo'n 15 km van Gisborne en bij het Gisborne & Eastland Region Information Centre kun je hier meer informatie over krijgen. The Millton Vineyard is een klein familiebedrijfje dat internationaal zeer wordt gewaardeerd en ligt pittoresk gesitueerd in Manutuke. Ook Amor Bendall ligt prachtig: aan het strand van Wainui Beach. Deze nog jonge wijnboerderij heeft goede referenties: "This is a classy Gisborne wine. Beautifully poised, delicate and vibrant. Still youthful with impressive complexity and cellaring potential, it's a label

well worth discovering." Het grote Waiohika Estate Vineyard is naast een uitstekende wijnproeverij de plek waar elk jaar het Gisborne Wine & Food Festival wordt gehouden. In oktober kun je een week lang wijnproeven, streekgerechten proberen en worden er allerlei activiteiten georganiseerd rond wijn en eten.

Poverty Bay ligt vlak ten zuiden van Gisborne op het Noordereiland en is via Highway 2 te bereiken.

Napier

Napier is een prettige plaats om te verblijven. Napier ligt aan de oostkust van het Noordereiland en heeft een Mediterraan klimaat. Reken daar nog de vruchtbare omgeving bij en het is duidelijk waarom de eerste kolonisten zich geen betere plek konden wensen voor een nieuwe stad. De bodem hier was helaas wat onrustig en in 1931 werd de stad getroffen door een krachtige aardbeving. Bijna de gehele stad werd verwoest en er vielen veel doden en gewonden.Na deze gigantische aardbeving, die een kracht had van 7.9 op de schaal van Richter, deed zich een fenomeen voor waarbij ruim 40 vierkante kilometer zeebodem droog kwam te liggen en Napier er dus veel land bij kreeg. Door dit extra land kon Napier groeien tot een stadje met ruim 55.000 inwoners. Op de extra ontstane grond ligt nu onder andere het vliegveld.

Napier werd na deze verwoesting opgebouwd in de toen bekende bouwstijl Art Deco, die op veel andere plaatsen in de wereld hoogtij vierde. Napier wordt door deze bouwstijl ook wel Art Deco City genoemd. Maar Nieuw zeeland zou Nieuw Zeeland niet zijn als er in het stadje aan de Art Deco stijl niet een eigen draai gegeven zou zijn. Men heeft namelijk gebruik gemaakt van veel pastelkleuren en Maori Motieven in de strak gebouwde huizen en gebouwen.Jaarlijks in februari wordt het 'Art Deco Weekend' georganiseerd met, eten en drinken, jazz muziek, en auto's uit die tijd. Veel inwoners kleden zich zelfs in 'Art Deco kostuums.

In Napier hangt een relaxte sfeer en u vindt hier veel goede restaurants en pubs voor een gezellig avondje uit. Vooral Ahuriri Wharf bruist en heeft verschillende trendy eetgelegenheden en andere uitgaansmogelijkheden.

Art Deco Walk

De Art Deco Walk, verzorgd door The Napier Art Deco Trust, is een interessante wandeling door Napier en een leuke manier om een goed beeld van de stad en haar geschiedenis te krijgen. Je krijgt eerst een praatje over wat er allemaal is gebeurd voor en na de aardbeving en meer informatie over de stijl Art Deco. Dan maak je een wandeling met een gids door de stad. Je komt langs de meest bijzondere Art Deco-gebouwen, zoals de Masonic Hotel en de Daily Telegraph Building. De tour begint en eindigt bij het mooie Desco Centre waar je nog verschillende Art Deco-souvenirs kunt aanschaffen. Boek wel van tevoren want deze wandeling is erg populair. De Art Deco Walk start bij het Desco Centre aan de Tennyson Street in het centrum van Napier.

Marine Parade

Uitwaaien kunt u aan de vier kilometer lange Marine Parade, met aan de ene kant veel mooie gebouwen, waarvan sommige zelfs de aardbeving overleefd hebben, en aan de andere kant de oceaan. Aan deze boulevard vindt u ook een openluchttheater, Marineland en Earthquake Museum.

Op het water hoeft u zich ook niet te vervelen, jetboaten, waterskien, kanoën, parasailen, surfen of gewoon vissen behoren tot de mogelijkheden. Het enige wat u hier niet kunt is zwemmen, dit komt door de sterke stroming van de zee.

Aan de Marine Parade vindt u ook parken en tuinen, zoals Sunken Gardens, waar het zelfs op een winderige dag heerlijk toeven is. Wilt u actief bezig zijn, dan kunt u terecht op de minigolf baan of de rollerskatebaan.

Marineland

Marineland is leuk om met kinderen te bezoeken, er zijn hier dolfijnen- , zeehonden- , en zeeleeuwenshows te zien. De dolfijnen kunnen ook gevoerd worden. Een heel bijzondere belevenis is het volgen van een workshop om gewonde en zieke vogels te verzorgen. Het HB Aquarium & Oceanarium is een andere plek om het zeeleven van dichtbij te beleven. Hier kunt u veel bijzondere vissen, haaien en zeeschildpadden zien en ook het meest zeldzame reptiel van Nieuw Zeeland: de Tuatara.

Hawke's Bay Museum

Dit museum is ondergebracht in een fraai Art Deco gebouw en een bezoek mag u zeker niet overslaan. Het museum biedt u veel informatie en tentoonstellingen over Napier en omgeving. U vindt hier veel Art Deco kunst, exposities over de Maori en een expositie over de woninginrichting van de Nieuw Zeelanders tussen 1900 en 2000.Hoogtepunt hier is de audiovisuele tentoonstelling over de aardbeving van 1931, waarbij u verhalen hoort van overlevenden en in beeld en geluiden ervaart hoe het er aan toegegaan is.

Bluff Hill Domain

Voor een mooi uitzicht over Napier en de omgeving, moet u naar de Bluff Hill Look-out. Dit op 102 meter boven de haven gelegen uitkijkpunt geeft u een idee hoe Napier voor de aardbeving van 1931 gesitueerd was. Vanaf hier kunt u de Kaweka- en Ruahinebergketens in het westen zien, de Mahia Peninsula in het noordoosten en Cape Kidnappers in

het zuidoosten. Bluff Hill Domain ligt in het noorden van het centrum en is ook bereikbaar via een steile trap.

Hastings
Hastings ligt op ongeveer 20 kilometer ten zuiden van Napier en heeft, weliswaar in mindere mate, hetzelfde lot ondergaan als Napier. Maar ook in Hastings heeft de aardbeving van 1931 haar sporen achtergelaten. Ook hier vindt u Art Deco bouwstijlen terug en de omgeving is vooral bekend door de land- en tuinbouw en zijn fruitteelt. Hierdoor wordt Hastings ook wel de fruitschaal van Nieuw Zeeland genoemd.

Te Mata Peak
De Te Mata Peak ligt op ongeveer 11 kilometer van Hastings en is bijna 400 meter hoog. Vanaf de top heeft u een schitterend uitzicht over de Heretaunga vlakte. Op een dag met helder weer kunt u de hele Hawkes Bay zien liggen.

De berg zelf is populair bij de beoefenaars van het hanggliden, dit komt mede door de wind die vanuit de Stille Oceaan het land op blaast. Volgens een Maori legende is deze berg het lichaam van Maori opperhoofd Te Mata O Rongokako. Hij verslikte zich toen hij zich een weg door de heuvel at, waarna hij stierf. De 'hap' uit de heuvel is nu een diepe inham, en te zien vanuit Hastings.

De langste plaatsnaam ter wereld
Hawke's Bay is de trotse eigenaar de langste plaatsnaam ter wereld te herbergen! Vaak wordt gezegd dat Wales deze eer heeft met, komt 'ie, Llanfairpwllgwyngllgogerychwyrn-drobwllllantysiliogogoch. Maar het is toch Nieuw-Zeeland die het meeste moeite zal hebben met het uitspreken en in één keer goed opschrijven van de naam van een dorp. Haal diep adem en zeg: Taumatawhakatangihangakoauauotamateaturipukakapikimaungahoronukupokaiwhenuaktanatahu. Zo. Deze naam komt uit een Maori-taal en heeft zijn betekenis te danken aan de oude stamleider Tamatea Pokaiwhenua die volgens de legende veel over het Noordereiland reisde en onderweg het land opat. De betekenis van de langste plaatsnaam is als volgt: de top van de heuvel waar Tamatea, de man met de grote knieën die bergen beklom en verslond en beter bekend was als de Landeter, fluit speelde voor zijn liefde.

Wilt u met het bord waar deze plaatsnaam helemaal op staat op de foto, volg dan vanaf Waipukurau in het zuidoosten van het Noordereiland zo'n 40 km de weg naar kust richting Porangahau. Wanneer je bij de kruising bij Magaorapa bent, volg dan de borden met 'Historic Sign'.

Wijnproeven in Hawkes Bay
Hawkes Bay is door zijn milde klimaat een perfecte locatie voor het verbouwen van druiven. U vindt hier dan ook veel wijngaarden waar alle klassieke druivensoorten worden verbouwd, zoals de Chardonnay en Cabernet Sauvignon. De geproduceerde wijnen worden wereldwijd geëxporteerd vanuit dit gebied.Natuurlijk kunt u in de vele wijnhuizen die hier staan wijn proeven of een paar flessen kopen. In Napier kunt u bij het informatie centrum een brochure krijgen waarin de belangrijkste wijnhuizen beschreven staan en kunt u de route rijden langs deze wijnhuizen. Dit kunt u zowel per auto als per fiets doen.

Cape Kidnappers
Cape Kidnappers ligt zo'n 20 km ten zuiden van Napier en heeft zijn naam gekregen van James Cook die hier in 1769 voor anker ging. Ten tijde van dit verblijf hebben Maori krijgers geprobeerd de Tahitiaanse vertaler van James Cook, die hij op zijn missies meenam, te ontvoeren. Tegenwoordig is Cape Kidnappers dé plaats waar duizenden Jan-van- Genten nestelen op de krijtrotsen. Deze gigantische vogels met hun spanwijdte van twee meter leggen hier rond oktober en november hun eieren. De jongen komen ongeveer na zes weken uit hun ei, en nadat ze zijn uitgevlogen komen ze na twee tot drie jaar terug naar Cape Kidnappers om hier zelf te nestelen. U kunt deze kolonie op verschillende manieren bezoeken. Met georganiseerde busexcursies, op een Quad-Bike en met een tractor.

Palmerston North
Dit stadje, dat op het zuidelijk deel van het Noordereiland ligt, is niet de plek waar veel bezoekers aan Nieuw Zeeland op af komen. Voor reizigers die op weg zijn naar Wellington is deze plaats een prima stop om een lange rit te onderbreken. Het is een plezierig stadje dat na Dunedin de tweede universiteitsstad is, en daardoor een relaxed studentensfeertje uitstraalt.

Er worden in de zomer veel theater- en muziekvoorstellingen gegeven, vooral op en rond The Square in hartje stad. The Square is een park van ongeveer zes hectare groot en een prima plaats om te relaxen en mensen te kijken.

Palmerston North heeft daarnaast nog een aantal musea, waarvan de Manawatu Art Gallery en Manawatu Museum, wat tegenwoordig Te Manawa heet, de moeite waard zijn. De Manawatu Art Gallery is een interessante galerie vol met moderne kunst met daarbij de nadruk op het werk van Nieuw Zeelandse kunstenaars uit de jaren '70. Het Te Manawa herbergt drie verschillende musea die historie, kunst en wetenschap combineert. Ook kinderen kunnen hier plezier beleven in het gedeelte 'Kids Own', met tunnelavonturen, een muur met bevroren schaduwen en een ultraviolette kamer. Houdt u van Rugby bezoek dan het Rugby Museum, waar u de geschiedenis van deze sport in Nieuw Zeeland kunt beleven zowel in beeld als geluid.

Manawatu Gorge

De imposante Manawatu Gorge ligt op ongeveer 15 kilometer noordelijk van Palmerston North. Door de gorge stroomt de rivier de Manawatu op een wel heel vreemde manier. De rivier gaat eerst in oostelijke richting, als het ware berg op, om vervolgens om te draaien in westelijke richting, richting de Tasmanzee. Door deze merkwaardige 'twist', is een tochtje per jet-boat voor de liefhebbers uniek. De jet-boat scheurt langs de steile wanden van de gorge en maakt hier en daar een spin van 360 graden. Wilt u dit meemaken dan kunt u trips boeken in Palmerston North.

The Herb Farm

Bent u moe van het reizen door Nieuw Zeeland en even aan rust en ontspanning toe? In The Herb Farm gardens kunt u heerlijk bijkomen in de 14 verschillende kruidentuinen die u hier kunt vinden. Elke tuin heeft zijn eigen thema en u hebt de mogelijkheid met een gids door de tuinen te lopen waarbij u informatie krijgt over de diverse kruiden en de werking hiervan. Ook kunt u deelnemen aan een workshop waarbij u onder begeleiding uw eigen "beauty product" kunt samenstellen. Hebt u daar geen zin in of geen tijd, dan kunt u in de winkel het product van uw keuze kopen.

New Plymouth

New Plymouth is 'hoofdstad' en cultureel centrum van de Taranaki regio, en is beroemd om zijn parken en tuinen (een vijfde deel van de stad bestaat uit groen) en wordt daarom ook wel "Tuinstad" genoemd. Vooral in het voorjaar wanneer alles in bloei staat trekt de stad veel bezoekers. Van eind oktober tot begin november vindt het jaarlijks terugkerende Taranaki Rododendron Festival plaats en zijn meer dan honderd tuinen te bezoeken. De stad ligt ingeklemd tussen de populaire (surf)stranden aan de Tasmanzee, en de met eeuwige sneeuw bedekte, Mount Egmont, ook bekend als Mount Taranaki. De stad is een prima uitgangspunt voor een bezoek aan de omgeving waaronder het Egmont National Park.

Maar ook in de stad zijn een aantal bezienswaardigheden zeker een bezoek waard. Op ongeveer tien minuten lopen van het centrum ligt het Pukekura Park, en is één van de oudste parken van Nieuw Zeeland.Het begon in 1876 toen een stukje inheems bos aan het publiek tentoongesteld werd, later groeide dit uit tot de oase van rust die het nu is, met meertjes, bloementuinen en exotische bomen. In dit park zijn ook watervallen, een fontein en een speeltuin te vinden.

Op de meertjes kunt u met een gehuurde roeiboot heerlijk ronddobberen en de waterlelies die hier groeien aanschouwen. Als u even wilt genieten van een drankje en wat eten dan kunt u terecht bij het 'Tea House' van waaruit u een mooi uitzicht heeft op Mount Egmont.

Naast het Pukekura Park ligt het Brooklands Park en beide parken sluiten bijna naadloos op elkaar aan. Dit park kenmerkt zich door een Engelse Stijl met strak aangelegde gazons en tuinen. Hier staat een 2000 jaar oude Puriri boom en groeien er maar liefst 300 verschillende soorten rododendrons. Op het openluchtpodium, de Bowl of Brooklands, worden in de zomer concerten gegeven waar u naar kunt luisteren. Ook voor kinderen is het leuk een bezoek aan dit park te brengen. Hier is namelijk ook de Brookland Children Zoo te vinden, waar in volières de parkieten en andere vogels rond vliegen.

New Plymouth heeft naast parken meer te bieden, zoals het Taranaki Museum dat al in 1847 geopend werd en daarmee tot de oudste musea van Nieuw Zeeland gerekend wordt. Hier ziet u exposities over de cultuur van de Maori en het koloniale verleden van dit gebied. Ook zijn hier lokale schilderkunst en Maori kunstwerken te bewonderen.

In de Govett Brewster Art Gallery kunt u hedendaagse moderne kunst bewonderen waarvan hier een permanente tentoonstelling is. U ziet hier veel abstracte schilderijen en kinetische sculpturen van Nieuw Zeelandse kunstenaars. Wilt u zich meer verdiepen in de kunst van de Maori, ga dan naar het Rangimarie Maori Art and Craft Center. Hier leren jonge Maori op traditionele wijze hout bewerken en de kunstwerken worden hier ook tentoongesteld.

Mount Egmont National Park

Aan de voet van de majestueuze Mount Taranaki of Mount Egmont (beide namen zijn officieel) ligt het Egmont National Park. Mount Taranaki is het middelpunt van het park en torent met zijn 2518 meter hoog boven alles uit. De vulkaan is sinds 1775 niet meer actief geweest en is voor de Maori een heilige berg. Er is een mooie Maori legende rondom deze vulkaan. Ooit behoorde Taranaki tot de Tongariro vulkanengroep. Toen Tongariro, Taranaki betrapte met de mooie Pihanga, een vulkaan bij Lake Taupo, waar Tongariro verliefd op was, werd hij zo boos dat Taranaki het veld moest ruimen. Tongariro blies de top van Taranaki af waarop de laatste richting de westkust verhuisde. Taranaki was zo verbitterd dat hij zichzelf verwonde en een groot litteken veroorzaakte; het litteken is nu de Wanganui Rivier.

Het nationale park is een van de natste gebieden van het land en dankzij Mount Taranaki valt er meer dan 7000 mm regen. De bewolking vanuit de Tasmanzee wordt opgestuwd tegen Mount Taranaki wat de grote hoeveelheid regen tot gevolg heef. Zorg bij een bezoek aan het nationale park dus altijd voor regenkleding. Het weer in de winter is over het

algemeen stormachtig en nat terwijl de zomer lange droge periodes met mooi weer kent. Door de afwisselende weersomstandigheden kent het park een weelderige vegetatie, met in de lagere delen mossen, varens en inheemse bomen. In de lager gelegen delen leven veel verschillende soorten vogels zoals de inheemse duif, de ijsvogel en het witkopje.Hogerop in het park kunt u de Kiwi en Bell Bird tegenkomen.

In de zomer is het Nationale Park bij uitstek geschikt om wandeltochten te maken. In het park is ruim driehonderd kilometer aan wandelpaden aangelegd, variërend van korte eenvoudige tochten tot zware klimtochten naar de top. Voor u aan een tocht begint laat u dan uitgebreid informeren over de weersomstandigheden en laat uw plannen en gegevens achter bij het Department of Conservation Office (DOC).

Een populaire route is de 'Around-the-Mountain-Circuit' die drie tot vijf dagen duurt. Onderweg ziet u de mooiste plekken van dit schitterende park, waaronder de Dawson Falls. Om naar de top van Mount Taranaki te gaan heeft u twee opties; Eén start bij het North Egmont Visitors Center en is goed te doen, ook voor de minder ervaren klimmers. De reden is dat aan de noordzijde van de berg het ijs en de sneeuw eerder gesmolten zijn. Deze tocht duurt zes tot acht uur naar en van de top. De tweede en moeilijkere tocht begint bij het Dawson Falls Visitors Center en omdat op deze route het ijs langer blijft liggen is hiervoor meer ervaring nodig. Tijdens deze meerdaagse tochten kunt onderweg overnachten in hutten die op loopafstand langs de route liggen. Indien u hier gebruik van wilt maken zorg dan voor een zgn. 'hutticket', zodat u zeker bent van een slaapplaats.

Wanganui
Het mooie stadje Wanganui ligt aan de oevers van de Whanganui rivier. Het verhaal gaat dat de eerste Maori van Nieuw-Zeeland, Kupe, hier al rond het jaar 900 zou hebben gereisd. Zeker is dat vanaf 1100 de Maori in dit gebied, met zijn vruchtbare vlaktes van de Whanganui rivier, zijn gaan wonen. Vanaf 1830 vestigden zich hier blanke immigranten.

De stad heeft mooie historische gerestaureerde gebouwen, die voornamelijk te vinden zijn aan de Victoria Avenue bij de rivier tussen Taupo Quay en Ridgway Street. Hier hangen nog gaslantaarns en de banken in de straat zijn gemaakt van smeedijzer. Victoria Avenue is de belangrijkste winkelstraat van de stad waar veel galeries, restaurants en cafés te vinden zijn.

In Queenspark, in het centrum van de stad, staat het Whanganui Regional Museum. Het museum heeft vaste Maori tentoonstelling met kunstwerken waaronder wapens en sieraden. Hoogtepunt in de Maori collectie is toch wel de Te Mata-o-Houroa Waka, de 25 meter lange oorlogskano waarin maar liefst 70 Maori-krijgers vervoerd konden worden. Naast dit museum staat de Sarjeant Art Gallery, waar een groot aantal van Nieuw Zeelands beste olieverf-schilderijen tentoongesteld worden.

Een bezoek aan de Moutoa Gardens mag u niet overslaan. Dit is de plaats waar Wanganui gesticht is en de Maori claimen het als hun land. Echter wordt het niet als zodanig erkend, wat in 1995 uitmondde in Maori protesten die vier maanden geduurd heeft. In het park staan een aantal monumenten, mooie oude bomen en bloembedden.

Wanneer u de rivier oversteekt komt u bij Durie Hill, waar u met een lift naar de top van de Memorial Tower kunt. Vanaf een hoogte van 66 meter heeft u een magnifiek uitzicht over Wanganui, Mount Taranaki / Egmont in het noordwesten, Mount Ruapehu in het oosten en de Tasman Zee zien.

Bij Wanganui liggen drie populaire stranden. Bij het gitzwarte strand van Castle Cliff, op 8 kilometer ten westen van de stad kan men prima surfen. Door de sterke stroming is het hier niet geschikt om te zwemmen. Zwemmen kunt u wel bij het op 8 kilometer ten noorden van Castle Cliff gelegen strand van Kai Iwi. Een mooi strand, maar verder weg gelegen van Wanganui, is Turakina Beach.

Wilt u op een spectaculaire manier Wanganui en omgeving bekijken dan kan dit per jet-boat die met duizelingwekkende snelheid over de Whanganui rivier scheurt. Het kan ook rustiger wanneer u met een wijncruise met het raderschip Otonui naar Holly Lodge Estate Winerey vaart.

Wanganui ligt op de kruising van Highways 3 en 4 in het zuidwesten van het Noordereiland. Meer informatie over de stad en de omgeving kunt u krijgen bij het Wanganui Information Center op Guyton Street in het centrum van de stad.

De Whanganui River Road
De Whanganui River Road is één van de mooiste en historisch interessantste routes die u in Nieuw Zeeland kunt rijden. De route is ongeveer 80 kilometer lang en loopt helemaal langs de Whanganui rivier van Wanganui tot Pipiriki. De totale route neemt zonder tussenstops ongeveer anderhalf uur in beslag. Onderweg hebt u een schitterend uitzicht op de rivier met onderweg idyllische picknick plaatsen, watervallen en interessante bezienswaardigheden die u meer vertellen over de Maori geschiedenis. De Maori wonen al eeuwen lang aan de Whanganui rivier vanwege de vruchtbare grond langs de oevers. Onderweg rijdt u langs geïsoleerde nederzettingen waar de Maori gemeenschappen een andere levensstijl hebben dan in de rest van Nieuw Zeeland. Let wel op dat niet alle delen van de route geasfalteerd zijn en dit samen met de vele bochten het rijden soms lastig maken. Dit is natuurlijk wel avontuurlijker en geeft een beetje een 'back to nature' gevoel!

Vanuit Wanganui klimt de weg naar boven naar de Aramoana heuvel vanwaar u een fantastisch uitzicht op de rivier heeft. Bij helder weer is er zelfs een kans dat u de vulkaan Ruapehu kunt zien. Als u ook even de benen wilt strekken is het hier mogelijk de Aramoana Walkway te doen die door de prachtige omgeving loopt. De route over een lengte van 7 kilometer neemt ongeveer 2,5 uur in beslag. Als u uw weg vervolgd en weer bergafwaarts rijdt komt u langs de Pungarehu Wharenui, een Maori ontmoetingshuis.

Iets verderop ligt een andere Maori bezienswaardigheid, Parikino. Op deze plek lag ooit de Maori nederzetting Kaitangata.

Vervolgens komt u langs Atene, een oude Maori Pa (versterkte nederzetting) waar u in de omgeving mooie wandelingen kunt maken. De volgende plaats is Koriniti, waar nog steeds de Maori stam Otukopiri woont en u een bezoek aan het gemeenschapshuis Waiherehere kunt brengen. Hierna komt u nog langs een aantal kleinere Maori dorpen en nederzettingen waar u kennis kunt maken met zowel het hedendaagse als het vroegere leven van de Maori.

Interessant is het eiland Moutoa, waar in 1864 hevige strijd plaatsvond tussen Maori stammen uit de benedenloop en een stam uit het gebied stroomopwaarts.
Parkeer uw auto bij de 'River View Picnic Site', het hoogste punt van de Whanganui River Road, waar u kunt genieten van schitterende vergezichten over de rivier en de kloof waar de rivier doorheen snijdt. Iets verderop ligt een nog mooier uitzichtspunt: de Omorehu Waterfall Lookout, waar u deze waterval met donderend geraas naar beneden ziet vallen. De route eindigt in Pipiriki, en hoewel toeristisch toch zeker een bezoek waard.

Whanganui National Park

Omdat het Whanganui National Park grotendeels alleen per kano of wandelend te bezoeken is, is het nog erg onbedorven. Er zijn korte wandeltochten maar ook meerdaagse, waarbij u overnacht in hutten of op campings onderweg. Trek dus uw wandelschoenen aan en geniet van de mooie natuur en de hier levende inheemse vogels en dieren.

De mooiste track is de Matemateaonga tocht, een populaire tocht van 42 kilometer lang die u in ongeveer 4 dagen kunt doen. De tocht gaat diep de bossen in en onderweg komt u weinig andere wandelaars tegen en is daarom dan ook heerlijk voor rustzoekers. De route gaat voor een deel over een oude Maori track en onderweg komt u op fantastische punten waarbij u uitzicht heeft op Mount Taranaki en de vulkanen van Tongariro heeft. Het begin en eindpunt van deze tocht is alleen via het water te bereiken en gaat u dus heen en terug per boot.Een andere mooie tocht is de 40 kilometer lange Mangapurua Track. Dit is een niet zo zware tocht door prachtige valleien en één kleine klim naar de 660 meter hoge Mangapurua Trig, waar je wordt beloond met een fantastisch uitzicht op onder andere Mount Egmont National Park.

Informatie en de brochure 'Walks In and Around Whanganui National Park' kunt u krijgen bij het Wanganui Information Center op Guyton Street in Wanganui.

Kapiti kust & Kapiti eiland

De Kapiti Coast is een ruim 30 kilometer lange kustlijn die loopt van Paekakariki (45 kilometer ten noorden van Wellington), tot Otaki (75 kilometer noord van Wellington). Deze kust heeft praktisch overal stranden met fijn wit zand, waar u prima kunt zwemmen of andere wateractiviteiten kunt doen. Overigens is dat niet het enige, de kust en de daaraan gelegen plaatsjes bieden tal van mogelijkheden en attracties. Zo kunt u in het dorpje Paekakariki heerlijk relaxen of door het Queen Elizabeth Park struinen. De kust heeft prachtige zandduinen, moerassen en bossen. Mocht u van oude trams houden dan kunt u in het dorp een bezoek brengen aan het Tramway Museum. U vindt hier gerestaureerde trams en informatie over de voorlopers van deze trams en de trolleybussen die nog altijd door Wellington rijden.

Iets verder naar het noorden ligt Paraparaumu, de belangrijkste badplaats aan de Kapiti kust. Hier vindt u veel restaurants, cafés, winkels en accommodaties.

Op de stranden zijn veel mogelijkheden voor watersport zoals Jet Skiën en watersliding. In het dorp vindt u het Southward Car Museum, waar u een grote collectie van antieke en ongewone auto's kunt bewonderen. Een van de topstukken is de Rolls Royce van Marlène Dietrich. Een bezoek aan het Lindale Tourist and Agricultural Center is leuk met kinderen of wanneer u van kaas houdt. Er worden hier demonstraties schapen scheren gegeven en kunnen kinderen meehelpen de lammetjes, geiten, kippen en herten te voeren. U mag hier zeker niet vergeten de typisch Nieuw Zeelandse Kapiti kaas te proeven die hier geproduceerd wordt.

Otaki is de meest noordelijke plaats van de Kapiti Kust en heeft veel Maori invloeden. Zo staan hier een Maori school, een gemeenschapshuis en een replica van de uit 1851 stammende Rangiatea Church, eens de mooiste Maori Kerk van Nieuw Zeeland. De kerk brandde in 1995 totaal af, waarna men de kerk herbouwde. De bouw werd in 2003 voltooid.

Iets ten zuiden van Otaki ligt het Hyde Park Museum and Craft Village, waar u verschillende Maori kunstwerken kunt bewonderen die stammen uit de tijd van voor de Europese kolonisatie.

Kapiti eiland

Kapiti eiland ligt voor de kust en de Kapiti Coast dankt haar naam dan ook aan dit eiland. Op het eiland, van 10 bij 2 kilometer, bevindt zich het Kapiti Island Nature Reserve. Het eiland is al sinds 1897 beschermd gebied, omdat hier vogels voorkomen die nauwelijks voorkomen op het vaste land. Zo leeft hier bijvoorbeeld de zadelrugspreeuw, de weka en de takahe. Per dag mogen er maar 50 bezoekers naar dit eiland. Hebt u belangstelling het eiland te bezoeken moet u dit zeker drie maanden van te voren aanvragenbij het Department of Conservation (DOC) in Wellington.

Otaki Forks

Twee kilometer ten zuiden van het stadje gaat de Otaki Gorge Road landinwaarts naar het 19 kilometer verderop gelegen Otaki Forks. Het is de westelijke toegang tot het Tararua Forest Park waar u wandelingen kunt maken variërend van 30 minuten tot 3,5 uur. Ook bestaat de mogelijkheid meerdaagse tochten te maken waarbij u overnacht in hutten in het park. Neem wel juiste kleding mee want het weer is hier zeer veranderlijk. In het park kunt u ook kajaktochten maken, raften en mountainbiken. Spectaculair zijn de raft-tochten die 's nacht plaatsvinden. Boekingen kunt u maken in het Tararua Outdoor Recreation Center, dat geopend is van oktober tot april.

Wellington

Hoewel Wellington kleiner is dan Auckland is het toch de hoofdstad van Nieuw Zeeland. De regering zetelt hier sinds 1865. Lang heeft het er naar uitgezien dat dit de enige activiteit was in deze stad. Sinds het einde van de 20e eeuw heeft Wellington een 'boost' gehad en staat nu bekend als hét cultuurcentrum van Nieuw Zeeland.

Tegenwoordig is Wellington een bruisende, culturele en tikje mondaine stad waar u zeker meer dan een dag moet verblijven. De stad ligt aan Port Nicholson, één van de mooiste natuurlijke havens ter wereld. Wellington is de grootste stad in het uiterste zuiden van het Noordereiland en wordt enkel door de Cook Strait van het Zuidereiland gescheiden. De hoofdstad van Nieuw Zeeland ligt dan ook als het ware in het midden van het land. De stad heeft de bijnaam 'Windy City', omdat het hier behoorlijk kan waaien. De stad heeft minder dan 400.000 inwoners en dat geeft het een beetje een intiem gevoel en prettige uitstraling.

De geschiedenis van de stad gaat eeuwen terug, en volgens de overlevering van de Maori was Kupe, de grote Polynesische ontdekkingsreiziger de eerste die in dit gebied voet aan wal zette. Vele eeuwen hebben de Maori hier gewoond, en pas in 1840 kwamen hier de eerste Europese kolonisten aan. Een jaar eerder had de New Zealand Company onder aanvoering van William Wakefield het gebied van 800 ha, voor slechts 100 geweren, even zoveel dekens en nog wat sieraden van de Maori, gekocht. William Wakefield vernoemde de nederzetting naar de Hertog van Wellington, de grote man van de slag bij Waterloo. Daarna volgden meer en meer schepen met kolonisten die zich het land toe-eigenden, wat overigens niet zonder slag of stoot ging. Naast de natuurlijke obstakels, als het ruige klimaat en landschap, werden de 'nieuwe' bewoners door de Maori beschoten die hen als indringers zagen en hun land inpikten. De onrust en de conflicten hielden nog lange tijd aan, tot in 1865 Wellington de hoofdstad en regeringszetel van Nieuw Zeeland werd.

Sinds die tijd is Wellington zich in rap tempo gaan ontwikkelen en in omvang gegroeid. Tegenwoordig is wellington dé cultuurstad van Nieuw Zeeland en vindt je hier geweldige musea, zoals het beroemde 'Museum of New Zealand' (Te Papa). Daarnaast is op cultureel gebied nog meer te beleven zoals het Royal New Zealand Ballet, het New Zealand Symphony Orchestra en andere belangrijke kunstgezelschappen. Door het jaar heen worden ook diverse festivals gehouden, zoals het International Festival of the Arts, het International Film Festival, maar ook het Dragon Boat Festival.

Het centrum van de stad is compact en vrijwel alle bezienswaardigheden liggen op loopafstand van elkaar.

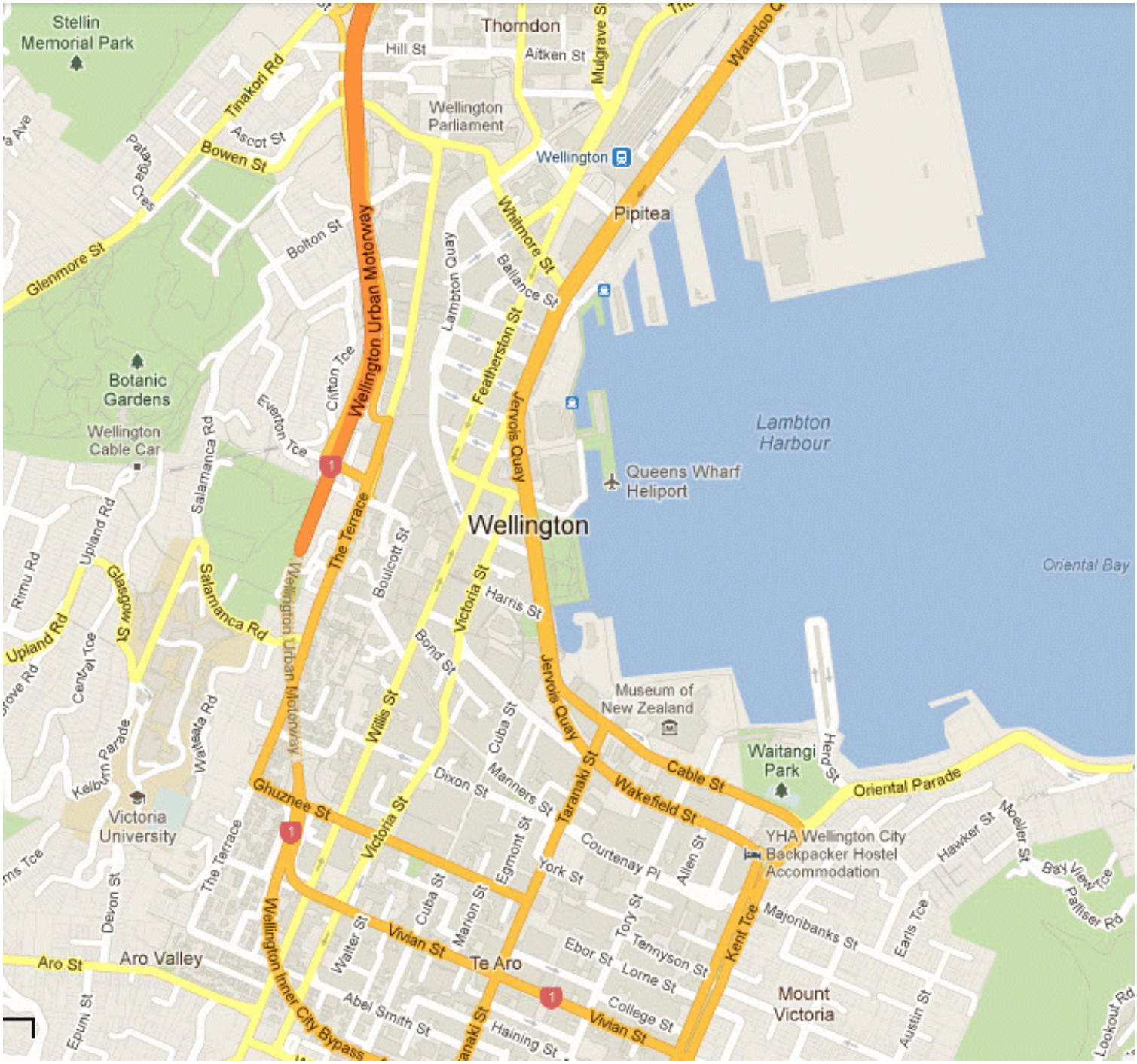

Vanaf Mount Victoria, aan de rand van de stad heeft u een fantastisch uitzicht over Wellington. De stad heeft een internationale uitstraling mede doordat stijlvolle cafés, restaurants van internationale allure, winkels en galeries.Wellington heeft tegenwoordig een echte café cultuur met meer cafés per inwoner dan bijvoorbeeld een stad als New York. Ook de koffie cultuur scoort goed, koffieliefhebbers komen dan ook zeker aan hun trekken in deze stad waar een mochaccino net zo gemakkelijk geschonken wordt als een versgebrande Colombiaanse koffie. Dit alles heeft een geweldig uitgaansleven tot gevolg met vooral op Courtenay Place een ruime keus aan theaters, bars en discotheken.

Te Papa museum
Het Museum of New Zealand, of wel Te Papa Tongarewa ("onze plek" in het Maori) is met een afmeting van drie voetbalvelden één van de grootste nationale musea in de wereld. Het museum werd in 1998 geopend en een bezoek is een 'must' want het heeft verschillende en vaak interactieve tentoonstellingen, waarbij u op een leuke manier veel over Nieuw Zeeland leert. Zonder het in de gaten te hebben bent u hier een dag zoet in dit schitterende en goed opgezette museum.

Het Te Papa Museum heeft kortlopende en permanente tentoonstellingen die verdeeld zijn over diverse afdelingen in het museum en geeft informatie over alle culturen en de geschiedenis van Nieuw Zeeland maar ook over de toekomst. Zo is er een deel waar u meer te weten komt over de diverse nationaliteiten die zich in de loop der eeuwen gevestigd hebben in Nieuw Zeeland. Hieronder is een tentoonstelling van de Nederlanders in dit land, maar ook hoort u persoonlijke verhalen van Maori en Aziaten. In 'Bush City' loopt u door allerlei vegetatie en landschappen die kenmerkend zijn voor Nieuw Zeeland, zoals inheemse bossen, vulkanische landschappen en over canyons via hangbruggen. In het deel 'Toi Te Papa Art of the Nation' en 'Te Marae' komt u alles te weten over de Maori cultuur en worden er verschillende Maori kunstwerken tentoongesteld. In 'Time Warp' loopt u zo de toekomst binnen in een supermodern huis zoals men denkt dat dit er in 2055 uit zal zien.

Er zijn nog veel meer interessante afdelingen met elk een eigen 'verhaal' eigenlijk teveel om op te noemen en u moet dit gewoon zelf gaan zien.

De exposities zijn voor iedereen erg leerzaam en mocht u tijdens het bezoek trek krijgen dan kunt u terecht voor een hapje en een drankje in één van de restaurants. Als u een herinnering aan uw bezoek mee naar huis wilt nemen loop dan aan het einde nog even één van de winkeltjes binnen voor een mooi souvenir.

Parlementsgebouwen
In een stad waar de regering zetelt, kunt u natuurlijk de nodige parlementsgebouwen verwachten. De gebouwen zijn zeker een bezoekje waard en worden er diverse rondleidingen aangeboden. U krijgt dan de historische parlementsgebouwen te zien waaronder het oude in gotische stijl opgetrokken Parliament, maar ook het huidige parlementsgebouw, "The Beehive", een modern rond gebouw, waar de ministers en hun personeel huizen. Tijdens de tour door de regeringsgebouwen krijgt u van uw gids uitleg over het reilen en zeilen van de regering en kunt u zelfs een debat bijwonen vanaf de tribune. Voor meer informatie over deze rondleidingen kunt u terecht bij het Visitor Information Center op Civic Square in het centrum van Wellington.

Cable Car & Botanische tuin
Hoewel echt toeristisch, is een ritje met de Kelburn Cabel Car naar Kelburn een 'must' om te doen in Wellington. Kelburn ligt op de top van een steile heuvel van waaruit u een fantastisch uitzicht heeft over Wellington en de haven Port Nicholson. Eigenlijk is de tram zelf ook een attractie want het is één van de weinige nog in gebruik zijnde kabeltrams in de wereld. Sinds 1902 verbindt deze tram de nieuwe buitenwijken met het centrum. Onderweg naar de top zijn drie haltes waar u uit kunt stappen en onder andere de indrukwekkende Victoria University kunt gaan bekijken.

Aan het einde van de rit, boven op de heuvel, heeft u de mogelijkheid de botanische tuin te bezoeken die hier ligt. Een inheems bos, een rozentuin evenals andere exotische planten en bloemencollecties maken deel uit van de botanische tuin van waaruit u ook nog eens een mooi uitzicht over wellington heeft. Ook aan het einde van de tramrit vindt u het Kelburn Shopping Center met leuke boetiekjes en een restaurant.

City Gallery
Op Civic Square vindt u de prachtige in Art Deco stijl opgetrokken City Gallery, een gebouw met marmeren details en deuren van Kauri hout. Ooit was hier de openbare bibliotheek gehuisvest maar tegenwoordig vindt u hier de meest belangrijke kunsttentoonstellingen van Nieuw Zeeland. Er is geen permanente collectie maar het museum heeft wisselende exposities van de beste hedendaagse kunst en design uit Nieuw Zeeland en de rest van de wereld. U kunt hier schilderijen, film, industriële en grafische ontwerpen en architectuur bewonderen. Jonge talentvolle kunstenaars krijgen hier de kans hun werken ten toon te stellen.

Marine Drive Tour
De marine Drive Tour is ongeveer 30 kilometer lang en wordt als één van de beste en mooiste kustroutes bestempeld. De Marine drive Tour begint bij Oriental Bay, een buitenwijk ten zuidoosten van het centrum van Wellington en eindigt in Owhiro Bay. De rit over deze schilderachtige kustweg is zelfs bij wat minder weer nog mooi. Onderweg hebt u een fantastisch uitzicht over de omgeving en kunt u stops maken bij diverse uitkijkpunten waar u al het moois rustig kunt bekijken.U komt langs schitterende kleine baaien en beschutte zandstranden maar ook door de oude buitenwijken van Wellington met prachtige 19e eeuwse Victoriaanse villa's.

Als eerste komt u langs Evans Bay, een mooie beschutte baai en erg populair bij de zeilers. Hierna volgen kleine schilderachtige baaien, zoals Scorching Bay, waar u prima kunt zwemmen en lekker kunt eten. Worser Bay aan de Marine Parade vormt de basis van de succesvolle filmindustrie van Wellington waardoor de stad ook wel "Wellywood" wordt genoemd. Verder naar het zuiden ligt Breaker Bay waar dwergpinguïns leven, u moet dus niet vreemd opkijken als er plotseling een pinguïn de weg over waggelt. De rit gaat verder en aan de Lyall Parade is het het hele jaar een drukte van belang met zwemmers en surfers. U kunt zelfs op een heldere dag de besneeuwde bergen van het Zuidereiland zien. Bij Owhiro Bay kunt u de benen strekken en de vier kilometer lange 'Red Rocks Coastal Walk' lopen. De wandeling is voor iedereen prima te doen en voert u langs de vulkanische kust naar de Red Rocks en Sinclair Head, waar een kolonie zeehonden huist met tussen de 80 en 100 zeehonden.

Maori Treasures Complex
Zoals de naam al doet vermoeden kunt u hier meer te weten komen over de culturele schatten van de Maori.
Het leuke is dat u dat op verschillende manieren kunt doen. De Art Walk brengt u naar een plek waar u de kunst van het weven van traditionele Maori kleden kunt bewonderen, maar ook de typische Maori beeldhouw- , houtsnijwerken en muziek kunt zien en horen. U ziet de Maori kunstenaars hier aan het werk maar u kunt ook zelf deelnemen aan workshops waarbij u kunt proberen de Maori technieken

onder de knie te krijgen. In het Maori gemeenschapshuis komt u meer te weten over allerlei Maori gebruiken en kunt u veel Maori kunstwerken bezichtigen.Wilt u een lekkere traditionele Maori maaltijd, ga dan naar het Gallaria Café om hiervan te genieten.

Het Maori Treasures Complex kunt u vinden in de Guthrie Street in Lower Hutt, dat op 20 minuten rijden ten noorden van Wellington ligt.

Wairarapa kust

Ten oosten van Wellington, aan de andere kant van de baai, ligt de Wairarapa kust. Deze afgelegen kust is misschien wel één van de meest boeiende kusten van het Noordereiland. De kust ligt tussen Palliser Bay in het zuiden en Castlepoint in het noorden en zeker de moeite waard om te ontdekken. Ga vanaf de kustweg iets het binnenland in en u komt bij de Waipara Wetlands en The Spit at Onoke voor vogelliefhebbers een perfecte plek om vogels te spotten.

Wanneer u weer terug op de kustweg bent komt u langs de Putangirue Pinnacles. U moet wel even lopen maar dan ziet u ook een bijzonder natuurverschijnsel. De Pinnacles lijken op gigantische stenen orgelpijpen en zijn 120.000 jaar geleden ontstaan door slagregens die zorgen voor erosie van een oude kiezellaag.

Terug op de weg richting Cape Palliser komt u langs de grootste kolonie pelsrobben van Nieuw Zeeland. De robben zijn hier het hele jaar door te vinden, maar leuk is het tussen november en januari wanneer er veel jonge robben te zien zijn. Beklim de vuurtoren die op Cape Palliser staat vanwaar u, na een klim van 252 treden, een adembenemend uitzicht heeft op het Zuidereiland. Vervolg uw weg naar het noorden langs de nog nauwelijks ontdekte kust in de richting van Castlepoint. Bij Castlepoint ligt een mooi rif, vindt u meer dan 70 soorten fossielen en torent Castle Rock 162 meter boven zee uit. U kunt hier lekker zwemmen of een wandeling maken, zoals de 1,5 uur durende track naar een kalkstenen grot.

Cook Straight

De Cook Strait (Maori: Raukawa Moana) is de zeestraat die het Noordereiland en het Zuidereiland van Nieuw-Zeeland van elkaar scheidt. Het is vernoemd naar James Cook die er als eerste Europeaan met een schip doorheen voer.

Aan de oostzijde van de straat ligt de haven van Wellington. Ten westen liggen de Marlborough Sounds. Op het smalste punt, dat zich tussen Cape Terawhiti en Perano Head bevindt, is de straat 24 km breed. Opmerkelijk is dat Perano Head op het Zuidereiland noordelijker ligt dan het op het Noordereiland gelegen Cape Terawhiti.

Er zijn regelmatige veerdiensten tussen Wellington en Picton dat aan het begin van de Marlborough Sounds ligt. De overtocht duurt ongeveer 3 uur. Tijdens de overtocht worden vaak dolfijnen gezien.

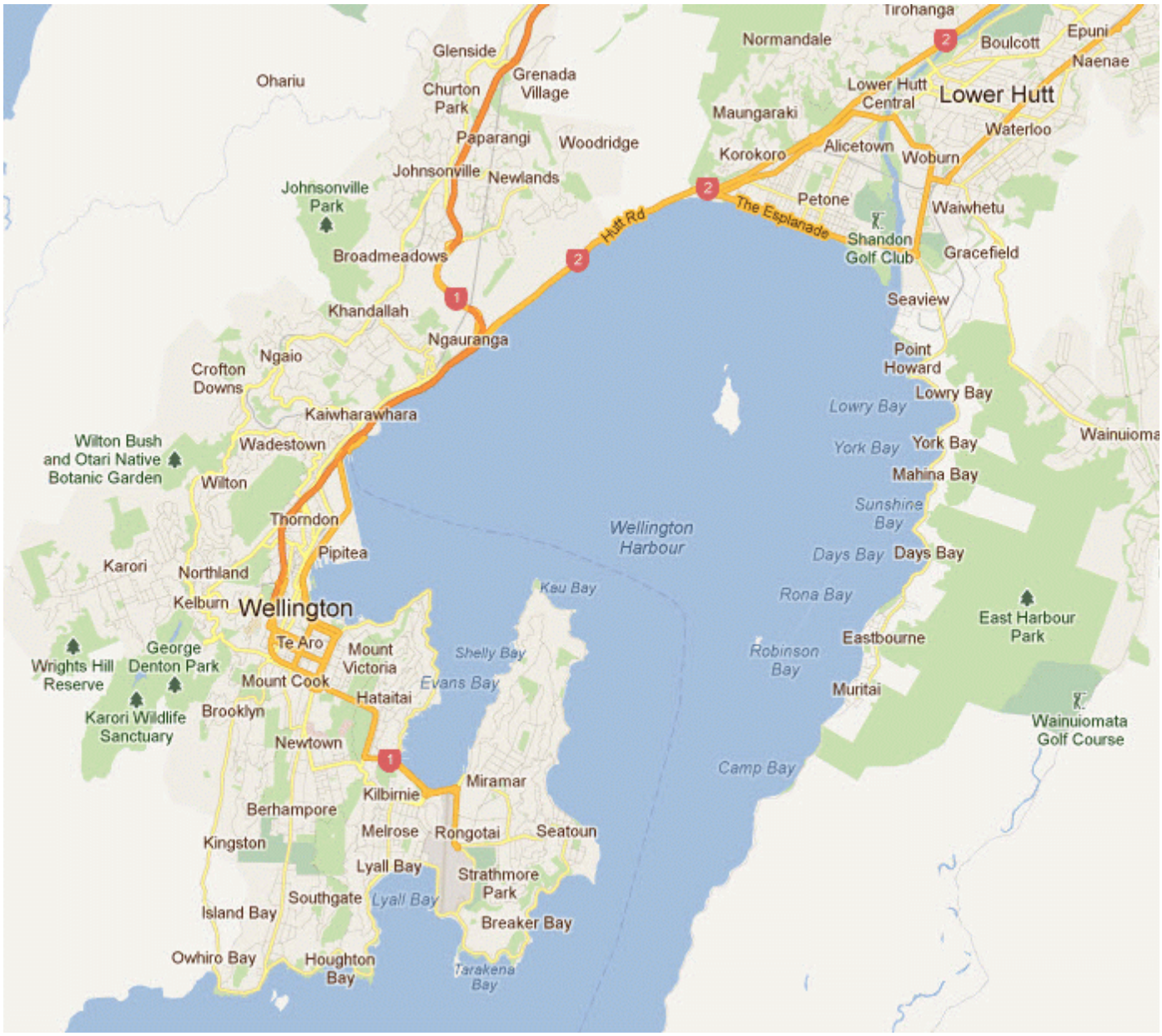

Zuidereiland

Het Zuidereiland (Engels: South Island, Maori: Te Wai-pounamu) is een van de twee grote eilanden waaruit Nieuw-Zeeland bestaat. Het andere grote eiland is Noordereiland en wordt daarvan gescheiden door de Straat Cook. Naast deze twee eilanden bestaat Nieuw-Zeeland uit een groot aantal kleinere eilanden.

De lengte van noord naar zuid bedraagt ongeveer 800 km en op z'n breedst is het Zuidereiland ruim 300 km. Het westen en oosten worden van elkaar gescheiden door de Nieuw-Zeelandse Alpen; een bergrug die van noord naar zuid loopt en toppen bevat tot 3764 meter en gletsjers zoals de Fox gletsjer en de Franz Josefgletsjer. De opper-vlakte is 150.718 km². In tegenstelling tot het Noorder-eiland zijn er op het Zuidereiland geen actieve vulkanen te vinden. In het zuidwesten ligt de regio Fjordland met onder andere de fjorden Doubtful Sound en Milford Sound. Het Zuidereiland is aanmerkelijk minder dichtbevolkt dan het Noordereiland. Er woont 25% van de totale Nieuw-Zeelandse bevolking.

Christchurch

Christchurch is, met zijn ruim 330.000 inwoners, de grootste stad op het Zuidereiland en ligt in de provincie Canterbury. De stad werd in 1848 door Engelse kolonisten gesticht als hoofdstad van de Canterbury Settlement, aan de monding van de rivier de Avon. De stad ademt een echt Engelse sfeer uit, mede door de Victoriaanse en neogotische bouwstijl en wordt dan ook wel de meest Engelse stad buiten Engeland genoemd.

Een andere benaming die Christchurch heeft is 'tuinstad van Nieuw Zeeland', door de vele parken en de botanische tuin die deze stad rijk is. Hoewel de stad een redelijk conservatief uiterlijk heeft, begint het de laatste jaren een modernere uitstraling te krijgen door invloeden van kunstenaarsgezelschappen. Ook worden er steeds meer festivals en evenementen georganiseerd. Door de aanwezigheid van de universiteit en studenten is het uitgaansleven hier goed ontwikkeld. Er zijn veel trendy bars en cafés gekomen, bijvoorbeeld op Cashel Street en High Street, die het uitgaansleven laten bruisen. Christchurch wordt ook steeds vaker geroemd om de diverse culinaire hoogstandjes en de goede restaurants rond Oxford Terrace.

De stad is gemakkelijk te voet of op de fiets te verkennen. Mocht u dat toch iets te veel inspanning vinden, dan rijden er gratis gele bussen die u naar alle attracties en bezienswaardigheden brengen. Christchurch heeft een aantal bezienswaardigheden die de moeite waard zijn. De universiteit, is er één van. De neogotische kathedraal, de Church of England, waarvan de bouw startte in 1864 en voltooid werd in 1904, staat in hartje stad op Cathedral Square, wat deze Kathedraal ook tot een goed oriëntatie punt maakt, mocht u verdwalen.

Cathedral Square

Op dit gezellige plein waar mensen elkaar ontmoeten houdt, een als tovenaar uitgedoste figuur, bekend als "The wizard of Christchurch", dagelijks rond het middaguur een toespraak. Verder vindt u rondom dit plein het in renaissance stijl opgetrokken Old Chief Post Office, het voormalige Government Building, het Regent Theatre en het Gothic Press Building. Naast al deze bouwwerken staan er ook diverse bloemen- en fruitstalletjes en proberen kunstenaars er hun werk te verkopen. Dit alles maakt van het plein een gezellig geheel.

Avon River

De Avon River vormt als het ware de levensader van Christchurch en kronkelt dwars door de stad. Langs de rivier ligt het grootste stuk natuur van Christchurch. De groene oevers met oude eiken en treurwilgen, zwanen en eenden en de Victoriaanse bruggetjes heeft een grote aantrekkingskracht op toeristen en nodigt uit tot heerlijke wandelingen langs de oevers.

In de nacht van 3 op 4 september 2010 deed er zich in en om Christchurch een aardbeving voor met een kracht tussen 7.1 en 7.4 op de schaal van Richter. Hierbij liepen, vooral in het centrum van de stad, veel (historische) gebouwen aanzienlijke schade op. Het hypocentrum van de aardbeving lag op ca. 10 km diepte nabij Darfield, ca. 40 km van het centrum van Christchurch. Het was de zwaarste aardbeving in Nieuw-Zeeland van de laatste tachtig jaar.

Op dinsdagmiddag 22 februari 2011 was er opnieuw een aardbeving in en om Christchurch. Deze beving had een kracht van 6,3 op de schaal van Richter. Hoewel de kracht minder was dan de beving van 2010, vielen er dit keer doden en was de schade veel groter dan in september 2010. Zeker 800 historische gebouwen zijn verwoest en er zijn ca 200 doden gevallen. De kathedraal van Christchurch is bij deze beving deels ingestort.

Bijna twee derde van de 160.000 woningen in en rondom de stad raakte door de twee bevinen beschadigd. Eind 2011 werd een grootscheeps herstelplan gepresenteerd, waarbij besloten is een deel van de stad te verplaatsen naar een nieuwe lokatie op een meer stabiele ondergrond. Het centrum van de stad wordt zoveel mogelijk hersteld en herbouwd.

Naar verwachting zal het een aantal jaren duren voordat het herstelplan is uitgevoerd. Tot die tijd is het centrum van de stad maar beperkt toegankelijk. De Gothische Cathedraal, Canterbury Museum, het Arts Centre en enkele andere markante gebouwen in het centrum worden geheel hersteld, maar daardoor zult u die gebouwen voorlopig niet kunnen betreden. Ook een groot aantal hotels in Christchurch worden hersteld en herbouwd, waardoor er tijdens de herstelperiode maar een beperkte hotelcapaciteit beschikbaar is.

Buiten het centrum is een nieuw winkel- en uitgaanscentrum gebouwd. De luchthaven lag buiten het zwaarst getroffen gebied en is daarom volledig operationeel. Ook het International Antartic Centre is gewoon open. Vanaf 1feb'12 is ook het treinverkeer vanuit Christchurch weer volledig operationeel, zoals bijv. de TranzAlpine treindienst.

De Avon River stroomt onder andere langs de Botanical Gardens. De tuinen zijn aangelegd in 1863, en hebben een geweldige collectie van zowel exotische als inheemse planten. Daarnaast is het hier goed toeven en een heerlijke plek om te relaxen tussen de rots- en watertuinen, op de gazons en in de bossen. In deze tuin staan ook enkele kassen waar bijzondere tropische planten zijn ondergebracht. Tussen augustus en april worden er bij mooi weer tours door de tuinen gegeven. De tuinen zijn tot zonsondergang geopend en een bel geeft aan wanneer het sluitingstijd is.

Canterbury Museum

Naast de ingang van de Botanic Gardens staat een van de beste musea van Nieuw-Zeeland: het Canterbury Museum. In een gotisch gebouw uit 1870 vind je collecties van oosterse kunst, meubels en mode van alle tijden en een van de mooiste exposities van opgezette vogels van het zuidelijk halfrond. Zo staat hier een skelet van de moa, een grote maar helaas uitgestorven loopvogel. Verder zijn er exposities over de Moriori, de eerste bewoners van Nieuw-Zeeland, de Maori en over de flora, fauna en geologie van het land. Om een goed beeld te krijgen van hoe het allemaal in Christchurch begon, is er een 19de-eeuwse straat nagebouwd. Hoogtepunt is de Hall of Antarctic Discovery. Hier zie én voel je hoe de eerste Zuidpoolontdekkers hun expedities beleefden. Het wordt dan ook aardig koud wanneer je in een van hun overlevingshutten duikt.

Hagley Park

Bijna een derde van Christchurch bestaat uit parken, plantsoenen of recreatieterrein. Christchurch wordt daarom ook wel de Garden City van Nieuw-Zeeland genoemd. Het bekendste park is waarschijnlijk Hagley Park. Dit park is 180 ha groot en daarmee is het park het grootste van de stad. Men kan hier golfen, sporten en wandelen. Er bevinden zich ook fietspaden en vijvers in het park. Het park is erg oud, de eerste kolonisten reserveerden de grond al voor een stadspark. Het was toen al 2 km² groot. In 1856 werd het park officieel gereserveerd voor publieke ontspanning en vermaak. De oorspronkelijke inheemse vegetatie werd door de kolonisten tegen 1870 vervangen door Europese grassen, planten en bomen.

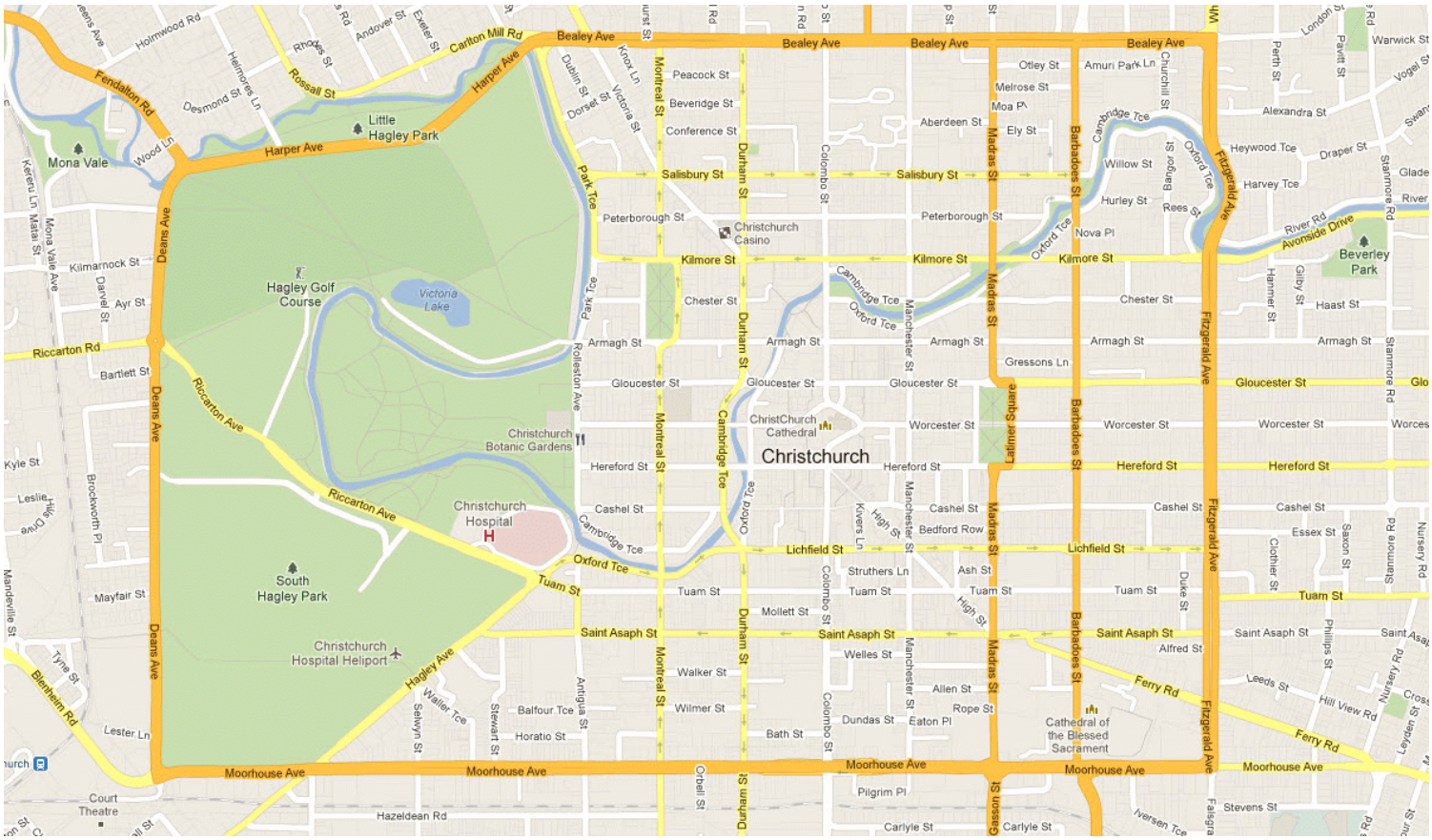

Botanic Gardens

De Botanic Gardens, die in 1863 werden aangelegd, liggen niet ver van het Hagley Park. De prachtige Botanic Gardens dragen voor een belangrijk deel bij aan Christchuch' reputatie als 'Garden City' van Nieuw-Zeeland. Deze tuinen werden al in 1863 aangelegd en vormen een heerlijke plek om te relaxen tussen de rots- en watertuinen, gazons, rozenperken, bloemenvelden en bossen. De tuinen worden grotendeels omsloten door de rivier de Avon River. Hoogtepunten vormen de watertuin die wordt omringd door kruidachtige planten en exotische bomen en struiken, en het kassencomplex waar bijzondere tropische planten zijn ondergebracht. Tussen augustus en april worden er bij mooi weer tours door de tuinen gegeven. Je kunt hier tot zonsondergang totdat de bel klinkt blijven.

Christchurch Tramway

Wilt u op een ontspannen manier alle hoogtepunten van Christchurch zien? Neem dan de historische Christchurch Tramway. In 1905 werden deze trams in Christchurch geïntroduceerd en reden ongeveer 60 jaar door de stad. De trams zijn gerestaureerd en sinds 1995 zijn ze weer in gebruik. De route is ongeveer 2,5 km en voert u langs alle attracties van de stad. Tijdens de rit worden er je door de conducteur allerlei historische verhalen verteld. Bijvoorbeeld over Queen Elizabeth die ooit in diezelfde tram een ritje heeft gemaakt. In één van de trams is het helemaal genieten want daarin kunt u ook eten en cocktails drinken. U kunt op verschillende plekken in het centrum opstappen op de Christchurch Tramway en met een All Day Pass kunt u zo vaak in- en uitstappen als u wilt.

Arts Centre

In de voormalige University of Canterbury bevindt zich nu het Arts Centre. Het mooie neogotische gebouwencomplex is een prima plek om een tijdje door te brengen. Er zijn meer dan 40 galeries, studio's en winkels en in het weekend is er een markt met verschillende etnische eettentjes. Ook vind je in het Arts Centre toneel- en balletpodia en gezellige cafés en restaurants. Liefhebbers van moderne kunst moeten zeker even een kijkje nemen in Robert McDougall Art Gallery waar werken van hedendaagse ar-tiesten uit Nieuw-Zeeland worden getoond. Wetenschaps-fanaten kunnen zich uitleven in het voormalige laborato-rium van de 'vader van het atoom' Ernest Lord Rutherford.

Nga Hau e Wha National Marae

Wanneer u meer wilt weten over de Maori-cultuur en die ook wilt begrijpen, is een bezoek aan een Marae een van de leukste en beste manieren. Een Marae is een groep van traditionele Maori-gebouwen. De Nga Hau e Wha - dat de vier winden betekent - is een van de grotere Marae van

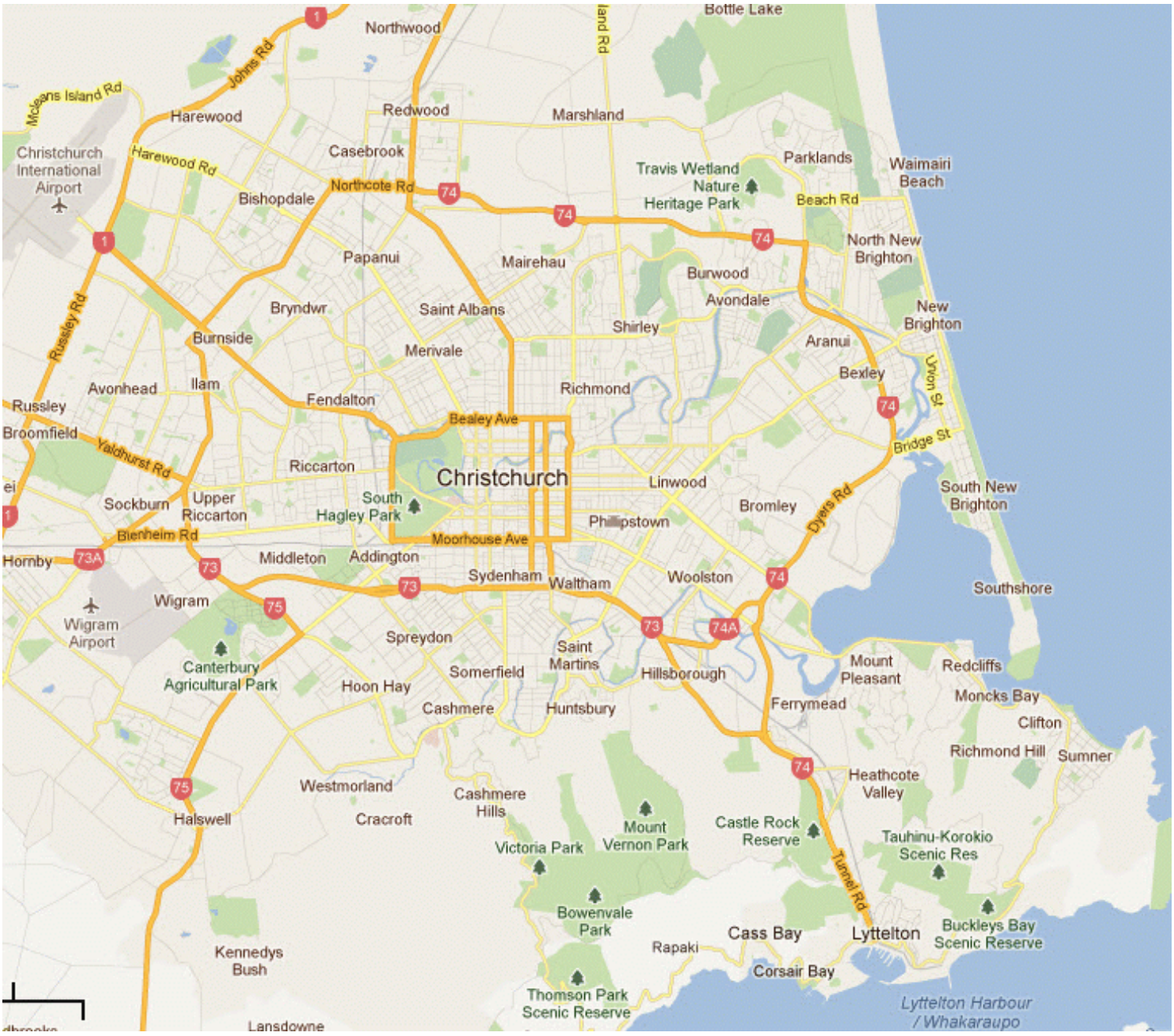

Nieuw-Zeeland en ligt ongeveer 6 km ten noordoosten van Christchurch. In dit complex staan twee van de mooiste en interessantste gemeenschapshuizen van de Maori. Ervaren gidsen uit lokale Maori-woongroepen vertellen u meer over hun geschiedenis, gewoontes en tradities. U krijgt ook dans- en muziekvoorstellingen te zien en kunt u een maaltijd verorberen die op traditionele Maori-wijze is klaargemaakt.

International Antarctic Centre

Op ongeveer 20 minuten rijden richting het vliegveld van Christchurch ligt het International Antarctic Centre. Dit is het bezoekerscentrum van het Antarctich onderzoeksinstituut. De permanente tentoonstelling richt zich op het (over)leven op de onderzoeksstations op Antarctica. Hier vindt u interactieve tentoonstellingen over alles wat maar met de Zuidpool te maken heeft. Daarnaast is er een zgn. klimaatkamer ingericht waar ieder halfuur een sneeuwstorm nagebootst wordt. Op het buitenterrein, om het gebouw heen, is een "cross country" parcours ingericht waar men demonstratieritjes in zuidpool-voertuigen (zgn. Haglunds) kunt maken. De plaats van dit onderzoekscentrum is niet zomaar gekozen: vanaf Christchurch International Airport vertrekken in de zomer (oktober t/m maart) bevoorradingsvluchten naar de onderzoeksstations op Antarctica. Het onderzoekscentrum dient tevens als vertrekhal en briefing centre voor deze vluchten.

Vooral voor kinderen is de International Antarctic Centre een leuke attractie. Ze kunnen hier sneeuwpoppen maken of sneeuwballen gooien. Het International Antarctic Centre op Orchard Road ligt vlakbij de luchthaven van Christchurch, ten westen van de stad. Het is ongeveer 20 minuten rijden en met het openbaar vervoer het beste met de airport bus te bereiken.

Christchurch International Airport

De luchthaven van Christchurch bevindt zich 12 kilometer ten noordwesten van het centrum in de wijk Harewood. De luchthaven verwerkt 6 miljoen passagiers per jaar. De luchthaven wordt vooral voor binnenlandse vluchten gebruikt maar ook voor een aantal internationale en intercontinentale vluchten. Daarnaast wordt de luchthaven gebruikt voor transporten naar Antarctica.

Vanwege de stijgende passagiersaantallen wordt de luchthaven uitgebreid. De internationale terminal wordt uitgebreid en de terminal voor binnenlandse vluchten wordt erbij gevoegd. Veel van de faciliteiten van de luchthaven worden uitgebreid of vernieuwd, zoals de winkels en restaurants, het douanegebied en de bagagehal.

Akaroa & Banks penninsula

Op slechts een half uurtje rijden ten zuidoosten van Christchurch ligt het mooie Banks schiereiland. Dit schiereiland is ontstaan door twee gigantische vulkaanuitbarstingen waardoor er nu een gevarieerd landschap heeft gevormd. Dit heftige geologische verleden zie je terug in de rotsige vulkanische uitlopers, woeste kusten, diepe dalen en steile kliffen. Er zijn bossen, prachtige baaien met goudgele zandstranden omgeven door aquamarijn water.

Akaroa

Akaroa, wat 'lange haven' in het Maori betekend, is een historisch plaatsje dat door Franse kolonisten in 1838 gesticht is. Akaroa ligt op de kop van het schitterende de Banks Peninsula. Twee jaar later namen Engelse kolonisten de heerschappij over en breidde hun invloed hier uit. De invloeden van zowel de Fransen als de Britten is nog altijd duidelijk aanwezig.

Zo zijn er veel historische gebouwen in Franse stijl, Franstalige straatnamen zoals Rue Lavaud, Rue Jolie en Rue Balguerie maar ook typische Engelse cottages terug te vinden in Akaroa. Door dit alles ademt het stadje een relaxte en ontspannen sfeer uit.

U kunt de Akaroa Historic Village Walk doen om de 43 historische gebouwen en plekken te zien, zoals de Church of Saint Patrick uit 1864 en de vuurtoren uit 1880. Aan de Rue Lavaud staat het oudste huis van heel Canterbury, het Langlois-Eteveneaux House and Museum dat tussen 1841 en 1845 werd gebouwd. In het aangrenzende museum komt u meer te weten over de Franse kolonisten in Nieuw-Zeeland.

Een andere wandelmogelijkheid in Akaroa is de "Banks Peninsula Track". Middenin het stadje ligt een strand waar u perfect kunt zwemmen. Vanaf de steiger vertrekken boottochten door de haven en langs het schiereiland. Tijdens deze tochten kunt u onder andere dwergpinguïns en kolonies zeehonden zien. Akaroa is ook een van de beste plekken van Nieuw-Zeeland om hectordolfijnen te gaan spotten én mee te gaan zwemmen. Deze kleinste dolfijnensoort zwemt vaak in grote groepen rond de kust van Akaroa. Het hele jaar door kunt u hier een cruise maken en deze dolfijnen zien en aanraken.

Banks Peninsula

Het schiereiland wordt al meer dan 1000 jaar bewoond door de Ngai Tahu-stam en was lange tijd een veilige woonplaats, totdat de eerste kolonisten bezit namen van het land. Zowel de Fransen als de Engelsen waren geïnteresseerd in dit deel. De Engelsen waren slagvaardiger en de Britse regering besloot een verdrag te tekenen met de Maori - het Verdrag van Waitangi - waarbij de Maori hun land overdroegen aan de Engelsen. Het schiereiland is vernoemd naar de Engelse bioloog Joseph Banks die in dienst was van Captain James Cook.

Wanneer u van Christchurch naar de Banks Peninsula rijdt, heeft u vanaf de Summit Road een geweldig uitzicht over het schiereiland. U kunt er ook voor kiezen een cruise langs het schiereiland te maken. Deze vertrekken onder andere vanuit Christchurch vanaf de Main Wharf. Banks Peninsula heeft veel attracties waaronder schitterende baaien en pittoreske dorpjes zoals het historische Akaroa, Laverick's Bay, Okains Bay, Pigeon Bay en Le Bons Bay. In deze laatste baai kunt u zwemmen, paardrijden en is er een mooie camping. In Okains Bay bevindt zich het Maori and Colonial Museum met een uitgebreide collectie van Maori-voorwerpen. Zo kunt u hier een Maori-waka (kano) zien uit 1867 die nog elk jaar wordt gebruikt op de nationale feestdag Waitangi Day op 6 februari. Om te proeven of ze in Nieuw-Zeeland ook lekkere kaas hebben, moet u absoluut naar Barry's Bay Cheese Factory (Highway 75) bij Akaroa.

Een aanrader is de eerder genoemde Banks Peninsula Track. Deze wordt ook wel de 'four nights, four days, four beaches, four bays' tocht genoemd, al kunt u er ook twee dagen over doen. Deze prachtige wandeltocht begint en eindigt in Akaroa en is 35 km lang. U komt langs de spectaculaire vulkanische kustlijn, door inheemse bossen, valleien, watervallen en zandstranden. U ziet dolfijnen, zeehonden en pinguïns. U krijgt ook een kijkje in de krater van een vulkaan. Bij Stone Bay kunt u zwemmen onder de sterren! Het is een een behoorlijk pittige wandeling en een beetje conditie is wel van belang. Een aantal delen van deze tocht lopen over privé-terrein, en dient u van tevoren wel even te reserveren in Akaroa. U kunt overnachten in hostels en cottages die aan de route liggen. Let op: het wandelseizoen loopt van 1 oktober tot 30 april.

Arthur's Pass
Highway 73 is een van de snelste en mooiste routes tussen Christchurch en de west kust. De weg loopt dwars door de Southern Alps, de Nieuw Zeelandse Alpen.

Het deel tussen Springfield en Kumara Junction is ongeveer 160 km en gaat via Arthurs' Pass. Arthurs Pass is ook de naam van het dorp dat midden in de Southern Alps ligt. Het dorp heeft veel weg van een dorp in de Zwitserse Alpen en hier ligt ook de ingang van de 8.5 km lange Otira treintunnel, de enige treinverbinding door de bergen. Neem hier even de tijd voor een stop om de ruim 130 meter hoge Devils Punch Bowl watervallen te zien, te bereiken na een wandeling van ongeveer 3 kwartier.

De weg over Arthurs' Pass kan in de winter afgesloten zijn vanwege hevige sneeuwval, het is dan ook aan te raden vooraf hierover te informeren.

De weg klimt al snel steil omhoog tot de 945 meter hoge Porters' Pass, de hoogst gelegen pass op de route. Porters' Pass is een populaire winterbestemming voor dagtrips voor de inwoners van Christchurch. Er zijn hier veel ski-mogelijkheden en op het nabij gelegen Lake Lyndon kan geschaatst worden.

De weg loopt verder door een soort maanlandschap bij Castle Hill. Hier liggen grote kalksteenformaties die populair zijn bij klimmers. Vervolgens gaat u het Craigieburn Forest Park in, een met beuken begroeid park waar u schitterende wandelingen kunt maken, picknicken en fietsen.

Hierna volgen een aantal meren, Lake Pearson en Lake Grasmere, die bekend staan om hun mooie weerspiegelingen van de omringende bergen. Vissers komen hier zeker aan hun trekken de beide meren staan bekend om de vele forellen die zich in deze meren bevinden.

Door massale boomkap van begin 20 eeuw, nodig om de schapen te kunnen laten grazen, is de omgeving hier wat kaal. Maar wanneer je dan het Arthur's Pass National Park binnenrijdt, bevind je je weer in een prachtig bebost berglandschap. De vegetatie aan de oostzijde van de Alps bestaan voornamelijk uit mountain beeches, een beukensoort, terwijl deze aan de westzijde meer gevarieerd is. Uiteindelijk bereikt u Kumara Junction aan de West Coast.

Arthur's Pass National Park
Arthur's Pass National Park is bijna 1200 km², en daarmee het 4e grootste nationale park van Nieuw-Zeeland en ligt midden in de Southern Alps. Het gebied wordt omgeven door hoge bergtoppen waarvan er 17 meer dan 2000 meter hoog zijn.

Het park staat bekend om zijn besneeuwde bergen, diepe kloven, steile hellingen, woeste watervallen, wilde rivieren en dichtbegroeide bossen en valleien. De meeste regen valt aan de westzijde, en is het landschap bedekt met dichte bossen waar rivieren doorheen stromen. Aan de oostzijde overheersen beukenbossen en met beemdgras begroeide vlakten. Hoog in de bergen groeit gele en witte edelweiss en in de alpenweiden gentianen en sneeuwbessen. Voor vogelliefhebbers is dit een paradijs want hier leven veel soorten die je nergens anders ziet, zoals de grijsrugbrilvogel, kea, geweervogel, paradijscasarca, de zeldzame grijze kiwi en de blauwe eend.

Wanneer u dit park gaat bezoeken, neem dan wel uw regenjas mee want het regent hier tussen de 150 en 175 dagen per jaar. 's Winter kan het hier streng vriezen, en zijn februari en maart de beste maanden om Arthur's Pass National Park te bezoeken. Voor wandelaars is het park een waar paradijs en biedt de mogelijkheid voor wandelingen van 4 uur tot meerdaagse tochten, door een prachtige natuur, en variëren van eenvoudig tot zwaar. Onderweg zijn er verschillende accommodatiemogelijkheden. Zorg wel voor stevige wandelschoenen en waterdichte kleding Neem wel goede loopschoenen en waterdichte kleding mee en omdat sommige routes niet altijd even goed staan aangegeven is een topografische kaart aan te raden. Voordat u een wandeling gaat ondernemen bent u verplicht dit te melden bij het Arthur's Pass Visitor's Centre waar u ook informatie krijgt over de weersomstandigheden.

Hanmer Springs & Lewis Pass
Op ongeveer 136 kilometer ten noordwesten van Christchurch ligt in een vallei begroeid met bossen het rustige plaatsje Hanmer Springs. Het plaatsje is bekend om zijn Thermaal bronnen, maar ondanks dat nog niet overspoelt door toeristen. Het is hier heerlijk relaxen na een vermoeiende dag in een van de zoetwater- of thermische baden, vooral die laatste zijn met een watertemperatuur tussen de 36 en 40 graden een echte aanrader. Terwijl u hier ronddobbert, kunt u genieten van het mooie uitzicht op het omringende landschap, met beboste bergen en heuvels. Mocht dit nog niet voldoende ontspannen, dan bestaat ook de mogelijkheid voor een massage.

De Hanmer Springs werden bij toeval door een schaapherder in 1859 ontdekt, maar pas in 1883 officieel geopend. De bronnen werden in het verleden gebruikt o.a. voor de verzorging van gewonde soldaten die terugkeerde van een oorlog. Later ook voor hulp aan psychiatrische patiënten en aan alcohol verslaafde personen. Tegenwoordig worden deze bronnen door het Queen Mary ziekenhuis geëxploiteerd, maar zijn ook toegankelijk voor het publiek.

In de omliggende heuvels en bossen is het heerlijk toeven en kunt u actief bezig zijn. Vele wandelroutes en mountainbike routes zijn hier uitgezet, maar ook paardrijden, vissen, raften, jet boaten en skiën in de winter, behoren tot de mogelijkheden.Voor durfals is de mogelijkheid om te gaan bungyjumpen vanaf de 37 meter hoge Waiau Ferry Bridge.

Voor meer informatie over deze activiteiten en tours kunt u terecht bij het Hurunui Visitor Information center in Hanmer Springs.

Kaikoura
Op de plek waar de oceaan en de bergen elkaar 'ontmoeten' ligt Kaikoura. Het plaatsje ligt halverwege Blenheim en Christchurch en is vooral bekend als startpunt voor 'whalewatch 'cruises.

Kaikoura, dat Maori is voor "eet rivierkreeft", is van een klein slaperig vissersplaatsje door toedoen van een aantal avonturiers uitgegroeid tot een van de belangrijkste toeristische trekpleisters. Zo kunt u walvissen, dolfijnen en ander zeeleven gaan 'spotten'. De oceaan bij Kaikoura is hiervoor de ideale plaats dankzij het zeer diepe water en het samenkomen van subtropisch warm water en het voedselrijke koude poolwater.

Whalewatching is dan ook een van de meest populaire attracties die u hier kunt beleven. De cruises worden door meerdere cruisemaatschappijen uitgevoerd en u kunt deze rechtstreeks of bij een van de eco-reisorganisaties boeken. Het uitvoeren van een cruise is afhankelijk van het weer, bij mist en harde wind kan er niet uitgevaren worden. Het is ook mogelijk om vanuit de lucht walvissen te gaan 'spotten'. Kaikoura heeft ook goede visrestaurants waar je overheerlijk kunt eten. Walvissen en dolfijnen staan overigens niet op het menu!

Naast de bovengenoemde activiteiten kunt u in Kaikoura ook prima duiken, vissen en kajakken.

Blenheim

Blenheim in de provincie Marlborough even ten zuiden van Picton, heeft statistisch gezien het meeste aantal zonuren van Nieuw-Zeeland wat waarschijnlijk de reden is dat uit deze streek de beste wijnen van het land komen. Het landschap doet een beetje denken aan Zuid Frankrijk. Bezoekers zijn dan ook van harte welkom in veel wijnhuizen om de wijn te proeven. De Marlborough Wine Trail doet de beroemdste wijnhuizen aan. Het Marlborough Wine and Food Festival wordt jaarlijks in Februari gehouden, waarbij lokale wijnen, mosselen uit de Sounds en langoesten uit Kaikoura centraal staan.

Wairau Valley

De Wairau Valley is de meest bekende wijnstreek van Nieuw-Zeeland, geroemd om zijn sauvignon blanc. Hoewel de eerste wijnranken hier pas in 1970 geplant werden, is Wairau Valley de grootste wijnstreek van het land. Op dit moment zijn hier een 50-tal wijnmakerijen productief.

Jaarlijks in Februari vindt het Marlborough Wine Festival plaats wat de mogelijkheid biedt zoveel mogelijk soorten te proeven. Ook wanneer je niet in deze periode in de buurt bent kunt u zich het hele jaar tegoed doen aan deze heerlijke wijnen tijdens een wijntour.

De tour, die ongeveer 34 kilometer is, kunt u eenvoudig zelf met een auto ondernemen. U heeft hiervoor zeker een dag nodig, en zoals overal is het ook in Nieuw-Zeeland streng verboden achter het stuur te kruipen na het drinken van alcohol. Dus kun je ook een bustour boeken en je al dan niet ietwat (te) vrolijk door deze wijnvallei laten rijden. Meer informatie hierover kunt u krijgen bij het Montana Brancott Visitor Centre op High Street 1 in Blenheim.

Leuk in Wairau Valley is dat u in de zomer naast het wijn-proeven ook veel fruitkramen zult treffen. Probeer absoluut de kersen in december want zijn dan ontzettend lekker! Wairau Valley ligt ten noordwesten van Blenheim en wordt doorkruist door de Highways 63 en 6 op het Zuidereiland.

Hunters Wines is een van de meest bekroonde wijnmakerijen van de streek. Hier kunt u rode, witte en mousserende wijnen proeven en kopen waaronder de vermaarde sauvignon blanc, chardonnay en mousserende brut.

Wairau River Wines is gevestigd in een mooi uit leem, stro en paardenhaar opgetrokken gebouw waarin je niet alleen wijn kunt proeven maar ook kunt souvenirs kunt kopen en eten in het restaurant.

Wanneer u bij Highfield Estate aankomt, lijkt het even alsof je in Toscane bent aanbeland. Het gebouw is opgetrokken in terracotta gekleurd steen en heeft een toren in Toscaanse stijl. Je kunt er een rondleiding doen gevolgd door een wijnproeverij.

Picton en omgeving

Het havenstadje Picton wordt door de meeste toeristen kort bezocht en slechts als vertrek- of aankomstplaats van de ferry tussen het Zuider- en Noorder eiland gebruikt. Het plaatsje is mooi gelegen aan een fjord omringd door groene heuvels, onderdeel uitmakend van de Marlborough Sounds, het fjorden gebied tussen Picton en Nelson.

Picton is ook het vertrekpunt van de 'Coastal Pacific Train' die langs de ruige Kaikourakust naar Christchurch en v.v. rijdt. Onderweg kunt u genieten van het spectaculaire landschap van deze ruige kust. Op deze route ligt ook de plaats Blenheim, waarvan de omgeving doet denken aan Zuid Frankrijk met zijn wijngaarden en pittoreske landschap.

Marlborough Sound

De Marlborough Sounds is een doolhof van zeearmen, bergkammen, eilanden en baaien. U waant zich even in het Noorse Fjorden gebied, maar niets is minder waar, het is hier een stuk warmer, tropischer en misschien wel mooier.
U bent in het noorden van het Zuidereiland en de omgeving is werkelijk magnifiek!

De Marlborough Sounds is een maritiem natuurpark met een oppervlakte van 960 vierkante kilometer en een prachtig labyrint van beboste bergen omgeven door water en eilanden. Er zijn talloze wandelpaden, veel wild en vogel-soorten, dolfijnen, pinguïns, historische plaatjes, inhammen met goudgele stranden en schitterende panorama's.

De Marlborough Sounds is een aaneenschakeling van diver-se natuurparken waarvan de meeste de mogelijkheid tot een bezoek bieden en waar prachtige wandelingen mogelijk zijn.Een van de mooiste is de Queen Charlotte Track, een 67 kilometer lange tocht van Ship Cove naar Anakiwa en voor iedereen geschikt. U loopt langs de bosrijke kusten en onderweg zijn er voldoende overnachtingsmogelijkheden.

U kunt hier ook zeekajakken of een zeilexcursie maken door dit bijzondere landschap.

Nelson en omgeving
De stad Nelson ligt in het noorden van het Zuidereiland aan de Tasman Bay, en als het ware in het geografische middelpunt van Nieuw Zeeland. Inwoners noemen hun stad liefkozend 'sunshine capital of New Zealand' en niet zomaar, de stad heeft statistisch gezien de meeste zonneuren van het land.

Nelson was de tweede stad van het land die door de New Zealand Company werd ontwikkeld. Later werd de stad in 1858, door een koninklijk besluit, uitgeroepen tot tweede stad van het land. Nu is Nelson met haar 53.000 inwoners de tiende stad van het land. In de omgeving liggen vruchtbare gronden die het mogelijk maken fruit, hop, en tabak te kweken. Daarnaast is de vissershaven van Nelson, Port Nelson, een van de grootste van Australasie en maakt de visserij tot een belangrijke bron van inkomsten.

Nelson is door zijn prima klimaat en prachtige stranden die in de omgeving te vinden zijn, zeer in trek bij toeristen. Er zijn veel activiteiten waarbij durfals hun hart kunnen ophalen. U kunt hier raften, paragliden, parachutespringen, kajaktochten op zee, maar ook mountainbiken en wandelen behoren tot de mogelijkheid. In de omgeving van Nelson liggen diverse wijngaarden en drie van de mooiste Nationale Parken van Nieuw Zeeland; Abel Tasman, Kahurangi en Nelson Lakes National Park.Nelson is dan ook een perfecte uitvalsbasis om de omgeving te bezoeken. Maar ook de stad zelf heeft veel te bieden, en staat Nelson tegenwoordig ook bekend als centrum voor kunst, ambachten en festivals. Het Nelson Art Festival in september en het Winter Festival in juli zijn de bekendste.

Start uw tour door de stad bij het Visitor Information Centre, dat gevestigd is op de hoek van Trafalgar Street en Halifax Street, waar u uitgebreide informatie en plattegronden kunt krijgen.Loop verder door Trafalgar Street naar Church Hill waar de imposante Kathedraal van Nelson staat, de Christ Church Cathedral. De anglicaanse kathedraal dateert uit 1925 en is opgetrokken uit Takaka Marmer, afkomstig van de Takaka Hill 70 kilometer westelijk van Nelson. De 35 meter hoge toren steekt boven alles uit en is een herkenningspunt in de stad. Onderweg passeert u terrasjes, winkels, restaurants, galeries, en het Fairfield Park met graven van vroegere kolonisten. Even ten westen van Church Hill ligt South Street, de historische buurt van Nelson, waar veel kunstwinkeltjes gevestigd zijn.

Trafalgar Street
Trafalgar Street is de hoofdstraat van Nelson. Lopend door deze straat kom je langs een van de weinige terrasjes van Nelson, winkels, galeries en restaurantjes. Je komt langs Fairfield Park met graven van vroege kolonisten en langs twee huizen uit de koloniale tijd: Melrose House (1878) en Fairfield House (1873). Deze laatste heeft een opvallende uitkijktoren die de voormalige eigenaar gebruikte om naar sterren te turen. In de tuin staan planten die door de Dalai Lama zijn geplant tijdens zijn bezoek in 1996. Halverwege ligt Church Hill die wordt gedomineerd door de Anglican Christ Church met opvallende toren uit 1925. Ten westen van Chucrh Hill ligt South Street: de historische buurt van Nelson. Hier staan een aantal arbeiderswoningen die tussen 1863 en 1867 zijn gebouwd. Nu wonen er mensen en zijn er kleine kunstwinkeltjes in gevestigd.

Founders Historic Park
U waant zich even in Nederland bij het zien van de spierwitte molen in het Founders Historic Park, maar het is het opvallendste gebouw van het mini openluchtmuseum in het noorden van de stad. Hier herleeft het verleden van Nelson met kopieën van gebouwen uit vorige eeuwen, zoals een ziekenhuis, brandweer kazerne en een café. U kunt hier in vintage auto's en treintjes rijden en door een 3D doolhof dwalen of bier proeven in de brouwerij.

Naast het park ligt de Miyazu Japanese Garden, een typisch Japanse tuin met zijn flora en fauna, bruggetjes en vijvertjes.

Galeries en Musea
In Nelson wonen tegenwoordig meer dan 300 kunstenaars zoals pottenbakkers, edelsmeden en schilders die hun galeries voor het publiek openstellen. Een aantal geeft zelfs workshops voor de liefhebbers.

De Suter Art Gallery aan Bridge Street, is een van de oudste van Nieuw Zeeland en heeft een permanente collectie schilderijen van nationale bodem. In dezelfde straat bevindt zich ook de Clayworks Gallery waar een permanente pottenbakkerstentoonstelling te zien is. Op Landsdowe Road zit Höglund Glassblowing Studio, waar u een kijkje in de keuken van het glasblazen kunt nemen en meer over het proces van het glasblazen te weten komt.

Op de State Highway in het hier gevestigde Craft Habitat vindt u verschillende studio's waar u kunstenaars aan het werk kunt zien en hun werken kunt kopen.

In de Bead Gallery in Parere Street is een grote collectie kralen en steentjes te bewonderen vanuit de gehele wereld. U ziet hier hoe bijzondere kettingen en armbanden worden gemaakt, maar u kunt ook zelf aan de slag met de hulp van de 'professionals'. Jens Hansen Gold & Silversmiths Studio op Trafalgar Square is ook zeker de moeite waard om te bezoeken. In dit atelier is dé ring uit de 'Lord of The Rings Trilogie' ontworpen.

Het Nelson Provincial Museum in Hilliard Street is een heeft een mooie fototentoonstelling die gewijd is aan het koloniale begin van Nieuw Zeeland.

Nelson wordt ook steeds bekender om zijn theater- en muziekvoorstellingen, waarvan de Wearable Art Awards in september, en in juli het Nelson School of Music Festival met zijn meer dan 150 concerten van verschillende soorten muziek het bekendst zijn.

De omgeving van Nelson
Rond Nelson liggen een paar mooie zandstranden waar het prima toeven is. Het dichtst bij de stad op slechts 5 kilometer van het stadscentrum, ligt Tahunanui Beach, ook wel kort Tahuna Beach genoemd. Het is het populairste strand dat nu zelfs bijna een buitenwijk van de stad is geworden door de groei van Nelson.

Ongeveer 25 kilometer verderop vindt u Rabbit Beach, een strand van fijn wit zand dat zich uitstrekt over een lengte van 13 kilometer en wordt omgeven door duinen en dennenbomen. Wanneer u nog verder rijdt bereikt u Golden Bay waar de stranden nog stiller en wellicht nog mooier zijn.

Nelson Lakes NP
Dit nationale park ligt aan de noordkant van de Southern Alps op het Zuidereiland en is een schitterend bosrijk en bergachtig gebied. Het park heeft toppen van boven de 2000 meter en verscholen zich tussen de bossen liggen de gletsjermeren Lake Rotoroa en Lake Rotoiti. Door de dichte begroeiing van de bossen is de luchtvochtigheid erg hoog wat weer zorgt voor een weelderige varen- en mossenvegetatie. Boven de boomgrens groeien en bloeien kruiden en alpenbloemen. In en rond de rivieren en meren leven veel soorten watervogels en vissen, zoals forellen en palingen. Wanneer u wilt gaan vissen zorg dan wel voor een visvergunning, die u bij het Rotoroa Ranger station of bij de plaatselijke hengelsportwinkels kunt krijgen. Skiën behoort ook tot de mogelijkheden en dan vooral in de maanden juli tot september, afhankelijk van de sneeuwcondities. De beste ski faciliteiten vindt u bij het Rainbow skifield.

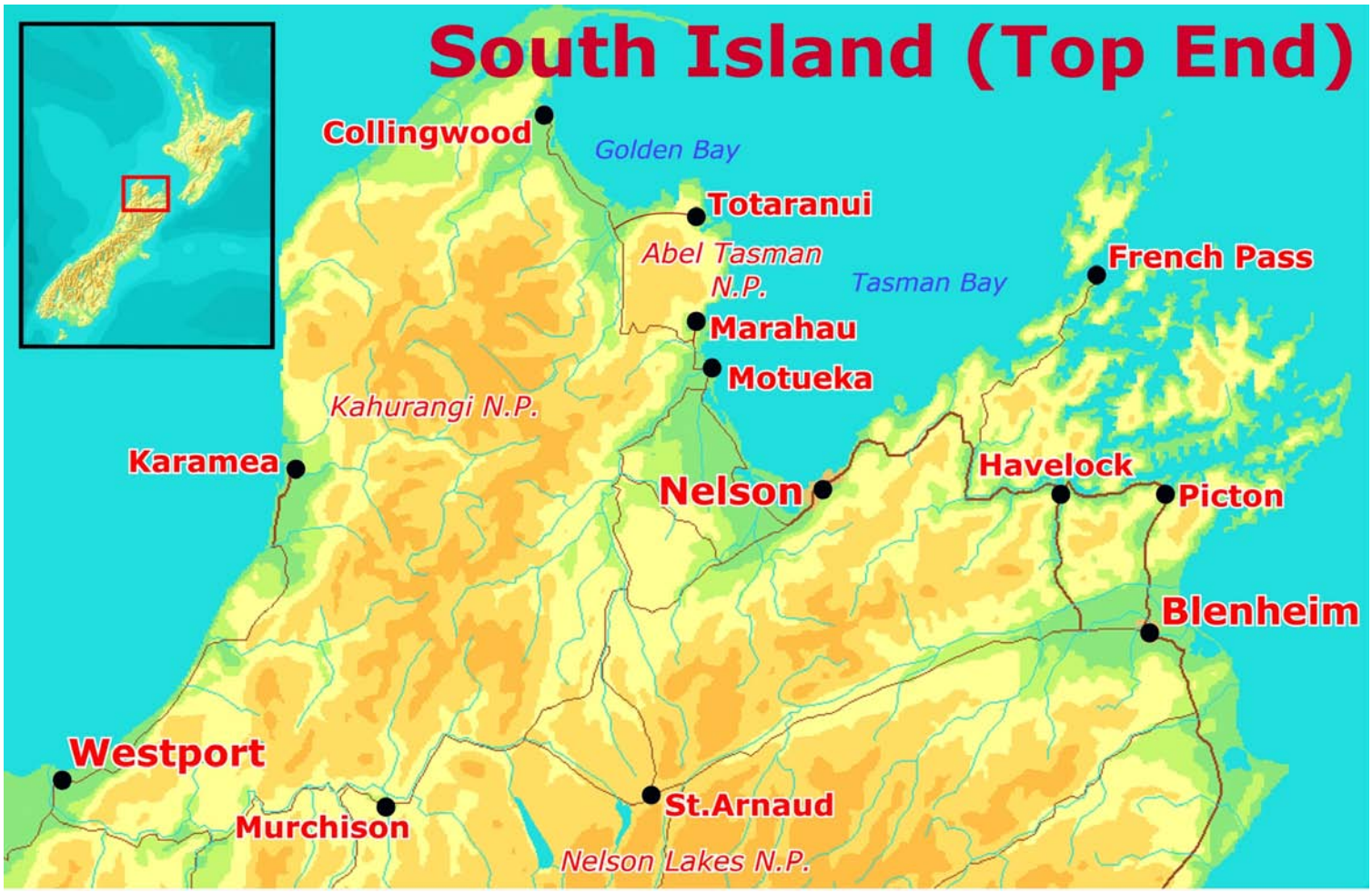

Naast de eerder genoemde activiteiten, leent het park zich uitstekend als wandelgebied. Er zijn veel uitgezette wandelroutes door prachtige natuur en het is hier erg rustig. Oorzaak van dit laatste is dat er nauwelijks auto's kunnen komen. De watertaxi vanuit St. Arnaud is de makkelijkste manier om het park binnen te komen. Rondom de meren is een heel netwerk aan prima onder-houden wandelroutes uitgezet die in lengte variëren van 10 minuten tot een week. Kiest u voor een meerdaagse 'tracking' dan zijn er hutten op de route waar u kunt overnachten. Reserveer de hutten van te voren want het kan erg druk zijn, zeker in de zomer.

De mooiste route is de 80 kilometer lange Travers – Sabine Circuit, en gaat door twee dalen, over een bergpas, door het mooie Howard Speargrass gebied en langs de twee gletsjermeren.

Informatie over wandeltracks, kaarten en de hutten kunt u krijgen bij het Rotoroa Ranger Station en in informatie centrum van het park in St. Arnaud.

Abel Tasman National Park

55km ten noorden van Nelson ligt het beroemde Abel Tasman National Park. De beste manier om het park te bezoeken, is door (een gedeelte van) het 51km lange "coastal track" te lopen. U kunt u vanuit Marahau met de watertaxi laten afzetten op een bepaald punt en laten oppikken op een ander, waardoor u in uw eigen wandel-tempo het park kunt ervaren. De natuur is erg afwisselend, u loopt over heuvels, langs stranden en af en toe moet u riviertjes oversteken. Er is een tekort aan accommodatie in dit gebied – in de periode okt-mrt wordt vooraf reserveren sterk aanbevolen.

Abel Tasman Walk & Kayaking

De beste manier om het Abel Tasman NP te ervaren, is door met een kleine groep (max. 22 pers.) en ervaren gidsen een 3 daagse wandel- en kayak excursie te maken. U verblijft 2 nachten in eenvoudige cottages in het park. Er worden 1 dag besteed aan een wandeltocht en 2 dagen aan kayaking, waarbij u op prachtige plekjes komt waar u niet op andere wijze kunt komen. Het is heerlijk om de rust, de kleuren en de geluiden van dit stukje ongerepte natuur op u in te laten werken.

Door archeologische vondsten vermoedt men dat er 800 jaar geleden reeds menselijke activiteit was. De kust, met zijn zacht klimaat, werd vooral gebruikt als tijdelijke verblijfplaats voor de Maori die er leefden van de visvangst. Later werden er enkele permanente nederzettingen gebouwd door de Ngati Tumatakokiri-stam.

In 1642 ontdekte Abel Tasman, een Nederlandse zeeman en ontdekkingsreiziger, per toeval de kust. Hij legde aan bij de kust nabij Mohuo. Bij een misverstand met de plaatselijke bevolking, de Maori, kwam het tot gevechten waarbij 4 zeelui het leven lieten. Abel Tasman verkoos toen te vertrekken. De baai is nog altijd bekend als "Murderers Bay".

In 1770 herontdekte James Cook de baai en noemde die "Blind Bay". Maar de eerste gedetailleerde exploratie kwam er pas in 1826 door Jules Dumont d'Urville in opdracht van de Franse regering. D'Urville slaagde erin om een vriendschappelijke relatie op te bouwen met de plaatselijke Maori en een eerste bevoorradingspost voor vers water werd gebouwd in "Watering Cove". Veel namen die nu nog gebruikt worden, werden toen door D'Urville gegeven.

Het duurde dan tot 1855 wanneer de eerste Europese nederzettingen werden gebouwd door de New-Zealand Company. De Europeanen waren vooral uit op het hout en kapten in snel tempo de bossen langst de kust. Na enige jaren, rond 1890, echter was alle makkelijk toegankelijk hout gekapt en werden de nederzetting verlaten.

In 1942, 300 jaar na zijn ontdekking, werd er 15.000 hectare land gekocht door de regering om verdere roofkap te vermijden en werd het gedoopt tot het "Abel Tasman National Park".

Golden Bay & Farewell Split
Het meest noordelijke puntje van het Zuidereiland wordt gevormd door een grote natuurlijke zandbank, Farewell Spit, en is het westelijke deel van Golden Bay. Deze ruim 26 kilometer lange zandbank met lange hoge zandduinen met daarachter moddervlaktes, is een van de meest bijzondere natuurgebieden van Nieuw Zeeland en een paradijs voor natuurliefhebbers. Op de moddervlaktes leven zeehonden en broeden ongeveer 90 soorten bijzondere vogels, zoals zwarte zwanen, grutto's en Pacifische Jan-van-Genten.

Het bijzondere gebied is geclassificeerd als "Wetland of great importance" en staat volledig onder regeringstoezicht. Het gebied is dan ook beperkt toegankelijk zeker met de auto, en kunt u enkel 2,5 km van de binnenkust en 4 kilometer van de buitenkust bewandelen. Wilt u toch meer zien van dit gebied boek dan een ongeveer 5 uur durende safari per 4-wheeldrive in het plaatsje Collingwood.

Deze safari brengt u tot op 1 kilometer van Cape Farewell, het uiterste puntje van Farewell Spit. U wordt hier aan alle kanten omringd door de oceaan en voelt u de harde wind blazen die het water opzweept en de duinen eruit laat zien als 'golven van zand'. Vervolgens gaat u naar Pillar Point; een 100 jaar oude metalen vuurtoren die hoog boven de zee uittorent en u een fantastisch uitzicht biedt. Op uw weg terug richting het beginpunt bij het Farewell spit Visitors center komt u langs spectaculaire landschapsvormen, bijzondere flora en fauna en langs fossil point. Bij deze rotsen ziet u oude schelpen fossielen, minimosselen en zeeanemonen, en zelfs hier en daar karkassen van aangespoelde walvissen.

Waikoropupu Springs
Een stuk landinwaarts van Golden Bay, in de buurt van Takaka, liggen de Waikoropupu Springs, kortweg de 'Pupu Springs' genoemd. Deze bronnen met een constante temperatuur van 11,7 °C zijn de grootste bronnen van Nieuw Zeeland en behorende zelfs tot de grootste ter wereld. Het water is bijzonder helder en komt uit een onderaards grottenstelsel. De grootste bron ligt in de Takaka River en heeft een uitstoot van 14 kubieke meter per seconde.

Na een makkelijke wandeling door een prachtig bos komt u bij een platform uit, waar u met behulp van een periscoop de Pupu Springs kunt bewonderen. Even voorbij deze bronnen begint de Pupu Walkway, een 3 kilometer lange route die u langs een zogenaamde 'watertrap' voert. De 'watertrap' is aangelegd ten tijde van de goudkoorts in de 19e eeuw, toen in deze omgeving goud gevonden werd. Ook de restanten van een goudmijn vindt u langs de route. Tegenwoordig wordt de 'watertrap' gebruikt voor het opwekken van stroom.

De Pupu Springs zijn bereikbaar via Highway 60 richting de Golden Bay in het uiterste noorden van het Zuidereiland in de buurt van Takaka. Sla af bij Waitapu Bridge en volg de weg 3 kilometer landinwaarts waarna u de bronnen bereikt.

Kahurangi National Park
Kahurangi National Park werd in 1996 geopend en toegevoegd aan de lange lijst van nationale parken die Nieuw Zeeland rijk is. Maar dit park is wel zeer uitzonderlijk en meet maar liefst 500.000 hectare en is daarmee het tweede park qua oppervlakte. Maar daarnaast is dit park ook één van de mooiste met zijn vele inheemse bossen waarin boomvarens, nikau-palmen en maar liefst 50% van alle in Nieuw Zeelandse bekende plantensoorten groeien.

Naast de plantensoorten die hier groeien, leven hier ongelooflijk veel verschillende soorten vogels, zoals de zeldzame blauwe eend en de kiwi. Het park heet dan ook niet voor niets Kahurangi, dat in de Maori taal "waardevol bezit" betekent.

Het park leent zich uitstekend voor geweldige wandeltochten, waarvan de meerdaagse Heaphy Track het hoogtepunt is. Deze 'track' gaat dwars door het National Park, en loopt van de Golden Bay tot aan de westkust over een afstand van bijna 80 kilometer. Om de gehele route te lopen moet u 4 tot zes dagen uittrekken. Voordat de track populair werd bij de wandelaars, deed de track dienst als pakezelroute voor goudzoekers tijdens de goldrush. Sinds 1965, lang na de goldrush, wordt de track weer goed onderhouden.

De meeste wandelaars lopen deze tocht van het noorden in Brown Hut naar Kohaihai Shelter in het zuiden. De tocht is niet heel zwaar, maar de weersomstandigheden kunnen vooral in de winter van grote invloed zijn.

U loopt dwars door een regenwoud met varenbomen en nikau-palmen, en steekt u wilde riviertjes over via hangbruggen.U hebt een fantastisch uitzicht op Mount Perry en de kust, vooral bij Heaphy Hut. Onderweg kunt u overnachten in diverse hutten op de route. Om zeker te zijn van een plaats is het aan te raden deze vooraf te reserveren.Meer informatie over de Heaphy Track en andere 'hiketochten' kunt u krijgen bij de Visitor Information Centers in Collingwood, Takaka, Motueka en Nelson.

Wanneer u de Heaphy Track in het noorden begint neemt u de bus vanuit Collingwood naar Brown Hut. Vanuit het zuiden neemt u de bus vanuit Westport naar Karamea en van daaruit een taxibus naar de Kohaihai Shelter.

Honeycomb Caves
Verborgen tussen de dichte begroeiing van het uitgestrekte Kahurangi National Park liggen de indrukwekkende Honeycomb Caves, ook wel de Oparara Caves genoemd. Het 15 kilometer lange gangenstelsel bevindt zich in kalksteenformaties en is geheel bedekt door dichte bossen. De grotten zijn moeilijk bereikbaar en u kunt er enkel per 4 WD over smalle onverharde weggetjes komen. De grotten zijn zo goed verborgen dat ze pas laat ontdekt zijn. De grotten hebben ongeveer 70 ingangen en lijkt daardoor op een bijenkorf, waar ook de naam aan te danken is.

In de grotten kunt u nog resten zien van meer dan 50 soorten dieren, zoals de Nieuw Zeelandse arend en de uitgestorven Moa. Maar naast deze overblijfselen zijn er ook nog levende wezens te vinden, al zijn dat niet de meest prettige dieren om tegen te komen, zoals spinnen en irritante zandvliegen. Door de vele gloeiwormen wordt het geheel nog eens spookachtig verlicht. De grotten zijn vrij kwetsbaar en mogen dan ook alleen onder begeleiding van een gids bezocht worden.

Westport & de Buller Gorge
Het stadje Westport ligt aan de monding van de rivier de Buller, aan de westkust van het Zuidereiland. Het stadje is ontstaan nadat er goud in de omgeving gevonden werd, waardoor veel gelukszoekers hier naartoe gelokt werden. Rond 1850 werd de eerste steenkool gevonden, en was niet goud de belangrijkste bron van inkomsten, maar de kolenindustrie. De geschiedenis van de kolenindustrie kunt u zien in het museum 'Coaltown' in Queen Street. Verder heeft dit stadje zelf weinig te bieden. In de omgeving echter zijn veel activiteiten mogelijk, vooral op sportief gebied.

De activiteiten die u in deze omgeving kunt ondernemen zijn: abseilen, paardrijden, jetboaten maar ook golfen op 18 holes golfcourse behoort tot de mogelijkheden. In de omgeving van Karamea, de noordelijkste plaats aan de westkust, kunt u wandeltochten maken over de Heapy track, die start en eindigt in deze plaats.

Op ongeveer 12 kilometer ten zuiden van Westport ligt Cape Foulwind waar een kolonie zeehonden leeft. Elk jaar in november / december worden hier zeehonden pups geboren wat een mooi schouwspel is om deze dieren dan te bekijken. U kunt hier de Cape Foulwind Track bewandelen van ongeveer 4 kilometer lang en komt langs de zeehondenkolonie.

Buller Gorge
De rivier de Buller stroomt in hoog tempo door de Buller Gorge met zijn steile granietrotsen en diepe ravijnen en omgeven door dichte bossen. De rivier gaat via het Rotoitomeer verder richting de kust en mondt uit in de Tasmanzee.

Raften op de rivier is een belevenis en behoord voor de durfals onder u tot de mogelijkheden. Met kreten als 'lean left' en 'paddle down' wordt u meegesleurd door het snel stromende water, met als hoogtepunt de 'washingmachine' bij Ariki waar je met het vlot van een waterval naar beneden dendert.

Buller Coalfields Heritage Trail
Als u de 120 kilometer lange Buller Coalfield Heritage Trail volgt, die start in Westport, krijgt u een prima overzicht van de geschiedenis van de steenkool industrie aan de westkust. De route is met een normale auto te rijden en biedt de mogelijkheid onderweg bij bijzondere punten uit te stappen. U komt langs stadjes als Denniston, Stockton en Millerton waar u onder andere oude huizen, mijnschachten, treinrails met daarop locomotieven en wagons uit vervlogen tijd kunt zien. Ook zijn sommige tunnels te bezoeken, neem dus wel een zaklantaarn mee.

Punakaiki & Pancake Rocks
Punakaiki ligt aan de kust in het Paparoa National Park. Het nationale park werd eind 1987 officieel geopend en werd daarmee het 12e nationale park van Nieuw Zeeland.

Vlak bij Punakaiki zijn de Pancake Rocks te zien, aparte geologische vormen die doen denken aan stenen pannenkoeken, vandaar ook de naam. Door duizenden jaren regen, wind en opstuivend water hebben zich stroken kalksteen ontwikkeld die worden gescheiden door repen zachter kleisteen en daardoor lijken op stapels pannenkoeken.

Een ander fenomeen zijn de 'blowholes', een soort van geysers die ontstaan door regenwater dat doorgedrongen is tot op de bodem van deze rotsen. Door de druk van het getijde wordt het water met kracht naar buiten gedrukt waardoor een waternevel ontstaat die de lucht in geblazen wordt.

In de omgeving kunt u een aantal mooie wandelingen maken. Bijvoorbeeld de Truman Track, een tocht die ongeveer 15 minuten duurt, en door subtropische bossen en via de woeste kustlijn met grotten naar een 'gyeser' en een waterval loopt.

Greymouth en omgeving
Aan de westkust aan de monding van de rivier de Grey, ligt het stadje Greymouth. Op deze plek lag in het verleden een Maori 'Pa', een vesting dorp bekend onder de naam Wawhere, wat zoveel betekent als "brede rivier monding". Greymouth is ondanks het kleine aantal inwoners, ongeveer 12.000, de grootste plaats aan de westkust en was oorspronkelijk bedoeld als havenplaats om het goud, dat hier in 1860 gevonden werd, te verschepen. Later werd het een belangrijke plaats van de kolen- , en houtindustrie.

In Greymouth eindigt de Tranzalpine spoorlijn, de spoorlijn die vanuit Christchurch dwars door de bergen naar de westkust loopt. In en rondom Greymouth kunt u een aantal 'walks' maken, waarvan de Point Elizabeth Track de bekendste is. Deze route ligt ongeveer 6 kilometer ten noorden van Greymouth en voert door de Rapahoe Range Scenic Reserve en langs oude verlaten goudmijnen.

Hokitika
Dit plaatsje ligt ongeveer 40 kilometer ten zuiden van Greymouth, en hoewel het niet het meest aantrekkelijke en levendige stadje is, is het een stop waard wanneer u langs de westkust van het Zuideiland toert.

Ook dit stadje bloeide op halverwege de 19e eeuw door goudvondsten en werd in die tijd een belangrijk handelscentrum.Tegenwoordig is het stadje minder belangrijk maar u kunt bij een bezoek aan het West Coast Historical Museum wel een uitgebreide expositie zien uit de goudzoekertijd.

Hokitika staat tegenwoordig bekend om zijn jade, ook wel 'greenstone' genoemd en kunt u hier ateliers bezoeken waar men sieraden maakt.

Shantytown
Acht kilometer ten zuiden van Greymouth ligt Shantytown, een nagebouwd stadje dat de sfeer laat proeven van een gouddelverstadje uit de periode rond 1880. Hoewel het allemaal namaak is, is een bezoek toch de moeite waard. Een rit met een oude stoomtrein is een van de hoogtepunten naast de bezichtiging van het nagebouwde stadje dat als het ware een soort openlucht museum is. U kunt zelf proberen goud te vinden met behulp van een ouderwetse goudzoekerspan. Wie weet vindt u goud.

Franz Josef, Fox & Tasman Glacier
Aan de westflank van de bergketen die over het Zuideiland loopt liggen enkele gletschers, die zich van het hooggebergte uitstrekken tot aan zeeniveau. Dit unieke fenomeen is pas echt goed waar te nemen vanuit de lucht, maar ook de ijsmassa aan de voet van de Franz-Josef-, Fox- en Tasman-gletschers maken een onvergetelijke indruk. U kunt onder begeleiding van een gids wandeltochten maken langs de gletschers, door dichtbegroeide bossen waarin veel zeldzame vogels leven.

De Franz Jozef en Fox Glaciers liggen in het schitterende Westland National Park. Dit park telt ongeveer 60 gletsjers maar deze twee zijn absoluut de mooiste. Ze zijn beiden zo'n 13 km lang en uniek omdat ze afdalen van gebieden met eeuwige sneeuw naar regenwoud vlakbij de kust.

Franz Jozef Glacier
De Gletsjer dankt zijn naam aan een Oostenrijkse alpinist, Julius Haast, die deze berg in 1865 beklom, en de berg deze

naam gaf ter ere van de toenmalige keizer van Oostenrijk, Franz Josef.De gletsjer ligt op ongeveer 5 kilometer van het gelijknamige dorp verwijderd en met een shuttle bus of auto kunt u naar het parkeerterrein gaan van waaruit het tot aan de voet van de gletsjer nog 10 minuten lopen is.In het dorp kunt u wandelingen boeken waarbij u onder begeleiding van een gids tochten kunt maken van 3,5 uur waarvan 1,5 uur op de gletsjer. Kleding en schoenen zijn in het arrangement inbegrepen.

De Franz Josef gletsjer is momenteel circa 12 km lang en eindigt 19 km van de Tasmanzee. Hij heeft een 20 km2 groot sneeuwveld. Door grote sneeuwval is het een van de weinige gletsjers in Nieuw-Zeeland die nog steeds groeit.

Tussen de jaren 1940 en 1980 trok de gletsjer zich terug met soms tot 70 cm per dag. Gebaseerd op het verleden verwachten wetenschappers dat de Franz Josefgletsjer zich in de toekomst 5 km zal terugtrekken.

De Franz Josefgletsjer is een van de belangrijkste toeristische attracties van de westkust met circa 250.000 bezoekers per jaar en circa 2,700 per dag.

Fox Glacier

Misschien wat minder spectaculair maar nog altijd de moeite waard is Fox Glacier. Fox Glacier biedt de zelfde activiteiten als Franz Josef Glacier. Ook hier kunt u (meerdaagse) wandelingen maken door de schitterende natuur en uitzichten op en vanaf de gletsjer, waarbij een hoogtepunt het uitzicht over Lake Matheson is.

De gletsjer kreeg zijn naam in 1872 na een bezoek van de toenmalige minister-president van Nieuw-Zeeland, Sir William Fox. De gemiddelde bewegingssnelheid van de gletsjer (gemeten vanaf 1985) is één meter per dag. Het totale verval over 13 km bedraagt 2600 meter. De Foxgletsjer is, net zoals de Franz Josefgletsjer, een van de makkelijkst toegankelijke gletsjers in de wereld. De gletsjer mondt uit in de rivier de Fox.

Lake Matheson

Het meer is beroemd om zijn schitterende reflecties van de omliggende bergen in het water. Dit komt het best tot zijn recht wanneer het rustig weer is (windstil) en het meer er als een spiegel bij ligt. Ook kunt u vanaf Fox Glacier Mount Cook zien liggen wat schitterende plaatjes oplevert. Bijzonder aan Fox Glacier zijn de Kea's, groene berg-papegaaien, die heel brutaal en absoluut niet schuw zijn.

De Franz Josef en Fox Glaciers liggen in Westland National Park in het zuidwesten van het Zuidereiland langs de High-way 6. In Fox Glacier Village, ook aan Highway 6, kun je je wandelingen starten en helicopter- en skydivevluchten boeken.

Westland National Park

Dit nationale park ligt ingeklemd tussen de westkust en de 'Zuidelijke Alpen' strekt zich uit over een lengte van 70 kilometer maar is slechts 30 kilometer breed. Ondanks dit zijn er in dit park ongeveer 60 gletsjers tot wel 3500 meter hoog, waarvan Franz Jozef Glacier en Fox Glacier de bekendste zijn.

Beide gletsjers zijn ongeveer 3000 meter hoog en hebben een gletsjer tong die ongeveer 11 kilometer lang is. Uniek aan deze gletsjers is, dat ze afdalen van de gebieden met de eeuwige sneeuw dwars door het dichte regenwoud, dat op ongeveer 300 meter boven zeeniveau ligt.

Naast deze imposante bergen herbergt het park nog veel meer mooie natuur, zoals kustlagunes, schitterende meren, landbouwgrond ingeklemd tussen regenwoud. In het park kunt u wandeltochten maken onder begeleiding van een gids. De gids neemt u mee over diverse tracks die door de adembenemende natuur, met zijn glinsterende bergpieken, blauwgroene ijsgrotten en diepe gletsjerspleten lopen.

Er zijn tochten voor alle niveaus, maar mocht u slecht ter been zijn en / of een wat ruimer budget hebben, bestaat de mogelijkheid een gletsjervlucht per helikopter te boeken, waarbij u ook een landing maakt op de gletsjer zelf. Meer informatie betreffende wandelingen en helikopter vluchten, kunt u krijgen in Fox Glacier village en Franz Josef village.Ga vroeg op de dag dan is de kans kleiner dat bewolking het uitzicht belemmerd. In dit gebied is dat nogal eens het geval door het grillige weertype dat hier heerst

Jackson's Bay

Wanneer de weg (Highway 6) de kust verlaat bij Haast, kunt u afslaan richting Jackson Bay. Een dorp dat schijnbaar aan het einde van de wereld ligt aan een schitterende natuurlijke haven. Het is een echt vissersdorp met veel vissersboten afgemeerd in de haven.

Wanneer u in noordelijke richting kijkt vanuit het dorp, heeft u een schitterend zicht op de zuidelijke Alpen. Ook kunt u hier prachtige wandelingen maken door de bossen die hier tot aan de kust lopen. Tijdens deze wandelingen is de mogelijkheid aanwezig dat u diverse dieren ziet.

Zo zijn bij Monro Beach kolonies pinguïns te zien. Een interessante wandeling is bijvoorbeeld de 20 minuten durende Wharekai Te Kau Walk, die via bijzondere rots-formaties langs de kust naar Okahu Wildlife Refuge gaat.

Wanaka & Mount Aspiring NP

De plaats Wanaka ligt op het zuidelijke puntje van Lake Wanaka en wordt omringd door hoge bergen en heeft het hele jaar door perfecte weersomstandigheden. In de zomer is het warm en droog in de winter zijn de bergen in de omgeving bedekt met sneeuw. In het begin was Wanaka een mijnstadje waar goud gewonnen werd, echter de goudwinning stokte in de loop van de jaren door het gebrek aan het edelmetaal. Het stadje werd daarna belangrijk op het gebied van de landbouw.

Maar dat alles is nu geschiedenis, vandaag de dag is het een plaats waar avonturiers en 'thrillseekers' hun energie kwijt kunnen. Wat dat aangaat is het vergelijkbaar met Queenstown, maar veel minder commercieel. Eigenlijk kunt u alles op sportgebied hier vinden, van paardrijden en kajakken tot jetboaten en parasailing waarbij u, voortgetrokken door een snelle motorboot, boven het meer zweeft. In de zomer kunt u hier waterskien en in de winter verruilt u de waterskies voor gewone en kunt u hier van de bergen naar beneden suizen.

Behalve op sportgebied heeft Wanaka ook andere mogelijk-heden te bieden voor bezoekers. Houdt u van oude (ge-vecht)vliegtuigen dan is een bezoek aan New Zealand Fighter Pilots Museum een aanrader. Een ander museum dat zich meer op andere transportvormen richt is het Wanaka Transport Museum. Voor kinderen is een bezoek aan "Puzzling World Maze" erg leuk, dat te vinden is in Stuart Landsborough's Puzzling World. Zij kunnen zich hier uitleven in een 3 dimensionaal doolhof, dat bestaat uit een stelsel van 1,5 kilometer aan gangen waardoorheen je de uitgang moet zien te vinden. In dit zelfde complex zijn ook puzzels in allerlei vormen te zien waaronder hologrammen. Voor wijnliefhebbers is een bezoek aan de Rippon Vineyard een mogelijkheid. Rippon Vineyard ligt op ongeveer 4 kilometer buiten de stad en heeft u de mogelijkheid de wijnen die hier geproduceerd worden te proeven, overigens wel tegen betaling.

Ook wandelaars kunnen ook hier weer goed uit de voeten. De mooie natuur in de omgeving met zijn prachtige bossen, meren omgeven door bergen nodigt uit om stevige wande-

lingen te maken. In elk jaargetijde laat de natuur zich op zijn mooist zijn, met veel bloemen in het voorjaar, groen in de zomermaanden, prachtige kleuren in de herfst en in de winter met sneeuw bedekte hellingen en bergtoppen.

Een mooie wandeling is bijvoorbeeld de 1,5 uur durende Waterfall Creek Walk, die bijna voor iedereen goed te doen is. De tocht gaat langs de oevers van Lake Wanaka. Verder is er nog de Mount Iron Track, waarbij u in 3 kwartier naar de top van Mount Iron loopt en een fantastisch uitzicht over de omgeving heeft. Voor de geoefende wandelaars die over een goede conditie beschikken is er de Mount Roy Track, die 8 kilometer lang is en u in 3 uur tijd naar de top van Mount Roy voert, vanwaar u een adembenemend uitzicht heeft.

Mount Aspiring National Park

Dit schitterende park beslaat maar liefst een oppervlakte van 3500 vierkante kilometer, en staat, mede door zijn bijzondere flora en fauna, op de werelderfgoedlijst. Het park dankt zijn naam aan de gelijknamige piramidevormige bergpiek. Wandelen en bergbeklimmen is hier 'top of de Bill'.

Het park heeft uitgetrekte valleien, prachtige bosgebieden met daardoorheen snelstromende rivieren, uitgestrekte grasvlakten en gletsjers en bergtoppen die bedekt zijn met eeuwige sneeuw. In het park leven vele unieke vogelsoorten, waarvan 38 soorten inheems zijn.

Het park is via drie verschillende routes te bereiken, die allen over onverharde wegen leiden. Vanuit Haast kunt u naar het westelijk gedeelte dat het meest afgelegen is, let wel dat u hier goed voorbereid bent en dat niet alle auto's via deze route mogen rijden. Vanuit Wanaka naar het oostelijk gedeelte en via Glenorchy, dwars door de Rees Dart Valley, naar het zuidwestelijk deel van het park.

Lake Hawea

Dit meer dat 35 kilometer lang is, wordt door een smalle landstrook afgescheiden van Lake Wanaka en is een perfecte plaats om op zalm en forel te vissen. Zwemmen, zeilen en surfen, behoren ook tot de mogelijkheden voor de watersporters onder u.

Ook voor de landrotten is hier voldoende te beleven, er zijn namelijk een aantal wandelroutes uitgezet die rondom het meer en door de omgeving lopen. Het uitgangspunt is het dorpje Hawea, dat aan de zuidoever van het meer ligt.

Queenstown

Queenstown is een levendige stad en wordt ook wel "center of extreme sports" genoemd. De stad ligt aan Lake Wakatipu en ademt een beetje de sfeer van een Zwitsers bergstadje uit.De eerste inwoners van Queenstown waren zoals in veel stadjes en dorpen van Nieuw Zeeland, de goudzoekers. Nadat de goudvoorraden uitgeput raakten trokken veel inwoners weg en werd het een slaperig stadje van weinig betekenis.

Sinds de jaren zeventig ontwikkelde Queenstown zich tot internationaal vakantieoord. Queenstown heeft ongeveer 15.000 inwoners en is hét centrum van de avontuurlijke sporten. Het toerisme is dan ook de belangrijkste bron van inkomsten en vindt u hier vele hotels, souvenirwinkels, clubs en barretjes, restaurants en touroperators. Het is misschien allemaal wat commercieel maar het zorgt wel voor de nodige activiteiten en die hier aangeboden worden. Zo hebt u bijvoorbeeld veel keus uit verschillende tours in de omgeving. Maar ook het stadje zelf biedt allerlei mogelijkheden.De beste manier om Queenstown te ontdekken is te voet.

U kunt bijvoorbeeld starten op 'The Mall', dat helemaal voetgangers gebied is. U komt hier veel andere toeristen tegen, en een kakofonie van allerlei talen. U moet dan ook niet vreemd opkijken als daar Nederlands tussen zit.

Wanneer u verder loopt in oostelijke richting komt u bij de Queenstown Gardens waar u heerlijk kunt relaxen en kunt genieten van het uitzicht over het Wakatipumeer. In het

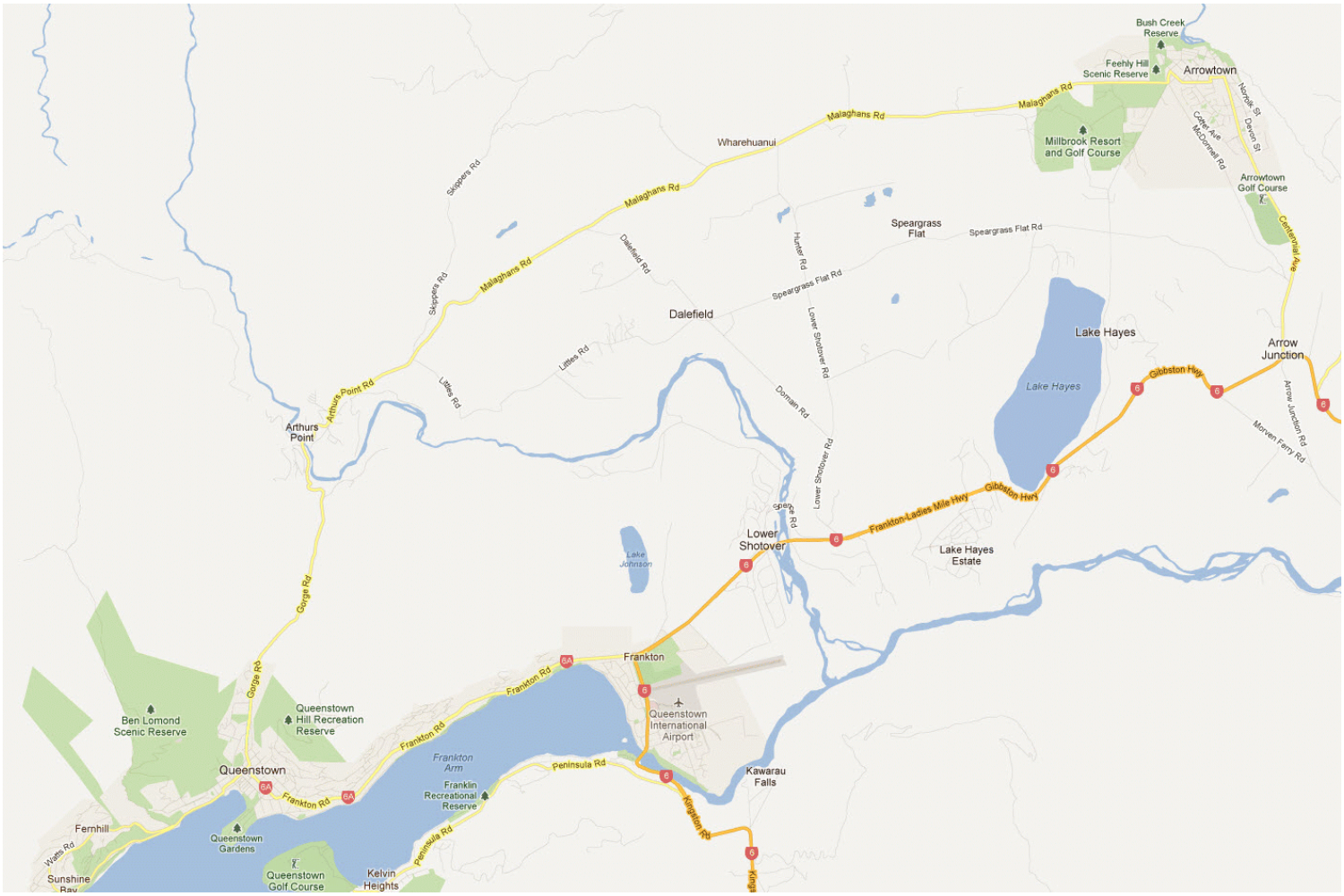

park vindt u brede grasvelden omgeven door sparrenbomen en rozenvelden. Vooral in de herfst is het hier prachtig, wanneer de bomen getooid zijn met herfstkleuren.

Skyline Gondola

Wanneer u zich wilt oriënteren over wat de omgeving te bieden heeft, neem dan de Skyline Gondola, die u naar Bob's Peak brengt (730 m). Eenmaal boven geniet u van het adembenemend uitzicht over de stad, het meer en de omgeving. Dit is dé plek om de unieke omgeving van Queenstown met Lake Wakatipu en de Remarkables rustig te bewonderen. Ga naar het Skyline restaurant en combineer lekker eten met het fantastische uitzicht en zie hoe de parasailers van de top naar beneden 'zeilen'. In de avonduren kunt u mooie zonsondergangen aanschouwen. Zelf kunt u ook actief aan de slag want in de omgeving zijn mountainbike tracks en wandeltochten uitgezet.

Naar beneden kan op verschillende manieren. Met de Skyline, maar ook kunt u met een noodgang per mountainbike naar beneden crossen of met een 'paraglider', als u durft natuurlijk. De langzame manier bergaf kan natuurlijk ook via de uitgezette Scenic track wandelweg waarbij u onderweg mooie panoramische vergezichten heeft. Maar de meest spectaculaire manier en ook de leukste, is The Luge. In de luge cart, flitst u naar beneden over een van de twee hiervoor bestemde tracks die ongeveer 800 meter lang zijn. Overigens kunt u wel zelf uw snelheid bepalen.

Queenstown Motor Museum

Eenmaal weer beneden zijn er nog andere bezienswaardigheden, zoals het Queenstown Motor Museum gelegen naast de terminal van de Skyline, waar u allerlei voertuigen kunt bewonderen, zoals klassieke auto's en motoren en zelf vliegtuigen.

Kiwi & Birdlife Park

Ook een bezoek aan het 'Kiwi en Birdlife Park' behoort to de mogelijkheden waar u naast Kiwi's vele ander inheemse vogels kunt zien.

Queenstown Gardens

De Queenstown Gardens zijn de plek om te relaxen en te genieten van het uitzicht op het Wakatipumeer. Dit mooie park ligt op een schiereiland en zijn vanuit het centrum gemakkelijk te voet te bereiken. De brede grasvelden zijn omgeven door hoge sparren en rozenvelden en zijn een oase van rust bij het drukke stadscentrum. Vooral in de herfst zijn deze tuinen prachtig. Ben je goed uitgerust, dan kun je ook in dit park actief bezig zijn want er liggen hier ook sportvelden, een kunstijsbaan, een speeltuin en een promenade rond de eilandpunt.

TSS Earnslaw Cruise

Een van de indrukwekkendste overblijfselen van de mijnbouwtijd van Queenstown is het schip de TSS (Twin Screw Steamer) Earnslaw. Op dit 51 m lange schip, dat ook wel 'de dame van het meer' wordt genoemd, kun je verschillende tochten maken, variërend van anderhalf uur tot vier uur durende dinercruises, bijvoorbeeld naar de Walter Peak High Country Farm. Het schip wordt aangedreven door zijn dubbele op kolen gestookte 500 PK stoommachine. De TSS Earnslaw ligt aangemeerd bij de Steamer Wharf aan de Queenstown Bay in het centrum van Queenstown.

Extreme sporten

Maar waardoor Queenstown het meest bekend is, zijn natuurlijk de al eerder genoemde extreme sporten. Het was in deze stad waar het bungee jumpen werd 'uitgevonden' door A.J. Hackett.Verder kunt u hier hanggliden, paragliden, (tandem)parachutespringen, white water raften en met een jetboat snoei hard over de Shotover Rivier denderen tussen de rotsen van de gorge. In de winter kunt u hier prima skiën

Reference
Major urban area
Town
Locality
State Highway
Sealed road
Unsealed road
Railway
Ferry route
Region
Track
Distance Markers (km)
Spot Height (m)
20 0 50 kilometres
10 0 30 miles
Haast River
Haast
Jackson Head
Jackson Bay
Lake Paringa
Lake Moeraki
Haast Pass
MOUNT ASPIRING NATIONAL PARK
Makarora
OLIVINE RANGE
Big Bay
Martins Bay
Mt Aspiring 3033
Lake Wanaka
Lake Hawea
Lake McKerrow
Hollyford Track
Milford Sound
Mt Tutoko 2723
Milford Sound
Homer Tunnel
Sutherland Sound
Bligh Sound
Milford Track
Wanaka
Albert Town
Luggate
Lindis Pass
Glenorchy
Cardrona
Arrowtown
Routeburn Track
Queenstown
Frankton
Kelvin Heights
Cromwell
Lake Dunstan
DUNSTAN MTS
Dunstan 1667
Omakau
Clyde
Alexandra
Fruitlands
FRANKLIN MTS
LIVINGSTONE MTS
Lake Wakatipu
Te Anau Downs
Lake Te Anau
Te Anau
EYRE MTS
Eyre Peak 1969
Kingston
Fairlight
Athol
Garston
GARVIE MTS
Roxburgh Hydro
Roxburgh
Ettrick
Mossburn
Lumsden
Waikaia
TAKITIMU MTS
Telford Peak 1577
Heriot
Beaumont
Balfour
Riversdale
Waikaka
Kelso
Tapanui
Ohai
Nightcaps
Dipton
Mandeville
Gore
Pukerau
Clifden
Drawia
Limehills
Visitor Information Network
Vineyard
Popular Swimming Beach
Ski Field
Hot Mineral Pool
Historic Place
Orchard
Golf Course
Museum
Game Fishing
Mine
Geothermal Activity
Power Station
Popular Fishing Location
Other Place of Interest

in het Coronet Peak gebied of het iets verderop gelegen Remarkables gebied.

Bergwandelen
Veel van de buitensporten in Queenstown zorgen ervoor dat je budget er niet echt vrolijker van wordt, maar gelukkig kun je hier ook actief bezig zijn zonder dat het je iets kost. Hiken, of tramping zoals dit in Nieuw-Zeeland wordt genoemd, is een geliefde bezigheid van de kiwi's. En dat is niet zo gek in zo'n prachtige omgeving die vraagt om ontdekt te worden! Hier kun je dan ook een paar van de mooiste wandelingen ter wereld maken. Je kunt het rustig aandoen door langs het Lake Wakatipu door het park te lopen via de Peninsula Street.

Voor wat meer actie en panoramische uitzichten zijn tochten naar de Queenstown Hill (900 m) en Ben Lomond (1746 m) aanraders. Al moet je voor de laatste wel een goede conditie hebben! Er worden vanuit Queenstown diverse hiketochten georganiseerd, variërend van een halve dag tot meerdere dagen waarbij je in de bergen overnacht. Popu-lair zijn onder andere de Milford Track en Routeburn Track.

Te Anau & Fiordland National Park
Te Anau ligt aan het 61 kilometer lange gelijknamige meer, en is daarmee het grootste meer van het Zuidereiland.Te Anau is de 'toegangspoort' tot het Fiordland National Park. Het dorp is de ideale plaats als startpunt voor bezoeken aan een aantal hoogtepunten in het national park.

U kunt hier starten voor wandeltochten over de Milford Track, tochten die u onder begeleiding van een gids door een schitterende canyon, over hoge bergen en langs woeste rivieren voert.Tijdens deze 4 daagse wandeltocht overnacht u in comfortabele hutten die langs de route liggen. De tochten worden georganiseerd in de maanden oktober tot april en zijn zeer populair, het is dan ook aan te raden tijdig te reserveren indien u hieraan deel wilt nemen.

Fiordland National Park
Zorg voor stevige wandelschoenen en vergeet zeker uw camera niet wanneer u het Fiordland National Park gaat bezoeken. Het park, dat ook wel "Walking Capital of the World wordt genoemd, en is met zijn 1,2 miljoen hectare het grootste nationale park van Nieuw Zeeland.Vanwege de bijzondere flora en fauna, het landschap en zeer bijzondere geologie is het Fiordland National Park door de UNESCO opgenomen op de werelderfgoed lijst.

De vorming van het park vond in de loop van miljoenen jaren plaats tijdens de verschillende ijstijden. Door de uitschurende werking van ijs vormden zich de valleien en door het gewicht van dit zelfde ijs werden de onderliggende landmassa's naar beneden gedrukt.In de tijd dat het warmer werd, ongeveer 20.000 tot 12.000 jaar geleden smolt het ijs en de valleien en uitgeschuurde fjorden liepen vol water en de hogere bergkammen en pieken bleven achter.

De bekendste fjorden zijn de Milford Sound, de Doubtful Sound en Dusky Sound. De grote meren, Lake Te Anau en Lake Manapouri ontstonden door het vollopen van diepe holen in de aarde met het smeltwater van de omliggende bergen.

Bezoekers aan het park doen er goed aan een regenpak mee te nemen, aangezien het gebied een van de regenrijkste plekken op aarde is.

De meeste regen valt tussen november en januari en de koudste maanden met vorst, maar wel droger, zijn van mei tot augustus. Diezelfde regen zorgt ervoor dat dit gebied bedekt wordt door weelderige beukenbossen, met daartussen varens en mossen. In de zomer groeien op hoger gelegen gebieden Alpenbloemen en Alpenkruiden.

Ook typisch Nieuw-Zeelandse vogels leven in dit gebied, zoals de kiwi, weka, kakapo, morepork en de takahe. In het water van de diepe fjorden leven pinguïns, dolfijnen en zeehonden en in de rondom liggende bergen kunt u gemzen, rode herten, wapiti's en hermelijnen tegenkomen. Jammer genoeg heeft ook de vervelende zandvlieg het Fiordland gevonden.

Zoals eerder gezegd het is een ideale plek om te wandelen en eigenlijk is dit ook de enige manier om van het landschap te genieten, mede doordat het dichtbeboste gebied ondoordringbaar is.In het gebied zijn ongeveer 500 kilometer aan wandelpaden aangelegd, dus een echt paradijs voor de fervente wandelaar. Informatie over wandeltochten en trackings kunt u krijgen bij het Fiordland information Centre in Te Anau, waar u ook terecht kunt voor andere activiteiten zoals boottochten en rondvluchten.

Milford Sound
Deze 16 kilometer lange fjord is het meest bezochte fjord van het Fiordland National Park. Het fjord is dan ook eenvoudiger te bereiken ten opzichte van de andere fjorden in de buurt.

Vanuit Te Anau is de fjord per auto bereikbaar maar ook te voet, via de Milford Track, waarvan het startpunt aan het noordelijke puntje van Lake Te Anau ligt. Het meest indrukwekkend en markante herkenningspunt is de halverwege in de Milford Sound liggende "Mitre Peak", een piramide vormige berg die recht uit zee oprijst en 1832 meter hoog is. De berg ontleent zijn naam aan zijn vorm, die van een "mijter".

Hoewel een rondvlucht boven het fjord tot de opties behoord, is het spectaculairder en daarnaast goedkoper een boottocht door het fjord te maken. Vanaf de boot ziet u de rotsmuren loodrecht oprijzen uit het water tot wel 1500 meter hoogte.

Onderweg passeert u diverse watervallen, waarvan de Bowen Falls en de Stirling Falls het meest spectaculair zijn. Eerstgenoemde waterval heeft een verval van maar liefst 162 meter.

Naast deze boottocht die ongeveer 1,5 uur duurt, kunt u ook per supersnelle jetboat door het fjord varen. Rustiger gaat het er aan toe als u kiest voor een meerdaagse cruise naar de Tasmanzee en andere fjorden.

De Milford Track is een wandelroute met een totale lengte van 53,5 km, gelegen in het Nationaal park Fiordland in het zuidwesten van het Zuidereiland van Nieuw-Zeeland. Het is één van de negen wandelingen die door de regering is uitgeroepen tot 'Great Walk'. De wandeling begint met een boottocht van Te Anau Downs naar Glade Wharf. Het eindpunt is Sandfly Point, vanwaar de boot je naar de Milford Sound brengt. Het is een van de populairste (en duurste) wandelingen van Nieuw-Zeeland met ongeveer 14000 wandelaars per jaar. Het aantal individuele wandelaars tijdens het zomerseizoen is beperkt tot 40 per dag en reserveren is noodzakelijk. De wandeling mag dan enkel gelopen worden van Glade Wharf naar Sandfly Point in vier dagen/drie nachten. Er wordt overnacht in de Clinton hut, de Mintaro hut en de Dumpling hut. De hutten zijn enkel uitgerust met een basiscomfort, zijnde stapelbedden met matras, gaskookstel en koud stromend water.

Daarnaast is er ook de mogelijkheid om een georganiseerde wandeling te doen met een gids, het wandelschema is dan iets anders. Er wordt ook in luxere hutten overnacht. In deze hutten zijn warme douches en is een gelegenheid tot het wassen/drogen van kleren.

De wandeling (voor de individuele wandelaar) bestaat uit 4 stukken:

Reference
Major urban area
Town
Locality
State Highway
Sealed road
Unsealed road
Railway
Ferry route
Region
Track
Distance Markers (km)
48
Spot Height (m)
Visitor Information Network
Vineyard
Popular Swimming Beach
Ski Field
Hot Mineral Pool
Historic Place
Orchard
Golf Course
Musuem
Game Fishing
Mine
Geothermal Activity
Power Station
Popular Fishing Location
Other Place of Interest
Jackson Bay
Jackson Head
Big Bay
Martins Bay
Milford Sound
Sutherland Sound
Bligh Sound
George Sound
Caswell Sound
Charles Sound
Nancy Sound
Thompson Sound
SECRETARY I
Doubtful Sound
Dagg Sound
Breaksea Sound
RESOLUTION I
Anchor I
Dusky Sound
West Cape
Chalky Inlet
Chalky I
Preservation Inlet
Puysegur Point
FIORDLAND
NATIONAL
PARK
Te Anau Downs
Lake Te Anau
Te Anau
Manapouri
Queenstown
Lake Wakatipu
Glenorchy
Mossburn
Lumsden
Balfour
Dipton
Ohai
Nightcaps
Limehills
Winton
Browns
Clifden
Orawia
Tuatapere
Otautau
Drummond
Fairfax
Orepuki
Thornbury
Wallacetown
Riverton
Otatara
Colac Bay
Centre I
Invercargill
Te Waewae Bay
Hump Ridge Track
Pahia Point
Monowai
Lake Monowai
Lake Hauroko
Lake Poteriteri
Lake Hauroko
Mt Ward 1713
Tolford Peak 1577
Mt Tutoko 2723
Hollyford Track
Milford Track
Routeburn Track
Keplor Track
Eyre Peak 1969
Athol
Lake Wakatipu
DIVIDE RANGE
FRANKLIN MTS
LIVINGSTONE MTS
EYRE MTS
HUNTER MTS
TAKITIMU MTS
20 0 50 kilometres
10 0 30 miles

Dag 1:	Glade Wharf tot Clinton hut : 7 km (2,5 uur wandeling)
Dag 2:	Clinton hut tot Mintaro hut : 13 km (4 uur wandeling)
Dag 3:	Mintaro Hut via MacKinnon Pass tot Dumpling Hut : 13 km (6 uur wandeling)
Dag 4:	Dumpling Hut to Sandfly Point : 18 km (6 uur wandeling)

Ook is er de mogelijkheid de wandeling buiten de zomer te lopen. De wandeling kan dan in beide richtingen worden gelopen en het aantal dagen ligt niet vast.

In beide seizoenen moet rekening worden gehouden met de soms zware regenval (plaatselijk soms meer dan 9 meter per jaar). De neerslag kan delen van de track onbegaanbaar maken.

Bezienswaardigheden onderweg
Sutherland Falls, door de Maori "Te Tautea" (De witte draad) genoemd. Dit is de derde hoogste waterval ter wereld met een hoogte van 580 meter. Om deze waterval te bekijken moet men op de 3de dag een extra wandeling maken van 90 minuten (heen en terug).

Doubtful Sound
Met zijn lengte van 40 kilometer, het op een na langste fjord van het gebied en bijna 3 keer zo lang als de Milford Sound. Met zijn 421 meter, is de fjord het diepste van allen. De Doubtful sound is zonodig nog vele malen mooier dan de Milford Sound, maar doordat deze moeilijker en enkel met een reisorganisatie te bereiken is kiezen bezoekers toch voor de Milford Sound. Het is hierdoor wel een stuk rustiger en daardoor is ook het natuurschoon nog praktisch onbedorven. Voor hen die de twee boottochten en een busrit over een bergpas er voor over hebben om hier te komen, een perfecte keuze.

De Doubtful Sound dankt zijn naam aan Captain James Cook. Hij voer tijdens zijn ontdekkingsreis om de wereld, langs de smalle ingang van de fjord en was er niet zeker van of hij zijn schip wel veilig in en uit de fjord zou kunnen manoeuvreren. Nog altijd is het fjord onherbergzaam en ruig, met bergpieken en regenwoud. In het fjord zijn veel zeedieren te vinden zoals tuimelaars, bij Malaspina Reach, zeehonden en op de eilandjes voor de ingang van het fjord huizen de robbenkolonies. De oerwouden rondom het fjord worden bevolkt door bijzondere vogels.

Adembenemend zijn de 365 meter hoge Cleve Garth Falls en de Commander Peak een van de beboste pieken die ontzagwekkend zijn, en hoog boven het water uitsteekt.Als u deze tocht gaat maken zorg dan voor warme kleding een regenpak en een muggenstift.

Te Anau-au Caves
Vanuit Te Anau is het zeker de moeite waard een cruise over Lake Te Anau te maken, waarbij u ook een bezoek brengt aan de grotten, de Te Anau-au Caves, die aan de overkant van het meer liggen.

Deze grotten werden pas in 1948 door de 'nieuwe' bewoners van Nieuw Zeeland ontdekt, maar waren al eeuwen lang bekend en van belang bij de Maori.

De grotten herbergen een stelsel van ondergrondse rotsformaties in de meest grillige vormen. Hierin zijn soms fossielen, watervallen en opborrelend water te zien. Maar het mooiste en meest fascinerende wat u hier te wachten staat is de magische verlichting door duizenden gloeiwormpjes in een van de ondergrondse ruimtes.De grotten kunt u te voet, over aangelegde paden, of per boot 'ontdekken'.

Invercargill
Invercargill is de meest zuidelijk gelegen stad en is door Schotse emigranten gesticht in 1850. Dit is duidelijk terug te zien aan de straatnamen die vaak vernoemd zijn naar Schotse rivieren. De stad is ruim opgezet en heeft brede kaarsrechte straten omzoomd met groen en parken. De stad mist echter toeristische trekpleisters en wordt meestal enkel gebruikt als uitgangspunt voor een trip naar Stewart Island, de Catlins of het ruige zuidelijke deel van Fiordland. Ondanks dat de stad echte hoogtepunten mist, zijn er toch een aantal bezienswaardigheden die de moeite waard zijn.

Het Southland Museum Art Gallery herbergt Maori kunst, kunstexposities van diverse kunstenaars. Bijzonder is ook de reptielentuin, waar Nieuw Zeelands 'levende fossielen', de Tuatara's rondstappen waarvan sommigen al honderd jaar oud zijn. In het Subantartic Islands Interpretive Centre kunt u een spectaculaire audiovisuele reis maken waarbij u tijdens 'The Roaring Forties Experience' meer te weten komt over de vijf afgelegen eilandreservaten tussen Nieuw-Zeeland en Antarctica. Naast het museum ligt het Queens Park, een typisch Engelse geometrisch aangelegde bloementuin.

Zeven kilometer ten noorden van de stad vindt u de Anderson Park Art Gallery, waar u een mooie collectie Nieuw-Zeelandse kunst kunt bewonderen.

Wilt u de snelle bloei van eind 19e begin 20e eeuw van deze stad zien ga dan naar Dee Street en Tay Street. In Dee Street staat het eerste publieke ziekenhuis van Nieuw Zeeland daterend uit 1866.Verder is het uit bakstenen opgetrokken Alexander Building interessant, vanwege de verschillende stijlen die in het ontwerp gebruikt zijn.

In Tay Street staan een aantal mooie (neo) renaissance gebouwen zoals het Civic Theatre en de St. Johns' Anglican Church, met zijn prachtige gebrandschilderde ramen.

Route van Tuatepere naar Riverton
Ten westen van Invercargill, op de route naar Fiordland NP, ligt Tuatepere - 'sausage capital of New Zealand'. Het stadje zelf is niet zo heel bijzonder, maar de omgeving is schitterende om in te wandelen. Tien kilometer ten zuiden van dit dorp begint een mooie route naar Riverton. Je rijdt langs de kliffen boven Te Waewae Bay. Stap hier zeker even uit want hier zwemmen dolfijnen en walvissen voorbij. Ten oosten van deze baai ligt Monkey Island waar je veilig kunt zwemmen, surfen en het is een geweldige spot om te picknicken. Vlakbij ligt Orepuki waar door de sterke zuidelijke winden bomen in een dramatische vorm van de kust af groeien. De volgende interessante plek is Colac Bay, een voormalige Maori-nederzetting en nu een populaire vakantieplek van de inwoners van Southland. De route eindigt in Riverton, een van de oudste Europese plaatsen van Nieuw-Zeeland. Hier settelden zich een van de eerste walvisvaarders. Er zijn prima stranden te vinden en Riverton noemt zichzelf ook wel de 'Rivièra of the South'.

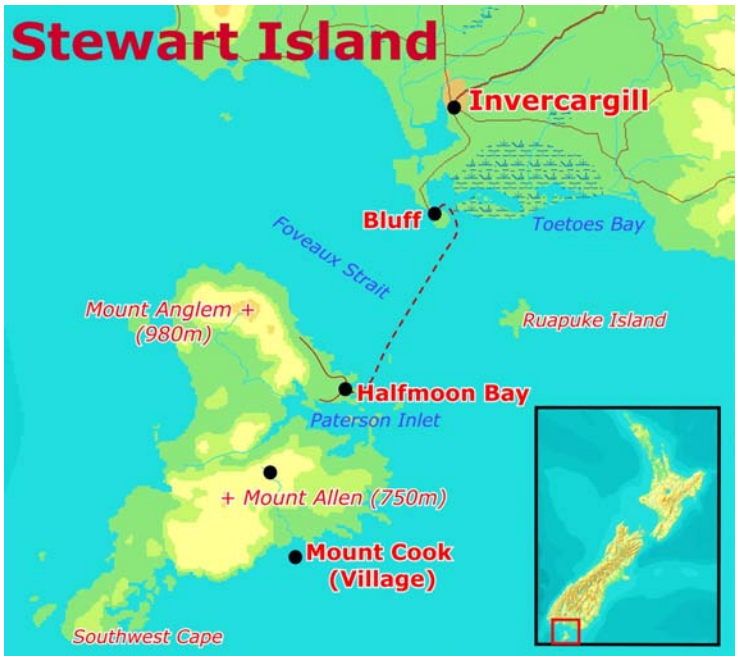

Stewart Island
Dit eiland is het derde eiland in grootte en ligt ten zuiden van het Zuidereiland. De beide eilanden worden door de smalle zeestraat (24 km), Foveaux Strait, van elkaar gescheiden. Het eiland, dat 64 kilometer lang en 40 km breed is, wordt grotendeels bedekt door bossen en zijn er bijna geen wegen aangelegd, wat het eiland ten goede komt. Het landoppervlak van het eiland bedraagt 1746 km2.

In de bossen groeien veel inheemse boomsoorten, zoals de rimu, miro en Kamahi. De op het eiland levende vogels zijn bijna allemaal beschermd, zo leeft er de pijlstormvogel, de duikstormvogel en de Bull albatros. Maar wat toch wel het hoogtepunt is, is op zoek gaan naar de kiwi's die hier nog in hun natuurlijke omgeving leven. Onder begeleiding van een gids kunt u gewapend met een zaklantaarn, midden in de nacht op zoek gaan naar kiwi's.

Het noorden van het eiland wordt gedomineerd door de moerassige vallei van de Freshwater-rivier. De rivier ontspringt nabij de noordwestkust van het eiland, en stroomt zuidoostelijk en mondt uit in de zee bij Paterson Inlet. Het hoogste punt op het eiland is Mount Anglem aan de noordkust met een hoogte van 979 meter, een van de pieken in een keten die de Freshwater-vallei omringen.

Het zuidelijk gedeelte van het eiland is heuvelachtig. De rivier de Rakeahua loopt vanuit het zuiden ook naar de zee bij Paterson Inlet. Het zuidelijkste punt in de heuvelrug in het zuiden van het eiland is Mount Allen met een hoogte van 750 meter. In het zuidoosten ligt het land wat lager en omvat de rivieren de Toitoi en de Lords.

Er liggen drie grote en een groot aantal kleine eilanden buiten de kust van Stewart-eiland. De belangrijkste zijn:

- Ruapuke-eiland in de Fouveauxstraat
- Codfisheiland aan de noordwestkust
- Big South Cape-eiland aan de zuidwestpunt

De Titi-/Muttonbirdeilanden liggen tussen Stewart-eiland en Rauapuke-eiland, rondom Big South Cape-eiland en aan de zuidoostkust. Daarnaast zijn ook de volgende eilanden noemenswaardig: Bencheiland, Native-eiland en Ulva-eiland (alle nabij de monding van Paterson Inlet) en Peareiland, Anchorage-eiland en Noble-eiland (nabij Port Pegasus in het zuidwesten).

Het eiland is bereikbaar per vliegtuig in 20 minuten vanuit Invercargill of per ferry vanuit de plaats Bluff, waarvandaan de overtocht een uur bedraagt. Het eiland leent zich uitstekend voor wandeltochten, vissen golfen en zelfs duiken.

De Maori noemden dit Rakiura, wat zoveel betekend als 'het land van de oplichtende hemel', en waarschijnlijk verwijst naar de prachtige rode luchten die je hier vaak ziet bij zonsopkomst.

Rakiura kan ook worden uitgelegd als de verkorte versie van Te Rakiura a Te Rakitamau, vertaald als het schaamrood van Rakitamau. De Maori legende vertelt over een belangrijke man op het eiland, Te Rakitamau, die getrouwd was met een jonge vrouw die ongeneeslijk ziek werd. Zij drong er bij hem op aan dat hij met haar nicht zou trouwen nadat zij dood was. Hij voer naar de overkant van de Te Moana Tapokopoko a Tawhiki (nu de Straat Foveaux) naar het Zuidereiland waar de nicht woonde, en kwam erachter dat zij pasgeleden getrouwd was. Hij voelde zich voor schut staan, en een diepe blos verscheen op zijn wangen. Het eiland kreeg zo zijn naam.

De eerste Europeaan die Stewart Island ontdekte was James Cook die ervan uit ging dat het vast zat aan het Zuider-eiland. Pas in 1809 ging zeevaarder William Stewart aan land en naar hem is het eiland ook vernoemd. De eerste kolonisten leefden vooral van de houtindustrie, tinmijnindustrie en de robben- en walvisvangst. Tegenwoordig leven de overgebleven inwoners vooral van toerisme en de visserij.

Halfmoon Bay (Oban)
De enige plaats van betekenis op Stewart Island is Oban dat aan Halfmoon Bay ligt. Oban heeft een aantal bezienswaardigheden die de moeite waard zijn. Het Rakiura Museum op Ayr Street, herbergt een waardevolle collectie van historische voorwerpen en kunt u informatie uit de begintijd van de kolonisatie krijgen. Daarnaast is er ook Maori kunst in dit museum te bewonderen.

Hoewel de plaats zo klein is dat hij eenvoudig lopend te zien is kunt u toch een begeleide tour per bus maken, waarbij u alle hoogte punten bezoekt. De bevolking leeft voornamelijk van de visserij, alhoewel er ook geld wordt verdiend door toerisme, bos- en landbouw. Meer dan 85% van het eiland maakt deel uit van het Nationaal park Rakiura.

Tijdens de vele wandeltochten over goed onderhouden paden, loopt u door mooie bossen waarbij u interessante plekken aandoet. Bijvoorbeeld naar Observation Rock met uitzicht over Paterson Inlet en Ulva Island.

Paterson Inlet & Ulva Island
Paterson Inlet snijdt diep het land in en kunt hier veel zeevogels, Pelsrobben, dolfijnen en pinguïns spotten. Een mooie ervaring is om per kajak over deze Inlet te varen en indien u wilt kunt u overnachten op de omliggende stranden tijdens meerdaagse tochten. Middenin Paterson Inlet ligt Ulva Island dat in zijn geheel een vogelreservaat is.

Point Pegasus
Point Pegasus aan de zuidkust van het eiland was ooit een welvarende plaats compleet met winkels en een postkantoor. Het is nu niet langer bewoond, en is alleen bereikbaar per boot of na een lange tocht over het eiland.

Wandeltochten
Er zijn veel wandelroutes op Stewart Island, waaronder de Ryan's Creek Track die 3,5 uur duurt. De tocht loopt dwars door de bossen van de Paterson Inlet. Een andere mooie tocht is de Horseshoe Point – wandeling, een vier uur durende tocht die onder andere langs Motura Moana gaat, een inheemse tuin, en eindigt bij Horseshoe Bay.

Veel bezoekers aan Stewart Eiland komen echter voor de North West Circuit walk, een zware tocht voor de ervaren wandelaar. De tocht duurt 10 tot 14 dagen en kronkelt langs de noord west kust door de mooiste plekken van het eiland. De tocht begint en eindigt op Half Moon Bay waarbij u onderweg kunt overnachten in hutten die op loopafstand van elkaar liggen. In de zomer is reserveren aan te raden.

Stewart Island ligt onder het Zuidereiland en er zijn twee manieren om op het eiland te komen. De kortste en daarmee de duurste optie is een vliegtocht van 20 minuten van Invercargill. Goedkoper is de vaartocht met de catamaran Foveaux Express. Neem wel een reispilletje want het water tussen het Zuidereiland en Stewart Island, de Foveaux Strait, kan behoorlijk wild zijn.

Catlins Forest Park
De Catlins, het meest zuidoostelijk gelegen deel van het Zuidereiland is een van de meest schilderachtige gebieden van Nieuw-Zeeland. Door het gebied loopt een mooie kustweg van 172 kilometer lang, die deels onverhard is. Onderweg rijdt u door een spectaculair gebied vol bijzondere natuurverschijnselen en dieren die u gezien moet hebben. De weg loopt van Invercargill naar Balclutha en u komt onderweg prachtige watervallen, goudgele stranden, oude dennen- en beukenbossen, hoge kliffen, gefossili-seerde bomen en geheime grotten tegen. Er staan nog enkele boomsoorten van oerbossen zoals de kahikatea, de totara en de miro. Met name achter de zandduinen van Tahakopa en Tautuku Bay

Visitor Information Network
Vineyard
Popular Swimming Beach
Ski Field
Hot Mineral Pool
Historic Place
Orchard
Golf Course
Musuem
Game Fishing
Mine
Geothermal Activity
Power Station
Popular Fishing Location
Other Place of Interest
Timaru
Pareora
St Andrews
Makikihi
Waimate
Willowbridge
Morven
Glenavy
Waitaki Bridge
Pukeuri
Oamaru
Weston
Maheno
Taranui
Herbert
Hampden
Moeraki
Shag Point
Palmerston
Waikouaiti
Karitane
Warrington
Purakaunui
Aramoana
Albatross colony
OTAGO PENINSULA
Port Chalmers
Waitati
DUNEDIN
Mosgiel
Allanton
Outram
Middlemarch
Waihola
Taieri River
Milton
Balclutha
Stirling
Kaitangata
Clutha River
Kaka Point
Nugget Point
Owaka
Pounawea
CATLINS FOREST PARK
Papatowai
Tokanui
Waikawa
Fortrose
Waimahaka
Wyndham
Edendale
Mataura
Gore
Pukerau
Clinton
Waitahuna
Lawrence
Tapanui
Kelso
Heriot
Waikaka
Mandeville
Waikaia
Beaumont
Lake Mahinerangi
Ettrick
Roxburgh
Roxburgh Hydro
Fruitlands
Alexandra
Otago Goldfield sites
Clyde
Omakau
Oturehua
Ranfurly
Waipiata
Naseby
St Bathans
Mt St Bathans 2088
Danseys Pass
Duntroon
Ngapara
Kurow
Aviemore
Lake Waitaki
Otematata
Omarama
Lindis Pass
Lake Benmore
Lake Aviemore
Cattle Creek
KIRKLISTON RA
HAWKDUN RA
KAKANUI MTS
1643 Mt Pisgah
GARVIE MTS
Vintage railway
Taieri River
Manuherikia River
Clutha River
Pomahaka River
Waitaki River
Waihao River
Pareora River
Reference
Major urban area
Town
Locality
State Highway
Sealed road
Unsealed road
Railway
Ferry route
Region
Track
Distance Markers (km)
Spot Height (m)
20 0 50 kilometres
10 0 30 miles

kunt u deze zien. Rondom Tautuka Bay zijn goed de verschillende vegetatiezones te zien die in dit natuurgebied voorkomen.

In de Catlins leven veel bijzondere dieren waaronder pinguïns, robben, zeeleeuwen en zeldzame hector-dolfijnen. Zeeolifanten kunt u spotten bij The Nuggets, opvallende rotsen in de vorm van golven. Vogelliefhebbers kunnen hier hun hart ophalen aan de grote verscheidenheid aan vogelsoorten. Er leven hier bijvoorbeeld geeloogpinguïns (Hoiho) die met uitsterven bedreigt worden, kaka's, blauwe eenden en de zeldzame mohua ("geelkoppen"). Trek voor deze route zeker een hele dag uit zodat u de tijd hebt om kleine weggetjes in te slaan en om af en toe uit te stappen om nog beter van dit unieke natuurgebied te kunnen genieten. Mocht u geen genoeg kunnen krijgen van de Catlins, dan zijn er onderweg verschillende guesthouses, hostels en campings.

Als u start vanuit Invergargill, is Waipapa Point in de buurt van Otara een van de eerste bezienswaardigheden op de route. Hier staat een oude vuurtoren die in 1884 gebouwd is, na een van de grootste scheepsrampen van Nieuw Zeeland waarbij 131 passagiers van de 151 het leven verloren. Even verderop ligt Slope Point, het meest zuidelijke puntje van het Zuidereiland.

Bij Curio Bay ligt de volgende bezienswaardigheid op de route. Hier kunt u bij eb de fossiele resten zien van een 'versteend' bos van 160 miljoen jaar oud!

Op een steenworp hiervandaan ligt de schitterende Purpoise Bay. Hier spelen zwart-witte hector-dolfijnen in de branding en kun je zelfs met ze zwemmen.

Om een ander hoogtepunt op deze route te zien moet u even een stukje het binnenland waar u de McLean Falls kunt zien. Het is een half uurtje wandelen langs de Tautuku rivier ziet u de waterval die hier een een spectaculaire val van 22 m maakt. Vervolgens gaat u weer terug naar de kust om een bezoekje te brengen aan de Cathedral Caves. U moet hiervoor de auto parkeren en lopend verder. U loopt 40 minuten door het bos en over het strand - alleen mogelijk tijdens eb - naar de bijzondere grotten aan het water. De Cathedral Caves danken hun naam aan de gelijkenis met een kathedraal in Engeland. Bij Tautuku Bay bereikt u na een kwartier lopen het schitterende strand vanwaaruit het nog vijf minuten lopen is naar het kleine bosmeer Lake Wilkie. Hier ziet u diverse unieke planten en bomen. Even verderop in Papatowai start een mooie wandeling, de 'Top Track', die u onder begeleiding kunt maken en is 26 km lang. Deze duurt ongeveer twee dagen en voert u langs stranden, stukken privé-bos en prachtige uitkijkpunten. Accommodatie wordt voor u verzorgd.

De Purakaunui Falls bereik je na een korte wandeling door beuken- en coniferenbossen. Je komt bij een uitkijkpunt vanwaar je een mooi zicht hebt op de watervallen. Weer verder naar het noorden kom je bij de Jack's Blowhole. Dit is een 60 m diep gat op 200 m van het strand die door een tunnel met elkaar zijn verbonden. Er stroomt zeewater door de tunnel die af en toe door het gat van Jack's Blowhole spuit. Ten oosten van Owaka ligt Cannibal Bay waar zeeleeuwen hun jongen ter wereld brengen. Deze plaats is moeilijk bereikbaar maar wanneer u naar Newhaven rijdt kunt u via het strand deze plek makkelijker bereiken. Het laatste hoogtepunt van de route door de Catlins is Nugget Point. Hier vind je een unieke mix van dieren die hier samenleven: zeeleeuwen, robben, jan-van-genten, aalscholvers, pijlstormvogels en pinguïns.

De Catlins kun je bereiken via Invercargill aan Highway 1 of Balclutha aan dezelfde weg. Volg bij deze plaatsen niet de snelweg maar neem de Southern Scenic Route.

Dunedin & Otago Schiereiland

Dunedin is de tweede grootste stad op het Zuidereiland en in tegenstelling tot Christchurch door Schotse kolonisten in 1848 gesticht. Zij gaven de stad de naam 'Dun Edin' wat de Keltische naam is voor Edinburgh. De stad ligt aan de Otago Harbour wat een verbastering is van Otakou, een Maori dorp, wat op het Otago schiereiland lag.

Toen er niet veel later goud gevonden werd in de omgeving van Otago, bracht dit de stad een grote welvaart en maakte het tot belangrijk handelscentrum.

Door deze welvaart vestigden zich hier banken, hotels en werden prachtige gebouwen neergezet, waarvan de meesten nog altijd bewaard zijn gebleven. Ook de huizen in Victoriaanse stijl geven de stad een statige aanblik.

De schotse invloed is duidelijk merkbaar aan de straatnamen en de vele Schotse tradities die er nog altijd zijn.In Dunedin is erg veel te zien en het leuke is dat dit allemaal op een vrij klein gebied bij elkaar ligt, alles is dan ook prima te voet te doen. In het centrum staan veel mooie gebouwen, kerken en musea zoals The Octagon, de University of Otaga en het Dunedin Railway station. Ook voor hen die van winkelen houden is er keus voldoende.
De stad wordt omringd door groene glooiende heuvels.

Door de universiteit is Dunedin is een echte studentenstad, er wonen er maar liefst 25.000. Mede hierdoor kent Dunedin een bruisend uitgaansleven en heeft het vele Pubs. Ook dankzij de aanwezigheid van de studenten vinden er kunst- en cultuurevenementen plaats.

Buiten het centrum is ook van alles te zien. Ten noorden hiervan zijn meer historische gebouwen te vinden en prachtige tuinen en parken, vooral de Botanische tuin is een bezoek waard. Langs de kleine mooie haven voert een weg u naar uitkijkpunten met fantastisch uitzicht over de stad.

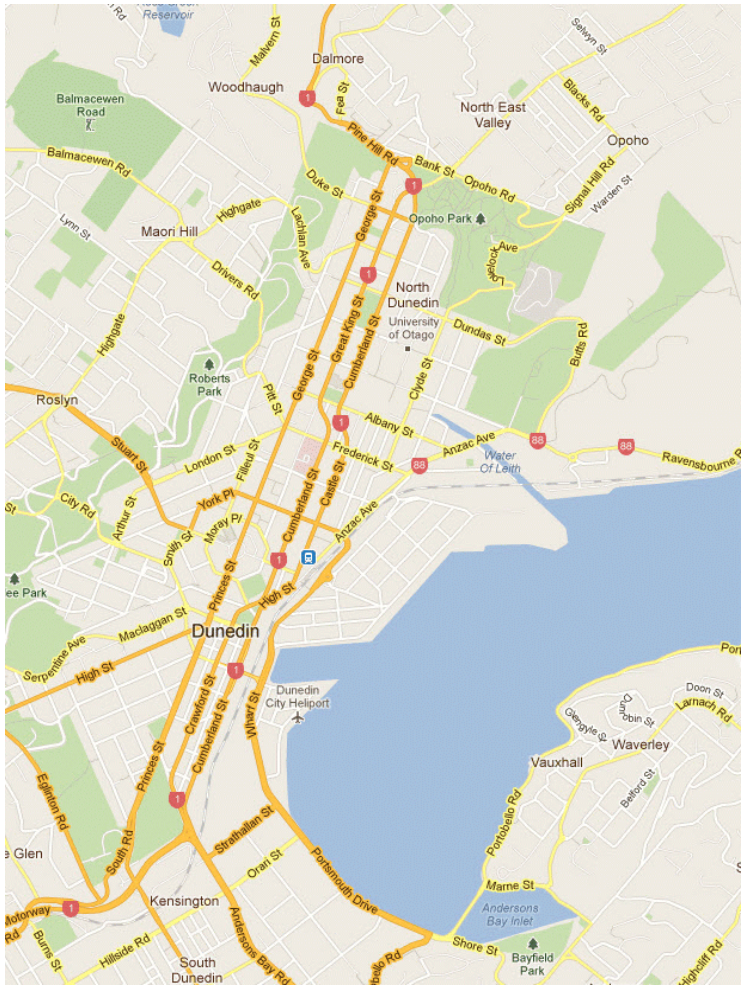

The Octagon
Het centrale plein dat een achthoekige vorm heeft vormt het middelpunt van Dunedin. Op het plein worden veel activiteiten georganiseerd zoals festivals, feesten maar ook protestmarsen.

Midden op het plein is een klein park dat uitnodigt tot picknicken en waar u een paar keer per dag kunt luisteren naar een muzikale fontein.

Rondom het plein staan mooie gebouwen in Victoriaanse en Edwardiaanse stijl, o.a. de St. Pauls Cathedral en het Dunedin Visitor Centrum. Het postkantoor en het gemeentehuis staan even verderop.

University of Otago
De universiteit stamt uit 1869 en daarmee de oudste van Nieuw Zeeland. De gebouwen zijn een mix van oude en nieuwe gebouwen. De klokkentoren in gotische stijl van het oude administratiegebouw is waarschijnlijk het meest gefotografeerde gebouw van Dunedin.

In de parkachtige tuinen is het heerlijk toeven of kunt u genieten van een korte wandeling langs het riviertje de Leith, dat uitmond in de Ortago haven.

Olveston House
Dit schitterende huis, dat gebouwd is tussen 1904 en 1906 en nog altijd in perfecte staat is, herbergt maar liefst 35 kamers met daarin antieke meubelen, waardevol porselein, schilderijen en andere kunst uit die tijd. Tot aan 1966 is het huis familiebezit gebleven waarna het aan de stad Dunedin geschonken werd. Niet alleen het interieur is interessant maar ook de buitenkant is een aanblik waard. Het huis is opgetrokken uit verschillende soorten steen, zoals Moeraki kiezels en Oamaru steen.
Maak een begeleide tour van ongeveer een uur die u mee terug neemt naar de jaren 20 van de vorige eeuw en een goed beeld geeft hoe de rijken van destijds leefden.

Otago Settlers Museum
Zoals de naam al doet vermoeden kunt u in dit museum de geschiedenis zien van de eerste kolonisten en geeft een uniek overzicht van de sociale geschiedenis van deze streek.Kostuums, meubelstukken, antieke medische instrumenten, gereedschap, voertuigen, waaronder 'Josephine' de oudste tram van Dunedin en van heel Nieuw Zeeland en vele andere voorwerpen zijn hier tentoongesteld. Aan de muren hangen, vaak al vergeelde, foto's van de eerste immigranten uit Europa en maar ook van de vroegste immigranten uit China.

Ook is een interessante Maori tentoonstelling te zien over de ervaringen die zij hadden met de kolonisten. Een interactieve Multi mediashow laat zien hoe het was om de maanden lange reis per zeilschip van Europa naar Nieuw Zeeland te maken.

Dunedin Public Art Gallery
Iets buiten het stadscentrum is dit uit 1884 daterende en daarmee oudste kunstmuseum van Nieuw Zeeland gevestigd. U ziet hier kunstwerken van Europese meesters van de 15e eeuw tot nu, zoals Monet, en Machiavelli, maar ook wordt veel aandacht besteed aan kunstenaars uit Nieuw Zeeland zowel uit het verleden als het heden. Vooral wordt er veel aandacht besteed aan jonge kunstenaars uit Nieuw Zeeland met wisselende exposities.

Baldwin Street
Dunedin heeft de eer de meest steile straat van de hele wereld te herbergen! Even boven het centrum van de stad vind je Baldwin Street met een stijgingspercentage van maar liefst 38%. Ben jij blij dat je hier geen postbode bent. Wanneer je hier naar boven rent, kun je zowel je eigen conditie testen als die van je fiets / brommer / auto of ander voertuig waarin jij je voortbeweegt. Ga je lopend, bereid je dan voor op 270 treden omhoog, en weer naar beneden. Gelukkig is er een reling waar je je aan vast kunt houden. Bent u boven helemaal uitgeput, zijn de kiwi's zo vriendelijke geweest een kraantje neer te zetten om bij te kunnen tanken. Probeer tijdens zonsondergang of -opgang te gaan voor een prachtig uitzicht over de stad. Voor Baldwin Street, ga naar het noorden van Dunedin via Great King Street. Wanneer de weg afbuigt richting Timaru, ga rechtdoor via North Road en je komt vanzelf bij Baldwin Street.

Chocolade en whisky
Liefhebbers van Chocolade, bier en whisky kunnen hun hart ophalen door een bezoek te brengen aan een van de fabrieken. De Cadbury Chocolade fabriek staat middenin Dunedin en biedt u de mogelijkheid het gehele proces mee te maken van het maken van de Cadbury reep. U zult zich even als Sjakie en de chocolade fabriek voelen. Natuurlijk kan er ook geproefd worden.

Wilt u daarna de chocolade wegspoelen bezoek dan de Speight Brewery, een van de oudste bierbrouwerijen in het land. Of toch liever iets sterkers, ook dat kan. Ga dan naar de Wilson Whisky Distillery, waar u zich de zachte whisky kunt laten smaken.

Stranden
In de buurt van Dunedin liggen een aantal goede stranden die uitnodigen voor een heerlijke dag relaxen of om een strandwandeling te maken. Bekende stranden zijn de stranden van St. Kilda en St. Clair.

Een bezoek aan Tunnel Beach is absoluut de moeite waard en niet alleen voor het strand. Tunnel Beach ligt ongeveer 7 kilometer ten zuiden van de stad. Hier kunt u een wandeling maken over de Tunnel Beach Walkway. Een pad dat uitgehakt is in de zandstenen rotsen wat naar het schitterende Tunnel Beach leidt. Vanaf het strand heeft u prachtig zicht op de door wind en water 'gebeeldhouwde' kliffen.

Otago Schiereiland
Het Otago schiereiland, op het Zuidereiland, ligt niet ver van Dunedin, en is zeker een bezoek waard. Het eiland heeft met zijn lengte van 24 kilometer veel te bieden en leent zich uitstekend voor een ontspannen dagje. Hier kunt u op zoek naar zeldzame dieren en vogels in het wild, of het enige

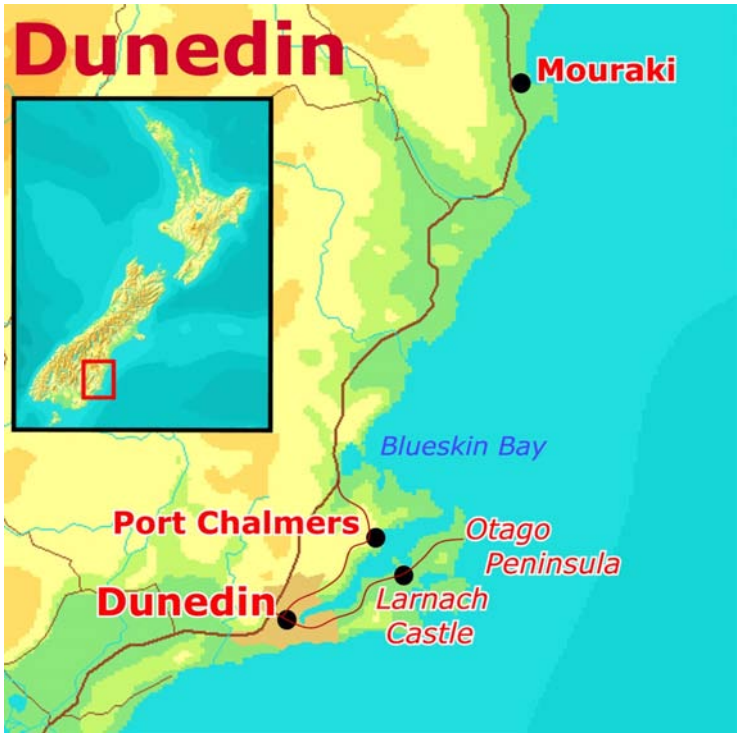

kasteel dat Nieuw Zeeland rijk is bezoeken. Voor de wandelaars is het een fantastisch gebied waar u langs de kusten met zijn steile kliffen prachtige tochten kunt maken.

Maar naast wandelen kunt u ook per auto een mooie tour maken over de 64 kilometer lange Highcliff Road die u ongeveer in 1,5 uur af kunt leggen. Maar onderweg uitstappen en de omgeving van nog dichterbij bekijken en genieten van de vergezichten is zeker aan te bevelen.

Het eiland heeft mooie witte zandstranden bij St. Clair en st. Kilda. U kunt hier lekker zonnen maar ook de surfers kunnen hier prima terecht. Wanneer u verder naar het noorden gaat komt u bij de Glenfalloch Woodland Gardens. Deze mooie tuinen liggen bij een fraaie hoeve met theesalons en een pottenbakkerij. Langs de rivier, die door de tuinen stroomt, staan oude bomen en in het voorjaar is het een zee van azalea's en rododendrons. In de zomer gaat dit over in bonte verzameling van allerlei fuchsia's.

Larnach Castle

Wanneer u de weg vervolgd komt u bij Larnach Castle. Het kasteel was een geschenk van de steenrijke bankier en politicus William Larnach voor zijn vrouw Eliza de Guise, en dateert uit 1871. Het kasteel heeft een Schotse bouwstijl met veel marmer, venetiaans glas en houtsnijwerk en wordt omgeven door tuinen van ongeveer 2 vierkante kilometer. Binnen staan prachtige antieke meubelen en heeft het prachtige beschilderde plafonds. Natuurlijk ontbreekt ook de balzaal niet, die William Larnach aan zijn dochter Katie schonk als cadeau. Het kasteel is te bezoeken en u mag zeker niet vergeten de toren te beklimmen die een mooi uitzicht over de omgeving biedt.

Mocht u geen genoeg van Larnach Castle kunnen krijgen, dan kunt u naast het kasteel blijven overnachten. Larnach Castle ligt op het Otago Penisula op 15 km afstand van Dunedin (neem Highway 88 het schiereiland op).

Portobello

Weer verder naar het noorden ligt de plaats Portobello, het enige dorp op Otago waar u terecht kunt om te eten en te drinken. Ook in Portobello staat het centrum voor Marine Studies en is onderdeel van de Otago Universiteit. Voor kinderen is dit een leuke belevenis want zij kunnen in de zogenaamde 'Touch Tank' zeesterren, krabben, en zeeanemonen aanraken.

Niet ver van Portobello ligt Otakou, een van de vroegste Maori nederzettingen waar nog een Maori kerk en een gemeenschapshuis te zien zijn.

Taiaroa Head

NoordelijkeKoningsalbatrosTaiaroa Head is een landtong aan het einde van het Otago Peninsula. Het geeft uitzicht op de monding van de Otago Harbour. De dichtstbijzijnde nederzetting, Otakou, ligt drie kilometer naar het zuiden. De kaap is vernoemd naar Te Matenga Taiaroa, een 19e eeuwse Maori chef van de Ngai Tahu IWI.

Er staat een vuurtoren uit 1864 en er is een kolonie van meer dan 100 Noordelijke koningsalbatrossen. Het eerste albatros ei op Taiaroa Head werd ontdekt in 1919. Dr Lance Richdale zag de albatrossen in 1938. Door het intensieve beheer van de Reserve Rangers is het aantal toegenomen. Er is een bezoekerscentrum het Royal Albatross Center.

Taiaroa Head is de enige plek op het vaste land in de wereld waar u de Koning Albatrossen kunt zien nestelen. De albatrossen paren in november en broeden in december en januari waarna de kuikens uit het ei kruipen. In september zijn de jonge vogels volwassen. U kunt van mei tot november deze gigantische vogels met een spanwijdte van maar liefst 3 meter vanuit een observatiepost bekijken.

Piloten Beach
Piloten Beach is een klein strand waar pelsrobben en Hooker's zeehonden zijn. Hier is de grootste kolonie van blauwe pinguïns nog op de Otago Peninsula. Ook zijn er Dusky dolfijnen, orka's en grote walvissen waar te nemen.

Sandfly Bay
De grootste attractie van het Otago Peninsula bevindt zich bij Sandfly Bay. Het zijn de uiterst zeldzame en met uitsterven bedreigde geeloogpinguïns (Yellow Eyed Pinguins), familie van de Keizerpinguïns. Deze grote pinguïnsoort komt elke dag tegen zonsondergang uit de zee. Bij Sandfly Bay leeft een kleine kolonie geeloogpingïns, deze dieren worden verder alleen gezien bij Mouraki (maar daar is het moeilijker om ze te spotten), op afgelegen eilanden ten zuiden en oosten van Nieuw-Zeeland en op Antartica.

De geeloogpinguïn heeft een witte borst en een zwarte rug. Op de kop loopt vanaf de snavel via de ogen een helder gele band naar achteren. De naam heeft deze pinguïn te danken aan de karakteristieke gele ogen. In het Maori heet de geeloogpinguïn "Hoiho" wat als "luidruchtige" is te vertalen en verwijst naar het schrille geschreeuw van deze pinguïn. Kuikens brengen een hoog piepgeluid voort, vooral wanneer ze hongerig zijn. Een volwassen geeloogpinguïn heeft een grootte van ongeveer 65 à 68 cm, het gewicht varieert van 5 tot 8 kg en de gemiddelde maximumleeftijd ligt rond de 22 jaar.

Geeloogpinguïns zijn schuwe en individualistisch ingestelde dieren en bouwen hun nest bij voorkeur op plaatsen waar ze geen zicht hebben op andere nesten. Meestal nestelen ze elk jaar op dezelfde plek waarbij mannetjes en vrouwtjes afwisselend de eieren uitbroeden. Half september leggen ze normaal gesproken twee eieren die ongeveer anderhalve maand later uitkomen. Zo'n 80% van de gelegde eieren komt uit en tot eind februari/begin maart blijven de kuikens in het nest. Wanneer ze het nest ver-laten, zijn ze geheel zelfstandig. Mannetjes beginnen te broeden op een leeftijd van 3 tot 5 jaar, vrouwtjes vaak een jaartje eerder.

De geeloogpinguïn is een onverschillige eter. Bij voorkeur staat er rode kabeljauw en pijlinktvis op het menu, maar ook tientallen andere vissoorten worden door de geeloogpinguïn verorberd. Op zoek naar voedsel zwemmen ze tot maximaal 50 kilometer uit de kust en duiken geeloogpinguïns tot 100 meter diep. Uit recent onderzoek (2005) blijkt dat sommige individuen hun vaste favoriete voedselplek hebben.

Mouraki Boulders & de oostkust route
Halverwege tussen Christchurch en Dunedin liggen bij Moeraki op het strand grote bolvormige stenen die lijken op het schild van een schildpad. Dit geologische fenomeen bekend als de Moeraki Boulders hebben een vulkanische oorsprong waarvan het proces ongeveer 60 miljoen jaar geleden startte. Door chemische processen in de zeebodem werden deze bolvormige keien gevormd en komen door erosie uit de kliffen tevoorschijn.

De Maori hebben een heel andere uitleg over het ontstaan van deze gigantische bollen. Zij geloven dat dit voedselmanden en waterkruiken waren die door hun voorouders op hun reizen meegenomen werden in de Arai Te Uru (grote voorouderlijke kano) en overboord geslagen waren, aanspoelden op de kust en vervolgens versteenden. De Maori – naam voor deze stenen is Te Kai Hinaki, kai betekent voedsel en hinaki betekent manden.

De Moeraki Boulders liggen op ongeveer 80 kilometer ten noorden van Dunedin en 40 kilometer ten zuiden van Oamaru op het Zuidereiland aan Highway 1.

Wanneer u vanuit het noorden komt neem dan in plaats van Highway 1 de Kakanui Beach Road. Deze rustige weg biedt u schitterende uitzichten over de kustlijn.

Oamaru
Op de route tussen Christchurch en Dunedin komt u lang Oamaru, een leuke plaats met ongeveer 14.000 inwoners, en is een welkome afwisseling wanneer u even genoeg natuur gezien heeft op uw route langs de oostkust. Het stadje is ruim opgezet en heeft brede lanen en straten omzoomt door bomen.

Oamaru werd gesticht door Europese emigranten in 1853 en de belangrijkste bron van inkomsten kwam toen uit het verschepen van ingevroren vlees dat hier verwerkt werd en de nodige welvaart bracht. De gebouwen werden opgetrokken uit de plaatselijke Oamaru steen, een roomwitte eenvoudig te verwerken zandsteen. Deze gebouwen in neo – klassieke stijl zijn goed bewaard gebleven en de trekpleisters van dit stadje, naast goed onderhouden tuinen, musea en de stranden.

De beste indruk van dit koloniale erfgoed vindt u in Thames, Harbour- en Tyne Street. U kunt samen met een gids dit stadje gaan bekijken, waarbij u de nodige uitleg krijgt, maar u kunt ook zelf op pad met de brochure 'Historic Oamaru'. Beginnend op Thames Street, waar ook het Visitor' Center gevestigd is, staat ook het pronkstuk van de stad: het Court House. Dit gerechtsgebouw uit 1883 heeft een prachtig portaal met Korinthische zuilen en is nog steeds in gebruik. Vlak ernaast staat het North Otago Museum uit 1882 waar u meer informatie vindt over de Maori cultuur, de gebruiken en het leven van de eerste kolonisten in North Otago. Ook krijgt u hier meer infor-matie over het delven en het gebruik van Oamaru steen.

Ook in dezelfde straat staan het Oamaru's First Post office, in Italiaanse stijl, de National bank en het elegante Waitaki District Council met zijn hoge klokkentoren. De Forrester Gallery aan de overkant van de straat is een ander hoogtepunt. Dit gebouw heeft mooie Dorische zuilen en herbergt nu een museum met kunst gemaakt door kunstenaars uit Nieuw Zeeland. Wanneer je de hoek om gaat bij Itchin Street ziet u aan uw linkerhand de St. Luke's Anglican Church met mooi houtsnijwerk in het interieur. In Harbour en Tyne Street vindt u de mooiste en best bewaarde historische gebouwen die tot monument gebombardeerd zijn. Het is een mix van allerlei stijlen van Gotisch tot Neo – Klassiek Italiaans en zelfs Grieks.

Mocht u al deze cultuur af willen wisselen met een stukje natuur, bezoek dan de Oamaru Public Gardens. Naast rust vindt u hier een Roodgekleurde Japanse Brug over Oamaru Creek, een Oosterse Tuin met typisch Oriëntaalse planten, Lanen met Rododendrons en een Cactus tuin. U kunt hier heerlijk relaxen langs het water of aan de fontein. Voor hen die even geen zin hebben om te lopen kunnen de tuinen ook met paard en wagen bekijken.

Naast de historische havenbuurt en de tuinen biedt Oamaru nog meer bezienswaardigheden en kunt u ook weer wat activiteit ontplooien door een wandeling te maken. Boven de haven loopt de 1 kilometer lange South Hill Walkway die eindigt bij het Lookout Reserve van waaruit u een mooi uitzicht heeft over het stadje. Ook een wat langere 2,5 durende wandeling langs de kust is mogelijk, en ook al klinkt de naam van de wandelroute niet echt aantrekkelijk, de Graves Walkway, is deze toch de moeite waard.

De wandeling volgt de kustlijn 2,5 uur en biedt een prachtig uitzicht over kliffen, boulders en voert u naar een zandstrand en zandbanken waar u zeehonden kunt zien. Loop daarna nog even door naar Bushy Beach en zoek een goede schuilplaats in het struikgewas. Van hieruit kunt u dwerg – en geeloogpinguïns zien. Nog meer pinguïns kunt u zien bij de Oamaru Harbour waar de Blue Pinguïn nestelt. De beestjes waggelen tegen zonsondergang vanuit het

Visitor Information Network
Vineyard
Popular Swimming Beach
Ski Field
Hot Mineral Pool
Historic Place
Orchard
Golf Course
Musuem
Game Fishing
Mine
Geothermal Activity
Power Station
Popular Fishing Location
Other Place of Interest
Timaru
Pareora
Pareora River
St Andrews
Makikihi
Waimate
Willowbridge
Waihao River
Morven
Glenavy
Waitaki River
Waitaki Bridge
Pukeuri
Oamaru
Weston
Maheno
Taranui
Herbert
Hampden
Moeraki
Shag Point
Palmerston
Waikouaiti
Karitane
Warrington
Waitati
Purakaunui
Aramoana
Albatross colony
OTAGO PENINSULA
Port Chalmers
DUNEDIN
Mosgiel
Allanton
Outram
Waihola
Milton
Taieri River
Balclutha
Stirling
Kaitangata
Clutha River
Kaka Point
Nugget Point
Owaka
Pounawea
Papatowai
CATLINS FOREST PARK
Waimahaka
Fortrose
Tokanui
Waikawa
Omarama
Lake Benmore
Lake Aviemore
Lake Waitaki
Otematata
Aviemore
Kurow
Cattle Creek
Lindis Pass
Mt St Bathans 2088
St Bathans
HAWKDUN RA
KIRKLISTON RA
Dansey's Pass
Duntroon
Ngapara
Naseby
Oturehua
Omakau
Ranfurly
1643 Mt Pisgah
TARANUI MTS
Waipiata
Clyde
Alexandra
Otago Goldfield sites
Fruitlands
GARVIE MTS
Roxburgh Hydro
Roxburgh
Ettrick
Middlemarch
Taieri River
Waikaia
Heriot
Kelso
Tapanui
Lawrence
Beaumont
Waitahuna
Waikaka
Mandeville
Gore
Pukerau
Mataura
Clinton
Wyndham
Edendale
Waimahaka
Fortrose
Tokanui
Waikawa
Papatowai
Reference
Major urban area
Town
Locality
State Highway
Sealed road
Unsealed road
Railway
Ferry route
Region
Track
Distance Markers (km)
Spot Height (m)
20 0 50 kilometres
10 0 30 miles

water naar deze omgeving waar u ze vanaf speciale plekken kunt 'bestuderen'. In de ochtend gaat de hele kolonie in tegenovergestelde richting weer naar zee.

Timaru

Timaru ligt 165 kilometer ten zuiden van Christchurch en 200 kilometer ten noorden van Dunedin, op de route langs de oostkust. Het is een van de meest levendige havenstadjes van Nieuw Zeeland en een prettige onderbreking van uw reis voor u weer verder rijdt. De naam Timaru komt van het Maori, Te Maru, dat 'veilige haven' of 'schuilplaats' betekent. Er staan een aantal mooie gebouwen zoals de Basiliek van het Heilige Hart (Sacred Heart Basilica) met zijn dubbele torens en grote koepel.

De Aigantighe (spreek uit: 'ekentaai') Garden en Art Gallery heeft een interessante collectie van Nieuw Zeelandse en Britse schilders. Een bezoek aan het South Canterbury Museum laten u ondermeer de geschiedenis van het stadje zien en de bouw van de kunstmatige haven, evenals exposities over de Maori.

Het hoogtepunt is het Caroline Bay Carnival. Dit feest begint op 26 december en duurt twee weken en zit vol met activiteiten en entertainment waaronder een groots vuurwerk van Oud op Nieuw.

Mount Cook & Twizel

Het Mount Cook National Park is een van de fraaiste parken van Nieuw Zeeland met spectaculaire vergezichten en 22 bergtoppen boven de 3000 meter. Het park beslaat een oppervlakte van 700 vierkante kilometer. Aan een van de 22 bergen dankt het park ook haar naam, Mount Cook. De majestueuze berg waarvan de top 3,764 meter boven zeeniveau uittorent, is hiermee ook tevens de hoogste berg van Nieuw Zeeland.

Het Mount Cook National Park, waarvan ruim een derde permanent met sneeuw en ijs bedekt is, grenst in het westen aan het Westland National Park en vormt de ruggengraat van de Zuid Alpen.

In het Mount Cook NP ligt de majusteuze Tasmangletsjer. Hij is 29 kilometer lang en Nieuw-Zeelands langste gletsjer. Hij is 4 kilometer breed en 600 meter diep en ligt in het Nationaal park Aoraki/Mount Cook. De Tasmangletsjer ligt ten zuiden van Mount Cook. De top ligt slechts vijf kilometer van de gletsjer. De bovenloop bestaat uit met sneeuw bedekte rotsen. Het onderste deel van de gletsjer bestaat uit rotsen. Aan het eind van de gletsjer is het Tasmanmeer. In de omgeving zijn de Hookergletsjer en de Muellergletsjer. Het water van de gletsjers komt in een brede vallei in de Tasmanrivier en stroomt naar het zuiden in het Pukakimeer. Uiteindelijk mondt het via in de Waitakirivier uit in de Stille Oceaan ten noorden van Oamaru.

De gletsjer trekt zich ongeveer 180 meter per jaar gemiddeld sinds de jaren 1990 terug. Tegenwoordig is het tussen de 477m en 822m per jaar. Geschat wordt dat de Tasmangletsjer uiteindelijk zal verdwijnen en dat het Tasmanmeer een maximale grootte zal bereiken in 10 tot 19 jaar tijd. In 2008 was het Tasmanmeer 7 kilometer lang, 2 kilometer breed en 245m diep.

Het park is een van de grootste toeristische trekpleisters, vooral onder berg-beklimmers, wandelaars, skiërs en fotografen, is dit park erg populair.

In het park kunt u een verscheidenheid aan flora en fauna zien. Van de ruim 300 verschillende soorten bloemen en planten, is de Mount – Cook Lelie een van de mooiste en ziet er met haar gele kleur, een beetje uit als een uit de kluiten gewassen boterbloem. De lupines staan in december in volle bloei en bedekken dan de weilanden. Vogels ziet u overal, en er zijn ongeveer 40 verschillende soorten, waaronder de zeldzame Nieuw Zeelandse valk, de paradijseend en de brutale Kea.Naast vogels leven er ook vele andere diersoorten zoals gemzen, hermelijnen en konijnen, die door de Europese kolonisten zijn ingevoerd en veel schade aanbrengen aan de inheemse flora en fauna door het ontbreken van natuurlijke vijanden.

Mount Cook heet in het Maori, Aoraki, wat zoveel betekent als "de berg die de wolken pakt". Aan deze naam is een legende gekoppeld over het ontstaan van deze berg en de bergen eromheen. Aoraki was de naam van de eerstgeboren zoon van Raki, de "vader van de hemel", die samen met zijn 3 broers afdaalde naar Papatuanuka (Moeder Aarde) om haar per kano een bezoek te brengen. Nadat de kano waarin zij zaten omsloeg probeerden zij zich te redden door zich vast te klampen aan de achterzijde van de kano en veranderde zij in steen en vormden Mount Cook.

Zoals eerder al gemeld leent het park zich uitstekend voor een mooie wandel- , of klimtocht, waaraan iedereen kan deelnemen omdat er wandelingen zijn voor ieders niveau.De wandelroutes staan over het algemeen goed aangegeven en onderhouden. Zorg wel voor stevige wandelschoenen, zonnebrand crème, een warme trui of jas, ook in de zomer. Informatie over de flora en fauna en andere beziens-waardigheden kunt u krijgen in het Mount Cook National park Visitor Centre in Mount Cook Village. Ook kunt u hier een boekje krijgen met beschrijvingen van verschillende wandelroutes.

Veel wandelroutes starten bij het misschien wel beroemdste hotel van nieuw Zeeland: The Hermitage. Het hotel, het eerste in Nieuw zeeland, dateert uit 1884 en werd verwoest door een vloedgolf in 1913. Het huidige hotel staat 1 kilometer verderop, en is na een brand in 1957, volledig herbouwd. Het hotel is wel bijzonder maar de prijs is er ook naar. Gelukkig zijn er ook goedkopere opties.

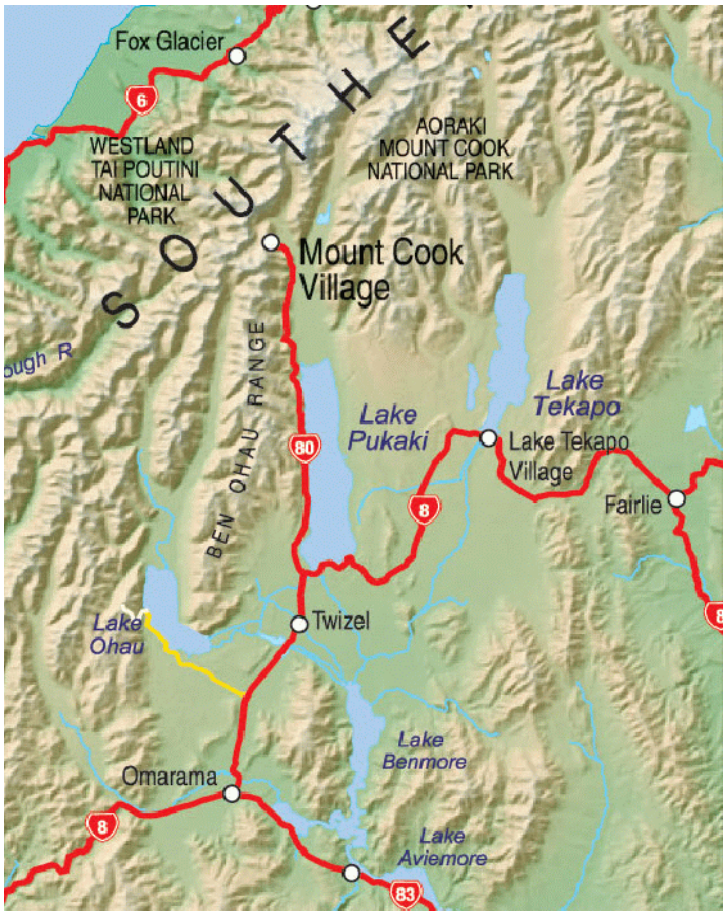

Voor u aan een wandeling begint vraag dan altijd advies bij park rangers over het weer dat hier zeer veranderlijk is, en laat een berichtje achter bij uw accommodatie of het Visitor Centre wat uw plannen zijn. Wandelingen zijn er in verschillende gradaties. 'Hikes' door Hooker Valley zijn ook voor minder gevorderde wandelaars goed te doen, mede doordat er weinig klimwerk gedaan hoeft te worden.De Hooker Valley Walk duurt ongeveer vier uur is een absolute aanrader, en gaat via hangbruggen over onstuimige rivieren richting de Mueller Gletsjer en hier ziet u iets vrij unieks; drijvende ijsblokken in een azuurblauw gletsjermeer. De Kea Point en Governors Bush tochten zijn korter waarbij u toch de mooie vegetatie en het vogelleven van Mount Cook National Park kunt zien.

De zwaarste tocht is de Copland Pass Track en is voor de meer ervaren klimmers. Deze tocht loopt van Mount Cook langs steile hellingen, warmwaterbronnen naar het Westland National Park. Onderweg kunt u genieten van fantastische vergezichten.

De eerste geregistreerde Europese poging op de top werd gemaakt door de Ier Rev William S. Groen en de Zwitserse hotelier Emil Boss en de Zwitserse berggids Ulrich Kaufmann op 2 maart 1882 via de Tasman en Linda Gletsjers. De eerste beklimming was op 25 december 1894, toen Nieuw-Zeelanders Tom Fyfe, James (Jack) Clarke en George Graham met succes de top bereikte via de Hooker Valley en de noordkant. De Zwitserse gids Matthias Zurbriggen maakte de tweede klim op 14 maart 1895 via de Tasman-gletsjer kant. Dit is de eerste solo-beklimming, hoewel hij begeleid werd door J. Adamson. Tien jaar later beklom Zurbriggen de berg opnieuw. In februari 1905 legde James Clarke met vier anderen de derde klim via Zurbriggens route.

De eerste vrouw die de berg beklom is Australische Freda du Faur op 3 december 1910. De lokale gids George Bannister, een afstammeling van Te Koeti Turanga van Ngai Tahu, was de eerste Maori die met succes in 1912 de berg beklom. Het doorkruisen van de drie pieken werd voor het eerst uitgevoerd in 1913 door Freda du Faur en de gidsen Peter en Alex Graham. Ed Hillary maakte zijn eerste beklimming in januari 1947. In februari 1948 maakte hij met Ruth Adams, Harry Ayres en Mick Sullivan de eerste beklimming van de Zuidkant naar de top.

Lake Tekapo

48 kilometer ten noorden van Twizel ligt een mooi bergmeer – Lake Tekapo. Het meer is bijzonder mooi en helder en heeft een opvallende blauwe kleur. De blauwe kleur is het gevolg van fijn gruis dat in het water zweeft en aangevoerd wordt door de gletsjers. In het meer kunt u zwemmen, zeilen, kajakken en vissen. Vanaf de rondom liggende bergen kunt u ook hanggliden. Voor een perfect uitzicht over het meer moet u eerst een wandeling van een kleine drie uur ondernemen naar de top van Mount John.

Canterbury Plains

Canterbury is de grootste regio van Nieuw-Zeeland met een oppervlakte van ongeveer 42.200 km². De regio omvat mede de stad Christchurch en wordt begrensd door de Conway-rivier in het noorden, de Nieuw-Zeelandse Alpen (Zuidelijke Alpen) in het westen en de Waitaki-rivier in het zuiden. Het zuidelijk deel van Canterbury, de agrarische Canterbury Plains, wordt in veel opzichten gezien als een zelfstandige regio met als grootste plaatsen Timaru en Ashburton.

Ashburton & Mount Hutt

Aan de oostkant van de Southern Alps ligt het plaatsje Ashburton en ligt op de Canterbury Plains. Het plaatsje is het centrum van de agrarische industrie op het zuidereiland. Niet ver hiervandaan, in de bergen, ligt het bij de Nieuw-Zeelanders populaire ski-oord Mount Hutt. Mount Hutt biedt ski liefhebbers de best onderhouden pistes.

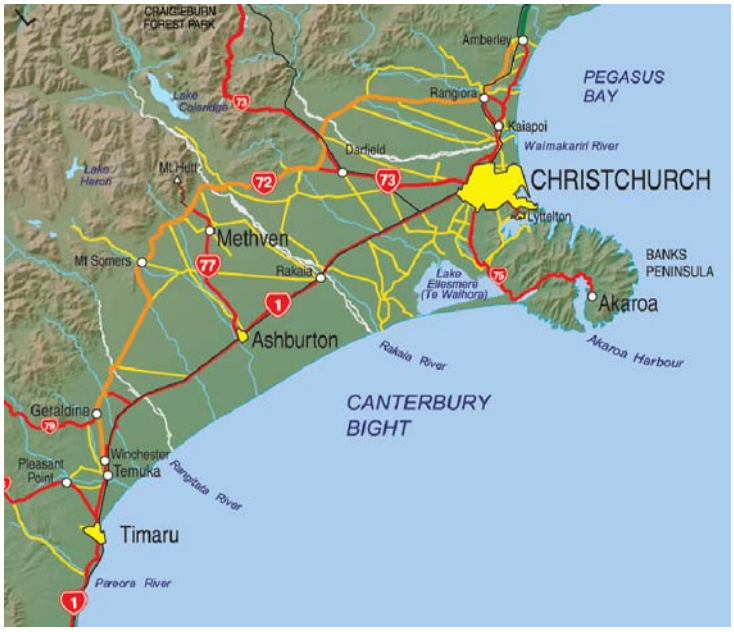

Chatham Islands

Een bezoek aan de Chatham Islands is voor diegene die rust zoeken ver van de "beaten track". De eilanden liggen op ongeveer 800 km ten oosten van Nieuw-Zeeland, en hebben slechts 750 inwoners. Op de verlaten zandstranden en in de groene heuvels ziet u veel zeevogels. Kreeft is het belangrijkste exportproduct van de eilanden.

De eilandengroep bestaat uit 10 eilanden waarvan er slechts twee bewoond zijn. Een van de bewoonde eilanden, Pitt Eiland, is eigenlijk te verwaarlozen, hier wonen maar 50 mensen. Het andere bewoonde eiland is Chatham Island, dat 700 inwoners telt.

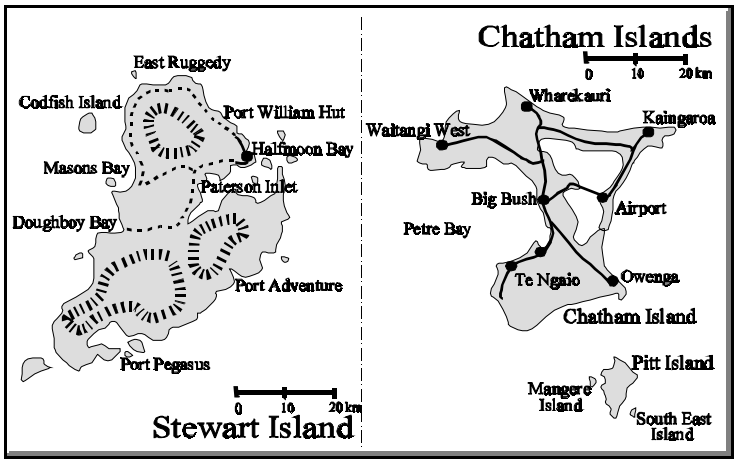

De eilanden werden in het verre verleden bewoond door de Moriori, een geïsoleerde groep Polynesiërs, die hier gestrand waren op een van hun tochten. Zij hadden geen mogelijkheid hier weg te komen puur om de reden dat op de eilanden geen bomen groeiden die groot genoeg waren om kano's van te maken. Van de oorspronkelijke Moriori, die veel eerder nog dan de eerste Maori in deze gebieden waren, zijn er praktisch geen meer in leven. Van de ongeveer 2000 'pure' Moriori's die hier ooit woonden zijn er mogelijk amper 10 over. Door ziekten en onderlinge strijd zijn de meesten ten onder gegaan. De belangrijkste bron van inkomsten is het exporteren van kreeft naar landen als Japan en natuurlijk het vasteland van Nieuw Zeeland.

Op de eilanden leven zeldzame vogels en een deel daarvan is zelfs beschermd aangezien ze met uitsterven bedreigd worden.Veel activiteiten zijn er niet, een van de weinige dingen die u hier kunt doen zijn wandeltochten maken. Duikliefhebbers kunnen hier terecht voor wrakduiken naar een van de scheepswrakken die voor de kust liggen.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	VI.	Nieuw-Zeeland
Onderdeel:	**b.**	**Praktische info. Voor de reiziger**

Accommodatie
Nieuw-Zeeland biedt een breed scala aan overnachtings-mogelijkheden, van luxueuze hotels, resorts en lodges tot eenvoudige motels, cabins en bed & breakfast.

In Nieuw-Zeeland is het niet gebruikelijk dat het eten bij de logiesprijs is inbegrepen. Als dat wel zo is, wordt dat expliciet vermeld.

Hotels en motels
In de meeste grotere plaatsen vindt u zaken- en toeristenhotels. Deze hotels hebben meestal een 24-uurs receptie en bieden allerlei facciliteiten, zoals cafés, restaurants, zwembad, fittnescentre, etc. Daarnaast vindt u in de meeste grote en middelgrote plaatsen kleinere hotels en motels, die vaak door een familie worden gerund. Bij deze hotels hebben is de receptie meestal alleen overdag geopend. De facciliteiten zijn doorgaans bij de kleinere hotels en motels zeer beperkt, sommige hebben bijvoorbeeld geen restaurant.

Lodges en resorts
Op rustige en meer landelijke lokaties vindt u in Nieuw-Zeeland tal van - meestal kleinschalige - lodges en resorts. Deze accommodaties kunnen varrieren van zeer comfortabel tot eenvoudig. Een dure en luxe lodge hoeft niet persé te beschikken over heel veel facciliteiten. U betaald vaak voor de ligging en de exclusiviteit.

Cabins
Door heel Nieuw-Zeeland vindt u op campings cabins. Deze zijn eenvoudige huisjes met één of meer slaapkamers, een keukentje en een terras. Cabins beschikken lang niet altijd over een verwarming en eigen badkamer/toilet, soms bent u aangewezen op die bij de toiletblokken op de camping. Cabins zijn zeer geliefd bij de Nieuw-Zeelanders zelf, vandaar dat ze vaak volgeboekt zijn in weekenden en in de schoolvakanties.

Homestay en Farmstay
Als u graag bij lokale mensen thuis overnacht, zoals in een bed & breakfast, dan kunnen we dat voor u reserveren. In Nieuw-Zeeland wordt dat ook wel homestay of farmstay genoemd. Houdt u er echter rekening mee dat de meeste homestays niet voor lunch en avondeten zorgen. U zult dan met de auto naar een restaurant in de buurt moeten gaan. Bij farmstays daarentegen, is het juist erg gebruikelijk dat ook voor het avondeten wordt gezorgd. Farmstays is vaak mogelijk bij boerderijen die zeer afgelegen liggen. Deze boeren families vinden het leuk om af-en-toe in contact te komen met toeristen. De meeste farmstays accepteren maar gasten 2 a 4 maal per maand. Ze maken er dan een hele happening van, het is de bedoeling dat u rond äfternoon thea" arriveert, om zodoende nog gelegenheid te hebben de boerderij te bezichtigen.

Alarmnummers
Mocht u in het geval van nood de hulp nodig hebben van politie, brandweer en/of ambulance dan kunt u gebruik maken van onderstaande alarmnummers.

- Politie: 111
- Brandweer: 111
- Ambulance: 111

Met een GSM kan men ook de internationale nummers 112 en 911 bellen.

Ambassades
Nederlandse ambassade in Nieuw-Zeeland:
Investment House, 10th floor, Cnr. Ballance & Featherston Street, Wellington (P.O.Box 840), New Zealand
Tel. +64 4 4716390 / Fax. +64 4 4712923
Website: www.nieuwzeeland.nlambassade.org

Ambassade van Nieuw-Zeeland in Nederland:
Eisenhouwerlaan 77-N, 2517 KK Den Haag
Tel. +31 70 3469324 / Fax. +31 70 3632983
Email: nzemb@xs4all.nl
Website: www.nzembassy.com/netherlands

Autorijden
De 2 hoofdeilanden van Nieuw-Zeeland zijn zeer geschikt om per huurauto te verkennen. De wegen zijn goed onderhouden, buiten Auckland is het verkeer heel rustig. De diverse eilanden voor de kust van het Noordereiland en Zuidereiland, zoals Stewart eiland, zijn minder geschikt hiervoor, vanwege hun geringe omvang en de onverharde wegen. Er is links verkeer in Nieuw-Zeeland. De maximum snelheid is 100km/uur, in de bebouwde kom 50 km/uur. De bewegwijzering is goed, navigatiesystemen werken prima. Door heel Nieuw-Zeeland vindt u genoeg tankstations. Met name op het Zuidereiland dient u rekening mee te houden dat buiten de grote en middelgrote plaatsen weinig tankstations te vinden zijn.

We kunnen huurauto's en campers voor u reserveren op diverse plaatsen in Nieuw-Zeeland, zoals bij de luchthavens van Auckland en Christchurch en in het stadscentrum van de meeste grotere steden (voor huurauto's). Ook bij de ferryterminals kunt u een huurauto ophalen of inleveren, daardoor hoeft u deze niet mee te nemen op de Interislander Ferry.

De huurtarieven en voorwaarden staan in onze Nieuw-Zeeland brochure. De verzekerings-voorwaarden variëren per verhuurbedrijf. Terplaatse moet u (als bestuurder) bij afhalen van de huurauto beschikken over een geldig Nederlands rijbewijs en een creditcard (we adviseren ook een internationaal rijbewijs mee te nemen). De minimum leeftijd als bestuurder is 21 jaar. Voor jonge bestuurders geldt een toeslag. Vraag de verhuurder om een routekaart en uitleg over de verkeersregels. Zie ook paragaraaf B.11.II - afhalen van de huurauto.

Banken
In Nieuw-Zeeland is het bankwezen goed ontwikkeld. In de meeste grote en middelgrote plaatsen treft u een bank aan, meestal met geldmachine (ATM). In Auckland, Wellington, Rotorua, Dunedin en Christchurch vindt u vele banken, zoals de Westpac en ANZ bank, waar u alle bankzaken kunt doen. De openingstijden zijn: ma-vr 9.00- 17.00 uur. Ook op de luchthavens van Auckland en Christchurch vindt u in de aankomsthal een ATM.

Belasting
Op goederen en diensten wordt in Nieuw-Zeeland een omzetbelasting van 12,5% geheven ('GST' = Goods and Service Tax). Deze belasting wordt, ook bij uitvoer van artikelen, niet gerestitueerd. Deze belasting kan bij uitvoer van goederen (mits u die gekocht heeft binnen een bepaalde periode) worden teruggevorderd op de luchthaven. Dit is meestal een tijdrovende aangelegenheid, waarbij u een aantal formulieren moet in-vullen en aankoopnota's moet tonen. Er geldt een drempel-bedrag waaronder geen "tax refund" wordt verleend.

Betaalmiddel
De munteenheid van Nieuw-Zeeland is de Nieuw-Zeelandse Dollar (1 NZD = 100 Cents). Er zijn munten van 5, 10, 20 en 50 Cents, 1 en 2 Dollar. Bankbiljetten zijn er van 5, 10, 20, 50 en 100 Dollar. De wisselkoers kan men ongeveer stellen op 1NZD = 0,50 euro.

- Credit cards en traveller cheques: MasterCard, Visa, American Express en reischeques worden geaccepteerd
- Openingstijden van de banken: maandag t/m vrijdag van 09.00 - 17.00 uur

Binnenlandse vluchten
Binnenlandse vluchten zijn mogelijk in Nieuw-Zeeland met Air New Zealand en JetStar. Er wordt gevlogen met straalvliegtuigen en propellervliegtuigen. Er is geen binnenlandse airpass. Voor drankjes en eten dient u aan boord te betalen.

Zowel de luchthaven in Auckland als in Christchurch beschikken over een aparte terminal voor binnenlandse vluchten. U dient daarom, als u een aansluitende internationale vlucht heeft, van de domestic terminal naar de internationale terminal te gaan of v.v. U kunt lopen, maar er rijden ook gratis shuttlebussen. U kunt evt. Uw bagage voor de internationale vlucht al inchecken in de domestic terminal en andersom, zodat u niet met uw zware koffer hoeft te sjouwen.

Camping
Vrij kamperen is niet toegestaan voor campers zonder toilet en afvalwatertank. Ook het gebruik van kampeerplaatsen zonder sanitaire voorzieningen is met deze campers niet toegelaten. Het niet naleven van deze regels kan leiden tot boetes. Uitzondering zijn voertuigen met een "Freedom Camping Certificaat". Alle campers met douch/toilet die wij verhuren hebben zo'n certificaat.

De grootste keten van campings in Nieuw-Zeeland is de Top 10 Holiday Parks. De meeste camperverhuurders bieden een 10% kortingskaart voor deze campings. De campings hebben goede facciliteiten, zoals stroom en wateraansluiting voor campers en een centrale dumpplek voor afvalwater. Daarnaast zijn er overal in Nieuw-Zeeland familiecampings te vinden. Bij de meeste Nationale Parken zijn ook kampeerplaatsen ingericht, maar deze hebben meestal weinig facciliteiten beschikbaar.

Criminaliteit
Nieuw-Zeeland is een veilig land. In de grotere steden, zoals Auckland, Wellington en Christchurch - waar veel toeristen komen - dient u alert te zijn voor kleine criminaliteit, zoals tassendieven en zakkenrollers. We adviseren u echter geen kostbaarheden onbeheerd in de auto of camper achter te laten.

Duty Free
Naast artikelen van persoonlijke aard (kleding, fototoestellen, schone kampeeruitrusting, enz.) mogen bezoekers boven de 17 jaar de volgende artikelen belasting- en tolvrij invoeren.

- Rookwaren: 200 sigaretten of 250g tabak of 50 sigaren resp. een combinatie van tabaksartikelen waarvan het gewicht niet boven de 250g uitkomt.
- Alcoholische dranken: 4½ liter wijn of 4½ liter bier en twee flessen sterke drank van maximaal 1125ml.
- Andere artikelen met een totale waarde van NZD700.

Bij aankomst in Nieuw-Zeeland wordt de reizigers gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kent Nieuw-Zeeland strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd.

Elektriciteit
Elektrische apparaten worden in heel Nieuw-Zeeland voorzien van 230 volt wisselstroom (50 Hz). De spanning is dus iets hoger dan in Europa, wat echter in de praktijk geen gevolgen heeft. Heel anders zijn de stopcontacten (platte stekker). Voor de aansluiting van scheerapparaten, haardrogers, enz., is een adapter of wereldstekker nodig; deze zijn verkrijgbaar in Nieuw-Zeeland.

Entertainment/Nachtleven
In de grotere steden is er een grote keus aan cafés, bars en elegante restaurants. Lokale culturele evenementen, zoals de Maori Shows, zijn overal in het land te vinden en met name in het Noordereiland in de omgeving van Rotorua.

Eten/Drinken
Nieuw-Zeeland is leider op het gebied van de export van melk- en vleesproducten, wat vlees betreft voornamelijk lams-, rundvlees en wild. Veel in Europa onbekende specialiteiten leert men hier kennen, bijvoorbeeld Tamarillos (boomtomaten) of Kumara, de plaatselijke zoete aardappel. U heeft de keus uit 70 tot 80 verschillende smakelijke vissoorten. Talloze (exotische subtropische) vruchten groeien er: van aardbeien, abrikozen, druiven, sinaasappelen, grapefruits, artisjokken, asperges tot avocado's, kiwi's en Macademianoten.

In de steden vindt u diverse restaurants, cafés, pubs en bistro's, waar u voor een redelijke prijs goed kunt eten, bijvoorbeeld steaks, fish & chips of uiteraard schaapvlees. In een 'B.Y.O' restaurant (Bring Your Own) kunt u uw eigen alcoholische drank meenemen tegen een kleine vergoeding (circa NZD 1).

Wijn, bier en sterke drank worden in speciale "Bottle Stores", "Wine Shops" of direct bij de wijnboer gekocht. Nieuw-Zeeland staat internationaal bekend om zijn uitstekende wijnsoorten, waaronder de Sauvignon (wit), Chardonnay (wit), Cabernet Sauvignon en Pinot Noir (rood) eruit springen.

Excursies en wandeltochten
Als u in Nieuw-Zeeland excursies en meerdaagse wandeltochten wilt doen die erg populair zijn, dan dient u er rekening mee te houden dat deze volgeboekt kunnen zijn als u tevoren geen reservering hiervoor heeft gemaakt. U kunt deze exursies en wandeltochten door ons laten reserveren (dat doen we kosteloos), via internet of terplekke bij de Tourist Information Service (die vindt u in de meeste plaatsen). De volgende excursies zijn erg populair:

- Swim with the Dolphin Cruise (Bay of Islands)
- Kapiti Island overnight stay (Kapiti Island)
- Whalewatch Cruise (Kaikoura)
- Helihike (Fox Glacier)
- Doubtful Sound Overnight Cruise (Fiordland NP)
- Freedom Walks van de Department of Conservation (DOC), bijv. de Milford Track, Routburn Track, Holyford Track, Greenstone Valley Track en de Kepler Track.

Feestdagen
In Nieuw-Zeelands gelden de volgende officiële feestdagen (anders dan de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede-Vrijdag, 1e en 2e Paasdag en Kerst):

-6 februari	Waitangi Day
-25 april	NZAC-day
-2 juni	Queens Birthday
-27 oktober	Labour Day

Fooien
Het geven van fooi is vergelijkbaar met de Nederlandse gebruiken.

Golf:
Er zijn in Nieuw-Zeeland wel 400 golfbanen met als hindernissen kokende modderpoelen, vulkanische stoom en schapen. Het speelseizoen loopt van mei t/m oktober. De green fee ligt tussen NZD 10 in landelijke gebieden en NZD 50 op de exclusieve banen.

Noordereiland
- Taupo: de internationale golfcourse van Wairakei behoort tot de fraaiste in het land

Zuidereiland
- Arrowtown (bij Queenstown): Bob Charles heeft deze baan van het nabij gelegen Millbrook Resort aangelegd
- Queenstown: Kelvin Heights Golf Course

Fotografie
Vanuatu is zeer fotogeniek, indien u dia's maakt, kunt u diafilm het beste vanuit Nederland meenemen (in Nieuw-Zeeland zijn diafilms ondertussen moeilijk nog te krijgen). Foto- en video-apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn goed verkrijgbaar voor vergelijkbare prijzen als in Nederland. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft.

Gezondheid
Als u gewoon goed gezond bent, dan hoeft u doorgaans geen bijzondere medische voorzorgsmaatregelen te nemen. Het beste kunt u echter naar de GGD of uw huisarts gaan voor een specifiek advies. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

In Nieuw-Zeeland komen vrijwel geen gevaarlijke of giftige dieren voor. Het meest gevaarlijke dier is waarschijnlijk de haai. Binnen de riffen in de lagunes ziet u hooguit kleine ongevaarlijke rifhaaien. De grotere haaiensoorten - zoals de hamerhead, tijgerhaai en de witte haai - houden van diep en stromend water en deze ziet u daarom eigenlijk alleen buiten de lagunes.

Hulpdiensten
Mocht u in het geval van nood de hulp nodig hebben van politie, brandweer en/of ambulance dan kunt u gebruik maken van onderstaande alarmnummers.

- Politie: 111
- Brandweer: 111
- Ambulance: 111

Met een GSM kan men ook de internationale nummers 112 en 911 bellen.

Immigratie / Douane
Bij binnenkomst in Nieuw-Zeeland wordt voor EU burgers voor een toeristisch verblijf van max. 3 maanden een geldig paspoort verlangd, dat nog ten minste 1 maand geldig is na geplande vertrekdatum, een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. verplichte vaccinaties voor toeristen. Bij aankomst moet een "Arrival Card"' met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst in Nieuw-Zeeland wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levens-middelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kent Nieuw-Zeeland strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
Nieuw-Zeeland heeft 3 internationale luchthavens, bij Auckland, Wellington en Christchurch. De meeste toeristen komen aan en vertrekken vanaf Auckland international Airport. Op deze luchthaven worden alleen internationale vluchten uitgevoerd. De volgende luchtvaartmaat-schappijen voeren ondermeer internationale vluchten uit.

- Air Caledonie (naar Noumea [Nieuw-Caledonië])
- Air New Zealand (naar Brisbane, Cairns, Hong Kong, Honiara, Los Angeles, Melbourne, Nadi, Noumea, Papeete, Rarotonga, Singapore, Sydney en Tokyo)
- Air Nauru (naar Nauru)
- Air Pacific (naar Nadi [Fiji])
- Air Vanuatu (naar Port Vila [Vanuatu])
- Cathay Pacific (naar Hong kong)
- Emirates (naar Dubai [VAR])
- LAN Airlines (naar Santiago (Chili)
- Malaysia Airlines (naar Kuala Lumpur)
- Qantas (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])
- Singapore Airlines (naar Singapore)
- Solomon Airlines (naar Honiara [Salomon Eilanden])
- Virgin Australia (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])

Vanuit Christchurch worden door de volgende luchtvaartmaatschappijen vluchten uitgevoerd:

- Air New Zealand (naar Brisbane, Melbourne, Nadi en Sydney)
- Qantas (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])
- Singapore Airlines (naar Singapore)

Vanuit Wellington worden door de volgende luchtvaartmaatschappijen vluchten uitgevoerd:

- Air New Zealand (naar Melbourne en Sydney)
- Qantas (naar Brisbane, Melbourne en Sydney [Australië])

Er zijn in het ski-seizoen directe vluchten naar Australië vanuit Queenstown. Alle overige luchthavens en airstrips dienen alleen het binnenlands vliegverkeer.

Vanaf Amsterdam moet u rekening houden met een totale reistijd van minstens 22 uur, via Hong Kong, Los Angeles of Singapore.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit Nieuw-Zeeland is 120 minuten voor vertrek. De luchthaven-belasting ("Airport Departure Tax") bedraagt momenteel 30 NZD per persoon. Deze heffing is reeds inbegrepen in de reissom van vooraf gekochte tickets. U hoeft dus ter plaatse geen "Airport Departure Tax" meer af te rekenen. Deze regels kunnen wijzigen, zie bijlage 24 (airporttax).

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze op bepaalde plaatsen kunnen gebruiken d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. in hotellobby's). Als u ook bij het zwembad of aan het strand wilt kunnen internetten, dat dient u een SIM kaart (of dongel) te kopen voor het UMTS netwerk. Deze zijn te koop bij de winkels van de grote telecom aanbieders (zoals NZ Telecom en Vodaphone). Op de meeste plekken in steden en langs de hoofdwegen is de mobiele ontvangst goed. In veel plaatsen vindt u ook een aantal internetcafé's.

Kleding
Wat u meeneemt is sterk afhankelijk van het seizoen waarin u naar Nieuw-Zeeland gaat.

- Lente (september tot en met november): lichte kleding, met warme pull-over of wollen jack, stevige schoenen en regenkleding.
- Zomer (december tot en met februari): zomerkleding met pull-over voor 's avonds.
- Herfst (maart tot en met mei): lichte kleding met enkele warmere kledingstukken.
- Winter (juni tot en met augustus): kleding die u in Nederland in de herfst zou dragen.

Klimaat
De jaargetijden in Nieuw-Zeeland zijn tegenovergesteld aan de onze. De *lente*, van september tot en met november, is een ideale periode om te fietsen of trektochten te ondernemen. Let wel op dat in het hooggebergte op het Zuidereiland de wandelpaden pas vanaf oktober open zijn. Het Zuidereiland kent lagere temperaturen.

De wind komt voornamelijk uit westelijke richtingen. Daarom is de westkust beter geschikt voor surfen, terwijl de beschutte oostkust zich speciaal leent voor duiken, zeilen en vissen op open zee. Het Zuidereiland heeft aan de westkust een brede strook weelderig regenwoud. Het gemiddelde aantal zonneschijnuren is overal in Nieuw-Zeeland groot en overschrijdt in enkele gebieden zelfs 2000 uren per jaar. Het klimaat in het noorden is subtropisch, in het zuiden is het daarentegen gematigd. De temperatuurschommelingen gedurende het seizoen zijn in vergelijking met Europese verhoudingen relatief gering, ongeveer 10 graden.

de gemiddelde maximum temperaturen zijn (in graden Celsius)				
	lente (oktober)	zomer (januari)	herfst (april)	winter (juli)
Noord-Eiland:				
- Bay of Islands	19	26	21	15
- Auckland	18	25	20	15
- Rotorua	18	25	20	13
- Wellington	17	24	18	12
Zuid-Eiland:				
- Christchurch	17	25	20	10
- Queenstown	15	25	15	7
- Invercargill	15	20	15	9

Lokale agent
Onze lokale agent in Nieuw-Zeeland is *Goway Travel*. Hun kantoor is gevestigd in het centrum van Auckland. Het telefoonnummer en andere contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Souvenirs
Sieraden van hout en 'Greenstone', de Nieuw-Zeelandse jade, en andere halfedelstenen vindt men overal in Nieuw-Zeeland. Ook Nieuw-Zeelands leer heeft wereldwijd een uitstekende naam en met 70 miljoen schapen is er een enorme keus aan wollenproducten aanwezig: van hand gebreide pull-overs en schapenvachten tot tapijten! De volgende zaken kan men o.a. probleemloos uitvoeren: Nieuw-Zeelandse wijn, bushhoning, videobanden, glaswerk en vrijetijdsuitrustingen als tenten, wandelschoenen en kleding.

Taal
In Nieuw-Zeeland wordt Engels gesproken. De Maoritaal is echter ook een officiële taal en wordt steeds belangrijker.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt U dag en nacht automatisch telefoneren tussen Nederland en Nieuw-Zeeland. Op de postkantoren zijn meestal telefoonboxen, fax en internetverbinding beschikbaar. Voor de openbare telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig. Deze kunt u terplaatse in telefoonwinkels kopen. Het internationaal toegangsnummer van Nieuw-Zeeland is 64. De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken op in Nieuw-Zeeland prima, maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van NZ Telecom of Vodaphone.

Tijdzone
Gedurende de Europese zomertijd bedraagt het tijdverschil 10 uur, gedurende de Nieuw-Zeelandse zomertijd (oktober tot eind maart) daarentegen 12 uur.

Transport
Er zijn voordelige Airport Shuttle diensten tussen de luchthavens en de meeste stadshotels in Auckland, Wellington en Christchurch.

- **Bus:** Nieuw-Zeeland beschikt over een uitgebreid Intercity bus netwerk, waarin vrijwel alle steden en hoofdroutes zijn opgenomen. Leest u onze brochure over de verschillende mogelijkheden.
- **Trein:** Er is een betrouwbaar, maar wel beperkt, spoorwegen netwerk aanwezig. De meeste routes bieden een prachtig landschappelijk uitzicht. Op het Zuidereiland rijdt de Tranz Alpine Express: één van de zes meest bijzondere treinreizen in de wereld. Deze treinreis biedt een spectaculair uitzicht van de Zuidelijke Alpen naar de West Coast en Greymouth. Zie voor meer informatie onze brochure.
- **Taxi's:** Taxi's vindt u vrijwel overal in Nieuw-Zeeland. De meeste taxi's zijn voorzien van een meter. Op alle luchthavens zijn taxi's beschikbaar. Auckland Airport ligt 23 km van de stad.
- **Binnenlandse Vluchten:** Air New Zealand (NZ) en JetStar (QF) voeren de nationale vluchten uit tussen de steden.

Religie
Christelijk; overwegend Rooms Katholiek en Anglicaans.

Uitgaven
Het prijsniveau ligt in Nieuw-Zeeland op Nederlands niveau, alhoewel de wisselkoers NZD/EUR van toepassing is op het prijsniveau. Lokale producten, zoals vis, lam en fruit zijn doorgaans voordeliger, geïmporteerde waren, zoals koffie en sterke drank, zijn duurder dan in Nederland.

Vliegveld
Nieuw-Zeeland heeft twee internationaal belangrijke luchthavens: Auckland en Christchurch. Wellington, de hoofdstad van Nieuw-Zeeland, is het knooppunt van het binnenlands vliegverkeer en biedt ook vluchten naar Australië. Vluchten vanuit Nederland naar Nieuw-Zeeland voor vertrek in de maanden november t/m maart moeten zo vroeg mogelijk geboekt worden.

Water
Kraanwater is veilig te drinken in Nieuw-Zeeland.

Winkelen
In Nieuw-Zeeland wordt in bijna alle bedrijven en kantoren van maandag tot en met vrijdag van 9.00 tot 17.00 uur gewerkt. Uitzonderingen vormen kleinere winkels, benzinestations, (nieuws)agentschappen en kantoren van luchtvaartmaatschappijen. Winkels zijn normaal gesproken van maandag tot vrijdag van 9.00 tot 17.30 uur geopend en op zaterdag van 10.00 tot 13.00 uur. Op belangrijke toeristische plaatsen zijn winkels ook 's avonds en op zondag geopend. Bovendien heeft iedere provincie van Nieuw-Zeeland zijn eigen 'jaardag', die als plaatselijke feestdag op een maandag gevierd wordt.

Zonnebrand
De atmosfeer boven Nieuw-Zeeland is niet vervuild en zuiver. Hierdoor komt zonnestraling ongehinderd op aarde. Hoofdbedekking alsmede een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor is hierom zeker aan te raden. Weest u erop bedacht dat uw huid heel gevoelig is, wanneer u vanuit een gebied waar het winter is, op het noordelijk halfrond aankomt.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	VI.	Nieuw-Zeeland
Onderdeel:	**c.**	**Wetenswaardigheden**

Skiën
De bergen in Nieuw-Zeeland bieden volop wintersport mogelijkheden. De beste plekken op het Noord-Eiland zijn:

- Mount Taranaki (bij New Plymouth): in de wintermaanden is 'Manganui Skifield' een populair skigebied
- Ohakune: ook uitstekend gebied in het zuiden van het Tongariro National Park
- Whakapapa en Turoa: beste gebieden (2796m hoge Mt Ruapehu) op het Noordereiland met ski-accommodaties van wereldallure die tot ver in de zomer zijn geopend

Vanuit Wanaka en Queenstown kunt u, met 'Harris Mountains -' en 'Southern Lakes Heliski', heliskiën naar meer dan 400 afdalingsroutes binnen het 2000 km² grote gebied.

- Methven: Mount Hutt, in de buurt van de ski metropool Methven, is de bekendste van de acht populaire skigebieden in dit gebied. Het gebied beschikt over tal van skiliften.
- Mount Cook: heliskiën op de Tasman Gletsjer, ski touring en langlaufen
- Queenstown: op de Coronet Peak en in de Ramarkables zijn skigebieden van wereldklasse. Dichterbij en bij Wanaka liggen de ski-gebieden Cardrona en Treble Cone. Het gebied beschikt over tal van skiliften.
- Westland National Park

Surfen
Met name op het Noord-Eiland kan goed worden gesurft. De beste plekken zijn:

- Auckland: westkust
- Gisborne: Kaiti Beach en Wainui
- Hamilton: Whale Bay, ca. 60 km ten zuidwesten van Hamilton
- Mangawi: in februari en maart zeewind met een kracht van 4 Beaufort
- New Plymouth: Taranaki is het windzekere centrum voor golf surfers
- Parengarenga - en Houhora Harbour: goed slalom surfen
- Whangarei: Waipu Cove en Ruakaka in de Bream Bay

Vissen
Nieuw-Zeeland is hét Walhalla voor sportvissers. Een visakte voor bepaalde gebieden is overal verkrijgbaar. Bij de grotere sportwinkels zijn vergunningen voor toeristen verkrijgbaar die geldig zijn in het hele land. Een vergunning voor vissen op open zee en brandingvissen is niet vereist. Voor vissen op open zee moet u een volledig geoutilleerde boot charteren met een ervaren schipper. De beste maanden zijn van januari tot mei. Het zomerseizoen voor het forelvissen loopt in de meeste districten van oktober tot april.

Wandelen
In Nieuw-Zeeland vindt u enorm veel wandelgebieden op alle niveaus. Hieronder zijn een aantal plaatsen opgenomen waar een (meerdaagse) wandeling de moeite waard is. De periode van oktober tot april geldt als de beste tijd. In januari en februari zijn de meeste wandelaars op pad. In deze periode zijn de hutten, die zijn voorzien van alle noodzakelijke basisvoorzieningen, aan de veel gelopen wegen dan snel vol en is boeking vooraf noodzakelijk.

Noordereiland
- Auckland: via een tocht in het Centennial Memorial Park krijgt men een goede indruk van de jungle die ooit een groot deel van de eilanden bedekte
- New Plymouth: fraai aangelegde trails bij Mount Taranaki
- Northland met weelderige groene bossen met oeroude boomreuzen
- Rotorua
- Turangi (zuidpunt van Lake Taupo)
- Wanganui: o.a. de 'Heritage Walk' in de stad en weelderige oorspronkelijke vegetatie langs de voetpaden aan de Wanganui River
- Wellington: de Forest Parks rond Wairarapa
- Whirinaki Forest Park: hier kunt u de Whirinaki Track volgen

Zuidereiland
- 'Abel Tasman Coastal Walk', 'Heaphy Track' en 'Wangapeka': in de Golden Bay. De laatste twee wandelroutes doorkruizen sub-Alpiene plateaus.
- Abel Tasman National Park
- Catlins Forest Park
- Christchurch: ten zuiden van de stad liggen de Port Hills, waarin veel wandelpaden zijn aangelegd vanwaar u een schitterend uitzicht heeft over de stad, Lyttelton Harbour en de Canterbury-vlakte
- Franz Josef- en Fox Glacier: aan de voet van de gletsjers worden trektochten aangeboden
- Karamea
- Lake Rotoiti en Lake Rotoroa (bij Nelson Lakes National Park): prachtige wandelpaden
- Milford Sound: wereldberoemde Milford Track van 53 km lang (4 dagen tour). U komt langs één van de langste watervallen ter wereld en gaat over de 1073 m hoge MacKinnonpas.
- Mount Aspiring National Park
- Mount Cook National Park: er zijn talrijke (lichte) wandelroutes naar de rijke flora van het park
- Nelson Lakes National Park en Richmond Ranges: prachtige wandelroutes
- Queenstown: fraaie wandelingen op de lange tocht naar Glenorchy (50 km)
- Te Anau: wandelingen naar de gloeiwormgrotten van Te Anau
- Westland National Park: Hollyford Track, Routeburn Track, Kepler Track en andere georganiseerde tochten.

Wildwatervaren (rafting)
Wildwatervaren met een kano of vlot is erg populair in Nieuw-Zeeland. De rivieren lenen zich zeer goed voor deze sport, het is ook een prima manier om van de rust en de prachtige natuur te genieten.

Noordereiland
- Ohakune (in het zuiden van Tongariro National Park)
- Rotorua: bij Okere Falls
- Tauranga: de Wairoa River is één van de meest geschikte rivieren van Nieuw-Zeeland
- Turangi (zuidpunt van Lake Taupo)
- Wanganui River: ooit een belangrijke waterweg

Zuidereiland
- Nelson
- Queenstown: samen met de Wairoa River is de Shotover bij Queenstown één van de beste rivieren

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: VII. Paaseiland (Chili)

Het Paaseiland (Spaans: Isla de Pascua) wordt ook Rapa Nui genoemd, en dat is ook de naam voor de bewoners: de Rapa Nui. Het is het meest zuidoostelijk gelegen eiland van Polynesië, gelegen halverwege tussen Frans Polynesië en Zuid-Amerika. Het eiland hoort staatkundig bij Chili, het vormt een aparte provincie van dat land. De hoofdstad van Paaseiland is Hanga Roa.

Het eiland is met 163,6 vierkante kilometer ongeveer even groot als het Nederlandse waddeneiland Texel (170 km²). Er wonen naar schatting 3791 mensen (schatting 2005). Het is een van de meest geïsoleerde eilanden ter wereld: het dichtstbijzijnde bewoonde eiland, Pitcairn, ligt er 2075 km van verwijderd.

Het Paaseiland dankt zijn naam aan Nederlandse ontdekkingsreiziger Jacob Roggeveen, de eerste Europeaan die het eiland waarnam (1e Paasdag, 1722).

Het Paaseiland is vooral bekend vanwege de honderden imponerende beelden (Moai), die rondom het eiland langs de kust staan. Sommige van deze eeuwen oude beelden zijn zo groot, dat het een mysterie is hoe ze gemaakt, vervoerd en opgericht zijn. Naast de beelden kunt u op het eiland ook veel ruïnes, grotten, steengroeve en andere overblijfselen uit het verleden vinden. Archeologen hebben een groot aantal beelden en ruïnes weer in de oorspronkelijke staat gebracht. Maar desondanks liggen de meeste beelden nog steeds her en der over het eiland verspreid (in omgevallen positie). Het Museum in Hanga Roa toont enkele bijzondere beelden en verschaft veel informatie over de beelden en geschiedenis van het Paaseiland.

Rapa Nui betekent in het Polynesisch letterlijk de Grote Rots (rapa: rots, nui: groot). Het eiland werd sinds ongeveer 1863 zo genoemd door zeelieden uit Tahiti. De aanduiding wordt tegenwoordig door de inwoners gebruikt voor zowel het eiland zelf, hun taal, als om hun eigen volk (Rapa Nui) aan te duiden.

Een andere inheemse naam voor het eiland is 'Mata ki te rani' of 'Ogen die naar de hemel kijken' (mata: ogen, ki: die, te: kijken, rani: hemel). Deze benaming slaat op de voorouderbeelden of moai met de merkwaardige oogkassen die inderdaad schuin naar de hemel zijn gericht. Een andere naam die de oorspronkelijke bewoners aan hun eiland gaven was Te pito o te henua, wat 'De navel van de wereld' betekent. Volgens een aantal legenden zou de eerste naam van het eiland 'Te pito o te kainga a Hau Maka' zijn geweest, wat staat voor 'Het kleine stukje land van Hau Maka'.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: VII Paaseiland (Chili)
Onderdeel: a. Algemene informatie

Geschiedenis
Mondelinge overlevering van de oorspronkelijke bewoners geeft aan dat een opperhoofd (Hotu Matu'a) met zijn vrouw en familie in twee kano's op het eiland arriveerde. Er wordt verondersteld dat zij Polynesisch waren. Er is onzekerheid over de nauwkeurigheid van deze legende.

Wanneer, waar vandaan en hoe de eerste bewoners op het Paaseiland arriveerden is nog onbekend. Ofschoon er wetenschappers zijn die het tegendeel beweren, is het meest aannemelijk dat de eerste bewoners arriveerden vanaf de meer westelijk gelegen eilanden in de Pacific rond 400 n.C. Er is echter ook bewijs gevonden dat er rond die tijd contact is geweest tussen de Polynesiërs uit het westen en de Indianen uit Zuid-Amerika. Een ander onopgelost vraagstuk is hoe de twee lokale stammen zijn ontstaan, met als belangrijkste onderscheidend kenmerk de ene met lange oren en de andere met korte oren.

Het eerste vastgelegde Europese contact met Paaseiland vond plaats toen Jacob Roggeveen er landde. Hij trof er twee- tot drieduizend bewoners aan. De bevolking kan echter twee eeuwen eerder uit tien- tot vijftienduizend mensen hebben bestaan. Aangenomen wordt dat de beschaving van Paaseiland in een neerwaartse spiraal is terechtgekomen gedurende de eeuw voorafgaande aan de komst van de Europeanen, als gevolg van overbevolking, ontbossing en uitputting van de beperkt aanwezige natuurlijke grondstoffen.

Volgens beschrijvingen van Roggeveen leefden er twee groepen op het eiland: Polynesiërs en 'blanken'. Deze blanken waren de Langoren, ook wel Hanau Epe genoemd, die de Moai hebben gebouwd. De twee bevolkingsgroepen leefden in vrede samen op het eiland. Uit onderzoek blijkt dat het eiland voor de bewoning door mensen volledig was bebost, maar toen Roggeveen het ontdekte was er vrijwel geen boom meer te vinden. Algemeen wordt aangenomen dat de bomen werden gekapt voor het verplaatsen van de grote stenen hoofden die op het eiland zijn geplaatst, maar ook vanwege het ruimtegebrek in de 17e eeuw.

Aan het eind van de 17de eeuw was de bevolkingsdruk op het Paaseiland zo groot (geschat wordt rond de 20.000 inwoners), dat een bloedige oorlog uit brak waarbij nagenoeg alle langorige eilandbewoners werden gedood. Vermoed wordt dat tijdens of net voor deze oorlog de laatste grote bossen van het eiland gekapt zijn. Ook werden door de oorlog veel beelden beschadigd.

Na Jacob Roggeveen bezochten ook Spaanse, Franse en Engelse ontdekkingsreizigers het eiland. Nog later volgden walvisvaarders en slavenhandelaars. Oorlogen, ziekten, en deportatie reduceerde waarschijnlijk het inwonertal aanzienlijk. In 1877 telde het eiland slechts enkele honderden inwoners.

Afgezien van beschrijvingen van bezoekende schepen is er weinig informatie over de gebeurtenissen die op het eiland plaatsvonden, zowel voor de komst van de Europeanen als in de tijdspanne tussen hun bezoeken. Zo beschreef James Cook bij zijn bezoek in 1774 dat veel van de stenen beelden omgegooid waren terwijl dat bij het bezoek van Jacob Roggeveen nog niet het geval was. Waarom dit is gebeurd, is onbekend. In de tweede helft van de 19de eeuw leidde slavenhandel, nieuw geïntroduceerde ziekten en honger tot verdere decimering van de bevolking.

In 1888 annexeerden de Chilenen het eiland. Aanvankelijke pogingen van de Chilenen om het eiland te koloniseren mislukten. Een aantal van de gedeporteerde inwoners en hun nazaten keerden terug. Pas in 1953 werd het Chileens bestuur over het eiland versterkt door de militairen. De faciliteiten op het eiland zijn de laatste jaren sterk verbeterd, zo is er schoon water, elektriciteit, een ziekenhuis, scholen, enkele hotels en een vliegveld.

Orongo en de cultus rond de vogelman
Aan een steile helling van de Rano Kao, dichtbij een driehonderd meter hoge klif bevinden zich in de rotsen gegraveerde tekeningen (petrogliefen). Het belangrijkste thema is de Tangata Manu of vogelman, een fabeldier bestaande uit een kruising tussen mens en fregatvogel. De cultus rond de vogelman werd ongeveer rond 1500 van belang.

De oorzaak van de afwending van de oorspronkelijke religie bestaande uit vooroudervereering is onbekend. De archeologe Georgia Lee, die het Rapa Nui-tijdschrift uitgeeft is van mening dat het te maken heeft met een machtsovername door krijgszuchtige bevolkingsgroepen als gevolg van de verstoring van het ecologische evenwicht. Andere stemmen, zoals die van Alfred Métraux, nemen aan dat vooroudervereering en vogelmancultus een tijd lang naast elkaar bestaan hebben.

Iedere lente zwommen jonge mannen vanuit Orongo naar het kleine rotseilandje Motu Nui, om eieren van de bonte stern te zoeken. Wie als eerste een ei onbeschadigd naar het hoofdeiland bracht werd uitverkozen tot Vogelman en kreeg daarom bijzondere voorrechten.

Vogelmanfiguren komen ook voor op andere eilanden in de Stille Oceaangebied (bijvoorbeeld Samoa en Sepik in Nieuw-Guinea).

Een ander thema van de rotsgravures zijn de Make Make, ze bestaan uit een maskervormig gelaat met grote ogen, die een scheppende godheid afbeelden. Verder zijn er naast grafische tekens andere diervoorstellingen te zien, zoals vogels, walvissen, haaien en schildpadden.

Bij de cultische plek Orongo staan zorgvuldig gemaakte stenen hutten met grasdaken, die niet permanent bewoond zijn maar uitsluitend in verband met de cultus gebruikt worden.

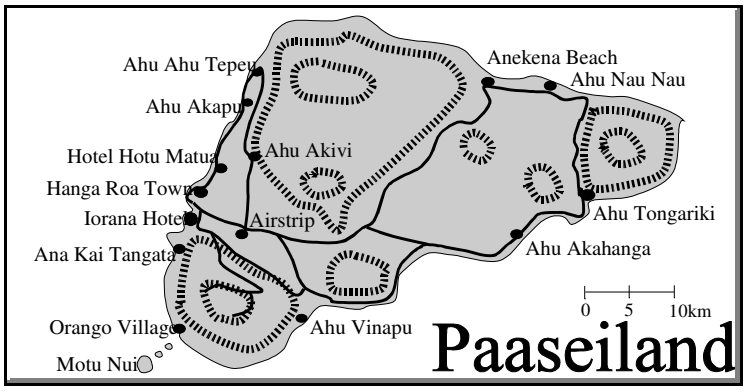

Ecologie

Het Paaseiland behoort tot een speciale ecoregio, waarvan de biodiversiteit een heel eigen karakter heeft. Uit palynologisch onderzoek bleek dat het eiland voor de komst van de Polynesische immigranten bedekt was met bossen, struikgewas, varens en grassen. Zo groeide er een mimosa-achtige boompje, de toromiro (Sophora toromiro). De laatste overlevende plant werd in 1917 door Carl Skottsberg waargenomen in de krater van de vulkaan Rano Kau. Dit exemplaar overleefde tot 1960. Zaden van deze plant werden in 1956 door Thor Heyerdahl verzameld, kwamen terecht bij Göteborgs botaniska trädgård en Kew Gardens. Deze botanische tuinen hebben gezamenlijk een wetenschappelijk programma opgezet voor de herintroductie van de toromiro op Paaseiland.

Verder groeide er een grote, nu uitgestorven soort palmboom, Paschalococos disperta. Deze behoorde tot de meest voorkomende soorten bomen. Deze palmboom is verwant aan de Chileense cocospalm (Jubaea chilensis). Deze bomen bereikten na ongeveer honderd jaar hun grootste hoogte. Waarschijnlijk speelde de Polynesische rat (Rattus exulans) een belangrijke rol bij het verdwijnen van deze paaseilandpalm. Het bleek dat 99% van de gevonden, gefossiliseerde palmzaden was aangeknaagd. Daardoor kon het bos zich niet verjongen. Mede door houtkap leidde dit ertoe dat rond 1650 het bos volledig was verdwenen. Dit was voor de eerste Europeanen het eiland bezochten.

Omdat het bos met bomen zoals de paaseilandpalm en de toromira verdween, kwam er minder regenval. In 1868 werd een begin gemaakt met de teelt van schapen en dit leidde ertoe dat het eiland rond 1950 grotendeels bedekt was met grassen en zeggen en russen.

Verder blijkt uit onderzoek dat het eiland een zeer rijke zeevogelbevolking had in prehistorische tijden. Er waren ook landvogels, twee soorten rallen, twee soorten papegaaien en een soort reiger die nu zijn uitgestorven. Op het hoofdeiland zijn nu geen zeevogelkolonies meer, wel op het kleine rotseiland Motu Nui en de omringende rotseilandjes.

Paaseiland als voorbeeld voor de hele planeet

Diverse auteurs, waaronder de Britse historicus Clive Ponting[6] en de Amerikaanse bioloog Jared Diamond gebruikten de (ecologische) geschiedenis van Paaseiland als afschrikwekkend voorbeeld voor de hele bevolking van de planeet aarde. Door uitputting van de hulpbronnen (bossen en vogelkolonies) ging een hoog ontwikkelde en complexe cultuur ten onder. Tussen de bloeiperiode van de beeldencultuur (1250 tot 1550) en de aankomst van de eerste Europeanen in de 18de eeuw, zou de bevolking enorm in aantal zijn teruggegaan door onderlinge stammenstrijd. Verder waren er waarschijnlijk hongersnoden en zou kannibalisme op grote schaal hebben plaatsgevonden.

De Nederlandse milieubioloog Jan J. Boersema (en diverse andere auteurs voor en met hem) heeft dit beeld sterk genuanceerd. In zijn boek noemt hij de ontbossing en de teloorgang van de beeldencultuur een verschralingsproces dat vooral werd veroorzaakt door ecologische factoren (de ratten). Verder blijkt nergens uit de beschrijvingen van de zeevaarders uit de 18de en vroege 19de eeuw dat er honger heerste. De bewoners van Paaseiland waren ervaren tuinbouwers die genoeg voedsel konden verbouwen op het ontboste eiland. Ook uit onderzoek naar menselijke botten uit die periode blijkt geen abnormale gezondheid of opvallend veel onderling geweld. Aanwijzingen voor een dramatische achteruitgang in bevolkingsaantal tussen ca. 1250 en de 18de eeuw acht hij op grond van berekeningen evenmin waarschijnlijk. De decimering van de bevolking door honger en ziekten werd vooral veroorzaakt door Peruaanse mensenhandelaars en nieuw geïntroduceerde ziekten in de periode 1862-1877.

Geologie

Het Paaseiland is een hoog eiland van vulkanische oorsprong en wordt hoofdzakelijk gevormd door een drietal vulkanen, de Maunga Terevaka (507 meter), de Poike (370 meter) en de Rano Kau (324 meter), die het eiland een driehoekige vorm geven.

Bevolking

Rapa Nui of Rapanui is de inheemse bevolkingsgroep van Paaseiland. De bevolking, die zichzelf Rapa Nui noemt, is van Polynesische afkomst. Wanneer precies de eerste Polynesiërs op Paaseiland aankwamen is niet geheel duidelijk, mogelijk arriveerden ze rond de 5e eeuw n.Chr. Rond 1200 kwam een tweede groep Polynesiërs aan op het eiland. De spanningen tussen de twee groepen groeide en het eiland was overbevolkt en er was een voedseltekort. In 1680 kwam het tot een uitbarsting. Op het schiereiland Poike werd tijdens een slag de oorspronkelijke bevolking uitgeroeid. Op het eiland werd kannibalisme bedreven in tijden van hongersnood.[2] De bevolking heeft zichzelf dezelfde naam gegeven als het eiland. De letterlijke vertaling is dan ook "grote rots".

Een typisch kenmerk van de inwoners waren hun uitgerekte oren. Naar vrij algemene opvatting waren dat niet de voorouders van de huidige Polynesische bevolking, maar de leden van een ander volk of van een verheven kaste. Zo weten we nu door wie de beelden zijn gemaakt, want op de beelden zijn dezelfde lange uitgerekte oren aangetroffen.

Sinds de 18e eeuw zijn ook vele eilandbewoners gevangengenomen door slavenhandelaars en over de hele wereld verspreid. De originele bevolking, de Rapa Nui, is vandaag de dag nog steeds aanwezig. In totaal leven er nu nog zo'n 5000 Rapa Nui (waarvan bijna de helft nog op het Paaseiland). De andere helft emigreerden naar het vaste land in Chili, de helft daarvan leeft in of rond de hoofdstad Santiago.

Op het hoogtepunt moeten er zo'n 10.000 à 15.000 mensen hebben gewoond. Dit aantal (en het hele verhaal over hongersnoden, burgeroorlog en kannibalisme) wordt door onder andere de Nederlandse milieubioloog Jan Boersema betwijfeld. Bij een aantal van meer dan 10.000 inwoners en een kolonisatie rond het jaar 1000 zou de bevolkingsgroei voor een premoderne samenleving onwaarschijnlijk hoog moeten zijn geweest.

Taal

De officiëële taal op het Paaseiland (Chili) is Spaans. Het originele Castilliaans van de Spaanse kolonisten is in de loop der tijd door de afstand tot het moederland gaan afwijken van het Europese Spaans. Chileens Spaans is wat minder fel en vaak iets sneller dan andere Zuidamerikaanse varianten, met veel eigen Chileense woorden. Weinig Chilenen spreken een andere taal en bovendien stellen ze het erg op prijs als u hun taal spreekt.

Rongorongo

Vroeger werd op Paaseiland een hiërogliefenschrift gebruikt, genaamd Rongorongo. Dit schrift is tot op vandaag niet ontcijferd. Gedacht wordt dat het rongorongo is ontstaan tijdens de komst van de eerste Spaanse slavenhandelaars, zodat de gebruiken en cultuur niet verloren zou gaan. De taal wordt ook wel eens Kohau Rongorongo genoemd.

In het Polynesisch is kohau "stok" en rongorongo "zangers". Er bestaan nog 26 voorbeelden met het schrift, waarvan vijf valse. Volgens de inventaris bevatten de tabletten 14.021 tekens. Het syllabisch schrift, vooral bestaande uit afbeeldingen van mensen en dieren, telt 595 onderscheiden basistekens, waaronder echter veel allogrammen.

Bekend is de stok van Santiago. De tekst begint onderaan en loopt spiraalvormig naar boven. Er staan 2920 tekens op. Bekender zijn plankjes met het schrift erop. De tekens zijn aangebracht op de wijze waarop de boer zijn land met een os beploegt: van links naar rechts, en dan terugkerend van rechts naar links, enz. Deze manier van schrijven heet boustrophedon-schrift. Eén exemplaar met rongorongo ging bij de brand van de Leuvense universiteit in 1914 verloren.

Het Rongorongo is het enige bekende Polynesische schrift. Het is niet bekend van rotsinscripties, maar slechts op houten planken overgeleverd. De ontstaansdatum is onduidelijk. Er is wel verondersteld dat het tot ontwikkeling is gekomen in de tijd tussen de eerste contacten met Spaanse kolonisten en het wegvoeren van het grootste deel van de bevolking door Zuid-Amerikaanse slavenhandelaren. De waarschijnlijkste bron voor de ontwikkeling van het Rongorongo zou dan het Spaanse annexatieverdrag uit 1770 zijn.

De bekende theorieën van de Noor Thor Heyerdahl, die veronderstelde dat de cultuur van Paaseiland verband hield met de pre-Columbiaanse culturen in Zuid-Amerika, is ook wel betrokken op dit schrift; bewijzen zijn er echter nooit voor geleverd en de moderne wetenschap beschouwt een link tussen beide cultuurgebieden dan ook als onwaarschijnlijk.

Pogingen om van overlevenden nog informatie los te krijgen, leverden weinig bruikbaars op. Kennelijk bestaat de inhoud uit mythen en rituele gezangen. Omdat er vrij veel teksten bewaard zijn gebleven en de taal bekend is, lijkt een ontcijfering in theorie mogelijk. Verondersteld wordt echter dat de teksten niet zozeer bedoeld zijn om het Rapa Nui, de taal van de Paaseilanders, mee te schrijven, maar vooral diende als geheugensteun bij het reciteren van gebeden, en als versiering.

De paaseiland beelden (Moai)

De moai, tot negeneneenhalve meter hoge beelden, zijn vervaardigd uit zacht vulkanisch gesteente (tufsteen). De makers zijn de voorvaderen van een groot deel van de huidige eilandbewoners. De witte oogschijven, die oorspronkelijk in de oogkassen zaten, werden pas in 1978 voor het eerst teruggevonden.

De meeste moai staan opgesteld op een platform of ahu en kijken naar het binnenland. Slechts zeven beelden, opgesteld in een rij van klein naar groot en ietwat spottend de zeven apen (los siete monos) genoemd, kijken naar de zee. De moai zijn voorstellingen van voorouders die om vruchtbaarheid smeken. Voortplanting was op een extreem geïsoleerd eiland als dit van cruciaal belang om te overleven. Er zijn veel voorouderbeelden weer rechtop gezet, ook hebben vele hun indringende ogen die naar de hemel kijken weer terug. De vooruitstekende lippen waren wellicht getooid met een baard. Opvallend zijn ook de langgerekte oorlellen.

Het gehele eiland staat sinds 1995 op de werelderfgoedlijst van UNESCO.

Ongeveer 95% van de 887 gekende moai zijn gehouwen uit gecompacteerde vulkanische as die te vinden is nabij de krater Rano Raraku, waar nog 394 beelden zichtbaar zijn. De mijnen blijken op deze plaats relatief plots verlaten te zijn, omdat er nog vele niet-afgewerkte beelden liggen. Hoewel men vaak denkt dat het stenen hoofden zijn, zijn de moai in feite torso's met buitenproportioneel grote hoofden. Nadat ze afgewerkt waren, werden de beelden naar bepaalde ceremoniële plekken gebracht.

Sommige beelden droegen in het verleden Pukao. Dit waren hoofddeksels gehouwen uit een heel lichtrode vulkanische steen, genaamd scoria. Deze stenen werden allemaal gehaald uit de Puna Pau. De Pukau werden los op de beelden gezet, waardoor de meeste in de loop der jaren zijn vergaan. Bij een aantal omgevallen beelden zijn echter de Pukau teruggevonden. Het grootste beeld, genaamd Paro, was bijna 10 meter hoog en had een gewicht van 75 ton. De zwaarste was iets minder hoog en woog 86 ton. Een onafgemaakt beeld op Ahu Tongariki zou, indien af, ongeveer 21 meter hoog zijn geweest en 270 ton wegen. De meest afwijkende moai is wel Tukuturi, deze heeft een baard en een knielende houding, en is waarschijnlijk een van de laatst vervaardigde moai.

Er is veel onzekerheid over het hoe en waarom van deze beelden. De meest geaccepteerde theorie stelt dat de Polynesische eilandbewoners, die het eiland koloniseerden, de constructie aanvingen omstreeks 1000-1100 na Chr. De beelden zouden overleden familieleden kunnen voorstellen, of nog in leven zijnde stamhoofden. De beelden vergden bijzonder veel inspanningen om te houwen, zodat wordt aangenomen dat de beeldhouwers een hoge sociale status hadden. Het is niet bekend hoe de beelden uiteindelijk naar hun definitieve plaats werden gebracht; men veronderstelt met spierkracht, touwen en ronde balken. Een andere theorie zegt dat de beelden ook rechtopstaand vooruit "gewaggeld" werden.

In het midden van de 19e eeuw waren alle beelden buiten en de meeste in Rano Raraku omgeduwd door de Polynesische eilandbewoners zelf. Waarom de beelden werden omgeduwd is niet helemaal duidelijk. In de 19e eeuw is een groot deel van de bevolking door walvisvaarders en slavenhandelaars gevangengenomen en van het eiland verwijderd, waardoor het grootste deel van de mondeling overgebrachte cultuur en tradities van de oorspronkelijke bewoners werd vernietigd, wat het onderzoek naar de geschiedenis van Paaseiland erg moeilijk maakt. Tegenwoordig zijn er ongeveer 50 moai opnieuw rechtop gezet.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	VII.	Paaseiland (Chili)
Onderdeel:	**b.**	**Beschrijving per regio**

Het Paaseiland
Paaseiland heeft de vorm van een driehoek. De drie hoeken worden gevormd door drie vulkanische bergen: Maunga Terevaka (507 meter), Poike (370 meter) en Rano Kau (324 meter). Het landschap is heuvelachtig met weinig begroeiing. Aan de kustlijn zijn verschillende zandstranden te vinden. Paaseiland is het meest bekend om de kolossale Moai beelden die rondom het gehele eiland zijn te vinden. Daarnaast zijn er veel in steen gekerfde afbeeldingen te vinden (Petrogliefen). Ongeveer 90% van de bewoners woont in de hoofdstad en daarom zijn daar ook de meeste faciliteiten te vinden (winkels, hotels, cafe's enz.).

Hanga Roa
Hanga Roa is de hoofdstad van het eiland. Het is tevens de enige stad op het eiland. In Hanga Roa woont meer dan 87% van de hele bevolking van Paaseiland (ca. 3500 inwoners). Het hart van de stad is de Avenida Atamu Tekena. Aan deze straat liggen hotels, winkels, restaurants, internet-cafés, een bank, een supermarkt, een apotheek en een museum. De ontmoetingsplek van het eiland, de Rooms-Katholieke Kerk, ligt niet ver hier vandaan.

Mataveri International Airport
Mataveri International Airport is het vliegveld van Paaseiland, het is gelegen vlak buiten Hanga Roa. Er is één geasfalteerde landingsbaan, die baan is 3440m lang. Er wordt alleen naar het vliegveld gevlogen door de nationale Chileense luchtvaartmaatschappij LAN Airlines die het ook als tussenstop gebruikt voor vluchten naar of van Papeete, Tahiti. Daarnaast kan de landingsbaan ook door de NASA worden gebruikt als een Spaceshuttle een noodlanding moet maken.

Anakena
Anakena is een stand met wit koraalzand aan de noordkust van het Paaseiland. Volgens de mondelinge overlevering was dit strand de plaats waar een Polynesische hoofdman met zijn gevolg landde en dit eiland koloniseerde. Later werd deze plaats een ceremonieel centrum waar de eilandbewoners hun tabletten met typische tekens (voor-)lazen. In de periode van de vogelmancultuur (ca. 1550 - 1877) vonden hier plechtigheden plaats als de vogelman van de westelijke clans hier zijn status als vogelman beëindigde.

Anakena is diverse malen archeologisch onderzocht. In 1914 door Katherine Routledge en in de jaren 1950 door William Mulloy en Thor Heyerdahl. Uit dit en later archeologisch onderzoek blijkt dat hier waarschijnlijk rond 1200 menselijke nederzettingen waren.

De film 'Rapa Nui'
Het Anakenastrand was in 1994 een locatie voor een voor de film Rapa Nui onder regie van Kevin Reynolds met rollen voor Jason Scott Lee, Esai Morales, Sandrine Holt, George Henare en Cliff Curtis. Deze film werd geproduceerd door Kevin Costner.

Maunga Terevaka
De Maunga Terevaka (of kortweg Terevaka) is een 507 meter hoge dode vulkaan op het noordwestelijke deel van Paaseiland (Chili). Het is de grootste en de jongste van de drie belangrijkste vulkanen op Rapa Nui, zoals Paaseiland ook wordt genoemd. De andere twee vulkaantoppen zijn de Poike, die het oostelijk deel van het eiland vormt, en de Rano Kau, die het zuidelijk deel van Paaseiland vorm geeft. Op de hellingen van de Terevaka zijn diverse kleinere vulkanen en vulkanische kraters te vinden, waaronder krater met daarin de kratermeren Rano Aroi en Rano Raraku.

De Terevaka is voor het laatst uitgebarsten in het Pleistoceen en is minder dan 400.000 jaar oud. De ouderdom van zijn vulkanische helling bij Roiho is geschat tussen 110.000 en 150.000 jaar.

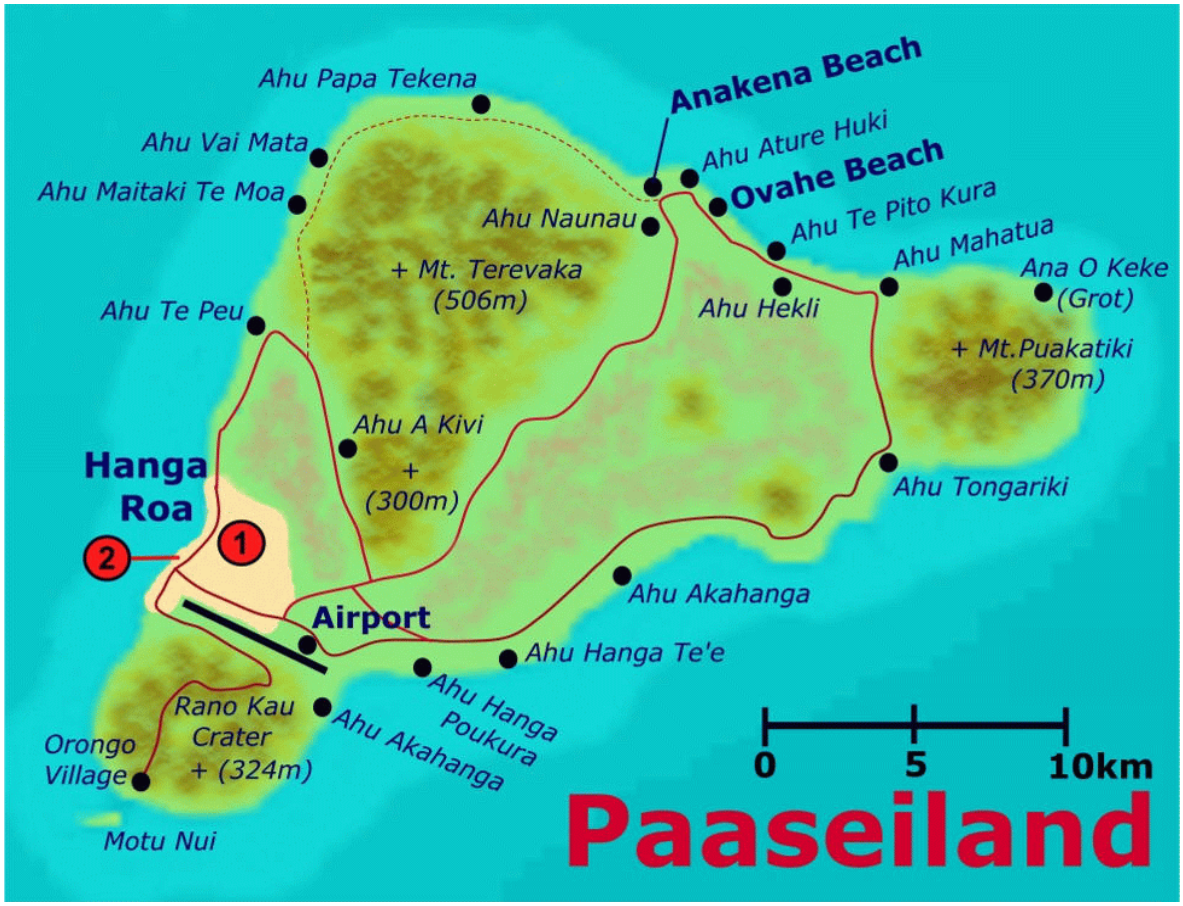

Rano Kau
De Rano Kau (ook wel Rano Kao) is dode schildvulkaan met een maximale hoogte van 324 m boven de zeespiegel, in het zuidwesten van Paaseiland. Het gesteente werd gedateerd op een ouderdom van ongeveer 1 miljoen jaar. De krater is 200 m diep en ontstond na de instorting van de vulkanische top. Deze krater heeft een middellijn van 1,6 km en is daarmee de grootste krater op Paaseiland. De rand van de krater is in het zuidwesten, aan de zeekant, een stukje afgebroken. De eilandjes Kaokao Motu, Motu Iti en Motu Nui zijn waarschijnlijk de resten van nevenvulkaantjes van de grote vulkaan.

Het kratermeer bestaat uit zoet water en is half dichtgeslibd. Hier groeit

het totorariet (Schoenoplectus californicus of Scirpus californicus, cypergrassenfamilie). Dit riet groeide daar al voor de Polynesiërs er landden en is afkomstig van het Amerikaanse continent. Het riet werd door de oorspronkelijke bewoners van Paaseiland op vele manieren gebruikt, bijvoorbeeld voor de bouw van boten en als dakbedekking.

Op Rano Kau zijn verder de resten van het heiligdom Orongo te zien, hier stonden 53 huizen en er zijn tal van rotstekeningen (petrogliefen) die te maken hebben met de Tangata Manu (vogelmancultus).

Tangata Manu
De Tangata manu of vogelmancultuur was een ceremoniële wedstrijd op Paaseiland (Rapa Nui). De cultus bestond uit een jaarlijkse competitie tussen mannen die namens voormannen van hun stam het eerste ei van de manutara, de bonte stern (Onychoprion fuscatus) van het rotseiland Motu Nui moesten brengen naar het hoofdeiland, waarbij zij de klippen van de Rano Kau aan de zeekant moesten beklimmen tot aan de nederzetting Orongo.

Het eilandje Motu Nui
In mythologie van Paaseiland was de godheid Make-make de hoofdgod van de vogelmancultus. Deze cultuur is mogelijk opgekomen in de periode 1550-1722, waarschijnlijk als opvolger (of geleidelijke overgang) na de cultus van de grote beelden (moai) waar het Paaseiland beroemd mee werd. Over de beeldencultus is veel minder bekend dan de vogelmancultuur. Deze cultus is uitgebreid onderzocht door de antropologe Katherine Routledge. Op grond van rotstekeningen staat vast dat de vogelmancultuur al in 1760 bestond en dat deze cultuur duurde tot zeker 1878 toen de missionarissen er een eind aan maakten. De cultuur bestond uit een competitie tussen ambitieuze voormannen van verschillende clans. Deze mannen kozen jonge, sterke mannen die er voor moesten zorgen dat zij als eerste een vogelei konden aanbieden aan de voorman. Die voorman werd dan de winnaar.

De mannen moesten daarvoor een 300 m steile klif afdalen en met een primitieve kano van riet en half zwemmend naar het rotseilandje Moto Nui gaan. Op afbeeldingen heeft de vogelman de snavel van een grote fregatvogel (Fregata minor), maar het ei waarom het gaat is het ei van de bonte stern. Ook deze vogel wordt afgebeeld op de vele rotstekeningen.

Bonte stern bij een nest met daarin een ei.
De mannen verbleven dagen en mogelijk weken op het eiland tot de vogels arriveerden. Als ze een ei vonden, maakten ze de hachelijke tocht terug, waarbij ze met het ei op het hoofd weer de 300 m hoge klif moesten opklauteren. Vaak vielen er doden door valpartijen of aanvallen van haaien. Bij aankomst overhandigde de winnaar het ei aan zijn voorman. Deze voorman verkreeg daarmee de status van geestelijk leider. Hij verbleef dan gedurende een jaar in afzondering bij de krater Rano Raraku (tevens de steengroeve van de beeldencultuur). Deze voorman schoor zijn hoofd kaal, waste zich niet meer en liet de nagels groeien. Hij werd de Tangata manu, de vertegenwoordiger van de schepper/god Make Make voor het hele eiland. De maatschappelijke betekenis van deze ceremoniële functie is niet geheel duidelijk. De ceremonie vond plaats op de zuidwestpunt, bij de nederzetting Orongo. Deze nederzetting had waarschijnlijk alleen een rituele betekenis want er zijn geen vuurplaatsen gevonden. Mogelijk verbleven er priesters die door de bevolking van bereid voedsel werden voorzien en/of vonden er gezamenlijke maaltijden plaats die elders waren bereid. Rotsinscripties die met de vogelmancultuur samenhangen zijn ook op andere plaatsen op het eiland gevonden, zoals bij Anakena.

Rano Raraku
Rano Raraku is een vulkaankrater gevormd uit geconsolideerde vulkanische as (tufsteen). Het bevindt zich op de lagere hellingen van de Terevaka in het nationaal park op Paaseiland. Het was tot de 18e eeuw 500 jaar lang een groeve en leverde steen waaruit ongeveer 95% van de op het eiland aanwezige moai zijn gemaakt. Rond Rano Raraku staan nog 397 moai. Rano Raraku staat op de Werelderfgoedlijst.

De wanden van de Rano Raraku krater zijn hoog en steil, behalve aan de noord en noordwest kant, waar ze veel lager en licht glooiend zijn. De binnenkant bevat een van drie zoetwater kratermeren van het eiland, en begroeid met 'totora' (Schoenoplectus californicus), een bies uit de cypergrassenfamilie. Deze begroeiing, eens overwogen als bewijs van contact met het Zuid-Amerikaanse vasteland, moet al minstens 30.000 jaar op het eiland groeien. De Rapa Nui gebruikten het als dakdekking en voor de bouw van vlotten.

Poike
De Poike is een van de drie niet-actieve vulkanen die samen het eiland Rapa Nui (Paaseiland) vormen. Met zijn hoogte van 370 meter vormt hij de op een na hoogste piek op het eiland, na Maunga Terevaka.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	18.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	VII.	Paaseiland (Chili)
Onderdeel:	**c.**	**Praktische info. voor de reiziger**

Accommodatie
Het Paaseiland biedt een beperkte keuze aan accommodatie. Vrijwel alle accommodatie vindt u in Hanga Roa, alleen de Explora Lodge ligt buiten het stadje.

Ambassades en consulaten
Nederlandse ambassade in Chili (tevens voor Paaseiland): www.chili.nlambassade.org
Nederlandse consulaat in Chili (tevens voor Paaseiland): www.chili.nlambassade.org (onder "Consulaat Valparaíso").

Chileense ambassade in NL: www.chileabroad.gov.cl
Chileense consulaat in Nederland:
Stadhouderskade 2, 1054 ES Amsterdam
Tel.: 020 6120086 / 020 6124701
Fax: 020 6852486; website: www.consulaatchili.nl

Autorijden
Het Paaseiland is niet zo geschikt voor autohuur. Het eiland is niet zo groot, veel wegen zijn onverhard (of met gaten erin) en de weg wordt ook gebruikt door spelende kinderen en grazende dieren. Er zijn welliswaar een aantal autoverhuurders in Hanga Roa, maar u kunt eigenlijk uitsluitend een rondje rijden om het eiland. Voordeel van een huurauto is uiteraard dat u het eiland kunt bezichtigen in uw eigen tempo, maar de weg om het eiland is niet bijster goed en u mist uiteraard de aanwijzingen en uitleg van een gids.

Het Paaseiland heeft rechtsverkeer. Afgezien van de hoofdstraat in Port Vila, is het verkeer zeer rustig. De maximum snelheid is 50km/uur, in Hanga Roa 30 km/uur. De bewegwijzering is beperkt, navigatiesystemen werken hier niet - dus u zult aangewezen zijn op een wegenkaart. Buiten Hanga Roa vindt u geen tankstations.

We kunnen huurauto's voor u reserveren (huurtarieven en voorwaarden zijn beschikbaar op aanvraag). Terplaatse moet u (als bestuurder) bij afhalen van de huurauto beschikken over een geldig Nederlands rijbewijs en een creditcard (we adviseren ook een internationaal rijbewijs mee te nemen). De minimum leeftijd als bestuurder is 23 jaar. Vraag de verhuurder om een routekaart en uitleg over de verkeersregels. Beste is om een 4WD terreinauto te huren, want u zult soms over onverharde wegen willen rijden, vooral zodra u van de hoofdweg af gaat. Zie ook paragaraaf B.11.II - afhalen van de huurauto.

Banken
In Chili - en dus ok op het Paaseiland - is het bankwezen goed ontwikkeld. In Hanga Roa treft u verscheidene banken aan, meestal met geldmachine (ATM). De openingstijden zijn: ma-vr 9.00- 14.00 uur. Er bevindt zich geen ATM op de luchthaven.

Belasting
Op goederen en diensten wordt in Vanuatu 19% omzetbelasting (VAT tax) geheven. De omzetbelasting is over het algemeen inbegrepen bij de prijs.

Deze belasting kan bij uitvoer van goederen (mits u die gekocht heeft binnen een bepaalde periode) worden terug-gevorderd op de luchthaven. Dit is meestal een tijdrovende aangelegenheid, waarbij u een aantal formulieren moet in-vullen en aankoopnota's moet tonen. Er geldt een drempel-bedrag waaronder geen "tax refund" wordt verleend.

Betaalmiddel
Op Paaseiland wordt betaald met de Chileense Peso (CLP). De koers voor 100 Peso (CLP) is ca. € 0,15. Er zijn munten van 1, 5, 10, 50 , 100 en 500 Peso. Er zijn biljetten van 1000, 2000, 5000, 10000 en 20000 Peso.

In Hanga Roa kunt u met uw bankpas geld opnemen bij een geldautomaat (ATM). Om te pinnen dient er op uw bankpas het Maestro logo te staan. Op de website: www.mastercard.com (ATM locator) kunt u nagaan in welke steden u ATM-machines kunt vinden.

Wij adviseren u ook US-dollars of Euro's in contanten mee te nemen. Euro's worden steeds meer geaccepteerd of gewisseld, echter vaak tegen een ongunstiger koers. De bekende creditcards worden in de grotere hotels, restaurants en winkels geaccepteerd.

Camping
Kamperen is niet toegestaan op het Paaseiland.

Criminaliteit
Het Paaseiland is een veilige bestemming. Op het eiland leven de lokale mensen in nauw verband met hun familie of community, waardoor de sociale controle groot is.

Duty Free
Naast artikelen van persoonlijke aard (kleding, foto-apparatuur, enz.) mogen bezoekers de volgende artikelen belastingvrij invoeren.

- Rookwaren: 200 sigaretten of 250g tabak of 50 sigaren resp. een combinatie van
- tabaksartikelen waarvan het gewicht niet boven de 250g uitkomt
- Alcoholische dranken: 2 liter wijn en 1,5 liter sterke drank
- Parfumerie: 250 ml eau de toilet en 100 ml parfum
- Andere artikelen met een totale waarde van 10.000 USD

Elektriciteit
De elektriciteit op het Paaseiland is 220V/50Hz. De stopcontacten zijn driepolige, identiek aan die in Nederland in gebruik zijn (soms wijken ze echter af, zoals bij de Explora Lodge [daar hebben ze Amerikaanse stopcontacten]). Voor de aansluiting van scheerapparaten, haardrogers, enz., is geen adaptor of wereldstekker nodig.

Entertainment/Nachtleven
Alleen in Hanga Roa vindt u in het weekend een uitgaansleven van enige betekenis (restaurants, bars en disco's). De meeste toeristen blijven echter 's avonds in hun hotel om te dineren en zich te vermaken in de bar. Sommige hotels bieden op bepaalde avonden van de week een traditionele dansshow aan.

Eten/Drinken
De meeste hotels op het Paaseiland beschikken over één restaurant. Daarnaast vindt u in Hanga Roa ook enkele fastfood restaurants, lokale "takeaways" en kleine restaurantjes van immigranten (zoals bistro's, pizaria's en Aziatische restaurants). De ingrediënten die gebruikt worden meestal geimporteerd. De kleding is doorgaans informeel "Casual".

Ofschoon het Paaseiland omringd wordt door oceaan, wordt er weinig gevist en treft u op het menu niet persé heel veel visgerechten aan. Wel wordt veel tropisch fruit gebruikt. Bij traditionele gerechten wordt zoete aardappel en casave (zowel de wortel als de bladeren) gebruikt.

Feestdagen
Op het Paaseiland gelden de volgende officiële feestdagen (anders dan de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede Vrijdag, 1e en 2e Paasdag en Kerst):

1 mei: Dag van de Arbeid
21 mei: Herdenking van de zeeslag bij Iquique
23 juni: Corpus Christi
29 juni: St. Peter & St. Paul Dag
15 augustus: Maria Hemelvaart
11 september: Dag van de Nationale Eenheid
18 september: Onafhankelijkheidsdag
19 september: Dag van het Leger
10 oktober: Dag van Columbus
1 november: Allerheiligen
2 november: Allerzielen

Festivals
Op het Paaseiland wordt jaarlijks Tapati Rapa Nui festival gehouden. Het vindt plaats rond eind januari en begin februari en geeft je een unieke kijk in het leven van de inwoners van Paaseiland.

<u>Koningin Tapati</u>
Het is moeilijk om te omschrijven wat het festival precies inhoudt, maar dit is ongeveer waar het om draait: er strijden gedurende twee weken, twee teams tegen elkaar. Elk onder aanvoering van een potentiële 'Koningin Tapati'. Ze nemen het tegen elkaar op in verschillende disciplines waaronder dans, sport, muziek en cultuur. De teams bestaan uit grote groepen Rapa Nui (locals), jong en oud, die allemaal weer uitblinken in hun eigen discipline. Het winnen van bijvoorbeeld een danswedstrijd levert punten op voor het team. Uit het team met de meeste punten wordt de koningin gekroond tot 'Reine Tapati'.

<u>Bananenboomstamraces en speerviswedstrijden</u>
Tijdens de twee weken dat het festival duurt staat het normale leven op het eiland bijna compleet stil en draait alles om het festival en de wedstrijden. Het festival wordt heel serieus genomen door de bewoners en het gaat er dan ook behoorlijk fanatiek aan toe. De verschillende disciplines van het festival bieden een unieke kijk in de historische, maar ook hedendaagse tradities van het eiland en haar bewoners. De sporten die beoefend worden zijn o.a. een spectaculaire bananenboomstamrace van een vulkaan, een 'marathon' waarbij de meest sportieve mannen een meer oversteken in rieten kano's en daarna een steile heuvel op rennen met trossen bananen en er zijn speerviswedstrijden. Verder is er een Maoi (de bekende beelden)-sculptuurwedstrijd en een bodypaint-wedstrijd. De meeste dans- en muziekoptredens, parades en optochten zijn te vinden in en rond de enige stad, Hanga Roa (eigenlijk een dorp).

Tijdens de festivalperiode is het bijzonder moeilijk om hotel-accommodatie te vinden. Als u van plan bent het Paaseiland in deze periode te bezoeken, reserveer dan tijdig uw hotel.

Foto's
Het Paasseiland (en de rest van Chili) is zeer fotogeniek. Indien u dia's maakt kunt u de films het beste vanuit Nederland meenemen. In Chili zijn deze namelijk duur en zeer moeilijk te krijgen. Foto- en video-apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn goed verkrijgbaar, maar veel duurder dan in Nederland. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft.

Fooi
Het geven van een fooi is ongebruikelijk op het Paaseiland. Service en belasting zijn meestal inbegrepen in de prijs.

Geld
De Chileense munteenheid is de Peso, symbool $. Er zijn munten van 1, 5 (weinig gebruikt), 50 en 100 pesos, en biljetten van 500, 1000, 5000 en 10.000. De laatste zijn on-handig, want vaak moeilijk te wisselen in kleine plaatsen. Contant geld (bij voorkeur dollars, maar ook euro's) en cheques (travellers cheques in dollars het meest praktisch en veilig) kan je wisselen bij banken en wisselkantoren (iets voordeliger) die zijn aangegeven met 'Casa de Cambio', of 'Change'. Op straat wisselen wordt afgeraden. Vooral buiten de steden zijn de mogelijkheden om geld te wisselen vaak beperkt, en moet men zorgen voor voldoende Chileense pesos. Overgehouden geld aan het eind van een reis is bij vertrek op het vliegveld van Santiago gemakkelijk in te wisselen.

Met giromaatpassen en andere bankpassen kan 24 uur per dag geld worden opgenomen uit bankautomaten in steeds meer steden bij automaten met de naam 'technobanco' (BCI-bank). Met creditcards geld opnemen kan in Santiago bij American Express en Visa. Met Creditcards betalen kan bij de meeste reisbureaus, autoverhuurbedrijven, duurdere h tels en restaurants in heel Chili.

Gezondheid
Als u gewoon goed gezond bent, dan hoeft u doorgaans geen bijzondere medische voorzorgsmaatregelen te nemen. Het beste kunt u echter naar de GGD of uw huisarts gaan voor een specifiek advies. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

In Vanuatu komen vrijwel geen gevaarlijke of giftige dieren voor. Het meest gevaarlijke dier is waarschijnlijk de haai. Binnen de riffen in de lagunes ziet u hooguit kleine ongevaarlijke rifhaaien (bijv. bij Anakena). De grotere haaiensoorten - zoals de hamerhead, tijgerhaai en de witte haai - houden van diep en stromend water en deze ziet u daarom eigenlijk alleen buiten de lagunes.

Hulpdiensten
Mocht u in het geval van nood de hulp nodig hebben van politie, brandweer en/of ambulance dan kunt u gebruik maken van onderstaande alarmnummers.

- Politie: 100-244
- Brandweer: 100-264
- Ambulance: 100-215

Immigratie / Douane
Het Paaseiland behoort tot Chili. Bij binnenkomst van Chili wordt voor EU burgers voor een toeristisch verblijf van max. 3 maanden een geldig paspoort verlangd. Bovendien dient u te beschikken over een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. verplichte vaccinaties voor toeristen. Bij aankomst moet een "Arrival Card"' met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst op het Paaseiland wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kent het Paaseiland strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
De internationale luchthaven van het Paaseiland ligt naast het hoofdplaatsje Hanga Roa - aan de zuidwestelijke zijde van het Paaseiland. Op deze luchthaven worden zowel internationale vluchten naar Lima (Peru) en Papeete (Frans-Polynesië), als binnenlandse vluchten uitgevoerd naar Santiago. Er zijn geen andere vliegvelden op het Paaseiland. De volgende luchtvaartmaatschappijen voeren (inter)nationale vluchten uit.

- Lan Airlines (naar Lima, Santiago en Papeete)

De vlucht naar Santiago wordt dagelijks uitgevoerd, de vlucht naar Papeete wordt tweemaal wekelijks uitgevoerd. Vanaf Amsterdam moet u rekening houden met een totale reistijd van minstens 28 uur, via Santiago.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit het Paaseiland is 120 minuten voor vertrek. De luchthavenbelasting ("Airport Departure Tax") bedraagt momenteel 26 USD per persoon. Deze heffing is reeds inbegrepen in de reissom van vooraf gekochte tickets. U hoeft dus ter plaatse geen "Airport Departure Tax" meer af te rekenen. Deze regels kunnen wijzigen, zie bijlage 24 (airporttax).

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze op bepaalde plaatsen kunnen gebruiken d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. in hotellobby's). Als u ook bij het zwembad of aan het strand wilt kunnen internetten, dat dient u een SIM kaart (of dongel) te kopen voor het UMTS netwerk. Deze zijn te koop bij de winkels van de grote telecom aanbieders (zoals Vodaphone). Alleen bij Hanga Roa is de mobiele ontvangst goed. In Hanga Roa vindt u ook een aantal internetcafé's.

Kleding
Voor een bezoek aan het Paaseiland kunt u het best lichte zomerkleding meenemen. Voor 's-avonds dient u echter ook wat warmere kleren mee te nemen. Neemt u een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. De winkels in Hanga Roa kunnen overigens voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft.

Klimaat
Paaseiland heeft een subtropisch klimaat. De temperaturen liggen tijdens de zomermaanden rond de 15 tot 25 graden en tijdens de wintermaanden rond de 25 tot 30 graden. Het paaseiland heeft geen typisch regenseizoen, zoals bij de meeste andere eilanden in de Stille Zuidzee.

Lokale agent
Onze lokale agent in Chili is *Pro Tours*. Hun kantoor is gevestigd in Santiago. Het telefoonnummer en andere contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Religie
Vrijwel de gehele bevolking van het Paaseiland is katholiek. U bent van harte welkom in de kerkjes om een dienst bij te wonen.

Souvenirs
Houtsnijwerk, miniatuur Moai's, katoenen pareo's, sieraden van (parelmoer)schelpen en strohoeden zijn de belangrijkste souvenirs die u hier vindt.

Stranden
Op het Paaseiland vindt u alleen bij Anakena - aan de noordkust - een fraai geel zandstrand. Anakena Beach ligt in een beschutte baai, waardoor er hier veilig in zee kan worden gezwommen.

Taal
De taal die gesproken wordt op het Paaseiland is Spaans, Engels en Polynesisch. Spaans is de officiële taal. Bezoekers zullen op taalgebied over het algemeen weinig problemen ondervinden.

Taxi's
In Hanga Roa rijden taxi's. Het eenvoudigst kunt u vooraf de receptie van uw hotel een taxi laten reserveren. Er gelden vaste prijzen, afhankelijk van de gereden afstand. 's Avonds en 's nachts geldt voor taxi's een duurder tarief. U dient vooraf een prijs af te spreken, meters ontbreken of zijn meestal buiten werking. Voor ritten buiten Hanga Roa dient u vooraf over de prijs te onderhandelen.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt U dag en nacht automatisch telefoneren tussen Nederland en het Paaseiland. Op het postkantoor zijn telefoonboxen, fax en internetverbinding beschikbaar. Voor de openbare telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig (dezelfde als in Chile op het vaste land). Deze kunt u terplaatse in telefoonwinkels kopen. Het internationaal toegangsnummer van het Paaseiland (Chili) is 56. De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken in Hanga Roa prima, maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van Vodaphone.

Transfer
Bij aankomst verzorgt onze agent ProTours de transfers. De transfer wordt uitgevoerd in een moderne minibus. Bij aankomst op de luchthaven wordt automatisch met de transfer een begroeting uitgevoerd. Een medewerker van onze agent staat met een naambordje op u te wachten. Bij aankomst wordt onze voucher omgewisseld voor lokale vouchers en tickets.

Transport
De afstanden op het Paaseiland zijn niet zo groot. In Hanga Roa rijden publieke bussen rond. De busdiensten worden door privé ondernemingen gedreven. De bussen hebben meestal alle ramen openstaan. Er wordt gestopt bij vaste haltes (busstop), in- en uitstappen buiten de aangegeven haltes is niet mogelijk. U betaalt de chauffeur bij instappen. Buiten Hanga Roa zijn er geen busdiensten.

Als u de Moai's wilt verkennen en u verblijft in Hanga Roa, dan kunt u dat op verscheidene manieren doen. Allereerst kunt u deelnemen aan een excursie per minibus met gids (er worden verschillende routes en bestemmingen aangeboden). Daarnaast kunt u er ook voor kiezen om het eiland op eigen gelegenheid te verkennen, per taxi met per huurauto. Avontuurlijker is om het eiland te verkennen met een paard of met een mountainbike.

Tijdsverschil
Het tijdverschil met Nederland bedraagt 6 uur (in NL winter) of 8 uur (in NL zomer). Het Paaseiland ligt op het westelijk halfrond, 's middags in Nederland (bijv. in de zomer om 18.00 uur) is dus dezelfde dag 's ochtends op het Paaseiland (10.00 uur).

Uitgaven
Het prijsniveau ligt in Chili op Nederlands nivo (op het Paaseiland en in Santiago hoger dan in de rest van het land). Lokale etenswaren (zoals verse vis en tropisch fruit) zijn doorgaans iets goedkoper, overige waren en luxe goederen zijn duurder dan in Nederland.

Water
Kraanwater is doorgaans veilig te drinken. Voor de veiligheid adviseren we u op afgelegen plaatsen uw drinkwater te koken of flessen bronwater te kopen. Indien u niet in de mogelijkheid bent om water in flessen te kopen, kook dan het water gedurende 5 minuten. Na het water afgekoeld te hebben kunt u het veilig gebruiken als drinkwater en voor zaken als tanden poetsen, lenzen schoonmaken en het wassen van groente en/of fruit.

Winkels
De winkels in Chili kunnen voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft. Op het Paaseiland is de keuze in de winkels beperkt. De winkels zijn geopend van ma. t/m vrij. van 10.00 tot 19.30 uur en op zaterdag van 09.30 tot 13.30 uur. Kleinere winkels sluiten tussen 14.00 tot 16.00 uur. Warenhuizen en supermarkten zijn 's avonds vaak tot 21.00 of 22.00 uur en ook in het weekeinde geopend.

Zonnebrand
Neemt u een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. Ook een goede zonnebrandmelk met een beschermingsfactor die is afgestemd op uw huid mag u zeker niet vergeten. Wees erop bedacht dat uw huid heel gevoelig is, wanneer u vanuit de Nederlandse winter aankomt. Ga niet op het heetst van de dag zonnebaden.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	**VIII.**	**Papua Nieuw-Guinea**

Nieuw Guinea is 's-werelds één na grootste eiland (na Groenland) en 's-werelds hoogste tropische eiland met bergen tot 5000 meter. Papua Nieuw-Guinea (PNG) beslaat het oostelijk deel van het eiland. Het land bestaat voornamelijk uit zeer dicht regenwoud, dat door een groot aantal rivieren wordt doorkruist. De belangrijkste bezienswaardige regio's zijn:

- De Sepik-rivier, één van de grootste en best bevaarbare rivieren in het gebied.
- De hoogland-valleien waar de bergvolken nog steeds op traditionele wijze leven.
- De kust, met zandstranden, koraalriffen, en mangrove bossen.

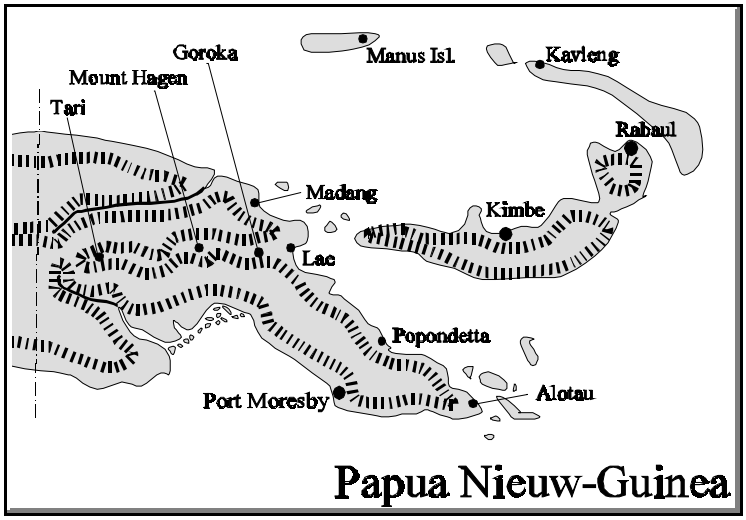

De hoofdstad van Papoea-Nieuw-Guinea is Port Moresby. Een aantal grote steden in Papoea-Nieuw-Guinea zijn: Lae, Arawa, Mount Hagen en Madang. Papoea-Nieuw-Guinea heeft ook nog enkele eilandjes waarvan Nieuw-Ierland, Nieuw-Brittannië en Bougainville de bekendste zijn.

Papoea-Nieuw-Guinea staat bekend om zijn diversiteit. Er komen wel duizend verschillende bevolkingsgroepen voor, die ieder hun eigen taal, tradities en kledingdracht hebben. De bevolking is vriendelijk en gastvrij. Het land is voor een groot deel bedekt met dichtbegroeid regenwoud en bergen die tot wel 4500 meter reiken. Er is in het land ook een grote variëteit aan planten en dieren. Er komen ongeveer 250 soorten kleine zoogdieren en maar liefst 12.000 verschillende plantensoorten voor. Daarnaast zijn er circa 6.000 verschillende soorten vlinders. Het land heeft ook een kustlijn met zandstranden waar je verschillende watersporten kunt beoefenen. Daarnaast kan men duiken naar mooie koraalriffen en meerdere scheepswrakken.

Flora en fauna hebben zich hier in een enorme variëteit kunnen ontwikkelen. Reizen in Papua Nieuw-Guinea is een mix van comfort en avontuur, maar bovenal exclusief. De magische uitstraling die van dit eiland uitgaat heeft u snel in de greep. Sommige bezoekers zullen zich meer aangetrokken voelen door de onbedorven schoonheid van dit land, anderen door de charme en vriendelijkheid van de inwoners en weer anderen door de bijzonder rijke cultuur en traditie. Papua Nieuw-Guinea is het laatste door de westerse mens ontdekte land op aarde. In sommige delen van het eiland is de westerse cultuur nog nauwelijks doorgedrongen. Papua Nieuw-Guinea is een land vol contrasten; ruige, steile bergen en uitgestrekte regenwouden afgewisseld door kleine zandstrandjes en koraalriffen langs de kust.

Maar liefst 70% van Nieuw-Guinea is bedekt met tropische regenwoud. Er is een enorme variëteit aan planten en dieren. Zo komen er zo'n 250 soorten kleine zoogdieren en maar liefst 12.000 verschillende soorten bloeiende planten voor.

Vogels zijn ongetwijfeld de meest markante groep dieren, niet alleen vanwege hun prachtige kleuren, maar vooral door de grote variëteit en aantallen. Er komen bijna evenveel vogelsoorten in Papua Nieuw-Guinea voor als in Mexico, de Verenigde Staten en Canada samen. Net zo opvallend als de vogels zijn de vlinders, waarvan er zo'n 6.000 verschillende soorten rondvliegen. Papua Nieuw-Guinea is een van de weinige landen waar nog grote stukken natuur, met name regenwoud, ongerept zijn.

Papua Nieuw-Guinea ligt ongeveer 150 km ten noorden van Australië en net ten zuiden van de evenaar. Naast het oostelijk deel van het hoofdeiland bestaat Papua Nieuw-Gunea uit een aantal eilanden die om dit hoofdeiland heen liggen, zoals New Britain, New Ireland en Bougainville.

Eén van de meest fascinerende delen van Papua Nieuw-Guinea zijn de centraal gelegen hooglanden, welke voornamelijk uit ruig gebergte bestaan met een gemiddelde hoogte van 3000 meter. De moeilijk begaanbare hooglanden, waarvan aanvankelijk werd gedacht dat het een onbewoond jungle-gebied was, bleek aan het begin van de 20ste eeuw het meest vruchtbare en dichtstbevolkte deel van het land te zijn.

De Sepik-regio is vooral bekend vanwege de bijzondere kunst en architectuur. De beste manier om de Sepik-regio te bezoeken is per cruiseschip, waarbij steeds korte excursies worden gemaakt, bij de langs de rivier gelegen dorpen.

Aan de noordkust ligt de stad Madang, met z'n mooie baai, gouden stranden en koraalformaties. Het is een populair gebied om te relaxen, snorkelen en duiken.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	VIII.	Papua Nieuw-Guinea
Onderdeel:	**a.**	**Algemene informatie**

Geschiedenis

Het eiland Nieuw-Guinea vormde in de prehistorie één geheel met Australië. Veel diersoorten komen zowel in Australië als in Nieuw-Guinea voor, maar hebben zich onafhankelijk verder ontwikkeld. De eerste bewoners van Papua Nieuw-Guinea zijn meer dan 50.000 jaar geleden, via Zuidoost-Azië, op Nieuw-Guinea neergestreken. Er is zeer weinig bekend over de geschiedenis van deze Melanesische bevolking. Vanaf Papua Nieuw-Guinea trokken sommige bewoners verder naar de eilanden van de westelijke Pacific. De culturen van Papua Nieuw-Guinea, Salomon Eilanden, Nieuw-Caledonië en Vanuatu vertonen dan ook veel overeenkomsten.

Het eerste contact met Europeanen verliep indirect, maar had voor de levenswijze van de bewoners verstrekkende gevolgen. De zoete aardappel, nu het belangrijkste volksvoedsel, en de stalen bijl werden geïntroduceerd. Alhoewel ontdekkingsreizigers en handelaren de kust regelmatig voorbij voeren, werd geen poging gedaan het land te koloniseren. Alleen de Nederlanders vestigden enkele handelsposten op de westkust van het eiland. In 1824 besloten de Nederlanders en Engelsen het eiland te verdelen.

Nadat ook de Duitsers hun interesse voor Nieuw-Guinea hadden getoond, werd de oostelijke helft in 1884 verdeeld tussen de Duitsers (noordkust) en Engelsen (zuidkust). De

grens liep dwars door de dichtbevolkte hooglanden, waarvan iedereen destijds dacht dat het onbewoond was. De Duitsers hadden gehoopt goud te vinden in hun territorium, maar na 15 jaar zoeken was er nog bijna niets gevonden. Ze gaven hun territorium op en vestigden zich op de eilanden in de Bismark-zee.

Het Britse en Duitse gedeelte van Nieuw-Guinea werd in 1906 resp. 1912 onder Australisch bestuur geplaatst. De Volkenbond verleende Australië in 1920 het mandaat over dit gebied. Begin 20ste eeuw werd ook begonnen met het onderzoeken van de binnenlanden. In 1933 werd tot grote verrassing de dichtbevolkte Waghi Valley ontdekt.

Tijdens het begin van de tweede wereldoorlog bezetten de Japanners de noordwestkust van Nieuw-Guinea. De Japanners hebben ook getracht bij Port Moresby te landen, maar dat werd verhinderd door geallieerd optreden. Eind 1942 vond de "battle of the Coral Sea" plaats, waarbij enkele Japanse vliegdekschepen zwaar werden beschadigd. Enkele maanden later werd de Japanse vloot zware verliezen toegebracht bij Midway, waardoor de Japanners niet meer in staat waren om invasies uit te voeren. De Japanse troepen op de noordkust trachtten echter door de zeer dichtbegroeide jungle zich een weg te banen naar Port Moresby. Na grote ontbering en met de stad in zicht, werden de Japanners in de bergen tegengehouden. Het front aan de zgn. Kokoda Trail was het toneel van felle gevechten. Tot aan het eind van de oorlog was er strijd aan de noordkust van Nieuw-Guinea. Ook Rabaul, op het eiland New Britain, was tot het eind van de oorlog in handen van de Japanners. Uiteindelijk gaf slechts een fractie van de Japanse soldaten zich hier levend over aan de geallieerden.

Na de oorlog, weer onder Australisch bestuur, werd in snel tempo de binnenlanden opengelegd voor westers exploratie van de daar in grote hoeveelheden aangetroffen mineralen (m.n. koper). In 1973 kreeg het gehele oostelijke gebied onder de naam Papoea-Nieuw-Guinea intern zelfbestuur. Op 16 september 1975 werd Papua Nieuw-Guinea onafhankelijk.

Staatsinrichting en politiek
Papoea-Nieuw-Guinea is zowel een constitutionele monarchie als een parlementaire democratie. De Britse Koningin is het staatshoofd. Zij wordt vertegenwoordigd door de gouverneur-generaal die door het parlement wordt gekozen en voornamelijk ceremoniële functies bekleedt.

Papoea-Nieuw-Guinea kent drie bestuursniveaus: nationaal, provinciaal en lokaal. Het nationale niveau heeft de meeste zeggenschap.

Het parlement telt 109 leden die om de vijf jaar worden gekozen d.m.v. directe verkiezingen. Het parlement kiest de minister-president die vervolgens een kabinet samenstelt uit leden van zijn partij of van de regeringscoalitie. \Kamerleden worden op basis van een districtenstelsel gekozen uit 19 provincies en het district van de hoofdstad Port Moresby. Vanaf 1995 zijn hervormingen doorgevoerd om het kiessysteem te centraliseren.

Papoea-Nieuw-Guinea kent een vrije pers, een onafhankelijk rechtssysteem en een Ombudsmancommissie die zich vooral bezig houdt met onderzoek naar corruptie. Het kies- en partijensysteem vormt een weerslag van de grote fragmentering van de maatschappij, die gekenmerkt wordt door 700 taalgroepen op een bevolking van 5.3 miljoen. Sociale en politieke relaties lopen langs daarmee corresponderende verwantschapslijnen, wat het gevaar in zich bergt van cliëntelisme. Het centrale overheidsgezag is relatief zwak.

De binnenlandse politiek kampt sinds de onafhankelijkheid in 1975 met instabiliteit en corruptie, die de effectiviteit van het politieke systeem beïnvloeden. Voorts zijn regeringen van Papoea-Nieuw-Guinea meermaals afgetreden nadat het parlement een motie van wantrouwen indiende. Om de stabiliteit van de regering te vergroten is het parlement onder de huidige wetgeving niet meer in staat de regering weg te sturen in de eerste 18 en de laatste 12 maanden van de zittingsduur van het parlement. In 2002 is de "Organic Law on the Integrity of Political Parties and Candidates" aangenomen, die moet voorkomen dat parlementariërs na hun verkiezing van partij veranderen.

Indicatoren van de Wereldbank geven een zorgwekkend beeld. Op het gebied van politieke stabiliteit, wethandhaving (Rule of law), overheidseffectiviteit en controle op corruptie zijn de cijfers lager dan zowel de regionale gemiddelden van Oost Azië en Sub Sahara Afrika als de gemiddelden van laag-midden inkomen landen. Economische als sociale ontwikkeling worden hier sterk door gehinderd.

Met name het conflict in Bougainville, waar jarenlang een afscheidingsbeweging actief is geweest, heeft een zware stempel gedrukt op het politieke klimaat van Papoea-Nieuw-Guinea. Het conflict heeft sinds 1989 naar schatting 20.000 slachtoffers geëist. Op 30 augustus 2001 werd na jarenlange bemoeienis van de VN en de actieve betrokkenheid van Australië, Nieuw-Zeeland en Fiji een vredesakkoord getekend dat een raamwerk vormt voor ontwapening en de instelling van een autonome regering van Bougainville. De verkiezingen voor deze regering vonden van 20 mei tot 2 juni 2005 plaats, de autonome regering van Bougainville is op 15 juni 2005 geïnaugureerd. Op 30 juni is het mandaat van de VN waarnemers missie in Bougainville (UNMOB) afgelopen.

Voorts wordt samen met Australië hard gewerkt aan verbetering van het bestuur van het land. In augustus 2007 wordt Michael Somare weer verkozen tot president.

Bevolking
Papua Nieuw-Guinea telt 5,3 miljoen inwoners, waarvan driekwart in de hooglanden leeft. De bevolkingsdichtheid is extreem laag met niet meer dan 9 inwoners per vierkante kilometer. De natuurlijke bevolkingsgroei bedraagt 2,34%. Het geboortecijfer per 1000 inwoners bedraagt 31.07, terwijl het sterftecijfer per 1000 inwoners 7.63 bedraagt. De levensverwachting is 64,2 jaar. (mannen 62,1 en vrouwen 66,4 jaar)

De bevolking van Papoea Nieuw-Guinea bestaat hoofdzakelijk uit Papoea's. Zij vormen 98 procent van het totale aantal inwoners. De meeste van deze Papoea's leven nog steeds zeer traditioneel volgens de oude stamgebruiken.

Chinezen en Maleisiërs vormen het overige deel van de bevolking. Zij leven vooral in de steden. De Buka leven voornamelijk in het noorden van Solomons. De Polynesiërs wonen voornamelijk in het zuiden langs de kust.

De stamculturen op Nieuw-Guinea hebben zich zó uitbundig en onafhankelijk van elkaar kunnen ontwikkelen, dat nergens ter wereld de verscheidenheid in taal, rituelen en kunst groter is dan op Nieuw-Guinea. In de provincie Sepik had kunst louter een spirituele betekenis. Alhoewel er meer dan 850 verschillende talen in Papua Nieuw Guinea worden gesproken, is Engels de officiële voertaal. In de hooglanden wordt veelal Pidgin-Engels gesproken.

Sport neemt een belangrijke plaats in, Papoea Nieuw-Guinea is erg sterk in Australisch voetbal en rugby. Spelers van dit land spelen dan ook in verschillende buitenlandse competities.

Taal
Er wordt Engels gesproken door 1-2% van de bevolking verder veel Tok Pisin (Pidgin), Motu en meer dan 700 andere talen.

Godsdienst
In Papoea-Nieuw-Guinea geldt vrijheid van geloof. Volgens de laatste census bleek dat 96% van de bevolking christelijk is, veel mensen vermengen dit geloof met oudere en traditionele elementen.

De voornaamste geloofsstromingen in PNG zijn Rooms Katholiek (22%), Lutheraans (16%), Presbytherianen (8%) United Churches (13%), Anglicaans (5%), Overige Protestanten (2%) traditionele geloofsuiting (34%).

De grootste niet-christelijke godsdienst is het Bahá'í (3,3%). Verder over het land verspreid zijn er traditionelere godsdiensten, meestal animistische religies, die onder andere aan voorouderverering doen. Er zijn veel missionarissen actief, zowel moslims als confucianisten.

Economie
Ruim 85% van de bevolking is afhankelijk van landbouw, bosbouw en visserij voor de eigen levensbehoeften. Werkgelegenheid wordt geboden door mijnbouw, een in termen van werkgelegenheid een kleine industrie (3% van de totale werkgelegenheid), de overheid en de dienstensector. De omvang van de sectoren als percentage van het BBP (GDP) zijn als volgt:

- Landbouw: 30% (veel van de activiteiten vinden plaats in de informele sector. De betreffende cijfers worden niet (geheel) in de statistieken verwerkt waardoor dit cijfer in de praktijk hoger is)
- Mijnbouw, inclusief olie en gas: 21%
- Overheid: 15%
- Productie: 8%
- Transport en communicatie: 5%
- Diensten: 21%

De economische groei is vooral afhankelijk van de export van delfstoffen en petroleum (samen verantwoordelijk voor 21% van het BBP (GDP) en 75% van de uitvoer (deze 75% bestaat uit goud, ruwe olie, koper en zilver)).

De export van deze delfstoffen, veelal door buitenlandse investeerders, zorgt voor 72% van de inkomsten van land. De exploitatie hiervan wordt bemoeilijkt door het bergachtig reliëf, de hoge kosten voor de bouw van infrastructuur, en de betwistbare stabiliteit van het land. Bestaande koper- en goudmijnen zijn er in Progera, Ok Tedi, Misima, en Lihir. Uitbreiding hiervan is mogelijk. De gasvoorraad die geschat wordt op 640 km³, wordt sinds 2001 ontgonnen door een bedrijf onder leiding van Chevron, dit via een gaspijplijn van het land naar Queensland in Australië.

Papoea-Nieuw-Guinea voert verder ook vis, hout en gewassen (onder andere koffie, cacao, copra, thee, rubber en suiker) uit. Het merendeel van de bevolking (85%) leeft van de landbouw. Hoewel 40% van het land uit exploiteerbare houtsoorten bestaat, is de houtexport, deels door de lage prijs op de wereldmarkt, nog niet ontwikkeld. De uitvoer van vis beperkt zich tot garnalen. Licenties om op tonijn te vissen in de territoriale wateren worden verkocht aan visbedrijven uit andere landen. Illegale houtkap leidt in sommige delen van het land tot zorgwekkende aanslagen op het milieu en vernietiging van de biodiversiteit.

De economie wordt bijzonder gesteund door financiële bijdragen van landen als Australië (de grootste donateur, ieder jaar 200 miljoen dollar), Japan, de EU, China, de Verenigde Staten, en organisaties als de Wereldbank en het IMF. In 1997 vernielden stormen - veroorzaakt door El Niño - koffie-, cacao-, en ananasplantages.

Na jaren van krimp groeide de economie vanaf 2003. De reële groei van het GDP was in 2003 2,5%) door hogere internatonale grondstofprijzen. Ook andere macro economische cijfers waren gunstig: werkgelegenheid in de formele sector groeide met 6,4% in 2003 (excl. olie en mijnbouw), de inflatie daalde van 20% in maart 2003 naar 2,9% in maart 2004. Het overheidsbeleid heeft als hoogste prioriteit het terugdringen van het tekort op de begroting. Een jarenlang begrotingstekort heeft geleid tot een hoge overheidsschuld. Van 1990 tot eind 2002 groeide de staatsschuld als percentage van het BBP (GDP) van 45 naar 74%. In 2003 daalde dit percentage dankzij een lichte groei van het BBP en een afname van de schuld als gevolg van een stijging van de valutakoers. In 2003 was het begrotingstekort gedaald tot minder dan 2 % van het BBP. De laatste jaren is - mede dankzij de export van delfstoffen - verdere economische vooruitgang geboekt.

Voor de toekomst zijn gasexploitatie en het plan om een gaspijplijn naar Australië aan te leggen van belang. Ook China en Japan zijn geïnteresseerd in de grondstoffen van Papoea-Nieuw-Guinea.

Geografie
Papoea Nieuw-Guinea ligt in Zuid-Azië ten oosten van Indonesië en beslaat de oostelijke helft van het eiland Nieuw-Guinea. Papoea-Nieuw-Guinea grenst in het noorden aan de Bismarckzee, in het oosten aan de Solomonzee, in het zuiden aan de Koraalzee, de Golf van Papoea en de Straat Torres en in het westen aan het Indonesische Irian Jaya. De oppervlakte van Papoea Nieuw-Guinea is 462.840 vierkante kilometer. Papoea Nieuw-Guinea is daarmee bijna 14 keer zo groot als Nederland.

Papoea-Nieuw-Guinea is grotendeels bergachtig, en bedekt met regenwoud. Er zijn enkele kleine vlaktes langs de kust. Het land ligt langs een tektonische breuklijn, aardbevingen en tsunami's zijn dan ook relatief frequent. Papoea-Nieuw-Guinea is een van de weinige landen dicht bij de evenaar waar geregeld sneeuw valt, vooral op de bergtoppen. Het land wordt doorsneden door de rivier de Sepik.

Het grootste gedeelte van het land, inclusief de hoofdstad Port Moresby, ligt op het eiland Nieuw-Guinea. Verder zijn er nog enkele eilanden, waarvan Nieuw-Ierland, Nieuw-Brittannië en Bougainville de belangrijkste zijn.

- oppervlakte: 462.840 km², waarvan 9980 km² water.
- lengte landgrenzen: 820 km (met Indonesië).
- kustlijn: 5152 km.
- hoogste punt: Mount Wilhelm 4509 m.
- laagste punt: Grote Oceaan 0 m.
- delfstoffen: aardolie en -gas, koper, goud, zilver.

Landschap en Natuur
Het landschap is zeer afwisselend. Op de ene plaats vind je allemaal heuvels, terwijl je op andere plaatsen uitgestrekte mangroven vindt. In het westen is een groot gebied met vlak grasland. In het binnenland komen moerassige vlakten voor en ook enkele grote bergketens zoals het Centraalgebergte en de Owen Stanley Range. Het hoogste punt is de Mount Wilhelm met een hoogte van 4694 meter. Enkele van de bij Papoea-Nieuw-Guinea behorende eilanden, zoals New Britain en Bougainville, zijn bergachtig. Veel van de kleinere eilanden zijn atols: een ringvormig koraalrif dat een lagune omsluit en oprijst uit een zeebodem.

<u>Dieren</u>
Er zijn niet veel diersoorten en zeker niet veel 'ongewone' dieren. Er leven ongeveer 250 verschillende zoogdieren. De

meeste daarvan zijn ratten of vleermuizen. Ook leven er kangoeroes. Er zijn wel zeer uiteenlopende en ook bijzondere soorten vogels. Maar liefst 38 van de 43 spectaculaire vogelsoorten op de wereld leven hier.

Wetenschappers ontdekten in 2010 in het Foja-gebergte tientallen nieuwe insecten, vogels, reptielen en amfibieën, waaronder een nieuwe soort van het vleermuizengeslacht Syconycteris, een nieuwe gekkosoort en een kikker met een slurfje.

Planten
In het bergachtige gebied van Papoea Nieuw-Guinea vind je de meeste plantensoorten van het eiland. Hoge pieken en diepe dalen karakteriseren dit deel, dat de ruggengraat van het eiland vormt. In het laaggelegen gebied groeien de meeste planten. Meer dan 9000 plantensoorten, waarvan meer dan 200 boomsoorten, leven tot op een hoogte van 3500 meter. Het grootste deel van Papoea Nieuw-Guinea is bebost, waaronder ook tropisch regenwoud.

Klimaat
Papoea Nieuw-Guinea heeft een tropisch klimaat. Het klimaat is aan de kust en vooral in de laaggelegen gebieden in het binnenland heet, nat en vochtig. Er is sprake van een droog seizoen en een nat seizoen. Dit betekent echter niet meer dan dat de kans op neerslag afneemt danwel toeneemt. Vanaf december tot en met maart is er sprake van het natte seizoen. De maanden mei tot en met oktober vallen onder het droge seizoen.
De jaarlijkse gemiddelde neerslag neemt in het algemeen van oost naar west toe. De meeste neerslag valt in het Kikori-Kutubugebied in Papoea-Nieuw-Guinea: tot negen meter per jaar. Langs de kust is de temperatuur zeer stabiel en ligt rond de 27 graden. Landinwaarts neemt de temperatuur af, de gemiddelde temperatuur ligt daar rond de twintig graden.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	VIII.	Papua Nieuw-Guinea
Onderdeel:	**b.**	**Beschrijving per regio**

Port Moresby
Port Moresby, de hoofdstad van Papua Nieuw-Guinea, is een uitgestrekte stad met ruim 300.000 inwoners. De eerste Europeaan die er arriveerde was de Britse officier John Moresby in 1873. Hij noemde de stad naar zijn vader Fairfax Moresby, eveneens militair. De stad ligt in het National Capital District, dat buiten de provinciale indeling van het land valt.

Het leven in het moderne Port Moresby staat in scherp contrast met het leven elders in Papua Nieuw-Guinea. De stad bestaat eigenlijk uit drie delen, het zakencentrum op het schier-eiland, het winkelcentrum Boroko en het regeringscentrum Waigani (met het National Museum & Art Gallery).

Het zakencentrum is het meest aantrekkelijke deel van de stad, het wordt overheerst door moderne hoogbouw en drukke straten. Vanaf Paga Hill, de punt van het schier-eiland, heeft u een goed uitzicht over de stad. Iets ten westen van het centrum, bij Hanuabada aan de baai, ligt het Motuan Village, met z'n op palen over het water gebouwde huizen. Aan de zuidoostzijde van het centrum strekt zich Ela Beach uit.

Excursiemogelijkheden:

- National Capital Botanical Gardens: Deze botanische tuin ligt in Port Moresby, en is gelieerd aan de University of Papua New Guinea. De tuin is in 1971 opgericht door André Millar. De botanische tuin heeft een grote collectie planten uit Nieuw-Guinea en de rest van de wereld. Hieronder bevinden zich palmen, bamboe, Heliconia, Cordyline, Pandanus en bomen, struiken en orchideeën die van oorsprong voorkomen in Nieuw-Guinea. Er is een miniregenwoud. Ook zijn er dieren te zien als de kroonduif, boomkangoeroes, paradijsvogels, kaketoes, lori's, papegaaien en vele andere vogels. Ook is er een 5,8 m lange netpython te zien. De botanische tuin heeft een onderzoekscentrum voor onderzoek naar orchideeën geopend. Hiervan maken een herbarium en een laboratorium voor weefselkweek deel uit. In het laboratorium worden jaarlijks duizenden orchideeën opgekweekt uit zaden en door middel van weefselkweek. Tevens heeft de botanische tuin een plantenwinkel en een kwekerij van tropische planten.
- Laotalaota Island Resort: Dagexcursie naar een eilandresort voor de kust bij Port Morresby, waar u heerlijk kunt snorkelen en uitrusten.
- Sogeri Plateau: Tijdens uw verblijf in Port Moresby heeft u de gelegenheid een dagvullende excursie te maken naar het mooie Sogeri Plateau.
- Kokoda Trail: Na een transfer landinwaarts kunt u een deel van het Kokoda Trail wandelen. U komt hierbij op de plek waar de Jappanners in de Tweede Wereldoorlog - met zicht op Port Moresby - weer teruggedreven zijn naar het noorden.

Aangezien in Port Moresby relatief weinig bezienswaardigheden zijn, adviseren we het verblijf in de stad zo kort mogelijk te houden.

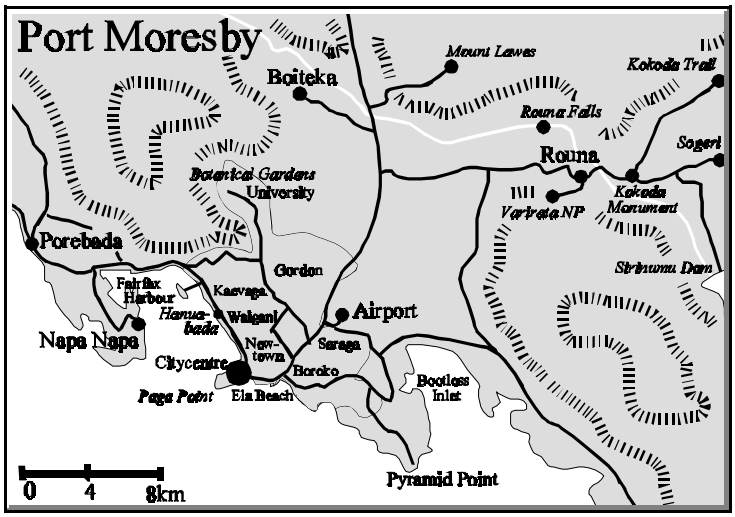

Sepik
De Sepik-regio is waarschijnlijk het meest fascinerende gebied van Papua Nieuw-Guinea. De regio werd mytisch beschreven in Conrad's *'Heart of Darkness'*. De regio wordt doorkruist door de zeer goed bevaarbare Sepik-rivier. De rivier ontspringt in het aangrenzende Indonesische deel van Nieuw-Guinea, en stroomt ruim 1100 km door moeras en dichte jungle noordoostwaarts naar de Bismarck Zee. Qua watervolume behoort de Sepik tot de grootste rivieren ter wereld.

Langs de rivier liggen talloze traditionele dorpjes waar de inwoners leven in paalwoningen, net zoals honderden jaren terug. De Sepik-regio is vooral bekend vanwege het prachtige houtsnijwerk; voor liefhebbers van primitieve kunst een waar mekka. Elke stam heeft zijn eigen stijl, geaccentueerd door iedere kunstenaar. De traditionele kunst is nauw ver-bonden met spirituele gedachten. Door het houtsnijwerk worden geesten en heiligen zichtbaar gemaakt. Daartoe voorzien ze hun houtsnijwerk vaak van felle kleuren.

Het gebied is bij uitstek geschikt om per schip te verkennen. Pacific Island Travel biedt u de volgende cruise-

mogelijkheden aan, die worden uitgevoerd met de moderne en zeer luxe schepen *"Melanesian Dicoverer"* en *"Sepik Spirit"*. Tevens kan de *"Karawari Lodge"* als basis dienen voor het verkennen van dit prachtige merengebied.

Wewak
Wewak is de hoofdplaats van de provincie East Sepik. Deze waterrijke provincie heeft een oppervlakte van 42.800 km² en telt 341.583 inwoners. De meeste inwoners leven in dorpjes langs de Sepik rivier of één van de talrijke zijtakken daarvan. Er zijn geen grote plaatsen in het binnenland.

Wewak ligt aan de kust, ten westen van de monding van de Sepik rivier. Maar vanuit Wewak kan via onverharde wegen landinwaarts worden gereisd naar tal van plaatsjes langs de Sepik rivier. Wewak is een rustig en charmant stadje, het heeft ongeveer 20.000 inwoners.

De Japanners hadden hier in de Tweede Wereldoorlog een grote militaire bases aangelegd, die het in 1944 en 1945 zwaar te verduren kreeg. Ter nagedachtenis aan de slachtoffers staat er een gedenkteken. Op een heuvel aan de rand van Wewak ligt de katholieke missiepost, die u kunt bezoeken. In de banyan bomen leven veel vleermuizen, die tegen zonsondergang beginnen rond te vliegen en elke avond een roerig schouwspel opleveren. Het Windjammer hotel is de beste accommodatie in Wewak.

Nabij Wewak, voor de noordkust in de Bismarck Zee, ligt Muschu Island. Het is een paradijselijk eiland met palmbomen langs maagdelijke witte zandstranden. Op het eiland ligt het idyllische plaatsje Sup, dat een fraaie kerk heeft.

Lower Sepik
Het oostelijk deel van de Sepik provincie wordt de Lower Sepik Region genoemd. Het is een gebied waar de Sepik, en zijn vele zijrivieren, veel langzamer stroomt en uiteindelijk uitmond in de oceaan bij Darapap.

De meeste lokale inwoners verplaatsen zich in de Sepik regio per kano. Veel van deze kano's worden versierd met een grote krokodillenkop. Kano's worden bij voorkeur vervaardigd uit cederhout, maar ieder boom die groot genoeg is, is goed. Maar langs de oevers van de Lower Sepik staan niet veel grote bomen meer. Zo komt het dat tijdens het regenseizoen, als het water hoog staat en het omliggende gebied overspoelt, mannen met hun kano's het bos invaren. Ze kappen de grote bomen, brengen ze op sleeptouw mee naar het dorp en hebben zo een voorraad hout.

Soms raken deze boomstammen op drift en vormen ze een gevaar voor schepen op de rivier. Een ander probleem in het gebied is de massale groei van de waterhyacinten. Deze mooie planten, met schitterende paarse bloemen, zijn als een onkruid en verdubbelen zichzelf in een paar dagen tijd. De Sepik rivier is er bij tijd en wijle van vergeven.

Al varend op de rivier ziet u onderweg vissers in kano's bezig met het binnenhalen van hun dagelijkse vangst. Ze hebben een soort geweven mand, die onder water hangt en waar ze de gevangen vissen in leven houden (te vergelijken met onze fuiken). De roeispanen van de mannen zijn langer dan die van de vrouwen en zijn voorzien van gesculpteerde ogen, die dienen om onder water te kunnen kijken. Hierdoor kunnen ze gevaar zien naderen en de vissen lokaliseren.

Murik Lakes
De Murik Lakes zijn met de Lower Sepik rivier verbonden via een smalle waterweg. In de dorpjes in dit gebied ziet u hoe de gevangen mosselschelpen verwerkt worden. Het vlees wordt verorberd terwijl de schelpen in de zon worden gedroogd. Eenmaal droog genoeg verbrandt men ze, de overblijvende as is de gekende limespowder.

De meeste dorpjes in de Lower Sepik zijn laag gelegen, zonder beschermende oevers. Het gebied is erg gevoelig voor overstromingen. Bij de dorpen wordt geprobeerd terpen te vormen. Daarom verbranden de dorpelingen hun kokosnootafval niet, maar gooien die op de grond. Zo verhogen ze - beetje bij beetje - het niveau van hun dorp.

Darapap
Het dorpje Darapap ligt bij de monding van de Sepik rivier. Het is een typisch Papoea dorpje, maar ondank haar markante ligging zijn toeristen hier zeldzaam. Bij het dorp kunt u in de warme golven van de Bismarck zee springen.

Merengebied (Middle Sepik)
Het middelste deel van de Sepik is het meest bijzondere deel. In dit waterrijke gebied zijn alle huizen en hutten op palen gebouwd, zo voorkomt men water in de huizen als tijdens het regenseizoen het rivierpeil meters kan stijgen en alle oevers onder water worden zet.

De meeste dorpen hebben een 'Haus (Pidgin voor house) Tambaran', het centrale heiligdom in elk dorp en strikt verboden voor vrouwen (maar niet voor vrouwelijke toeristen). Men speelt hier de heilige fluit, om de geesten van de voorvaderen gunstig te stemmen. In zo'n gemeenschapshuis staat een 'Oratorial Chair' (de stoel van de geesten). Het stamhoofd neemt plaats op deze stoel bij het nemen van belangrijke beslissingen.

De 'Orattorial Chair' is getooid met een zon- en een maanzijde op de rugleuning. Maar ook het Haus Tambaran zelf heeft twee zijden: de maan- en de zonzijde. Mannen die tijdens de maan geboren zijn ('s nachts dus) mogen alleen langs de maanzijde binnen en buiten. Hetzelfde geld voor mannen die overdag zijn geboren, die komen en gaan langs de zonzijde. Ze mogen ook elkaars zijde niet betreden.

De oudste mannen zitten naar het midden toe terwijl de jongste dichtst tegen de uitgang zitten. Iedereen heeft zijn plaats op de hoge, lange banken. Jonge mannen mogen ook niet in het centrum komen tenzij ze een erg goede reden hebben. En dat gebeurt dan op zeer eerbiedige wijze.

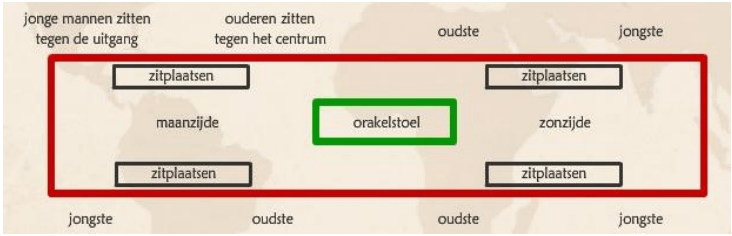

In de dorpen ziet u vaak de mensen op 'beatlenuts' kauwen. De Beatlenut worden tesamen met gember in limespowder gedoopt. Dit poeder wordt gemaakt door limestone (een soort koraal) te pletten. Als u op dit mengesel kauwt, proeft dat erg bitter en samen met de beatlenut geeft het een tintelende reactie in de mond. Tanden en mond worden bloedrood en vormen hier de typische glimlach waar je de eerste keer wel van schrikt. De limescontainers - die u hier overal tegenkomt - dienen voor het bewaren van het poeder en verhinderen dat dit gaat klonteren door de vochtigheid.

Bezienswaardigheden in de Middle Sepik:

- Timbunke
- Palembei
- Koroga
- Chambri Lakes
- Aibom
- Tambanum
- Angoram
- Chimondo

Timbunke
Het plaatsje Timbunke vormt de vertrekplaats voor cruises door het Middle Sepik gebied. Timbunke ligt aan de noordoever van de Sepik en heeft een overland verbinding naar de noordkust door de heuvels. Timbunke is een redelijk groot dorp, dat zelfs enkele gewone houten huizen telt. Het gebied tussen Timbunke en Korogo is de leefomgeving van de Yatmol People.

Iets stroomopwaarts ligt het dorpje Kamanibit, waar een kijkje kan worden genomen op de lokale 'artifacts market'. Eens per maand verkopen lokale kunstenaars hier hun kunstwerken aan de toeristen. Veel van deze spullen zijn gebruiksvoorwerpen die ze ook aan andere stammen verkopen of gewoon zelf gebruiken. Er is ook een vrouwenhuis, waar u sagopannenkoek kunt eten, en samen op de grond gezeten met de lokale vrouwen kunt keuvelen in gebrekkig Engels.

Palembei
Palembei is een mooi dorp met paalhuizen, dat tijdens het regenseizoen (enkele maanden per jaar) geheel overstroomd raakt. Dan staan de meeste huizen meer dan een meter diep in het water. Tijdens deze lange periode kunnen de dorpelingen niets verbouwen en zijn ze aangewezen op een dieet van sagomeel. Het is in deze periode zeer druk in de huizen, omdat honden, varkens en kippen dan ook binnen moeten blijven.
Naast het Haus Tamboran staan andere spirithouses. Deze huizen worden verbonden door zgn 'sacred grounds' (een soort rivier waarover de geesten zich kunnen verplaatsen). Regelmatig worden de heilige drums geroerd.

Palembei is beroemd om zijn initiatie-ritueel, die in de spirithouses plaatsvinden. Bij de jongens vanaf 13 jaar vindt een rituele besnijdenis van de lichaamshuid plaats. De inkepingen van de huid op borst, rug en binnenbeen vormen littekens die lijken op de schubben van een krokodil. Een dier dat hier groot aanzien geniet.

Koroga
Korogo is bekend om zijn schitterende 'Haus Tambaran'; wellicht de mooiste in heel PNG. Dit architecturale meesterwerk werd in 1991 afgewerkt na 8 jaar handenarbeid. De hoge, massieve palen waar het is op gebouwd zijn allemaal gesculpteerd, echte meesterwerken. Zoals bij iedere Haus vertegenwoordigt iedere steunpaal een andere clan. Bijvoorbeeld 12 palen zijn 12 clans, hoe meer clans in een stam hoe meer steunpilaren voor de Haus. Ze zijn dan ook allemaal anders versierd.

Achter dit machtige Haus ligt de heilige grond die, anders dan in andere dorpen, begrensd wordt door huizen waarvan sommige ronduit prachtig zijn bewerkt. Deze huizen, met bovenop een afbeelding en met 2 luikjes, behoren tot de belangrijkste mannen van het dorp.

Ook de rest van het dorp is bezienswaardig. Er zijn tal van ghosthouses en een kleine markt waar u het voor de streek typische houtsnywerk kunt kopen. De kinashell-kettingen die u langs de Sepik ziet, worden met de binnenzijde naar buiten gedragen (dit in tegenstelling tot die in de Highlands, waar deze precies andersom worden gedragen). U vindt wellicht een krokodilmasker - een nabootsing van een echte krokodil-lenkop - die gedragen wordt bij dansvoorstellingen bij belangrijke gebeurtenissen waarbij de invloed van de geesten groot is (zoals bij de inwijding van een nieuwe kano).

Chambri Lakes
Het gebied bij de Chambri meren vormt de leefomgeving van de Tchambuli People en Chambri People. Het is een moerassig gebied van meren, rivierarmen en grasland vlaktes tussen de omringende heuvels en bergen. De omvang van de meren varieert sterk, afhankelijk van de waterstand in de Sepik rivier.

Het pittoreske dorpje Wombun heeft een bijzonder Haus Tambaran, het heeft een losse voor- en achterzijde waardoor de muren kunnen bewegen en dienst doen als een soort blaasbalg. De mannen getroosten zich geen moeite en vinden dat het huis op zich ook inspanning mag leveren, ze laten het huis 'ademen'.

Elk huis in het dorp Wombun stelt een vrouw voor, er is een 'gezicht' en 2 ronde gaten die de borsten moeten voorstellen. Ook de huizen van belangrijke personen zijn hier op deze manier gebouwd.

Het kan zijn dat u bij de Chambri Lakes een bezoek brengt aan een dorp waar in geen jaren een buitenlander is geweest. De meeste dorpjes aan de oevers van de meren liggen ver afgelegen van de 'bewoonde wereld', diep verscholen tussen de tropische jungle. Bij een onverwacht buitenlands bezoek is de beroering in het Haus Tambaran en in de rest van het dorp groot. De heilige drums klinken dan al van ver en helpen het dorp te vinden. Bij zo'n gebeurtenis wordt ter verwelkoming een Sing-Sing opgevoerd. Het is voor de dorpelingen een unieke kans om enkele traditionele dansen op te voerden - zoals de overwinningsdans - welke normaal gesproken enkel gedanst wordt als de 'chief warrior' van een rivaliserende stam of clan gedood is. Zo'n ontroerend schouwspel, wordt u gebracht door piekfijn uitgedoste, beschilderde en versierde dorpelingen.

Aibom
Dit dorp is vooral bekend om zijn aardewerk. Het is één van de enige dorpen langs de Sepik waar dit wordt vervaardigd. U ziet de vrouwen aan het werk, ze boetseren de zachte klei tot prachtige meesterwerkjes. Gedurende de tocht naar het dorp glijdt het dagelijkse leven op de oevers aan u voorbij. Spelende kinderen, vissende mannen en vrouwen die sago spoelen.

Tambanum
Ook het dorpje Tambanum is een wondermooi dorp, dat zich uitstrekt langs de oever van de Sepik. U ziet soms op de rivier een floating house voorbijdrijven. Op deze overmaatse - van palmtakken gemaakte - vlotten leven mensen die zich met de stroom laten meevoeren. Ze hebben alles mee en stoppen tijdens hun tocht bij de dorpen langs de oever om er handel te drijven.

Angoram
Het aan de noordoever van de Sepik gelegen dorpje Angoram vormt de districtshoofdplaats van de Middle Sepik. Er staan huizen en er rijden enkele auto's, wat welhaast vreemd oogt na een verblijf van enkele dagen op de rivier. U kunt in Angoram de wekelijkse markt bezoeken. Alles ligt er op de grond uitgespreid en - terwijl de vrouwen hun baby's zogen wuiven ze met bananenbladeren om de vliegen weg. Het aanbod op de markt is eindeloos: beetlenut, ginger, kassave, zoete aardappelen, gedroogde tabak als sigaretten gerold in krantenpapier, tapiocablokken in cocosbladeren….. Allerhande vissen: catfish, garnalen, zoetwaterkreeften en nog ademende vissen vers uit de rivier. Maar ook allerlei vleessoorten, zoals: gerookte casuarivogel, opgesneden en gebakken ratten, levende houtwormen en gebakken insecten. Ook wordt een veelheid aan kruidensoorten, eetbare bladeren, papaya's, carambola's, bananen en wilde sinaasappels aangeboden.

In en om het dorp wordt u steeds opgewacht en begroet door kinderen, in hun kleine kanootjes of bij de huizen.

Chimondo
Het dorp Chimondo ligt vanuit Ambunti stroomopwaarts varen langs de Keram rivier. Deze groene zijtak van de Sepik rivier baant zich als een wonderbaarlijk weelderige lint een weg door de dichte jungle. U ziet onderweg sagopalmen, kokospalmen, verschillende rietsoorten, allemaal overwoekerd door meterslange, slingerde klimplanten. Ook passeert u onderweg kleine dorpjes. Boven het wateroppervlak van de rivier zwermen miljoenen witte insectjes. Vrouwen in kano's proberen ze vaak te vangen. De insecten belanden uiteindelijk gebakken en wel op de markt in Angoram!

Chimondo vormt de bakermat van de 'Storyboards'. Dit zijn houten panelen (boards), variërend in grootte, waarop verhalen (stories) of alledaagse taferelen worden afgebeeld. Al reizend op de rivieren door dit gebied begint u de tafrelen te herkennen: kinderen ravotten in het water, vrouwen doen de was en mannen herstellen hun bootjes.

Upper Sepik
De Upper Sepik regio is het meest afgelegen en minst bezochte deel van de Sepik rivier. Hier kunt u dorpen bezoeken die al in geen jaren door andere toeristen bezocht zijn. U vaart door vrijwel onontgonnen gebied. U ziet mannen in de weer bij het vervaardigen van hun eigen kano's en prachtig houtsnijwerken. U kunt er het oudste Tambaran Huis langs de Sepik-rivier zien. U kunt de Palembe dorpen bezoeken, met een bezoek aan de 'Spirit Houses' waar de schedels van voorouders worden vereerd. Het leven van de inboorlingen is hier sinds eeuwen en generaties niet veranderd.

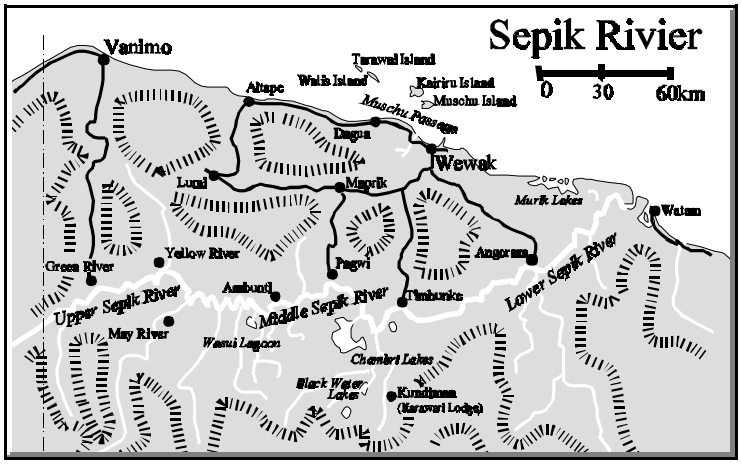

Sundaun Province
De provincie Sundaun is de meest noordwestelijke provincie van Papoea-Nieuw-Guinea, die voorheen bekend stond als West-Sepik. De provincie grenst in het westen aan de Indonesische provincie Papoea (Irian Jaya). De meeste inwoners van de provincie wonen vooral in het kustgebied rondom Vanimo en Aitape en in het Torricelli gebergte. Voor toeristen die zowel Irian Jaya als PNG willen bezoeken vormt Vanimo vaak de toegangspoort tot PNG.

Vanimo
Vanimo is de hoofdstad van de provincie Sandaun (pidgin voor zonsondergang). Vanimo is een rustig klein plaatsje dat leeft van de handel met Irian Jaya en de visserij voor de kust. Een aantal jaren terug is dit gebied nog getroffen door een tsunami. Naast de ongeveer 95 lokale talen (waaronder de Amto-Musantalen) en het Tok Pisin wordt in Vanimo ook het Indonesische pidgin Bahasa gebruikt.

De stranden ten westen van Vanimo zijn erg in trek bij surfers, vanwege de hoge golven in de maanden september tot januari.

Noordkust tot aan Aiatape
In het regenseizoen (vooral dec-mrt) waait aan de noordkust vaak een straffe noordwesten wind. Voor de kust liggen tal van tropische eilanden, omringd door lagunes en koraalriffen. Duikers kunnen duiken op ondermeer wrakken van landingsboten uit de Tweede Wereldoorlog.

Madang
De badplaats Madang ligt aan de vruchtbare noordkust van Nieuw-Guinea.

Madang is een provincie in de Momase regio van Papoea-Nieuw-Guinea. Madang telt 362.805 inwoners op een oppervlakte van 29.000 km².
Madang is een plaats in Papoea-Nieuw-Guinea en is de hoofdplaats van de provincie Madang. Madang telde in 2000 bij de volkstelling 27.394 inwoners.

Voor de kust liggen enkele vulkaaneilanden, die nog actief zijn. Madang was in de tweede wereldoorlog het toneel van felle gevechten, waarbij de stad vrijwel geheel werd verwoest. Bij de wederopbouw van de stad zijn veel parken en vijvers aangelegd, waardoor een aangenaam geheel is ontstaan.

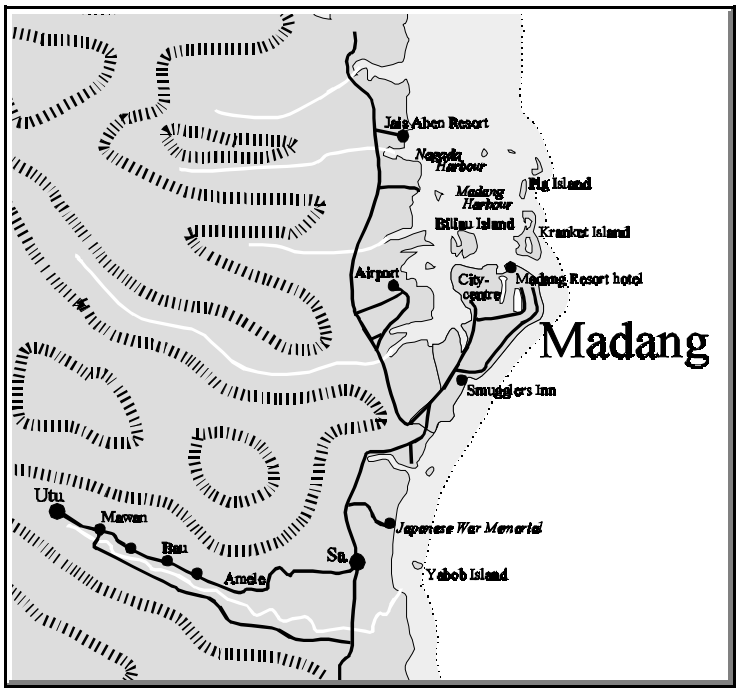

Het Cultural Centre herbergt een interessante tentoonstelling van kunst en gebruiksvoorwerpen uit de regio. De wateren voor de kust, met koraalformaties en exotische vissen, vormen een ideaal gebied om te snorkelen en te duiken.

De hooglanden
De dichtbevolkte valleien van de hooglanden zijn pas in 1933 door de westerse mens ontdekt. Men was er aanvankelijk van uitgegaan dat dit zeer ontoegankelijke gebied onbewoond was. Niets bleek minder waar, de valleien waren juist zeer dicht bewoond door diverse natuurvolken. Irrigatiesystemen in het hoogst gelegen deel van de Waghi-vallei wijzen erop, dat deze vallei zelfs al meer dan 20.000 jaar bewoont moet zijn. De bewoners hebben een unieke cultuur die tot uitdrukking komt in hun bouwkunst ("Long House"), beelden, kleding, dans en zang.

De valleien zijn zeer vruchtbaar, waardoor er bij de bewoners nooit veel behoefte was om uit de valleien weg te trekken. Wel was er contact met de kust, waardoor met name nieuwe gewassen (zoals de zoete aardappel) in de valleien werden geïntroduceerd. Tot de 50er jaren bleven de kooglanden een zeer ontoegankelijk gebied. Alleen goud-zoekers en missionarissen bezochten het gebied met enige regelmaat. De tweede wereldoorlog is volkomen aan het

gebied voorbij gegaan. Door mijnbouw en aanleg van wegen en vliegvelden is het gebied opgelegt voor de buitenwereld.

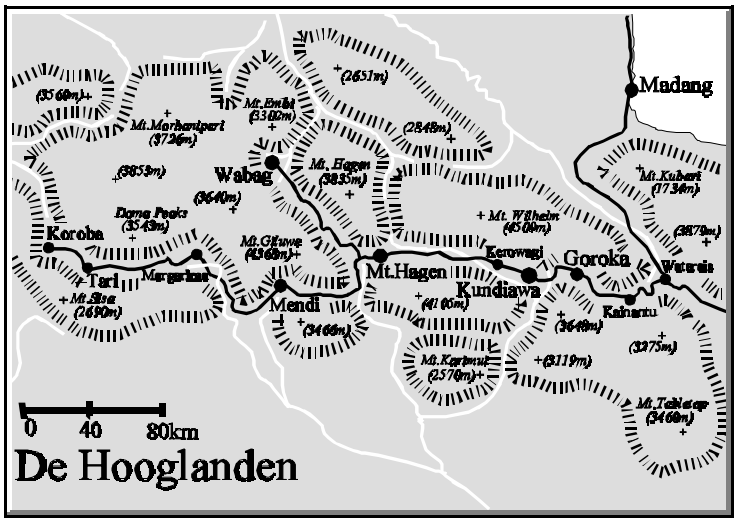

De meeste bewoners van de hooglanden leven nog op authentieke wijze, de dorpen zien er nog vrijwel hetzelfde uit als honderd jaar geleden. Indrukwekkend zijn de dansfeesten, waarbij de hooglanders zichzelf beschilderen en kleurig uitdossen. Ook de dans, muziek en zang die zo kenmerkend zijn voor dit gebied is uniek. Gebruiksvoorwerpen worden hier prachtig gedecoreerd. Qua bezienswaardigheden zijn in de hooglanden de volgende vier plaatsen van belang:

- Mount Hagen, in de westelijke hooglanden.
- Tari, in de zuidelijke hooglanden.
- Mendi, in de zuidelijke hooglanden.
- Goroka, in de oostelijke hooglanden.

Jaarlijks, rond eind augustus en begin september, worden in Mount Hagen en Goroka Cultural Shows georganiseerd, waarbij een groot aantal stammen uit de hooglanden in traditionele dracht zich verzamelen en voorstellingen geven.

Goroka
Goroka is de hoofdplaats van de provincie Eastern Highlands. De provincie heeft een oppervlakte van 11.200 km² en telt bijna 450.000 inwoners. De provincie strekt zich uit richting Milne Bay, en vormt daardoor de toegangspoort tot de Highlands Regio. Er ligt een geasfalteerde tweebaansweg van Goroka naar Lae.

Goroka zelf is een druk stadje met een bevolking van ca. 20.000 mensen. Het ligt in de centrale Highlands Vallei, omringd door vooral koffie- en thee-plantages. Ook in de heuvels rond Goroka leven de highlanders nog zeer traditioneel. Er zijn drie toeristische hoogtepunten bij Goroka:

- Asanti Mudmen: Bij het dorpje Asanti dansen de lokale inwoners met grote maskers en met hun lijf besmeurd met modder om de geesten te verwarren.
- Paradijsvogels: U kunt interessante wandelingen maken in de heuvels rond Goroka, waarbij u de fraaie maar zeldzame paradijsvogels kunt zien
- Goroka Show: Net als in de andere plaatsen in de Highlands Regio wordt jaarlijks (aan het einde van het festival seizoen) een grote SingSing gehouden. Dit is een enorme dansmanifestatie, waarbij enorme mensen-massa's uit de omgeving een aantal dagen samenkomen in traditionele dracht, waarbij in grote groepen gedanst wordt. Er is altijd veel animo om de dansmanifestaties bij te wonen, waardoor accommodaties in deze periode lang van te voren zijn volgeboekt.

Kundiawa
Kundiawa is de hoofdplaats van de Chimbu Province. De provincie is bergachtig en heeft een oppervlakte van 6100 km² met een bevolking van ca. 270.000 inwoners. Het met jungle begroeide gebied is moeilijk toegankelijk en mist grootse hoogtepunten, wat de voornaamste reden is dat het minder door toeristen wordt bezocht. Het plaatsje Kundiawa heeft ca. 9000 inwoners.

Mendi
Mendi is de hoofdplaats van de provincie Southern Highlands. De provincie heeft een oppervlakte van 23.800 km² en telt ca. 550.000 inwoners. Het gebied is erg bergachtig en ontoegankelijk, de bevolking leeft enorm verspreid over het gebied. Mendi is het grootste plaatsje in de provincië, het heeft ca. 18.000 inwoners.

Mount Hagen
Mount Hagen is de hoofdplaats van de provincie Western Highlands. Deze provincie vormt het het hart van de centrale Highland Vallei, het heeft een oppervlakte van 8500 km² en telt ruim 500.000 inwoners. Mount Hagen is een druk rommelig plaatsje met winkels, bars, restaurants en enkele hotels. Het is, met bijna 30.000 inwoners, de op twee na grootste stad van het land. De stad ligt op 1677 m hoogte, omringd door plantages in het vlakke deel van de vallei en jungle in de omringende heuvels en bergen. Mount Hagen vormt het centrum van de mijnbouw in PNG.

Mount Wilhelm
Mount Wilhelm is de hoogste berg in Papoea-Nieuw-Guinea met een hoogte van 4509 m. Het is niet de hoogste berg van het eiland, want dat is de Puncak Jaya (4884 m, gelegen in Irian Jaya). De berg kreeg zijn naam in 1888 van de Duitse verslaggever Hugo Zöller, die de bergketen beklommen had. Hij noemde de bergketen naar Keizer Wilhelm en zijn eigen vier kinderen: Ottoberg, Herbertberg, Mariaberg en Wilhelmberg.

Tari
Tari is een klein dorpje in de Western Highlands Province, waar de bekende Ambua Lodge ligt. Het is één van de weinige accommodaties in de afgelegen Highlands gebieden die veiligheid en comfort bieden. De lodge ligt op 2130m hoogte in de Tari Gap area, en is volledig geïntegreerd in de omringende ongerepte natuur. Vanuit de lodge heeft u een prachtig zicht op de wouden van het Tari-dal. Tijdens een onvergetelijke wandeling in de Tari-kloof ziet u - met een beetje geluk - enkele soorten paradijsvogels.

Het Tari gebied grenst aan ongerepte regenwouden en uitgestrekte grasvlakten. U kunt hier prachtige wandeling maken, door ongerepte natuur met hangbruggen naar afgelegen watervallen. De omgeving van Tari is het leefgebied van de Huli stam, die bekend staan om de prachtige beschildering van hun lichaam en haarversiering. U ontdekt de cultuur van de Huli-bevolking, hoe ze bijvoorbeeld de overvloedige natuurlijke bronnen aanwendden voor hun dagelijkse levensbehoeftes. De Huli's waren de laatste stammen die 'ontdekt' werden en onder controle van de regering kwamen.

's Avonds wordt vaak de film 'First contact' getoond, over het eerste contact tussen de blanken en de Highlanders. In 1930 gaat Michael Leahy - in opdracht van de Australische regering - op zoek gaat naar goud in de Highlands van PNG. Hij ontmoet er als eerste blanke de totaal verschrikte inheemse bevolking. Schitterende film, gemaakt in 1983 en met getuigenissen van 'overlevenden'.

Wabag
Wabag is de hoodplaats van de Enga Province. Deze provincie heeft een oppervlakte van 12.800 km² en telt ca. 300.000 inwoners. Het plaatsje Wabag ligt op een hoogte

van 1830 m aan de rivier de Lai. Wabag heeft ongeveer 4500 inwoners.

Wabag ligt in een ontoegankelijk bergachtig gebied, dat met jungle is begroeid. Wabag werd pas in 1934 'ontdekt' door Europeanen. In 1938-1939 werd er een radiostation gevestigd en een landingsbaan voor vliegtuigen aangelegd.

Morobe Province
Morobe Province ligt aan de noordkust van het hoofdeiland, tussen Madang en Alotau. Morobe Province ligt ingeklemd tussen twee dichtbegroeide bergketens met daartussen een grote vlakke vallei. De provincie telt ruim 550.000 inwoners en heeft een oppervlakte van 34.500 km². De provincie Morobe en de stad Lae vormen het beginpunt van een wegennet, dat zich uitstrekt tot de monding van de Sepik-rivier en Tari in de westelijke hooglanden. Er is geen overlandverbinding naar Port Morresby.

Lae
Lae, de tweede stad van Papua Nieuw-Guinea, is het centrum van de Morobe Province en beginpunt van een wegennet dat zich uitstrekt in de Highlands en langs de noordkust. Lae is een belangrijke havenstad en het belangrijkste industriecentrum van PNG. Vooral de delfstoffen die gewonnen worden in de binnenlanden worden van hieruit geexporteerd. Lae is een bruisend stadje met een ruim aanbod van cafés, restaurants en hotels. Het heeft ruim 90.000 inwoners.

Bulolo
In de bergen, 100 km ten zuiden van Lae, liggen de plaatsen Wau en Bulolo, centrum van de Goldrush in de 20er en 30er jaren. De bergen zijn hier zeer ontoegankelijk door de dichte jungle-begroeiing. Bij Aseki bevinden zich graftombes van de Anga's. Deze stam mummificeerde de lichamen van hun doden door ze te roken.

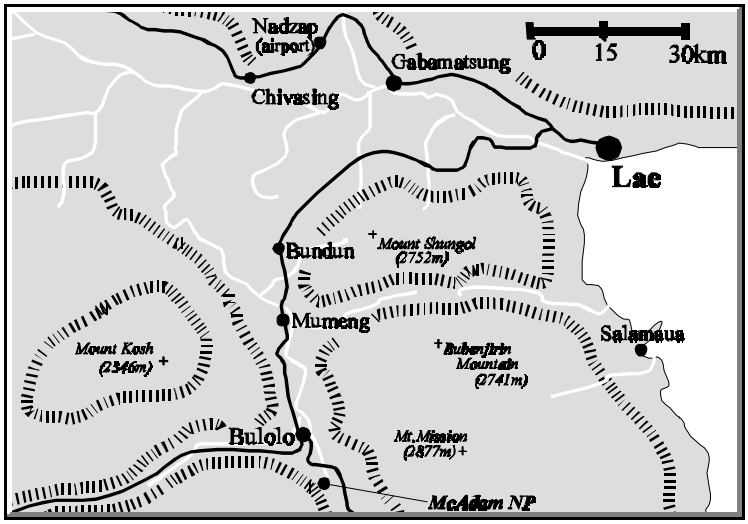

Milne Bay & Trobriand-eilanden
Bij de meest oostelijk punt van het hoofdeiland van Papua Nieuw-Guinea ligt Milne Bay. De prachtige baai en nabij gelegen Trobriand-eilanden zijn nog maar door weinig toeristen bezocht. Het gebied ligt namelijk erg afgelegen. Niettemin is het rustige stadje Alotau met z'n schilderachtige haven zeker een bezoek waard. Alotau kan in uw reis worden opgenomen als op- of afstapplaats van de eilandencruise met de Melanesian Discoverer.

Alotau
Alotau is de hoofdplaats van de Milne Bay Province. Deze provinzie ligt aan de oostpunt van het eiland Nieuw-Guinea, heeft een oppervlakte van 14.000 km² en telt ruim 210.000 inwoners. De turkoise gekleurde Milne Bay domineert het gebied, het is een prachtige baai waarin verscheidene paradijselijke eilanden te vinden zijn. Het rustige stadje Alotau met z'n schilderachtige haven is zeker een bezoek waard. Alotau heeft ruim 10.000 inwoners.

Trobriand Eilanden
Noordelijk van Milne Bay liggen de Trobriand-eilanden. Deze eilanden zijn bekend bij Antropologen vanwege de interessante leefgewoontes van de inwoners. De tijd lijkt hier stil gestaan te hebben, de eilanden worden nog weinig door toeristen bezocht, vanwege de afgelegen ligging.

Kerema
Kerema is de hoofdplaats van de Gulf Province. Deze zuidelijke provincie heeft een oppervlakte van 34.500 km² en heeft telt ruim 100.000 inwoners. Kerema is maar een klein plaatsje, het heeft ruim 5000 inwoners.

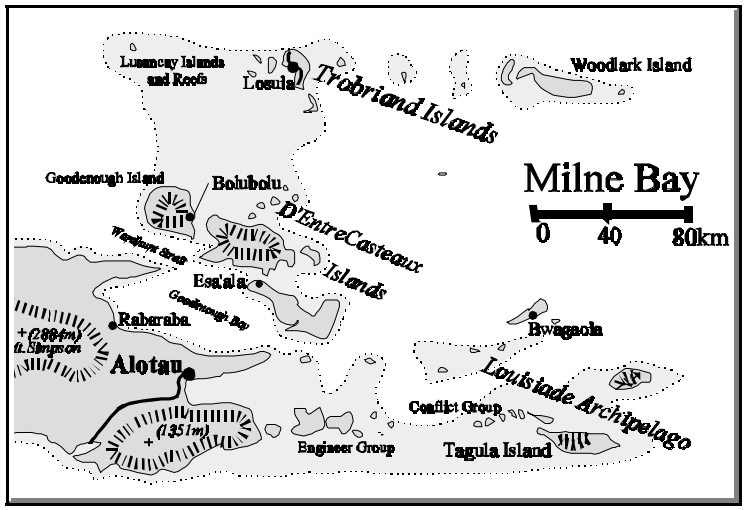

Western Province
Western is een provincie in het zuidwesten van Papoea-Nieuw-Guinea. Western telt 152.067 inwoners op een oppervlakte van 99.300 km². De districtshoofdplaats is Daru, dat ongeveer 13.000 inwoners heeft. De Western Province is een uitgestrekt gebied met beboste heuvels, grasvlaktes en een enorm moerasgebied waar veel herten en watervogels leven. Afgezien van wat mijnbouw en aardgaswinning, lijkt de tijd stil te staan in deze dunbevolkte provincie. Er lopen nauwelijks wegen door dit ontoegankelijke gebied. Wel kunt u het door de lucht of over water bereiken.

Oro Province
Oro Province staat ook bekend als Northern Province, het heeft een oppervlak van 22.800 km² en telt ca. 140.000 inwoners.

Popondetta
Popondetta is een plaats in Papoea-Nieuw-Guinea en is de hoofdplaats van de provincie Northern (Oro). Popondetta telde in 2000 bij de volkstelling 19.556 inwoners.

Bismarck Archipel
De Bismarck-archipel is een groep eilanden ten noordoosten van en behorend tot Papoea-Nieuw-Guinea. Tussen 1884 en 1914 maakten deze eilanden deel uit van Duits Nieuw-Guinea. Zij danken hun naam aan de Duitse kanselier Otto von Bismarck.

De belangrijkste eilanden en eilandgroepen in de archipel zijn:

- New Britain
- New Ireland
- Lavongai
- Admirality Islands

Nieuw-Britain
New Britain, vroeger Nieuw-Pommeren, is het grootste eiland van de Bismarck Archipel - gelegen in het noorden

van PNG. Het is 35.742 km² groot en het hoogste punt is 2440 meter.

Rabaul
De stad Rabaul, met z'n prachtige baai, ligt in het meest welvarende deel van Papua Nieuw-Guinea. De baai is eigenlijk een volgelopen vulkaankrater die wordt omringd door een aantal kleinere vulkanen. Het geheel is zo mooi, dat Rabaul aanspraak maakt op de titel "mooiste stad van de Pacific". Het slaperige stadje, dat drukkere tijden heeft gekend, heeft genoeg bezienswaardigheden om een bezoek van een paar dagen te rechtvaardigen. De markt van Rabaul is de beste en meest kleurrijke van Papua Nieuw-Guinea. Het "War Museum" laat zien hoe de Japanners de stad ombouwde tot een onneembare vesting. Zo zijn er, door de Japanners gegraven, tunnels met een totale lengte van 500 km. In het centrum van Rabaul staat een groot Japans oorlogsmonument.

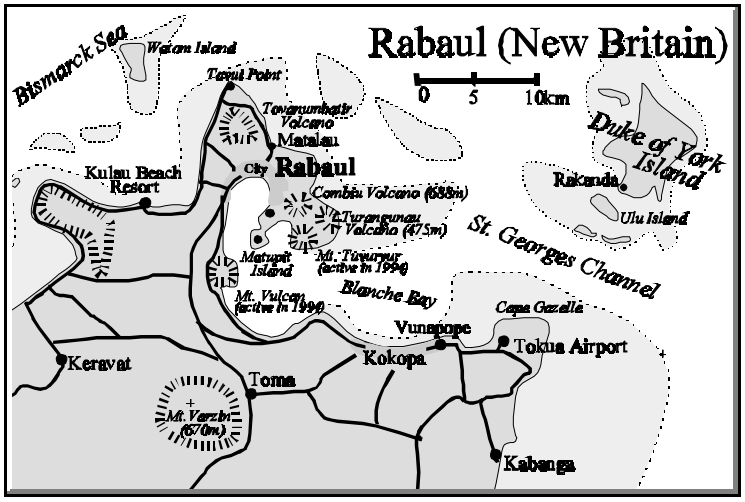

Kokopo
Kokopo is de nieuwe hoofdstad van de provincie East New Britain. In 1994 werd de hoofdstad van de provincie verplaatst, nadat bij Rabaul de vulkanen Tavurvur en Vulkan uitbarstten. Kokopa ligt aan de zuidzijde van de Blanche Bay, op veilige afstand van de aktieve vulkanen in het gebied. Bij Kokopa ligt ook de luchthaven.

Kokopo was bekend als Herbertshöhe in Duits Nieuw-Guinea, de Duitse kolonie in het gebied tussen 1884 en 1913. Na de Eerste Wereldoorlog verloor Duitsland het gebied aan Australië. East New Britain telt ca. 220.000 inwoners op een oppervlakte van 15.500 km².

Kimbe
Kimbe is de hoofdplaats van de provincie West New Britain. Deze provincie beslaat het westelijke deel van het eiland New Britain, heeft een oppervlakte van 21.000 km² en telt ongeveer 190.000 inwoners. Kimbe is vooral bekend bij duikers. Het plaatsje heeft ruim 15.000 inwoners.

New Ireland
New Ireland is een eiland in de Bismarck-archipel en tevens een provincie van Papoea-Nieuw-Guinea. Het is 7174 km² groot en het hoogste punt is 2400 m.

Kavieng
De stad Kavieng (ookwel Kawieng genoemd), is de hoofdstad van het eiland New Ireland. De stad ligt aan de Balgai Bay, op de noordelijkste punt van het eiland. Vanaf 2000 heeft het een bevolkingsaantal van 10.600. Kavieng is de voornaamste haven voor New Ireland, en heeft zowel een handels- als een toeristische bestemming. Diverse duikverenigingen functioneren vanuit de havenstad, als een gebied, dat bekend is voor duiksport, beiden voor natuurlijke locaties in wrakbezoeken en -onderzoek van gezonken oorlogsmateriaal uit de Tweede Wereldoorlog. Er liggen overal vliegtuig- en scheepswrakken op de bodem van de haven van Kavieng, alsook in de nabijheid, in de relatief ondiepe lagunes. De stad heeft een luchthaven, Kavieng Airport, met dagelijkse vluchtverbindingen naar Port Moresby. Het ligt op het einde van de Boluminski Highway, die zich 193 km ver uitstrekt naar Namatanai.

De stad Kavieng heeft een administratief centrum, lokale overheden, kantoren, winkels, hotels (namelijk het Kavieng Hotel, befaamd voor zijn Vrijdagse Nacht-Zeevoedsel Buffet, de Malagan Beach Resort Hotel en de Kavieng Club, de voormalige "Colonial Club" in de stad), een ziekenhuis, dat naast algemene geneeskundige verzorging ook kinder-verzorging en chirurgische diensten verschaft, en een wekelijkse markt. Daar is ook nog het Oliehoofdbestuur van het land gevestigd. Vanuit Kavieng zijn er vele eilanden van de archipel te zien, met daarbij in de buurt New Ireland en New Hannover, nu Lavongai genoemd, met inbegrip van de eilanden Nusa Lik, Nusa Lawa en Nango, die in de jaren '60 en '70 de locaties van de visconservering en vislevensmiddelen waren.

Geschiedenis
Het gebied werd voor het eerst gezien, verkend, en in kaart gebracht door Hollandse zeevaarders in 1516, maar het was niet eerder dan 1900, dat de stad gesticht werd door het Duitse koloniale bestuur. Ofschoon sommige van deze eilanden vrij welvarend waren met de bewerking van kopra plantages, deden die het goed. Kavieng zelf, was toen maar een minimale nederzetting, met maar 80 inwoners. Na de Eerste Wereldoorlog, werd Kavieng een deel van Papoea-Nieuw-Guinea, en kwam het onder Australisch bestuur. Dit resulteerde onder meer in het wegsturen van Duitse missionarissen. De Duitsers verloren al hun eigendommen in de stad. Uiteindelijk verloor Duitsland al zijn koloniën na de Eerste Wereldoorlog.

Tweede Wereldoorlog
Op 21 januari 1942 kwam Kavieng onder een massaal luchtbombardement door Japanse luchtstrijdkrachten. Diezelfde nacht werd de plaatselijke meerderheid van Australiërs geëvacueerd van Nieuw-Ierland. De Japanners vielen binnen en bezetten de eilanden op 24 januari. In de volgende twee jaren werden alle Europeanen, die verder nog op de eilanden waren, gedeporteerd of omgebracht in kampen, door de Japanners. Schout-bij-nacht Ryukichi Tamura gaf orders tot het doden van alle Europese gevangenen in Kavieng, als er een massale invasie van de geallieerde strijdkrachten zou ondernomen worden. Dit was om een aanval van de geallieerden te weerhouden, maar de Amerikanen vielen Papoea-Nieuw-Guinea toch aan, in maart 1944. Tenminste 23 personen van hen werden geëxecuteerd in de beruchte 'Kavieng Werfkade-slachting' in maart 1944. De Japanse officieren die deze gruwelen lieten plaatsvinden, werden later door het geallieerde krijgstribunaal zelf veroordeeld voor oorlogsmisdaden, en werden geëxecuteerd. Bij de inname door de geallieerden van de eilanden (1945), werd Kavieng bijna geheel verwoest door oorlogshandelingen.

Als herdenking aan de Japanse bezetting en de daaropvolgende geallieerde invasie, werd in de stad een bijzonder groot kanon geplaatst bovenop een bunker die grenst aan de Harbour Road. Ondanks dat het monument niet officieel geopend is voor het publiek, heeft het toch verscheidene toegangen. Op het positieplateau bij het kanon, heeft men een uitgebreid panoramisch zicht over de haven.

Lavongai (New Hannover)
Lavongai is de naam van zowel het eiland als districthoofdstad. Het is een groot vulkanisch eiland in New Ireland Province. Het vormt deel van de Bismarckarchipel. In 1960 had het eiland 5.000 inwoners; de huidige populatie is groter. Het eiland is 1186 vierkante kilometer groot en het hoogste punt is 960 meter. Er komen slechts twee soorten zoogdieren op het eiland voor, allebei vleermuizen.

Voor sportduikers is het een paradijs om in de glasheldere ondieptes langs de kust, de vele oorlogswrakken van

schepen en vliegtuigen te bezichtigen. Ook op het eiland zelf zijn er nog vele sporen te vinden van de Tweede Wereldoorlog.

Het eiland is een tijd een Duitse kolonie geweest; toen werd het in het Duits "Neuhannover" genoemd. Tijdens de Eerste Wereldoorlog werd het eiland door de geallieerden veroverd. Na een tijd door Australië te zijn geregeerd, werd het in 1975 deel van de nieuwe onafhankelijke staat Papoea-Nieuw-Guinea. In het Engels wordt vaak nog de oude naam gebruikt, New Hanover Island.

Admirality Islands (Manus)
De Admirality Islands is een eilandengroep die bestaat uit 18 eilanden in de Bismarckarchipel. De eilanden worden soms ook Manuseilanden genoemd, naar het grootste eiland Manus. De eilanden zijn onderdeel van de provincie Manus. De totale oppervlakte van de eilandengroep is 2100 km².

De grotere eilanden van de groep zijn Manus, Los Negros, Tong, Pak, Rambutyo, Lau, de St. Andrews eilanden, Baluan en Ndrova. Veel van de eilanden zijn atollen en onbewoond.

De temperatuur van de eilandengroep kent weinig variatie, met overdag maxima van 30-32 °C en 's nachts 20-24 °C. De jaarlijkse regenval is 3,4 mm en is enigszins seizoensgebonden, met juni-augustus als natste maanden.

Manus
Manus is een provincie in de regio Islands van Papoea New Guinea. Manus telt ca. 45.000 inwoners op een oppervlakte van 2100 km². Manus is het hoofdeiland van de provincie, het is vulkanisch van oorsprong en is 2020 km² groot. Het hoogste punt op het eiland is 719 m.

Ninigo-eilanden
De Ninigo-eilanden zijn onderdeel van de Admirality eilandengroep. Ze hebben een totale oppervlakte van 12.9 km². Er komt slechts één zoogdier voor, de prehistorisch geïntroduceerde koeskoes Spilocuscus kraemeri. De belangrijkste eilanden zijn:

- Heina Atoll
- Pelleluhu Atoll
- Ninigu Atoll
- Sama Atoll
- Sumasuma Atoll
- Awin Atoll

Bougainville
Het eiland Bougainville - genoemd naar de Franse ontdekkingsreiziger Louis-Antoine de Bougainville - ligt in het oosten van Papoea Nieuw-Guinea. Bougainville is grootste eiland van de Noordelijke Salomonseilanden. Het eiland heeft een opervlakte van 8.800 km2 en een bevolking van ruim 185.000 mensen. De hoofdstad is Arawa.

Tussen 1989 en 1997 was op het eiland een bloedige burgeroorlog aan de gang tussen de lokale rebellengroep BRA (Bougainville Revolutionary Army, geleid door Francis Ona) en de regeringstroepen. Naar schatting kwamen in deze oorlog 20.000 burgers om, vooral door acties van het regeringsleger, dit op een totale bevolking van 200.000 personen. In 1997 volgde een wapenstilstand, en in 1998 werd in Nieuw-Zeeland een voorlopig vredesakkoord getekend, gevolgd door een definitief vredesakkoord in 2001. Bougainville kreeg de status van autonome provincie en uiterlijk in 2015 dient in een referendum de toekomst van het eiland bepaald te worden.

De bevolking van Bougainville heeft meer gemeen met de Salomon Eilanden dan met PNG. De taal die door de inboorlingen wordt gesproken is het Rotokas. Deze taal wordt geschreven met twaalf letters: a, e, g, i, k, o, p, r, s, t, u en v. Daarmee heeft het het kortste alfabet ter wereld.

Arawa
Arawa is de hoofdplaats van de autonome provincie Bougainville. Arawa heeft ca. 40.000 inwoners.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	VIII.	Papua Nieuw-Guinea
Onderdeel:	**c.**	**Praktische info. voor de reiziger**

Ambassade
Nederlandse ambassade in Australië (tevens voor Papoea-Nieuw-Guinea):
australie.nlambassade.org.

Autoverkeer
Het autoverkeer in PNG is links. De maximum snelheid binnen de bebouwde kom is 50 km/u en daarbuiten 80 km/u. Alhoewel het verkeer in de steden druk kan zijn, is het verkeer buiten de bebouwde kom vrij rustig.

We kunnen huurauto's voor u in PNG reserveren (huurtarieven en voorwaarden zijn beschik-baar op aanvraag). Met name bij het wegennet van Lae is autohuur een goede manier om de omgeving te verkennen. Terplaatse moet u (als bestuurder) bij afhalen van de huurauto beschikken over een geldig Nederlands rijbewijs en een creditcard (we adviseren ook een internationaal rijbewijs mee te nemen). De minimum leeftijd als bestuurder is 23 jaar. Vraag de verhuurder om een routekaart en uitleg over de verkeersregels. Beste is om een 4WD terreinauto te huren, want u zult soms over onverharde wegen willen rijden, vooral zodra u van de hoofdweg af gaat. Zie ook paragaraaf B.11.II - afhalen van de huurauto.

Banken
In PNG is het bankwezen redelijk ontwikkeld. In Port Moresby, Alotau, Lae, Madang, Wewak, Goroka, Mount Hagen en op elk eiland treft u (in het hoofdplaatsje) een bank aan, meestal met geldmachine (ATM). In Port Moresby vindt u vele banken, zoals de Westpac en ANZ bank, waar u alle bankzaken kunt doen. De openingstijden zijn: ma-vr 8.30- 16.00 uur. Alleen op de luchthaven van Port Moresby vindt u in de aankomsthal een ATM.

Belasting
Op goederen en diensten wordt in PNG 10% omzetbelasting (GST tax) geheven. De omzetbelasting is over het algemeen inbegrepen bij de prijs. Deze belasting kan bij uitvoer van goederen (mits u die gekocht heeft binnen een bepaalde periode) worden terug-gevorderd op de luchthaven. Dit is meestal een tijdrovende aangelegenheid, waarbij u een aantal formulieren moet in-vullen en aankoopnota's moet tonen. Er geldt een drempel-bedrag waaronder geen "tax refund" wordt verleend.

Betaalmiddel
Het lokale betaalmiddel is de Kina (K ≈ 0,35 euro). De Kina is verdeeld in 100 Toea. Er zijn munten van 1K, 50t, 20t, 10t en 5t (2t en 1t zijn sinds 2007 uit roulatie genomen). Er zijn bankbiljetten van 100K, 50K, 20K, 10K, 5K en 2K.

Euro's en andere westerse valuta, alsmede travellercheques, kunnen bij de banken en grote hotels normaliter zonder problemen worden omgewisseld. De grote hotels accepteren ook creditcards (Visa, Mastercard en American Expres). U mag bij uitreizen niet meer dan 200 Kina het land uit nemen.

Binnenlandse vluchten
Vliegen binnen PNG kunt u met Air Niugini. Gevlogen wordt met propeller vliegtuigen. Er wordt dagelijks gevlogen tussen de grotere steden en eilanden. Er is een binnenlandse airpass, waarbij u als toerist gebruik kunt maken van een goedkopere sectorprijs (minimaal 4 segmenten). Indien bij een vlucht tussen twee buiteneilanden een overstap moet worden gemaakt en de vervolgvlucht heeft hetzelfde vluchtnummer, dan geldt dit als één vlucht. In alle overige gevallen van overstappen worden twee afzonderlijke vluchten berekend.

Camping
Kamperen is niet toegestaan in PNG.

Criminaliteit
De veiligheidssituatie is de laatste jaren in PNG sterk verbeterd. De meeste delen van PNG zijn ondertussen weer veilig om te bereizen. Alleen in grotere steden, zoals in Port Morresby, Lae, Madang en Mount Hagen, wordt afgeraden 's avonds te voet over straat te gaan. Gebruik liever een taxi. OP de eilanden en in de dorpen leven de lokale mensen in nauw verband met hun dorp en familie, waardoor de sociale controle groot is. Met name in Port Moresby - dient u ook overdag alert te zijn voor kleine criminaliteit, zoals tassendieven en zakkenrollers.

Duty Free
Naast artikelen van persoonlijke aard (kleding, foto-apparatuur, enz.) mogen bezoekers de volgende artikelen belastingvrij invoeren.

- Rookwaren: 200 sigaretten of 250g tabak of 50 sigaren resp. een combinatie van
- tabaksartikelen waarvan het gewicht niet boven de 250g uitkomt
- Alcoholische dranken: 2 liter wijn en 1,5 liter sterke drank
- Parfumerie: 250 ml eau de toilet en 100 ml parfum
- Andere artikelen met een totale waarde van 600 Kina

Elektriciteit
De elektriciteit in PNG is 240V/50Hz. De stopcontacten zijn driepolige, identiek aan die in Australië en Nieuw-Zeeland in gebruik zijn (en heel anders dan in Nederland). Voor de aansluiting van scheerapparaten, haardrogers, enz., is een adaptor of wereldstekker nodig.

Entertainment/Nachtleven
Alleen in Port Moresby, Madang en Lae vindt u een uitgaansleven van enige betekenis (restaurants, bars en disco's). Er is een casino's in Port Moresby gevestigd. De meeste toeristen blijven echter 's avonds in hun hotel om te dineren en zich te vermaken in de bar. Sommige hotels bieden op bepaalde avonden van de week een traditionele dansshow aan. Buiten de grotere steden en op de buiteneilanden vindt u geen westers nachtleven.

Eten/Drinken
In Port Moresby, Lae en Madang hebben de meeste grotere hotels een keuze aan restaurants. Daarnaast vindt u in Port Moresby en Lae ook fastfood restaurants, lokale "takeaways" en kleine restaurantjes van immigranten (zoals bistro's, pizaria's en Aziatische restaurants). De ingrediënten die gebruikt worden zijn vaak van betere kwaliteit dan we in Europa gewend zijn. De kleding is doorgaans informeel "Casual", alhoewel in de chique restaurants in resorts soms avondkleding wordt gewaardeerd. Buiten de grotere steden en op de buiteneilanden bent u aangewezen op het restaurant van uw accommodatie.

Omdat de eilanden van PNG omringd zijn door de oceaan, treft u op het menu veel tonijn en andere grote zeevis aan, alsmede schaaldieren en tropisch fruit. Bij traditionele gerechten wordt zoete aardappel en casave (zowel de wortel als de bladeren) gebruikt.

Feestdagen
In PNG gelden de volgende officiële feestdagen (anders dan de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede Vrijdag, 1e en 2e Paasdag en Kerst):

11 juni: Queens Birthday
23 juli: National Remembrance Day
16 september: Independence day

Festivals
In de hooglanden van PNG worden jaarlijks verscheidene grote festivals gehouden, waarbij het vaak bijzonder moeilijk is hotel-accommodatie te vinden.

18-21jul'12: National Mask Festival
8&9aug'12: Crocodile Festival (Ambunti)
12&12 aug'12: Mount Hagen Show
14-16sep'12: Goroka Show
27&28oct'12: Morobe Show
2-4nov'12: Canoe & Kundu Festival (Alotau)

Als u van plan bent de hooglanden rond een festivaldatum te bezoeken, reserveer dan tijdig uw hotel.

Fooi
Het geven van een fooi is ongebruikelijk in PNG. Service en belasting zijn over het algemeen inbegrepen bij de prijs.

Foto's
Papua Nieuw-Guinea is zeer fotogeniek. Foto- en video-apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn alleen in Poresby goed verkrijgbaar (maar duurder dan in Nederland). Dia-film is in PNG vrijwel niet meer verkrijgbaar. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft. In PNG heeft u veel gelegenheid om onderwaterfoto's te maken. Het is een goed gebruik, om voordat u een foto maakt van een lokale bewoner of diens huis, zijn of haar toestemming te vragen.

Gezondheid
Als u gewoon goed gezond bent en u bezoekt in PNG alleen Port Moresby, dan hoeft u doorgaans geen bijzondere medische voorzorgsmaatregelen te nemen. Bezoekt u andere gebieden in PNG, dan adviseren we een malaria profilaxe en u zich te laten vaccineren tegen Hepatitis A (geelzucht) en DTP/DKTP (difterie, kinkhoest, tetanus en polio). Het beste kunt u echter naar de GGD of uw huisarts gaan voor een specifiek advies. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

In PNG komen - behalve de krokodil - vrijwel geen gevaarlijke of giftige dieren voor. Het meest gevaarlijke dier is waarschijnlijk de haai. Binnen de riffen in de lagunes ziet u hooguit kleine ongevaarlijke rifhaaien. De grotere haaiensoorten - zoals de hamerhead, tijgerhaai en de witte haai - houden van diep en stromend water en deze ziet u daarom eigenlijk alleen buiten de lagunes.

Denkt u eraan dat het koraal scherp is. Om wondjes en eventuele infecties te voorkomen, raden wij u aan plastic sandalen te dragen wanneer u over het koraal wilt lopen of in ondiep water boven het koraal gaat zwemmen. Indien u zich gesneden heeft aan het koraal is de kans op infectie zeer groot, wacht daarom niet te lang met antibiotica te gebruiken.

Golf
Bij Port Moresby, Lae, Madang, Alotau, Mount Hagen, Kavieng en bij Rabaul liggen 18 holes golfbanen.

Immigratie regels

Bij binnenkomst in Papua Nieuw-Guinea wordt een EU-paspoort verlangd, dat nog ten minste 6 maanden geldig is vanaf het moment van aankomst. Op het vliegveld krijgt u een toeristenvisum voor maximaal 1 maand (kosten ca. 20 euro). U kunt het toeristenvisum ook voor vertrek aanvragen bij de ambassade van Papua Nieuw-Guinea in de Benelux (17-19 rue Montoyer, 1040 Brussel, België).

Bezoekers mogen 1 liter alcoholische drank en 200 sigaretten of sigaren vrij importeren. Alhoewel er bij binnenkomst geen eisen t.a.v. verplichte vaccinaties worden gesteld, adviseren wij u zich tegen tetanus te vaccineren. Hoewel de kans op het krijgen van malaria erg klein is, is het toch raadzaam om voor vertrek bij uw lokale GGD een profilaxe voor te laten schrijven (malariatabletten).

Bij aankomst moet een "Arrival Card"' met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst in PNG wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kent PNG strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
Port Moresby International Airport ligt 15km buiten het centrum. Op deze luchthaven worden zowel internationale als binnenlandse vluchten uitgevoerd. De volgende luchtvaartmaatschappijen voeren internationale vluchten uit.

- Air Niugini (naar Brisbane, Cairns, Honiara, Hong Kong, Nadi, Noumea en Sydney)
- Qantas (naar Brisbane en Cairns [Australië])
- Solomom Airlines (naar Honiara [Salomon Eilanden])
- Virgin Australia (naar Sydney [Australië])

Alle overige luchthavens en airstrips dienen alleen het binnenlands vliegverkeer.

Vanaf Amsterdam naar PNG moet u rekening houden met een totale reistijd van minstens 28 uur, via Australië.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit PNGi is 120 minuten voor vertrek. De luchthavenbelasting ("Airport Departure Tax") bedraagt momenteel 90 PGK per persoon. Deze heffing is reeds inbegrepen in de reissom van vooraf gekochte tickets. U hoeft dus ter plaatse geen "Airport Departure Tax" meer af te rekenen. Deze regels kunnen wijzigen, zie bijlage 24 (airporttax).

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze op bepaalde plaatsen kunnen gebruiken d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. in hotellobby's). Als u ook bij het zwembad of aan het strand wilt kunnen internetten, dat dient u een SIM kaart (of dongel) te kopen voor het UMTS netwerk. Deze zijn te koop bij de winkels van de grote telecom aanbieders (zoals PNG Telikom, PowerNet en Vodaphone). Alleen bij Port Moresby en Lae is de mobiele ontvangst goed. Bij veel hotels en in de grotere steden vindt u ook een aantal internetcafé's.

Kleding
Voor een bezoek aan Papua Nieuw-Guinea kunt u het best lichte zomerkleding meenemen. Voor 's-avonds en in de hooglanden dient u echter ook wat warmere kleren mee te nemen. Neemt u een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. De winkels in Port Moresby en Lae kunnen overigens voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft.

Klimaat
Het klimaat in PNG is over het algemeen warm en vochtig. De algemene regel is, dat het jaar verdeeld kan worden in een droog seizoen van juni tot november en een regenseizoen van december tot mei. Aan de kust is de temperatuur door het jaar vrij constant (25-30 graden Celsius). De luchtvochtigheid daarentegen kan sterk variëren (gemiddeld 75%). In de hooglanden is de temperatuur door het jaar heen gematigd (overdag rond de 20 graden, 's-nachts veel koeler). Uitzonderingen op deze algemene regels zijn het altijd droge klimaat van Port Moresby en de precies omgekeerde seizoensindeling van Lae en Alotau.

Lokale agent
Onze lokale agenten in Papua Nieuw-Guinea zijn *Trans Niugini Tours (TNGT) en Melanesian Tourist Services (MTS)*. Het kantoor van MTS is gevestigd in het Madang Resort Hotel in Madang. Het kantoor van TNGT is gevestigd in Mount Hagen. Het telefoonnummer en andere contactgegevens van deze agenten staan vermeld in uw reisdocumenten.

Medische hulp
Alleen in de grotere steden vindt u modern ziekenhuizen, met 24 uur medische noodhulp. Buiten de steden en op de buiteneilanden vindt u alleen doktersposten voor EHBO.

Politie
Per regio en eiland zijn er andere telefonische alarmnummers (raadpleeg de hoteldirectory). Het telefoonnummer van de politie in Port Moresby is 000.

Religie
Er zijn vele geloofsovertuigingen aanwezig in PNG (o.a. protestant en katholiek, maar ook animistisch). U bent van harte welkom in de kerkjes om een dienst bij te wonen.

Souvenirs
Houtsnijwerk (maskers, storyboards, beelden) en sieraden van (parelmoer)schelpen zijn de belangrijkste souvenirs die u hier vindt.

Stranden
In PNG vindt u langs de kust schitterende witte stranden.

Taal
De officiële taal in Papua Nieuw-Guinea is Engels. In de hooglanden wordt veel Pidgin-engels gesproken. Er is een enorme verscheidenheid in lokale talen. De meeste schriftelijke aanduidingen zijn in het Engels gesteld. Er is een Engels radio-station en een Engelse krant. Bezoekers zullen op taalgebied over het algemeen weinig problemen ondervinden.

Taxi's
In de grotere steden van PNG rijden taxi's. Het eenvoudigst kunt u vooraf de receptie van uw hotel een
taxi laten reserveren. Er gelden vaste prijzen, afhankelijk van de gereden afstand. 's Avonds en 's nachts geldt voor taxi's een duurder tarief. U dient vooraf een prijs af te spreken, meters ontbreken of zijn meestal buiten werking.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt u dag en nacht automatisch telefoneren tussen Nederland en Papua Nieuw-Guinea. Op de postkantoren zijn meestal telefoonboxen, fax en internetverbinding beschikbaar. Voor de openbare telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig. Deze kunt u terplaatse in telefoonwinkels kopen. Het internationaal toegangsnummer van Vanuatu is 675. Wilt u vanuit

Papoea-Nieuw-Guinea naar Nederland bellen, gebruik dan 0531. De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken in de grote steden van PNG prima, maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van PNG Telekom of Vodaphone.

Tijdverschil
Het tijdverschil met Nederland bedraagt 9 uur (in NL winter) of 8 uur (in NL zomer). PNG ligt op het oostelijk halfrond, 's ochtends in Nederland (bijv. in de zomer om 9.00 uur) is dus dezelfde dag 's middags in PNG (17.00 uur).

Transfer
Bij aankomst verzorgt onze agent de transfers. De transfer wordt uitgevoerd in een moderne minibus. Bij aankomst op de luchthaven wordt automatisch met de transfer een begroeting uitgevoerd. Een medewerker van onze agent staat met een naambordje op u te wachten. Bij aankomst wordt onze voucher omgewisseld voor lokale vouchers en tickets.

Transport
De afstanden in PNG zijn vaak gigantisch groot en de wegen zijn vaak in slechte staat. Bij alle steden en op de meeste eilanden rijden publieke bussen rond. De busdiensten worden door privé ondernemingen gedreven. De bussen hebben meestal alle ramen openstaan, zijn vaak overvol en maken veel stops waardoor een rit van 100 km 3 tot 4 uur in beslag kan nemen. Er wordt gestopt bij vaste haltes (busstop), in- en uitstappen buiten de aangegeven haltes is niet mogelijk. U betaalt de chauffeur bij instappen.

Uitgaven
Het prijsniveau ligt in PNG op Nederlands niveau. Lokale producten, zoals vis en tropisch fruit zijn voordeliger, geïmporteerde waren, zoals koffie, worstjes en sterke drank, zijn duurder.

Veiligheid en comfort
Papua New Guinea is een ontwikkelingsland met een expeditiekarakter. De plaatsen die u zal bezoeken zijn veilig en uiterst interessant. Toch moet gezegd worden dat het moderne comfort soms ver te zoeken is, wat soms voor wat ongemoakken kan zorgen. Met onze agenten ter plaatse werken we reeds jaren succesvol samen. Ze doen er alles aan om uw verblijf in hun land zo aangenaam mogelijk te maken. Het kan echter vookomen dat omwille van weersomstandigheden e.d. uw reisprogramma zal moeten worden aangepast.

Water
Kraanwater is in Port Moresby bijna overal veilig te drinken. Voor de veiligheid adviseren we u echter uw drinkwater 5 minuten te koken of flessen bronwater te kopen. Buiten Port Moresby en op de buiteneilanden kunt u het kraanwater beslist niet drinken. Nadat het gekookte water afgekoeld is, kunt u het veilig gebruiken als drinkwater en voor zaken als tanden poetsen, lenzen schoonmaken en het wassen van groente en/of fruit.

Winkels
De winkels in de grotere steden, zoals Port Moresby, Lae, Madang, Mount Hagen en Rabaul, kunnen tegen redelijke prijs voorzien in vrijwel elk product dat een bezoeker normaliter nodig zou kunnen hebben, zoals
bijv. kleding, sportartikelen, parfums en medicijnen. Ook bij de luxere hotels vindt u winkels. Er zijn moderne supermarkten met een uitgebreid assortiment aan kruidenierswaren. Op de buiteneilanden en in de hooglanden (buiten Mount Hagen en Goroka) hebben de winkels een beperkt assortiment. De winkels zijn van maandag tot en met vrijdag open van 08.00-17.00. Sommige winkels sluiten tussen de middag. Ook op zaterdagochtend zijn de winkels open (8.00-12.00 uur).

Zonnebrand
PNG ligt in de tropen. De lucht is niet vervuild en zuiver. Hierdoor komt sterke zonnestraling ongehinderd op aarde. Hoofdbedekking alsmede een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor is hierom zeker aan te raden. Wees erop bedacht dat uw huid heel gevoelig is, wanneer u vanuit de Nederlandse winter aankomt. Ga niet op het heetst van de dag zonnebaden.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	**IX.**	**Samoa**

Samoa is Polynesië in zijn meest pure vorm. De tijd lijkt hier stil te staan, de meeste lokale mensen leven nog zeer traditioneel in kleine dorpjes her en der verspreid over de eilanden.

Samoa is een Polynesische archipel, de eilanden werden vroeger ook wel de Navigator-eilanden genoemd. De eilanden liggen ten oosten van Fiji in het zuidelijke deel van de Grote Oceaan. De eilanden omvatten ongeveer 3.030 km² en 250.000 inwoners en zijn politiek gezien verdeeld over twee staten:

- Samoa (geheel, vroeger West-Samoa genoemd) - 2.831 km² met 185.000 inwoners;
- Amerikaans-Samoa (of Oost-Samoa; onderdeel van Amerikaans Oceanië) - 199 km² met 65.000 inwoners.

De eilanden zijn van vulkanische oorsprong en worden gekenmerkt door de ruige dikbegroeide bergkliffen.

Upolu - het **hoofdeiland van Samoa** (vroeger Western Samoa) - is bergachtig, prachtig begroeid en heeft verborgen baaien en ongerepte stranden. In het charmante hoofdstadje Apia tref je nog die typische zuidzee-atmosfeer. De vriendelijke Samoanen zijn namelijk een attractie op zichzelf. Reden voor schrijvers als Robert Louis Stevenson (schateiland), Somerset Maugham en Rupert Brooke om hier langere tijd te verblijven. Westelijk van Upolu ligt Savai'i, groter, ruiger en ongerepter. Het eiland toont nog veel sporen van een recente vulkaanuitbarsting.

Pago Pago, gelegen op Tutuila, is de hoofdstad van **American Samoa**. De haven van Pago Pago lijkt op een fjord, maar is in feite een diepe krater die miljoenen jaren geleden aan de zuidzijde is ingestort. Een kabelbaan naar de top van de "Rainmaker" berg biedt een ongeëvenaard uitzicht over Pago Pago, de rest van het eiland en de Stille Oceaan.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	IX.	Samoa
Onderdeel:	**a.**	**Algemene informatie**

Geschiedenis
De Samoanen hebben hun eigen scheppingsverhaal, dat van de god Tagaloa. Deze god creëerde hemel en aarde, water en leven.

Wanneer en hoe de eerste bewoners op de eilanden arriveerden is niet precies bekend. Meest waarschijnlijk is dat de Polynesiërs vanuit Azië via de meer westelijk gelegen eilanden in de Pacific, zoals Fiji en Tonga, naar Samoa zijn getrokken. Er is bewijs gevonden dat Samoa al 1000 v.C. bewoond werd door mensen. Dat de oorspronkelijke bewoners al in staat waren tot het bouwen van indruk-wekkende bouwwerken, bewijst de piramide van Pulemelei. De bewoners leefden toen vooral meer landinwaarts, in de vruchtbare valleien en op de begroeide heuvels.

Het eerste contact met Europeanen was waarschijnlijk met ontsnapte gevangenen, walvisvaarders en piraten. In 1722 nam de Nederlandse ontdekkingsreiziger Jacob Roggeveen de Manu'a eilanden waar. Samoa werd 46 jaar later voor een groot deel in kaart gebracht door de Franse ontdekkingsreiziger de Bougainville. De bewoners bleken behendige zeevaarders, die met hun enorme kano's grote afstanden aflegden tussen de eilanden. Hij noemde de eilanden daarom "Les Iles des Navigateurs". In 1787 landde de Franse ontdekkingsreiziger La Pérouse aan de noordkust van het eiland Tutuila. De eilanders waren zeer gefascineerd door de ijzeren voorwerpen aan boord, zodanig zelfs dat sommige probeerden om enkele voorwerpen aan land te smokkelen. Nadat enkele eilanders hiervoor door La Pérouse werden gestraft, werd de verhouding grimmiger, hetgeen uiteindelijk leidde tot gevecht, waarbij diverse eilanders en bemanningsleden de dood vonden.

In 1791 landde de Engelse kapitein Edwards met het schip Pandora. Hij was op zoek naar de muiters van de Bounty, maar vond in Samoa slechts vijandige eilanders. De eilanders kregen de reputatie van een moordlustig volk, hetgeen er voor zorgde dat Europese walvisvaarders en handelaren de eilanden van Samoa lange tijd meden.

Aan het begin van de 19de eeuw vestigden zich de eerste Europeanen op Samoa. In het begin waren het vooral ontsnapte gevangenen en gepensioneerde walvisvaarders, later arriveerden ook missionarissen, handelaren en plantage houders. Het christelijk geloof vond een vruchtbare voedingsbodem. Opvallend is de grote invloed van de mormoonse missie. Net als Tonga wordt Samoa gerekend tot de "Bible Belt of the Pacific".

Engeland en de Verenigde Staten begonnen rond 1840 belangstelling te tonen voor Samoa, en met name voor de ideaal gelegen natuurlijke haven van Pago Pago. De haven begon zich in die tijd te ontwikkelen tot één van de belangrijkste walviscentra van de Pacific. Rond het midden van de 19de eeuw vestigden vooral veel Duitsers zich op de eilanden van Samoa.

Ondermeer door de verkoop van land aan de pas gearriveerde Europeanen ontstond onenigheid onder de oorspronkelijke bewoners van Samoa. De gespannen sfeer tussen de diverse stammen, leidde in 1872 tot het verzoek van de koning van Tutuila aan de Amerikanen om steun. De Amerikanen onthielden zich echter van al te grote bemoei-enis met Samoanen, maar bleven net als Engeland en Duitsland militair aanwezig.

In 1889 trof een typhoon de haven van Apia, waardoor drie Duitse en drie Amerikaanse marineschepen zonken. Een Engels marineschip kon maar ternauwernood aan de typhoon ontsnappen. In het zelfde jaar werd door het verdrag van Berlijn de onafhankelijkheid van Samoa geregeld, onder het bestuur van een aangewezen Samoaanse koning. Maar ook de Duitse, Engelse en Amerikaanse consuls kregen grote invloed. De onenigheid tussen de stammen ging echter gewoon door en liep steeds verder uit de hand.

Toen koning Malietoa Laupepa in 1898 stierf, werd hij opgevolgd door Malietoa Tooa Mataafa. De VS en het VK steunden echter Malietoa Tanu, de zoon van Laupepa. Amerikaanse en Britse schepen bombardeerden Apia op 15 maart 1899. In de Samoa Tripartiete Conventie werd besloten om de eilandengroep te verdelen. Het Verenigd Koninkrijk nam de Salomon eilanden en concentreerde zich verder op Tonga en Niue. De Verenigde Staten kregen Amerikaans-Samoa. Duitsland ging het westelijk deel, de huidige staat Samoa, besturen onder de naam Duits-Samoa (1900 - 1914). De monarchie werd als gevolg van deze conventie afgeschaft. Vanaf 1908 begonnen verschillende groeperingen zich tegen de Duitse overheersing te keren.

Na de uitbraak van de Eerste Wereldoorlog, in augustus 1914, viel Nieuw-Zeeland Duits-Samoa binnen. Duitsland weigerde de eilanden op te geven, maar de eilanden waren op geen enkele manier verdedigd. Nieuw-Zeeland bezette Duits-Samoa zonder één schot te vuren. Nieuw-Zeeland bleef de eilanden bezetten gedurende de rest van de Eerste Wereldoorlog. Na het Verdrag van Versailles kreeg het land

een mandaat over de gebieden, en na de Tweede Wereldoorlog een trustschap van de Verenigde Naties.

In de Tweede Wereldoorlog werden veel Amerikanen op de eilanden gestationeerd. Het oorlogsgeweld ging aan de eilanden voorbij. In 1961 koos de bevolking per referendum voor de onafhankelijkheid. (Western) Samoa was de eerste eilandnatie in de Pacific die onafhankelijk werd.

In 1997 werd de landsnaam gewijzigd van West-Samoa naar Samoa. Amerikaans-Samoa veroordeelde deze beslissing omdat volgens hun "de naamsverandering haar identiteit beschadigde".

Samoa kwam de afgelopen jaren 3x in het nieuws in Nederland. Op 31 december 2011 werd de internationale datumgrens verlegt naar de oostkant van Samoa (30 december 2011 werd overgeslagen). Op 7 september 2009 werd ook al een drastische stap gezet, het verkeer veranderde van rechts rijden naar links rijden.

Kort daarna - op 29 september 2009 - werd de zuidkust van de Samoa-eilanden getroffen door een tsunami, met veel schade en doden tot gevolg. De aardbeving had een kracht van 8,0 Mw en vond plaats om 06:48:11 lokale tijd (17:48:11 UTC). Het was de grootste en zwaarste aardbeving van 2009. Doordat de aardbeving plaatsvond op 33 km diepte ontstond er een tsunami - een 7,5 meter hoge vloedgolf - die hotels en huizen langs de kust beschadigde.

Staatsinrichting en Politiek
De regering van West-Samoa regeert naar Britse maatstaven. Volgens de Grondwet moet er om de vijf jaar een nieuw staatshoofd gekozen worden door het parlement. In de praktijk blijkt echter dat dit alleen werkt als het huidige staatshoofd aftreedt: bij het onafhankelijk worden van West-Samoa werd de functie voor het leven toegezegd. Het staatshoofd heeft de bevoegdheid om de minister-president te benoemen en om gratie te verlenen. Nieuwe staatshoofden zullen door de vier rijke families van West-Samoa worden gekozen.

Samoa bestaat uit in totaal elf itumalo (districten), te weten:

6. Tuamasaga (Afega)
7. A'ana (Leulumoega)
8. Aiga-i-le-Tai (Mulifanua) *1
9. Atua (Lufilufi) *2
10. Va'a-o-Fonoti (Samamea)
11. Fa'asaleleaga (Safotulafai)
12. Gaga'emauga (Saleaula) *3
13. Gaga'ifomauga (Safotu)
14. Vaisigano
15. Satupa'itea (Satupa'itea)
16. Palauli (Vailoa i Palauli)

*1 incluis de eilanden Manono, Apolima en Nu'ulopa
*2 incluis de Aleipata eilanden en Nu'usafe'e eiland
*3 incluis enkele enclaves in Upolu (Salamumu en de Leauvaa dorpen)

Bevolking
Samoa heeft 180.000 inwoners, de meeste leven nog op oorspronkelijke wijze in de talloze dorpen langs de kust. De 58.000 inwoners van American Samoa hebben zich aangepast aan de Amerikaanse levensstijl. Ruim 100.000 Samoanen leven buiten Samoa, met name in Nieuw Zeeland en op Hawaii. De bevolking bestaat voor 92,6% uit Polynesiërs, voor 7% uit Euronesianen (deels Polynesisch, deels Europees bloed) en voor 0,4% uit Europeanen. De meeste Europeanen in Samoa zijn Duits van origine.

Bewoners van Samoa zijn zeer traditioneel ingesteld en houden zich aan de sociale hiërarchieën. De bevolking is vriendelijk, maar kent veel verschillende gedragscodes. De houding is vaak gereserveerd. In afgelegen dorpen is deze houding sterk aanwezig, omdat daar ook nauwelijks westerse invloeden merkbaar zijn. Families zijn zeer belangrijk en iedereen probeert opgenomen te worden in de grootste families. Hoe groter de familie des te meer macht ze kunnen uitoefenen.

Traditionele tatoeages op Samoa
facebook twitter Jong, oud, man en vrouw. Iedereen op Samoa lijkt zijn lichaam te hebben versierd met inkttekeningen. Sommigen kiezen voor een traditioneel ontwerp, terwijl anderen in dikke lijnen hun naam op de zijkant van hun onderarm hebben staan.

Er zijn weinig woorden in het Engels te vinden die hun oorsprong in een Polynesische taal hebben. Maar het woord tattoo, ofwel tatoeage, is afkomstig van het Polynesische tatau. Dit is niet zo raar als je nagaat dat de kunst van het tatoeëren is begonnen in Polynesië.

Legende van de tatoeage
Hoe de geschiedenis van het tatoeëren precies is begonnen is niet bekend. Wel doen er verschillende verhalen de ronde op de Pacifische eilanden. De meest bekende is dat er een boot met kunstenaars van Fiji naar Samoa vertrok om daar hun inkttekeningen te introduceren.

Volgens een legende zongen de kunstenaars onderweg en tijdens hun werkzaamheden een lied met de tekst 'Tatoeëer de mannen, niet de vrouwen'. Dit had eigenlijk omgekeerd moeten zijn, 'Tatoeëer de vrouwen en niet de mannen'. Hierdoor werden veel mannen getatoeëerd in plaats van vrouwen. Inmiddels bestaan er traditionele tatoeages die specifiek voor mannen of vrouwen zijn bedoelt.

Mannentatoeages: pe'a
De mannelijke tatoeage wordt pe'a genoemd. Het ontwerp begint boven het middel van de man en loopt tot de knie. Zowel de voor- als achterkant van het lichaam worden bedekt met specifieke tekeningen.

Het ontwerp van de tatoeage wordt in overleg samengesteld. Gekeken wordt naar het verhaal dat de tekening vertelt over familie, geschiedenis en status. Bovendien moeten de lijnen goed met de vormen van het lichaam samengaan.

Pijnlijke ervaring
Het zetten van een pe'a wordt als zeer pijnlijk ervaren. Het is belangrijk dat een man het proces voltooid, anders zal hij de rest van zijn leven getekend zijn door schaamte. Maar als hij een volledige pe'a op zijn lichaam heeft ontvangt hij veel respect van andere Samoanen.

In het verleden duurde het maanden of zelfs jaren om het traditionele ontwerp aan te brengen. Tegenwoordig kan het complete ontwerp, dat een derde van het lichaam bedekt, in een paar dagen worden afgerond. De pe'a wordt alleen met traditioneel gereedschap op het lichaam gezet. Er zijn wel moderne apparaten in gebruik in Samoa, maar niet waar het een pe'a betreft.

Vrouwelijke tatoeage: Malu
Malu is de benaming voor de vrouwelijke tatoeage. Deze tatau wordt bij vrouwen gezet die een belangrijke rol vervullen in de familie. Zij worden bijvoorbeeld als prinses van het gezin gezien.

De malu wordt vaak bedekt met lavalava, een traditionele omslagdoek. Maar tijdens ceremoniële dansen wordt de tatoeage ingesmeerd met olie en aan het publiek getoond. Tegenwoordig dragen steeds meer jonge Samoaanse meisjes minirokjes, waardoor een malu ook op straat kan worden gespot.

De tatoeage loopt van de dijen van de vrouw tot onder haar knieën. Het ontwerp bestaat uit kleine motieven die een patroon over de benen vormen. Samoanen vergelijken de tatoeage met de pracht van een sterrenhemel.

Verbonden met voorouders
Malu betekent bescherming in het Samoaans. Tegenwoordig heeft de tatoeage een andere betekenis. Meisjes nemen de tatau om familie status te benadrukken of om de verbinding met hun cultuur uit te dragen.

Vanwege de pijn vindt er niet alleen een uiterlijke transformatie plaats, maar ook een innerlijke. Getatoeëerde meiden zeggen zich tijdens het proces verbonden te voelen met voorouders die in het verleden hetzelfde hebben doorstaan.

Kunst van vader op zoon
Iedere tatoeage wordt in overleg ontworpen. Het ontwerp bestaat uit vastgelegde patronen die naar de natuur verwijzen. Zo zijn er lijnen in de vorm van een schelp of duizendpoot. Sommige patronen worden alleen bij mannen gebruikt, andere alleen bij vrouwen.

De tatoeage moet door een man worden aangebracht. De kunst van het tatoeëren erft een zoon van zijn vader. Bij het proces zijn meerdere personen betrokken. De kunstenaar wordt bijgestaan door twee hulpjes die de te bewerken huid straktrekken en overtollige inkt wegvegen.

Zestig naalden en zingen
De tatau wordt over het algemeen in een speciale fale gezet. Een fale is een traditionele Samoaanse woning die op een houten hut lijkt. De tatoeëerder maakt gebruik van traditioneel gereedschap. Voor ieder patroon gebruikt hij een andere kam met naalden. Soms bestaat een kam uit een rij van maar liefst zestig naalden.

Vroeger werden naalden van bot of haaientanden gebruikt, tegenwoordig zijn deze voornamelijk van metaal. Inkt wordt door de kunstenaar gemaakt van pigment uit planten. De kam wordt in inkt gedoopt en vervolgens met een zwaar voorwerp in de huid geslagen.

Bij het zetten van een pe'a of malu zijn vaak familieleden aanwezig. Ter aanmoediging zingen zij een speciaal lied. In de tekst hiervan wordt de geschiedenis van het Samoaanse tatoeëren bezongen. Ook gaat het lied over de pijn die een persoon moet doorstaan om het proces af te ronden.

Religie
Ongeveer 98% van de inwoners van Samoa zijn christen. Deze zijn verdeeld over veel verschillende kerken waaronder Congregationalisten (35,5%), Rooms-katholieken (19,6%), Methodisten (15%), Mormonen (12,7%), Assemblies of God (6,6%), zevendedagsadventisten (3,5%), andere christenen (4,0%), Worship Centre (1,3%), onbenoemd (0,8%) (2001).

In 1963 werd Malietoa Tanumafili II staatshoofd (O le Ao o le Malo, wat zoveel betekent als "hoofdman van de regering"), de eerste heerser die volgeling is van het Bahá'í-geloof. Hij overleed op 12 mei 2007. Op dat moment was hij met 94 jaar het oudste staatshoofd ter wereld. Hij was staatshoofd voor het leven. Zijn opvolger, Tufuga Efi werd staatshoofd op 16 juni 2007 en is voor 5 jaar gekozen. Nabij Apia bevindt zich een Bahá'í Huis van Aanbidding, dat door Malietoa Tanumafili II is ingewijd in 1984.

O le Ao o le Malo
O le Ao o le Malo is het Samoaans staatshoofd, de titel laat zich min of meer vertalen als hoofdman van de regering. Ao is een term die wordt gebruikt voor hoofdmannen, en Malo betekent "regering".

De functie is in feite ceremonieel, de macht ligt bij de eerste minister. Bij Samoa's onafhankelijkheid in 1962 werden twee o le Ao o le Malo benoemd voor het leven, Malietoa Tanumafili II (4 januari 1913 - 11 mei 2007) en Tupua Tamasese Mea'ole (1905 - 1963). Sinds de dood van laatstgenoemde in 1963 was Malietoa Tanumafili dus de enig overgeblevene met deze titel. Zijn opvolger zal worden gekozen voor een periode van 5 jaar.

Er is discussie mogelijk over of de o le Ao o le Malo moet worden gezien als een ceremonieel president of als monarch. Omdat de opvolgers worden verkozen voor een vaste termijn en het parlement de o le Ao o le Malo kan ontslaan, zou je de functie als een presidentiële kunnen zien. Dat de laatste o le Ao o le Malo deze positie voor het leven had, uit de traditionele Samoaanse adel afkomstig was, en met Zijne Hoogheid werd aangesproken pleit er echter voor om de functie als die van een monarch te beschouwen. De Samoaanse grondwet laat zich er niet over uit of het land nu een republiek of een koninkrijk is.

Taal
Zowel op Amerikaans als West-Samoa wordt voornamelijk Samoaans gesproken. Op Amerikaans Samoa spreekt de meerderheid van de bevolking Engels en een groot deel van de bevolking op West-Samoa ook. Behalve met de bewoners in de meer afgelegen dorpen, kunt u met de overige bevolking goed communiceren, zelfs wanneer ze slechts een beetje Engels kunnen spreken. Een aantal voorbeelden van het Samoaans zijn:

hallo - malo
tot ziens - tofa
ja - loe
nee - leai
Alstublieft - fa'amolemole
Bedankt - fa'afetai
spreekt u Engels - ete iloa nanu

Het Samoaan is een Polynesische taal en lijkt veel op de taal van Tahiti en Hawaii. De taal kent slechts veertien letters waarvan vijf klinkers en negen medeklinkers. Het verschil zit in de uitspraak.

Samoaans is voor buitenstaanders een onbegrijpelijke taal, maar gelukkig spreken veel Samoanen goed Engels. Dit komt door de banden die Samoa heeft met de Verenigde Staten en het feit dat veel Samoanen familie hebben wonen in Australië en Nieuw-Zeeland. Opvallend is dat vooral jongeren, twintigers en zestig plussers de Engelse taal goed beheersen.

Economie
Economisch is Samoa onderontwikkeld. Deze economie is gebaseerd op de agrarische cultuur van de dorpen en op de primaire producten. 75% van de bevolking leeft van de agrarische sector. De primaire sector voorziet 30% van de bevolking van werk en zorgt voor 80% van de totale export. Ondanks de vele investeringen is de export gedaald en de import gestegen. Door de immigratiestroom naar Amerika is het moeilijk om goed geschoolde arbeiders op de eilanden van Samoa te vinden. Koffie, kopra en bananen zijn de meest belangrijke exportproducten van West-Samoa. Maar liefst 60% van de bevolking houdt zich bezig met de visserij.

American Samoa is vooral afhankelijk van de visexport en Amerikaanse hulp.

Omgangsregels
Bijna al het land, inclusief lagunes, stranden, watervallen en attracties zijn eigendom van een dorp of een familie. Er wordt daarom altijd een kleine donatie gevraagd als u gaat zwemmen of in een dorp een attractie bezoekt. Het geld wordt besteed aan onderhoud en ondersteuning van de dorpsbewoners. Vaak vind je bij een attractie een fale (traditioneel huis), waar je aan iemand kunt betalen.

Bij de Samoanen staat vriendelijkheid en gastvrijheid hoog in het vaandel, hetgeen erg plezierig is voor bezoekers. In hun omgang spelen protocollen, gebaseerd op hun cultuur en het Christendom, een belangrijke rol. Deze protocollen verschillen van dorp tot dorp. De volgende omgangsregels worden op prijs gesteld:

- vraag toestemming om in een dorp te mogen fotograferen
- draag badkleding alleen op het strand
- zwem niet naakt of topless
- wandel of rijd niet door een dorp gedurende het avondgebed (tussen 18.00 en 19.00 uur)
- respecteer dat op zondag veel stranden en attracties gesloten zijn
- draag nette, lichte kleding bij bezoek aan een kerk
- doe je schoenen uit bij het betreden van een fale en neem plaats in kleermakerszit.

Geografie
Samoa is gelegen aan de westkant van de datumgrens en ten zuiden van de evenaar, ongeveer halverwege Hawaï en Nieuw-Zeeland, in de Polynesische driehoek van de Stille Oceaan. Het totale landoppervlak is 2934 km² en bestaat uit de twee eilanden Upolu en Savai'i die 99% van het landoppervlak van Samoa beslaan, en acht kleinere eilandjes: de drie eilanden in de Straat van Apolima (Manono Island, Apolima en Nu'ulopa), de vier Aleipata eilanden een eindje ten oosten van Upolu (Nu'utele, Nu'ulua, Namua, en Fanuatapu), en het eilandje Nu'usafe'e (kleiner dan 0,01 km² in oppervlakte en ongeveer 1,4 km van de zuidkust van Upolu verwijderd).

Het hoofdeiland Upolu herbergt bijna driekwart van de Samoaanse bevolking, en de hoofdstad is Apia. Het klimaat is tropisch, met een gemiddelde jaarlijkse temperatuur van zo'n 26,5 °C, en een regenseizoen van november tot april. Savai'i daarentegen is het grootste eiland van Samoa en het zes na grootste eiland van Polynesië. Het inwoneraantal van Savai'i is 42.000.

Natuur
Op Samoa groeit tropisch regenwoud, maar dit wordt bedreigd door de toenemende populatie en de westerse invloeden. Op West-Samoa beslaat het regenwoud slechts 37% van de totale oppervlakte. Op de hoogvlakten van Savai'i, Upolu, Ofu, Olosega en Ta'u groeien boomvarens, grassoorten en andere tropische planten. Vooral op Savai'i en Upolu overheerst de 'banyon' boom. Het tropisch regenwoud op Savai'i bestaat uit 75 plantensoorten.

Omdat de Samoaanse eilanden enigszins afgelegen liggen, ver in de Atlantische Oceaan, leven er weinig wilde diersoorten. Dieren die er wel voorkomen zijn onder andere de Polynesische rat, zoogdieren en vleermuizen. Walvissen en dolfijnen zijn tussen de Samoa-eilanden ook te vinden, afhankelijk van het seizoen. Een bijzondere diersoort op Ta'u is de groene schildpad. Vogels zijn er niet veel op eilanden, omdat de bevolking ze goed te eten vond. Op Amerikaans Samoa bevinden zich ongeveer 59 vogelsoorten. Langs de kustlijn vindt u 900 verschillende tropische vissoorten. Op de eilanden bevinden zich twee nationale parken. In het zuiden van Upolu bevindt zich het O Le Pupu-Pu'e Nationaal Park.

Klimaat
Samoa ligt rond de evenaar, vandaar dat het klimaat heet en vochtig is tijdens de meeste dagen van het jaar. In de maanden november tot en met april is er sprake van het natte seizoen. Het droge seizoen valt in de maanden mei tot en met oktober. De gemiddelde temperatuur is 26 °C langs de kust. Landinwaarts ligt de temperatuur iets lager, daar is het ook vochtiger en meer bewolkt. Jaarlijks valt er op de Samoa-eilanden gemiddeld 5000 mm neerslag per jaar. December en januari zijn de natste maanden op Amerikaans Samoa. Tussen de maanden november en april is er sprake van het cyclonen en tropische stormen.

Datumgrens
Door de ligging op de Aarde (vlak ten oosten van de internationale datumgrens) werd op Samoa als laatste ter wereld Nieuwjaar gevierd, namelijk om 12:00 uur Nederlandse tijd. Het eiland heeft echter besloten om op 29 december 2011 over te stappen van de oostelijke naar de westelijke kant van de datumgrens. Dat vergemakkelijkt het zakendoen met de voornaamste handelspartners Australië en Nieuw-Zeeland, die beiden al aan de andere kant van de datumgrens liggen. Voor de overschakeling liep Samoa 21 uur achter op Sydney, na de overschakeling loopt het juist 3 uur voor.

De Internationale datumgrens
De internationale datumgrens is een imaginaire lijn die voor het merendeel op de 180e lengtegraad ligt. De lijn heeft uit praktische en politieke overwegingen een niet-rechte vorm om Rusland en enkele eilanden in de Grote Oceaan te ontwijken. De lijn ligt ongeveer aan de andere kant van de Aarde ten opzichte van de nulmeridiaan, die ook de meridiaan van Greenwich genoemd wordt.

Deze lijn vormt de 'frontlijn' waar de datum het eerst op Aarde van de ene dag in de volgende overgaat. Westelijk van de datumgrens is het de 'nieuwe' dag en oostelijk is het de 'oude' dag. Terwijl in het midden van de nachtzijde van de Aarde, waar het altijd middernacht is, alle tijdzones met het roteren van de Aarde achtereenvolgens van datum wisselen wordt het deel van de Aarde dat nog in de 'oude' dag ligt steeds kleiner naarmate de datumgrens zijn 24 uurs omloop om de Aarde maakt. Tijdens die omloop 'duwt' de datumgrens als het ware de oude dag voor zich uit weg en 'sleept' de nieuwe dag achter zich aan over de Aarde heen. Op het moment dat het op de datumgrens weer middernacht is bevindt de gehele Aarde zich in dezelfde dag (datum). Daarna begint aan de westzijde van de datumgrens weer de volgende dag en zo wordt deze cyclus elke 24 uur weer opnieuw doorlopen.

Wanneer men rond de aarde reist wordt het voor elke 1/24 van de omtrek die men reist een uur vroeger (in westelijke richting) of later (in oostelijke richting). Als men op deze wijze de hele aarde rond gaat, verliest of wint men daarom een dag, zoals werd opgemerkt nadat de leden van de expeditie van Ferdinand Magellaan terugkeerden in Spanje, waar het een dag later was dan in zijn scheepslogboek.

Om dit op te lossen en de hele aarde een consequent datumsysteem te geven is er een lijn aangewezen als internationale datumgrens. Als men deze in westelijke richting overschrijdt, wordt het een dag later; in oostelijke richting een dag vroeger.

Autorijden
Sinds maandag 7 september 2009 wordt er links gereden. Ondanks protesten van burgers en ondernemingen, is deze maatregel toch doorgevoerd door de regering. De regering wilde de invoer van auto's uit Australië en Nieuw-Zeeland vergemakkelijken, waar vele inwoners van de eilandstaat familieleden hebben en waar het verkeer links rijdt.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: IX. Samoa
Onderdeel: b. Beschrijving per eiland

Upolu (Samoa)
De bezichtiging van Samoa begint al meteen na aankomst op de internationale luchthaven Faleolo. De 20 minuten durende rit naar Apia werd door de schrijver James Mitchener aanschreven als "the most beautiful drive in the South Pacific". De kustlijn is grillig, met baaien en stranden.

In het oostelijk deel van Upolu vinden we de Falefa en de 90 meter hoge Fuipisia watervallen. Halverwege tussen Apia en het meest oostelijke punt van Upolu voert de weg over Mafa Pass, een uitzichtpunt met een prachtig panorama over eiland en oceaan. Met name ten zuiden van de pass is het kustlandschap adembenemend mooi.

Het centrale deel van Upolu is ontsloten door de "cross island road". De weg voert door een dichtbegroeid berglandschap, waar de uitbundige bloemenpracht wordt afgewisseld door watervallen, riviertjes en meertjes. Bezoekt u het Lanoto'o meer, met z'n vele goudvissen, of probeer de "sliding rock" bij Papase'ea, waar u vanaf een natuurlijke glijbaan in het meertje kunt plonsen. Ook het huis waar schrijver Robert Louis Stevenson heeft gewoond, in Vailima mag u zeker niet missen. De Tutsitala, zoals de Samoans hem noemen, ligt begraven in een tombe op nabij gelegen Mount Vaea. Niet ver daar vandaan staat de Bahai tempel, de grootste van de Pacific.

In het zuidwestelijk deel van Upolu liggen de mooiste stranden. Bij het dorpje Lefaga is 1952 de film "Return to Paradise" met Gary Cooper opgenomen. Even ten oosten van Siumu ligt het O Le Pupu-Pue National Park, met een indrukwekkende lava-tunnel en tal van prachtige wandelroutes. Bent u op zoek naar het Bali Hai van uw dromen, bezoek dan Manono en Apolima eiland.

Apia
Apia, met 40.000 inwoners, is de hoofdstad van Western Samoa. De stad heeft een haven, kleurrijke markt en diverse in koloniale stijl opgetrokken gebouwen. Door haar rijke verscheidenheid aan restaurants, bars en winkels wordt de stad in de ogen van veel lokale Samoanen als overweldigend gezien. Maar voor de meeste toeristen biedt Apia een welkome afwisseling na de vele kleine rustige dorpjes, die u elders vindt in Samoa.

Samoa is in handen geweest van Duitsland, Nieuw-Zeeland en de Verenigde Staten. Deze invloed ziet u terug in de koloniale bouwwerken in Apia. Vooral het statige Aggie Grey's hotel ademt de sfeer van het verleden. Het bekende hotel ligt aan de haven van Apia en grijpt ieders aandacht. Met haar witte veranda's en balkons lijkt het Aggie Grey's hotel rechtsreeks uit een film te komen. Binnen sieren Samoaans houtsnijwerk en stoffen met traditionele bloemmotieven de ruimtes.

Bezoek de klokkentoren, de vlooienmarkt en de vele kerken. In Vailima (4km van Apia) bevindt zich het Robert Louis Stevenson Museum. Deze bekende Schotse schrijver, van onder andere Schateiland, woonde in het huis tot aan zijn dood in 1894. Het museum toont zijn bezittingen en bibliotheek. Bij het museum begint een trail door de botanische tuinen naar het graf van Stevenson op de top van Mount Vaea.

Excursiemogelijkheden:

- Maketi Fou: Op de Maketi Fou markt kijkt u uw ogen uit: verse kokosnoten, papaya en taro, een Samoaans knolgewas. Alles ligt uitgestald op bananenbladeren. Ook vindt u hier shampoo, kleding en huishoudelijke producten. Marktlieden slapen 's nachts bij hun stalletje om te voorkomen dat deze wordt ingenomen door een ander. Op de vlooienmarkt kunt u urenlang tussen houten stalletjes met souvenirs rondlopen. De enthousiaste verkopers proberen u sieraden gemaakt van kokos aan te praten. U kunt bij de eetstalletjes Keke Pua'a - een zoet Samoaans koekje - kopen.
- Snorkelen tussen rifhaaien bij Vaiala Beach: In Apia vindt u één van de betere stranden van Samoa. De schelpen en stukjes koraal kraken onder uw voeten als u op Vaiala Beach naar het azuurblauwe water loopt. Om het Palolo Deep Marine Reserve te ontdekken huurt u het beste een masker en snorkel. Tussen het rijke koraal zwemmen vissen in alle kleuren, vormen en maten. Als u geluk heeft spot u hier rifhaaien en roggen.
- Robert Louis Stevenson House: Aan de zuidzijde van Apia - in de heuvels - ligt het R.L. Stevenson House. De auteur van 'Schateiland' en de 'Zonderlinge geschiedenis van Dr. Jekyll en mr. Hyde' woonde jarenlang in Samoa. Robert Louis Stevenson - geboren in Schotland als zoon van een rijke stoommachine fabrikant - wordt door Samoanen op handen gedragen. Zijn voormalige huis is omgetoverd tot museum. Stevenson bracht de laatste jaren van zijn leven door in Apia en ligt op zijn geliefde Samoa begraven. Een wandeling naar de top van berg Mt Vaea brengt u naar de graftombe van de auteur. Het is een steile klim door een prachtig bos met veel vogels en spectaculaire uitzichten over Apia. Er is een lange route van drie kwartier en een korte van dertig minuten. Bij regen wordt het pad erg glad. Aan de voet van de berg kunt u zwemmen in de poel bij een waterval, waar ook Stevenson regelmatig verkoeling zocht.
- Tanumapua Tropical Plantation: Nabij Apia ligt de Tanumapua Tropical Plantation, een oude maar nog steeds in bedrijf zijnde plantage. In de uitgestrekte tuinen ziet u de heerlijkste vruchten groeien, maar maakt u ook kennis met inheemse medicinale planten en kunt u birdwatchen. U kunt te paard door de tuinen en over de kronkelige paden in de heuvels rijden.

Openbaar vervoer
Naast de vlooienmarkt ligt het busstation van Apia. De felgekleurde, houten bussen zijn door de chauffeurs zelf versierd en hebben ieder een eigen thema. Geheel volgens de Polynesische leefstijl vertrekt de bus niet op tijd. Uit de speakers klinkt typische Samoaanse muziek. Vrolijke en relaxte klanken klinken terwijl de bus u over hobbelige wegen voert. Passagiers brengen kippen, honden en emmers vol koopwaar aan boord. Als de bus vol lijkt, kruipen Samoanen bij elkaar op schoot om plek te maken voor anderen.

Zuidkust
Aan de zuidkant van Upolu - de droge kant van het eiland - vindt u een de fraaiste stranden van het eiland, geflankeerd door turkoise lagunes en koraalriffen. Maar ook aan de zuidkant van het eiland schieten de heuvels en bergen stijl omhoog. U vindt hier enkele natuurparken, waar u kunt wandelen tussen de hibiscusplanten, wilde varens, palmbomen en andere tropische flora en fauna.

Het O Le Pupu Pue National park behelst een stuk land dat van de bergen Fito (1100 m) en Lepué (840m) naar de zuidkust loopt. Het park grenst aan het Togitogiga Scenic Reserve. Bezoek er de Togitogiga-watervallen, wandel een zware trail naar de Peapea Cave of maak een 4wd-tour in het ruige gebied aan de westgrens van het park naar steile lavakliffen.

Ofschoon u gemakkelijk de zuidkust vanuit Apia op een dagexcursie kunt bezoeken, raden we u aan een aantal

dagen te verblijven aan de zuidkust om dit gebied op uw gemak te verkennen.

Excursiemogelijkheden:

- Togitogiga waterval: De Togitogiga waterval wordt omringt door duizenden verschillende bloemen en planten. Op de rotsen vindt u vaak Samoaanse gezinnen die aan het picknicken zijn. In het water onder de waterval kan gerust worden gezwommen. En voor de ware avonturier: van de Togitogiga waterval kunt u afspringen. De Togitogiga waterval vindt u in het dorpje Saleilua op het eiland Upolu. De waterval klettert tientallen meters naar beneden. Het omringende Le Pupu-Pu'e nationaal park is gemakkelijk te bereiken met een taxi.
- To Sua Ocean Trench: In Lotofaga vindt u de To Sua Ocean Trench. To Sua betekent letterlijk 'groot gat', maar daar is niet alles mee gezegd. Dit 30 meter diepe gat staat in direct contact met de oceaan. Via een lange, houten trap komt u bij het water, waar deze put mee gevuld is. Onderweg steken de groene kleuren van de planten duidelijk af tegen de azuurblauwe kleur van het water beneden u. Terwijl u de houten trap afdaalt ziet u kokosnoten voorbij drijven op het golvende water. De nabijgelegen zee ruist zachtjes in de verte. U kunt in het water zwemmen en al snorkelend genieten van de gekleurde vissen. Als er weinig stroming en wind staat zwemt u zelfs via een kleine grot naar de zee.
- Mu Pagoa waterval: In de tuin achter een traditioneel houten huis vindt u het einde van de wereld. Zover u kunt kijken ziet u niets anders dan oceaan. Vlak voor uw voeten stort zoet water rechtstreeks in de zoute zee. Tussen metershoge palmbomen zit een zeevisser. Dit zoete water is afkomstig van de Mu Pagoa waterval. Naast de uitgestrekte lavavelden ligt dit uniek natuurverschijnsel. Het zoete water van de waterval stroomt namelijk rechtstreeks de oceaan in. Lokale vissers vangen hier hun avondmaal. Als de zon wegduikt achter het bos van palmbomen spelen lichtjes tot aan de horizon op het water.

Faleolo International Airport
Faleolo International Airport ligt 35 km ten westen van Apia (Upolo). Vanaf deze luchthaven kunt u vliegen naar Los Angeles (USA), Nieuw-Zeeland (Auckland), Australië (Sydney), Fiji en Pago Pago (American Samoa). De kleine en wat verouderde luchthaven heeft een café, restaurant, tourdesk en enkele taxfree shops. Bij de luchthaven is een autoverhuurder gestationeerd.

Wharf
Veerboten varen tussen Apia (Upolu) en Salelologa (Savai'i). Op werkdagen drie maal daags en op zondag twee maal. De overtocht duurt 65 minuten.

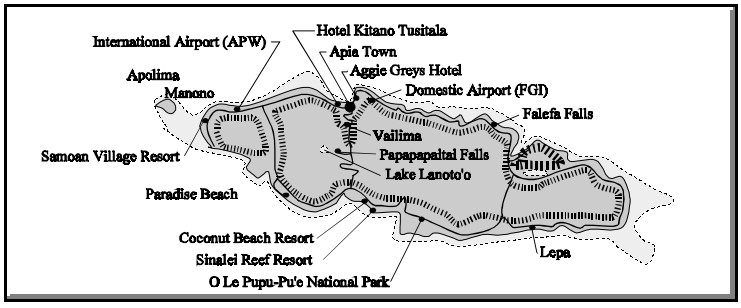

Savai'i (Samoa)
Savai'i, het grootste eiland van Samoa, is zeer dun bevolkt en nog nauwelijks tot ontwikkeling gebracht. Het eiland wordt overheerst door de centraal gelegen 1850 meter hoge vulkaanberg Matavanu, die nog in 1905 tot eruptie kwam. Met name aan de noordoostkust zijn lava-velden te zien, waarbij de lava soms verrassende vormen heeft aangenomen.

Het binnenland bestaat uit regenwoud waar met name veel exotische vogels leven. Sommige vogelsoorten vindt u nergens anders ter wereld dan op Savai'i. Iets dat u zeker niet mag missen is de Pulemelei piramide, een mysterieus stenen bouwsel van 80 bij 70 meter en 15 meter hoog, waarover nog weinig bekend is. In het dichtbij gelegen meertje met waterval kunt u een frisse duik nemen.

Langs de kust strekken zich prachtige stranden uit, geflankeerd door kristalheldere lagunes. Opmerkelijk zijn de blowholes, gaten en tunnels in de rotsen waarin zeewater omhoog wordt gestuwd tot fonteinen. De dorpjes op Savai'i zien er nog zeer traditioneel uit, met hutten die geheel in Polynesische stijl zijn gebouwd en ingericht. Let u op de vissers, die in de lagune met hun catamarans nog op dezelfde wijze vis vangen als duizend jaar geleden.

Noordkust
Aan de noordkust gaat alle aandacht naar het fonkelende, ondiepe water van de nabijgelegen oceaan. Hier droom je gerust weg met een verse kokosnoot in de hand. Of maak je een lange wandeling over het witte zandstrand, terwijl krabbetjes voor je voeten de grond induiken. Kinderen spelen op de bananenplantages, honden liggen te rusten in de schaduw van palmbomen. Dit is de Stille Zuidzee zoals die er altijd al was.

In het dorpje Manase kunt u slapen in een Beachfale. U laat zich onderdompelen in een stukje Samoaanse cultuur. U kunt hier namelijk - net als de bevolking - een nacht doorbrengen in een fale. Dit zijn houten hutjes waarbij muren ontbreken. Maar om het gemak van toeristen te verzekeren zijn er vaak doeken of matten van bananenbladeren opgehangen als gordijnen. Maar die heeft u 's nachts niet nodig, want u wilt natuurlijk niks missen van de manenschijn over de oceaan en het strand. De temperatuur en het zeebriesje voelen meestal ook 's nachts aangenaam aan. De gong slaat als teken dat het ontbijt wordt opgediend. Het zand voelt ondertussen alweer warm aan, een nieuwe dag is aangebroken in het paradijs.

Excursiemogelijkheden:

- Per jeep Savai'i verkennen: U kunt Savai'i het beste verkennen per 4wd terreinwagen. Een groot deel van de wegen zijn hier onverhard. In één dag kunt u met gemak rond het eiland rijden en alle belangrijke bezienswaardigheden zien.
- Dwarf's cave in Paia: Bij een tocht over Savai'i trekken uitgestrekte lavavelden, bananenplantages en regenwoud aan u voorbij. Als u goed kijkt is hier overal een attractie te vinden. Zo is er in het plaatsje Paia de Dwarf's Cave, eigenlijk een lavatube. Volgens de legende wonen hier dwergen die wensen in vervulling laten gaan. De grot is een groot avontuur. Vergeet vooral niet een zaklamp mee te nemen. Onder leiding van een Samoaanse gids daalt u af in de grotten, waarvan nog nooit iemand het einde heeft gezien. Op sommige stukken moet u in het donker door water waden om verder te kunnen. Waterdruppels die de grond raken galmen door de grot, vleermuizen vliegen op.
- Blowholes van Taga: Aan de andere kant van het eiland - in Taga - zijn de zogenoemde blowholes te vinden. In een enorm lavaveld naast de zee zijn gaten in de grond gevormd. Deze staan in direct contact met de zee, waardoor ineens water uit de gaten spuit. De zon schijnt op de ontstane fontein en de wind blaast het water druppel voor druppel weg. Hierdoor ontstaan indrukwekkende kleine regenbogen, die binnen een paar seconden weer verdwijnen.

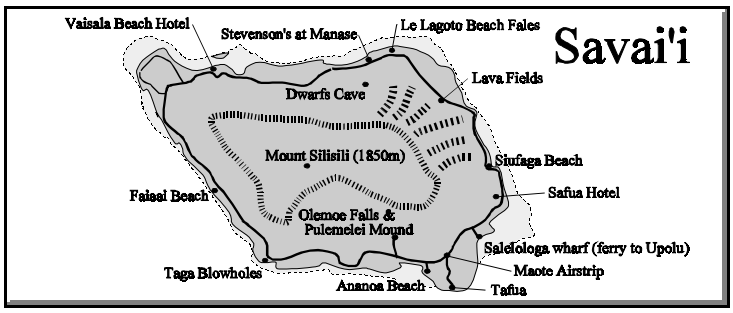

Tutuila (American Samoa)
Tutuila, met z'n grillige vorm, is het hoofdeiland van American Samoa. Het eiland bestaat uit een vulkanische gebergte, dat weelderig is begroeid. Het eiland wordt bijna in tweeën gedeeld door de baai van Pago Pago. De diep instekende baai vertoont veel gelijkenis met een fjord maar is in feite een deels ingestorte vulkaankrater. De hoogste berg van Tutuila is de 653 meter hoge Matafao Peak, maar meer bekend is de 524 meter hoge Mount Piao, ook wel de Rainmaker genoemd.

Pago Pago, hoofdstad van American Samoa, ligt om de gelijknamige baai heen. Eigenlijk bestaat Pago Pago uit een zevental dorpen die zijn samengegroeid. De stad heeft een druk haventje en is qua architectuur niet bijzonder interessant. De ligging is daarentegen des te spectaculairder. Vooral vanuit de 1,8 kilometer lange kabelbaan naar de top van Mount Alava is dat goed te zien. U heeft een prachtig uitzicht over de baai, het eiland en de omringende oceaan.

Ofschoon ook Tutuila beschikt over aantal paradijselijke witte stranden, verblijven slechts weinig toeristen op het eiland. Komt u eenmaal buiten Pago Pago, dan blijkt een bezoek toch zeker de moeite waard te zijn. Op het eiland kunnen namelijk fantastische bergwandelingen worden gemaakt, door een weelderige en kleurrijke natuur. Bovendien vindt u er traditionele dorpen en archeologische vindplaatsen. Een goede manier om het eiland te verkennen is per huurauto.

Manu'a (American Samoa)
De drie prachtige eilanden van de Manu'a eilandengroep liggen 100 km ten oosten van Tutuila. De eilanden bestaan uit een spectaculair vulkanisch gebergte, eigenlijk randen van onderwater verdwenen vulkanen. Zo ligt de 995 meter hoge Mount Ata op Ta'u eiland, dat slechts een doorsnee heeft van 2 km. De natuur is ruig en ongerept. Slechts weinig toeristen bezoeken deze afgelegen eilanden. Niettemin treft u op de eilanden prachtig witte zandstranden en fantastische duiklocaties aan.

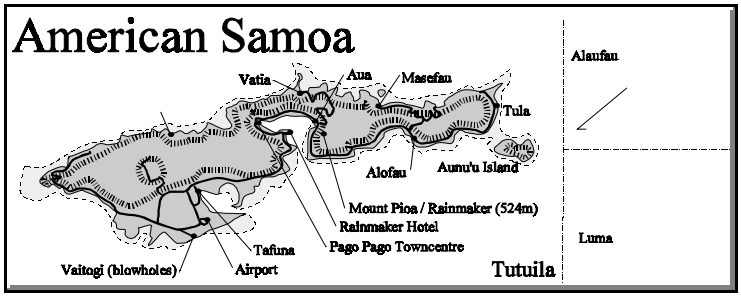

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	18.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	IX.	Samoa
Onderdeel:	**c.**	**Praktische info. voor de reiziger**

Accommodatie

In Samoa heeft u een grote keuze aan accommodatie. De meeste accommodatie vindt u in de grotere dorpen en bij de hoofdstad Apia.

Hotel, resort en guesthouse
In de hoofdstad Apia staat het beroemde Aggie Grey's hotel. Vele filmsterren verbleven hier tijdens opnames in Samoa. Verder staat het hotel bekend om de luxe sfeer en koloniale uitstraling. Het Aggie Grey's heeft ook een gelijknamig beachresort gebouwd bij de luchthaven aan de noordwestzijde van Upolu. Ofschoon deze twee hotels de meeste luxe accommodatie is in Samoa, moet u zich hier goede middenklasse accommodatie voorstellen.

Naast Aggie Grey's zijn er in Apia nog twee andere wat grotere hotels (het verouderde Kitano Tusitala Hotel en het meer voor zakenreizigers geschikte Insel Fehrmann Hotel). Daarnaast zijn er uitsluitend kleinschalige resorts en guesthouses te vinden in Samoa, voornamelijk aan de zuidkust van het eiland Upolu.

Typische Samoaanse accommodatie
Als u de nacht net zoals Samoanen wilt doorbrengen, verblijft u in een open beachfale. Dit is een traditionele houten hut zonder muren. Fales, die een Polynesische sfeer uitstralen, staan vaak een paar meter verwijderd van de zee. Voor het gemak van toeristen zijn doeken of palmmatten voor de openingen gehangen. Ook zijn sommige fales voorzien van licht en elektriciteit.

Autohuur: Wilt u op eigen gelegenheid Upolu en Tutuila verkennen, dan is autohuur bij uitstek geschikt. Een Nederlands rijbewijs is voldoende om te mogen rijden in Samoa. Soms zijn richtingen slecht aangegeven, een goede wegenkaat is onmisbaar. Houdt u er rekening mee bij betreding van een dorp eerst goedkeuring te vragen. 's Avonds tijdens de avondmis geldt in Samoa een avondklok. Omdat de kerkgangers in de dorpen dan over de weg lopen, moet u bij het begin van het dorp stoppen tot de mis afgelopen is.

Binnenlandse vluchten
Op het moment is er geen binnenlandse luchtvaartmaatschappij in Samoa. Maar er wordt wel dagelijks gevlogen tussen Apia en Pago Pago (dit wordt gezien als een internationale vlucht). Samoa Air onderhoudt ook vluchten met de overige eilanden van American Samoa een uitgebreid routenet en vluchtschema. Hierdoor kunt u vrijwel elke dag tussen de eilanden van American Samoa vliegen.

Betaalmiddel
Het betaalmiddel in Samoa is de Tala (1 Tala = 0,30 euro). Er bestaan biljetten van 100, 50, 20, 10 en 5 Tala. Er bestaan munten van 1 Tala en 50, 20, 10, 5, 2 en 1 Sene. Betalen per creditcard (Visa, Mastercard en Dinersclub) geeft soms problemen. Daarentegen kan in de meeste hotels, restaurants en winkels van Western Samoa worden betaald met USD. Ander buitenlands geld en travellercheques van Thomas Cook en American Express kunnen in de hotels en banken worden omgewisseld in Tala, waarbij u rekening moet houden met wisselkosten. Het betaalmiddel in American Samoa is de USD. In de meeste hotels, restaurants en winkels van American Samoa worden creditcards geaccepteerd.

Er zijn een beperkt aantal geldautomaten op Samoa, vooral in Apia, in een paar grotere dorpjes, bij de luchthaven en bij de Wharf.

Het prijspijl is Samoa ligt ongeveer 30% lager dan in Europa. Houdt er wel rekening mee dat u buiten uw hotel vrijwel nooit met creditcard kunt betalen. Neem dus wat contant geld op op de luchthaven bij aankomst.

Elektriciteit
De elektriciteit op Samoa is 220V/50Hz met gebruikmaking van driepolige stekkers zoals in Australië in gebruik zijn. In American Samoa is de elektriciteit 110V/60Hz met gebruikmaking van Amerikaanse stekkers.

Fotografie
De eilanden zijn zeer fotogeniek, neemt u voldoende film en geheugenkaarten mee. Dia-rollen en geheugenkaarten voor uw camera zijn terplaatse moeilijk verkrijgbaar.

Fietsen
Bij veel beachresorts en hotels zijn fietsen te huur. Neem in verband met de hitte veel water mee. Erg lastig zijn de vele loslopende honden. Zorg ervoor altijd een flinke steen paraat te hebben. De Cross Island Road (van Apia naar Siumu) is extreem stijl en loodzwaar.

Fooi
In Samoa is het geven van een fooi ongebruikelijk. In American Samoa wordt volgens Amerikaanse gewoonte bij persoonlijke dienstverlening een fooi van ca. 15% verwacht. Service en belasting zijn in Western Samoa inbegrepen bij de prijs. De prijzen in American Samoa zijn vaak exclusief de service-tax van 2%.

Immigratie / Douane
EU-burgers dienen bij aankomst in Samoa voor een verblijf van max. 30 dagen een geldig paspoort te kunnen tonen, die nog tenminste 6 maanden geldig is vanaf het moment van vertrek. U moet beschikken over een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. verplichte vaccinaties voor toeristen. Bij aankomst moet een "Arrival Card"' met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst in Samoa wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kent Samoa strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
De internationale luchthaven van Samoa ligt 25km buiten Apia - aan de noordwestzijde van het eiland. Op deze luchthaven worden alleen internationale vluchten De volgende luchtvaartmaatschappijen voeren internationale vluchten uit.

- Air New Zealand (naar Auckland [Nw.Zealand])
- Air Pacific (naar Nadi [Fiji]), met aansluiting naar Los Angeles en Amsterdam (u moet u rekening houden met een totale reistijd van minstens 24 uur)
- Qantas (naar Melbourne en Sydney [Australië])
- Virgin Australia (naar Melbourne en Sydney [Australië])

Ook vanuit het oostelijker gelegen American Samoa kan internationaal gevlogen worden. De luchthaven van American Samoa ligt op het hoofdeiland Tutuila, 25 km zuidwestelijk van Pago Pago. Er is vandaar een directe vlucht naar Honolulu in Hawaii en vluchten naar Apia. Alle overige luchthavens en airstrips dienen alleen het binnenlands vliegverkeer.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit Samoa is 120 minuten voor vertrek. De luchthavenbelasting (Airport Departure Tax) bedraagt momenteel 40 WST per persoon. Iedereen die het land verlaat dient dit bedrag op de luchthaven cash te betalen. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 24 (Airporttax).

Kleding
Voor een bezoek aan Samoa kunt u het best lichte zomerkleding meenemen. Bij een bezoek aan een lokaal dorp stellen de inwoners het op prijs als u zich niet in badkleding laat zien, maar met overhemd of t-shirt. Denk aan een dunne regenjas (voor wandelingen) en plastic sandalen (ter bescherming tegen koraal). Neem een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. De winkels in Apia en Pago Pago kunnen overigens voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft.

Klimaat
Samoa heeft gedurende het gehele jaar een aangenaam zonnig klimaat, met een temperatuur tussen de 22 en 30 graden Celsius. De maanden mei t/m november zijn het droogst en koelst. De maanden december t/m april zijn iets warmer. Met name aan de oostzijde van de bergachtige eilanden valt in deze periode veel regen. De luchtvochtigheid is dan op de eilanden iets hoger, maar een continue passaatwind maakt het toch aangenaam.

Lokale agent
Onze lokale agent in Samoa is *Polenesian Explorers*. Hun kantoor is gevestigd in het centrum van Apia, ze hebben een desk op de luchthaven (net om de hoek rechts als u uit de aankomsthal komt). Het telefoonnummer en andere contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Openbaar vervoer
Op Upolu is de bus een goedkope manier om het eiland te verkennen. Houdt echter rekening met drukte en lange wachttijden.Een airportbus rijdt dagelijks meerdere malen tussen Faleolo International Airport en de belangrijkste hotels in Apia. Op Savai'i is openbaar vervoer schaars.

Taal
De lokale taal in Samoa is het Samoan, een Polynesische taal. Door veel bewoners van Samoa wordt ook Engels gesproken. Met name in de hotels en winkels zullen bezoekers over het algemeen weinig taal-problemen ondervinden. De officiële taal in American Samoa is het Amerikaans, ofschoon door veel bewoners ook Samoan wordt gesproken.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt u dag en nacht automatisch telefoneren tussen Nederland en American Samoa. Het telefoonverkeer tussen Nederland en Western Samoa verloopt via de telefoniste, en is eveneens dag en nacht mogelijk.

Verkeer
Sinds 2009 wordt in Samoa links gereden. De maximumsnelheid is 25 mijl p/u in de dorpen en 35 mijl p/u daarbuiten. Maar in de dorpen bij ontmoetingshuizen, scholen en kerken geldt een maximum snelheid van 15 mijl per uur. Tijdens de kerkdienst bij zonsopkomst en zonondergang geldt een "curfew" bij kerken. U knt dan beter even stoppen of omrijden.

Let op: veel auto's hebben geen werkende remlichten en geven niet aan als ze willen afslaan. Tankstations treft u alleen aan in de omgeving van Apia en Salelologa (Savai'i). Als u zelf gaat rijden in Samoa bent u verplicht uw rijbewijs eerst te laten zien bij het Central Police Station in Apia. U moet daar een lokaal rijbewijs kopen.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: X. Salomon eilanden

De Salomon eilanden worden gekenmerkt door kleur en kontrast - de jungle van Guadalcanal, actieve vulkanen, watervallen, atollen, turquoise lagunes en briljante koraalriffen. U vindt het allemaal op de Salomon eilanden - haaienbezweerders, goud en vele scheeps- en vliegtuigwrakken. In de Tweede Wereldoorlog vormden de Salomon eilanden het keerpunt in de strijd tussen de Geallieerden en het Japanse leger.

De Salomon eilanden (Solomon Islands) is een Melanesische eilandengroep, die bestaat uit zes grote eilanden (Choiseul, Santa Isabel, Malaita, New Georgia, Guadalcanal en Makira) en bijna duizend kleinere eilandjes. Veel van deze kleinere eilandjes dreigen te verdwijnen door de stijgende zeespiegel.

De eilanden hebben mooie witte stranden met helderblauw water waar u prachtig kunt duiken en snorkelen naar vele kleurrijke vissoorten en koraalriffen. Ook liggen er vele scheepswrakken op de zeebodem. In het water rondom de eilanden komen o.a. krokodillen en haaien voor.

De grotere eilanden zijn erg ruig, bergachtig en met ondoordringbare jungle begroeid. In de lagunes zijn vaak ook mangrovebossen te vinden.

De bevolking leeft vooral van landbouw, visserij en bosbouw. De eilanden zijn rijk aan minerale bronnen zoals lood, zink, nikkel en goud. De economie is nog onderontwikkelde en veel van de ruim 600.000 inwoners leven nog onder de armoedegrens.

Op de Salomon eilanden worden ruim 70 talen gesproken. De nationale taal is de Melanesische variant van het Engels (pidgin), maar ook Engels is een officiële taal.

Het toerisme staat in de Salomon eilanden nog in de kinderschoenen, vooral antropologen, duikers en avontuurlijke reizigers hebben het gebied tot nog toe verkend.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: X. Salomon Eilanden
Onderdeel: a. Algemene informatie

Geschiedenis
De Salomon eilanden zijn waarschijnlijk al meer dan 6000 jaar bewoond. De eerste bewoners waren Melanesiërs die uit Papua Nieuw-Guinea en Noord-Australië arriveerden. 1000 jaar geleden arriveerden ook kleine groepen Polynesiërs op de Salomon eilanden. De Polynesiërs, vaardige zeelui die niet zelden in enorme kano's duizenden kilometers aflegden over de oceaan, vestigden zich vooral in het oostelijk deel van de Salomon Eilanden.

De eerste Europeaan die de Salomon eilanden bezocht was de Spaanse ontdekkingsreiziger Don Alvaro de Mendañay Neyra in 1568, die vanuit Peru de oversteek over de Stille Oceaan had gemaakt. Na nog twee Spaanse bezoeken in de 16de eeuw duurde het tot aan het einde van de 18de eeuw voordat de Salomon eilanden in kaart werden gebracht. Verscheidene Engelse, Franse en Amerikaanse expedities bezochten de eilanden, zonder dat voor de Europese markt bruikbare goederen werden ontdekt.
Walvisvaarders en Sandalwood-handelaren begonnen in de 19de eeuw handel te drijven met de eilandbewoners. Vaak had deze handel voor de eilanders fatale gevolgen, uitmondend in roof, moord, slavernij en ziekte. De eilandbewoners reageerden hierop door missionarissen te vermoorden en zeilschepen aan te vallen. In het midden van de 19de eeuw hadden de bewoners van de Salomon eilanden de reputatie verworven de meest wrede en oorlogszuchtige kannibalen te zijn.

Aan het einde van de 19de eeuw vestigde Engeland en Duitsland een protectoraat over de Salomon eilanden. Duitsland zag uiteindelijk af van haar aanspraken op de Salomon eilanden in ruil voor het alleenrecht in West-Samoa. De jaren tot de Tweede Wereldoorlog stonden in het teken van een geleidelijke uitbreiding van de westerse invloed door het Engelse koloniale bestuur en de missionarissen.

In april 1942 bezette de Japanners de Shortland eilanden, New Britain en Guadalcanal. Bij Honiara, toen nog jungle, begonnen de Japanners een groot militair vliegveld aan te leggen, waarvandaan ze eventueel Fiji, Australië en Nieuw-Zeeland zouden kunnen aanvallen. De Amerikanen reageerde met een massale invasie op Guadalcanal in augustus 1942. Pas na een half jaar en één van de meest bloedige gevechten uit de geschiedenis kregen de Amerikanen de overhand. Later werd ook New Britain door de Amerikanen veroverd. De Shortland eilanden en Choiseul bleven tot aan het eind van de oorlog in Japanse handen. Het verzet van Salomon eilanders spaarde veel neergeschoten Amerikaanse piloten het leven.

Slag om de Salomon eilanden
De Slag om de Salomonseilanden was een militaire strijd die een groot deel van de Tweede Wereldoorlog duurde en op en rondom een aantal eilanden in het zuidelijk deel van de Stille Oceaan werd uitgevochten.

De eerste aanzet voor de strijd begon in januari 1942, toen Japanse troepen op het Britse gedeelte van de Salomon eilanden en Bougainville landden. Nadat ze deze gebieden hadden bezet, begonnen de Japanners met het aanleggen van verschillende luchtmacht- en zeebases die waren bedoeld om de Japanse troepen die op dat moment op Nieuw-Guinea met een offensief bezig waren bezig waren in de flank te versterken, een veiligheidszone te creëren voor de belangrijkste Japanse basis in Rabaul en de toevoerlijnen tussen de geallieerde troepen in de Verenigde Staten, Australië en Nieuw-Zeeland af te snijden.

Om hun communicatie en toevoerlijnen te beschermen, ondersteunden de geallieerden hierop een tegenoffensief in Nieuw-Guinea. Ze brachten de Japanse basis op Rabaul in een geïsoleerde positie en gingen in augustus 1942 voor het eerst serieus in de tegenaanval, toen ze op Guadalcanal en enkele naburige eilanden landden en de slag om deze gebieden begon. Dit was het begin van een lange reeks gevechten die op Guadalcanal begonnen en werden voortgezet op de centrale en noordelijke Salomonseilanden, op en rondom de eilanden New Georgia en Bougainville. Tijdens deze gevechten, die zowel op land als op zee en in de lucht werden uitgevochten, werd de Japanners ernstige militaire schade toegebracht. De geallieerden heroverden een deel van de Salomonseilanden en isoleerden en neutraliseerden sommige Japanse posities. Uiteindelijk viel de Slag om de Salomon eilanden samen met de Slag om Nieuw-Guinea.

Achtergrond
Op 7 december 1941 vond de aanval op Pearl Harbor plaats, waarbij het grootste deel van de Amerikaanse militaire vloot op de Stille Oceaan werd uitgeschakeld. Vanaf dat moment verkeerden Japan en de Verenigde Staten formeel in staat van oorlog. Toen er bijna op hetzelfde moment ook bezittingen van het Britse Rijk op de Stille Oceaan (onder meer Hongkong) werden aangevallen, raakten het Verenigd Koninkrijk, Australië en Nieuw-Zeeland eveneens bij het conflict betrokken. De Japanse leiders lokten deze oorlog doelbewust uit, omdat ze de Amerikaanse vloot wilden neutraliseren en in het bezit wilden komen van natuurlijke hulpbronnen en strategische militaire bases.

Aan het begin van de strijd slaagde Japan er daadwerkelijk in een aantal gebieden (de Filipijnen, Malaya, Thailand, Singapore, Nederlands-Indië, Wake, Nieuw-Brittannië, de Gilberteilanden en Guam) te bezetten. Het uiteindelijke doel van Japan was het creëren van een stevige verdedigingslinie die liep vanaf Brits-Indië aan de westkant en vervolgens via Nederlands-Indië zuidwaarts richting eilandbases in het zuiden en midden van de Stille Oceaan. In het voorjaar van 1942 begonnen de Japanners met het bouwen van een vliegveld in Buka (noordelijk Bougainville) en het aanleggen van een zeebasis en een vliegveld in Buin (zuidelijk Bougainville).

In april 1942 begonnen het Japanse leger en de Japanse vloot gezamenlijk aan een nieuwe militaire operatie, welke bekend is geworden als Operatie MO (Japans: Mo Sakusen). Het doel van deze operatie was de stad Port Moresby in Nieuw-Guinea en het eiland Tulagi te veroveren, om aldaar nieuwe bases te kunnen oprichten die op hun beurt de verovering van Nauru, Banaba, Nieuw-Caledonië, Fiji en Samoa gemakkelijker moesten maken. Van daaruit zouden ook de toevoerlijnen tussen Australië en de Verenigde Staten af kunnen worden gesneden, zodat Japans dominante positie in de Stille Oceaan uiteindelijk niet of veel minder door Australië zou worden bedreigd. De Japanse marine stelde ook nog voor om Australië zelf binnen te vallen, maar het Japanse leger vond dat het hiervoor te weinig troepen had.

De Japanse verovering van Tulagi lukte, maar de invasie van Port Moresby werd tijdens de Slag in de Koraalzee afgeslagen. De Japanse marine in de noordelijke en centrale Salomon eilanden begon nieuwe garnizoenen op te zetten. Een maand later verloor de Gecombineerde Vloot van Japan tijdens de Slag bij Midway vier van haar vliegdekschepen.

De geallieerden beantwoordden de Japanse dreiging door troepen en een luchtmacht op te bouwen. Hun doel was het heroveren van de Filipijnen. Op 12 maart 1942 begonnen zij met het bezetten van enkele strategisch belangrijke eilanden, toen een combinatie van leger en vloot aankwam in Nouméa dat daarmee een geallieerde zeebasis werd. Op Tontouta werd een luchthaven aangelegd.

De bevelhebber (Commander-in-Chief) van de Amerikaanse vloot, Ernest King, die in februari samen met generaal George Marshall de geallieerde strategie had uitgemeten, stelde een aanval vanuit de Nieuwe Hebriden via de Salomon eilanden naar de Bismarck-archipel voor. Generaal Douglas MacArthur stelde een bliksemactie voor om Rabaul - dat als uitvalsbasis voor de Japanse militaire operaties diende-, opnieuw in te nemen. De Verenigde Staten wilden daarentegen een meer geleidelijke benadering vanuit Nieuw-Guinea richting de Salomonseilanden, waarop generaal Marshall bij wijze van compromis een plan in drie fasen voorstelde: eerst zou het eiland Tulagi worden ingenomen, vervolgens zou een benadering langs de Nieuw-Guinese kust volgen en tenslotte zou Rabaul worden heroverd.

Het eerste plan werd op 2 juli 1942 uitgevoerd en dit was het begin van de grote slag om de Salomon eilanden. De geallieerden vormden een luchtformatie genaamd Cactus Air Force, waardoor ze overdag in de lucht de baas waren. De Japanse marine ging daarop over tot nachtelijke bevoorrading (onder andere via New Georgia Sound), iets wat de geallieerden Tokyo Express noemden. Er volgden een aantal hevige gevechten om de Japanse bevoorrading te stoppen. Daarbij gingen aan beide zijden zoveel schepen verloren, dat het gebied ten zuiden van New Georgia Sound de nieuwe naam Iron Bottom Sound kreeg (voorheen heette dit Savo Sound).

De actie van de geallieerden rondom de Salomon eilanden zorgde er in ieder geval voor dat Japan Australië en Nieuw-Zeeland niet van de Verenigde Staten kon afsnijden. Op 30 juni 1943 begon Operation Cartwheel, waarbij Rabaul werd geïsoleerd en zeer veel van Japans miltaire macht in de zee en de lucht werd vernietigd. Dit maakte weer een nieuwe slag om de Filipijnen mogelijk. Ook werd Japan van zijn hulpbronnen in Nederlands-Indië afgesneden. Uiteindelijk leidde de slag om de Salomon eilanden tot de slag om Bougainville, die tot het einde van de oorlog zou duren.

Na de oorlog werd Honiara, locatie van de door de Amerikanen veroverde en later uitgebreide militaire basis, de nieuwe hoofdstad. De eilanden lagen bezaaid met oorlogsmateriaal, veel daarvan is zelfs vandaag de dag nog te zien. Het Engelse bestuur bouwde geleidelijk aan een moderne economie, infrastructuur en ambtelijk bestuursysteem op. In 1976 werden de Salomon eilanden onafhankelijk verklaard, in 1978 volgde de onafhankelijkheid.

Vanaf 1998 begon een burgeroorlog, waarbij de mensenrechten onder druk kwamen te staan. In december 2001 werden parlementsverkiezingen gehouden als onderdeel van een vredesproces na 3 jaar van staat van quasi-burgeroorlog. Allan Kemakeza werd de nieuwe premier, ondanks dat hij kort tevoren op verdenking van verduistering van staatsgelden uit het ambt van regeringschef was gezet. De datum voor inlevering van wapens door de verscheidene milities, oorspronkelijk gepland in 2000, is al meermalen verschoven.

Eind 2001 was het land failliet. De buitenlandse schulden werden niet meer afbetaald, en zelfs de lonen van de ambtenaren konden niet meer worden uitbetaald. Sindsdien is het land afhankelijk van buitenlandse ontwikkelingshulp. Veelbesproken zijn de donaties van onder andere Taiwan, dat hiervoor in ruil diplomatieke erkenning ontvangt.

Sinds 2003 zijn hulptroepen uit naburige landen aanwezig. Deze hebben de economische en de veiligheidssituatie aanzienlijk verbeterd. Het toerisme, alhoewel voorbehouden aan avontuurlijke reizigers, begint een steeds grotere economische rol te spelen.

Bestuurlijke indeling
De Salomonseilanden zijn verdeeld in negen provincies en een hoofdstedelijk gewest (Honiara) (de provinciale hoofdsteden staan tussen haakjes):

- Central (Tulagi)
- Choiseul (Taro Island)
- Guadalcanal (Honiara)
- Isabel (Buala)
- Makira (Kirakira)
- Malaita (Auki)
- Rennell-Bellona (Tigoa)
- Temotu (Lata)
- Western (Gizo)

De hoofdstad van de Salomonseilanden, Honiara, op het eiland Guadalcanal, wordt apart bestuurd als Capital Territory.

Economie
De Salomon eilanden hebben een onderontwikkelde economie. De officiële beroepsbevolking bestaat uit slechts 250.000 mensen (op een totale bevolking van ruim 600.000). Daarvan heeft 20% werk in de diensten sector, 5% werk in de industrie sector en 75% werk in de landbouw sector. Deze economische activiteiten resulteren in een BNP voor de Salomon Eilanden van 550 miljoen euro.

De economische betekenis van met name de afgelegen buiteneilanden is gering. De landbouw wordt daar in de eerste plaats voor het eigen levensonderhoud bedreven.
Er heerst daar een grote informele economie, opbrengsten van het land worden geruild in dorpsverband tegen vis en diensten, zonder dat geld daarbij een rol speelt.

Op de grotere eilanden worden op de plantages vooral handelsgewassen verbouwd, zoals kopra, cacao, rijst en palmolie. De visserijsector is vooral belangrijk voor de export (25-30% van de exportopbrengsten).

Op Guadalcanal komen goud, zilver en koper voor, op Bellona fosfaat en op Choiseul en Santa Isabel nikkel. Een Australische en een Japanse firma hebben een licentie voor de exploitatie van bauxiet gekregen.

De belangrijkste exportproducten zijn vis (vooral tonijn) en hout. Daarnaast worden kopra, cacao, palmolie en palmpitten geëxporteerd. Voornaamste handelspartners zijn Australië, Japan, de Verenigde Staten en Groot-Brittannië.

Vrijwel alle voedingsmiddelen die in de winkel liggen, bouwmaterialen, textiel, landbouwmachines en aardolieproducten moeten worden ingevoerd. Dat zorgt voor een zwaar negatieve handelsbalans met het buitenland.

De Salomon eilanden zijn sterk afhankelijk van ontwikkelingshulp voor onderwijs, gezondheidszorg en het onderhoud van de infrastructuur. Maar vanwege opeenvolgende staat van politieke, militaire en economische chaos is het land zeer verarmd.

Tot overmaat van ramp werd het land de laatste jaren ook een aantal malen zwaar getroffen door natuurrampen, zoals een tsunami in 2007 en een aardbeving in 2010. Nietemin gaat het de laatste jaren weer wat beter met de economische en veiligheidssituatie, waardoor het toerisme langzaam aan weer wat opkrabbelt.

Na de etnische spanningen in 2000 tusssen de inwoners van Malaita en Guadalcanal heeft Australië in 2003 een vredesmissie (Regional Assistance Mission to the Solomon Islands) naar de Salomon eilanden gestuurd. Sindsdien is er sprake van een rustige en vreedzame situatie, waardoor investeerders en toeristen Honiara en de Salomon eilanden weer weten te vinden.

Bevolking
Op de Salomon eilanden wonen ruim 600.000 mensen, gespreid over 27.540 km2 land. De bevolking is relatief jong en zal de komende jaren nog sterk stijgen. De bevolking bestaat voor 95% uit Melanesiërs. Daarnaast leven er kleine aantallen Micronesiërs, Polynesiërs, Chinezen en Europeanen. De natuurlijke bevolkingsaanwas is hoog (3,4%). Het eiland Malaita is het dichtstbevolkt. Engels is de officiële taal; de omgangstaal is pidginengels. Verschillende christelijke denominaties hebben de meeste aanhangers (34% anglicanen, 19% katholieken, 38% diverse protestantse kerkgemeenschappen). Hier en daar - vooral in de afgelegen streken - komt animisme voor.

Klimaat
De Salomon eilanden liggen dicht bij de evenaar en hebben een vrij constant tropisch klimaat. De dagtemperatuur ligt het hele jaar tussen de 27 à 32 °C. De nachtelijke temperatuur komt nooit onder de 23 °C. De regentijd duurt van november tot april. Er kan dan in korte tijd veel neerslag vallen, vooral aan de loefzijde (zuidoosten) van de hoge eilanden. Ook worden de eilanden in deze periode regelmatig geteisterd door orkanen.

De gemiddeld neerslag bedraagt 3000 mm per jaar in Honiara, maar aan de loefzijde van de hoge eilanden valt in de meeste jaren veel meer (4000-5000 mm) en aan de droge zijde (waar bijv. Honiara ligt) in de meeste jaren veel minder, ca. 1500 à 2000 mm. De zeewatertemperatuur is het hele jaar 26 - 29 °C, maar het zicht onderwater is in de droge tijd aanmerkelijk beter.

Orkaan Zoe
In december 2002 werden twee eilanden geraakt door het oog van de cycloon Zoe, een tropische storm van de zwaarste categorie met windsnelheden tot 300 km/h. De cycloon veroorzaakte een stijging van het zeewater met 5 meter. De geraakte eilanden waren Tikopia, Fatutaka en Anuta waarop in totaal 3000 - 4000 mensen wonen. De verwoestingen waren enorm, maar de meeste mensen hebben zich in veiligheid kunnen brengen.

Andere tegenslagen
Na een hevige zeebeving, met kracht 8,1 op de schaal van Richter, trof op 1 april 2007 een tsunami het westelijk deel van de Salomon eilanden. Het epicentrum van de beving lag op zo'n 40 km van het eiland Gizo. Golven van enkele meters hoogte raakten diverse plaatsen. Hierbij werden dorpen met de grond gelijk gemaakt en vielen uiteindelijk 52 doden. Vele duizenden mensen werden dakloos. De wederopbouw was de afgelopen jaren in volle gang.

Reismogelijkheden
Ondanks de roerige gebeurtenissen en tegenslagen van de afgelopen jaren hebben de Salomon eilanden een bezoeker veel te bieden. Ondertussen is de rust weergekeerd en komt het toerisme langzaam aan weer op gang. Maar het gaat hierbij om zeer kleinschalig toerisme, vooral duikers en natuurliefhebbers. Buiten Honiara en Gizo vindt u geen hotels, maar wel goede (duik)resorts en eenvoudige maar vriendelijke guesthouses.

Op de buiteneilanden leven de mensen in hechte dorpsgemeenschappen nog zoals honderden jaren terug. U ziet hier een stukje Pacific dat elders niet meer bestaat. Of het nu om de rituelen, muziek, dans, huttenbouw of kunstnijverheid gaat, de tijd lijkt hier stilgestaan te hebben.

Natuurlijk biedt ook de natuur veel aanknopingspunten voor een bezoek, zowel de flora als de fauna hebben zich weinig aangetrokken van de gebeurtenissen van de afgelopen 100 jaar. Maar ook de oorlogshistorie en alle stille getuigen van de strijd die in de jungle en onderwater zijn achter gebleven vertellen een verhaal. Kortom, er is veel te zien en te beleven voor wie avontuurlijk is ingesteld.

De infrastructuur teert nog op de faciliteiten uit de oorlog, maar dat betekend dat u gebruik kunt maken van de vliegvelden en wegen die de Japanners aanvankelijk hebben aangelegd, maar daarna door de Amerikanen zijn hersteld en verruimd. Er is een goed netwerk van binnenlandse vluchten. Bij Honiara is ondertussen een moderne stad ontstaan, war u comfortabel kunt verblijven en in de buitengebieden vindt u kleine accommodaties (meestal op duiker ingesteld).

Maak in ieder geval reserveringen voor de binnenlandse vluchten en hotelovernachtingen op de buiteneilanden, aangezien de beperkte faciliteiten doorgaans zijn volgeboekt door expatriates en zakenreizigers.

Om de belangrijkste bezienswaardigheden op Guadalcanal, Gizo en bij Munda te zien, kunt u als uitgangspunt voor de reisduur 10 dagen aanhouden.

De beste tijd van het jaar om naar de Salomon eilanden te reizen is tussen mei en november. Dan is het namelijk het droge seizoen. De dagen zijn dan warm en droog en de avonden fris en koel. Bovendien is er deze maanden geen kans op orkanen.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	X.	Salomon eilanden
Onderdeel:	**b.**	**Beschrijving per eiland**

Guadalcanal
Guadalcanal, met daarop gelegen de hoofdstad Honiara, is het grootste eiland van de Salomon Eilanden. Het eiland heeft ongeveer 110.000 inwoners en ligt in de gelijknamige provincie Guadalcanal. Tijdens de Tweede Wereldoorlog vergaarde het eiland bekendheid als de locatie van de "Slag

om Guadalcanal", één van de bloedigste campagnes in de Grote Oceaan.

Het eiland is 5336 km² groot en bestaat uit een bergachtige binnenland, dat begroeid is met dichte jungle. Het hoogste punt van het eiland is de 2449 meter hoge Mount Makarakomburu. Het grootste deel van de bevolking leeft vlak langs de kust. Op hun akkers verbouwen ze koemoera (zoete aardappel), keladi, broodwortels en fruit. Een deel leeft van visvangst.

De naamgeving van het eiland is verbonden met de ontdekking van het eiland in 1568 door een Spaanse vloot, onder leiding van Alvaro de Mendaña de Neira. Pedro de Ortega, een ondergeschikte van Mendana, vernoemde het eiland naar zijn geboortedorp in Andalusië, Guadalcanal. Hij was echter niet consistent in de schrijfwijze en het eiland is bekend geweest als Guadarcana, Guarcana en Guadalcana tot het uiteindelijk officieel Guadalcanar werd genoemd. In 1893 werd het eiland een Brits protectoraat. Toen het eiland onderdeel werd van het Britse Rijk in 1932 werd het officieel Guadalcanal.

Het eiland Guadalcanal speelde in de Tweede Wereldoorlog een belangrijke rol. De Japanse strijdkrachten bezette Guadalcanal op 3 mei 1942 - het was het meest zuidelijke punt in de Pacific dat ze bereikten. De Verenigde Staten kozen Guadalcanal als locatie voor hun eerste grote invasie van Japans bezet gebied. De Slag om Guadalcanal is een omslagpunt in de oorlog tegen Japan geweest.

Bij het Amerikaanse offensief in augustus 1942 - die meteen volgde op de slag bij Midway - landden 11.000 mariniers op het eiland. Naast de Amerikaanse invasie vonden er verscheidene zee- en luchtslagen plaats in het gebied. Aan beide zijden werden zeer grote verliezen geleden, achteraf was de "Slag om Guadalcanal" één van de meest bloedige uit de Tweede Wereldoorlog. Op 1 tot 7 februari 1943 ontruimden de Japanners plotseling in een snelle en heimelijke terugtocht het eiland. Ze lieten een enorme legerbasis achter op de plek wat tegenwoordig Honiara is.

Het toerisme heeft na de Tweede Wereldoorlog zijn intrede op het eiland gedaan. U vindt er nu onder meer hotels, cafés en duikscholen en men organiseert er rondleidingen om de herinneringen aan de slag levendig te houden.

Zuidkust
De zuidkust staat bekend als de "Weather Coast", vanwege de hoge jaarlijkse neerslag aan die kant van het eiland. De hitte en vochtigheid zijn hier groot en deze kant van het eiland wordt regelmatig geteisterd door tropische regenstormen (in sommige jaren valt er 500 cm neerslag). De zuidkust is slechts over water, per vliegtuig of te voet door de jungle te bereiken. Het wegennet op Guadalcanal heeft namelijk een zeer beperkte omvang (er is maar 34 km geasfalteerde weg).

Noordkust
Aan de noordkust ligt Honiara, een rustig modern havenstadje. De stad ontleent haar ontstaan aan de enorme legerbasis die hier door de Japanners is aangelegd - en daarna door de Amerikanen werd uitgebreid. De noordkust is via de weg goed toegankelijk. Er liggen tal van dorpen ten westen en oosten van Honiara. Langs de noordkust vindt u steile koraalriffen.

Honiara
Honiara ligt aan de monding van de rivier Mataniko en direct aan een kleine baai, die als haven dient. Met 60.000 inwoners is Honiara nog steeds een kleine stad, maar toch de hoofdstad en grootste stad in het land. De stad wordt doorkruist door Kukum Highway die zo'n 30 kilometer langs is en van Henderson Field in het oosten naar de wijk White River in het westen loopt.

Aan de kust liggen de haven, vanwaar de ferries naar de vele buiteneilanden vertrekken. Bij de haven vindt u ook enkele plubs, winkels en restaurants. De meeste exportgoederen, zoals kopra, hout, cacao, palmolie en vis worden met name via deze haven uitgevoerd.

De huizen in de stad variëren van krotten in de buurt van Chinatown tot bescheiden houten huizen op palen, met golfplaten daken, sommige uitgerust met airconditioning. Iets verder landinwaarts, op kleine bergruggen, liggen de duurdere huizen waar vooral internationale hulpverleners en bedrijfsmanagers wonen.

In het centrum van de stad vindt u de parlementsgebouwen, die u op afspraak met de beveiliging kunt bezichtigen. Sinds de bouw in 1993 bieden deze traditionele gebouwen een comfortabele werkomgeving aan de circa 50 leden van de regering.

In het Nationaal museum, waar kunstvoorwerpen uit alle delen van de Salomon eilanden te bezichtigen zijn, krijgt u een goede introductie in de cultuur van het gebied. Er wordt ook verteld over het rumoerige verleden van de eilanden en over de muziek en dans op de eilanden.

In de Botanische tuinen ziet u een grote variëteit aan orchideeën en andere planten uit het tropisch regenwoud.

Henderson Field
Honiara International Airport, de internationale luchthaven van de Salomon eilanden, ligt 10 km ten oosten van Honiara. De luchthaven heette vroeger Henderson Field. Het vliegveld kreeg zijn naam van een Amerikaans piloot, majoor Loften Henderson (squadroncommandant), die sneuvelde tijdens de slag bij Midway. Het bezit van Henderson Field was de inzet bij een confrontatie tussen Amerikanen en Japanners tijdens de Tweede Wereldoorlog en die we nu de "Slag om Guadalcanal" noemen. Op het vliegveld bevindt zich ook het hoofdkwartier van de nationale luchtvaartmaatschappij Solomon Airlines en van de South Pacific Forum Fisheries Agency.

Iron Bottom Sound
De Ironbottom Sound is de naam gegeven door de Amerikaanse marine aan het gebied tussen Guadalcanal, Savo en de Florida-eilanden in de Salomon eilanden. De naam slaat op het zeer grote aantal scheeps- en vliegtuigwrakken in het gebied na de Slag om Guadalcanal (1942-1943) in de Tweede Wereldoorlog.

Het gebied staat tegenwoordig bekend als een populaire bestemming voor sportduikers. Veel van de wrakken in de Ironbottom Sound zijn te beduiken, enkele zelfs vanaf de kust.

Scheepswrakken:
- Aaron Ward (Amerikaanse Gleaves-klasse torpedojager)
- Atlanta (Amerikaanse Atlanta-klasse luchtafweer kruiser)
- Ayanami (Japanse Fubuki-klasse torpedojager)
- Barton (Amerikaanse Benson-klasse torpedojager)
- Canberra (Australisch Kent-klasse kruiser)
- Cushing (Amerikaanse Mahan-klasse torpedojager)
- De Haven (Amerikaanse Fletcher-klasse torpedojager)
- Hirokawa Maru (Japans militair transportschip)
- John Penn (Amerikaans aanval/transportschip)
- Kanawha (Amerikaanse Kanawha/Cuyama klasse olietanker)
- Kinugawa Maru (Japans militair transportschip)
- Kirishima (Japanse Kongo-klasse slagschip)
- Kyushu Maru (Japans militair transportschip)
- Laffey (Amerikaanse Benson-klasse torpedojager)
- Moa (Nieuw-Zeelandse Kiwi-klasse korvet)
- Monssen (Amerikaanse Gleaves-klasse destroyer)

- Northampton (Amerikaanse Northampton-klasse kruiser)
- Quincy (Amerikaanse New Orleans-klasse kruiser)
- Seminole (Amerikaanse Navajo-klasse zeewaardige sleepboot)
- Serpens (Amerikaanse kustwacht)
- Toa Maru (Japans militair transportschip)
- Yamatsuki Maru (Japans militair transportschip)
- Yamaura Maru (Japans militair transportschip)
- YP-284 (Amerikaans patrouilleschip)
- Yudachi (Japanse Shiratsuyu-klasse torpedojager)

Bezienswaardigheden

In en om Honiara zijn het Nationaal museum, het Cultural Centre, de botanische tuin, de Mataniko watervallen, de vele duiklocaties in de Iron Bottom Sound en de slagvelden van de Tweede Wereldoorlog de belangrijkste bezienswaardigheden.

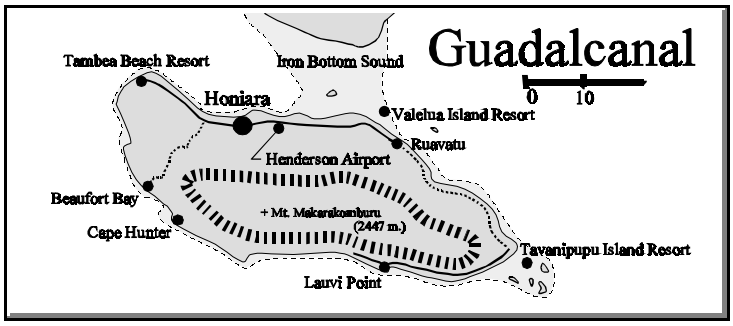

Slag om Guadalcanal

De Slag om Guadalcanal tijdens de Tweede Wereldoorlog leidde in 1942 tot de verovering door Amerikaanse strijdkrachten van het door Japanners bezette eiland Guadalcanal. Alhoewel het verlies aan mensenlevens (ongeveer 24.000 Japanners en 6.000 Amerikanen) beperkt bleef in vergelijking met andere gevechten, werd de campagne gekenmerkt door grimmige gevechten en een aantal primeurs:

- voor het eerst werden de Japanse landstrijdkrachten verslagen
- de eerste amfibische landing van Amerikaanse strijdkrachten sinds 1898
- gevarieerdheid van de strijd (vlootacties, kustbeschietingen, guerrillatactieken, landoorlog, luchtgevechten...)

Guadalcanal ligt in het midden van de langgerekte keten van de Salomonseilanden ten noorden van Australië.

De Keizerlijke Japanse marine wilde de Salomonseilanden in een belangrijke strategische basis veranderen en begon in 1942 met een programma om alle eilanden te bezetten en hier luchthavens te bouwen voor landgestationeerde patrouillebommenwerpers. Guadalcanal zou de belangrijkste basis in het midden van de keten worden. Wanneer zij hierin zouden slagen, zou de geallieerde scheepvaart tussen de VS en Australië een lange omweg langs het zuiden moeten maken. Japan had reeds een basis in Rabaul, in het noorden van de eilandenketen.

Steeds opnieuw voerden de tegenstanders versterkingen aan, niemand wilde eraan denken deze slag te verliezen. De Japanners bezetten het in juli 1942 als tussenstation op hun weg naar Australië en Hawaï; de Amerikanen (meer bepaald admiraal Ernest King, chef van de operatie) wilden het gebruiken als uitvalsbasis voor hun opmars in noordwestelijke richting. Isoroku Yamamoto, commandant van de Japanse vloot, besefte bij het begin onvoldoende het belang van deze confrontatie en de middelen die ze zou vergen.

Het verlies van Guadalcanal betekende voor de Japanners dat ze in defensieve positie terechtkwamen en de Amerikanen het eiland als springplank konden gebruiken voor de opmars naar Japan.

Operatie Watchtower

Generaal Alexander Vandergrift wordt amper vijf weken voor de start van de aanval aangesteld als bevelhebber van de Amerikaanse grondtroepen in een slag die uiteindelijk leidt tot de evacuatie van het eiland door de Japanners. In de periode tussen augustus 1942 en februari 1943 vindt een aantal confrontaties te land, ter zee en in de lucht plaats die hieronder gedetailleerd worden beschreven.

de landing op 7 augustus 1942

Zeeslag bij het eiland Savo op 9 augustus 1942, een eerste mislukte poging van de Japanse marine om de Amerikanen, ondanks hun zware verliezen, te verdrijven.

Op 18 augustus landt Kolonel Kiyono Ichiki met 950 man op het eiland. Bij een drieste Banzai-aanval van deze elitetroepen sneuvelen meer dan 700 Japanners. Kolonel Ichiki pleegt harakiri.

In de zeeslag om de oostelijke Salomon eilanden op 24 augustus raakt het Amerikaans vliegdekschip Enterprise zwaar beschadigd. De Japanners verliezen onder meer hun vliegdekschip Ryujo.

Op 12-14 september slaat kolonel Mike Edson een aanval van 7.000 Japanners onder leiding van generaal-majoor Kiyotake Kawaguchi af. Deze confrontatie wordt later de Battle of Bloody Ridge genoemd. Zware luchtbombardementen op Henderson Field en beschietingen met scheepsgeschut gaan eraan vooraf.

Op 15 september gaat het vliegdekschip Wasp verloren bij een duikbootaanval. De zware kruiser North Carolina incasseert een torpedotreffer. 4.000 Amerikaanse soldaten aan boord van transportschepen raken veilig aan land.

Luitenant-generaal Haruyoshi Hyakutake landt op 9 oktober met 20.000 man. Vandergrift ziet zijn strijdmacht versterkt met 4.000 soldaten.

De Zeeslag bij Cape Esperance op 11-12 oktober eindigt met licht Amerikaans voordeel. De Amerikaanse marine kan echter het continu aan land zetten van Japanse troepen (door de Marines smalend de Tokio-expres genoemd) wel vertragen maar niet verhinderen.

Op 13 oktober wordt Henderson Field opnieuw beschoten door scheepsartillerie en door Pistol Pete (een stuk zware veldartillerie). In tachtig minuten treffen 918 granaten van zwaar kaliber het vliegveld waardoor het onbruikbaar wordt.

Hyakutake maakt nieuwe plannen om op 18 oktober een drieledige aanval vanuit verschillende richtingen op Henderson Field te lanceren. De Japanse marine en luchtmacht leveren steun. Moeilijkheden bij het vervoer van kanonnen door de jungle en de niet aflatende regen zorgen voor uitstel tot 24 oktober. Eenheden onder bevel van Generaal Sumioyosji, die niet op de hoogte zijn van het uitstel, lanceren hun aanval op 23 oktober. 650 Japanners sneuvelen. De aanval van de Sendai-divisie wordt de volgende dag afgeslagen (meer dan 900 Japanse gesneuvelden). Scheepsartillerie, bommenwerpers en Pistol Pete beschieten Amerikaanse stellingen op 25 oktober (dug-out sunday). 's Avonds vallen Japanse grondtroepen opnieuw en ook deze keer zonder succes aan. Vanaf 29 oktober beginnen ze zich terug te trekken.

In de nacht van 25 op 26 oktober is er een nieuwe confrontatie tussen de Japanse en Amerikaanse marine (Zeeslag bij de Santa Cruz-eilanden). De Amerikanen verliezen het vliegdekschip Hornet, de torpedojager Porter en 74 vliegtuigen. Het vliegdekschip Enterprise en de South Dakota worden beschadigd. De Japanners verliezen honderd vliegtuigen; de vliegdekschepen Shokaku en Zuiho, de zware kruiser Tsjikuma en de torpedojager Terutsuki worden zwaar beschadigd.

Gizo (New Georgia)

Het havenstadje Gizo - gelegen op Ghizo eiland - vormt het centrum van het eilandengebied dat de naam Western Province heeft. Dit gebied omvat ondermeer de New Georgia eilanden en de Shortland eilanden. Gizo is de belangrijkste toeristenbestemming buiten Honiara, het beschikt over een hotel en diverse duikresorts.

Het eiland Ghizo ligt ongeveer 380 km ten noordwesten van Honiara, het is 35 km² groot en het hoogste punt is 200 meter. Ghizo ligt net ten zuidwesten van het grotere eiland Kolombangara. Ghizo wordt beschouwd als staatseigendom, in tegenstelling tot het "custom" eigenaarschap", dat in de rest van de Salomon eilanden gebruikelijk is. Vanwege de status als staatseigendom, werd het al snel een belangrijk administratief en zakelijk centrum. In 1943 werd het eiland bezet door Japanse troepen.

Gizo
Gizo (zonder h) is de hoofdstad van de provincie Western en is, met 6500 inwoners, de op één na grootste stad in het land. Gizo heeft een kleine landingsbaan op het nabijgelegen eiland Nusatupe, ten noordoosten van de stad.

Het gebied waar Gizo ligt staat bekend om de koppensnellers die er ooit woonden. Volgens lokale verhalen was vooral de Gizostam berucht vanwege dit gebruik. Als gevolg hiervan besloten de andere stammen in het gebied tegen hen samen te spannen.

Gizo ligt aan een prachtige lagune, rijk aan gekleurd koraal en tropische vis. De vulkanische eilanden zijn weelderig begroeid met jungle. In de lagune varen lokale vissers in hun dugouts, om op traditionele wijze vis te vangen. In de jungle leven een groot aantal zeldzame tropische vogels. Ook na een verblijf van dagen bent u hier nog niet uitgekeken.

Tsunami
Op 2 april 2007 werd Gizo geraakt door een tsunami, veroorzaakt door de aardbeving bij de Salomon eilanden. Eerste rapporten gaven aan dat een drie meter hoge golf de stad had getroffen, en 26 mensen het leven zou hebben gekost. Het uiteindelijke dodental kwam uit op 52. De tsunami vond overdag plaats, waardoor de meeste mensen tijdig konden worden gewaarschuwd.

Kolombangara
Het nabij gelegen eiland Kolombangara is een vulkaan (type stratovulkaan) en bijna perfect rond, met een doorsnede van ongeveer 15 km. Het eiland is onderdeel van de zuidelijke grens van de New Georgia Sound, naar het noordwesten ligt Vella Lavella en Ghizo. Nieuw Georgia ligt naar het zuidoosten. Het eiland is 705 km² groot en het hoogste punt is 1769 m. Kolombangara is dicht bebost en heeft weinig inwoners.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog is er hevig gevochten op het eiland en in de omliggende wateren. De Japanners hadden een vliegveld op een stukje vlak terrein aan de zuidkust van het eiland. In mei 1943 werden enkele militaire eenheden gestationeerd, onder het bevel van Generaal Majoor Noboru Sasaki, in een poging om een verdedigingslijn op te zetten in de centrale Salomonseilanden. Tot de zeeslagen rond het eiland behoren de slag van de Golf van Kula en de slag om Kolombangara. Op 4 oktober 1943 moesten de Japanse strijdkrachten de eilanden definitief evacueren.

Bezienswaardigheden
De bezienswaardigheden bij Gizo liggen vooral onder water. Duikers hebben hier een keuze aan duiklocaties, die tot de wereldtop kunnen worden gerekend. Uiteraard ziet u er allerlei zachte en harde koralen, maar ook veel overgroeide wrakken uit de Tweede Wereldoorlog en grote vissen. Maar uiteraard worden er ook excursies georganiseerd naar de eilanden, dorpen en "wandeltracks" in de omgeving. U kunt een trip maken per dugout of meegaan met de vissers.

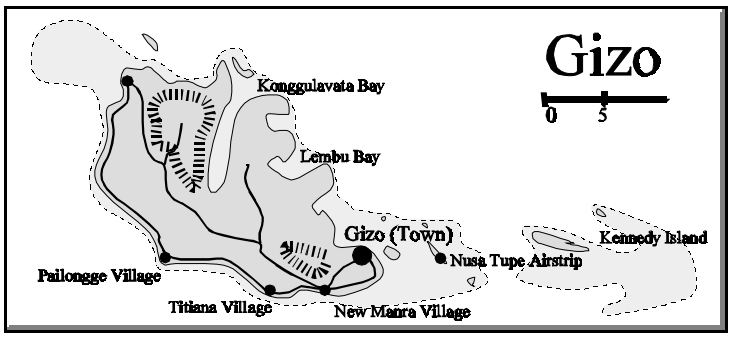

Munda (New Georgia)
Munda, gelegen aan de zuidwestzijde van het eiland New Georgia, speelde in de tweede wereldoorlog een belangrijke rol als militaire basis - eerst voor de Japanners en later voor de Amerikanen. In de omgeving kunnen nog steeds veel stille getuigen worden gevonden van de gevechten die hier ooit hebben afgespeeld. Het eiland werd veroverd op 23 augustus 1943, na lange en moeizame gevechten in het regenwoud. De omliggende eilanden werden uiteindelijk pas in oktober 1943 bevrijd.

Munda is de grootste plaats op het eiland New Georgia. Het gehele eiland is 2044 km² groot en het hoogste punt is 1007 m. New Georgia is bergachtig en zeer dicht bebost. Munda ligt aan de zuid-westpunt (Munda Point) van New Georgia. De Roviana lagune ligt net buiten de kust bij Munda.

Munda Point is van origine een cocosplantage van de Australiër Norman Wheatly. Tijdens de Tweede Wereldoorlog bouwden de Japanners er een vliegveld dat dienst deed als uitvalsbasis richting Guadalcanal. Constructie van het vliegveld begon op 24 november 1942. Ondanks pogingen de werkzaamheden te verbergen voor vliegtuigen werd het vliegveld op 3 december door Amerikaanse piloten ontdekt. Op 9 december vonden de eerste bombardementen plaats. Ondanks hevige bombardementen konden de Japanners het vliegveld blijven gebruiken, tot het op 6 augustus 1943 vanaf land veroverd werd door Amerikaanse troepen..

Vandaag de dag is het vliegveld nog steeds in gebruik. Het wordt voornamelijk gebruikt voor toeristen die komen sportduiken op de vele wrakken uit de Tweede Wereldoorlog. Een van de bekendste wrakken voor de kust van New Georgia is de Japanse Kasi Maru.

In de omgeving van Munda groeien veel orchideeën. Het is hier dan ook zeker de moeite waard om een wandeling door het regenwoud te maken.

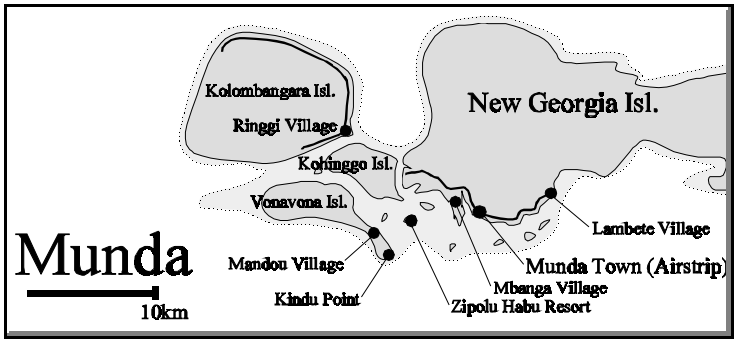

Ook in de lagune valt veel te zien. Prachtige koralen, kleurige vissen en tal van scheep- en vliegtuigwrakken. Tot aan de tweede wereldoorlog woonde in het gebied rondom Munda koppensnellers, stammen die er gewoonte van maakten hun vijanden te onthoofden en op te eten.

Uepi Island (New Georgia)
Aan de oostzijde van New Georgia ligt de ongerepte Marovo lagune, geflankeerd door paradijselijke eilanden en onder water de meest kleurige koralen en tropische vissen. Uepi

Island is één van de eilanden langs de lagune en vormt een ideale basis voor excursies in het gebied. Op Uepi ligt een aangename resort, de transfer tussen de resort en de airstrip van Seghe wordt uitgevoerd per motorkano, een belevenis op zich.

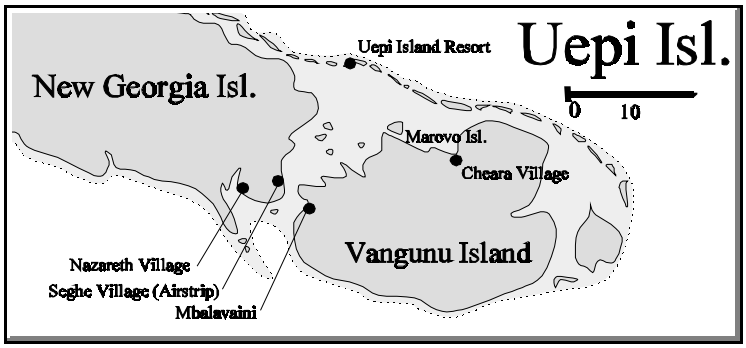

Malaita

Malaita is het meest noordelijk gelegen eiland van de Salomon eilanden. Malaita is vooral een ruig en ongerept eiland. Het eiland is 4307 km² groot en het hoogste punt is 1281 m.

Malaita is een van de grootste provincies van de Salomon eilanden. De provincie telt ongeveer 130.000 inwoners. Het grootste eiland in de provincie is het gelijknamige Malaita, andere eilanden zijn Zuid-Malaita, Sikaina en Ontong Java (ook bekend als Lord Howe eiland).

De bevolking van Malaita bestaat voornamelijk uit Melanesiërs. Lange tijd werden de Malaitans gevreesd door Europeanen vanwege hun vechtlust en vanwege het feit dat de bewoners van origine koppensnellers (en kannibalen) zijn. Ondanks dat alles waren Malaitans zeer gewild als slaven op plantages in Fiji en Australië.

De bevolking leeft nu veel vreedzamer en vooral ook op traditionele wijze voort. Maar in meer recente jaren deden de Malaitans opnieuw van zich horen. Ze speelden een centrale rol in de onrust op Guadalcanal en de burgeroorlog, die de Salomon eilanden van 1978 tot1983 in hun greep hield.

Langa Langa & Lau lagunes

Eén van de opmerkelijkste dingen op Malaita zijn de kunstmatige eilandjes in de Langa Langa en Lau lagunes, waarop bewoners op inventieve wijze paalhutten hebben gebouwd. Ook de lokale kunst en tradities, zoals de haai-aanbidding, tatoeages, het schelpengeld en de muziek en dans zijn indrukwekkend.

Auki

Auki is de hoofdstad van de provincie Malaita. De stad ligt aan de noordzijde van de Langa langa baai aan de noordwest kust van het eiland Malaita. De stad heeft zowel een haven als een vliegveld, waarvandaan u kunt vliegen naar Honiara. Auki heeft ruim 5000 inwoners en heeft een dagelijks markt waar verse vis, vlees en groente wordt verkocht. In Auki ligt een eenvoudig hotel, de Auki Lodge. Bij aankomst dient u een taxi te nemen naar de resort (transfers worden niet verzorgd).

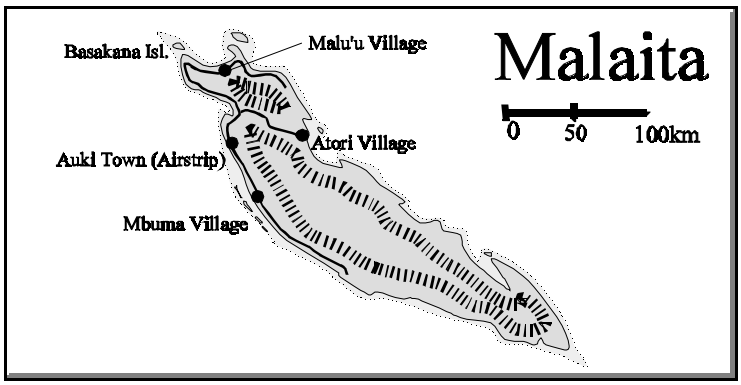

Makira (San Cristobal)

De provincie Makira (vml. San Cristobal) bestaat uit twee eilanden van betekenis, Makira en Ulawa. Verder zijn er nog vele kleine eilanden, waarvan Ugi het grootste is. De provinciehoofdstad Kirakira heeft bijna 30.000 inwoners.
Het eiland Makira is 3090 km² groot en het hoogste punt is 1040 m.

De provincie kent 8 Melanesische talen. Het eiland staat er bekend om dat de inwoners sterk hechten aan hun gebruiken en tradities. Houtsnijders en dansers uit de provincie staan dan ook bekend om hun vakmanschap. De eilanden Santa Anna (Owa Raha) en Santa Catalina (Owa Riki) staan bekend om hun bijzondere dansen.

Het belangrijkste exportproduct van Makira is kopra. Er vindt in de provincie geen houtkap plaats, ondanks de grote hoeveelheid geschikt regenwoud. De provincie heeft de grootste aantallen zeekrokodillen in de Salomon eilanden. De noordelijke eilandengroep - the Three Sisters - zijn vanwege de krokodillen vrijwel onbewoond.

Santa Isabel & San Jorge

De eilanden Santa Isabel en San Jorge vormen samen de provincie Isabel. De provincie heeft 22.500 inwoners, de hoofdstad is Buala . Het grootste eiland - Santa Isabel - is 2999 km² groot en het hoogste punt is 1250 m.

Het grootste deel van de provincie is bedekt met regenwoud. Houtkap was de grootste inkomensbron totdat - in 1972 - de cycloon Ida de industrie stil legde. Alleen kleine stukken commercieel interessant bos overleefde de cycloon.

Op 7 februari 1568 ontdekte Alvaro de Mendaña de Neira het hoofdeiland. Hij noemde het eiland Santa Isabel naar de beschermheilige van zijn expeditie. De verhouding tussen de ontdekkingsreizigers en de lokale bevolking was in het begin vriendelijk. Het lokale stamhoofd, Bilebanara wilde zelfs betalen (met voedsel) om Spaans te leren. Toen Bilebanara vervolgens te weinig betaalde volgens de Spanjaarden namen zij gijzelaars en eisten een hogere betaling. Dit leidde al snel tot geweld.

De Spanjaarden waren tevens geschokt door het lokale gebruik van kannibalisme, helemaal toen zij het hoofd en een deel van de arm van een jongetje aangeboden kregen als geschenk. Tot slot leidde het feit dat de eilanders slangen, hagedissen en krokodillen aanbeden tot afkeer. De Spanjaarden vertrokken uiteindelijk na 2 maanden weer.

De volgende Europeaan die het gebied aan deed was de Fransman De Surville in 1769. Hij noemde het gebied La Terre des Arcacides (Het land van de natuurlijk levende mensen). Hij kidnapte een eilander en stelde hem tentoon in Parijs.

In 1845 kwam Bisschop Epalle, een Franse missionaris, aan op de eilanden. Hij ging ongewapend aan land op San Jorge ondanks waarschuwingen van vriendelijk gezinde eilanders. Toen hij vervolgens weigerde zijn officiële ring te ruilen voor twee (deels aangevreten) limoennen werd hij vermoord.

Zijn reisgenoten hebben zijn lichaam nog ternauwernood kunnen redden maar zijn schoenen werden op een vuur geroosterd en opgegeten.

Tegen het einde van de 19e eeuw was de bevolking op de eilanden sterk in aantal aan het afnemen. Hoofdredenen hiervoor waren het koppensnellen en slavenhandel (zowel door rivaliserende stammen als door Europeanen). Koppensnellen heeft ervoor gezorgd dat het midden van de provincie vrijwel onbewoond is. Daarnaast stierven ook veel mensen aan Europese ziektes zoals griep, dysenterie en mazelen. In 1886 genas de bisschop Patterson het stamhoofd Soga, zoon van een gevreesde kannibaal, van malaria en bekeerde hierdoor de eilanders tot het christendom.

Santa Cruz eilanden
Temotu (vml. Santa Cruz eilanden) is de meest oostelijke provincie van de Salomon eilanden. De Santa Cruz eilanden speelden 3000 jaar terug een belangrijke schakel in de migratie van de Lapita people richting Fiji en Polynesië.

De provincie bestaat uit twee parallel van noordoost naar zuidwest lopende rijen eilanden. De eilanden en eilandgroepen in deze provincie zijn:

- Anuta
- Fatutaka
- Duff-eilanden ("Taumako")
- Santa Cruz-eilanden
- Reef-eilanden
- Tikopia

Voor het kleine landoppervlak heeft deze provincie veel etnische groepen. De Santa Cruz eilanden zijn met name bevolkt door Melanesiërs maar hebben ook Papoea groeperingen. Inwoners van de overige eilanden zijn met name Polynesiërs. De eilanden liggen net ten noorden van de Vanuatu archipel. Het regenwoud op de eilanden wordt gerekend tot de Vanuatu regenwoud ecoregio.

Het grootste eiland in de groep is Nendö (oppervlak 505,5 km², hoogste punt 549 m, inwonertal ruim 5000) gevolgd door Vanikoro (oppervlak 173,2 km², hoogste punt 924 m, inwonertal 800, bestaat eigenlijk uit 2 eilandjes, Banie en Tevai) en Utupua (oppervlak 69 km², hoogste punt 380 m, inwonertal 300). De grootste stad op de Santa Cruz eilanden is de hoofdstad van Temotu, Lata, op Nendö.

De Santa Cruz eilanden zijn minder dan 5 miljoen jaar oud. Ze zijn gevormd door tektonische activiteit van de Australische plaat die onder de Pacifische plaat schuift. De eilanden bestaan hoofdzakelijk uit kalksteen en vulkanische as.

Anuta
Anuta is een klein vulkanisch eiland. Het eiland ligt ongeveer 500 km zuid-zuidoost van Nendö. Het eiland wordt omgeven door een koraalrif en het hoogste punt is slechts 65 m boven zeeniveau. De diameter van het eiland is slechts ongeveer 400 m.

Het eiland heeft een inwonertal van ongeveer 250. De bevolking van het eiland gebruikt het eiland Fatutaka (ongeveer 60 km ten zuidoosten van Anuta) om tuinen aan te leggen. Net als het nabijgelegen Tikopia zijn de inwoners Polynesisch van origine.

Nendö (Santa Cruz)
Nendö (ook wel Santa Cruz, Ndeni, Nitendi of Ndende genoemd) is het grootste en belangrijkste eiland van de Santa Cruz-eilanden. Geologisch is het eiland een deel van Vanuatu. Het is 505,5 km² groot en het hoogste punt is 549 m. De naam Santa Cruz is gegeven door de ontdekkingsreiziger Alvaro de Mendaña de Neira die in 1595 op het eiland een kolonie heeft proberen te stichten.

Het eiland heeft een inwonertal van iets boven de 5000. De bevolking is etnisch verdeeld in Melanesiërs en mensen uit Oost Papua. De twee eilandjes Tömotu Neo en Tömotu Noi liggen op ongeveer 1 km van het hoofdeiland. Lata ligt aan de noordzijde van het eiland en is de provinciale hoofdstad van Temotu.

Fatutaka
Fatutaka of Fatu Taka is een klein vulkanisch eiland. Het is het meest oostelijke eiland in de Salomonseilanden. Het eiland is het restant van een dode vulkaan, het is een klein rotsachtig eiland met een hoogste punt van 122 m boven zeeniveau. Het totale landoppervlak is slechts 0,18 km². Fatutaka ligt ongeveer 60 km ten zuidoosten van Anuta.

Hoewel het eiland rostachtig is en de bodem niet bijzonder vruchtbaar is werd het door de inwoners van Anuta gebruikt om tuinen aan te leggen.

Tikopia
Tikopia is het zuidelijkste eiland van de Santa Cruz-eilanden. Het is hiermee ook het zuidelijkste eiland in de Salomon eilanden. Tikopia is een vulkanisch eiland met een oppervlakte van 9,6 km². De dode vulkaan Reani is de hoogste berg met een hoogte van 377 m boven zeeniveau.

In tegenstelling tot het grootste deel van de Salomon eilanden zijn de inwoners van Tikopia Polynesiërs. Het eiland heeft een populatie van circa 1.200. Historisch had het kleine eiland een veel grotere populatie (ongeveer 1.800). Een strikte geboortepolitiek heeft een verdere toename gestopt. Terwijl de inwoners van Temotu steeds meer de westerse cultuur overnemen, houden de inwoners van Tikopia juist vast aan hun gebruiken en cultuur. Vier stamhoofden regeren nog steeds over de eilanden Tikopia en Anuta.

Tikopia kent een hoog ontwikkelde cultuur met sterke Polynesische invloeden en een ingewikkelde sociale structuur. De Nieuw-Zeelandse antropoloog Raymond Firth, die van 1928 tot 1929 op het eiland woonde, nam deze Polynesische invloed waar in een 'maagdelijkheidscultus' en wijd verbreide infanticide onder de inwoners die hij verder omschreef als zachtmoedig en liefdevol. Het geboortebeleid was echter zeer streng. Alleen de oudste zoon van een familie mocht kinderen krijgen. Als abortus mislukte, werd een ongewenste (om ecologisch & economische redenen of vanwege het maagdelijkheidsideaal) baby na de geboorte gedood. De meest gebruikte methode hiervoor was verstikking.

Het gebruik van infanticide is vandaag de dag totaal verdwenen op het eiland. Hoewel dit deels komt door culturele verschuivingen en het massaal aannemen van het christendom is er ook een demografische verklaring voor de mentaliteitsverandering. Veel jonge mannen verlaten het eiland om werk te zoeken in de Russell-eilanden of in de hoofdstad Honiara. Als gevolg van deze emigratie zal slechts een op de drie vrouwen een man vinden indien zij op het eiland blijft.

Tikopia heeft een intensief permacultuur systeem, waarvan het principe vergelijkbaar is met bostuinbouw en de tuinbouw in de hooglanden van Nieuw-Guinea. De landbouw is sterk en nauwgezet verbonden met de bevolkingsdichtheid. Rond het jaar 1600 bijvoorbeeld besloot men alle varkens op het eiland te slachten (en voortaan in plaats daarvan vis te eten) omdat varkens voedcelconcurrenten voor de mensen zijn, ze met hun gewroet erosie bevorderden en ze een inefficiente eiwitbron zijn (10kg voer voor 1 kg vlees).

Rennell-Bellona
Rennell en Bellona zijn twee atollen. Samen vormen deze atollen de meest zuidelijke provincie van de Salomon eilanden. De provincie heeft ongeveer 2500 inwoners en hoofdstad van de provincie is Tigoa. Op het eiland Rennell bevindt zich Lake Te Nggano, het grootste zoetwatermeer in de Stille Oceaan. Dit meer vormt een uniek habitat voor vele (endemische) soorten planten en dieren (met name vogels).

De oudste nederzettingen die op de eilanden zijn gevonden dateren uit ongeveer 100 v.Chr.. Volgens de huidige bewoners van de eilanden zijn hun voorvaderen, die bekend staan als de acht Aborigines, ongeveer 26 generaties (begin 14e eeuw) geleden op de eilanden aankwamen. Bij aankomst troffen zij een ander volk op de eilanden aan, de Hiti. In de loop van de jaren doodden de nieuwkomers de Hiti en aten hen op. Volgens sommige legenden zijn de laatste Hiti pas rond 1930 opgegeten.

De eilanden zijn officieel ontdekt door kapitein Wilkinson in 1790 met het Britse oorlogsschip de Indispensable. In 1793 deed het handelsschip de Bellona Bellona aan. Vanwege het gebrek aan veilige havens en geschikte landbouwgrond toonde handelaren en plantage- eigenaren weinig interesse in de eilanden waardoor de eilanden geïsoleerd bleven van de buitenwereld.

Pas in 1856 kwamen er weer Europeanen naar de eilanden. Bisschop Selwyn ging er aan land en sprak kort met een groepje bewoners. De angst voor blanken was onder de lokale bevolking zo groot dat de bisschop slechts met 20 mensen op Rennell en 13 krijgers op Bellona kon spreken. Hiermee hielden de poging de bevolking te bekeren tot het christendom tot 1910 op.

In 1910 vestigden drie Zevendedagsadventisten zich op de eilanden. Toen er een epidemie uitbrak en de moeder van het stamhoofd stierf, kregen de missionarissen daar de schuld van en werden vermoord. Als gevolg hiervan werden de eilanden door het bestuur van het protectoraat gesloten voor buitenlanders. Deze regel bleef van kracht tot 1934 toen er weer een schip van de Zevendedags Adventisten de eilanden aandeed. Dit keer bleven de missionarissen niet maar namen ze een aantal eilanders mee om hen op te leiden tot missionaris.

In 1936 keerden deze eilanders terug en gedurende een periode van 2 jaar hingen de eilanders zowel het christelijk geloof als de lokale geloven aan. Dit liep mis in oktober 1938. De inwoners van het dorp Niupani, op Rennell, wisten zeker dat de Dag des oordeels er aan kwam. Om deze reden trouwde iedereen in het dorp, van bejaarden tot peuters, zieken en gezonden. Toen er niets gebeurde keerde een deel van de bevolking zich tegen de christenen en doodde alle christenen en al hun dieren. Deze gekte kwam tot een einde toen een afbeelding van Jezus leek te spreken en iedereen zich tot het christendom bekeerde. Een maand later zorgden soortgelijke moordpartijen ervoor dat ook Bellona christelijk werd.

Een christelijke priester, Moa, landde op het eiland en vernielde twee heilige beelden van lokale goden. Deze beelden waren oorspronkelijk meegenomen door de acht Aborigines en lokale priesters voorspelden ook de spoedige dood van Moa. Toen Moa daarna een niet-christen genas en, wellicht belangrijker, niet door de goden gedood werd voor zijn heiligschennis bekeerde het hele eiland zich tot het christendom.

Met het verwerpen van de lokale geloven gingen ook de oorspronkelijke tradities en gewoonten van de eilanders verloren.

Rennell
Het oostelijk gedeelte van het eiland Rennell is in 1998 door de UNESCO uitgeroepen tot werelderfgoed, te weten het gebied East Rennell.

Rennell is 683 km² groot en het hoogste punt is 154 m. Het is het grootste verheven koraaleiland ter wereld. Lake Tengano is, met haar brakke water, een broedplaats voor endemische diersoorten.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	X.	Salomon Eilanden
Onderdeel:	**c.**	**Praktische info. voor de reiziger**

Autohuur
Als u op eigen gelegenheid Guadalcanal wilt verkennen, dan kunt u de huur van een auto overwegen. Houdt u er rekening mee dat het wegennet op Guadalcanal beperkt is (alleen langs de noordkust) en dat de wegen niet al te best zijn onderhouden. Een Nederlands rijbewijs is voldoende om te mogen rijden op de Salomon Eilanden.

Alleen op de grotere eilanden bestaat een goed wegennet. Het verkeer tussen de eilanden wordt onderhouden door een staatsscheepvaartbedrijf. Solomon Islands Airways onderhoudt het binnenlandse vliegverkeer. Met Australië, Hong Kong en Japan worden regelmatige scheep- en luchtvaartverbindingen onderhouden.

Er zijn in totaal 35 luchthavens, waarvan 2 met verharde start- en landingsbanen.

Het wegennet is 1360 km lang, waarvan 34 km verhard en 1326 km niet.

Binnenlandse vluchten
Het transport tussen de eilanden wordt uitgevoerd door Solomon Airlines. Deze maatschappij onderhoudt een uitgebreid routenet en vluchtschema. Hierdoor kunt u dagelijks tussen de eilanden vliegen.

Immigratie / Douane
EU-burgers dienen bij aankomst in de Salomon Eilanden voor een verblijf van max. 30 dagen een geldig paspoort te kunnen tonen, die nog tenminste 6 maanden geldig is vanaf het moment van aankomst. Een visum en toestemming van de directeur van het immigartiekantoor zijn vereist (verkrijgbaar bij aankomst). U moet beschikken over een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. verplichte vaccinaties voor toeristen. Bij aankomst moet een "Arrival Card"' met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst in de Salomon Eilanden wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kennen de Salomon Eilanden strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
De internationale luchthaven van de Salomon Eilanden ligt op het hoofdeiland Guadalcanal, aan de oostzijde van de hoofdstad Honiara. De luchthaven ligt 20km buiten de stad. Op deze luchthaven worden zowel internationale vluchten als interisland vluchten uitgevoerd. De volgende

luchtvaartmaatschappijen voeren internationale vluchten uit.

- Air New Zealand (naar Auckland [Nw.Zealand])
- Air Pacific (naar Nadi [Fiji]), met aansluiting naar Los Angeles en Amsterdam (u moet u rekening houden met een totale reistijd van minstens 24 uur)
- Qantas (naar Brisbane en Sydney [Australië])
- Virgin Australia (naar Sydney [Australië])

Alle overige luchthavens en airstrips dienen alleen het binnenlands vliegverkeer.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit de Salomon Eilanden is 120 minuten voor vertrek. De luchthavenbelasting (Airport Departure Tax) bedraagt momenteel 40 SBD per persoon. De luchthavenbelasting is reeds inbegrepen in de reissom van vooraf gekochte tickets. U hoeft dus ter plaatse geen "Airport Departure Tax" meer af te rekenen. Deze regels kunnen wijzigen, zie bijlage 24 (airporttax).

Lokale agent
Onze lokale agent in de Salomon Eilanden is *Guadalcanal Tourist Services*. Hun kantoor is gevestigd in Honiara. Het telefoonnummer en andere contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: XI. Tonga

Het koninkrijk Tonga is de oudste en enige overgebleven Polynesische koninkrijk. Tonga ligt midden in de Stille Zuidzee, het ligt 500 km ten oosten van Fiji, 1000 km ten zuiden van Samoa, 1200km ten westen van Niue (dat weer 1000 km ten westen van de Cook eilanden ligt) en 2000km ten noordoosten van Nieuw-Zeeland. De 170 eilanden van Tonga liggen verspreid over een gebied van 700.000 km². Zesendertig eilanden daarvan zijn permanent bewoond. De eilanden van Tonga kunnen opgedeeld worden in drie groepen:

- Vava'u
- Ha'apai
- Tongatapu

Koning George Tupou I voegde de drie groepen samen tot Tonga in 1875.

Tonga wordt nog relatief weinig bezocht door toeristen, het heeft geen grote toeristen resorts en toerisme staat nog in de kinderschoenen. Maar Tonga biedt bezoekers die op zoek zijn naar natuur en cultuur wel een aantal unieke en zeer interessante bezienswaardigheden. Zo zijn er oeroude ruïnes, blowholes en grotten te zien op Tongatapu. De onderwaterwereld van Haápai is absoluut betoverend. En op Vava'u kunt u zwemmen met walvissen en manta's. Tonga is bereikbaar vanaf Fiji, Nieuw-Zeeland en Australië.

De Tonga eilanden liggen vlakbij de 180 graden meridiaan, die de datumgrens bepaald. Maar in Tonga lijkt de tijd stil te staan, het leven van de eilandbewoners is er eenvoudig: geloof, traditie, eten en een dak boven het hoofd zijn de enige belangrijke zaken in het leven op Tonga. Alleen op zondag gebeurt er echt wat op Tonga. Dan dragen Tongans hun mooiste kleren, prachtige gewaden, geweven van palmbladeren. Dan roept de kerk. Voor elke tweehonderd eilandbewoners is er een kerk in Tonga. Vrijwel iedereen is gelovig. Nergens klinken de psalmen harder dan in dit deel van Polynesië.

De rest van de week zijn de eilanden van Tonga een oase van rust. De boten gaan de zee op, de mannen vangen vis voor het avondmaal. De vrouwen weven de gewaden in de hutten gemaakt van palmbladeren. Zodra er genoeg eten is gevangen, doen de Tongans waar ze goed in zijn: genieten van hun eigen paradijs.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: XI. Tonga
Onderdeel: a. Algemene informatie

Geschiedenis
De bewoners van Tonga hebben een legende, die verhaalt over het ontstaan van het koninkrijk. Ruim duizend jaar geleden verwekte de zonnegod Tangaloa een kind bij Ilaheva, welke uiteindelijk de eerste koning van Tonga werd. De koningstitel, Tui, is sindsdien overervend van vader op zoon. Oorlog voeren was voor de bewoners van Tonga een nobele bezigheid, waarmee zij hun aanspraken op met name de Fiji-eilanden deden gelden. Het was gewoonte om overwonnen vijanden op te eten, ter vermeerdering van hun macht. De bewoners van Tonga waren bij andere Polynesiërs berucht als de meest oorlogszuchtige en wrede kannibalen van de Pacific.

Met behulp van archeologische opgravingen wordt vermoed dat de eerste bewoners op de eilanden zo'n 6000 jaar geleden vanuit de Santa Cruz eilanden (Salomon eilanden) kwamen. Deze volkeren maakten deel uit van de grote

Lapita-migratie; 1000 jaar lang leefde, zeilde en voerde dit volk oorlog in het gebied wat nu Tonga, Samoa en Fiji heet voordat ze Tahiti en de rest van de eilanden in Oceanië ontdekten.

In de 12e eeuw waren de Tonganen, en hun opperhoofd Tu'i Tonga, bekend in de hele regio, waardoor sommige geschiedkundigen het in deze tijd over het Tongaanse Rijk hebben. In de 15e en 17e eeuw woedden burgeroorlogen op de eilanden. Het was in deze tijd dat de eerste Europeanen Tonga aandeden.

Het eerste contact met Europeanen vond plaats in 1616. De Nederlandse koopvaarders Eendracht en Hoorn met de bevelvoerders Jacob Lamaire en Willen Cornelius Schouten passeerden de eilanden op weg naar Indië. Ze legden aan op Niuatoputapu, een van de noordelijke eilanden. De passage verliep niet geheel zonder schermutselingen. De Nederlanders werden belaagd door diverse zeilende oorlogskano's.

De volgende Europeaan die Tonga bezocht was Abel Tasman in 1643, die bij de eilanden Tongatapu en Ha'apai-groep ankerde en met de lokalen handel dreef. In de jaren die volgenden werd Tonga door verscheidene andere ontdekkingsreizigers bezocht, waaronder Wallis, Cook (3x, in 1773, 1774 en 1777), La Pérouse en Bligh.

Ervaringen uit vroegere tijden

Abel Tasman was de eerste bezoeker van het eiland in 1643 en vond de bewoners diefachtig. Hij ruilde er een stuk oud zeildoek, spijkers, twee spiegels en een bosje kralen tegen water, varkens, kippen, bananen en kokosnoten. Hij noemde het eiland Amsterdam vanwege de overvloed.

Feestmalen organiseerden de inwoners van Tonga ook al toen James Cook in de achttiende eeuw aanlegde bij Tonga. Hij noemde het eiland de Friendly Islands, omdat de bewoners hem en zijn mannen zo warm ontvingen. James Cook wist niet dat de woeste krijgers 's nachts bij het kampvuur de plannen bespraken om hem en zijn mannen te vermoorden. Ze werden het niet eens over de manier waarop - en Cook overleefde het ter nauwernood.

Ook Captain William Bligh had slechte herinneringen aan Tonga. Op 28 april 1789 brak bij de Ha'apai-groep op z'n schip "The Bounty" een muiterij uit, waarbij hij met 18 trouwe bemanningsleden in een open sloep van boord werd gezet. Bligh landde daarna kort op het eiland Tofua in de hoop voldoende proviand te vinden voor de hachelijke tocht naar Indië. Maar de bevolking van Tofua voelde zich bedreigd en verjoeg hem van het eiland. Na een tocht van drie maanden vol ontberingen, landde hij voor het eerst weer in Noord-Australië. De muiters vestigden zich na een korte omzwerving door Frans-Polynesië op het eiland Pitcairn.

Een andere opmerkelijke Europeaan in de geschiedenis van Tonga was William Mariner. Als scheepsjongen van 15 belandde hij in de Hapa'ai, en terwijl vrijwel de gehele bemanning van het schip door eilanders werd uitgemoord, werd zijn leven gespaard. De lokale chief "Finau 'Ulukalala I" nam hem onder z'n hoede en er ontstond een bijzondere relatie, waarover gelezen kan worden in het prachtige boek "An account of the natives of the Tonga Islands".

De eerste Britse missionarissen vestigden zich in 1797. Aan het begin van de 19de eeuw slaagden in korte tijd een aantal gereformeerde missionarissen erin, de bevolking van Tonga te bekeren tot het Christendom.

In diezelfde periode kwamen de eilanden van Tonga voor het eerst onder het bestuur van één koning, King George Tupou I. Hij kreeg de titel Tu'i Kanokupolu, maar werd "King George" gedoopt. Onder zijn bewind vond een eerste moderne staatsvorming plaats, met grondwet, vlag en een wetgeving waarin het eigendom van land aan de bewoners van Tonga werd voorbehouden. In 1875 verklaarde hij met de hulp van missionaris Shirley Baker Tonga een constitutioneel koninkrijk. Hij stelde een aantal wetten vast, en gaf de stamhoofden minder macht. King George Tupou I stierf op een leeftijd van 96 jaar.

Door zijn opvolgers werd de staatsvorming verder voortgezet. Tonga werd een beschermde staat onder de Britse kroon door de Vriendschapsovereenkomst van 18 mei 1900. Ondanks het protectoraat dat de Engelsen over Tonga vestigden, behield Tonga steeds een grote mate van zelfstandigheid.

De twee wereldoorlogen gingen vrijwel geruisloos aan Tonga voorbij. Zelfs heden ten dage is Tonga een rustige en ietwat afgelegen eilandengroep, die jaarlijks slechts door een gering aantal toeristen wordt bezocht. Ofschoon er op Tonga geen schijnende armoede heerst en de infrastructuur in redelijke conditie verkeert, behoort het land tot de minst ontwikkelde landen in de Pacific.

De Vriendschapsovereenkomst met de Britse Kroon werd in 1970 beëindigd, naar aanleiding van een overeenkomst die de derde monarch - Koningin Salote - had gemaakt voor haar overlijden. Tonga werd lid van de Commonwealth of Nations in 1970, en de Verenigde Naties in 1999.

Alhoewel Tonga in aanraking kwam met koloniale machten heeft het nooit eigen bestuur verloren - een feit dat Tonga uniek maakt in deze regio.

Regering

Tonga is een constitutionele monarchie, waarin alle macht geïnvesteerd wordt in de koning, maar hij mag geen wetten leiden dat invloed heeft op de rechten van de inwoners zoals beschreven wordt in de grondwet.

Lijst van koningen van Tonga

De volgende koningen hebben geregeerd sinds de formele stichting van het koninkrijk van Tonga in 1875:

17. George Tupou I (1875-1893)
17. George Tupou II (1893-1918)
18. Salote Tupou III (Koningin) (1918-1965)
19. Taufa'ahau Tupou IV (1965-2006)
20. George Tupou V (2006-)

Vorige koning

Taufa'ahau Tupou IV (4 juli 1918 - 10 september 2006) was koning van Tonga sinds het overlijden van zijn moeder Salote Tupou III in 1965. Zijn consort was Hare Majesteit Koningin Halaevalu Mata'aho, geboren in 1926. Tupou IV besteeg in 1965 de troon en was daarmee een van de langst regerende vorsten.

Taufa'ahau Tupou IV was actief sporter (oa. hoogspringen en roeien) en religieus spreker in zijn jeugd, en hij studeerde rechten aan de universiteit van Sydney, Australië. Hiermee wordt hij als de eerste inwoner van Tonga met een diploma gezien. Hij werd door zijn moeder in 1943 benoemd tot minister van Onderwijs, in 1944 tot minister van Gezondheidszorg en in 1949 tot premier. Hij was tot zijn dood nog steeds een religieus spreker binnen de Free Wesleyan Church.

Als kroonprins en als koning onderhield hij nauwe contacten met Nederland, vooral op maritiem gebied. In 1959 bezocht hij Nederland vanwege de bouw van de coaster Aoniu en de sleepboot Hifofua bij scheepswerf Niestern in Delfzijl in opdracht van Tonga Copra Board in Nuku'alofa. De Nederlander Joop Schut begeleidde drie jaar lang de opleiding van Tonganese zeelieden. In oktober 1985 bezocht de koning Rotterdam om zich te oriënteren op het gebied van havenontwikkeling.

Taufa'ahau Tupou IV had veel politieke macht en invloed in Tonga's aristocratische overheidssysteem - 70% van het parlement bestaat uit aristocraten. Zijn controversiële rol in

een investeringsschandaal zorgde er wel voor dat er steeds meer stemmen opgingen voor een grotere doorzichtigheid van de overheid, en meer democratisering van processen.

Hoewel hij een actief sporter was geweest, was Tupou een van de dikste koningen ooit - in de zeventiger jaren woog hij meer dan 200 kg.

Op 15 augustus 2006 liet de Tongaase premier Feleti Sevele de radio-en televisieuitzendingen staken om aan te kondigen dat de koning erg ziek opgenomen was in een ziekenhuis in Auckland; hierbij vroeg hij de 104.000 inwoners van het land voor de koning te bidden. De koning stierf een maand later, iets na middernacht op 10 september 2006 aan een onbekende ziekte. Hij werd opgevolgd door zijn zoon, kroonprins Tupouto'a. Verwacht wordt dat de machtsovername door het volk gebruikt zal worden meer democratie te krijgen.

Huidige koning
George Tupou V (officiële naam: Siaosi Taufa?ahau Manumataongo Tuku?aho Tupou) (4 mei 1948) is de huidige koning van Tonga. Hij is de zoon van Taufa'ahau Tupou IV.

George Tupou V werd op zijn 18e verjaardag aangewezen als de kroonprins. Al voor hij koning werd, was hij een invloedrijk man in de Tongaanse politiek. Zo was hij tussen 1979 en 1998 minister voor buitenlandse zaken. Op 11 september 2006 volgde hij zijn overleden vader op. Hij nam hierbij de naam George Tupou V aan. Volgens de Tongaanse traditie werd hij pas na een officiële rouwperiode van een jaar gekroond.

George Tupou V is niet getrouwd, en heeft geen officiële kinderen. Hij heeft echter wel 1 buitenechtelijke dochter, genaamd 'Ilima Lei Kalaniuvalu (naam bij geboorte: Fifita Tohi).

Bevolking
Hoewel Tonga in aanraking kwam met koloniale machten heeft het nooit eigen bestuur verloren - een feit dat Tonga uniek maakt in deze regio. Ontdekkingsreiziger James Cook bezocht Tonga drie keer en raakte zo in de ban van haar vriendelijke bevolking dat hij de eilanden de Friendly Islands noemde. Archeologische opgravingen duiden aan dat de eerste bewoners 6000 jaar geleden op de eilanden aankwamen. Vanuit Tonga migreerden de Polynesiërs naar andere delen van de Pacific. De Tongans zijn erg trots op hun Polynesische geschiedenis, hun koningshuis en hun eigen cultuur. De bevolking van Tonga is vrijwel geheel Polynesisch.

De bevolking staat bekend als buitengewoon vriendelijk en religieus. Zelf zo religieus, dat op zondag er weinig is te doen. Winkels en restaurants zijn dicht, het openbaar vervoer rijdt niet en sporten is op zondag ongewenst. In de Tongaanse cultuur is het niet gewenst om in het openbaar in badkleding of met ontbloot bovenlijf te rond te lopen. Bij hotels is dat overigens geen enkel probleem. Vrouwen behoren in het openbaar begeleid te worden door hun man. Nu zijn ze ondertussen wel gewend dat vrouwelijke toeristen soms ook alleen reizen, maar als u - als vrouw zijnde - een wandeling wil maken in het bos en dergelijke, dan is het toch verstandig om samen met een (manlijke) reispartner op stap te gaan.

Bij de Tongans staat vriendelijkheid en gastvrijheid hoog in het vaandel. Maar in hun omgang spelen protocollen, gebaseerd op hun cultuur en het Christendom, een belangrijke rol. Deze protocollen verschillen van dorp tot dorp. De volgende omgangsregels worden op prijs gesteld:

- Vraag toestemming om in een dorp te mogen rondlopen of te mogen fotograferen
- Draag badkleding alleen bij uw hotel (op het strand of bij het zwembad)
- Zwem niet naakt of topless
- Wandel of rijd niet door een dorp gedurende het avondgebed (tussen 18.00 en 19.00 uur)
- Respecteer dat op zondag veel stranden en attracties gesloten zijn
- Draag nette, lichte kleding bij bezoek aan een kerk
- Doe uw schoenen uit bij het betreden van een fale en neem plaats in kleermakerszit.

Tonga heeft 119.000 inwoners. De meeste inwoners wonen op Tongatapu.

- Tongatapu: 83.800 inwoners
- Eua: 5.200 inwoners
- Vava'u: 25.000 inwoners
- Ha'apai: 5.000 inwoners

In de hoofdstad Nuku'Alofa wonen momenteel 24.500 inwoners. Daarnaast wonen er nog zo'n 100.000 Tongans overzee, voornamelijk in Nieuw-Zeeland.

Gekleed in kleurrijke jurken, een exotische bloem achter het oor gestoken. Al heupwiegend loopt de ene na de andere miss over de catwalk. De aanwezige toeschouwers klappen en joelen luid.

Op de houding en gezichtsbouw van de miss afgaand, zou je denken dat het om een man gaat. Maar in Tonga bestaan niet alleen de categorieën man en vrouw. Op de Pacifische eilandengroep is ruimte voor een derde geslacht: de fakaleiti.

Fakaleiti
Fakaleiti is afgeleid van het woord faka dat 'net zoals' betekent en het Engelse woord lady. 'Net zoals een vrouw' dus. Wij zouden deze personen misschien omschrijven als travestieten. In Tonga kennen ze dat woord niet.

Fakaleiti zijn mannen die zich vrouwelijk gedragen. En dit terwijl de doorsnee Tongaanse man vooral trots en mannelijkheid uitstraalt. In tegenstelling tot een travestiet gedraagt een fakaleiti zich ook buiten het podium volgens zijn of haar rol. Zelf noemen deze personen zich liever ladies.

Miss Galaxy verkiezing
Jaarlijks vindt de Miss Galaxy Pageant plaats in Nuku'alofa op het eiland Tongatapu. Nuku'alofa is de hoofdstad van Tonga en betekent letterlijk woonplaats van de liefde. Het is uitgerekend hier waar de grootste gemeenschap fakaleiti woont.

Tijdens de Miss Galaxy Pageant wordt de beste fakaleiti van heel Tonga gekozen. Maar er zijn ook deelnemers aanwezig uit andere Pacific landen. De deelnemers worden beoordeeld in verschillende categorieën. Zij moeten achtereenvolgend een rode creatie, een eigen creatie en een gerecyclede creatie dragen. Onder luid applaus of boegeroep van het publiek geeft de jury commentaar op de optredens. Soms zijn deze ietwat platvloers en provocerend.

Bij iedere wedstrijd is een lid van het Tongaanse Koninklijk Huis aanwezig. Daarnaast is de zaal gevuld met plaatselijke bekendheden en zo'n vijfduizend man publiek. Ook zijn er soms internationale beroemdheden van de partij. Zo waren onder andere actrices Pamela Stevenson-Connelly en Minnie Driver in het verleden aanwezig.

De grootste missverkiezing van het Polynesische koninkrijk wordt georganiseerd door de Tonga Leiti's Association. Deze organisatie zet zich in voor het verminderen van HIV en soa's binnen de leiti gemeenschap in Tonga. Ook strijden zij voor meer respect.

Economie
Tonga heeft een onderontwikkelde economie. Het land is erg afhankelijk van ontwikkelingshulp, overmakingen van emigranten aan familie in Tonga en landbouw en visserij. Er worden producten uitgevoerd, zoals; vanille, kopra, zoete aardappelen, squash (een soort pompoen) en allerlei vis. Ofschoon het toerisme nog onderontwikkeld is, vormt het ongeveer éénderde van het binnenlandse inkomen.

Tonga importeert een groot deel van zijn voedsel, voornamelijk uit Nieuw-Zeeland. Voornaamste reden is het tekort aan vruchtbare grond voor landbouw en veeteelt op de eilanden zelf. Het economische beleid is vooral gericht op stimulering van buitenlandse investeringen voor voor de gezondheidszorg, onderwijs en infrastructuur. De overheid biedt verplicht gratis onderwijs tot de leeftijd van 14. Tonga kampt met hoge jeugdwerkloosheid, inflatiedruk en stijgende kosten voor onderwijs en gezondheidszorg. Inwoners die buiten de hoofdstad Nuku'Alofa wonen leven voor een groot deel buiten de officiële economie.

Natuur
De eilanden van Tonga hebben een minder dichte jungle dan op veel andere Pacific eilande. De bossen en plantages zijn daardoor beter toegankelijk. In het regenwoud groeien prachtige kleurige bloemen zoals enkele soorten hibiscus, datura, de roze en gele 'frangipani', en de 'heilala', een zoet geurende rode bloem waar een speciaal festival aan is gewijd. Aan diersoorten treffen we op Tonga twee soorten Iguana (reptielen) aan, enkele kolonies grote 'vliegende honden' (vleermuizen). Het meest imposant zijn de reusachtige fruit bats (Peteropus tonganus). Dat zijn vleermuizen met een spanwijdte van maximaal twee meter, die men aantreft in de Casuarina bomen rond het dorp Kolovai.

Reismogelijkheden
Tonga heeft een aantal unieke bezienswaardigheden. Niettemin verkeerd het toerisme nog in de kinder-schoenen. Maak in ieder geval reserveringen voor de binnenlandse vluchten en hotelovernachtingen op de buiteneilanden, aangezien de beperkte faciliteiten doorgaans zijn volgeboekt door expatriates en zakenreizigers.

Om de belangrijkste bezienswaardigheden op Tongatapu, Ha'apai en Vava'u te zien, kunt u als uitgangspunt voor de reisduur 10 dagen aanhouden.

De beste tijd van het jaar om naar Tonga te reizen is tussen mei en november. Dan is het namelijk het droge seizoen. De dagen zijn dan warm en droog en de avonden fris en koel.

In juni/juli komen de walvissen naar Vava'u om te overwinteren. U heeft hier een unieke gelegenheid om met walvissen te zwemmen op Vava'u. Juni/Juli zijn ook de maanden dat door het hele land festivals worden georganiseerd.

Ook de rest van het jaar heeft Tonga een heerlijk klimaat. In het regenseizoen valt er veel neerslag, maar omdat de eilanden vrij laag zijn valt de regen voornamelijk 's nachts. Door de hoge luchtvochtigheid heeft u dan echter wel meer last van de hitte.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: XI. Tonga
Onderdeel: b. Beschrijving per eiland

Tongatapu
Op Tongatapu is van oorsprong een (uitgedoofde) schildvulkaan. Het eiland wordt aan de noordzijde geflankeerd met daarbinnen een grote lagune, waarin een aantal paradijselijke eilandjes liggen. Op twee daarvan liggen kleine resorts.

Tongatapu is het hoofdeiland van Tonga en economisch en cultureel gezien ook het belangrijkste eiland. Het eiland is 260 km² groot, het is het dichtstbevolkte van Tonga met ongeveer 66.577 inwoners (68% van het land). Op het eiland ligt het hoofdstadje Nuku'alofa. Het plaatsje heeft een grote aantrekkingskracht op de bevolking, door betere werk- en leefomstandigheden dan op de omliggende eilanden.

Tongatapu is vanuit cultureel en historisch perspectief een interessant eiland, vanwege een groot aantal historische plaatsen en culturele manifestaties. Op Tongatapu zetelt al eeuwenlang het koningshuis van Tonga.

Nuku'alofa
Nuku'alofa is de hoofdstad van het Polynesische koninkrijk Tonga. De stad telt 24.500 inwoners. Het stadje ligt aan de noordkust van het eiland Tongatapu. In Nuku'alofa liggen het koninklijk paleis, de overheidsgebouwen en is het commerciële en sociale centrum van Tonga.

De grootste attractie van Nuku'Alofa is het witte, houten koninklijk paleis, dat is omgeven door donkere, statige sparren. Het paleis werd in Victoriaanse stijl gebouwd in 1867, en werd hét symbool van Tonga. Helaas is het paleis niet toegankelijk voor bezoekers. De koninklijke tombes van Mala'ekula liggen hier niet ver vandaan en bevatten de graven van de vorsten van Tonga vanaf 1893.

In het 'Tongan National Exhibition Center' in de expositieruimte zijn lokale historische voorwerpen tentoongesteld en krijgt u een beeld van lokale hedendaagse kunst van Tonga en diverse traditionele handvaardigheden.

De belangrijkste groente- en fruitmarkt is de Talamahu markt. Op deze kleurrijke markt vindt u alle denkbare soorten tropische vruchten en groenten.

Verder zijn de drie opvallend grote kerken van dit streng christelijke stadje een bezoek waard. Bovendien is een wandeling door de brede de lanen met fraaie bomen en statige houten villa's in "koloniale"architectuur - men name aan de westkant van het paleis - interessant om te zien.

Eten is er in Tonga genoeg. De voetpaden in de hoofdstad Nuku'alofa zijn vaak te smal voor twee Tongans naast elkaar. De mannen zijn enorm fors gebouwd, zelfs tieners lijken meer op "quaterbacks" uit een rugbyteam dan op pubers. Maar de fysieke kracht van de Tongans wordt geëvenaard door hun gastvrijheid. Ieder bezoek lijkt aanleiding voor een feestmaal. Op de markt van Talamaku wordt dagelijks een grote hoeveelheid verse vis verkocht, en bij de haven van Faua worden verse schelpdieren gekocht. Zelfs in de kleinste dorpjes word u - als bezoeker - al snel gevraagd of blijft eten en of u al getrouwd bent.

Noordkust & de lagune
De noordkust bestaat uit stranden, riffen en lagunes. Aan de westzijde ziet de kust er paradijselijk uit, met gele zandstranden die geflankeerd zijn door palmbomen. Er zijn echter geen hotels of guesthouses in dit gebied, maar u kunt het wel bereiken per taxi, minibus of excursie. De oostzijde van het eiland heeft niet de fraaiste stranden, maar is wel cultureel historisch erg interessant. Maar om dit deel te bereiken, moet u eerst om de centrale lagune rijden (neemt anderhalf uur).

Ook Nuku'Alofa ligt aan de noordkust, de stad heeft een fraaie boulevard (waterfront) en een kleine vissershaven. In de lagune voor de kust van Nuku'Alofa liggen een aantal kleine resorts op paradijselijke eilandjes, zoals Fafa Island.

Varkens maken de dienst uit op Tonga, u ziet ze overal scharrelen: in de dorpjes, in de bossen en op de stranden. Terwijl u in het heldere water staat bij een verlaten hagelwit strand, hoort u plotseling naast u een zacht geknor. Dikke modderige varkens gaan graag pootjebaden in de zee. Ze steken even hun kop onder water en komen dan met een middagmaaltje van schelpdieren weer boven. Luierend in het zand eten ze hun lunch. Op Tongatapu leven zelfs de varkens in een paradijs.

De varkens lopen vrij rond over het eiland. Af en toe belandt er één aan het spit, maar verder zijn ze vrij om hun eigen paradijselijke plekje op te zoeken. De bewoners lijken allemaal een varkentje als huisdier te hebben.

Graftombes

Het oostelijk deel van Tongatapu bezit de grootste concentratie archeologische vindplaatsen van de gehele Pacific. Indrukwekkend zijn de 28 traditionele graftombes van de vorsten van Tonga bij Mu'a, en de grafheuvel van vorst Ulukimata I bij Paepae 'o Tele'a.

Lahapa

Ook aan de oostzijde van Tongatapu ligt de oude ruïnestad Lahapa. Het is één van de grootste en indrukwekkendste archeologische vindplaatsen in de Pacific. In deze ruïnestad vindt u nog de overblijfselen van tal van tombes, een mysterieuze 800 jaar oude ereboog (Ha'amonga 'a Maui Trilithon) en een netwerk van kanalen en straten die meer dan 600 jaar oud zijn.

Meest indrukwekkend is de de steencirkel of Trilithon van Ha'amonga'a Maui. Deze steencirkel uit de dertiende eeuw ligt om een vijf meter hoge ereboog, met een veertig ton zware kalkstenen topsteen die minutieus aansluit op de dragende stenen (vergelijkbaar met de Ahu's op het Paaseiland). Dit wordt ook wel het "Stonehenge van de Pacific" genoemd.

Kolovai

Rond het dorp Kolovai hangen honderden fruit bats (reuzenvleermuizen) in de Casuarina bomen. Deze nachtdieren zijn heilig en mogen alleen worden bejaagd door leden van de koninklijke familie.

Houmo blowholes

Bij het dorp Hoiuma bevinden zich de spectaculaire Mapu'a 'a Vaca blowholes: gaten in de kliffen, waar op winderige dagen het zeewater tot dertig meter omhoog spuit.

Zuidkust

Aan de zuidkust bevinden zich steile zeekliffen. De zeekliffen vormen soms kleine baaitjes, met witte zandstranden en palmbomen. Als de schemering valt, schieten donkere schaduwen over het witte zand. Grote zwermen vleermuizen vliegen dan vanuit de duistere Anahulu Caves de nacht in. Hun donkere vormen steken markant af tegen de ontelbare sterren boven Tongatapu.

Binnenland

Het binnenland van Tongatapu is vrij vlak, en bestaat uit een eindeloze lappendeken van cocosplantages, groentetuintjes en bush. De enige zoogdieren die u er ziet zijn varkens, honden, paarden en vleermuizen. Vooral pompoenen, wortels en kokos wordt hier verbouwd in dit vruchtbare hart van het eiland.

Fua'amotu International Airport

Aan de zuidoostkant van Tongatapu ligt Fua'amotu International Airport, de luchthaven waar alle internationale vluchten uit Australië, Nieuw-Zeeland, Fiji en Niue aankomen en vertrekken. Ook het binnenlandse vliegverkeer wordt hier afgehandeld. De luchthaven heeft een klein restaurant en bank, maar de winkelfaciliteiten op de luchthaven zijn beperkt.

Tonga heeft geen nationale luchtvaartmaatschappij, Royal Tongan Airlines is een aantal jaren terug failliet gegaan. In plaats daarvan vliegen nu Virgin Australia, Air Pacific, Qantas en Air New Zealand vanuit Tonga. De binnenlandse vluchten worden verzorgd door Chathams Pacific Airways, een maatschappij uit Nieuw-Zeeland. Er staat op de luchthaven nog steeds een DC3 Dakota - ooit gekocht door de vorige koning - die af en toe vliegt naar Vava'u.

Bezienswaardigheden in Nuku'Alofa

- Koninklijk Paleis
- Koninklijke graftombes bij Langi
- Waterfront, koloniale huizen, markt
- dagexcursie naar Fafa of Sunset Island

Bezienswaardigheden buiten Nuku'Alofa

- Captain Cook Landing Place (met monument)
- Lahapa ruinestad met pilaren en de ereboog
- Houmo Blowholes
- Hufangalupe - natuurlijke brug aan de zuidoostzijde van Tongatapu
- Anahulu Caves

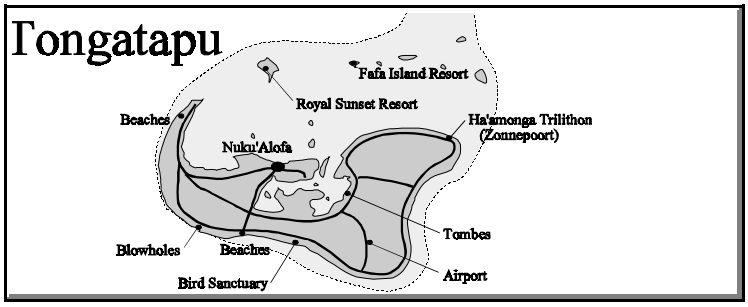

Eua Island

Eua is een klein eiland van 87 km², dat 30km ten oosten van Tongatapu ligt. De vlucht van Tongatapu naar Eua duurt slechts acht minuten, en is daarmee één van de kortste passagiersvluchten ter wereld. Rijk aan bijzondere natuur en bizarre legendes. Eua Island is ruig heuvelachtig eiland, het hoogste punt is 330 meter. Het eiland is nog nauwelijks ontdekt door toeristen, het zijn vooral wandelaars en natuurliefhebbers die hier komen. Er zijn geen hotels op het eiland maar uitsluitend een paar kleine guesthouses. Eua wordt bewoond door slechts vijfduizend mensen, er zijn een handvol dorpje op het eiland maar nauwelijks wegen.

Eua is nauwelijks ontwikkeld. Grote stukken van het eiland zijn onbereikbaar en nog nooit in kaart gebracht. Open plekken in het bos zijn het gevolg van aardverschuivingen. Diepe zinkgaten liggen als littekens in het woud. De wildernis van Eua is schitterend en onbedorven. Eua is beroemd om haar prachtige wandeltochten. Ze leidden naar de steile, donkere kliffen in het noorden van het eiland.

Er zijn avontuurlijke tochten te maken over de vele bushtracks, onder andere naar grotten in het binnenland, of naar de ruines van het paleis van 'Anokula op de top van een rotsklif. 'Eua heeft ook enkele prachtige zandstranden met rustige koraalriffen.

Het kleine eiland 'Eua ligt op slechts acht minuten vliegen van Tongatapu. De veerboot die tussen beide eilanden vaart doet er zo'n twee uur over.

Eua National Park

De lianen hangen spookachtig over het bospad. Duizenden insecten en zangvogels klinken vanuit het tropische regenwoud. Een onophoudelijk gezoem, af en toe doorbroken door de luide roep van de Red Shining papegaai. In de verte klinkt het geraas van een waterval.

U ziet tal van unieke landvogels als de Pacifische duif, de witkraag ijsvogel en de karmozijnrode fruitduif. Goed uitgeruste wandelaars kunnen onder leiding van een gids een dagwandeling maken over ruig en steil terrein door tropisch woud naar Lokupo Beach. Onderweg hoort u het

harde geluid van de koki, een roodborstpapegaai die alleen op 'Eua voorkomt.

Nergens ziet u een teken van menselijk leven. De wandeltochten door het Eua National Park snijden door de dichte bossen die het hele eiland bedekken. Tussen de heuvels gapen diepe kloven. Vlak naast het pad liggen grotten verborgen waar nog nooit een fakkel op de rotswanden heeft scheen.

Lahufa klif
Over Lahufa'Anga, een metershoge klif, gaat een duistere legende. Een familie met zeven kinderen wierp zich vanaf de rotsen in de kolkende zee, omdat ze geen eten meer hadden. Eilandbewoners en bezoekers van buitenaf gooien uit eerbied eten in de branding, om de geesten van de onfortuinlijke familie gunstig te stemmen.

Cathedral Cave
De kliffen en grote holtes in de rotsen zijn uitgesleten door het onophoudelijke beuken van de zee. Zo ontstond Cathedral Cave - een enorme open ruimte in de rotsen. De zee heeft nog altijd vrij spel in de grot. Onderwater is Cathedral Cave misschien wel net zo mooi als daarboven. Het zonlicht verlicht de miljoenen gekleurde vissen die op het rif in de grot leven. Door de kleurenpracht van het koraal lijkt het net alsof de Cathedral Cove haar eigen glas-in-lood raam heeft. Het is een favoriete grotduik van duikers van over de hele wereld.

Walvissen spotten
Onder water klinkt het gezang van voorbijtrekkende walvissen. Ieder jaar komen ze naar de warme wateren rond Eua Island, om hun jongen te baren. Vanaf de bergen van het eiland ziet u de waterstralen omhoog spuiten.

Vava'u
Op 300 km ten noorden van Tongatapu ligt de Vavu'a eilandengroep. De heuvelachtige Vava'u group is met een dichte jungle begroeid, aan de omtrek afgewisseld door grillige, rotspartijen, turkooise lagunes en witte zandstranden. Het eiland ruikt zoetig, vanwege de vele vanille plantages.

Eigenlijk bestaat Vava'u uit meer dan 50 eilanden, met een wirwar van kanalen, lagunes en baaien. De naam van het grootste eiland van de groep is ook Vava'u, het is 89 km² groot en het hoogste punt op het eiland is Mount Talau (131 m). De eilanden van Vava'u zijn ontstaan door vulkanische activiteit, ze zijn van het type "raised atol".

Al 2000 jaar wordt Vava'u bewoond. De eerste Europeaan op het eiland was de Spaanse commandant Francisco Mourelle, op weg van de Filipijnen naar Mexico. Momenteel wonen er zo'n 20.000 mensen op Vava'u.

De prachtige koraalriffen en onderwatergrotten lenen zich uitstekend om te duiken en te snorkelen. In de periode juni-november kunt u hier bovendien veel bultrugwalvissen zien. Ook vindt u hier een groot aantal bijzondere schelpen op de stranden.

Er zijn directe vluchten vanaf Tongatapu naar Vava'u, en er is een veerdienst van Nuku'alofa naar Vava'u (24 uur varen). Vavaú is ook bereikbaar vanuit Fiji (Suva), waardoor het steeds populairder bij toeristen wordt.

Neiafu
De hoofdstad van Vava'u is Neiafu, diep verscholen aan het einde van een langgerekte baai. De baai vormt de meest ideale natuurlijke haven die denkbaar is voor jachten en kleine schepen in het midden van de Pacific. De heuvels en riffen bieden al eeuwen beschutting en bescherming tegen harde wind en hoge golven. U vindt hier dan ook veel zeiljachten, die de oversteek maken van Amerika naar Australië en hier enkele weken stoppen. Neiafu heeft een fraaie kerk, u vindt er verder winkels, banken, restaurants en hotels.

Noordkust
De noordkust van Vava'u bestaat uit steile en ruige zeekliffen. De zee lijkt hier vrij spel te hebben en beukt lustig erop los. Maar in enkele beschutte baaitjes vindt u ook zandstranden, sie meestal helemaal verlaten zijn. Boven de kliffen begint meteen de vegetatie, met een regenwoud van ondermeer mahonie en sandlewood. Het ruikt er heerlijk fris en u ziet er bloemen, vogels, varkentjes, vlinders en vleermuizen. U kunt het gebied te voet, met mountainbikes of met een quadbike verkennen.
Mariners Cave
De rotsen aan de zuidwestzijde van Vava'u - bij de ingang van de baai en ook op de eilanden die hier liggen - ziet u typisch dat ze bij de waterlijn lijken te zijn uitgesleten. Maar in werkelijkheid gaat het hier om de tectonische werking van de aarde, waardoor het eiland iets is opgestegen uit de oceaan en de koraalriffen boven water zijn komen te liggen. Hierdoor zijn bizarre rotsformaties en grotten ontstaan. Sommige van deze grotten kunt u met een kleine sloep binnenvaren, anderen kunt u snorkelend of duikend verkennen.

Mariners Cave ligt verscholen achter een meters dikke rotswand. Zelfs bij eb is de ingang nauwelijks te zien. U kunt de Mariners Cave alleen zwemmend met snorkel binnengaan.

De legende van Mariners Cave
Volgens de legende was er lang geleden een prinses die door haar ouders ter dood was veroordeeld. Een jongeman was verliefd op haar en redde de prinses van haar ouders. Hij bracht haar naar de grot. Daar verborg zij zich maandenlang, Het enige licht was afkomstig van de zonnestralen die door het water naar binnen schenen. Totdat hij haar meenam in zijn kano, naar Fiji.

Liefhebbers van Big Game Fishing kunen hier zeilvissen, blauwgestreepte marlijnen en tonijnen aan de haak slaan.

Kite-surfen
Net buiten de ingang van de baai, maar nog ruim binnen het rif ligt Mounu Island. Het is een echt bounty eiland, met prachtige witte zandstranden en wuivende palmen. Het eiland ligt aan een grote lagune, die ideaal is om te kite surfen. Enkele jaren terug zijn hier zelfs de wereldkampioenschappen gehouden. Maar kijk niet gek op als u plotseling scholen vis ziet springen of enorme mantaroggen ziet zwemmen.

Het aardige hier is dat u zowel bij laag als hoog tij kunt kite-surfen. Er staat een constante wind (kracht 3-5), het water is lekker warm en overal diep genoeg. En 's avonds branden op het strand de fakkels, en als u de tam tam hoort weet u dat het tijd is om te gaan stoppen. Het eten staat dan klaar, bij de ondergaande zon. Elke dag wordt er een feestmaal gehouden, met verse vis, schaal- en schelpdieren en kokosnoten. U eet aan het strand, terwijl het water de sterren weerkaatst. Dit is de Stille Zuidzee in optima forma.

Zwemmen met walvissen
Vanaf het dek van de boot ziet u plotseling een schim in het water. De meterslange schaduw volgt de boot op veilige afstand. Het is een walvis met haar jong. Tussen juni en november komen deze reuzen naar Tonga om te baren. Vanaf de boot duikt u het water in en zwemt u mee met de majestueuze zoogdieren.

Er zijn maar drie landen ter wereld waar u met walvissen kunt zwemmen, Tonga is er één van. De dieren zijn enorm, maar ze zijn ongevaarlijk. De walvisbaby's lijken vooral nieuwsgierig naar de vreemde wezens in hun leefomgeving. Ze zwemmen vlak voor uw duikbril langs en kijken u aan.

Intussen hoort u vanuit de verte het gezang van andere walvismoeders.

Duiken
Het water rond Tonga is diep, kilometersdiep zelfs. Even verderop ligt de Tongatrog, de op één na diepste plek op aarde. Het voedselrijke water brengt leven naar de koraalriffen voor de kust van de Vava'u eilanden. Het vormt één van de mooiste duikplekken ter wereld. Vanaf de koraalriffen zwemt u donkere grotten binnen, waar Vava'u beroemd om is.

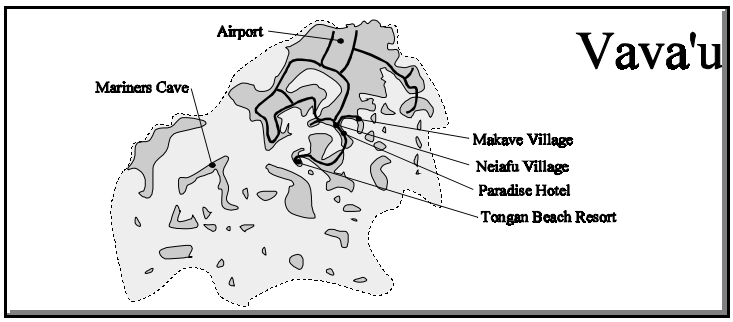

Ha'apai
Ha'apai is de naam van de middelste eilandengroep van Tonga, gelegen tussen Tongatapu en Vava'u. Ha'apai bestaat uit paradijselijke atol-eilanden, met verlaten witte zandstranden, turquoise lagunes vol tropische vissen. In de verte heeft u zicht op steil oprijzende vulkanen, waar u rook uit ziet oprijzen.

Het onderwaterleven op de koraalriffen rond Ha'apai is spectaculair en vormt een paradijs voor duikers en snorkelaars. In het dorpje Pangai kunt u elke ochtend zien hoe de vis in een groot net volgens de oiude tradities bijeen wordt gedreven en wordt binnengehaald.

Haápai bestaat in totaal uit 68 eilanden. Zeventien van de eilanden zijn bewoond. Twee van de grotere eilanden zijn Lifuka en Foa, die samen 4249 inwoners hebben. Daarna komen Nukunamo en Ha'ano die samen 4 dorpen en 728 inwoners hebben. Ten zuiden van deze eilanden ligt Uiha, waar een oude begraafplaats en monumenten zijn.

Op het nabij gelegen eiland Tofua kunt u een actieve vulkaan zien. Tofua kunt u bereiken per boot vanaf de Sandy Beach Resort, maar houdt er rekening mee dat het een paar dagen neemt om de boottocht te regelen en dat het alleen mogelijk is bij gunstig weer.

Het is niet moeilijk om op deze eilanden de rest van de wereld te vergeten. Het vliegveld ligt op het eiland Lefuka (Pangaia), vanwaar u kunt vliegen naar Tongatapu en Vava'u. Vanaf Lefuka kunt u via een gravelweg de eilanden Foa, Ha'ano, Uoleva en 'Uiha kunt bereiken.

Uonuku Hahake
Uonukuhahake is een onbewoond zandeiland, dat ten zuiden van Uiha-eiland. Het heeft een mooi koraalrif en vormt een goede duiklocatie.

Tofua
Ongeveer 30km ten westen van Lefuka liggen de actieve vulkane Ta'u en Tofua. Deze eilanden kunnen - zij het met moeite - bezocht worden als u genoeg tijd en durf heeft. Er zijn geen stranden, beschutte baaien of natuurlijke havens - zodat een bezoek per boot soms hachelijk is. Maar eenmaal aan land wordt u wel beloond, na een prachtige wandeltocht langs een groot zoetwatermeer in de caldera van Tofua, bereikt u na een klim krater van een kleinere - maar nog actieve vulkaan. U ziet binnen in de krater de kolkende lava met af en toe door explosieve krachten omhoog geworpen gloeiendhete lavabrokken. De excursie is niet ongevaarlijk, maar wel absoluut één van de meest spectaculaire die u ooit zult maken in de Pacific. Het eiland Tofua is 47 km² groot en het hoogste punt is 558 meter. Het eiland is momenteel onbewoond, er leven alleen vogels, varkens, vleermuizen en de vleerhonden.

Het eiland Tofua is overigens ook een heel markant eiland in de Pacific. Hier, voor de kust van het eiland Tofua, vond op 28 april 1789 de muiterij op de Bounty plaats. Captain William Bligh was die dag door de muiters van de Bounty overboord gezet, tesamen met nog 18 getrouwe bemanningsleden. Captain Bligh en z'n mannen landde kort daarna in een sloep op het eiland Tofua, in de hoop voldoende proviand te vinden voor de hachelijke tocht naar Indië.

Aanvankelijk vonden ze bij de inboorlingen een vriendelijk onthaal, maar na enkele dagen merkte kapitein Bligh dat ze kwade bedoelingen hadden. Op 3 mei voer de sloep haastig weg. Een van de mannen, John Norton, bleef achter en werd door de inboorlingen gedood.

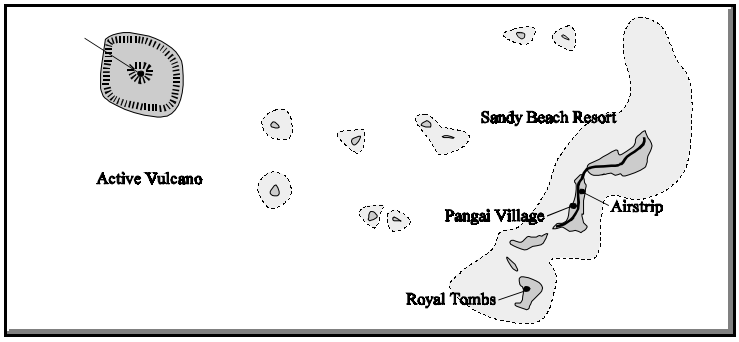

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: XI. Tonga
Onderdeel: c. Praktische info. voor de reiziger

Accommodatie
De eilanden van de Stille Oceaan zijn voor veel mensen synoniem aan grenzeloze luxe in dure resorts. Tonga is anders. De accommodatie in Tonga is kleinschalig en minder luxueus en exclusief dan op bijvoorbeeld Fiji. Maar de locatie van de hotels en bungalows is vaak schitterend.

De hotels liggen vaak aan het strand en bestaan uit losse bungalows of appartementen. De huisjes liggen vaak verborgen in de jungle en zijn volgens Polynesische tradities gebouwd. Sommige kamers hebben uitzicht op zee, vrijwel allemaal zijn ze op loopafstand van de kobaltblauwe zee. Veel hotels bieden allerlei activiteiten aan, zoals snorkelen, duiken, vissen en varen.

Alarmnummer
Het alarmnummer van Tonga is 911.

Ambassade
Tonga heeft geen ambassade of consulaat in Nederland. De dichtstbijzijnde vertegenwoordiging van Tonga is de ambassade in Londen.

Molyneux Street 36
W1H6 AB Londen
Telefoon: 00-44207/7245828
Fax: 00-44207/7239074
Email: vielak@btinternet.com

Nederland heeft een consulaat in Nuku'alofa, de hoofdstad van Tonga.

FWC Building' Salote Road, Fasi-Moe-Afi Postadres:
P.O. Box 29, Nuku'alofa
Kingdom of Tonga
Tel. 00676-23-654
Fax 00676-24-521

Ambulance
Alleen Tongatapu heeft een ambulancedienst. Het telefonische alarmnummers is 933 of 911.

Autorijden
Tonga is niet zo geschikt voor autohuur. De eilanden hebben maar een beperkt wegennet, veel wegen zijn onverhard (of met gaten erin) en de weg wordt ook gebruikt door spelende kinderen en grazende dieren. Er zijn wellis-waar een aantal autoverhuurders op Tongatapu, maar u kunt eigenlijk uitsluitend één weg vanuit Nuku'Alofa naar het oosten of naar het westen rijden. De huurauto's verkeren vaak in slechte staat, net als alle andere auto's in Tonga. Voordeel van een huurauto is uiteraard dat u het eiland kunt bezichtigen in uw eigen tempo, maar de weg om het eiland is niet bijster goed en u mist uiteraard de aanwijzingen en uitleg van een gids.

Tonga heeft linksverkeer. Afgezien van de hoofdstraat in Nuku'Alofa, is het verkeer zeer rustig. De maximum snelheid is 80km/uur, in de bebouwde kom 50 km/uur. De bewegwijzering is beperkt, navigatiesystemen werken hier niet - dus u zult aangewezen zijn op een wegenkaart. Behalve in Nuku'Alofa en bij de luchthaven vindt u geen tankstations op Tongatapu.

We kunnen alleen huurauto's voor u reserveren op het eiland Tongatapu (huurtarieven en voorwaarden zijn beschikbaar op aanvraag). Terplaatse moet u (als bestuurder) bij afhalen van de huurauto beschikken over een geldig Nederlands rijbewijs en een creditcard (we adviseren ook een internationaal rijbewijs mee te nemen). Voor de Tongaanse wet moet u een lokaal rijbewijs halen, de autoverhuurder zal u daarmee helpen. De minimum leeftijd als bestuurder is 23 jaar. Vraag de verhuurder om een routekaart en uitleg over de verkeersregels. Beste is om een 4WD terreinauto te huren, want u zult soms over onverharde wegen willen rijden, vooral zodra u van de hoofdweg af gaat. Zie ook paragaraaf B.11.II - afhalen van de huurauto.

Belasting
Op goederen en diensten wordt in Tonga 5% omzetbelasting (GST tax) geheven. De omzetbelasting is over het algemeen inbegrepen bij de prijs.

Deze belasting kan bij uitvoer van goederen (mits u die gekocht heeft binnen een bepaalde periode) worden terug-gevorderd op de luchthaven. Dit is meestal een tijdrovende aangelegenheid, waarbij u een aantal formulieren moet in-vullen en aankoopnota's moet tonen. Er geldt een drempelbedrag waaronder geen "tax refund" wordt verleend.

Betaalmiddel
Het betaalmiddel in Tonga is de Tongan Pa'anga (1 Tongan Paánga = 0,3 euro). Er bestaan biljetten van 100, 50, 20, 10, 5, 2 en 1 Pa'anga. Er bestaan munten van 50, 20, 10, 5, 2 en 1 seniti. Op elk eiland vindt u banken met geldmachines (ATM's). Omdat pinautomaten (ATM's) regelmatig getroffen worden door een storing, doet u er verstandig aan om regelmatig contant geld te pinnen.

In Tonga betaalt u vooral met contant geld. Weinig cafés, restaurants of hotels accepteren een andere munteenheid dan de pa'anga. Betalen per creditcard (Visa, Mastercard en Dinersclub) geeft soms problemen. Buitenlands geld (USD, NZD, AUD en Euro's) en travellercheques van Thomas Cook en American Express kunnen bij banken worden omgewisseld in Tongan Pa'anga, waarbij u rekening moet houden met wisselkosten.

Tonga is vergeleken met Nederland een relatief goedkoop land. Kosten voor eten, drinken en overnachten liggen een stuk lager dan in de meeste andere eilandbestemmingen in de Pacific. Toch is Tonga niet spotgoedkoop en verwacht dan ook geen prijzen zoals in sommige landen in Zuidoost-Azië.

Binnenlandse vluchten
Vliegen tussen de eilanden van Tonga kunt u met Chathams Pacific. Deze Nieuw-Zeelandse maatschappij vliegt met propeller vliegtuigen. Er wordt dagelijks gevlogen tussen de eilanden Tongatapu en Vava'u en van maandag tot zaterdag tussen de eilanden Tongatapu, Ha'apai en Eua. Chatham Pacific heeft een binnenlandse airpass (Kingdom Pass), de prijs is afhankelijk van het aantal eilanden die u wilt bezoeken. Over vliegtickets wordt omzetbelasting berekend.

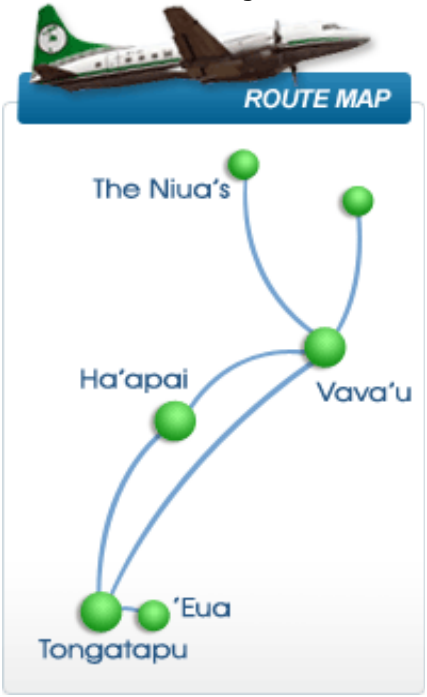

Brandweer
Alleen Nuku'Alofa en Neiafu hebben een brandweerdienst. Het telefoonnummer van de brandweer is: 911.

Camping
Kamperen is niet toegestaan in Tonga.

Criminaliteit
Tonga is een veilig land. Buiten Nuku'Alofa en Neiafu leven de lokale mensen in nauw verband met hun dorp en familie, waardoor de sociale controle groot is. Met name in Nuku'Alofa - waar de meeste toeristen komen - dient u alert te zijn voor kleine criminaliteit, zoals tassendieven en zakkenrollers.

Elektriciteit
De elektriciteit op Tonga is 240V/50Hz. De stopcontacten zijn driepolige, identiek aan die in Australië en Nieuw-Zeeland in gebruik zijn (en heel anders dan in Nederland). Voor de aansluiting van scheerapparaten, haardrogers, enz., is een adaptor of wereldstekker nodig.

Entertainment/Nachtleven
Alleen in Nuku'Alofa en Neiafu vindt u op beperkte schaal wat uitgaansleven (restaurants en bars). Op zondag is vrijwel alles gesloten, alleen restaurants voor toeristen zijn geopend. De meeste toeristen blijven 's avonds in hun hotel om te dineren en zich te vermaken in de bar. Sommige hotels bieden op bepaalde avonden van de week een traditionele dansshow aan. Buiten Nuku'Alofa en Neiafu vindt u geen westers nachtleven.

Eten/Drinken
In Tonga hebben de meeste hotels maar één restaurants. Alleen in Nuku'Alofa en Neiafu vindt u fastfood restaurants, lokale "takeaways" en kleine restaurantjes van immigranten

(zoals bistro's, pizaria's en Aziatische restaurants). De ingrediënten die gebruikt worden zijn vaak van betere kwaliteit dan we in Europa gewend zijn. De kleding is doorgaans informeel "Casual"). Buiten Nuku'Alofa en Neiafu bent u aangewezen op het restaurant van uw accommodatie.

Omdat de eilanden van Tonga omringd zijn door de oceaan, treft u op het menu veel tonijn en andere grote zeevis aan, alsmede schaaldieren en tropisch fruit. Bij traditionele gerechten wordt zoete aardappel en casave (zowel de wortel als de bladeren) gebruikt.

Op Tongatapu is het restaurant bij het Waterfront hotel één van de betere. Ook de Two Sisters en Seaview Restaurant zijn aan te bevelen.

Feestdagen
In Tonga gelden de volgende officiële feestdagen (anders dan de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede Vrijdag, 1e en 2e Paasdag en Kerst):

- 8 Mei: Vava'u Festival & Eua Festival
- 8 Juni 8: Ha'apai Tourism Festival
- 8 Juli: Heilala Festival hele land

Festivals
het Heilala festival is het grootste festival van Tonga. Gedurende twee weken wordt de cultuur van Tonga gevierd met zang, dans, muziek, sport en vooral veel eten. Kunstenaars tonen hun werk en de verkiezing voor Miss Tonga wordt gehouden. Kinderen nemen met hun scholen deel aan allerlei wedstrijden, van zangcompetities tot rugbywedstrijden.

Fooi
In Tonga is het geven van een fooi ongebruikelijk. Service en belasting zijn doorgaans inbegrepen bij de prijs.

Fotografie
Tonga is zeer fotogeniek, indien u dia's maakt, kunt u diafilm het beste vanuit Nederland meenemen (in Tonga is diafilm ondertussen moeilijk nog te krijgen). Foto- en video-apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn goed verkrijgbaar voor vergelijkbare prijzen als in Nederland. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft. In Tonga heeft u veel gelegenheid om onderwaterfoto's te maken.

Gezondheid
Als u gewoon goed gezond bent, dan hoeft u doorgaans geen bijzondere medische voorzorgsmaatregelen te nemen. Het beste kunt u echter naar de GGD of uw huisarts gaan voor een specifiek advies. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

In Tonga komen vrijwel geen gevaarlijke of giftige dieren voor. Het meest gevaarlijke dier is waarschijnlijk de haai. Binnen de riffen in de lagunes ziet u hooguit kleine ongevaarlijke rifhaaien. De grotere haaiensoorten - zoals de hamerhead, tijgerhaai en de witte haai - houden van diep en stromend water en deze ziet u daarom eigenlijk alleen buiten de lagunes.

Denkt u eraan dat het koraal scherp is. Om wondjes en eventuele infecties te voorkomen, raden wij u aan plastic sandalen te dragen wanneer u over het koraal wilt lopen of in ondiep water boven het koraal gaat zwemmen. Indien u zich gesneden heeft aan het koraal is de kans op infectie zeer groot, wacht daarom niet te lang met antibiotica te gebruiken.

Golf
Op Tongatapu (ten zuiden van Nuku'Alofa) en op Vava'u liggen de enige golfbanen van Tonga. De banen worden matig onderhouden. Tonga staat niet bekend als golfbestemming.

Immigratie / Douane
EU-burgers dienen bij aankomst in Tonga voor een verblijf van max. 30 dagen een geldig paspoort te kunnen tonen, die nog tenminste 6 maanden geldig is vanaf het moment van aankomst. U moet beschikken over een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, travellercheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. verplichte vaccinaties voor toeristen. Bij aankomst moet een "Arrival Card"' met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst in Tonga wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kent Tonga strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
De internationale luchthaven van Tongatapu ligt 15km buiten Nuku'Alofa - aan de zuidoostzijde van het eiland. Op deze luchthaven worden zowel internationale vluchten als interisland vluchten uitgevoerd. De volgende luchtvaartmaatschappijen voeren internationale vluchten uit.

- Air New Zealand (naar Auckland [Nw.Zealand])
- Air Pacific (naar Nadi [Fiji]), met aansluiting naar Los Angeles en Amsterdam (u moet u rekening houden met een totale reistijd van minstens 24 uur)
- Qantas (naar Melbourne en Sydney [Australië])
- Virgin Australia (naar Melbourne en Sydney [Australië])

Ook vanuit de noordelijke eilandengroep Vava'u kan internationaal gevlogen worden. Er is vandaar een directe vlucht naar Suva in Fiji. Alle overige luchthavens en airstrips dienen alleen het binnenlands vliegverkeer.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit Tonga is 120 minuten voor vertrek. De luchthavenbelasting (Airport Departure Tax) bedraagt momenteel 25 top per persoon. Iedereen die het land verlaat dient dit bedrag op de luchthaven cash te betalen. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 24 (Airporttax).

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze alleen op Tongatapu en Vava'u kunnen gebruiken, d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. in hotellobby's). Het UMTS netwerk is in Tonga nog niet goed ontwikkeld. Bij veel hotels en in Nuku'Alofa en Neiafu vindt u ook een aantal internetcafé's.

Kleding
Voor een bezoek aan Tonga kunt u het best lichte zomerkleding meenemen. Bij een bezoek aan een lokaal dorp stellen de inwoners het op prijs als u zich niet in badkleding laat zien, maar met overhemd of t-shirt. Denk aan een dunne regenjas (voor wandelingen) en plastic sandalen (ter bescherming tegen koraal). Neem een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. De winkels op Tongatapu kunnen overigens voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft.

Klimaat
Tonga heeft gedurende het gehele jaar een aangenaam zonnig klimaat, met een temperatuur tussen de 22 en 30

graden Celsius. De maanden mei t/m november zijn het droogst en koelst. De maanden december t/m april zijn iets warmer. Met name aan de oostzijde van de bergachtige eilanden valt in deze periode veel regen. De luchtvochtigheid is dan op de eilanden iets hoger, maar een continue passaatwind maakt het toch aangenaam.

Tonga ligt precies in het gebied van de Stille Oceaan waar tropische stormen doorheen trekken. Die kunnen erg heftig zijn, maar ze komen gemiddeld maar één keer per tien jaar voor. Het orkaanseizoen begint in november en eindigt in maart.

Lokale agent
Onze lokale agent in Tonga is *Rising Sun Tours*. Hun kantoor is gevestigd in het centrum van Nuku'Alofa. Het telefoonnummer en andere contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Medische hulp
In Tonga is de medische zorg niet op westers niveau. Op Tongatapu en Vava'u vindt u een klein ziekenhuis, met 24 uur medische noodhulp. Op Ha'apai en Eua vindt u alleen doktersposten voor EHBO.

Politie
Per regio en eiland zijn er andere telefonische alarmnummers (raadpleeg de hoteldirectory). U kunt de politie ook bereiken met de alarmnummers 922 of 911.

Religie
Vrijwel alle Tongaans zijn christelijk. De meeste inwoners zijn aanhangers van de Methodische kerk, een kleine minderheid is Rooms-Katholiek.

De meeste Tongaans zijn diepgelovig. Vrijwel alle hotels, restaurants en winkels sluiten vanaf middernacht op zaterdag tot middernacht op zondag. De rustdag is heilig en wordt overal gerespecteerd. De inwoners van Tonga gaan naar de kerk en doen het rustig aan. Er wordt op zondag niet gesport, er wordt geen muziek gemaakt en werken is verboden. Alleen voor toeristenhotels wordt een uitzondering gemaakt.

Souvenirs
Houtsnijwerk, vlechtwerk, tapa's, kava, katoenen pareo's, sieraden van (parelmoer)schelpen en strohoeden zijn de belangrijkste souvenirs die u hier vindt.

Stranden
Op Tongatapu, Ha'apai en Vava'u vindt u schitterende witte stranden.

Taal
De lokale taal in Tonga is het Tongan, een Polynesische taal. Door veel bewoners van Tonga wordt ook Engels gesproken. Met name in de hotels en winkels zullen bezoekers over het algemeen weinig taal-problemen ondervinden.

Tongaans is onderdeel van de Austronesische talen en wordt door ongeveer 200.00 mensen gesproken. De taal lijkt nog het meest op Samoaans. Het woord "taboe" is een Europees leenwoord uit het Tongaans.

Lettergrepen
Iedere lettergreep heeft exact één klinker. Het aantal lettergrepen in een woord is dus gelijk aan het aantal klinkers dat het woord heeft. Iedere lettergreep mag niet meer dan 1 medeklinker hebben.

Combinaties van medeklinkers zijn niet mogelijk. Ng valt niet onder deze regel, aangezien het een (1) klank is. Iedere lettergreep moet op een klinker eindigen.

De nadruk valt gewoonlijk op de een-na-laatste lettergreep van een woord met twee of meer lettergrepen. Het kan onder bepaalde omstandigheden echter verschoven worden naar een andere lettergreep: De meest voorkomende reden is dat er een lange klinker is die de nadruk moet krijgen.

Taxi's
Taxi's herken je in Tonga aan de 'T' waarmee hun nummerbord begint. Op Tongatupa vindt u er genoeg, maar op kleinere eilanden komen nauwelijks taxi's voor. Op Eua Island rijdt er welgeteld één. Maak een afspraak over de ritprijs voordat u instapt, taximeters worden in Tonga niet gebruikt. De regering schrijft bepaalde tarieven voor, die de chauffeurs losjes aanhouden.

Voor een korte rit op Tongatapu geldt een tarief van 1,50 TOP, Voor een langere rit 3 tot 4 TOP. Een rit van Nuku'Alofa naar de luchthaven kost 15 TOP. Op Vava'u geldt voor de eerste km 1,90 TOP en voor de opvolgende km's 0,80 TOP. Op zondag geldt meestal een toeslag. Deze prijzen zijn onderhevig aan verandering.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt U dag en nacht automatisch telefoneren tussen Nederland en Tonga. Op de postkantoren zijn meestal telefoonboxen, fax en internetverbinding beschikbaar. Voor de openbare telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig. Deze kunt u terplaatse in telefoonwinkels kopen.

Het internationaal toegangsnummer van Tonga is +676. De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken op Tongatapu en in Neiafu (centrum), maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van TTC of Digicel.

Tijdverschil
Het tijdverschil met Nederland bedraagt 12 uur (in NL winter) of 11 uur (in NL zomer). Tonga ligt welliswaar op het westelijk halfrond, maar de internationale datumgrens is om de eilanden (oostelijk) heen getrokken. 's ochtends in Nederland (bijv. in de zomer om 9.00 uur) is dus dezelfde dag 's avonds in Tonga (20.00 uur).

Transfer
Bij aankomst verzorgt onze agent *Rising Sun Tours* de transfers. De transfer wordt uitgevoerd in een minibus. Bij aankomst op de luchthaven wordt automatisch met de transfer een begroeting uitgevoerd. Een medewerker van onze agent staat met een naambordje op u te wachten. Bij aankomst wordt onze voucher omgewisseld voor lokale vouchers en tickets.

Transport
De afstanden in Tonga zijn niet al te groot. Op Tongatapu en Vava'u rijden publieke bussen en minibusjes rond. De busdiensten worden door privé ondernemingen gedreven. De bussen hebben meestal alle ramen openstaan, zijn vaak overvol en maken veel stops waardoor een rit van 25 km een uur in beslag kan nemen. Er wordt gestopt bij vaste haltes (passi), maar ook door met uw arm te zwaaien (bij minibussen), U betaalt de chauffeur bij instappen.

Met name de kleurige minibusjes zitten vaak propvol en de meest geliefde plekken zijn bij het raam. Daar kunt u uw hoofd uitsteken voor een beetje frisse lucht. De muziek knalt keihard uit de speakers.

Uitgaven
Het prijsniveau ligt in Tonga onder Nederlands niveau. Lokale producten, zoals vis en tropisch fruit zijn veel voordeliger, geïmporteerde waren, zoals koffie, worstjes en sterke drank, zijn gelijk of duurder.

Water
Kraanwater is in Tonga niet veilig om te drinken. We adviseren u absoluut om kraanwater 5 minuten te koken of

flessen bronwater te kopen. Nadat het gekookte water afgekoeld is, kunt u het veilig gebruiken als drinkwater en voor zaken als tanden poetsen, lenzen schoonmaken en het wassen van groente en/of fruit.

Websites
Websites uit Tonga eindigen op .to. Officiële websites van Tongazijn: pmo.gov.to en tongaholiday.com.

Winkels
De winkels in Nuku'Alofa kunnen in redelijke mate voorzien in dat een bezoeker zoal nodig heeft, zoals bijv. kleding, sportartikelen, parfums en medicijnen. Er zijn enkele supermarkten in Nuku'Alofa en Neiafu, maar deze hebben maar een beperkt assortiment aan kruidenierswaren. Op de buiteneilanden hebben de winkels een nog beperkter assortiment. De winkels zijn van maandag tot en met vrijdag open van 08.00-17.00. Sommige winkels sluiten tussen de middag. Ook op zaterdagochtend zijn de winkels open (8.00-12.00 uur).

Zonnebrand
Tonga ligt in de tropen. De lucht is niet vervuild en zuiver. Hierdoor komt sterke zonnestraling ongehinderd op aarde. Hoofdbedekking alsmede een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor is hierom zeker aan te raden. Wees erop bedacht dat uw huid heel gevoelig is, wanneer u vanuit de Nederlandse winter aankomt. Ga niet op het heetst van de dag zonnebaden.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: XII. Vanuatu

Vanuatu is een fascinerende eilandengroep. Captain Cook, de eerste Europeaan die dit gebied bezocht, noemde de eilanden de Nieuwe Hebriden. De eilanden deden hem denken aan de westelijk van Schotland gelegen Hebriden eilanden. Pas enkele jaren geleden is de naam veranderd in Vanuatu.

Vanuatu is één van de minder bezochte eilanden groepen in de Pacific. Reden hiervan is meer de onbekendheid en moeilijke bereikbaarheid dan gebrek aan bezienswaardigheden. Op het hoofdeiland Efate ligt het charmante stadje Port Vila. Het stadje ligt ingesloten tussen een prachtige baai en een langgerekte lagune. Direct buiten het stadje wordt het landschap overheerst door jungle, cocosplantages en lagunes.

Zuidelijk van Efate ligt het eiland Tanna, dat vooral bezocht om de zeer actieve Yasur-vulkaan te zien. Maar ook de in het wild levende witte paarden en de "John From" cultus maken een bezoek aan dit eiland zeker de moeite waard.

Noordelijk ligt het eiland Espiritu Santo, het grootste en meest bergachtige eiland van Vanuatu. Tussen de weelderige begroeiing ligt nog veel oorlogstuig uit de tweede wereldoorlog. Een onvergetelijke belevenis is het snorkelen of duiken bij het 200 meter lange scheepswrak van de "USAT President Coolidge" voor de kust van Santo.

De overige eilanden van Vanuatu worden sporadisch bezocht door toeristen. Het ontbreekt aan goede hotels en regelmatige vluchtverbindingen. Als u het avontuur niet schuwt, kunt u hier overigens een unieke ervaring opdoen. Op het eiland Malekula leven nog natuurvolken die nauwelijks in contact zijn geweest met de westerse mens. Op het eiland Pentecost vindt jaarlijks het festijn van de "dustdivers " plaats.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 19. Informatie over uw bestemming
Paragraaf: XII. Vanuatu
Onderdeel: a. Algemene informatie

Geschiedenis
De eilanden van Vanuatu zijn ontstaan ten gevolge van vulkaanuitbarstingen miljoenen jaren geleden. De eilanden vormen te samen met de Salomon Eilanden en Nieuw-Caledonië de oostflank van de Koraalzee, de zee met z'n diepe troggen en prachtige koraalriffen. De eilanden zijn zeer vruchtbaar.

Tienduizenden jaren geleden begon een migratiegolf vanuit Zuid-Oost-Azië naar de eilanden van de Pacific. Rond 1400 vòòr Chr. bereikten de eerste bewoners Vanuatu. Archeologische vondsten van de Lapita cultuur, op de noordelijke eilanden, bevestigen dit. Tussen de 11e en 15e eeuw kwamen ook volkeren van de meer oostelijk gelegen eilanden in de Pacific per kano aan op de Vanuatu eilanden. Men leefde in kleine groepen, onder de hoede van hun geesten en in een wereld van magie. Er was veel rivaliteit tussen de clans onderling en de overwinnaars schroomden niet hun vijanden letterlijk in de pan te hakken.

In 1606 ontdekte een Spaanse expeditie, onder bevel van Pedro de Quiros, de noordelijke eilanden. Zij verkeerden in de veronderstelling dat dit het lang gezochte zuidelijke continent was. Zij noemden het "Tierra Austrialis del Espiritu Santo" (zuidelijk land van de Heilige Geest). Het eiland Santo dankt hieraan zijn naam. De Quiros claimde de eilanden voor Spanje en trachtte de bevolking te bekeren

tot het Christendom, maar zijn muitende bemanning dwong hem de aftocht te blazen.

Jaren later herontdekten diverse ontdekkingsreizigers de eilanden. In 1768 Louis de Bougainville, in 1774 Capt. James Cook. Na de muiterij op de "Bounty" zeilde ook Capt.William Bligh in de wateren van Vanuatu, gevolgd door De Éntrecasteux in 1793 en Dumant d'Úrville in 1828.

Van 1825-1868 kwam de handel in sandalwood op gang. Het zoet-geurende sandalwoodstokjes werden gebrand in Chinese tempels en brachten veel geld op. De ruilhandel met de eilanders ontaarde in schermutselingen. In 1863 kwam een slavenhandel opgang, waarbij inboorlingen werden geronseld voor het werk op de suikerplantages in Fiji en Australië (Queensland). Andere inboorlingen werden geronseld voor werk in de nikkelmijnen van Nieuw-Caledonië en de cocosplantages van West Samoa. Soms werden hele dorpen met geweld ontvoerd of onder valse voorwendselen weggelokt, om als slaven te worden verhandeld. Het duurde niet lang dat het tot de eilanders door-drong waartoe ze werden misbruikt. Alle schepen werden voortaan zeer vijandig ontvangen. Het duurde tot 1900 dat na tussenkomst van missionarissen in Engeland en Australië een einde werd gemaakt aan de slavernij in dit gebied.

Al in 1839 arriveerden de eerste Presbyteriaanse missionarissen, die later werden gevolgd door andere missionarissen van de Anglicaanse en Katholieke Kerk. Onder invloed van het Christelijke geloof werd geleidelijk aan het kannibalisme, de polygamie en de voorouder-verering bedwongen. Het Christelijk geloof is echter nog steeds doorspekt met traditionele gebruiken.

Als gevolg van de komst van de Europese zeeschepen en hun bemanningen, werden allerlei ziekten, die tot dan toe onbekend waren, ingevoerd op de eilanden, zoals cholera, mazelen, roodvonk, influenza en dysenterie. De gebruikelijke medicijnen van de eilanders werkten niet tegen deze nieuwe ziekten en zeer veel inwoners stierven dan ook. Gevolg van de ziekten en slavernij was dat de bevolking in 50 jaar tijd werd gedecimeerd met 90%. In 1935 stabiliseerde het inwoneraantal zich op 40.000. Vanaf 1960 is er een explosieve bevolkingsgroei. Momenteel leven ca. 160.000 mensen in Vanuatu. 45% van hen is jonger dan 15 jaar.

Omstreeks 1850 kwamen er immigranten naar Vanuatu, die plantages opzette. Als gevolg van de hoge katoenprijzen tijdens de Amerikaanse Burgeroorlog, werd het aantrekkelijk ook op de Vanuatu-eilanden katoen te verbouwen. Na de vrede in Amerika gingen velen over op andere producten, zoals coco's, maïs, vanille, cacao en bananen.

Toen Frankrijk Nieuw-Caledonië opeiste, claimden de Presbyteriaanse en Anglicaanse Kerk de eilanden van Vanuatu voor Engeland. Maar de Engelse regering had niet veel interesse voor de eilanden. Omstreeks 1880 voelden veel Britse immigranten zich door Engeland in de steek gelaten. Intussen hadden veel Franse immigranten zich in Vanuatu gevestigd.

In 1862 kocht een Franse grondspeculant, de in Ierland geboren John Higginson, veel landbouwgrond op van de gedes-illusioneerde Engelse immigranten. Hij richtte de "Compagnie Calédonienne des Nouvelles Hébrides (CCNH) op. Zijn wijze van handelen was zeer omstreden. In 1905 bezat de CCNH, nu omgedoopt in SFNH (Sociètè Française des Nouvelles Hébrides) 55% van alle landbouwgronden in Vanuatu. Er ontstond steeds meer wrijving tussen de Engelsen en de Fransen immigranten. Bij gebrek aan Europese wetgeving in de archipel, namen velen het recht in eigen hand. Er ontstond zoveel geweld dat Frankrijk en Engeland oorlogsschepen stuurden ter bescherming van hun belangen. Uiteindelijk werd in 1906 het Anglo-Franse Condominium van de Nieuwe Hèbriden opgericht, waarin de rechten van beide partijen werden opgenomen. Zowel de Fransen als de Engelsen hielden hun eigen nationaliteit en de Vanuatu-eilanders waren statenloos.

In het condominium ontstond een wonderlijke situatie. Het gerechtshof had een Engelsen en een Franse rechter. De neutrale president werd door de Spaanse koning aangewezen (vanwege de eerste ontdekking in 1606 door een Spanjaard). Voor de Melanesiërs gold een apart rechtssysteem. Er waren 2 politiemachten, 2 gezondheidsdiensten, 2 onderwijssystemen, 2 soorten geld en 2 gevangenissen. Een paar overheidsdiensten waren gezamenlijk, zoals de post, douane en publieke werken. Deze situatie bleef jaren voortbestaan.

In de 2e wereldoorlog rukten het Japanse leger in ijltempo op naar Vanuatu. De Japanners wilden op deze wijze Australië isoleren en uiteindelijk belegeren. De Amerikanen bouwden in 1942 binnen enkele maanden op Efate en Santo een enorme legermacht op (circa 100.000 mili-tairen). Vele eilanders namen dienst in het kleine lokale re-giment "the New Hebrides Defense Force", of werkten voor de Amerikanen. De economie kreeg door de aanwezig-heid van de Amerikaanse militairen een enorme stimulans.

Direct na de oorlog zakte de economie weer in elkaar. De Condominium-autoriteiten hadden niet de middelen en wil om het levenspeil in stand te houden. Het land begon in verval te raken en werd helemaal afhankelijk van kopra. Scholen en ziekenhuizen werden gerund door de missie. Als gevolg van het algemeen onbehagen, ontstond een onafhankelijkheidsbeweging (Nagriamel), onder leiding van Jimmy Stevens. In 1971 richtte hij een petitie tot de Verenigde Naties om de onafhankelijkheid van Vanuatu te bewerkstelligen. Er ontstonden politieke partijen en in 1979 waren de eerste verkiezingen.

Een condominium is een "staat van gedeelde soevereiniteit". Als staatsvorm is een condominium een zeldzaam en over het algemeen ook zeer instabiel fenomeen. Ofschoon de Engelse en Franse koloniale heersers gezamenlijk de Nieuwe Hebriden als een condominium bestuurden, was het in feite niet een 'puur' condominium, omdat beide landen hun soevereiniteit over hun burgers niet opgaven. Wel voerden ze gezamenlijk het gezag uit over de lokale bevolking. Zo ontstonden drie "regeringen", een Franse (opererend vanuit het dorp Segond bij Luganville) en een Britse (opererend vanuit het dorp Hog Harbour op de noordoostkust) alsmede een gezamenlijke waarin ook de lokale bevolking een inbreng in had.

Het grootste probleem doet zich voor wanneer er conflicten rijzen tussen de betrokken soevereine machten, of wanneer de onderlinge samenwerking het laat afweten. Dat gebeurde aan het einde van de jaren '70, na de zgn. 'Kokosnootoorlog' (waarbij Papoea-Nieuw-Guinese interventietroepen een grote rol speelden). Tijdelijk werd, met steun van Franse kolonisten en Amerikaanse libertariërs (Phoenix Foundation), de 'Republiek Vemerana' opgericht door de politieke beweging Nagriamel. Dat zette uiteindelijk alles op scherp, waarna - door interventie van de Verenigde Naties - de eilanden van Vanuatu hun onafhankelijkheid verkregen. De bizarre koloniale tijd heeft echter nog steeds gevolgen in Vanuatu. Zo wordt er zowel Frans als Engels gesproken en zijn er nog steeds twee onderwijssystemen op de eilanden.

Op 30 juli 1980 werd Vanuatu zelfstandig. De naam van het land werd veranderd van de Nieuwe Hebriden in Vanuatu. Het huidige Vanuatu is een ontwikkelingsland, met alleen in de op Efate gelegen hoofdstad Port Villa en het op Sant gelegen Luganville enige moderne faciliteiten van betekenis. Buiten deze stadjes staat de tijd stil en leven de inwoners nog op vrijwel traditionele wijze.

Politiek
Vanuatu heeft een republikeins politiek systeem met aan het hoofd een president die voornamelijk ceremoniële macht heeft. Hij wordt voor vijf jaar gekozen door een tweederde meerderheid in een kiescollege, welke bestaat uit leden van het parlement en de presidenten van de regionale raden. De president kan afgezet worden door het kiescollege wegens wangedrag of onbekwaamheid. De premier, die aan het hoofd staat van de regering, wordt gekozen door het parlement. De premier wijst op zijn beurt de ministerraad aan, waarvan het aantal niet uit mag stijgen boven een kwart van het aantal parlementariërs. De premier vormt met de ministerraad de regering.

Vanuatu heeft een éénkamer-parlement van 52 leden. Zij worden elke vier jaar door de bevolking gekozen. De leden van de Malvatu Mauri (de nationale raad van opperhoofden) worden door de raden van de districten gekozen. De Malvatu Mauri adviseert de regering over alle zaken die betrekking hebben op de cultuur en taal van de inheemse bevolking. De overheid en de samenleving van Vanuatu wordt door een taalbarrière (tussen het Frans en het Engels) verdeeld, waardoor het vormen van coalitieregeringen vaak problematisch is.

De hoge raad bestaat uit een hoogste rechter en drie andere rechters. Twee of meer leden van dit hof kunnen een hof van cassatie vormen. De kantonrechters behandelen de meest routinematige zaken. De rechtspraak is gebaseerd op de Britse wet.

Bestuurlijke indeling
Sinds 1994 is Vanuatu onderverdeeld in zes provincies. De naam van elke provincie is afgeleid van de eilanden die ertoe behoren.

- Malampa (Malekula, Ambrym, Paama)
- Penama (Pentecost, Ambae, Maewo)
- Sanma (Santo, Malo)
- Shefa (Shepherds, Efate)
- Tafea (Tanna, Aniwa, Futuna, Erromango, Aneityum)
- Torba (Torres-eilanden, Banks-eilanden)

De grootste eilanden van Malampa zijn Malekula, Ambrym en Paama. Daarnaast behoren er vele kleine eilandjes tot de provincie, waaronder Uripiv, Norsup, Rano, Wala, Atchin en Vao. Ook het onbewoonde vulkanische eiland Lopevi valt onder Malampa.

Geografie
Vanuatu bestaat uit een archipel van 83 eilanden, waarvan er twee, Matthew en Hunter ook geclaimd worden door het Franse overzeese gebiedsdeel Nieuw-Caledonië. Van alle 83 eilanden, hebben er veertien een oppervlakte die groter is 100 vierkante kilometer. Deze veertien grootste eilanden zijn:

- Espiritu Santo 3956 km²
- Malekula 2041 km²
- Efate 900 km²
- Erromango 888 km²
- Ambrym 678 km²
- Tanna 555 km²
- Pentecost 491 km²
- Epi 445 km²
- Ambae 402 km²
- Vanua Lava 334 km²
- Santa Maria 328 km²
- Maewo 304 km²
- Malo 180 km²
- Anatom 159 km²

De meeste eilanden zijn bergachtig en zijn van vulkanische oorsprong met een tropisch of sub-tropisch klimaat. De grootste plaatsen in Vanuatu zijn de hoofdstad Port Vila, welke gelegen is op Éfaté en de plaats Luganville op het eiland Espiritu Santo. Het hoogste punt in Vanuatu is de Mount Tabwemasana (1879 meter) op het eiland Espiritu Santo.

Vanuatu ligt precies op de top van de "Pacific Ring of Fire". In feite liggen de eilanden precies op de rand van het Pacific tektonisch plat, dat over het Indo-Australisch plat schuift. Hierdoor komen er frequent aardbevingen en vulkaanuitbarstingen voor. Sommige gebieden op Vanuatu worden jaarlijks twee centimeter opgetild, terwijl andere gebieden verzakken. Seismografen registreren dagelijks talloze bevingen, waarvan de meeste echter nauwelijks voelbaar zijn.

Er zijn verschillende actieve vulkanen, waaronder de Lopevi en diverse vulkanen onderwater. Vanwege deze vulkanen is er een constant gevaar van een eruptie, waarvan de laatste uit 1945 stamt.

Klimaat
Het klimaat van Vanuatu varieert van nat tropisch in het noorden tot subtropisch in het zuiden met drogere gebieden daartussen in. Tussen mei en september waaien er frisse, droge zuidoosten winden die zorgen voor de beste tijd om te reizen. Het natte seizoen valt tussen november en april met hoge temperaturen, zware regenval en af en toe een cycloon. Er valt gemiddeld 2360 mm regen per jaar, maar op de noordelijke eilanden valt met 4000 mm veel meer neerslag.

De anders vrij gelijkmatige zuidoostelijke passaatwinden zijn gedurende deze tijd variabel in zowel windrichting als snelheid. Stormen steken binnen een paar minuten op en bereiken snelheden tot 90 km per uur.

De gemiddelde maximumtemperaturen in Luganville, Noord-Vanuatu, variëren van ca. 27°C in juli en 30°C in januari. In Tanna in het zuiden is het een aantal graden koeler. De minimumtemperaturen voor geheel Vanuatu liggen ca. 8,5°C beneden het gemiddelde maximum. De luchtvochtigheid is het gehele jaar door hoog: in Port Vila is dat van december tot februari gemiddeld 83% en in de koelere maanden tus-sen 70 en 74%. Aan de kust is het ook gedurende het regenseizoen wel uit te houden vanwege de verkoelende zeewinden. In het binnenland is het dan onaangenaam warm.

Van januari tot maart valt veruit de meeste neerslag. Gemiddeld valt er in maart op 21 dagen neerslag, en in augustus, het droge seizoen, is dat gemiddeld op 13 dagen. Toch kunnen er ook in de regenperiode lange droge periodes voorkomen en kan het in de droge periodes dagenlang regenen. Op de meest noordoostelijk gelegen eilanden valt meer dan 4000 mm neerslag per jaar. Op de zuidelijke eilanden valt ongeveer 2000 mm per jaar. De natste plaatsen van Vanuatu liggen aan de oostkust van de eilanden Pentecost en Maewo.

Gemiddeld wordt Vanuatu door 2,5 cycloon per jaar getroffen in de periode tussen november en mei, en dan voornamelijk van december tot maart. Gemiddeld wordt een willekeurig gedeelte van Vanuatu één keer in de dertig jaar zwaar getroffen door een cycloon. Vanuatu is daarmee het

meest cycloon-gevoelige land in de Zuid-Pacific. Tussen 1970 en 1985 werd Vanuatu door 29 cyclonen getroffen.

Planten en dieren
Ongeveer 75% van Vanuatu is bedekt met de oorspronkelijke vegetatie o.a. grasland, struikgewas en regenwoud. Het regenwoud heeft evenwel zwaar te lijden onder cyclonen, houtkap en agrarische activiteiten, maar in de meer onge-repte gebieden komen ca. 1500 soorten bloemen, varens (ca. 250 soorten) struiken, klimplanten en bomen voor.

Koningen van het woud zijn de imposante banyan-boom, waarvan de kroon meer dan 70 meter in doorsnee kan worden. Bijna volledig verdwenen zijn de eveneens indrukwekkende kauri-bomen waarvan de stam een diameter van vier meter kan bereiken. Alleen op het eiland Erromango komen nog wat kauni-bossen voor. Uniek is verder de prehistorische gigantische boomvaren "namwele". Vanuatu kent ca. 20 palmsoorten waarvan er veertien endemisch zijn (alleen op Vanuatu voorkomend), waaronder de slangenhuidpalm, de mooie Carpoxylon-palm en de natangura-palm. De 158 soorten orchideeën, waarvan 40 soorten endemisch, tooien de stammen van vele bomen. Op het eiland Aneityum komen ongeveer de helft van alle soorten orchideeën voor.

Minder fraai zijn de ingevoerde onkruiden zoals de lantana en de Amerikaanse klimplant die in de Tweede Wereldoorlog als een camouflageplant door de Amerikanen werd gebruikt. Andere veel voorkomende onkruiden zijn guave en zwarte bes. Deze planten dreigen de oorspronkelijke vegetatie te overvleugelen.

Katten, honden, runderen, paarden, geiten en varkens zijn allemaal ingevoerd op Vanuatu en een groot aantal loopt nu verwilderd rond over de eilanden. Zeer bijzonder zijn de grote aantallen hermafrodiete varkens (naravé) op de eilanden Santo, Malo, Ambae, Maewo en Noord-Pentecost. Nergens ter wereld worden zoveel van dergelijke dieren bij elkaar gevonden.

De enige originele zoogdieren van Vanuatu zijn vier soorten vliegende vossen en acht soorten vleermuizen. Alleen de witte vliegende vos is endemisch. Ratten vormen een grote plaag in de dorpen. Ze zijn schadelijk voor aan de kopra-industrie en voor de vogelstand. De eerste soort die op Vanuatu arriveerde was de Polynesische rat, daarna volgden de Europese soorten.

Het grootste zeezoogdier is de zeldzame zeekoe of doejoeng. Volgens tellingen in 1988 leefden er toen nog enkele honderden exemplaren van deze bijzondere dieren in de Vanuatu-archipel. Verschillende soorten zeeschildpadden leven en broeden rond de eilanden. Schildpaddenvlees en –eieren worden echter als een delicatesse beschouwd, waardoor de populatie sterk terugloopt. De wateren rond Vanuatu bevatten een grote variëteit aan vissen. Vissers vangen bonito's, geelvintonijnen, zeilvissen, barracuda's en zwaardvissen. Rond de riffen komen 300 soorten koraal en 450 soorten vissen voor.

Vanuatu telt 121 vogelsoorten (zeven soorten endemisch) waaronder 32 zeevogelsoorten. De meest zeldzame vogel van Vanuatu is de Santo bergspreeuw. De meest interessante vogel van Vanuatu is het grootpoothoen (in Bislama: namaloo of skrab dak) die in de buurt van actieve vulkanen leeft en zijn de eieren in het hete lavazand legt. Het is een grote (tot 30 cm) zwarte vogel met een kleine kop en korte staart. Jonge grootpoothoenders kunnen meteen na uit het ei gekomen te zijn, binnen een dag lopen en vliegen. De meest algemene grondvogel is het moerashoen. De meest bekende ingevoerde vogel is de lawaaierige en agressieve Indiase mynah. Ze krijgen de schuld voor de teruggelopen populatie van vele inheemse soorten, o.a. door het roven van nesten.

Vanuatu heeft 19 hagedissensoorten, waaronder dertien soorten skinks, vijf gekkosoorten en de gestreepte legu-aan, die is geïmporteerd vanuit Fiji en alleen voorkomt op het eiland Efate. Het ironische is nu dat de populatie op Vanuatu nu groter is dan die op Fiji. Op Fiji is het dier bijna uitgestorven door de geïntroduceerde mangoest. Vanuatu kent twee soorten slangen, een graafslang en de Pacific boa. De enige giftige slangen zijn een aantal soorten zeeslangen, die normaal gesproken ongevaarlijk voor de mens zijn. Vanuit Australië is de groene en gouden brulkikker ingevoerd. Deze dieren komen op Vanuatu zeer algemeen voor, terwijl ze in Australië praktisch uitgestorven zijn.

Verder komen op Vanuatu 73 soorten landslakken voor waaronder de grote Oost- Afrikaanse landslak die pas in 1970 ingevoerd werd; verder nog 64 soorten vlinders en 124 soorten insecten.

Economie
De economie is voornamelijk gebaseerd op kleinschalige landbouw, waarmee 65% van de bevolking in levensonderhoud wordt voorzien. Visserij, aflandige financiële diensten en toerisme zijn de andere steunpilaren van de economie. De aanwezige mineraalafzettingen zijn verwaarloosbaar en er is geen aardolie of aardgas.

Mijnbouw, industrie en handel
De winning van mangaanertsen is jaarlijks goed voor 60.000 ton. Andere ertsvoorraden zijn te klein om rendabel te kunnen exploiteren. De industriële activiteiten zijn van weinig betekenis en betreffen voornamelijk de verwerking van landbouwproducten. Er zijn vlees- en visconservenfabrieken.

Kleine handwerkbedrijven vervaardigen manden, boten en vaatwerk. Vanuatu heeft een bloeiende muziekindustrie. Deze groeide snel in de jaren '90, en diverse bands hebben een kenmerkende Vanuatuaanse identiteit ontwikkeld en zijn bekend in de hele Pacific.

Landbouw
De voornaamste sector van de economie was traditioneel de landbouw, zowel de op export gerichte plantages, die voornamelijk in handen van Fransen en Britten zijn, waar kokosnoten, yamswortel, vruchten en groente verbouwd worden. Tot deze sector horen ook zeker de kleine bedrijfjes die gericht zijn op voorziening van de eigen levensbehoeften.

Ca. 80% van de totale beroepsbevolking is op de een of andere manier betrokken bij de agrarische sector. Vanuatu heeft over het algemeen zeer vruchtbare grond die voor 40% gebruikt zou kunnen worden voor de landbouw. Op dit moment wordt maar ongeveer de helft van de grond daarvoor gebruikt, het grootste gedeelte om in de eigen levensbehoeften te voorzien.

Kopra is gedroogd vruchtvlees van de kokosnoot dat voor de helft geproduceerd wordt op grote plantages op Santo en Malekula. De belangrijkste buitenlandse afnemers zijn Nederland, België en Frankrijk, die de kopra gebruiken in zeep, margarine en industriële producten. Er staan ongeveer 100 tot 160 kokospalmen op één hectare waar elk jaar 50 tot 80 kokosnoten van geoogst worden. Bedreigingen voor de kopra-productie vormen de cyclonen en de sterk fluctuerende prijzen op de wereldmarkt.

Steeds belangrijke voor de economie wordt ook de productie van kava, de nationale sterke drank, die trouwens gedronken wordt in de gehele Pacific. Kava wordt

voornamelijk geproduceerd op de eilanden Pentecost, Epi en Tanna. Het is zelfs zo dat veel huishoudens van Noord-Pentecost geen eigen groente en fruit meer verbouwen, maar dit kopen van de kava-inkomsten. Kava wordt in het Bislama ook wel "aelan bia" (eilandbier) genoemd en gemaakt van de wortels van een struik (40 soorten), de Piper methysticum. Kava wordt ook als medicijn gebruikt. Het is wetenschappelijk nog niet duidelijk wat de effecten zijn van het levenslang gebruik van Kava.

Veeteelt
Van toenemend belang is de veehouderij. Vlees is op dit moment het tweede exportproduct van Vanuatu. De nationale kudde telt meer dan 150.000 dieren, waarvan meer dan de helft te vinden is op Santo. Het vee graast vaak in de kokosplantages tussen de bomen. Het meeste vlees wordt geëxporteerd naar Japan en 20% van de jaarproductie wordt ingeblikt.

Bosbouw
Hoewel 35% van het land bedekt is met regenwoud is de bosbouw economisch van weinig belang. Dit komt onder andere door het geaccidenteerde terrein, het gebrek aan commercieel interessante soorten hout en de relatief kleine bomen. Op enkele eilanden wordt de bosbouw op commerciële basis, voornamelijk ten behoeve van de Maleisische houtindustrie, bedreven. Ongeveer de helft van de totale productie komt van internationale ondernemingen. De rest wordt geproduceerd door een toenemend aantal kleine lokale bedrijven.

In 1994 nam de regering een besluit om de houtkap geheel op te schorten om het milieu te beschermen. Australië steunt deze maatregel ook financieel door het stimuleren van ecologisch verantwoorde bosbouw.

Visserij
De zeevisserij op voornamelijk tonijn, waarin veel werkgelegenheid is, is voornamelijk in Japanse handen. In 1997 werd er 2589 ton vis gevangen. De lokale visindustrie groeit gestadig, maar substantiële exportinkomsten zijn nog ver weg. Er wordt wel wat diepzeevis ingeblikt voor de Aziatische markt. DE belangrijkste havens zijn die van Vila en Santo.

Overheid, ontwikkelingshulp & belastingen
De belastinginkomsten komen voornamelijk van import-heffingen en een 12,5% btw op goederen en diensten. De economische groei wordt belemmerd door de afhanke-lijkheid van relatief weinig exportgoederen, de kwetsbaar-heid voor natuurlijke rampen en de grote afstanden tussen de verschillende eilanden. Een hevige aardbeving in 1999, gevolgd door een tsunami, bracht aanzienlijk schade toe aan het noorden van het eiland Pentecost en maakte duizenden mensen dakloos. Een andere krachtige aardbeving in januari 2002 richtte veel schade aan in de hoofdstad Port Vila en omliggende gebieden en werd ook gevolgd door een tsunami.

Het BNP steeg in de jaren 90 gemiddeld minder dan 3%. In het jaar 2002 verhoogde de regering de inspanningen om het toerisme te laten groeien. Australië en Nieuw-Zeeland zijn de hoofdleveranciers van buitenlandse hulp aan Vanuatu.

Vanuatu is een belastingparadijs dat geen informatie over rekeningen doorgeeft aan andere regeringen en andere instellingen. Er is echter druk vanuit het buitenland op Vanuatu om zich te houden aan internationale normen om de doorzichtigheid in dat opzicht te verbeteringen. In Vanuatu is geen inkomstenbelasting, geen belasting op kapitale goederen en geen successierechten. Bedrijven zoals Kazaa en WinMX hebben er voor gekozen om zich te vestigen in Vanuatu om diverse wetgevingen te omzeilen.

Verder varen er op dit moment meer dan 500 buitenlandse schepen onder de vlag van Vanuatu. In 1985 waren dat er nog maar 76.

Demografie
Vanuatu heeft een bevolkingsaantal van 218.519 (2009) inwoners. De meesten daarvan wonen op het platteland, alhoewel Port Vila en Luganville wel enkele tienduizenden inwoners hebben. De meeste inwoners van Vanuatu (98,5%) zijn inheemse Melanesiërs, ofwel Ni-Vanuatu. Verder wonen er Europeanen, Aziaten en mensen die afkomstig zijn van andere eilanden in de Stille Oceaan. Ongeveer 2.000 Ni-Vanuatu wonen en werken in Nieuw-Caledonië.

Gelukkigste volk
De bewoners lijken trots te zijn dat zoveel bezoekers naar hun eiland komen. Zonder hun cultuur te verliezen richten ze zich steeds meer op toerisme. Op Vanuatu zijn geld en materieel betrekkelijk onbelangrijk. De bewoners hebben nauwelijks bezittingen. Hun leven speelt zich af in hun dorp of op zee. De Vanuatu zijn dan misschien arm, er is geen gelukkiger volk te vinden. Werkelijk overal wordt u getrakteerd op lachende gezichten. Zelfs in de kleinste dorpjes ontvangen de traditioneel geklede dorpelingen u met open armen, nieuwsgierig naar die vreemde bezoekers. Als Vanuatu de kroon op de Stille Zuidzee is, dan zijn haar bewoners de diamanten.

Taal
Er zijn drie officiële talen in Vanuatu, te weten: Engels, Frans en Bislama. Bislama is een pidgin Creoolse taal die op op het Engels is gebaseerd en beïnvloed is door het Frans en talen uit het zuiden van Vanuatu. Daarnaast worden er nog ruim honderd lokale talen gesproken op de verschillende eilanden. Het aantal talen per hoofd van de bevolking is in Vanuatu dan ook hoger dan welk land in de wereld dan ook en het gemiddelde aantal sprekers per taal ligt rond de 2000 sprekers. Alle inheemse talen zijn Austronesische talen.

Religie
Het christendom is de belangrijkste religie in Vanuatu, bestaande uit verschillende kerkgenootschappen. De Pres-byteriaanse Kerk is daarvan de grootste, met een derde deel van de bevolking als aanhang. Daarna volgen de Rooms-katholieke Kerk en de Anglicaanse Kerk, met elk 15% van de bevolking. Andere christelijke kerkgenoot-schappen zijn de zevendedagsadventisten en de Kerk van Christus. De meeste christenen zijn extreem devoot, en elk groter dorp heeft wel een kerkgebouw.

Vanwege de moderne spullen die meegenomen werden door soldaten in de Tweede Wereldoorlog, ontston-den er diverse cargocultussen. Hiervan stierven er velen weer uit, maar de John Frum cultus op Tanna is nog altijd groot.

Onderwijs
Vanuatu heeft een tweevoudig onderwijssysteem dat nog stamt uit de koloniale periode. De basisscholen volgen allemaal hetzelfde programma, maar er wordt les gegeven in het Frans of in het Engels. Het Bislama wordt gesproken tijdens het speelkwartier. De taal die niet geleerd wordt in het basisonderwijs wordt tijdens het vervolgonderwijs als tweede taal geleerd.

Ca. 55% van de leerlingen krijgt anglofiel onderwijs , 45% krijgt Frans onderwijs. In sommige gebieden wordt zowel in het Engels als het Frans lesgegeven. Er wordt een poging gedaan om één onderwijssysteem te ontwikkelen. Ca. 90% van de ni-Vanuatu kinderen volgen basisonderwijs. Door

plaatsgebrek kan slechts 35% van deze kinderen een vervolgopleiding beginnen. Vanuatu heeft drie hogere opleidingen, het Malapoa Teacher College, het Tagabe Agricultural School en dependances van de University of the South Pacific in Vila en Santo.

In Port Villa en twee andere centra zitten locaties van de University of the South Pacific, een onderwijsinstelling die gezamenlijk beheerd wordt door twaalf landen in de Stille Oceaan. Op Vanuatu bevindt zich de enige rechtenfaculteit van de universiteit.

Cultuur
De cultuur van Vanuatu heeft een grote diversiteit behouden, vanwege lokale variaties en buitenlandse invloeden. Vanuatu kan onderverdeeld worden in drie belangrijke culturele gebieden:

- Het noorden, waar rijkdom wordt gezien als hoeveel men weg kan geven (vooral varkens, die in heel Vanuatu worden gezien als een symbool voor rijkdom);
- Het midden, waar de traditionelere Melanesische cultuur domineert;
- Het zuiden, waar zich een systeem heeft ontwikkeld van het toekennen van titels, die worden geassocieerd met privileges.

De lokale cultuur wordt voor bezoekers vooral zichtbaar in het traditionele dorpsleven, rituele ceremonies, dans, zang en kunstnijverheid. Vanuatu heeft daarmee één van de meest levendige en spectaculaire cultuuruitingen van de Pacific.

Rechtssysteem
Het juridische systeem van Vanuatu is gebaseerd op de Britse wet. De meeste zaken worden behandeld door de politierechter. Zeer belangrijke zaken worden behandeld door het hooggerechtshof. Daarboven staat een Hoge Raad die bestaat uit drie rechters die worden benoemd door de president en soms afkomstig zijn van andere landen uit de Zuid-Pacific. Op een lager niveau zijn er verder nog zes eilandrechtbanken die geleid worden door stamhoofden. Zij behandelen eenvoudige zaken die bijvoorbeeld gaan over interpretatieverschillen van lokale gebruiken en tradities en meningsverschillen over eigendomsrecht van grond.

"Kastom"-systeem"
Melanesiërs geloven dat ze grootgebracht worden door hun land net zoals bloemen en planten. Families mogen bepaalde stukken land gebruiken, maar nooit verkopen. De rechten op deze stukken land gaan terug naar de eerste ni-Vanuatu die zich op de eilanden vestigden. De eenvoudigste manier om toch aan meer land te komen is om te trouwen met iemand van een andere clan. Rechten op riffen en aanlegplaatsen voor boten zijn op dezelfde manier geregeld. De grenzen worden bepaald door de exacte plaats waar hun voorouders aan land kwamen.

Toen de Europeanen arriveerden dreigde dit systeem van traditioneel eigendomsrecht al snel te verwateren. Sinds de onafhankelijkheid hebben alleen "kastom"-eigenaren en de overheid het recht om land te bezitten. Andere eilandbewoners en buitenlanders kunnen alleen land leasen voor maximaal 75 jaar, het productieve leven van een kokospalm.

Jonge mannen moeten verschillende ceremonies ondergaan om hen voor te bereiden op de volwassenheid, gewoonlijk met een besnijdenis. Dit zijn vaak zeer levendige en kleurrijke evenementen.

Reismogelijkheden
Vanuatu heeft een aantal unieke bezienswaardigheden. Niettemin verkeerd het toerisme nog in de kinder-schoenen. Vanuatu is een relatief moeilijk te bereizen land. We adviseren u eventueel door u temaken excursies op de buiteneilanden zelf ter plaatse te regelen. Maak in ieder geval reserveringen voor de binnenlandse vluchten en hotelovernachtingen, aangezien de beperkte faciliteiten doorgaans zijn volgeboekt door expatriates en zaken-reizigers.

Om de belangrijkste bezienswaardigheden op Efate, Santo en Tanna te zien, kunt u als uitgangspunt voor de reisduur 10 dagen aanhouden. Wilt u ook de overige eilanden bezoeken, rekent u dan minimaal op 4 dagen extra per gekozen eiland.

De beste tijd van het jaar om naar Vanuatu te reizen is tussen mei en oktober. Dan is het namelijk het droge seizoen. De dagen zijn dan warm en droog en de avonden fris en koel. In mei worden er op het Pentecost-eiland nog de traditionele bungeejump ceremonies gehouden. Tussen mei en oktober worden bovendien veel sportwedstrijden georganiseerd. Ook voor strandliefhebbers zijn de droge maanden het meest geschikt: de gemiddelde temperatuur in Vanuatu in het droge seizoen is ongeveer 27 graden.

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	XII.	Vanuatu
Onderdeel:	**b.**	**Beschrijving per eiland**

Efate
Efate is hoofdeiland van Vanuatu, waarop het hoofdstadje Port Vila ligt. Efate is een heuvelachtig eiland, met als hoogste piek Mount Mac Donald (647 m.). Het hoofdstadje Port Vila is gelegen aan een prachtige baai. Op diverse plekken liggen mooie witte stranden. Met een auto kan over een gedeeltelijk verharde weg om het eiland worden gereden.

Ook op Efate liggen nog op diverse plaatsen oorlogsmaterieel uit de 2e Wereldoorlog, zowel in de jungle als onderwater in de lagune. Met name aan de noordkant bij Havvanah Harbour kunt u prachtig snorkelen en duiken.

Aan de veel groenere oostzijde van het eiland kan door de jungle watervallen en meertje worden bereikt. Vanuit de haven van Port Vila is het mogelijk om boottrips te maken naar kleinere eilandjes voor de kust. Ook in de andere lagune's van Efate bestaan diverse mogelijkheden om te snorkelen en duiken.

Efate is behoort tot de provincie Shefa. Het eiland is 910 vierkante km groot, heeft ongeveer 60.000 inwoners en het hoogste punt is 647 m. De provincie Shefa bestaat verder uit de Sheperd Eilanden (ten noorden van Efate) en Epi.

Port Vila
De hoofdstad van Vanuatu telt slechts een paar straten, het is meer een langgerekt dorp. De stad heeft ondertussen meer dan 40.000 inwoners en groeit snel groter. Het gebied waarin Port Vila ligt wordt al duizenden jaren door Melanesiërs bewoond. In 1606 arriveerden de eerste Europeanen onder leiding van Pedro Fernandes de Queirós en Luis Váez de Torres. Tijdens de Tweede Wereldoorlog was Port Vila een basis voor de Amerikaanse en Australische luchtmacht. In 1987 verwoestte een cycloon bijna 95 % van de stad. Een aardbeving veroorzaakte in januari 2002 veel schade.

Tot 1990 was Port Vila een slaperig zuidzee stadje, met kleurige houten huizen en parkjes langs een fraaie baai. Ondertussen is de hoofdstraat veel drukker, zijn er veel moderne gebouwen bijgekomen en verschijnt er er zelfs hoogbouw. In de baai - meteen tegenover het centrum - ligt Iririki Island, waarop een luxe resort is gebouwd. Vanuit het

restaurant heeft u een fraai uitzicht over de stad. Ten oosten van het centrum ligt Erakor Lagoon, een diepe zeearm en locatie van een aantal luxe resorts. Ten zuiden van de stad ligt het Pango schiereiland, waar u een aantal kleinere hotels en leuke strandjes vindt. Aan de noordkant van Pango ligt de haven.

Maar ondanks de vooruitgang, is het nog steeds aangenaam toeven in Port Vila. In de tropische hitte spelen oude heren het Franse "jeu des boules". Op de markt verkopen vrouwen hun koopwaar. Er hangt een warme deken van rust over het leven in de Vanuatu. Niemand heeft haast, iedereen stopt zijn dagelijkse bezigheden voor een praatje. Volslagen vreemden groeten elkaar met een brede glimlach. Al na één dag in Port Vila begrijpt u waarom de inwoners van Vanuatu werden uitgeroepen tot het gelukkigste volk ter wereld.

Port Vila is een financieel en toeristisch centrum. De stad is economisch en commercieel veruit de belangrijkste plaats van Vanuatu, mede dankzij de haven en de industrie. De industrie verwerkt vooral producten uit de omgeving. Aan de zuidkant van de stad ligt het parlementsgebouw, ministeries, ambassades en een groot ziekenhuis. Sinds 1989 is er ook een dependance van de Universiteit van de Zuid-Pacific gevestigd. De enige rechtenfaculteit van deze universiteit bevindt zich in Port Vila. Verder wordt er in deze vestiging taalstudies gedoceerd.

Duiklocaties
Bij Efate liggen de mooiste koraalriffen voor de noordkust bij Mele Bay (Tukutuku Caverns, Paul's Rock, Hat Island, Submarine nets, Lelepa "Catacombs" & "Back to the womb"). Een andere bekende duiklokatie bij Efate is het wrak van de "Star of Russia" in de baai van Port Vila. Dit bijna 100 meter lange schip is op dezelfde werf gebouwd als de Titanic.

Mele Mele Falls
Een excursie die beslist de moeite waard is, is die naar de Mele Mele watervallen. Over door palmbomen geflankeerde onverharde wegen en langs dichte jungle en plantages trek u het binnenland van Efate in. De bestemming is de sprookjesachtige Mele Mele watervallen. Na een voettocht door de dichte bossen, waarbij u snelstromende beekjes oversteekt, komt u steeds dichter bij het zware gerommel dat door de bossen klinkt. Vanaf dertig meter hoogte stort het water zich naar beneden. Diepe poelen zijn uitgesleten in de rotsen. Het heldere water vormt via een delta aan kleine stroompjes overal natuurlijke zwembaden. Vergeet dus niet uw zwemspullen mee te nemen. Ook ziet u papegaaien en andere tropische vogels en vlinders.

Excursiemogelijkheden:
- ***Circle Island Tour***, een hele dag per minibus rond het eiland waarbij u de belangrijkste bezienswaardigheden ziet. Veel aandacht voor de natuur en historie
- ***Teoma River Gorge Tour***, tocht naar de schitterende Teoma River Gorge. De gorge is genomineerd op de World Heritage List. Zorg zelf voor de lunch en drinks onderweg.
- ***Cascades Waterfall Tour***, een halvedag excursie naar de Mele watervallen. De watervallen liggen van de weg af, op 20 minuten lopen door de jungle
- ***Hat Island & Paul's Rock Cruise*** is een volle dag zeilen met de 13 meter lange trimaran "Golden Wing". Er worden stops gemaakt bij de mooiste riffen van Efate (waar gesnorkeld en gedoken kan worden). Inbegrepen zijn tevens de junglewalk en de lunch.
- ***Dagtours met Air Vanuatu naar de buiteneilanden***. U vliegt dan 's-ochtends met de eerste vlucht naar het buiteneiland. Direct na aankomst begint uw dagexcursie, met gids, 4wd terreinwagen en lunch. Laat in de middag vliegt u weer terug naar Efate.

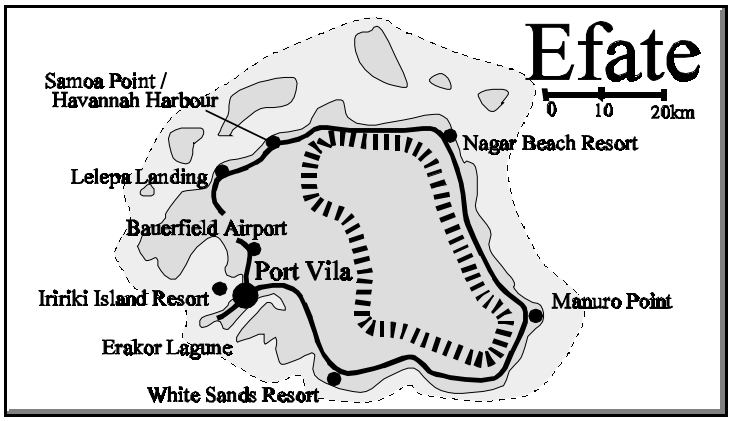

Internationale luchthaven Bauerfield
Internationale luchthaven Bauerfield is de belangrijkste luchthaven van Vanuatu. Het vliegveld is relatief klein, maar Boeing 767's kunnen er landen. Het is de hub voor Air Vanuatu. De binnenlandse luchthaventerminal is zeer klein en sober, maar in de moderne internationale terminal vindt u restaurants en winkels. De luchthaven ligt net ten noorden van Port Vila, een taxirit naar de meeste hotels van Port Vila duurt ongeveer 15 minuten.

Tanna
Het landschap op het eiland Tanna wordt overheerst door de Yassur-vulkaan. De vulkaan behoort tot de meest actieve ter wereld. Het eiland heeft een dichte tropische begroeiing, doorkruist door lavastromen. Aan de kust treft u prachtige zwarte zandstranden aan. Lénakel - het grootste plaatsje op het eiland - ligt aan de westzijde van het eiland en heeft een haven. In het plaatsje vindt u ook een mooi kerkje en een levendige en kleurrijke markt.

Tanna behoort tot de provincie Tafea. Het eiland is 500 km² groot (40 km x 19 km) en het hoogste punt is de berg Tukosmera. Deze ligt in het zuiden en is 1043 m hoog. Het kleine provinciale hoofdplaatsje Isangel ligt net ten noorden van Lenakel, en is het bestuurscentrum.

Het eiland werd al in de 4e eeuw v.Chr. bewoond. James Cook was de eerste Europeaan die het eiland bezocht. Tijdens en na de Tweede Wereldoorlog zijn op het eiland verscheidene cargo-cultussen ontstaan, zoals die van John Frum en Philip Mountbatten.

Acht kilometer ten noordwesten van Lénakel, in het plaatsje Whitegrass, bevindt zich de vliegveld van Tanna. Air Vanuatu verzorgt van hier lijnvluchten naar Anatom, Aniwa, Dillon's Bay, Futuna, Ipota en Port Vila.

In de meeste dorpjes op het eiland wordt nog geleefd volgens vaak eeuwenoude tradities. De mensen leven nog in strohutten en overal lopen spelende kinderen en scharrelende kippen en varkentjes rond.

Kastom Villages
Tanna is een van de grootste eilanden van Vanuatu. Sinds de 18de eeuw deden Britse en Franse missionarissen verwoede pogingen om de lokale bevolking te bekeren tot het Christendom. Op veel eilanden lukte dat ook. Ook Tanna was een tijd christelijk, maar een deel van de bevolking wilde liever terug naar hun traditionele levensstijl. De bewoners van Tanna trokken dieper de jungle in, waar ze hun oeroude cultuur weer oppakten.

Deze zogenaamde Kastom-dorpen leven volgens oude sociale gewoontes (customs) en taboes. Zo zijn de verschillende taken van mannen en vrouwen duidelijk ver-

deeld. Zowel mannen en vrouwen hebben geheime dansen, die niet door het andere geslacht mogen worden gezien. Maar de bewoners van de Kastom-dorpen stralen een enorme dosis levensgeluk uit. Ze zijn volmaakt één met de natuur om hen heen en leven zonder luxe of zorgen.

Nadat u bij één van de watervallen of beekjes alle drukte en stress van u afgespoeld heeft, begrijpt u steeds beter waarom de "locals" hier zo gelukkig zijn. Om een Kastom-dorp te bezoeken maakt u een tocht langs de mooiste plekken van het eiland Tanna.

Yasur vulkaan

Elke avond weer krijgt het eiland iets mystieks door de rode gloed aan de horizon. De dreigende vulkaan - die boven het eiland uittorent - is Mount Yasur. Het is één van de actiefste vulkanen ter wereld. De bevolking van Tanna heeft veel respect voor Mount Yasur. Ze vrezen zijn uitbarstingen, maar danken hem voor de vruchtbare aarde.

Yasur is een stratovulkaan. Hoewel Yasur een actieve vulkaan is, is deze toch makkelijk toegankelijk. De wanden zijn niet erg steil en u kunt als wandelaar gewoon naar de kraterrand lopen om de kolkende lava binnenin te zien. De vulkaan is 361 meter hoog en de krater heeft een doorsnee van zo'n 400 meter. De vulkaan ontstond doordat de Australische Plaat onder de Pacifische Plaat schuift. Hij barst meermalen per dag uit en deze uitbarstingen zijn van het Stromboli-type.

U kunt de vulkaan heel gemakkelijk van dichtbij bekijken. Met een terreinauto kunt u tot dicht onder de krater van de vulkaan komen. Het laatste stuk naar de kraterrand wordt onder begeleiding van gidsen gelopen over warme lavasteen, voordat u de verzengende hitte van de krater in uw gezicht voelt. In de krater ziet u - op een diepte van 300 meter - de kolkende massa lava, waarbij met regelmatige explosies roodgloeiende lavastenen honderden meters omhoog orden geslingerd. Alsof u tot in het hart van de aarde kijkt.

Ondergronds meer

Diep in de jungle van Tanna onder de grond ligt een groot waterreservoir verborgen. Vanaf de rand van een grote krater midden in het regenwoud ziet u de toegang tot het meer, die op deze plek ongeveer zestig meter breed is. Het meer is onderdeel van een uitgebreid stelsel van onderwatergrotten. De zonnestralen die door de jungle weten heen te breken weerkaatsten op het wateroppervlak en zorgen mysterieuze lichtschouwspel op de kratermuren.

Banyan Bomen

Tanna staat bekend om z'n enorme banyan bomen, naar verluit zelfs de grootste ter Wereld. De jungle tiert welig in de vruchtbare vulkanische grond op Tanna. Met zijn lange wortels neemt de banyan andere bomen in een dodelijke omhelzing. De boom sterft en de Banyan groeit. Voor de lokale bevolking is de boom erg belangrijk. Voor ceremonies, overgangsriten en als huisvesting: sommige chiefs bouwen hun hut zelfs in de boom.

Port Resolution

Deze baai - aan de zuidoostzijde van Tanna - ontleend zijn naam aan het schip van Captain Cook, die hier ankerde in 1774. De baai vormt een beschutte haven voor zeiljachten. Er ligt een klein dorpje met warmwaterbronnen. De "locals" koken hier hun eten in de stomende "hotwater pools", maar u kunt ook badderen in lagergelegen "pools", waar zeewater zich mengt met het heetwater uit de bronnen.

Sulpher Bay en de John Frum beweging

Bij Sulpher Bay - aan de oostzijde van Tanna - heeft de "John Frum" beweging een grote aanhang, welke de zeer eigenaardige "Cargo-cultus" aanhangt. Elk weekend worden er dansen en rites opgevoerd tot diep in de nacht. In het dorpje kunt u in een museum alles te weten komen over de beweging, maar het beste aanschouwt u de cultus door in contact te komen met de "locals" en hen met respect en begrip tegemoet te treden. John Frum en z'n "goodies" wordt terugverwacht op 15 februari 20..

Cultus op Polynesische eilanden

Sinds de Tweede Wereldoorlog is er sprake van een nieuwe vorm van religie op veel Polynesische eilanden. Rondom de vracht van vliegtuigen is een complete cultus ontstaan: de cargo cult. In Vanuatu zijn tegenwoordig nog twee andere cults populair: de John Frum en prins Philip cult.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog kwamen de inwoners van Vanuatu in aanmerking met Japanse en Amerikaanse militairen. Zij brachten met hun vliegtuigen enorme ladingen vracht aan land. De eilandbewoners begrepen niet waar dit vandaan kwam. Zij zagen de vracht als geschenken van voorouders.

Na de oorlog werden de luchthavens gesloten en kwam er amper vracht binnen. Met behulp van magie en religieuze rituelen probeerden de Vanuatuanen nieuwe vracht aan te roepen. Hierbij bouwden zij complete luchthavens en voorwerpen na, zoals koptelefoons. Ook deden zij alsof ze de apparaten bedienden.

De afgelopen jaren na de oorlog zijn de meeste cults verdwenen. Maar twee zijn nog erg aanwezig, waarbij ook personen worden aanbeden. Dit zijn de John Frum cult, en de cult omtrent prins Philip, man van de Britse Koningin Elizabeth.

John Frum

De religie omtrent Frum is in de jaren '30 van de vorige eeuw ontstaan. Wie John Frum precies is, is onbekend. Hij wordt zowel als een blanke en donkere man beschreven. In één verhaal wordt gesproken over een god die zich in westerse kleding stak. Een ander verhaal stelt dat John Frum een hallucinatie door het drankje kava was.

Frum beloofde de inwoners van Vanuatu eten, voedsel, kleding en andere producten. Met de komst van Amerikanen gedurende de Tweede Wereldoorlog kwamen deze ook daadwerkelijk. De Vanuatuanen associeerden dit met John Frum en zagen de vracht als een geschenk van hun voorouders.

Tanna leger

De bewoners van het eiland Tanna begonnen vervolgens alles wat de Amerikanen deden na te bootsen. Ook werd het 'Tanna Leger' gevormd. Dit is een organisatie die zich bezig houdt met de John Frum religie. Zij hebben speciale rituelen en komen samen in militaire parades. Hierbij dragen zij verf op het gezicht en bepaalde kleding.

Aanhangers van het John Frum geloof zijn ervan overtuigd dat hun Messias terug zal keren. Dit zal gebeuren op 15 februari, al is het jaartal onbekend.

Prince Philip Movement

Met de komst van prins Philip, de vrouw van de Britse koningin Elizabeth, werd een nieuwe cargo cult geboren. Philip wordt gezien als de broer van John Frum en de zoon van een berggeest.

Volgens de legende heeft de goddelijke zoon lange afstanden afgelegd om een machtige vrouw te trouwen. De Britten en Amerikanen spraken met respect over de Britse koningin. De Vanuatuanen trokken hierdoor de conclusie dat haar man de zoon uit de legende moet zijn.

Met het bezoek van het koninklijk paar aan Vanuatu in 1974 werd deze gedachte versterkt. De lange, blanke prins kwam overeen met de figuur uit de legende. Sindsdien wordt hij aanbeden als een goddelijk wezen.

Alhoewel Cargo Cults tegenwoordig sterk aan populariteit verliezen, is 15 februari nog steeds een nationale feestdag. Veel aanhangers van de John Frum Cargo Cult geloven dat op die dag hun Messias naar Vanuatu komt.

Excursiemogelijkheden

- ***Volcano Night Tour***, bezoek per 4WD aan de Yasur-vulkaan bij zonsondergang, waneer de kolkende massa gloeiende lava nog indrukwekkender is.

- ***Custom Village Tour***, een halve dag met gids naar een afgelegen dorje in de jungle, waar oude tradities nog onverminderd voortleven.
- ***Sulpher Bay Tour***, u brengt een bezoek aan de John Frum beweging, bezoek aan één van hun dorpen en aan het John Frum museum. De excursie wordt afgesloten-'s avonds - met eten, verhalen en dansen bij het vuur.
- ***Port Resolution Tour***, u maakt per terreinwagen een lange rit over het eiland naar zuidoostkust van Tanna. U bezoekt het dorp, het strand en de heetwaterbronnen bij Port Resolution. Vaak zwemmen er dolfijnen in de baai.

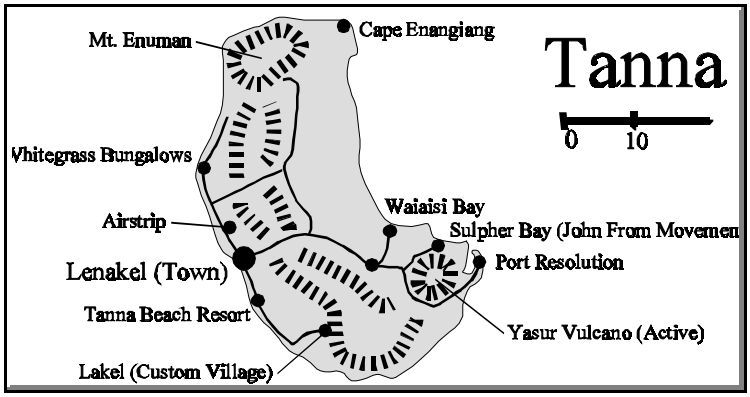

Espiritu Santo

Espiritu Santo, of kortweg Santo, is het eiland welk de schrijver James Mitchener inspireerde tot het schrijven van zijn klassieker "South Pacific". Een bezoek aan Santo is een fascinerende ervaring. Op veel plaatsen treft u overblijfselen aan uit de 2e wereldoorlog. De tanks en vliegtuigwrakken liggen in de dichte tropische jungle of in het heldere water van de lagune's voor het oprapen. Maar bij duiken gaat het ook om prachtige koralen en vissen.

De jungle is nu enkel het domein van de lokale stammen. De dorpjes bestaan uit hutten met strodaken. Wegen zijn zijn er op het eiland alleen aan de zuidoostkust, bereid u dus voor op veel lopen.

Espiritu Santo (Spaans: heilige geest) is het grootste eiland van Vanuatu. Het is 4248 km² groot en het hoogste punt is 1879 m. Het eiland maakt deel uit van provincie Sanma. De provinciehoofdstad is Luganville, dit is tevens de hoofdstad van het eiland.

Het eiland werd in 1606 ontdekt door de Portugese ontdekkingsreiziger Pedro Fernandes de Queirós, die dacht hiermee een noordelijke uitloper van het onbekende Zuidland, een werelddeel dat het zuiden van de globe zou moeten bedekken, te hebben gevonden. Hij noemde het eiland ter ere van de koning van Spanje Austrialia del Espiritu Santo. Austrialia was een samenvoeging van Austria, verwijzend naar de Oostenrijkse afkomst van de koning, en Australis uit de naam Terra Australis.

Pygmeën

Diep in de binnenlanden, in de ontoegankelijke met jungle begroeide bergen - leven de Lysepsep, een bergvolk waarvan de meeste volwassen stamleden slechts één meter lang zijn. Deze Melanesische pygmeën hebben lang zwart haar - in tegenstelling tot het kroeshaar van de meeste Melanesiers in Vanuatu. De kans dat u spontaan een Lysepsep-stamlid te zien krijgt is niet zo groot, maar het is niet ondenkbaar dat ze u wel in de gaten houden tijdens een expeditie door het binnenland.

Santo te paard

Als u de dichte wouden en cocosplantages wilt doorkruisen, kunt u wel wat hulp gebruiken. Op de rug van een paard trekt u over smalle bospaadjes en langs verlaten stranden, langs rivierbeddingen en door lagunes. Met paarden vinden feilloos galopperend hun weg naar watervallen en afgelegen dorpen. Het paard houdt plotseling in als het bij een open plek in het bos aankomt. Verscholen tussen rotsen en midden in het groen ligt een zgn "Blue Hole" - een ijsblauw meer - dat tot op grote diepte is uitgeslepen door watervallen.

Bali Hai & Champagne Beach

Na de avonturen in de binnenlanden bent u toe aan de paradijselijke stranden aan de zuidoostkust van Santo. Hier liggen het beroemde Lonnoc Beach en Champagne Beach. Maar onderweg vanaf Luganville passeert u de ruines van een grote militaire basis, waar het Bali Hai verhaal is ontstaan. Het uitzicht is er betoverend. Maar vanuit de schaduw van een overhangende palmboom ziet het leven er nog mooier uit, het hagelwitte strand tussen de tenen en u kijkt uit over de "Blue Pacific", die zijn naam hier eer aan doet. Champagne beach is misschien wel het mooiste strand van de Pacific.

Million Dollar Point

Het is vooral de onderwaterwereld van Santo, die het eiland tot één van de meest bezienswaardige van Vanuatu maakt. In het warme water van de lagune's liggen tal van scheepswrakken en allerlei gedumpt oorlogsmaterieel, omgeven door tropische vissen en koralen.

President Coolidge

Voor de kust ligt het grootste scheepswrak waarop met eenvoudige middelen gedoken kan worden. Het is de ruim 200 meter lange "SS President Coolidge". Ook voor sportvissers zijn er volop mogelijkheden.

Santo -Pekoa Airport

Tijdens de Tweede Wereldoorlog was Luganville voor de Verenigde Staten de belangrijkste uitvalsbasis in de westelijke Stille Oceaan; hun drie militaire luchthavens op Espiritu Santo speelden daarbij een grote rol. Dit vliegveld werd voornamelijk gebruikt door B-17 Flying Fortress bommenwerpers en was bekend onder de namen Luganville Airfield, Bomber Field No. 2 en Pekoa Field. De luchthaven werd gebouwd op een plaats waar voorheen een plantage lag. Doorgaans werden de verschillende vliegvelden als oefenterrein gebruikt alvorens noordwaarts op te rukken richting de Salomonseilanden. Van de drie Amerikaanse luchtmachtbases is Pekoa Field de enige die vandaag de dag nog als luchthaven dienst doet.

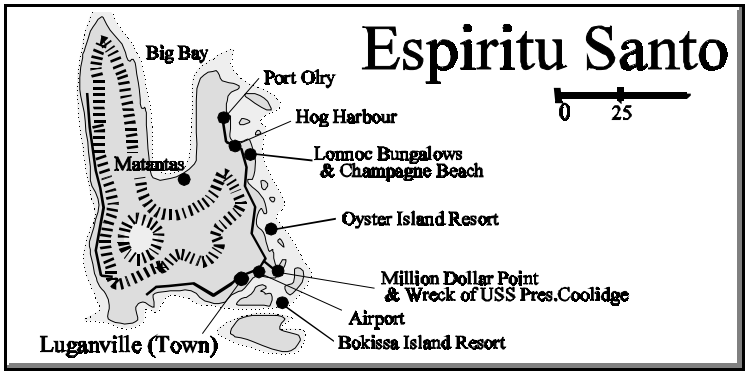

Millenium Cave

De Millenium Cave ligt diep verborgen in de jungle van Santo. U bereikt 'm door kilometers lange wandeltocht vanaf het Vunaspef Village. Uiteraard bezoekt u eerst dit traditionele dorp, waar thee en koffie wordt geserveerd, maar daarna begint een lange tocht door de jungle met kapmes en gidsen. De Millenium Cave is een paar honderd meter lang, u waad er met zaklantaarn doorheen - waarbij u tot uw middel in het water bent. Daarna wordt de rivier breder en ruiger en drijft u op luchtbanden door een 4km

lange Gorge - waarvan de wanden 50 meter hoog zijn. Deze tour is ondertussen de meeste populaire en spectaculaire tour op Santo.

Luganville

Luganville is de hoofdstad van Santo en ligt aan de zuidoostkust van het eiland. Met circa 15.000 inwoners is Luganville de tweede stad van Vanuatu. De naam Luganville verwijst naar een kapitein die Lugan heette.

Luganville ligt aan de monding van de Sarakatarivier in de baai Canal du Segond (Segond Channel). Recht tegenover de stad ligt het paradijselijke eiland Aore, waardoor het centrum eerder aan een soortement kanaal dan aan open zee ligt.

De centrale laan, die bijzonder breed is omdat Amerikaanse legervrachtvoertuigen er met vier tegelijk over moesten konden rijden, huisvest aan beide kanten een heel aantal winkels (hoofdzakelijk uitgebaat door Chinezen), restaurants, motels en overheidsgebouwen. Deze weg verbindt de haven met het stadhuis en het marktplein. Aan de buitenrand van de stad is de verwerkende industrie prominent aanwezig, zoals een olieslagerij, drie zagerijen en een vleesconservenfabriek.

Geschiedenis

In de koloniale tijd won Luganville voor de Fransen sterk aan belang, omdat het de ideale plaats was om grote kokosnoot-plantages voor de productie van kopra aan te leggen.

Tijdens de Tweede Wereldoorlog nam het belang van de stad opnieuw een hoge vlucht, toen de Amerikanen haar als uitvalsbasis gebruikten voor al hun operaties in de westelijke Stille Oceaan. Tienduizenden Amerikaanse militairen waren destijds in de stad gelegerd, en de Noord-Amerikanen beschikten er over een droogdok, een grote kade en drie militaire luchthavens (voornamelijk gebruikt door B-17 Flying Fortress-bommenwerpers).

Na het einde van de Tweede Wereldoorlog lukte het de Amerikaanse regering niet haar achtergebleven oorlogsmaterieel aan de koloniale regering te verkopen. Om vervoerskosten te sparen, besloot men daarop al het wapentuig, waaronder vrachtwagens, schepen en munitie, ten oosten van Luganville even uit de kust tot zinken te brengen. Vandaag de dag geldt dit Million Dollar Point als een van de beste duikplekken in de Stille Oceaan.

Op het land is deze episode van Vanuatu's geschiedenis zichtbaar door de stille aanwezigheid van bunkers en van vele Quonset hutten (halfronde geprefabriceerde militaire barakken) die nog over de stad verspreid liggen, met name aan de aanlegsteiger en bij het Unity Park. Van de drie militaire vliegvelden wordt alleen Luganville Airfield, tegenwoordig de Internationale Luchthaven Santo-Pekoa, nog gebruikt.

Tot de onafhankelijkheid van Vanuatu in 1980 bleef Luganville economisch relevanter dan hoofdstad Port Vila, maar nog voor deze zelfstandigheid werd Luganville het bolwerk van de oppositie tegen de kersverse centrale machthebbers in de hoofdstad Port Vila.

In mei 1980 werd Luganville kortstondig de hoofdplaats van het staatje Vemarana, een niet-erkende natie die bestond uit het eiland Espiritu Santo en die in juli 1981 ophield te bestaan.

Deze rebelse geschiedenis ligt aan de basis van het verlies aan belang dat Luganville sinds de jaren '80 van de vorige eeuw doormaakt. 700 Fransen werden in de beginjaren van de onafhankelijkheid "gerepatrieerd" naar Nieuw-Caledonië, de meeste kokosnootplantages werden geconfisqueerd of voor een appel en een ei verkocht en maakten plaats voor zelf kleinschalige lokale landbouw.

Vandaag de dag is Luganville de enige echte stad in het noorden van het land, en draait haar economie voornamelijk op de export van kopra, hout, cacao, koffie en tonijn. Er is een haven waar deze exportgoederen meteen worden verscheept naar het buitenland. Het toerisme wordt steeds belangrijker. Luganville heeft een aantal moderne hotels en in en nabij de stad liggen ook een aantal kleine resorts.

Naast het centrale marktplein, dat nabij een brug over de Sarakata ligt en als toeristische attractie geldt, zijn er nog diverse kleinere markten in de stad, waar voornamelijk goedkoop fruit, groenten, dranken en andere levensmiddelen worden aangeboden. Het schaduwrijke Unity Park biedt panorama's op de oceaan.

Luganville beschikt over het op een na grootste ziekenhuis van het land, het Northern District Hospital. In dit ziekenhuis worden geregeld ook bewoners van de andere noordelijke eilanden verzorgd. Een viertal banken heeft vestigingen in de stad. Breedbandinternet is in Luganville beschikbaar sinds 2006.

De belangrijkste bezienswaardigheden van Santo liggen buiten Luganville, maar toch is er ook het één en ander in de stad te zien, zoals:

- Lysepsep Culture Park, hier leert de bezoeker meer over de Lysepsep (pygmeën), volgens de legende de oorspronkelijke bewoners van Espiritu Santo.
- De duiklocaties aan de zuidoostzijde van de stad, bij het Million Dollar Point en bij het wrak van de President Coolidge
- Rotary Park, hiervandaan vertrekken boten richting het resorteiland Bokissa Island, waar heerlijk kan worden gesnorkeld, gedoken en barbecues worden gehouden.

Excursiemogelijkheden

- ***Duiken*** bij Bokissa Island, bij het Million Dollar Point of bij het wrak van de President Coolidge.
- **Wandeltocht** door de jungle naar de Lysepsep en naar de Millenium Cave.
- Avontuurlijke **paardenrit** door de jungle en plantages aan de zuidwestkust van Santo.
- ***Excursie*** per 4wd terreinauto naar de Bali Hai en Champagne Beach.

Erromango & Tafea province

Eromango is een weinig bezocht eiland. De kust is zeer grillig en er bevinden zich hier een aantal grotten. Het binnenland is ruig en bergachtig, met drie toppen van ca. 800 m. Het eiland was destijds bekend om zijn vele sandalwood-bomen. Erromango behoort tot de zuidelijke provincie Tafea. Het eiland heeft een oppervlakte van 960 vierkante kilometer en het hoogste punt is 915 meter.

Andere eilanden die tot de zuidelijke provincie Tafea behoren, zijn Tanna, Aniwa, Futuna, Erromango en Anatom. De totale oppervlakte van de provincie is 1628 km² en het inwonertal is 27.530. Tanna is het hoofdeiland (hiervoor beschreven).

Anatom

Anatom (Aneityum) is het derde eiland van de provincie, het is 145 km² groot en het hoogste punt is 850 m. Anatom is een heuvelachtig eiland zonder wegen met tal van traditionele dorpjes. Het eiland wordt maar weinig bezocht door toeristen. De airstrip ligt op "Mystery Island", een klein paradijselijk eilandje voor de kust waar regelmatig cruiseschepen ankeren.

Matthew & Hunter Island

De onbewoonde vulkanische eilanden Matthew Island en Hunter Island worden officiëel ook bij Vanuatu ingedeeld, maar Frankrijk claimt deze eilanden voor Nieuw-Caledonië.

Aniwa & Futuna Island

In tegenstelling tot de andere eilanden van Vanuatu, worden Aniwa en Futuna door Polynesiërs bewoond.

Malekula
Malekula is qua grootte het tweede eiland van Vanuatu. Het is 94 km lang en 44 km breed. Het eiland is nog vrijwel in z'n geheel ongerept. Malekula is vrijwel volledig bedekt met ondoordringbare jungle. Op dit eiland in de stille oceaan met twee banken en één postkantoor leven dertigduizend mensen die samen dertig talen en honderden dialecten spreken. Het eiland is een walhalla voor antropologen.

De dichtbeboste heuvels verdelen het eiland Malekula in tweeën. Het onbegaanbare hoogland in het westen en zuidwesten is nauwelijks bewoond. Slechts 1.500 mensen wonen er in bijna volledige afzondering. Het kustgebied in het oosten van Malekula is veel beter toegankelijk. Er slingert zich een gravelweg langs de dorpen, baaien en stranden. Op het eiland zijn geen hotels, maar u kunt wel verblijven in eenvoudige guesthouses in één van de traditionele dorpen.

Kannibalen
Malekula was berucht onder zeelieden. Kannibalisme was lang onderdeel van de rituelen van de Nambas. Sinds 1969 niet meer - voor zover men weet. U kunt plekken bezoeken waar de stammen hun gruwelijke rituelen uitvoerden, al zijn veel plekken niet langer intact.

Kava drinken
In de kleine dorpjes is het leven weinig veranderd sinds James Cook in de achttiende eeuw voor het eerst aan land kwam. De naam Malekula lijkt ook uit die tijd te stammen. De dorpjes hebben geen elektriciteit en vaak geen stromend water.'s Avonds komen de dorpelingen rond een kampvuur bij elkaar om Kava te drinken. Ze kunnen daar uren zitten - in kleermakerzit. Franse zeelieden dooptenhet eiland 'Mal e Cul.' Letterlijk betekent het: pijn in het achterste. Hoe de Fransen aan die pijn kwamen is niet bekend.

Utopie
De cultuur op Malekula is gebaseerd op samenwerking. Eigen bezit is niet belangrijk en iedereen helpt elkaar. Wat als een utopie klinkt, is op Malekula werkelijkheid. In de kleine dorpjes van Lamap, een verzameling nederzettingen in het noordoosten van het eiland, is te zien dat het systeem werkt: nergens ter wereld zijn de mensen zo vriendelijk, gastvrij en gelukkig als hier. De bewoners leven van de jungle, die ze hun tuin noemen. Hier zoeken ze naar gewassen, die ze rond hun rieten hutjes op kleine schaal verbouwen. Kippen, koeien en vooral heel veel varkens scharrelen rond. Kinderen spelen op het strand, terwijl de mannen vanuit hun kano's aan het speervissen zijn.

Big Namba's & Small Namba's
Het eiland is vooral bekend om zijn bewoners: de Big Nambas die in het noord-westen wonen en de small Nambas in het zuiden. Beide stammen danken hun naam aan de gewoonten om hun penis een soort koker te maken van paarsgekleurde pandanusdraden. De inwoners leven op nog zeer oorspronkelijke wijze.

Vooral de Big Nambas stonden in dit deel van de Pacific bekend als kannibalen en grote vechters. Zelfs nog begin deze eeuw waagden zich nauwelijks blanken op het eiland vanwege de gevaarlijke situatie. Hierdoor is het eilandleven vrijwel niet aangetast door ziekte-epidemiën en andere westerse invloeden.

Ondertussen kunt u veilig naar Malekula gaan, het is zelfs een favoriete bestemming voor antropologen. De inwoners leven op nog zeer oorspronkelijke wijze. Malekula behoort tot de provincie Malampa. Het is 2005 km² groot en het hoogste punt is 892 m.

Het hoofdplaatsje is Lakatoro, gelegen aan de noordoostkust. Dit havenplaatsje heeft ca. 1250 inwoners, en heeft winkels, een markthal en een vestiging van de National Bank of Vanuatu. Het enige ziekenhuis op Malekula bevindt zich echter in Norsup, net ten noordwesten van Lakatoro. De belangrijkste inkomstenbron van Malekula is de kopra productie.

Vanwege de erbarmelijke staat van de wegen gaat het meeste vervoer per boot of per vliegtuig. Er zijn drie vliegvelden op Malekula. De airstrip van Norsup ligt veruit het dichtst bij Lakatoro. Vanuit Norsup kunt u met Air Vanuatu vliegen naar Lamap en South West Bay (beiden ook op Malekula), Craig Cove (Ambrym), Luganville (Santo) en Port Vila (Efate).

Excursiemogelijkheden
- ***Small Nambas*** Tour: deze tour vormt één van de hoogtepunten van elke reis naar Vanuatu. De Small Nambas leven nog volgens hun oeroude tradities. Bij deze tour gaat u met een lokale gids eerst 3 uur per boot om het eiland om vervolgens nog een fikse wandeling te maken naar het in de binnenlanden gelegen Custom Village van de Small Nambas.
- ***Wala Tam Tam Tour***, een halve dag naar de plaatsen waar traditionale dans op het eiland worden opgevoerd. Uw gids geeft uitleg over de rituelen en toont de gigantische houten drums.
- ***Wartwo Village Tour*** : deze tour is uitgebreider dan de Small Nambas Tour, omdat u ook 's-avonds in het dorp blijft voor het diner en de dansceremonie. 1/2 dag Cave Tour.

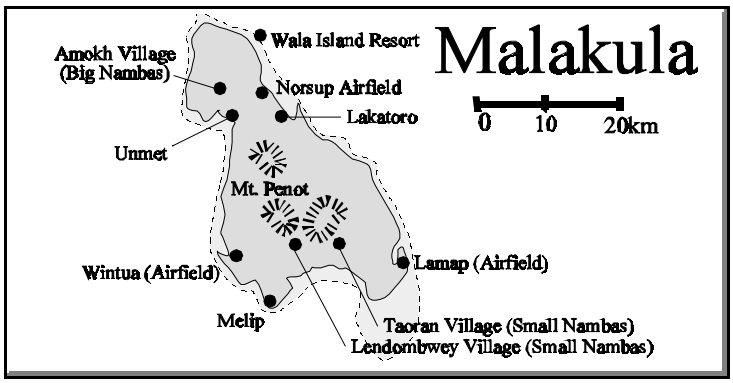

Ambrym
Ambrym is het eiland dat vooral geliefd is bij mensen die geïnteresseerd zijn in aktieve vulkanen. Het wordt ook wel het zwarte eiland genoemd. Er zijn twee aktieve vulkanen op Ambrym, Mount Marum en Mount Benbow. Door constante asregens is een grote asvlakte ontstaan midden op het eiland.

Mount Benbow en Mount Marum
Een beklimming van een aktieve vulkaan is een belevenis om nooit te vergeten. Het bulderende geweld in de krater, de kolkende massa lava, de rode gloed boven het eiland 's avonds. Net als op Tanna zijn de vulkanen op Ambrym veilig te beklimmen. In verband met het regenseizoen is de beste tijd tussen april en oktober. De beklimming wordt meestal gestart vanaf de dorpen Ranon en Ranvetlam, aan de noordkust.

Beroemde houtsnijders
Langs de kust leven de lokale stammen op nog traditionele wijze in kleine dorpjes. Hun ceremonies en rituelen zijn nog even fascinerend als honderd jaar geleden, toen bekende schrijvers en antropologen het eiland bezochten en erover schreven. Zeer bijzonder zijn de enorme gongs (houten beelden) van wel zes meter doorsnee. U ziet deze alleen

hier. Ambrym staat bekend om z'n houtsnijwerk, de mooiste tam-tams, kano's, tiki's en ander houtsnijwerk vindt u hier.

Rom dansen
De noordkust van Ambrym staat in het midden van het jaar (mid juli) in het teken van de Rom dansfestivals. Grote groepen mannen - gehuld in gedroogde bananenbladeren - voeren dan rituele dansen op, waarbij ze kleurrijke maskers en wapens dragen. De Rom dansen kunnen uren en soms dagen duren en vormen het culturele hoogtepunt van het jaar.

Zandtekeningen
Ambrym staat ook bekend om z'n zandtekeningen. Dit zijn tekeningen die lokale kunstenaars volledig volgens hun tradities met hun vinger(s) in één vloeiende beweging in een vlak stuk zand trekken. De zandtekeningen van Vanuatu staan zelfs op de UNESCO lijst van Meesterwerken van het Orale en Immateriële Erfgoed van de Mensheid. Als u het ziet, bent u verbaasd over het gemak en snelheid waarmee ze zelfs ingewikkelde tekeningen kunnen maken.

Ambrym behoort tot de provincie Malampa. Het is 532 km² groot en het hoogste punt is 1336 m. Op Ambrym zijn nauwelijks wegen. De luchthaven ligt aan de westzijde van het eiland, bij Craig Cove. Het vervoer naar de noord en oostkust gaat per boot. Aan de noord- en westzijde van het eiland wonen de meeste inwoners. De belangrijkste bronnen van inkomsten zijn de copra productie en kleinschalige visserij. Toerisme is nog nauwelijks ontwikkeled. Er zijn geen hotels op het eiland, maar er zijn wel enkele guesthouses.

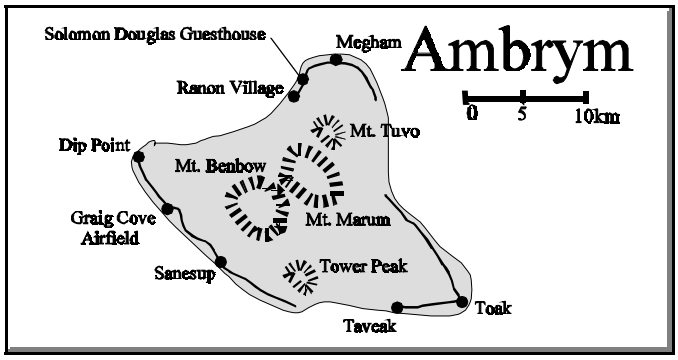

Pentecost
Pentecost is een vrij smal eiland, circa 63 kilometer lang en 12 kilometer breed. De westkust van Pentecost is vlakker en groener dan de ruige oostkust. Slechts twintigduizend mensen bewonen het eiland. Het hart van het vulkanische eiland bestaat uit dichte en vrijwel ontoegankelijke bossen en steile heuvels. Aan de kust wonen de meeste eilandbewoners in kleine dorpjes, vaak op vele uren loopafstand van elkaar. Ze leven volgens oude tradities en hun kleding en huizen zijn gemaakt van de planten uit het woud.

Naghol - "Dust-diving"
Het eiland heeft een grote bekendheid gekregen vanwege een speciale culturele traditie: "dust-diving". Dit vindt ieder jaar plaats in de maanden april en mei. Jonge mannen springen volgens eeuwenoude traditie van een tevoren gebouwde toren af, van ca. 30 meter hoogte. Voor de sprong bevestigd men een stevige liaan aan hun voet om de val te breken. Een eerste vorm van "bungy-jumping" dus.

Dit bijzondere festival is een oude ceremonie voor zegening van de oogst van de yam (gewas). De springers gaan gedurende de ceremonie steeds een stapje hoger. Tijdens de finale springen de mannen vanaf het hoogste punt, bijna dertig meter boven de grond. Iedereen houdt de adem in. Als de man vlak bij de grond is, trekt de liaan hem weer omhoog. Het doel is om met zijn hoofd, heel zacht, de grond te raken. Dan zal er een goede oogst zijn.

Het traditionele "dust-diving" festival vindt plaats tussen april en juni in enkele dorpen aan de zuidkust, en zijn ook toegankelijk voor een beperkt aantal toeristen. Maar tegenwoordig wordt de "dust-diving" ceremonie ook voor toeristen in andere maanden opgevoerd, namelijk als een cruiseschip bij het eiland aanlegt.

Documentairemaker
De beroemde Britse documentairemaker Sir David Attenborough bracht in de jaren vijftig bijzonder filmmateriaal terug naar Engeland. Tijdens zijn reizen door de Stille Zuidzee filmde hij hoe jonge mannen op een klein eiland van een hoge toren naar beneden sprongen.

Vlak voordat zij de grond raakten, zorgden de lianen om hun enkels ervoor dat zij weer omhoog schoten. Het was de Nagol-ceremonie van Pentecost, een eiland van de Vanuatu archipel

Het westen raakte gefascineerd door de angstaanjagende beelden. Toch duurde het nog bijna dertig jaar voordat Nieuw-Zeelander AJ Hacket de eerste commerciële bungeesprong mogelijk maakte. De rest is geschiedenis.

Het ritueel
De belangrijkste traditie van enkele dorpen in het zuiden van Pentecost is de Naghol. Tussen april en juni laten de jongens zien dat zij klaar zijn om man te worden. Bovendien hopen zij met hun sprongen ervoor te zorgen dat de oogst van de zoete aardappelen goed zal zijn.

Al vijf weken voor de eerste sprong begint de onrust in het dorp te groeien. Het bouwen van de toren begint. Het gevaarte kan soms wel dertig meter hoog zijn, volledig gebouwd van materialen uit de jungle.

Als de toren af is, selecteren ervaren stamleden de lianen die om de enkels van de jongemannen gebonden worden. Zij weten dat tien centimeter het verschil kan zijn tussen leven en dood.

Het schouwspel
Slechts gehuld in een lendendoek brengen de mannen de toren in stelling op een heuvel buiten hun dorp. De dorpelingen kijken toe, intussen luid zingend en stampend. Het lawaai zwelt aan.

Jonge jongens springen van de lagere platforms van de toren. Steeds gaan de deelnemers een stapje hoger. De spanning stijgt onder alle aanwezigen. De gezichten van de mannen zijn serieus. De vrouwen, gekleed in rokjes van gras, kijken bewonderend toe.

De legende
Het verhaal gaat dat een vrouw ooit vluchtte voor haar man. Hij achtervolgde haar, maar zij klom in een boom. Hij gebood haar om uit de boom te komen en zei dat hij haar maar een klein beetje zou slaan. De vrouw verroerde zich niet. Toen de man in de boom klom en haar vast wilde grijpen, sprong zij naar beneden. Hij sprong haar achterna, maar realiseerde zich te laat dat zij een liaan om haar enkel gebonden had. De vrouw overleefde, maar haar gewelddadige man sloeg te pletter.

Tegenwoordig willen de mannen van het dorp bewijzen dat zij net zo dapper zijn. De ceremonie duurt enkele dagen en vormt het culturele hoogtepunt van het jaar op Pentecost.

Pentecost behoort tot de provincie Penama. Het eiland is 440 km² groot en het hoogste punt is 934 m. De enige zoogdieren die er voorkomen zijn vleermuizen. Wegen zijn er nauwelijks op Pentecost, vrijwel alle vervoer gaat per boot of te voet. De belangrijkste inkomstenbron van het eiland is de kopra productie. Het toerisme op het eiland

beperkt zich tot het aanbieden van excursies aan aanmerende cruiseschepen. Hotels zijn er niet op Pentecost, maar er zijn wel guesthouses op het eiland. Tijdens de "dust-diving" festivals kunnen we voor u stoelen reserveren op de extra vluchten tussen Efate en Pentecost.

Ambea
Ambae (ook wel Aoba Island genoemd) is een bergachtig en met jungle begroeit eiland, dat behoort tot de provincie Penama. Het eiland telt circa 10.000 inwoners. De provinciehoofdstad Saratamata is gelegen op Ambae. De vulkaan Manaro domineert het landschap op Ambea (met 1496 meter het hoogste punt van het eiland). De vulkaan barste in december 2005 nog uit, maar is momenteel weer rustig. De helft van de eilanders sloeg toen op de vlucht.

Saratamata, de hoofdplaats van het eiland, ligt aan de oostkust van het eiland en beschikt over een aantal winkels, een restaurant en een pension. Saratamata heeft geen eigen vliegveld. De airstrip van het nabijgelegen Longana wordt gebruikt voor vervoer naar de het plaatsje.

Epi
Epi is een tropisch eiland met mooie witte stranden en lagunes. Tussen de met jungle begroeide heuvels liggen meertjes waar u veel vogels en wilde zwijnen ziet. De bewoners van Epi hangen een animistisch geloof aan. Bij Lamen Bay kunt u zwemmen met een groep tamme zeekoeien.

Epi behoort tot de provincie Shefa (tesamen met Efate en de Sheperd eilanden). Epi ligt ten noorden van Efate, het is 412 km² groot en het hoogste punt is 851 m. Er zijn nauwelijks wegen op het eiland. Er is wel een guesthous, maar het eiland wordt nog weinig door toeristen bezocht. De Sheperd Islands liggen tussen Epi en Efate in, het bestaat uit vele eilandjes en rotsen, waarvan het eiland Emae (31 km² en 644 m hoog) de grootste is.

Excursiemogelijkheden
- De ***Lamen Island 1/2 Day Tour*** is op z'n best op één van de dagen dat er rituele dansen worden opgevoerd. De hele bevolking van het eiland stroomt dan bijeen en komt in beweging. Een zeer kleurrijk schouwspel.
- Op een ***Nature Walk***, onder begeleiding van een gids, ziet u de prachtige natuur die Epi te bieden heeft. Tropische jungle, watervallen, meertjes, tuintjes met ondermeer taro en cacao. U kunt ook een wandeling maken naar de noordkaap, waar u met name rond zonsondergang een schitterend uitzicht heeft over de lagune, de oceaan met in de verte de aktieve vulkanen van Ambrym.

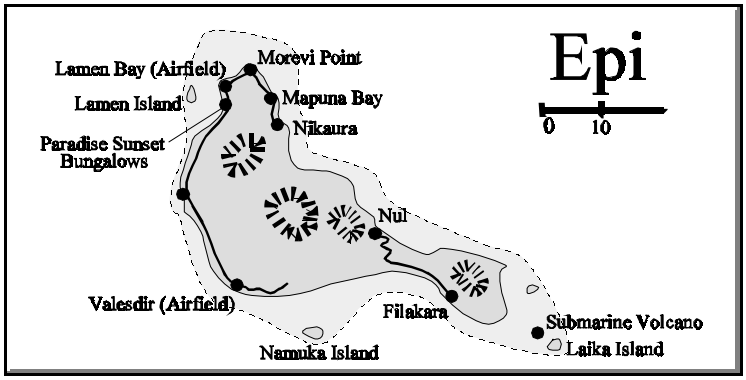

Banks & Torres eilanden
De Bankseilanden (of Îles Banks) is een eilandengroep in het noorden van Vanuatu. Samen met de Torres eilanden (in het noordwesten) vormen ze de provincie Torba. Op deze eilanden wonen in totaal ongeveer 8000 inwoners, verdeeld over tientallen eilanden met een totale oppervlakte van 882 km². De hoofdplaats van Torba is Sola (een dorpje met 1000 inwoners), gelegen op de zuidoostpunt (South Head) van het eiland Vanua Lava in de Bankseilanden. Het toerisme staat in het gebied nog in de kinderschoenen. Er zijn geen hotels, nauwelijks wegen en maar een beperkt aantal vluchten.

Banks eilanden
De Banks eilanden waren de eerste eilanden van Vanuatu die werden ontdekt door Europese ontdekkingsreizigers. In 1606 arriveerde de Portugese ontdekkingsreiziger Pedro Fernández de Quirós bij Gaua, voordat hij koers zette richting Espiritu Santo. De eilanden werden ook bezocht door Captain Cook (1774) en Captain Bligh. Bligh vernoemde de eilanden naar Joseph Banks. De eilanden werden in kaart gebracht door Matthew Flinders.

De eilandbewoners zijn van Austronesische komaf. De talen die op het eiland worden gevoerd zijn de Oost-Vanuatu talen, die behoren tot de Oceanische talen. Enkele van deze talen zijn bedreigd, en worden door minder dan 100 mensen gesproken. De meest voorkomende taal op de eilanden is Mwotlap, met gemiddeld 1800 sprekers. De eilanden met hun versnipperde bevolking vormen een walhalla voor antropologen.

Gaua
Het grootste eiland van de Bankseilanden is Gaua. Dit eiland heeft een ruig terrein, met als hoogste punt de actieve vulkaan Gharat (797 m). Deze vulkaan is voor het laatst uitgebarsten in 1982. In 1974 was er ook al grote vulkanische activiteit, waardoor het hele eiland 4 maanden geëvacueerd moest worden. De vulkaan heeft een caldera van 6 bij 9 kilometer, met daarin een kratermeer genaamd het Letasmeer. Dit is het grootste zoetwatermeer van Vanuatu. Ten oosten van het meer bevindt zich de Siriwaterval, met een hoogte van 120 meter.

Op Gaua wonen ongeveer 800 inwoners, verdeeld over verschillende kustdorpjes in het westen, zuiden en noordoosten van het eiland. Aan de oostkust wonen vooral immigranten van de eilanden Merig en Merelava. Er zijn vijf traditionele talen op Gaua; het Lakon, Koro, Olrat, Dorig en Nume. Onder de immigranten wordt tevens Mwerlap gesproken. De bevolking leeft vooral van traditionele landbouw, visserij en tuinbouw. De voornaamste exportproducten zijn kopra en cacaobonen. Het eiland heeft een eigen vliegveldje.

Vanua Lava
Het op één na grootste eiland van de groep is Vanua Lava (314 km²). Dit eiland is iets kleiner dan Gaua, maar wel hoger (het hoogste punt is 946 meter). Ook dit eiland heeft een actieve vulkaan, de Suretamate.

Op het eiland ligt het kleine provinciehoofdplaatsje Sola, dat voornamelijk leeft van dienstverlening. Zo bevinden zich hier - naast het provinciebestuur - ook een politie- en postkantoor, een rechtbank, een secundaire school (het Collège d'Arep), een bankvestiging, een aantal winkels en een drietal pensions. Even buiten Sola ligt het vliegveld, waarvandaan Air Vanuatu lijnvluchten verzorgt naar Mota Lava, de Torreseilanden en Luganville.

Ravenga & Kwakea
Ten oosten van Vanua Lava bevinden zich twee kleine eilanden; Ravenga en Kwakea (of Qakea). Het op twee na grootste eiland, Uréparapara (ook bekend als Parapara), is een oude vulkanische kegel die door de zee doormidden is gebroken.

Ten oosten van deze grotere eilanden liggen een aantal kleinere eilanden. Het meest noordelijk, 50 kilometer ten noordoosten van Ureparapara, ligt Vet Tagde (Vot Tande of Vot Ganai), een uitgedoofde vulkaan die 3.5 miljoen jaar geleden voor het laatst is uitgebarsten. De zwavel bij

Suretamate werd voorheen afgegraven door een Frans bedrijf. De Rowa eilanden zijn een aantal zeer kleine eilanden ten oosten van de eilandenketen.

Torres eilanden

De Torres eilanden zijn de noordelijkste eilandengroep van Vanuatu. De eilanden vormen een 42 kilometer lange eilandenketen. Direct ten noorden ervan ligt de provincie Temotu van de Salomonseilanden. Ten westen van de Torreseilanden, op de grens van de Australische Plaat en de Pacifische Plaat, ligt de diepe Torres-trog.

De Torreseilanden zijn koraaleilanden (atollen), in tegenstelling tot de rest van de Vanuatuaanse eilanden. De eilanden zijn paradijselijk en steken tot maximaal 200 meter boven de zee uit. De eilandengroep stond voor de komst van de Europeanen vooral bekend onder de naam Vava (of Vave), een naam die nu alleen nog wordt gebruikt door een aantal ouderen op de eilanden. Begin 19e eeuw werd echter door Europese cartografen de naam Torres eilanden op de kaart gezet, ter ere van de 16e eeuwse Portugees-Spaanse zeevaarder Luis Váez de Torres, die samen met Pedro Fernandes de Queirós in 1606 een aantal eilanden van Noord- en Centraal-Vanuatu aandeed (maar de Torres eilanden zelf nooit heeft gekend of gezien).

Op basis van schaarse archeologische vondsten wordt aangenomen dat de eilanden waarschijnlijk voor het eerst bevolkt werden rond 1200 v.Chr. Op basis van archeologisch onderzoek en mondelinge overleveringen wordt aangenomen dat de eilandbewoners voor de komst van de Europeanen - niet zoals nu - in de kustvlaktes woonden, maar in kleinere dorpjes in het binnenland.

De Europeanen (Britten) arriveerden er pas laat in de 19e eeuw. Het gebied kwam al snel binnen de invloedssfeer van de Melanesian mission (een bekeringsmissie van de Anglicaanse Kerk opererend vanaf Norfolk) vanaf begin jaren 1880. Onder druk van deze missie begonnen de inwoners zich te concentreren in makkelijker te bereiken en te controleren kustplaatsen. De missie had haar regionale centrum op het eiland Mota van de Bankseilanden en koos de taal van de inwoners daarvan (Motees) voor het uitbrengen van een Bijbelvertaling en onderwijs op de Banks- en Torreseilanden. Een aantal oude inwoners van de Torres eilanden spreekt daardoor deels vloeiend Motees.

De Europeanen brachten eind 19e, begin 20e eeuw echter ook diverse epidemische ziekten mee die samen met blackbirding (het ronselen en ontvoeren van eilanders voor plantages in Australië) leidden tot een demografische catastrofe op de eilanden. Naar verluid zouden de Torres eilanden rond 1930 niet meer dan 56 inwoners hebben geteld. In 1906 werden de eilanden onderdeel van het Frans-Britse condominium Nieuwe Hebriden.De Torres eilanden hebben nu ongeveer 1000 inwoners, verspreid over vele eilanden en ongeveer 10 dorpjes. Op Linua is een vliegveldje. In Lungharegi bevinden zich een telefoon, medische kliniek en twee winkels.

Hiw

Hiw (of Hiu) is het noordelijkste eiland van de Torreseilanden (tevens één van de grootste). Het strekt zich van noord naar zuid uit over ongeveer 13,5 kilometer, bij een maximale breedte van 4,5 kilometer. De oppervlakte bedraagt 51 km² en de maximale hoogte 366 meter (Mount Wonvara). De noordkaap wordt Vewoag Point genoemd. Op ongeveer 2 kilometer ten zuiden van de zuidkaap Pointe Gagévétawa ligt het eiland Metoma, dat van het eiland wordt gescheiden door de Mawatan Passage (Passe Cosmao). Op 1,6 kilometer ten noorden van het eiland bevindt zich het Ngwei Gakw rif, dat fungeert als een branding voor het eiland en waar goed gedoken kan worden. Het binnenland is dicht bebost. In de kustgebieden bevinden zich de kleine dorpjes Taouwa, Wounépara, Pivosava en de hoofdplaats Gavigamana, die zich aan de oostkust bevindt. Op het eiland wonen ongeveer 150 mensen die de gelijknamige taal Hiu (Hiw) spreken.

Andere eilanden in de Torres groep zijn: Loh (12 km², hoogste punt is 155 meter, het heeft 80 inwoners), Tegua (32 km², hoogste punt is 254 m) en Toga (14 km² , hoogste punt is 240 meter).

Deel:	C.	Bijlage
Hoofdstuk:	19.	Informatie over uw bestemming
Paragraaf:	XII.	Vanuatu
Onderdeel:	**c.**	**Praktische reizigersinformatie**

Ambulance
Alleen Port Villa en Luganville heeft een ambulancedienst. Het telefonische alarmnummers op Efate is 22100.

Accommodatie
Hoewel Vanuatu nog ongerept is, zijn er vooral rond de grotere steden zoals Port Vila en Luganville veel verschillende soorten accommodaties. Van de luxe resorts met enorme zwembaden en roomservice, tot de minuscule guesthouses waar de eigenaar je zelf ontbijt komt brengen. Op de kleinere eilanden bent u voornamelijk kleine accommodatie aangewezen.

Hotel
De meeste resorts liggen vlakbij hoofdstad Port Vila, op Efate. Dit zijn luxe hotels, gespecialiseerd in de luxe die veel reizigers associëren met een reis naar de paradijselijke eilanden van de Stille Zuidzee. Sommige resorts zijn alleen voor volwassenen. Kinderen zijn hier dus niet toegestaan. Dit is een ideale plek voor stellen die geen zin hebben in het lawaai van spelende kinderen.
accommodatie aangewezen.

Guesthouse
Door het hele land vindt u kleine en eevoudige guesthouses. Hier maak je kennis met de gastvrijheid en hartelijkheid van de Vanuatuanen, die op deze manier wat extra verdienen. Verwacht geen bijzondere faciliteiten, maar een warme ontvangst is vrijwel gegarandeerd. Niet lang daarna zal de eigenaar van het guesthouse een dampende maaltijd voor u op tafel zetten, die vaak bij de prijs van een overnachting is inbegrepen.

Op de kleinere eilanden van Vanuatu wonen veel eilandbewoners in kleine dorpjes, waar het leven volgens oude tradities voorbij glijdt. In deze dorpen, met rieten huisjes en slechts een handvol bewoners, spelen de oude gebruiken en tradities van de bewoners nog een grote rol. In deze dorpjes overnacht u dan in rieten hutten, tussen de dorpe-lingen. Het is een bijzondere ervaring. De hutten zijn zeer eenvoudig, maar het is onvergetelijk om een paar dagen deel uit te maken van het traditionele leven van de Vanuatuanen.

Autorijden
Vanuatu is niet zo geschikt voor autohuur. De eilanden hebben maar een beperkt wegennet, veel wegen zijn onverhard (of met gaten erin) en de weg wordt ook gebruikt door spelende kinderen en grazende dieren. Er zijn wellis-waar een aantal auto-verhuurders in Port Vila, maar u kunt eigenlijk uitsluitend een rondje rijden om het eiland Efate. Voordeel van een huurauto is uiteraard dat u het eiland kunt bezichtigen in uw eigen tempo, maar de weg om het eiland is niet bijster goed en u mist uiteraard de aanwijzingen en uitleg van een gids.

Vanuatu heeft rechtsverkeer. Afgezien van de hoofdstraat in Port Vila, is het verkeer zeer rustig. De maximum snelheid is 80km/uur, in de bebouwde kom 50 km/uur. De bewegwijzering is beperkt, navigatiesystemen werken hier niet - dus u zult aangewezen zijn op een wegenkaart. Buiten Port Vila (op Efate) en Lugaville (op Santo) vindt u geen tankstations.

We kunnen huurauto's voor u reserveren op de eilanden Efate en Santo (huurtarieven en voorwaarden zijn beschikbaar op aanvraag). Terplaatse moet u (als bestuurder) bij afhalen van de huurauto beschikken over een geldig Nederlands rijbewijs en een creditcard (we adviseren ook een internationaal rijbewijs mee te nemen). De minimum leeftijd als bestuurder is 23 jaar. Vraag de verhuurder om een routekaart en uitleg over de verkeersregels. Beste is om een 4WD terreinauto te huren, want u zult soms over onverharde wegen willen rijden, vooral zodra u van de hoofdweg af gaat. Zie ook paragaraaf B.11.II - afhalen van de huurauto.

Banken
In Vanuatu is het bankwezen goed ontwikkeld. Vanuatu heeft zich namelijk geprofileerd als belastingparadijs. Op elk eiland treft u (in het hoofdplaatsje) een bank aan, meestal met geldmachine (ATM). In Port Vila vindt u vele banken, zoals de Westpac en ANZ bank, waar u alle bankzaken kunt doen. De openingstijden zijn: ma-vr 8.30- 16.00 uur. Alleen op de luchthaven van Port Vila en Luganville vindt u in de aankomsthal een ATM.

Belasting
Op goederen en diensten wordt in Vanuatu 12,5% omzetbelasting (GST tax) geheven. De omzetbelasting is over het algemeen inbegrepen bij de prijs.

Deze belasting kan bij uitvoer van goederen (mits u die gekocht heeft binnen een bepaalde periode) worden teruggevorderd op de luchthaven. Dit is meestal een tijdrovende aangelegenheid, waarbij u een aantal formulieren moet invullen en aankoopnota's moet tonen. Er geldt een drempelbedrag waaronder geen "tax refund" wordt verleend.

Betaalmiddel
Het betaalmiddel op Vanuatu is de VATU (1 euro is ongeveer 125 VUV). Bij hotels en winkels in Port Vila kunt u vaak ook met AUD betalen. De meeste grotere hotels, restaurants en winkels accepteren creditcards, zoals Visa, Mastercard en Amex. Travellercheques kunt u omwisselen bij banken in Port Vila.

Er zijn munten van 1, 2, 5, 10, 20, 50 en 100 Vatu. Bankbiljetten zijn er van 100, 200, 500 1000 en 10.000 Vatu. Zie ook hoofdstuk A.5 (meenemen van betaalmiddelen).

Binnenlandse vluchten
Vliegen tussen de eilanden van Vanuatu kunt u met Air Vanuatu. Gevlogen wordt met propeller vliegtuigen. Er wordt dagelijks gevlogen tussen de eilanden Efate, Santo, Tanna en Ambrym. Er is geen binnenlandse airpass, uw vliegticket bestaat dus uit een totaal van vluchtsectoren. Indien bij een vlucht tussen twee buiteneilanden een overstap moet worden gemaakt en de vervolgvlucht heeft hetzelfde vluchtnummer, dan geldt dit als één vlucht. In alle overige gevallen van overstappen worden twee afzonderlijke vluchten berekend. Over vliegtickets wordt omzetbelasting berekend. Daarbovenop wordt voor vluchten die vertrekken uit Port Vila een luchthavenbelasting ("Airport Departure Tax") berekend, momenteel bedraagt die 400 Vatu per persoon.

Brandweer
Alleen Port Vila en Luganville hebben een brandweerdienst. Het telefoonnummer van de brandweer op Efate is: 22333.

Camping
Kamperen is niet toegestaan in Vanuatu.

Criminaliteit
Vanuatu is een veilig land. Buiten Port Villa en Lugaville leven de lokale mensen in nauw verband met hun dorp en familie, waardoor de sociale controle groot is. Met name in Port Villa - waar ondertussen veel toeristen komen - dient u alert te zijn voor kleine criminaliteit, zoals tassendieven en zakkenrollers.

Duty Free
Naast artikelen van persoonlijke aard (kleding, foto-apparatuur, enz.) mogen bezoekers de volgende artikelen belastingvrij invoeren.

- Rookwaren: 200 sigaretten of 250g tabak of 50 sigaren resp. een combinatie van tabaksartikelen waarvan het gewicht niet boven de 250g uitkomt
- Alcoholische dranken: 2 liter wijn en 1,5 liter sterke drank
- Parfumerie: 250 ml eau de toilet en 100 ml parfum
- Andere artikelen met een totale waarde van 20.000 VUV

Elektriciteit
De elektriciteit op Vanuatu is 240V/50Hz. De stopcontacten zijn driepolige, identiek aan die in Australië en Nieuw-Zeeland in gebruik zijn (en heel anders dan in Nederland). Voor de aansluiting van scheerapparaten, haardrogers, enz., is een adaptor of wereldstekker nodig.

Entertainment/Nachtleven
Alleen in Port Villa vindt u een uitgaansleven van enige betekenis (restaurants, bars en disco's). Er zijn 3 casino's in Port Vila gevestigd, de Palms Casino (bij het Holiday Inn Resort), Club 21 (bij de Melanesian Hotel) en Jupiters Casino Vanuatu (bij het Sebel Hotel). De meeste toeristen blijven echter 's avonds in hun hotel om te dineren en zich te vermaken in de bar. Sommige hotels bieden op bepaalde avonden van de week een traditionele dansshow aan. Buiten Port Vila en op de buiteneilanden vindt u geen westers nachtleven.

Eten/Drinken
In Port Vila hebben de meeste grotere hotels een keuze aan restaurants. Daarnaast vindt u in Port Vila ook fastfood restaurants, lokale "takeaways" en kleine restaurantjes van immigranten (zoals bistro's, pizaria's en Aziatische restaurants). De ingrediënten die gebruikt worden zijn vaak van betere kwaliteit dan we in Europa gewend zijn. De kleding is doorgaans informeel "Casual", alhoewel in de chique restaurants in resorts soms avondkleding wordt gewaardeerd. Buiten Port Vila en op de buiteneilanden bent u aangewezen op het restaurant van uw accommodatie.

Omdat de eilanden van Vanuatu omringd zijn door de oceaan, treft u op het menu veel tonijn en andere grote zeevis aan, alsmede schaaldieren en tropisch fruit. Bij traditionele gerechten wordt zoete aardappel en casave (zowel de wortel als de bladeren) gebruikt.

De resort restaurants zijn ondermeer de Lagoon Terrace bij Le Lagon Resort, Le Verandah bij het Holiday Inn Resort, Roxy's on the Lagoon (bij het Erakor IR) en Michener's (bij het Iririki IR).

Populaire onafhankelijke restaurants, bars en café's zijn (met engelse beschrijving, wijzigingen onder voorbehoud):

- Le Café du Village: Seafood, riverfood - friendly and relaxing, looking out over the water to Iririki Island. (BYO/licensed)
- The Waterfront Bar & Grill: Up and running again - a delightful setting for a snack or a well-priced meal. Steaks are big and tasty.
- Tropik Bistro: No water views, but top food and attentive service. A favourite with the locals. Near the Melanesian. (BYO/licensed)
- L'Houstalet: Local cuisine a specialty (freshwater prawns, coconut crab, wild pigeon, flying fox etc). Also top pizzas. Host, Clement Martinez, has been there for 30 years with the same menu. If it ain't broke… (BYO/licensed)
- El Gecko: Also an institution and a favourite with the locals. Not a spectacular setting (courtyard and in-room dining behind the Olympic takeaway - but excellent food) it opens for breakfast and lunch with dinner on Fridays - (BYO/Licensed)
- Tamanu Beach Club: 25 minutes out of town, towards White Sands and a great spot for lunch in a beach setting with excellent food (if the lobster tail salad is on the blackboard menu, it would have come straight from your water view that morning).
- Tillys: Part of Chantillys on the Bay, this doesn't feel like a resort restaurant. Original chef Fiona's vision remains and this restaurant arguably serves up the best meals in town. Go for a table on the balcony overlooking the harbour.
- Benjor (The Officer's Club): Some 20 minutes out of town, this is a delightful setting with good food, service and value. The kids can have a swim or muck about on the petanque court while adults dine. Good for weekend lunches.
- The Flaming Bull: A relaxed meeting place with a beer garden bistro and a favourite with locals when they have special steak nights.
- Café Deli: Air conditioned, swish, innovative for lunch, snacks and good coffee.
- Harbourview Restaurant: Good Chinese food with a view of the, um, harbour. The banquets are excellent value.
- Shooters: A converted coffee warehouse opposite Iririki wharf, it's a bar with atmosphere and value food.

- Nambawan Café: Along the harbour front from the old Rossi and Ivan has done a terrific job setting up this spot to sit and chat over coffee and a snack, check your emails and enjoy the harbour view. The souvenir part of the women's markets is adjacent as are the helicopter and Big Blue dive operators. Free 'Moonlight Cinema' on Wednesdays and Sundays.
- Moo's Bar & Grill: Was Trader Vics, now Moorings Hotel on the harbour just past Chantilly's on the way to the airport. Getting excellent reviews from the locals and adjacent is Rumours Nightclub.
- Le Rendezous: Opposite the Melanesian with a great view looking down on the harbour, food is very good (owners are Hungarian so the goulash is hearty).
- Kan Pai: Terrific Japanese fare just along Wharf Road on the right.
- Chill Restaurant & Bar: Upstairs along from Au Bon Marche downtown (near the markets) right on the harbour. Great view and some excellent value at lunchtime – just 990 vatu for a filling, tasty meal (steak, fish, pasta etc) including a glass of beer, wine or soft drink.
- Les Alizes: Very French and very, very good! A little out of town at Bellevue looking down on the lagoon above Sunset Bungalows, chef Paul Alexandre really knows his stuff!
- Tsang: A well-priced Chinese option that is a favourite with the locals.

Feestdagen
In Vanuatu gelden de volgende officiële feestdagen (anders dan de internationale feestdagen als Nieuwjaar, Goede Vrijdag, 1e en 2e Paasdag en Kerst):

- 15 februari: John Frum day
- 30 juli: Independence day

Festivals
In Vanuatu worden jaarlijks maar drie grote festivals gehouden, waarbij het kort tevoren bijzonder moeilijk is nog hotel-accommodatie te vinden. Als u van plan bent een eiland rond een festivaldatum te bezoeken, reserveer dan tijdig uw hotel.

Dust Diving, Pentecost (Naghol Village)
Tussen april en juni duiken jongemannen op Pentecost van hoge torens diep in de jungle naar de aarde. Met slechts een dunne liaan om hun enkels wagen zij hun leven om hun moed en durf te tonen. Nadat de Britse televisiezender BBC het spektakel in de jaren vijftig voor het eerst op film vastlegde, duurde het niet lang voordat bungee jumpen de wereld veroverde.

Bungee jumping is geboren op Pentecost, waar de sprong een belangrijk ritueel is. Jongens worden als man beschouwd nadat zij de sprong van de hoogste toren hebben gemaakt. Tegenwoordig komen er veel toeschouwers op de festiviteiten af, die ieder weekend gehouden worden. Het is voor de bewoners van de geïsoleerd gelegen dorpen een perfecte gelegenheid om de laatste nieuwtjes en roddels uit te wisselen. De hele gemeenschap loopt uit. Terwijl de jongemannen zich zonder vrees naar beneden storten, bent u vanaf de grond veilig getuige van één van 's werelds meest spectaculaire tradities.

Back to my Roots Festival, Ambrym (Olal)
Tijdens het 3 daags ''back to my roots'' festival in het noorden van het eiland Ambrym is de rom dans de belangrijkste dans van het festival. Hierbij wordt gebruik gemaakt van prachtig beschilderde maskers. Deze ceremoniële dans duurde ruim 1,5 uur en was voor sommige dansers met de maskers een regelrechte uitputtingsslag. De danzen beelden alle facetten uit van het dagelijkse leven op Ambrym

Toka Festival, Tanna
Het 3 dagen durende Toka Festival is een aaneenschakeling van traditionele dans en muziek festiviteiten. Er wordt 's nachts gedanst, kava gedronken en het is een belangrijk samenkomen van de stammen op Tanna.

Fooi
Op de Vanuatu eilanden is het geven van fooien ongebruikelijk en tegen de lokale tradities. Serviceverlening is inbegrepen bij de prijs.

Fotografie
Vanuatu is zeer fotogeniek, indien u dia's maakt, kunt u diafilm het beste vanuit Nederland meenemen (in Vanuatu zijn diafilms ondertussen moeilijk nog te krijgen). Foto- en video-apparatuur, geheugenkaarten en fotofilms of tapes zijn goed verkrijgbaar voor vergelijkbare prijzen als in Nederland. Houdt er rekening mee dat u - vanwege het felle licht - een UV-filter en zonneklep nodig heeft. In Vanuatu heeft u veel gelegenheid om onderwaterfoto's te maken.

Gezondheid
Als u gewoon goed gezond bent en u bezoekt in Vanuatu alleen het hoofdeiland (met verblijft in Port Vila), dan hoeft u doorgaans geen bijzondere medische voorzorgsmaatregelen te nemen. Bezoekt u tijdens uw verblijf in Vanuatu ook de buiteneilanden, dan adviseren we een malaria profilaxe en u zich te laten vaccineren tegen Hepatitis A (geelzucht) en DTP/DKTP (difterie, kinkhoest, tetanus en polio). Het beste kunt u echter naar de GGD of uw huisarts gaan voor een specifiek advies. Zie ook hoofdstuk A.2 (voorzorg voor een goede gezondheid).

In Vanuatu komen vrijwel geen gevaarlijke of giftige dieren voor. Het meest gevaarlijke dier is waarschijnlijk de haai. Binnen de riffen in de lagunes ziet u hooguit kleine ongevaarlijke rifhaaien. De grotere haaiensoorten - zoals de hamerhead, tijgerhaai en de witte haai - houden van diep en stromend water en deze ziet u daarom eigenlijk alleen buiten de lagunes.

Denkt u eraan dat het koraal scherp is. Om wondjes en eventuele infecties te voorkomen, raden wij u aan plastic sandalen te dragen wanneer u over het koraal wilt lopen of in ondiep water boven het koraal gaat zwemmen. Indien u zich gesneden heeft aan het koraal is de kans op infectie zeer groot, wacht daarom niet te lang met antibiotica te gebruiken.

Golf
Op Efate bij Port Vila ligt de enige 18 holes golfbaan van Vanuatu, de Port Vila Golf and Country Club. De golfbaan ligt bij Mele en is ook toegankelijk voor bezoekers. Er ligt ook een golfbaan ten zuidoosten van Port Villa (bij de White Sands Country Club, maar deze is al een tijd gesloten.

Immigratie / Douane
EU-burgers dienen bij aankomst op Vanuatu een geldig paspoort te kunnen tonen, die nog tenminste 3 maanden geldig is (een paspoort dat tenminste nog 4 maanden geldig is wordt aangeraden). Visa zijn niet vereist voor een toeristisch verblijf, korter dan 30 dagen. U dient te beschikken over een geldig retour- of doorreisticket en voldoende financiële middelen om uw verblijf te bekostigen. U kunt dit aantonen met contant geld, traveller-cheques of een creditcard. Er zijn geen bijzondere eisen t.a.v. visa en verplichte vaccinaties voor toeristen (echter we adviseren wel een malaria profilaxe en een aantal vaccinaties te halen). Bij aankomst moet een "Arrival Card" met persoonlijke gegevens worden ingevuld; deze wordt reeds aan boord van het vliegtuig uitgedeeld. Deze regels kunnen wijzigen, zie ook bijlage 25 (paspoort en visum vereisten).

Bij aankomst in Vanuatu wordt de reiziger gevraagd een verklaring over eventueel meegebrachte levensmiddelen, planten en artikelen van dierlijke oorsprong in te vullen. Ter bescherming van de ongerepte natuur en de landbouw kent Vanuatu strenge regels met betrekking tot de invoer van levensmiddelen, dieren en planten. Deze mogen niet worden ingevoerd. Zie ook hoofdstuk A.3 Immigratiebepalingen.

Internationale vluchten
De enige internationale luchthaven van Vanuatu ligt op het eiland Efate, net aan de noordzijde van de hoofdstad Port Villa (Bauer Airfield). Met Air New Zealand kunt u vanuit/ naar Auckland (Nieuw-Zeeland) vliegen. Mer Air Pacific kunt u naar Nadi (Fiji) vliegen, wat aansluiting geeft op vluchten naar Los Angeles en Amsterdam (u moet van Amsterdam rekening houden met een totale reistijd van minstens 24 uur). Met Air Vanuatu kunt u naar Auckland, Brisbane, Honiara (Salomon Eilanden), Nadi en Sydney vliegen. Met Qantas kunt u naar Brisbane en Sydney vliegen, wat aansluiting geeft op vluchten naar Amsterdam (u dient rekening te houden met een totale reistijd van minstens 24 uur). Met Virgin Australia kunt u naar Sydney (Australië) vliegen.

Internationaal vertrek
De incheck-tijd voor internationale vluchten vanuit Vanuatu is 120 minuten voor vertrek. De luchthavenbelasting ("Airport Departure Tax") bedraagt momenteel 2800 vuv per persoon. De luchthavenbelasting is reeds inbegrepen in de reissom van vooraf gekochte tickets. U hoeft dus ter plaatse geen "Airport Departure Tax" meer af te rekenen. Deze regels kunnen wijzigen, zie bijlage 24 (airporttax).

Internet
Als u uw laptop of smartphone meeneemt op uw reis, zal u deze op bepaalde plaatsen kunnen gebruiken d.m.v. een wifi-verbinding op te bouwen (bijv. in hotellobby's). Als u ook bij het zwembad of aan het strand wilt kunnen internetten, dat dient u een SIM kaart (of dongel) te kopen voor het UMTS netwerk. Deze zijn te koop bij de winkels van de grote telecom aanbieders (zoals Vanuatu Telecom en Vodaphone). Alleen bij Port Villa is de mobiele ontvangst goed. Bij veel hotels en in Port Vila en Luganville vindt u ook een aantal internetcafé's.

Kleding
Voor een bezoek aan Vanuatu kunt u het best lichte zomerkleding meenemen. Bij een bezoek aan een lokaal dorp stellen de inwoners het op prijs als u zich niet in badkleding laat zien, maar met overhemd of t-shirt. Denk aan een dunne regenjas (voor wandelingen) en plastic sandalen (ter bescherming tegen koraal). Neem een hoed of pet mee als bescherming tegen de zon. De winkels in Port Vila kunnen overigens voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft.

Klimaat
Vanuatu heeft gedurende het gehele jaar een aangenaam en zonnig klimaat. De maanden april t/m november zijn het droogst en koelst, met een temperatuur tussen de 15 en 25 graden Celcius. De maanden december t/m maart vormen de natte tijd, de temperatuur ligt dan iets hoger (tussen 20 en 30 graden Celcius) en er bestaat een geringe kans op hevige storm. Met name aan de noordoostzijde van de grotere eilanden valt in deze periode veel regen. Ook aan de zuidwestzijde en op de overige eilanden is de luchtvochtigheid in deze periode hoger, maar een continue passaatwind maakt het toch aangenaam.

Lokale agent
Onze lokale agent in Vanuatu is *Accros Oceania*. Hun kantoor is gevestigd in het centrum van Port Vila. Het telefoonnummer en andere contactgegevens van de agent staan vermeld in uw reisdocumenten.

Medische hulp
Alleen in Port Vila vindt u een modern ziekenhuis, met 24 uur medische noodhulp. Buiten Port Vila en op de buiteneilanden vindt u alleen doktersposten voor EHBO. Het alarmnummer van ProMedical is 25566.

Politie
Per regio en eiland zijn er andere telefonische alarmnummers (raadpleeg de hoteldirectory). Het telefoonnummer van de politie in Port Vila is 22222.

Religie
Er zijn vele geloofsovertuigingen aanwezig in Vanuatu (o.a. protestant en katholiek, maar ook hindu en moslim). U bent van harte welkom in de kerkjes om een dienst bij te wonen.

Souvenirs
Houtsnijwerk, kava, katoenen pareo's, sieraden van (parelmoer)schelpen en strohoeden zijn de belangrijkste souvenirs die u hier vindt.

Stranden
Op de Efate en Santo vindt u schitterende witte stranden. Op Tanna, Ambrym en Malekula zijn de meeste zandstranden zwart.

Taal
De taal die gesproken wordt op Vanuatu is het Bislama, (pidgin English), maar als gevolg van Engels-Franse invloed, kunt U met zowel Engels als Frans overal terecht. Bezoekers zullen op taalgebied over het algemeen weinig problemen ondervinden.

Taxi's
Op zowel Efate als Santo rijden taxi's. Het eenvoudigst kunt u vooraf de receptie van uw hotel een taxi laten reserveren. Er gelden vaste prijzen, afhankelijk van de gereden afstand. 's Avonds en 's nachts geldt voor taxi's een duurder tarief. U dient vooraf een prijs af te spreken, meters ontbreken of zijn meestal buiten werking.

Telefoon
Via een satellietverbinding kunt u dag en nacht automatisch telefoneren tussen Nederland en Vanuatu. Op de postkantoren zijn meestal telefoonboxen, fax en internetverbinding beschikbaar. Voor de openbare telefooncellen heeft u een telefoonkaart nodig. Deze kunt u terplaatse in telefoonwinkels kopen. Het internationaal toegangsnummer van Vanuatu is 678. De meeste Nederlandse mobiele telefoons werken op Efate (aan de westzijde) en op Santo (aan de zuidzijde) prima, maar bellen op een Nederlandse SIM kaart kan erg duur zijn. We adviseren u een lokale "pre-paid" telefoonkaart te kopen, bijvoorbeeld bij een telefoonwinkel van Telecom Vanuatu (TVL) of Vodaphone.

Tijdverschil
Het tijdverschil met Nederland bedraagt 10 uur (in NL winter) of 9 uur (in NL zomer). Vanuatu ligt op het oostelijk halfrond, 's ochtends in Nederland (bijv. in de zomer om 9.00 uur) is dus dezelfde dag 's avonds in Vanuatu (18.00 uur).

Transfer
Bij aankomst verzorgt onze agent *Accros Oceania* de transfers. De transfer wordt uitgevoerd in een moderne minibus. Bij aankomst op de luchthaven wordt automatisch met de transfer een begroeting uitgevoerd. Een medewerker van onze agent staat met een naambordje op u te wachten. Bij aankomst wordt onze voucher omgewisseld voor lokale vouchers en tickets.

Transport
De afstanden op Efate en Santo zijn nog behoorlijk groot. Op Efate, Malekula, Santo en Tanna rijden publieke bussen rond. De busdiensten worden door privé ondernemingen gedreven. De bussen hebben meestal alle ramen openstaan, zijn vaak overvol en maken veel stops waardoor een rit van 100 km 3 tot 4 uur in beslag kan nemen. Er wordt gestopt bij vaste haltes (busstop), in- en uitstappen buiten de

aangegeven haltes is niet mogelijk. U betaalt de chauffeur bij instappen.

Uitgaven
Het prijsniveau ligt in Vanuatu op Nederlands niveau. Lokale producten, zoals vis en tropisch fruit zijn voordeliger, geïmporteerde waren, zoals koffie, worstjes en sterke drank, zijn duurder.

Water
Kraanwater is in Port Vila bijna overal veilig te drinken. Voor de veiligheid adviseren we u echter uw drinkwater 5 minuten te koken of flessen bronwater te kopen. Buiten Port Vila en op de buiteneilanden kunt u het kraanwater beslist niet drinken. Nadat het gekookte water afgekoeld is, kunt u het veilig gebruiken als drinkwater en voor zaken als tanden poetsen, lenzen schoonmaken en het wassen van groente en/of fruit.

Winkels
De winkels in Port Vila kunnen voorzien in vrijwel alles dat een bezoeker zoal nodig heeft, zoals bijv. kleding, sportartikelen, parfums en medicijnen. Ook bij de luxere hotels vindt u winkels. Er zijn moderne supermarkten met een uitgebreid assortiment aan kruidenierswaren. Op de buiteneilanden hebben de winkels een beperkt assortiment. De winkels zijn van maandag tot en met vrijdag open van 08.00-17.00. Sommige winkels sluiten tussen de middag. Ook op zaterdagochtend zijn de winkels open (8.00-12.00 uur).

Zonnebrand
Vanuatu ligt in de tropen. De lucht is niet vervuild en zuiver. Hierdoor komt sterke zonnestraling ongehinderd op aarde. Hoofdbedekking alsmede een zonnebrandcrème met een hoge beschermingsfactor is hierom zeker aan te raden. Wees erop bedacht dat uw huid heel gevoelig is, wanneer u vanuit de Nederlandse winter aankomt. Ga niet op het heetst van de dag zonnebaden.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 20. Ambassades v/d Pacific landen

Tegenwoordig is voor de meeste landen in de Pacific geen visum meer nodig. Op dit moment hebben slechts enkele landen een visumplicht voor toeristen die voor korte duur door het land reizen, dit zijn Australië en de Marshall eilanden en in Azië Indonesië en Thailand.

Het toeristenvisum voor een verblijf van maximaal 3 maanden in Australië kunnen wij voor u aanvragen. We hebben hiervoor uw paspoort-gegevens nodig. De aanvraag neemt slechts enkele minuten in beslag, u ontvangt uiteindelijk een computer-print met uw visumgegevens.

Het verkrijgen van een toeristenvisum voor een langer dan 3 maanden is ingewikkelder en neemt soms enige weken in beslag. U dient dit visum zelf vooraf bij de Australische Ambassade te regelen. Vooraf regelen kan d.m.v. paspoort aangetekend te versturen naar de betreffende ambassade met betaling van de verschuldigde kosten. Ter plaatse regelen kan vaak ook, u dient dan rekening te houden met een wachttijd bij aankomst van tenminste 1 uur (zie ook visa-regeling bij de bestemmingsinformatie).

Voor de volgende zaken dient u bijvoorbeeld wel contact op te nemen met de Ambassade:

a. Als u voor langere tijd in een bepaald land wilt blijven.
b. Als uw bezoek aan een land niet zuiver toeristisch is, bijvoorbeeld als u wilt werken of werk vinden. In deze gevallen moet u in de meeste landen een bijzonder visum aanvragen.
c. Als u reisadvies wilt over de veiligheid in een bepaalde streek, m.n. in extreme omstandigheden [natuur-rampen, oorlog, ed].
d. Als u adressen zoekt in het betreffende land van bijv. artsen, tolken, advocaten, enz.
e. Als u informatie wilt over de lokale wetgeving ed.

Let op! Visa en immigratieformaliteiten kunnen altijd veranderen. Alle vermeldingen in dit manual zijn geldig bij druk. U bent ten aller tijde zelf verantwoordelijk voor het voldoen aan de immigratieformaliteiten. Zie ook www.visum.nl

Lijst van Ambassades en consulaten in Nederland en België:

Ambassade van Australië
Carnegielaan 4
2517 KH DEN HAAG
tel: (070) 310 8200 / fax: (070) 310 7863

website voor het verkrijgen van een visum (ETA): http://www.immi.gov.au

Ambassade van Fiji
Square Plasky 92-94
B-1030 BRUSSEL
tel: (02) 736 9050 / fax: (02) 736 1458

Ambassade van Nieuw-Zeeland
Carnegielaan 10
2517 KH DEN HAAG
tel: (070) 346 9324 / fax: (070) 363 2983

Consulaat van Papua-Nieuw-Guinea
Avenue Tervuren 430
B-1150 Brussel, België
tel: (02) 779.0826 / 779.0765 / 779.0609 / fax. (02) 772.7088

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 21. Verkeersbureau's van de Pacific landen

De volgende verkeersbureau's kunnen meer uitgebreide informatie geven per streek of per onderwerp. Niet alle verkeersbureau's hebben een vertegenwoordiging in Europa.

Australian Tourist Commission: *[www.australia.com]*
Gemini House 10-18 Putney Hill, London SW15 6AA, Engeland, Tel. (44) 20 - 8780 1496 / Aussie Helpline vanuit NL: 0800 - 223 428 / Fax. (44) 20 8780 8600

Cook Islands Tourism Corporation: *[www.cook-islands.com]*
P.O.box 14, Avarua, Rarotonga, Cook Islands, Telefoon: (682) 29 435 / Fax: (682) 21 435

Fiji Visitors Bureau: *[www.bulafiji.com]*
Thomsonstreet, Suva, Fiji Islands, Telefoon: (679) 302 443 / Fax: (679) 300 970 / 302 751

Natl. Tourism Office of Vanuatu: *[www.vanuatutourism.com]*
P.O.box 209, Port Vila, Vanuatu, Telefoon: (678) 22 515 / 22 813 / Fax: (678) 23 889

New Zealand Tourism Board: *[www.purenz.com].*
New Zealand House, Haymarket, London, SW1Y 4TQ, Engeland, Tel. (44) 20 - 7930 1662 / Fax. (44) 20 - 7839 8929

Niue Tourism Office: *[www.niueisland.com]*
P.O.box 68541, Newton, Auckland, New Zealand, Telefoon: (64) 9 - 366 0716 / Fax: (64) 9 - 366 0753

Nouvelle-Calédonie Tourist Bureau:
[www.newcaledoniatourism-south.com]
370, Rue Saint Honore, F-75007 Parijs, Frankrijk, Telefoon: (33) 1 - 47 03 6323, Fax: (33) 1 - 47 03 6327

PNG Tourism Promotion Authority: *[www.pngtourism.org.pg]*
P.O.box 7186, Port Moresby, Papua New Guinea, Telefoon: (675) 327 3691 / Fax: (675) 327 3478

Samoa Visitors Bureau: *[www.visitsamoa.ws]*
P.O.box 2272, Apia, Samoa, Telefoon: (685) 26 557 / 63 502 / Fax: (685) 20 886

Solomon Islands Tourist Authority: *[www.solomons.com]*
P.O.box 321, Honiara, Solomon Islands, Telefoon: (677) 22 442 / Fax: (677) 23 986

Tahiti Tourism: *[www.tahiti-tourisme.com]*
28, Boulevard Saint-Germain, F-75005 Parijs, Frankrijk, Telefoon: (33) 1 46 34 50 59 / Fax: (33) 1 55 42 61 20

Tongan Visitors Bureau: *[www.tongaholidays.com]*
P.O.Box 37, Nuku'alofa, Tonga, Telefoon: (676) 25 334 Fax: (676) 23 507

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 22. Nederlandse Ambassades in de Pacific landen

Nederland is in bijna alle landen van de wereld vertegenwoordigd door ambassadeurs en/of consuls. In sommige landen bevindt zich alleen een consulaat of de Ambassade die in een ander land gevestigd is neemt de zaken waar. Wanneer in een land geen Nederlandse diplomatieke vertegenwoordiging aanwezig is, kunt u zich in noodgevallen richten tot een diplomatieke post van een ander land van de Europese Unie.

Hulpverlening in noodsituaties
Als u in het buitenland in moeilijkheden komt die u niet zelf kunt oplossen, dan kunt u hulp vragen aan de in dat land gevestigde Nederlandse ambassade of het Nederlandse consulaat. De mogelijkheden van de Nederlandse diplomatieke vertegenwoordigers zijn wel beperkt. Zij geven alleen consulaire bijstand als het echt nodig is en indien een reiziger zichzelf niet verder kan helpen. Ambassades en consulaten treden niet op bij privé-aangelegenheden, zoals de betaling van hotelrekeningen, medische kosten en boetes. Zij bemiddelen ook niet bij het zoeken naar werk of het aanvragen van een werk-vergunning.

Meervoudige nationaliteit
Iemand met een meervoudige nationaliteit, waarvan één de Nederlandse, kan in het buitenland niet zonder meer een beroep doen op Nederlandse consulaire bijstand. Als diegene zich bevindt in het land waarvan hij tevens de nationaliteit bezit, zal dat land hem namelijk als eigen onderdaan beschouwen en iedere bemoeienis (consulaire hulp) van een ander land afwijzen.

Informatie over de veiligheidssituatie
De Nederlandse ambassades zijn goed op de hoogte van de actuele veiligheidssituatie ter plaatse. In menig land kan die situatie snel veranderen. De reiziger ter plekke kan daar onwetend van zijn of er slechts via geruchten iets van vernemen. De ambassades geven u graag telefonische informatie over de veiligheid in streken van het land waarheen u wilt reizen, of over dreigende ontwikkelingen die de reis kunnen belemmeren. In Nederland kunt u voor u vertrekt bij het Ministerie van Buitenlandse Zaken informeren naar de veiligheidssituatie in uw vakantieland en vragen om de meest recente reisadviezen (zie ook op internet: www.minbuza.nl). Het Ministerie van Buitenlandse Zaken werkt nauw samen met reisorganisaties en vervoerders in het "overlegplatform Vakantiereisadviezen'" dat informatie en hulp geeft na ongevallen, oorlogsgeweld of natuurrampen. De ambassades en consulaten stelten het op prijs van u te horen waar u verblijft als u bent gestrand door oorlog, natuurgeweld of andere calamiteiten.

De Nederlandse Ambassades kunnen u helpen indien u buiten u schuld ter plaatse in de problemen bent geraakt. Voorbeelden hiervan zijn:

a. Verschaffing van een vervangend noodpaspoort als het oorspronkelijke paspoort is gestolen of verloren is gegaan. Dit noodpaspoort is alleen geldig voor de resterende duur van uw reis. U dient terplaats eerst bij de politie een procesverbaal te laten opmaken of, als dit door omstandigheden te moeilijk is, vult u bij de ambassade of consulaat een verklaring van vermissing in. Het beschikken over andere identiteitsdocumenten (toeristenkaart, rijbewijs, ed) en fotokopieën van uw verloren paspoort zal het verkrijgen van het nood-paspoort versnellen (reken op minstens een paar dagen). Een later weer teruggevonden paspoort dat als vermist is opgegeven kan niet meer worden gebruikt. Bij

thuiskomst zult u bij de gemeente een nieuw paspoort moeten aanvragen.

b. Financiële hulp in acute gevallen onder strikte voorwaarden (er wordt bijv. een borgstelling verlangd van een familielid in Nederland). Er moet sprake zijn van een noodsituatie, bijv. de noodzaak van aanschaf van een (duur) vliegticket voor onmiddellijke terugkeer naar Nederland.

c. Juridisch advies bij lokale wetsovertreding. De ambassade is geen advocatenbureau, zij kunnen wel helpen bij het vinden van een advocaat. Wie in het buitenland wordt gearresteerd, doet er goed aan zo snel mogelijk de bemiddeling in te roepen van het ambassade of het consulaat. Zij kunnen behulpzaam zijn bij het melden van de arrestatie aan de familie, het doorgeven van berichten, bemiddelen bij het overmaken van geld voor een advocaat en voor noodzakelijke aanschaffingen in de gevangenis. Ambassade en consulaat kunnen niemand uit de gevangenis halen of een voorkeursbehandeling garanderen. Zij kunnen niet in recht treden van een ander land. Wel kunnen zij de weg wijzen naar juridische hulp en toezien dat de gedetineerde onder menswaardige omstandigheden gevangen wordt gehouden en niet wordt gediscrimineerd. De ambassades en consulaten kunnen niet de kosten betalen van zaken die een verblijf in de gevangenis verlichten. Familie en vrienden zullen daarvoor te hulp worden geroepen.

d. Advies en begeleiding bij de legalisatie van een buitenlandse trouwakte, zodat deze geldig wordt voor de Nederlandse wet.

Denk eraan dat de kosten van deze consulaire bijstand terplaatse of later thuis in rekening worden gebracht.

Nuttige adressen:

- Ministerie van Buitenlandse Zaken, Bezuidenhoutseweg 67, Postbus 2006l, 2500 EB Den Haag
  tel. 070 - 348 46 60 of 070 - 348 67 89 (alg. info.)
  tel. 070 - 348 47 70 of 070 - 348 47 76 (reisadv.)
  tel. 070 - 348 47 87 of 070 - 348 59 01(legalisaties)
  fax 070 - 348 44 18 (algemeen)
  fax 070 - 348 66 75 (legalisaties en buitenlandse huwelijksakten)
  internet: www.minbuza.nl
- Postbus 51 informatiedienst, tel 0800 - 8051 (gratis), elke werkdag van 9.00 tot 21.00 uur, fax 070 - 308 16 77, internet: www.postbus51.nl

Nederlandse Ambassades in de Pacific:

- voor Nieuw-Zeeland, Tonga, Fiji, Frans-Polynesië, Samoa en Cook Eilanden:
  Ambassade Wellington
  p.o. box 840
  WELLINGTON NIEUW ZEELAND
  tel: +64 4 47 16 390 / fax: +64 4 47 12 923

- voor Australië, Papua Nieuw Guinea, Salomon Eilanden en Vanuatu:
  Ambassade Canberra
  120 Empire Circuit
  Yarralumla
  Canberra ACT 2600 AUSTRALIË
  tel: +61 2 6220 9400 / fax: +61 2 627 33 206

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 23. Dinied Boarding Compensation

Onderstaand treft u een kort overzicht van de rechten van de passagier volgens verordening 03-62 Denied Boarding Compensation

3. Bij overboeking:

- Airlines zijn verplicht om een oproep te doen voor passagiers die vrijwillig hun plaats willen afstaan. Airlines kunnen met deze passagiers onderhandelen over de hoogte van de vergoeding. Slechts indien er op deze wijze onvoldoende vrijwilligers te vinden zijn, mogen passagiers tegen hun wil geweigerd worden.
- Indien er onvoldoende vrijwilligers zijn gelden voor de onvrijwillige geweigerden de volgende vergoedingen:
  - voor vluchten ≤ 1500 km € 250,-
  - voor vluchten binnen EU > 1500 km € 400,-
  - voor vluchten > 1500 en ≤ 3500 km € 400,-
  - voor vluchten > 3500 km € 600,-

  Naast het recht op deze geldbedragen hebben passagiers ook:
  - keuze tussen teruggave van het ticket (geld terug) of een alternatieve vlucht
  - recht op maaltijden en dranken
  - recht op hotelaccommodatie

2. Bij annulering van de vlucht: tenzij

- de airline de passagier minimaal twee weken voor vertrek informeert, of
- de klant tijdig informeert en een vervangende vlucht aanbiedt op een tijdstip zeer dichtbij het moment van het geplande vertrek heeft de passagier recht op de volgende vergoedingen:
  - voor vluchten ≤ 1500 km € 250,-
  - voor vluchten binnen EU > 1500 km € 400,-
  - voor vluchten > 1500 en ≤ 3500 km € 400,-
  - voor vluchten > 3500 km € 600,-

  Naast het recht op deze geldbedragen hebben passagiers ook:
  - keuze tussen teruggave van het ticket (geld terug) of een alternatieve vlucht
  - recht op maaltijden en dranken
  - recht op hotelaccommodatie

3. Bij lange vertragingen:

- bij vertragingen > 2 uur en ≤ 5 uur: recht op maaltijden en dranken en hotelovernachting, afhankelijk van de lengte van de vlucht
- bij vertragingen > 5 uur: recht op teruggave van het ticket (geld terug) of een vervangende vlucht

N.B. De hoogte van de ticketprijs heeft dus geen enkele invloed op de vergoeding. De te betalen vergoedingen/ boetes zijn relatief hoog. Het doel hiervan is overboekingen, annuleringen en vertragingen in de toekomst te voorkomen. De passagier kan los van de bovenstaande rechten bovendien een beroep doen op verdere schadevergoeding.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 24. Luchthavenbelasting

Onderstaande lijst geeft een indicatie van de luchthaven-belasting ("Airport Departure Tax") die in uw route een rol kan spelen. Op sommige bestemmingen dient u deze belasting lokaal af te rekenen, op de meeste bestem-mingen wordt het door ons via de luchtvaartmaatschappij afgerekend. De door ons vooraf afgerekende luchthaven-belasting staat vermeld op uw bevestiging (zie 1e bladzijde).

Bestemming	Tax vooraf afgerekend	Tax terplaatse afgerekend
American Samoa (Pago Pago)	-	-
Australië (Sydney)	47,- aud	-
Chili (Santiago of Paaseiland)	26,- usd	-
Cook eilanden (Rarotonga)	-	55,- nzd *1
Fiji (Nadi)	150,- fjd	-
Frans Polynesië (Tahiti)	1150,- xpf	-
Hong Kong	120,- hkd	-
Indonesië (Jakarta)	-	150.000 idr
Maleisië (Kuala Lumpur)	45,- myr	-
Nederland (Amsterdam)	18 euro	-
Nieuw-Zeeland (Auckland)	30,- nzd	-
Nieuw-Caledonië (Noumea)	1570,- xpf	-
Niue	-	20,- nzd
Papua Nieuw-Guinea (Port Moresby)	90,- pgk	
Samoa (Apia)	-	40,- wst
Singapore	21,- sgd	-
Salomon Eilanden (Honiara)	40,- sbd	-
Taiwan (Taipeh)	300,- twd	-
Thailand (Bangkok)	-	500-1300 thb
Tonga (Tongatapu)	-	25,- top
USA (Hawaii)	90 usd	-
Vanuatu (Port Vila)	2800,- vuv + 200 vuv/vlucht	-

onder voorbehoud van wijzigingen

Op uw bevestiging staat een totaal bedrag aan vluchttoeslagen vermeld. Dit bedrag bevat de luchthavenbelasting voor de luchthavens die u aandoet (en die vooraf moeten worden afgerekend), plus milieu heffingen, veiligheidsheffingen en brandstoftoeslagen. De ervaring leert dat deze bedragen veelvuldig gewijzigd worden, en bovendien afhankelijk zijn van fluctuerende wisselkoersen en energieprijzen.

Deel: C. Bijlage
Hoofdstuk: 25. Paspoort & Visum vereisten

Onderstaande lijst geeft een indicatie van de paspoort en visum vereisten die in uw route een rol kan spelen. Hierbij is uitgegaan van een verblijfsduur korter dan 1 maand (voor Guam korter dan 15 dagen en voor Australië, Canada, Nieuw-Zeeland en de USA korter dan 3 maanden). We adviseren u voor de zekerheid altijd de meest actuele stand van zaken te checken bij de ambassade van het betreffende land.

Bestemming	Paspoort*	Visum**
American Samoa (Pago Pago)*	6 mnd. geldig bij vtk.	-
Australië (Sydney)	geldig	visum / ETA
Chili (Santiago of Paaseiland)	geldig	-
Cook eilanden (Rarotonga)*	6 mnd. geldig bij vtk.	-
Fiji (Nadi)	3 mnd. geldig bij aank.	-
Frans Polynesië (Tahiti)	3 mnd. geldig bij aank.	-
Hong Kong*	1 mnd. geldig bij vtk.	-
Indonesië (Jakarta/Bali)	6 mnd. geldig bij aank.	visum
Japan (Tokyo)	geldig	-
Maleisië (Kuala Lumpur)	6 mnd. geldig	-
Nieuw-Zeeland (Auckland)*	1 mnd. geldig bij vtk.	-
Nieuw-Caledonië (Noumea)*	3 mnd. geldig bij vtk.	-
Niue	geldig	-
Papua Nieuw-Guinea (Port Moresby)	6 mnd. geldig bij aank.	visum (bij aankomst)
Samoa (Apia)*	6 mnd. geldig bij vtk.	-
Singapore	6 mnd. geldig bij aank.	-
Salomon Eilanden (Honiara)	6 mnd. geldig bij aank.	visum (bij aankomst)
Taiwan (Taipeh)	6 mnd. geldig bij aank.	-
Thailand (Bangkok)	geldig	visum
Tonga (Tongatapu)	6 mnd. geldig bij aank.	-
USA (Hawaii) ***	geldig	visumwaiver
USA (Los Angeles) ***	geldig	visumwaiver
Vanuatu (Port Vila)	6 mnd. geldig bij aank.	-

onder voorbehoud van wijzigingen

* paspoort geldigheid gemeten vanaf de datum dat u de bestemming verlaat
** indien een visum is vereist, dient deze voor vertrek uit Nederland te worden verkregen
*** machineleesbaar paspoort

Let op! Visa en immigratieformaliteiten kunnen altijd veranderen. Alle vermeldingen in deze manual zijn geldig bij druk. U bent ten aller tijde zelf verantwoordelijk voor het voldoen aan de immigratieformaliteiten. Zie ook www.visum.nl